

تفسير القرآن الكريم

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ
വിവരണം

2

تفسير القرآن الكريم

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ വിവരണം.

വാല്യം-൨൯

മുഹമ്മദ് അമാനി മാലവി

പ്രസാധകർ:

കേരള നദ്വത്തുൽ മുജാഹിദീൻ

VISHUDHA QURAN VIVARANAM

Malayalam

Vol : 2

Transalation & Commentary
MOULAVI MOHAMMED AMANI

Publishers
KERALA NADVATHUL MUJAHIDEEN (Regd.)
MUJAHID CENTRE, CALICUT 673 002

Eighth Edition 2010 January
Ninth Edition 2010 July

Copies: 2000
Type Setting : Amlina Printers 673 003

Printing : Calicut Offset - Manjeri

Price : Rs. 400/-

(Copyright reserved)

تفسير القرآن الكريم

المجلد الثانى

(سورة المائدة - سورة الحجر)

الترجمة وتفسير : فضلية الشيخ محمد بن حسن الامانى

النشر والتوزيع : ندوة المجاهدين بكيرالا، كاليكوت - ٢

الطبعة الثمانية

الطبعة التسعة

النسخة : ٢٠٠٠

ربيع الأول ١٤١٧

القيمة : ٤٠٠ روبية هندية

(حقوق الطبع محفوظة)

വിശുദ്ധ ഖുർആൻ വിവരണം രണ്ടാം വാല്യം

(പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ)

5. സൂറത്തുൽ മാഇദ: ൧൧൧: ൧- (827-951)

'പരിഷ്കരിച്ച' ആധുനിക ശിക്ഷാനിയമങ്ങളുടെ

പരാജയം 876

സൂറത്തിന്റെ പേര്	827
അല്ലാഹുവിന്റെ ഫിഹ്നങ്ങളെ അനാദരിച്ചുകൂടാ	829
പുണ്യത്തിലും യജ്ഞത്തിലും മാത്രം സഹായ	830
സ്വഹകരണം	830
കെ്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവ	833
ഇസ്ലാം മതം പൂർത്തിയായി; എന്നി ഒന്നും	833
ചേർക്കുവാനില്ല	833
പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ട വെട്ടജന്തുക്കൾ പിടിച്ച ഉരു	837
അനുവദനീയം	837
അനുവദനീയ കെ്ഷുവസത്വം	840
നമസ്കാരവേളയിൽ വല്ലാ എടുക്കേണ്ടുന്ന രൂപം	842
വ്യത്യസ്തവിനു സാധിക്കാത്തപ്പോൾ തയയ്ക്കും	842
ചെയ്യേണ്ട രൂപം	848
കുസല്പംകൾ നീതിമുറക്കു സാക്ഷികളാവണം-	845
ഇരുപതു തടസ്സമാകരുത്	845
ഇസ്രാഇലിന്റെ കരംഗം അവരിൽ നായകൻമാരെ	848
നിശ്ചയിച്ചതും	848
അവർ വാക്കുകൾ തൽസ്ഥാനത്തുനിന്നു	849
മാറ്റി മറിക്കുന്നു	849
ഈസാ (അ) ദൈവമെന്നു പറയുന്നതു അവിശ്വാസം	854
അല്ലാഹുവിന്റെ ഇഷ്ടം ആരുടെയും	854
കൃത്തകാവകാശമല്ല	854
ഫലസ്തീൻ നിരീക്ഷണത്തിനു മുമ്പും (അ)	860
ആളയച്ചതും അവരുടെ നിരീക്ഷണഫലവും	860
അനുസരണക്കേടുകൾ ഇസ്രാഇലിന്റെ	862
40 കൊല്ലം അലഞ്ഞുനിന്നിരുന്നത്	862
ആദം (അ)ന്റെ ഒരു പട്ടത്രൻ മരണമു പട്ടത്രനെ	863
കൊന്ന സംഭവം	863
കൊല, കൊള്ള മുതലായ ഭീകര പ്രവർത്തനങ്ങൾ	869
നടത്തുന്നവരുടെ ശിക്ഷ	869
മോഷണക്കുറ്റത്തിന്റെ ശിക്ഷ	873

യഹൂദികളും അവരുടെ ചാരൻമാരായ	876
കപടവിശ്വാസികളും	877
അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം വിധിക്കാത്തവർ	881
താരാത്തിലെ പ്രതികാര നിയമങ്ങൾ	883
താരാത്തു, സബൂർ, ഇഞ്ചിൽ എന്നിവയെപ്പറ്റി	886
പാതിരിമാരുടെ പ്രചാരണം	886
ഖുർആൻ മുൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടം	888
വഹിക്കുന്നു	888
എല്ലാ സമുദായത്തിനും ഓരോ നടപടിയും	888
മാർഗ്ഗവ്യക്തം	888
യഹൂദികളെയും ക്രിസ്ത്യന്മാരിലെയും	893
ബനയൂമിത്രങ്ങളാക്കരുത്	893
സത്യവിശ്വാസികൾ മതം ഉപേക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം	896
കൂടുതൽ നല്ല മരണമു ജനത രംഗത്തു വരും	896
'വലിയ്യൂ' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥമാലേഖനങ്ങൾ	898
ഇസ്ലാമിനെ പരിഹസിക്കുന്നവരെ	899
ബനയൂമിത്രങ്ങളാക്കരുത്	899
യഹൂദികൾ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു	903
വേദക്കർ താരാത്തും ഇഞ്ചിലും	906
നിലനിറുത്തേണ്ടിയിരുന്നു	906
രക്ത ആതയെയും കൃത്തകാവകാശമല്ല	908
ഈസാ (അ) ദൈവമെന്നും, മൂന്നു ദൈവങ്ങളിൽ	910
ഒരാളെന്നും പറയുന്നതിന് അവിശ്വാസം തന്നെ	910
ഈസാ (അ) നബിയും മാരാവും മനുഷ്യ	912
പ്രകൃതിയോടുകൂടിയവരായിരുന്നു	912
സത്യവിശ്വാസികളോടു കൂടുതൽ ശത്രുതയുള്ളതും	917
യഹൂദികൾക്കും മുശ്റിക്കുകൾക്കുമാണ്	917
ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ശത്രുത അത്രത്തന്നെ കഠിനമല്ല	920
വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളെന്ന് നിശ്ചിതമാക്കരുത്	921
സത്യം ചെയ്യുമ്പോൾ വ്യർത്ഥവാക്കു വരുന്നതിൽ	922
നടപടി എടുക്കേണ്ടതില്ല; സത്യം പിന്തുടർന്ന്	922
പ്രായശ്ചിത്തം കൊടുക്കണം	922

കണ്ഠം, പൃതാട്ടം, ബലിഹിതം, പ്രാഗ്ഗ്വേദം തോന്നുന്ന കാലം ഇവയെല്ലാം പരിശോധിച്ച് വേർതിരിച്ചു	924
കണ്ഠം നിശ്ചയിച്ചപ്പോൾ സഹായികൾ	
പെരുന്തുകൊണ്ടിട്ടു മാതൃക	925
ഇഹ്വാനിൽ പ്രവേശിച്ചവൻ വേട്ടയാടിയത്	
പകരം ബലിചെയ്യണം	928
സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു വേട്ടയാടിക്കിട്ടുന്ന	
കേന്ദ്രങ്ങളെല്ലാം അനുവദനീയമാണ്	930
പിത്തമയം ആധിക്യംകൊണ്ടു നല്ലതായിത്തീർന്ന കരിപ്പും നന്നു എപ്പോഴും നന്നും ചീത്ത എപ്പോഴും	
ചീത്തയും തന്നെ	933
ആവശ്യമില്ലാത്ത ചോദ്യം ചോദിക്കരുത്	934
'ബഹിരന്ത്യം, സാമുവൽ' മുതലായ വഴിപാടുകൾ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം ശിർക്കുതന്നെ	936
ദൈവമനുഷ്യവും സ്വന്തം കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കണം	938
വസ്ഥിതന്ത്രിയുടെ സംക്ഷേപത്തെ സംബന്ധിച്ച നിയമങ്ങൾ	939
ദൈവവും വിരമമെന്നതിൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടും	942
വിരമമെന്നതിൽ ഈസാ (അ)ക്കു ലഭിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കൽ	942
'ഹവാനി'കൾ കേവലങ്ങളികൾവെച്ചപ്പോൾ കഥ	944
ഈസാ (അ) യെ അല്ലാഹു ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതും അദ്വൈതത്തിന്റെ മറുപടിയും	947
മർയ്യാ (അ)നെ തങ്ങളും ദൈവമാക്കുന്നില്ലെന്ന ക്രിസ്തീയ വാദത്തിന്റെ പൊള്ളത്തരം	948

6. സൂറത്തുൽ അൻആം ٥٥- (953-1065)

സൂറത്തിന്റെ പ്രത്യേകത	953
അനാഥകൾക്കുള്ള പ്രകാശവും	953
ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവം എന്തുകൊണ്ടു മലക്കു ഇക്കപ്പെട്ടില്ല എന്ന മുശ്ശീക്കുക ളുടെ വാദവും മറുപടിയും	957
അന്നദാതാവു അല്ലാഹുവായിരിക്കാൻ മറുപടിയെ കൈകാര്യകർത്താവോക്കുകയോ?	959
അല്ലാഹു ബോധിപ്പിക്കുന്ന ഉപദേശവും നന്മയും തടുക്കലാൻ ആർക്കും സംശയമല്ല	961
വേദക്കാർ തങ്ങളുടെ മക്കളെ അറിയുന്നതുപോലെ നബി (സ) യെ അറിയുന്നു	962
മുശ്ശീക്കുകൾ 'മഹ്ശറി'ൽ തങ്ങളുടെ ശിക്ഷിനെ നിഷേധിക്കും	963
സത്യം കേട്ടാലും അവർ ഗ്രഹിക്കുകയില്ല	964
അവർ നരകത്തിൽ നിറുത്തപ്പെടുമ്പോൾ...	965
ഇഹലോക ജീവിതം കളിനും വിനോദവും	967
ജനങ്ങളുടെ പ്രതികൂല പ്രതികരണത്തിന് പ്രവാചകന് വേവലാതി വേണ്ട	969

മുശ്ശീക്കുകളെല്ലാം ദൈവ സന്ദേശം	971
അത്യപേക്ഷാപരമായ മുശ്ശീക്കുകളും അല്ലാഹുവിനെ വിളിക്കും	973
ഉപദേശം സ്വീകരിക്കാത്ത പല സന്ദേശങ്ങളും പെട്ടെന്നു ശിക്ഷിക്കപ്പെടും	974
നബി (സ)യുടെ അടുക്കൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഖബറുകളെ അടുത്തു നിൽക്കുമ്പോൾ ഇല്ല	977
ആത്മാർത്ഥമായി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുവരുന്നവരെ അടുത്തടുത്തായി	979
കാര്യവും അല്ലാഹു അവന്റെ സ്വഭാവം നോക്കിയിരിക്കുന്നു	980
അവസാനത്തിൽ താമസം അല്ലാഹുവിന്റെ	982
ആപത്തുകളിൽ രക്ഷ നൽകുന്നതു അല്ലാഹു	985
'ആയത്തു'കളിൽ കൃപ്തമനുഷ്ഠിക്കുന്നവരുടെ കൃത്യത്തിൽ കൃത്യതയും	987
മതത്തെ പരിഹസിക്കുന്നവരെ വിട്ടുകൊടുക്കും	989
ഉപകാരവും ഉപദേശവും ചെയ്യാത്തതിനെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരുടെ ഉപദേശം	990
ഇബ്രാഹീം (അ) വിഗ്രഹാരാധനയെക്കുറിച്ചും പിതാവിനെ ഉപദേശിക്കുന്നതും	992
അദ്വൈതത്തിന്റെ അഹിംസയെ സംശയിക്കുന്നതും ശിക്ഷിനെ എതിർക്കുന്നതുമായ ന്യായവാദങ്ങൾ	993
അദ്വൈതത്തിന്റെ സത്തുകളിലും മറുപടിയും പ്രധാന പ്രവാചകന്മാർ	998
ശിർക്കു ചെയ്താൽ പ്രവാചകന്മാരുടെ കർമ്മങ്ങളും നിഷ്ഫലം	1000
അവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിനെ വേണ്ടതു പോലെ കണക്കാക്കിയില്ല	1001
അവിശ്വാസികളുടെ മാനസാന്തരത്തിൽ മലക്കുകളുടെ പെരുമാറ്റം	1005
നിത്യസത്യങ്ങളായ കൃപയെ മുഖംകാണാത്തവർ	1006
അല്ലാഹുവിനു മക്കളില്ല, കൃത്യകാരിയുമില്ല	1010
അവനെ മുഖംകാണാൻ കഴിഞ്ഞുകയറ്റില്ല	1011
അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നാൽ അവർ ശിർക്കു ചെയ്തുകയറ്റില്ല	1014
അന്യ ദൈവങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും കൂടാതെ കാരണം...	1014
അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കാത്ത അവർ വിശ്വാസിക്കുകയില്ല	1016
ജിന്നും മനുഷ്യനുമായ ശത്രുക്കൾ എല്ലാ പ്രവാചകൻ മാർക്കുമുണ്ടു	1017
മുശ്ശീക്കുകൾ അനുസരിച്ചാൽ വഴി പിടിക്കും	1019
അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ അറുത്തതും തിന്നുക	1020
അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ അറുക്കപ്പെടാത്തതും തിന്നുകയും	1022
വിശ്വാസിയുടെ മാനസിക വികാസവും അവിശ്വാസിയുടെ മാനസിക സങ്കോചവും	1026

അവിശ്വാസികൾ പരലോകത്തുവെച്ചു പോവുക	
ചെയ്യപ്പെടുന്നതും അവരുടെ മറുപടിയും	1030
വിളമ്പിയും കാലികളിലും ദൈവങ്ങൾക്കു അവർ	
പങ്കു നൽകുന്നു	1033
ദൈവങ്ങൾക്കുള്ള നേർച്ച വഴിവാടുകൾ	1035
അല്ലാഹുവിന്റെ ചില അനുഗ്രഹങ്ങൾ	1037
കാലികളിൽ എട്ടു ഇനങ്ങളെയും നിഷിദ്ധമാക്കു	
വാൻ ന്യായമില്ല	1040
നിഷിദ്ധമായ ചെപ്പടങ്ങൾ നാലുമാത്രം	1041
അവർക്കു പുറമെ ഹദീസിൽ വിലക്കുപ്പെട്ടതിന്റെ	
താൽപര്യം	1043
യഹൂദികൾക്കു നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചില	
വസ്തുക്കൾ	1045
അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതുകൊണ്ടാണു ശിർക്കു ചെയ്ത	
തന്നെ മുശ്റിക്കുകളുടെ വാദം	1047
അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയ കാര്യങ്ങൾ	1050
ഖുർആൻ അവതരിച്ചതു എന്തിന	1056
ചില ദുഷ്കാരങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ വിശ്വാസി	
ച്ചതുകൊണ്ടു കാര്യമില്ല	1058
നന്മക്കു പത്തിരട്ടിയും തിന്മക്കു സമതായും	
പ്രതിഫലമാകുന്നു	1060
മരണമുണ്ടു കൂറും വേറൊരും വഹിക്കയില്ല	1063
7. സൂറത്തുൽ 'അഅ്റാഫ്' ٓالٓأٓفٓ	
(1067-1203)	
റസൂലുകളും സമുദായങ്ങളും പോവുക ചെയ്യപ്പെടും	1069
കർമ്മങ്ങൾ തൂക്കപ്പെടുന്നതാണ്	1069
ആദം (അ) നു മലക്കുകൾ സുജുദു ചെയ്തതും	
ഇബ്ലീസു വിസമ്മതിച്ചതും	1071
പിശാചു കൃഷ്ണത്തിലാക്കുന്നതു സൂക്ഷിക്കണം	1080
അല്ലാഹു നൽകിയ ഭംഗിയും നല്ല ആഹാരവും	
നിഷിദ്ധമാക്കിക്കൂടാ	1085
അവിശ്വാസികൾ പരലോകത്തു അന്യോന്യം	
ശപിക്കും	1090
വിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവും ഉള്ളവർ....	1092
സ്വർഗ്ഗക്കാർ നരകക്കാരെ വിളിച്ചു പറയുന്നതു	1094
'അഅ്റാഫ്'ലെ ആകാശൻ ഇറുകൂട്ടരോടും	
പറയുന്നതു	1095
നരകക്കാർ സ്വർഗ്ഗക്കാരോടപേക്ഷിക്കുന്നത	1098
ആകാശമീതികളുടെ സൂക്ഷ്മ ആറു ദിവസ	
ങ്ങളിലാണ്	1101
അല്ലാഹു 'അർശി'ൽ ആരോഹണം ചെയ്തതിന്റെ	
യഥാർത്ഥ ഉദ്ദേശ്യം നമുക്കറിയില്ല	1102
പ്രാർത്ഥന എങ്ങിനെയുവണം?	1103
നല്ല രാജ്യവും ചീത്ത രാജ്യവും	1106
നൂഹ് (അ) നബിയും സമുദായവും	1106
ഹൂദു (അ) " " "	1108
സാലിഹു (അ) " " "	1111
ലൂത്ത് (അ) " " "	1116
ശുഈബു (അ) " " "	1118

മൂസാ (അ) യും ഫിർഈന്റെ കൂട്ടരും	1129
ഫിർഈൻ ഇസ്രാഇല്യരുടെ മക്കളെ വധിച്ചവൻ	
കൽപിച്ചത്	1136
ഫിർഈനും ജനതക്കും ഏർപ്പെട്ട കഷ്ടതകൾ	1138
ഇസ്രാഇല്യർ സമുദ്രം കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ടതു	1143
മൂസാ(അ)ക്കു തരാനുളള ലഭിച്ചതും അല്ലാഹു	
വിന്റെ സംസാരം കേട്ടതും, അദ്ദേഹം അല്ലാഹു	
വിനെ കരണുവാനാഗ്രഹിച്ചതും	1146
തരാനുളളവായി വന്നപ്പോൾ ഇസ്രാഇല്യരുടെ	
സ്ഥിതി കണ്ടു അദ്ദേഹത്തിനു വ്യസനവും കോപ	
വും വന്നത്	1155
മൂസാ (അ) എഴുപതു പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തത്	1158
അല്ലാഹുവിന്റെ കരുണയും അതിവിശാലം	1159
നബി (സ) യെപ്പറ്റി തരാനുളളയും ഇഞ്ചീലിലും	
പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു	1161
മൂസാ (അ) വടികൊണ്ടു പാറക്കടിച്ചപ്പോൾ	
12 ഉറവുപൊട്ടി ഒഴുകിയ സംഭവം	1166
ശബ്ദമുണ്ടാകാൻ മത്സ്യം പിടിച്ചവരുടെ സംഭവം	1168
ഇസ്രാഇല്യർക്കു മീനെ പർച്ചയ്ക്കും ഉയർത്തിയത്	1175
ദുഷ്കാരങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ട് സ്വാർത്ഥലാഭത്തിനു	
വേണ്ടി പിൻതിരിഞ്ഞവന്റെ ഉപമ	1180
അല്ലാഹുവിനു അത്യുൽകൃഷ്ട നാമങ്ങളുണ്ടു;	
അവയോടുകൂടി പ്രാർത്ഥിക്കണം	1184
അന്ത്യസമയത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിന്നു അറിയും	1187
മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരാളിൽ നിന്നുള്ളവർ	1191
പേരിടുമ്പോൾ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു	1193
അല്ലാഹുവിന്നു സഹായിക്കുവാൻ കഴിയും	1194
മനുഷ്യരിലും ജിന്നുകളിലുമുള്ള ശത്രുക്കളോട്	
കൈക്കൊള്ളേണ്ടതിനെ	1197
സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്കു പിശാചിന്റെ	
ദുർബ്ബോധനമുണ്ടായാൽ....	1199
പ്രാർത്ഥനയുടെ മര്യാദ	1202
8. സൂറത്തുൽ അൻഫാൽ ٓالٓأٓفٓ	
(1205-1266)	
അവതരണ സന്ദർഭം	1205
സത്യവിശ്വാസികളുടെ സ്വഭാവം	1207
ബദർ യുദ്ധത്തെ സംബന്ധിച്ചു.....	1209
ബദറിൽ മലക്കുകളെ ഇറക്കിയതു	1213
ബദറിൽ സഹാബികൾക്കു നിദ്രാമയക്കുവും	
മഴയും ഉണ്ടായതു	1215
യുദ്ധവേളയിൽ പിൻതിരിഞ്ഞു കൂടാ	1219
ശത്രുക്കളെ വധിച്ചതും എറിഞ്ഞതും യഥാർത്ഥ	
ത്തിൽ അല്ലാഹുവാണ്	1220
കാര്യം ഗ്രഹിക്കാത്തവർ ഉമകളും ബധിരരും	1223
ഹൃദയത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നവനും മറ്റും	
വരുത്തുന്നവനും അല്ലാഹു	1225
അക്രമികളെ മന്ത്രം ബാധിക്കാത്ത	
പൊതുപരീക്ഷണം സൂക്ഷിക്കുക	1226

വിശ്വാസവഞ്ചനകൾ അർത്ഥം	1228
മക്കളും സ്വന്തങ്ങളും ഒരു പരീക്ഷണം	..
ശത്രുക്കളുടെ ഗൂഢതന്ത്രവും മദീനാഹിദ്രയും	1230
മസ്ജിദ്യൽ ഹറാമിന്റെ കൈകാര്യക്കാർ ആർ?	1234
മുഗ്റിക്കുകളുടെ നമസ്കാരം ചുറ്റുംവിളിയും കൈമുട്ടും	..
'ഗനീമത്തു'കൾ ഭാഗിക്കേണ്ട വിധം	1238
ബദ്രിൽ മുസ്ലീംകളുടെയും ശത്രുക്കളുടെയും	
വർത്തകൾ പലത്തിന്റെയും സ്ഥാനങ്ങൾ	1240
മുസ്ലീംകൾക്കു ശത്രുക്കളെ അല്ലമാക്കിക്കൊണ്ടിപ്പോയത്	1242
ധർമ്മ യുദ്ധങ്ങളിൽ സ്വൈര്യവും ദൈവസ്തംഭ	
രണയും വേണം; മിന്നിപ്പറ്റുന്നൊക്കെയും	1243
പിശാചിന്റെ സഹായവാഗ്ദാനവും വഞ്ചനയും	1245
അവിശ്വാസികൾ കരണപ്പെടുമ്പോൾ മലക്കുകൾ	
മൂലമുണ്ടാകുന്ന അനുഭവങ്ങൾ	1247
ജീവികളിൽ മോശപ്പെട്ടവർ ആർ?	1250
ശത്രുക്കൾക്കെതിരെ കഴിയുന്നത്ര ഒരുക്കങ്ങൾ	
ചെയ്തിരിക്കണം	1252
ശത്രുക്കൾ സമാധാനത്തിനു തുനിഞ്ഞാൽ	1253
സഹാബികളെ തമ്മിൽ ഇണക്കിയതു അല്ലാഹുവാണു	..
ശത്രുക്കൾ ഇരട്ടിയുണ്ടായാലും	
സത്യവിശ്വാസികൾ ജയിക്കും	1256
പ്രവാചകൻ ശക്തിയാർജ്ജിക്കുന്നതുവരെ	
ശത്രുക്കളെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കുക	1257
'ഗനീമത്തു' സ്വത്തുക്കൾ അനുവദനീയം	1258
മുഹാജിറുകളും അൻസാരികളും	1262

9. സൂറത്തുത്തൗബ: ٩ (1267-1379)

ഈ സൂറത്തിൽ 'ബിസ്മി' ഇല്ലാതിരിക്കുവാൻ കാരണം	1267
മുഗ്റിക്കുകളോടുള്ള പരസ്യമായ ചില	
വിളംബരങ്ങൾ	1268
ഹജ്ജു ദിവസം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത	
ഏതാനും അറിയിപ്പുകൾ	1269
'ഹജ്ജുൽ അക്ബർ' എന്നാൽ	1270
മുഗ്റിക്കുകളുമായി യുദ്ധരംഗില്ലാത്തപക്ഷം....	1272
മുഗ്റിക്കുകൾ ഇങ്ങങ്ങട്ടു രക്തം തെടിയാൻ	1273
ഹുദൈബിയായ സന്ധി മുഗ്റിക്കുകൾ ലംഘിച്ചു	1274
ശത്രുക്കൾ കൂട്ടംബബന്ധവും ബാധ്യതയും	
ഗതനിക്കുകയില്ല	1275
ഏതാനും അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നപക്ഷം	
അവർ സഹോദരന്മാർ തന്നെ	1276
ശത്രുക്കളുമായി നിരന്ദരം യുദ്ധം ചെയ്യുകയോ	
കാരണം....	1277
പള്ളിപരിപാലനം മുഗ്റിക്കുകൾക്കു പാടില്ല;	
അതൊരായിരിക്കണം	1280
ഹാജിമാർക്കു വെള്ളം കൊടുക്കലും മറ്റും സത്യ	
വിശ്വാസത്തിനും സമാധാനത്തിനും സഹോദര്യമോ?	1282

പിതാക്കളെയും മക്കളെയും മറ്റും അല്ലാഹുവിനെയും	
റസൂലിനെയുംകൂടെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നപക്ഷം	1284
ഹുദൈബിലും മറ്റും പല സ്ഥലത്തും നീങ്ങി	
അല്ലാഹു സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്	1286
'സരിയത്തും', 'ഗസ്വത്തും'	1287
ഹുദൈബ് യുദ്ധം	..
മുഗ്റിക്കുകൾ അശ്ശൂർയരാണ്	1289
വേദോത്തോടുള്ള യുദ്ധം	1290
കപ്പം (ജിസ്മി)	1292
യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും ദൈവത്തിനു	
പുത്രനുണ്ടെന്നു വാദിക്കുന്നു	1293
വേദക്കാർ പണ്ഡിത പുരോഹിതന്മാരെ	
തേച്ചുകളാക്കുന്നു	1295
പണ്ഡിതന്മാരോടു ചോദിച്ചറിവിലും	
അവരെ അനുകരിക്കലും	1296
പല പണ്ഡിത പുരോഹിതന്മാരും ജനങ്ങളുടെ	
സ്വത്തു അന്യായമായി തിന്നുന്നു	1300
അതിന്റെ ഫലം?	1301
മാസങ്ങളുടെ ഏറ്റവും 12, അതിൽ 4 ഏറ്റവും	
യുദ്ധം, നിഷിദ്ധമായതും	1302
തബൂക്ക് യുദ്ധവും അന്യമായി ബന്ധപ്പെട്ട	
പല കാര്യങ്ങളും	1304
തബീ(സ) മാർ ഗൃഹത്തിൽ ജീച്ചിരുന്ന സന്ദർഭം	1307
യുദ്ധത്തിനുള്ള പ്രോത്സാഹനം	1309
യുദ്ധത്തിനു പോരാത്തവർക്കു അനുവാദം	
നൽകിയതു നന്നായില്ല	1310
അവർ പോരാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ	1311
ചിലർ 'ഏതെ കൂടുതലായിരിക്കട്ടെ' എന്നു	
പറയുന്നവരും അവരിലുണ്ട്	1313
കപടവിശ്വാസികളുടെ ചില ലക്ഷണങ്ങൾ	1315
അവരുടെ സ്വത്ത്, മക്കളും കണ്ടു	
ആശ്ചര്യപ്പെടേണ്ടതില്ല	1316
ദാനധർമ്മങ്ങളുടെ 8 അവകാശികൾ	1319
കപടവിശ്വാസികൾ ഒരുപോലെത്തുള്ളവരാണ്	1326
സത്യവിശ്വാസികൾ പാസ്തർ, ബന്ധുചിത്രങ്ങൾ	1328
അവിശ്വാസികളോടും കപടവിശ്വാസികളോടും	
സമം ചെയ്യണം	1330
കവിവില്ലാത്ത ധർമ്മപുരുഷൻ കപടവിശ്വാസികൾ	
പരിഹസിക്കുന്നു	1335
കപട വിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം	
തെടിക്കുക	1336
അവർക്കു 'ജനാസ' നമസ്കാരവും പാടില്ല	1339
'ഹരസിഖും', 'കുനാഫിഖും'	1340
യുദ്ധത്തിനു വരികയില്ല നൽകപ്പെട്ടവർ	1343
അത്ഭുതാത്മികൾ അവിശ്വാസത്തിലും കാപട്യ	
ത്തിലും കാമനമാമവരാണ്	1347
മുഹാജിറുകളിലും അൻസാരികളിലുമുള്ള	
കുബനിക്കാരും പിമ്പനിക്കാരും	1349

മാനവർമ്മങ്ങൾ സംസ്കാരവും ശാസ്ത്രവും ഉണ്ടാക്കുന്നു; അതു വാസ്തുശാസ്ത്രം നബി (സ) പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.	1353
അവിശ്വാസത്തിനും ഉപദ്രവത്തിനും വേണ്ടി നിർമ്മിച്ച സെഫിങ്-ഉദ്വിരാർ	1356
അതിൽ നബി(സ) നടപ്പാക്കിയതുകൂടാ ഖുബ്ബ പള്ളിയിലാണു നടപ്പാക്കിക്കൊണ്ടത്	1356
സത്യവിശ്വാസികളുടെ ദേഹവും മനസ്സും അല്ലാഹു വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു	1359
അവരുടെ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ	1361
അടുത്ത ബന്ധുക്കളായാലും മൗഢിമകരമായ വാപദർശനം തേടിക്കൊണ്ടു	1362
തബൂക്ക് യാത്രത്തിനു പോകാത്ത മൂന്നു സഹാബികളുടെ സ്ഥിതിഗതികളും സത്യത കൊണ്ടു മിട്ടിയ നേട്ടങ്ങളും	1366
അവരിൽപ്പെട്ട കഅ്ബ് (റ) ന്റെ വിവരണം	1367
മഹിനശാർ നബി (സ)യുടെ ഒന്നിച്ചു യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കണം	1371
സത്യവിശ്വാസികൾ എല്ലാം കൂടി പോകുന്നതും പാടില്ല	1373
അടുത്ത അവിശ്വാസികളോടു ആദ്യം യുദ്ധം ചെയ്യണം	1375
കുപ്ത വിശ്വാസികളുടെ ചില ദുർഗ്ഗുണങ്ങൾ	1376
നിങ്ങളിൽ നിന്നു നിങ്ങളുടെ വന്നിട്ടുള്ള സെലിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ	1377

10. സൂറത്തു യൂനുസ് യൂനുസ് (1381-1442)

മുഖ്യ പ്രതിപാദ്യവിഷയം	1381
ആറു ദിവസംകൊണ്ടു അല്ലാഹു ആകാശപ്പുറികൾ സൃഷ്ടിച്ചു	1383
സൂര്യനെ ശോഭയും, ചന്ദ്രനെ പ്രകാശവും ആക്കിയതും അപകൽ വ്യത്യാസവും	1384
മനുഷ്യന് വിഷമം ബാധിച്ചാൽ....	1388
വേരോടു വൃർത്തൻ കൊണ്ടുവരാൻ പറയുന്നവർക്കു മറുപടി	1390
മനുഷ്യൻ മുമ്പ് ഒരു സമുദായമായിരുന്നു	1393
കപ്പൽ മൃഗങ്ങൾ പോകുന്ന അത്യാപൽ പെട്ടത്തിൽ മുഹ്റിക്കു കൂട്ടം അല്ലാഹുവിനെ അനവധിയിടക	1395
ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ ഉപമ	1397
നന്ദനം ഫലം കൂടുതലും, തിന്മകൾ ഫലം സമാപ്തം പാപങ്ങൾക്കു ആശ്ചര്യപരം	1399
ആശ്ചര്യവും തമ്മിൽ	1400
ഓരോ സമുദായത്തിനും ഒരു നസൂൽ ഉണ്ട്	1410
അല്ലാഹു ഉപജീവനത്തിനു നൽകിയതിനെ അവർ ഹറാമും ഹലാലുമാക്കിയിരിക്കുന്നു	1415
അല്ലാഹുവിനു എത്ര നിസ്സാരകാര്യവും അജ്ഞാതമല്ല	1416
അല്ലാഹുവിന്റെ 'മേലിമ്പ'കൾ ആവാനി	1417

അല്ലാഹുവിനു അജ്ഞാതമല്ലെന്ന വാദത്തിന്റെ നീക്കം	1421
നൂഹ് (അ) നബിയുടെയും മനതയുടെയും കഥ	1422
മുസാ, ഹാശിം (അ) നബിമാരുടെയും മനതയുടെയും കഥ	1425
ഇസ്രാഇൽ പെരുൻ കടന്നു വന്നപ്പോൾ	1431
അവർക്കു നല്ല വാസസ്ഥലം ലഭിച്ചതു	1432
അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതിൽ എല്ലാവരും സത്യ വിശ്വാസികളാകുകയായിരുന്നു	1437
ആശയനയിലും പ്രാർത്ഥനയിലുമുള്ള തത്ഫലം	1439

11. സൂറത്തു ഹൂദ് (1443-1508)

എല്ലാ ജീവികൾക്കും ആഹാരം നൽകുന്നതു അല്ലാഹുവിന്റെ ബരംഗ്യത	1446
ആകാശപ്പുറികളെ ആറു ദിവസംകൊണ്ടു സൃഷ്ടിച്ചു, 'അർദ്ധ' വെള്ളത്തിൽ കലർത്തിയിരുന്നു	1447
മനുഷ്യനു അനുഗ്രഹത്തിനുശേഷം ദുരിതം ബാധിച്ചാൽ	1449
വുർത്തൻ നബി (സ) കെട്ടിച്ചമച്ചതാണെങ്കിൽ അതു പോലെ 10 സൂറത്തുകൾ കൊണ്ടുവരാൻ വെല്ലുവിളി	1451
ഇഹത്തിലെ അഹങ്കാരം ലക്ഷ്യമാക്കിയവർക്ക് പാരത്തിൽ നരകം	1452
നൂഹ് (അ) നബിയുടെയും മനതയുടെയും ചരിത്രം	1457
ജലപ്രളയവും കപ്പൽനിർമ്മാണത്തിനുള്ള കല്പനയും	1463
നൂഹ് (അ) നബിയുടെ മകന്റെ വിവരം	1466
അവൻ നൂഹ് (അ) നബിയുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവനല്ല	1468
ഹൂദ് (അ) നബിയുടെയും ആദ്യ മനതയുടെയും വിവരം	1471
സാലിഹ് (അ) നബിയുടെയും മമൂദ്യ ഗോത്രത്തിന്റെയും വിവരം	1478
സാലിഹ് (അ) നബിക്കു ദുഷ്ടതയ്ക്കും ദൈവം ഇബ്രാഹിം (അ) നബിക്കു സന്തോഷവാർത്തയും, ലൂത്ത് (അ) നബി മനതയ്ക്കും	1479
അന്ത്യശ്വാസനവുമായി മലകൾക്കു വന്നത്	1480
അദ്ദേഹത്തിന് ലഭിച്ച സന്തോഷവാർത്ത	1482
ഇബ്രാഹിം (അ) നബി തർക്കം നടത്തിയതു ആ മലകൾക്കു ലൂത്ത് (അ) നബിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ....	1483
മലകൾക്കു ലൂത്ത് (അ) നബി സമാധാനിപ്പിച്ചത്	1485
ലൂത്ത് (അ) നബി മനതയ്ക്കു ലഭിച്ച ഗീക്സ്	1486
ശുഹ്റബു (അ) നബിയുടെയും മദ്യനിഷേധം കഥ	1487
മദ്യ നിഷേധം ധിക്കാരപരമായ പെരുമാറ്റവും മറുപടിയും	1489

അവസാനം അവിർവിഷയിൽ അടിയുന്നു	1494
കൃസാ (അ)നബിയുടെയും ഹിർദാന്റെയും അവന്റെ മനസ്സുടെയും കഥ	1494
സജ്ജാഗ്രവാൻമാരുടെയും മൗദാഗ്യവാൻമാരുടെയും അത്യാം	1497
സ്വർഗ്ഗവും നരകവും ശാശ്വതമാണ്	1498
നന്ദകൾ തിരികളെ നീക്കിക്കളയുന്നു	1501
മനുഷ്യർ മിന്നിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും	1504

12. സൂറത്തു യൂസുഫ് (1509-1577)

ഈ സൂറത്തിന്റെ പ്രാരംഭം, പ്രത്യേകത മുതലായവ	1509
യൂസുഫ് (അ)ന്റെ സ്വപ്നം	1512
യൂസുഫ് (അ)ന്റെ സഹോദരൻമാർ- അവർ അദ്ദേഹത്തെ കിണററിലിട്ടത് മറവും അവർ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ കള്ളച്ചോര കൊണ്ടുവന്നതും മറവും	1517
ഒരു യദ്രാസംഘം വന്നു കിണററിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചത്	1518
മിസ്രിൽ 'അസീസി'ന്റെ ഗൃഹത്തിൽ അമസമായത്	1519
അസീസിന്റെ ഭാര്യ സുലൈഖയുടെ ദ്രവ്യപ്രകടനം	1521
ഭർത്താവിന്റെ വിധി	1522
പട്ടണത്തിലെ സ്ത്രീകളുടെ സംസാരം....	1526
അദ്ദേഹം കാരാഗൃഹം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു	1527
കാരാഗൃഹത്തിൽ തടവുകാരായ രണ്ടു യുവാക്കൾ അവരോടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനവും ഉപദേശവും	1529
രാജാവിനോടു പറയുവാൻ ഏൽപ്പിച്ച വിഷയം രക്ഷപ്പെട്ട യുവാവു മറന്നുപോയി	1531
രാജാവിന്റെ സ്വപ്നവിഷയങ്ങൾ	1534
രാജാവിന്റെ കൽപനപ്രകാരം അദ്ദേഹം തന്റെ നിരപരാധിത്വം വെളിപ്പെടുത്തി തടവിൽ നിന്നു പോരാൻ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി	1536
സുലൈഖയുടെ മൊഴി	1539
യൂസുഫ് (അ)നെ രാജാവു മനക്കാര്യങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കുവാൻ നോക്കുന്നു	1540
യൂസുഫ് (അ)ന്റെ സഹോദരൻമാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു	1543
സ്വന്തം സഹോദരനെ (ബീൻവാമീൻ) കൊണ്ടു വരാൻ അവരെ അദ്ദേഹം ഏൽപ്പിക്കുന്നു	1545
പിതാവ് യഅ്ഖൂബ് (അ) അവരോടു ഒരു വാതിലിടുകയും പ്രവേശിക്കുവാനു ഏല്പു പറയുന്നു	1545

സഹോദരൻ (ബീൻവാമീൻ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തുചെന്നപ്പോൾ.....	1551
സഹോദരൻമാർ യഅ്ഖൂബ് ഓക്കളാണെന്നു വിളിച്ചു പറയുന്നു.....	1552
അദ്ദേഹം അവരുടെ സഞ്ചി കടംപരിശോധിക്കുന്നു....	1555
സഹോദരൻമാർ നിരപരാധ്യർപ്പോൾ.....	1559
വ്യസനംകൊണ്ടു യഅ്ഖൂബ് (അ)ന്റെ കഷ്ടപരിഭ്രമത്താകുന്നു	1561
മക്കൾ പിതാവിന്റെ അടുത്തു ചെന്നപ്പോൾ....	1562
പിതാവു യഅ്ഖൂബിന്റെ സങ്കടവും അഭിലാഷവും	1562
വീണ്ടും സഹോദരൻമാർ യൂസുഫ് (അ) ന്റെ അടുക്കൽ ധന്യത്തിനായി ചെല്ലുന്നു.	1563
സഹോദരന്മാർ യൂസുഫ് (അ) നെ അറിയുന്നു	1564
യൂസുഫ് (അ)ന്റെ കൃപയും ഏന്തിയപ്പോൾ യഅ്ഖൂബ് (അ) ന് കാഴ്ച വീണ്ടുകിട്ടി	1567
യൂസുഫ് (അ)ന്റെ കൃത്യംബം മിസ്രിൽ (ഇജിപ്തിൽ) പ്രവേശിക്കുന്നു	1568
യൂസുഫ് നബി (അ) പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു....	1570
അതെല്ലാം അദ്യുക്തമായ ചില വർത്തനമാണെന്ന്	1570

13 സൂറത്തു റഅ്ഢു (1579-1613)

ആകാശങ്ങൾ തൂണിലാഞ്ഞ നിലകൊള്ളുന്നു	1579
അല്ലാഹു ഗർഭത്തിലുള്ളതുപോലെ ഏല്പാ അദ്യുക്തകാര്യങ്ങളും അറിയുന്നു	1584
മനുഷ്യരുടെ സ്ഥിതി മറ്റൊരു അല്ലാഹു അവരുടെ സ്ഥിതി മറ്റൊരുതായില്ല	1586
മിന്നൽ കാണിച്ചുതന്നത് അല്ലാഹുവാണ്; ഇടി അല്ലാഹുവിനു 'അസ്ബീഹു' നടത്തുന്നു	1588
നിഴലുകൾ അല്ലാഹുവിന്നു സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം ചെയ്യുന്നു	1590
അല്ലാഹുവിന്നു ഉത്തരം നൽകിയവരും നൽകാത്തവരും	1593
ബുദ്ധിമാന്ദർ ആരാണു? അവരുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ	1594
ഉപജീവനം വിശദപ്പെടുത്തുന്നതും കൂടുതലാക്കുന്നതും അല്ലാഹു	1598
അല്ലാഹുവിന്റെ സ്തമനകൊണ്ടു ഹൃദയങ്ങൾ സമാധാനപ്പെടുന്നു	1599
ഖുർആൻ മൂലം മലകൾ നടത്തപ്പെടുകയോ, മരണപ്പെട്ടവരോടു സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്യാൻ....	1601
സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സ്വർഗ്ഗം....	1604
അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും മായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു	1606

14. സൂറത്തു ഇബ്രാഹീം سورة ابراهيم (1611-1648)

റസൂലുകളെ അവരവരുടെ ജനതയുടെ	
ഭാഷയിൽ അയക്കുന്നു	1621
നിങ്ങൾ നന്ദികാണിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു	
വർദ്ധനവു കിട്ടും	1623
റസൂലുകൾ മനുഷ്യന്മാർ തന്നെ	1625
എല്ലാ സ്വേച്ഛാധിപതിയും ദുർവാശിക്കാരനും	
ഇച്ഛാജംഗപ്പെടും	1627
അവിശ്വാസികളുടെ കർമ്മങ്ങൾ	
ചമ്പൽപ്പോലെ മാത്രം	1628
കാര്യം തീരുമാനമാകുമ്പോൾ	
പിശാചു പറയുന്നതു്	1631
നല്ല വാക്കു നല്ല ഒരു വ്യക്തിപോലെയും	
ചീത്ത വാക്കു ചീത്ത വ്യക്തിപോലെയുമാണു്	1633
അല്ലാഹു സ്ഥിരമായ വാക്കുകൾവേണ	
വിശ്വാസികളെ ഉറപ്പിക്കുന്നു	1634
അല്ലാഹുവിന്റെ സൂപ്പർനാടികൾ അനുഗ്രഹങ്ങളും	1637
ഇബ്രാഹീം നബി (അ) മക്കക്കൽക്കുവേണ്ടി	
(പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു	1639
കൂമിയും ആകാശങ്ങളും മറ്റൊപ്പെടുത്ത ദിവസം	
(ഖിയാമത്തുനാൾ)	1646

15. സൂറത്തുൽ ഹിജ്ർ سورة الحجر (1649-1678)

അവിശ്വാസികൾ പറയുന്നു നബി(സ)	
(ജാതനാണെന്നു്	1651

അല്ലാഹു ഖുർആനിനെ ഇറക്കുകയും അതു	
സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു	1652
ആകാശത്തുനിന്നു പിശാചുക്കൾ കട്ടുകേൾക്കുന്ന	
തിനെ തീജ്വാല തടയുന്നു	1651
എല്ലാററീന്റെയും നിക്ഷേപങ്ങൾ	
അല്ലാഹുവിങ്കലാണ്	1656
മനുഷ്യന്റെയും ജിന്നിന്റെയും	
ഉത്ഭവ വസ്തുക്കൾ	1659
മലക്കുകളോടു ആമിനു് (അ) സജ്ജ ചെയ്തവൻ	
കൽപിച്ചതും ഇബ്രാഹീം വിസമ്മതിച്ചതും	1660
അല്ലാഹുവിന്റെ നിഷ്കളങ്കരായ അടിയാന്മാരെ	
ഇബ്രാഹീം വഞ്ചിക്കുകയില്ല	1662
ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ അടുക്കൽ മലക്കൾ	
അതിഥികളുടെ വേഷത്തിൽ ചെന്ന കഥ	1664
ലൂത്തു (അ) നബിയുടെ ജനതയും, അതിഥികൾ	
അവരെ ശിക്ഷിച്ചതും	1666
ഐക്യത്വ(التوحيد)കാരുടെ കഥ	1671
ആവർത്തിത വചനങ്ങളിൽ ഏഴെണ്ണവും ഖുർആനും	
നബി (സ)ക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ടു്	1673

വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പുകൾ:-

ജിന്നും ഗൈത്താനും	1679
ആകാശത്തുനിന്നു പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾക്കൽ	1693

5. സൂറത്തുൽ മാഇദ:

മദീനയിൽ അവതരിച്ചതു — വചനങ്ങൾ 123 * വിഭാഗം (റുക്അ്) 16

ഒരു ക്ഷണത്തളികയെക്കുറിച്ച് 115-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ സൂറത്തിനു ക്ഷണത്തളിക എന്നർത്ഥമായ 'മാഇദ' (مائدة) എന്നു പേർ വന്നത്. കൂടാതെ مائدة (കരാറുബന്ധങ്ങൾ) എന്നും ഇതിന്നു പേരു പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പലതരം കരാറു ബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഈ സൂറത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനു പുറമെ ഇതിന്റെ തുടക്കംതന്നെ കരാറു ബന്ധങ്ങളെ നിറവേറ്റണമെന്നു കൽപിച്ചുകൊണ്ടുമാകുന്നു. ഹുദൈബിയ്ക്കു സന്ധി കഴിഞ്ഞ അധികം താമസിയാതെയാണ് ഈ സൂറത്തിന്റെ അവതരണമുണ്ടായത് എന്നത്രെ മനസ്സിലാകുന്നത്. ﴿مَائِدَةٍ﴾

വിവിധ തുറകളിലുള്ള ഓട്ടികൾ മതനിയമങ്ങൾ ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മറ്റു സൂറത്തുകളിൽ സപർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില നിയമങ്ങളും ഇതിൽ കാണാം. കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിന്റെ ആരംഭം ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (ഹേ, മനുഷ്യരേ,) എന്ന സംബോധനയോടു കൂടിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ അതു ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിന്റെ തുടക്കം ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ) എന്നു വിളിച്ചു കൊണ്ടാകുന്നു ഈ വിളി പല പ്രാവശ്യം ഇതിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. ഇസ്ലാമിനു പ്രചാരം വർദ്ധിക്കുകയും, പല പ്രദേശങ്ങളും ഇസ്ലാമിക പ്രദേശങ്ങളായി മാറുകയും ചെയ്ത അവസരത്തിലാണ് ഇതിന്റെ അവതരണം എന്ന് ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ﴿مَائِدَةٍ﴾

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ കരാറു ബന്ധങ്ങളെ (പാലിച്ചു) നിറവേറ്റുവിൻ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ

1. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ നിങ്ങൾ നിറവേറ്റുവിൻ, നിർവ്വഹിക്കുവിൻ കരാറുബന്ധങ്ങളെ, ഇടപാടുബന്ധങ്ങളെ

* വചനങ്ങൾ 120 എന്നും എണ്ണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എണ്ണ കണക്കാക്കുന്നതിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുവാൻ കാരണം മുഖവുരയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കപ്പെടുവാൻ ബാധ്യസ്ഥമായ എല്ലാ കരാറു ബന്ധങ്ങളും യഥാവിധി പാലിക്കണമെന്ന സത്യവിശ്വാസികളോടു അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയാണ്. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവരെന്ന നിലക്ക് അല്ലാഹുവിനോടു ബാധ്യതയുള്ള കാര്യങ്ങളും, വിവാഹസംബന്ധമോ മുതലിടപാടും സംബന്ധമോ ആയ നിശ്ചയങ്ങൾ സന്ധി, സഖ്യം മുതലായവ സംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥകൾ എന്നിങ്ങനെ മനുഷ്യർ തമ്മിൽ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടുന്ന എല്ലാ തരം ഇടപാടുകളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. വിശ്വസിച്ചവരെ എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ കൽപനയിൽ, വിശ്വാസികളായ നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരോടൊര അതിനു കടമപ്പെട്ടവരാകുന്നുവെന്നുള്ള ഒരു സൂചനകൂടി കാണാവുന്നതാണ്.

2. നിങ്ങൾക്കു (വഴിയെ) ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്ന തൊഴിച്ച് (മറ്റുള്ള) കന്നുകാലി ജന്തുക്കൾ നിങ്ങൾക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ 'ഇഹ്റാമി'ൽ പ്രവേശിച്ചവരായും കൊണ്ടു വേട്ടയാടൽ അനുവദനീയമാക്കുന്നവരല്ലാത്ത നിലയിൽ, [അതനുവദനീയമാക്കിക്കൊണ്ടു പാടില്ല.]

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു വിധിക്കുന്നതാണ്.

أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ
إِلَّا مَا يُشْبِهُ عَلَى الصِّيدِ
وَأَنْتُمْ حُرُّمٌ

إِنَّ اللَّهَ يَخْتَصُصُ مَا يُرِيدُ

2. اَحِلَّ لَكُمْ (അനുവദനീയം) ആക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ٢ നിങ്ങൾക്കു ٢ കാലിജന്തുക്കൾ, മിണ്ടാജീവികൾ ٢ ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളിലെ, നാൽക്കാലികളാകുന്ന ٢ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതൊഴികെ ٢ നിങ്ങൾക്കു, നിങ്ങളുടെ മേൽ ٢ അനുവദനീയമാക്കുന്നവരല്ലാത്ത നിലയിൽ ٢ വേട്ടയാടലിനെ ٢ നിങ്ങൾ, നിങ്ങളുടെ ٢ ഇഹ്റാം ചെയ്തവരാകുന്നു (താനും) ٢ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ٢ അവൻ വിധിക്കും ٢ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു

ഒട്ടകം, ആട്, മോട് എന്നീ കാലി ജന്തുക്കളിൽ നിന്നു താഴെ നിങ്ങൾക്കു ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു വിവരിച്ചു തന്നവ ഒഴിച്ചു ബാക്കിയെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു കേഷികൾ അനുവദനീയമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. പക്ഷിയെ, ഹജ്ജിനോ ഉം മറ്റോ പെൺ 'ഇഹ്റാമി'ൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ള അവസ്ഥയിൽ വേട്ടയാടുകയോ, പിടിച്ചു തിന്നുകയോ ചെയ്യുന്നതു അനുവദനീയമാണെന്നു കരുതരുത്. അതു പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിക്കാത്തവരാക്കിയിട്ടാണു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു എന്നു സാരം.

٢ (ബഹിമത്തു) എന്ന വാക്കു മിണ്ടാജീവികളായ എല്ലാറ്റിനും പറയപ്പെടാമെങ്കിലും കാട്ടുജീവികളും പരവകളുമല്ലാത്ത ജന്തുക്കൾ, നാൽക്കാലി മൃഗങ്ങൾ എന്നീ ഉദ്ദേശത്തിലാണതു സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. ٢ (അൻആം) എന്ന വാക്കു ആട്, മോട്, ഒട്ടകം എന്നീ മൃഗങ്ങളിലാണു പൊതുവെ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ചിലപ്പോൾ ഒട്ടകത്തെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചും പറയപ്പെടും മലയാളക്കാർ കാലികൾ എന്നും 'നാൽക്കാലികൾ' എന്നും പറഞ്ഞു വരാറുള്ളതിന്റെ സ്ഥാനത്തു അറബികൾ ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഒട്ടകമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ആടുമാടുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണല്ലോ നാം ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. അറബികളുടെ പ്രധാന കാലി സമ്പത്തു ഒട്ടകമായതുകൊണ്ട് അവിടെ ഒട്ടകത്തിനു പ്രത്യേക സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുക സ്വാഭാവികമാണ്. ٢ (നിങ്ങൾക്കു ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അടുത്ത 4-ാം വചനത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ട വ്യവസ്ഥകളാണെന്നുള്ളതിൽ ഖുർആൻ വ്യവ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (*) ഹജ്ജിനോ, ഉം മറ്റോ, രണ്ടിനും കൂടിയോ രൂപരൂപികമായി പ്രവേശിച്ചവർ-അഥവാ ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർ-എന്നത്രെ ٢ (ഹുറൂതുൻ) എന്ന വാക്കുകൊണ്ടു വിവക്ഷ, ഈ പ്രവേശനത്തോടുകൂടി വാസനദ്രവ്യം ഉപയോഗിക്കൽ, വിവാഹസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ, വേട്ടയാടൽ, വേട്ടയാടിയതു കേഷികൾ, പൂർവ്വധർമ്മർ തമിമർക്കൽ മുതലായ പല

കാര്യങ്ങളും നിയമിതമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു ഇതിനു **احرام** (ഇഹ്റാം - ഹറാമാക്കിത്തീർക്കൽ) എന്നു പറയുന്നതു. ഇഹ്റാമിൽ പ്രശ്നപ്പെട്ടവർ വെട്ടയാടുന്നതിനെപ്പറ്റി താബ് 98-ാം വചനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഇഹ്റാമിൽ പ്രശ്നപ്പെട്ടവർ വെട്ടയാടുന്ന പക്ഷം അവൻ അതിനെ അനുവദനീയമാക്കുന്ന ഒരു പ്രതിതി ഉളവാകുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണു **حلال** (വെട്ടയാടാൻ അനുവദനീയമാക്കിയ/വരലാതെ) എന്നു പറഞ്ഞത്.

حلال (അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു വിധിക്കും.) എന്ന വാക്യം വളരെ അർത്ഥവത്തും ശ്രദ്ധേയവുമാകുന്നു. യുക്തി താൽപര്യങ്ങളെയോ മറ്റോ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിചക്ഷേമമില്ലെന്നിരിക്കുമ്പോഴേക്കുള്ളിലും വിമർശനം നടത്തുന്ന ആളുകൾ ഇതുപോലെയുള്ള വ്യർത്ഥൻ വാക്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം മാർമ്മവെക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഇന്നിന്ന കാര്യം എന്തുകൊണ്ടു വിരോധിച്ചു, അല്ലെങ്കിൽ കൽപിച്ചു, എന്തു കൊണ്ടു ഇന്നിന്ന പ്രകാരം നിയമിച്ചില്ല എന്നൊന്നും ആർക്കും ചോദ്യം ചെയ്യാൻ അവകാശമില്ലെന്നാണതു കൂറിക്കുന്നതു. അവിചാഞ്ച വസ്തുക്കളും അവന്റതാണ്. അവയുടെ നിയന്ത്രണാധികാരവും അവനു തന്നെ. ചെറുതും വലുതുമെന്നും, ഭൂത-വർത്തമാന-ഭാവിയെന്നും വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാ കാര്യവും അറിയുന്നവനാണവൻ. മനുഷ്യൻ എത്രതന്നെ പുരോഗമിച്ചാലും അവൻ സർവ്വജ്ഞനോ, ഭാവിയെക്കുറിച്ചു അറിയുന്നവനോ ആകുന്നതല്ല. മനുഷ്യരുടെ പൊതുനീക്ക ഏതിലാണെന്നുള്ള സൂക്ഷ്മജ്ഞാനവും അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേയുള്ളൂ. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി നിയമങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചോദ്യം ചെയ്യാൻ മനുഷ്യനു എന്താണു അർഹതയുള്ളതു? അല്ലാഹു എന്തു കൽപിച്ചുവോ, എന്തു വിരോധിച്ചുവോ അതിലായിരിക്കും-അതിൽ മാത്രമായിരിക്കും-നീതിയും യുക്തിയും. മനുഷ്യന്റെ നന്മയും അതിൽ തന്നെയായിരിക്കും-നിഷ്ഠയും അതിലടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ കഴിവതും ആരാഞ്ഞറിയുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണു മനുഷ്യൻ ചെയ്യേണ്ടത്.

3. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, അല്ലാഹുവിന്റെ [മത] ചിഹ്നങ്ങളെ നിങ്ങൾ അനുവദനീയമാ (ക്കി അനാദരി)ക്കരുത്; 'ഹറാമായ' [അലംഘനീയ] മാസത്തെയും അരുതു, (കുത്ബയുടെ അടുക്കലേക്കു) ബലിക്കായികൊണ്ടു പോകുന്ന മൃഗങ്ങളെയും അരുതു, (അവയുടെ) കഴുത്തിൽ തൂക്കപ്പെട്ട (അടയാള) വസ്തുക്കളെയും അരുതു; തങ്ങളുടെ റബ്ബികൾ നിന്നുള്ള അനുഗ്രഹവും പ്രീതിയും തേടിക്കൊണ്ട് 'ബൈത്യൽ ഹറാമി'നെ [അലംഘനീയ മന്ദിരത്തെ] ഉന്നം വെച്ചു പോകുന്നവരെയും അരുത്. നിങ്ങൾ 'ഹലാലായാൽ' [ഇഹ്റാമിൽ നിന്നു ഒഴിവായാൽ] നിങ്ങൾ വേട്ടയാടിക്കൊള്ളുക.

3-يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا
شَعَائِرَ اللَّهِ
وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ
وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ
وَلَا أَمْوَالَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ
يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِّنْ رَبِّهِمْ وِرْضَوَانًا
وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا

3. **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ **لَا تَحِلُّوا** നിങ്ങൾ അനുവദനീയമാക്കരുതു (അനാദരിക്കരുതു) **شَعَائِرَ اللَّهِ** അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളെ, അടയാളങ്ങളെ **وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ** മാസത്തെയും അരുത് **وَلَا الْهَدْيَ** ഹറാമായ, അലംഘനീയ **وَلَا الْقَلَائِدَ** ബലി(ക്കു കൊണ്ടു പോകുന്ന) മൃഗത്തെയും അരുതു **وَلَا أَمْوَالَ الْبَيْتِ الْحَرَامِ** കഴുത്തിൽ തൂക്കിയിടുന്നവയെ (കുത്ബാഭരണങ്ങളെയും) അരുതു **يَتَّبِعُونَ فَضْلًا** കരുതി(ഉന്നംവെച്ചു)പ്പോകുന്നവരെയും അരുതു **مِّنْ رَبِّهِمْ** ഹറാമായ വീട്ടിനെ, അലംഘനീയ മന്ദിരത്തെ **وِرْضَوَانًا** (അവർ) തേടിക്കൊണ്ടു **وَإِذَا حَلَلْتُمْ** അനുഗ്രഹം, ദയവും **فَاصْطَادُوا** തങ്ങളുടെ റബ്ബികൾ നിന്നു **وِرْضَوَانًا** പ്രീതിയും, പൊരുത്തപ്പാടും **مِّنْ رَبِّهِمْ** നിങ്ങൾ ഹലാലായാൽ, ഇഹ്റാം അഴിച്ചാൽ **فَاصْطَادُوا** അപ്പോൾ വേട്ടയാടിക്കൊള്ളുവിൻ

ഒരു ജനതയോടുള്ള അമർഷം-അവർ 'മസ്ജിദിൽ ഹറാമി'ൽ [അലംഘനീയമായ പള്ളിയിൽ] നിന്നു നിങ്ങളെ തടഞ്ഞുവെച്ചുവെന്നതിനാൽ- അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. പുണ്യത്തിലും, യജ്ഞത്തിലും നിങ്ങൾ പരസ്പരം സഹായിക്കുകയും ചെയ്യവിൻ; കുറ്റത്തിലും, അതിക്രമത്തിലും നിങ്ങൾ പരസ്പരം സഹായിക്കുകയും അരുത്; അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യവിൻ.

നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ശിക്ഷാ നടപടി കഠിനമായുള്ളവനാണ്.

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ
أَنْ صَدُّوْكُمْ
عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
أَنْ تَعْتَدُوا ۚ
وَتَعَاوُزُوا عَلَى الْيَمِّ وَالتَّقْوَىٰ
وَلَا تَعَاوُزُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ
إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

فَجَعَلَ فِيهَا مِثْقَالَ ذَرَّةٍ ۖ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَوْ الْأَمْوَاحِ أَوْ الْيَمِّ أَوْ الْبِلَادِ أَنْ تَعْتَدُوا ۚ وَتَعَاوُزُوا عَلَى الْيَمِّ وَالتَّقْوَىٰ ۚ وَلَا تَعَاوُزُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

ഒരു ജനതയുടെ (ജനതയോടുള്ള) فَجَعَلَ അവർ നിങ്ങളെ തടഞ്ഞതിനാൽ عَنِ الْمَسْجِدِ പള്ളിയിൽ നിന്നു مِثْقَالَ ഹറാമായ, അലംഘനീയ مِثْقَالَ നിങ്ങൾ അതിക്രമം ചെയ്യാൻ, ക്രമം തെറ്റുന്നതിന്നു أَوْ الْيَمِّ നിങ്ങൾ പരസ്പരം സഹായിക്കുകയും ചെയ്യവിൻ أَوْ الْبِلَادِ പുണ്യത്തിൽ, നല്ല കാര്യത്തിന്നു عَنِ الْمَسْجِدِ യജ്ഞത്തിലും, സൂക്ഷ്മതയ്ക്കും عَنِ الْمَسْجِدِ നിങ്ങൾ പരസ്പരം സഹായിക്കുകയും അരുത് عَنِ الْمَسْجِدِ കുറ്റത്തിൽ, പാപത്തിനു عَنِ الْمَسْجِدِ അതിക്രമത്തിലും, ക്രമം തെറ്റുന്നതിന്നും عَنِ الْمَسْجِدِ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യവിൻ ۝ അല്ലാഹുവിനെ ۝ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ۝ കഠിനമായവനാണു ۝ شَدِيدُ ശിക്ഷാനടപടി

ح (ഹാജ്, റാജ്, മീം) എന്നീ അക്ഷരങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ധാതുവിൽനിന്നു ഉത്ഭവിക്കുന്ന പദങ്ങളിൽ, ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഒരു മുടക്കിന്റെ-അഥവാ തടസ്സത്തിന്റെ-അർത്ഥം അടങ്ങിയിരിക്കും. മുടക്കപ്പെട്ട വസ്തുവിന്റെ ദോഷത്തിൽ നിന്നും, കൊള്ളാത്തതായിത്തീർന്നും, ഉത്ഭവിക്കുന്നതോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ പവിത്രതയിൽനിന്നും ആദരണീയതയിൽനിന്നും ഉത്ഭവിക്കുന്നതോ ആയിരിക്കാം ആ മുടക്കം. അതുകൊണ്ടാണു കളവു, വ്യഭിചാരം പോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളെയും, കളവു മുതൽ, പന്നിമാംസം പോലെയുള്ള വസ്തുക്കളെയും സംബന്ധിച്ചു ح (ഹാജ്) എന്ന പദമുപേക്ഷ അതിന്നു 'നിഷിദ്'യം, നിരോധം' എന്നിങ്ങനെയും, ആദരിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യപ്പെടേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളെയോ വസ്തുക്കളെയോ സംബന്ധിച്ചു അതേ വാക്കു പറയുമ്പോൾ 'അലംഘനീയം, പവിത്രം' എന്നിങ്ങനെയും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെടുന്നതു ح (ഹുർജ്ജ്) എന്ന വാക്കിന്നും ഇതു പോലെ സമയോചിതം 'നിഷിദ്'യത് എന്നും 'അലംഘനീയത്' എന്നും അർത്ഥം വരും. ح (ഹർ-റാ) എന്ന ക്രിയയ്ക്കു 'നിഷിദ്'യമാക്കി' എന്നും, 'അലംഘനീയമാക്കി' എന്നിങ്ങനെയും അർത്ഥം മാറി വരും.

ഈ ധാതുവിൽ നിന്നുള്ള പദങ്ങളുടെ വിപരീതാർത്ഥങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ള പദങ്ങളാണ് ح (ഹാജ്, ലാം, ലാം) എന്ന ധാതുവിൽനിന്നുള്ള ح (ഹാജ്, ഹിജ്, ഹദ്യല) മുതലായവ. ആ നിലക്കു ഇവക്കു 'അനുവദനീയം, അനാദരവു, അനുവദനീയമാക്കി, അനാദരിച്ചു' എന്നിങ്ങനെയും സന്ദർഭോചിതം അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെടുന്നു. ഇവയുടെ ധാതുപരമായ അർത്ഥമാകട്ടെ 'കെട്ടിക്കുരു, ഇറങ്ങി വരുക' എന്നൊക്കെയാകുന്നു. (കൂടുതൽ വിശദമായി അറിയുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ അറബി നിഘണ്ടുക്കളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഈ വാക്കുകൾ ഖുർആനിലും ഹദീസിലും ഇസ്ലാമിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും സാധാരണ വരാറുള്ളതാകകൊണ്ടു സന്ദർഭങ്ങൾ നോക്കി അവയുടെ ആശയം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സഹായകമായ ഒരു സൂചന നൽകലാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതു.)

സത്യവിശ്വാസികൾ അനാദരിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത-അഥവാ അവർ പവിത്രമായി കരുതി ആദരിച്ചു പോരുന്ന-അഞ്ചു കാര്യങ്ങളെയാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ എടുത്തു കാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. (1) عَنِ الْمَسْجِدِ (അല്ലാഹു

വിന്റെ ചിഹ്നങ്ങൾ) ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രത്യേക അടയാളമായി കരുതപ്പെടുന്ന ഏറ്റവും കാര്യങ്ങൾക്കും വസ്തുക്കൾക്കും പൊതുവിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വാക്കാണ്‌തു. ഏതെങ്കിലും ഒരു മതത്തിന്റെയോ, സംഘടനയുടെയോ, സംസ്കാരത്തിന്റെയോ പ്രത്യേക അടയാളമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതല്ല. അതിന്റെ **بُيُوت** (ചിഹ്നങ്ങൾ) ആകുന്നു. ഹജ്ജ്-ഉറ കർമ്മങ്ങളോടും, മക്ക ഹാജിനോടും ബന്ധപ്പെട്ട ചിഹ്നങ്ങളാണ്‌ ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശ്യമെന്നു സന്ദർഭംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കാം. അതാതിൽ പാലിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന മദ്യമകളും ആരവും ലംഘിക്കാതെ അതിന്റെ പവിത്രത സൂക്ഷിക്കൽ നിർബന്ധമാണെന്നു ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا بُيُوتَ الْمُضَافِينَ** (ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും അതു ഹൃദയങ്ങളുടെ യുക്തിയിൽ നിന്നുള്ളതാകുന്നു. (സൂ: ഹജ്ജ് 32) ചിഹ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആ വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം മനോഹരം. ഏതെങ്കിലും ഒരു മതത്തിന്റെയോ മതേതരതയോ മറ്റോ നിയമങ്ങളെ ലംഘിക്കുന്നതിനെക്കുറേ ഗൗരവപ്പെട്ട ഒരു കുറ്റമായിട്ടാണ്‌ അതിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളെ അനാദരിക്കൽ കണക്കാക്കപ്പെടുക. ഇസ്‌ലാമിലും അതങ്ങിനെത്തന്നെ. ചിഹ്നത്തെ അനാദരിക്കുന്നതിന്റെ പിന്നിലുള്ളതു ധിക്കാരവും പരിഹാസവുമായിരിക്കും. ഇതാണതിനു കാരണം. നിയമം ലംഘിക്കുന്നതിനു കാരണം പലതും ആയിരിക്കാവുന്നതാണല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളെപ്പറ്റി മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞശേഷം അവയിൽ ചിലതിനെ അല്ലാഹു പ്രത്യേകം തുടർന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്:-

(2) **النَّجَاسَاتِ** (ഹാരമായ-അഥവാ അലംഘനീയമായ-മാസം): ദുൽഖഅ്ബ, ദുൽഹിജ്ജ, മുഹർറം എന്നീ തുടർന്നുള്ള മൂന്നു മാസങ്ങളും ദജ്ജു മാസവുമാണ്‌ ഹാരമായ മാസങ്ങൾ എന്നു ഹജ്ജത്തുൽ വിദാഇലെ പ്രസിദ്ധ പ്രസംഗത്തിൽ നബി (സ) പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ബു: മു) ഈ മാസങ്ങളിൽ യുദ്ധം നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അക്കാലത്തു യുദ്ധം നടത്തുന്നത് അതിനെ അനാദരിക്കലായിരിക്കും. പക്ഷേ, അക്കാലത്തു തന്നെ ശത്രുക്കൾ ഇങ്ങോട്ടുവന്ന് ആക്രമണം നടത്തിയാൽ അവരോടു പ്രത്യാക്രമണം നടത്തുന്നതിനു വിരോധമില്ല താനും. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: അൽബഖറ 194ൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. (3, 4) **الْبَيْتِ الْمَقْدِسِ** (ബലി കർമ്മത്തിനായി കഅ്ബയുടെ അടുക്കലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന മൃഗങ്ങളും, അവയുടെ പ്രത്യേക അടയാളമായിക്കൊണ്ട് അവയുടെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കിയ വസ്തുക്കളും): കഅ്ബയുടെ അടുക്കലേക്കു ബലിമൃഗങ്ങളെ കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ അവയുടെ കഴുത്തിൽ ചെറുപ്പോ, മഞ്ഞൊലിയോ ഒരടയാളമായി കെട്ടിത്തൂക്കുന്ന പതിവു മുൻകാലത്തുണ്ടായിരുന്നു. ഹജ്ജിനും ഉറക്കും പോകുന്ന ആളുകളും അതുപോലെ ചില അടയാളങ്ങൾ സ്വീകരിക്കലും പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അന്യരുടെ കരയറത്തിൽ നിന്നും അനാദരവിൽനിന്നും സൂരക്ഷിതത്വം ലഭിക്കലായിരിക്കും ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ഇങ്ങിനെയുള്ള അടയാളങ്ങൾക്കും ബലിമൃഗങ്ങൾക്കും ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നതോ, അവയെ നിസ്സാരപ്പെടുത്തുന്നതോ ആയ പ്രവൃത്തികളൊന്നും ചെയ്യരുതെന്നും, അവയൊക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ ചിഹ്നങ്ങളിൽപെട്ടതാണെന്നും സാരം. നബി (സ) തിരുമേനി ഹജ്ജിനു പോയപ്പോൾ 60ൽപരം ഭട്ടക്കളെ ബലി മൃഗങ്ങളായി കൂടെ കൊണ്ടുപോവുകയും ദുൽഹുലൈഫ് എന്ന വാദിൽ അഖീഖിൽവെച്ച് അവിടുന്നു ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ബലി മൃഗങ്ങൾക്കു അടയാളം കെട്ടുകയും ചെയ്തത് പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

(5) **الْحِلَالِ** (അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും പ്രീതിയും തേടിക്കൊണ്ട് അലംഘനീയ മന്ദിരമായ കഅ്ബയെ ഉന്നംവെച്ചു ചെയ്യുന്നവർ): ഇവരെയും ഉപദ്രവിക്കുകയോ, തടയുകയോ, അപമാനിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്നു രാജപര്യം. കഅ്ബയും അതിന്റെ പരിസര പ്രദേശമായ ഹറമും ഇബ്രാഹീം (അ) നബി മുതൽക്കേ ഒരു അഭയ കേന്ദ്രവും, ഇസ്‌ലാമിന്റെ സങ്കേതവുമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണു. (2: 125; 3:97 മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ കാർക്കുക.) അതുകൊണ്ട് ആ സ്ഥാനങ്ങളെ ഉന്നംവെച്ചു പോകുന്നവരോടു മദ്യമകളായി വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതു വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഹജ്ജിനോ ഉറക്കോവേണ്ടി പോകുന്നവരെ മാത്രമല്ല, വല്ല ഉപജീവന മാർഗ്ഗവും തേടി അങ്ങോട്ടു പോകുന്നവരെയും ഉപദ്രവിക്കുവാൻ പാടില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള അനുഗ്രഹവും പ്രീതിയും തേടിപ്പോകുക (**يَسْتَعِينُ بِالْخَلْقِ**) എന്ന വാക്കിൽ ഇതും ഉൾപ്പെടുന്നതല്ലെന്ന് പല വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അൽബഖറ: 198-ാം വചനവും ഇതിനു പിൻബലം നൽകുന്നതായി കാണാം.

മേൽപറഞ്ഞ അഞ്ചു കാര്യങ്ങളും ഏറെക്കുറെ മുശ്റിക്കുകളും അംഗീകരിച്ചു വന്നിരുന്നു. അവർ അംഗീകരിച്ചു വന്നിരുന്ന ആ നല്ല കാര്യങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകളും കർശനമായി പാലിക്കേണ്ടതുണ്ട്, ജഹ്റിലിയും സമ്പ്രദായങ്ങളെ നുവെച്ച് അവയെ അവഗണിച്ചുകൂടാ. കഅ്ബാ മന്ദിരത്തെ മാനിച്ചുകൊണ്ട് അങ്ങോട്ടു പോകുന്നവർ ആരായാലും-അക്കാരെ സമ്പന്നിപ്പിക്കേണ്ടതും അവർ മുശ്റിക്കുകളായിത്തന്നാലും-അവരെ വിലക്കിക്കൂടാ എന്നൊക്കെ ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. ഹുദൈബിയ്ക്കും സന്ധിക്കുശേഷം മുസ്‌ലിംകളും മുശ്റിക്കുകളും തമ്മിൽ സമാധാനം നിലവിലുള്ള കാലത്താണ്‌ ഇതെല്ലാം അവതരിച്ചതെന്നു മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. നബി (സ)യും സഹാബികളും ഉറക്കുവേണ്ടി പൂർപ്പെട്ടു ചെന്നപ്പോൾ ഹുദൈബിയ്ക്കു മുശ്റിക്കുകൾ അവരെ തടഞ്ഞു വെ

ച്ചതിനെത്തുടർന്നാണ് ആ സന്ധി ഉണ്ടായത്. അതുകൊണ്ട് അവർ ഇങ്ങോട്ടു ചെയ്തതുപോലെയുള്ള അക്രമങ്ങൾ അങ്ങോട്ടു ചെയ്യാതെ കൂടി ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാര്യം തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമായി അന്നെ പറയുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ, പിന്നീട് സ്ഥിതിഗതികൾ മാറിയശേഷം, മുശ്റിക്കുകൾ മസ്ജിദിൽ ഹറാമിനെ സമീപിക്കാതെത്തന്നെ, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പള്ളികളിൽ പെരുമാറിക്കൂടാ എന്നും കൽപനയുണ്ടായി. ഇതാഹി (ഖ 9-ാം കൊല്ലത്തിലായിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: ബറാഅത്തിൽ വെച്ചു കാണാവുന്നതാണ്. ﴿لَا يَدْخُلُهَا﴾

ഇഹ്റാമിലായിരിക്കെ വേട്ടയാടുവാൻ പാടില്ലെന്ന കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. ഹലാലായി കഴിഞ്ഞാൽ-ഹജ്ജും ഉറയും കഴിഞ്ഞു ഇഹ്റാമിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കാൽ-പിന്നെ ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുകയും, പിടിച്ചു തിന്നുകയും ചെയ്യുന്നതിനു വിരോധമില്ല. ഇതാണു ﴿لَا يَحِلُّ لَهَا﴾ (നിങ്ങൾ ഹലാലാക്കാൽ വേട്ടയാടി കൊള്ളുക) എന്ന വാക്യത്തിൽ പറയുന്നത്. ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടതും, മനുഷ്യർ സഭാ ഓർമ്മയിൽ വെച്ചിരിക്കേണ്ടതുമായ ചില ഉപദേശങ്ങൾ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികൾക്കു നൽകുന്നു:-

(1) ﴿لَا يَحِلُّ لَهَا﴾ അതായത്, നിങ്ങളെ മസ്ജിദിൽ ഹറാമിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ അനുവദിക്കാത്ത ഒരു ജനത (യൂദൈശി മുശ്റിക്കുകൾ) നിങ്ങളെ തടഞ്ഞുവെച്ചു കാരണത്താൽ നിങ്ങൾക്കു അവരോടു അമീയവും വിദ്വേഷവും ഉണ്ടാകും. അതെന്നും അതിക്രമം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു പ്രോത്സാഹനം പാടില്ല. അവർ ക്രമക്കേടു കാണിച്ചതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ക്രമവിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിച്ചുകൂടാ എന്നു അർത്ഥം. ഹൃദയത്തിൽ വെച്ചു മുശ്റിക്കുകൾ സത്യവിശ്വാസികളെ തടഞ്ഞുവെച്ച സംഭവമാണ് ഇവിടെ സത്യവിശ്വാസികളുടെ അമീയത്തിനു കാരണമായി അല്ലാഹു എടുത്തു പറഞ്ഞത്. എന്നുവെച്ചു മറ്റൊരുകീഴും കാണവശാൽ ഒരു ജനതയോടു അമീയമോ വിദ്വേഷമോ നേരിട്ടാൽ അതിക്രമം ചെയ്യുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നു കരുതിക്കൂടാ. അതാ 9-ാം വചനത്തിൽ ഇക്കാര്യം കൂടുതൽ വിശദമായി പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. (2) ﴿لَا يَحِلُّ لَهَا﴾ അതായത്, പുണ്യകാലങ്ങളായ സൽക്കാരങ്ങളിലും, ദുഃഖകാര്യങ്ങൾ വർജ്ജിച്ച അല്ലാഹുവിനോടുള്ള യാകേംതി പാലിക്കുന്ന വിഷയത്തിലും സത്യവിശ്വാസികൾ അന്യോന്യം സഹായിച്ചും സഹകരിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ്. അതും പൊതു. (3) ﴿لَا يَحِلُّ لَهَا﴾ അതായത്, കുറ്റകരവും അതിക്രമപരവുമായ കാര്യങ്ങളിലൊന്നും പാസ്പാ. സഹായസഹകരണം ചെയ്യരുതിരിക്കുകയും വേണം. സൽക്കാരങ്ങളിൽ സഹായ സഹകരണം നൽകുന്നത് ദുഃഖകാര്യങ്ങളിൽ പാസ്പാ. സഹായിക്കുന്നതിനെയും, ദുഃഖകാര്യങ്ങളിൽ സഹകരിക്കാതിരിക്കുന്നത് സൽക്കാരങ്ങളിൽ സഹകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിനെയും നിതീകരിക്കുകയില്ലെന്ന ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ സഹായസഹകരണം ചെയ്യാൻ കൽപിച്ചു മതിയാക്കാതെ, ചീത്ത കാര്യങ്ങളിൽ സഹായസഹകരണം ചെയ്യാതിരിക്കുകയും വേണമെന്നു കൂടി കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതു അതാണു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു.

ഹാ! ഏത്ര വിലപ്പെട്ട ഉപദേശങ്ങൾ!! അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ മൂന്നു ഉപദേശങ്ങൾ മനുഷ്യസമൂഹം സ്വീകരിച്ചു വന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ, അക്രമവും അസമാധാനവും അതിരുകവിഞ്ഞ ഈ ദുഃഖംകും നിശ്ചയമായും ശാന്തസുന്ദരമായ മറ്റൊരു ലോകമായി മാറുകയായിരുന്നു! ഓരോ ശത്രുവായിത്തന്നെയും നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ അയാളുമായി സഹകരിക്കുക, ഓരോ മിത്രമായിരുന്നാലും ചീത്ത കാര്യങ്ങളിൽ അയാളുമായി സഹകരിക്കാതിരിക്കുക, അന്യരോടുള്ള വെറുപ്പും വിദ്വേഷവും അവരോടു ക്രമവിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കാരണമാകാതിരിക്കുക, ഇവയെല്ലാം കേവലം പുണ്യ കർമ്മങ്ങളും ഉൽകൃഷ്ട സാധനങ്ങളുമാണ് എന്നുള്ളതിനു പുറമെ, ശത്രുവെ മിത്രമാക്കുവാനും, മിത്രത്തെ നേർവഴിക്കുതിരിക്കുവാനും കൂടി അവ സഹായിക്കുന്നു.

ചില നബി വചനങ്ങൾ ഇവിടെ അനുസ്മരിക്കുന്നതു സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും: 1. നബി(സ) പറഞ്ഞു: 'അക്രമിയാകുമ്പോഴും അക്രമിക്കപ്പെട്ടവനാകുമ്പോഴും നീ നീന്റെ സഹോദരനെ സഹായിക്കുക.' അപ്പോൾ ചോദിക്കപ്പെട്ടു: 'അക്രമിക്കപ്പെട്ടവനായിരിക്കുമ്പോൾ എനിക്കവനെ സഹായിക്കും. എന്നാൽ, അക്രമിയായിരിക്കുമ്പോൾ അനവനെ ഏങ്ങനെ സഹായിക്കും?' തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു: 'അവനെ നീ അക്രമത്തിൽനിന്നു തടയുകയും മൃടക്കുകയും ചെയ്യണം. അതാണവനുള്ള സഹായം.' (അ:ഖു.) 2. നബി(സ) പറഞ്ഞു: 'മനുഷ്യരുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുകയും, അവരുടെ ഉപദ്രവത്തിൽ ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന സത്യവിശ്വാസി, ജനങ്ങളുമായി സമ്പർക്കമുണ്ടാകുകയും, അവരുടെ ഉപദ്രവത്തിൽ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ സത്യവിശ്വാസിയെക്കാൾ വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നവനാകുന്നു.' (അ:തി.) 3. 'ഒരു അക്രമിയെ സഹായിക്കുവാൻവേണ്ടി-അവൻ 'അക്രമിയല്ലെന്നു അറിഞ്ഞും കൊണ്ടു അവന്റെകൂടെ വല്ലവനും നടക്കുന്നപക്ഷം അവൻ ഇസ്ലാമിൽനിന്നും പുറത്തുപോയി.' (ത്വബ്റാനീ) മേൽപറഞ്ഞ ഉപദേശങ്ങൾക്കുശേഷം, അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും, ഇല്ലാത്തപക്ഷം അവൻ കഠിനമായ ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കുന്നതാണെന്നും അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. (﴿لَا يَحِلُّ لَهَا﴾)

4. നിങ്ങളുടെ മേൽ ശവവും, രക്തവും, പന്നിമാംസവും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടി ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ട [അറക്കപ്പെട്ട] തും നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; കൂട്ടുങ്ങിച്ചത്തതും, തല്ലിക്കൊല്ലപ്പെട്ടതും, വീണു ചത്തതും, കുത്തേറ്റു ചത്തതും, ദുഷ്ടജന്തു തിന്നതും (നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു); നിങ്ങൾ അറുത്തതൊഴികെ

ബലിപീഠത്തിൽ (അഥവാ പ്രതിഷ്ഠകളുടെ അടുക്കൽ) വെച്ച് അറക്കപ്പെട്ടതും (നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) -

അമ്പുകോലുകൾ കൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഓഹരി [ഭാഗം] നോക്കലും (നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു). അതു തോന്നിയവാസമാകുന്നു.

ഇന്നത്തെ ദിവസം, നിങ്ങളുടെ മതത്തെക്കുറിച്ച് അവിശ്വസിച്ചവർ നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു. എന്നി, നിങ്ങൾ അവരെ പേടിക്കരുതു; എന്നെ പേടിക്കുകയും ചെയ്യവിൻ.

ഇന്നു നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ മതം ഞാൻ പൂർത്തിയാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ അനുഗ്രഹം നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ പൂർണ്ണമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മതമായി ഇസ്‌ലാമിനെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തൃപ്തിപ്പെട്ടു തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നി, വല്ലവനും കുറ്റത്തിലേക്കു ചായ്‌വ് കാണിക്കുന്നവനല്ലാത്ത നിലയിൽ പട്ടിണിയിൽ (പെട്ട്) നിർബന്ധിതനായിത്തീരുന്നപക്ഷം.

അപ്പോൾ (അതിനു വിരോധമില്ല) നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

۴- حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ
وَحُمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ
وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ
وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ

وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ

وَأَنْ تَسْتَقْبِلُوا بِالْأَرْزَاقِ
ذَلِكَ فِسْقٌ

الْيَوْمَ يَكْفُرُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ
فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ

الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ
وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي
وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا
فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ
إِلَيْهِمْ

وَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

4. നിഷിദ്ധം (നിഷിദ്ധം) ആക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു നിങ്ങളുടെമേൽ ബലി ശവം, ചത്തതും രക്തവും, ചോരയും പന്നി മാംസവും പന്നിയുടെ ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ടതും അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടി അതുമൂലം കൂട്ടിങ്ങിച്ചത്തതും തല്ലിക്കൊല്ലപ്പെട്ടതും വീണു ചത്തതും കുത്തേറ്റു ചത്തതും തിന്നതും ദുഷ്ടമൃഗം, കാട്ടുജീവി മുതലായതൊന്നൊഴികെ നിങ്ങൾ അറുത്ത അറക്കപ്പെട്ടതും ബലിപീഠത്തിൽ, പ്രതിഷ്ഠകളിൽ വെച്ച് നിങ്ങൾ ഓഹരി (ഭാഗം) നോക്കലും അമ്പുകോലുകൾ കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ അതും, അതൊക്കെ തോന്നിയവാസമാകുന്നു ഇന്നു, ഇന്നേദിവസം നിരാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു അവിശ്വസിച്ചവർ നിങ്ങളുടെ മതത്തെപ്പറ്റി എന്നി (അതിനാൽ) അവരെ നിങ്ങൾ പേടിക്കരുതു എന്നെ പേടിക്കുകയും ചെയ്യവിൻ ഇന്നു, ഇതു ദിവസം നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ പൂർത്തിയാക്കിത്തന്നു നിങ്ങളുടെ മതം ഞാൻ പൂർണ്ണമാക്കുകയും ചെയ്തു നിങ്ങൾക്കു, നിങ്ങളിൽ എന്റെ അനുഗ്രഹം ഞാൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു നിങ്ങൾക്കു ഇസ്‌ലാമിനെ മതമായിട്ടു എന്നാൽ (എന്നി) ആരെങ്കിലും, ഏതൊരുവൻ അവിൻ നിർബന്ധിതനായി, കഷ്ടപ്പെട്ടു പട്ടിണിയിൽ, വല്ല പട്ടിണിയിലും ചായ്‌വ് കാണിക്കാത്തവനായിക്കൊണ്ടു കുറ്റത്തിലേക്കു, വല്ല കുറ്റത്തിലേക്കു എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ് കരുണാനിധിയാണ്.

2-3. വചനത്തിൽ കാലിത്തൂക്കം നിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, നിങ്ങൾക്കു വഴിയെ മാതിരിക്കാപ്പിക്കപ്പെടുന്നതൊഴികെ (مما لا يؤكل منه) എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നുവല്ലോ. ഈ വചനത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടവയാണ് അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിൽ കേവിലത് നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ആറുതരം നാലിനയും ശവം, രക്തം, പന്നിമാംസം, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കു വേണ്ടി ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ടതു (അറുക്കപ്പെട്ടതു) എന്നിവയെ-കുറിച്ചു സൂറത്തുൽ ബഖറ: 173ൽ മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ആവശ്യമായ വിവരണവും അതിന്റെ വ്യവസ്ഥനത്തിൽ നാം നൽകിയിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ വീണ്ടും അതാവർത്തിക്കുന്നില്ല.

അവിടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില വസ്തുക്കൾ കൂടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതാണ്: (1) عظم (കുടുങ്ങിച്ചത്ത). സായം കൂടുങ്ങിയതായാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി. വല്ല കൂടുക്കിലും പെട്ട് ശവം മുട്ടിച്ചുത്തതല്ല. ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. (2) المرقأ (തല്ലിക്കൊല്ലപ്പെട്ടത്). വടി മുതലായ മുർച്ചയില്ലാത്ത വസ്തുക്കൾകൊണ്ടു അടിയൊറു ചത്തത്. (3) الزبد (വീണുചത്തത്). ഉയരത്തുനിന്നു കീഴ്പ്പോട്ടു വീണോ കിണർ മുതലായ കുണ്ടുകളിൽ വീണോ ചത്തവ. (4) الطبخ (കുത്തൊറു ചത്തത്). മരൊറു മുഗം കൂത്തിയതു കൊണ്ടോ പരസ്പരം കൂത്തിയോ ചത്തത്. (5) ما كمل الحية (മൃച്ഛമുഗം തിന്നത്). നരി, ചെന്നായ മുതലായ ഹിംസ്ര ജീവികളുടെ ആക്രമണം കൊണ്ടു ജീവൻ പോയത്. ഈ അഞ്ചും വാസ്തവത്തിൽ ശവത്തിന്റെ ചില ഇനങ്ങളാകുന്നു. സാധാരണ ഗതിയിൽ സായം ചത്തതല്ലാതെ, ഇങ്ങിനെയുള്ള പ്രത്യേക കാരണങ്ങളാൽ ജീവനാശം വന്നവ ശവത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതോ, എന്നു സംശയിക്കപ്പെടാമല്ലോ. ആ സംശയം അസ്ഥാനത്താണെന്നത്രെ ഈ വിശദീകരണം കാട്ടിത്തരുന്നതു്.

കൂടുക്കിൽ അകപ്പെടുക മുതലായീ മേൽപറഞ്ഞ ഏതെങ്കിലും ഒരു അപകടത്തിൽ പെട്ടെങ്കിലും ചത്തുപോകും മുമ്പായി പിടിച്ച് അറുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞാൽ അതു നിഷിദ്ധമല്ല. അതാണ് مأكلا (നിങ്ങൾ അറുത്തതൊഴികെ) എന്നു പറഞ്ഞത്. പക്ഷേ, അറുക്കുമ്പോൾ ശരിക്കു ജീവനുള്ളതായിരിക്കണം. അറുത്തശേഷം കൈകാലുകൾ കടയുക, പിടക്കുക മുതലായ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടാൽ അറുവു മൂലമാണു ജീവൻ പോയതെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇല്ലാത്തപക്ഷം അതു ശവത്തിൽ പെട്ടതായിരിക്കും. അറുത്താൽ വിരോധമില്ലെന്നുള്ളതു ആദ്യം പറഞ്ഞ നാലിനും ബാധകമല്ല. കാരണം അറവുകൊണ്ടു ജീവൻപോയതു ശവമായിരിക്കയില്ല. രക്തത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അറവു സാധ്യവു മല്ല, പന്നിയാകട്ടെ, അറുത്താലും ഇല്ലെങ്കിലും നിഷിദ്ധം തന്നെ, പന്നിമാംസം (لحم الخنزير) എന്നു പേരെടുത്തു പറഞ്ഞതിൽനിന്നുതന്നെ അതു മനസ്സിലാക്കാം. കൂടാതെ, അതു ഫ്ലേവ്ഫമായതാണു (لحم طير) എന്നു 5:145ൽ അല്ലാഹു അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുമുണ്ടു്. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ നാമത്തിൽ അറുക്കപ്പെട്ടതും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ നേർച്ചവഴിപാടാക്കപ്പെട്ടതും അങ്ങിനെതന്നെ. അതു ശീർക്കിൽ പെട്ടതാകകൊണ്ടുഅറവു നിമിത്തം അതു അനുവദനീയമാകുവാൻ പോകുന്നില്ല. അറവുമൂലം ആ ശീർക്കിനെ ദൃഢപ്പെടുത്തലായിരിക്കും ഉണ്ടായിത്തീരുക.

സൂറത്തുൽ ബഖറയിലും മറ്റും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പുതിയ ഇനമാണു ഇവിടെ 10-ാമത്തെതായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന عظم (ബലി പീഠത്തിൽ അറുക്കപ്പെട്ടതു). ബലിലീയ്യാ കാലത്തു ക അസ്തയുടെ ചുറ്റുപാടിലായി കുറെ കല്ലുകൾ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു വഴിപാടായി അറുക്കപ്പെടുന്ന ബലി മുഗങ്ങൾ ആ കല്ലുകളുടെ അടുക്കൽ വെച്ചാണ് അറുക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്. ഇത്തരം 360 കല്ലുകൾ അന്നവിടെ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവത്രെ. ഇന്നും കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ബലികർമ്മങ്ങൾ നടത്തുവാനായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ബലി പീഠങ്ങൾ കാണാം. ചില മഹാത്മാക്കളുടെ ഖബർ സ്മാരണങ്ങളിലേക്കു് ആദ്യം കൊഴി മുതലായവയെ നേർച്ച നേതകയും, അവിടെ കൊണ്ടുപോയി അറുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പതിവു അന്ധവിശ്വാസത്തിൽ അടിയുറച്ച ചില മുസ്ലിംകൾക്കിടയിലും പതിവുണ്ടു്. ഇതെല്ലാം ഈ ഇനത്തിൽ ഉൾപെട്ടതും തന്നെ നിഷിദ്ധവുമാകുന്നു.

ما كمل الحية (അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കു വേണ്ടി ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ടതു) എന്നു പറഞ്ഞതു കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ അറുക്കപ്പെട്ടവയും അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കു നേർച്ചയാക്കപ്പെട്ടവയുമാണെന്നു സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ വെച്ചു നാം കണ്ടുവല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, അതുകൊണ്ടു മതിയാക്കാതെ عظم (ബലിപീഠത്തിൽ വെച്ചു അറുക്കപ്പെട്ടവയും) എന്നുകൂടി പാഠത്തിൽ നിന്നു ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാകുന്നു. അതായതു്: ബലിപീഠങ്ങളിലോ, ആ പേരു പറയപ്പെടുകയില്ലെങ്കിലും ബലിപീഠത്തിന്റെ സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റു സ്ഥാനങ്ങളിലോ വെച്ചു അറുക്കപ്പെടുന്ന പക്ഷം ആ അറുക്കപ്പെടുന്ന വസ്തു അതേ കാരണം കൊണ്ടുമാത്രം ഹാരതായി (നിഷിദ്ധമായി)രിക്കുന്നതാണു്. അറുക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരു പറഞ്ഞുവോ ('ബിസ്മി' ചൊല്ലിയോ)ഇല്ല എന്നോ, അല്ലാഹുവിനുള്ള വഴിപാടായി അറുക്കപ്പെട്ടതാണോ അല്ല എന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസത്തിനൊന്നും ഇവിടെ പരി

ഗണനയില്ല. ഇതും ഇസ്ലാമിക് (റ) മുതലായവർ ഈ സംഗതി ഇവിടെ പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ളതു ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു.

അറബികൾക്കിടയിൽ ഭക്ഷിക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്ന മദ്യപാനപരമായ ഈ പത്തു വസ്തുക്കളെ നിഷിദ്ധമാക്കി പ്രഖ്യാപിച്ചതിനെത്തുടർന്നു അവരിൽ പതിവുണ്ടായിരുന്ന മറ്റൊരു ദുരാചാരത്തെയും അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അതാണു **مَلَأَ الرَّأْسَ بِالنَّخْلِ** (അമ്പുങ്കോലുകൾകൊണ്ടു ഹോരി നോക്കലും-അഥവാ ഭാഗ്യനിർഭാഗ്യവും ഗുണദോഷവും പരീക്ഷിക്കലും) എന്നു പറഞ്ഞത്. ഇതിന്റെ രൂപത്തെപ്പറ്റി ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിലുള്ള നിവേദനങ്ങൾ കാണാം. യോത്തത്തിൽ അതിന്റെ രൂപം ഇങ്ങിനെയാണു: മുൻഭാഗത്തു മൂന്നുപിണ്ഡം, പിൻഭാഗത്തു തൂവലും ഘടിപ്പിക്കാത്ത അമ്പിൻ തണ്ടുപോലെയുള്ള അൽപം കൊള്ളിക്കപ്പ്ണങ്ങളും ഓരോന്നിലും ചില പ്രത്യേക അടയാളങ്ങളും വെച്ചിരിക്കും. അവ കൂട്ടിക്കിളക്കി അതിൽനിന്നു ഒരു കൊള്ളി എടുക്കുക. അതിനേലുള്ള അടയാളത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഭാഗ്യനിർഭാഗ്യങ്ങളും ഉദ്ദിഷ്ട കാര്യങ്ങളുടെ ഗുണദോഷ ഫലങ്ങളും തീരുമാനിക്കുക. അതിനുള്ള അംഗീകൃതവും മതപരവുമായ ഒരു മാർഗ്ഗമായിട്ടാണ് അവർ ഇതിനെ കണക്കാക്കിയിരുന്നതു. അനധികാരസംഗമം പ്രശ്നം നോക്കലുമാണിതെന്നു മാത്രമല്ല, വിഗ്രഹങ്ങളുടെ ആശീർവാദങ്ങളോടു കൂടിയാണിതു നടത്തപ്പെടുന്നതും. ഇതൊക്കെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണു അതിനെപ്പറ്റി **مَلَأَ الرَّأْسَ بِالنَّخْلِ** (അതു തോന്നിയവസമാണു) എന്ന അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്. ഈ വാക്കു മേൽ പറഞ്ഞ പത്തു വസ്തുക്കളെയും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുള്ളതായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ടു്. അപ്പോൾ, അവയിൽ ഓരോന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നതു തോന്നിയവസമാണു് എന്നായിരിക്കും അർത്ഥം.

ഒന്നിലധികം പേർക്കു തുല്യമായ അവകാശമോ അർഹതയോ ഉള്ള ഒരു വിഷയത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ചിലർക്കു മുൻഗണന നൽകുവാൻ പ്രത്യേക കാരണം ഇല്ലാത്തപ്പോൾ-അതിൽ നേരിടുന്ന തർക്കത്തിനൊരു പരിഹാരമായി ചിലപ്പോൾ നമുക്കെടുപ്പു നടത്തുന്നതിനു ഇസ്ലാമിൽ അംഗീകാരം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഉദാഹരണരേഖയി. നമസ്കാരത്തിൽ 'ഇമാമത്തി'നു (നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നതിനു) ഒരേ തരത്തിൽ അർഹരായ ഒന്നിലധികം ആളുണ്ടായിരിക്കുകയും തർക്കം നേരിടുകയും ചെയ്താൽ നമുക്കു മൂലം അവരിൽ ഒരാളെ തീർച്ചപ്പെടുത്താവുന്നതാണു്. എന്നാൽ, ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിന്റെയോ, ആളുടെയോ ഭാഗ്യനിർഭാഗ്യങ്ങളെയോ, ഗുണദോഷങ്ങളെയോ നിർണ്ണയിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമായി അതു അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള എല്ലാതരം നമുക്കെടുപ്പുകളും, ഷെർക്കി, ചൂതാട്ടം, പ്രശ്നം വെക്കൽ, ശകുനം നോക്കൽ ജോൽസ്യം പറയൽ മുതലായവയും ഇസ്ലാമിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ടവയാകുന്നു. (93, 94 വചനങ്ങളിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാം). ഒരു കാര്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുമോ ഇല്ല എന്നു മുൻകൂട്ടി അറിയുവാനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളില്ലാത്തപ്പോൾ, വേണ്ടപ്പോഴു തോന്നിപ്പിച്ചു തത്വമാണു്. അതിൽ സഹായം നൽകുവാനും വേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഇതാണു ഒരു മുസ്ലിമിനു ചെയ്യാവാനുള്ളത്. ഇതിനു ഏറ്റവും നല്ല രൂപം ഇന്നതാണെന്നു നബി(സ) നമുക്കു പഠിപ്പിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. രണ്ടു മകളാണു സുന്നത്തു (നിർബന്ധമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെടാത്ത നമസ്കാരം) നമസ്കരിക്കുക; അതിനുശേഷം അവനവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ നല്ലതാണെങ്കിൽ അതിനു വേണ്ടുന്ന സഹായം നൽകുവാനും, അല്ലാത്തപക്ഷം അതിൽനിന്നു തന്നെ ഒഴിവാക്കിത്തരവാനും അല്ലാഹുവിനോടു ഹൃദയംഗതമായി പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഇതാണതിന്റെ ചുരുക്കം. ഇമാം അഹ്മദ്, ബുഖാരി (റ) മുതലായ പ്രധാന ഹദീസു പണ്ഡിതന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ആ ഹദീസും, നബി(സ) പഠിപ്പിച്ചു തന്ന ആ പ്രാർത്ഥനയുടെ മൂലവും പൂർണ്ണരൂപവും അടക്കം സൂ: ഖസ്ഷാഫ് 68-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഉദ്യരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവിടെ നോക്കുക.

സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചു് വളരെയേറെ സന്തോഷകരമായ രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് പിന്നീടു അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ അറിയിക്കുന്നതു. (1) അവിശ്വാസികൾ ഇന്ന് നിങ്ങളുടെ മതത്തെ സംബന്ധിച്ചു നിരോധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നി, നിങ്ങൾ അവരെ പേടിക്കേണ്ട. എന്നെ-അതെ, എന്നെ മാത്രം-പേടിച്ചുകൊള്ളുക. (**يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخَافُوا قَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ أَدْرَأَهُمُ اللَّهُ أَمْ لَمْ يَدْرَأَهُمُ اللَّهُ لِمَنْ يَدْرَأُ اللَّهُ فَرْقٌ بَيْنَ عِلْمِهِمْ وَلَكِنَّ الْبُغْيَ وَالْكَرْهَ أَكْبَرُ مِنْهُمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الرَّاكِبُونَ**) അതായതു, നിങ്ങളുടെ മതത്തെ കുറേ കഴിയുമ്പോൾ നിങ്ങൾ കയ്യൊഴിച്ചെടുക്കും, അല്ലെങ്കിൽ അതിൽ കുറേയൊക്കെ വിട്ടുവീഴ്ചകൾക്കു നിങ്ങൾ തയ്യാറായെക്കൂം എന്നിങ്ങിനെ പല പ്രതീക്ഷകളും ആശങ്കകളും അവിശ്വാസികൾ വെച്ചു പുലർത്തിയിരുന്നു. അതെല്ലാം ഇപ്പോൾ അവർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു്. നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഇസ്ലാമിനെ കയ്യൊഴിക്കുകയോ, അവരുടെ മതത്തിലേക്കു മടങ്ങുകയോ ചെയ്യുകയില്ല; ഇസ്ലാമിനെ നശിപ്പിക്കുവാനോ നിങ്ങളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുവാനോ അവർക്കു സാധ്യമല്ല! അവർക്കുവേണ്ടി മതത്തിൽ ഒരു വിട്ടുവീഴ്ചക്കും നിങ്ങൾ തയ്യാറാകുകയില്ല എന്നൊക്കെ അവർക്കിപ്പോൾ ബോധ്യമായി കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. അവരുടെ ശത്രുവും, വീര്യവുമെല്ലാം നശിച്ചു പരാജയബോധം വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു മേലിൽ അവരെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പേടിക്കേണ്ടതായി ഒന്നുകില്ല. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പേടി കൈവിടുകയും അറുതു. അവൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുകയും കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും എന്നു താൽപര്യം. ഈ വചനം അവതരിക്കുമ്പോൾ അറബു മൂഴുവനും ഇസ്ലാമിനു അധീനമായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു താഴെ ഉദ്യരിക്കുന്ന ഉമർ (റ) ന്റെ പ്ര

സത്യാവനയിൽനിന്നു മണ്ണിലാക്കും. നബി (സ) ഒരിക്കൽ ഇങ്ങനെ പറയുകയുണ്ടായി; 'നമസ്കരിക്കുന്ന ആളുകൾ (സത്യവിശ്വാസികൾ) അറേബ്ബാ ദ്വീപിൽ പിശാചിനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവൻ നിരാശപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു. പക്ഷേ, അവർക്കിടയിൽ വഴക്കുണ്ടാകുന്നതിൽ (അവന്റെ ആശങ്കയിലുള്ള) മുസ്ലിം'.

(2) ഇന്നു നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ മതം ഞാൻ പൂർത്തിയാക്കി തന്നിരിക്കുന്നു. ഏന്റെ അനുഗ്രഹം ഞാൻ നിങ്ങളിൽ പരിപൂർണ്ണമാക്കുകയും, ഇസ്ലാമിനെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു മതമായി തൃപ്തിപ്പെട്ടു തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (... كَلِمَاتٍ كَلَامًا) ഏതൊരു മതത്തെ ലോകത്തു നിലനിറുത്തുവാൻവേണ്ടി സത്യവിശ്വാസികൾ ചരിത്രത്തിൽ ഇണകാണാത്ത കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ ഇതപര്യന്തം സഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവോ ആ മതത്തെ-ഇസ്ലാമിനെ-അല്ലാഹു അവർക്കു ഇപ്പോൾ പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അഥവാ മതത്തിൽ ആവശ്യമായ സർവ്വനിയമ നിർദ്ദേശങ്ങളും പ്രശ്ന പരിഹാരങ്ങളും ഇപ്പോൾ നൽകിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിൽ ഏനി ഒന്നും കൂടുതലോ കുറക്കലോ ചെയ്യേണ്ടതില്ല. ഒരു ദസ്യുലോ വേദഗ്രന്ഥമോ ഏനി വരാണ്ടുന്ന ആവശ്യവുമില്ല. കലശലായ വ്യത്യാസം കൂടാതെ മനുഷ്യ നന്മക്കാവശ്യമായതെല്ലാം അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ലോകത്തു മതങ്ങൾ പലതുമുണ്ടെങ്കിലും തല്ലാമതു ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന മതം ഇസ്ലാം ഒന്നു മാത്രമാണു്. അതു നൽകുക വഴി അവന്റെ പരിപൂർണ്ണമായ അനുഗ്രഹം അതിന്റെ അനുയായികളായ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിലുപരിയായി അനുഗ്രഹവും മനുഷ്യർക്കു ലഭിക്കുവാനില്ല. എല്ലാ നന്മയുടെയും വിജയത്തിന്റെയും ഉറവിടം അതാണു്. ഏതൊക്കെയുള്ള സന്തോഷവാർത്തകളാണു് ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. ഈ വചനം അവതരിച്ചതിനുശേഷം ഏതാനും ചില മുസ്ലിം സൂക്തങ്ങളൊക്കെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നിയമപരമായ പുതിയ വിധികളൊന്നും പിന്നീടു അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല.

അഹ്മദ്, ബുഖാരി, മുസ്ലിം (റ) മുതലായവർ ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മഹ്മൂദായ മരറ ഉമർ (റ)ന്റെ അടുക്കൽ വന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: 'അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ! നിങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിങ്ങൾ ഒരു ആയത്തു (സൂക്തം) ഓതി വരുന്നു. യഹൂദികളായ ഞങ്ങൾക്കായിരുന്നു അതു അവതരിപ്പിക്കാൻ തന്നെ ആ ദിവസത്തെ ഒരു ഉൽസവ ദിവസമാക്കുകയായിരുന്നു.' ഉമർ (റ) ചോദിച്ചു: 'ഏതു ആയത്താണതു്?' മഹ്മൂദായ പറഞ്ഞു: 'كَلِمَاتٍ كَلَامًا എന്നുള്ളതാണതു്.' അപ്പോൾ ഉമർ (റ) പറഞ്ഞു: 'റസൂൽ (സ) തിരുമനിക്കു ഈ ആയത്തു അവതരിച്ച ദിവസവും, അവതരിച്ച നാഴികയും ഏനിക്കു തീർച്ചയായും അറിയാം. അഥവാ ദിവസവും ഒരു വെള്ളിയാഴ്ച വൈകുന്നേരവുമാണതു അവതരിച്ചതു്.' ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചപ്പോഴൊക്കും അതിനായി ഒരു പുതിയ ഉൽസവ ദിവസം ഏനി ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല അഥവാ ദിവസവും, വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസവും മുസ്ലിംകൾക്കു മുമ്പേ ആഘോഷ ദിവസങ്ങളാണു് എന്നത്രെ ഉമർ(റ) പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. ഹിജ്ര 9-ാം കൊല്ലത്തിൽ ഉണ്ടായ നബി (സ)യുടെ ഹജ്ജത്തുൽ വിദാഇ (فداء) എന്ന വിശുത ഹജ്ജിലായിരുന്നു ഇതിന്റെ അവതരണം. അന്നത്തെ അഹ്മാദിനം വെള്ളിയാഴ്ചയായിരുന്നു അന്നും. ഈ വചനം അവതരിച്ചതിനുശേഷം നബി (സ) തിരുമനിക്കു 81 ദിവസമേ ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടുള്ളുവെന്നു ഇബ്നു ജരീറും (റ) മറ്റും തിവായത്തു ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

കേഷിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി വിവരിച്ചതിനെ തുടർന്നാണല്ലോ ഈ രാജ്യ കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹു അറിയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അപ്പോൾ അതിനു യുഗവ്യവസ്ഥിതി നിയമങ്ങൾ പൊതുവിലും, ഈ നിയമം പ്രത്യേകിച്ചും മാറ്റം വരാത്തതാണെന്നും അലംഘനീയമാണെന്നും വന്നു. ഏനി, വല്ല പരിതസ്ഥിതിയിലും ആ നിഷിദ്ധമായ വസ്തുക്കളല്ലാതെ മറ്റെന്തെങ്കിലും കേഷിക്കുവാൻ കിട്ടാതെ പട്ടിണി കിടന്ന കഷ്ടപ്പെട്ടവർക്കു വന്നാൽ ഏതു ചെയ്യും? ഇതിനുള്ള മറുപടികൂടി നൽകിക്കൊണ്ടാണു അല്ലാഹു ഈ വചനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതു്. كَلِمَاتٍ كَلَامًا (വല്ലവനും കുറ്റത്തിലേക്കു ചായ്വു കാണിക്കുന്നവനല്ലാത്ത നിലക്കു പട്ടിണിയിൽപെട്ടു നിർബ്ബന്ധിതനായിത്തീർന്നാൽ, അപ്പോൾ അല്ലാഹു പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു) അങ്ങനെ നിർബ്ബന്ധിതാവസ്ഥയിൽപെട്ട കഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്കും, ഒരു കരുതിക്കൂട്ടലോ താൽപര്യമെടുക്കലോ ഇല്ലാതെ അത്യാവശ്യമായ അളവിൽ മാത്രം ആ നിഷിദ്ധ വസ്തുക്കൾ ഏതെങ്കിലും ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളുന്നതിനു വിരോധമില്ല. അതു അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കും. അവൻ കരുണയുള്ളവനാണല്ലോ എന്നു സാരം. ഇവിടെ كَلِمَاتٍ كَلَامًا (കുറ്റത്തിലേക്കു ചായ്വു കാണിക്കുന്നവനായിട്ടല്ലാതെ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സ്മാനത്തു സൂ: അൽബഖറ 173ൽ ഉള്ളതു كَلِمَاتٍ كَلَامًا (നിയമലംഘനം കോഷിക്കുന്നവനും അതിരുവിട്ടവനുള്ളൊരു നിലയിൽ) എന്നാകുന്നു. രണ്ടും ഒരു സ്വഭാവത്തിൽ കലശലാകുന്നു. കുറ്റകരമായ വല്ല പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഏർപ്പെട്ടതു നിമിത്തം ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന നിർബ്ബന്ധിതാവസ്ഥയിൽ ഈ അളവു അനുവദിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നു ഈ വാക്കുകളെ ആധാരമാക്കി ഇമാംശാഫി (റ) മുതലായ ചില മഹാൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം പ്രത്യേകം അത്തിൽ ശരിയാണ്. പക്ഷേ-ഇബ്നുജരീർ (റ) മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-ജീവൻപോലും അപകടത്തിലാകുമാറു് കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തതു തെറ്റാണെന്നു. ഏകിലും നിഷിദ്ധമായ വസ്തുക്കളെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടെങ്കിലും അതിൽനിന്നു കേഷപ്പെടുവാൻ മാർഗ്ഗമുള്ളപ്പോൾ അതു ഉപയോഗിക്കാതെ ആത്മഹത്യയ്ക്കു വിധേയനാകുന്നതു മറ്റൊരു തെറ്റുംകൂടിയിരിക്കുകയല്ലോ.

അനിവാര്യമായ ഘട്ടത്തിൽ ചെയ്തുപോകുന്ന ആ തന്റെ പൊതുത്തുകയെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു എന്നു പറഞ്ഞു തിരിയുകയെന്നത്, അവൻ കരുണാനിധിയാണ് എന്നുകൂടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു മനോഹരം. അവന്റെ കാര്യങ്ങൾ ധീകൃതംകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങിനെയുള്ള ഇളവു നൽകുന്നതെന്നും, മനുഷ്യനെ കഷ്ടപ്പെടുത്തി തെരുക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നതാണ് അതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) പറയുന്നു: 'നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിനോടു അനുസരണമേറിയ കാര്യങ്ങളിൽനിന്നു അവൻ വെറുക്കുന്നതുപോലെ, അവന്റെ ഇളവു (വിട്ടുവീഴ്ച) കളെ സ്വീകരിക്കുന്നതിനെ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.' (അ: ഇബ്നുനുഫ്യാൻ)

5. (നബിയേ) എന്താണ് അവർക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു എന്ന് അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു. പറയുക:— (നല്ല) വിശിഷ്ടമായ വസ്തുക്കൾ നിങ്ങൾക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു പഠിപ്പിച്ചു തന്നതിൽനിന്നും (ചിലതു) പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ നായട്ടു പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന നിലയിൽ വേട്ട ജന്തുക്കളിൽനിന്നു വല്ലതിനെയും നിങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതായാൽ,

അപ്പോൾ, അവ നിങ്ങൾക്കായി പിടിച്ചു തന്നതിൽനിന്നും നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ. അതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം നിങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം.

നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വേഗം വിചാരണ നടത്തുന്നവനാകുന്നു.

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ
قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ
وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ
تَعْلَمُونَ لَهُنَّ وَمَا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ

فَكُلُوا مِنْهَا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ
وَاذْكُرُوا السَّمَاءَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ

إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

5. أَحِلَّ لَهُمْ അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു, ചോദിക്കും. 15 എന്തെന്നാണു 16 അവർക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന 17 പറയുക 18 നിങ്ങൾക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന 19 നല്ല (ശുദ്ധമായ-വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കൾ 20 നിങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതു, വല്ലതിനെയും പഠിപ്പിച്ചാൽ 21 വേട്ട ജന്തുക്കളിൽനിന്നു 22 നായട്ടു പരിശീലിപ്പിക്കുന്നവരായി 23 അവയെ നിങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു 24 നിങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചതിൽനിന്നു 25 അല്ലാഹു 26 എന്നാൽ നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ 27 അവ പിടിച്ച (പിടിച്ചു തന്ന)തിൽ നിന്നു 28 നിങ്ങൾക്കു, നിങ്ങളുടെ പേരിൽ 29 നിങ്ങൾ പറയുക (സ്മരിക്കുക)യും ചെയ്താൽ 30 അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം 31 അതിൽ, അതിന്റെമേൽ 32 സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക 33 അല്ലാഹുവിനെ 34 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു 35 വേഗമുള്ളവനാണു 36 വിചാരണ

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ ഭക്ഷിക്കൽ ഹറാമായ (നിഷിദ്ധമായ) പൂതാനും വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി വിവരിച്ചപ്പോൾ, ഭക്ഷിക്കൽ ഹലാലായ (അനുവദനീയമായ) വസ്തുക്കൾ ഏതൊക്കെയാണ് എന്നു ഒരു ചോദ്യം സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകുമല്ലോ. അതിന്നു ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു മറുപടി നൽകുന്നു. എന്നാൽ, അനുവദനീയമായ വസ്തുക്കളുടെ ഒരു പട്ടിക നിർത്തുകയല്ല ഈ മറുപടിയിൽ അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു. അനുവദിക്കപ്പെട്ടവയെ എണ്ണിപ്പറയുന്നപക്ഷം ആ പട്ടിക നിഷിദ്ധ വസ്തുക്കളുടേതുപോലെ കേവലം ചെറുതായിരിക്കുമല്ല, വളരെ നിർദ്ദേശ്യതയായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു അനുവദനീയമായ വസ്തുക്കളെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉതകുന്ന ഒരു പൊതുതത്വം പൂർണ്ണമാക്കുകയാണ് അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു. നല്ല വിശിഷ്ടമായ വസ്തുക്കളെല്ലാം അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (19-20) എന്നത്രെ മറുപടി. 'നല്ലവ, പരിശുദ്ധമായവ, വിശിഷ്ടമായവ, ഹൃദ്യമായവ, ഏതൊക്കെ സന്ദർഭമനുസരിച്ചു വിവർത്തനം നൽകാവുന്ന വാക്കാണ് 21 (അയ്യിബ്ദാത്ത്) 'രൂപീകരമായവ അഥവാ സ്വാദി

അപ്രകാരം (പ്രകാശം) "എന്നാണതിന്റെ സാക്ഷാത് അർത്ഥം. (*) മ'ശ്വേപ'മതയിൽ നിന്നും, പരപത്തിൽനിന്നും വ്യക്തമാക്കിയുള്ളതും എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഖുർആനിലും ഈ അർത്ഥങ്ങളിൽ അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആദ്യം പറഞ്ഞ അർത്ഥമാണ് ഇവിടെ കൂടുതൽ യോജിക്കുന്നതും. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ പൊതുവെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും. എന്നാൽ, അങ്ങിനെയുള്ള വസ്തുക്കൾക്കു ഒരു നിർവ്വചനമോ പരിധിയോ നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ വീക്ഷണഗതികൾ കാണാം. അതു കേവലം സ്വാഭാവികമാണു താനും. ശുദ്ദ്ധപ്രകൃതിക്കാരും, നാഗരീകതയും സംസ്കാരവും സിദ്ധിച്ചവരുമായ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വെറുപ്പും അറപ്പും തോന്നപ്പെടാത്തതല്ലാ. 'ത്വയ്യിബാത്തി'ൽ പെട്ടുരുന്നെന്നു ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായവും കൂടുതൽ യുക്തമായതും എന്നു പറയാം. ഖുർആൻ അവതരിച്ച കാലത്തെ അറബികളുടെ പൊതു നിലയാണു പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്നും മറ്റും വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഏറ്റക്കുറവുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും ആ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ വിമർശനങ്ങളിൽ നിന്നു ഒഴിവല്ല. ഏതായാലും അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ള വസ്തുക്കളിൽ അടങ്ങിയ വ്യക്തമായ ദോഷവശങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതും, അവ നിഷിദ്ധമാക്കുവാൻ കാരണമായ തത്വങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാത്തവയും ആയിരിക്കുമ്പോഴേ അവക്ക് 'ത്വയ്യിബാത്തി' എന്ന പരയാവും. ഇതിൽ ആർക്കും തർക്കത്തിനവകാശമില്ല.

നല്ലതും വിശിഷ്ടവുമായ കാര്യങ്ങൾ അനുവദനീയമായിരിക്കുക, ചീത്തയും അശുദ്ദ്ധവുമായ കാര്യങ്ങൾ നിഷിദ്ധങ്ങളായിരിക്കുക എന്നുള്ളതു ഇസ്ലാമിലെ മാലികമായ ഒരു പൊതു തത്വമത്രെ. ദസൂൽ(സ) തീരുമെന്നിരുടെ അന്ത്യോദ്യമങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹുപറയുന്നു: **الطيبات طيبات** - **الطيبات طيبات** (അദോഹം അവർക്കു നല്ല വിശിഷ്ടമായവയെ അനുവദനീയമാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, പുഷിച്ചു ചീത്തയായവയെ അവരിൽ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യും. (അഅ"റാഫ് 157) ഒരു വാസ്തവം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ടു: അല്ലാഹുവോ അവന്റെ ദസൂലോ ഒരു കാര്യം നിഷിദ്ധമാണെന്നു വിധിച്ചാൽ പിന്നെ, അതു നല്ലതെന്നോ പരിശുദ്ധമായതെന്നോ വിധിക്കുവാനും കണക്കാക്കുവാനും ആർക്കും അവകാശമില്ല നേരെമറിച്ചു ഒരു കാര്യം അനുവദനീയമെന്നു അല്ലാഹുവും ദസൂലും വിധിച്ചാൽ പിന്നെ അതു ചീത്തയോ അശുദ്ദ്ധമോ എന്നു പറയുവാനും ആർക്കും നിവൃത്തിയില്ല. അല്ലാഹുവും ദസൂലും ഒരു നിഷിദ്ധമാക്കിയാൽ അതു ദുഷിച്ചതും അല്ലാഹുവും ദസൂലും അനുവദനീയമാക്കിയാൽ അതു വിശിഷ്ടമായതും തന്നെ സംശയമില്ല.

അല്ലാഹുവിന്റെയും ദസൂലിന്റെയും വചനങ്ങളിൽ-ഖുർആനിലും സുന്നത്തിലും-രണ്ടിലൊരു വിധി വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത വസ്തുക്കളിൽ ഏതെങ്കിലും ചിലതിനെപ്പറ്റി അവ വിശിഷ്ടമോ നിഷിദ്ധമോ-ശുദ്ധമോ അശുദ്ദ്ധമോ-(ത്വയ്യിബാത്തി ഖബീറോ) എന്നുള്ളതിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ ഏകാഭിപ്രായമുണ്ടായിരിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. ഇതിൽ നിന്നാണു ചില വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി അവ ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടുണ്ടെന്നും ഇല്ലെന്നും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതു. അതു കേവലം സ്വാഭാവികവുമാണു. അതുകൊണ്ടു സംശയം നേരിടുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെയും ദസൂലിന്റെയും പ്രസ്താവനകളും അവയിലടങ്ങിയ തത്വങ്ങളും ആസ്പദമാക്കി കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മവും സൂക്ഷ്മതയുമായ അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കലാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ കാണീയമെന്നു ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം.

ഭക്ഷിക്കുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടവയെപ്പറ്റി ഓരോത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, വെട്ടുജന്തുക്കൾ പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്ന ജീവികളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. അവ ശവങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടാകയാൽ സന്ദർശിക്കപ്പെടുവാൻ ന്യായമുണ്ടല്ലോ. അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്കു പലതരം അറിവുകളും നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടു നമ്മോടു നടത്തി ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളെ സമ്പാദിക്കുവാനും, അതിനായി ചില മൃഗങ്ങളെയും പക്ഷികളെയും നായർക്കു പരിശീലിപ്പിക്കുവാനുമുള്ള അറിവും അകുട്ടത്തിൽ ചിലതത്രെ. അങ്ങിനെ പരിശീലിപ്പിച്ച ജന്തുക്കൾ അവയുടെ സമ്പാദനശേഷമല്ലാതെ അവയുടെ യജമാനന്മാരുടെ ആവശ്യർത്ഥം-വല്ല ജീവികളെയും പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു കൊടുത്താൽ, അവ ചത്തു പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും അവ ഭക്ഷിക്കാവുന്നതാണു എന്നു അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു വെട്ടുജന്തുക്കൾ (طير) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ വെട്ടുക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന നായ, നരി, പ്രാപ്പിടിയൻ മുതലായ മൃഗങ്ങളും പക്ഷികളും ഉൾപ്പെടും. നിങ്ങൾക്കായി പിടിച്ചു കൊണ്ടുവന്നതു (طير) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അവയുടെ സ്വന്തം ആവശ്യത്തിനു വേണ്ടി പിടിച്ചുതാവരുതു-അവയെ വീട്ടയച്ചു യജമാനനു വേണ്ടിയായിരിക്കണം പിടിച്ചതു-എന്നുമാകുന്നു. പരിശീലനം നൽകുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും അതാണല്ലോ, പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെടാത്ത നായ മുതലായ ജന്തുക്കൾ വല്ല ജീവിയെയും പിടിച്ചു കൊണ്ടുവന്നാൽ, അവ ചത്തു പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവ നിഷി

മുഖമാണെന്നു ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണു. ഉരുവിൽനിന്നു അതിനെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന വേട്ടജന്തു ഒട്ടും ഭക്ഷിക്കാതിരിക്കലാണ് അതു യജമാനന്റെ കൽപനപ്രകാരം പിടിച്ചതാണെന്നുള്ളതിന് തെളിവു എന്നതെ അധികപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം. ഹദീസും ഇതിനെയാണു ബലപ്പെടുത്തുന്നത്.

അഭിയ്യസ്തുകാതി: (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും (റ) ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ട (പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ട) നായകളെ ഞാൻ (ഉരുക്കളിലേക്കു) വിട്ടയക്കുന്നു. ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഇതിന്റെ വിധിയെന്താണ്?)' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'നിന്റെ പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ട നായയെ നീ വിട്ടയക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയുക (ബിസ്മി പൊല്ലുകയും ചെയ്താൽ, അതു നിനക്കുവേണ്ടി പിടിച്ചുകൊണ്ടു തന്നതിൽനിന്നും നീ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക.' ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'അവ (ഉരുവിനെ) കൊന്നു വെങ്കിലോ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അവ കൊന്നാലും. (വിരോധമില്ല. പക്ഷേ) ആ നായകളിൽ പെട്ടതല്ലാത്ത വല്ല നായയും അതിൽ പങ്കു ചേരാതിരുന്നെങ്കിൽ (മാത്രം). കാരണം, നീ നിന്റെ നായയുടെ പേരിൽ മാത്രമാണല്ലോ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു. മറെറാന്നിന്റെ പേരിൽ നീ നാമം പറഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ.' ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'ഞാൻ കത്തിയമ്പു (മിഅ്റാളു)കൊണ്ടു * ഉരുവിനെ ഏയുന്നു. അങ്ങിനെ അതെന്നിക്കു കിട്ടുന്നു. (ഇതിന്റെ വിധിയോ?)' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'നീ മിഅ്റാളു' കൊണ്ടു ഏയ്ക്കിട്ട് അതു (അതിന്റെ മുർച്ചയുള്ള ഭാഗം തട്ടി) കീറി മുറിപ്പെടുത്തിയാൽ നീ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. (അതല്ല-അതിന്റെ) ഘനം കൊണ്ടു ആ പത്തു ബാധിച്ചതായാൽ അതു തല്ലിക്കൊല്ലപ്പെട്ടതായിരിക്കും. അതു നീ ഭക്ഷിക്കരുതു.' മറെറാരുവിവര യത്തിൽ വാചകം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: 'നിന്റെ നായയെ അയക്കുമ്പോൾ നീ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയുക. ഏ ന്നിട്ട് അതു നിനക്കായി പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്ന പക്ഷം, അത് (ആ ഉരു) ജീവിവുള്ളതായി കണ്ടാൽ അതിനെ നീ അറുക്കുക. കൊല്ലപ്പെട്ടതായി കാണുകയും, അതിൽനിന്നു അതു (കൊണ്ടു വന്ന വേട്ടജന്തു) തിന്നാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ നീ അതു തിന്നു കൊള്ളുക. നായ അതിനെ പിടിക്കുന്നതു അതിന്റെ അവാകുന്നു.' വേറൊരു വാചകത്തിൽ ഇങ്ങിനെയും ഉണ്ടു: 'അതു അതിൽ നിന്നു തിന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നീ അതു തിന്നരുതു. കാരണം, അതു അതിനു വേണ്ടിത്തന്നെ പിടിച്ചതായിരിക്കും അതെന്നു ഞാൻ യെറപ്പടുന്നു.' (ബു: മു)

أنا وأهل البيت (അതിന്റെമേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയുകയും ചെയ്യുക.) എന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ മൂന്നഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടു. (1) പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ട വേട്ടജന്തുവെ ഉരുവിന്റെ നെരെ വിടുമ്പോൾ 'ബിസ്മി' പൊല്ലുക എന്നും, (2) പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട ഉരുവിനു ജീവനുള്ളതെങ്കിൽ അതിനെ അറുക്കുമ്പോൾ ബിസ്മി പൊല്ലുക എന്നും (3) ഉരുവിന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ ബിസ്മി പൊല്ലുക എന്നും. ചു (അതിന്മേൽ-അല്ലെങ്കിൽ അതിൽ) എന്നതിലെ സർവ്വ നാമം (أنا) എന്നിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുള്ളതിൽ നിന്നാണ് ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു. ഈ മൂന്നിൽ ഏതാണു നിർബന്ധം എന്നുള്ളതിലാണു ഭിന്നിപ്പുള്ളതു. മൂന്നു വസരത്തിലും ബിസ്മി പൊല്ലുന്നതു വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യമാണെന്നതിൽ തർക്കമില്ല. മേൽ ഉദ്യരിച്ചതു പോലെയുള്ള ഹദീസുകളിൽനിന്നു ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമാണു കൂടുതൽ ശരിയായതെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. വേട്ടമൃഗത്തെ വിടുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം (ബിസ്മി) പറയൽ നിർബന്ധമില്ല-ഉരുവിന്റെ മാംസം കേഷിക്കുമ്പോൾ പറഞ്ഞാൽമതി- എന്ന അഭിപ്രായക്കാരെക്കുള്ള തെളിവു ഇതാണു: ചില ആളുകൾ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയോടു ചോദിച്ചു: 'അടുത്ത കാലത്തു ഇസ്ലാമിൽ വന്ന ആളുകൾ മാംസം കൊണ്ടുവരാറുണ്ടു. അതിൽ (അറുക്കുന്ന സമയത്തു) അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാകയില്ല. (ഈ മാംസം ഭക്ഷിക്കാമോ?)' തിരുമേനി മറുപടി പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറഞ്ഞു' തിന്നുകൊള്ളവിൻ.' ആയിശാ (റ) യിൽനിന്നു ബുഖാരി (റ) ഉദ്യരിച്ചതാണിതു. ഈ ഹദീസു ആ അഭിപ്രായത്തിനു മതിയായ തെളിവാകുന്നില്ലെന്ന് അൽപം ആലോചിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണു. (വിശദ വിവരം ഹദീസു വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നറിയേണ്ടതാകുന്നു) അവസാനം أنا (അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം) എന്നും أنا (അല്ലാഹുവിചാരണ വേഗം നടത്തുന്നവനാണു) എന്നുമുള്ള വാക്യങ്ങൾ മുഖേന മേൽപറഞ്ഞ നിയമങ്ങൾ ശരിക്കും സൂക്ഷ്മമായി പാലിക്കേണ്ടതാണെന്നും, എല്ലായ്പ്പോഴും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും ഓർമ്മയും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

(*) 'മിഅ്റാളു' (المراش) എന്നാൽ പിന്നിൽ തൂവൽ ഘടിപ്പിക്കാത്തതും, മദ്ധ്യഭാഗം കട്ടിയുള്ളതുമായ ഒരു താമരപ്പൂവാണ്. മിക്കവാറും അവയുടെ മുർച്ചമൂലമായിരിക്കുമ്പോൾ ഉരുക്കൾ ചത്തു പോകുന്നതു. അതിന്റെ സമർപ്പവും ഘനവും കൊണ്ടായിരിക്കും.

6. ഇന്നു നിങ്ങൾക്കു (നല്ല) വിശിഷ്ടമായ വസ്തുക്കൾ (പൊതുവെ) അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരുടെ ക്ഷേണവും നിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാകുന്നു; നിങ്ങളുടെ ക്ഷേണം അവർക്കും അനുവദനീയമാകുന്നു.

(കൂടാതെ) സത്യവിശ്വാസിനികളിൽനിന്നുള്ള ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധ്യകളായ സ്ത്രീകളും, നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരിൽനിന്നുള്ള ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധ്യകളായ സ്ത്രീകളും (അനുവദനീയമാകുന്നു); അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ [മഹാറൂകൾ] നിങ്ങൾ അവർക്കു കൊടുത്താൽ:-

(അതെ, നിങ്ങൾ) വിടൻമാരായല്ലാതെയും, (രഹസ്യ) വേഷം ചക്കാരെ സ്വീകരിക്കുന്നവരായല്ലാതെയും ചരനിത്യ ശുദ്ധ്യരായിക്കൊണ്ട് (കൊടുത്താൽ)

ആരെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസത്തെ അവിശ്വസിക്കുന്ന [നിഷേധിക്കുന്ന] പക്ഷം, അവന്റെ കർമ്മം പൊളിഞ്ഞു (നിഷ്ഫലമായി) പോയി! അവൻ പരലോകത്തിലാകട്ടെ, നഷ്ടക്കാരിൽ പെട്ടവനുമാകുന്നു.

٦- الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيْبُ
وَلِطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ
لَكُمْ

وَأَطَعَاكُمْ حَتَّى لَهِمَّ
وَالْمُحَصَّنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ
وَالْمُحَصَّنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ الْجُورَ هُنَّ

مُحْصِنِينَ
عَزَّزْتُ مُسْلِمِينَ وَلَا مُنَاجِدِي أَخْدَانِ

وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ
وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخُسِيِّينَ ۝

[illegible]

‘ഇന്നു നിങ്ങൾക്കു വിവിധം വസ്തുക്കൾ അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു’ എന്നു ഒരിക്കലും ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് അവരോടു സ്ഥിരമായ വചനം നിയമമാണെന്നും, അതിൽ മാറ്റമൊന്നും വരാനില്ലെന്നും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. തുർബുക്കാണ് മലക്കോരുടെ-വഹൂദികളുടെയും ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും-ചേരവും അനുവദനീയങ്ങളിൽ പെട്ടതാണെന്നറിയിക്കുന്നു. ചേരം (ممل) എന്ന വാക്കിൽ എല്ലാ ചേരവസ്തുക്കളും ഉൾപ്പെട്ടതായിട്ടും, ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശ്യം അവരോടു അനുവദിച്ച വസ്തുക്കളുടെ മാത്രമാണെന്നു സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. മറ്റുള്ള, ധാന്യവർഗ്ഗങ്ങൾ, ഫലവർഗ്ഗങ്ങൾ മുതലായ വസ്തുക്കൾ ആരും അയക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നുള്ളതു പരക്കെ സംഗ്രഹിക്കത്തക്ക ഒരു കാര്യമാണ്. അതുകൊണ്ട് മലക്കോരുടെ ഇതര ക്രിസ്ത്യവസ്തുക്കളെപ്പോലെത്തന്നെ അവർ അനുവദിക്കുന്നതായും അനുവദിക്കുന്നതാണ് ‘വഹൂദികളെപ്പോലെയുള്ള ചേരം നിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാണു’ (ممل حلالا) എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥത്തിൽ ആർക്കും മനോഭിപ്രായമില്ല.

വേദക്കാർ അറക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പഠത്തിരിക്കേണമെന്നുണ്ടോ, ഇല്ല, അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആരുടെയെങ്കിലും നാമങ്ങൾ പഠിച്ച് അവർ അറുത്താലും ക്ഷേിക്കാമോ, ഇല്ല, എന്നാണു് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയങ്ങളിൽ ജിന്നാജിപ്രായശ്ചുതം. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിലല്ലാതെ ഈസാ (അ), ഉസൈർ (അ) മുതലായവരുടെ നാമത്തിൽ-അവർ അറുത്താൽ അതു ക്ഷേിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നാണ് ഇബ്നുഉമർ, റബീഅ: (റ) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായം. വേദക്കാരുടെ ക്ഷേണം അനുവദനീയമാണെന്നു പഠത്തിൽ, ശവം, കള്ള, പന്നിമാംസം എന്നിവയൊന്നും ഉൾപ്പെടുന്നില്ലെന്നു തീർച്ചയാണല്ലോ. അതുപോലെ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരുപറഞ്ഞ് അറുത്തതും ഉൾപ്പെടുകയില്ലെന്നത്രെ ഈ അഭിപ്രായത്തിനുള്ള ന്യായം. അതായത്, ശഅബീ (റ) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അതു ക്ഷേിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നാകുന്നു. അവർ അറുത്തതിനാണു ക്ഷേണം അല്ലാഹു നമുക്കു അനുവദിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു; അറക്കുമ്പോൾ അവർ ആരുടെ നാമങ്ങളാണു പറയുക എന്നു അല്ലാഹുവിനു അറിയാമല്ലോ, ഇതാണ് ഈ അഭിപ്രായത്തിനുള്ള ന്യായം. അറക്കുമ്പോൾ അവർ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ നാമം ഉച്ചരിക്കുന്നതു കേട്ടാൽ ക്ഷേിച്ചുകൂടാ, കേൾക്കാത്തപക്ഷം വിരോധമില്ല എന്നത്രെ ഫസൽ (റ) ന്റെ പക്ഷം. ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായത്തിലാണു കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മത കാണുന്നതു. ۱۱۱

ഖുർആന്റെ വിധി സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറല്ലാത്തവരാണു വേദക്കാർ. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങളുടെ ക്ഷേണം അവർക്കും അനുവദനീയമാണു (۱۱۱-۱۱۲) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമാണു് നിങ്ങൾ അറുത്തതിനെ അവർക്കു ക്ഷേിക്കുവാൻ കൊടുക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾക്കു നിയന്ത്രണമുണ്ടാകില്ല എന്നാണ് ആ വാക്യത്തിന്റെ താത്പര്യമെന്നു പലരും പറയുന്നു. നിങ്ങൾക്കും വേദക്കാർക്കും ഒന്നിച്ചു ക്ഷേണം കഴിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നാണു ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചിലർ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ മതനിയമപ്രകാരം അനുവദിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ ഏതെങ്കിലും അവർ നിങ്ങൾക്കു ക്ഷേിക്കുവാൻ തരുന്ന പക്ഷം അതു നിങ്ങൾക്കു ക്ഷേിക്കാം, അതു അവരുടെ നിയമപ്രകാരം അവർക്കു വിരോധമില്ലാത്തതായിരുന്നാലും വിരോധമില്ല. അഥവാ നിങ്ങൾക്കു അനുവദിക്കപ്പെട്ടതാണോ അല്ല എന്നു നിങ്ങൾ നോക്കേണ്ടതുള്ളു എന്നാണിതിന്റെ താത്പര്യമെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) ഏതായാലും മുസ്ലീംകൾക്കും വേദക്കാർക്കുമിടയിൽ ക്ഷേണകാര്യത്തിൽ താത്ത്വം സഹിക്കാവുന്നതുപോലെ, വിവാഹകാര്യത്തിൽ ഈശ്വരഗത്തുനിന്നും രൂപപോലെ സഹകരണം അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അഥവാ, വേദക്കാരായ സ്ത്രീകളെ മുസ്ലീംകൾക്കു ഇങ്ങോട്ടു വിവാഹം ചെയ്തെടുക്കുവാനല്ലാതെ, അങ്ങോട്ടു വിവാഹം ചെയ്തു കൊടുക്കുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഭർത്താവിന്റെ നിമന്ത്രണത്തിൽ കീഴിൽ ജീവിക്കേണ്ടവളാണല്ലോ ഭാര്യ. മുസ്ലീമിനു ജനിക്കുന്ന കുട്ടി നിയമപരമായി മുസ്ലീമായിരിക്കട്ടെ ചെയ്യൂ. ആ സാമിതിക്കു വേദക്കാരിയായ സ്ത്രീയെ മുസ്ലീം വിവാഹം ചെയ്യുന്നതുചൂലം മതംഗത്തോ, ക്രമം, സംഗതോ വലിയ ദാഹമാണു്. വേദക്കു വാനില്ല. നേരെ മറിച്ചു് മുസ്ലീം സ്ത്രീകളെ അവർക്കു വിവാഹം കഴിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു നിമിത്തം നേരിടാവുന്ന ഭവിയ്യത്തു പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതാണ് ഏകപക്ഷീയമായ ഈ അനുവാദത്തിനു കാരണം.

സത്യവിശ്വാസിനികളായ സ്ത്രീകളും വേദക്കാരായ സ്ത്രീകളും ഏത പാമാത, ചങ്ങു കൂട്ടിൽ നിങ്ങളു ۱۱۲ (ചാരിത്ര്യശുദ്ധ്യകളായ) സ്ത്രീകൾ എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ആ വാക്കിനു 'പതിവ്രതകൾ, പാരീത്ര്യം സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ, ചാരിത്ര്യശുദ്ധ്യകൾ, വിവാഹിതർ, സ്വതന്ത്രകൾ' എന്നൊക്കെ സമർത്ഥചിതം. അർത്ഥം വരാമെന്നും, അതിനുള്ള കാരണം ഇന്നതാണെന്നും സൂ: നിസാഇ് 24ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ ആ വാക്കുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എന്താണെന്നുള്ളതിൽ ചങ്ങു മൂന്നു അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാമെങ്കിലും ഒറ്റന്നടപടികളിലൊന്നും അകപ്പെടാതെ ചാരിത്ര്യം സൂക്ഷിച്ചുപോരുന്ന സ്ത്രീകൾ എന്നാണെന്നുള്ളതാണ് കൂടുതൽ ശരിയായ അഭിപ്രായം. സത്യവിശ്വാസിനികളിൽപെട്ടവരായിരുന്നാൽ ഭരണവും ഒറ്റന്നടപ്പുകാര്യം, വേദസംവൃത്തരൂമായ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതു അനഭിലഷണീയമായ ഏർപ്പാടാണല്ലോ. (ഇതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുനൂർ 3൭, 28ഉം വചനങ്ങളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക.) മുസ്ലീം ഭാഷത്തിനു കീഴൊത്തു കഴിയുന്ന (ദിമ്മികളായ) വേദക്കാരിൽനിന്നുള്ള സ്ത്രീകളെ മാത്രമേ വിവാഹം ചെയ്യാൻ പാടുള്ളൂവെന്നും, മുസ്ലീംകളുമായി സമരത്തിലും ശത്രുതയിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന (ശർബികളായ) വേദക്കാരിൽ നിന്നുള്ള സ്ത്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ചുകൂടാ എന്നുമാണു പണ്ഡിതന്മാരിൽ ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. രണ്ടായാലും വിരോധമില്ലെന്നാണു മറ്റൊരാഭിപ്രായം. ഖുർആന്റെ വാചകത്തിൽ നിന്ന പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനസ്സിലാകുന്നതു് ഇതാണു്. ഈ വിഷയകമായി പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളും വിശദീകരണങ്ങളും നിലവിലുണ്ട്. അവയെപ്പറ്റി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം കാണുന്നില്ല. കൂടുതൽ അറിയേണ്ടവർ യഥാസ്ഥാനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുക.

മതവ്യത്യസം നോക്കാതെയുള്ള മിശ്രവിവാഹം ഉദ്ബുദ്ധ്യതയുടെയും പുരസ്കരണത്തിന്റെയും ലക്ഷണമായി പ്രചാരണം നടത്തപ്പെടുന്ന കാലമാണല്ലോ ഇത്. വേദക്കാരായ സ്ത്രീകളെ മുസ്ലീംകൾക്കു വിവാഹം കഴിക്കാമെന്നുള്ള ഈ അനുവാദത്തെ പൊക്കിപ്പിടിച്ച് ഇസ്ലാംമതം മിശ്രവിവാഹത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കേണ്ടെന്നു സമർ

തത്ത്വമിച്ഛാമഹം ചിതാമഹം. വേഷധാരികളും അതിനു ശിക്ഷിപ്പാടാത്തെയുമിപ്പ. വേഷാർ അവരുടെ വിശ്വാസാധാരത്തിൽ വ്യക്തമായവ. മറ്റൊരുതരം വാസ്തവികതയെപ്പറ്റി പഴയപ്രമാണങ്ങളിലും ദൈവികമായ ഒരു വേഷധാരിയെപ്പറ്റിയും, ഒരു പ്രവാചകന്റെയും അനുയായികളായിട്ടാണവർ നിലകൊള്ളുന്നത് എന്ന നിലക്കാണ് ഈ അനുവാദം അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. വേഷാർ ഇസ്ലാമിലേക്കു ആകർഷിക്കുവാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗവുമാണ്. നേരമറിച്ച് ഇന്നത്തെ മിശ്രവിവാഹ ഭാര്യത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം തന്നെ ക്രമേണ മതത്തിന്റെ ജീവനെ നശിപ്പിക്കലും വിശ്വാസികളെ മതത്തിൽനിന്നു അകറ്റി നിറുത്തലും, അങ്ങനെ, നിർമ്മത നിരീശ്വര സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കു വഴിയൊരുക്കലും ആകുന്നു. ഈ വചനത്തിലെ അവസാന വാക്യത്തിന്റെ ആശയം മാത്രം ഒന്നു മനസ്സിലാക്കി ആ ലോകത്തിൽ ഇസ്ലാമിനു ഈ മിശ്രവിവാഹവുമായുള്ള ബന്ധം എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

വിവാഹം നടത്തുമ്പോൾ മാത്രമേ മഹ്റ (വിവാഹമൂല്യം) നൽകേണ്ടതാണല്ലോ. വേഷാർ അവരുടെ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുമ്പോൾ ഇതു നിർബന്ധമാണെന്നു من ارزى من ارزى (അവർക്കു അവരുടെ പ്രതിഫലം നിങ്ങൾ കൊടുത്താൽ) എന്ന വാക്കിൽനിന്നു വ്യക്തമാണു. വേഷാരികളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്ന പുരുഷന്മാരെ സംബന്ധിച്ച് അവർ ചാരിത്ര്യ ശുദ്ധി പാലിക്കുന്നവരാതിരിക്കണം; വ്യഭിചാരത്തിലും മൂർഖ്യത്തിലും താൽപര്യമുള്ളവരാകരുത്; കാമുകികളെയും കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകളെയും സ്വീകരിക്കുന്നവരാകരുത്; അഥവാ അവരെ വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ പ്രേരിതരാകുന്നതു ഇത്തരം മൂർഖികാരങ്ങൾ മൂലമായിരിക്കരുത് (من ارزى من ارزى) എന്നും അല്ലാഹു ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ വാക്കുകളും അവയുടെ അർത്ഥമാദ്യങ്ങളും സൂ: നിസാഇ 25ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു ഇവിടെയും കാണുക. അടിമസ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുമ്പോൾ ആ സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി ഇതൊക്കെ ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന നിലക്കാണ് അവിടെ ആ വാക്കുകൾ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതെങ്കിൽ, വേഷാർ അവരുടെ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്ന പുരുഷന്മാരെക്കുറിച്ച് ആലോചിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങളായിട്ടാണ് ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. ഈ വ്യത്യാസം പ്രത്യേകം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

അല്ലാഹു ഈ വചനം അവസാനിപ്പിക്കുന്നതു സത്യവിശ്വാസത്തെ വല്ലവനും നിരാകരിക്കുന്നപക്ഷം അവന്റെ കർമ്മങ്ങൾ മുഴുവൻ നിഷ്ഫലമായിപ്പോകുമെന്നും അവൻ പരലോകത്തു തീരാന്യക്ഷക്കാരനായിത്തീരുന്നെന്നും (من ارزى من ارزى) താക്കീതു ചെയ്തുകൊണ്ടാകുന്നു. ഇതു ഒരു പൊതുതത്വമാണെങ്കിലും വേഷാരുടെ ഭക്ഷണം-അവർ അറുത്തതു-ഉപയോഗിക്കുന്നതിനോടും അവരുടെ സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനോടും ഈ തത്വത്തിനു പ്രത്യേക ബന്ധം ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇവിടെ അതു ഉണർത്തുവാൻ കാരണം. ഈ അനുവാദങ്ങൾ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതും, അതിൽ അതിരുകവിയൽ വന്നുപോകുന്നതും അവിശ്വാസത്തിലേക്കു നയിച്ചേക്കും; അങ്ങനെ സത്യവിശ്വാസത്തിനു ഭംഗം നേരിട്ടു സത്യനിഷേധിയാകുവാൻ കാരണമാകും; അവസാനം ഇസ്ലാമിൽ ചെയ്ത സർക്കാര്യങ്ങളെല്ലാം നിഷ്ഫലമായിത്തീരുകയും പരലോക ഗുണം നിഷ്ശേഷം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും എന്നൊക്കെയുള്ള താക്കീതാണ് ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

വിഭാഗം-2

7. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിലേക്കു നിന്നാൽ [നമസ്കാരത്തിനു ഒരുങ്ങിയാൽ] നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളും, മുട്ടുകൾവരെ കൈകളും കഴുകുവിൻ; നിങ്ങളുടെ തലകളെ തടവുകയും ചെയ്യുവിൻ; രണ്ടു നെരിയാണികൾവരെ നിങ്ങളുടെ കാലുകളും (കഴുകുവിൻ) നിങ്ങൾ 'ജനാബത്തുകാർ' [വലിയ അശുദ്ധി ബാധിച്ചവർ] ആയിരുന്നാൽ (കുളിച്ചു) ശുദ്ധമാകുകയും ചെയ്യുവിൻ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ
فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ
إِلَى الْمَرَافِقِ
وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ
وَأَن كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا

7. ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ നിങ്ങൾ നിന്നാൽ നമസ്കാരത്തിലേക്കു നിന്നാൽ നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളും നിങ്ങളുടെ കൈകളും നിങ്ങളുടെ മുട്ടുകൾവരെ തടവുകയും ചെയ്യുവിൻ നിങ്ങളുടെ തലകളെ നിങ്ങളുടെ കാലുകളെയും (കഴുകുവിൻ) രണ്ടു നെരിയാണി (നെരിയാണി)കൾ വരെ നിങ്ങളുടെ ശുദ്ധിയാക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ

നിങ്ങൾ രോഗികളോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു യാത്രയിലോ ആയിരുന്നാൽ അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളിലൊരുവൻ (ചലമൂത്ര) വിസർജ്ജന സ്ഥലത്തു നിന്നു വരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളുമായി സ്पर्ശനം നടത്തുകയോ ചെയ്തു, എന്നിട്ടു നിങ്ങൾക്കു വെള്ളം കിട്ടിയില്ല (എങ്കിൽ), അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ (നല്ല) ശുദ്ധമായ ഭൂമുഖത്തെ (അഥവാ മണ്ണിനെ) കരുതിക്കൊള്ളുവിൻ, എന്നിട്ട് നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളും കൈകളും അതിനാൽ തടവിക്കൊള്ളുവിൻ.

നിങ്ങളുടെമേൽ ഒരു വിഷമവും ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല; എങ്കിലും നിങ്ങളെ ശുദ്ധിയാക്കുവാനും, അവന്റെ അനുഗ്രഹം നിങ്ങളിൽ പൂർണ്ണമാക്കുവാനും അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു: നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്തേക്കാമല്ലോ (അഥവാ നന്ദി ചെയ്യാൻവേണ്ടിയാകുന്നു.)

وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ
أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ
أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ
أَوْ لَبَسَ مِنَ النِّسَاءِ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا
فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ ۖ

مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ
وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ
وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝

നിങ്ങൾ ആയിരുന്നാൽ രോഗികൾ അല്ലെങ്കിൽ ഒരു (വല്ല) യാത്രയിൽ അല്ലെങ്കിൽ വന്നു നിങ്ങളിൽ നിന്നു ഒരാൾ വിസർജ്ജന (കടവിറങ്ങുന്ന-മറക്കിരിക്കുന്ന) സ്ഥാനത്തുനിന്നു അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സ്पर्ശനം നടത്തി സ്ത്രീകളുമായി എന്നിട്ടു നിങ്ങൾക്കു കിട്ടിയില്ല വെള്ളം, ജലം എന്നാൽ കരുതി (എടുത്തു) കൊള്ളുവിൻ ഭൂമുഖത്തെ, മണ്ണിനെ ശുദ്ധമായ, നല്ല എന്നിട്ടു തടവുവിൻ നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ കൈകളെയും. അതിനാൽ (അതുകൊണ്ടു) അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല ആക്ക (ഏർപ്പെടുത്തു)വാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ വിഷമത്തിൽ നിന്നും (ഒന്നും) എങ്കിലും അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു നിങ്ങളെ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ അവൻ പൂർണ്ണമാക്കുവാനും അവന്റെ അനുഗ്രഹം നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളാകുവാൻവേണ്ടി, ആയേക്കാം നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്യും.

നമസ്കാര കർമ്മത്തിന്റെ രൂപത്തെപ്പറ്റിയും, അതിലെ പ്രധാന ഘടകങ്ങളായ റുക്നുകൾ, സൂജൂദ മുതലായവ ഏങ്ങിനെയെല്ലാം ആയിരിക്കണമെന്നും ഖുർആനിൽ വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവയെല്ലാം നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ വചനങ്ങളിൽനിന്നും പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നുമാണ് അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. കേവലം ശാഖോപശാഖകളായ അൽപം ചില വിശദാംശങ്ങളിലല്ലാതെ അതിന്റെ അനുഷ്ഠാന രൂപങ്ങളിൽ മുസ്ലീംകൾക്കിടയിൽ ഭിന്നഭിപ്രായങ്ങളില്ലതാനും. ഏതാൽ, നമസ്കാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ചെയ്യേണ്ടുന്ന ശുദ്ധി കർമ്മത്തെ-വുളുവിനെയും തയ്ക്കുമിനെയും-സംബന്ധിച്ചു അല്ലാഹു വിശദമായിത്തന്നെ വിവരിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ഇസ്ലാമിൽ ശുദ്ധീകരണത്തിനു കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥാനവും, നമസ്കാരത്തിൽ വുളുവിനും തയ്ക്കുമിനുമുള്ള സ്ഥാനവും ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. നമസ്കാരത്തിനു ശ്രമിക്കുമ്പോൾ വുളു ചെയ്യാൻ കൽപിച്ചിരിക്കുകൊണ്ട് ഓരോ നമസ്കാരത്തിനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വുളു എടുത്തേ തീരു എന്നും, നമസ്കാരത്തിനു കൂറച്ചുമ്പു ചെയ്തിരുന്ന വുളു കൊണ്ടു മതിയാക്കിക്കൂടാ എന്നും ഉദ്ദേശ്യമില്ല. ഒരു വുളു എടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ അതു ഭരിഞ്ഞു (നിഷ്ഫലമായി) പേരുകാത്തപ്പോഴെല്ലാം അതുകൊണ്ടു മതിയാക്കി നമസ്കരിക്കാവുന്നതാണെന്നും, ഒരു വുളു കൊണ്ടു ഒന്നിലധികം നമസ്കാരം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നും, എന്നാലും അതോടുകൂടി ഓരോ നമസ്കാരത്തിനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വുളു പൂതുക്കുന്നതു നല്ലതാണെന്നും നബി പര്യയിൽനിന്നു അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണു്.

വുളുവിന്റെ ഘടകങ്ങൾ (٢٢٢) എന്ന നിലക്കു മുഖം കഴുകുക, മുട്ടുവരെ കൈകൾ കഴുകുക, തല തടവുക, നെരിയാണിവരെ കോൽകഴുകുക ഇത്രയും കാര്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്. തുടക്കത്തിൽ മുൻകൈ രണ്ടും കഴുകുക, വായയും മൂക്കും ശുദ്ധീകരിക്കുക, ചെവികൾ തടവുക, എല്ലാം മൂക്കുന്ന് പ്രവാശ്യമാക്കുക മുതലായവ വുളുവിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന മന്ദിരങ്ങളും അതിന്റെ പ്രാവർത്തിക രൂപവുമാണെന്നു നബി(സ)യും നമുക്കു കാണിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. കഴുകപ്പെടേണ്ടുന്ന അവയവങ്ങളായ മുഖത്തെയും കൈകളെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞതോടൊപ്പം കോൽ കഴുകുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കാതെ ഇടക്കുവെച്ചു തലതടവുകയും വേണമെന്നു കൽപിച്ചിരിക്കുകൊണ്ട് ഓരോന്നും അല്ലാഹു വിവരിച്ച അതേ വഴിക്കു വഴി ക്രമത്തിൽതന്നെ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. നബി ചാ്യയും അതാണു കാട്ടിക്കാണുന്നത് തലയുടെ എത്ര ഭാഗം തടവണമെന്നു ആയതിൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതു കൊണ്ട് മുഴുവൻ ഭാഗവും തടവൽ നിർബ്ബന്ധമാണെന്നും, കുറച്ചുഭാഗം തടവിയാൽ മതിയാകുമെന്നും പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ രണ്ടിപ്രായമുണ്ടു. മുഴുവൻ തടവുകയാണു നല്ലതെന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാഭമമില്ല താനും. (വിശദ വിവരങ്ങൾക്കു ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളും കർമ്മ ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും ആശ്രയിക്കേണ്ടതാകുന്നു.)

نِيَّاسٌ (നിങ്ങൾ മോശികളായിത്തീർന്നാൽ) എന്ന തുടങ്ങി 'തയമ്മൂഹി'നെ സംബന്ധിച്ച വിവരണം അവ സാന്നിഷണത്തു വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളും, അവയെക്കുറിച്ചുള്ള അന്ത്യവശ്യ വിവരണങ്ങളും സൂ: നിസാഇ് 43ൽ മുമ്പു കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. കൂട്ടിക്കേണ്ടുന്ന കാരണങ്ങൾ നെരിടുമ്പോൾ അതിനു സാധിക്കാത്തപക്ഷം, കൂട്ടിക്കു പകരം അനുയ്യിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യമെന്ന നിലക്കായിരുന്നു അവിടെ തയമ്മൂഹിനെപ്പറ്റി വിവരിച്ചത്. വുളുവിനു സൗകര്യപ്പെടാത്ത പക്ഷം അതിനു പകരം സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന പ്രതിവിധി എന്ന നിലക്കാണ് തയമ്മൂഹിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതു മാത്രമേ വ്യത്യാസമുള്ളൂ. കൂട്ടിക്കു പകരമുള്ള തയമ്മൂമും, വുളുവിനു പകരമുള്ള തയമ്മൂം സമാവർത്തി വ്യത്യാസമില്ലാത്തകൂടി ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമായി.

തുടർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഉണർത്തുന്നു: നിങ്ങൾക്കു വല്ല ഹിഷാബും ഉണ്ടാക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നും, നിങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാനും, നിങ്ങൾക്കു അവന്റെ അനുഗ്രഹം പൂർണ്ണമായിത്തീർവാനുമാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നും. (....كَلَّا لَا أَطْرُقُ ٱلْمَقَابِرَ) സൂറത്തുൽ ഹജ്ജ് 78ൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുപോലെ, മതശാസനകളിൽ അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്കു യാതൊരു വിഷയവും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ല. അവരും കഴിവു സൗകര്യവും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് എല്ലാ നിയമങ്ങളും നിയമിച്ചിരിക്കുന്നത്. തമസ്കാബളയിൽ വുളു ചെയ്യണമെന്നും, അതിനു സാധിക്കാതെ വരുമ്പോൾ തയമ്മൂം ചെയ്താൽ മതിയെന്നും കൽപിച്ചതിനെത്തുടർന്നാണ് ഇവിടെ ഈ വിഷയം അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നത്. അപ്പോൾ, വുളുവും തയമ്മൂവും നിയമിച്ചതു കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നിങ്ങളെ വിഷമിപ്പിക്കുകയല്ല-നിങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിയ്ക്കുവാനും അനുഗ്രഹീതമാക്കുകയാണു-എന്നായിരിക്കും പ്രധാനമായും ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. കേവലം ശാരീരികവും ബാഹ്യവുമായ ശരീരങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ശുദ്ധി മാത്രമല്ല വുളുവും, തയമ്മൂവും കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ആത്മീയവും മാനസികവുമായ ശുദ്ധീകരണം കൂടിയാകുന്നു. വുളുവിൽ ഓരോ അവയവം കഴുകും തോറും ആ അവയവം കൊണ്ടു ചെയ്ത മതാനുഷ്ഠാനം നീണ്ടിപ്പോകുന്നതാണെന്നും മറ്റും നബി(സ) അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമാണല്ലോ. (മാ: ൫) വുളു കഴിഞ്ഞശേഷം ٱلْمُحْتَضِرُ ٱلْمَرْءُ ٱلْمُسْلِمُ (അല്ലാഹുവേ, ഏന്നെ നീ പശ്ചാത്തപിച്ചു മരണപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമേ, ഏന്നെ ശുദ്ധീകരിയ്ക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലും ഉൾപ്പെടുത്തണമേ) എന്ന പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നബി(സ) പ്രേരണാശ്ചിഹ്നിച്ചിട്ടുള്ളത് (തി) സ്ഥാനീയമാകുന്നു. മണ്ണുകൊണ്ടു തയമ്മൂം ചെയ്യുന്നത് ശരീരത്തിലെ ചില ഭാഗം സ്വീകരണം നശിക്കുവാൻ സഹായകമാണെന്നും മറ്റും വൈദ്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഇതും ബാഹ്യമായ ഒരു ശുദ്ധീകരണമാണല്ലോ. അതില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന അനുസരിക്കുന്നതു പാപങ്ങൾ പൊറുക്കപ്പെടുവാനും, അവന്റെ അനുഗ്രഹം സ്വീകരിക്കുവാനും കാരണമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, വുളു, കൂട്ടി, തയമ്മൂം എന്നിവയൊക്കെ ബാഹ്യവും, ആന്തരികവുമായ ശുദ്ധീകരണ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. അവ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു കാരണമാകുകയും ചെയ്യുന്നു; അതിനു നമും അല്ലാഹുവിനേക്കു നന്ദിയുപേക്ഷിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. അതാണു ٱلْحَمْدُ لِلّٰهِ (നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിച്ചുകൊണ്ടും) എന്ന വാക്യം പൂർണപ്പെടുന്നത്. ഈ വാക്യത്തിനു 'നിങ്ങൾ നന്ദികാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി' എന്നും അർത്ഥംവരാം. രണ്ടാമത്തെയും മറ്റേ സ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ കലാശിക്കണം.

8. നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തെയും, അവൻ നിങ്ങളോടു ഉറപ്പുവാങ്ങിയിട്ടുള്ള അവന്റെ [അവനോടുകൂടെ] ഉറപ്പിനെയും ഓർക്കുവിൻ (അതെ) 'ഞങ്ങൾ കേൾക്കുകയും, അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തു' എന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ (വാങ്ങിയുറപ്പ്).

അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നെഞ്ചു [ഹൃദയം] കളിലുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു അറിയുന്നവനാകുന്നു.

٨- وَادْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
رَمِيئًا قَدْ اُذِي وَانْفَكُم بِهِ
اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا
وَانْقُوا اللَّهَ
اِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

(8) ٨- وَادْكُرُوا ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ ٨- وَادْكُرُوا അല്ലാഹുവിന്റെ (അല്ലാഹു ചെയ്ത) അനുഗ്രഹം ٨- وَادْكُرُوا നിങ്ങൾക്കു ٨- وَادْكُرُوا അവന്റെ (അവനോടുള്ള) ഉറപ്പും, കരാരും ٨- وَادْكُرُوا നിങ്ങളോടു അവൻ ഉറപ്പു (കരാരും) വാങ്ങിയതായ ٨- وَادْكُرُوا അതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ, പറഞ്ഞ സന്ദർഭം ٨- وَادْكُرُوا ഞങ്ങൾ കേട്ടു ٨- وَادْكُرُوا ഞങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തു ٨- وَادْكُرُوا സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു ٨- وَادْكُرُوا അല്ലാഹുവിനെ ٨- وَادْكُرُوا നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ٨- وَادْكُرُوا അറിയുന്നവനാണു ٨- وَادْكُرُوا നെഞ്ചു (ഹൃദയം) കളിലുള്ളതിനെപ്പറ്റി

അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം (٨- وَادْكُرُوا) എന്ന വാക്കിൽ അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്കു ചെയ്ത കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗദർശനമാണ് ഇവിടെ മുഖ്യമായും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന സന്ദർഭംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കാം. നിങ്ങളോടു അവൻ ഉറപ്പു മേടിച്ചിട്ടുള്ള അവന്റെ ഉറപ്പു (٨- وَادْكُرُوا) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ബുദ്ധിപരമായോ, പ്രവർത്തനങ്ങൾ വഴിയോ ലഭിക്കുന്ന തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കുവാൻ മനുഷ്യനുള്ള ബാധ്യതയാണ് എന്നു ചിലർ, സൂ: അഅ്റാഫ് 172ൽ കാണാവുന്ന പ്രകാരം ആദം (അ) ന്റെ സന്താനങ്ങളോട് ആത്മീയ ലോകത്തുവെച്ച് അല്ലാഹു വാങ്ങിയ കരാരാണുദ്ദേശ്യമെന്നു വേറെ ചിലർ, പ്രസംഗത്തിലായിരിക്കുന്നു. തങ്ങളോടു കൽപിക്കുന്നതെല്ലാം തങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നു സത്യവിശ്വാസികൾ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും നബി (സ) യോടു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തും വാക്കുകൊടുക്കലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇതാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നത്രെ പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. ഖുർആന്റെ വാക്കുകളോടു കൂടുതൽ യോജിച്ചു കാണുന്നതും ഇതാണ്. ഉബാദത്തുബ്നുസ്വാമി ത്ത് (٨- وَادْكُرُوا) പ്രസംഗത്തിലായി ബുഖാരിയും, മുസ്ലിമും (9) രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു പ്രസിദ്ധ ത്ത് (٨- وَادْكُرُوا) പ്രസംഗത്തിലും, സന്മാർഗ്ഗത്തിലും, സന്മാർഗ്ഗത്തിലും, വെറുപ്പിലും (എല്ലാം) കേൾക്കുവാനും, അനുസരിക്കുവാനും ഞങ്ങൾ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയോടു 'ബൈഅത്തു' (പ്രതിജ്ഞ) ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

9. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി (ഉറപ്പ്) നിലകൊള്ളുന്നവരായിരിക്കുവിൻ, നീതിമുറക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരായിക്കൊണ്ട്. ഒരു ജനതയോടുള്ള അമർഷം, നിങ്ങൾ നീതി പാലിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിങ്ങളെ നിശ്ചയമായും പ്രേരിപ്പിക്കരുത്. നിങ്ങൾ നീതി പാലിക്കണം, അതു ഭയഭക്തിയോടു കൂടുതൽ അടുപ്പമുള്ളതത്രെ. അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

٩- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ
لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ
وَلَا يَجْرِمُكُمْ شَتَائُنُ قَوْمٍ عَلَى أَنْ
تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى
وَانْقُوا اللَّهَ

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

9. **വിശ്വസിച്ചവരെ** **അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി** **നിലകൊള്ളുന്നവർ** **എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം** സൂ: അന്നിസാഇലെ 135-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ജനതയോടുള്ള അക്രമം, നിരീഹരിക്കാതിരിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞതു പൊതുവായ ഒരു പ്രധാന തത്വമാകുന്നു. ഒരു കൂട്ടരോടു വല്ല കാരണത്താലും, തുർഷ്യതയും വെറുപ്പുകളാലും അവരോട് അതിന്റെ പേരിൽ അനിരീയം, അക്രമവും അല്ലാഹു കാലിക്കുന്നത്. ഈ കൽപന ജനങ്ങൾ ശരിക്കും പാലിക്കുന്നപക്ഷം, ലോകത്തു സമാധാനത്തിലും നിലനിൽക്കുവാൻപോലും അതു ഉതകുന്നതാണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. മിക്ക കൽപനകളും വിവരിച്ചശേഷം അതിനെ അടുത്തു അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ (ഫി അഹ്‌ദ്) എന്നു അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചുണർത്താറുള്ളതു നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തേണ്ടതാകുന്നു.

നിരീഹരിക്കാ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുക എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം സൂ: അന്നിസാഇലെ 135-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു ജനതയോടുള്ള അക്രമം, നിരീഹരിക്കാതിരിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞതു പൊതുവായ ഒരു പ്രധാന തത്വമാകുന്നു. ഒരു കൂട്ടരോടു വല്ല കാരണത്താലും, തുർഷ്യതയും വെറുപ്പുകളാലും അവരോട് അതിന്റെ പേരിൽ അനിരീയം, അക്രമവും അല്ലാഹു കാലിക്കുന്നത്. ഈ കൽപന ജനങ്ങൾ ശരിക്കും പാലിക്കുന്നപക്ഷം, ലോകത്തു സമാധാനത്തിലും നിലനിൽക്കുവാൻപോലും അതു ഉതകുന്നതാണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. മിക്ക കൽപനകളും വിവരിച്ചശേഷം അതിനെ അടുത്തു അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ (ഫി അഹ്‌ദ്) എന്നു അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചുണർത്താറുള്ളതു നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തേണ്ടതാകുന്നു.

10. വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരോടു അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവർക്കു പാപമോചനവും, മഹത്തായ പ്രതിഫലവും ഉണ്ട് (എന്നു).

1- وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

11. അവിശ്വസിക്കുകയും, നമ്മുടെ ആയത്തു [ലക്ഷ്യം] കളെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തവരോടു, അക്കൂട്ടർ, ജലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ [നരകത്തിന്റെ] ആരക്കാരാകുന്നു.

2- وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

10. **അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു** **വിശ്വസിച്ചവരോടു** **പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത** **സൽക്കർമ്മങ്ങൾ** **എന്നു പറഞ്ഞാൽ** **പാപമോചനം** **പ്രതിഫലവും** **വമ്പിച്ച, മഹത്തായ** **11. അവിശ്വസിച്ചവരോടു** **വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്ത** **നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ** **കളി** **അക്കൂട്ടർ** **ആരക്കാരാകുന്നു** **ജലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ**

12. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങൾ ഓർക്കവിൻ, (അതായതു) തെജസ്വന നിങ്ങളുടെ നേരെ അവരുടെ കൈകൾ നീട്ടുവാൻ കരുതിയപ്പോൾ, എന്നിട്ട് നിങ്ങളിൽനിന്നും അവരുടെ കൈകളെ അവൻ തട്ടിനീക്കി.

നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം. അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ ഭരമേൽപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ സത്യവിശ്വാസികൾ.

۱۲- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ هَمَّ قَوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ
وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝

12 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا 12 ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ 12 ഓർക്കവിൻ 12 ۞ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ 12 നിങ്ങൾക്കു, നിങ്ങളുടെ മേലുള്ള 12 കരുതിയപ്പോൾ, ഉദ്ദേശിച്ച 12 സ്ഥിതിക്കു 12 ഒരു ജനത (ചില ആളുകൾ) 12 അവർ നീട്ടുവാൻ, വിരുത്തുവാൻ 12 നിങ്ങളിലേക്കു, നിങ്ങളുടെ നേരെ 12 അവരുടെ കൈകളെ 12 എന്നിട്ടു അവൻ തടുത്തു 12 അവരുടെ കൈകളെ 12 നിങ്ങളിൽനിന്നു 12 നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തവിൻ 12 അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ (തന്നെ) 12 ഭരമേൽപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ 12 സത്യവിശ്വാസികൾ

ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം (۞) എന്നു പറഞ്ഞതു ഒരു പ്രത്യേക സംഭവത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതാണെന്നും, അല്ലെന്നും രണ്ടിപ്രായമുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസികളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാൻ പരിപാടിയിട്ട് കഴിവെല്ലാം ചെയ്തുവരാൻ തടയുകയായിരുന്നുവല്ലോ ഇസ്രായേലിന്റെ ശത്രുക്കൾ. ഇപ്പോൾ, അവരുടെ അക്രമങ്ങളും പരിപാടിയും പരാജയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു മുസ്ലിംകൾക്കു അല്ലാഹു വിജയവും പ്രതാപവും നൽകിക്കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. ഈ മഹത്തായ പൊതു അനുഗ്രഹമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്രെ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാരന്റെ പക്ഷം. ഒരു പ്രത്യേക സംഭവമെന്താണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്ന ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാർ ഒന്നിലധികം സംഭവങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചു കാണാം. ചിലർ അവയിൽ ചിലതിനു മുൻഗണനയും നൽകുന്നു. സംഭവങ്ങൾ ഇവയാണ് :-

(1) അസ്ഹാൻ യുദ്ധത്തിൽ നബി (സ) യും സഹാബികളും ഉപ്പാർ നമസ്കാരം ജമാഅത്തായി നമസ്കരിച്ചു. ഇതു കണ്ട ശത്രുക്കൾ, അടുത്ത നമസ്കാരത്തിൽ ആ തക്കംനോക്കി മുസ്ലിംകളെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ പരിപാടിയിട്ടു. പക്ഷെ, യുദ്ധത്തിൽ യെപ്പാടിന്റെ നമസ്കാരം (سجدة) നടത്തുവാനുള്ള കർപ്പനമൂലം സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു രക്ഷിക്കുകയും അവരുടെ കൃതന്ത്രം പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. (2) ഒരു യുദ്ധ യാത്രയിൽ നബി (സ) ഒരു മരത്തണലിൽ വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. സഹാബികൾ ഓരോ ദേശലിയിൽ പ്രാപ്തരായിരുന്നു. മുഹാരിബ് (محارب) ഗോത്രക്കാരനായ ഒരാൾ ഈ തക്കംനോക്കിവന്ന് നബി (സ) യുടെ വാളെടുത്തു. അതു ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് 'മുഹമ്മദേ, ഇപ്പോൾ നിന്നെ ആർ രക്ഷിക്കും?' എന്നു ചോദിച്ചു. തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞ് 'അല്ലാഹു.' അവൻ സ്തംഭിച്ചുപോയി. വാൾ കൈയിൽനിന്നു വീണു. തിരുമേനി വാളെടുത്ത് അതേചോദ്യം അവനോടു ചോദിച്ചു. 'ആരുമില്ല, രക്ഷിക്കേണ?' എന്നായിരുന്നു അവന്റെ മറുപടി തിരുമേനി അവന്റെ നേരെ നടപടിയെന്നും എടുക്കാതെ അവനു മാപ്പു നൽകി വിട്ടയച്ചു. (3) ഒരിക്കൽ നബി (സ) യെയും സഹാബികളെയും യഹൂദികൾ ഒരു വിരുന്നിനു ക്ഷണിച്ചു. ഭക്ഷണത്തിൽ വിഷം കലർത്തി അവരെ കൊലപ്പെടുത്തുവാനായിരുന്നു പരിപാടി. അല്ലാഹു നേരത്തെത്തന്നെ നബി (സ) ക്കു അതിനെപ്പറ്റി വഹ്യം മുഖേന അറിവുകൊടുത്തു. അങ്ങനെ, തിരുമേനിയും സഹാബികളും അതിൽ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായില്ല. (4) യഹൂദഗോത്രമായ ബന്യമിനിലിന്റെ അടുക്കൽ കുറച്ചു പണം കടം ചോദിക്കുവാനായി നബി (സ) ചെന്നു. കൊടുക്കാമെന്നു സമ്മതിച്ചശേഷം ഒരു ചുമരിനു താഴെയായി നബി (സ) ക്കു ഇരിക്കുവാൻ അവർ സ്ഥലം ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. നബി (സ) അവിടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ മാളിക മുകളിൽനിന്നു ഒരു ആസ്ത്രി കളുക്കുത്തു തിരുമേനിയുടെ തലക്കുമീതെ ഇട്ട് തിരുമേനിയുടെ കഥ കഴിക്കുവാൻ അവർ ഒരാളെ ശട്ടം കെട്ടുകയും ചെയ്തു. ഈ ഗൃഹരഹസ്യം അല്ലാഹു നബി (സ) ക്കു അറിയിച്ചുകൊടുത്തു. അപ്പോൾ, നബി (സ) യും കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന സഹാബികളും സ്ഥലം വിട്ടുപോന്നു.

ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ നാലു സംഭവങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഇതുമ്പോലുള്ള സംഭവങ്ങൾ പൊതുവെയോ ആയിരിക്കാം ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ചെയ്തുകൊടുത്ത വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളാണിവയെല്ലാം എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

വിഭാഗം-3

കഴിഞ്ഞ 8-ാം വചനത്തിലും അതിനു ശേഷവുമായി അല്ലാഹു ചെയ്തുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെയും, അവനോടു ചെയ്ത കരാറുകളെയും ഓർമ്മിക്കണമെന്നും, നിതിക്കു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നവരായിരിക്കണമെന്നും ഓരും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഉപദേശിച്ചുവല്ലോ. തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിൽ വേദക്കാരും അല്ലാഹുവിനോടു ചില കരാറുകൾ ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും, അവർ അതൊക്കെ ലംഘിച്ചു മുർത്താർപ്പത്തിൽ മുഴുകുകയാണു ചെയ്തതെന്നും, അങ്ങനെ അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപഭാഗത്താക്കു പാത്രമായിത്തീർന്നുവെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അവരുടെ ചരിത്രത്തിൽനിന്നു പഠാം പഠിച്ചുകൊണ്ടു സത്യവിശ്വാസികൾ അവരെപ്പോലെ ആകുവാൻ ഇടവരാതെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണിത്. മുസ്ലിം സമൂഹത്തിനു അല്ലാഹു അഹീഖും സൽബുദ്യിയും നൽകട്ടെ. ٥١

13. ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളുടെ ഉറപ്പു [കരാർ] അല്ലാഹു വാങ്ങുകയുണ്ടായി; അവരിൽനിന്നു പന്ത്രണ്ടു നായകൻമാരെ നാം [അല്ലാഹു] നിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹു (അവനോടു) പറയുകയും ചെയ്തു: 'നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്';

١٣- وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِلَىٰ مَعَكُمْ

لَئِنْ أَقَنْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمْ حُرَّتِي وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّأُفْرِغَنَّ عَنْكُم مِّيَاقَكُمْ وَلَا أُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ٥

നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സകാത്തു കൊടുക്കുകയും, എന്റെ റസൂലുകളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അവരെ (സഹായിച്ചു) ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും, അല്ലാഹുവിനു നല്ലതായ കടംകൊടുക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും, നിങ്ങളുടെ തിന്മകളെ നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ മൂടിമറച്ചു (മറച്ചു മാറ്റി) കൂടയും, അടിമാഗത്തിലൂടെ അനുവികൾ ഒരു കിടക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിങ്ങളെ ഞാൻ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും.

എന്നാൽ, ഇതിനുശേഷം നിങ്ങളിൽനിന്നു ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിക്കുന്ന പക്ഷം, തീർച്ചയായും അവൻ ശരിയായ മാർഗ്ഗം പിഴച്ചുപോയി.

13. ഈ വാങ്ങുക(മേടിക്കുക, എടുക്കുക)യുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ٥1 അല്ലാഹു 12 ഉറപ്പു, കരാർ. ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളുടെ 12 നാം നിയോഗിക്കുക(എഴുന്നേൽപ്പിക്കുക)യും ചെയ്തു. അവരിൽനിന്നു 12 പന്ത്രണ്ടു 12 നായകൻ, തലവൻ, നേതാവു, മേലാൾ. 212 അല്ലാഹു പറയുകയും ചെയ്തു. 213 നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്, കൂടെയാണ്. 214 നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തിയെങ്കിൽ 215 നമസ്കാരം. നിങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. 216 സകാത്തു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. 217 എന്റെ റസൂലുകളിൽ അവരെ നിങ്ങൾ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു, ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. നിങ്ങൾ കടം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. 218 അല്ലാഹുവിനു നല്ലതായ കടം. 219 തീർച്ചയായും ഞാൻ മൂടി (മറച്ചു)വെക്കും. നിങ്ങളിൽനിന്നു, നിങ്ങൾക്കു 220 നിങ്ങളുടെ തിന്മകളെ 221 നിങ്ങളെ ഞാൻ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും. 222 സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ, തോപ്പുകളിൽ 223 ഒരു കുന്ന, നടക്കും. 224 അതിന്റെ അടിയിലൂടെ 225 അനുവികൾ 226 എന്നാൽ (എന്നി) ആരെങ്കിലും (വല്ലവരും) അവിശ്വസിച്ചാൽ 227 അതിനു (ഇതിനു) ശേഷം. നിങ്ങളിൽ നിന്നു 228 എന്നാലവൻ പിഴച്ചു കഴിഞ്ഞു. 229 ശരിയായ മാർഗ്ഗം, ചെറുപ്പ വഴി.

14. എന്നിട്ട് അവർ തങ്ങളുടെ ഉറപ്പ് (വല്ലാതെ) ലംഘിച്ചതു നിമിത്തം നാം അവരെ ശപിച്ചു. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നാം കടുത്തതാക്കുകയും ചെയ്തു.

വാക്കുകളെ അതിന്റെ സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും അവർ മാറ്റം വരുത്തുന്നു; അവർക്ക് ഉൽബോധനം നൽകപ്പെട്ടതിൽ നിന്നും ഒരു (വലിയ) ഭാഗം അവർ മറന്നു കളയുകയും ചെയ്തു. അവരിൽനിന്നും-അവരിൽ അൽപം ആളുകളെഴിക്കെ-(ഉണ്ടാകുന്ന) ചതിയെ നീ നോക്കി (മനസ്സിലാക്കി)ക്കൊണ്ടേ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, അവർക്കു നീ മാപ്പു നൽകുകയും, വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക.

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, സൂക്ഷതം ചെയ്യുന്നവരെ സ്നേഹിക്കുന്നു.

14- فَمَا تَقْضِيهِمْ فَيُنَادِيَهُمْ لَعْنُهُمْ
وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً
يُخَفِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ
وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ
وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ
إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْهُمْ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

14. എന്നിട്ടു (എന്നാൽ) അവരുടെ ലംഘനം കൊണ്ടു, ലംഘിച്ചതു നിമിത്തം അവരുടെ ഉറപ്പു, കരാർ നാം അവരെ ശപിച്ചു കൂടി, നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ കൂടി കടുത്തതാക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ മാറ്റം വരുത്തുന്നു കൂടി വാക്കു, വാക്കുകളെ അവയുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും അവർ മാറ്റുക (വിസ്തരിക്കുക)യും ചെയ്തു. ഒരു ഭാഗം, പങ്കു, ഓഹരി അവർക്കു ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടതിൽ നിന്നും അതിനെപ്പറ്റി നീ ആയിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും. നീ നോക്കി (അറിഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു) കൊണ്ടു ചതി പ്രയോഗത്തെപ്പറ്റി (ചതിയെ) അവരിൽനിന്നും അൽപം (ആരെ) ഒഴികെ അവരിൽനിന്നും എന്നാൽ നീ മാപ്പു നൽകുക അവർക്കും, അവരെപ്പറ്റി വിട്ടുകൊടുക്കുക (തിരിഞ്ഞുകളയുകയും) ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുന്നു, ഇഷ്ടപ്പെടും സൂക്ഷതം (പൂണ്യം-നന്മ) ചെയ്യുന്നവരെ.

ഇസ്രാഹ്യാലുരോട് അല്ലാഹു വാങ്ങിയ കരാർ എന്തായിരുന്നുവെന്ന് ഏറെക്കുറെ ഈ വചനത്തിൽ നിന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. 3: 187; 4: 154 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും അതു സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. സൂ: അഅ്റാഫു 160ൽ കാണാവുന്നതുപോലെ, ഇസ്രാഹ്യാൽ സമുദായം പന്ത്രണ്ടു (*) ഗോത്രങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടതായിരുന്നു. ഇസ്രാഹ്യാൽ എന്നുകൂടി പേരുണ്ടായിരുന്ന യത്സാഖുബ് (അ) നബിയുടെ പന്ത്രണ്ടു മക്കളുടെ പിൻതുടർച്ചക്കാരായിരുന്നു പ്രസ്തുത ഗോത്രങ്ങൾ. ഈ രാജാ ഗോത്രത്തിന്റെയും നേതാക്കളായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന തലവന്മാരെപ്പറ്റിയാണ് പന്ത്രണ്ടു നായകന്മാർ (أَيُّ عَشْرَ نَبِيٍّ) എന്നു പറഞ്ഞത്. നാം നിയോഗിച്ചു (أَيُّ) എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു ഈ തലവന്മാരുടെ നിയോഗം അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന പ്രകാരമായിരുന്നുവെന്നും, അവരെ നിയോഗിച്ചതിനോടു ചേർത്തിരിക്കുന്നത് ഈ കരാറിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് അവർ മുഖാന്തരമാണ് ഇസ്രാഹ്യാലുരുടെ കരാർ നടന്നതെന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നു. ബൈബിളിന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നും അങ്ങിനെ തന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്. 4: 61.

മൂസാ(അ) നബിയും ഇസ്രാഹ്യാലുരും ചെങ്കടൽ കടന്നുപോന്ന ശേഷം സീനാ രാഷ്ട്രവരയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്തു അവർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന കർത്തവ്യ (ഫലസ്തീൻ) ദേശത്തെ ശത്രുക്കളെക്കുറിച്ച് ഒരു നിരീക്ഷണം നടത്തി വിവരം സമർപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന പ്രകാരം അവരുടെ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രത്തിൽ നിന്നു

(*) പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളുടെ പേരുകളും, മൂസാ(അ) നബിക്കുശേഷം ഫലസ്തീനിൽ അവർ കുടിയേറിപ്പാർത്തിരുന്ന സ്ഥലങ്ങളും മറ്റും ഒന്നാം വാല്യത്തിൽ കൊടുത്ത 5-ാം നമ്പ് ഭൂപടത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

കായി പന്ത്രണ്ടു നേതാക്കളെ മൂസാ(അ) അയച്ചിരുന്നു. (ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി അൽപം ആയത്യാകരുത് ശ്രദ്ധ താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.) ഈ പന്ത്രണ്ടു പേരാണ് ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ച 'പന്ത്രണ്ടു നായകന്മാരെ'ക്കൊണ്ടുവേദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു എന്നത്രെ ഇബ്നുക്കുർദി(൨) തുടങ്ങിയ പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. ഈ പന്ത്രണ്ടു നേതാക്കളുടെ പേരുകൾ ഇബ്നു ഇസ്മാഖ് (൨)ൽ നിന്നു ഇബ്നുക്വമീർ (൨) അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഫ്സീനിൽ ഉദ്യരികകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പിന്നീടു ഇബ്നുക്വമീർ (൨) പറയുകയാണ്: 'തന്റാത്തിലെ നാലും പുസ്തകത്തിൽ (ബൈബിളിലെ സംഖ്യാ പുസ്തകത്തിൽ) ഞാൻ ഇവരുടെ പേരുകൾ കാണുകയുണ്ടായി, അതു ഇബ്നു ഇസ്മാഖ് പരഞ്ഞതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാണ്.' തുടർന്നുകൊണ്ടു താൻ കണ്ട ആ പേരുകൾ അദ്ദേഹം ബൈബിളിൽനിന്നു ഉദ്യരികകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, പ്രസ്തുത (സംഖ്യാ) പുസ്തകം ഇന്നത്തെ ബൈബിളിൽ പരിശോധിച്ചാൽ, ഇബ്നു ഇസ്മാഖ് (൨) പറഞ്ഞ പേരുകളും അതിലുള്ളതാണെന്നും, പക്ഷേ, രണ്ടും രണ്ടവസരങ്ങളിൽ അവരിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നേതാക്കളായിരുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാകുന്നു. ഓരോ സ്ഥലങ്ങളിൽ അവരവർ കണ്ടു അവരവർ ഉദ്യരിച്ചതായിരിക്കാം. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.) ബൈബിളിന്റെ പ്രതികൾ ഇന്നുള്ള പോലെത്തന്നെ തായിരുന്ന അന്നുള്ളതെന്നും, എല്ലാ ഭാഷകളിലുമുള്ള എല്ലാ പ്രതികളും ഒതപോലെയായിരുന്നുവെന്നും നിശ്ചയിക്കുവാൻ വയ്യ താനും.

തങ്ങൾ ശരിക്കും പാലിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഉറപ്പു നൽകിയിട്ടു പിന്നെയും ആ കരാർ ലംഘിച്ചു തോന്നിയവാസത്തിൽ മുഴുകിയതിന്റെ ഫലമായി അല്ലാഹു അവരെ ശപിച്ചു കളഞ്ഞു. അതെ, അവന്റെ കാര്യം അപർക്കു നഷ്ടപ്പെടുകയും കോപത്തിനു അവർ പാത്രമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. മേലിലെങ്കിലും നന്നായിത്തീരുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാത്തവണ്ണം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കടുത്തു ദുഷിക്കുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെ മതശാസനങ്ങളും വേദവാക്യങ്ങളും ഹിതത്തിനൊത്തു മാറ്റി മറിക്കുകയും, ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയും അവരുടെ പതിവായി. പലതും അനുഷ്ഠാനരംഗത്തുനിന്നും സ്ഥൂതിപഥത്തിൽനിന്നും നിന്നിപ്പോകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, അവരുടെ ഭാവി യെപ്പറ്റിയെങ്കിലും ശുഭപ്രതീക്ഷക്കു വകയില്ലാതായിരിക്കുന്നു. ഇത്രയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം അല്ലാഹു പറയുന്നു; ﴿لَا يَرْجُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (അവരിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ചതിയെ നീ നോക്കി മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു.) വിശ്വാസവഞ്ചനയും ചതിപ്രയോഗങ്ങളും യഹൂദികളുടെ സ്വഭാവമാണല്ലോ. തക്ക കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം ഇസ്രാഈയും മുസ്ലിംകൾക്കും പിൻകുഴിഞ്ഞാണുണ്ടാകുന്നതിൽ അവർ ഒരിക്കലും വീഴ്ച വരുത്താറില്ല. വളരെ ചുരുക്കം വ്യക്തികൾ മാത്രമേ ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവുള്ളൂ. അവരെപ്പറ്റിയാണു ﴿لَا يَرْجُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ (അവരിൽനിന്നും അൽപം ആളുകളെപ്പോലെ) എന്നു പറഞ്ഞത്. യഹൂദികളിൽനിന്നു ഇസ്രാഈനെ അംഗീകരിക്കുവാൻ മുമ്പാട്ടുവന്ന അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സലാം (൨) പോലെയുള്ളവരായിരിക്കും ഇവർ.

ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണു യഹൂദികളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ. എന്നാലും അവരോടു മറപ്പിന്റെയും വിട്ടുവീഴ്ചയുടെയും നയം സ്വീകരിക്കണമെന്നും, അതു സൂക്ഷ്മവാന്മാരുടെ സ്വഭാവമാണെന്നും, അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മവാന്മാരുടെ പക്ഷത്തിലാണുള്ളതു-അവർക്കായിരിക്കും അവന്റെ സഹായവും അനുഗ്രഹവും ലഭിക്കുക-എന്നുമൊക്കെ അവസാനം അല്ലാഹു നബി(സ)ക്കു ഉപദേശം നൽകുന്നു. ഇങ്ങൊട്ടു അക്രമങ്ങളും ചതിപ്രയോഗങ്ങളും നടത്തുന്നവരോട് അങ്ങൊട്ടും അതേപോലെ ചെയ്യാൻ അവകാശമുണ്ടെങ്കിലും, അതിന്നൊരുമ്പൊക്കെ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യലും, അവഗണിച്ചു മാപ്പു നൽകലുമാണ് കൂടുതൽ ഉൽകൃഷ്ടമായ സ്വഭാവമെന്നും, അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും സ്നേഹവും ലഭിക്കുകയെന്നും അല്ലാഹു പലപ്പോഴും ഉപദേശിക്കാറുള്ളതാണല്ലോ. അതാണു നബി(സ) തിരുമേനി സത്യവിശ്വാസികൾക്കു കാണിച്ചു കൊടുത്ത മാതൃകയും.

15. 'ഞങ്ങൾ 'നസ്രാനി' കളാണെന്നു പറയുന്നവരിൽ [ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ] നിന്നും (തന്നെ) നാം അവരുടെ ഉറപ്പു വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട്, അവർക്കു ഉൽബോധനം നൽകപ്പെട്ടതിൽ നിന്നു ഞ (വലിയ) ഭാഗം അവർ മറന്നു കളഞ്ഞു. അങ്ങനെ, അവർക്കിടയിൽ ഖിയാമത്തു നാൾവരേക്കും നാം ശത്രുതയും, വിദ്വേഷവും ഇളക്കിവിട്ടു.

15-وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصَارَى
أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ
فَنُسَاحَطْنَا بِمَنَافِقِهِمْ
فَآخَرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

അവർ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി വഴിയെ അല്ലാഹു അവരെ ബോധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും.

وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

(15) യാതൊരുവരിൽ നിന്നും (തന്നെ) ^١പറഞ്ഞ, അവർപറഞ്ഞു ^٢ഞങ്ങൾ നസ്രാനികളാണു എന്നു ^٣നാം വാങ്ങി, മേടിച്ചു ^٤അവരുടെ കരാർ, ഉറപ്പു ^٥എന്നിട്ടവർ മരണ ^٦ഏതൊരുവരി, ഭാഗം ^٧യാതൊന്നിൽ നിന്നു ^٨പറയ്ക്ക അതിനെപ്പറ്റി അവർക്കു ഉൽബോധിപ്പിക്ക(ഓർമ്മിപ്പിക്ക)പ്പെട്ടു ^٩അപ്പോൾ (അതിനാൽ) നാം ഇളക്കി വിട്ടു ^{١٠}അവർക്കിടയിൽ ^{١١}ശത്രുത, പക ^{١٢}വിദ്വേഷവും, ഈർഷ്യതയും ^{١٣}ഖിയാമത്തു നാൾവരെ ^{١٤}വഴിയെ, പിറകെ ^{١٥}അവരെ ബോധപ്പെടുത്തും. ^{١٦}അല്ലാഹു ^{١٧}അവർ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി ^{١٨}പ്രവർത്തിക്കും.

യഹൂദികളിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, ക്രിസ്ത്യാനികളിൽനിന്നും തന്നെ തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനകൾ പാലിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു് അല്ലാഹു കരാർ വാങ്ങുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, അവരും ആ കരാറു വേണ്ടതുപോലെ പാലിച്ചില്ലെന്നും, അതിൻ ഫലമായി അവർക്കിടയിൽ കാലാവസാനംവരെ നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ഉണ്ടായിത്തീർന്നുവെന്നും, അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ശരിയായ പ്രതിഫലം അവർ വഴിയെ അനുഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്നുവെന്നുമാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം. എന്നാൽ, യഹൂദരുടെ അത്ര തന്നെ ധിക്കാരവും അക്രമവും ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിന്നുണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന ഈ വചനത്തിൽനിന്നും മറ്റും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. യഹൂദികളെക്കുറിച്ച് ആക്ഷേപിക്കാറുള്ള അത്ര ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളെക്കുറിച്ച് ഖുർആനിൽ ആക്ഷേപിച്ചു കാണാനില്ലാത്തതിന്റെ കാരണവും അതു തന്നെയാകുന്നു.

യഹൂദികളുടെ കാരാണിക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളുടെ കരാർ (بَيْعُ بَنِي إِسْرَائِيلَ) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതു. യഹൂദികളെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഇസ്രാഇലുൾ-അഥവാ ഇസ്രാഇൽ സന്തതികൾ-എന്നു മുമ്പു പറയപ്പെടാറുള്ളതാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പറ്റി സാധാരണമായി ^١نصارى (നസ്രാനികൾ) എന്നാണു പറയപ്പെടാറു തീർച്ചയും ഇവിടെയും, താഴെ 85-ാം വചനത്തിലും അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്ക് 'ഞങ്ങൾ നസ്രാനികളാണെന്നു പറയുന്നവർ (بَنِي إِسْرَائِيلَ الْيَهُودُ)' എന്നാകുന്നു. ഈ പേർ അവർ സ്വയം സ്വീകരിച്ച പേരാണെന്നും, ആ പേരിൽ അവർ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നുമുള്ള ഒരു സൂചന ഈ പ്രയോഗത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ഈ പേരിന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി രണ്ടഭിപ്രായങ്ങൾ പറയപ്പെടുന്നു. ഈസാ (അ) വളർന്നു വന്ന രാജ്യമായ നസറത്തി (النَّاصِرَةِ) നോടു (*) ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുണ്ടായ പേരാണെന്നത്രെ ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പൊതുവെ ക്രിസ്ത്യാനികളും പറയുന്നത്. ഈ പേർ വാസ്തവത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങൾക്ക് സ്വയം തൃപ്തിപ്പെട്ട പേരായിരിക്കുവാൻ ന്യായമില്ല. കാരണം, അവരുടെ ശത്രുക്കൾ അവരെ നിന്ദിച്ചുകൊണ്ടു ചിലപ്പോൾ 'ഗലീലക്കാരൻ' എന്നും ചിലപ്പോൾ 'നസറായ മതക്കാരൻ' എന്നും പറയാറുണ്ടായിരുന്നതായി ബൈബിളിൽ കാണാം. (ലൂക്കോസ് 13:34-35; അപ്പോ. പ്രവൃത്തികൾ 24:56; നോക്കുക) (**). അതേടുകൂടി, നസറേത്ത് എന്ന ദേശത്തിനു മുൻകാലത്തു ഒരു വിശേഷതയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും, പിൽക്കാലത്തുമാത്രം ക്രിസ്ത്യാനികൾ അങ്ങോട്ടു പുണ്യയാത്ര പോകാൻ തുടങ്ങിയതാണെന്നും വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവും പറയുന്നു. എന്നിരിക്കെ, നസറേത്തുകാരായി ബന്ധപ്പെട്ടവരെന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഈ പേർ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സ്വയം സ്വീകരിച്ചതോ അവർ തങ്ങൾക്കു തൃപ്തിപ്പെട്ടതോ ആവാൻ തരമില്ല. കവിഞ്ഞപക്ഷം, ക്രമേണ ആ പേരിൽ അവർ അറിയപ്പെട്ടുവെന്നു വെക്കുവാനേ തരമുള്ളൂ.

(*) ഫലസ്തീനിലെ ഗലീലിയ (الْجَلِيل) തടാകത്തിന്റെ ഏതാണ്ടു തെക്കുവശം ഏകദേശം 14 നാഴിക ദൂരമായ നസറേത്ത് എന്ന നാസിരിയ (Nazareth) പട്ടണം.

(**) ഈസാ (അ)ന്റെ സ്വദേശമായ നസറേത്തിനോടു ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണു നസറായ മതക്കാരൻ എന്നു പറയുന്നതു, ആ ദേശം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ജില്ലയാണു ഗലീല (الْجَلِيلُ أَوْ جَلِيلَة)

രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായം ഇതാണ്: 'ഹവാരി'കൾ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഇസ്രാ (അ) നബിയുടെ ശിഷ്യഗണത്തോടു **مِنَ اَصْحَابِ الْاِيْمَانِ** (അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി എന്റെ സഹായികൾ ആരാണ്?) എന്ന അർത്ഥം ചോദിച്ചതായും, **مِنَ اَصْحَابِ الْاِيْمَانِ** (ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ-അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലുള്ള-സഹായികളാണ്) എന്ന അവർ ഒരു പടി പറഞ്ഞതായും അല്ലാഹു (3: 52ൽ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സഹായം എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള **مِنَ** (സംസ്കൃതം) എന്ന വാക്കിൽ നിന്നാണ് 'നസ്രാനി'കൾ (**نَصْرَانِي**) എന്ന പേർ ഉത്ഭവിച്ചത്. ഈ അഭിപ്രായമാണ് പല ഡുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പരത്തിയിട്ടുള്ളത്. ഇതനുസരിച്ചു ഈ പേർ-അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതുപോലെ-ക്രിസ്ത്യാനികൾ സത്യം സ്വീകരിച്ചതും തൃപ്തിപ്പെട്ടതും ആയിരിക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ട്. (*) അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മരുമക്കു സഹായിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹമെന്നു അഭിമാനം കൊള്ളുകയും, അതേ സമയത്തു അതിനു നിരക്കാത്തതായ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നൊരു സൂചനയ്ക്കടി അല്ലാഹുവിന്റെ ആ പ്രയോഗത്തിൽ അർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. **مِنَ اَصْحَابِ**

ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ ഹാർ പാലിക്കാതെ, അവർക്കു ഉത്സോഹനം ചെയ്യപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ വലിയൊരു ഭാഗം വിസ്മയിച്ചു കളഞ്ഞുവെന്നും, അതുനിമിത്തം ഖിയാൽത്തു നാഹവരും അവർക്കിടയിൽ ശത്രുതയും വിരോധവും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതാണെന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ വാസ്തവത്തിൽ. ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പോലെ അത്രയധികം ഭിന്നിപ്പും ശത്രുതയും നിലവിലുള്ള ഒരു മക്കൾക്കു വേണ്ട വാക്കു കാണുകയില്ല. അല്ലാഹുവിനെയും, ഇസ്രാ (അ) നബിയെയും സംബന്ധിച്ച പരസ്പര വിരുദ്ധമായ സിദ്ധാന്തങ്ങളെയും, വ്യാഖ്യാനങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ന്യൂനതയോടെ കർഷിക്കുക ക്രിസ്ത്യാനികളിലുണ്ട്. പ്രധാന കർഷിക്കാക്കളായവരാണ്, പള്ളിയും, സഭയും, മതാധ്യക്ഷന്മാരും, വേറെ വേറെയാണ് കർഷിക്കാത്തതിൽ വിരോധം കർഷിക്കുകയും, ആരാധനകളിൽ പങ്കുചേരുകയും ഇല്ല. മറ്റൊരു കർഷിയും മറ്റൊരു അധികാരിയായി കണക്കാക്കുന്നു. മതപരവും അല്ലാത്തതുമായ കർണങ്ങളാൽ എത്രയും രക്തച്ചൊരിച്ചലുകളും സംഭവിക്കുന്നു. അവർക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കാലാനുസൃതമായ ചില നീക്കുപോക്കുകൾ ഉണ്ടാകാറുള്ളതല്ലാതെ, കർഷിക്കാത്തതിലുള്ള അകർഷിക്കുന്നതും ഒരു മാറ്റവും ഇന്നുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഉണ്ടാവാൻ അവകാശവുമില്ല. എന്നി. ക്രിസ്ത്യാനികളും മറ്റും തമ്മിലുള്ള അവസാദമാകട്ടെ ഇതിനെക്കാൾ കഠിനവും ശക്തവുമാകുന്നു. മുഹമ്മദായ് ഇന്നുവരെയും അവർ തമ്മിൽ കഠിന ശത്രുതയേ തന്നെ. രാഷ്ട്രീയ ലക്ഷ്യങ്ങൾക്കു മുൻഗണന നൽകപ്പെടുകയും, മതസിദ്ധാന്തങ്ങൾ അവഗണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഇക്കാലത്തു ചിലപ്പോഴല്ലോ, മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ അവർ ചോദിച്ചു പോരേക്കുമെങ്കിലും ഇവയ്ക്കുട്ടരുടെയും ഹൃദയങ്ങൾ പരസ്പരം ശത്രുത നിറഞ്ഞതായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ, മുസ്ലിംകളോടുള്ളതിനെക്കാൾ വെറുപ്പും വിരോധവുമാണു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു തോന്നിക്കൊണ്ടുള്ളത്.

യഹൂദികളെയും, ക്രിസ്ത്യാനികളെയും കുറിച്ചു പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട്, ഒരു കൂട്ടരെയും മറ്റൊരു കൂട്ടരെയും വിവരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

(*) ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പറ്റി **نَصْرَانِي** (നസ്രാനി-നസ്രാനികൾ) എന്നല്ലാതെ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന പേർക്കു നേരെ അർത്ഥമായ **مَسِيحِي** (മസീഹിയ്യൻ) എന്നൊരു പേരും ഡുർആനിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ഈ പേരും തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങൾക്കു ആദ്യം സ്വീകരിച്ചു വന്നതല്ല. ആദ്യകാല ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളെപ്പറ്റി 'ഗിഷ്യരോർ, സഹോദരരോർ, വിശുദ്ധരോർ, വിശ്വാസികൾ' എന്നൊക്കെയായിരുന്നു പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നത്. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അനാർക്കിയ (ക്രിസ്ത്യാനികൾ-അനാർക്കിയ)യിലെ ജനങ്ങളാണു പരിഹാസ രൂപത്തിൽ അവർക്കു മുന്നോട്ടു വന്നുപോയ പേരാണ് അതെന്നു നിലക്കു ആ പേർ തങ്ങൾക്കു യുക്തമാണെന്നു അവർക്കു തോന്നി. അതിനെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ 150നു ശേഷം ക്രമേണ ആ പേർ പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നു. (വേ. പു. നിഘണ്ടു പേ 114) മാലിയാൾക്കും ചെറുപ്പൻ മാർ എന്നാണു **نَصْرَانِي** എന്ന വാക്കിനർത്ഥം. ഇതേ അർത്ഥത്തിൽ ഹിബ്രു ഭാഷയിൽ കർഷാ എന്നും, മലന (**נָסַר**) ഭാഷയിൽ ക്രിസ്ത (**Christ**) എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. മലന വാക്കിൽനിന്നാണ് ഈ പേർ പ്രചരിച്ചത്.

16. പേരക്കാരെ, വോളന്റിയർമാർക്കിടയിൽനിന്നും നിങ്ങളുടെ ജീവനുള്ളതുകൊണ്ടിരുന്നതിൽ പലതും നിങ്ങളുടെ വിവിധ വിദ്യാഭ്യാസങ്ങൾ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽനിന്നും (ഇതാ) വന്നിട്ടുണ്ട്. പലതിനെക്കുറിച്ചും (വിവരിക്കാതെ) അദ്ദേഹം ഓപ്പറേഷൻ (കി വിട്ടു തരും) കളയും ചെയ്യുന്നു.

١٦- يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا
يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ
الْكِتَابِ

وَيَعْتَفُوا عَنْ كَثِيرٍ ۝

17. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രകാശവും, സ്വപ്നാത്മകമായ ഒരു ചേദഗ്രന്ഥവും വന്നിട്ടുണ്ട്;-

۱۷- قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ
وَكِتَابٌ مُبِينٌ ۝

18. തന്റെ പ്രീതിയെ പിൻപററിയവരെ അതുമൂലം അല്ലാഹു സമാധാനത്തിന്റെ (അഥവാ രക്ഷയുടെ) മാർഗ്ഗംങ്ങളിൽ ചേർക്കുന്നതാണ്; അവന്റെ അനുമതി പ്രകാരം അവരെ അനൗധകാരങ്ങളിൽ നിന്ന് അവൻ പ്രകാശത്തിലേക്കു പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്; നേരായ (ചെറുപ്പെട്ട) ഒരു പാതയിലേക്കു അവരെ അവൻ നയിക്കുകയും ചെയ്യും.

١٨- يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ
السَّالِحِينَ
وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ
وَيَهْدِي إِلَيْهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

[illegible]

ജനങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു കൊടുക്കാനെ വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ പല സത്യങ്ങളും വേദക്കാർ ഉളിച്ചുവെച്ചിരുന്നു. പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിലുള്ള രഹസ്യങ്ങളായി മാത്രം അവയുപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള പല രഹസ്യ സത്യങ്ങളും പുരസ്കാരികൾ വഴിയും, വഹിയും മൂലവും നബി (സ) തുറന്നു കാട്ടിയിരുന്നു. ഇതു നബി (സ) യുടെ സത്യതയെക്കുറിച്ചു തെളിവാണു. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചു മുമ്പുപരിചയമാണു. ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു അറിവു കിട്ടിയല്ലാതെ അവിടുത്തെക്കു അതിനു സാധ്യമല്ലല്ലോ. എന്നാൽ, വേദക്കാർ ഉളിച്ചുവെച്ചു വന്നിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ മൃഗ്യവനും നബി (സ) തുറന്നു കാട്ടുകയുണ്ടായില്ല. ആവശ്യവും സന്ദർഭവും അനുസരിച്ചു മാത്രമേ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളൂ. മറ്റുള്ളവയെക്കുറിച്ചു മൗനം അവലംബിക്കുകയാണു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു. ഇതു അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർക്കു സിദ്ധിച്ച ഒരു ഭാഷയിന്നു കൂടിയാകുന്നു. 'പ്രകാശവും സ്വപ്നമായ വേദഗ്രന്ഥവും' എന്നു പറഞ്ഞതു പുരസ്കാരികളെയും, അതുമൂലം ലഭിക്കുന്ന വിജ്ഞാന വെളിച്ചത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. 'അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയെ പിൻപറ്റുന്നതു' അവന്റെ പ്രീതിയുടെ ഏകമാർഗ്ഗമായ ഇസ്ലാമിക മാർഗ്ഗത്തെ പിൻപറ്റുന്നതു കൊണ്ടുമാകുന്നു.

19. അല്ലാഹു തന്നെയാണു മർയ്യിന്റെ മകൻ 'മസീഹു' എന്നു പറയുന്നവർ തീർച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.

(നബിയേ,) പറയുക: എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു വല്ല കാര്യത്തെയും ആരാണ് സ്വാധീനമാ(ക്കി തടു)ക്കുക? മർയ്യിന്റെ മകൻ 'മസീഹി'നെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉമ്മയെയും, ഭൂമിയിലുള്ളവരെ മുഴുവനും നശിപ്പിക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചുവെങ്കിൽ!

ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും, അവ രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിന്റെയും രാജാധിപത്യം അല്ലാഹുവിനത്രെ. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാത്രെ.

19- لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَ مَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٥

19. അല്ലാഹു തന്നെയാണു മർയ്യിന്റെ മകൻ 'മസീഹു' എന്നു പറയുന്നവർ തീർച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടു അവൻ തന്നെ മസീഹു മർയ്യിന്റെ മകൻ പറയുക എന്നാൽ ആർക്കു സ്വാധീനമാക്കും, ഉടമപ്പെടുത്തും. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു വല്ല കാര്യത്തെയും, വല്ല വസ്തുവിനും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അവൻ നശിപ്പിക്കുവാൻ മസീഹിനെ മർയ്യിന്റെ മകൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉമ്മയെ (മാതാവിനെ)യും ഭൂമിയിലുള്ളവരെ മുഴുവൻ അല്ലാഹുവിനാണു ആകാശങ്ങളുടെ രാജാധിപത്യം ഭൂമിയുടെയും രണ്ടിനുമിടയിലുള്ളതിന്റെയും അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണു

ഈസാ (അ) ദൈവം തന്നെയാണു-അഥവാ ദൈവം മനുഷ്യരൂപത്തിൽ അവതരിച്ചതാണു-എന്നും, (തയ്യിദൈവങ്ങളിൽ ഒന്നാണദ്ദേഹം എന്നുമൊക്കെയാണു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വാദങ്ങൾ. ഇതിൽ ആദ്യത്തെ വാദക്കാരുപ്പറ്റിയാണു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. മറ്റൊരുപ്പറ്റി 76-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവായ മർയ്യിനെയും, എന്നു വേണ്ട, ഭൂമിയിലുള്ളവരെ മുഴുവനും തന്നെ നശിപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിൽ നിന്നു ആരെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും വിധേന തടയുവാനോ, രക്ഷപ്പെടുത്തുവാനോ കഴിവു. സ്വാധീനമുള്ള ഓരോ പോലുമില്ല. അഖിലാത്മീയ വസ്തുക്കളും അവന്റെ ഉടമസ്ഥതയിലും അധികാരത്തിലും ചൊൽപടിക്കും നിലകൊള്ളുന്നവയാണ് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു എന്നും തന്നെ അവൻ സൃഷ്ടിക്കും. ആർക്കും അതിൽ പങ്കൊന്നുമില്ല. ഈസാ (അ)നെ പിതാവില്ലാതെ സൃഷ്ടിച്ചതും അവൻ തന്നെ. അവന്റെ കഴിവിൽ പെടാത്ത ഒരു കാര്യവുമില്ല. ഈ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഓരോന്നും തന്നെ, മറ്റൊല്ലാവരെയും പോലെ ഈസാ (അ) നബിയും അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിയും ഉടമയുമാണെന്നും, അദ്ദേഹം ദൈവമായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ രക്ഷയല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിനും രക്ഷയില്ലെന്നും സ്ഥാപിക്കുന്നു.

20. യഹൂദികളും, നസ്രാണി [ക്രിസ്ത്യാനി] കളും പറയുന്നു: 'ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മക്കളും അവന്റെ ഇഷ്ടക്കാരാകുന്നു' എന്നു!

20- وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ

പറയുക: എന്നാൽ (പിന്നെ), എന്തിനാണു നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം നിങ്ങളെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുന്നത്?! പക്ഷെ, അവൻ സൃഷ്ടിച്ചവരിൽ പെട്ട മനുഷ്യരത്രെ നിങ്ങൾ.

അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കും; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും, അവരണിനുമിടയിലുള്ളതിന്റെയും രാജാധിപത്യം അല്ലാഹുവിനത്രെ.

അവനിലേക്കു തന്നെയാണു തിരിച്ചു വരവും.

قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ
بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّثْلُ خَلْقٍ

يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ
وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا
وَالِلَّهِ النُّصِيرُ

20. ٦: ٢٠ പറഞ്ഞു, പറയുന്നു ٱللَّهُ യഹൂദികൾ ٱلْعَالَمِينَ നസ്രാണീ (ക്രിസ്ത്യാനി)കളും ٱلْمَسِيحِيَّةَ ٱلْمَسِيحِيَّةَ അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രൻമാരാണ് (മക്കളാണ്) ٱلْإِنْسَانَ അവന്റെ ഇഷ്ടക്കാരനും, സ്നേഹിതനും ٦: ٢١ പറയുക എന്നാൽ എന്തിനാണു ٱللَّهُ അവൻ നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുന്നു ٱلْمَسِيحِيَّةَ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം ٦: ٢٢ പക്ഷെ (എങ്കിലും-എന്നാൽ) നിങ്ങൾ ٱلْمَسِيحِيَّةَ മനുഷ്യരാണ് ٦: ٢٣ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചവരിൽപെട്ട ٱللَّهُ അവൻ പൊറുക്കും ٦: ٢٤ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു ٱللَّهُ അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും ٦: ٢٥ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ ٱللَّهُ അല്ലാഹുവിനാണു ٱللَّهُ രാജ്യം, ആധിപത്യം ٱلْعَالَمِينَ ആകാശങ്ങളുടെ ٱلْأَرْضِ ഭൂമിയുടെയും ٱلْمَسِيحِيَّةَ അവരണിനുമിടയിലുള്ളതിന്റെയും ٱللَّهُ അവനിലേക്കുതന്നെ ٱللَّهُ തിരിച്ചെത്തൽ, മടക്കം, കലാശം.

തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മക്കളും, ഇഷ്ടക്കാര്യമാണ്, അഥവാ വിജയവും, പക്ഷത്തും തങ്ങളുടെ ജീവാവകാശമാണ്, തങ്ങൾ പാപം ചെയ്താലും അവൻ തങ്ങൾക്കു പൊറുത്തു നൽകും, എന്നിങ്ങനെയുള്ള വെക്കാര്യങ്ങൾ മതപരമായതല്ല മറുപടിയാണിത്. നിങ്ങൾ പാപം ചെയ്താൽ നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുന്നതു നിങ്ങളുടെ വെദഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു, അതേപം മീഡസങ്ങളിൽ നിങ്ങൾക്കു നാകശിക്ഷയുണ്ടാകാമെന്നു നിങ്ങളും സമ്മതിക്കുന്നു. (2: 80.) ഈ ലോകത്തുവെച്ചു പല ശിക്ഷകൾക്കും പരീക്ഷണങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുന്നു. അതിനെയാണെങ്കിൽ, ഇതൊന്നും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ലല്ലോ. പക്ഷെ, വാസ്തവം, അതൊന്നുമല്ല. എല്ലാവരേപ്പോലെയുള്ള മനുഷ്യ സൃഷ്ടികൾ തന്നെയാണു നിങ്ങളും. എല്ലാവരെയും പോലെ നിങ്ങളും അവന്റെ അടുക്കലക്കു തന്നെ മടങ്ങിച്ചെല്ലുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ, മറ്റുള്ളവരേപ്പോലെ നിങ്ങളുടെ മേലും അവൻ കഷ്ടതാധിഷ്ഠിതമായ നടപടി എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമകളും ഉടമകളുമാകുന്നു. നിങ്ങൾക്കായി ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥാനമോ നടപടിക്രമമോ ഇല്ല എന്നാണു മറുപടിയുടെ സാരം.

ഈസാ (അ) നെപ്പറ്റി ക്രിസ്ത്യാനികൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മകൻ എന്നു പറഞ്ഞ അതേ അർത്ഥത്തിലല്ല തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മക്കളാണെന്നു അവർ പറയുന്നത്. ഇസ്രായേലുകാരുടെ വംശപിതാവായ യഹൂദ്യ (അ) നെക്കുറിച്ച് 'എന്റെ പുത്രൻ' എന്നു തങ്ങളുടെ വെദഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ടു യഹൂദ്യരുടെ അർത്ഥത്തിന്റെ സന്തതികളായ തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രപുത്രൻമാരാണെന്നുമാണ് അവർ പറയുന്നത്. ശാരീരികമായ മക്കൾ എന്ന അർത്ഥത്തിലല്ല-ആത്മീയമായ മക്കൾ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ്-തങ്ങൾ ഇതു പറയുന്നതെന്നു അവർ ഇതിനു ന്യായീകരണവും നൽകും. അതൊക്കുകൂടി, ആ യഹൂദ്യസ്ഥാനത്തിൽ തങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയെപ്പറ്റി യേശുദേവതയെപ്പറ്റി എന്നും അവർ വാദിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് എന്നാൽ പിന്നെ എന്തിനാണു അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുന്നത്? (٦: ٢٢, ٢٣) എന്നു അവരോടു ചോദിക്കുന്നത്, യഹൂദ്യ (അ)നെ സംബന്ധിച്ചും, ഈസാ (അ)നെ സംബന്ധിച്ചും താരതമ്യം ഇങ്ങിലോ- 'പുത്രൻ' എന്നുള്ള സംബോധനയോ വിശേഷണമോ യഹൂദ്യസ്ഥാനത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു വന്നാൽ തന്നെയും അതു ഒരു അലക്ഷ്യം അർത്ഥത്തിലല്ലാത്ത-സംക്ഷാൽ അർത്ഥത്തിൽ-അല്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്. നിലവിലുള്ള ബൈബിളിൽ തന്നെയും

ഇതിനു പല ഉദാഹരണങ്ങളും നിലവിലുണ്ട്. (*) ഒന്നു മാത്രം ഇവിടെ ഉദാഹരിക്കാം: 'പുത്രൻ, മകൻ' എന്നീ പദങ്ങൾ പല അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടെന്നും കൂട്ടത്തിൽ 'വലിയവൻ എളിയവനെ മകൻ എന്നു പറയുന്നുണ്ട്' എന്നും അതിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. (മപ, 240 നോക്കുക)

21. വേദക്കാരെ, റസൂലുകളിൽ നിന്നുമുള്ള ഒരു വിടവു പെട്ടത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു (കാര്യം) വിവരിച്ചു തന്നുകൊണ്ടു നമ്മുടെ റസൂൽ (ഇതാ) നിങ്ങൾക്കു വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; (അതെ) ഒരു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനാകട്ടെ, താക്കീതു നൽകുന്നവനാകട്ടെ ഞങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടില്ലെന്ന നിങ്ങൾ പറയുമെന്നതിനാൽ. [അങ്ങിനെ പറയാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണത്.]

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا
يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى قَتَرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ
أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ
وَلَا نَذِيرٍ

എന്നാൽ, സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും, താക്കീതുകാരനും നിങ്ങൾക്കു (ഇതാ) വന്നു കഴിഞ്ഞു. അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

قَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَلِيلٌ

21. വേദക്കാരെ നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുണ്ട്, വന്നു കഴിഞ്ഞു നമ്മുടെ റസൂൽ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു തന്നുകൊണ്ടു ഒരു വിടവിലായി. അതായത് റസൂലുകളിൽനിന്നും, റസൂലുകളുടെ നിങ്ങൾ പറയുമെന്നതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടില്ല ഒരു സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും ഒരു താക്കീതുകാരനായിട്ടില്ല എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു വന്നുകഴിഞ്ഞു, വന്നിട്ടുണ്ട് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവൻ താക്കീതുകാരനും അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാണു

അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുപോലെ, ഇംസാ (അ) നബി വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ ഇസ്രാഇലിൽ വളരെയധികം നബികളും റസൂലുകളും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട് പലപ്പോഴും മറ്റാരുമില്ലാത്ത ഒന്നിലധികം പ്രവാചകന്മാർ അറബിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇംസാ (അ)ക്കുശേഷം അന്ത്യപ്രവാചകനായ മുഹമ്മദ് (സ) തിരുമനിയല്ലാതെ മറ്റൊരു റസൂലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. റസൂലുകളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു വിടവുകാലത്തു (നമ്മുടെ റസൂൽ വന്നു എന്നു പറഞ്ഞതു അർത്ഥമാണത്). ഈ കാലഘട്ടം ഏതാണു 600 കൊല്ലമായിരുന്നു. നിങ്ങൾക്കു വേദഗ്രന്ഥവും പ്രവാചകന്മാരുടെ വിജ്ഞാന പരമ്പരയും ഉണ്ടായിട്ടു. നിങ്ങൾ പിഴച്ചുപോയിരിക്കുകയാണ്. ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന ഉപദേശങ്ങളും താക്കീതുകളും നൽകുവാൻ ഒരു റസൂലും വരത്തക്കതാണെന്ന് ഞങ്ങൾ പിഴച്ചുപോയതെന്നു നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു വന്നു. അതിന്നവസരം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഇതാ നിങ്ങളിലേക്കു നമ്മുടെ റസൂൽ വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നി, അദ്വഹത്തിന്റെ കർശ്ശ നിർദ്വേഷത്തെ പിൻപറ്റി നടക്കുകയോ നിങ്ങൾക്കു നിവൃത്തിയുണ്ടു്, അങ്ങിനെയുള്ള ഒഴികഴിവുകൾക്കൊന്നും എന്നി പഴുതില്ല എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം.

റസൂലുകളുടെ പ്രബോധനത്തിന്റെ രണ്ടു പ്രധാന വശങ്ങളാണല്ലോ സന്ദർശനം സമീകരിക്കുന്നവർക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലത്തെക്കുറിച്ചു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കലും, മുർജ്ജിഗ്ഗം സമീകരിക്കുന്നവർക്കു അവന്റെ ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ചു താക്കീതു നൽകലും. അതാണു പ്രവാചകന്മാരെപ്പറ്റി ഈ (സന്തോഷവാർത്ത

(*) ഉദാഹരണങ്ങൾ പലതും വേദപുസ്തക നിഘണ്ടു ഉദാഹരിച്ചു കാണാം. 'പുത്രൻ, മകൻ' എന്നീ പദങ്ങൾ പല അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടെന്നും കൂട്ടത്തിൽ 'വലിയവൻ എളിയവനെ മകൻ എന്നു പറയുന്നുണ്ട്' എന്നും അതിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. (മപ, 240 നോക്കുക)

മൂന്നു കാവ്യങ്ങളാണ് മൂസാ (അ) നബി പ്രത്യേക അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. (1) നിങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പല നബിമാരെയും നിയോഗിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന്. ഇസ്രാഇൽയരുടെ ഗോത്രപിതാവായ യഅ്ഖൂബ് (അ) നബി മുതൽ മൂസാ (അ) നബിവരെയും ഇടക്കിടെ അവർക്കു മാർഗ്ഗദർശികളായ പ്രവാചകന്മാർ അവരിൽ ഉണ്ടായിരിക്കാണിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ആ നിലക്ക് അവർ വളരെ അച്ചടക്കവും അനുസരണവും ഉള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അതാണയ്ക്കേ ഓർമ്മിപ്പിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന് ശേഷവും ധാരാളങ്ങളിൽ പ്രവാചകന്മാർ അവരിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. (2) നിങ്ങളെ അവൻ രാജാക്കളാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്ന്. നിങ്ങളിൽ രാജാക്കളെ ഏർപ്പെടുത്തി എന്നല്ല-നിങ്ങളെ രാജാക്കളാക്കി എന്നാണു-അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക്. ഏല്പാവരും രാജാക്കളല്ലെന്നുള്ളതിനാൽ ഇവിടെ രാജാക്കൾ (ഉപ) എന്ന വാക്കിനു നണിയധികം വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടു കാണാം.

മൂസൂ നിങ്ങൾ ഫിർഓന്റെ കീഴിൽ അടിമകളും പരാശ്രയരായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ സ്വാതന്ത്ര്യം പരാശ്രയമില്ലാത്തവരുമായിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് ഒരു വ്യാഖ്യാനം. അതതു കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന നബിമാരുടെയും സൂലുക്കളുടെയും കയ്യിലായിരുന്നു അതതു കാലത്തെ സമുദായ നേതൃത്വവും സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നത്. അതു കൊണ്ടു ആ പ്രവാചകന്മാരെയും സൂലുക്കളെയും ഉദ്ദേശിച്ചുതന്നെയാണു രാജാക്കൾ എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു എന്നത്രെ മറ്റൊരു പ്രായം. മൂസാ (അ) നബിക്ക് മുമ്പ് അവരിൽ ചില രാജാക്കൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും അവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു രാജാക്കളെന്നു പറഞ്ഞതെന്നും മേലെയും അഭിപ്രായമുണ്ട്. പരാശ്രയം കൂടാതെ സ്വയം ജീവിതം നയിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ മാർഗ്ഗങ്ങളും, ഭരണമേഖല, ഭൂതന്മാർ മുതലായ സുഖസൗകര്യങ്ങളും ലഭിച്ചവർ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണു രാജാക്കൾ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നു നാലാമതൊരു പ്രായവും ഉണ്ട്. ഒരു പക്ഷേ, ഇവയിൽ ചിലതോ, ഏല്പാംകൂടിയോ ആയിരിക്കാം ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു പരമുവാദനേ ന്യായം കാണുന്നുള്ളൂ. ൧൭൫

(3) മലാകരിൽ മറ്റൊർക്കും നൽകിയിട്ടില്ലാത്ത പല നൽകലുകളും നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്ന്. മത-സംസ്കാര-നാഗരിക തുറകളിലെല്ലാം മറ്റൊരു സമുദായത്തേക്കാളും മികച്ചു നിന്നിരുന്ന സമുദായമായിരുന്നു ഇസ്രാഇൽ സമുദായം. കർത്തനിൽ ഇബ്രാഹിം, (അ) നബിയുടെ കാലം മുതൽ ഈജിപ്തിൽ യൂസൂഫ് (അ) നബിയുടെ കാലം കഴിയുന്നതുവരെ അതു നീണ്ടുനിന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷം ക്രമേണ അവരുടെ പഴയ പ്രതാപവും പ്രശസ്തിയും നശിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നീടു മൂസാ (അ) നബിയുടെ കൈക്ക് അവർ തങ്ങളുടെ പഴയ പേരും യശസ്സും വീണ്ടെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് മറ്റൊരു സമുദായത്തിനും കണ്ടുവേിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഏതായാ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും കണ്ടുവരാണവർ. പ്രവാചകത്വ ശൃംഖല മൂറിഞ്ഞതു പോകാതിരുന്നതു ഇതിനെല്ലാം മകുടം ചാർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു ഇതെല്ലാമായിരിക്കും ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു സാമാന്യമായി പറയാം. ഏതായാലും, അക്കാലത്തെ സമുദായങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് അവർക്കു പ്രത്യേകമായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെയും സ്ഥാനമാനങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടാണു മറ്റൊർക്കും നൽകാത്തതു നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞത്.

ഇബ്രാഹിം, (അ) നബിയുടെ സാക്ഷാൽ സ്വദേശമായിരുന്ന ഇഥാഖിൽ നിന്നു ഫിദ്ര പോന്നു അദ്ദേഹം ഫലസ്തീനിലെ ബെത്തൂൽ മുഖട്ടസിൽ താമസമാക്കി. അവിടെ വെച്ചാണു അദ്ദേഹം കലഗതി പ്രാപിച്ചതും അങ്ങിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബം ആ ദേശക്കാരായിത്തീർന്നു. കൂറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, സൂറത്തു യൂസൂഫിൽ അല്ലാഹു വിവരിച്ച സുപ്രസിദ്ധ സംഭവങ്ങളെക്കുടർന്ന് യൂസൂഫ് (അ) നബി ഈജിപ്തിലെ ഒരു ചാണാധികാരിയായിത്തീർന്നതോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവും ഇബ്രാഹിം, (അ) നബിയുടെ പരമ്പരയായ യഅ്ഖൂബ് (അ) നബി കുടുംബസമേതം ഈജിപ്തിലേക്ക് താമസം മാറ്റി. മൂസൂ സൂചിപ്പിച്ചപോലെ, ആ കുടുംബത്തിനുണ്ടായിരുന്ന പേരും പ്രശസ്തിയും ക്രമേണ നാശോന്മുഖമായിത്തീർന്നു. ഒടുക്കം അവർ കൊപ്തി (൧൭) വർഗ്ഗക്കാരായ ഫിറോവാ രാജാക്കളുടെ ഭരണത്തിൽ കീഴിൽ ഒരു അടിമ വർഗ്ഗമായിത്തീർന്നു. അങ്ങിനെയുണ്ടായതാണു-ഏറെക്കുറെ നാനൂറു കൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം മൂസാ (അ) നബിയെന്നിപ്പു ചെങ്കടൽ കടന്ന് ഫിർഓനിൽ നിന്നു അവർ രക്ഷപ്പെട്ടത്. അവരുടെ പിതൃ ദേശമായ ഫലസ്തീൻ പ്രദേശം അവർക്കു വീണ്ടും വാസ സ്ഥലമായി ലഭിക്കുമെന്നു മൂസാ (അ) മുഖാന്തരം അവർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. യഅ്ഖൂബ് (അ) നബി മുതൽക്കേ ഈ വാഗ്ദാനം നിലവിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഇസ്രാഇൽയർ ഈജിപ്തു വിട്ട് സീനാ മരുഭൂമിയിൽ വന്നു താവളമുണ്ടാക്കിയപ്പോൾ അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മൂസാ (അ) അവരോടു: ജനങ്ങളെ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു നിശ്ചയിച്ചു തന്ന ആ പരിശുദ്ധ ഭൂമിയിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ (يا قوم اذكروا الأرض المقدسة) എന്നു പറയുന്നതും. പക്ഷേ, മേൽത്തിലുള്ള കടന്നുചെന്നു കൂടിയിരിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത പരിതഃസ്ഥിതിയായിരുന്നു

അവകാശമുള്ളത്. അവിടെ അമാലിഖ: വർഗ്ഗങ്ങൾ (مخلف-അമലഖ്യർ) കൂടിയേറിയിരിക്കുകയാണ്. അവരാകട്ടെ സ്വഹാബയായവരും അതികാരകന്മാരും ശക്തരുമായിരുന്നു. അവരോടു സമരം നടത്തി വിജയിച്ചിട്ടു വേണം ഇസ്രാഇൽയർക്കുവിടെ പ്രവേശം ലഭിക്കുവാൻ. ഇസ്രാഇൽയർക്കളെ-അവരുടെ മടിയും ഭീരുത്വവും അനുസ്മരിക്കുകയും നിമിത്തം-അതിനു തയ്യാറായില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം നിങ്ങൾ പിന്നോക്കം മടങ്ങിപ്പോകരുതെന്നും, പിന്നോക്കം വെച്ചാൽ നിങ്ങൾ നഷ്ടക്കാരായിത്തീരുമെന്നും (ولا تزدروا على ابرار) പറയുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ഉപദേശത്തിനു അവരിൽ നിന്നുണ്ടായ പ്രതികരണം ഇതായിരുന്നു:-

24. അവർ പറഞ്ഞു: 'മൂസാ, നിശ്ചയമായും, സേവചാപാധികാരികളായ (അഥവാ പരാക്രമശാലികളായ) ഒരു ജനത അവിടെത്തീലുണ്ട്. ഞങ്ങളാകട്ടെ, അവിടെനിന്നു അവർ പുറത്തുപോകുംവരേക്കും അവിടെ ഞങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുകയില്ല തന്നെ. എന്നി, അവർ അവിടെ നിന്നു പുറത്തുപോകുന്നപക്ഷം, ഞങ്ങൾ (അവിടെ) പ്രവേശിക്കുന്നവരാണ്'

٣٣-قَالُوا يٰمُوسٰى اِنْ فِىْهَا قَوْمًا جَبَّارِيْنَ
وَإِنَّا لَنُكَلِّمُكَ
حَتّٰى يُخْرِجُوْا مِنْهَا
فَاِنْ يُخْرِجُوْا مِنْهَا فَاِنَّا دٰخِلُوْنَ ۝

24. 15 അവർ പറഞ്ഞു ١٥ مൂസാ ١٥ നിശ്ചയമായും അതിൽ (അവിടെത്തീൽ) ഉണ്ട് ١٥ ഒരു ജനത ١٥ സേവചാപാധികാരി (ധിക്കാരി-പരാക്രമശാലി)കളായ 15 ഞങ്ങളാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ 15 അതിൽ (അവിടെ) പ്രവേശിക്കയേ ഇല്ല ١٥ അവർ പുറത്തുപോകുന്നതുവരേക്കും 15 അതിൽ (അവിടെ) നിന്നു ١٥ എന്നാൽ (എന്നാൽ) അവർ പുറത്തുപോകുന്ന പക്ഷം 15 അതിൽനിന്നു 15 എന്നാൽ ഞങ്ങൾ 15 പ്രവേശിക്കുന്നവരാണ്'

അവിടെയുള്ള ആളുകൾ അതിശക്തന്മാരും ക്രൂരന്മാരുമാണ്. അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു തോല്പിച്ചു അവിടെ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കാവുകയില്ല. എങ്കിലും വിധേന അവർ അവിടെ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു പോയാലല്ലാതെ അങ്ങോട്ടു കടക്കുവാൻ ഒരു കാര്യത്തും ഞങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ല. അവർ ഒഴിഞ്ഞു പോയാൽ മാത്രം ഞങ്ങൾ അവിടെ പ്രവേശിക്കാം. ഇതായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി.

25. ഭയപ്പെടുന്നവരിൽപെട്ട രണ്ടു പുരുഷന്മാർ-അല്ലാഹു അവരുടെ മേൽ അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു-പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ അവരുടെ മേൽ (ആ)വാതിൽ കടന്നു ചെല്ലുവിൻ. അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ കടന്നു ചെന്നാൽ, നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ (അവരെ) ജയിക്കുന്നവരായിരിക്കും:-

٢٥-قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ
اٰلِهٰتَهُمْ
عَلَيْهِمَا اَدْخُلُوْا عَلَيْهِمُ الْبَابَ
فَاِذَا دَخَلْتُمُوْهُ فَارْكَبُوْهُنَّ
وَيَكُنَّ لَكُمْ غَلْبُوْنَ ۝

25. 25 രണ്ടു പുരുഷന്മാർ പറഞ്ഞു 25 യാതൊരുവരിൽപെട്ട 25 അവർ ഭയപ്പെടുന്നു 25 അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു 25 അവർ രണ്ടാളുടെമേൽ 25 നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കവിൻ 25 അവരുടെമേൽ 25 (പട്ടണ)വാതിൽ, പടിവാതിൽ, കവാടം 25 എന്നാൽ നിങ്ങളു കടന്നാൽ 25 എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ 25 ജയിക്കുന്നവരായിരിക്കും, വിജയികളാണു

26. 'അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ (മാത്രം) ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ-നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ'

٢٦- وَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

27. അവർ [ആ ജനത] പറഞ്ഞു: 'മുസാ, നിശ്ചയമായും, അവരവിടെ നിലവിലുള്ളപ്പോൾ മരിക്കലും ഞങ്ങൾ അവിടെ പ്രവേശിക്കുകയില്ല തന്നെ.

٢٧- قَالُوا يٰمُوسَىٰ إِنَّكَ لَن تَذُلَّهُمَا أَبَدًا
مَا دَامُوا فِيهَا
كَأَذْهَبَ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا
إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ

ആകയാൽ, നീയും, നിന്റെ ദമ്പ്തും പോയിട്ട് നിങ്ങൾ (അങ്ങു) യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുക; 'ഞങ്ങൾ, ഇവിടെ ഇരിക്കുകയാണ്'

26. ٢٦ അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ നിങ്ങൾ ഭരമേൽപിക്കുവിൻ നിങ്ങൾ ആണെങ്കിൽ ٢٧. ٢٧ അവർ പറഞ്ഞു ٢٨ മുസാ ٢٩ ഞങ്ങൾ അതിൽ (അവിടെ) പ്രവേശിക്കയെ ഇല്ല ٣٠ മരിക്കലും, സകാലവും ٣١ അവർ (നിലവിൽ) ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ ٣٢ അതിൽ (അവിടെ) ആകയാൽ (എന്നാൽ) പോകുക ٣٣ നീയും നിന്റെ ദമ്പ്തും ٣٤ എന്നിട്ടു രണ്ടാളും യുദ്ധം ചെയ്യുക ٣٥ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ٣٦ ഇരിക്കുന്നവരാണു(ഇരിക്കുകയാണു)

അല്ലാഹു അക്ബർ! എത്ര മൂരത്ന ഹൃദയങ്ങൾ! ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധം ചെയ്യാനും, വാഗ്ദാനം ചെയ്തപ്പോൾ ദേശത്തേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതിൽ നേരിടുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ചെറുത്തു മുന്നോട്ടു നീങ്ങുവാനും ഇസ്രായീലുകാർ ഒരുക്കമില്ലായിരുന്നു. ഹിനതയും ചീരുതയും അനുസരണമില്ലായ്മയും അവരെ അടങ്ങാൻ, അധഃപതിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഒഴികഴിവുകളും പിടിവാശിയുമല്ലാത്ത മരണാനം അവരിൽ കാണാമായി. അപ്പോൾ, ഫലസ്തീനിൽ ചെന്ന ആ നാട്ടിന്റെയും, അവിടെയുള്ള ജനങ്ങളുടെയും സ്ഥിതിഗതികൾ നിരീക്ഷണം ചെയ്തുവരുവാൻ മുസാ (അ) അവരിലുള്ള പ്രധാനികളുടെ ഒരു സംഘത്തെ നിയമിച്ചു. ഈ സംഘത്തെക്കുറിച്ച് 13-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം മുസ്വ സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത സംഘം അന്വേഷണം നടത്തി തിരിച്ചു വന്നു. മിക്കവരുടെയും പ്രസ്താവനകൾ ഇസ്രായേലുകാർ കൂടുതൽ നിരാശയും ഹൃദയമുറപ്പാക്കുന്നവയായിരുന്നു. രണ്ടു പേർ മാത്രം വസ്തുതകൾ ഗ്രഹിച്ചു. വിവരിക്കുകയും വിജയസാധ്യത ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തു. ഇവരെപ്പറ്റിയാണ് ٢٦- ٢٧- ٢٨- ٢٩ (യെപ്പൊഴുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട രണ്ടു പുരുഷന്മാർ പറഞ്ഞു) എന്ന അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്. അല്ലാഹുവിനെ യെപ്പൊഴുന്നവരായ രണ്ടാളുകൾ എന്നും, ശത്രുക്കളെ യെപ്പൊഴുന്നവരും അതോടുകൂടി സത്യവസ്ഥ തുറന്നു കാട്ടുന്നവരുമായ രണ്ടാളുകൾ എന്നും ഈ സാഹിത്യ അർത്ഥം ആകുമെന്നാകുന്നു. ഈ രണ്ടുപേരിൽ ഒരാൾ നൂനിന്റെ മകൻ യൂശൂഃ (അ), മററത്ത് യഹൂന്നായുടെ മകൻ കാലബും (٢٦- ٢٧- ٢٨- ٢٩) ആയിരുന്നുവെന്നു ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ദൈവബിളിലും അങ്ങിനെ തന്നെയുണ്ടുള്ളത്. മുസാ (അ) നബിയുടെ ഭൃത്യനും, അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം ഇസ്രായേലുകാരുടെ നേതൃത്വം കൈവന്ന പ്രവാചകനുവായിരുന്നു യൂശൂഃ (അ), കാലബിനെപ്പറ്റി കൂടുതലൊന്നും അറിയപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹവും ഒരു സന്ദേശവാഹനമായിരുന്നുവെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ٢٦- ٢٧- ٢٨- ٢٩ (അവർ രണ്ടാളുടെ മേലും അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം ചെയ്തിരിക്കുന്നു) എന്ന വാക്കിൽ നിന്നു തന്നെ ഇതു വ്യക്തമാണല്ലോ. (*)

(*) 'കാലബ' (കാലബ്) യിസ്രായേലുകാരുടെ യഹൂദവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നു അവരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ ധീരനായിരുന്നു. ഒരുക്കത്തിൽ ഇവനും യോശുവ (യൂശൂഃ)യുമാണ് വിശ്വസ്തന്മാർ. എന്നു മേ. പട്ട. നിവണ്ടുവിലും കാണുന്നു.

മനുഷ്യവർ പരയുന്നതുപോലെ, ആ നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾ ശക്തിമാരും മൃഗീയരും, പ്രകൃതമനുഷ്യാനുഭവത്താൽ
 യാതൊന്നിന്റെയും അവരെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. സഭയെയും പട്ടണത്തിന്റെ പരിധിയിൽ ആക്രമിച്ചു തുളച്ചു
 കടന്നു കഴിഞ്ഞാൽ, അവരുടെ വീര്യം നശിച്ചുപോകും. അവരെ പരാജയപ്പെടുത്തി ദീർഘം വാദിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക്
 പീഡന പ്രയാസമുണ്ടാകുകയില്ല. നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളും അവർ അവിശ്വാസികളുമാണല്ലോ. നിങ്ങൾ
 കടയ്ക്കൽ അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടും അവന്റെ സഹായം ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടും മുന്നോട്ടു നിൽക്കുക. വിജയം
 നിങ്ങൾക്കു തന്നെയായിരിക്കും. എന്നൊക്കെയായിരുന്നു ആ രണ്ടു മാന്യന്മാർ അവരോടു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.
 ഇതായെന്നും ആ നന്ദികെട്ടപാറുടെ ഹൃദയം തീണ്ടിയില്ല. ഈജിപ്തിൽനിന്നു തുടങ്ങി ഇസ്രായേൽ, ആ പ്രവാചക
 വക്താവിന്റെ മുമ്പാ (അ) നബിയുടെ - കൈക്കു അവർ അനുബന്ധത്തിൽ കണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള വമ്പിച്ച ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ
 നിന്നൊന്നും പാപം പഠിക്കാത്ത അവർ, ദൈവവം ഉൾച്ചാടിത്തന്ന ചെറുകുട്ടികൾ കണക്കെ മുമ്പാ (അ) നോട്ടു പറഞ്ഞു:
 'മുമ്പാ! ആ ജനങ്ങൾ അവിടെയുണ്ടാകുന്ന കാലത്തുള്ള ഞങ്ങൾ ആ നാട്ടിലേക്കു പ്രവേശിക്കുകയേ ഇല്ല. കൂടിയെ
 കഴിയട്ടെ എങ്കിൽ നിയ്യം നിന്റെ രമ്പ്യം പോയി യൂദ്യം ചെയ്തു അവരെ അവിടെനിന്നു തുറത്തി വീടുക. അതു
 വരെ ഞങ്ങൾ ഇവിടെത്തന്നെ ഇരിക്കാം. അതു കണ്ടതിന്നു ശേഷമേ ഞങ്ങൾ അങ്ങോട്ടു നിൽക്കൂ.....' അല്ലാഹു
 അയ്ബർ! اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَمَّا (അതിന്നു ശേഷം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കടുത്തുപോയി. അവ
 കല്ലു പോലെയോ അതിനെക്കാൾ കടുപ്പമേറിയതോ ആയിരിക്കുന്നു. (2: 74) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതു ഈ ജനതയെ
 ദുര്രീകരണമല്ലോ!

നേരെമറിച്ച് നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ സഹാബികൾ മാർക്കുപുത്രൻ നേരിടേണ്ടിവന്ന അവരുടെ നൊമ്പരത്തെയും യേശുവും അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചപ്പോൾ-അവരുടെ മുന്നിരതിവരുന്നതും, സർവ്വ സന്നാഹങ്ങളോടുകൂടി ഒരുങ്ങി വന്നതുമായ ശത്രുക്കളുമായി ബദ്നിൽ വെച്ചു പെട്ടന്നു യാതൊരു സന്നാഹവുമില്ലാതെ ഏറ്റുമുട്ടേണ്ട പട്ടം വന്നപ്പോൾ- നബി (സ) അവരുടെ അഭിപ്രായം ആശ്രയിക്കുന്നതിനു അവർ നൽകിയ മറുപടിയും, ഇസ്രാഇലുകാരുടെ ഈ മറുപടിയും തമ്മിലുള്ള അന്തരം ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക! അവർ പറഞ്ഞു: 'മൂസാ (അ) നബിയോടു ഇസ്രാഇലുകാർ പറഞ്ഞതുപോലെ, താങ്കളും താങ്കളുടെ ദണ്ഡും പോയി യേശുവും ചെമ്പതു കൊള്ളുക. ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരിക്കുകയാണ് എന്ന് നമ്മൾ പറയുകയില്ല. അങ്ങനെയോ 'ബറകുൽമിദാദി'ലേക്കു തന്നെ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയാലും ഞങ്ങൾ സ്വസ്ഥരായിത്തീരും പോവാൻ തയ്യാറാണ്.' (അ; ന; ഇബ്നുനുഹിബ്ബൻ) വളരെ പ്രയത്നങ്ങൾ തുടങ്ങിയെങ്കിലും ഒരു പ്രയത്നമെങ്കിലും 'ബറകുൽമിദാദി'.

ഇസ്രാഇൽയരുടെ ഈ ചരിത്ര സംഭവം ബൈബിളിൽ വളരെ വിസ്തരിച്ചു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇസ്രാഇൽയരുടെ കരുത്തചരിത്ര സംഭവങ്ങളിലെല്ലാം അവരുടെ തന്നെ അഖകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ എന്ന നിലയ്ക്കു സന്ദർഭോചിതമായി കാണുന്ന അതിലെ പ്രസക്തി ഭാഗം ഇവിടെ ചുരുക്കി ഉദ്യമിക്കാം. ഇസ്രാഇൽയരുടെ സംഭവഗർഭമായ ഈ യാത്രാവിവരണ ക്ഷയ്യ സംഖ്യപേസ്തകം പറയുന്നത്:—

അതിനനുസരണം ജനം പാറാൻ (*) മറ്റുകൂടിയിൽ പാളയമിറങ്ങി. യിസ്രായേൽ മക്കൾക്കു ഞാൻ കൊടുക്കുവാനിരിക്കുന്ന കനാൻ ലാല. (**) മറ്റുനോക്കുവാൻ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രത്തിൽ നിന്നും ഓരോ പ്രഭുക്കളെ അയക്കണമെന്ന യഹോവ മോശയോടു കല്പിച്ച പ്രകാരം അവൻ അവരെ അയച്ചു. (യഹൂന്നയുടെ മകൻ കലേബും, നൂന്റെ മകൻ ഹോശെയെന്ന യോശുവയും അടക്കം പന്ത്രണ്ടു പ്രഭുക്കളുടെ പേരും വിവരിച്ച ശേഷം അതു തുടരുന്നു:) 'അവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്ന ജനങ്ങളെയും ആ നാട്ടിനെയും സംബന്ധിച്ച എല്ലാ വിവരവും മറ്റുനോക്കി മടങ്ങിവന്നു. സർവ്വസമ മുമ്പാകെ വിത്തമാനം അറിയിച്ചു: അതു പാലും തേനും ഒഴുകുന്ന ഭാഗം തന്നെ. അതിലെ ഫലങ്ങൾ ഇതാ, ജനങ്ങൾ ഏറ്റവും സ്വലന്മാരും, പട്ടണങ്ങൾ വലുതും ഉറപ്പുള്ളതും തന്നെ. കാലേബ് യൂസോട്ടു വന്ന അതു നമുക്കു ജയിക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. എങ്കിലും കൂടെ പോയിക്കുന്നവർ പറഞ്ഞു: നമുക്കു അവരുടെ നേരെ ചെല്ലുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അവർ അതികായന്മാർ, അവർ ആളെ തിന്നുകളയും. അവിടെ മല്ലന്മാരുടെ സന്തതികളും മാനാകു മല്ലന്മാരും ഉണ്ട്. (***) അവരുടെ കാഴ്ചക്കു ഞങ്ങളെ വെട്ടുകിളികളെപ്പോലെ തോന്നി. (****)

(*) (**) 4-ാം പടം നോക്കുക. (***) അനന്തകൃഷ്ണൻ=നീണ്ട കഴുത്തുള്ളവൻ. മെമ്പറ്റുറം ഗോത്രത്തിന്റെ അതിർത്തിയിൽ വസിച്ചിരുന്ന പൂർവ്വ ജനങ്ങളാണു ഇവർ. (മവ. പു. നീ)

(***). ഇത്തരം ഇസ്രാഇലിലെ വർണ്ണവ്യത്യാസത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടുണ്ടായ ഏതാനും കെട്ടുകഥകളും, അതിശയോക്തികൾ എന്നിവ വർണ്ണവ്യത്യാസം ചില വ്യക്തികളുടെ വ്യാഖ്യാനം പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു ഇബ്നു കമീർ (റ) പറയുകയാണ്: **وَمَا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ** (ഇതൊക്കെ പറയുവാൻ ലഭ്യമാണെന്ന വിഷയമാണ്.)

ഇതു മേൽ സഭയൊക്കെ നിലവിളിച്ചു. എല്ലാവരും മോശക്കും അഹരോനും വിരോധമായി പിറുപിറുത്തു: 'ഞങ്ങൾ കിസ്രിയയിലോ മദ്യപുലിയിലോ തീർച്ച പോയിരുന്നെങ്കിൽ വാളാൽ കൊല്ലപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു അവിടെ നിന്നു എതിന്റുകൊണ്ടുവന്നി! ഞങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരും കുട്ടികളും കൊള്ളയടിക്കപ്പെട്ടുമാണ്...! അപ്പോൾ മോശയും അഹരോനും സഭയുടെ മുമ്പാകെ കവിഞ്ഞു വീണു. യേശുവയും കാലേബും വസത്രം കീറി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ ഒറ്റു നോക്കിയ മേൽ ഏറെ നല്ലതു തന്നെ. യഹോവ നമ്മിൽ പ്രസാദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ നമുക്കു അതു തരും. നിങ്ങൾ യഹോവയോടു തെസരിക്കരുത്. ആ ജനത്തെ യെപ്പെടരുത്. അവർ നമുക്കു ഇരയാകുന്നു. യഹോവ നമ്മുടെ കൂടെയുള്ളതുകൊണ്ടു നമുക്കു അവരെ യെപ്പെടേണ്ടതില്ല. ജനങ്ങളുടെ മറുപടി: അവരെ കല്ലെറിയേണം. എന്നാലിരുന്നു.' (സംഖ്യാ പുസ്തകം, അദ്ധ്യായം 13, 14.)

28. അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബേ! നിശ്ചയമായും ഞാൻ, എന്റെ സ്വന്തത്തെയും എന്റെ സഹോദരനെയുമല്ലാതെ അധീനമാക്കുന്നില്ല! ആകയാൽ, ഞങ്ങളുടെയും (ഈ) ധിക്കാരികളായ ജനതയുടെയും ഇടയിൽ നീ വേർപെടുത്തിത്തരണമേ!'

٢٨- قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي ۖ فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝

28. 28. 28. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 28. 28. 28. എന്റെ റബ്ബേ നിശ്ചയമായും ഞാൻ 28. 28. 28. ഞാൻ സ്വാധീനമാക്കുന്നില്ല (എനിക്കു വിധേയമല്ല) 28. 28. 28. എന്റെ സ്വന്തം (മേഹ)മല്ലാതെ 28. 28. 28. എന്റെ സഹോദരനും 28. 28. 28. ആകയാൽ നീ പിരിച്ചു (വേർപെടുത്തി) തരണമേ 28. 28. 28. ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ 28. 28. 28. (ഈ) ജനങ്ങൾക്കിടയിലും 28. 28. 28. തോന്നിയ വാസികളായ, ധിക്കാരികളായ

ഹാ! എത്ര വേദനാ നിർഭരമായ പ്രാർത്ഥന! എത്ര തന്നെ ഉപശ്ലീഷിച്ചിട്ടും, എന്തു തന്നെ കഷ്ടനൂപിച്ചിട്ടും അനുസരണഭാവം കാണിക്കാത്ത-മിടുക്കിലരായ-ആ ജനതയുടെ മറുപടികേട്ട് മൂസാ (അ) മനം നൊന്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനോടു അപേക്ഷിക്കുകയാണു: 'എന്റെ റബ്ബേ! എന്റെ സ്വന്തം മേഹവും, എന്റെ സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ ആദ്യേന്നും പങ്കുകൊണ്ടു വരുന്ന എന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂനുമല്ലാതെ മറ്റൊരും എനിക്കു വഴങ്ങാത്തായിരിക്കുന്നു! ഞങ്ങളുടെ കാര്യമല്ലാതെ ഈ ജനതയുടെ കാര്യങ്ങളൊന്നും എന്റെ നിയന്ത്രണത്തിന് അധീനമല്ലാത്തായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു! അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ഇരുകൂട്ടർക്കുമിടയിൽ ഒരു അന്തിമ തീരുമാനമുണ്ടാക്കി കാര്യം കലാശിപ്പിച്ചു തരണമേ! അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു ഉത്തരം നൽകി:-

29. അവൻ [റബ്ബു] പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ, നിശ്ചയമായും അതു [ആ രാജ്യം] അവരുടെ മേൽ നാൽപതുകൊല്ലം നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു; (അതെ) അവർ ഭൂമിയിൽ അന്തഃവിട്ടു (അലഞ്ഞു) നടക്കും. ആകയാൽ, (ആ) ധിക്കാരികളായ ജനങ്ങളുടെ പേരിൽ നീ വ്യസനപ്പെടരുത്.'

٢٩- قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ ۚ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ۝

29. 29. 29. അവൻ പറഞ്ഞു 29. 29. 29. എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അതു 29. 29. 29. നിഷിദ്ധമാക്ക (മുടക്ക)പ്പെട്ടതാണു 29. 29. 29. അവരുടെ മേൽ, അവർക്കു 29. 29. 29. നാൽപതു 29. 29. 29. കൊല്ലം 29. 29. 29. അവർ അന്തഃവിട്ടു (അലഞ്ഞു.പരിഭ്രമിച്ചു) തിരിയും 29. 29. 29. ഭൂമിയിൽ 29. 29. 29. അതിനാൽ നീ വ്യസനിക്കേണ്ട, വ്യസകൂലപ്പെടരുതു 29. 29. 29. ജനതയുടെ പേരിൽ 29. 29. 29. തോന്നിയവാസി (ധിക്കാരി) കളായ

അവരുടെ ധിക്കാരത്തിനും മർക്കടമുഷ്ടിക്കും ഈ ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ തന്നെ അല്ലാഹു അറിവ് നൽകിയ ഒരു ശിക്ഷയുമാണതു: നാൽപതുകൊല്ലം അവർ ഈ ഭൂമിയിൽ-സീനാ മരുഭൂമിയിൽ-വട്ടം കറങ്ങിക്കൊണ്ടു കഴി

ത്തു കൂടെ എന്നു. അതെ, അപ്പോഴേക്കു ആ ദൃഷ്ടി തലമുറ നാശമടയുകയും, അവരുടെ ഇം തലമുറ രംഗത്തു വരുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ അവർക്കു പുതിയൊരു ചൈതന്യവും ആവേശവും ഉണ്ടായിക്കൊള്ളും. അങ്ങനെ, അവർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട പുണ്യഭൂമി ജയിച്ചുകൊണ്ടുവരും, തങ്ങളുടെ അവകാശം വീണ്ടെടുക്കുവാനും അവർക്കു സാധിച്ചുകൊള്ളും. അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ അവരെ അവരുടെ പാട്ടിനു വിട്ടുകൊടുക്കുക. അവരെപ്പറ്റി വ്യാകുലപ്പെടെണ്ടതില്ല എന്നു സാരം.

അങ്ങനെ, സീനാ വനാന്തരങ്ങളിലും മരുഭൂപ്രദേശങ്ങളിലുമായി ലക്ഷ്യമില്ലാതെ അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു കൊണ്ടു നാൽപ്പതുകൊല്ലം ഇസ്രാഇലാലു കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടിവന്നു. ഇതിനിടയിൽ പലതും അവരിൽ സംഭവിച്ചു. നാൽപ്പതുകൊല്ലം കഴിയാനായപ്പോഴേക്കും അവിടവിടെവെച്ചു ശത്രുക്കളുമായി പല ഏറ്റുമുട്ടലുകളും കഴിഞ്ഞു പത്തുരക്കു അവർ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനിടെ-ബൈബിളിന്റെ കണക്കുപ്രകാരം മിസ്രയീലിൽ (ഇജിപ്തിൽ) നിന്നുപോന്ന 40-ാം കൊല്ലം 5 മാസം കഴിഞ്ഞു-ഹോർ പർവ്വതത്തി (جبل)ൽവെച്ച് (*) ഹാറൂൻ (അ) കാലഗതി പ്രാപിച്ചു. (സംഖ്യാ 33 ൽ 38) അധികം താമസിയാതെ-ഏറെക്കുറെ ആറുമാസം കഴിഞ്ഞു-ഹോവാബ് (مواب) പ്രദേശത്തു (**) അബ്രാഹിം പർവ്വതത്തിൽ (***) നെബോ മലയിൽവെച്ചു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട ആ രാജ്യം നോക്കിക്കണ്ടശേഷം മൂസാ (അ) നബിയും കാലഗതിയടഞ്ഞു. ആ രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു വിധിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായിരുന്ന യൂശാ (യേശുവാ) നബിയുടെ കാലത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലാണ് പല യൂദ"യങ്ങൾക്കുശേഷം ഇസ്രാഇലാലു ആ രാജ്യം ജയിച്ചുകൊണ്ടു, അതിൽ കുടിയേറി താമസിച്ചതും, അവർക്കിടയിൽ രാജ്യം ഭാഗിക്കപ്പെട്ടതും. (****)

വിഭാഗം-5

30. (നബിയേ,) അവർക്കു ആദമിന്റെ രണ്ടു പുത്രൻമാരുടെ വൃത്താന്തവും യഥാർത്ഥ പ്രകാരം ഓതിക്കൊടുക്കുക: അതായത്, അവർ രണ്ടാളും ഒരു 'ഖുർബാൻ' [ബലികർമ്മം] നടത്തിയ സന്ദർഭം; എന്നിട്ട് അവരിൽ ഒരാളിൽനിന്നു അതു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു; മറേവനിൽ നിന്നു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതുമില്ല.

അവൻ [മറേവൻ] പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്നെ കൊലപ്പെടുത്തും.' അവൻ [സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടവൻ] പറഞ്ഞു: 'സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന [ഭയഭക്തിയുള്ള] വരിൽ നിന്നെ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കും.

٣٠- وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ أَنْ يَقُولُوا ذُرِّيَّتِي خَالِدَةٌ فِي الْحَرِّ بِغَيْرِ بُرْهَانٍ
فَتُفْقِلُ مِنْ أَحَدِيهِمَا
وَلَمْ يُفْقِلْ مِنَ الْآخَرِ

٣١- قَالَ لَا تَأْتِيكُمُ النَّارُ مِنْ أَثَرِ الْحَرِّ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
٣٢- قَالَ إِنَّمَا يُفْقِلُ اللَّهُ مَنِ الْبَاطِلُ

30. 21-2 ഓതിക്കൊടുക്കുക (പാരായണം ചെയ്യുക)യും ചെയ്യുക 22-23 അവർക്കു, അവരിൽ 24-25 വൃത്താന്തം, വർത്തമാനം 26-27 ആദമിന്റെ രണ്ടു പുത്രൻമാരുടെ 28-29 യഥാർത്ഥ പ്രകാരം 30-31 അവർ രണ്ടാരും ഖുർബാൻ (ബലികർമ്മം) നടത്തിയപ്പോൾ 32-33 ഒരു ബലികർമ്മം (ഖുർബാന) 34-35 എന്നിട്ടു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു 36-37 ആ രണ്ടിലൊരാളിൽ നിന്നു 38-39 സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതുമില്ല 40-41 മറേവനിൽനിന്നു 42-43 അവൻ പറഞ്ഞു 44-45 നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്നെ കൊല്ലും 46-47 അവൻ പറഞ്ഞു 48-49 സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതും 50-51 അല്ലാഹു 52-53 സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരിൽ (ഭയഭക്തിയിൽ) നിന്നു (മാത്രം)

(*) (**) (***) പടം 4 നോക്കുക.
(****) ഫലസ്തീനിൽ ഇസ്രാഇൽ ഗോത്രങ്ങൾക്കു ഭാഗിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങൾ 5-ാം ഭൂപടത്തിൽ കാണാം.

31. 'എന്നെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി എന്റെ നേരെ നിന്റെ കൈ നീ നീട്ടിയാൽ തന്നെ, നിന്നെ കൊലചെയ്യാൻ വേണ്ടി നിന്റെ നേരെ എന്റെ കൈ ഞാൻ നീട്ടുന്നവനെ അല്ല. നിശ്ചയമായും ഞാൻ, ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനെ യജ്ഞപ്പെടുന്നു.

٣١- لَيْسَ بَسْطِكَ إِلَيَّ يَدُكَ لَتَفْتُلَنِي
مَا أَنَا بِبَاسِطِ يَدَيَّ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

32. നിശ്ചയമായും ഞാൻ, എന്റെ കുറ്റവും നിന്റെ കുറ്റവും കൊണ്ടു നീ മടങ്ങുവാൻ [രണ്ടു കുറ്റവും നീ ഏറ്റെടുക്കുവാൻ] ഉദ്ദേശിക്കുന്നു; അങ്ങനെ, നീ നരകത്തിന്റെ ആരാക്കാരിൽ പെട്ടവനായിരിക്കുവാൻ.

٣٢- إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْذُرَ بِمَا فِي يَدَيْكَ
تَكُونَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ
وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ

അതാവട്ടെ, അക്രമികളുടെ പ്രതിഫലവുമാകുന്നു.

31. ٣١- لَيْسَ بَسْطِكَ إِلَيَّ يَدُكَ (വിരുത്തിയാൽ) തന്നെ ٣١ എന്റെ നേരെ, എന്നിലേക്കു ٣١ നിന്റെ കൈ ٣١ നീ എന്നെ കൊല്ലുവാൻ വേണ്ടി ٣١ ഞാനല്ല ٣١ നീട്ടുന്ന (വിരുത്തുന്ന)വൻ (തന്നെ), നീട്ടുന്നവനെ ٣١ എന്റെ കൈ ٣١ നിന്റെ നേരെ ٣١ ഞാൻ നിന്നെ കൊല്ലുവാൻ വേണ്ടി ٣١ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ٣١ ഞാൻ യജ്ഞപ്പെടുന്നു ٣١ അല്ലാഹുവിനെ ٣١ ലോകരക്ഷിതാവായ 32. ٣٢- إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْذُرَ بِمَا فِي يَدَيْكَ (സമ്പാദിക്കു-യുടിക്കു-വഹിക്കു) വാൻ ٣٢ എന്റെ കുറ്റം കൊണ്ടു (കുറ്റവും) ٣٢ നിന്റെ കുറ്റവും ٣٢ അങ്ങനെ നീ ആയിരിക്കുക ٣٢ ആരാക്കാരിൽ പെട്ട(വൻ) ٣٢ നരകത്തിന്റെ ٣٢ അതാവട്ടെ ٣٢ പ്രതിഫലമാകുന്ന ٣٢ അക്രമികളുടെ

വ്യക്തമായ തെളിവുകളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും നിലവിലുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഇസ്രായേലുകൾ നബി (സ) മീൽ വിശ്വസിക്കാതെ, ഗുരുതരമായി വീഴ്ത്തിയുവരുന്നതിനും, നബി (സ)യെയും സഹചാരികളെയും നശിപ്പിക്കുവാൻ ഗൂഢാലോചന നടത്തിവരുന്നതിനുമൊക്കെ യഥാർത്ഥ കാരണം അവരുടെ അസൂയയെക്കൂടാ അസൂയ ഹൃദയത്തിൽ കടന്നുകൂടിയാൽ അതു മനുഷ്യരെ ഏതു നിക്ഷേപം കൃത്യസ്വരൂപം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതല്ലതിട്ടു മാത്രമല്ല ഉപാധമായി ആദികാലത്തു സംഭവിച്ച ഒരു സംഭവം അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. ആദം (അ)ന്റെ സന്തം മക്കളിൽ ഒരാളായ ആ സംഭവത്തെപ്പറ്റി പല വാർത്തകളും കേട്ടുകേൾവിക്കളും വേദകേൾക്കികളിൽ ഉണ്ടായ ഒന്നു. എങ്കിലും സത്യത്തിനു നിരക്കാത്ത പലതും അതിൽ കടന്നു കൂടിയിരുന്നതു കാരണമായിരിക്കാം. 'യഥാർത്ഥപ്രകാരം ആ വൃത്താതം അവർക്കു മറന്നിരിക്കപ്പെട്ടു' എന്ന മുഖവുരയോടു കൂടി അതു വിവരിക്കുന്നതും. സംഭവത്തിൽ നിന്നു പഠിക്കേണ്ട പാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വശത്തിന് അതിൽ അല്ലാഹു മുൻഗണന നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ആദം (അ) ന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാർ ഓരോ ബലി കർമ്മം നടത്തി, ഒരാളുടെതു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. മറ്റൊരാളുടെതു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടില്ല. തന്റെതു സ്വീകരിക്കപ്പെടാതെ തന്റെ സഹോദരന്റെതു മാത്രം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതിൽ അവനു-സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്തവനു-അസൂയയുണ്ടായി. അസൂയ നിമിത്തം സഹോദരനെ കൊലപ്പെടുത്തണം എന്നായി. അതവനോടു തുറന്നു പറയുകതന്നെ ചെയ്തു. എന്നാൽ, ആ സഹോദരൻ-ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടവൻ-അവനെപ്പോലെ ദൃഷ്ടാന്തമായിരുന്നില്ല. അവൻ ഗുണകരം ക്ഷമയും ശാന്തതയും നിറഞ്ഞ മനുഷ്യനായിരുന്നു. അതിനാൽ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്ന യജ്ഞകർമ്മത്തിൽ നിന്ന അല്ലാഹു കർമ്മങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയുള്ളതിനാൽ സൂക്ഷ്മമായും യജ്ഞകർമ്മം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടായിരിക്കാം നിന്റെ ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്തതു-അതിൽ എന്തോടു അസൂയപ്പെടേണ്ടതില്ല. നിന്റെ നീല നന്നാക്കലാണ് അതിനുള്ള പരിഹാര മാർഗ്ഗം. അതിനു ചൂതിരത്തെ എന്റെ കഥ കഴിക്കുവാൻ തന്നെയാണു നീ ഓർക്കുന്നതെങ്കിൽ അതുപോലെ അങ്ങനെയും മറ്റും കൂട്ടുവാൻ ഞാൻ സന്നദ്ധനല്ല. ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ യജ്ഞപ്പെടുന്നു. അവന്റെ ശിക്ഷയെ പാത്രമാക്കുന്ന ആ പാപകൃത്യത്തിനു ഞാൻ ആളല്ല. നിനക്കതു ചെയ്തേ തീരൂ എന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ കുറ്റത്തിന്റെ പങ്കു ചൂടുവന്നു. നീ തന്നെ

സമ്പാദിച്ചുകൊള്ളൂ എന്നാണു ഞാൻ കരുതുന്നത്. അതിൽ പലു വഹിക്കുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ, ആ കൃത്യം നീ ചെയ്തു കളഞ്ഞാൽ നീ നരക ശിക്ഷയ്ക്കു വിധേയനായിത്തീരുന്നെന്നു നീ ഭാർക്കണം. അതാണു അക്രമകാരികൾക്കു കിട്ടുവാനിരിക്കുന്ന ശിക്ഷ. എന്നാൽ ആ സഹോദരൻ അവനോടു ഉപദേശിച്ചു. ഇത്രയും കാര്യങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽനിന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നത്.

എനി, ആമിന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാർ ആരായിരുന്നു? ബലി ചെയ്തതു എന്തായിരുന്നു? എങ്ങിനെയായിരുന്നു? അതു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതും സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്തതും എങ്ങിനെ അറിഞ്ഞു? ഓരോരുത്തരുടെയും കൂറും മറ്റൊരാൾ വഹിക്കുകയില്ല എന്നിരിക്കെ, എന്റെ കൂററവും നിന്റെ കൂററവുമായി നീ മടങ്ങുക-അഥവാ രണ്ടു കൂററവും നീ സമ്പാദിക്കുക-എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം എന്തു? എന്നിവയെപ്പറ്റിയാണ് ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്.

'ആമിന്റെ രണ്ടു പുത്രന്മാർ (أبناي)' എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു രണ്ടു പേരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ് വ്യക്തമാകുന്നത്. മിക്കവാറും എല്ലാ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതും അങ്ങിനെത്തന്നെ. കൊല നടത്തിയ മകന്റെ പേർ ഖാബിൽ (قبيص) എന്നും, കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെ പേർ ഹാബിൽ (هبل) എന്നുമാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. മനുഷ്യർ എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ 'ആമിന്റെ മക്കൾ (أبناي)' എന്നു പറയുക സാധാരണമാണല്ലോ. അതുപോലെ രണ്ടു മനുഷ്യന്മാർ എന്നു ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമുള്ളുവെന്നും, ഇസ്രാഇൽയർയിൽ പെട്ട രണ്ടു പേരായിരിക്കണം അവർ എന്നും ചുരുക്കം ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കു അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായത്തിനുള്ള പ്രധാന കാരണം, അടുത്ത രണ്ടു വചനങ്ങളിൽ ഈ കൊലയെപ്പറ്റി വിവരിച്ചശേഷം 35-ാം വചനത്തിൽ, ഇക്കാരണം നിമിത്തമാണ് ഇസ്രാഇൽയർയിൽ കൊലക്കു പകരം കൊല ശിക്ഷ നിശ്ചയിച്ചതു (.... كَذَلِكَ جَاءَ آلَ عَادَ) എന്നുതന്നെ പറയുന്നതാകുന്നു. ഇതു അതിനു തക്കതായ ഒരു കാരണമാകുന്നില്ലെന്ന് അവിടെവെച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാനാണു്. മറ്റത്രെല്ല, മൃതദേഹം മണ്ണിൽ മൂടി മറക്കുവാൻപോലും ലാതകന്നു അറിഞ്ഞു കൂടാത്തവിധം മനുഷ്യ ബുദ്ധിയും പരിപത്യവും എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാലത്താണതു സംഭവിച്ചതെന്നു അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ നിന്നു സ്ഥിരമാകുന്നു. ഇസ്രാഇൽയർക്കിടയിലോ മറ്റോ പിൻക്കാലത്തു നടന്ന ഒരു സംഭവമാണതെങ്കിൽ ഒരിക്കലും അങ്ങിനെ വരുവാൻ ന്യായമില്ല. വിവരണത്തിൽ കുറച്ചൊക്കെ വ്യത്യാസമുണ്ടാകുകയുണ്ടാകിലും ഈ വധ സംഭവം ബൈബിളിലും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആദം (അന്റെയും ഹവ്വ (അന്റെയും ആദ്യ പുത്രന്മാരായ കയിനും (ഖാബിലും) അസൽ ഹാബിലും (ഹാബിലും) ആണ് ഇതിലെ കഥാ പുരുഷന്മാരെന്നും കയിൻ ഹാബിലിനെ കൊന്നുവെന്നും അതിലും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (ഉൽപത്തി: 4:1) വേണ്ടാ നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ ഒരു വചനമെന്നു അതാണു ശരിയെന്നു കാണിച്ചുതരുന്നു. ദസൂൽ (സ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു മുസ്താഫാ (റ) ഉദ്യമിക്കുന്നു: 'എന്തൊരാളും അക്രമമായി കൊല്ലപ്പെടുന്ന പക്ഷം ആ രക്തത്തിൽ (രക്തം ചിന്തിയതിന്റെ ശിക്ഷയിൽ) നിന്നു ഒരു പലു ആമിന്റെ ഒന്നാമത്തെ പുത്രന്റെ മേൽ ഇല്ലാതിരിക്കുകയില്ല. കാരണം, അവനാണു കൊല നടപ്പിൽ വരുത്തിയവരിൽ ഒന്നാമത്തെ ആൾ' (അ: ഹാ: തി: ന: 8)

അവർ നടത്തിയ ബലികർമ്മം (أبغرو) സംബന്ധിച്ചു തീട്ടമായി വല്ലതും പറയത്തക്ക തെളിവുകളൊന്നും നമുക്കില്ല. ഓരോ കർഷകനും, അയാൾ ബലിക്കു സമർപ്പിച്ചതു ധാന്യവുമായിരുന്നുവെന്നും, മറ്റൊരാൾ കാലികളെ പോറ്റുന്നവനും, അയാൾ സമർപ്പിച്ചതു ആടുമായിരുന്നുവെന്നും ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും ബൈബിളും പറഞ്ഞു കാണുന്നുവെന്നുമാത്രം. ബലിക്കു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട വസ്തു അഗ്നിയാൽ കരിക്കപ്പെട്ടു പോകുന്നതാണു ബലികർമ്മം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന്റെ ലക്ഷണമെന്നും പറഞ്ഞു കാണുന്നു. [*] ഒന്നും ഉറപ്പിച്ചു പറയുവാൻ ഹദീസിലോ മറ്റോ തെളിവു കാണുന്നില്ല. അതു പോലെത്തന്നെ, രണ്ടു പേരും ബലികർമ്മം നടത്തുവാൻ കാരണമെന്തായിരുന്നുവെന്നുള്ളതും നമുക്കു അജ്ഞാതമാകുന്നു. സ്വീകാര്യമായ വല്ല തെളിവും കൂടാതെ മേവലം ചില കഥകളെ മാത്രം ആസ്പദമാക്കി വല്ലതും പറയുന്നതു ശരിയല്ലല്ലോ. അല്ലാഹു മാനമവലംബിച്ച ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റി നമുക്കും മാനമവലംബിക്കാം. മനുഷ്യരിൽ അസൂയ കടന്നു കൂടുന്നതിന്റെയും, അതു നിമിത്തം സംഭവിക്കുന്ന അനിഷ്ടസംഭവങ്ങളുടെയും പാഠങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ അതാണു. ഇവിടെ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യവും ഇല്ലല്ലോ.

[*] പലതരം ബലികർമ്മങ്ങളെയും, യാഗയാഗങ്ങളെയും കുറിച്ചു ബൈബിളിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ചിലതിനെ അഗ്നികൊണ്ടു ചൂട്ടുകരിക്കുന്നതായും, ചിലതു മുകളിൽ നിന്നും അഗ്നി ഇറങ്ങി കരിക്കത്തുപോകുന്നതായും അതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. ഇതു ശരിയായിരുന്നാൽ തന്നെയും താരാത്തിനും ഇസ്രാഇൽയർക്കും എത്രയോ മുമ്പു നടന്നതും, മനുഷ്യചരിത്രത്തിൽ ഒന്നാമത്തെതായിരിക്കാവുന്നതുമായ ആ ബലികർമ്മം എങ്ങിനെ നടന്നുവെന്നു അനുമാനിക്കുവാൻ അതൊരു മാനദണ്ഡമായി സ്വീകരിക്കുവാൻ വഴി കാണുന്നില്ല. 11:11

എന്റെ കുറവു, നിന്റെ കുറവു കൊണ്ടു നീ മടങ്ങുക (يا أيها الناس) എന്ന പറഞ്ഞതിന്റെ സാധാര്യം നിലയിൽ പ്രകാശത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. മറ്റൊരു കുറവു മറ്റൊരു വഹിക്കുകയില്ലെന്ന മാലിക തത്വത്തിനു സാഹ്യത്തിൽ എതിരായി മാനുന്നതാണ് ഈ വ്യത്യാസത്തിനു കാരണം. എന്നെ നീ കൊല്ലുന്ന പക്ഷം എന്ന കൊല്ലുന്ന കുറവു, നിന്റെ ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ നീ ചെയ്ത മറ്റു കുറവുകളും നീ വഹിക്കേണ്ടി വരുമെന്നാണ് അഭിപ്രായം. അക്രമത്തിന്റെ പ്രതികര നടപടിയെന്ന നിലക്കു പാലോമത്തുവെച്ചു അക്രമിയുടെ സർക്കാര്യങ്ങൾ-അവൻ ചെയ്ത അക്രമത്തിന്റെ തോതനുസരിച്ചു-അക്രമത്തിനു വിധേയനായ മദ്യക്കു നൽകപ്പെടുകയും, സർക്കാര്യങ്ങൾ പോരാതെ വരുന്നപക്ഷം ആ കുറവു തീരുന്നതുവരെ ഇവന്റെ പാപമേളിയിൽ നിന്ന് അവന്റെമേൽ ചുമത്തപ്പെടുകയും ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അതനുസരിച്ചു നിന്റെ മറ്റു കുറവുകളെക്കുറിച്ചും, എന്ന കൊല്ലുന്നതുമൂലം എന്റെ കുറവുകളും കൂടി നീ വഹിക്കേണ്ടതായി വരുമെന്നാണ് ആ വാക്കിന്റെ അർത്ഥമെന്നത്രെ വേദാന്തഭിപ്രായം. വേദാന്തം ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായത്തിലാണു കൂടുതൽ വ്യക്തത കാണുന്നത്. ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ ۖ فَمَا كَانَ لَهُمْ جَعْلٌ لِّشَيْءٍ عَصَوْا ۚ﴾ എന്നു കൂടുതൽ വ്യക്തത കാണുന്നത്.

33. എന്നിട്ട് അവന്റെ [ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്തവന്റെ] സഹോദരനെ കൊല്ലുന്നതിന് അവന്റെ നേസ്സു വഴങ്ങിക്കൊടുത്തു; അങ്ങനെ അവൻ അവനെ കൊല ചെയ്തു. ആകയാൽ, അവൻ നഷ്ടക്കാരനിൽ പെട്ടവനായിത്തീർന്നു.

۳۳- فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ
فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝

34. അപ്പോൾ, ഭൂമിയിൽ (മാന്തി) കുഴിച്ചു നോക്കുന്ന ഒരു കരക്കയെ അല്ലാഹു അയച്ചു; തന്റെ സഹോദരന്റെ നഗ്നജഡം [മൃതദേഹം] മറവു ചെയ്യുന്നതെങ്ങിനെയെന്നു അവനും കാണിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി.

۳۴- فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحِثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُؤْوِي سَوْءَةَ أَخِيهِ

അവൻ പറഞ്ഞു: 'എന്റെ കഷ്ടമേ! ഞാൻ ഈ കരക്കയെപ്പോലെ ആയിരിക്കുകയും, അങ്ങനെ എന്റെ സഹോദരന്റെ നഗ്നജഡം [മൃതദേഹം] മറവു ചെയ്യുകയും ചെയ്യാൻ എന്നിക്കു കഴിയാതായിപ്പോയോ?'

كَأَلْ يُؤْيِلُنِي أَعْجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوْوِي سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝

അങ്ങനെ, അവൻ വേദക്കാരനിൽ പെട്ടവനായിത്തീർന്നു.

33. എന്നിട്ടു വഴിപ്പെട്ടു, വഴങ്ങി 4 അവനും 5 അവന്റെ ആത്മാവ്, സ്വന്തം (മനസ്സു) 6 കൊലക്ക്, കൊല്ലുന്നതിനു 7 തന്റെ സഹോദരന്റെ, സഹോദരനെ 8 അങ്ങനെ അവനെ കൊന്നു 9 അങ്ങനെ (അതിനാൽ) അവൻ (ആയി) 10 നഷ്ടക്കാരനിൽ പെട്ട (വൻ) 34. 11 അപ്പോൾ അയച്ചു, നിയോഗിച്ചു 12 അല്ലാഹു ഒരു കരക്കയെ 13 അതു കുഴിച്ചു നോക്കി (അന്വേഷണം നടത്തി)ക്കൊണ്ടു 14 ഭൂമിയിൽ 15 അവനും കാണിച്ചു കൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി 16 അവൻ എങ്ങിനെ മറക്കും (മുട്ടും) എന്നു 17 നഗ്ന ജഡം 18 തന്റെ സഹോദരന്റെ 19 അവൻ പറഞ്ഞു 20 എന്റെ കഷ്ടമേ, നാശമേ 21 ഞാൻ സാധിക്കാതായോ, എന്നിക്കു കഴിയാതായോ 22 ഞാനായിരിക്കുവാൻ 23 പോലെ, തുല്യം, മാതിരി 24 ഈ കരക്കയുടെ 25 എന്നിട്ടു ഞാൻ (മുട്ടി) മറക്കുവാൻ 26 എന്റെ സഹോദരന്റെ നഗ്നജഡം 27 അങ്ങനെ അവനായിത്തീർന്നു 28 വേദക്കാരനിൽ (സങ്കട)ക്കാരനിൽ പെട്ട(വൻ)

അതെ, കുറേ മനഃപ്രയാസത്തോടു കൂടിയാണെങ്കിലും അവസാനം തന്റെ സഹോദരനെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ തന്നെ അവൻ തീരുമാനിച്ചു. ആ കടുപ്പം പാതകം ചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്തൂ. അങ്ങനെ, നിർദ്ദോഷിയു ഗുണകാം

കഴിഞ്ഞുവന്നിരുന്ന തന്റെ ഏകോദനസഹോദരൻ അവനു നഷ്ടപ്പെട്ടു. പരലോകനഷ്ടമാകട്ടെ, ഏറെയും വമ്പിച്ചതും. അവിവേകം പ്രവർത്തിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അന്തഃവിടുകയായി. സഹോദരന്റെ മൃതദേഹം കൊണ്ടു എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് അവൻ അറിഞ്ഞുകൂടാ. മുമ്പാകെ സംഭവം ഇതുപോലെ മനുഷ്യൻ കാണുകയുണ്ടായിട്ടില്ലല്ലോ. മൃതദേഹം മറക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം അല്ലാഹു തന്നെ അവനു-അല്ല, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു-കുട്ടിക്കൊടുത്തു. ഒരു കരക്കച്ചവടം നിലത്തു മണി കൂഴിയുണ്ടാകുവാൻ അവൻ തോന്നിപ്പിച്ചു. അതു കണ്ടപ്പോൾ അങ്ങിനെ ഒരു കൂഴിയുണ്ടാക്കി സഹോദരന്റെ മൃതദേഹം അതിൽ മറച്ചു മൂടാമെന്നു അവൻ മനസ്സിലാക്കി. അനുഭവത്തിൽ നിന്നും പരിസ്ഥിതിയിൽ നിന്നും പാഠം പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ മനുഷ്യബുദ്ധി വളർന്നത്. കരയുടെ പ്രവൃത്തി കണ്ടപ്പോൾ 'അയ്യോ! ഞാൻ ഇത്ര വിവരപരനായില്ലേ! ഈ കരയുടെ അത്രപോലും ബുദ്ധി എനിക്കു തോന്നിയില്ലല്ലോ!' എന്നായി. തന്റെ അവിവേകത്തിലും, തീരാദൈവത്തിലും അവൻ ഖേദിക്കാനായിത്തീർന്നു.

മനുഷ്യസഹജമായ ഒരു സ്വഭാവമാണിത്. ദീർഘദൃഷ്ടിയും വീണ്ടുവിചാരവുമില്ലാത്ത, തപ്പപ്പോൾ ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന വികാരങ്ങൾക്ക് അധീനപ്പെട്ടു വല്ല കൊടും കൃത്യങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുക, പ്രവർത്തിച്ചുകഴിയുമ്പോഴേക്കും 'അയ്യോ, പറ്റിപ്പോയല്ലോ. എന്തിനെയ്തു വേണം' എന്നൊക്കെ സ്വയം അപലപിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഈ ദുസ്വഭാവത്തിനു വശംപരമാകാതിരിക്കുവാൻ സൂക്ഷിക്കണമെന്നു ഈ സംഭവ വിവരണത്തിൽ നിന്നു നാം പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്. കോപം, അസൂയ മുതലായവയിൽ നിന്നു ഉടലെടുക്കുന്ന ഇത്തരം വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവരെത്ര ധീരൻമാരും മനസ്തർക്കരും. അതാണ് ഞെഹദീസിൽ നബി (സ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്: 'മൽപിടുത്തത്തിൽ വീഴ്ത്തുന്നതുകൊണ്ടല്ല ഊക്കനാകുന്നത്. കോപിക്കുമ്പോൾ തന്നെത്താൻ അധീനപ്പെടുത്തുന്നവനാണു ഊക്കൻ. [ബു: മൂ.]

ഈ രണ്ടു സഹോദരന്മാർ ഇസ്രാഇൽ ജനതയിൽ പെട്ടവരായിരുന്നെന്ന് അഭിപ്രായത്തിൽ നിരക്കാത്തതാണല്ലോ കരയെയെപ്പറ്റിയുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രസ്താവന. കാരണം, ഇസ്രാഇൽയുടെ കാലക്കാർക്കു മൃതദേഹം ഭൂമിയിൽ കൂഴി മാന്തി മറക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അറിയുകയില്ലെന്നു വരുവാൻ ഒട്ടും ന്യായമില്ല. അതുകൊണ്ടു കരയെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു നൽകിയ വിവരണത്തിന്റെ സാരം ചില ആധുനിക തൽപരൻമാർ ഇപ്രകാരം വ്യാഖ്യാനിച്ചു കാണുന്നു: ഇത്തരം ഭയമര കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്താൽ പരിശോധിച്ചുപോകലും മേലിൽ എന്തു ചെയ്യണമെന്നു തോന്നാതെ സ്കന്ദിച്ചു നിൽക്കലും സാധാരണമാണ്. അങ്ങനെ സ്തംഭിച്ചു നിൽക്കുമ്പോൾ ഒരു കാക്ക വന്നു നിലത്തു മാന്തുന്നതു ഘോരകൻ കണ്ടു. അപ്പോഴാണ് അയാൾക്കത് തോന്നിയത്. എന്നല്ലാതെ, ഭൂമിയിലെ ഒന്നാമത്തെ കൊല സംഭവമായിരുന്നു ഇതെന്നും, മറച്ചു ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം അറിയുമായിരുന്നില്ല എന്നൊന്നും ഇതിനിർമ്മമില്ല. ഇവർ ഈ പറഞ്ഞതും, അല്ലാഹു അർത്ഥശങ്കക്കിടമില്ലാത്തവിധം പ്രസ്താവിച്ച വാക്കുകളും തമ്മിൽ എത്ര അകലം! അല്ലാഹു ഒരു കാക്കയെ അയച്ചു (بَعَثَ إِلَيْهَا) എന്നും, 'അവന്റെ സഹോദരന്റെ മൃതദേഹം എങ്ങിനെ മറച്ചു ചെയ്യണമെന്നു അവനു കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു (.... يَكْفِي بِرَأْيِهَا) എന്നും അല്ലാഹു പറയുന്നു. ഈ കരയെയെപ്പോലെ ആയി എന്റെ സഹോദരന്റെ മൃതദേഹം മറക്കുവാൻ എനിക്കു കഴിയാവായോ? കഷ്ടം!! (بِأَيِّ عَجْزٍ...)' എന്നു ഘോരകനും പറയുന്നു. അതേ സമയത്തു ഇവർ പറയുന്നതെന്താണ്? 'അങ്ങിനെയല്ല, കരയുടെ മൗനം യാദൃശ്ചികമായി ഒത്തുകൂടിയതാണു, അപ്പോഴേ ഘോരകനു മൃതദേഹം മറക്കുന്ന കാര്യം ഓർമ്മവന്നുതു്വെന്നു! ഇതു കേവലം ബാലിശമായ ഒരു ദുർവ്യാഖ്യാനമായിപ്പോയി എന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല.

35. അക്കാരണത്താൽ, ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളുടെ മേൽ നാം രേഖപ്പെടുത്തി: ഒരു ദേഹത്തിനെ കൊല ചെയ്തി) നോ, അല്ലെങ്കിൽ ഭൂമിയിൽ വല്ല കൂഴപ്പ (പ്രവർത്തന)ത്തിനോ (പകരം) അല്ലാതെ ആരെങ്കിലും ഒരു ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തിയാൽ, അവൻ മനുഷ്യരെ മുഴുവൻ കൊല ചെയ്തതു പോലെയാകുന്നുവെന്നു;

ആരെങ്കിലും അതിനെ [ഒരു ദേഹത്തെ] ജീവിപ്പിക്കുന്നതായാൽ അവൻ മനുഷ്യരെ മുഴുവൻ ജീവിപ്പിച്ചതുപോലെയാകുന്നുവെന്നും.

٣٥- مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ
كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ
أَنَّهُ مَن قَتَلَ نَفْسًا
بَغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ
فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا
وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا

നമ്മുടെ സസ്യലൂകൾ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി അവർക്കു ചെല്ലുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ, അതിനു ശേഷവും അവരിൽനിന്നു വളരെ ആളുകൾ ഭൂമിയിൽ അതിരു കവിഞ്ഞവർ തന്നെയാകുന്നു.

وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ
ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ
بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَاسْرِفُونَ

35. مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَذَّبْنَا عَنْ آدَمَ أَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ وَأَخْرَجْنَا آلَ آدَمَ مِنْهَا وَنَادَيْنَا نُوحًا مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ أَنِ ابْنِ صَافِيَةً فَتَوَخَّاهَا وَأَقَامْنَا الْبَنِي إِسْرَءِيلَ بِمِصْرَ وَآتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم مَّا يَشَاءُونَ وَنُوحًا إِذْ جَاءَهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْنَا لَوِ اتَّبَعَ الْبَنِي إِسْرَءِيلَ أَمْرَ نَوحَ إِذْ جَاءَهُمْ سَوَافِهٌ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَانُ الْجَنَّةِ وَفِي ذَلِكَ نُوحَ إِذْ جَاءَهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْنَا لَوِ اتَّبَعَ الْبَنِي إِسْرَءِيلَ أَمْرَ نَوحَ إِذْ جَاءَهُمْ سَوَافِهٌ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَانُ الْجَنَّةِ وَفِي ذَلِكَ نُوحَ إِذْ جَاءَهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْنَا لَوِ اتَّبَعَ الْبَنِي إِسْرَءِيلَ أَمْرَ نَوحَ إِذْ جَاءَهُمْ سَوَافِهٌ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَانُ الْجَنَّةِ

മേൽ കണ്ടതുപോലെ, ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യവാസം തുടങ്ങിയ ആദ്യകാലം മുതൽക്കു തന്നെ കൊലപാതകം ഭൂമിയിൽ സംഭവിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതിനുള്ള കാരണമാണെങ്കിൽ അവിവേകവും മുദാബികാരവുമായിട്ടും. അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്താകട്ടെ, അതിഭയങ്കരവും. ആകയാൽ, ന്യായമായ കാരണം കൂടാതെ, ഓരോ കൊലപ്പെടുത്തിയതിന്റെ പ്രതികാരമായിട്ടോ, ഭൂമിയിൽ വല്ല കൃഷ്ണവും ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്റെ ശിക്ഷയായിട്ടോ അല്ലാതെ-ഓരോ ഓരോ കൊല്ലുന്നതും മനുഷ്യരെ മുഴുവൻ കൊല്ലുന്നതുപോലെ അത്രയും ഗൗരവപ്പെട്ട ഒരു മഹാപാതകമാണെന്നും, നോക്കിച്ച് ഓരോരുടെ ജീവൻ രക്ഷിക്കുന്നതും മുഴുവൻ മനുഷ്യരുടെയും ജീവൻ രക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ അത്രയും ചെറിയ ഒരു പട്ടണകർമ്മമാണെന്നും അല്ലാഹു ഇസ്രാഇൽയർക്കു രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിരുന്നു. അതിനു പുറമെ, ചെമ്പ്ര തെളിവുകൾ സാഹിത്യം അല്ലാഹുവിന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കുവാനായി വളരെ സസ്യലൂകളും അവരിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാമായിട്ടും അവരിൽ പലരും പിന്നെയും തോന്നിയവാസവും നിയമലംഘനവും വഴി അതിവെട്ടുകയാണു ചെയ്തത്. ഇതാണ് ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയം.

ഒരു മതഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും നിയമസംഹിതയുടെയും അന്ത്യമായിട്ടായി അറിയപ്പെട്ട സമയങ്ങളിൽ ഒന്നാകത്ത സമയമായും ഇസ്രാഇൽ സമയമായുമാണല്ലോ. മറ്റൊരു സമയത്തെക്കാളുമധികം ബുദ്ധിമുട്ടിൽ പരാമർശങ്ങളുള്ളതും അവരെക്കുറിച്ചു തന്നെ. അവരെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു വരുന്ന മദ്യയുമാണ് ഈ സംഭവം. ഇവിടെ ഉദ്യോഗാചരം. അതുകൊണ്ടാണ്, അക്കാരണത്താൽ-അഥവാ ആരകിന്റെ പൂത്രൻമാർ മുതൽക്കു തന്നെ മനുഷ്യവധം ഭൂമിയിൽ ആരംഭിച്ചുവെന്ന കാരണത്താൽ-ഇസ്രാഇൽയർക്കു അങ്ങിനെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതു. അല്ലാതെ, ഇസ്രാഇൽയർക്കിൽപ്പെട്ട രണ്ടു സഹോദരൻമാരിൽ നടന്ന ഒരു കൊലപാതകം നിമിത്തമാണു ഇസ്രാഇൽയർക്കിൽ കൊലപാതകം നിഷിദ്ധമാക്കിയതെന്നും, കൊലപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ ഗൗരവം അവരെ അറിയിക്കേണ്ടി വന്നതെന്നും ഇസ്രാഇൽയർക്കു മുമ്പു ലോകത്തു കൊലപാതകം നടന്നിട്ടില്ലെന്നും, ഇസ്രാഇൽയർക്കു മുമ്പ് മനുഷ്യവധം ഒരു വമ്പിച്ച കൃതമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ലെന്നും ഒന്നു മല്ല ഇതിനർത്ഥം. ഇസ്രാഇൽയർക്കിൽ കൊലപ്പെടുത്തുന്നതിനു വിധിക്കപ്പെട്ട നിയമപരമായ വശത്തെക്കുറിച്ചു മല്ല ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. കൊലപാതകം അക്കമുള്ള കര്യങ്ങളിൽ താറാളത്തിലെ നിയമം എന്തായിരുന്നുവെന്നു താഴെ 43-ാം വചനത്തിൽ വേറെത്തന്നെ അല്ലാഹു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

പ്രതികരന നടപടിയെന്ന നിലക്കോ, ഭൂമിയിൽ കൃഷ്ണമുണ്ടാക്കിയതിന്റെ പേരിലോ അല്ലാതെയുള്ള മനുഷ്യവധത്തെപ്പറ്റിയാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. ആ രണ്ടു തരത്തിലുള്ള വധവും ആക്ഷേപാർഹമല്ലെന്നു ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. പ്രതിക്കോലയെ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ സൂറത്തുൽ ബഖറ 178, 179 വചനങ്ങളിൽ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയി. ഭൂമിയിൽ കൃഷ്ണമുണ്ടാക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച വിവരം അടുത്ത ആയത്തിൽ വരുന്നുമുണ്ട്. എന്നി, ഓരോ കൊന്നാൽ എല്ലാവരെയും കൊന്നതു പോലെയാണെന്നും, ഓരോ ജീവിപ്പിച്ചാൽ

എല്ലാവരെയും ജീവിപ്പിച്ചതുപോലെയാണെന്നും പറഞ്ഞതിന്റെ സാരമെന്താണെന്നു നോക്കാം. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ—പ്രതിക്രിയയും കുഴപ്പമുണ്ടാക്കലും—അല്ലാതെ കൊലപാതകത്തിനു ന്യായീകരണമില്ല. അപ്പോൾ, നിർദ്ദോഷിയായ ഒരു ജീവനെ അന്യായമായി നശിപ്പിക്കുവാൻ മുതിരുന്നവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്താളും—അവനു വേണ്ടിവന്നാൽ—ആനയും കൊല്ലാമെന്നുള്ള നിലപാടാണല്ലോ ഉള്ളത്. മറിച്ച് ഒരാളെ മരണ ഹതുക്കളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തുകയോ, കൊലപ്പെടുത്തുവാനുള്ള പ്രേരണയും അവസരവും ഉണ്ടായിട്ടുപോലും അതിന്നു തയ്യാറാകാതെ ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്താളും എല്ലാ മനുഷ്യരുടെ ജീവനും പരിശുദ്ധമായിരിക്കുന്നതുമാണ്. കഴിവതും എല്ലാവരെയും രക്ഷപ്പെടുത്തുവാനുള്ള മനസ്ഥിതിയും അവനുണ്ടായിരിക്കും. നിർദ്ദോഷിയായ ഒരാളെ കൊലപയത്രി ഘാതകനെ ജനങ്ങൾ വെറുപ്പോടും സംശയത്തോടും കൂടിയല്ലാതെ വീക്ഷിക്കാതിരിക്കുന്നതും, ഒരാളുടെ ജീവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയ ആളെ സന്തോഷത്തോടും സൽപ്രതീക്ഷയോടും കൂടി വീക്ഷിച്ചു വരുന്നതും അതുകൊണ്ടാണ്. ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെ കൽപിച്ചു കൂട്ടി കൊലപ്പെടുത്തുന്നവന്റെ പ്രതിഫലം ശാശ്വതമായ നരക ശിക്ഷയാണെന്നും, അല്ലാഹു അവന്റെ നേരെ കോപിക്കുകയും അവനെ ശപിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും, അവനു വമ്പിച്ച ശിക്ഷ ഒരുക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമാരെ (ومن أجل ما فعلوا....) സൂറ: നിസാഇ 93ൽ അല്ലാഹു അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ കൊലപാതകത്തിന്റെ ഗാരവം കാണിക്കുന്നതാണ് ഈ പ്രസ്താവനയും. എന്നല്ലാതെ, ഒരാളെ കൊന്നവന്റെയ്ക്കൽ എല്ലാവരെയും കൊന്നതുപോലെയുള്ള നിയമപരമായ ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, ഒരാളെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയവനു എല്ലാവരെയും രക്ഷപ്പെടുത്തിയതിനുള്ള പാഠിതോഷികം നൽകണമെന്നും അല്ല. وَأَعْلَمُ

36. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിനോടും, അവന്റെ സുലീനോടും പോരാടുകയും, ഭൂമിയിൽ കുഴപ്പത്തിനു പരിശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ പ്രതിഫലം, അവർ നിർദ്ദയം കൊല്ലപ്പെടുകയോ, ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയോ (തന്നെ) ആകുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ, (നന്നാന്നിന്) എതിരിൽ നിന്നായി അവരുടെ കൈകളും കാലുകളും മുറിച്ചു കളയപ്പെടുകയോ, (സ്വന്തം) ഭൂമിയിൽനിന്നു അവർ നാടുകടത്തപ്പെടുകയോ, (തന്നെ) ആകുന്നു.

അതവർക്കു ഇഹത്തിൽ ഒരു അപമാനമായിരിക്കും; അവർക്കു പരലോകത്തിലാകട്ടെ, വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും.

37. അവരുടെ മേൽ (നടപടി എടുക്കുവാൻ) നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി പശ്ചാത്തപിച്ചവരൊഴികെ. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക: അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നുവെന്ന്.

۱- إِنْ مَّا جَزَاُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا
أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا
أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ
أَوْ يُنْفَخُوا مِنَ الْأَرْضِ
ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا
وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ
۲- إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا
مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْرَأَ عَلَيْهِمُ
فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

36. بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ നിശ്ചയമായും പ്രതിഫലം (തന്നെ-മാത്രം) യാതൊരു കൂട്ടരുടെ പരാധിനതയോടും യുദ്ധം നടത്തുന്ന وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ സുലീനോടും പരിശ്രമിക്കുക (അഭ്യാസിക്കുക-പ്രവർത്തിക്കുക)യും ചെയ്യുന്ന فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ കുഴപ്പത്തിനു അവർ ധാരാളം (നിർദ്ദയമായി) കൊല്ലപ്പെടുകയാണു بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ അല്ലെങ്കിൽ (ധാരാളം) ക്രൂശിക്കപ്പെടുക بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ അല്ലെങ്കിൽ (ധാരാളം) മുറിക്കപ്പെടുക بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ അവരുടെ കൈകൾ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ അവരുടെ കാലുകളും بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ എതിരിൽ നിന്നായി, എതിർവശത്തുനിന്നു بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ അല്ലെങ്കിൽ അവർ നിന്ദ്യധിക്ക(നീക്കം ചെയ്യ)പ്പെടുക (നാടു കടത്തപ്പെടുക) بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) നിന്നു بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ അതു بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ അവർക്കു بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ അപമാനമാണു, നിന്ദ്യതയാകുന്നു بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ഇഹത്തിൽ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ അവർക്കു بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ഉണ്ടുമാനും بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ പരലോകത്തിൽ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ വമ്പിച്ച ശിക്ഷ 37. بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ യാതൊരുവരൊഴികെ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ പശ്ചാത്തപിച്ച, അവർ വേദിച്ചു മടങ്ങി بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ മുമ്പായി بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതിനു بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ അവരുടെമേൽ, അവരോടു بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ എന്നാൽ അറിയുവിൻ, അറിയുക بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ അല്ലാഹു (ആകുന്നു) بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ എന്നു بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ കരുണാനിധി

ശിക്ഷാ(കുടുംബ) വിശദീകരണവും (യുസ്തലു) (യുസ്തലു) (യുസ്തലു) എന്നീ അറബി സാധാരണക്രിയാപദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാതെ (യുസ്തലു, യുസ്തലു, യുസ്തലു) എന്നിവയെയാണ് ഈ ക്രിയകൾ അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവരെ കൊല്ലുകയും, ക്രൂശിക്കുകയും, കൈകൾ മുറിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയും ഭയവും അവരോട് കാണിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, ശിക്ഷാനടപടികൾ നിഷ്ക്കരുണം നടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നുമാണ് ഈ ക്രിയാപദങ്ങൾ കാണിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനോടും നസ്രലിനോടും പോരാടുക എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം ധാർമ്മിക വ്യവസ്ഥകൾക്കെതിരെ അക്രമത്തും സങ്കടത്തും നടത്തുക എന്നതാണ്. ഇസ്ലാമിക ഭരണത്തിനും, മുസ്ലിംകൾക്കും എതിരെ നടത്തപ്പെടുന്ന അട്ടിമറി പ്രവർത്തനങ്ങളും, കൊല, കൊല, കവർച്ച മുതലായ ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തുന്ന ഏല്പാലരും അതും നേരെ ഭരണാധികാരികൾ കൈക്കൊള്ളേണ്ടുന്ന ശിക്ഷാനടപടികളെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അവർ മുസ്ലിംകളെന്നോ, അമുസ്ലിംകളെന്നോ, വ്യക്തിയെന്നോ, സംഘമെന്നോ, ഏതു കക്ഷിയെന്നോ ഇല്ലാത്തവരും നേരക്കേടായില്ല. തുറപ്പൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്ന കപട വിശ്വാസികളെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നത് അവൻ തിരിഞ്ഞു പോയാൽ ഭൂമിയിൽ കൂപ്പുകുണ്ടാക്കുവാനും, വിളയും, സന്തതിയും നശിപ്പിക്കുവാനും അവൻ അതിൽ പരിശ്രമം നടത്തുകയായി. അല്ലാഹു കൂപ്പുണ്ടാക്കുകയല്ലെന്നും, വിളയും, സന്തതിയും (2:205) കൊലപ്പെടുത്തുക, ക്രൂശിക്കുക, ഒരു വശത്തെ കയ്യും മറ്റൊരു വശത്തെ കാലും എന്ന നിലക്ക് കൈകൾക്കും മുറിക്കുക, നാടുകടത്തി വിടുക എന്നീ നാലിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ശിക്ഷാനടപടിയാണ് അവരുടെ നേരെ സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടത് എന്നു മാത്രമേ അല്ലാഹു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളൂ. ഇവയിൽ ഇന്നിന്ന നടപടി ഇന്നിന്ന അടവിലുള്ളവർക്കുമാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. കുറ്റത്തിന്റെ സ്വഭാവവും, ഭരണാധികാരിയുടെ അഭിപ്രായവും അനുസരിച്ചു ഇവയിൽ കൂടുതൽ വ്യക്തമായി തോന്നുന്ന നടപടി സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ് ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.

ഇതു സംബന്ധിച്ചു ഇസ്തക്താ കഥീർ (9) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ചെയ്ത പ്രസ്താവനയുടെ പൂർവ്വം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:- 'ഈ ആയത്തിനെക്കുറിച്ചു ഇസ്തക്താ അബ്ദാസ് (9)ൽ നിന്നു ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് അബൂതാലിഹ് പരയുന്നു: 'മുസ്ലിം സമൂഹത്തിൽ ആരെങ്കിലും വന്നു ആയുധമേന്തുകയും, വഴിപോക്കരെ കൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ മുസ്ലിംകളുടെ ഭരണനേതാവിനു അവരെ പിടി കിട്ടുന്ന പക്ഷം, അദ്ദേഹം സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കും. വേണമെങ്കിൽ അവരെ കൊലപ്പെടുത്താം, വേണമെങ്കിൽ ക്രൂശിക്കാം, വേണമെങ്കിൽ കയ്യും കാലും മുറിക്കാം.' ഇപ്രകാരം തന്നെയാണു സുഹുബ്ബ് നൂരി മുസ്തബ്ബ്, മുജാഹിദ്, അതാഹ്, ഹസൻബസാരി, ഇബ്രാഹീം നഖ്ഇ, ഉഹ്-ഹാഷ് (9) എന്നിവരും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അവരിൽ നിന്നുള്ള വിവരങ്ങളെക്കൊണ്ടും ഇസ്തക്താ അബ്ദാസ് (9) ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം അബ്ദാസ് (9)ൽ നിന്നും അദ്ദേഹം അതുപോലെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വചനത്തിലുള്ള പോലെ 2 (അല്ലെങ്കിൽ) എന്ന അർത്ഥം ചേർത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള (3:98; 2:196; 5:92 മുതലായ) ആയത്തുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ഇഷ്ടം പോലെ ചെയ്യാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടല്ലോ. അല്ലാഹു, അതേ അർത്ഥം ഉപയോഗിച്ചു പറഞ്ഞ ഇക്കാര്യങ്ങളിലും ഇഷ്ടം പോലെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കണം എന്നുള്ളതാണ് ഈ അഭിപ്രായത്തിനുള്ള പിന്നിലും. ചുരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അല്ലാഹു ഈ ശിക്ഷാനടപടികൾ മറ്റൊന്നും മറ്റൊരു അവസരങ്ങളിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ് എന്നത്രെ. അതായത്: ആയത്തുകളെ കൊല്ലുകയും, ധനം പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരെ കൊല്ലുകയും ക്രൂശിക്കുകയും വേണം. ധനം പിടിച്ചെടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ കുരിശിൽ കയറേണ്ടതല്ല. ധനം എടുത്തു-കൊലചെയ്തിട്ടില്ല-എങ്കിൽ കൈകൾ മുറിക്കണം. വഴിപോക്കരെ ഭീതിപ്പെടുത്തി-ധനം എടുത്തിട്ടില്ല-എങ്കിൽ നാടു കടത്തണം എന്നൊക്കെ. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ചില മഹൽമാരിൽ നിന്നും, മുൻഗാമികളായ വേറെ പലരിൽ നിന്നും ഇങ്ങിനെ മിഥായത്തുകൾ വന്നിട്ടുണ്ടു് കുരിശിലിടുന്നതു മീവനോടെ ആകാമോ, അതല്ല മുതദേഹം മനങ്ങൾ കാണത്തക്കവിധം കുരിശിൽ തൂക്കിയാൽ മതിയോ എന്നതിലും മിന്നാഭിപ്രായമുണ്ട്.' (3:98; 2:196)

വിശദാംശങ്ങളിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ വളരെ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുള്ള ഒരു വിഷയമാണിത്. ആയത്തിന്റെ വാചകരീതിയും മേൽകണ്ടതു പോലെയുള്ള പണ്ഡിതാഭിപ്രായങ്ങളും, ആ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കുള്ള ന്യായങ്ങളും ഏല്പാം കൂടി പരിശോധിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിലാകുന്നത് ഇതാണ്: കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ സ്വഭാവം കൂടി പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് ഭരണാധിപനു കൂടുതൽ അനുയോജ്യമായിക്കാണുന്ന നടപടി ഏതാണോ അതു സ്വീകരിക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കും. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

ഇതെല്ലാം കേവലം ഐഹികമായ ശിക്ഷകൾ മാത്രമാണ്. അത്തരം അക്രമ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നവരെ അപമാനിക്കുകയും നിന്ദ്യിക്കുകയുമാണതിന്റെ ലക്ഷ്യം. അഥവാ, മേലിൽ അങ്ങിനെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുവാൻ അവർക്കോ മറ്റുള്ളവർക്കോ ധൈര്യം തോന്നാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണിത്. ഇതുകൊണ്ടു പാലോക

ശിക്ഷയിൽ നിന്നു അവർക്കു ഷിഖു ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അവുടെ വെച്ചു വമ്പിച്ച ശിക്ഷ ഇതിനു പുറമെ വേറെയും. അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വാറുമെന്നു അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. പക്ഷം-അവർ എന്തുതന്നെ അക്രമം നടത്തിയിരുന്നാലും-അവരെ പിടികൂടുവാൻ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി അവർ സ്വയം വേദിച്ചു മദങ്ങി കീഴടങ്ങുന്ന പക്ഷം, അവരുടെ മേൽ ശിക്ഷാനടപടിയെടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, അല്ലാഹു അവർക്കു പൊറുത്തുകൊടുത്തേക്കുമെന്നും രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അറിയിക്കുന്നു. ആരെയും വഴുമാ ശിക്ഷിക്കേണമെന്നു അല്ലാഹുവിനു ഉദ്ദേശ്യമില്ലല്ലോ.

മനോഹരം, അജിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നൊക്കെ പേരു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നാട്ടിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൃഷ്ണങ്ങളെയും അക്രമ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും രാഷ്ട്രീയമെന്നും അല്ലാത്തതെന്നും വേർതിരിക്കുകയും, രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ പേരിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന കൊള്ള, കൊല മുതലായവക്കു ശിക്ഷയിൽ ലാഘവം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം ഇന്നു മിക്ക നാടുകളിലും ഉള്ളതാണ്. ഇരുമൂലം പൊതുജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടപ്പാടും നഷ്ടങ്ങളും ഇന്നു ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. ഇസ്ലാമിൽ ഇങ്ങിനെയാരു വിഭജനമില്ലതന്നെ. ഈ വിഭജനത്തിനു യുക്തിയുടെയോ നീതിയുടെയോ ധർമ്മികതയുടെയോ പിൻബലമില്ലാത്തതാണ്. കമ്മികളുടെ അധികാര മോഹത്തിൽനിന്നു മാത്രം ഉടലെടുത്ത ഒരു കിരാതനിയമം മാത്രമാണിത്.

'രാഷ്ട്രീയമായി പുരോഗമിച്ച നാടുകൾ' എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന രാജ്യങ്ങളിലാണ് ഇത്തരം വികൃത നിയമങ്ങൾ അധികം കാണുന്നത്. അതിന്റെ ഫലമായി ജനങ്ങളുടെ ജീവനും സ്വത്തിനും രക്ഷയില്ലാത്തവിധം അസമാധാനവും, നാട്ടിൽ അരാജകത്വവും! മനുഷ്യ സ്വഭാവങ്ങളെക്കുറിച്ചു മനുഷ്യരെക്കാൾ അറിയുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾ മാത്രമേ യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യവംശത്തിന് ഇഹത്തിലും പരത്തിലും സമാധാനം നൽകുകയുള്ളൂ.

ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കേണ്ടി വന്ന ഒരു സന്ദർഭം നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുണ്ടായി. ഉക്ൽ, ഉന്നൈം (أبوعب) എന്നീ ഗോത്രങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഒരു സംഘം ആളുകൾ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ വന്ന് ഇസ്ലാം സ്വീകരിച്ചു. അവർ ആരോഗ്യമില്ലാത്തവരായിരുന്നു. വയറ് തടിക്കുകയും ശരീരം മഞ്ഞവർണ്ണമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അവർക്കു മദീനയിലെ പ്രകൃതി പിടിക്കാതായപ്പോൾ, അവരോടു 'ബൈതുൽമാൽ' (പൊതുണ്ണു്ഡാരം) വക ഭട്ടകളെ മേക്കുന്ന ഇടയന്റെ മണിച്ചു വെളിയിൽ പോയി താമസിക്കുവാനും, (കുക്കണത്തിനു) അവയുടെ പാലും, (ചികിത്സക്കു) അവയുടെ മൂത്രവും ഉപയോഗിച്ചു കൊള്ളുവാനും നബി (സ) കൽപിച്ചു. അങ്ങനെ, അവർക്കുവെച്ച് അവരുടെ ആരോഗ്യനില നന്നായിത്തീർന്നപ്പോൾ, അവർ നബി (സ) യുടെ മേക്കാരനെ ക്ഷമിയമാംവിധം കൊല്ലുകയും, ഭട്ടകളുമായി കടന്നുകളയുകയും ചെയ്തു. വിവരമറിഞ്ഞപ്പോൾ അവരെ തിരഞ്ഞു പിടിക്കുവാൻ നബി (സ) ആളയച്ചു. കണ്ടുകിട്ടിയ ശേഷം അവരുടെ കൈകാലുകൾ മുറിക്കുവാനും കണ്ണുകൾത്തുറുവാനും നബി (സ) കൽപിച്ചു. അങ്ങനെ അവർ വെയിലത്തു കിടന്നു ചാവുകയാണുണ്ടായത്. ഈ സംഭവം പ്രധാനപ്പെട്ട ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെല്ലാം ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അംഗശമം ചെയ്തുപോകുന്നതും, കൊല്ലപ്പെട്ട ശരീരത്തെ അംഗശം വരുത്തുന്നതും നബി (സ) വിരോധിച്ചിട്ടുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. എന്നാൽ അവരോടു ഇത്രയും നിഷ്കരുണം പെരുമാറുവാൻ കാരണം, അവർ ചെയ്ത നന്ദികേടോ, വിശ്വാസവഞ്ചനയോ അല്ല. അവർ നബി (സ)യുടെ ഇടയനെ കൈകാലുകൾ മുറിക്കുകയും, കണ്ണുകൾത്തുറുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണു കൊലപ്പെടുത്തിയിരുന്നത്. ഇതാണതിനു കാരണമെന്നു ഹദീസിന്റെ ചില മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം-6

38. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ; അവനിലേക്കു സമീപനമാർഗ്ഗം തേടുകയും ചെയ്യുവിൻ; അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിച്ചേക്കാം.

۞ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ
وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝

38. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ اتَّقُوا اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ اتَّقُوا തേടുക (അന്വേഷിക്കുക)യും ابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ അവനിലേക്കു സമീപനമാർഗ്ഗം ابْتَغُوا സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവിൻ جَاهِدُوا അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ جَاهِدُوا നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി لَعَلَّكُمْ വിജയം പ്രാപിക്കുക

അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച പലപ്പോഴും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിലേക്കുള്ള സമീപനമാർഗ്ഗം തേടുക (وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ) എന്നതിനെപ്പറ്റി യാണു ഇവിടെ പ്രത്യേകം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. **بَابُ** (വസീലത്തു്) എന്ന വാക്കിനു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട കാര്യത്തിലേക്കു ചെന്നു ചേരുവാനുള്ള-അഥവാ സമീപിക്കുവാനുള്ള-മാർഗ്ഗം (وَمَا يَزِيلُ أَيُّ يُغْرِبُ إِلَى الْمَقَرَّةِ) എന്നാണർത്ഥം. ഈ സമീപനം ആഗ്രഹപൂർവ്വമായിരിക്കുമെന്നുകൂടി ഇമാംറാഗിബ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നുണ്ട്. നിഘണ്ടുക്കളിലും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിലുമെല്ലാം കാണാവുന്നതാണിത്. ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട വിഷയത്തിലേക്കോ ആളിലേക്കോ സമീപിക്കുവാനുള്ള വല്ല മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിച്ചു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ **تَرَى** (തവസ്സല) എന്ന ക്രിയ രൂപവും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. **بَابُ** എന്ന വാക്കിനു 'ഇടത്തേ' എന്നും, **تَرَى** എന്ന ക്രിയക്കു 'ഇടത്തേടി' എന്നുമൊക്കെ ചിലർ താൽപര്യപൂർവ്വം അർത്ഥം പറഞ്ഞു വരാറുണ്ട്. ചിലർ അതോടുകൂടി ഈ അർത്ഥത്തെ ചൂഷണം ചെയ്തു കൊണ്ടു വളരെ വമ്പിച്ച അബദയ്ക്കാരെ പാമര ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചു വരുകയും ചെയ്യുന്നു. വാക്കർത്ഥമോ, വിവർത്തനമോ എന്തുതന്നെ ആയാലും ശരി, ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹുവിനേക്കു 'വസീലത്തു്' തേടാൻ (وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ) എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അല്ലാഹുവിനു വഴിപ്പെട്ടും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തും കൊണ്ട് അവന്റെ സാമീപ്യവും പ്രീതിയും നേടുവാൻ ശ്രമിക്കുവാൻ എന്നാണെന്നു ഏല്ലാ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനക്കളും വ്യക്തമാക്കിക്കാണാം. ഇതിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമേ ഇല്ല എന്നു ഇബ്നു കഥീർ (r) മുതലായവർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

മരണപ്പെട്ടുപോയവരോ, ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ളവരോ ആയ മഹത്മാക്കളെക്കൊണ്ടോ, പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ പോലെയുള്ള വല്ല വസ്തുക്കളെക്കൊണ്ടോ ഇട തേടുക-അഥവാ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ മുൻനിർത്തി പ്രാർത്ഥിക്കുക-എന്ന ഒരർത്ഥ വ്യാഖ്യാനം ഇസ്ലാമിന്റെ ക്ലാസ്സൽഭൂതമായി അഭിനയിക്കുന്ന ചില പണ്ഡിതന്മാർ തട്ടുത കാലത്തു നമ്മുടെ നാടുകളിൽ ഈ വാക്യത്തിനു നൽകിക്കാണുന്നു. ഇതു തികച്ചും വാസ്തവ വിരുദ്ധമാണെന്നു മാത്രമല്ല, ഇസ്ലാമിന്റെ അടിത്തറക്കുപോലും വിരുദ്ധമായ പല അനധികാരസത്തകളും, അനാചാരങ്ങളും, ശിർക്കപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഇതുവഴി അവർ ഇസ്ലാമീകരിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. ഈ തുറമുഖത്തെ വാഗ്ദാനവും, തീക്കുവിതർക്കങ്ങളും മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ നടമാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലമായതുകൊണ്ടും, സത്യാന്വേഷികൾക്കു സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ അധിക വിവരണമെന്നും ആവശ്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ആ ഭാഗത്തേക്കു നാം ഇവിടെ തിരിയുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.

39. നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിച്ചവർ, 'ഖിയാമത്തു' നാളിലെ ശിക്ഷയിൽ നിന്നു തെണ്ടംനൽ(കി മോചിതര) കൂവാൻ ഭൂമിയിലുള്ളതു മുഴുവനും, അതോടു കൂടി അതിന്റെ അത്രയും ഉണ്ടായിരുന്നാലും, അതവരിൽ നിന്നു സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. അവർക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയു മുണ്ടായിരിക്കും.

40. നരകത്തിൽ നിന്നു പുറത്തു പോകുവാൻ അവർ ഉദ്യമിക്കും; അവർ അതിൽ നിന്നു പുറത്തു പോകുന്നവരല്ല താനും.

അവർക്കു (മുറിയായ്തെ) നിലനിൽക്കുന്ന ശിക്ഷയു മുണ്ടായിരിക്കും.

٣٩- إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ
لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ
مَا تَقْبَلُ مِنْهُمْ عَدَابُ اللَّهِ ۚ
٤٠- يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرَجُوا مِنَ النَّارِ
وَمَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ۚ

39. إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ **لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا** അവർക്കുണ്ടായിരുന്നാലും **وَمِثْلَهُ مَعَهُ** ഭൂമിയിലുള്ളതു മുഴുവൻ **لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ** അതുപോലുള്ളതും, അതിന്റെ അത്രയും **مَا تَقْبَلُ مِنْهُمْ عَدَابُ اللَّهِ** അതുകൊണ്ടു, അതിനാൽ ശിക്ഷയിൽനിന്നു **يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرَجُوا مِنَ النَّارِ** ഖിയാമത്തുനാളിലെ **وَمَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا** അതു സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല **وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ** അവരിൽനിന്നു അവർക്കുണ്ടുതാനും **يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرَجُوا مِنَ النَّارِ** ശിക്ഷ **وَمَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا** വേദനയേറിയ 40. **يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرَجُوا مِنَ النَّارِ** അവർ ഉദ്യമിക്കും, ഉദ്യമിക്കും **وَمَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا** അവർ പുറത്തു പോകുവാൻ **لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا** നരകത്തിൽ നിന്നു **وَمَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا** അവരല്ല താനും **وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ** അവർക്കുണ്ടുതാനും **يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرَجُوا مِنَ النَّارِ** നിശ്ചയമായും

നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തതായ്ക്കു അനസ" (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'നരകക്കുറരിൽപെട്ട ഒരു പുരുഷനെ കൊല്ലുവരപ്പെട്ടു. നിന്റെ കിടപ്പു സ്ഥാനം നിനക്കു എങ്ങിനെ അനുഭവപ്പെട്ടുവെന്നു അവനോടു ചോദിക്കപ്പെട്ടു. വളരെ മോശപ്പെട്ട കിടപ്പുസ്ഥാനം എന്നു അവൻ പറയും. അപ്പോൾ മുമ്പിയോളം സ്വർണ്ണം (നിനക്കുണ്ടായാൽ) നിനക്കു തെണ്ടു നൽകാമോ എന്നു അവനോടു ചോദിക്കപ്പെട്ടു. എന്റെ രാജ്യ! അതെ, എന്നു അവൻ പറയും. അപ്പോൾ അല്ലാഹു പറയും: 'നീ കളവു പറയുകയാണ്. ഞാൻ നിന്നോടു അതിനെക്കൊണ്ടു നിസ്സാരമായ കാര്യമാണ് ആവശ്യപ്പെട്ടത്. എന്നിട്ട് നീ അതു ചെയ്തില്ല.' അങ്ങനെ, അവനെ നരകത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ കൽപിക്കും' (സൂ: 5) നരകക്കാരായ അവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'മുഖം നിമിത്തം അതിൽ നിന്നു പുറത്തുപോകുവാൻ അവർ ഉദ്യമിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും അവർ അതിലേക്കു തന്നെ മടക്കപ്പെടും' (സൂ: ഫജ: 22)

41 മോഷ്ടിച്ചവനും, മോഷ്ടിച്ചവളും, അവരുടെ കൈകൾ നിങ്ങൾ മുറിച്ചു കൊള്ളുവിൻ; അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിന്നു (തക്ക) പ്രതിഫലമായിട്ടു-(അതെ) അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള (പാരം നൽകുന്ന) ഒരു ശിക്ഷയായിട്ട്.

അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയാണു; അഗാധജ്ഞനാണു.

42. എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും തന്റെ അക്രമത്തിന്നു ശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്താൽ, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അവന്റെ മേൽ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതാണു.

നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാകുന്നു; കരുണാനിധിയാകുന്നു.

43. നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ? അല്ലാഹുവിനാണു ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും രാജാധിപത്യമുള്ളതെന്നു!

അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കും; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിന്നും കഴിവുള്ളവനുമാത്ര.

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ
فَاقْطِعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً
بِمَا كَسَبَا تَكَالُفُنَ اللَّهُ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

فَمَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ
فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

أَلَمْ تَعْلَمْ
أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ
وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

41. മോഷ്ടിച്ചവൻ, കട്ടവൻ, മോഷ്ടിച്ചവളും, കട്ടവളും നിങ്ങൾ മുറിക്കുവിൻ അവർ രണ്ടാളുടെയും കൈകൾ പ്രതിഫലമായിട്ടു, കൂലിയായിട്ടു അവർ സമ്പാദിച്ച (പ്രവർത്തിച്ച)തിന്നു ഒരു (പാരമായ) ശിക്ഷയായിട്ടു, തടവായിട്ടു അല്ലാഹുവിൽനിന്നു അല്ലാഹുവാകട്ടെ പ്രതാപശാലിയാണു അഗാധജ്ഞനാണു 42. എന്നാൽ ആരെങ്കിലും പശ്ചാത്തപിച്ചാൽ, ആർ മടങ്ങിയോ ശേഷമായിട്ടു തന്റെ അക്രമത്തിന്റെ നന്നായിത്തീരുകയും, (കർമ്മം) നന്നാക്കുകയും എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അവന്റെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കും നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണു കരുണാനിധിയാണു 43. നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടേ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു (എന്നു) അവനാണു, അവന്റെതാണു (എന്നു) രാജ്യം, രാജാധിപത്യം ആകാശങ്ങളുടെ ഭൂമിയുടെയും അവൻ ശിക്ഷിക്കും, ശിക്ഷിക്കുന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ പൊറുക്കുകയും ചെയ്യും, ചെയ്യുന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തിന്നും, വസ്തുവിന്നും കഴിവുള്ളവനാണു

പുരുഷനാവട്ടെ, സ്ത്രീയാവട്ടെ, മോഷ്ടിച്ചാൽ അതിനുള്ള ശിക്ഷാനിയമം കൈമുറിക്കലാണ്. മോഷണക്കുറ്റത്തിനുള്ള ശിക്ഷാനടപടി എന്നതിനു പുറമെ ആ മോഷ്ടാവും മേലിൽ മോഷണം നടത്താതിരിക്കുവാനും, മറ്റുള്ളവർക്കു ഒരു പാഠമായിരിക്കുവാനും അതു ഉപകരിക്കും. മോഷണം നടത്തൽ വളരെ നിഷ്പക്ഷമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണെങ്കിലും അതു ചെയ്തശേഷം അതിൽ നിന്നു വേദിച്ചു മടങ്ങുകയും, മേലിൽ നല്ല നടപടി സ്വീകരിച്ച് നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്താൽ അല്ലാഹു പൊറുത്തു കൊടുക്കും. ആകാശഭൂതികളുടെയെല്ലാം ആധിപത്യവും, ഭരണാധികാരവും അല്ലാഹുവിനുമത്രമാകുകൊണ്ടു ആരെയും രക്ഷിക്കുവാനും, ശിക്ഷിക്കുവാനും അവനു അധികാരവും അവകാശവുമുണ്ട്. എല്ലാററിനും അവനു കഴിവു ഉണ്ട്. ശിക്ഷിക്കേണ്ടതു ആരായാണെന്നും, പൊതുതുകൊടുത്തു രക്ഷിക്കേണ്ടതു ആരായാണെന്നുമൊക്കെ അവൻ തീർച്ചയാക്കുന്നതാണ്. അതിലൊന്നും ആർക്കും ചോദ്യം ചെയ്യാൻ അവകാശമില്ല. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു ചെയ്യാൻ അവനു ആവശ്യവും സമ്മതമോ സഹായമോ ആവശ്യമില്ല എന്നൊക്കെയാണു ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ.

അന്യന്റെ ധനം ഗുരുമായി എടുത്തുകൊണ്ടു പോകുന്നതിനാണു മോഷണം (൧൪) എന്നു പൊതുവെ പറയപ്പെടുന്നത്. പക്ഷേ, അതതു വസ്തുക്കൾക്കു അനുയോജ്യമായ സൂക്ഷ്മീപ്പട്ട സ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നു ഗുരുമായി എടുക്കുന്നതോ അതു നിയമപ്രകാരം മോഷണത്തിൽ പെടുകയുള്ളൂ. അളവിലും തൂക്കത്തിലും കൃത്രിമം നടത്തി അന്യരുടെ അവകാശം വഞ്ചിച്ചെടുക്കുക, പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽ വീണു കിടക്കുന്ന സാധനം എടുത്തുകൊണ്ടു പോകുക മുതലായവക്കൊന്നും ഈ ശിക്ഷാനിയമം ബാധകമല്ല. വഞ്ചിച്ചോ, ഉപായത്തിലോ, ബലം പ്രയോഗിച്ചോ അന്യന്റെ ധനം കൈക്കലാക്കുന്നവന്റെ കൈമുറിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. (അ: തി: ന: ൪) ഒരു നിശ്ചിത ശിക്ഷാനിയമം (൧) വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതും, അതേ സമയത്തു ഗൗരവപ്പെട്ടതുമായ കേസുകളിൽ കുറ്റത്തിന്റെ സ്വഭാവവും ഗൗരവവും അനുസരിച്ച് യുക്തമായ അച്ചക്ക നടപടി (൧൪) സ്വീകരിക്കുവാൻ ഭരണകർത്താക്കൾക്കു അധികാരം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ അധികാരപരിധിയിൽ അത്തരം കേസുകൾ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്.

മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തു എത്ര നിസ്സാരമായിരുന്നാലും കൈമുറിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മോഷ്ടാവിന്റെ കൈമുറിക്കണമെന്നല്ലാതെ ഈ വചനത്തിൽ അതിനു വേറെ ഉപാധികളൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നാണവർ ന്യായം പറയുന്നത്. ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുമുണ്ട്: 'മോഷ്ടിക്കുന്നവനെ അല്ലാഹു ശപിക്കട്ടെ! ഒരു മുട്ട മോഷ്ടിച്ചിട്ടു കൈ മുറിക്കപ്പെടുന്നു! ഒരു കയർ മോഷ്ടിച്ചിട്ടു കൈമുറിക്കപ്പെടുന്നു!' (ബു:) ഈ ഹദീസും ഇവർ തെളിവായി എടുക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, മറ്റു പല നബി വചനങ്ങളും പാഠ്യോധിച്ചാൽ, ഈ ഹദീസിന്റെ അൽപര്യം മോഷണക്കുറ്റത്തിന്റെ നിയമപരമായ വിശദീകരണം നൽകലല്ലെന്നും, അതിന്റെ ഹീനതയും അപലപനീയതയും വ്യക്തമാക്കലാണെന്നും കാണാവുന്നതാണ്. മോഷ്ടാവിന്റെ കൈ മുറിക്കേണമെങ്കിൽ മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുവിന്റെ വിലകൂടി പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒന്നിലധികം ബലപ്പെട്ട ഹദീസുകൾ നിലവിലുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി, നബി (സ) ഇബ്ബിനെ പറഞ്ഞതായി ആയിശാ (റ) ഉദ്യമിക്കുന്നു: 'ഒരു ദീനാറിന്റെ (പൊൻപണത്തിന്റെ) നാലിൽ രണ്ടാളിലോ, അതിനെക്കാൾ അധികമുള്ളതിലോ അല്ലാതെ കൈ മുറിക്കപ്പെടുകയില്ല.' (ബു: മു:) അഹ്മദ് (റ) ന്റെ രിവായത്തിൽ 'അതിൽ താഴെയുള്ളതിൽ മൂറിച്ചുകൂടാ' എന്നു കൂടിയുണ്ട്. മൂന്നു ദിർഹം (വെള്ളിപ്പണം) വില പിടിപ്പുള്ള ഒരു പരിച മോഷ്ടിച്ച കേസിൽ അാളുടെ കൈ മുറിക്കുവാൻ നബി (സ) കൽപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഇബ്നു ഉമർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ബു:മു:) ഈ ഹദീസുകളെയും മറ്റും അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടു മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുവിന്റെ വിലപിടിപ്പു കൂടി പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട് എന്നത്രെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം.

എന്നാൽ ചുരുങ്ങിയതു എത്ര വിലയുള്ള സാധനം മോഷ്ടിച്ചാലാണ് കൈ മുറിക്കപ്പെടേണ്ടതു എന്നുള്ളതിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കു വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങളാണുള്ളത്. ഹദീസുകളെ മനസ്സിലാക്കിയതിലും, പരിചയുടെ വില കണക്കാക്കിയതിലും, രിവായത്തുകൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിയോജിപ്പിക്കുന്നതിലും സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകുന്ന വ്യത്യസ്ത വീക്ഷണങ്ങളാണതിനു കാരണം. അവയിൽ പ്രധാനമായ രണ്ടഭിപ്രായങ്ങൾ (1) ആദ്യത്തെ ഹദീസിൽ കാണുന്ന പ്രകാരം കാൽ ദീനാറിൽ കുറഞ്ഞ വിലക്കുള്ള വസ്തുക്കളിൽ കൈമുറിക്കാൻ ഇല്ലെന്നും, (2) രണ്ടാമത്തെ ഹദീസിനെ ആസ്പദമാക്കി മൂന്നു ദിർഹമിന്റെ വിലപിടിപ്പുള്ളതിൽ കൈമുറിക്കാം-അതിനു താഴെയുള്ളതിൽ മൂറിച്ചു കൂടാ-എന്നുമാകുന്നു. ചില രിവായത്തുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, അക്കാലത്തെ ക്രയവിക്രയ നിലവാരമനുസരിച്ച് കാൽ ദീനാറിന്റെ വിലയും, മൂന്നു ദിർഹമിന്റെ വിലയും, ഏതാണു സമയമായിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ടു പ്രസ്തുത രണ്ടു ഹദീസുകളുടെയും അൽപര്യം ഒന്നു തന്നെയാണെന്നു ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ആപേക്ഷികമായി നോക്കുമ്പോൾ കാൽ ദീനാറിന്റെ അഭിപ്രായത്തിനാണു മുൻഗണന കണ്ടുവന്നത്. ൧൧ ൧1

വലഞ്ഞ കയ്യിന്റെ കൈപ്പത്തിയും മുഴുകിയും തമ്മിൽ ബന്ധിക്കുന്ന സന്ധിയിലാണു കൈമുറിക്കേണ്ടതെന്നുള്ളതിൽ ചിന്നാഭിപ്രായമില്ല. മൂറിച്ചശേഷം രക്തം കൂടുതൽ ഒഴുകിപ്പോകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടുന്ന ചാർഗ്ഗം.

സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. മോഷ്ടാവു പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിയാൽ അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വേദിച്ചവന്റെ കൈ മുറിക്കേണ്ടതില്ല എന്നല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ നിന്നുള്ള പാലോക ശിക്ഷയ്ക്കിരുന്നവനാകുന്നു. കൈ മുറിച്ചാലും മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുവേ, അതില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ വിലയോ ഉടമസ്ഥനായിട്ടു കൊടുക്കുകയും വേണം. റൊബുട് പേരിൽ മോഷണം തെളിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാൽ-ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കേണ്ടുന്ന ഒരു കേസുകളും അതിനെത്തന്നെ-ശിക്ഷയിൽ നിന്ന പ്രതിയെ ഒഴിവാക്കി വിടുവാൻ ഭരണകർത്താവിനു അധികാരമില്ല. അതിനായി ശുപാർശ നടത്തുന്നതും തെറ്റാകുന്നു. മക്കം വിജയകാലത്തു മുഹമ്മദി ഗോത്രത്തിലെ മൗസ്യ (موسى) കൂടുമ്പോഴായിപ്പോയ ഒരു സ്ത്രീ മോഷണം നടത്തിയപ്പോൾ അവളുടെ കൈ മുറിക്കുവാൻ നബി(സ) കൽപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. മുഹമ്മദിനോടു ഇതു വലിയ മനോവേദനയായി. ഒടുക്കം അവർ, നബി (സ) യുടെ പൊറുപ്പുപ്രത്യേകം സ്നേഹഭാവനയുമായ ഉസാ: (9) യെ നബി (സ) യുടെ അടുക്കലേക്കു ശുപാർശയെച്ചു. തിരുമേനിയുടെ ഭാവം മാറി. അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷാ നിയമത്തിൽ ശുപാർശയ്ക്കു വന്നിരിക്കുകയാണോ നീ? എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ ആക്ഷേപിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ ദസ്സലേ, എനിക്കു പാപമോപനം തേടണം എന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം മടങ്ങി. അനന്തരം തിരുമേനി ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. ആ പ്രസംഗത്തിൽ തിരുമേനി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'മുൻസമുദായങ്ങൾ, അവരിലുള്ള പ്രമാണികൾ മോഷ്ടിച്ചാൽ അവരെ വിട്ടുകളയുകയും, അവരിലുള്ള അബലന്മാർ മോഷ്ടിച്ചാൽ ശിക്ഷാനടപടി നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ടാണു അവർ നാശത്തിൽ പതിച്ചത്. അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണു മുഹമ്മദിന്റെ മകൾ ഫാത്തിമ തന്നെ മോഷ്ടിച്ചാലും ഞാൻ അവളുടെ കൈ മുറിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.' (ബു: മു) അന്ത്യരൂടെ വസ്തുക്കൾ വായ്പ വാങ്ങുകയും പിന്നീടു നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവളായിരുന്നു ആ സ്ത്രീ എന്നു വേറെ ചില ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്.

ഈ വചനത്തിൽ മോഷണക്കുറ്റത്തിനും, 36-ാം വചനത്തിൽ, അട്ടിമറി, കൊള്ള, കൊല മുതലായ ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും കടുത്ത ശിക്ഷാ നിയമം നിശ്ചയിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന കാരണവും അതിലടങ്ങിയ യുക്തിയും-പുരുഷിയ വാക്കുകളിലാണെങ്കിലും-അല്ലാഹു തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യനെപ്പറ്റിയും, അവന്റെ പ്രകൃതിയെപ്പറ്റിയും, അവന്റെ നൽകിയെപ്പറ്റിയുമെല്ലാം മനുഷ്യനോടും-അവൻ ഏതെങ്കിലും പുരോഗമിച്ചാലും ശരി-അധികം അറിയുക അല്ലാഹുവിന്നാണല്ലോ. ആകയാൽ, അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ കാര്യങ്ങളിലടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയും, മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഭാഗം അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവിലേക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യാനോ മനുഷ്യനു അർഹതയുള്ളൂ. അതിനപ്പുറം അവകാശപ്പെടുന്നവരിൽനിന്നു മാത്രമേ ഇസ്ലാമിലെ ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ പഴഞ്ചെന്നാണു, കീരാത നിയമങ്ങളാണു എന്നിട്ടോടി പരിഹാസവും പുച്ഛവും പുറത്തു വരുകയുള്ളൂ. ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളിൽനിന്നു ഇത്തരം വാദങ്ങൾ മേൽക്കുക സ്വാഭാവികം തന്നെ. എന്നാൽ, യൂറോപ്യൻ ചിന്താഗതികളിലും, ആധുനിക ഭൗതിക താൽപര്യങ്ങളിലും മുഴുകിയ ചില മുസ്ലിം പണ്ഡിത വേഷധാരികളും ആ വാദഗതിയെ ഏറ്റുപറയുന്നതു കാണാം. പക്ഷേ, അത്രത്തോളം തുറന്നു പറയുവാൻ ധൈര്യപ്പെടാത്ത അവയെല്ലാം അക്കാലത്തേക്കു മാത്രം ബാധകമായ ശിക്ഷകളായിരുന്നുവെന്നും, ഈ പരിഷ്കൃത യുഗത്തിനു യോജിച്ച ശിക്ഷാനടപടികൾ കൈക്കൊള്ളുകയാണ് ഇപ്പോൾ പ്രായോഗികമെന്നുതന്നെ അവർ അതൊന്നു മയപ്പെടുത്തിപ്പറയുമെന്നു മാത്രം.

ആകെത്തു പറഞ്ഞാലും ചില യഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ആർക്കും നിഷേധിക്കുക സാധ്യമല്ല. ഇസ്ലാമിലെ ശിക്ഷാ നിയമങ്ങൾ യഥാവിധി നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ഏതു കാലത്തും ഏതു ദേശത്തും കൊല, കൊള്ള, കളവു, വ്യഭിചാരം തുടങ്ങിയ നീചകൃത്യങ്ങൾ മറ്റൊരു കാലത്തെയും ദേശത്തെയും അപേക്ഷിച്ചു നാമു മാത്രമേ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളുവെന്നുള്ളതിനു ചരിത്രം സാക്ഷ്യമുണ്ടാകുന്നു. മുസ്ലിം രാഷ്ട്രങ്ങൾ പലതും ലോകത്തു നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും ഇസ്ലാമിനു ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ കുറേയൊക്കെ നടപ്പിലുള്ള ഏക രാഷ്ട്രം സുൽതാൻ അറേബ്യയത്രെ. ഫിജാസ് അതിന്റെ കീഴിലായിട്ട് അമ്പതിൽപരം കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു. അതിനു മുമ്പു മനുഷ്യജീവനും സ്വത്തിനും ഹിജാസിൽ അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്ന അക്ഷിതാവസ്ഥയും, അതിനുശേഷമുള്ള അയോവസ്ഥയും ഏറെക്കുറെ ഏറ്റുവാങ്ങാം അറിയാവുന്നതാണ്. ആ രണ്ടുവസ്ഥയും അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞവർ ഇന്നും ധാരാളമുണ്ടുതാനും. ശിക്ഷാനിയമങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും ആധുനിക രീതികളും ലഘൂകരിക്കുകയും ചെയ്യപ്പെടുന്നുവോ അത്രത്തോളം കുറ്റങ്ങളും കുറ്റവാസനയും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നുവെന്നുള്ളതു ഇന്നത്തെ 'പരിഷ്കൃത രാഷ്ട്രങ്ങൾ' തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞ ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. അതേ സമയം മൗദ്യോഗികമായ ലിഖിത നിയമങ്ങൾ (അവരുടെ ഭാഷയിൽ) പരിഷ്കൃതവും കാലോചിതവുമാണെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയ ഏതിരാളികൾപോലെയുള്ള ചിലരുടെ നേരെ അവർ എടുത്തുവരാറുള്ള ശിക്ഷാനടപടികൾ പലതും കാട്ടാളന്മാർ പോലും ലഭിച്ചു പോകുമെന്ന് പൈശാചികമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. പരിഷ്കൃത രീതിയിലുള്ള കാരാഗൃഹങ്ങളും പിഴകളുമാണല്ലോ ഇന്നത്തെ പ്രധാന ശിക്ഷാമുദ്രകൾ. ഏതെങ്കിലും ഒരു കുറ്റത്തിന് ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നവർ അതിനുശേഷം പിന്നെയും പരത്താ ഇരുപത്തോ പ്രാവശ്യം അതേ കുറ്റം തന്നെ അഭിമാനത്തോടെ ആവർത്തിക്കുന്നതും, അതേ ശിക്ഷ വീണ്ടും വീണ്ടും അനുഭവിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നതും ഇക്കാലത്തു ദുർലഭമല്ല. ഒരു കളവു കേസിൽ കൈ മുറിക്കലിനോ, ഒരു വ്യഭിചാരക്കേസിൽ നൂറടിമോ വിധേയനായ ഒരാൾ പിന്നീട് ആ കുറ്റം ആവർത്തിക്കുവാൻ മുതിരുകമോ? അതു കണ്ടറിഞ്ഞവർ അതിനുശേഷം ആ കുറ്റം ചെയ്യാൻ മയപ്പെടാതിരിക്കുമോ?

36-ാം വചനത്തിലെ ശിക്‌ഷാനിയമത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം **بَابُ فِي حُكْمِ الْبَيْتِ** (അതു അവർ ഇഹത്തിൽ അപമാനമായിരിക്കും) എന്നും, ഈ വചനത്തിലെ ശിക്‌ഷാനിയമത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം **بَابُ فِي حُكْمِ الْبَيْتِ** (അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിനുള്ള പ്രതിഫലവും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പാപം നൽകുന്ന ഒരു ശിക്ഷയും) എന്നും അല്ലാഹു പറയുന്നതു എത്ര അർത്ഥഗർഭമാണെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക! ഇസ്‌ലാമിലെ ശിക്ഷാ നിയമങ്ങളെ പഠിക്കുന്നതും, കീഴ്മതടയ്ക്കുന്നതും പാഞ്ഞു അധികം വേലിക്കുകയും, പരിഹസിക്കുകയും, അതോടുകൂടി, കാലാനുസൃത മെന്നും പരിഷ്കൃതമെന്നും അവകാശപ്പെടുന്ന ശിക്‌ഷാനിയമങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും, ഉദ്ബുദ്ധ രാഷ്ട്രങ്ങളെന്നു അഭിമാനം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന നാടുകളിൽ ഓരോ മണിക്കൂറിലും-അല്ല, ഓരോ മിനുട്ടിലും സെക്കൻഡിലും തന്നെ നടക്കുന്നത്ര കുറ്റങ്ങളും അക്രമ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഇസ്‌ലാമിന്റെ ശിക്ഷാ നിയമങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന നാടുകളിൽ കൊല്ലക്കേൾക്കിൽ പോലും സംഭവിക്കാറില്ലെന്നുള്ളതു (*) അനിഷ്ടധർമ്മമായ ഒരു താമാശ്ചന്ദ്ര്യമാത്രം ചന്ദ്രയൻ എത്ര പുരോഗമിച്ചാലും അവണപ്പറ്റി അവനെക്കാൾ അറിയുന്നവൻ അല്ലാഹു തന്നെയാണല്ലോ. സമുദായം പട്ടു മറാഗമിച്ചു സ.സകാശ സമ്പന്നമായിത്തീരുന്നതുവരെ മാത്രമേ ശിക്ഷാനിയമങ്ങളുടെ ആവശ്യമുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് സ്ഥിരമായ ഒരു ശിക്ഷാ നിയമത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല എന്നു ചിലർ പറയാറുണ്ട്. കൂറുകൂട്ടത്തോടെ സംഭവിക്കുമ്പോഴല്ലാതെ ആ നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലെന്നുള്ളതു ശരി തന്നെ. എന്നാലും വല്ലപ്പോഴും അതു സംഭവിക്കുന്ന പക്ഷം, അപ്പോൾ എടുക്കേണ്ടുന്ന നടപടി എന്താണെന്നു നോക്കത്തക്കവിധി നിർണ്ണയിച്ചു വെച്ചെടുത്തിരട്ടെ അതെന്നു നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ.

(*) അമേരിക്കയിൽ ഓരോ 39 മിനുട്ടിലും ഓരോ വയവും, ഓരോ 17 മിനുട്ടിലും ഓരോ സലാൽസംഗ്രഹവും, ഓരോ 41 സെക്കൻറിലും ഓരോ കാർമ്മോഷണവും, ഓരോ 17 സെക്കൻറിലും ഓരോ കവർച്ചയും നടക്കുന്നതായി പ്രസിദ്ധ പത്രമായ ടൈംസിന്റെ ഒരു സ്ഥിതിവിവരക്കണക്ക് ഉദ്യരിച്ചുകൊണ്ട് 1972 ഡിസംബർ മാസത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ബുദ്ധ്യലേഖയിൽ ഒരു റിപ്പോർട്ട് കാണുകയുണ്ടായി. അത സാരമായി കവിത ഒരു വർഷം ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ ഏതാനം കൊലപാതകവും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന സൂചന അതിസൂക്ഷ്മമായി അന്നത്തെ തിരിച്ചറയപ്പെട്ട പ്രസ്താവിച്ചതായി അൽമദീനാ പത്രത്തിൽനിന്ന് ഉദ്യരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ലഘുലേഖയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. 1979 ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ പുറത്തുവന്ന ഒരു മാസികാ പത്രത്തിൽ, 1979 ജൂലായ് ആഗസ്ത് ലക്കം തുടർച്ചയായ് രൂസ് ലിം. ഡയ് ജെസ്റ്റർ മാസികയിൽ നിന്ന് ഉദ്യരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ലേഖനത്തിൽ, ഹിന്ദുക്കളുടെ നാട്ടിൽ നടന്നിട്ടുള്ള രാഷ്ട്രീയ ക്രമക്കേടുകൾക്കു കാരണമായ, പശ്ചാതിമ മതത്തിൽ, ഫ്രാൻസ് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ ഓരോ പത്തുലക്ഷം ആളുകളിൽ ((കമ്യൂണിസ്റ്റ്) 75,000വും, 43,000വും, 32,000വും കുറ്റവാളികൾ ഉള്ളപ്പോൾ, സൂര്യ അനുസൃതമായി പത്തു ലക്ഷത്തിൽ 22 പേർ മാത്രം കുറ്റവാളികളുള്ളതായും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

[illegible][illegible]

44. ഹേ റസൂലേ, അവിശ്വാസത്തിന് (പതിക്കുവാൻ) യുക്തികൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരികുന്നവർ നിന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടു, (അതെ) തങ്ങളുടെ വായകൾക്കൊണ് ഈ ഞരം വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു പറയുകയും, തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവരിൽ നിന്നും; യഹൂദരായിട്ടുള്ളവരിൽ നിന്നും (അവിശ്വാസത്തിൽ പതിക്കുവാൻ യുക്തികൂട്ടുന്നവർ), വ്യാജത്തിലേക്കു ചെവി കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ! നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നിട്ടില്ലാത്തവരെ ചില ജനങ്ങളിലേക്കു ചെവിക്കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ!

വാക്കുകളെ അതിന്റെ സ്ഥാന (നിർണ്ണയ) ഞരക്കു ശേഷം അവർ മാറ്റം വരുത്തുന്നു. അവർ പറയുന്നു: 'നിങ്ങളെ ഇതു [ഈ മാറ്റം വരുത്തിയതു] നൽകപ്പെട്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; ഇതു നൽകപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ കാത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുക.

ഏതൊരുവനെ അല്ലാഹു പരീക്ഷണത്തിന് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ, അവനുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു യാതൊന്നും (തന്നെ) നീ സ്വാധീനമാക്കുകയില്ല തന്നെ.

അക്കൂട്ടർ-അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരത്രെ. അവർക്കു ഇഹത്തിൽ അപമാനമുണ്ടായിരിക്കും. അവർക്കു പരലോകത്തിൽ വമ്പിച്ച ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും.

يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ ۚ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَكُوتًا لِلْكَذِبِ سَكُوتًا لِّقَوْلِ آخَرِينَ ۚ لَمْ يَأْتُواكَ

يُحْزِنُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوا ۖ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا ۚ وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا ۚ

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَكُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۖ وَلَكُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

44. ഹേ റസൂലേ يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ നിന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ, വ്യസനിപ്പിക്കരുത്" എന്നു യാതൊരു കൂട്ടർ يُسَارِعُونَ യുക്തികൂട്ടുന്ന, ബദ്ധപ്പാടു കാണിച്ചു വരുന്ന الْكُفْرُ അവിശ്വാസത്തിൽ(പതിക്കുവാൻ) الَّذِينَ യാതൊരുത്തരിൽനിന്നു لَمْ പറഞ്ഞ لَمْ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു قُلُوبُهُمْ അവരുടെ വായകൾക്കൊണ് وَلَمْ വിശ്വസിച്ചിട്ടുമില്ല قُلُوبُهُ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ مِنَ الَّذِينَ യാതൊരുവരിൽനിന്നും لَمْ യഹൂദികളായ سَاعَ അധികം കേൾക്കുന്നവർ, ചെവി കൊടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ كَذِبٍ വ്യാജത്തിനും, കളവിലേക്കു, വ്യാജത്തിനുവേണ്ടി سَاعَ കേൾക്കുന്ന (ചെവി കൊടുക്കുന്ന)വർ قَوْلِ ഒരു ജനതയെ, ജനങ്ങളിലേക്കു, ജനതക്കുവേണ്ടി آخَرِينَ വേറെയുള്ള, മറ്റു كَرِهَ അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നിട്ടില്ല يَحْزِنُونَ അവർ മാറ്റം വരുത്തുന്നു كَلِمَ വാക്കുകളെ مِنْ ശേഷം അവർ പറയും قَوْلِهِمْ നിങ്ങളെ നൽകപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ مَا ഇതു هَذَا എന്നാലതു സ്വീകരിക്കുവിൻ, എടുക്കുവിൻ وَإِنْ ഇതു നിങ്ങളെ നൽകപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലോ فَاحْذَرُوا നിങ്ങൾ കാത്തു (ജാഗ്രതവെച്ചു) കൊള്ളുവിൻ وَمَنْ ആർ, ഏതൊരുവൻ يَرِدُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ لَنْ അവനെ പരീക്ഷണത്തിനും, കൃഷ്ണത്തിനും قَوْلِكَ എന്നാൽ നീ സ്വാധീനമാക്കുക (നിനക്കു കഴിയുക)യെന്നുള്ള അവൻ لَمْ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന്" യാതൊന്നും, ഒരു കാര്യത്തിനും. قَوْلِهِ അക്കൂട്ടർ الَّذِينَ യാതൊരുവരത്രെ لَمْ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല قَوْلِهِ അവൻ ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ قُلُوبُهُ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ لَمْ അവർക്കുണ്ടു الْبَاطِلُ ഇഹത്തിൽ عَذَابٌ അപമാനം, എളിയ لَمْ അവർക്കുണ്ടുതാനും. الْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ عَذَابٌ ശിക്ഷ عَظِيمٌ വമ്പിച്ച

45. വ്യാജത്തിന് ചെവി കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ! നിഷിദ്ധ (ധന) ഞ്ഞ തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ! എന്നാൽ, അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്ന പക്ഷം, നീ അവർക്കിടയിൽ വിധിച്ചു കൊള്ളുക, അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽ നിന്നു തിരിഞ്ഞു കളയുക. നീ അവരിൽ നിന്നു തിരിഞ്ഞു കളയുന്ന പക്ഷം, അവർ നിനക്കു യാതൊന്നും ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നതേയല്ല.

നീ വിധിക്കുകയാണെങ്കിലോ, നീതിമുറയനുസരിച്ചു അവർക്കിടയിൽ നീ വിധിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും, നീതിമുറ പാലിക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുന്നതാണ്.

46. നീന്നെ എങ്ങിനെ അവർ വിധികർത്താവാക്കും.- അവരുടെ പക്കൽ തരാത്തുണ്ടായിരിക്കെ? (അതെ) അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി അതിലുണ്ടു; പിന്നെ (യു) അതിനുശേഷം അവർ തിരിഞ്ഞു പോകുന്നു (എന്നിരിക്കെ)! അക്കൂട്ടർ, വിശ്വാസികളേ അല്ല.

٢٥- سَتُعَذِّبُ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّخْتِ
فَإِنْ جَاءَكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا

وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

٢٦- وَكَيْفَ يُحْكُمُونَكَ
وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ
ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ

45. വ്യാജത്തിന് ചെവി കൊടുക്കുന്നവർ, ചെവി കൊടുക്കുന്നവർ വ്യാജത്തിന്, വ്യാജത്തിനു വേണ്ടി തീറ്റക്കാർ, തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ എന്നാലവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നെങ്കിൽ ഏതാലവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നെങ്കിൽ നീ വിധിക്കുക അവർക്കിടയിൽ അല്ലെങ്കിൽ തിരിഞ്ഞു കളയുക, അവഗണിക്കുക അവരിൽ നിന്നു, അവരെപ്പറ്റി നീ തിരിഞ്ഞു കളയുന്ന പക്ഷം അവരിൽ നിന്നു അവർ നിനക്കു ഉപദ്രവം വരുത്തുകയേ ഇല്ല, നീന്നെ ഉപദ്രവിക്കയില്ലതന്നെ യാതൊന്നും നീ വിധിച്ചുവെങ്കിലോ നീ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അവൻ സ്നേഹിക്കുന്നു, ഇഷ്ടപ്പെടും നീതിമുറ പാലിക്കുന്നവരെ എങ്ങിനെ അവർ വിധി കർത്താവാക്കും അവരുടെ പക്കലിരിക്കെ, അവരുടെ അടുക്കലുണ്ടല്ലോ അതിലുണ്ടു അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി പിന്നെ അവർ തിരിഞ്ഞു പോകുന്നു അതിനുശേഷം അക്കൂട്ടരല്ല വിശ്വാസികളേ

അനിഷ്ഠ-ത്തിനു, കാര്യലാഭങ്ങൾ, വേണ്ടി അല്ലാഹുവിന്റെയും മനുഷ്യന്റെയും കൽപനകളെ ധിക്കരിച്ചു, മതനിയമങ്ങളെ മറുവിട്ടിട്ടു വരുന്ന വാക്കുകളും, അവരുടെ ചരൽമാരും അനുഭാവിക്കുകയായി വർത്തിക്കുന്ന കപട വിശ്വാസികളും അവിശ്വാസത്തിന്റെ അഗാധതയിലേക്കു (മുതലമനം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുകണ്ടു നബി (സ) വ്യസനിക്കേണ്ടതില്ല. അവരെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യം അല്ലാഹു തീർത്തു തരുന്നതാണ് എന്ന് അല്ലാഹു നബി (സ) യെ സമാധാനിപ്പിക്കുന്നു. ഈ വചനങ്ങളുടെ അവതരണത്തിനു ആസ്വപദമായ മത സംഭവം ബുഖാരി, മുസ്ലിം (റ) മുതലായവർ ഒന്നിലധികം മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വചനങ്ങളിലെ ഉള്ളടക്കം ഗ്രഹിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന ആ സംഭവം ഇതാണ്:-

‘യഹൂദികളിൽ ഒരു പുരുഷനും സ്ത്രീയും വ്യഭിചാരം ചെയ്തു, വ്യഭിചാരം ചെയ്തവരെ എറിഞ്ഞു കൊല്ലുവാനാണ് തരാത്തിലെ വിധി. ഏകിലും ആ വിധിക്കു പകരം അവർ മറ്റൊരു വിധി നിർമ്മിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തുകയാണു ചെയ്തിരുന്നതു. പക്ഷെ കൊണ്ട് അടിക്കുക, മുമ്പത്തു ചൂട്ടു കൂത്തുക (തീ പൊളിക്കുക),

കഴുത്തുപ്പുറത്തു തിരിച്ചിരുത്തി അങ്ങാടി ചുറ്റിച്ച് അപമാനിക്കുക എന്നൊക്കെയാണത്. ഈ രണ്ടാളെപ്പറ്റി എന്തു ഗീകഷ് കൈക്കൊള്ളണമെന്നു തീരുമാനിക്കുവാൻ അവർ നബി (സ)യുടെ അടുക്കലേക്കു ആളയച്ചു. അനുകൂലമായ വിധി കിട്ടിയാൽ അതു സ്വീകരിക്കാം. ഒരു പ്രവാചകന്റെ വിധി കിട്ടിയെന്നു തൃപ്തി അടയ്ക്കുകയും ചെയ്യാം. ഇല്ലാത്തപക്ഷം, നബി (സ) യുടെ വിധി തങ്ങൾക്കു ബാധകമല്ലെന്നു പറഞ്ഞു തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യാം. ഇതായിരുന്നു അവരുടെ ലക്ഷ്യം. താരാത്തിന്റെ നിയമമനുസരിച്ച് എറിഞ്ഞു കൊല്ലുവാൻ തന്നെയാണു നബി (സ) വിധിച്ചത്. താരാത്തിൽ രാജാവിനെ വിധിയില്ലെന്നു യഹൂദികൾ വാദിച്ചു. ഉണ്ടെന്നു അബൂല്ലാഹിബ്നുസലാമു(റ) പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം മൃഗ്യ ഒരു യഹൂപേണ്ഡിതനായിരുന്നുവല്ലോ. തീരുമേനി അവരോടു താരാത്തു കൊണ്ടു വാവുവാൻ കൽപിച്ചു. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ പണ്ഡിതനായിരുന്ന ഒരാൾ-ഇബ്നുസദ്യരിയ- താരാത്തടുത്തു ആ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച ഭാഗം വായിച്ചു. ഇടക്കു ഒരു സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ അവൻ അവിടെ കൈവെച്ച് അതിനപ്പുറം വായിക്കുകയായി. തീരുമേനി അവനോടു കൈപൊക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. നോക്കുമ്പോൾ എറിഞ്ഞു കൊല്ലുവാൻ കൽപിക്കുന്ന സൂക്തമായിരുന്നു അത്. (*) അങ്ങനെ, താരാത്തിന്റെ നിയമമനുസരിച്ചു ആ പുരുഷനെയും സ്ത്രീയെയും എറിഞ്ഞുകൊന്നു. ചില രീതിയായ്കളിൽ ഇങ്ങിനെയും കൂടിയുണ്ട്: 'താരാത്തിലെ വിധി തങ്ങൾ പറയും. പ്രകാരമാണെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, കൂട്ടത്തിൽ മൗനമവലംബിച്ചു നിന്നിരുന്ന ഒരാളോടു അല്ലാഹുവിനെ മുൻനിറുത്തി സത്യം തുറന്നു പറയുവാൻ നബി (സ) ആവശ്യപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ, അയാൾ സത്യം തുറന്നു പറഞ്ഞു. എറിഞ്ഞു കൊല്ലണമെന്നു താരാത്തിലുണ്ടെന്നും, കുലീന കുടുംബത്തിൽ പെട്ട ചിലർക്കു വേണ്ടി അങ്ങനെയായി വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തുകയും, ക്രമേണ അതൊരു അംഗീകൃത നടപടിയാായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു' ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നും അയാൾ വ്യക്തമാക്കി. ഇതാണാസംഭവം.

ഉന്നത വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവർ കൊലക്കുറ്റം ചെയ്താൽ പ്രതികാര നടപടിയിൽ ഇളവനുവദിച്ചു കൊണ്ടും, സാധാരണക്കാർ കൊലചെയ്താൽ പൂർണ്ണമായ നടപടി സ്വീകരിച്ചു കൊണ്ടും തീരുമാനമെടുക്കലും യഹൂദികളുടെ പതിവായിരുന്നുവെന്നും, ഒരു സംഭവത്തിൽ കക്ഷികൾ തമ്മിലുണ്ടായ വഴക്കിനെത്തുടർന്നു അവർ നബി (സ)യുടെ തീരുമാനത്തിനു വെക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചുവെന്നും, ആ സന്ദർഭത്തിലാണു ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചതെന്നും വേറെ ചില ഹദീസുകളിലും വന്നിരിക്കുന്നു. 48-ാം വചനത്തിലെ ഉള്ളടക്കം ഇതിനോടു കൂടുതൽ യോജിക്കുന്നതായും ചൂണ്ടിക്കാട്ടപ്പെടുന്നു. ഇബ്നു കഥീർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ഒന്നിലധികം സംഭവങ്ങളെ തുടർന്നു അവതരിച്ചതാകുന്നതിനും വിശദാധമില്ലല്ലോ. ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ എന്ന വാക്കിനു പരിഭാഷയിൽ കണ്ടതുപോലെ 'വ്യാജത്തിലേക്കു ചെവിക്കൊടുക്കുന്നവർ' എന്നും 'വ്യാജത്തിനുവേണ്ടി ചെവി കൊടുക്കുന്നവർ' എന്നും അർത്ഥം വരാം. കള്ളവാർത്തകൾ കേൾക്കുകയും, പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ഓവർക്കു വലിയ താൽപര്യമാണെന്നായിരിക്കും ആദ്യത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം അതിന്റെ സാരം. രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം എന്തെങ്കിലും ചോദ്യം കിട്ടി കളവു പറഞ്ഞു പറഞ്ഞുവാൻ വേണ്ടിയാണവർ നബി (സ)യുടെ അടുക്കൽ വന്നു പല്ലതും കേൾക്കുന്നതു എന്നും സാരമായിരിക്കും. ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ എന്ന വാക്കിനും അതുപോലെ, 'മരണാരൂ ജനതയിലേക്കു ചെവിക്കൊടുക്കുന്നവർ' എന്നും, 'മരണാരൂ ജനതക്കുവേണ്ടി ചെവിക്കൊടുക്കുന്നവർ' എന്നും അർത്ഥം ആകാവുന്നതാണ്. നബി (സ)യുടെ വാക്കുകളിലേക്കല്ല-മരണാരൂ കൂട്ടരുടെ വാക്കുകളിലേക്കാണ്-അവരുടെ ശ്രദ്ധ എന്നു ഒന്നാമത്തേതിനും, മരണാരൂ ജനതയുടെ ആവശ്യം അർത്ഥമാണ്-അവർക്കു ആരോപണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുവാൻ വല്ല പഴുതും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്-അവർ നബി (സ) യുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു ചെവിവരാക്കുന്നതു എന്നു രണ്ടാമത്തേതിനും സാരം നൽകപ്പെടുന്നു. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ അർത്ഥമില്ലാത്ത സ്വീകരിച്ചവരുണ്ട്. 'മരണാരൂ ജനത' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അഹങ്കാരം നിമിത്തം നബി (സ)യുടെ അടുക്കൽ വരാതെ മതകലേ നിന്നു കൂത്തിത്തിരുപ്പു നടത്തുന്ന യഹൂദികളാകുന്നു. ഇതു സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണു ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നിട്ടില്ലാത്ത) എന്നു അവരെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. 'ചെവി കൊടുക്കുന്നവർ' എന്നർത്ഥമല്ല, 'ചെവി കൊടുക്കൽ പതിവാക്കിയവർ, താൽപര്യപൂർവ്വം കേൾക്കാനുള്ളവർ' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥം കൂടി ഓർമ്മപിടിച്ചിട്ടുള്ളതാണു ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (സമ്മോളന) എന്ന വാക്കിന്റെ രൂപം. അതുപോലെത്തന്നെയാണു ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (അക്കാലുന) എന്ന വാക്കും. തീറ്റക്കാർ, അധികമായി തിന്നുന്നവർ, തിന്നൽ പതിവാക്കിയവർ എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ അതിലും അടങ്ങിയിരിക്കാന്നു. [*] കള്ളാരോപണങ്ങളും ദുഷ്പ്രചാരണങ്ങളും നടത്തുന്ന യഹൂദി

(*) ആവർത്തന പുസ്തകം അദ്യായം 22; സൂക്തം 21-26ൽ ബൈബിളിൽ ഈ നിയമം ഇന്നും കാണാവുന്നതാണ്

[*] അറബി വ്യാകരണ ശാസ്ത്രത്തിൽ (علم النحو) ൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള വിശേഷണ നാമങ്ങൾക്കു المبالغة (ശക്തികൂട്ടിപ്പറയുന്ന നാമങ്ങൾ) എന്നു സാങ്കേതികമായി പറയപ്പെടുന്നു.

കളും, അവർക്കുവേണ്ടി ചാവുവൃത്തി നടത്തുകയും അവരുടെ അപവാദങ്ങൾക്കു വളംവെപ്പു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കപടവിശ്വാസികളുമാണു ഉദ്ദേശ്യം.

..... ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكَ كُنُوزُكَ﴾ (വാക്കുകളുടെ സാമാനങ്ങൾക്കു ഭാഷ, അതു മറ്റൊരു വശത്തും) എന്നു പറഞ്ഞതു യഹൂദികളെക്കുറിച്ചാകുന്നു. ഇന്നിന്ന കാര്യങ്ങൾ ഇന്നിന്ന പ്രകാരമെന്നു അല്ലാഹു വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടു പിന്നെയും അവയിൽ ചിലതു മറുഭാവമെടുക്കുകയും, ചിലതിന്റെ അർത്ഥവും സമ്പദ്ഭാവം മാറ്റുകയും, ചിലതു മൂർഖ്യാഖ്യാനം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന അവരുടെ പതിവിനെയാണു ഇതു കുറിക്കുന്നത്. ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكَ كُنُوزُكَ﴾ ഇതു നൽകപ്പെട്ടെങ്കിൽ സ്വീകരിച്ചു കൊള്ളുക; ഇല്ലെങ്കിൽ കാര്യക്കാരാളുക) എന്നു പറഞ്ഞതു-മക്കിൽ ഉദ്യമിച്ച സംഭവത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ-അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ തോന്നിക്കുന്നവയ്ക്കും നബി (സ) പറഞ്ഞാൽ അതു സ്വീകരിക്കാമെന്നും, അല്ലാത്തപക്ഷം അതു തള്ളിക്കളയണമെന്നും അവരുടെ നേതാക്കൾ അവരോടു ഉപദേശിക്കുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാകുന്നു. അവർ എത്രമാത്രം മൃഷ്ടിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും, അവരുടെ ഹൃദയം എത്രമാത്രം ഹൃദയം ശുദ്ധമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നോ പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു നബി (സ)യെ അറിയിക്കുന്നതാണ്. "ആകാശകീലവും അല്ലാഹു പരീക്ഷണം നടത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു അവർക്കുവേണ്ടി നല്ലതും ചെയ്യാൻ നിനക്കു കഴിയുന്നതേയല്ല; ഹൃദയം ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കൂട്ടമാണവർ" എന്നു വാക്യം.

﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكَ كُنُوزُكَ﴾ എന്ന വാക്കിനു 'കുറപ്പും, പരീക്ഷണം, നിഷേധം, അപമാനം, മൂർഛാഭാവം, പ്രത്യാഘാതം' എന്നൊക്കെ സമ്പദ്ഭാവപിതം അർത്ഥം വരും. എന്നാൽ രാസി (റ) മൂലമുണ്ടായിരുന്നതായ-ഇവിടെ മർദ്ദം എന്നു കൊടുത്താലും യഹൂദികളെപ്പറ്റി യേശു (പ്രസംഭവിച്ചു മൂർന്നുവെച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന) കലാപിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു അവരെ ഫിത്നയനുഭവുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുവെന്നും അവരുടെ ഹൃദയം ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ഒരു വ്യക്തിത്വമായ, മനുഷ്യാത്മാവായ കൂടാതെ മറ്റൊരു ചിലവ് മൂർഛാഭാവംഗതമായിരിക്കുമെന്നല്ല ഇതിന്റെ അർത്ഥം. നന്നായിത്തീർന്നുവെന്നും ഹൃദയം ശുദ്ധമാക്കുവാൻ ഉള്ള ആഹ്ലാദം പ്രവർത്തനമോ മറ്റോ തന്നെ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവരെ ശുദ്ധീകരിച്ചു നന്നാക്കാതെ അവരുടെ മൂർഛാഭാവത്തിൽ താഴ്മയും വീഴ്ചയുണ്ടാക്കുവാൻ അവരെ അല്ലാഹു വിട്ടിരിക്കുകയാണു എന്നത്രെ അതിന്റെ അർത്ഥം. (36 ശുതലായ വചനങ്ങൾ നോക്കുക) ഇഹത്തിൽ അവർക്കു അപമാനവും പാതാൽ വാഴിച്ച ഗീകാരവും ഉണ്ട്. (.... ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكَ كُنُوزُكَ﴾) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം പ്രത്യേകം വിവരിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. അവർക്കുനിന്നു ഇത്രയൊക്കെ പ്രസംഭവിച്ചിട്ടു പിന്നെയും അവർ വ്യാജത്തിനു ചെലിക്കൊടുത്തു വരുന്നവരാണ്. അവർ നിന്ദിതരും മിന്നൽ പതിവാക്കിത്തീർന്നവരാണ് (﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكَ كُنُوزُكَ﴾) എന്നു കൂടി അല്ലാഹു ആക്ഷേപിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്നു അവരോടുള്ള കഠിനമായ വെറുപ്പും അർപ്പവർഗ്ഗമാണിതു കാണിക്കുന്നത്. അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമായി അറിയാതെ മാണ്, അവരുടെ ഉപജീവന മാർഗ്ഗംഗതമെന്നെങ്കിൽ മതവിധികളെ മറ്റൊരു മറിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിന്റെ പേരിൽ ചെലുലിയും, കോഴയും വാങ്ങുക പോലെയുള്ള നിന്ദിത കൃത്യങ്ങളുമാണ്. പിന്നെ അവർ എങ്ങിനെ നന്നായിത്തീർന്നുവാനാണ്? എന്നിങ്ങിനെ ഒരു സൂചനയ്ക്കായി അവർക്കിരിക്കുന്നു.

എന്തായാലും വല്ല വിഷയത്തിലും അവർ വിധി തേടിക്കൊണ്ടു വന്നാൽ, അവർക്കു വിധി കൊടുക്കുകയോ കൊടുക്കാതിരിക്കുകയോ ഇഷ്ടം പോലെ ചെയ്യാം; പക്ഷേ, വിധി കൊടുക്കുന്ന പക്ഷം അതു നീതികുറയുന്നവരിച്ചേ കൊടുക്കാവൂ എന്നു അല്ലാഹു നബി (സ) യെ ഉപദേശിക്കുന്നു. അവരുടെ പക്കൽ താഴ്മയുണ്ട്. ആവശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിധികളും അതിലുണ്ട്; എന്നിട്ടും അവർ അന്യസരിക്കാതെ പുറം തള്ളുകയാണു ചെയ്യുന്നതു; എന്നിരിക്കെ ചിലപ്പോഴൊക്കെ അവർ നബി (സ) യുടെ അടുക്കൽ വന്നു വിധി തേടുന്നതു എന്തിനാലാണ്? ഇതു മർദ്ദം തന്നെയാണ് എന്നത്രെ 40-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. അതെ, അവരുടെ നവ്യത്വപരതയിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നതല്ല; തങ്ങളുടെ ആഗ്രഹത്തിനനുസരിച്ച വിധി കിട്ടിയെങ്കിലോ എന്നുള്ള മൂർഛാഭാവത്തിന്റെ പിന്നിലുള്ളതു എന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ.

40-ാം വചനത്തെയും അതുപോലെയുള്ള വേറെ ചില വചനങ്ങളെയും മൂർഖ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാനുള്ള മൂസ്വികളെക്കൊണ്ടു മൈസംഗി എന്ന അംഗീകരിപ്പിക്കുവാൻ പാതിരിമാർ നടത്താറുള്ള പ്രകൃതശ്ലാഘനത്തിന്റെ ചുരുക്കപ്പരിഭാസം വിവരിക്കാം. ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكَ كُنُوزُكَ﴾

വിഭാഗം-7

47. നിശ്ചയമായും, നാം തന്നത്തു അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അതിൽ മാർഗ്ഗദർശനവും പ്രകാശവുമുണ്ട്.

(ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചു) കീഴൊതുങ്ങിയവരായ പ്രവാചകന്മാർ യഹൂദരായുള്ളവർക്കു അതുപ്രകാരം വിധിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു; 'റബ്ബാനീ'കളും [പുണ്യ പുരുഷന്മാരും], പണ്ഡിതന്മാരും (വിധിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു); (അതെ) അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ച അവരോടു കൂടത്തു സൂക്ഷിക്കുവാൻ ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടതും, അതിന് അവർ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരായിരുന്നതും നിമിത്തം, [അതു കൊണ്ടാണ് അവർ അതു പ്രകാരം വിധിച്ചിരുന്നത്] ആകയാൽ, നിങ്ങൾ മനുഷ്യരെ പേടിക്കരുതു; എന്നു പേടിക്കുകയും ചെയ്യണം; എന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കടക്കു നിങ്ങൾ തുച്ഛമായ വില വാങ്ങുകയും ചെയ്യരുത്.

ആർ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു പ്രകാരം വിധിക്കുന്നില്ലയോ, അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് അവിശ്വാസികൾ.

۞ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبُّنِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُخْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءً ۚ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَخْشَوْنِي ۚ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ

وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ۝

47. നിശ്ചയമായും നാം അവതരിപ്പിച്ചു തന്നെ അതിലുണ്ടു മാർഗ്ഗദർശനം പ്രകാശവും പുണ്യ പുരുഷന്മാർക്കു അതുകൊണ്ടു (അതു പ്രകാരം) വിധിച്ചിരുന്നു നബി (പ്രവാചകൻ)മാർ ഇസ്ലാം അംഗീകരിച്ച (കീഴൊതുങ്ങിയ)വരായ യഹൂദികളായവർക്കു റബ്ബാനീകളും (പുണ്യവാൻമാരും, മതനേതാക്കളും) പണ്ഡിതന്മാരും അവർ സൂക്ഷിക്കുക(കാക്കു)വാൻ ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും, ഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചു അവർ ആയിരിക്കുകയും അതിനും, അതിന്റെ മേൽ സാക്ഷികൾ അതിനാൽ നിങ്ങൾ പേടിക്കേണ്ട മനുഷ്യരെ പേടിക്കുകയും ചെയ്തിൻ നിങ്ങൾ വാങ്ങുകയും അരുതു എന്റെ ആയത്തുകൾക്കു അൽപ (തുച്ഛ) വില ആർ വിധിച്ചില്ലയോ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു, അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെ അവിശ്വാസികൾ, നന്ദികെട്ടവർ

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിലെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതു തന്നെയാണ് ഈ വചനവും അടുത്ത ചില വചനങ്ങളും. തന്നെത്തന്നെ അനുയായികളെന്നു വാദിക്കുന്ന ആ ചന്തയുടെ-യഹൂദികളുടെ-സ്ഥിതിഗതികൾ മുമ്പു വിവരിച്ചതു പോലെയാണ്. എന്നാൽ, ആ ഗ്രന്ഥം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതാണ്. ജനങ്ങൾക്കു സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാനാവശ്യമായ മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളും, അജ്ഞാനാധികാരങ്ങളിൽ നിന്നു മോചനം നൽകുവാനുള്ള പ്രകാശവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണത്. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ഏക മതമായ ഇസ്ലാമിന്റെ അനുയായികളെന്ന നിലക്കു അവന്റെ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു കീഴൊതുങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന പല പ്രവാചകന്മാരും, അത്തരം കാലങ്ങളിലെ മതനേതാക്കളും പുണ്യവാൻമാരുമായിരുന്ന 'റബ്ബാനീ'കളും പണ്ഡിതന്മാരുമൊക്കെ അതിലെ നിയമങ്ങളനുസരിച്ചു അവർക്കിടയിൽ വളരെക്കാലം വിധി നടത്തിപ്പോന്നിട്ടുണ്ട്. പേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സംരക്ഷണവും, അതിന്റെ പ്രബോധന കൃത്യവും ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു അവർ. അതിന്റെ സത്യതക്കും പരിശുദ്ധതയ്ക്കും അവർ സാക്ഷികളുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു അവർ ആ ചുമതല നിർവ്വഹിച്ചുപോന്നു. ഈ പാരമ്പര്യം നിലനിറുത്തേണ്ടുന്നവരാണ് യഹൂദികൾ എന്നാകെയാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തിന്റെ സാരം.

'ആകയാൽ, നിങ്ങൾ ജനങ്ങളെ പേടിപ്പിക്കണം, എന്നു പേടിക്കുകയും വേണം' (.... فليخرا أباي) എന്ന വാക്യം യഹൂദികളെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടുള്ളതാണ്. ജനങ്ങളെ ഭയന്നുകൊണ്ടും- അഥവാ ജനാനുകൂല്യം നഷ്ടപ്പെടുമെന്നു പേടിച്ചുകൊണ്ടും-അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾ മറന്നിരിക്കുകയും അതു ഒരു വലുതായ മാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിക്കുകയും നിറുത്തൽ ചെയ്യണമെന്ന ഒരു സൂചന, യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ വാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. യഹൂദികളുടെ അത്തരം ദുസ്വഭാവങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതിന് സൂക്ഷ്മിപ്പോടെയെന്നൊരു താക്കീതു അതിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കും ഉണ്ടായിരിക്കും. 'എന്റെ ആയത്തുക്കൾക്കു തുച്ഛമായ വില വാങ്ങരുത്' എന്ന അടുത്ത വാക്യത്തിൽനിന്ന ഇതു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് ആർ വിധിക്കുന്നില്ലയോ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണു അവിശ്വാസികൾ' (.... فليخرا أباي) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഈ താക്കീതു വീണ്ടും അല്ലാഹു നന്നുകൂടി ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു.

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതനുസരിച്ച് വിധിക്കാത്തവരെപ്പറ്റി അവർ അക്രമികളാകുന്നു (.... فليخرا أباي) എന്നു അടുത്ത വചനത്തിലും, അവർ തോന്നിയവാസികളാണു (.... فليخرا أباي) എന്നു 50-ാം വചനത്തിലും അല്ലാഹു പറയുന്നുണ്ട്. ഈ വചനത്തിൽ അവർ അവിശ്വാസികളാണു (.... فليخرا أباي) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 'അവർ അവിശ്വാസികളാണ്' എന്നുള്ള ഈവാക്യം അതിന്റെ പ്രത്യക്ഷാർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു പൊതു തത്വമെന്ന നിലക്കല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്നാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. കാരണം-അവർക്കിടയിൽ-സംശയാഹിതമായി അറിയപ്പെടുന്ന മറ്റു പല തത്വങ്ങളുമായി അതു യോജിക്കാതെ വരുന്നു. ഉദാഹരണമായി: ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത വല്ല വിധിയും-അതു യഥാർത്ഥത്തിൽ ശരിയായ വിധി ആയിരുന്നാൽ തന്നെയും-വിധിക്കുന്നവരെല്ലാം അവിശ്വാസികളായിത്തന്നെവെന്നു പറയേണ്ടി വരും. അതുപോലെത്തന്നെ, ഖുർആന്റെ വല്ല വിധിയേയും നിഷേധിക്കുകയോ, അതിന്റെ വിധി ഒരു മതവിധിയായി ഗണിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ ആരെങ്കിലും ഒരു തെറ്റായ വിധി വിധിച്ചാൽ അവരും അവിശ്വാസികളാണ്- അഥവാ ഇസ്ലാമിൽനിന്നു പുറത്തായവരാണു-എന്നും പറയേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ടു ൧൧൧:൧൧ (അവർ അവിശ്വാസികളാണു) എന്നുള്ള ഈ വാക്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വിവരിക്കുന്നതിൽ മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമായ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഒന്നിലധികം നിലപാടു സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നു. അതിന്റെ തന്നെ ചുരുക്കം ഇതാണ്:-

(1) പ്രസ്തുത മൂന്നു വാക്യങ്ങളും- അവിശ്വാസികളാണെന്നും, അക്രമികളാണെന്നും, തോന്നിയവാസികളാണെന്നും പറഞ്ഞതും- യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാകുന്നു. (2) യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും അടങ്ങുന്ന വേദക്കാരെ സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞതാണു ആ വാക്യങ്ങൾ. 44 മുതൽ 54 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിലെ പദാർത്ഥങ്ങൾ പ്രധാനമായും അവരെക്കുറിച്ചാണെന്നുള്ളതു ഇതിനു തെളിവായും പറയപ്പെടുന്നു. ഈ അഭിപ്രായത്തെയാണ് ഇബ്നു ജരിർ (൨) പിൻതാങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. (3) അല്ലാഹുവിന്റെ ഏതെങ്കിലും വിധിയെ നിഷേധിക്കുന്നവരെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വാക്യം. അതു തന്നെ അവിശ്വാസം തന്നെയാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. (4) ഇവിടെ ൧൧൧:൧൧ (അവിശ്വാസം) കൊണ്ടു വിവക്ഷ്യ സത്യവിശ്വാസത്തിനെതിരായ അവിശ്വാസമല്ല അല്ലാഹുവിനോടുള്ള നന്ദികേടും, സാക്ഷാൽ അവിശ്വാസത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന കാരണവും എന്ന അർത്ഥത്തിലാണതു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി നിയമങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതിന്റെ ഗൗരവം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുവാനാണ് ആ വാക്കു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഈ വാക്യത്തെപ്പറ്റി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (൨) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു അബ്ബാസിഹാതിമു, ഹാകിമു (൨) മററു ചിലരും ഉദ്യരിപ്പിക്കുന്നു: 'ഇതു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കുന്ന ആ അവിശ്വാസമല്ല.' താഇംസ (൨) പറഞ്ഞതായി വകീഉ (൨) ഉദ്യരിപ്പിക്കുന്നു: 'ഇതു മതത്തിൽ നിന്നു നീക്കം ചെയ്യുന്ന അവിശ്വാസമല്ല. ഇതു സംബന്ധിച്ചു പല റിവായത്തുകളും ഇബ്നു ജരിർ (൨) ഉദ്യരിച്ചു കാണാം. കൂറെയെല്ലാം ഇബ്നു കമീറു (൨) ഉദ്യരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവ ഉദ്യരിച്ച ശേഷം ഇബ്നു ജരിർ (൨) പറയുകയാണ്: 'ഈ പ്രസ്താവനകളിൽ എന്റെ അടുക്കൽ വാസ്തവത്തോടു കൂടുതൽ യോജിച്ചതു, ഈ ആയത്തുക്കൾ വേദക്കാരിലുള്ള അവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി അവതരിച്ചതാണെന്നാകുന്നു. കാരണം, ഇതിന്റെ മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള ആയത്തുക്കൾ അവരെപ്പറ്റിയും അവരുടെ വിഷയത്തിലും അവതരിച്ചതാണ്. അപ്പോൾ ഇതു (ഈ വാക്യവും) അവരെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കാവാനാണ് കൂടുതൽ ന്യായം. അല്ലാഹു ഒരു പൊതുവായ വിധിയായിട്ടാണല്ലോ ഇതു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്; എന്നിരിക്കെ, എങ്ങിനെയാണ് അതു അവരെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രത്യേക വിധിയായെന്നതു? എന്നു ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ, അതിനു മറുപടി: അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയെ നിഷേധിക്കുന്നവരായിരുന്ന ഒരു ജനതയെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച ഒരു പൊതുവിധിയാണിത്. അവന്റെ വിധി അവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ രൂപത്തിൽ തള്ളിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ടു അവർ അവിശ്വാസികളാണ് എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം വിധിക്കാതിരിക്കുന്ന എല്ലാവരെപ്പറ്റിയും പറയുവാനുള്ളതു-ഇബ്നു അബ്ബാസ് പറഞ്ഞതുപോലെ-അവർ അവിശ്വാസികളാണ് എന്നു തന്നെയാകുന്നു....'

മുസ്ലിം, ഹിന്ദു, ബോക്കോ, സന്ദീപ്തിനിന്നു അടർത്തിയെടുത്തും, വാക്കർത്ഥം മാത്രം കണക്കാക്കിയും ഈ വാക്യത്തിനു അർത്ഥം കാണിക്കുക വഴി, മുസ്ലിം സമുദായത്തിനു മുൻകാലത്തു വളരെയധികം ആപത്തു വരുത്തിയെല്ലാ ഒരു കക്ഷിയാണു 'ഖവാരിജു' (جواريج). ഖുർആനിൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത വല്ല വിധിയും ഉണ്ടാക്കുന്നവർ അവിശ്വാസികളാണ്. അവർ ഇസ്ലാമിൽ നിന്നു പുറത്താകും. എന്നായിരുന്നു അവരുടെ വാദം. (*) അലിയ്യും, മുആവിയായും (റ) തമ്മിൽ ഖിലാഫത്തു സംബന്ധിച്ചു നടന്ന വഴക്കം കാരണം രണ്ടുകൂട്ടരും ചേർന്നു ചില മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരെ നിയമിക്കുകയും അവരുടെ വിധി സ്വീകരിക്കുവാൻ സമ്മതിക്കുകയും ഉണ്ടായ സംഭവം ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമാണ്. രണ്ടുകൂട്ടരും ഖുർആന്റെ വിധിയല്ല സ്വീകരിച്ചതും മേധാസ്ഥൻമാരുടെ വിധിയാണു സ്വീകരിച്ചതും അതുകൊണ്ടു ഈ കക്ഷിയും അവിശ്വാസികളായി ഇസ്ലാമിൽനിന്നു പുറത്തുപോയിരിക്കുന്നു എന്നു 'ഖവാരിജു' വാദിച്ചു. ഈ വാക്യമായിരുന്നു അവർക്കതിനുള്ള തെളിവ്. ഇതിനെത്തുടർന്നു അവരും മറ്റു ജനവും (പ്രത്യേകിച്ചു അലി (റ) യുടെ കക്ഷിയും അവരും) തമ്മിൽ പല ഏറ്റുമുട്ടലുകളും നടക്കുകയുണ്ടായി. അലി (റ) അടക്കം പല സഹാബികളുടെയും, കുട്ടികളും സ്ത്രീകളുടെയും മുസ്ലിംകളായ പലരുടെയും രക്തം അവർ ചിന്തകയുണ്ടായി. ൫: ൮൧ (അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ വിധിയില്ല. (6:57; 12:40) എന്ന ഖുർആൻ വാക്യമായിരുന്നു ഖവാരിജ് കക്ഷിയുടെ മുമ്പാകെ. ഇതിനെപ്പറ്റി അലി (റ) പറഞ്ഞതു വളരെ ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ٱلْبَيْتُ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ (യഥാർത്ഥമായ ഒരു വാക്കു അതുകൊണ്ടു യഥാർത്ഥമായതു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.)

48. അവരുടെ [യഹൂദന്മാരുടെ] മേൽ അതിൽ [തന്നെ
ത്തിൽ] നാം നിയമമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: ആരക്ക
താളും, [ജീവനു ജീവനും] കണ്ണിനു കണ്ണും, മൂക്കിനു
മൂക്കും, ചെവിക്കു ചെവിയും, പല്ലിനു പല്ലും മുറിവു
(ചരക്കു മുറിവു)കളും പ്രതികാര നടപടിയായിരിക്കണമെന്നു്.

എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും അതിനെ പ്രതികാര നടപടി
യെ ധർമ്മമാക്കി (മാപ്പാക്കി)യാൽ അത്വന്തു പ്രായശ്ചി
ത്തമായിരിക്കും. ആർ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു പ്രകാരം
വിധിക്കുന്നില്ലയോ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് അക്രമികൾ.

٣٨- وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا
أَنْتَ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ
وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ
وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ
فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

48. ലക്ഷ്യം നാം രേഖപ്പെടുത്തുക (നിയമമാക്കുക)യും ചെയ്തു പല അവതരണങ്ങളിൽ പല അതിൽ
 ആൾ (ജീവൻ-ആത്മാവു-ദേഹം) എന്നു ആൾ... (ആൾ... കർമ്മം എന്നു) ആൾ കർമ്മം
 ആൾ കർമ്മം (പകരം) ആൾ കർമ്മം (പകരം) ആൾ കർമ്മം, കർമ്മം ആൾ
 കർമ്മം, കർമ്മം (പകരം) ആൾ കർമ്മം ആൾ കർമ്മം (പകരം) ആൾ കർമ്മം
 കർമ്മം നടപടിയാകുന്നു (എന്നു) ആൾ എന്നാൽ (എന്നി) ആൾ, ആൾകർമ്മം ആൾ
 (വിട്ടുകൊടുത്തു) എന്നാൽ ആൾ അതിനെ ആൾ എന്നാലതു ആൾ പ്രായശ്ചിത്തമാണു, പൊതുപ്പി
 കുന്നതാണു ആൾ അവനു ആൾ വിധിച്ചിട്ടുള്ളതു ആൾ അവതരിപ്പിച്ചതുകൊ
 ണു (പകരം) ആൾ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെ ആൾ അക്രമികൾ

യഹൂദികൾ മതകാര്യങ്ങളിൽ ചെയ്ത ഒരു തോന്നിയവാസ്. വെളിപ്പെടുത്തുന്നതാണു് ഈ വചനവും. യോഗ്യനായ ഭക്തുകൾ വ്യഭിചാരക്കുറ്റം ചെയ്താൽ ശിക്ഷയിൽ ഇളവു നൽകിയിരുന്നതു് പോലെ, ഉന്നത വിഭാഗക്കാ

(*) வவாരിஜ் എന്ന പേരിലുള്ള ആ ക്ക"ഷി ഇന്നു നിലവിലില്ല. ഏകിലും അവരുടേതു പോലെയുള്ള ചില അധിപ്രായങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന ചില ക്ക"ഷികളെ ഇക്കാര്യത്തും ചർച്ച ചെയ്യുന്നതാണ്. വവാരിജിന്റെ വാദം അന്നു പ്രധാനമായും മതപരമായ ലക്ഷ്യം വെച്ചായിരുന്നു. ഇക്കാര്യത്തുള്ളവർ പ്രധാനമായും ചില രാഷ്ട്രീയ അഭിപ്രായത്തോടുകൂടിയാണ് ആദ്യം പറയുന്നത്.

രായ ആളുകൾ കൊലപ്പെടുന്നു. ചെയ്തൽ പ്രതിക്കോലയിൽ നിന്നു ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടും, തെണ്ടും നൽകുന്നതിൽ ഇളവു നൽകിക്കൊണ്ടുമുള്ള ചില നടപടികളും അവർ സ്വീകരിച്ചു വന്നിരുന്നു. താരാത്തിലാകട്ടെ, കൊന്നവനെ കൊല്ലുക, കണ്ണു, മുക്കു, ചെവി മുതലായ അവയവങ്ങളെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവരോടു അതപ്രകാരം തന്നെ പകരം ചെയ്യുക, മുറിവുകൾ വരുത്തുന്നപക്ഷം അതപ്രകാരം അങ്ങോട്ടും മുമ്പു വരുത്തുക എന്നാണു നിയമിച്ചിട്ടുള്ളത്. യോഗ്യരും അയോഗ്യരുമെന്നും, പ്രമാണി വർഗ്ഗവും അധമ വർഗ്ഗവുമെന്നും ഉള്ള വ്യത്യാസമെന്നും അതിലില്ല. പക്ഷേ, അക്രമിയോടു പ്രതികാരം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം ആരെങ്കിലും വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ട് അവനെ പ്രതികാരത്തിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കുന്നതായാൽ അതു പുണ്യകർമ്മവും പാപമോചനത്തിനു കാരണമായിത്തീരുന്നതുമായെന്നും വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. താരാത്തിലെ വിധി നടപ്പിൽ വരുത്താതെ തത്സംഗ്രഹത്തോടു കൂടാതെ പുതിയ വിധിയുണ്ടാക്കി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതു അക്രമവും അനിതിയുമാകുന്നു എന്നു സാരം. പ്രതിക്രിയ നടത്തുന്നതിൽ താരാത്തിലെ ഈ നിയമം തന്നെയാണു ഇസ്ലാമിൽ ഇപ്പോഴും നിലവിലുള്ളത്.

ക്ഷിണ വചനത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമത്തിനെതിരായി മറ്റൊരു മതനിയമം സ്വീകരിക്കുന്നവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ വേദഗ്രന്ഥത്തെ നിഷേധിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതെന്ന നിലക്കു-അവർ അവിശ്വാസികളാണു (مُشْرِكِينَ) എന്നു പറഞ്ഞു. പ്രതികാര നടപടിയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട പുതിയ സമ്പ്രദായം അക്രമിയോടായ ആളുകൾക്കു ചെയ്യുന്ന അനിതിയാണെന്ന നിലക്കു അവരെപ്പറ്റി ഈ വചനത്തിൽ അവർ അക്രമികളാണു (مُشْرِكِينَ) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

സാക്ഷാൽ താരാത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കങ്ങളിൽ പിന്നീടു പല കാരണത്താലും നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. അതായത് ബാധിക്കാതെ സൂരക്ഷിതമായിത്തന്നെ അവശേഷിക്കുന്ന ചില ഭാഗങ്ങളും ഇന്നത്തെ ചൈമ്പ്ലിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു നിഷേധിക്കാവതല്ല. ആ ഭാഗങ്ങൾ ഇന്നിന്നതാണെന്നു തീർത്തു പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല എന്നുള്ളതു അത്യന്താർത്ഥം. പ്രതിക്രിയ സംബന്ധിച്ചു താഴെ കാണുന്ന വാക്യങ്ങളും (അല്ലാഹുവിനറിയാം) വിശ്വാം ഉണ്ടാകരുത്, പ്രതിമകൾ വെക്കരുതു എന്നിങ്ങനെ തുടങ്ങി ജീവിതത്തിന്റെ പല വശങ്ങളും ബാധിക്കുന്ന വളരെയധികം നിയമങ്ങളും വിധികളും വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ പുറപ്പാടു പുസ്തകത്തിൽ ഇതിനെ കാണാം: '...ജീവനു പകരം ജീവൻ കൊടുക്കണം. കണ്ണിനു പകരം കണ്ണു; പല്ലിനു പകരം പല്ലു; കൈക്കു പകരം കൈ; കാവിനു പകരം കാൽ; പൊള്ളലിനു പകരം പൊള്ളൽ; മുറിവിനു പകരം മുറിവ്; തീണ്ണപ്പിന്തു പകരം തീണ്ണപ്പ്' (പുറപ്പാടു അ: 21ൽ 23-25.)

49. (മേൽപറഞ്ഞ) അവരുടെ (കാൽ) പാടുകളിലായി നാം മർയമിന്റെ മകൻ ഈസായെ തൂടർന്നയക്കുകയും ചെയ്തു; തന്റെ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന താരാത്തിനെ (ശരിവെച്ചു) സത്യപ്പെടുത്തുന്നവനായിക്കൊണ്ടും.

അദ്ദേഹത്തിനു നാം 'ഇഞ്ചീലും' നൽകി; അതിൽ മാർഗ്ഗദർശനവും, പ്രകാശവും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടും, അതിന്റെ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന താരാത്തിനെ (ശരിവെച്ചു) സത്യമാക്കിക്കൊണ്ടും; സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കു മാർഗ്ഗദർശനവും, സദുപദേശവുമായിക്കൊണ്ടും.

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَلًّىٰ قَالًا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَتُورَةٌ
وَمُصَلًّىٰ قَالًا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
وَهُدًى
وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

49. ്ലി നാം തൂടർത്തുക (തൂടർന്നയക്കുക)യും ചെയ്തു അവരുടെ (കാൽ) പാടുകളിലായി, പിറകിൽ ്ലി ഈസായെ, ഈസായെക്കൊണ്ടും മർയമിന്റെ മകൻ ്ലി സത്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും ്ലി തന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ ്ലി താരാത്താകുന്ന താരാത്തിൽനിന്നും ്ലി അദ്ദേഹത്തിനു നാം നൽകുകയും ചെയ്തു ്ലി ഇഞ്ചിൽ ്ലി അതിലുണ്ടായിക്കൊണ്ടും ്ലി മാർഗ്ഗദർശനം, നേർവഴി ്ലി പ്രകാശവും ്ലി സത്യപ്പെടുത്തുന്നതായും ്ലി അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ ്ലി താരാത്താകുന്ന ്ലി മാർഗ്ഗദർശനമായും, മാർഗ്ഗദർശകമായിക്കൊണ്ടും ്ലി സദുപദേശവും ്ലി സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കു

50. ഇഞ്ചീലിന്റെ ആരംഭാർ അതിൽ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരവും വിധിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം ആർ വിധിക്കുന്നില്ല യോ അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണു തോന്നിയവാസികൾ.

٥٠- وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْإِنجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ
وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

50. **فَاحْكُم بِلَا** വിധിച്ചുകൊള്ളട്ടെ **الْإِنجِيلِ** ഇഞ്ചീലിന്റെ ആരംഭാർ **بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ** അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം **وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ** ആർ വിധിച്ചില്ലയോ, വല്ലവരും വിധിക്കാതിരുന്നാൽ **فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ** അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം, ഇറക്കിയതുകൊണ്ടു എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ തന്നെ തോന്നിയവാസികൾ, ധിക്കാരികൾ

താരാത്തു അവതരിപ്പിച്ചതിനെയും പല പ്രവാചകന്മാർ മുഖേനയും അതിന്റെ അർത്ഥഗ്രഹണയും പ്രബോധനം ചെയ്തുവന്നതിനെയും കുറിച്ചു പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അവരുടെയെല്ലാം പിറകിലായി ഈസാ (അ) നബിയെ നിരയോഗിച്ചതിനെയും, അദ്ദേഹം മുഖേന ഇഞ്ചിൽ അവതരിപ്പിച്ചതിനെയും കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈസാ (അ) നബിയാകട്ടെ, ഇഞ്ചിലാകട്ടെ, താരാത്തിനെ പുരത്തളുകയോ, നീക്കം ചെയ്യുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. ആ അർത്ഥഗ്രഹണയ്ക്കു ശരിവെക്കുകയും, അതിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. സൂ: ആലൂഇംറാൻ 80ൽ കണ്ടതുപോലെ, അൽപമാത്രമായ ചില കാര്യങ്ങളോഴിച്ചു ബാക്കി വിഷയങ്ങളിലെല്ലാം താരാത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ-അഥവാ മൂസാ (അ) മുഖേന നടപ്പാക്കപ്പെട്ട ശരീഅത്തു നിയമങ്ങൾ-തന്നെയായിരുന്നു ഈസാ (അ) നബിയും പിൻപറ്റിയിരുന്നത്. ഇഞ്ചീലിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, താരാത്തിനെപ്പോലെയുള്ള ഒരു നിയമ പ്രമാണമുണ്ടായിരുന്നില്ല അത്. പ്രധാനമായും അതു സദുപദേശങ്ങളുടെയും സുവിശേഷങ്ങളുടെയും ഒരു സമാഹാരമായിരുന്നു. 'ഇഞ്ചിൽ' എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം തന്നെ സുവിശേഷം എന്നത്രെ. എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെയും പ്രബോധന ലക്ഷ്യവും, എല്ലാവരുടെയും പ്രബോധനം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്ന മതവും ഒന്നാകുകൊണ്ടു ഓരോ പ്രവാചകനും വരുമ്പോൾ, തന്റെ മുമ്പുള്ള പ്രവാചകന്മാർ സ്വീകരിച്ചു വന്ന അതേ നടപടിമാർഗ്ഗം അദ്ദേഹവും പിൻപറ്റേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അനൂഷ്ഠാന മൂലകളുടെ വിശദാംശങ്ങളിൽ കാലികമായ പരിതസ്ഥിതികൾ നിമിത്തം വല്ല മാറ്റവും ആവശ്യമായി വരുമ്പോൾ, അതിൽ മാത്രം അദ്ദേഹം മുഖേന പുതിയ ചില നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും, അല്ലാത്തവയിൽ പൂർവ്വമാർഗ്ഗം പിൻതുടരുകയുമാണ് പതിവ്.

ഈസാ (അ) ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചതായി ബൈബിളിന്റെ പുതിയ നിയമത്തിൽ തന്നെ കാണാവുന്നതാണ്: 'ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തെ (താരാത്തിനെ) യോ, പ്രവാചകന്മാരെയോ നീക്കേണ്ടതിനു വന്നു എന്നു നിരൂപിക്കരുത്. നീക്കുവാനല്ല, നിവൃത്തിപ്പാനത്രെ ഞാൻ വന്നത്'... സകലതും നിവൃത്തിയാകുവോളം ന്യായപ്രമാണത്തിൽ നിന്നു ഒരു വള്ളിയെങ്കിലും പൂള്ളിയെങ്കിലും ഒരു നാളും ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല'. (മത്തായി, 5ൽ 17-19) ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഈസാ (അ) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചവരും താരാത്തിന്റെ പഴയ നിയമനടപടികൾ തന്നെയാണ് അംഗീകരിച്ചു വന്നിരുന്നത്. കാലക്രമത്തിൽ യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിൽ പകയും ശത്രുതയും മുഴുത്തൊട്ടുകൂടിയാണു ക്രിസ്ത്യാനികൾ പഴയ നിയമം വർജ്ജിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതും, അത്സംഗമനത്തു പുരോഹിതവർഗ്ഗം പുതിയ നിയമനടപടിച്ചട്ടങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതുമെന്നു ക്രിസ്തീയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്നെ സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു യഥാർത്ഥമാകുന്നു.

ഇഞ്ചീലിന്റെ ആരംഭാർ അതിലുള്ള പ്രകാരം വിധിച്ചുകൊള്ളട്ടെ (**...فَاحْكُم بِلَا**) എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഇഞ്ചീലിൽ സുവിശേഷങ്ങൾക്കും സദുപദേശങ്ങൾക്കും പുറമെ ചില നിയമങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കും. എന്നാൽ, ഇഞ്ചീലിന്റെ അനുയായികൾ താരാത്തിനെയോ, ഖുർആനെയോ അംഗീകരിക്കേണ്ടതില്ലെന്നോ, അവർ ഇഞ്ചീലിനെ മാത്രം അവലംബിച്ചാൽ മതിയെന്നോ അല്ല ആ പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. താരാത്തിനെ ശരിവെച്ചും അതിന്റെ സത്യത സ്ഥാപിച്ചും കൊണ്ടാണു ഈസാ (അ) നബിയും ഇഞ്ചീലും വന്നിട്ടുള്ളത്. എന്നിരിക്കെ അീവർ താരാത്തിനെ പിൻപറ്റാൻ അനിവാര്യമായിത്തീരുന്നു. നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ പരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷങ്ങളും, തിരുമേനിയുടെ വിശ്വസിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള മുന്നറിയിപ്പുകളും രണ്ടിലും-താരാത്തിലും ഇഞ്ചീലി

ലും-ഉണ്യുതാനും. [*] അപ്പോൾ, ഇഞ്ചീലിലുള്ള കൽപനകൾ യഥാവിധി സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം അവർ നബി (സ) യിലും ഖുർആനിലും വിശ്വസിക്കലും അനിവാര്യമായിത്തീരുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു ഒരു വേദഗ്രന്ഥമുണ്ട്, അതിനെയാണ് ഞങ്ങൾ പിൻപറ്റുന്നത് എന്ന അവകാശപ്പെടുന്ന യഹൂദികൾ അവരുടെ ആ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ അധ്യക്ഷനങ്ങളിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ചതുപോലെ, അതേ അവകാശവാദം നടത്തുന്ന ഇഞ്ചീലുകാർ-ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ചിരിക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. 'ഇഞ്ചീലിന്റെ ആകാശ് അതിൽ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു പ്രകാരം വിധിക്കട്ടെ' എന്ന പറയുവാൻ കാരണം അതുകൂടെ അല്ലാഹു ഈസാ (അ) നബിക്കു നൽകിയ യഥാർത്ഥ ഇഞ്ചീലും അതിൽ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതാണു ഉദ്ദേശ്യമെന്നു വ്യക്തമാണു. അഥവാ, സുവിശേഷങ്ങൾ എന്ന പേരിൽ പലതും എഴുതിയുണ്ടാക്കിയതല്ല.

അങ്ങിനെ വിധിക്കാത്ത പക്ഷം-അഥവാ അല്ലാഹു അതിൽ അവതരിപ്പിച്ച വിധികൾ സ്വീകരിക്കാത്തപക്ഷം-അതു തോന്നിയവാസവും ധിക്കാരവുമാണെന്നു അല്ലാഹു അവരെ താഴ്ന്നു നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (ഫാസിഖ്) എന്ന വാക്കിനു 'അനുസരണം കെട്ടുവൻ, തോന്നിയവാസി, ധിക്കാരി, ഞായാടി, കൽപന ധിക്കാരികൾ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം പറയാം. 'ക്വഫർ' (അവിശ്വാസം) അടക്കമുള്ള വൻകുറ്റങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരും ഖുർആനിൽ ഈ വാക്കു ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. 'ക്വഫർ' നു താഴെയുള്ള വൻകുറ്റം വല്ലതും ചെയ്തവരെയും പതിവായി ചെയ്ത കുറ്റങ്ങൾ ചെയ്തു വരുന്നവരെയും ഉദ്ദേശിച്ചു മാത്രമാണു സാധാരണയായി പലതും 'ഫാസിഖ്' എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നതുകൊണ്ടും ഇതു പിൽക്കാലത്തു പ്രചാരത്തിൽ വന്ന ഒരു സാങ്കേതികാർത്ഥമാകുന്നു.

തരറാത്ത്, ഇഞ്ചീൽ, സബൂർ എന്നിവയെപ്പറ്റി ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാരുടെ പ്രചാരണം

أنا قد كنت قد سمعت (അവരുടെ അടുക്കൽ തരറാത്തുണ്ട്)-അതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയുണ്ട്.) എന്നു 48ലും ഇഞ്ചീലിലുള്ള പ്രകാരം വിധിക്കട്ടെ എന്നു ഈ വചനത്തിലും അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇതുപോലെ മുൻ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു വേറെ ചില ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളെയും പൊക്കിക്കൊട്ടിക്കൊണ്ട് ഇന്നു ക്രിസ്തീയ സഭകളുടെ കൈവശമുള്ള ബൈബിളിലെ പഴയ നിയമ വിഭാഗത്തിലെ ആദ്യത്തെ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങൾക്കാണ് തരറാത്തെന്നു പറയുന്നതെന്നും, പുതിയ നിയമ വിഭാഗത്തിലെ ആദ്യത്തെ നാലു സുവിശേഷങ്ങളാണ് ഇഞ്ചീൽ എന്നും, പഴയനിയമത്തിലെ സങ്കീർത്തന പുസ്തകമാണു സബൂർ എന്നും ക്രിസ്ത്യാനികൾ വാദിച്ചു വരുന്നതും സത്യാവസ്ഥ അറിയാത്ത ചില പാശ്ചാത്യർ അതു ശരിയാണെന്നു ധരിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. തികച്ചും അബദ്ധമാണ് ഈ വാദം. കാരണം തെളിവു സഹിതം വിശദീകരിക്കുന്നപക്ഷം അതു കൂറെ ദീർഘിച്ചുപോകും. ഇത്തരം ക്രിസ്തീയവാദങ്ങളെ വണ്ഡിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും നിലവിലുണ്ടുതാനും. അതുകൊണ്ടു ചുരുക്കം ചില സൂചനകൾ മാത്രം ഇവിടെ നൽകുന്നു:-

(1) ഇസ്രാഇലുകൾ വാക്കുകളെ അവയുടെ സ്ഥാനം വീട്ടു തെറ്റിക്കുന്നുവെന്നും, അവർക്കു ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടതിൽ നിന്നും ഒരു ഭാഗം അവർ വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും 14-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞു. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ഉൽബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ടതിൽ ഒരു ഭാഗം അവർ വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു 15-ാം വചനത്തിലും, വേദക്കാർ പലതും മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി 16-ാം വചനത്തിലും പറഞ്ഞു. സ്വന്തം കൈകൊണ്ടു ഗ്രന്ഥം എഴുതിയുണ്ടാക്കിയശേഷം അതു അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ളതാണെന്ന് അവർ പറഞ്ഞിരുന്നതായി അൽബഖറ 79ലും, യഥാർത്ഥവും അയഥാർത്ഥവുമായി അവർ കൂട്ടിക്കലർത്തുന്നതായും, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെ അവർ യഥാർത്ഥം മറച്ചുവെക്കുന്നതായും ആലുഇറാൻ 71ലും ആക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ വേറെയും പല പ്രസ്താവനകളും ഖുർആനിൽ കാണാം. ഇതെല്ലാം പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഖുർആൻ അവർ സത്യവേദഗ്രന്ഥമായി അവകാശപ്പെടുന്ന ബൈബിളിൽ തരറാത്തു. ഇഞ്ചീലും സബൂറും സൂക്ഷിതമായി നിലവിലുണ്ടെന്നും, അവരുടെ പക്കലുള്ള ആ ഭാഗങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ആ പേരുകൾ പറയുന്നതെന്നും എങ്ങിനെ കരുതും? മാത്രമല്ല അല്ലാഹുവിനെയും പ്രവാചകന്മാരെയും സംബന്ധിച്ചു നീചവും നിന്ദ്യവുമായ ചില കഥനങ്ങൾ കൂടി ബൈബിളിൽ പലതും കാണാം. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ അങ്ങിനെ വല്ലതും ഉണ്ടാകാമോ?

(*) സൂ: സ്വഫ്-ഫ് 6-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം നോക്കുക.

(2) താരാത്താണെന്നു വാദിക്കപ്പെടുന്ന പഴയ നിയമത്തിലെ ഉൽപ്പത്തി, പുറപ്പെട്ടു, ചേർത്തു, സംഖ്യ, ആവർത്തനം എന്നീ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങളും, സബൂരെന്നു വാദിക്കപ്പെടുന്ന സമീർത്തനങ്ങളും ഏഴുതീയ കർത്താക്കൾ താരാണെന്നും, അവയുടെ കാലം ഏതാണെന്നുമുള്ളതിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ ഇതുവരെ തർക്കം തീർന്നിട്ടില്ല. ബൈബിളിലെ മിക്ക പുസ്തകങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയും ഇതുതന്നെ. മാത്രമല്ല, ആ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങൾ അപ്പടി മോശ (മൂസാ നബി) ഏഴുതീയതല്ലെന്നു കാണിക്കുന്ന പല തെളിവുകളും അവയിൽ തന്നെ ഉണ്ടുതാനും. സമീർത്തന പുസ്തകത്തിന്റെ സ്ഥിതിയും ഇതുതന്നെ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, മോശ ഏഴുതീയ ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ആ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങളിലും, ദാവീദു (ദാവൂദു നബി) ഏഴുതീയ ഏതാനും ഗാനങ്ങൾ സമീർത്തനങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നും, ആ ഭാഗം ഏതാണെന്നു തീർത്തു പറയുക സാധ്യമല്ലെന്നുമാണ് പണ്ഡിതാഭിപ്രായമെന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആധികാരിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ തന്നെ പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. അപ്പോൾ, താരാത്തും സബൂറും ബൈബിളിലുള്ള മേൽപറഞ്ഞ പുസ്തകങ്ങളാണെന്നു എങ്ങിനെ പറയും? താരാത്തിന്റെ മൂല പ്രതിപോലും വളരെകാലം നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയ ശേഷം ഓരോ തന്റെ ഓർമ്മയിൽ നിന്ന് ഏഴുതീയുണ്ടാക്കിയതാണെന്നും, അതിൽ നിന്നു പിന്നീടു പകർത്തപ്പെട്ടതാണു നിലവിലുള്ള തോറ (താരാത്തു) എന്ന ന്യായപ്രമാണമെന്നും അവർ തന്നെ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിരിക്കെ, പ്രസ്തുത വാദത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും? ആലോചിച്ചു നോക്കുക!

(3) ഇഞ്ചിലാണെന്നു വാദിക്കപ്പെടുന്ന നാലു സുവിശേഷങ്ങളാണെങ്കിൽ യേശു (ഈസാ നബി) ഏഴുതീയത്തോ, അറിഞ്ഞതോ അല്ല. അദ്ദേഹം ഭൂമിയിൽ നിന്നു ഉയർത്തപ്പെട്ടശേഷം പല കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ് 65 മുതൽ 110വരെ യുള്ള കൊല്ലങ്ങളിൽ പലരാലും ഏഴുതീയുണ്ടാക്കപ്പെട്ടവയാകുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ തന്നെ സമ്മതിക്കുന്നതാണിത്. ഓരോന്നും ഏഴുതീയ ആളെക്കുറിച്ചും, ഉള്ളടക്കങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വൈവിധ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഇന്നുവരെയും തീരുമാനമാവാത്ത തർക്കങ്ങൾ നിലവിലുണ്ടുതാനും. മാത്രമല്ല, യേശുവിന്റെ ഇഞ്ചിൽ (സുവിശേഷം) എന്നും, ദൈവത്തിന്റെ ഇഞ്ചിൽ എന്നും പറയുന്ന വേറൊരു ഇഞ്ചിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നതായി പുതിയ നിയമത്തിലെ ചില ലേഖനങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതുമാണ്. പ്രസ്തുത നാലു സുവിശേഷങ്ങൾക്കു സുവിശേഷം (ഇഞ്ചിലു)കൾ എന്ന പേർ പറഞ്ഞു വന്നതുപോലും ക്രി. 150 മുതൽക്കുമാകുന്നു. അതേ സമയം വേറെയും പലരാലും ഏഴുതീയുണ്ടാക്കപ്പെട്ട വളരെ എണ്ണം സുവിശേഷങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ ഈ നാലെണ്ണം മാത്രം സ്വീകരിച്ച് ഓരോരുത്തർ തള്ളപ്പെടുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതും. ഇത്രയും സംഗതികളിൽ നിന്ന് ബൈബിളിലെ സുവിശേഷങ്ങളാണോ ഈസാ (അ) നബിക്കു നൽകപ്പെട്ടതല്ലെന്നും സ്ഥിരമായപ്പോൾ.

(4) ഇന്നു പ്രചാരത്തിലുള്ള ബൈബിൾ, പഴയ നിയമവും പുതിയ നിയമവും കൂടി 66 പുസ്തകങ്ങൾ അടങ്ങിയതാണ്. വ്യത്യസ്തരായ ക്രിസ്തീയ സഭക്കാർ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന ബൈബിളുകളുടെ ഉള്ളടക്കങ്ങളിൽ പരസ്പരം പല വ്യത്യാസങ്ങൾ കാണാവുന്നതു തൽക്കാലം വിസ്മയിക്കുക. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കൂടുതൽ പ്രചാരമുള്ളതു ക്രിസ്താബ്ദം 14-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ നവീകരണാർത്ഥം രംഗത്തു വന്ന പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റൻ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ട ലൂഥറൻ സഭക്കാരുടെ ബൈബിളുകളാകുന്നു. മുൻകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ബൈബിളുകളും ഇക്കാലത്തെ ബൈബിളുകളും തമ്മിലും, പല ഭാഷകളിലും തർജ്ജമ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ബൈബിൾ പ്രതികൾ തമ്മിലും, വ്യത്യസ്ത വിഭാഗക്കാരുടെ കാലക്കാരുടെ ഭാഷക്കാരുടെ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്ന ബൈബിളുകളും തമ്മിലും പല വ്യത്യാസങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. ഉള്ളടക്കത്തിലും ആശയത്തിലും മാത്രമല്ല, വേദപുസ്തകങ്ങളായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടവയിലും, അംഗീകരിക്കപ്പെടാത്ത തള്ളപ്പെട്ടവ (അപ്പോക്രിഫാ)യിലും ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഭിന്നാഭിപ്രായപ്പെടാറുണ്ട്. എന്നിരിക്കെ, ക്രിസ്തീയ സമുദായ മടിയെ തർക്കത്തിലായിരുന്നതും, ഇപ്പോഴും തർക്കം തീർന്നിട്ടില്ലാത്തതും, ഇപ്പോഴും പരിഷ്കാരവും തീരുത്തലും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ബൈബിളിൽ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതായി ഖുർആനിൽ പറയുന്ന ആ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ മൂന്നും ബൈബിളിലെ ചില പുസ്തകങ്ങളാണെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ലെന്നുള്ളതിൽ സംശയമേശമില്ല തന്നെ.

മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ഓരോ വസ്തുതയും ആധികാരിക ക്രിസ്തീയ സാഹിത്യങ്ങളെ ആധാരമാക്കി പ്രസ്താവിച്ചതാണ്. വേണമെന്നു തോന്നുന്നവർ ഓരോ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുക്കളിലെ ഉപന്യാസങ്ങളെയും, ക്രൈസ്തവ സഭാചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും പരിശോധിച്ചു നോക്കേണ്ടതാകുന്നു. (*)

ഒരു സംഗതി ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു: അല്ലാഹു മൂസാ (അ) നബിക്കും, ഈസാ (അ) നബിക്കും അവതരിപ്പിച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങളെ (താരാത്തു-ഇഞ്ചിലുകളെ)യും ദാവൂദു (അ) നബിക്കു നൽകിയ സബൂറിനെയും

(*) കേരള നാട്വരത്ത് മുഹമ്മദീൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'ബൈബിളിന്റെ വിശ്വാസനീയത്വ' എന്ന പുസ്തകം ഈ വിഷയത്തിൽ ഒരു അവലംബ ഗ്രന്ഥമാണ്.

സംബന്ധിച്ചാണ് അവ ബൈബിളിൽ ഇല്ലെന്നു നാം മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. എന്തൊക്കെ ദേവഗതികളും മാറ്റത്തിരുത്തങ്ങളും നടന്നിട്ടും നടക്കുന്നുമുണ്ടെങ്കിലും ശരി, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച ആ യഥാർത്ഥ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലെ നിയമങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും-ഇക്കാര്യത്തും മുൻകാലത്തും-ബൈബിളിലെ പുസ്തകങ്ങളിൽ പലതും അങ്ങിയിരിക്കുമെന്നുള്ളതു ശരിയാണു്. ഇതിന്നു് സന്ദർഭോചിതം ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടരുതു്. പക്ഷെ, അവ എന്തൊക്കെയാണു്, എവിടെയൊക്കെയാണു്, എത്രയൊക്കെയാണു് എന്നൊന്നും നിർണ്ണയിക്കുക സാധ്യമല്ലതന്നെ. അല്ലാഹു പറയുന്നു.

51. (നബിയേ) നിനക്കും നാം യഥാർത്ഥ പ്രകാരം വേദഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു; അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ള വേദഗ്രന്ഥത്തെ (ശരി വെച്ചു) സത്യപ്പെടുത്തുന്നതായിക്കൊണ്ടും, അതിൽ മേൽനോട്ടം ചെയ്യുന്നതായിക്കൊണ്ടും.

ആകയാൽ, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു പ്രകാരം അവ ക്ഷിയിൽ നീ വിധിച്ചുകൊള്ളുക. നിനക്കു വന്നിട്ടുള്ള യഥാർത്ഥത്തെ വിട്ട് അവരുടെ ഇച്ഛകളെ നീ പിൻപറുകയും ചെയ്യരുത്.

നിങ്ങളിൽ എല്ലാവർക്കും (തന്നെ) ഓരോ (നിയമ) നടപടി ക്രമവും, ഓരോ തുറന്ന (കർമ്മ) മാർഗ്ഗവും നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളെ(യെല്ലാം) അവൻ ഒരേ സമുദായമാക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു എങ്കിലും, നിങ്ങളെക്കു അവൻ നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയത്രെ (അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരുന്നതും) അതിനാൽ, നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കു (മത്സര പൂർവ്വം) മുൻ കടന്നു വരുവിൻ!

ا- وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنْ
الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ

فَاخْلُصْ بِهَا مَنِ بَدَا الْأَنْزِلَ اللَّهُ
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ

عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ
لِكُلِّ جَعَلْنَا مِثْقَلَهُ ثَمَرَةً وَ مِنْهَا جَا

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ جَعَلْنَا أُمَّةً وَاحِدَةً

وَكُنْ يَبْتَلُونَا فِي مَا أُنْكُرُ
فَأَسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ

51. 129 നാം അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു 130 നിന്നിലേക്കു, നിനക്കു 131 (വേദ) ഗ്രന്ഥം 132 യഥാർത്ഥ പ്രകാരം 133 സത്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു 134 അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ 135 (വേദ) ഗ്രന്ഥമാക്കുന്ന, ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു് 136 മേൽനോട്ടം ചെയ്യുന്നതായും, മേലനോഷണം വഹിച്ചുകൊണ്ടും, കാവൽക്കരനായും 137 അതിന്റെ മേൽ അതിൽ 138 അതിനാൽ വിധിച്ചുകൊള്ളുക 139 അവക്ഷിയിൽ 140 അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു (പ്രകാരം) 141 അല്ലാഹു 142 പിൻപറുക(തുകരുക)യും ചെയ്യരുത് 143 അവരുടെ ഇച്ഛകളെ 144 നിനക്കു വന്നതിനെവിട്ട് 145 യഥാർത്ഥമാക്കുന്ന, യഥാർത്ഥത്തിൽനിന്നു് 146 എല്ലാവർക്കും (തന്നെ) 147 നാം ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)യിരിക്കുന്നു 148 നിങ്ങളിൽനിന്നു് 149 ഒരു (ഓരോ) നടപടിക്രമം, നിയമമാർഗ്ഗം 150 ഒരു (ഓരോ) തുറന്ന മാർഗ്ഗവും, പ്രത്യക്ഷവഴിയും 151 അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ 152 നിങ്ങളെ അവൻ ആക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു 153 ഏക (ഒരേ) സമുദായം 154 എങ്കിലും 155 നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു 156 നിങ്ങളെവൻ നൽകിയതിൽ 157 അതിനാൽ, മുൻകടന്നു വരുവിൻ, മുൻകടക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുവിൻ 158 നല്ലവക്കു, നല്ല കാര്യങ്ങളിലേക്കു

അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെയെല്ലാം മടങ്ങിവരവ്. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ (ആമിൻ) എന്തെന്നിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായിരുന്നുവോ അതിനെപ്പറ്റി അവൻ നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

എ് അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങിവരവു, മടങ്ങുന്ന സ്ഥാനം. എല്ലാവരുടെയും. നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തും നിങ്ങളായിരുന്നതിനെപ്പറ്റി. അതിൽ നിങ്ങൾ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായിരിക്കും, വ്യത്യാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും.

അറാബിനെയും ഇഞ്ചീലിനെയും കുറിച്ചു വിവരിച്ചശേഷം, ഖുർആനെയും അതിന്റെ സവിശേഷതകളെയും കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുകയാണ്. ആ രണ്ടു വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമെന്നപോലെ, ഖുർആനാകുന്ന വേദഗ്രന്ഥവും അല്ലാഹു തന്നെയാണ് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആശയക്കുഴപ്പത്തിനോ സംശയത്തിനോ അവകാശമില്ലാത്ത വിധം സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളും, ന്യായയുക്തങ്ങളുമായ കാര്യങ്ങളാണ് അതിലുള്ളത്. അതിന്റെ മുമ്പുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ അതു നിഷേധിക്കുകയോ ഖണ്ഡിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അവയെ ശരിവെക്കുകയും, അവയുടെ സത്യത സ്ഥാപിക്കുകയുമാണതു ചെയ്യുന്നത്. അതിനു പുറമെ, അവയെ സംബന്ധിച്ച ഒരു മേൽനോട്ടവും അവയുടെ ഒരു സംരക്ഷണവും കൂടിയാണ് ഖുർആൻ. ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള കൈകടത്തൽ മുഖേനയോ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വഴിയോ അവയിൽ ഏർപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വൈകല്യങ്ങളെയും, അവയുടെ അനുയായികളാൽ പൂർത്തിയാക്കപ്പെട്ട ഭാഗങ്ങളെയും അതു വെളിപ്പെടുത്തുകയുണ്ടാവുന്നതാണ്. അങ്ങനെ, അവയുടെ സാക്ഷാൽ ദൗത്യങ്ങളെത്തായിരുന്നുവെന്നു ഖുർആൻ തുറന്നു കാട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. എന്നൊക്കെയാണു ഖുർആനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം.

എന്ന വാക്കിനാണു 'മേൽനോട്ടം നടത്തുന്നതു' എന്നു നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. 'കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതു, വിശ്വസ്തത പാലിക്കുന്നതു, സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതു, വിധി കൽപിക്കുന്നതു' എന്നിങ്ങനെയും അതിനു അർത്ഥങ്ങൾ കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇബ്നുക്വഥീർ (റ) പൂർണ്ണാർത്ഥപോലെ, എല്ലാം തന്നെ തത്വത്തിൽ യോജിക്കുന്നതും ഖുർആന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളുമാകുന്നു.

ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം നബി (സ) കൂ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് എല്ലാകാര്യത്തിലും വിധി കൽപിക്കുന്നതും, തീരുമാനം നിശ്ചയിക്കുന്നതും ആ ഗ്രന്ഥം അനുസരിച്ചു മാത്രമായിരിക്കണം, അതിനെ വിട്ടേച്ച് മറ്റു ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അനുയായികളായ വേദക്കാര്യുടെയോ മറ്റോ തന്നിഷ്ടങ്ങൾക്കു വഴങ്ങിക്കൊടുക്കരുത്, അതിലൊന്നും അവരെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യരുത് എന്നു അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കൽപന നബി (സ)യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഉള്ളതെങ്കിലും മുസ്ലിം സമുദായത്തെ പൊതുവിലും, പണ്ഡിതന്മാരെയും വിധികർത്താക്കളെയും വിശേഷിച്ച് ബാധിക്കുന്നതാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. യഥാർത്ഥവുമായ മതവിധികൾക്കെതിരായി-ജനങ്ങളുടെ അഭിലാഷവും, ആവശ്യവും അനുസരിച്ചു-മതവിധികൾ നൽകുന്നവരും, മതപ്രമാണങ്ങളെ അപകാരം വ്യാഖ്യാനിച്ചു കൊടുക്കുന്നവരും അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ കൽപ്പന ലംഘിക്കുന്നവരത്രെ. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

ഖുർആൻ അതിന്റെ മുമ്പുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയെല്ലാം ശരിവെക്കുന്നു; എല്ലാ നബിമാരും പ്രബോധനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു ഒരേ മതവുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, നിയമ നടപടികളിലും, ആചാരാനുഷ്ഠാന മൂലകളിലും എല്ലാ സമുദായവും പൂർണ്ണമായും ഒരേ പ്രകാരത്തിലായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ? അനുഭവത്തിൽ അങ്ങനെയല്ലല്ലോ ഉള്ളതു? എന്നൊരു സംശയത്തിനു അവകാശമുണ്ട്. അതിനുള്ള മറുപടിയെന്നാണം രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു: (1) നിങ്ങളിൽ എല്ലാവർക്കും-ഓരോ സമുദായത്തിനും-തന്നെ ഓരോ നിയമ നടപടി ക്രമവും, ഓരോ തുറന്ന കർമ്മ മാർഗ്ഗവും നാം ഏർപ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നു. (لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَآئِكُمْ تَقْدِيرٌ) അതായതു: മൗലിക തത്വങ്ങളും മൂലസിദ്ധാന്തങ്ങളും ഒന്നു തന്നെ. പ്രായോഗിക ജീവിതത്തിൽ അവയെ സാക്ഷാൽക്കരിക്കുന്നതിനായി ഓരോ സമുദായത്തിനും-അതാതിന്റെ ബുദ്ധിപരവും മാനസികവും സാമൂഹികവുമായ വളർച്ചക്കും, കാലദേശ പരിതസ്ഥിതികൾക്കും

അനുസരിച്ചു-ഓരോ നിയമ നടപടി(കരവു= (كرب) ഓരോ വ്യക്തമായ കർമ്മമാർഗ്ഗവും (طريق) നാം നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചതാണ്. എന്നല്ലാതെ, മൂല്യങ്ങളിലോ, അടിസ്ഥാനങ്ങളിലോ ലക്ഷ്യങ്ങളിലോ അവയൊന്നും വിഭിന്നമല്ല എന്ന സാരം. നബി (സ) പറഞ്ഞതായി അബൂഹുരൈറ (റ)യിൽ നിന്നു ബുഖാരിയും മുസ്ലീമും (റ) ഉദ്യരിച്ചുന്നു: 'പ്രവാചക സമൂഹങ്ങളാകുന്ന ഞങ്ങൾ പല മാതൃവഴികളുള്ള സഹോദരങ്ങളാകുന്നു. ഞങ്ങളുടെ മതം ഒന്നത്രെ.'

നിങ്ങളെ ഒരു ഒരു സമുദായം ആക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നവെങ്കിൽ അവൻ അങ്ങനെയൊന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എങ്കിലും അവനത് ചെയ്യാതിരുന്നതു, നിങ്ങൾക്കു-ഓരോ സമുദായത്തിനും-അവൻ നിശ്ചയിച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതിൽ നിങ്ങൾ എന്തു നില കൈക്കൊള്ളുന്നുവെന്നു നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു. (طريق) (طريق) (طريق) എന്നു അല്ലാഹു അറിയിച്ചു. അതെ, എല്ലാവർക്കും ഒരു തരത്തിലുള്ള നിയമക്രമവും ആചാര മാർഗ്ഗവും നിശ്ചയിച്ചു കൊണ്ടു മനുഷ്യരെ മുഴുവനും ഒരൊറ്റ സമുദായമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ അല്ലാഹു വിനു കഴിയാഞ്ഞിട്ടല്ല. പക്ഷേ, അങ്ങനെയല്ല അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചത്. ഒരു ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു എത്തിച്ചേരവാനുവേണ്ടി ഓരോ കൂട്ടർക്കും ഓരോ ക്രമവും മാർഗ്ഗവും നിർദ്ദേശിച്ചു കൊടുക്കുക. എന്നിട്ട് അവർക്കു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പരിധിയിൽ ഒതുങ്ങി നിന്നുകൊണ്ട് ആരാണു ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു കൂടുതൽ മുന്നേറിവരുന്നതെന്നും, ആരാണു കൂടുതൽ വിജയം വരിക്കുന്നവരെന്നും ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തുക. ഇതാണു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ ജീവിത വിജയം നിലകൊള്ളുന്നതു അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയിലും പരലോക നന്മയിലുമാണല്ലോ. അതിനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം അവന്റെ ഏകത്വവും പരമാധികാരവും സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടും അവന്റെ ആജ്ഞാ നിർദ്ദേശങ്ങളനുസരിച്ചുകൊണ്ടും ജീവിക്കലുമാകുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു മനുഷ്യരെല്ലാം എന്തുകൊണ്ടു ഒരു സമുദായമായില്ല, എന്തുകൊണ്ടു ഒരു കർമ്മ പാഠ്യമായിട്ടും നിയമ സഹിതയും നൽകപ്പെട്ടവരായില്ല എന്നു ചോദ്യം ചെയ്യുകയോ തർക്കിക്കുകയോ അല്ല നിങ്ങൾ വേണ്ടത്. സൽക്കർമ്മങ്ങളും സൽമാർഗ്ഗം നിഷ്ഠയും വഴി-ഓരോ കൂട്ടരും മറ്റേവരെ മുൻകടക്കണമെന്ന ഉൽസാഹത്തിൽ-വീരോക്തൃകൂടി മുന്നേറുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് ചെയ്യേണ്ടത് എന്നത്രെ നിങ്ങൾ നല്ല കാര്യങ്ങളിലേക്കു വാശിയോടെ മുന്നോട്ടു വരുവിൻ (اتقوا الله) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. ഓരോ കൂട്ടരും ഏതു നില കൈക്കൊണ്ടിരുന്നാലും എല്ലാവരും തിരിച്ചു വരുന്നതു അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുമാണല്ലോ. അപ്പോൾ, ഓരോ കൂട്ടരും സ്വീകരിച്ച നിലപാടു എന്തായിരുന്നുവെന്നു അവരെ ഗരിക്കും ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു അവൻ നടപടി എടുത്തുകൊള്ളുന്നതുമാണു (اتقوا الله) എന്നും അവസാനമായി എല്ലാവരെയും അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു.

.... (اتقوا الله) (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ നിങ്ങളെ അവൻ ഒരു സമുദായമാക്കുമായിരുന്നു. എങ്കിലും നിങ്ങൾക്കു നൽകിയതിൽ നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയാണു.) എന്ന വാക്യങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനമെന്ന നിലക്കു ചില ആളുകൾ ഇവിടെ എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു വിവരണം കാണുമ്പോൾ ആശ്ചര്യം തോന്നിപ്പോകുന്നു. അത് വായിക്കുന്ന മാത്രയിൽത്തന്നെ, നിഷ്പക്ഷ ഹൃദയമുള്ള ഏതൊരാൾക്കും ആ വിവരണത്തിന്റെ പിന്നിലുള്ള മനസ്സിലിപ്പു എന്താണെന്നു ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. 'പിന്ത, കഴിവു, വാസന മുതലായവയിൽ മനുഷ്യർ വ്യത്യസ്തരാണ്. സർവ്വജ്ഞനായ അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു തന്ത്രമാണിത്. ഈ വ്യത്യസ്തതയിൽനിന്നു മനുഷ്യ ജീവിതം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു പുരോഗമന വാങ്മയവും, പരസ്പരം മുൻകടക്കുവാനുള്ള ഔത്സുക്യവും മനുഷ്യരിൽ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതിനു പല തന്ത്രങ്ങളും അല്ലാഹു പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യൻ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ എത്തിച്ചേരുകയില്ലായിരുന്നു. മലക്കുകൾ തുടങ്ങി പക്ഷി മൃഗാദികൾ വരെയുള്ളവരെല്ലാം എക്കാലത്തും ഒരു അവസ്ഥയിൽ നിലകൊള്ളുന്നു. പുരോഗമന വാങ്മയവും, അതിനുള്ള കഴിവും അവർക്കില്ല. ഇതു മനുഷ്യനാണുള്ളത്. ഈ അനുഗ്രഹമാണിവിടെ മാർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾക്കു തന്നിട്ടുള്ള മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ആ കഴിവുകളിൽ നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയാണത്രെ എന്നത്രെ (اتقوا الله) (നിങ്ങൾക്കു നൽകിയതിൽ നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം....' ഇതാണ് അവരുടെ വാക്കുകളിലൂടെത്തന്നെ ആ വിവരണത്തിന്റെ രീതി. ഈ വിവരണത്തിന്റെ സൗകര്യം മേൽ ഖുർആന്റെ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥത്തിൽപോലും ഇവർ കൈകടത്തിയിരുന്നു. (اتقوا الله) (നിങ്ങളെ അവൻ ഒരു സമുദായം ആക്കുമായിരുന്നു.) എന്ന വാക്കിനു 'നിങ്ങളെയെല്ലാം അവൻ (പക്ഷിമൃഗങ്ങളെപ്പോലെ) ഒരു സമുദായമാക്കി നിറുത്തിപ്പോരെയായിരുന്നു' എന്നും, (اتقوا الله) (നിങ്ങൾക്കു നൽകിയതിൽ-അഥവാ തന്നിട്ടുള്ളതിൽ) എന്ന വാക്കിനു 'നിങ്ങൾക്കു തന്നിട്ടുള്ള കഴിവുകളിൽ' എന്നുമാണ് ഇവർ കൊടുത്തു കാണുന്ന അർത്ഥം.

അൽപമെങ്കിലും അറബിഅറിയുകയും ഈ വാക്യങ്ങളുടെ മുമ്പും പിമ്പുമായി ഇതേ വചനത്തിൽ തന്നെയുള്ള മറ്റു വാക്യങ്ങൾ ഗൗനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏതൊരാളും നിശ്ചയമായും ഇതു കാണുമ്പോൾ വിസ്മയിച്ചുപോകും.

എന്നോ ചിലതാൽപര്യങ്ങൾ മുൻനിർത്തി പേരിൽ വെട്ടിക്കിറക്കുവാൻ കരുപിച്ചുകൂട്ടി വെറുതെ ഒരു 'കുതന്ത്ര' ഭരണിതെന്നുള്ളതിൽ ആദ്യം സംഭവിക്കുകയല്ല. ആ വിവാദത്തിലെ ഭാഷാപരവും സത്യവിശ്വാസികളായ ആളുകളെ വിശ്വസിക്കുന്നവരുമായും. ഇവരുടെ പ്രസ്താവനയിലടങ്ങിയ ആശയത്തെക്കുറിച്ചു നാം ഒന്നു പരിശോധിക്കാം. പക്ഷെ, അത് അല്ലാത്ത പക്ഷം ആ വാക്യങ്ങളും തമ്മിൽ ആശയപരമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നു കേൾ വിവരിച്ചതിൽ നിന്നും, ആശയത്തിന്റെ നേർക്കു നേരെയുള്ള അർത്ഥത്തിൽനിന്നും ആദ്യം വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ്. അല്ലാത്ത പക്ഷം സത്യത്തെ സത്യമായി കാണുവാൻ അർഹമല്ല നമുക്കത്. آمين

52. അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചത് പ്രകാരം അവർക്കിടയിൽ നീ വിധിക്കണം, അവരുടെ ഇഷ്ടക്കളെ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്യരുത് എന്നും (നാം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു).

അല്ലാഹു നിനക്കു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ചിലതിൽനിന്ന് അവർ നിന്നെ കൂഴപ്പത്തിലാ (ക്കി തെറ്റി)ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു നീ കാത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുക. എന്നി, അവർ നിറഞ്ഞുകൊള്ളുന്ന പക്ഷം നീ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക: അവരുടെ ചില പാപങ്ങൾ നിമിത്തം അവർക്കു (ആപത്തു) ബാധിപ്പിക്കുവാൻ തന്നെ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്ന്.

നിശ്ചയമായും, മനുഷ്യരിൽ നിന്നു വളരെ ആളുകളും ശോണിയവാസികൾ തന്നെയാണു്.

53. അപ്പോൾ, 'ജാഹിലിയ്യത്തി'ന്റെ [അജ്ഞാന കാലത്തിലെ] വിധിയായോ അവർ തേടുന്നതാ?!

ഉദ്യോഗസ്ഥർ (പ്രസിഡൻ്റ്)യുടെ അനുമതിയോടെ അല്ലെങ്കിൽ അനുമതി നൽകാത്തതുകൊണ്ട് (പ്രസിഡൻ്റ്) ആരുമില്ലാത്തതുകൊണ്ട്?

۵۲۔ وَأَنۡ اٰخٰتُہُمۡ بَیۡنَہُمۡ بِمَاۤ اَنۡزَلَ اللّٰہُ
وَلَا تَتَّبِعِ اَہۡوَاءَہُمۡ

وَاحِدٌ رَّهْمٌ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا
أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا
فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ
بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ
وَإِنْ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ○

٥٣- أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَنْغُنُونَ ۖ
وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ
يُوقِنُونَ ۖ

52. **كَمْ** നീ വിധിക്കണമെന്നും അവർക്കിടയിൽ **أولئك** അവതരിപ്പിച്ചതു പ്രകാരം **أولئك** അല്ലാഹു **أولئك** നീ പിൻപറുകയും ചെയ്യുന്നതു (എന്നും) **أولئك** അവരുടെ ഇച്ഛകളെ **أولئك** അവരെ കരുതി (കാത്തു-ശ്രദ്ധിച്ചു-ജാഗ്രതയോടെ)യിരിക്കുകയും ചെയ്യുക **أولئك** അവർ നിന്നെ കൃഷ്ണത്തിലാക്കുന്ന (തെറ്റിച്ചു കളയുന്ന)തിനെക്കുറിച്ചു **أولئك** ചിലതിനെ വിട്ടു, ചിലതിൽനിന്നു **أولئك** അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതിലെ **أولئك** നിനക്കു, നിന്നിലേക്കു **أولئك** എന്നി അവർ തിരിഞ്ഞു പോകുന്ന പക്ഷം **أولئك** അപ്പോൾ അറിയുക **أولئك** ഉദ്ദേശിക്കുകതന്നെയാണെന്നും **أولئك** അല്ലാഹു **أولئك** അവർക്കു (അവരെ) ബാധിപ്പിക്കുവാൻ, വിപത്തു വരുത്തുവാൻ **أولئك** ചിലതു നിമിത്തം **أولئك** അവരുടെ പാപങ്ങളിലെ **أولئك** നിശ്ചയമായും വളരെ (ആളുകൾ) **أولئك** മനുഷ്യരിൽനിന്നു **أولئك** തോന്നിയവാസികൾ തന്നെ 53. **كَمْ** അപ്പോൾ വിധിയെയോ **أولئك** ജാഹിലിയ്ക്കത്തിന്റെ, അജ്ഞാനകാലത്തെ **أولئك** അവർ തേടുന്നു, അന്വേഷിക്കുന്നു **أولئك** അധികം നല്ലവൻ ആരുണ്ടു, (ആരാണു) **أولئك** അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ **أولئك** വിധിയോൽ, വിധി **أولئك** ഒരു ജനതയെ **أولئك** ഉറപ്പി ക്കുന്ന, ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്ന

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച പ്രകാരം തന്നെ വീധിക്കണം, വേദക്കാരുടെയോ മറ്റോ തന്നീഷ്ടങ്ങൾക്കു വഴങ്ങിപ്പോകരുത് എന്നു നബി (സ) യോടു അല്ലാഹു വീണ്ടും ഉന്നയിച്ചതായുന്നു. ഈ കർമ്മനക്കത്തിരായി നബി (സ)

വല്ലഭ്യം ചെയ്തുകൊടുവാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ടല്ല ഇക്കാര്യം ഇത്ര ശക്തിപ്പെടുത്തിപ്പറയുന്നത്. എന്തുകൊണ്ട്, താൻ നബി (സ)യെ വശീകരിച്ചോ വഞ്ചിച്ചോ നേർത്താർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു വ്യതിചലിപ്പിക്കാമെന്ന വ്യാപാരം ശത്രുക്കൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണത്. അവർ അതിനു തക്ക പാർത്ത്യം കൊണ്ടു തീർക്കുകയാണല്ലോ. ഇബ്നുജരിറും, ഇബ്നു അബീഹാരിയും (റ) ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ൽ നിന്നു ഇപ്രകാരം നീവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു:- 'നമുക്കു മുഹമ്മദിനെ ഒന്നു കൃഷ്ണത്തിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാം എന്നു കത്ത്ബുബ്നുഅസദ്യും വേറെ മൂന്നു യഹൂദീ നേതാക്കളും കൂടി തമ്മിൽ പറഞ്ഞുറച്ചു. അവർ നബി (സ) യുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: മുഹമ്മദേ, ഞങ്ങൾ യഹൂദികളിലുള്ള പണ്ഡിതന്മാരും നേതാക്കളുമാണെന്നു താങ്കൾക്കറിയാമല്ലോ. ഞങ്ങൾ താങ്കളെ പിൻപറ്റിയാൽ അവർ ഞങ്ങളെയും പിൻപറ്റും. അവർ ഞങ്ങളെ എന്തിനായി പ്രവർത്തിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്, ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ മനങ്ങളെക്കൂടെയിൽ ഒരു വഴക്കുകേസ്സുണ്ട്. അവരെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ താങ്കളുടെ അടുക്കൽ തീരുമാനത്തിനു വേരാം. അപ്പോൾ, അവർക്കിതിരിൽ ഞങ്ങളെ ഗുണമായി വിധി നൽകണം. എന്നാൽ, ഞങ്ങൾ താങ്കളെ വിശ്വസിക്കുകയും സത്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാം. ഈ ആവശ്യം നബി (സ) നിരസിക്കുകയാൽ ചെയ്തത്. ഈ അവസരത്തിൽ ഇ" വചനങ്ങൾ (52, 53) അറങ്ങിച്ചു'.

അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറല്ലാത്ത അവർ തിരിഞ്ഞു പോകുകയാണെങ്കിൽ, അവരും ചില പാപങ്ങൾ കാരണം അല്ലാഹു അവർക്കു ആപത്തു ബാധിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞാൽ അവരുടെ പാപങ്ങളും തെറ്റുകുറ്റങ്ങളും കുറച്ചൊന്നുവെല്ല. എല്ലാവിനും കൂടിച്ചുള്ള ഗിക'യ ഇവിടെയും പാലോകത്തുവെച്ചാണു-നൽകപ്പെടുക. എന്നാലും ചിലതിന്റെ അനന്തരം, ഇവിടെയും തന്നെ അവർ തന്നെ വേദത്തിൽ വരുമെന്നാണിതിന്റെ അർത്ഥം. ആ ആപത്തുകൾ യഹൂദികൾ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. യഹൂദികൾ പ്രധാനമായും രണ്ടു ഗോത്രങ്ങൾ ചേർന്നതായിരുന്നു. യൂദായയും, നബിയും (പ്രൊഫെറ്റ്) നബി ഗോത്രം ചില സംഭവങ്ങളെത്തുടർന്നു ഒന്നുകൂടി ചേർന്നതായി നിന്നു. നമുക്കുതോന്നിട്ടു. യൂദായയുടെ, യൂദായയുടെ നിയമിതനായ മദ്യസംഗ്രഹം തീരുമാനമനുസരിച്ചു അവരിൽ വലിയവരല്ലാത്തവർക്കു കോപ്പുവെച്ചു. ചെയ്ത ഇങ്ങിയെയുള്ള പല അനുഭവങ്ങളും അവർ നേരിടേണ്ടി വന്നതു അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയും കർമ്മവും തീർക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമായിരുന്നു. യഹൂദികളോ, അല്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തിൽ വല്ലവരുമോ ഉപേക്ഷിച്ചു, മറ്റൊരാളോ ധാരാളം നൽകപ്പെട്ടിട്ടും സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകാതെ മൃദിച്ചു നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു നേതാവായവർ കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതില്ല-അതു മനുഷ്യ സഹജമായ ഒരു സ്വഭാവമാണു-എന്നു നബി (സ)യെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയും പറഞ്ഞു (മനുഷ്യരിൽ വളരെ ആളുകളും അങ്ങനെയവർ ആയിരിക്കണം) എന്നു ചാക്കു.

അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി സ്വീകരിക്കാത്ത യഹൂദികളെക്കുറിച്ചു തന്നെയാണു ചാക്കുവെച്ചിട്ടുള്ള ചാക്കു വാക്യങ്ങളടങ്ങിയ രണ്ടാമത്തെ വചനവും. ഇസ്രാഈനും മുമ്പ് ശിർക്കിന്റെ വാക്യം നന്നായിത്തന്നെ അർത്ഥപരമായ ഉദ്ദേശിച്ചാണു അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതു (പ്രൊഫെറ്റ്) എന്നു പറയുന്നത്. വേദക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവരുടെ കാര്യങ്ങളിൽ അവർക്കു തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ അവർക്കു ഒരു വേദഗ്രന്ഥമുണ്ടെന്നു അവർക്കുതോന്നാം. മൃദുവിക്കുകയാണെങ്കിൽ, പൂർവ്വീകാചാരങ്ങളും, അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുമെല്ലാമൊത്ത അതിനു വേറെ അവലംബമില്ലാത്തു. അവർക്കു അവരുടെ വിധികർത്താക്കൾക്കുള്ള യോഗ്യതയുണ്ടെന്നെങ്കിൽ, കൃത്യമാഹാത്മ്യവും, കൃത്യവും മാത്രവും, അല്ലെങ്കിൽ വേദക്കാർ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വിധി സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷം, അവർ അറിയിച്ചു സത്യം വെളിപ്പെടുത്തുക എന്നാണിതിന്റെ അർത്ഥം. അതുകൊണ്ടാണ് 'അറിയിച്ചുത്തിന്റെ വിധിയായാണു അവർക്കുതോന്നുന്ന അഥവാ ആഗ്രഹിക്കുന്നതി' എന്നു ആകാശപത്രപത്തിൽ അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ വേദഗ്രന്ഥത്തിലുമാകട്ടെ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്നു അവർ അവർക്കുതോന്നുന്നതെങ്കിലും ആ വിശ്വാസം നാമാത്രമല്ലാത്ത ഉറപ്പായ വിശ്വാസം-അവർക്കില്ല. ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ അല്ലാഹു നൽകിയ വിധി വീട്ടു മരണമെന്നു അവർ സ്വീകരിക്കുവാൻ ഇടയില്ല. എന്നിവിടെയുള്ള സൂചനയാണു രണ്ടാമത്തെ ചാക്കുവെച്ചിട്ടുള്ള അർത്ഥം.

ഇസ്രാഈനുമുള്ള അർത്ഥം കാര്യങ്ങൾ നല്ലവരായിരുന്ന വിധികൾക്കു മാത്രമല്ല പ്രൊഫെറ്റ് (അറിയിച്ചുത്തിന്റെ വിധി) എന്നു പറയുകയെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെയും വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും നിയമങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു വിധികളും 'അറിയിച്ചുത്തിന്റെ വിധി' തന്നെയാണെന്നും ചോദിപ്പിച്ചതിന്റെനിന്നു ഏതൊക്കെ മറുപ്ടിയായാണു ഹസൻ(റ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുഅബീഹാരിയും (റ) ഉദ്യമിക്കുന്നു. 'അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയല്ലാത്ത മരണമെന്നു കൊണ്ടു ആരെങ്കിലും വിധിച്ചാൽ അവൻ അറിയിച്ചുത്തിന്റെ വിധി വീധിച്ചു.' ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) പറയുന്നു: 'മനുഷ്യരിൽവെച്ചു അല്ലാഹുവിനെപ്പോലെ ഏറ്റവും വേണ്ടപ്പെട്ടവൻ, ഇസ്രാഈൽ അറിയിച്ചുത്തിന്റെ വിധി ആഗ്രഹിക്കുന്നവനും ന്യായം കൂടാതെ വല്ല മനുഷ്യന്റെയും ദക്ഷതം ചിന്തയ്ക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവനുമായാ' തന്നെ റാന്നി(റ) ഇബ്നു അബ്ബാസ്(റ)ൽനിന്നും, ബുഖാരി(റ) അബൂൽയമാനി(റ)ൽനിന്നും ഉദ്ധരിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. (പ്രൊഫെറ്റ്)

വിഭാഗം-8

54. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, യഹൂദികളെയും നസ്രാണി [[ക്രിസ്ത്യാനി]കളെയും നിങ്ങൾ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കി (അഥവാ സഹായികളാക്കി) വെക്കരുത്. അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ [ത്വമത്വമിൽ] ബന്ധുമിത്രങ്ങളാകുന്നു. നിങ്ങളിൽ നിന്നു ആരെങ്കിലും അവരോടു മൈത്രി സ്ഥാപിക്കുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും അവൻ, അവരിൽ പെട്ടവനായിരിക്കും.

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

55. എന്നാൽ, ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരു (തരം) രോഗമുള്ളവർ അവരിൽ [അവരുമായി മൈത്രി സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ] ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി നിനക്കു കാണാം.

അവർ പറയുന്നു: 'ഞങ്ങൾക്കു വല്ല അത്യാഹിതവും ബാധിക്കുന്നതിനെ ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു.' എന്നാൽ, അല്ലാഹു വിജയത്തെ, അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള (മറ്റു) വല്ല കാര്യത്തെയും കൊണ്ടു വരുമാറായേക്കാം; അങ്ങനെ, അവർ തങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിൽ രഹസ്യമാക്കിവെച്ചതിനെക്കുറിച്ചു അവർ 'ഖേദക്കാരായിത്തീർന്നേക്കാം. [ഇതവർ ഓർത്തിരിക്കട്ടെ.]

۞-يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ ۚ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فإِنَّهُ مِنْهُمْ ۗ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝

۞-فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَافِرَةٌ ۚ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ فَيُضْحِكُوا عَلَىٰ مَا اسْرَوْا فِي أَنْفُسِهِمْ ذَلِكُمْ مِّنْ

54. ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ! നിങ്ങൾ ആക്കരുതു, സ്വീകരിക്കരുതു യഹൂദികളെ നസ്രാണി (ക്രിസ്ത്യാനി)കളെയും. ചില മിത്രങ്ങൾ, ബന്ധുക്കൾ, ഉടയവർ, സഹായികൾ, കൈകാര്യക്കാർ അവരിൽ ചിലർ ചില മിത്രങ്ങളാകുന്നു, ബന്ധുക്കളാണു ചില ചിലരുടെ ആരെങ്കിലും അവരോടു മൈത്രിസ്ഥാപിച്ചാൽ, അവരെ ബന്ധുവാക്കിയാൽ നിങ്ങളിൽനിന്നു എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അവൻ അവരിൽ പെട്ടവനാണു നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക (വഴിചേർക്കുക)യില്ല ജനങ്ങളെ അക്രമികളായ 55. എന്നാൽ നീ കാണും, നിനക്കു കാണാം. യാതൊരുവരെ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ടു ഒരു രോഗം, വല്ല രോഗവും അവർ ധൃതികൂട്ടുന്നതായി അവരിൽ അവർ പറയുന്നു, പാഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നു ഞങ്ങളെ ബാധിക്കുമെന്നു വല്ല അത്യാഹിതവും എന്നാൽ അല്ലാഹു ആയേക്കാം. വരുക, വരുവാൻ വിജയം കൊണ്ടു അല്ലെങ്കിൽ വല്ല കാര്യവും തന്റെ പക്കൽ നിന്നു അങ്ങനെ അവരായിത്തീരും ആയിരിക്കുക അവർ രഹസ്യമാക്കിവെച്ചതിനെപ്പറ്റി അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിൽ, മനസ്സുകളിൽ ഖേദിക്കുന്നവർ, ഖേദക്കാർ

56. വിശ്വസിച്ചവർ (അപ്പോൾ) പറയുകയും ചെയ്യും: 'തങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കൂടെത്തന്നെയാണ്' എന്നു തങ്ങൾക്കു കഴിയും [പകാരം അല്ലാഹുവിൽ സത്യം ചെയ്തുറപ്പിച്ചവർ ഇക്കൂട്ടരാണോ?]

(അതെ) അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നിഷ്ഫലമായി; അങ്ങനെ അവർ നഷ്ടക്കാരായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്.

56- وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا آمَنُوا بِاللَّهِ جَهَنَّمَ أَغْنَىٰ عَنْهُمْ
إِنَّهُمْ لَنَعْلَمَنَّ
حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ٥٦

56. വിശ്വസിച്ചവർ പറയുകയും ചെയ്യും: 'തങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കൂടെത്തന്നെയാണ്' എന്നു തങ്ങൾക്കു കഴിയും [പകാരം അല്ലാഹുവിൽ സത്യം ചെയ്തുറപ്പിച്ചവർ ഇക്കൂട്ടരാണോ?] തങ്ങൾക്കു കഴിയും [പകാരം അല്ലാഹുവിൽ സത്യം ചെയ്തുറപ്പിച്ചവർ ഇക്കൂട്ടരാണോ?] തങ്ങൾക്കു കഴിയും [പകാരം അല്ലാഹുവിൽ സത്യം ചെയ്തുറപ്പിച്ചവർ ഇക്കൂട്ടരാണോ?]

ഇസ്ലാമിനു ശക്തിയും പ്രത്യാപവും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നിലും ശത്രുക്കളുടെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മദീനയിലെ പ്രധാന ശത്രുക്കൾ യഹൂദികളും രണ്ടാമതായി ക്രിസ്ത്യാനികളുമാണ്. സത്യവിശ്വാസം ഹൃദയത്തിൽ കടന്നിട്ടില്ലാത്ത കപട വിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇസ്ലാമിന്റെയും മുസ്ലീംകളുടെയും ഭാവിയിനെപ്പറ്റി അവർക്കു സംശയമാണ്. യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാകട്ടെ, അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ മുസ്ലീം കെട്ടുറപ്പും ശക്തിയുമുള്ള സമൂഹവുമാകുന്നു ആ സ്ഥിതിക്കു അവസാനം മുസ്ലീംകൾ പരാജയത്തിലും ശത്രുക്കൾ വിജയത്തിലും കലാശിക്കുകയാണെന്നിൽ തങ്ങളുടെ ഭാവി അപകടത്തിലായിരിക്കുമല്ലോ. അതിനാൽ, തങ്ങളുടെ ഭാവി സുരക്ഷിതമായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള മുൻകരുതലായി ശത്രുവിഭാഗത്തോടു പ്രത്യേകിച്ചും യഹൂദികളോടു-കപടവിശ്വാസികൾ വളരെ അണഞ്ഞ സ്നേഹബന്ധവും മൈത്രിയും പുലർത്തിപ്പോന്നിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കുന്നത്. അടുത്ത ഭാവിയിൽ അല്ലാഹു മുസ്ലീംകൾക്കു പൂർണ്ണ വിജയം നൽകി ശത്രുക്കളെ നാശാവശേഷമാക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ വേറെ വല്ല നടപടിയും എടുക്കുകയോ ചെയ്തേക്കാം. ആ അവസരത്തിൽ ഹൃദയത്തിനു രോഗം ബാധിച്ചവരായ ഈ കപടന്മാർ വേദത്തിലാകും അവർ മിത്രങ്ങളാക്കിവെച്ച ആ ശത്രുക്കൾ അവരെ സഹായിക്കുവാൻ ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ല. മുസ്ലീംകൾ അവരെ വിശ്വസിക്കുകയുമില്ല. അപ്പോൾ, അതുവരെ തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച സ്വകാര്യ അടുപ്പങ്ങളല്ലാം തങ്ങൾക്കു നഷ്ടം വരുത്തുകയാണുണ്ടായെന്നു അവർക്കു ബോധ്യമാകും എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു അവർക്കു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നു. ഒടുക്കം സംഭവിച്ചതും അതുതന്നെയാണല്ലോ.

'തങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കൂടെത്തന്നെയാണെന്നു സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞവർ ഇവരാണോ' എന്നു സത്യവിശ്വാസികൾ പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥവും രണ്ടു വിധത്തിലാവാം: (1) തങ്ങളും നിങ്ങളോടൊപ്പം മുസ്ലീംകളാണെന്ന സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മുസ്ലീം വേഷം അണിഞ്ഞവരാണോ ഇവർ എന്നും, (2) തങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പക്ഷത്താണുള്ളതു-അഥവാ ഇസ്ലാമിന്റെ വേഷം അർപ്പിക്കുകയായ കാര്യലാഭത്തിനുവേണ്ടി സ്വീകരിച്ചതാണു-എന്നു ശത്രുവിഭാഗത്തോടു സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞവരാണോ ഇവർ എന്നും. രണ്ടായാലും അവരെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പരിഹാസ വാക്കാണത്. 'അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ നിഷ്ഫലമായി' എന്നും, 'അവർ നഷ്ടക്കാരായി' എന്നും പറഞ്ഞതിൽ, അവരുടെ ഗുണപ്രവർത്തനങ്ങളും കൂട്ടുകെട്ടുകളും പൊളിഞ്ഞുപോയതും, മുസ്ലീംകളെന്ന നാമ്യത്തിൽ അവർ ചെയ്ത നമസ്കാരം, നോമ്പു പോലെയുള്ള സർക്കർക്കുവേണ്ടി വിഫലമായിത്തീരുന്നതും ഉൾപ്പെടുന്നു.

വേദക്കാരായ ശത്രുക്കളുമായി മൈത്രിബന്ധം പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ആക്ഷേപിച്ചത്. മുശ്റികുകളെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കി വെക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി തന്റെ വചനങ്ങളിലും മറ്റും വേദത്തെ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. മദീനയിലെ വേദക്കാരല്ലാത്തവർ-അറബികൾ-പൊതുവിൽ മുസ്ലീംകളുമാണ്. അവരിൽ കൂറെ ആളുകൾ കപടവിശ്വാസികളായുണ്ടെന്നു കാത്രം. മതമെന്തെങ്കിലും

സികളായ യഹൂദന്മാർക്ക് അവിടത്തെ അറബികളെ അപകഷിച്ചു മുസ്ലിം ശക്തിയും പ്രതാപവും ആർജ്ജിച്ചുവെക്കുന്നതുകൊണ്ട് ചിന്താലമായി അറബികൾ അവരോടു മിത്രബന്ധം പുലർത്തിപ്പോരുകയും, അവർക്കു വിധേയരായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇസ്ലാം വന്നപ്പോൾ സത്യവിശ്വാസികളുടെ ആ ബന്ധത്തിനു വിരമമില്ല. യഹൂദികളുമായി വളരെ അണഞ്ഞു ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന ആളും, അവരിൽ വളരെ സ്വാധീനമുണ്ടായിരുന്ന ഒരു നേതാവായിരുന്ന ഉബായ്തുബ്നുസ്വാ-സാമിത്ത് (റ)- യഹൂദികളോടു എനിക്കുള്ള ബന്ധം ഇതാ ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കുന്നുവെന്നു അദ്ദേഹം നബി (സ)യുടെ മുമ്പിൽ പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. അതേ സമയത്ത് അവസർവ്വദികളായ കപടവിശ്വാസികൾ സ്വഭാവേന ആ പഴയ ബന്ധം നിലനിറുത്തുവാനും പുതുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാനും മുതിർന്നു. അതിൽ മുൻകൈയെടുത്തത് അവരുടെ നേതാവായ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യൂതന്നെ. ഉബായ്ത്ത് (റ) പറഞ്ഞതിനു നേരെ വിപരീതമായി-അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-എനിക്കു അവരുമായുള്ള ബന്ധം മുറിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നും മറ്റും പറയുകയെന്നു അയാൾ ചെയ്തത്. രണ്ടുപേരെയും സംബന്ധിച്ച ഈ വിവരം ഇബ്നു ഓർ (റ) ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം.

എന്നാൽ, ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തു ക്രിസ്ത്യാനികളുമായി മദീനയിലെ അറബികളോ, കപടവിശ്വാസികളോ വല്ല പ്രത്യേക ബന്ധവും ഉണ്ടായിരുന്നതായി അറിയപ്പെടുന്നില്ല. ഇവിടെയാകട്ടെ, യഹൂദികളോടും ക്രിസ്ത്യാനികളോടും ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരു രീതിയിലാണു അല്ലാഹു വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നതും. അതിനു കാരണവും അല്ലാഹു തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തു: അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ ബന്ധമിത്രങ്ങളാണു (بعضهم لبعض) എന്ന്. അതായതു, യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിൽ, ആഭ്യന്തരമായി നോക്കുമ്പോൾ ഇരുകൂട്ടർക്കുമിടയിൽ എത്രയോ അകൽച്ചയും വെറുപ്പും ഉണ്ടെങ്കിൽ പോലും മുസ്ലിംകൾക്കും ഇസ്ലാമിനും എതിരിൽ അവർ മിത്രങ്ങളും പരസ്പര സഹായികളും തന്നെയായിരിക്കും എന്നു സാരം. ഈ യഥാർത്ഥ്യം ചിലപ്പോഴൊക്കെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പ്രകടമായി കാണാറില്ലെങ്കിലും അവർ ആവശ്യമായി തോന്നുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ രണ്ടുകൂട്ടരും ഇസ്ലാമിനെതിരിൽ യോജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനു കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ പല ഉദാഹരണവുമുണ്ട്.

മർഹൂം സയീദു ബുത്തബ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതു പോലെ, ഇരുന്നൂറു കൊല്ലക്കാലം നീണ്ടുനിന്ന കുരിശു യുദ്ധങ്ങളിലും, അന്തലൂസ്യായിലും, അബീസിനിയായിലും, സോമാലിയീലും, എറിത്രിയായിലുമൊക്കെ അതിന്നവർ മറുതുക കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. വേണ്ടാ, മുസ്ലിം ലോകത്തിന് ആകമാനം ഒരു തീരാപ്രശ്നമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഫലസ്തീനിലെ യഹൂദ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻമാരും, രക്ഷകർത്താക്കളും, സഹായികളുമെല്ലാം ക്രിസ്ത്യാനികളാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നവരല്ലാതെ മറ്റാരാണ്? പോരാ, നിർമ്മതനിരീശ്വര വാദികളോ, ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളോ മുസ്ലിംകൾക്കെതിരിൽ യുദ്ധ കാഹളം ഊതുമ്പോൾ, അവർക്കു മുമ്പിലും പിമ്പിലും ചൂട്ടുപിടിച്ചു കൊടുക്കുകയല്ലാതെ, ഒരു ദൈവിക മതത്തിന്റെ ആൾക്കാരെന്ന നിലക്ക് അവർക്കെതിരെ മുസ്ലിംകളെ അവർ സഹായിച്ച സംഭവം കാണുവൻ പ്രയാസം. വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ അത്, താൽക്കാലികമോ, രാഷ്ട്രീയമോ ആയ വല്ല ലക്ഷ്യത്തെയും മുൻനിറുത്തിയായിരിക്കും. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, വേദക്കേൾക്കു-അവർ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആൾക്കാരെന്ന നിലക്കു-ചില പ്രത്യേകതകൾ മുസ്ലിംകൾ കൽപിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും മുസ്ലിംകളെ ആ നിലക്ക് അവർ കണക്കാക്കാറില്ല എന്നത്രെ ചരിത്രം കാണിച്ചു തരുന്നത്.

നിങ്ങളിൽനിന്ന് ആരെങ്കിലും അവരോടു കൈത്രിബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്ന പക്ഷം അവനും അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവനാണു (من وليهم فلا...) എന്നു പറഞ്ഞ വാക്യം വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളും അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുക്കളുമായ അവരോടും, അവരുടെ മരണത്തോടുകൂള്ള മനസ്സിന്റെ അടുപ്പവും, നേരെമിച്ച് ഇസ്ലാമിനോടും മുസ്ലിംകളോടുകൂള്ള അതിന്റെ അകൽച്ചയുമാണല്ലോ അതു കുറിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, വേദക്കാരുടെ അതേ നില തന്നെയാണു അവരുടേതും എന്നു പറയാം. ഇസ്ലാമിനും, മുസ്ലിംകൾക്കും എതിരെ പകയും വിദ്വേഷവും പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എത്ര കൂട്ടരോടും അണഞ്ഞ സ്നേഹബന്ധം പുലർത്തുന്ന എല്ലാ മുസ്ലിംകളുടെയും സ്ഥിതി ഇതുതന്നെ. വേദക്കാരുടെന്നല്ല, അമുസ്ലിംകളായ എല്ലാവരോടും രജ്ഞിപ്പിലും മകതയിലും വർത്തിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള വിധിയും, ഇസ്ലാമിനോടു പകയും ശത്രുതയും വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ മിത്രങ്ങളായി സ്വീകരിക്കരുതെന്ന വിധിയും വെച്ചേറെയാണെന്നും, ഒന്നൊന്നിനു എതിരില്ലാത്തതാണെന്നും ഓർമ്മിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

57. ഫഹ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളിൽനിന്നു ആരെങ്കിലും തന്റെ മതം വിട്ടു മടങ്ങിക്കളയുന്ന [മതഭ്രംശം സ്വീകരിക്കുന്ന] പക്ഷം, അപ്പോൾ, (അവൻ അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ:) വഴിയെ അല്ലാഹു ഒരു ജനതയെകൊണ്ടുവരും: അവൻ അവരെ സ്നേഹിക്കും, അവർ അവനെയും സ്നേഹിക്കും; സത്യ വിശ്വാസികളോടു എളിയവരും [വിനയമുള്ളവരും]. അവിശ്വാസികളോടു പ്രതാപ ശാലികളും [ഗൗരവമുള്ളവരും] ആയുള്ളവർ; അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യും; ഒരാക്രോധപരനാകാൻ ആക്രോധവും അവർ യേപ്പെടുകയുമില്ല. [ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു ജനതയെകൊണ്ടുവരും.]

അതു അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമത്രെ; അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അത്വൻ നൽകുന്നു. അല്ലാഹു വിശാലനും സർവ്വജ്ഞാനമാകുന്നു.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ
فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ
أُذِلَّةَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةَ عَلَى الْكَافِرِينَ
يُحِبُّونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

57. വിശ്വസിച്ചവരേ (يا ايها الذين امنوا) നിങ്ങളിൽനിന്നു ആരെങ്കിലും തന്റെ മതത്തെ വിട്ട് മടങ്ങിക്കളയുന്ന (مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ) പക്ഷം (فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ) അപ്പോൾ (അല്ലാഹു) ഒരു ജനതയെകൊണ്ടുവരും (يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ) അവൻ അവരെ സ്നേഹിക്കും (أُذِلَّةَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةَ عَلَى الْكَافِرِينَ) എളിയവരായ സത്യവിശ്വാസികളോടു (يُحِبُّونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) പ്രതാപവാൻമാരായ, ഗൗരവമുള്ളവർ (وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ) അവിശ്വാസികളോടു അവർ സമരം ചെയ്യും (يُحِبُّونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) അവർ യേപ്പെടുകയുമില്ല (ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ) ആക്രോധവും, ആക്രോധവും (وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ) അതു എത്ര അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം (يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ) (യെന്തു-ഔദാര്യം) ആകുന്നു (وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ) അത്വൻ നൽകുന്നു, നൽകും (وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ) അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അല്ലാഹു വിശാലനാണു (وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ) (സർവ്വ)ജ്ഞാനാണു.

സത്യവിശ്വാസികൾ ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളെ മിത്രങ്ങളും ബന്ധുക്കളുമാക്കി വെക്കുന്നു. മുസ്ലിംകളായി സ്നേഹബന്ധവും കൂട്ടുകെട്ടും പുലർത്തിപ്പോരുന്ന കപടവിശ്വാസികൾ അവസാനം വശളായിത്തീരുമെന്നും കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. എന്നാൽ, വല്ലവരും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു മുസ്ലിമാരോടും ഇസ്ലാമിനെ ഉപേക്ഷിച്ചു കൂഫറിലേക്കു തന്നെ മാറിപ്പോകുന്നുവെന്നു വെക്കുക. എന്നാലും, അതുവരെ അല്ലാഹുവിനോ, അവന്റെ മതത്തിനോ യാതൊരു ദോഷവും ചേരിക്കുവാനില്ലെന്നും, അവർക്കു പകരം അവരെക്കാൾ നല്ലതായ മറ്റൊരു കൂട്ടരെ അല്ലാഹു തരിസ്ഥാനത്തു കൊണ്ടുവരുന്നെന്നും ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. ഈ കാര്യം 47: 38 മുതലായ സൂഫലങ്ങളിലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചു കണ്ടാവുന്നതാണ്.

പുതുതായ അല്ലാഹു രംഗത്തു കൊണ്ടുവരുന്നവരുടെ സവിശേഷതകൾ എന്തായിരിക്കുമെന്നു കൂടി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: (1) അല്ലാഹു അവരെ സ്നേഹിക്കുന്നതാകുന്നു. അവന്റെ സഹായവും അനുഗ്രഹങ്ങളും അവർക്കുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. (2) അവർ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നവരായിരിക്കും. അഥവാ അവനെ അവർ പരിപൂർണ്ണമായി അനുസരിക്കുകയും, അവന്റെ പ്രീതിയുടേവളെ നിഷ്കളങ്കമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. (3) സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ എളിയവരും വിനീതൻമാരുമായിരിക്കും. പരസ്പരം സ്നേഹവത്സല്യത്തോടും സഹായ സഹകരണത്തോടും ഗുണകരകൃഷ്ടയോടും കൂടി വർത്തിക്കും. (4) അതേ സമയത്തു അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ ഗൗരവമേറിയവരും പ്രതാപശാലികളുമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പിൽ തല കുനിക്കുകയോ, ചാർബലും നടിക്കുകയോ, സത്യത്തിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്കയോ ചെയ്യരുതെ അവർ സധീരം ഉറച്ചു നിൽക്കും. അഥവാ സൂ: ഫതഹിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ,

അവിശ്വാസികളോടു കഠിനമായി, തമ്മതത്തിൽ ധാരാളമല്ല. (4) ആയിരിക്കും. (5) അല്ലാഹുവിന്റെ മാഹിഗത്തിൽ അവർ സമം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കും. അല്ലാഹുവിന്റെ മീനിയുടെ നൽകുവണ്ടി കേൾക്കുകയും, ധനനയ്ക്കും ഒന്നും അവർ വക വെക്കുകയില്ല. (6) ആരുടെ ആക്രമ്യപരവും അവർക്കു ഭയമില്ല. സത്യത്തിനായിട്ട് ലക്തിന്റെ ലക്തിക്കും, അധികാരസ്ഥന്റെ അധികാരത്തിനും, അക്രമിയുടെ അക്രമത്തിനും അവർ വിധ കല്പിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ആക്രമ്യപരം മാത്രമേ അവർ ഭയപ്പെടുകയുള്ളൂ.

ഇസ്ലാമിൽ വന്നശേഷം പാണ്ഡുരായി അതിനെ ഉപേക്ഷിച്ച് സത്യവിശ്വാസികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു കൂട്ടർ ക്രമംവിലക്കു തിരിച്ചുപോകുമെന്നോ, ഇല്ലെന്നോ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവരാരും ഉത്തമമായ മറ്റൊരു കൂട്ടറ പകരം കൊണ്ടുവരുമെന്നത്രെ പറഞ്ഞത്. വാസ്തവത്തിൽ, ഇസ്ലാമിന്റെ കഴിഞ്ഞകാല ചരിത്രം പരിശോധിച്ചാൽ അങ്ങിനെ ചിലപ്പോൾ സംഭവിച്ചതായും, ആ വിടവുകൾ അല്ലാഹു ഓരോ പ്രകാരത്തിൽ നികത്തിയിട്ടുള്ളതായും, ഇസ്ലാമിനെ പൂർവ്വധികം ശക്തിപ്പെടുത്തിയതായും കണ്ടുവരികഴിയും. പല മഹൽമാരും ഒന്നിലധികം ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇതിന് എടുത്തു കാണിക്കാറുണ്ട്. അവയിൽ പല നിലക്കും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന സംഭവം അബൂബകർ സിദ്ദീഖ് (റ) ന്റെ ഖിലാഫത്തുകാലത്തുണ്ടായതുതന്നെയാകുന്നു. സൂൽ (സ) തിരുമേനി കാലഗതി പ്രാപിക്കുമ്പോൾ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന മുസ്ലിം നാടുകളുടെയും ജനസംഖ്യയുടെയും മൂലഭാഗവും--മദീനാ പരിസരങ്ങളിലുള്ളവരും, മക്കയിൽ ഖുറൈശികളും, താഇഫിൽ ഫഖീഹു ഗോത്രവും ഒഴിച്ചു മറ്റൊരാളാലും തന്നെ എന്നു പറയാം--ഇസ്ലാമിൽ നിന്നു പിൻമാറിക്കളഞ്ഞ സംഭവം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അവരോട് ഏറ്റുമുട്ടുന്ന വിഷയത്തിൽ ധീരപുരുഷനായ ഉമർ (റ) അടക്കം ഏറ്റുവാങ്ങി. ആദ്യം ഏതിനാലിപ്രായശ്ചാരായിരുന്നു. എന്നിട്ടുപോലും പർവ്വതസമാനം അചഞ്ചലനായി ഉറച്ചുനിന്ന സിദ്ദീഖ് (റ) ന്റെ അഭിപ്രായത്തിനു വഴങ്ങിക്കൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസികൾ അതിനെ നേരിട്ടു. ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ പല സംഭവങ്ങളും, മടങ്ങിപ്പോയവർ ഇസ്ലാമിലേക്കു തന്നെ തിരിച്ചു വരുക മാത്രമല്ല, ഇസ്ലാമിന്റെ ശക്തി പൂർവ്വധികം വർദ്ധിക്കുകയും മുസ്ലിംകൾ കൂടുതൽ കെട്ടുറപ്പും ബലവും ആർജ്ജിക്കുകയുമുണ്ടായി. അതിനെ ആശ്രയിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഖിലാഫത്തു കാലത്തും, അനന്തരം ഉമർ (റ) ന്റെ ഖിലാഫത്തു കാലത്തും മുസ്ലിംകളിൽ പ്രകടമായിരുന്ന സ്വഭാവ വൈശിഷ്ട്യവും അവരുടെ മനോവീര്യവും പരിശോധിച്ചാൽ, ഇതവതരിച്ചതിന്റെ അടുത്തകാലത്തു തന്നെ സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം കൂടിയാണ് ഈ വചനമെന്നു പറയാവുന്നതാണ്. ﴿٥٨﴾

58. നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ ബന്ധുചിത്രം അല്ലാഹുവും, അവന്റെ സുലും, വിശ്വസിച്ചവരും മാത്രമാകുന്നു; (അതെ) നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സകാത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ അവരാകട്ടെ, (ഭയഭക്തിയർപ്പിച്ചു) കുമ്പിടുന്നവരുമായിരിക്കും. [മറ്റൊരും നിങ്ങളുടെ ബന്ധുചിത്രങ്ങളല്ല.]

٥٨-إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۝

59. ആർ അല്ലാഹുവിനോടും, അവന്റെ സുലിനോടും, വിശ്വസിച്ചവരോടും മൈത്രി സ്ഥാപിക്കുന്നുവോ, എന്നാൽ, (അറിയുക) നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷി തന്നെയാണ് വിജയം നേടുന്നവർ.

٥٩-وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَالَّذِينَ آمَنُوا
قُلْ جَزَاءُ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ۝

58. ﴿٥٨﴾ നിശ്ചയമായും തന്നെ (മാത്രം) ﴿٥٨﴾ നിങ്ങളുടെ ബന്ധുചിത്രം(കൾ), സഹായകൻ (സഹായകർ) ﴿٥٨﴾ അല്ലാഹുവാകുന്നു ﴿٥٨﴾ അവന്റെ സുലും ﴿٥٨﴾ വിശ്വസിച്ചവരും ﴿٥٨﴾ യാതൊരുവരായും അവർ നിലനിറുത്തും ﴿٥٨﴾ നമസ്കാരം ﴿٥٨﴾ കൊടുക്കുകയും (ചെയ്യും--ചെയ്യുന്ന) ﴿٥٨﴾ സകാത്തു ﴿٥٨﴾ അവരാകട്ടെ, അവരായുംകൊണ്ടു ﴿٥٨﴾ കുമ്പിടുന്ന(ഭയഭക്തി അർപ്പിക്കുന്ന)വരാണ്. 59. ﴿٥٩﴾ ആർ (വല്ലവരും) മൈത്രി സ്ഥാപിച്ചാൽ, ബന്ധുവാക്കിയാൽ ﴿٥٩﴾ അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ സുലിനെയും ﴿٥٩﴾ വിശ്വസിച്ചവരെയും ﴿٥٩﴾ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷി, സംഘം ﴿٥٩﴾ അവർ (തന്നെ) ﴿٥٩﴾ ജയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ, വിജയികൾ

54-0. വചനത്തിൽ യഹൂദികളെയും ക്രിസ്ത്യാനികളെയും സത്യവിശ്വാസികൾ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കി വെക്കരുതെന്നു കൽപിച്ചു. വേദക്കാരെയും അവിശ്വാസികളെയും ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കരുതെന്നു അടുത്ത വചനത്തിൽ വീണ്ടും പറയുന്നുമുണ്ട്. ഇതുപോലെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ ഖുർആനിൽ മേലെയും കാണാം. അപ്പോൾ, പിന്നെ അവർ ആരായാണു ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കേണ്ടതു എന്നു ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവും, അവന്റെ ദൂതൃവും, കപടൻമാരല്ലാത്ത വിശ്വാസികളും മാത്രമാണു സത്യവിശ്വാസികളുടെ 'വലിയു'കൾ (ബന്ധു മിത്രങ്ങൾ) എന്നത്രെ ആ വചനത്തിലെ ആശയം. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ, അവരെ വലിയുകളായി സ്വീകരിക്കുന്നവർ അല്ലാഹുവിന്റെ കക്ഷിക്കാരാണെന്നും, അവരാണ് വീര്യം വരിക്കുന്നവർ എന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

'ബന്ധുമിത്രം' എന്ന നാമം അർത്ഥം കൽപിച്ചതു لا (വലിയു) എന്ന വാക്കിന്നാകുന്നു. അതു ഏകവചനമാണെങ്കിലും ആ പദരൂപം ഭാഷാനിയമപ്രകാരം നെനിലധികം ആളുകളെക്കുറിച്ചും ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്നു വിരോധമില്ല. അപ്പോൾ അതിന്നു അതിന്റെ ബഹുവചനമായ പു (ഓലിയായ്)ന്റെ അർത്ഥവും കൽപിക്കാം. ഇമാം റാസി (റ) മുതലായവർ വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ, സ്നേഹസഹായങ്ങളുടെ (الحب والعرفه) അടിസ്ഥാനത്തിലും, 'വലിയു'കൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. ചങ്ങതി, സ്നേഹിതൻ, അയൽക്കാരൻ, സഖ്യബന്ധമുള്ളവൻ, ബന്ധു, സഹായകൻ എന്നിവർക്കൊക്കെ 'വലിയു' എന്നു പറയപ്പെടുന്നതു നന്നാമത്തെ അടിസ്ഥാനത്തിലും, അനാഥയുടെ സ്വത്തു കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവർക്കും, കുട്ടികളുടെ രക്ഷാധികാരികൾക്കും 'വലിയു' എന്നു പറയപ്പെടുന്നതു രണ്ടാമത്തെ അടിസ്ഥാനത്തിലുമാകുന്നു.

രണ്ടടിസ്ഥാനത്തിൽ നോക്കിയാലും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ സാക്ഷാൽ വലിയു തന്നെ. സംശയമില്ല. ഈ ആശയമാണു (2: 257; 3: 68; 2: 107 മുതലായ വചനങ്ങളിൽ) 'അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ വലിയു' എന്നും, 'അവനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു വലിയു' എന്നുംപോലെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു. 58-0. വചനത്തിൽ തന്നെ ഇക്കാര്യം സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭാഷാനിയമപ്രകാരം ബഹുവചനത്തിന്റെ അർത്ഥം 'വലിയു' എന്ന വാക്കിന്നു നൽകുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടെങ്കിലും സാധാരണയായ ശൈലിയനുസരിച്ചു لا يملك എന്നു പറയാതെ ഏകവചനരൂപത്തിൽ ... لا يملك എന്നാണല്ലോ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സാക്ഷാൽ വലിയു അല്ലാഹു മാത്രമാണെന്നും, അവനെ വലിയുക്കുന്നതിനെത്തുടർന്നു ദൂതൃലിയെയും, വിശ്വാസികളെയും വലിയുകളാക്കലും ഏർപ്പെടുത്തുവെന്നുമാണു ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇമാം ബൈളാപി (റ) മുതലായവർ ഇതു പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഖുർആന്റെ പ്രയോഗങ്ങളിൽ ഇത്തരം സൂചനകൾ സുലഭമാണു താനും. എന്നാൽ, വിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർ സ്നേഹത്തിന്റെയും സഹായത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വലിയുകളല്ലാതെ കൈകാര്യകർത്തൃത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വലിയുകളാകുന്നില്ല. ഈ വാസ്തവം ഇമാം റാസി (റ) മുതലായ പല മഹാൻമാരും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ല, ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നു തന്നെ അതു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യും. വേദക്കാരായ യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും പരസ്പരം വലിയുകളാണെന്നു സാരികളും പരസ്പരം വലിയുകളാണെന്നു അൻമാൽ 73ലും, മൂഹാജിറുകളും അൻപരസ്പരം വലിയുകളാണെന്നു താബ: 71ലും, അക്രമികളായ ആളുകൾ പരസ്പരം വലിയുകളാണെന്നു ഷാമിയ: 19ലും അല്ലാഹു പറയുന്നു. ഇവരെല്ലാവരും പരസ്പരം രക്ഷാധികാരികളോ കൈകാര്യകർത്താക്കളോ അല്ലെന്നും, സ്നേഹബന്ധത്തിലും പരസ്പര സഹായത്തിലും നിലകൊള്ളുന്ന വലിയുകൾ-അതെ, ബന്ധുമിത്രങ്ങൾ-മാത്രമാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവും ദൂതൃവും വിശ്വാസിച്ചവരും മാത്രമാണു നിങ്ങളുടെ വലിയുകൾ (.... لا يملك) എന്നു നെനിച്ചു പറയുമ്പോൾ, സ്നേഹത്തിന്റെയും സഹായത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള വലിയുകൾ-അഥവാ ബന്ധു മിത്രങ്ങൾ-എന്ന അർത്ഥത്തിലാണെന്നതു വ്യക്തമായി. അതെ സമയത്തു അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു വലിയു എന്നു പറയുമ്പോൾ, 'ബന്ധുമിത്രം, രക്ഷാധികാരി, കൈകാര്യം നടത്തുന്നവൻ, സഹായി' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ സന്ദർഭോചിതം അതിന്നു നൽകാവുന്നതുമാണു. അടിസ്ഥാനരഹിയായ ചില രീതിവായത്തുകളെ ആസ്പദമാക്കിയും, 'വലിയു' എന്ന വാക്കിന്നു 'കൈകാര്യ കർത്താവു' എന്നർത്ഥം വരാവുന്നതിനെ ചൂഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടു ശീഘ്ര കക്ഷി അലി (റ) ക്കാണ് ഖിലഫത്തിന്നു അർഹതയുള്ളതെന്ന അവരുടെ തെറ്റായ വാങ്ങിന്നു ഈ വചനങ്ങൾ തെളിവാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. ഇതു സംബന്ധിച്ചു ഇമാം റാസി (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഒരു നീണ്ട പ്രസ്താവന തന്നെ ചെയ്തുകൊണ്ടും അതൊന്നും ഇവിടെ ഉദ്യമിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം കാണുന്നില്ല. 'വലിയു' എന്ന വാക്കിന്നു ശീഘ്രകൾ സ്വീകരിച്ച അർത്ഥത്തെയും അവാറുടെ വാദമുഖങ്ങളിൽ ചിലതിനെയും അനുകരിച്ചുകൊണ്ടു പൊതുജനങ്ങളുടെ ശീർക്കുപരമായ അന്ധവിശ്വാ

സങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ ചില പണ്ഡിതന്മാർ ഇക്കാലത്ത് ഈ (58-ാം) വചനം മുൻവ്യവസ്ഥയും ചെയ്തു. മുതലവടുക്കുന്നതായി കൈക്കൊള്ളുന്നു. സ്വപുത്രനും മഹാൻമാരുമായ ചില സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ഈ വലക്കാര്യങ്ങളിൽ ചില അഭ്യുക്തമായ കൈകാര്യങ്ങൾ നടത്തുവാനുള്ള കഴിവുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ട് അവരോടു അതിനായി അപേക്ഷിക്കാമെന്നുമാണ് അവരുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം. ഇമാംറാസി (റ) യുടെ ചില വാക്യങ്ങളാണ് തർക്കം. അവരോടു നമുക്കു പറയുവാനുള്ളത്, ശീ ആക്കളുടെ വാദമുഖങ്ങളെ-നാം മുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതും അല്ലാത്തതുമായ പല വസ്തുതകളും നിരത്തിവെച്ചു കൊണ്ടു- ഖണ്ഡിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന മദ്യെ അദ്ദഹം പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാണ്:-

'...വേദക്കാരെയും അവിശ്വാസികളെയും വലിയുകൾക്കുതന്നെ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം അവരെ സഹായികളാക്കുവാൻ എന്നാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അപ്പോൾ **إِنَّمَا يَدْعُوكُمْ إِلَىٰ طَاعَتِهِ** എന്നുള്ള ഈ ആയത്തിലും അത്യുതനെയോ അർത്ഥം. നിതിപാലിക്കുകയും, കക്ഷിതം ഉപേക്ഷിക്കുകയും, ഈ ആയത്തിന്റെ മുമ്പും പിമ്പും പറഞ്ഞതുപിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏതൊരാൾക്കും ഖണ്ഡിച്ചിട്ടായി അറിയാം: **إِنَّمَا يَدْعُوكُمْ إِلَىٰ طَاعَتِهِ** എന്ന ഈ ആയത്തിൽ പറയുന്ന 'വലിയ്ക്കി' ന്റെ അർത്ഥം സഹായകനും സ്നേഹമുള്ളവനും എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ലെന്നും, (കൈകാര്യം നടത്തുന്ന) നേതാവു എന്നു അതിനു അർത്ഥം വരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നും....'

വിഭാഗം-9

60. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരിൽ നിന്ന് നിങ്ങളുടെ മതത്തെ പരിഹാസവും കളിയുമാക്കിത്തീർത്തവരെയും, (നിഷേധികളായ) അവിശ്വാസികളെയും നിങ്ങൾ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കി വെക്കരുതു.

നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ-നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُم مِّنْ مُّؤْمِنِينَ

60. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ **لَا تَتَّخِذُوا** നിങ്ങൾ ആക്കിവെക്ക(സ്വീകരിക്ക)രുത് **الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُوًا** ആക്കിത്തീർത്തവരെ **وَالْكَافِرَ** നിങ്ങളുടെ മതത്തെ പരിഹാസം **وَلَعِبًا** കളിയും, വിളയാട്ടം **مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ** യാതൊരുക്കൂട്ടരിൽനിന്നും **وَالْكَافِرَ** ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ട നിങ്ങളുടെ മുമ്പു **وَاتَّقُوا اللَّهَ** അവിശ്വാസികളെയും, നിഷേധികളെയും **وَالْكَافِرَ** ബന്ധുമിത്രങ്ങൾ **وَاتَّقُوا اللَّهَ** അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്വിൻ **إِنَّ كُنتُم مِّنْ مُّؤْمِنِينَ** നിങ്ങളാണെങ്കിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ

സത്യനിഷേധികളായ എല്ലാ അവിശ്വാസികൾക്കും **لَا تَتَّخِذُوا** (കൂഫ്-ഫാർ) എന്നു പറയപ്പെടുകയും വേദക്കാരെപ്പറ്റി ആദ്യം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുകയും ഇവിടെ അതുകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു മുശ്ശറിക്കുകൾക്കെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇസ്ലാമിനെപ്പറ്റി പരിഹസിക്കലും, കളിയാക്കലും വേദക്കാര്യങ്ങളെയും മുശ്ശറിക്കുകളുടെയും പതിവുതന്നെ. പക്ഷെ, മുശ്ശറിക്കുകളെ അപേക്ഷിച്ചു പല നിലക്കും അതിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കേണ്ടവരാണ് വേദക്കാരും, അതുകൊണ്ടും, സംസാരവിഷയം പ്രധാനമായും വേദക്കാരെ പരാമർശിച്ചു കൊണ്ടുള്ളതാകുകയായിരിക്കാം മതത്തെ പരിഹസിക്കുന്നവരും കളിയാക്കുന്നവരുമെന്നു അവരെ പ്രത്യേകം വിശേഷിപ്പിച്ചത് അല്ലാഹുവിനറിയാം. **وَاتَّقُوا اللَّهَ** (വൽകൂഫ്-ഫാർ) എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തു 'വൽ-കൂഫ്-ഫാറീ' എന്നും വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ച് 'വേദക്കാരിൽ നിന്നും അവിശ്വാസികളിൽ നിന്നും മതത്തെ പരിഹാസവും കളിയുമാക്കിത്തീർത്തവരെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാക്കരുത്.' എന്നായിരിക്കും അർത്ഥം. വേദക്കാരെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന സന്ദർഭമാകുകയൊക്കെ അവരെ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞശേഷം, എല്ലാ അവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതിയും അങ്ങിനെത്തന്നെ എന്നു പൊതുവിൽ പറഞ്ഞതായിരിക്കും അപ്പോൾ അത്. അവരുടെ പരിഹാസത്തിനു മറു ഉദാഹരണം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

61. നിങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിലേക്കു (ബാക്കു) വിളിച്ചാൽ, അവരിനെ പരിഹാസവും, കളിയുമാക്കിത്തീർക്കുന്നു. അതു, അവർ (ബുദ്ധി കൊടുത്തു) ഗ്രഹിക്കാത്ത ഒരു ജനതയാണെന്നുള്ളതു കൊണ്ടത്രെ.

٦١- وَإِذَا نَادَيْتُمُ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُؤًا وَلَعِبًا ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ

61. നിങ്ങൾ വിളിച്ചാൽ നിങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിലേക്കു അതിനെ അവർ ആക്കും. പരിഹാസം. കളിയും. അതു അവർ ഒരു ജനതയാണെന്നതുകൊണ്ടാണു ബുദ്ധി കൊടുക്കാത്ത, ഗ്രഹിക്കാത്ത

ബാക്കുവിളി കേൾക്കുമ്പോൾ അതിനെയോ, നമസ്കാരത്തെയോ ചില യഹൂദികളും, ക്രിസ്ത്യാനികളും പരിഹസിച്ചു സംസാരിച്ചിരുന്നതായ ചില സംഭവങ്ങൾ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ബുദ്ധിശൂന്യതയും വിവരക്കുറവുമാണ് ഇതിനു കാരണമെന്ന് അവസാനത്തെ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

62. (നബിയേ) പറയുക: 'വേദക്കാരേ, ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ (വല്ലതു്) അധികഘോഷിക്കുന്നുവോ? ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും, ഞങ്ങൾക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും, മുമ്പ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിലും വിശ്വസിച്ചുവെന്നുള്ളതും, നിങ്ങളിൽ അധികമാളും തോന്നിയവാസികളാണെന്നുള്ളതുമല്ലാതെ!'

٦٢- قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَتَّقُونَ ۚ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ ۖ مِّثْلُ الْمُرْسَلِينَ ۚ إِنَّمَا يُلِيْنَا وَمَا أُتِيَ مِنَ الْقُبُلِ ۚ وَإِن كُنْتُمْ فَيِّقُونَ

62. പറയുക വേദക്കാരേ നിങ്ങൾ അധികഘോഷിക്കുന്നുവോ, കുറപ്പെടുത്തുന്നോ. ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുവെന്നതല്ലാതെ. അല്ലാഹുവിൽ. ഞങ്ങൾക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും. മുമ്പ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും. നിങ്ങളിൽ അധികമാളുമാണെന്നതും. തോന്നിയവാസികൾ, ധിക്കാരികൾ

ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ ശരിക്കും വിശ്വസിച്ചവരാണ്. ഞങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥമാകുന്ന ഖുർആനിലും, അതിന്റെ മുമ്പുള്ള എല്ലാ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതാണല്ലോ നിങ്ങൾക്കു അനുജ്ഞാദി ആക്ഷേപിക്കുവാനുള്ള കാരണം. ഇതല്ലാതെ, ആക്ഷേപ വിധേയമായ ഒരു മതവും ഞങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഇതു ആക്ഷേപിക്കപ്പെടാവുന്ന ഒരു ദീനമെന്നോ? ഇതിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുവാൻ കാരണം. നിങ്ങളിലുള്ള ചൂരിപ്പാഗം. ആളുകളും തോന്നിയവാസികളും ധിക്കാരികളുമാണെന്നുള്ളതു മാത്രമാകുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഒരിക്കലും ഈ ആക്ഷേപത്തിനു കാരണമില്ല എന്നു സാരം.

63. പറയുക: 'അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ അതിനെക്കാരെ പ്രതിഫലം മോശമായവരെപ്പറ്റി ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വിവരമറിയിക്കട്ടെയോ? യാതൊരുവരെ അല്ലാഹു ശപിക്കുകയും, അവരുടെ മേൽ അവൻ കോപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ അവരാണ് (അതു);

٦٣- قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَٰلِكَ ۚ مَثُوبَةٌ عِنْدَ اللَّهِ ۖ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ

(അതെ) അവരിൽ നിന്നും (ചിലരെ) അവൻ കൂറങ്ങു കളയും പന്നികളുമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവർ 'ബാഗൂത്തി'നെ (ദുർമ്മൂർത്തിയെ) ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (ഇങ്ങിനെയാളുളവർ).

അക്കൂട്ടർ, (എന്നും) സ്ഥാനം മോശമായവരും, ശരിയായ മാർഗ്ഗം വിട്ട് ഏറെ പിഴച്ചുപോയവരുമാകുന്നു.'

وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ
الطَّاغُوتِ
أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا
وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ○

63. ് പായുക ് ഞാൻ നിങ്ങളെ വിവരമറിയിക്കട്ടെയോ, നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തട്ടെയോ ് മോശമായവരെപ്പറ്റി ് അതിനെക്കാൾ ് പ്രതിഫലം, പ്രതിഫലത്തിൽ ് അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ് യാതൊരുവനാണു, ആരോ ആകുന്നു ് അവനെ (അവരെ) അല്ലാഹു ശപിച്ചിരിക്കുന്നു ് അവന്റെ (അവരുടെ)മേൽ അവൻ കോപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ് അവരിൽ നിന്നും അവൻ ആക്കുക (ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു ് കൂറങ്ങുകളെ പന്നികളെയും ് അവൻ (അവർ) ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ് ദുർമ്മൂർത്തിയെ ് അക്കൂട്ടർ ് (കൂടുതൽ-എന്നും) മോശമാണു ് സ്ഥാനം, സ്ഥാനത്താൽ ് അധികം പിഴച്ചവരാണു ് ശരിയായ മാർഗ്ഗം വിട്ടു

ബക്കോർക്കു-യഹൂദികൾക്കു വിശേഷിച്ചും-ഒരു വായപ്പൻ മറുപടിയാണിത്. ഏറെയും നല്ല നിലയിൽ പ്രശംസിക്കപ്പെടുവാൻ അവകാശപ്പെട്ട ചില ഗുണങ്ങളുടെ പേരിലാണല്ലോ നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെപ്പറ്റി അധീഷ്ഠാപനം പുറപ്പെടുവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക. പല നിലക്കും ഞങ്ങളെക്കാൾ ഏറെയും മോശമായ അവസ്ഥയാണു നിങ്ങളുടേത്. അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപങ്ങളുടെ ഒരു തീണ്ട പരമ്പരയും നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. എത്രത്തോളമെന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ സമൂഹത്തിൽ പെട്ട ചിലരെ അല്ലാഹു കൂറങ്ങാക്കിയും പന്നികളാക്കി മാറ്റുക പോലും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിച്ചുകൂടാ എന്നുള്ളതാണല്ലോ ഹിന്ദിന്റെ ഏറ്റവും കാര്യമായ വശം. എന്തിനും നിങ്ങൾ ചില ദുർമ്മൂർത്തികളെ ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയാളു നിങ്ങളാണ് ഏറ്റവും മോശപ്പെട്ടവരും വഴിപിഴച്ചവരും. എന്നിരിക്കെ, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും, ദിവ്യഗ്രന്ഥങ്ങളെയെല്ലാം ശരിവെക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെമത്രം ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഞങ്ങളെ ആകാശപിക്കുവാനും കൂറപ്പെടുത്തുവാനും നിങ്ങൾക്കെന്തവകാശമാണുള്ളതു? എന്നിങ്ങിനെയാണു ഈ വചനത്തിന്റെ രാൽപര്യം.

യഹൂദികളുടെമേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപശാപങ്ങളുണ്ടെന്നു ഖുർആനിൽ പല സ്ഥലത്തും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ശബ്ബത്തു നാളിൽ അവർ ചെയ്ത അക്രമത്തെത്തുടർന്നു അവരിൽ ചിലരെ കൂറങ്ങുകളാക്കി കോലം മറിച്ചുതിനെപ്പറ്റി അൽബഖറ 65ലും, അത്-റാഹ് 166ലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അവരിൽ ചിലരെ പന്നികളാക്കിയ വിവരം അവിടങ്ങളിലൊന്നും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ശബ്ബത്തു നാളിന്റെ സംഭവത്തിൽ ചിലർ കൂറങ്ങുകളായി മറിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, ചിലർ പന്നികളായി മറിക്കപ്പെടുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, ആ സന്ദർഭത്തിലല്ല-വേറെ സന്ദർഭത്തിലാണ്-അതുണ്ടായതെന്നുമൊക്കെ പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ണ്നും ഉറപ്പിച്ചു പറയത്തക്ക തെളിവുകളില്ല. ചിലർക്കു കൂറങ്ങുകളുടെയും പന്നികളുടെയും സ്വഭാവം നൽകി മധ്യപ്രവിപ്പിക്കുകയുണ്ടായെന്നാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നു ചില ആളുകൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഖുർആന്റെ വാചകവും, ചില ഹദീസുകളും നോക്കുമ്പോൾ ഈ അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗം കാണുന്നില്ല. കോലം മറിക്കപ്പെട്ടവരുടെ സന്തതികളാണോ കൂറങ്ങുകളും പന്നികളും? എന്നു നബി (സ) യോടു ചോദിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും, കോലം മറിക്കപ്പെട്ടവർക്കു സന്തതിയും പിൻതുടർച്ചയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല, കൂറങ്ങുകളും പന്നികളും അതിനു മുമ്പുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു നബി (സ) മറുപടി പറഞ്ഞുവെന്നും ഇബ്നുനൂയ്മിസ് ഉദാ (9) പ്രസ്താവിച്ചതായി മുസ്ലിം (9) രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അബൂദാവൂദ് ത്വായാലസിയുടെയും ഇമാം അഹ്മദ് മിൻറിയുടെയും (9) വിവായത്തിൽ, കൂറങ്ങുകളും പന്നികളും യഹൂദികളുടെ സന്തതികളാണോ എന്നാണ് ആ ചോദ്യത്തിലെ വാചകം. യഹൂദികൾ കൂറങ്ങു

കളായും പന്നികളായും കോലം മറിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നാണല്ലോ ഈ ഹദീസുകളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നത്. പക്ഷേ, അത് എപ്പോഴായിരുന്നുവെന്നും ഹദീസും നമുക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ.

٢٤٦ (താഗൂത്ത) എന്ന വാക്കിന്റെ ഭാഷാർത്ഥം, പ്രയോഗം എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചു അർബബ 258 257 എന്നീ രചനകളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും ഹദീസും നാം മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു അല്ലാത്ത എല്ലാ ആദായ വസ്തുക്കൾക്കും പിശാചിനും ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടെന്നു അവിടെ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ പശുക്കൂട്ടിയെ ദൈവമാക്കി ആരാധിച്ച കഥ പ്രസിദ്ധമാണ്. കൂടാതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞാ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു പകരം പിശാചിന്റെ ദുഷ്പ്രഭവങ്ങൾ സമീകരിച്ചുവെന്നും, പണ്ഡിത പൂരോഹിതന്മാരുടെ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങളെ മാനിയത്തോടെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അവരെ വന്ദിക്കുകയോ ചെയ്തുവെന്നും ഹദീസുള്ള അർത്ഥത്തിലും ആവാം. 'അവർ താഗൂത്തിനെ ആരാധിച്ചു'വെന്നു പറഞ്ഞത്, ٢٤٦

٢٤- وَإِذَا جَاءَ وَكْرٌ قَالَ آمَنَّا
وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ
وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ

64. അവർ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ 'ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന അവർ പറയുന്നതാണ്. (വാസ്തവമാകട്ടെ) അവിശ്വാസത്തോടെയത്രെ അവർ കടന്നുവന്നിട്ടുള്ളതു; അവർ അതുമായി (തന്നെ) പുറത്തു പോകുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവർ ഒളിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.

٢٥- وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي
الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ الشَّجَرَةَ
لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

65. അവരിൽ നിന്നു പലരെയും കുറ്റത്തിലും, അതിക്രമത്തിലും, നിഷിദ്ധ (ധന)ത്തെ തിന്നുന്നതിലും അവർ ധൂതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി നിനക്കു കാണാവുന്നതുമാണു.

അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു വളരെ ചീത്തതന്നെ!

٢٦- لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبُّنُّونَ وَالْأَخْبَارُ
عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ الشَّجَرَةَ
لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ

66. അവർ കുറ്റമായതു പറയുന്നതിനെയും, അവർ നിഷിദ്ധ (ധന)ത്തെ തിന്നുന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ചു റബ്ബാനികളും [പുണ്യപുരുഷന്മാരും], പണ്ഡിതന്മാരും അവരെ എന്തുകൊണ്ടു വിരോധിക്കുന്നില്ല?

അവർ പ്രവർത്തിച്ചു (തൊഴിലാക്കി) കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു വളരെ ചീത്ത തന്നെ!

64. ٢٤- وَإِذَا جَاءَ وَكْرٌ قَالَ آمَنَّا അവർ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ٢٤ അവർ പറയുന്നതാണ് ٢٤ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു ٢٤ അവർ കടന്നുവന്നിട്ടുള്ളതുമാണു. ٢٤- وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ അവിശ്വാസത്തോടെ ٢٤ അവരോട് ٢٤ യഹൂദികളെ ٢٤ പുറത്തുപോകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ٢٤ അതുകൊണ്ടു, അതുമായി, അതോടെ ٢٤ അല്ലാഹു ٢٤ ഏറെ (അധികം-വളരെ) അറിയുന്നവനാണ് ٢٤ അവർ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി ٢٤ ഒളിച്ചു(മറച്ചു-മൂടി)വെക്കും. 65. ٢٥- وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ الشَّجَرَةَ നിന്നു കാര്യം, നിനക്കു കാണാം. ٢٥ പലരെയും, വളരെ ആളുകളെ ٢٥ അവരിൽനിന്നു ٢٥ അവർ ധൂതികൂട്ടുന്നതായി ٢٥ കുറ്റത്തിൽ (പാപത്തിൽ) ٢٥ അതിക്രമത്തിലും ٢٥ അവർ തിന്നുന്നതിലും ٢٥ ഹറാമിനെ, നിഷിദ്ധത്തെ ٢٥ പലരെയും (ചീത്ത)തന്നെ ٢٥ അവരായിത്തീർന്നു, ആയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ٢٥ അവർ പ്രവർത്തിക്കും. 66. ٢٦- لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبُّنُّونَ وَالْأَخْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ الشَّجَرَةَ അവരെ വിരോധിക്കുക ٢٦ റബ്ബാനികൾ, പുണ്യപുരുഷന്മാർ ٢٦ പണ്ഡിതന്മാരും, വേദശാസ്ത്രീമാരും ٢٦ അവർ പറയുന്നതിനെപ്പറ്റി ٢٦ പാപം ٢٥ അവർ തിന്നുന്നതിനെയും ٢٥ ഹറാമം, നിഷിദ്ധം ٢٥ വളരെ മോശം (ചീത്ത)തന്നെ ٢٥ അവരായിത്തീർന്നു, ആയി വരുന്നതു ٢٥ തൊഴിലാക്കുക, പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുക

യഹൂദികളിലുണ്ടായിരുന്ന ചില കപടൻമാരെക്കുറിച്ചാണു ആദ്യത്തെ പരാമർശം. നബി (സ)യുടെയും സഹാബികളുടെയും അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ അവർ വിശ്വാസികളായി അഭിനയിക്കും. വാസ്തവമാകട്ടെ, ഹൃദയത്തിൽ അവിശ്വാസവും നിഷേധവും ഉളിച്ചുവെച്ചും കൊണ്ടായിരിക്കാം അവരുടെ വരവ്. ചില അവിശ്വാസികളായ ആളുകൾ നബി (സ)യുടെ അടുക്കൽ വന്നാൽ അവിടുത്തെ ഉപദേശങ്ങൾ കേട്ട് അവർക്കു മന:പരിവർത്തനം ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഇവർക്കു മേൽ സമീപിക്കാറില്ല. ഇവർ വന്നപ്പോഴുള്ള അതേ അവിശ്വാസത്തോടും നിഷേധത്തോടും കൂടിത്തന്നെ യാചിക്കുകയും അവരുടെ മടക്കവും. ഈ ഉളിച്ചുകളിയൊന്നും അല്ലാഹുവിങ്കൽ വിലപ്പോകുകയില്ല. യഥാർത്ഥം അവൻ നല്ലപോലെ അറിയും എന്നു സാരം.

യഹൂദികളിൽ പരക്കെയുള്ള ചില ദുസ്സമ്പ്രദായങ്ങളാണ് അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പാപകരവും കുറ്റകരവുമായ കാര്യങ്ങൾ പറയുക, പ്രവർത്തിക്കുക, നിയമാതിർത്തികളും ധാർമ്മിക വരമ്പുകളും അതിലംഘിക്കുക, കൈക്കൂലി പലിശപോലുള്ള ഹാമയായ ധനം ഉപയോഗിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ യാതൊരു മടിയും കൂടാതെ വ്യാപൃതരാവുക അവരുടെ തൊഴിലായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അത്തരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു അവരെ ഗുണദോഷവിചാരവും വിലക്കുവാനും ബാധ്യസ്ഥരായ അവരുടെ പുണ്യപുരുഷന്മാരും പണ്ഡിതന്മാരും കളുമാകട്ടെ, അവരുടെ കടമ നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നതുമില്ല. അവർ മൗനാനുവാദം നൽകിയും മറ്റും അവർക്കു പ്രേമൻ സമാനനും നൽകുകയാണു ചെയ്തതു അങ്ങനെ, ഇരുകൂട്ടരും അങ്ങേ അറം ചീത്തപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് ആ പരാമർശത്തിന്റെ ചുരുക്കം. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

67. യഹൂദികൾ പറയുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ കൈ (കുടുക്കി) ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതാണ്' എന്നും-അവരുടെ കൈകൾ (കുടുക്കി) ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതല്ല! അവർ (ആ) പറഞ്ഞതു നിമിത്തം അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തല്ല! (അഥവാ അവ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.)

(അങ്ങനെയല്ല-) പക്ഷേ, അവന്റെ രണ്ടു കൈകളും (നീട്ടി) നിവർത്തിപ്പെട്ടവയാകുന്നു; അവൻ എങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ (അതുപ്രകാരം) അവൻ ചിലവഴിക്കുന്നു.

നിന്റെ ദബ്ബികൽനിന്നു നിനക്കു അവതരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു അവരിൽ വളരെ പേർക്കും ധിക്കാരവും അവിശ്വാസവും വർദ്ധിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു.

അവർക്കിടയിൽ ഖിയാമത്തു നാൽവരേക്കും നാം ശത്രുതയും, വിദ്വേഷവും ഇട്ടിരിക്കുകയാണ്.

۞ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ ۚ خُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلِعُنُوا بِمَا قَالُوا ۚ

بَلْ يَدُهُ مَبْسُوتَتْنِ ۖ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ ۚ

وَلَنَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُم ۖ مَّا أَتَيْنَكَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ

وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ

67. യഹൂദികൾ പറഞ്ഞു, പറയുന്നു ചില അല്ലാഹുവിന്റെ കൈ മറ്റൊരു ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതാണു, കുടുക്കപ്പെട്ടതാണു ۞ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതല്ല, ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ۞ അവരുടെ കൈകൾ ۞ അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തല്ല, ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ۞ അവർ പറഞ്ഞതു നിമിത്തം ۞ പക്ഷെ, എന്നാൽ ۞ അവന്റെ രണ്ടു കൈകൾ ۞ വിരുത്ത (പരത്ത-നിവർത്തി)പ്പെട്ടതാണു ۞ അവൻ ചിലവഴിക്കും ۞ അവനെങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ (അങ്ങിനെ), ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പ്രകാരം ۞ വർദ്ധിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും ۞ അവരിൽ വളരെ പേർക്കും ۞ അവതരിക്കപ്പെട്ടതു ۞ നിനക്കു, നിന്നിലേക്കു ۞ നിന്റെ ദബ്ബിൽനിന്നു ۞ അതിനു കവിച്ചത്, ധിക്കാരം ۞ അവിശ്വാസവും ۞ നാം ഇടുകയും (ഏർപ്പെടുത്തുകയും) ചെയ്തിരിക്കുന്നു ۞ അവർക്കിടയിൽ ۞ ശത്രുത ۞ വിദ്വേഷവും, ഈർഷ്യതയും ۞ ഖിയാമത്തുനാൽവരെ

യുദ്ധത്തിനുവേണ്ടി അവർ വല്ലതീയും കത്തിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അല്ലാഹു അതിനെ കെടുത്തിക്കളയുന്നു; ഭൂമിയിൽ കൂഴപ്പത്തിനായി അവർ പരിശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, കൂഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുമില്ല.

وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ

അവർ കത്തിക്കുമ്പോഴല്ലാം അതിനു യുദ്ധത്തിനു പടക്കു പാടി അതിനെ കെടുക്കുന്നതാണു ഏ അല്ലാഹു അവർ പരിശ്രമിക്കു (അദ്ധ്വാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു) ഭൂമിയിൽ കൂഴപ്പത്തിനു നാശത്തിന് ഏ അല്ലാഹുവാകട്ടെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല കൂഴപ്പം (നാശം) ഉണ്ടാക്കുന്നവരെ

വേദക്കാരെ സംബന്ധിച്ചു പൊതുവായും, യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചു പ്രത്യേകമായും പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രസ്താവനകളാണല്ലോ കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വചനങ്ങൾ മുതൽ തുടർന്നു വരുന്നത്. കൂട്ടത്തിൽ യഹൂദികൾക്കിടയിൽ തെറ്റായ പല സംസാരങ്ങളും പ്രചരിപ്പിച്ചുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനൊരു ഉദാഹരണമാണ് ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. അന്ത്യത്തിൽ പീശൂക്കു നാമം. കഴിവുണ്ടായിരുന്നാൽപോലും-ദാരിദ്ര്യജീവിതം സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന ഒരു സമൂഹമാണ് യഹൂദികൾ. മറ്റൊരു ക്ഷേമമെന്തെന്നുള്ളതിൽ മികച്ചു നിന്നിരുന്ന അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപശാപത്താൽ വിധേയരായ കൂട്ടത്തിൽ ദാരിദ്ര്യം അവർക്കൊരു നിത്യശാപമായിത്തീർന്നു. ഇതിൽ നിന്നാണ് അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റിച്ചു 3:181 (അല്ലാഹുവിന്റെ കൈ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതാണു) എന്നതുപോലെയുള്ള ചില വാക്യകൾ-ആവർത്തനം ധിക്കാരപരമായ ചില പ്രയോഗങ്ങൾ-അവരുടെ നാവിലൂടെ പുറത്തുവന്നുകൊണ്ടിരുന്നത്. ആ വാക്കിൽ സാക്ഷാൽ അർത്ഥമല്ല അതുകൊണ്ടും ദേശീകപ്പെടുന്നത്. അല്ലാഹു പീശൂക്കനാണ്-നമുക്കു വേണ്ടുന്നതു നൽകുവാൻ അവർ കതിയുന്നില്ല-എന്നാണുദ്ദേശ്യം. പീശൂക്കിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു കൈ ബന്ധിക്കപ്പെടുക-അഥവാ കൈയ്ക്കു വിലങ്ങു വെക്കപ്പെടുക-എന്നും, മറ്റൊരു ഉദ്ദേശിച്ചു കൈ നിട്ടുക-അഥവാ നിവർത്തിപ്പിടിക്ക-എന്നുമുള്ള പ്രയോഗം അറബി ഭാഷയിൽ പതിവുള്ളതാണ്. ഇതനുസരിച്ചാണു ഈ വചനത്തിലും ആ പ്രയോഗങ്ങൾ കാണുന്നത്. ആ ശപിക്കപ്പെട്ട സമൂഹം 'അല്ലാഹു ദാരിദ്ര്യം നാം ധനികന്മാരുമൊക്കെ (أهلنا من أهلنا) എന്നു പറഞ്ഞിരുന്നതായി 3:181ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതുപോലെയുള്ള ഒരു വ്യത്യാസ വാക്കാണ് ഇതും. ഹൃദയം ദുഷിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അതിന്റെ നാശം വാക്കുകളിലൂടെയും പ്രവൃത്തികളിലൂടെയുമാണല്ലോ പ്രകടമാവുക.

ആ വാക്കിനു മറുപടി നൽകുന്നതിനു മുമ്പായി, അവരൊക്കെയും പ്രതിഷേധമായിട്ടാണ് عت اذ يمينهم ولسرا تح എന്ന വാക്യം നിലകൊള്ളുന്നത്. 'അവരുടെ കൈകൾ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യപ്പെടുന്ന പ്രാർത്ഥനാ രൂപത്തിലുള്ളതും, 'അവരുടെ കൈകൾ ബന്ധിക്കപ്പെടുകയും അവർ ശപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു' എന്നു വാർത്താ രൂപത്തിലുള്ളതും ആകാവുന്നതാണ് ആ വാക്യം. (*) ഓരോരുത്തരുടെയും പാർശ്വമായ വല്ല ചെയ്തികളെക്കുറിച്ചും പറയുമ്പോൾ തത്തുല്യമായ ഒരു വാക്കിൽ അയാൾക്കെതിരെ പ്രാർത്ഥനാ രൂപത്തിലുള്ള വല്ല വാക്യവും ഉപയോഗിക്കൽ അറബികളിലും, അറബികളല്ലാത്തവരിലും പതിവുള്ളതാണ്. ഏ പ- അവൻ എന്ന പദിച്ചു. അവനെ അല്ലാഹു പഴിക്കട്ടെ) പോലെയുള്ള വാക്കുകൾ ഇതിനു ഉദാഹരണമാകുന്നു. അറബി ഭാഷയിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ മുതുകാലത്തെക്കുറിക്കുന്ന ക്രിയാ രൂപം (اسم) ആയിരിക്കും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുക. അതുകൊണ്ടാണ് അവ പ്രാർത്ഥനാ രൂപത്തിലുള്ളതും വാർത്താ രൂപത്തിലുള്ളതും. (**) ആവാമെന്നു

(*) അറബിയിലും വരാവുന്ന ഈ പ്രയോഗം മനസ്സിലാക്കുന്നതു പലപ്പോഴും ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.
(**) عت اذ يمينهم ولسرا تح

വെക്കുന്നത്. ആ പാപിക്കപ്പെട്ടവർ പറയുന്നതുകള്ളമാണ്; അല്ലാഹുവിന്റെ കൈ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടതല്ല; അഥവാ അവർ പിഴക്കുന്നു. മുഖ്യാനമല്ല; അവന്റെ കൈകൾ നീങ്ങു നിവർന്നിരിക്കുന്നവ തന്നെയാണു; അഥവാ അവൻ അത്യുദാത്തനും മലാഃ ഉയർത്ത ചിലവഴിക്കുന്നവനുമാകുന്നു എന്നൊക്കെയാണു ﴿١١٥﴾, ﴿١١٦﴾ എന്നുള്ള മറുപടിയുടെ അർത്ഥം.

അല്ലാഹുവിന്റെ കൈ ﴿١١٥﴾ അല്ലാഹുവിന്റെ മുഖം ﴿١١٦﴾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങളെപ്പറ്റി മുൻ ഗാമികളായ പണ്ഡിതന്മാരും, പിൻഗാമികളായ പണ്ഡിതന്മാരും സ്വീകരിച്ചു വരാനുള്ള രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടെന്നും, അല്ലാഹുവിനു സൂക്ഷ്മികളോടു സാദൃശ്യം തോന്നിക്കുമാറുള്ള അർത്ഥവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ അവക്കു നൽകുവാൻ പാടില്ലെന്നും അൽബഖറ 115-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റുമായി നാം ഇതിനു മുമ്പു ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ച ചില കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. (1) നബി(സ)ക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഈ ഖുർആൻ അവരിൽ പലർക്കും അനുഗ്രഹമായിട്ടല്ല-നേരെമറിച്ചു അവിശ്വാസവും ധിക്കാരവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതായിട്ടാണ്-ഉള്ളതെന്നും. കാരണം, അതിലേക്കു ശ്രദ്ധകൊടുക്കുവാനോ, അതിന്റെ മാർഗ്ഗദർശനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാനോ അവർ തയ്യാറില്ലാത്തതിനു പുറമെ, അതിലെ ഓരോ വിഷയവും അവർ നിഷേധിക്കുകയും പരിഹാസ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നുതാനും. അപ്പോൾ, അതിലെ ഓരോ വിഷയവും അവ തരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ അവിശ്വാസത്തെയും ധിക്കാരത്തെയും അതു വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. (2) അവർക്കിടയിൽ ഖിയാമത്തു നാൾവരെ അല്ലാഹു ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നും, അവർക്കിടയിൽ ﴿١١٧﴾ എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം യഹൂദികൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ എന്നും, യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിൽ എന്നും ആകാറുണ്ടാണെന്നും. രണ്ടായാലും സംഗതി വാസ്തവം തന്നെ. യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും തമ്മിലുള്ള ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായതും, പണ്ടുമുതൽക്കേ ആരംഭിച്ചതും, ലോകാവസാനംവരെ നിലനിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടു. അതിൽ വല്ലപ്പോഴും വല്ല മാറ്റവും കാണുന്നുവെങ്കിൽ അതു താൽക്കാലികമായ ചില സ്വാർത്ഥതാൽപര്യങ്ങളെ മുന്നിനിർത്തിമാത്രമുണ്ടായതായിരിക്കും. മുപ്പതു കൊല്ലം മുമ്പ് നിലവിൽവന്ന ഇസ്രാഇൽ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനു ക്രിസ്തീയ രാഷ്ട്രങ്ങൾ മുന്നിട്ടിറങ്ങുവാനുള്ള കാരണവും അതല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ലെന്നു പ്രസിദ്ധമാണ്. എന്നി, യഹൂദ സമുദായത്തിന്റെ അഭ്യന്തരസ്ഥിതിയോ? അൽപം ദശാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പ്രസ്തുത ഇസ്രാഇൽ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനുള്ള കരുനീക്കങ്ങൾ തുടങ്ങിയതു മുതൽ അതിനു വേണ്ടി യഹൂദലോകം ഒന്നിച്ചുവെന്നതു ഷിവാക്കിക്കൊണ്ട് അവരുടെ ചരിത്രത്തിലേക്കു നോക്കിയാൽ, കഷ്ടവിവരം, അന്ധകാരിത്വവും, അഭിപ്രായ ഭിന്നതയും നീങ്ങിയകാലം അവർക്കിടയിൽ കാണുകയില്ല. മുഴുത്ത നാസ്തികന്മാരും, കടുത്ത യഥാസ്ഥിതികന്മാരും മുമ്പും ഇക്കാലത്തും അവരിലുണ്ട്. ഇസ്രാഇലി രക്തത്തിന്റെയും, യഹൂദ നാമത്തിന്റെയും, മുമ്പിലും വിരോധത്തിന്റെയും പേരിൽ മാത്രമേ അവർക്കിടയിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ യോജിപ്പുള്ളൂ.

(3) അവർ യുദ്ധാഗ്നി കത്തിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അല്ലാഹു അതു കെടുത്തു കളയുന്നുവെന്നും. അതായതു, മജീനായിലെ മുസ്ലിംകൾക്കെതിരിൽ യുദ്ധം സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ പലതരം ഗൂഢതന്ത്രങ്ങളും, വഞ്ചനാപരമായ കൂട്ടുകെട്ടുകളും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ ചരിത്ര പ്രസിദ്ധി നേടിയവരാണല്ലോ യഹൂദികൾ. അപ്പോഴൊക്കെ അല്ലാഹു അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം പരാജയപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്തതെന്നു സാരം. (4) അവർ ഭൂമിയിൽ കൃഷ്ണവും നാശവും ഉണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുവെന്നു നബി (സ)യുടെ കാലത്തും അതിനുശേഷം ഇന്നേളം ഭൂമിയിൽ കൃഷ്ണ സൂക്ഷ്മിക്കുവാനല്ലാതെ-വല്ല പൊതുനന്മയും വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി-എന്തെങ്കിലും പരിശ്രമം നടത്തിയ ഒരു ചരിത്രം യഹൂദികൾക്കുണ്ടോ?

68. വേദക്കാർ വിശ്വസിക്കുകയും, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവർക്കു നാം അവരുടെ തിന്മകളെ മൂടി (മാപ്പാക്കി)ക്കൊടുക്കുകയും, സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ അവരെ നാം പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

۞ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا
لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

69. താരാത്തും, ഇഞ്ചിലും, അവരുടെ റബ്ബിൽ നിന്നു അവരിലേക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും അവർ നിലനിറുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവരുടെ മുകൾ ഭാഗത്തു നിന്നും, അവരുടെ കാലുകളുടെ താഴ്ഭാഗത്തു നിന്നും അവർ തിന്നുക [അവർക്കു ആഹാരം ലഭിക്കുക] തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. അവരിൽ മിത്താപം പാലിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹം ഉണ്ട്.

അവരിൽ നിന്നു വളരെ പേരാകട്ടെ, അവർ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നതു വളരെ ചീത്ത!

۞ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ
وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ
لَأَكْبَرُوا مِنْ تَوَقُّهِمْ
وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَمِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۞

68. ആയിരുന്നെങ്കിൽ പക്ഷി മൃഗം വേദക്കാർ അവർ വിശ്വസിച്ചു അവർ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു നാം മൂടിക്കളയുക(മറക്കുക)തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു അവർക്കു അവരിൽനിന്നു പക്ഷി അവരുടെ തിൻമകളെ അവരെ നാം പ്രവേശിപ്പിക്കുകയുംതന്നെ ചെയ്യും പക്ഷി സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ പക്ഷി സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ 69. അവർ നിലനിറുത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ താരാത്തിനെ ഇഞ്ചിലിനെയും അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിനെയും പക്ഷി അവരിലേക്കു പക്ഷി അവരുടെ റബ്ബിൽ നിന്നു അവർ തിന്നുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു പക്ഷി അവരുടെ മീതെ (മുകൾ ഭാഗത്തു) നിന്നു താഴെ (അടിഭാഗത്തു) നിന്നും പക്ഷി അവരുടെ കാലുകളുടെ പക്ഷി അവരിൽ ഉണ്ട്. ച ഒരു സമൂഹം (സമൂഹം) മിത്താപം പാലിക്കുന്ന, മദ്യവാസം സ്വീകരിക്കുന്ന പക്ഷി, അവരിൽ വളരെ പേർ ച വളരെ ചീത്ത പക്ഷി അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

താരാത്തിന്റെയും, ഇഞ്ചിലിന്റെയും യഥാർത്ഥ അർത്ഥപ്രകാരവും, ഖുർആൻ അടക്കം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റു ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ അർത്ഥപ്രകാരവും തമ്മിൽ പൊരുത്തക്കേടോ വൈരുദ്ധ്യമോ ഇല്ല. മറ്റൊന്നും മറ്റൊന്നിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും സത്യപ്പെടുത്തുകയുമാണു ചെയ്യുന്നത്. ആ സാമിതിക്കു ദേശത്തിനോ മറ്റൊന്നിരുത്തലോ കൂടാതെ താരാത്തും ഇഞ്ചിലും സ്വീകരിക്കുന്ന പക്ഷി, അവർ ഖുർആനിലും നബി (സ) യിലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അങ്ങനെ അവർ ചെയ്തിരുന്നാൽ, പരലോകത്തു വെച്ചു ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു പുറമെ ഇഹലോകത്തു വെച്ചും അതിന്റെ ഫലം അവർക്കു അനുഭവപ്പെടുമായിരുന്നുവെന്നു അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. പക്ഷി, അവർ ചെയ്തതു താരാത്തിനെയും ഇഞ്ചിലിനെയും മാനിക്കുകയും തോന്നിയതെല്ലാം മനമാക്കുകയുമാണ്.

മുകൾ ഭാഗത്തു നിന്നും അടിഭാഗത്തു നിന്നും തിന്നാം എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, ഉപരിഭാഗത്തു നിന്നുണ്ടാകുന്ന മഴ തുടങ്ങിയ അനുഗ്രഹങ്ങളും, കീഴ്ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ ആധിക്യം മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളും അവർക്കു ധാരാളം ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാമെന്നും, അവരുടെ ഐഹിക ജീവിതം ക്ഷേമകരവും സന്തോഷവുമായിരിക്കുമെന്നുമാകുന്നു. മായം കലരാത്ത സത്യവിശ്വാസവും, സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠയും പൂർവ്വത്തിപ്പോൾ നവർക്കു പാരത്രിക ജീവിതത്തിലെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ഐഹിക ജീവിതത്തിലും ക്ഷേമശാസ്ത്രങ്ങൾ ലഭിക്കുമാറാകുന്നതാണെന്നു അല്ലാഹു വേറെ സ്ഥലങ്ങളിലും ഉണർത്താറുള്ളതാണ്. (അഅ്റാഹു 96; നൂഹ് 10-12 മുതലായവ നോക്കുക.) പക്ഷി, ഒരു കാലത്തോ, മറ്റൊത്തോ ഉള്ള ജനങ്ങളുടെ ജീവിതം ക്ഷേമകരമായിത്തീർന്നതു കൊണ്ടു ആ കാലത്തോ മറ്റൊത്തോ ഉള്ളവരെക്കൊണ്ടു സന്മാർഗ്ഗ നിഷ്ഠയുള്ളവരായിരിക്കുമെന്നു കണക്കാക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. കാരണം, തിൻമ മുഖേന മാത്രമല്ല-നൻമ മുഖേനയും അല്ലാഹു ജനങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കണം നടത്തുന്നതാകുന്നു. (وَاللَّهُ يَكْفُرُ بِالْإِثْمِ وَالْإِسْأَفِ)

സത്യവിശ്വാസവും സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠയും പാലിക്കുന്നവർക്കു അവരുടെ ഐഹികജീവിതത്തിലും അല്ലാഹു അഭിവൃദ്ധി നൽകുമെന്ന തത്വം ബൈബിളും ഉൽഖാലിക്കുന്നുണ്ട്. 'എന്റെ കർപന പ്രമാണിച്ചു അനുസരി

ച്ചാൽ ഞാൻ തക്ക സമയത്തു മഴതരും, ഭൂമി വിളവു തരും, വൃക്ഷവും ഫലം തരും' എന്നിങ്ങനെ വളരെയധികം വാഗ്ദാനങ്ങൾ ലേവ്യർ പുസ്തകം 26-ാം അദ്ധ്യായത്തിലും, 'ഞാൻ ആജ്ഞാപിക്കുന്ന സകല കർമ്മങ്ങളും അനുസരിച്ചു നടന്നാൽ യഹോവ നിന്നെ സർവ്വ ജാതികൾക്കും മീതയാക്കും, പട്ടണത്തിൽ നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും, വയലിൽ നീ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും, ഗതൃക്കളെ നിന്റെ മുമ്പിൽ തോൽക്കുമാറാക്കും' എന്നിങ്ങനെ വളരെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ ആവർത്തന പുസ്തകം 28-ാം അദ്ധ്യായത്തിലും കാണാം.

വേദക്കാർ മുഴുവനും തന്മാത്തും ഇഞ്ചീലും നിലനിറുത്താതെ-അവയുടെ അദ്ധ്യാപനങ്ങൾ യഥാവിധി പാലിക്കാതെ-വഴിപിഴച്ചുപോയവരാണ് എന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ; അവരിൽ അധികമാളുടെയും സ്ഥിതി അതാണെങ്കിലും അവരിൽ തന്നെ ചില ആളുകൾ സൻമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു വളരെയൊന്നും അകന്നു പോകാത്തവരായി നിലവിലുണ്ട് എന്നത്രെ അവസാനത്തെ രണ്ടു വാക്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈ തരക്കാരിൽപെട്ട ആളുകളായിരിക്കും അവരിൽ നിന്നു നബി (സ)യിലും മുർത്തുനിലും വിശ്വാസിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു വരുന്നവരെന്നു പറയേണ്ടതില്ല.

വിഭാഗം-10

70. ഹേ, റസൂലേ, നിന്റെ റബ്ബിൽ നിന്നു നിനക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു നീ എത്തിച്ചു കൊടുക്കുക [പ്രബോധനം ചെയ്യുക]. നീ (അതു) ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, അവന്റെ ദൗത്യം നീ എത്തിച്ചുകൊടുത്തില്ല.

അല്ലാഹു മനുഷ്യരിൽനിന്ന് നിന്നെ കാത്തു രക്ഷിക്കുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتِي وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَنْ الظَّالِمِينَ
 إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

70. ഹേ റസൂലേ! എത്തിക്കുക നിനക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു നിന്റെ റബ്ബിൽ നിന്നു നിനക്കു ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ അവന്റെ ദൗത്യത്തെ ഞാൻ എത്തിച്ചില്ല അല്ലാഹു നിന്നെ കാത്തു, രക്ഷിക്കുക മനുഷ്യരിൽ നിന്നു നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല ജനങ്ങളെ അവിശ്വാസികളായ

അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ള സന്ദേശങ്ങളെ മുഴുവനും എതിർപ്പോ, അക്രമോ ചെയ്യുകയോ, സ്ഥിരം ജനങ്ങൾക്കു എത്തിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നും, അതിൽ വല്ല വിഴ്ചയും വരുത്തിയാൽ അല്ലാഹു എതിർപ്പു ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിന്റെ കടമ നിരവേറുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. ആയുടെ എതിർപ്പും, ശത്രുതയും യെപ്പെടേണ്ടതില്ല-ജനങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടായേക്കുന്ന ആപത്തുകളെല്ലാം ഞാൻ കാത്തുകൊള്ളാം.-എന്നു അതോടൊപ്പം അല്ലാഹു ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഫജ്ജത്തുൽ വിഭാഇൽ നബി(സ) ചെയ്ത പ്രസിദ്ധമായ പ്രസംഗത്തിൽ അവിടുന്ന് ജനങ്ങളോടു ഇപ്രകാരം ചോദിക്കുകയുണ്ടായി: 'ഹേ, മനുഷ്യരേ, എന്നെപ്പറ്റി നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്കു ചോദിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്തായിരിക്കും പറയുക?' ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞു: 'അവിടുന്ന് എത്തിച്ചു തരുകയും, നിർവ്വഹിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നു ഞങ്ങൾ സരക്ഷ്യം വഹിക്കും.' അപ്പോൾ തിരുമേനി അവിടുത്തെ ചൂണ്ടാണിവിരൽ ആകാശത്തേക്കു ഉയർത്തുകയും അവയുടെ നേരെ താഴ്ത്തി ആംഗ്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവേ, നീ സറക്ഷ്യം വഹിക്കണേ!' (മുസ്ലിം) ചില വിശ്വാസ്യങ്ങളിൽ നബി (സ)യുടെ രക്ഷാഭവണി ചിലർ കുറവൽ നിൽക്കാറുണ്ടായിരുന്ന പതിവു ഈ വചനം അവതരിപ്പിക്കാം. അവിടുന്ന് നിറുത്തൽ ചെയ്തുവെന്നും, എന്നെ അല്ലാഹു കാത്തുരക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഏറ്റിട്ടുണ്ട്.-എന്നി പാദാവ്യകാ

രുടെ ആവശ്യമില്ല-എന്നു അവിടുന്ന് പറഞ്ഞുവെന്നും ചില ഫദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. അപകടത്തിന്റെ വശമുള്ള എത്തിയ എത്രയോ ആപൽസന്ധികളിൽ അത്യാശ്ചര്യകരമായ വണ്ണം നബി (സ)ക്ക് രക്ഷ നൽകപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ നബി (സ)യുടെ ചരിത്രത്തിൽ ധാരാളം കാണാവുന്നതാണ്. (അർപ് ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ 12-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടല്ലോ)

71. (നബിയേ) പറയുക: 'വേദക്കാരേ, നിങ്ങൾ യാതൊന്നിലും (തന്നെ) അല്ല, -തൊരാത്തും, ഇഞ്ചിലും, നിങ്ങളുടെ രബ്ബികൾ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തുവോളം.'

നിന്റെ രബ്ബികൾനിന്നു നിനക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും അവരിൽനിന്നു വളരെ പേർക്കും ധിക്കാരവും അവിശ്വാസവും വർദ്ധിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു.

അതിനാൽ, അവിശ്വാസികളായ (ആ) ജനങ്ങളുടെ പേരിൽ നിവൃത്തിപ്പെടേണ്ടോ.

٤٠- قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ
حَتَّى تَقِيمُوا الشُّرُوعَ وَالْأَحْكَامَ
وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِمَّنْهُمَا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ
طُعْيَانًا وَكُفْرًا
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْكَافِرِينَ ٥

71. പറയുക يا اهل الكتاب! വേദക്കാരേ നിങ്ങളല്ല ഏതെങ്കിലും യാതൊന്നിലും, ഒരു കാര്യത്തിലും നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തുവോളം. ഇഞ്ചിലിനെയും, തൊരാത്തിനെ തന്നെയും നിങ്ങൾക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും നിങ്ങളുടെ രബ്ബികൾനിന്നു വർദ്ധിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അവരിൽ നിന്നു വളരെ പേർക്കും ക്ലിപ്തമായി നിനക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും നിന്റെ രബ്ബികൾനിന്നു ധിക്കാരം, അതിക്രമം അതിതകവിയൽ അവിശ്വാസവും അതിനാൽനിവൃത്തിപ്പെടേണ്ടോ, സങ്കടപ്പെടരുത് എന്നങ്ങളുടെ മേൽ അവിശ്വാസികളായ

തൊരാത്തും ഇഞ്ചിലും നിലനിർത്തുന്നതു സംബന്ധിച്ചു 68, 69 വചനങ്ങളുടെയും, ഖുർആൻ അവർക്കു ധിക്കാരവും അവിശ്വാസവും വർദ്ധിപ്പിക്കുമെന്നതിനെപ്പറ്റി 67-ാം വചനത്തിന്റെയും വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചതു ഓർക്കുക. അവരുടെ കൈവശം തൊരാത്തും ഇഞ്ചിലെന്നുമുള്ള പേരിൽ അവർ സ്വീകിച്ചുവരുന്ന കൃത്രിമ വേദങ്ങളല്ല-യഥാർത്ഥ തൊരാത്തും ഇഞ്ചിലുമാണ്-ഉദ്ദേശ്യം. അവ ശരിക്കും നിലനിറുത്തുന്നപക്ഷം അവർ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയില്ലതാനും. (തൊരാത്തും ഇഞ്ചിലും ബൈബിളിലുണ്ടെന്ന വാദത്തെപ്പറ്റി 50-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ പറഞ്ഞതു ഓർക്കുക.) 'നിങ്ങൾക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്' എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടു വിവക്ഷ നഖുർആനാകുന്നു.

72. നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിച്ചവരും, യഹൂദരായവരും 'സ്വാബീ'കളും ക്രിസ്ത്യാനികളും, (ആരാവട്ടെ, അവരിൽ) ആർ അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യനാളിലും വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവോ, എന്നാൽ അവരുടെ മേൽ യാതൊരു യെവുമില്ല, അവർ വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.

٤١- إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا
وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِرِينَ
مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَعَمِلَ صَالِحًا
فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٥

72. നിശ്ചയമായും വിശ്വസിച്ചവർ الذين آمنوا യഹൂദരായവരും الصابرون സ്വാബീകളും الكريستىانികളും من آمن ആർ വിശ്വസിച്ചു ക്ലി അല്ലാഹുവിൽ യാ അന്ത്യദിനത്തിലും عمل പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു فلا സൽക്കർമ്മം لا എന്നാൽ യെവുമില്ല അവരുടെ മേൽ لا യഹൂദർ അവർ വ്യസനിക്കുന്നതുമല്ല.

സത്യവിശ്വാസികൾ—അഥവാ മുസ്ലിംകൾ, യഹൂദികൾ, സ്വാബികൾ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നിങ്ങനെ ഏതെങ്കിലും പേരിലുള്ള സമുദായത്തിൽ പെട്ടവരായതുകൊണ്ടു വിജയവും രക്ഷയും അവരുടെ കൃത്യകാര്യകാര്യമാകുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും ശരിക്കു വിശ്വാസിക്കുകയും, ആ വിശ്വാസത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവർ ആരാണ്—അവർ ഏതു സമുദായക്കാരായാലും ശരി—അവർക്കാണ് രക്ഷയുള്ളത്. അവർക്കു യേശു വ്യസനമോ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല എന്നു സാരം. ഇതു യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികളിൽ മാത്രമേ സാക്ഷാത്കൃതമാകുകയുള്ളൂവെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. കാരണം, അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലുമുള്ള യഥാർത്ഥ വിശ്വാസം അവർക്കു മാത്രമാണുണ്ടാവുക.

ഈ വിഷയം ഇതേമാതിരി സൂറത്തുൽ ബഖറ: 62ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വിഷയകമായി കൂടുതൽ വിശദീകരണങ്ങളും നാം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അവുടെ മനോഭൂതം, 'മതം ഏതായാലും മനുഷ്യൻ നന്നായാൽ മതി' എന്നൊരു ആകർഷകമായ പുത്തൻ സിദ്ധാന്തം ചില മതമില്ലാത്തവർ പ്രചരിപ്പിക്കാറുണ്ട്. ഈ സിദ്ധാന്തത്തെ അനുകൂലിക്കുമാറുള്ള ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഈ വചനങ്ങൾക്കു ചില ആളുകൾ—അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ—നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതു നിരർത്ഥകവും വാസ്തവ വിരുദ്ധവുമാണെന്നും, ഒരു മുസ്ലിമിനും അതിനോടു യോജിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നും അർബബറയിൽവെച്ചു നാം കാര്യകാരണ സഹിതം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ സ്വീകാര്യമായ മതം ഒന്നേയുള്ളൂ - ഇസ്ലാം. (*إِن دِينِيَ إِلَّا الْإِسْلَامُ*) അതല്ലാത്ത മറ്റൊരു മതവും അവർക്ക് സ്വീകാര്യമല്ലതന്നെ. (*وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ...*)

73. ഇസ്രായീൽ സന്തതികളുടെ ഉറപ്പ് [കരാർ] നാം വാങ്ങുക തന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവരിലേക്കു നാം റസൂലുകളെ അയക്കുകയും ചെയ്തു.

അവരുടെ മനസ്സുകൾ ഇച്ഛിക്കാത്ത കാര്യവുമായി ഓരോ റസൂൽ അവരിൽ ചെല്ലുമ്പോഴൊക്കെയും ഒരു വിഭാഗത്തെ അവർ വ്യാജമാക്കുകയായി, (വേറെ) ഒരു വിഭാഗത്തെ അവർ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു!

74. ഒരു പരീക്ഷണവും (അഥവാ കഴപ്പവും) ഉണ്ടാകുകയുണ്ടെന്നു അവർ കണക്കുകൂട്ടി; അങ്ങനെ, അവർ അനാധരവുകയും, ബധിരരാവുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടു, അല്ലാഹു അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു.

പിന്നെ (വീണ്ടും) അവർ-അവരിൽ വളരെ ആളുകൾ—അനാധരും ബധിരരുമായി. അല്ലാഹു അവർ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനത്രെ.

٧٣- لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ
وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ الرُّسُلَ
كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ
بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا
كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ

٧٤- وَحَسِبُوا أَنَّ أَكْثَرَهُمْ فَتْنَةٌ فَعَسَوْا
صَلُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ

ثُمَّ عَسَوْا وَصَلُّوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ
وَاللَّهُ بِصِرِّهِمْ سَاطِعٌ

73. *لَقَدْ أَخَذْنَا* തീർച്ചയായും നാം വാങ്ങി *مِيثَاقَ* ഉറപ്പ്, കരാർ *بَنِي إِسْرَءِيلَ* ഇസ്രായീൽ സന്തതികളുടെ *لَقَدْ* നാം അയക്കുകയും ചെയ്തു *رُسُلًا* അവരിലേക്കു *كُلَّمَا* റസൂലുകളെ *جَاءَهُمْ* അവർക്കു വരു(ചെല്ലു)മ്പോഴൊക്കെയും *بِمَا لَا تَهْوَىٰ* ഒരു സെൽ *أَنفُسُهُمْ* ഇച്ഛിക്കാത്തതുമായി, ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതും കൊണ്ടു *فَرِيقًا* അവരുടെ സ്വന്തങ്ങൾ (മനസ്സുകൾ) *كَذَّبُوا* ഒരു വിഭാഗത്തെ, സംഘത്തെ *وَفَرِيقًا* അവർ വ്യാജമാക്കും, കളവാക്കുകയായി *يَقْتُلُونَ* ഒരു വിഭാഗത്തെ *يَقْتُلُونَ* അവർ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു (ചെയ്തിരുന്നു) 74. *وَحَسِبُوا* അവർ കണക്കുകൂട്ടി, ധരിച്ചു, വിചാരിച്ചു *أَنَّ أَكْثَرَهُمْ* ഉണ്ടാകുകയുണ്ടെന്നു *فَتْنَةٌ* പരീക്ഷണം, കഴപ്പം *فَعَسَوْا* അങ്ങനെ അവർ അനാധരായി, അവർക്കു അനാധരയായി *صَلُّوا* അവർ ബധിരരുമായി, ബധിരരായി *ثُمَّ تَابَ* പിന്നെ മടങ്ങി (പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു) *اللَّهُ* അല്ലാഹു *عَلَيْهِمْ* അവരുടെ *ثُمَّ* പിന്നീടു അവർ അനാധരായി *وَصَلُّوا* അവർ ബധിരരായി *كَثِيرٌ* അവരിൽനിന്നു വളരെ(ആളുകൾ) *مِّنْهُمْ* അല്ലാഹുവാകട്ടെ *سَاطِعٌ* കണ്ടറിയുന്നവനാണു *بِمَا لَا تَهْوَىٰ* അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി

ആദ്യത്തെ ആയത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇതിനുമുമ്പു പലപ്പോഴും വിവരിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയേണ്ടതില്ല. രണ്ടാമത്തെ ആയത്തിന്റെ സാരം ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കാം: മോക്ഷവും വിജയവും തങ്ങളുടെ കൗതുകയായിക്കരുതിയ അവർ തങ്ങൾ എന്തു നിലപാടു സ്വീകരിച്ചാലും അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു തങ്ങൾക്കു ഒരു പരീക്ഷണവും കൃഷ്ണവും നേരിടേണ്ടി വരികയില്ലെന്നു ധരിച്ചുവശായി. അങ്ങനെ, സത്യവും സന്മാർഗ്ഗവും നോക്കിക്കൊണ്ടാതെയും, പ്രവചകന്മാരുടെ സത്യരേഖകൾക്കു ചെവി കൊടുക്കാതെയും തോന്നിയവസ്ഥയിൽ മുഴുകി, അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അവരിൽ ചില പരീക്ഷണങ്ങളും ശിക്ഷാ നടപടികളും ഏർപ്പെടുത്തി. പിന്നീടു അവരിൽ പശ്ചാത്താപം ഉണ്ടായിത്തീരുകയും അല്ലാഹു അതു സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വീണ്ടും അവരുടെ മട്ടുമാറി, പഴയപടി തന്നെ മനസ്സാലും ബധിരരുമായിത്തീർന്നു ചുരുക്കം ആളുകൾ ഇതിൽനിന്നു ഭാഗ്യവശമായിട്ടും മിക്കവരുടെയും സ്മിതി ഇതായിരുന്നു. എല്ലാം അല്ലാഹു വിക്ഷിപ്തമാക്കിയിരിക്കുന്നുണ്ട് വഴിയെ തക്കനടപടി അവൻ എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

ഇസ്രാഇലുകാരുടെ ചരിത്രത്തിൽ, അവർ വമ്പിച്ച പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു വിധേയരാകുകയും, അവരിൽ തോന്നിയവസ്ഥയും ദുർന്നടപ്പും പടർന്നു പിടിക്കുകയും ചെയ്ത ഘട്ടങ്ങൾ പലതും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആ രണ്ടു ഘട്ടങ്ങൾ അവയിൽ ഏതാണെന്നു ഉറപ്പു പറയുക സാധ്യമല്ല. അവരുടെ അക്രമം മുഴുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കാലത്തു ബാബിലോണിയായിലെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ (നെബൂദ്ധേസ് നേതാവ്) രാജ്യം ബെൽത്തൂൽ മുഖട്ടസിനെ ആക്രമിച്ചു നശിപ്പിക്കുകയും, യഹൂദികളെ കൂട്ടത്തോടെ അടക്കളാക്കി ബാബിലോണിയയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുകയും ഉണ്ടായി. കുറെ കൊല്ലങ്ങൾക്കു ശേഷം അവരുടെ സ്മിതിഗതികളിൽ മാറ്റമുണ്ടായിത്തീരുകയും, അവർക്കു മോചനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെപ്പോഴും അവരുടെ നില മുമ്പിച്ചു വെച്ചിരുന്നിട്ടു കയറാത്തതുകൊണ്ട്, ഒരു പക്ഷെ-ചില വ്യത്യാസങ്ങൾക്കു പരമമായതുകൊണ്ട്-ഈ സംഭവത്തോടിരിക്കാം ഈ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനായിട്ടും ഈ സംഭവത്തോടുനിന്നു കൂടുതൽ വിവരം സൂക്ഷ്മമായിട്ടു ബന്ധുസഹോദരികൾ വരുന്നതാണ്. 75:1

75. 'നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു തന്നെയാണ്' മർയ്യിമിന്റെ മകൻ മസീഹു' എന്നു പറഞ്ഞവർ തീർച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു.

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ

'ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളേ, നിങ്ങൾ എന്റെ രബ്ബും നിങ്ങളുടെ രബ്ബുമായ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കണം' എന്നു മസീഹു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. [എന്നിട്ടും അവർതു പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി,] നിശ്ചയമായും, കാര്യം: അല്ലാഹുവിനോടു ആരെങ്കിലും പങ്കു ചേർക്കുന്ന പക്ഷം, തീർച്ചയായും അവന്റെ പേരിൽ അല്ലാഹു സ്വർഗ്ഗം നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു; അവന്റെ സങ്കേതം നരകവുമായിരിക്കും. അക്രമികൾക്കു സഹായികളായി (ആരും) ഇല്ലത്താനും.

وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنِي لَكُمْ أَيْدِيَّ أَنْتُمْ عِبَادِيَ لِلَّهِ رَبِّكُمْ أَنْ لَا تُكْفِرُوا بِاللَّهِ إِنَّهُ جَاءَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْبَيِّنَاتُ وَأَوَّلُ النَّارِ وَالْظَّالِمِينَ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ

75. 75:1 തീർച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു 75:2 പറഞ്ഞവർ 75:3 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു 75:4 അവൻ തന്നെ 75:5 മർയ്യിമിന്റെ മകൻ മസീഹു 75:6 മസീഹു പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു, പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന താനും 75:7 ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളേ 75:8 നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ 75:9 എന്റെ രബ്ബും നിങ്ങളുടെ രബ്ബുമായ 75:10 നിശ്ചയമായും അതു (കാര്യം) 75:11 ആർ പങ്കു ചേർക്കുന്നുവോ 75:12 അല്ലാഹുവിൽ 75:13 എന്നാൽ തീർച്ചയായും നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു 75:14 അല്ലാഹു 75:15 അവന്റെ മേൽ 75:16 സ്വർഗ്ഗം 75:17 അവന്റെ പ്രാപ്യസ്ഥാനം, സങ്കേതം 75:18 നരക (വു)മാകുന്നു 75:19 അക്രമികൾക്കില്ലത്താനും 75:20 സഹായികളായിട്ടു (ആരും)

76. 'നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു മൂന്നിൽ [മൂന്നു ദൈവങ്ങളിൽ] ഒരുവനാകുന്നു'വെന്നു പറഞ്ഞവർ തീർച്ചയായും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു ഒരു ആരാധനല്ലാതെ (വേറെ, ഒരാധാനും ഇല്ല താനും,

۞ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثَةٌ ۚ وَمِنْ آلِهِ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۚ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَنْ مَا يَقُولُونَ لَيَسْخَرَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابَ الْآلِيمِ ۝

അവർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവർ വിരമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവരിൽനിന്ന് അവിശ്വസിച്ചവരെ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ബാധിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

77. അപ്പോൾ, അവർ അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ (വേദിച്ചു) മടങ്ങുകയും, അവനോടു പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്തുകൂടെ?

۞ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാ നിധിയുമാകുന്നു.

76. 'നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു അല്ലാഹു ۞ ൧൩ മൂന്നിൽ മൂന്നാമനാണു (ഒരാളാണു) ۞ ൧൪ ഒരു ആരാധനും ഇല്ല താനും. ۞ ൧൫ ഒരു ഒരാധാനല്ലാതെ ۞ ൧൬ അവർ വിരമിക്ക (ഒഴിവാക്കു)ന്നില്ലെങ്കിൽ അവർ പറയുന്നതിൽ നിന്ന് നിശ്ചയമായും സ്പർശിക്കും, ബാധിക്കും. ۞ ൧൭ അവിശ്വസിച്ചവരെ ۞ ൧൮ അവരിൽനിന്നു ۞ ൧൯ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ 77. ۞ ൨൦ അപ്പോൾ അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ ۞ ൨൧ അവനോടു പാപമോചനം തേടുകയും ۞ ൨൨ അല്ലാഹുവാകട്ടെ ۞ ൨൩ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണു ۞ ൨൪ കരുണാനിധിയാണു

എന്റെയും നിങ്ങളുടെയുമെല്ലാം മോചനം അല്ലാഹു, അവൻ മാത്രമേ ആരാധനയും ദൈവവുമായുള്ളൂ. അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ, അവനോടു വല്ലതിനെയും പങ്കു ചേർക്കുന്നവർക്കു സാർഗ്ഗം നിഷിദ്ധവും നരകം ആധാരവുമായിരിക്കും. എന്നിങ്ങനെയുള്ള യഥാർത്ഥ തത്വഹിതങ്ങളോടൊരുങ്ങുന്ന മനഃപാപം ഈസാ (അ) ഇസ്രാഇലിലും കഷണിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നത്. എന്നിട്ടും അവരിൽ ഒരു കൂട്ടർ, അല്ലാഹുവാകുന്ന ദൈവം തന്നെയാണെന്ന് അദ്ദേഹം എന്നു പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹത്തെ ദൈവമാക്കുകയാണു ചെയ്തത്. വേറൊരു കൂട്ടർ (പിതാവും, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവും എന്നിങ്ങനെ) മൂന്നു ആളുകൾ-അഥവാ (ത്രികൂതങ്ങൾ-ചേർന്നതാണു സാക്ഷാൽ ദൈവമെന്നും അവയിൽ ഒന്നാണു (പിതാവായ) അല്ലാഹു എന്നും പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി. ഈ രണ്ടു കൂട്ടരും തന്നെ അവിശ്വാസികളാകുന്നു. വല്ല ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെയും മറവും പിടിച്ചു കൊണ്ട് ആ വാദങ്ങളിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കാതെ, അത്തരം ദുർവാദങ്ങളിൽ നിന്നു വിരമിച്ചു പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹു അവർക്കു പൊറുത്തുകൊടുക്കും. ഇല്ലാത്ത പക്ഷം, അതികഠിനമായ ശിക്ഷയായിരിക്കും അവരുടെ അനുഭവം. എന്നിപ്രകാരമാണു ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം.

ഈ വചനത്തിലും അടുത്ത വചനത്തിലുമായി ഈസാ (അ) നബിയെയും, ക്രിസ്ത്യാനികളെയും സംബന്ധിച്ചും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച യഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ അത്രയും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു പോലും നിഷേധിക്കാൻ കഴിയാത്തവിധം അവരുടെ പ്രമാണങ്ങളിൽ തന്നെ ഇന്നും ഉളിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ടെന്നു അടുത്ത വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ۞ ൨൩

۞ ൨൪ (മസീഹു) എന്നു ഈസാ (അ) നബിക്കു പറയപ്പെടുവാനുള്ള കാരണവും, അതിന്റെ അർത്ഥവും സംബന്ധിച്ചു ആലു ഇരാൻ ൧൯൯൦ വ്യഖ്യാനത്തിലും മറ്റും മുമ്പു നാം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ۞ ൨൫ എന്ന വാക്കിന്റെ നേരെ അർത്ഥം 'മൂന്നിൽ മൂന്നാമൻ' എന്നത്രെ. മൂന്നിൽ ഒരാൾ എന്നാണു ഉദ്ദേശ്യം. 'നാലിൽ ഒരാൾ, അഞ്ചിൽ ഒരാൾ' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിൽ ۞ ൨൬, ۞ ൨൭ (നാലിൽ നാലാമൻ, അഞ്ചിൽ അഞ്ചാമൻ) എന്നിങ്ങനെ

യുള്ള പ്രയത്നം അറിയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ വചനങ്ങളിലെ പരമേശ്വര വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ത്രിത്വകബലം മുതലായവയെപ്പറ്റി-സൂരത്തുനിന്നും 171-ാം വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിലും മറ്റുമായി സവിശേഷം സംസാരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല.

78. മർയ്യാമിന്റെ മകൻ മസീഹും ഒരു റസൂൽ (ദൈവ ദൂതൻ) അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല. അദ്ദേഹത്തിനു മുമ്പു റസൂലുകൾ (പലരും) കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉമ്മയാകട്ടെ, ഒരു സത്യസന്ധയായ സ്ത്രീയും മാകുന്നു. രണ്ടുപേരും കേഴ്ചണം കഴിക്കുകയായിരുന്നു.

നോക്കുക: ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവർക്കു നാം എപ്രകാരം വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നുവെന്നും! (എന്നിട്ടു) പിന്നെ നോക്കുക; അവർ (സത്യത്തിൽനിന്നും) എങ്ങിനെ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നും!

٤٨- مَا السَّيِّئُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ
قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ
كَانَ ابْنُ مَرْيَمَ الطَّعَامُ
نَظَرُ كَيْفَ بُنِينَ لَهَا الْآيَاتِ
ثُمَّ انْظُرْ أَتَى يُؤْكُونَ

78. مَرْيَمَ മസീഹല്ല. مَرْيَمَ മർയ്യാമിന്റെ മകൻ. مَرْيَمَ ഒരു റസൂലു (ദൈവദൂതൻ)ല്ലാതെ. مَرْيَمَ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. مَرْيَمَ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പു. مَرْيَمَ റസൂലുകൾ, ദൈവദൂതന്മാർ. مَرْيَمَ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവു, ഉമ്മയാകട്ടെ. مَرْيَمَ ഒരു സത്യസന്ധയാകുന്നു. مَرْيَمَ അവർ രണ്ടാളുമായിരുന്നു. مَرْيَمَ തിന്നു(കഴിക്കുക)യായിരുന്നു. مَرْيَمَ കേഴ്ചണം. مَرْيَمَ നോക്കുക. مَرْيَمَ എങ്ങിനെ, എപ്രകാരമാണ്. مَرْيَمَ നാം വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നു, വ്യക്തമാക്കുന്നതു. مَرْيَمَ അവർക്കു. مَرْيَمَ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ. مَرْيَمَ പിന്നെ നോക്കുക. مَرْيَمَ എങ്ങിനെ. مَرْيَمَ അവർ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നു എന്നും.

ഇസാമസീഹ് (അ) വരുന്നതിനു മുമ്പു ഈ ഭൂമിയിൽ വളരെ റസൂലുകൾ കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. അവരാരും ദൈവമായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ അവർ വാദിച്ചിട്ടുണ്ടിട്ടു. അവരെപ്പോലെ ഒരു റസൂൽ മാത്രമാണു ഇസാമസീഹും. എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹം മാത്രം എങ്ങിനെ ഒരു ദൈവമാകും? അദ്ദേഹത്തിനു പിതാവില്ലെന്നതു ശരി, എന്നാലും ഒരു മാതാവിൽ നിന്നാണദ്ദേഹം ജനിച്ചത്. ആ മാതാവായതും, സത്യസന്ധയായ ഒരു ഉത്തമ വനിതയായിരുന്നു. വിവരമുള്ള ആളായിരുന്നില്ല. രണ്ടാളും മനുഷ്യസ്വഭാവംകൊണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിനു മുമ്പായിട്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു അവർ രണ്ടാളും കേഴ്ചണത്തിന്റെ ആവശ്യമുള്ളവരും, അതു കഴിച്ചു ജീവിച്ചിരുന്നവരുമാണെന്നുള്ളത്. ഇത്രയും സ്വപക്ഷമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ടായിരുന്നിട്ടും, അവ വേണ്ടതുപോലെ വിവരിച്ചു കൊടുത്തിട്ടും ക്രിസ്ത്യാനികൾ സത്യത്തിൽ നിന്നു തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നതു നോക്കൂ! ആശ്ചര്യം തന്നെ! എന്നു സാരം.

ഇസാ (അ) ഒരു മനുഷ്യൻ തന്നെയായിരുന്നു: മറ്റു റസൂലുകളെപ്പോലെ അദ്ദേഹവും ജനങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചതു തരഹീതമായിരുന്നു; അദ്ദേഹം ദൈവമാണെന്നോ, മുകളിൽ ദൈവങ്ങളിൽ ഒന്നാണെന്നോ, ദൈവപുത്രനാണെന്നോ ഉള്ള ശിർക്കുവാദങ്ങളൊക്കെ പിന്നീടുണ്ടായിത്തീർന്നതാണു; അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവും എല്ലാ മനുഷ്യരെയും പോലെ കേഴ്ചണം, വെള്ളം, വായു, ഉറക്കം പോലെയുള്ള മനുഷ്യ പ്രകൃതിയുള്ള ആവശ്യങ്ങൾ ഉള്ളവരായിരുന്നു എന്നിങ്ങനെയുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വേദപ്രമാണങ്ങളിൽ തന്നെ ഇന്നും കാണാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ, ഇസാ (അ) നെക്കുറിച്ചു ക്രിസ്തീയ നേതാക്കളും സഭകളും കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയ പുതിയ സ്വഭാവങ്ങളും, അവക്കൊപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അവരുടെ ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും അവയിൽ കൂടുതൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, വേദപ്രമാണങ്ങളിലെ സത്യപ്രസംഗങ്ങളുടെ നേരെ അവരുടെ പണ്ഡിത വിഭാഗം ഒരു കണ്ണടക്കൽ നയം സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതു കൊണ്ടും ആ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ക്രിസ്തീയ ബഹുജനങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഇതാണു പരമർത്ഥം. ക്രിസ്തീയ വേദ പ്രമാണങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനമായവ പുതിയ നിയമത്തിലെ നാലു സുവിശേഷ പുസ്തകങ്ങളാണല്ലോ. അവയിലും, അവരുടെ ആധികാരിക ഗ്രന്ഥങ്ങളാൽ മറ്റു ചിലതിലും ഇതിനു പല തെളിവുകളും കാണാം.

പിശാചു: യേശുവു: തമ്മിൽ നടന്ന ഒരു വാഗ്വാദത്തിൽ യേശു പിശാചിനോട്: 'സാത്താനേ, എന്നെ വിട്ടു പോ, നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നമസ്കരിച്ച് അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാമെന്നു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു വല്ലാ' എന്നു പറഞ്ഞുവെന്നും, അപ്പോൾ പിശാചു അവനെ വിട്ടുപോയി എന്നും, മത്തായി (അ: 4ൽ 10, 11) ഉദ്യരിക്കുന്നു. എല്ലാറ്റിലുംവെച്ചു മുഖ്യ കൽപന ഏതെന്നു ഒരു ശാസ്ത്രീയുടെ ചോദ്യത്തിന്നു യേശു പറഞ്ഞ മറുപടി മർക്കോസ് ഇങ്ങിനെ ഉദ്യരിക്കുന്നു: 'എല്ലാറ്റിലും മുഖ്യ കല്പനയോ? യിസ്രായേലേ, കേൾക്ക: നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവു ഏക കർത്താവ്. നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നീ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടും, പൂർണ്ണ ത്ഥാഭോടും, പൂർണ്ണ മനസ്സോടുംകൂടെ സ്നേഹിക്കണം എന്നാകുന്നു'. (മർക്കോസ് അ:12ൽ 29,30 ഈ വിവരം ഇപ്രകാരം ലൂക്കോസിനു (അ: 10ൽ 26,27) കാണാവുന്നതാണ്.

വേദപുസ്തക നിഘണ്ടു പറയുന്നതു നോക്കുക: 'ആദ്യത്തെ (മത്തായി, മർക്കോസ്, ലൂക്കോസ് എന്നീ) മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിൽ യേശു യഥാർത്ഥ മനുഷ്യത്വമുള്ളവനാണെന്നു കാണുന്നു. അവൻ ശരീരത്തിലും ബുദ്ധിയിലും സ്വാഭാവികമായി വളർച്ച പ്രാപിച്ചു. വിശപ്പും ദാഹവും അനുഭവിച്ചു. ഉപദ്രവങ്ങൾ സഹിച്ചു. സന്തോഷം, ദുഃഖം, സ്നേഹം, കോപം ആദിയായവ എല്ലാ മനുഷ്യരെയുംപോലെ അവനുമുണ്ടായിരുന്നു. സാധാരണ മനുഷ്യരെക്കാളും ഉന്നതനായിരുന്നുവെങ്കിലും സർവ്വജ്ഞത ഉണ്ടായിരുന്നില്ല...അത്തിവ്യക്ഷത്തിൽ ഫലമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിച്ച് ചെന്നു നോക്കുമ്പോൾ ഫലമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവൻ പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതങ്ങൾ സ്വന്തം ശക്തിയാലല്ല, ദൈവ വിശ്വാസത്താലാണു ചെയ്തതെന്നു വിചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ട്. യേശു അവതരം പൂർവ്വമായി വന്നപ്പോൾ അവനു മനുഷ്യ ചിത്തവും ദൈവ ചിത്തവും എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു ചിത്തങ്ങൾ (മനസ്സുകൾ) ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അതിന്നു ഈ (മൂന്നു) സുവിശേഷങ്ങളിൽ യാതൊരു ആധാരവുമില്ല.' (പുറം. 413, 414) (*)

(*) 'യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചു പുതിയ നിയമത്തിലുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങൾ' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ (പുറം 413-420) ഒരു വലിയ ഉപന്യാസമുണ്ട്. അതിൽനിന്നുള്ളതാണ് ഈ ഉദ്യോഗണി. യേശു ആർ? അവനും പിതാവും (സാക്ഷാൽ ദൈവവും) തമ്മിലും, അവനും മനുഷ്യരും തമ്മിലും ബന്ധമെന്ത്? എന്നു തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി വ്യക്തമായി അറിയുവാൻ അതിങ്ങിനെ വിഭജിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആദ്യം അവയെ ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിലെയും, അപ്പോസ്തല ഉപദേശത്തിലെയും, പൗലോസിന്റെ ലേഖനത്തിലെയും, എബ്രായ ലേഖനത്തിലെയും, വെളിപ്പാടു പുസ്തകത്തിലെയും യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിലെയും സിദ്ധാന്തങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ ആറുതരം സിദ്ധാന്തങ്ങളായി നിഘണ്ടു വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവസാനം ഏഴാമതായി നിഘണ്ടുവിന്റെ സ്വന്തം വക്താവിൽ ഒരു 'സമാപന'ത്തോടുകൂടിയാണ് ഉപന്യാസം മുഴുകിക്കുന്നതും. ഈ ഉപന്യാസം ഓരവർത്തി വായിക്കുന്നവർക്കു-ക്രിസ്തീയ പക്ഷപാത രോഗം പിടിപെടാത്തപക്ഷം-പലതും അതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും. ഉദാഹരണമായി:-

(1) നിഘണ്ടു വിവരിച്ച ആറിൽ ഓരോ ഇനം സിദ്ധാന്തങ്ങളും തമ്മിൽ അന്യോന്യം പല തരത്തിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ കാണാം. (2) ഇന്നു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ നിലവിലുള്ള പല വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും കടകു വിരുദ്ധമായിട്ടാണു അവയിൽ മിക്കതും ഉള്ളത്. (3) പ്രസ്തുത വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെയും പൊരുത്തക്കേടുകളെയും കഴിവതും ഇണക്കി യോജിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള നിഘണ്ടുവിന്റെ ഒരു ശ്രമം മാത്രമാണ് അതിന്റെ വക്താവിൽ കൊടുത്ത ആ സമാപനം. അതിൽ നിഘണ്ടുവിനു വിജയം അവകാശപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുമില്ല. (4) ക്രിസ്തീയ വേദ പുസ്തകങ്ങളിൽ പല നിലക്കും കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുള്ള ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളുടെയും ഏകോപിച്ച അഭിപ്രായമാണ് മുകളിൽ കണ്ട ഉദ്യോഗണി. നാലാമത്തെ സുവിശേഷമാകുന്ന യോഹന്നാന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ യേശു ക്രിസ്തുവിനു ദൈവത്വവും, ദൈവ പുത്രത്വവും കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മറ്റു മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളിലെ ഉള്ളടക്കങ്ങൾക്കാണു വില കൽപിക്കേണ്ടതെന്നു ക്രിസ്തീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കാം. (5) അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു-ആറുതരം സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ രണ്ടാം സ്ഥാനമോ മൂന്നാം സ്ഥാനമോ നൽകാതെ-പുതിയ നിയമത്തിലെ സുവിശേഷമല്ലാത്ത ചില ലേഖനങ്ങളിലെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കു മുൻഗണന നൽകിക്കൊണ്ട് യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തെ ആറാം സ്ഥാനത്താക്കി തരം താഴ്ത്തിയതും. [ഈ സുവിശേഷത്തിന്റെ കർത്താവു ആരെന്നും, ഇതിലുള്ളതു യഥാർത്ഥ സംഭവങ്ങളാണോ എന്നും, ഇതിൽ പറയുന്ന യേശു അപ്രകാരമുള്ളവൻതന്നെയാണോ എന്നും മറ്റും പല തർക്കങ്ങൾ മുമ്പും ഇപ്പോഴും ഉണ്ടെന്നും, (പേജ്. 430) ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളും യേശുവിന്റെ ചരിത്രം വാക്കൊഴിയായി അവരവർ കേട്ട് രചിച്ചതാണെന്നും, യേശുക്രിസ്തു ദൈവ പുത്രനാണെന്നു തെളിയിക്കുവാൻവേണ്ടി വേറൊരു സുവിശേഷം എഴുതിയുണ്ടാക്കുകയാണു യോഹന്നാൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു എന്നും (പേജ്. 498) നിഘണ്ടുതന്നെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.]

79. പറയുക: 'നിങ്ങൾ വല്ല ഉപദ്രവത്തിനാകട്ടെ, ഉപകാരത്തിനാകട്ടെ കഴിയാത്തതിനെ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നുവോ?'

അല്ലാഹുതന്നെയാണ് (ഏല്പാം) കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമായുള്ളവൻ.'

80. പറയുക: 'വേദക്കാരേ, ന്യായമല്ലാത്ത വിധം നിങ്ങൾ അതിരുകവിയരുത്. ചില ജനങ്ങളുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങളെ നിങ്ങൾ പിൻപററുകയും ചെയ്യരുത്: അവർ മുമ്പേ വഴിപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്; വളരെ ആളുകളെ അവർ വഴിപിടിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ശരിയായ മാർഗ്ഗം വിട്ട് അവർ തെറ്റിപ്പോകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ജനതയുടെ.)'

79- قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝

80- قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ۝

79. ഈ പറയുക ഈ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നുവോ ഈ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ ഈ സ്വാധീനമാക്കുന്നില്ലാത്ത (കഴിയാത്ത) തിനെ ഈ നിങ്ങൾക്കു ഈ ഉപദ്രവത്തിനു ഈ ഉപകാരത്തിനും ഇല്ലാത്ത ഈ അല്ലാഹുതന്നെ ഈ (ഏല്പാം) കേൾക്കുന്നവൻ ഈ അറിയുന്നവൻ, അറിയുന്നവനായ 80. ഈ പറയുക: വേദക്കാരേ ഈ നിങ്ങൾ അതിരുകവിയരുത് ഈ നിങ്ങളുടെ മതത്തിൽ ഈ ന്യായം. (യഥാർത്ഥം-വേദങ്ങളെപ്പറ്റി) അല്ലാത്ത വിധം ഈ നിങ്ങൾ പിൻപററുകയും അരുത് ഈ ഇച്ഛകളെ, തന്നിഷ്ടങ്ങളെ ഈ ഒരു ജനതയുടെ, ചില ജനങ്ങളുടെ ഈ അവർ പിടിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട് ഈ മുമ്പേ ഈ അവർ പിടിക്കുകയും ചെയ്തു ഈ വളരെ (ആളുകളെ) ഈ അവർ വഴിതെറ്റുകയും ചെയ്തു ഈ ശരിയായ മാർഗ്ഗം വിട്ടു

ഒന്നാമത്തെ ആയത്തിലെ ആശയം വ്യക്തമാണ്. സ്വന്തം നിലക്കു എന്തെങ്കിലും ഉപദ്രവമോ ഉപകാരമോ ചെയ്യാൻ കഴിവില്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ-അവ നിർജ്ജീവികളോ ജീവികളോ ഏതായാലും- ശരി-ആരാധിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം ശൂന്യതയാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഈസാ (അ) നബിയും ഇതിൽനിന്നു ധീരവല്ലോ. മേൽകണ്ടതുപോലെ, മനുഷ്യപ്രകൃതങ്ങളായ സ്വഭാവങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹം വേദനയും, യാതനയും അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു ദൈവത്വം കൽപിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ പോലും സമ്മതിക്കുന്നു. സ്വന്തം ദൈവത്തിനുപോലും കഷ്ടതകളിൽനിന്നു മൃക്തി നൽകുവാൻ കഴിയാത്ത അദ്ദേഹത്തിനു മറ്റുള്ളവർക്കു മൃക്തി നൽകുവാൻ എങ്ങിനെ കഴിയും?!

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ വേദക്കാരോ എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടു രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ അവരോട് അല്ലാഹു വിരോധിക്കുന്നു (1) മതത്തിൽ ന്യായമല്ലാത്ത അതിരുകവിയൽ പാടില്ല. മതത്തിൽനിന്നു പിടിച്ചുപോകാൻ നിവേദനത്തിൽ നിന്നും അനാദരവിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെത്തന്നെ, അതിൽ അതിരുകവിയുന്നതുകൊണ്ടും ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. ഇതിനു ഏറ്റവും നല്ല ഉദാഹരണമാണു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വഴിപിഴവ്. മതത്തിൽ അവർക്കുണ്ടായ ഭക്തിക്കുറവിൽനിന്നോ പ്രവചകനിലുള്ള വിശ്വാസക്കുറവിൽനിന്നോ അല്ല അവർ മേൽമാർഗ്ഗം വിട്ടുപോകാൻ കാരണമുണ്ടായത്. മനുഷ്യനും അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിയും അടിയമമായ ഒരു പ്രവചകന് അവർ ദൈവത്വം കാരണമുണ്ടായത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവ് നിനുപോലും പലതും ദിവ്യത്വം കൽപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെയും, മാതാവിന്റെയും മാത്രമല്ല-അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന നിഗമനത്തിൽ-കുരിശിന്റെപോലും പ്രതിമകളും മൂർത്തീകളും അവർ ആരാധ്യവസ്തുക്കളാക്കി. ദൈവഭക്തിയിൽ മുഴുകുകയെന്ന സ്വരീതി മുമ്പേ പ്രതിമകളും മൂർത്തീകളും അവർ ആരാധ്യവസ്തുക്കളാക്കി. പണ്ഡിത പുരോഹിത വർഗ്ഗങ്ങൾക്കു മതനിരപഥം പാരോഹിത്യ സമ്പ്രദായവും അവർ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി. പണ്ഡിത പുരോഹിത വർഗ്ഗങ്ങൾക്കു മതനിരപഥം ഇഷ്ടംപോലെ നിയമിക്കുവാനുള്ള അവകാശം വകവെച്ചു കൊടുത്തു. അങ്ങനെ അവരെ മന്ത്രികളാക്കിത്തീർത്തു

ഇങ്ങിനെയുള്ള പലതാണ് ഈ അതിരുകവികൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയത്. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസത്തിൽ വന്ന ഈ അതിരുകവി യൽ ശിഷ്യന്റെ അടിത്തട്ടിലേക്കാണ് അവരെ തള്ളിവിട്ടത്. അങ്ങനെയൊരു ലഭ്യമായും വ്യസനത്തോടും കൂടിയൊ ണെങ്കിലും, ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഈ അതിരുകവിയന്മാർക്കും മിക്കതും മുസ്ലിം സമൂഹത്തിലേക്കും ക്രമേണ പകർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന വാസ്തവം സമ്മതിക്കാതെ വയ്യ. وَالْبَاءُ

(2) മുമ്പെ വഴിപിഴച്ചു പോകുകയും, വളരെ ആളുകളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും, നേർത്താർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു തെറ്റിപ്പോകുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ജനങ്ങളുടെ തന്നിപ്പടങ്ങളെ പിൻപറ്റിയത്. ഈ വാക്യം ശ്രദ്ധേയമായ പല യഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലേക്കും വിരൽ ചൂണ്ടുന്നുണ്ട്. ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തു നിലവിലുള്ള ക്രിസ്തീയ മതത്വങ്ങൾ ഒട്ടുമുഴുവനും തന്നെ ഈസാ (അ) നബിയോ, ഇബ്രീലോ പഠിപ്പിച്ചതല്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. കൂടാതെ മുമ്പെ വഴിപിഴച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്ന യഹൂദികളിൽനിന്നും, ആദ്യകാല ക്രൈസ്തവ നേതാക്കളിൽനിന്നും കടന്നുകൂടി യതാണ്. വലിയൊരു ഭാഗം യവന (ഗ്രീക്കു) തത്വശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നും, ചില ഭാഗം ഹൈന്ദവ സിദ്ധാന്തങ്ങ ളിൽനിന്നും, ചിലതു ബാബിലോണ്യൻ ചിന്താഗതിയിൽനിന്നും ഉടലെടുത്തതാകുന്നു. ഖുർആൻ അവതരിക്കു ന്നതിനു ചില നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പു തന്നെ മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളിൽ സൂനഹദോസു (ക്രിസ്തീയ മഹാസഭ) കളുടെ ഒന്നിലധികം പൊളിച്ചെഴുത്തു നടന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. (ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ആധികാരിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നു ഇതിനുള്ള തെളിവുകൾ പലതും ഇതിനു മുമ്പും-സൂ: നിസാഇലും ഈ സൂറത്തിലും മറ്റു മായി-നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.) ജനങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും, സ്വയം തെറ്റിപ്പോകുകയും ചെയ്തതിനെ പറ്റി പിന്നെ പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഖുർആൻ അവതരിച്ചതിനുശേഷവും ക്രിസ്തീയ സഭകൾ അവരുടെ മതസിദ്ധാന്തങ്ങളിലും നിയമങ്ങളിലും പുതിയ പുതിയ തീരുമാനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും, മുൻ തീരുമാനങ്ങളിൽ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പതിവു തുടർന്നു കൊണ്ടേയിരിക്കുകയാണ്.

വിഭാഗം-11

81. ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളിൽനിന്നു അവിശ്വസിച്ചവർ ദാവൂദിന്റെയും, മർയമിന്റെ മകൻ ഈസായുടെയും നാവിലൂടെ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത്, അവർ അനുസരണമേകു ചെയ്യുകയും, അതിനു വിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തതു നിമിത്തമത്രെ.

٨١-لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَآئِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

82. അവർ ചെയ്ത ദുരൂഹാരത്തെക്കുറിച്ചു അവർ പരസ്പരം വിരോധിക്കാറില്ലായിരുന്നു, അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതു വളരെ ചീത്ത തന്നെ!

٨٢-كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ كَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

81. ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളിൽനിന്നു അവിശ്വസിച്ചവർ من بنى اسرائيل ദാവൂദിന്റെയും, മർയമിന്റെ മകൻ داود ഈസായുടെയും عيسى നാവിലൂടെ على ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു للعن അത്, അവർ അനുസരണമേകു ചെയ്തുകൊണ്ടാകുന്നു لكانوا അവർ ആയിരുന്നു كانوا അതിനു വിട്ടും وكانوا 82. അവരായിരുന്നു كانوا അവർ പരസ്പരം വിരോധിക്കായില്ല, ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കാതെ عن منكر ദുരൂഹാരത്തെക്കുറിച്ചു വെറുക്കപ്പെട്ടതിൽ നിന്നു لأنهم അവർ ചെയ്ത فعلوا വളരെ (നന്ദി) ചീത്ത തന്നെ لأنهم അവരായിരുന്നതു فعلوا അവർ ചെയ്തും.

83. അവരിൽ നിന്നു പലരെയും അവിശ്വസിച്ചവരോടു കൈതീർത്ഥനാശം സ്ഥാപിക്കുന്നതായി നിനക്കു കാണാം.

അവരുടെ സ്വന്തം തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മുന്നോട്ടുവെച്ചിട്ടുള്ളതു വളരെ ചീത്ത തന്നെ! അതായതു, അല്ലാഹു അവരുടെമേൽ പ്രകാശിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നുള്ളതു. ശിക്ഷയിലാകട്ടെ, അവർ ശാശ്വതനാശമാകുന്നു. [ഇതാണവർ തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മരുഭൂമിയിൽ ചെയ്തത്]

84. അവർ അല്ലാഹുവിലും, നബിയിലും, അദ്ദേഹത്തിലേക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിൽ അവർ അവരെ ബന്ധുവിത്രങ്ങളാക്കുകയായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും, അവരിൽ വളരെ ആളുകളും തോന്നിയവാസികളാകുന്നു.

۸۳- تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ
يَتَوَكَّلُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِبَيْئْسَ مَا قَدْ مَتَّ لَهُمُ أَنْفُسُهُمْ
أَن يَسْخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ○

٨٣- وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَالْيَوْمِ
وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ
مَا اتَّخَذُوا أَهْلَ بَيْتِهِ
وَلَكِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ○

83 أرى നീ കാണും, നിനക്കു കാണാം. أما അവരിൽനിന്നു വളരെ, പലരെയും. أولئك അവർ മൈത്രിബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നതായി (അടുത്തു ബന്ധപ്പെടുന്നതായി) أولئك അവിശ്വസിച്ചവരോടു أولئك വളരെ ചീത്ത (മോശം) തന്നെ أولئك മുൻപെയ്തു (മുന്നോട്ടുകൊണ്ടു) വെച്ചതു أولئك അവർക്കു (തങ്ങൾക്കു) വേണ്ടി أولئك അവരുടെ സ്വന്തങ്ങൾ (സ്വയം), തങ്ങൾതന്നെ أولئك ക്രൈസ്തവരായിത്തീർന്നു. أولئك അല്ലാഹു أولئك അവരുടെ മേൽ أولئك ശിക്ഷയിലാകട്ടെ أولئك അവർ أولئك വിശ്വസ്തന്മാരാകുന്നു, നിത്യവാസികളുമാണ്. 84. أولئك അവരായിത്തീർന്നവരിൽ أولئك വിശ്വസ്തന്മാരാകുന്നു (ബായിരുന്നെങ്കിൽ) أولئك അല്ലാഹുവിൽ أولئك നബിയിലും أولئك അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിലും أولئك അദ്ദേഹത്തിലേക്കു أولئك അവർ ആക്ക (സ്വീകരിക്ക)മായിരുന്നില്ല أولئك അവരെ أولئك മിത്രങ്ങൾ, ബന്ധപ്പെട്ടവർ أولئك ഏകിലും أولئك വളരെ (ആളുകൾ), പലരും. أولئك അവരിൽ നിന്നു أولئك തോന്നിയവാസി (ധിക്കാരി)കളാണു

ഇസ്രാഇൽ സമുദായത്തിന്റെ-അഥവാ അവരിൽ ബഹുഭൂരിഭാഗം വരുന്ന അവിശ്വാസികളുടെ-ധിക്കാരത്തിന്റെയും അനുസരണക്കേടിന്റെയും ചരിത്രം പുതിയതൊന്നാകില്ല. അതിനൊരു നീണ്ടകാല പാരമ്പര്യം തന്നെ യുണ്ട്. അവരിലേക്കു നിരന്തരം നിരന്തരം പ്രവർത്തിക്കുന്ന പ്രവർത്തികൾക്കായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന രണ്ടു പ്രവർത്തികൾക്കായിട്ടാണ് അവർ (അ) നബിയും, ഇസ്രാ (അ) നബിയും. രണ്ടുപേർ മുഖാന്തരവും അവർ ശപിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ അനുസരണക്കേടും ധിക്കാരവും തന്നെയാണിതിനു കാരണം. ദുരാചാരങ്ങളും നിഷിദ്ധങ്ങളും അവർ കീടയിൽ സർവ്വത്രയായിരുന്നു. ആരൊന്നും തൊന്നിയവരും ചെയ്തതും അതു തടയുവാനും, ഗുണദോഷി കൂടയിൽ സർവ്വത്രയായിരുന്നു. അത്രയേക്കാളും അവർ ദുഷിച്ചിരുന്നു എന്നൊക്കെയാണ് ആദ്യത്തെ രണ്ടു വചന കൂടവാനും ആദ്യമായിരുന്നില്ല. അത്രയേക്കാളും അവർ ദുഷിച്ചിരുന്നു എന്നൊക്കെയാണ് ആദ്യത്തെ രണ്ടു വചന കൂടയുടെ താൽപര്യം. ...
അവർ മഴിഞ്ഞു മാറുകയായിരുന്നില്ല എന്നും അർത്ഥം വരാം. ഒരിക്കൽ മാത്രം തൊന്നിയവരും ചെയ്തതും അതിൽ നിന്നു സ്വയം പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും, മറ്റുള്ളവർ അതു മുകളും ചെയ്യുകയും പതിവില്ല. അങ്ങനെ, അതു പിന്നെയും പിന്നെയും ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ സംഭവം. രണ്ടാമതും തത്പരത്തിൽ പിന്നെയും പിന്നെയും ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ നിലവിലുള്ളവരും. അതുകൊണ്ട് ഒന്നുതന്നെ. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു പാരമ്പര്യത്തിന്റെ പിൻഗാമികളാണ് ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ളവരും. അതുകൊണ്ട് അവരിൽനിന്നു വളരെയാണ് നമ്മു പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല എന്നാണിതിലെ സൂചന.

വേദക്കാരും പ്രവാചകന്മാരുടെ അനുയായികളെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവരുമായ സാമിതിക്കു അവരുടെ അടുപ്പവും കൂടുതൽ ബന്ധവും സത്യവിശ്വാസികളുമായിട്ടാണു വേണ്ടത്. പക്ഷേ, അവരിൽ അധികമുള്ളവരും ബന്ധുത്വത്തെക്കുറിച്ചു അറിയാത്തവരും മറ്റും അവിശ്വാസികളെയാണ്. ഇതിനുള്ള കാരണവും മുകളിൽ

പറഞ്ഞതു തന്നെ. അല്ലാഹുവിന്റെ ക്രോധവും ശാപവും ശാശ്വതമായ ശിക്ഷയുമാണു തങ്ങളുടെ ഭാവിക്കുവേണ്ടി അവർ അതുകൂലം നേടിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ ഇവരും ആ അവിശ്വാസികളും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. ഇരുകൂട്ടരും സത്യനിഷേധികൾ തന്നെ. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇവർ അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ പ്രവാചകനിലും വേദഗ്രന്ഥത്തിലും വിശ്വസിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ അവരെപ്പോലെ അവിശ്വാസികളല്ല-ഞങ്ങൾ വിശ്വാസികളാണു-എന്നുള്ള ഇവരുടെ വാദം ശരിയാണെങ്കിൽ അവർ ആ അവിശ്വാസികളെ ബന്ധുവിത്രങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുകയില്ലല്ലോ എന്നൊക്കെയാണു പിന്നെത്തരണ്ടു വചനങ്ങളുടെ താൽപര്യം.

സൽക്കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ടു ഉപദേശിക്കലും, ദുഷ്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കലും സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേൽ പൊതുവിലും, അറിവും കഴിവുള്ളവരുടെ മേൽ വിശേഷിച്ചും കടയോകുന്നു. ഈ വിഷയകമായി ഖുർആൻ വചനങ്ങളിലും, നബിവചനങ്ങളിലും വളരെ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമാണ്. മൗതുകക്കായി ചില നബി വചനങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്യോഗിക്കാം. 1. നബി (സ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുനുയൈം ഉദ്യോഗിച്ച ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: 'ഇസ്രാഇലിൽ ആദ്യം പോരായ്മ (വീഴ്ച) കടന്നുകൂടിയതിങ്ങിനെയാണ്: ഒരാം ഒരു തെറ്റു ചെയ്യുന്നതായി കാണുമ്പോൾ, എങ്കോ, അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണം, ഈ പ്രവൃത്തി ഉപേക്ഷിക്കണം, ഇതു പാടില്ലാത്തതാണ് എന്നിങ്ങിനെ അവനോട് മറുപടിയോ പറയൂ. പിന്നീടു പിറ്റേ ദിവസം അവനെ അതേ മാതിരി കാണുമ്പോൾ അയാൾ അവനൊന്നിച്ചു കേഴുന്ന പാനീയത്തിലും സഹവാസത്തിലും പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്യൂ. അതിന് അതു തടസ്സമായിരിക്കയില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ തമ്മിൽ തല്ലിച്ചു. (അവർക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായി.)' പിന്നീടു നബി (സ) ഈ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ മൗതുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: 'അതു പാടില്ല, അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണെന്നിങ്ങിനെ സദാചാരം കൊണ്ടു കൽപിക്കുകയും ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ച് വിരോധിക്കുകയും തന്നെ വേണം. നിങ്ങൾ അക്രമിയുടെ കൈക്ക് പിടിക്കുകയും ചെയ്യണം. അവനെ യഥാർത്ഥത്തിലുടത്തണമെന്ന ചരിക്കുമാറാക്കുകയും വേണം.' (ദാ; തി; ജ.)

2. നബി (സ) പറഞ്ഞതായി ഹുദൈഫത്തുബ്നുൽ യമാൻ (റ) ഉദ്യോഗിക്കുന്നു: എന്റെ ആത്മവ്യയംതൊരുവന്റെ കയ്യിലാണോ അവൻ തന്നെയാണോ! നിങ്ങൾ സദാചാരം കൊണ്ടു കൽപിക്കുകയും, ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുകതന്നെ വേണം. അല്ലാത്തപക്ഷം, അല്ലാഹു അവന്റെ അടുക്കൽനിന്നും നിങ്ങളുടെ മേൽ വല്ല ശിക്ഷാനടപടിയും അയച്ചേക്കാവുന്നതാണ്. പിന്നീടു നിങ്ങൾ അവനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അവൻ നിങ്ങൾക്കു ഉത്തരം നൽകുകയില്ല.' (അ; തി.) 3. അബൂഉമർ (റ) ഉദ്യോഗിച്ച ഒരു നബിവചനം: 'ജിഹാദിൽ (ധർമ്മസമരത്തിൽ) വെച്ചു ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായതു, ഒരു അക്രമിയായ ഭാണാധികാരിയുടെ അടുക്കൽവെച്ചു പറയപ്പെടുന്ന സത്യത്തിന്റെ ഒരു വാക്യമാകുന്നു.' (ജ.) 4. നബി (സ) പറഞ്ഞതായി അബൂസഹ്ലാദിൽ ഖുദ്രി (റ) ഉദ്യോഗിക്കുന്നു: 'നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും ഒരു ദുരാചാരം കണ്ടാൽ അവനതു തന്റെ കൈകൊണ്ടു മാറ്റിക്കൊള്ളട്ടെ. അതിനു സാധിക്കാത്തപക്ഷം തന്റെ നാവുകൊണ്ട്. അതിനും സാധിക്കാത്തപക്ഷം തന്റെ ഹൃദയംകൊണ്ട്. സത്യവിശ്വാസത്തിൽ ഏറ്റവും ദുർബ്ബലമായതത്രെ അത്.' (മു.)

85. നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിച്ചവരോടു മനുഷ്യരിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും കഠിന ശത്രുതയുള്ളവർ യഹൂദികളും, ശിർക്കു ചെയ്യുന്നവരുമായി [ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളുമായി] നീ കാണുന്നതാണ്.

٨٥-لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا

85. لَتَجِدَنَّ നിശ്ചയമായും നീ കണ്ടെത്തും (കാണും-നിനക്കനുഭവപ്പെടും) الْيَهُودَ മനുഷ്യരിൽ ഏറ്റവും കഠിനമായവരെ عَدَاوَةً ശത്രുത, ശത്രുതയിൽ الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരോടു وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا യഹൂദികളായി, യഹൂദരാണെന്നു

നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിച്ചവരോടു അവരിൽവെച്ചു ഏറ്റവും അടുത്ത സ്നേഹബന്ധമുള്ളവർ, ഞങ്ങൾ 'നസ്രാനീ'കളാണെന്നു പറയുന്നവരായും [ക്രിസ്ത്യാനികളായും] നീ കാണുന്നതാണ്. അവരിൽ ചില പണ്ഡിതന്മാരും മായം, പുരാഹിതന്മാരും ഉണ്ടെന്നുള്ളതും, അവർ അഹംഭാവം നടിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതും നിമിത്തമാകുന്നു അത്.

وَلْتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةَ الْكَافِرِينَ أَمْثَلُ
الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
قَتِيلِينَ وَرُفَبَاءُنَا
وَأَنَّهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

86. നിശ്ചയമായും നീ കണ്ടെത്തുക(കാണുക)യും ചെയ്യും അവരിൽ അടുത്തവരെ മറ്റു സ്നേഹ ബന്ധം, താൽപര്യത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരോടു ഏറ്റവും അടുത്തവർ, പറയുന്നവർ നസ്രാനീകൾ ആണെന്നു കണ്ടെത്തുകയും അവരിലുണ്ടു എന്നതു കൊണ്ടാകുന്നു ക്രിസ്ത്യാനികൾ, പണ്ഡിതന്മാർ, ആചാര്യന്മാർ, വിദ്വാന്മാർ പുരാഹിതന്മാരും, സന്യാസികളും, ക്ഷത്രിയന്മാരും അവർ എന്നുള്ളതും അഹംഭാവം നടിക്കുകയില്ല (എന്നുള്ളതും)

ജുസംഘം-7

86. റസൂലിലേക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിനെ അവർ കേട്ടാൽ, യഥാർത്ഥത്തിൽനിന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കിയതു നിമിത്തം, അവരുടെ കണ്ണുകൾ അശ്രുവിനാൽ ഖുളുകുന്നതായി നിനക്കു കാണാം.

അവർ പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ, നീ ഞങ്ങളെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരോടൊപ്പം രേഖപ്പെടുത്തണേ!

87. 'അല്ലാഹുവിലും, യഥാർത്ഥത്തിൽ നിന്നും ഞങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുള്ളതിലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കമോ' ഞങ്ങൾക്കു കണ്ടതാണു (തടസ്സം) ഉള്ളത്, സഭപുരുഷന്മാരായ ജനങ്ങളോടൊപ്പം ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് ഞങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കോഹിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കെ?

86- وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ
تَرَوُا عُيُتَهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ
مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ
يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا
فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ
87- وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ
وَنُظْمِعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا
مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ

86. അവർ കേട്ടാൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു റസൂലിലേക്കു നിനക്കു കാണാം. അവരുടെ കണ്ണുകളെ അവ ഖുളുകുന്നതായി കണ്ണുനീരിനാൽ അശ്രുവർ മനസ്സിലാക്കിയ (അറിഞ്ഞ)തിനാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽനിന്നും അവർ പറയും, പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ (രക്ഷിതാവേ) ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു ആകയാൽ ഞങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തണമേ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരുടെ കൂടെ 87. ഞങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുള്ളതിലും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കമോ (ഇരിക്കമോ) അല്ലാഹുവിൽ ഞങ്ങൾക്കോഹിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കെ, ഞങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുള്ളതിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ നിന്നും ഞങ്ങൾക്കോഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ഞങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കുവാൻ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബു ജനങ്ങളോടുകൂടെ സഭപുരുഷന്മാരായ

88. അങ്ങനെ, അവർ (ആ) പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അടിമകളായിത്തീർന്നവരുടെ അനുകൂലതയും ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളെ അല്ലാഹു അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകി; (അവർ) അതിൽ നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ സൂക്ഷ്മവാൻമാരുടെ പ്രതിഫലമെത്ര അത്.

٨٨- فَأَنَابَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا
جَعَلَتْ بَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْحَسَنِينَ

89. അവിശ്വസിക്കുകയും, നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തവരായെ, അക്കൂട്ടർ, ജപലിക്കുന്ന നരകത്തിന്റെ ആരക്കാരാകുന്നു.

٨٩- وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۖ

88. ٨٨ അങ്ങനെ (അതിനാൽ) അവർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുത്തു ۞ അല്ലാഹു ۞ അവർ പറഞ്ഞതിനാൽ جَعَلَتْ സ്വർഗ്ഗങ്ങളെ بَجْرَىٰ ഒഴുകും ۞ مِنْ അതിന്റെ അടിയിലൂടെ الْأَنْهَارُ അനുവികൾ خَالِدِينَ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ടു ۞ فِيهَا അതിൽ, അവയിൽ ذَٰلِكَ അത് ۞ وَذَٰلِكَ പ്രതിഫലമാകുന്നു ۞ جَزَاءُ നന്മ ചെയ്യുന്നവരുടെ, സൂക്ഷ്മം ചെയ്യുന്നവരുടെ 89. ٨٩ അവിശ്വസിച്ചവരായെ وَالَّذِينَ كَفَرُوا വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്ത ۞ أَصْحَابُ നമ്മുടെ ആയത്തു (ലക്ഷ്യം) കളെ ۞ الْجَحِيمِ അക്കൂട്ടർ ۞ ആരക്കാരാണു ۞ ജപലിക്കുന്ന നരകത്തിന്റെ

ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തു ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രത്യേക ഘട്ടങ്ങളായുള്ളതും യഹൂദികളും, മൂശ്‌റികളും, ക്രിസ്ത്യാനികളുമാണല്ലോ. ഈ മൂന്നു കൂട്ടരിൽ യഹൂദികളും, മൂശ്‌റികളുമാണു സത്യവിശ്വാസികളോടു ഏറ്റവും മധ്യം ശത്രുതപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നും, മൂന്നു കൂട്ടരിൽപ്പെട്ട് അവരോടു കൂടുതൽ സ്നേഹമുള്ളവർ ക്രിസ്ത്യാനികളാണെന്നും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ അറിയിക്കുന്നു. ആ നിലക്കായിരിക്കണം ഈ കൂട്ടരോടുകൂട്ട പെരുമാറണമെന്നതിന്റെ സൂചന. യഹൂദികളുടെയും മൂശ്‌റികളുടെയും ശത്രുത കൂടുതൽ കഠിനമാകുവാനുള്ള കാരണം അല്ലാഹു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. വ്യക്തമാക്കാത്തതെന്ന അതു അറിയാവുന്നതുമാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ശത്രുത അത്ര കഠിനമല്ലാതിരിക്കുവാനും, മറ്റൊരു അപേക്ഷിച്ചു അവർക്കു സത്യവിശ്വാസികളോടു കൂടുതൽ താല്പര്യം തോന്നുവാനുള്ള കാരണം അല്ലാഹു തന്നെ തുടർന്നു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള വാക്ക് عَصَا (നസ്രാനികൾ) എന്നാണ് ഇവിടെ عَصَا الْأَعْرَابِ (അങ്ങര നസ്രാനികളാണെന്നു പറയുന്നവർ) എന്നത്രെ അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്ക്. ഈ പ്രയോഗത്തിലടങ്ങിയ സൂചനയെപ്പറ്റി 15-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗർവ്വം അഹംഭാവവുമില്ലാത്ത ശുദ്ധഹൃദയരായ ചില പണ്ഡിതചാര്യന്മാരും, കേതരായ പുരോഹിതന്മാരും ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ് അവർക്കു സത്യവിശ്വാസികളോടു കൂടുതൽ അടുപ്പമുണ്ടാകുവാൻ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ കാരണം. അവരുടെ ഏതാനും ഗുണങ്ങളും അതോടൊപ്പം എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങൾ കേട്ടാൽ കണ്ണുനീരൊഴുകിക്കൊണ്ടു അതിനോട് അവർ അനുസരണവും കേതിയും കാണിക്കുകയും അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും, തങ്ങളെ സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന സമ്മതങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള അനുഗ്രഹവും പ്രതിഫലവും മോഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ് അവരെന്നുമാണത്.

ഇന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നില എന്തുതന്നെയൊണ്ടെങ്കിലും നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തു യഹൂദികളെയും, മൂശ്‌റികളെയും അപേക്ഷിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ, ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇസ്‌ലാമിനോടു അവലംബിച്ച നയം വളരെ ശാന്തമായിരുന്നുവെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. മക്കയിൽ നിന്നു മുസ്‌ലിംകൾ ഒന്നാമതായി ഹിജ്രപോയതു ഒരു ക്രിസ്തീയ ഭരണത്തിൻ കീഴിലായിരുന്ന ഹബ്ശ (അബീസിനിയ) യിലേക്കാണല്ലോ. അവിടത്തെ രാ

മാവായിരുന്ന നമ്മോൾ (*) അവരെ ആദരിക്കുകയും, ഇസ്‌ലാമിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചറിയുകയും ചെയ്തു. അംഹുബ്നു അബീത്വാലിബ് (റ) സൂറത്തു മർയം മാനിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, ഇസ്രാ (അ) നെയ്യും മർയം (അ) നെയ്യും സംബന്ധിച്ച യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കിയ അദ്ദേഹവും കൂടെയുള്ളവരും കണ്ണുനീരൊഴുക്കി. രാജാവു ഇസ്‌ലാം മതം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം മരണപ്പെട്ട വർത്ത വഹ്യാമൂലം അറിഞ്ഞപ്പോൾ നബി (സ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ജനാസ: നമസ്കാരം നടത്തിയ സംഭവം പ്രസിദ്ധമാണ്. മോമാപ്രവർത്തിയായിരുന്ന ഹിരഖ്‌ലി യൂസിനെ ഇസ്‌ലാമിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു നബി (സ) കത്തയച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹം കത്തു സാരം സ്വീകരിക്കുകയും, നബി (സ) യുടെ അത്യം സത്യമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി ഇസ്‌ലാമിലേക്കു ചായ്‌വു കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, ക്രിസ്തീയ നേതാക്കളുടെ കഠിനമായ പ്രതിഷേധം കാരണം രാജാധികാരം നഷ്ടപ്പെട്ടെഴുതെന്നു ഭയന്നു പിന്നീടു മഴിഞ്ഞു മാറുകയാണുണ്ടായത്. ഹിരഖ്‌ലിയൂസിന്റെ കീഴിൽ മിസ്രിയെ (ഇജിപ്തിലെ) ഭരണാധികാരിയായിരുന്ന മുഖാവിസിന് തിരുമേനി അയച്ച കത്തു അദ്ദേഹവും സസന്തോഷം സ്വീകരിച്ചു തിരുമേനിക്കു പല സമ്മാനങ്ങളും കാഴ്ചവസ്തുക്കളും അയക്കുകയും ചെയ്തു തിരുമേനിയുടെ പുത്രൻ ഇബ്രാഹീം എന്ന കുട്ടിയുടെ മാതാവായിരുന്ന മാരിയത്തുൽ ഖിബ്‌തീയ്യ: (റ) ആ സമ്മാനങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഒരു അടിമ സ്ത്രീയായിരുന്നു. പല രാജ്യങ്ങളിലും മുസ്‌ലിംകൾക്കു കപ്പം കൊടുത്തുകൊണ്ട് സമാധാനം പാലിച്ചതല്ലാതെ അവർക്കെതിരെ ഒരു യുദ്ധത്തിനു അവർ മുതിരുകയുണ്ടായില്ല. അമിയ്യൂബ്നു ഹാതിം (റ) പോലെയുള്ള പ്രധാന നേതാക്കളടക്കം വളരെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇസ്‌ലാമിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. യഹൂദികളിൽ നിന്നാകട്ടെ, അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സലാമും (റ) വളരെ കുറഞ്ഞ വ്യക്തികളും മാത്രമേ ഇസ്‌ലാം അംഗീകരിച്ചുള്ളൂ.

മേൽ വിവരിച്ചതിൽനിന്നു ഇസ്‌ലാമിനോടുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സമീപനം മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ച് വളരെ നല്ല നിലയിലായിരുന്നുവെന്നും, മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ അവർ മർക്കട മുഷ്‌ടിയുള്ളവരായിരുന്നില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ പ്രശംസ അവർക്കു ലഭിക്കുവാനുള്ള കാരണവും അതൊക്കെത്തന്നെ. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു പെരുമാറ്റമോ സ്വഭാവമോ വേദാഭാരായ യഹൂദികളിൽനിന്നു പ്രകടമായ ചരിത്രമില്ല. കഴിഞ്ഞ ഏതാനും കാലങ്ങളിൽ മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ അവർ പ്രത്യക്ഷമായ പടയെടുപ്പു നടത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതവരുടെ ദൗർബല്യംകൊണ്ടു മാത്രമായിരുന്നു. ഇസ്രാഇൽ രാഷ്ട്രം സ്ഥാപിതമായതോടുകൂടി തങ്ങളുടെ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയ ശക്തിയും കെട്ടുറപ്പും അവർ മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി വരുന്നതു ഇന്നു ആക്ഷം അജ്ഞാതമല്ല. പിൽക്കാല ക്രിസ്ത്യാനികളെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കലത്തെ സ്ഥിതിഗതികളിൽനിന്നു അവരും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെ അനേകം രക്തക്കളങ്ങളും ഒഴുക്കുകളും അക്രമങ്ങളും സംഘട്ടനങ്ങളും നടത്തുകയും ചെയ്ത ചരിത്രമാണവർക്കുള്ളത്. അന്തലൂ സ്വരയിൽ (സ്‌പെയനിൽ) നിന്നു മുസ്‌ലിംകളെ നിഷ്കാസനം ചെയ്തതും യുദ്ധങ്ങളെക്കൊണ്ട് അവയിൽ ചിലതാണ്.

മറ്റൊരു വശത്തിലൂടെ നോക്കിയാൽ-ഇബ്നു കമീർ, ബൈളാവീ (റ) മുതലായവർ സൂപ്പിപ്പിച്ചു കാണുന്ന തുപോലെയ-യഹൂദരെയും, മുഗ്‌റികളെയും അപേക്ഷിച്ച് എക്കാലത്തും ഇസ്‌ലാമിനോടും മുസ്‌ലിംകളോടും കൂടുതൽ അടുപ്പമുണ്ടായിരിക്കുവാൻ സ്ഥാപനികമായും കാരണമുള്ളതു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കാകുന്നു. കർക്കശമായ മതശാസനകളും, നിയമങ്ങളും ക്രിസ്തുമതത്തിൽ കുറവാണ്. കാര്യവും, വിനയം, എതിരാളികളോടു സഹിഷ്ണുത, സഹനം മുതലായ സ്വഭാവ ഗുണങ്ങൾക്കു അതിൽ കൂടുതൽ സ്ഥാനവും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മിക്കതിലും അതിരുകവിയലാണുള്ളതെന്നത്രെ വസ്തുത. വലത്തേ ഭവത്ത് അടിച്ചവന് ഇടത്തേ ഭവവും തിരിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന തുപോലെയുള്ള ക്രിസ്തുമത തത്വങ്ങൾ ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ്. ഇത്തരം തത്വങ്ങളെ പൊക്കിക്കൊട്ടിക്കൊണ്ട് അന്യരെ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു ആകർഷിക്കുവാൻ പഠിതിമാർ ശ്രമം നടത്തുക പതിവുമാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിന്നുണ്ടായ മേൽസൂചിപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള കഠിന സംഘട്ടനങ്ങളുടെ കാരണം സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ, പ്രസ്തുത സ്വഭാവ ഗുണങ്ങളിൽ നിന്നു-സ്വാർത്ഥപരമായ പ്രവണതകൾ നിമിത്തം-അവർ അകന്നുപോയതാണെന്നു പറയാം.

ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു സത്യവിശ്വാസികളോടുള്ള ശത്രുതയിൽ ലാഘവം ഉണ്ടാകുവാനുള്ള കാരണം ഇമാം ഇബ്നു കൈമിയ്യ (റ) ഇങ്ങിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന്റെയും മതത്തിന്റെയും ശത്രുക്കളോടു ക്രിസ്തു

(*) ആയിരക്കണക്കിനു വർഷങ്ങളായി അബീസിനിയം എന്ന ഏതോപ്യം ഭരിച്ചു പോന്നിരുന്ന നമ്മോൾ (നെഗോൾ) രാജവംശം അതിന്റെ അവസാന കാലങ്ങളിൽ മുസ്‌ലിംകളുടെ നേരെ ശത്രുതയും പക്ഷപക്ഷവും കാണിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. അടുത്തകാലത്തു-ഇന്ത്യയെന്നതിന്റെ രണ്ടു മൂന്നു വർഷം മുമ്പു-അവിടെ ഉണ്ടായ ചില വിപ്ലവങ്ങളെത്തുടർന്ന് അവസാനത്തെ രാജാവായ ഹെന്ദ്ലിസലാസി സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെടുകയും, അങ്ങനെ ആ ഭരണം അസ്തമിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

കുതന്തിൽ ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ഇല്ല. എന്നിരിക്കെ, മറ്റൊരു പാലിക്കുന്നവരായ സത്യവിശ്വാസികളുടെ അവരുടെ ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും എങ്ങിനെയായിരിക്കും? ഇതു അവരെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നമെന്നുവരിക. തുടർന്ന് 85-ാം വചനം മുഖേന തങ്ങളുടെ സത്യതയും മുൻപാൻ സമയം വഹിക്കുന്നതായി ക്രിസ്തീയ പണ്ഡിതന്മാർ സമർത്ഥിച്ചു വരുന്നതു് ഇതും അവർക്കു ഇങ്ങിനെ മറുപടി നൽകുന്നു: 'ആ വചനത്തിൽനിന്നു് അതിനു് തെളിവു ലഭിക്കുന്നില്ല. കാരണം, അടുത്ത (86-ാം) വചനത്തിൽ, ദസ്യലിനു് അവതരിക്കപ്പെട്ടത് അവർക്കേതാൻ യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുന്നതു് നിമിത്തം അവരുടെ കണ്ണുകൾ അശ്രുക്കളാൽ മൂടുന്നതാണു്' (إِنَّمَا يَسْمُرُ سِرًّا مَّا يَكْرِهُ) എന്നുകൂടി അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ' (*) അതായതു്, ദസ്യലിനു് അവതരിച്ച മുൻപാൻ കേട്ട സത്യം മനസ്സിലാക്കുകയും, അങ്ങനെ തങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്ന തെറ്റുകൾ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു്കൊണ്ടു് അവർ വ്യസനപ്പെട്ടു കണ്ണുനീരൊഴുക്കുന്നുവെങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ വചനം അവരുടെ സത്യതക്കു് സാക്ഷ്യമായിത്തീരുകയുള്ളു. അങ്ങിനെയുള്ളവർ ക്രിസ്തു മതംവിട്ടു മസ്ലിംകളായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമല്ലോ.

بِرَّ (വിസ്തീസുൻ) എന്ന വാക്കിനു് 'പണ്ഡിതാചാര്യന്മാർ' എന്നും, رَحِمًا (ദുഹ്ബാൻ) എന്ന വാക്കിനു് 'പുരോഹിതന്മാർ' എന്നുമാണു് നാമവിഭക്തി വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. 'പഠനത്തിനു് മിനക്കെട്ടവർ, ഭക്തരായ പണ്ഡിതന്മാർ, മതോപദേശികൾ, ഗുരുവര്യന്മാർ, ധർമ്മാഭ്യർത്ഥന്മാർ, ആചാര്യന്മാർ, പഠിപ്പിച്ചവർ' എന്നൊക്കെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തെ വാക്കു് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. 'ആരാധനയിൽ മുഴുകിയവർ, സന്യാസികൾ, മാവാസികൾ, യോഗികൾ, ഭക്തന്മാർ,' എന്നൊക്കെ രണ്ടാമത്തേതിനു് അർത്ഥങ്ങൾ വരും. വേദക്കാര്യങ്ങളുടെ ഇടയിലാണു് അധികവും ഈ വാക്കുകളുടെ പ്രയോഗമുള്ളതു്.

വിഭാഗം-12

വേദക്കാരെക്കുറിച്ചും അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചും വളരെ കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചശേഷം സത്യവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

90. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ,
നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു അനുവദനീയ മാക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളതിലെ (നല്ല) വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളെ നിങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കരുത്; നിങ്ങൾ അതിരുവിടുകയും ചെയ്യരുത്.
നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അതിരു വിടുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.

91. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു നൽകിയതിൽ നിന്നു അനുവദനീയവും വിശിഷ്ടവുമായതു തിന്നു കൊള്ളുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ യാതൊരു അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണോ അവനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

90- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ۝
91- وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝

90. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ لَا تَحَرِّمُوا നിങ്ങൾ ഹറാമാ (നിഷിദ്ധമാ)ക്കരുതു طَيِّبَاتِ നല്ല വസ്തുക്കളെ, വിശിഷ്ടമായവയെ حَلَالًا അനുവദനീയമാക്കിത്തന്നതിലെ ۞ അല്ലാഹു ۞ നിങ്ങൾക്കു لَا تَحَرِّمُوا നിങ്ങൾ അതിരു വിടുകയും അരുത് ۞ ۞ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ۞ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല, സ്നേഹിക്കുന്നതല്ല الْمُعْتَدِينَ അതിരുവിടുന്നവരെ 91. وَكُلُوا തിന്നുകയും ചെയ്യുവിൻ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ നിങ്ങൾക്കു നൽകിയതിൽ നിന്നു ۞ അല്ലാഹു ۞ لَا- അനുവദനീയമായതു طَيِّبًا നല്ലതു, വിശിഷ്ടമായതു ۞ وَاتَّقُوا അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ الَّذِي യാതൊരുവനായ ۞ الَّذِي നിങ്ങൾ അവനിൽ ۞ مُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണു്.

(*) راجع ص 86 و 87 ج ٢ من الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح لابن تيمية رح - طبع مطابع المجد التجارية

ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങളിലും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും അതിരകവിയുകയും, അവർ അനുവദനീയമായിരുന്ന ചില സുഖസൗകര്യങ്ങളെ പരിത്യജിച്ചു സന്യാസ ജീവിതം അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നതുപോലെ സത്യവിശ്വാസികൾ ചെയ്യരുതെന്നും, അല്ലാഹു തങ്ങൾക്കു അനുവദിച്ചു കൊടുത്ത നല്ല വസ്തുക്കളൊന്നും അവർ സ്വയം നിഷിദ്ധമാക്കിത്തീർക്കരുതെന്നും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. നേരെമറിച്ചു അവ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അതിരൂ വിട്ടു പോകരുതെന്നും കൽപിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അനുവദനീയമാക്കിത്തന്നവയെ ഉപയോഗിക്കാതെ സ്വയം നിഷിദ്ധമാക്കിത്തീർക്കുന്നതു അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിനു നേരെയുള്ള നന്ദികേടാകുന്നു. മറിച്ചു അവ അമിതമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതു അക്രമവും അനീതിയുമായിരിക്കും. അനുവദിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളിൽ-അവ ഭക്ഷ്യവസ്തുക്കളാവട്ടെ, അല്ലാത്തവയാകട്ടെ-മിതത്വം പാലിക്കാനിരിക്കുന്നതും, അനുവദിക്കപ്പെടാത്ത വസ്തുക്കളെ ഉപയോഗിക്കുന്നതും-രണ്ടുംതന്നെ-അതിര കവിയലായിരിക്കുന്നതാണ്. അനുവദനീയമായ നല്ല വസ്തുക്കൾ എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ വിവക്ഷയെപ്പറ്റി അൽബലാ 188ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു മാർക്കുക.

സഹാബികളിൽ പെട്ട ചില ആളുകൾ ബുദ്ധിച്ചുകൂടി തങ്ങളിൽ ചിലർ മേലിൽ മാ.സം കഴിക്കുകയില്ലെന്നും, ചിലർ സഭാനോമ്പു പിടിക്കുമെന്നും, വേറെ ചിലർ വിവാഹം കഴിക്കുകയില്ലെന്നും, മറ്റു ചിലർ രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങാതെ നമസ്കരിക്കുമെന്നുമൊക്കെ നിശ്ചയിക്കുകയുണ്ടായി. നബി (സ) തിരുമേനി ആ വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അവരെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിച്ചു. 'ഞാൻ മാ.സം കഴിക്കുന്നു, ഞാൻ നോമ്പുപിടിക്കുകയും പിടിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ഞാൻ രാത്രി ഉറങ്ങുകയും നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, ഞാൻ സ്ത്രീക്കളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നു, ഇതാണു എന്റെ ചര്യ. എന്റെ ചര്യയോടു വെറുപ്പുള്ളവർ എന്റെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ടവരല്ല.' എന്നിങ്ങനെ അവിടുന്ന് അവരോടു പറയുകയും ചെയ്തു. ഇതുപോലെയുള്ള ചില സംഭവങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളുടെ അവതരണത്തിനു കാരണമെന്നു പല രീതിയത്തുകളിലും വന്നിരിക്കുന്നു.

92. നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളിലെ വ്യർത്ഥ വാക്കുകളും അല്ലാഹു നിങ്ങളെ പിടികൂടുകയില്ല. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ (മനഃപൂർവ്വം) സത്യങ്ങളെ ഉറപ്പിക്കുന്നതുമൂലം അവൻ നിങ്ങളെ പിടികൂടുന്നതാണ്.

وَلَا يَخِذُكُمُ اللَّهُ بِالْغُرُثِ إِن يَإْتَاكُمْ
وَلَكِنْ يُؤْخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَعْمَانَ

لَكُمْ هَارِثَةٌ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ
مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَفَلْيَنْتَكُمُ
أَوْ كَسَوْتُمْهُمْ أَوْ تَحَدَّرْتُمْ رِقَبَةً

لَمَنْ لَمْ يَجِدْ نَفْسِيَاءَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَلِكَ
كَفَّارَةٌ إِنِّي أَنْتَكُمُ إِذَا حَلَفْتُمْ

അപ്പോൾ അതിന്റെ [അതു ലംഘിച്ചതിന്റെ] പ്രായശ്ചിത്തം, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വിട്ടുകാർക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ കൊടുക്കാനുള്ളതിന്റെ മദ്ധ്യനിലക്കുള്ളതിൽ നിന്നു പത്തു സാധുക്കൾക്കു ഭക്ഷണം കൊടുക്കലാകുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ അവർക്കു വസ്ത്രം (കൊടുക്കുക); അല്ലെങ്കിൽ മെ അടിമയെ സ്വതന്ത്രമാക്കുക.

എന്നി വല്ലവർക്കും (അതൊന്നും) കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ, മൂന്നു ദിവസത്തെ നോമ്പു പിടിക്കലാണ് (വേണ്ടത്) അതു, നിങ്ങൾ ശപഥം ചെയ്താൽ നിങ്ങളുടെ സത്യ(ലംഘന)ങ്ങൾക്കുള്ള പ്രായശ്ചിത്തമത്രെ.

92. فَاخِذْ നിങ്ങളെ പിടികൂടുക(പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുക)യില്ല 41 അല്ലാഹു 42 വ്യർത്ഥമായതു (പൊയ്വാക്കു-നിരർത്ഥമായതു) മൂലം 43 നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളിൽ 44 എങ്കിലും 45 നിങ്ങളെ അവൻ പിടികൂടും 46 നിങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കുന്നതുമൂലം, സ്ഥാപിച്ചു പറയുന്നതു കൊണ്ടു 47 സത്യങ്ങളെ 48 എന്നാൽ (അപ്പോൾ) അതിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തം 49 ഭക്ഷണം നല്ലലാണു 50 പത്തു 51 സാധുക്കൾക്കു, പാവങ്ങൾക്കു 52 മദ്ധ്യനിലയിലുള്ളതിൽ നിന്നു 53 നിങ്ങൾ ഭക്ഷണം നൽകുന്നതിൽ 54 നിങ്ങളുടെ വിട്ടുകാർക്കു, ആൾക്കാർക്കു 55 അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ഉടുപ്പു, അവർക്കുള്ള വസ്ത്രം (നൽകൽ) 56 അല്ലെങ്കിൽ സ്വതന്ത്രമാക്കൽ 57 ഒരു അടിമയെ 58 എന്നി ആർക്കെങ്കിലും കിട്ടാത്തപക്ഷം, വല്ലവന്നും എത്തപ്പെടാതിരുന്നാൽ 59 എന്നാൽ നോമ്പു പിടിക്കൽ 60 മൂന്നു ദിവസങ്ങൾ 61 അതു 62 പ്രായശ്ചിത്തമാകുന്നു 63 നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളുടെ 64 നിങ്ങൾ ശപഥം (സത്യം) ചെയ്താൽ

നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളെ നിങ്ങൾ കർത്തു സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ

അപ്രകാരം അല്ലാഹു അവന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചുതരുന്നു. നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിച്ചേക്കാമല്ലോ.

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

അല്ലാഹു സൂക്ഷിക്കുക(കർത്തു)യും ചെയ്യുവിൻ നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളെ അപ്രകാരം വിവരിച്ചുതരുന്നു. നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു ആയത്തുകളെ വിവരിച്ചുതരുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ആകുവാൻവേണ്ടി നിങ്ങളെ നന്ദി ചെയ്യും.

മനഃപൂർവ്വമല്ലാതെ നാവിലൂടെ വന്നു പോകുന്ന സത്യവാചകങ്ങളുടെ പേരിൽ-അവ പാലിക്കാത്തപക്ഷം- അല്ലാഹു നടപടി എടുക്കുകയില്ല. ഉദ്ദേശ്യപൂർവ്വം ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്ന സത്യങ്ങൾ പാലിക്കൽ നിർബന്ധമാകുന്നു. ഇല്ലാത്തപക്ഷം അതിന്റെ പേരിൽ അല്ലാഹു നടപടിയെടുക്കും. അഥവാ അതു ശിക്ഷാർഹമാകുന്നു എന്നൊക്കെയാണ് ആയത്തിന്റെ ആദ്യ ഭാഗത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. സത്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പല വിവരങ്ങളും അൽ ബഖറയിൽ മുമ്പു കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. അതിലെ 224, 225 എന്നീ വചനങ്ങളും വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക. വ്യർത്ഥമായ വാക്കു (التي) കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ എന്താണെന്നും അവിടെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇന്നപ്രകാരം ചെയ്തുകൊള്ളാം, അല്ലെങ്കിൽ ചെയ്യുകയില്ല എന്ന് മറ്റൊരു സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞാൽ, അതു നിറവേറാൽ അയാളുടെ കടമയായിത്തീരുന്നു. എങ്കിലും ആ സത്യം മൂലം വല്ല സൽക്കാര്യത്തിനും തടസ്സം നേരിടുന്ന പക്ഷം, പ്രായശ്ചിത്തം (عِدَّة) നൽകിക്കൊണ്ട് അതിൽനിന്നു മടങ്ങേണ്ടതാകുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്താണെന്നാലോ? സത്യം ലംഘിക്കുന്നവർ അതിനു പ്രായശ്ചിത്തം നൽകേണ്ടതുണ്ടെന്നും ആ പ്രായശ്ചിത്തം എപ്രകാരമാണെന്നുമാണ് പിന്നീടുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. പത്തു സാധുക്കൾക്ക് ക്ഷണം കൊടുക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ പത്തു സാധുക്കൾക്കു വസ്ത്രം നൽകുക. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അടിമയെ മോചിപ്പിച്ചു വിടുക. ഇതാണു സത്യം പിഴച്ചാലുള്ള പ്രായശ്ചിത്തം. ഇവയിൽ ആദ്യം പരമാർത്ഥ ചിലതു പിന്നീടു പറഞ്ഞതിനേക്കാൾ ലാഭവം കൂടിയതാണെങ്കിലും മുന്നിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു മാത്രമേ നിർബന്ധമുള്ളൂ. ഒന്നും സാധിക്കാതെ വന്നാൽ മൂന്നു ദിവസം നോമ്പു നോൽക്കൽ നിർബന്ധമാകുന്നു.

നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കൂടുംബങ്ങൾക്കു നൽകുന്ന മദ്യനിലയിലുള്ള ക്ഷണത്തിൽ നിന്നായിരിക്കണം സാധുക്കൾക്ക് ക്ഷണം നൽകുന്നതു എന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതു സ്ഥലങ്ങളിൽ പൊതുജന മദ്യ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു വരുന്ന ക്ഷണപദാർത്ഥമാണ് ഇതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. എന്നാൽ, ഓരോ രാത്രിയ്ക്കും നൽകേണ്ട ക്ഷണപദാർത്ഥത്തിന്റെ അളവ് എത്രയെന്നും വസ്ത്രം ഏതൊക്കെ-അല്ലെങ്കിൽ എത്രയൊക്കെ-യെന്നും ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ആ വിഷയത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം കാണാം. (വിശദവിവരങ്ങൾക്കു യഥാസ്ഥാനങ്ങളെ സമീപിക്കേണ്ടതാകുന്നു.) കഴിയുന്നതും കൂടുതൽ നന്നാക്കിയും പൂർണ്ണമായ തോതിലും ഓരോന്നും നൽകലാണ് ഏറ്റവും ഉത്തമമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതുംവശ്യ സന്ദർഭം നേരിടുമ്പോൾ മാത്രം സത്യം ചെയ്യുക, ഏതെങ്കിലും തിന്മക്കു കാരണമാകുന്ന വിധത്തിലോ, നൽകാൻ തടസ്സം നേരിടാവുന്ന വിധത്തിലോ സത്യം ചെയ്യാതിരിക്കുക, സത്യം ചെയ്തശേഷം അതിനെ അവഗണിക്കാതെ കർശനമായി പാലിക്കുക, ലംഘിച്ചുപോയെങ്കിൽ ഉടൻതന്നെ പ്രായശ്ചിത്തം നിറവേറുക എന്നിവയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു കല്പനയാണു നിങ്ങളുടെ സത്യങ്ങളെ നിങ്ങൾ കർത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ (وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ) എന്ന വാക്യം.

93. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിശ്ചയമായും കള്ളും, 'മൈസിറും' [ചുരുട്ടലും], ബലിപീഠങ്ങളും (അഥവാ പ്രതിഷ്ഠകളും), അമ്പുകോലുകളും പിശാചിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ പെട്ട മറ്റേയ്ക്കും മാത്രമാകുന്നു.

അതിനാൽ നിങ്ങളെ വർജ്ജിക്കുവിൻ-നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിച്ചേക്കാം.

94. നിശ്ചയമായും പിശാച് ഉദ്ദേശിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു: കള്ളിലൂടെയും, 'മൈസിറി' [ചുരുട്ടലിൽ]ലൂടെയും നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ഉണ്ടാക്കുവാനും; അല്ലാഹുവിനെ ഓർക്കുന്നതിൽ നിന്നും, നമസ്കാരത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങളെ തടയുവാനും. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ വിരമിക്കുന്നവരാണോ? [വിരമിക്കുവാൻ തയ്യാറുണ്ടോ?]

93-يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخُبْرُ وَالْمَيْسِرُ

وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ

رَجُلٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ

فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ○

94-إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ

أَنْ يُزِقَّ بَيْنَكُمْ عِدَاوَةً وَابْتِغَاءً فِي

الْخُبْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ

وَعَنِ الصَّلَاةِ قُلْ أَنتُمْ مُنْتَهُونَ ○

93. ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا നിശ്ചയമായും (തന്നെ-മാത്രം) കള്ള (മദ്യം) മയ്സിറും (ചുരുട്ടലും) الْأَنْصَابُ ബലിപീഠങ്ങളും, പ്രതിഷ്ഠകളും الْأَزْلَامُ അമ്പുകോലുകളും رجُلٌ മറ്റേയ്ക്കും (തന്നെ-മാത്രം) ആകുന്നു مِنْ عَمَلِ പ്രവർത്തനത്തിൽ പെട്ട الشَّيْطَانُ പിശാചിന്റെ പ്രവർത്തനം. 94. الشَّيْطَانُ നിശ്ചയമായും ഉദ്ദേശിക്കുക തന്നെ (മാത്രം) ചെയ്യുന്നു يُرِيدُ വിശുദ്ധ പ്രവൃത്തി ഉണ്ടാക്കുവാൻ (തന്നെ-മാത്രം) يُزِقُّ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ يُزِقُّ ശത്രുത വിദ്വേഷവും ابْتِغَاءً കള്ളിൽ (കള്ളിലൂടെ) يَصُدَّكُمْ നിങ്ങളെ തടയ (തടയ്ക്കു)വാനും عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിനെ ഓർക്കുന്നതിൽ നിന്നും عَنْ النَّمَاസ് നമസ്കാരത്തിൽ നിന്നും أَنتُمْ എന്നാൽ (അതിനാൽ) നിങ്ങൾ ആകുന്നുവോ مُنْتَهُونَ വിരമിക്കുന്നവർ

الْخُبْرُ (കള്ള) എന്നാൽ ലഹരിയുണ്ടാക്കുന്ന എല്ലാ പാനീയങ്ങളുമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, الْمَيْسِر (ചുരുട്ടലും) എന്ന വാക്കിൽ, എളുപ്പമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ-വെറും ഭാഗ്യമെന്ന നിലക്കു-ധനം സമ്പാദിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന പന്തയങ്ങൾ, കോടതികൾ മുതലായവയും, എല്ലാതരം ചുരുട്ടലുകളും ഉൾപ്പെടുന്നു. അർബബറ 219-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം ചുവക്കിക്കാട്ടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. الْأَنْصَابُ (ബലിപീഠങ്ങൾ) എന്ന വാക്ക് بُنْيَان (നൂസ്താബ)ന്റെ ബഹുവചനമാണ്. ബിംബങ്ങൾക്കു ബലിയർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന മൃഗങ്ങളെ അർക്കുവാൻ വേണ്ടി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്ന കല്ലുകളാണു അതുകൊണ്ടു വിവക്ഷയെന്നും, ഭാഗ്യനിർഭാഗ്യങ്ങളും മാഹരികളും നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നവൻ വേണ്ടി പ്രത്യേക രൂപത്തിൽ അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മറ്റുതരം അമ്പുകോലുകളാണു الْمَزْلَمَةُ കൊണ്ടു വിവക്ഷയെന്നും ഈ സൂറ അിലെ 4-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരം അവിടങ്ങളിൽ നോക്കുക. ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾക്കായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാതരം പ്രതിഷ്ഠകൾക്കും الْأَنْصَابُ എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ ഒരു പക്ഷത്തിനു അഭിപ്രായമുണ്ട്.

കള്ളിന്റെ നിരോധം മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളായിട്ടാണു നടപ്പാക്കപ്പെട്ടതെന്നു പല ഹദീസുകളിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. ക്ഷേണസാധനം കണക്കെ ചിരകാലമായി കള്ളുകുടിക്കു അറബികളിൽ സർവ്വത്ര പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ഒരയടിക്ക് അതു നിരോധം നിരോധിക്കുന്നപക്ഷം, അതവർക്കു വളരെ വിഷമമായി അനുഭവപ്പെട്ടു മറ്റൊ. അതുകൊണ്ട് ആദ്യം സൂ: അർബബറിലെ ... بِالْخُبْرِ وَالْمَيْسِرِ (കള്ളിനെയും ചുരുട്ടലെയും സംബന്ധിച്ചു അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കും....) എന്ന 219-ാം വചനം അവതരിച്ചു. ആ രണ്ടിലും വലിയ കുറ്റമുണ്ടെന്നും, അതേ സമയത്തു ചില പ്രായാചനങ്ങളും അവയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും, ഏകിലും കുറ്റത്തിന്റെ

അതോടുകൂടി കിടപ്പു നിൽക്കുന്നതെന്നും അറിയിച്ചുകൊണ്ട് ആ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു അവനെ അതിൽ നിർത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. പിന്നീടു സൂർ നിസാഇലെ لا تفرحوا بالدينار ولا بالمال (നിങ്ങൾ ലഹരി ബാധിതരായിരിക്കാൻ നമസ്കാരത്തെ സ്വീകരിക്കരുത്.) എന്നു തുടങ്ങുന്ന 43-ാം വചനം അവതരിപ്പിക്കുകയും, ലാഗിക്കുമായ നിരോധം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ബലിപീഠങ്ങളിൽ വെച്ചു അറുക്കപ്പെട്ടവയും, അമ്പുകോലുകൾ വഴി ഭാഗ്യം നേടുകയും ഈ സൂറയിലെ 4-ാം വചനം മുഖേന നിഷിദ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ, ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്തുത നാലും-കള്ളം, ചൂതാട്ടവും, ബലിപീഠങ്ങളും, അമ്പുകോലുകളും-കർശനമായി വിരോധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഈ നാലും പിഴാവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് എന്നും, വഷളവും, നീചവുമായ ഏർപ്പാടുകളാണെന്നും, കള്ളിനെക്കൂടി ചൂതാട്ടത്തെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിനു പുറമെ, അതു രണ്ടും മനുഷ്യൻ താൽപര്യത്തിൽ ശത്രുതയും വിദ്വേഷവും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാനുള്ള പൈശാചിക പ്രവണതകളാണെന്നും, അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭക്തിയും ബോധവും നശിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നും, നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചു ശ്രദ്ധയില്ലാതാക്കുന്നതാണെന്നും പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അഥവാ ഇവയെല്ലാം വിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വിധി പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതോ ആണ് ആ വിധിയിലടങ്ങിയ തത്വങ്ങളും കൂടി അല്ലാഹു വിവരിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നത്. എന്തെങ്കിലും പ്രതിഫലം നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചൂതാട്ടങ്ങൾ മാത്രമെ നിരോധത്തിനു വിധേയമാകുകയുള്ളൂവെന്നു ചിലർ ധരിക്കാറുള്ളതു ശരിയല്ലെന്നു ഈ വിധി ന്യായങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. കള്ളുകൊണ്ടും, ചൂതാട്ടംകൊണ്ടും ജനമദ്യോ നട മാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അനർത്ഥങ്ങളും തോന്നിയവാസങ്ങളും എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ.

ഇത്രയെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷം അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളോടു ചോദിക്കുന്നു: കാര്യം ഇങ്ങിനെയല്ലാമോ എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ വിരമിക്കുവാൻ തയ്യാറാണോ? (أفأنتم ترحمون) എന്നാ! ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ ഗൗരവം ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക! സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ കണികപോലും ഹൃദയത്തിലുള്ള ഖാരംകൂടി ഞാൻ തയ്യാറല്ല, എന്നു പറയുവാൻ ധൈര്യം വരുമോ? അതിനു അവന്റെ നാവു അനങ്ങുമോ! നിശ്ചയമായും ഇല്ല. ഈ വചനം അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ അത്യവരരേയും കള്ളുകൂടി നിറുത്തൽ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ചില സഹാസികൾ ഉള്ളെസ്തരും പ്രഖ്യാപിച്ചു: ഫ്രാ ഫ്രാ (ഞങ്ങൾ വിരമിച്ചു! വിരമിച്ചു!)

പല മൗൽവ്ഗങ്ങളിലൂടെയും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: അനസ(റ) പറയുകയാണ്: ഞാൻ അബൂത്വാൽഹ (റ) യുടെ വീട്ടിൽ (*) ആളുകൾക്കു കള്ളു കൊടുക്കുന്നവനായിരുന്നു. അബൂ ഉബൈദ, ഉബയ്യുബ്നു കഅബ്, സുബൈലുബ്നു ബൈളാഹ് (റ) മുതലായവർക്കു ഞാൻ കള്ളുകൊടുത്തു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവർക്കു ലഹരി പിടിപെട്ട് തുടങ്ങിയിരുന്നു. ആ സന്ദർഭത്തിൽ മുസ്ലീംകളിൽപെട്ട ഒരാൾ വന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: 'കള്ളു ഹറാമാക്കപ്പെട്ടതു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലേ? മാനിയിലെ തെരുവു കളിൽ കള്ളുകളെല്ലാം മഴുകിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.' അബൂത്വാൽഹ (റ) പറഞ്ഞു: 'അനസേ, പാത്രത്തിൽ ശേഷിപ്പുള്ള കള്ളുവും ചീന്തിക്കളയുക. അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണോ പിന്നീട് ആരും കൂടിയില്ല. ശേഷിപ്പുള്ളതൊക്കെ തെരുവീൽ ചീന്തിക്കളഞ്ഞു. അക്കാലത്ത് അവിടെ കാരക്കയിൽനിന്നു നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്ന കള്ളായിരുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നത'. ഈ അവസരത്തിൽ ചില ആളുകൾ പറയുകയുണ്ടായി: 'ഇന്ന ആളും, ഇന്ന ആളും (യുദ്ധത്തിൽ) കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവരുടെ വയറിൽ കള്ളുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. (അവർക്കു കുറ്റം ഉണ്ടാകുകയില്ലേ?)' ഇതു സംബന്ധിച്ചുأفأنتم ترحمون എന്നുള്ള (അടുത്ത 96-ാമത്തെ) വചനം അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. (അബൂദൂദ്.)

കള്ളു കൂടിക്കുന്നവരെയും, കൂടിപ്പിക്കുന്നവരെയും, വിൽക്കുന്നവരെയും, വാങ്ങുന്നവരെയും, വരറ്റുന്നവരെയും, വാറ്റുന്നവരെയും കൊണ്ടു പോകുന്നവരെയും ആർക്കുവേണ്ടി കൊണ്ടുപോകുന്നുവോ അവരെയും, അതിന്റെ വില ഉപയോഗിക്കുന്നവരെയും റസൂൽ (സ) ശപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഇബ്നു ഉമർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (അ.) മറ്റൊരു ഹദീസിൽ നബി (സ) പറഞ്ഞതായി അദ്ദേഹം ഉദ്യഹിക്കുന്നു: 'ഏല്ലാ ലഹരിയുണ്ടാക്കുന്നതും കള്ളാണ്; ലഹരിയുണ്ടാക്കുന്നതെല്ലാം ഹറാമാകുന്നു. ഒരാൾ കള്ളു കൂടിച്ച് അതിൽനിന്നു ലഭിച്ചു മടങ്ങാതെ മരണപ്പെടുന്നപക്ഷം അവൻ പരലോകത്തു (സ്വർഗ്ഗത്തിൽ) അതു കൂടിക്കുകയില്ല.' (ബു;മു.) ഒരിക്കൽ ഉമർ (റ) നബി (സ) യുടെ മിമ്പറിൽ (പ്രസംഗ പീഠത്തിൽ) കയറി ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'കള്ളിനെ നിഷിദ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അഞ്ചു വസ്തുക്കളിൽനിന്നാണു കള്ളു ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നത'. മൂത്തിരിയും, കാരക്കയും, തേനും, ഗോതമ്പും, യവവും. കള്ളു എന്നാൽ ബുദ്ധിയിലെ മൂടിക്കളയുന്ന (ലഹരിയുണ്ടാക്കുന്ന)തെല്ലാം തന്നെയാകുന്നു.' (ബു.) ലഹരിയുണ്ടാ

(*) അനസുബ്നുമാലിക് (റ)ന്റെ മരതാവിനെ വിവരണം കഴിച്ചിരുന്ന ആളും ഒരു കള്ളു വ്യാപാരിയും ആയിരുന്നു അബൂത്വാൽഹത്തൽ അൻസാരി (റ).

ക്കുന്ന പാനീയം എന്നല്ലാതെ, മൃത്തിരിക്കളെ എന്നോ മറ്റോ അവ്യക്തം കള്ളിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നത്ര ഉമർ (റ) പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. ആയത്തിൽ ഉപയോഗിച്ച വാക്കു **مَر** (ഖ.റ) എന്നാണല്ലോ. ആ വാക്ക് അക്കാലത്തു അധികവും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു മൃത്തിരിക്കളിന്നായിരുന്നു. മാറ്റുള്ള കള്ളുകൾ **خَمْرٌ** (ഫലീഖ്) എന്നും പറഞ്ഞു വന്നിരുന്നു. അതാണു ഉമർ (റ) അങ്ങിനെ പറയുവാൻ കാരണം.

പല പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള നിവേദക സംഘങ്ങൾ നബി (സ) യുടെ അടുക്കൽ വന്നു ഇസ്രാഈലിനെക്കുറിച്ചു പഠിച്ചുപോയിരുന്നുവല്ലോ. അബ്ദുൽ വൈസ് ഗോത്രത്തിന്റെ നിവേദക സംഘവും അവയിൽ ഒന്നായിരുന്നു. അവർക്കു നബി (സ) പലതും പഠിപ്പിച്ച കൂട്ടത്തിൽ കള്ളിന്റെ പാത്രങ്ങൾപോലും വർജ്ജിക്കുവാൻ ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ, അവരുടെ സംഘത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറുപ്പക്കാരനും സ്വർധിക്കാനുമായിരുന്ന അഹ്ജു (**عبد بن عرفان الجحش**) അൽപമൊന്നു കൈകൊണ്ട് ആഗ്രഹം കാണിച്ചുകൊണ്ട് നബി (സ) യോടു ചോദിച്ചു: 'റസൂലേ, ഞങ്ങളുടെ നാട് ഒരു പരക്കനും കാലാവസ്ഥ ഗുണമില്ലാത്തതുമാണ്. ഞങ്ങൾ ഈ പാനീയം കുടിക്കാത്തപക്ഷം വയറു തടിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്കു ഇത്രയും കുടിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചു കൂടെ?' അപ്പോൾ തിരുമേനി അവിടുത്തെ രണ്ടു കൈപത്രികകൾ കാട്ടിക്കൊണ്ട് 'താൻ തന്നെ ഇത്രത്തോളം കുടിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചാൽ താൻ ഇത്രത്തോളം കുടിച്ചേക്കാം' എന്നു പറഞ്ഞ് രണ്ടു കൈകളും നീട്ടി അകറ്റിക്കാണിക്കുകയുണ്ടായി. തിരുമേനി തുടർന്നു: 'അങ്ങനെ, ഒരാരം കുടിച്ചു ലഹരി പിടിച്ചാൽ അവൻ താൻ പിന്തുടരുന്ന പുത്രന്റെ (സഹോദരന്റെ) നേരെ എഴുന്നേരാൻ വാളുകൊണ്ട് വെട്ടുകയും ചെയ്യും.' പല ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും കാണാവുന്ന ഒരു സംഭവമാണിത്.

കള്ളുണ്ടാക്കുന്ന രോഗമായിരുന്നു ത്വാരീഖുബ്നു സുവൈദ് ജുഅമി (റ). അദ്ദേഹത്തോടു നബി (സ) അതു വിരോധിച്ചപ്പോൾ, ഞാനതു മരുന്നിന്നായിട്ടാണ് ഉണ്ടാക്കാര്യമെന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. തിരുമേനിയുടെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: 'അതു മരുന്നല്ല; എങ്കിലും അഗമമാണ്.' (അ; മ; 30) കള്ളു മനുഷ്യന്റെ ആരാധ്യത്തിനു ദോഷകരമാണെന്നു പൊതുവെ എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ.

കള്ളു കുടിക്കുന്നവരുടെ മേൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ശിക്ഷാനിയമം (**٢**) ലുക്മൻ കൊണ്ട് മറ്റൊരു സ്ഥാപിതമായിട്ടില്ല. എങ്കിലും ഭരണകർത്താവിന്റെ തുക്തമനുസരിച്ചു തക്കതായ വല്ല ശിക്ഷയും (**٢**) നൽകേണ്ടതാണ് എന്നത്ര നബി (സ)യുടെ സുന്നത്തിൽ നിന്നു അറിയപ്പെടുന്നത്. നബി (സ)യുടെ കാലത്തു നാൽപ്പതു അടിയാണു കള്ളു കുടിച്ചവർക്കു നൽകപ്പെട്ടിരുന്ന ശിക്ഷ. (ബു; 35) അബൂബക്കർ (റ)ന്റെ ഖിലാഫത്തു കാലത്തും ഉമർ (റ)ന്റെ ഖിലാഫത്തിന്റെ ആദ്യകാലങ്ങളിലും അങ്ങിനെത്തന്നെയായിരുന്നു. പിന്നീടു ഞങ്ങളിൽ കുടി അധികമായെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, ഉമർ (റ) എൺപതു അടിവീതം ശിക്ഷ നൽകി. (ബു;)

95. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുവിൻ; റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവിൻ; (അനുസരണമേട്) കാത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുവിൻ.

എനി, നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകുളയുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളണം: നമ്മുടെ റസൂലിന്റെ മേൽ വ്യക്തമായ പ്രബോധനം മാത്രമാണു (ബാധ്യത) ഉള്ളതെന്നും.

95- وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَاحِدُونَ
فَإِنْ كُنْتُمْ كَاغِبًا عَلَيْنَا عَلَى رَسُولِنَا
الْبَلَاءُ الْمُبِينُ

95. وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുവിൻ **وَاحِدُونَ** കാത്തുകൊള്ളുക (ജാഗ്രത വെക്കുക)യും ചെയ്യുക **فَإِنْ كُنْتُمْ كَاغِبًا عَلَيْنَا عَلَى رَسُولِنَا** എനി നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകുളഞ്ഞെങ്കിൽ **الْبَلَاءُ الْمُبِينُ** നിങ്ങൾ അറിയുവിൻ **لَا** മാത്രമെന്നും, നിശ്ചയമായും എന്നു **رَسُولِنَا** നമ്മുടെ റസൂലിന്റെ മേൽ (ഉള്ളതും) **الْبَلَاءُ** പ്രബോധനം, എത്തിക്കൽ (മാത്രമെന്നും) **الْمُبِينُ** പ്രത്യക്ഷമായ, വ്യക്തമായ

96. വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരുടെ മേൽ അവർ (മുസ്ലിം) ഭക്ഷിച്ചതിൽ കുറവില്ല; അവർ സൂക്ഷ്മിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, പിന്നെയും സൂക്ഷിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും, പിന്നെയും സൂക്ഷ്മിക്കുകയും സൂക്ഷ്മത ചെയ്യുകയും ചെയ്താൽ.

അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മത ചെയ്യുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

97- لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الطَّيِّبَاتِ

جُنَاحٌ فِيمَا طَعَتُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا

وَأَمَّنُوا وَعَمِلُوا الطَّيِّبَاتِ

ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا

وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝

96. ഇല്ല ഇല്ല യാതൊരുവരുടെമേൽ വിശ്വസിച്ചവർ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത സൽക്കർമ്മങ്ങൾ കൂറും, തെറ്റും അവർ ഭക്ഷിച്ചതിൽ അവിടം അവർ സൂക്ഷിച്ചാൽ അവർ വിശ്വസിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങളെ പിന്നെയും സൂക്ഷ്മിച്ച വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്ത പിന്നെയും സൂക്ഷ്മിച്ച നന്മ (സൂക്ഷ്മത) പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാകട്ടെ സ്നേഹിക്കുന്നു, ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു നന്മ (സൂക്ഷ്മത) ചെയ്യുന്നവരെ

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ കള്ളു തുടങ്ങിയ വസ്തുക്കളെ കർശനമായി നിരോധിച്ച ശേഷം, അതിനെത്തുടർന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും കൽപനകൾ അനുസരിക്കണമെന്നും, അനുസരിക്കാതെ തിരിഞ്ഞുകളയുന്ന പക്ഷം അതിന്റെ ഭവിയുത്തിനെപ്പറ്റി ജാഗരൂകരായിരുന്നു കൊള്ളണമെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ ജനങ്ങൾക്കു എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയല്ലാതെ—അവരെ അനുസരിപ്പിക്കുക—റസൂലിനു ചുമതലയില്ലെന്നും ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. കള്ളു മുതലായ വസ്തുക്കളെ നിഷിദ്ധമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള കൽപന വരുന്നതിനു മുമ്പ് അവ ഉപയോഗിച്ചവർക്കു അതിന്റെ പേരിൽ കുറവൊന്നും ഇല്ലെന്നു രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അറിയിക്കുന്നു. മുസ്ലിം കള്ളു കൂടിച്ചിരുന്ന സത്യവിശ്വാസികളിൽ ചിലർ ഈ കൽപന വരുമുമ്പു മരണമടഞ്ഞുപോയപ്പോൾ അവർ അതു നിമിത്തം കുറവൊരായിത്തീരുമോ എന്നു ചിലർക്കു സംശയമുണ്ടായെന്നു മേലെ ഉദ്യരിച്ച അനസ് (റ)ന്റെ ഹദീസിൽ കണ്ടുവല്ലോ. അങ്ങനെയുള്ള സംശയങ്ങൾക്കു മറുപടി കൂടിയാണിത്. അവർ സൂക്ഷിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും (....) എന്നു തുടങ്ങിയ വാക്യങ്ങളുടെ സാരം ഇതാണ്: അവർ ശരിക്കും സത്യവിശ്വാസികളും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരും, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിധികളെ സൂക്ഷ്മിച്ചു പോരുന്നവരും ആയിരിക്കുകയും, വീണ്ടും വീണ്ടും അതേ നിലയിൽ തന്നെ—അവസാനംവരെ—തുടർന്നുപോരുകയും ചെയ്താൽ അവർക്കു ഒരു കുറവും വരാനില്ല. അവർ സൂക്ഷ്മതവാൻമാരായിരിക്കും. അങ്ങനെയുള്ളവർ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്നേഹത്തിനു പാത്രവാൻമാരായിരിക്കുന്നതുമാണ്.

വീദാഗം-13

97. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളുടെ കൈകളും, കൗതങ്ങളും എത്തത്തക്കവിധം വേട്ട (യാടിപ്പിടിക്കപ്പെടുന്ന) ജന്തുക്കളിൽപെട്ട വല്ലതും മുഖേന നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം നടത്തുന്നതാണ്; അദ്ദേഹമായ നിലയിൽ, അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നവരെ അവൻ (വേർതിരിഞ്ഞ) അറിയുവാൻവേണ്ടി.

98- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَبْلُوَكُمُ اللَّهُ

بَشْيًا مِّنَ الصَّيِّدِ تَنَالَهُ أَيْدِيكُمْ وَ

رِمَا حُكْمُ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ

എന്നിട്ട് അതിനുശേഷം ആരെങ്കിലും അതിരുവിട്ടാൽ അവനു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും.

مَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ
فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

97. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരേ നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം ചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്യും. ഓ അല്ലാഹു ﷻ വല്ല വസ്തുവെയുംകൊണ്ടു, വല്ലതും മുമ്പേന ﷻ വേട്ടയ്ക്കുവിൽ പെട്ട ഓ അതിനോടു എത്തുമാറു, അതിനെ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം. ﷻ നിങ്ങളുടെ കൈകൾ, കൈകൾക്ക് ﷻ നിങ്ങളുടെ കുന്തങ്ങളും, കുന്തങ്ങൾക്കും. ﷻ അല്ലാഹു അറിയുവാൻ വേണ്ടി ﷻ അവനെ യേപ്പെടുന്നവനെ, ആർ യേപ്പെടുകമെന്നു ﷻ അദ്യശ്യത്തിൽ (കാണാതെ) ﷻ എന്തിട്ടു വല്ലവരും. ആർ ﷻ അതിരുവിട്ടു (വെങ്കിൽ) ﷻ അതിനുശേഷം ﷻ എന്നാലവനു ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും. ﷻ വേദനയേറിയ.

ഹജ്ജിലോ ഉറയിലോ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അതു അവസാനിക്കുന്നതുവരെ ഒരു ജീവിയെയും വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുവാനോ, വേട്ടയാടുന്നതിൽ പങ്കു വഹിക്കാനോ പാടില്ലാത്തതാണ്. ജാഹിലിയ്ക്കത്തിലും ഇസ്ലാമിലും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു നിയമമാണത്. സത്യ വിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ ശരിക്കും യേപ്പെടുന്ന നിഷ്കളങ്കതയും, വേണ്ടത്ര യേപ്പാടില്ലാത്തവരും ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. രണ്ടു കൂട്ടരും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വേർതിരിഞ്ഞു വെളിപ്പെടുവാൻവേണ്ടി അവരെ ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തുകമെന്നു അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. അതായത്, അവർ ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചശേഷം അവരുടെ കൈകൊണ്ടും കുന്തംകൊണ്ടും വേഗത്തിൽ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കാതെ വേണം, സൗകര്യത്തിൽ പെരുതും വലുതുമായ ജീവികൾ അവരുടെ മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. വേണ്ടത്ര യേപ്പാടും കേ്തിയും ഇല്ലാത്തവർ അതു കാണുമ്പോൾ അവയെ പിടിച്ചു ഭക്ഷിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും, യഥാർത്ഥ യേകേ്തന്മാരായ ആളുകൾ തങ്ങൾക്കുപാടില്ലാത്ത ആ കൃത്യത്തിൽ നിന്നു മനഃപൂർവ്വം ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുകയും ചെയ്യുക സ്വാഭാവികമാണ്. അങ്ങനെ, രണ്ടു തരക്കാരും വേർതിരിച്ചറിയപ്പെടുകയാകുമെന്നർത്ഥം. ഇങ്ങനെയൊരു പരീക്ഷണം ഉണ്ടാകുമെന്നു അറിയിച്ചിട്ടു പിന്നെയും വല്ലവരും വല്ല ജീവികളെയും വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്ന പക്ഷം അതു നിയമലംഘനവും അതിരുകവിചലമാണെന്നും, അവർക്കു കഠിനശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു താമിതും ചെയ്യുന്നു.

ഹൃദയെബീയ്യാ സംബന്ധമായ കൊല്ലത്തിൽ നബി (സ)യും സഹാബികളും ഉറക്കം പോയിരുന്ന അവസ്ഥയിൽ അവർ ഇങ്ങിനെ ഒരു പരീക്ഷണത്തിനു വിധേയരാകുകയുണ്ടായെന്നും, ആ സന്ദർഭത്തിലാണു ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്നും മുമ്പാതിൽ (9) പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (അല്ലാഹുവിനറിയാം..) ഏതായാലും ഇത്തരം പരീക്ഷണങ്ങളെ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ചിലപ്പോൾ നേരിടേണ്ടി വരുകമെന്നും, ആ പരീക്ഷണങ്ങളിൽ വിജയം വരിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ യേകേ്തന്മാരായിരിക്കണം സത്യവിശ്വാസികൾ എന്നുമുള്ള ഒരു ആഹ്വാനമാണു ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

98. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ 'ഇഹ്റാമിൽ' പ്രവേശിച്ചവരായിരിക്കെ വേട്ട(യാടിപ്പിടിക്കപ്പെടുന്ന)ജന്തുക്കളെ കൊല്ലരുത്.

98-يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ
وَأَنْتُمْ حُرُمٌ
وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا
فَبِئْسَ مَا قَتَلَ مِنَ النِّعَمِ

നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും കൽപിച്ചുകൂട്ടി അതിനെ കൊല്ലുന്നപക്ഷം, അവൻ കൊന്നതിന് തുല്യമായി കാലികളിൽനിന്ന് ഒരു പ്രതിഫല [പ്രായശ്ചിത്തം] വേണ്ടതാണ്;

നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള നീതിമാൻമാരായ രണ്ടാം അതിനെപ്പറ്റി വിധി കൽപിക്കുന്നവിധം (അതുപോലെയുള്ളതു); കഅ്ബത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്ന ഒരു ബലികൃഗമായിക്കൊണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രായശ്ചിത്തം-അതായതു സാധുക്കൾക്ക് ക്ഷേണം (നൽകുക)-അല്ലെങ്കിൽ അതിനു സമാനം നോമ്പു [രണ്ടിലൊന്ന് വേണം]; അവന്റെ കാര്യത്തിന്റെ [അവൻ ചെയ്തതിന്റെ] ദൃഷ്ടഫലം അവൻ അനുഭവിക്കുവാൻ വേണ്ടി (യാണു് അതു). മുൻകഴിഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു മാപ്പു നൽകിയിരിക്കുന്നു.

വല്ലവരും (എനി) ആവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം, അവനോടു അല്ലാഹു ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കുന്നതുമാണു് അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും, ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കുന്നവനുമാകുന്നു.

يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ مَّدِينًا بِلَا
الْكَفَّةِ أَوْ كِفَارَةً طَعَامُ مَسْكِينٍ
أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا لِّبَدْنٍ
وَبَالَ أَمْرِهِ
عَفَا اللَّهُ عَنَّا سَلَفَ

وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ

98. بِهَا വിശ്വസിച്ചവരേ നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തരുതു വേട്ട (വേട്ടയാടി പിടിക്കപ്പെടുന്ന (ജന്തുവെ) നിങ്ങൾ ആയിരിക്കെ ഇഹ്റാം ചെയ്തവർ (ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർ) യുടെ അതിനെ ആരെങ്കിലും കൊല്ലുന്നപക്ഷം നിങ്ങളിൽനിന്നു കൽപിച്ചു (കരുതി) കൂട്ടിയവനായിട്ടു എന്താൽ ഒരു പ്രതിഫലമാകുന്നു (വേണ്ടതു) യാതൊന്നുപോലെയുള്ള, തുല്യമായി ഈ അവൻ കൊന്ന പീടകാലി (ആടുമാടൊട്ടകം) കളിൽ നിന്നു ഏഴു അതിനെപ്പറ്റി വിധി കൽപിക്കും പലർ രണ്ടു നീതിമാൻമാർ നിങ്ങളിൽനിന്നു ചില ബലികൃഗമായിക്കൊണ്ട് കഅ്ബത്തിൽ എത്തുന്ന അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രായശ്ചിത്തം പ്രകാരം അതായതു ക്ഷേണം സാധുക്കളുടെ, പാവങ്ങൾക്കു പല അല്ലെങ്കിൽ കിടയായതു, സമാനമായതു ചില അതിന്റെ, അതിനു നോമ്പു, നോമ്പായിട്ടു അവൻ രൂപി നോക്കു (ആസ്വദിക്കു-അനുഭവിക്കു)വാൻ വേണ്ടി പല ദോഷം, കെടുതി, ദൃഷ്ടഫലം അവന്റെ കാര്യത്തിന്റെ ചില അല്ലാഹു മാപ്പു നൽകിയിരിക്കുന്നു ചില മുൻകഴിഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ചു വല്ലവരും മടങ്ങിയാൽ, (ആവർത്തിച്ചാൽ-വീണ്ടും ചെയ്താൽ) അപ്പോൾ ശിക്ഷാ (പ്രതികാര) നടപടിയെടുക്കും ചില അല്ലാഹു അവനോടു, അവനെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയാകുന്നു ചില ശിക്ഷാ (പ്രതികാര) നടപടിയെടുക്കുന്നവൻ

ഹജ്ജിനോ ഉറക്കോ വേണ്ടി ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീടു ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടി പിടിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്ന ഈ സൂറത്തിലെ 2ഉം 3ഉം വചനങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ അറിയാവുന്നതാണു്. ഈ വചനത്തിൽ അതുവ്യക്തമായിത്തന്നെ വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ കൽപന വന്നിട്ടു പിന്നെയും ആരെങ്കിലും വല്ല ജന്തുക്കളെയും വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്നപക്ഷം അതിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തം എന്താണെന്നും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. കടിക്കുന്ന നായ, പാമ്പു മുതലായ ഉപദ്രവ ജീവികളെ ഏവിടെ വെച്ചും കൊല്ലാവുന്നതാണെന്നു ബലവത്തായ പല ഹദീസുകളിലും വന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അവയല്ലാത്ത ഇതര ജീവികളെ വേട്ടയാടുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണു ഈ നിരോധം എന്നു മനസ്സിലാക്കാം. മറ്റൊരു ജീവിയെ വേട്ടയാടി പിടിക്കുന്നപക്ഷം, ആടു, മാടു, ഒട്ടകം എന്നിവയിൽ അതിനോടു കിടയൊക്കുന്ന ഒരു മൃഗത്തെ ബലികഴിക്കണമെന്നും, കൊല്ലപ്പെട്ട ജീവി അവയിൽ ഏതിനോടാണു തുല്യതയുള്ളതെന്ന കാര്യം സത്യവിശ്വാസികളായ രണ്ടു നീതിമാൻമാരുടെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ചു തീരുമാനിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും അറിയിക്കുന്നു.

കൊല്ലപ്പെട്ട ജീവിയുടെ സമീപിയും താവും നോക്കി അതു ആടിനോടു തുല്യമായി കണുനപക്ഷം ഒരു ആടിനെയും, മാടിനോടു തുല്യമായിക്കണുനപക്ഷം ഒരു മാടിനെയും, ഒട്ടകത്തോടു തുല്യമായിക്കണുനപക്ഷം ഒരു ഒട്ടകത്തെയുമാണു ബലികഴിക്കേണ്ടത് ഉദാഹരണമായി: ഒട്ടകപ്പക്ഷിയെ വേട്ടയാടുന്നവൻ ഒട്ടകത്തെയും, കാട്ടുപശുപോലെയുള്ളവയെ വേട്ടയാടിയവൻ മാടിനെയും, മരണിനെ വേട്ടയാടിയവൻ ആടിനെയും ബലിയാടുകൾക്കു താണെന്നും സഹാബികളുടെ കാലത്തു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായി ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഓരോ വസ്തുവിന്റെയും തുല്യത നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽ വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടാവുന്നതാകയാൽ അതു രണ്ടു നീതിമാന്മാരുടെ വിധിക്കു വിട്ടിരിക്കുകയാണ്. പ്രായശ്ചിത്തമായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ബലിമൃഗങ്ങളെ കത്ബയുടെ പരിസരങ്ങളിൽ കൊണ്ടുചെന്ന സാധാരണ ബലിമൃഗങ്ങളെപ്പോലെ അവിടെവെച്ചുതന്നെ ബലി കഴിക്കണമെന്നും, അല്ലാത്തപക്ഷം അതിന്റെ വില്പന കണക്കാക്കി അതിനുള്ള ക്ഷണസാധനം സാധുക്കൾക്കു കൊടുക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ തോതനുസരിച്ച്-ആ വില്പനക്കു ഏതെങ്കിലുംവിധം ക്ഷണം, വരുമാനം അല്ലെങ്കിൽ-നോമ്പു നോൽക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ ഓരോന്നിനെയും സംബന്ധിക്കുന്ന കൂടുതൽ വിശദീകരണങ്ങളും, അവയിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിലുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളും കർമ്മശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും, മറ്റും അറിയേണ്ടതാകുന്നു.

പ്രായശ്ചിത്തം ഇത്ര കർശനമാക്കിയിരിക്കുന്നതും, അല്ലാഹു നിരോധിച്ചിട്ടു പിന്നെയും ആ രോഗ്യ ചെയ്യുന്നതിന്റെ അനന്തരഫലം അനുഭവിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണെന്നും, ഈ കൽപന വരുന്നതിനു മുമ്പ് വല്ലവയും ഇഹ്റാമിൽ വേട്ടയാടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു അല്ലാഹു മാപ്പാക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ടെന്നും, മേലിൽ താമസിക്കുന്നവർക്കു കഠിന ശിക്ഷ ലഭിക്കുമെന്നും അല്ലാഹു തുടർന്നു അറിയിക്കുന്നു.

ഇഹ്റാമിൽ കൽപിച്ചുകൂട്ടി വേട്ടയാടിയവർ മാത്രമേ പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യേണ്ടതുള്ളൂവെന്നാണ് ആമതിൽ നിന്നു ബാഹ്യത്തിൽ മനസ്സിലാകുന്നത്. കൽപിച്ചുകൂട്ടിയല്ലാതെ, അബ്ധത്തിൽ ചെയ്തതല്ല, മേൽ പറഞ്ഞ വിധം പ്രായശ്ചിത്തം നൽകാറുണ്ടായിരുന്നതായിട്ടാണു നബി(സ)യുടെയും സഹാബികളുടെയും ചായ്ക്കിൽ നിന്നു അറിയപ്പെടുന്നത്. ഏതായാലും കൽപിച്ചുകൂട്ടി ചെയ്തവർ മാത്രമേ അല്ലാഹുവിന്റെ ക്ഷമാക്കാവശ്യകയുള്ളൂവെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

99. സമുദ്രത്തിലെ വേട്ട (യാടിപ്പിടിക്കപ്പെടുന്ന) ജന്തുക്കളും, അതിലെ ക്ഷേപങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കും, യാത്രാസംഘങ്ങൾക്കും ഉപയോഗത്തിനായിക്കൊണ്ടും.

٩٩- أَجَلٌ لَّكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَافَةِ

നിങ്ങൾ 'ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവരായിരിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും നിങ്ങളുടെ മേൽ കരയിലെ വേട്ട(യാടിപ്പിടിക്കപ്പെടുന്ന) ജന്തുക്കൾ നിഷിദ്യമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَحَرِّمَ عَلَيْنَا صَيْدَ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا

യാതൊരു അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു നിങ്ങൾ തെമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുമോ അവനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

99. ٩٩ നിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു സമുദ്രത്തിലെ വേട്ട ജന്തു (ക്കൾ) ٩٩ അതിലെ ക്ഷേപവും (ക്ഷേപ്യവും) ٩٩ നിങ്ങൾക്കു ഉപയോഗത്തിനായിക്കൊണ്ടും, സുഖഭോഗമായിട്ട് ٩٩ യാത്രാസംഘത്തിനും ٩٩ നിങ്ങളുടെ മേൽ നിഷിദ്യമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ٩٩ കരയിലെ വേട്ട ജന്തു (ക്കൾ) ٩٩ നിങ്ങളായിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ٩٩ ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർ ٩٩ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ ٩٩ യാതൊരു വനമായ ٩٩ അവങ്കലേക്കു ٩٩ നിങ്ങൾ തെമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നു.

ഈ വചനത്തിൽ രണ്ടു വിധികൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു: (1) സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു വെട്ടയാടി പിടിക്കപ്പെട്ടു നവയു. അതിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന കേഴ്യവസ്തുക്കളും അനുവദനീയമാണെന്നു. പൊതുവിൽ എല്ലാവരുടെയും പ്രത്യേകിച്ചു സമുദ്രത്തിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുന്നവരുടെയും ഉപയോഗത്തെ മുൻനിർത്തിയാണിത് അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും അല്ലാഹു പൂർണ്ണീകര്യമായിരിക്കുന്നു. വെട്ടയാടി പിടിക്കപ്പെടുന്ന മത്സ്യം (പി) കളും, കേഴ്യവസ്തു (പി) കളും എന്നു രണ്ടു തരമായി സമുദ്രവിലവങ്ങളെ തരം തിരിച്ചിരിക്കയാൽ മാരകവസ്തുക്കളും ഉദ്ദേശ്യവസ്തുക്കളാണെന്നു പലരും പല പ്രകാരത്തിൽ വിവരിച്ചുകൊണ്ടു. ഏതെങ്കിലും വിധേനയുള്ള പരിശ്രമം മൂലം ലഭ്യമാകുന്നതും, കാരണത്താലുകൊണ്ടോ മറ്റോ അർധപാനം കൂടാതെ ലഭ്യമാകുന്നതും എന്നാണു ആ വിവരണങ്ങളുടെ സാരമെന്നു സമാന്യമായി പറയം. ഏതായാലും സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു വെട്ടയാടി പിടിക്കപ്പെടാറുള്ളതും കേഴ്യവസ്തുക്കളും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതുമായ എല്ലാ വസ്തുക്കളും അനുവദനീയമാണെന്നും മറ്റെപ്രകാരമല്ലാത്തതും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാത്തതുമായ എല്ലാ കടൽവിലവങ്ങളെയും കേഴ്യവസ്തുവെന്നതാണെന്നും ഇതിൽ നിന്നു മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

സമുദ്ര ജീവികൾ പത്താലും കേഴ്യവസ്തുവെന്നതിന്നു വിശേഷമില്ലെന്നു ഹദീസുകളിൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരു നബി വചനത്തിലെ വാചകം: 'സമുദ്രജലം ശുദ്ധമായതും, അതിലെ ശവം അനുവദനീയവുമാണ്' എന്നാകുന്നു: പ്രധാനപ്പെട്ട പല ഹദീസു പണ്ഡിതന്മാരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണിത്. നബി (സ) യുടെ കാലത്തുണ്ടായ ഒരു സംഭവവും ഇതിന്നു തെളിവുകൊടുക്കുന്നു: അബൂഉബൈദ (റ) ന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മുന്നേറുന്ന പേരടങ്ങുന്ന ഒരു സൈന്യസംഘത്തെ നബി (സ) ഒരിക്കൽ സമുദ്രതീരപ്രദേശത്തുകയറ്റുകയുണ്ടായി. വഴിമധ്യേ അവരുടെ കേഴ്യവസ്തുക്കൾ തീർന്നുപോയി. ചിലരുടെ പക്ഷം ശേഷിച്ചിരുന്ന അരിപാൽപ വസ്തുക്കളെ അർദ്ധം ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി അതിൽനിന്നു എല്ലാവർക്കും മാരക ചെറിയ വിഹിതം—മാരക കാരകം വീതം—സമമായി ഭാഗിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ കടൽവക്കത്തു ഒരു കുറുനാളും പോന്ന ഒരു വലിയ തിമിംഗല മത്സ്യം ചത്തുകിടക്കുന്നതായി അവർ കണ്ടു. വിശന്നു വലഞ്ഞിരുന്ന അവർ അതിനെ വെട്ടിമുറിച്ചു കഷണങ്ങളാക്കി ഏതാനും ദിവസങ്ങളോളം അതു കേഴ്യവസ്തുവെന്നും മത്സ്യത്തിന്റെ രണ്ടു വാരിയെല്ലുകൾ ചേർത്തുവെച്ചു നാട്ടിപ്പിടിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഒരു വലിയ ക്ഷേത്രത്തിന്നു അതിന്റെ ഉള്ളിൽകൂടി തൊടാതെ കടന്നു പോകാമായിരുന്നുവത്രെ. സൈന്യം മടങ്ങിവന്ന നബി (സ) യോട് വിവരം പറഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അതു അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു നൽകിയ ആഹാരമാണ്. അതിന്റെ മാംസം നിങ്ങളുടെ കൈവശം ബാക്കിയുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ നമുക്കും കേഴ്യവസ്തുവാൻ തരുക.' അങ്ങനെ തിരുമേനിയും അതിൽനിന്നു കേഴ്യവസ്തുവെന്നായി. ബുഖാരി, മുസ്ലിം (റ) മുതലായവർ ഉദ്യരിച്ചതാണ് ഈ സംഭവം.

(2) ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവർക്കു കരജീവികളെ വെട്ടയാടിപ്പിടിക്കുവാനോ, വെട്ടയാടി പിടിക്കപ്പെട്ടതിനെ കേഴ്യവസ്തുവാനോ പാടില്ല. ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവനു വെട്ടയാടുന്നതിൽ വല്ല പങ്കും വഹിക്കുവാനാകട്ടെ, അവനെ ഉദ്ദേശിച്ചു മറ്റൊരാളിലും വെട്ടയാടിക്കൊണ്ടു വന്നതിനെ തിന്നുവാനാകട്ടെ പാടില്ലെന്നുകൂടി ഹദീസുകളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. നേർക്കു നേരെ വെട്ടയിൽ പങ്കു വഹിച്ചില്ലെങ്കിലും അതിന്നു സഹായകമായിത്തീരുന്ന ഭാഗികമായ വല്ല ഇടപെടലുകളെങ്കിലും ഉണ്ടാകുന്നതുപോലും സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നൊരു സൂചനകൂടി അവസാനത്തെ വാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്. ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർക്കു മത്സ്യങ്ങളെ വെട്ടയാടിപ്പിടിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു നിയമിച്ചതിൽ അന്തർവേിച്ചിട്ടുള്ള ചില തത്വങ്ങൾ അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

100. (ആ) അലംഘനീയ വീടാകുന്ന കഅ്ബയെ അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്കു ഒരു നിലനിൽപ്പ് (കേന്ദ്രം) ആക്കിയിരിക്കുന്നു; അലംഘനീയമായ മാസത്തെയും, ബലി (കൊണ്ടുപോകുന്ന) മൃഗത്തെയും, (അവയുടെ) കഴുത്തിൽ തൂക്കപ്പെട്ട (അടയാള) വസ്തുക്കളെയും (അവർക്കു നിലനിൽപ്പാക്കിയിരിക്കുന്നു).

അതു, ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം) അല്ലാഹു അറിയുന്നുവെന്നു നിങ്ങൾ അറിയുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ; അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനാകുന്നുവെന്നും (അറിയുവാൻ വേണ്ടിയാണ്).

...جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ
الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ
وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ
وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ
ذَلِكَ لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

101. നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക: അല്ലാഹു ശിക്ഷാ നടപടി കഠിനമായുള്ളവനാണെന്നും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാണെന്നും.

١٠١- اَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

102. റസൂലിന്റെ മേൽ പ്രബോധനമല്ലാതെ (ബാധ്യത) ഇല്ല. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, നിങ്ങൾ വെളിവാക്കുന്നതും, നിങ്ങൾ മൂടിവെക്കുന്നതും അറിയുന്നു താനും.

١٠٢- مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ

100. അല്ലാഹു ആക്കി, ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു **الْبَلَاغُ** കഅബയെ അലംഘനീയ വീടാകുന്ന (വീടായ) **الْبَلَاغُ** ഒരു നിലനിൽപ്പു **الْبَلَاغُ** മനുഷ്യർക്ക് **الْبَلَاغُ** മാസത്തെയും **الْبَلَاഗ** അലംഘനീയമായ **الْبَلَاഗ** ബലിമുഗത്തെയും **الْبَلَاഗ** (ബലിമുഗങ്ങളുടെ) കഴുത്തിൽ തൂക്കപ്പെട്ടവയും (കണ്ഠാഭരണങ്ങളെയും) **الْبَلَاഗ** അതു **الْبَلَاഗ** നിങ്ങൾ അറിയുവാൻ വേണ്ടിയാണു **الْبَلَاഗ** അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നു **الْبَلَاഗ** അറിയുന്നതാണു (എന്നു) **الْبَلَاഗ** ആകാശങ്ങളിലുള്ളതു **الْبَلَاഗ** ഭൂമിയിലുള്ളതും **الْبَلَاഗ** അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നും **الْبَلَاഗ** എല്ലാകാര്യത്തെ (വസ്തുവെ) മറിച്ചും **الْبَلَاഗ** അറിയുന്നവനാണു (എന്നും) 101. **الْبَلَاഗ** നിങ്ങൾ അറിയുവിൻ **الْبَلَاഗ** അല്ലാഹു ആകുന്നു എന്നു **الْبَلَاഗ** കഠിനമായവനാണു (എന്നു) **الْبَلَاഗ** ശിക്ഷാ നടപടി, പ്രതികാര നടപടി **الْبَلَاഗ** അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നും **الْبَلَاഗ** വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ **الْبَلَاഗ** കരുണാനിധി 102. **الْبَلَاഗ** റസൂലിന്റെ മേൽഇല്ല **الْبَلَاഗ** എന്തിന്റെ (പ്രബോധനം) അല്ലാതെ **الْبَلَاഗ** അല്ലാഹുവാകട്ടെ, **الْبَلَاഗ** അറിയും, അറിയുന്നുതാനും **الْبَلَاഗ** നിങ്ങൾ വെളിവാക്കുന്നതു **الْبَلَاഗ** നിങ്ങൾ മറിച്ചു (മറച്ചു) വെക്കുന്നതും.

ഇബ്രാഹീം. (അ) നബി തന്റെ മകൻ ഇസ്മാഇൽ (അ) നെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവിനെയും മക്കായിൽ കൊണ്ടുവന്നാക്കിയ കാലത്തു അവിടെ ജനവാസമോ, ജല സൗകര്യം മുതലായവയോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീടു 'സംസ.' വെള്ളം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതോടെ ജനങ്ങൾ ക്രമേണ അവിടെ വന്നു താമസമാകുവാൻ തുടങ്ങി. പിന്നീടു അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന പ്രകാരം ഇബ്രാഹീം. (അ) നബിയും, ഇസ്മാഇൽ (അ) നബിയും കൂടി കഅബ മന്ദിരം കെട്ടി ഉയർത്തിയശേഷം, ഇബ്രാഹീം. (അ) പല പ്രാർത്ഥനകളും ചെയ്തുകൂട്ടത്തിൽ, ആ രാജ്യത്തിന്റെ നന്മക്കും അഭിവൃദ്ധിക്കുംവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിച്ചു എന്നൊക്കെ സൂ: അൽബഖറയിൽവെച്ചു നാം കണ്ടുവല്ലോ. കാലക്രമത്തിൽ അറേബ്ബാ ഉപജൂഖണ്ഡത്തിന്റെ ഒരു പൊതു ഭേദനം തന്നെയായിത്തീർന്ന മക്ക നഗരം. ആരാധനാകേന്ദ്രം മാത്രമല്ല, അയ്യേത്തിന്റെയും, കച്ചവടത്തിന്റെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയുമെല്ലാം കേന്ദ്രംതന്നെയായി ആ രാജ്യം പരിവർത്തിച്ചു.

ഇതിനെല്ലാം പുറമെ, നാലു മാസക്കാലം യുദ്ധം നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയോണ്ടു് ആ കാലങ്ങളിൽ ആർക്കും ഏവിക്കിന്നും അവിടെ നിർവ്വേദനം ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തിപ്പോകുവാനും, കച്ചവടങ്ങളും കച്ചവട യാത്രകളും നടത്തുവാനും സാധിക്കുകയായിരുന്നു. ഹറമിൽവെച്ചു കഠിന ശത്രുക്കൾപോലും പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടിയാൽ മുഖമുട്ടാക്കുകയോ മനോഹരമായിത്തീർന്നു പോകുകയല്ലാതെ, അവനെയൊന്നും എന്തെങ്കിലും കാര്യം നടത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഹറമിന്റെ അതിർത്തിക്കുള്ളിൽപെട്ട മരങ്ങളും ചെടികളും നശിപ്പിക്കുവാനോ, ജന്തുക്കളെ കൊല്ലുവാനോ പാടില്ല. ഹജ്ജിനോ ഉറക്കോ ഇഹ്റാമിൽ പ്രവേശിച്ചവനും-അവൻ ഹറമിനു പുറത്തായിരുന്നാലും- ജന്തുക്കളെ വേട്ടയാടിക്കൂടാ. കഅബ പരിസരങ്ങളിൽവെച്ചു ബലി കർമ്മത്തിനായിക്കൊണ്ടു വരപ്പെടുന്ന ചുഗങ്ങളെ ആർക്കും ഉപദ്രവിക്കാവതല്ല. ബലി ചുഗങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുവാനായി അവയുടെ കഴുത്തിൽ വല്ല ചെറുപ്പോ മറ്റോ കെട്ടിത്തൂക്കിയിരിക്കും. അതു കണ്ടാൽ പിന്നീട് ആരും അവയെ ഉപദ്രവിക്കുകയോ ഇല്ല. മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ജനങ്ങളുടെ-വിശേഷിച്ചും അറബികളുടെ-സമാധാന ജീവിതത്തിന്റെയും അഭിവൃദ്ധിയുടെയും നിലനിൽപ്പുകേന്ദ്രം തന്നെയായിരുന്നു മക്ക നഗരം. അതിനൊക്കെ കാരണം പരിശുദ്ധ കഅബയുംതന്നെ. ഈ നിലനിൽപ്പിന്റെ ഉപാധികളിൽ പ്രധാനമായ ചിലതാണ് 100-ാം വചനത്തിൽ ആദ്യം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്, മനുഷ്യർക്കും ആകാശജീവികളിൽ ഏതെല്ലാം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ട്, അവയുടെ നിലനില്പിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും ആവശ്യ

ഒരു അടിസ്ഥാനത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ കയ്യോളപ്പെടാത്തപക്ഷം, മനുഷ്യത്വം മൃഗീയതയിലേക്കും പൈശാചികത്വത്തിലേക്കും അധഃപതിക്കുകയെന്നെന്ന് കയ്യോളം. സമാധാനം ലോകത്തുനിന്നു നിശ്ശേഷം നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

മുസ്ലീം സമൂഹത്തിൽ കടന്നുകൂടി സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞ അനാചാരങ്ങളും, അന്ധ വിശ്വാസങ്ങളും, അല്ലാഹുവിന്റെയും ദൂതന്റെയും അധ്യാപനങ്ങൾക്കു നിരക്കാത്ത അഭിപ്രായാഭിപ്രായങ്ങളുമെല്ലാം തന്നെ. ദൂരിപക്ഷത്തിന്റെയും ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെയും പേരിൽ വിലയിരുത്തുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം പലരിലും കാണാം. അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ഈ യഥാർത്ഥ്യത്തിനു കടകവിരുദ്ധമത്രെ ഈ വിലയിരുത്തൽ. മിക്കപ്പോഴും സത്യത്തിന്റെ പക്ഷം ന്യൂനപക്ഷവും, അസത്യത്തിന്റെ പക്ഷം ദൂരിപക്ഷവുമായിരിക്കും. 'മനുഷ്യരിൽ അധികമാളുകളും വിശ്വാസിക്കുകയില്ല.' (11:17) മനുഷ്യരിൽ അധികമാളുകളും അറിയുകയില്ല.' (12:21) 'മനുഷ്യരിൽ അധികമാളുകളും നന്മി കാണിക്കുകയില്ല' (12:38) എന്നിങ്ങനെയുള്ള അനേകം വ്യർത്ഥൻ വചനങ്ങളിൽനിന്നും ഈ വാസ്തവം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. യഥാർത്ഥ പണ്ഡിതന്മാരുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ പറയുന്ന മദ്ധ്യ ഇമാം ഗസ്സാലി (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ഇഹ്യാഉൽമുദ്ദീൻ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുകയാണു: 'പുതുമിർമ്മിതങ്ങളായ കാര്യങ്ങളിൽ (അനാചാരങ്ങളിൽ) ദൂരിപക്ഷം ആളുകൾ യോജിച്ചാലും അവയെ അവൻ (പണ്ഡിതൻ) കഠിനമായി സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണ്. സഹാബികളുടെ കലശശേഷം പുതുമായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട കാര്യത്തിൽ സൂപ്പർകിടം ഏകാപിച്ചു കാണുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ വഞ്ചിതനാവരുത്...' ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഒരു കാര്യം നല്ലതും ശരിയുമാണെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു അതിന്റെ പ്രചാരമോ ജനസമ്മതിയോ മാനദണ്ഡമല്ല. അല്ലാഹു ഏതെന്നു നല്ലതാണെന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടോ അതു ഏപ്പോഴും നല്ലതുതന്നെ. അതു അനുസരിക്കുവാൻ ആളുണ്ടെങ്കിലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി. അവൻ ചിത്തയെന്നു നിശ്ചയിച്ചതു ഏപ്പോഴും ചിത്തയുമാണെന്നു. അതിനെ അത്യകൃദ്ധിക്കുന്നവരുടെ ആധിക്യം കൊണ്ടോ ദൂരിപക്ഷം കൊണ്ടോ അതു ചിത്തയല്ലാതാകുന്നതല്ല.

വിഭാഗം-14

104. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ ചോദിക്കരുത്: അവ നിങ്ങൾക്കു വെളിവാക്കപ്പെട്ടാൽ അവ നിങ്ങളെ അതൃപ്തിപ്പെടുത്തും; വ്യർത്ഥൻ അവതരിക്കപ്പെടുന്ന സമയത്തു അവയെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതായാൽ, നിങ്ങൾക്കു അവ വെളിവാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

അവയെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു മാപ്പു നൽകിയിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്; സഹനശീലനാണ്.

105. നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് ഒരു ജനത അവ (സംബന്ധിച്ച) ചോദിക്കുകയുണ്ടായി; പിന്നീട് അവർ അവയിൽ അവിശ്വാസികളായിത്തീർന്നു.

١٠٤-يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

١٠٥-قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ

104. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ (അന്വേഷിക്കരുത്) ചില (പല) കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചില അവ വെളിവാക്ക (വ്യക്തമാക്ക)പ്പെട്ടാൽ നിങ്ങൾക്കു ചില അവ നിങ്ങളെ അതൃപ്തിപ്പെടുത്തും, നിങ്ങൾക്കു അനിഷ്ടം വരുത്തും. وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ ഇവയെ (അവതരിപ്പിക്ക)പ്പെടുന്ന സമയത്തു ചില വ്യർത്ഥൻ ചില അവ നിങ്ങൾക്കു വെളിവാക്കപ്പെടും. عَفَا اللَّهُ عَنْهَا അല്ലാഹു മാപ്പു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ അവയെപ്പറ്റി ചില അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണു. സഹനശീലനാണു. 105. قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ഒരു ജനത ചില നിങ്ങളുടെ മുമ്പു. ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ പിന്നീടു അവരായിത്തീർന്നു. ചില അവയിൽ, അവയെപ്പറ്റി ചില അവിശ്വാസികൾ, നിഷേധികൾ.

അനാവശ്യമായ ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുകയും, ഉപകാരപ്രദമല്ലാത്ത അന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന തീരുമാനം അല്ലാഹു വിധിക്കുന്നത്. അങ്ങിനെയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന മറുപടി പലപ്പോഴും ചോദ്യകർത്താവിനുപോലും അത്യപ്തിയുടേതായിരിക്കുകയും ഉളവാക്കുന്നതായിരിക്കും. എന്നാൽ, ഖുർആൻ അവതരിപ്പിക്കാൻ അതിനു പരിഹാരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിനുമുമ്പ് ഇങ്ങിനെ വല്ല ചോദ്യങ്ങളും ചോദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് അല്ലാഹു മറുപടിക്കിയിരിക്കുന്നു. മേലിൽ ആരും അങ്ങിനെ ചെയ്യരുത്. മുമ്പുള്ള സമയക്കാൾ-വേദക്കാൾ-അതോ, അനാവശ്യ ചോദ്യങ്ങൾ പലതും ചോദിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട് ആ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയ മറുപടിക്കനുസരിച്ചു നിറവേറാണിയിരുന്ന ബാബ് നിയോഗങ്ങൾ അവർ നിറവേറുകയുണ്ടായില്ല. അവയെ ലംഘിക്കുകയും നിഷേധിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്തത്. അതുപോലെ സത്യവിശ്വാസികളും ആയിത്തീരാനിരിക്കവെന്നാണ് ഇങ്ങനെ ഉപദേശിക്കുന്നത് എന്നൊക്കെയാണു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം.

ഒരു കാര്യം ഇന്നിന്നപ്രകാരമായിരിക്കണമെന്നു വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തപ്പോൾ ജനങ്ങൾക്കു അവരുടെ ഹിതവും സൗകര്യവും അനുസരിച്ച് അത് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ വിഷമമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. വിശദാംശങ്ങളെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന വിശദീകരണം അത് ഇന്നിന്നപ്രകാരമായിരിക്കണമെന്നുള്ള ഒരു സുനിശ്ചിതത്വം ഉളവാക്കുന്നു. അതോടെ അതിൽ മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന വിശാലതയും സൗകര്യവും നിഷ്പ്രാപ്തമാകും. അതിൽ കൃത്യതയും കണിശതയും വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ ഇടവരുത്താതിരിക്കുകയാണ് നല്ലത് എന്നത്രെ ഈ നിരോധത്തിലടങ്ങിയ തത്വം. ഇസ്രാഇൽ ഖുസാ (അ) നബിയോടും, മറ്റു ചില പ്രവാചകന്മാരോടും അനാവശ്യ ചോദ്യങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതും, അവസാനം, അവർക്കു ലഭിച്ച വിശദീകരണങ്ങൾ അവർക്കുതന്നെ മോശകരമായി കലശലിച്ചതും, അവരുടെ അനുസരണക്കേടിനും നിഷേധത്തിനും അത് വഴിവെക്കുകയുണ്ടായതു മൂന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്. അതിന്റെ പല ഉദാഹരണങ്ങളും സൂറത്തുൽ ബഖറ 67-71ലും മറ്റുമായി അല്ലാഹു ഉദാഹരിച്ചിട്ടുണ്ടുതാനും.

ഈ നിരോധം അവതരിക്കുവാൻ കാരണമാകുമെന്നുള്ള ചില സംഭവങ്ങൾ ഹദീസുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ നബി (സ) യോടു പലരും പലതും ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തിരുമേനിക്ക് ദേഷ്യം പിടിച്ചു. 'ചോദിച്ചോളൂ! ചോദിച്ചോളൂ!' എന്നു പറഞ്ഞു. സഹാബികൾക്കു മേയായി. അവർ തല മൂടിയിട്ട് കരയുവാൻ തുടങ്ങി. ഈ അവസ്ഥയിൽ കൂട്ടത്തിലൊരാൾ എഴുന്നേറ്റു. അയാളുടെ സാക്ഷാൽ പിതാവിലേക്കു ചോദിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടല്ല അയാൾ വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. അയാൾ ചോദിച്ചു: 'നബിയേ, എന്റെ പിതാവു ആരാണ്?' തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു: 'തന്റെ പിതാവു ഹുദാഫ: (ഹു)യാകുന്നു. അപ്പോൾ, ഉമർ (റ) നബി (സ) യുടെ അടുക്കലേക്കു ചെന്നു 'ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ദബ്ബിയും, അങ്ങനെ ദബ്ബിയും, ഇസ്ലാമിനെ മതമായും ത്യപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയൊക്കെ മറപ്പു തരണം' എന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ തിരുമേനി സമാധാനപ്പെട്ടു. ഈ സംഭവം, ബുഖാരി, മുസ്ലിം (റ) മുതലായവർ ഉദാഹരിച്ചതാണ്.

ഹജ്ജ് കർമ്മം നിർബ്ബന്ധമാക്കിക്കൊണ്ടു ഖുർആൻ അവതരിച്ചപ്പോൾ ചില സഹാബികൾ നബി(സ)യോടു: 'എല്ലാ കൊല്ലവും നിർബ്ബന്ധമാണോ?' എന്നു ചോദിച്ചു. തിരുമേനി മറുപടിയെന്നും പറഞ്ഞില്ല. ചോദ്യ കർത്താവും ചോദ്യം ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തിരുമേനി അപ്പോഴൊക്കെ മിണ്ടാതിരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. മൂന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യത്തിൽ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അതെ' എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ അതു നിർബ്ബന്ധമാകുകതന്നെ ചെയ്യും. നിർബ്ബന്ധമായാൽ നിങ്ങൾക്കതിനു സാധ്യമാകാതെയുപോകും. ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒഴിവാക്കി വിടുമ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്ന (ചോദ്യം ചെയ്തതെ) വിട്ടേക്കണം. നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവർ നാശമടഞ്ഞതു അവരുടെ ചോദ്യത്തിന്റെ ആധിക്യവും, അവരുടെ നബിമാരോടു അവർ വിരോധിച്ചു കണ്ടിട്ടും നിമിത്തംതന്നെയാണു. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു വല്ലതും കൽപിച്ചാൽ, അതിൽനിന്നും കഴിയുന്നത്ര നിങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളുക. ഞാൻ നിങ്ങളോടു വല്ലതും വിരോധിച്ചാൽ, അതു നിങ്ങൾ (പാടെ) വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക. അഹ്മദ്, മുസ്ലിം, ഹാകിം (റ) മുതലായവർ ഉദാഹരിച്ചതാണിതു.

ഇതുപോലെയുള്ള ചില സംഭവങ്ങൾ വേറെയും ഉദാഹരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില കാരണങ്ങളാണു ഈ വചനത്തിന്റെ അവതരണമോതു എന്നു ഹദീസുകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തതായി സഅ്ദുബ്നു അബീവഖ്-ഖംസ (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'മുസ്ലിംകളിൽവെച്ചു വമ്പിച്ച തൊറു കാരൻ യാതൊരുവനാകുന്നു: നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം, അവന്റെ ചോദ്യം നിമിത്തം നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടു.' (ബു: മു.) മറ്റൊരു നബി വചനത്തിലെ വാചകം ഇങ്ങിനെയാണു: 'നിങ്ങളോടുള്ള കാര്യം നിമിത്തം-മറന്നുപോയതുകൊണ്ടല്ല-പല കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹു മനം അവലംബിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ചോദ്യം നടത്തരുത്.'

വിവരമില്ലാത്ത കാര്യം ചോദിച്ചറിയരുതെന്നോ, സംശയത്തിന്റ പരിഹാരം തേടിക്കൂടം എന്നോ അല്ല, ഇതു പോലെയുള്ള ഡ്യൂട്ടിക്ക് വചനങ്ങളുടെയും, നബി വചനങ്ങളുടെയും പൊരുൾ, അനുവശ്യമായ വിശദീകരണം ആവശ്യപ്പെടുക, സമർപ്പ ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുക, സംഭവിക്കാത്ത കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദ്യം നടത്തുക, അന്യ ഷ"റിക്കുവാനല്ലാത്ത—അർക്കത്തിനുവേണ്ടിയോ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ—ചോദിക്കുക മുതലായവയാണ് വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അറിയാത്ത കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ച് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതെന്നുള്ളതു ഡ്യൂട്ടിയിൽനിന്നും ഹമീ സിത്തിനിന്നും അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു.

106. 'ബഹിഷ്കാരം'കൂടെ, 'സാമൂഹ്യത്തം'കൂടെ, 'വസ്തി
ലത്തം'കൂടെ, 'ഹാമം'കൂടെ (ഒന്നും തന്നെ) അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല;

പകുപ്പേ, അവിശ്വസിച്ചവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചതുകൊണ്ടാണ്.

അവരിൽ അധികമാളും ബുദ്ധിമുട്ടുകൊടുത്തു (ഗ്രഹി)ക്കുന്നില്ല.

107. അവരോടു: 'അല്ലാഹു ഇറക്കിയതിലേക്കും നസൂലിലേക്കും വരുവിൻ' എന്നു പറയപ്പെട്ടാൽ, അവർ പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ ഏതൊരു പ്രകാരത്തിൽ ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയോ അതു മതി ഞങ്ങളോട്' എന്നു.

അവരുടെ പിതാക്കൾക്കു യാതൊന്നും അറിയാതെയും. അവർ സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കാതെയുമായിരുന്നാലുമോ? [എന്നാലും അവർക്കു അത്ഭുതമെന്നു മതിയോ?]

١٠٦- مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ
وَلَا سَائِبَةٍ

وَلَا وَصِيْلَةٌ وَلَا حَامِرٌ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا

يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ

وَكَثُرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ○

ع-١٠- وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ

قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا

أُولَٰئِكَ كَانَ أَبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا

وَلَا يَهْتَدُونَ ۝

106. അല്ലാഹു ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)യിട്ടില്ല ഒരു ബഹിറത്തിനെയും. ഫലം സാബത്തിനെയുമില്ല. ഫലം വസീലത്തിനെയുമില്ല. ഫലം ഹാമിനെയും ഇല്ല. ഫലം ഏകിലും. അവിശ്വസിച്ചവർ റുസ്സു അവർ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നു. ഫലം അല്ലാഹുവിന്റെ നമേൽ പക്ഷം കളവു, വ്യംഭം. അവരിൽ അധികമാളും. റുസ്സു ബുദ്ധി കൊടുക്കുന്നില്ല, ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, ചിന്തിക്കുന്നില്ല. 107. അവരോടു പറയപ്പെട്ടാൽ ഫലം വരുവിൻ. ഇറക്കിയതിലേക്കു ഫലം അല്ലാഹു റുസ്സു ലിലേക്കും. ഫലം അവർ പറയും, പറയുകയായി. ഫലം ഞങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഫലം ഞങ്ങൾ (യാതൊരു പ്രകാരം) കണ്ടെത്തിയോ അതു. ഫലം ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ പകറ്റു ആയിരുന്നു. ഫലം അവരുടെ പിതാക്കളെ. റുസ്സു അവർ അറിയാതെ, അറിയുകയില്ല. ഫലം യാതൊന്നും. റുസ്സു അവർ നേർക്കാർഗം പ്രാപിക്കാതെയും. (പ്രാപിക്കുന്നുമില്ല)

മുഗ്ദ്ധരികളുടെ അവതരണത്തെക്കുറിച്ചും വിശ്വാസത്തെയും നേർച്ച വഴിപാടായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചിലതരം മൃഗങ്ങളെപ്പറ്റിയായിരുന്നു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഓരോന്നിന്റെയും നിർവ്വചനത്തിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളും ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഉദാഹരണാർത്ഥം ഓരോന്നും മാത്രം വീവരിക്കാം: ഒരു കൂടും അഞ്ചു പ്രസവം കഴിഞ്ഞാൽ അതിനെ ദൈവങ്ങൾക്കായി ഉഴിഞ്ഞിടുകയും, അതിന്റെ അടയളമായി അതിന്റെ കാതുകീറുകയും ചെയ്യുക പതിവായിരുന്നു. പിന്നീടു ആരും അതിന്റെ പാൽ കുറിക്കുകയില്ല. പാൽ ദൈവങ്ങൾക്കുവേണ്ടെന്നാണു സങ്കല്പം. ഇങ്ങിനെയുള്ള ക്ഷേമം 'ബഹിറത്ത്' (പുറം). മോശക്കുറേയും മറ്റും വല്ല കാര്യങ്ങളെയും മുൻനിർത്തി ദൈവങ്ങൾക്കു നേർച്ചയിടുകയും, അന്നത്തരം യഥേഷ്ടം മേഞ്ഞു നടക്കുവാൻ വിടുകയും ചെയ്യപ്പെടുന്ന മട്ടത്തിനാണു 'സാഹസത്ത്'.

(24) എന്നു പറയുന്നത്. പിന്നീടതിനെ വാഹനമായോ മറ്റോ ഉപയോഗിക്കുകയില്ല. ഒരു ആട് ആദ്യത്തെ പ്രസവത്തിൽ ജനിച്ചതു ആൺകുട്ടിയായാൽ അതു ദൈവങ്ങൾക്കും, പെൺകുട്ടിയായാൽ അവർക്കുമായിരിക്കും. ആണിയെന്നും പെണ്ണിനെ ചും പ്രസവിച്ചാൽ അതു 'വസീലത്തു' (25) ആയിത്തീരുന്നതാണ്. ഒരു നിശ്ചിത എണ്ണം സന്താനങ്ങളുടെ പിതാവായിത്തീർന്ന ഒട്ടകക്കുറുൻ പിന്നീടു ദൈവങ്ങൾക്കായി ഒഴിച്ചു വിടപ്പെടും. അതിനു 'ഹാമ' (26) എന്നും പറയപ്പെടും. അറബിന്റെയും നിർവ്വചനങ്ങൾ വേറെ രൂപങ്ങളിലും വിവരിക്കപ്പെട്ടതാണ്. അറബിനീക്കുറിച്ചും ചില വിശദീകരണമറ്റും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. ആയത്തിലെ ആശയം മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് അവയെന്നും വിസ്തരിക്കാണു് നാം ചും കാണുന്നില്ല. മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മൃഗങ്ങളെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കു നേർച്ചയാക്കി വിടുന്ന പല സമ്പ്രദായവും മുശ്ശരിക്കുകൾക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവ ഒന്നുംതന്നെ അല്ലാഹു നിയമിച്ചതോ അനുവദിച്ചതോ അല്ല. അവരുകൾ, എല്ലാം അല്ലാഹു കൽപിച്ച പുണ്യകർമ്മങ്ങളും, ആരാധനാമുദ്രകളാമാണെന്ന നിലക്കാണ് അതൊക്കെ ചെയ്തുവരുന്നതും. ഇതു അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കലുമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അവരുടെ പൂർവ്വികന്മാർ ആപരിച്ചു വന്നതിനെ അനുകരിക്കുകയെന്നല്ലാതെ, എന്തെങ്കിലും തെളിവോ ന്യായമോ അവർക്കില്ല അനും.

അന്നത്തെ മുശ്ശരിക്കുകൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന അതേ രൂപത്തിലും അതേ നാമത്തിലുമല്ലെങ്കിലും, അവയോടു സാമ്യമുള്ള പലതരം നേർച്ച വഴിപാടുകൾ ഇന്നും വിഗ്രഹാരാധകന്മാർക്കിടയിൽ നടപ്പുണ്ട്. വിഗ്രഹാരാധകന്മാരിൽ മാത്രമല്ല, ഇസ്ലാമിനെപ്പറ്റി കാര്യമായൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത പാശ്ചാത്യർ മുശ്ശരിക്കുകൾക്കിടയിൽ അന്നെയും പലതും കാണാവുന്നതാണ്. മൃഗങ്ങളെ മാത്രമല്ല, ചിലർ പ്രാവു, കോഴി മുതലായ പക്ഷികളെയും വഴിപാടാക്കി വിടാറുണ്ട്. പക്ഷേ, ഇവർ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ പേരിലല്ല, വല്ല മഹാത്മാക്കളുടെ പേരിലോ, അവരുടെ ഖബർ സ്ഥാനങ്ങളുടെ പേരിലോ ആയിരിക്കും നേർച്ചയാക്കിയിരിക്കുക എന്നു മാത്രം. അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആരുടെ പേരിലായാലും എന്തിന്റെ പേരിലായാലും അതു ശിർക്കിൽ പെട്ടതുതന്നെ. ഇങ്ങിനെ വഴിപാടാക്കപ്പെട്ട ജീവികളെ - അവ നിമിത്തം ഉപദ്രവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പോലും-വിരട്ടുവാനോ അടിക്കുവാനോ പാടില്ലെന്നുപോലും പല വിഡ്ഢികളും കരുതി വരുന്നു.

അല്ലാഹു സാവീ (2) യുടെ ഒരു പ്രസ്താവന ഇവിടെ വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അദ്ദേഹം ഈ വചനത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ പറയുകയാണ്: 'ഹാമിന്റെ (നിഷിദ്യത്തിന്റെ) വിഷയത്തിൽ ഇതുപോലെത്തന്നെയാണ് പൊതു ജനങ്ങളിലുള്ള ചില ഭാഷന്മാർ ചെയ്യാറുള്ളതും. അതായത്: ഏതെങ്കിലും ഒരു വലിയീന്റെ (മഹാത്മാവിന്റെ) പേരിൽ ഒരു മുശ്ശിക്കുട്ടനെയോ ആട്ടിയൊരു ജനങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളിൽനിന്നു തിന്നുകാമ് അവർ വിട്ടുകളയും. ആരും അതിന്നു തടസ്സം വരുത്തുവാൻ തുനിയുകയില്ല. ഇവർക്കു ആരെങ്കിലും ഉപദേശം നൽകുകയും, അതു ഹാമമാ (നിഷിദ്യമാ) എന്നു പറയുകയും ചെയ്താൽ, അവനെപ്പറ്റി അവർ തെറ്റായ ധാരണ ധരിക്കുകയും, അവൻ ഓലിയക്കളെ (മഹാത്മാക്കളെ) സ്നേഹിക്കുന്നില്ലെന്നു പറയുകയും ചെയ്യും. അതു പുണ്യ കർമ്മവും വഴിപാടുമാണെന്നു അവർ വിശ്വസിച്ചാൽ അവർ അവിശ്വാസികളായി. ഇല്ലാത്തപക്ഷം, അതു ഹാമമായ കാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടതാകുന്നു. ഒരു (നല്ല) കാര്യത്തിലാണ് തങ്ങളെന്ന് അവർ വിചാരിക്കുന്നു. അറിയുക. നിശ്ചയമായും അവർ വ്യാജവാദികളാകുന്നു.' (*)

പ്രമാണങ്ങൾ ഉദ്യമിച്ചുകൊണ്ട് ഇത്തരം ആളുകളെ ഉപദേശിക്കുന്നവരോടു ഇവർക്കും പറയുവാനുള്ള ന്യായം മുൻകാലത്ത് ആ മുശ്ശരിക്കുകൾ പറഞ്ഞു വന്നിരുന്ന അതേ വാക്കുകൾ തന്നെ. അതെ, ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാർ മുതൽക്കേ ആപരിച്ചു വന്ന ഈ നടപടികൾ ഞങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല എന്ന്. അനധർമ്മവിശ്വാസങ്ങളുടെയും, അനാചാരങ്ങളുടെയും പൊതുവെയുള്ള ന്യായീകരണം എക്കാലത്തും പൂർവ്വികന്മാരെ അനധർമ്മമായി അനുകരിച്ചു പോരുക എന്നുള്ളതാകുന്നു. പൂർവ്വികന്മാർ ചെയ്തതൊരു തെറ്റോ ശരിയോ എന്തെന്നും അവർക്കു ആലോചനാ വിഷയമേ അല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് അവരുടെ ഈ അനുകരണത്തെ അപലപിച്ചുകൊണ്ടും, അവരുടെ ബുദ്ധിയെ തട്ടി ഉണർത്തിക്കൊണ്ടും അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്: (അവരുടെ പിതാക്കൾക്കു ഒന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല, അവർ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചിരുന്നതുമില്ല, എന്നാലും അവരെ പിൻപാറുകതന്നെയാണോ അവർ ചെയ്തുന്നത്?) അനധർമ്മവിശ്വാസങ്ങളുടെയും അനാചാരങ്ങളുടെയും ന്യായീകരണത്തിന്നു ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുള്ള മറ്റൊരു അടവു ദൂരിപക്ഷവാദമാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി 103-ാം വചനത്തിലും അതിന്റെ വിവരണത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചു വല്ലോ. ഇത്തരം അനുകരണവാദികളും, ദൂരിപക്ഷവാദികളും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു ഉപദേശമാണു അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു നൽകുന്നത്:-

108. ഫേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം (ശരീര)ങ്ങളെ കാത്തു (സൂക്ഷിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചാൽ, വഴിപിഴച്ചവർ നിങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നതല്ല.

അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്ര നിങ്ങളെല്ലാവരുടെയും മടങ്ങിവരവ്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അവൻ നിങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

١٠٨-يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ
لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ
إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا
فَلْيَبْتَغُوا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

108. ഫേ വിശ്വസിച്ചവരേ നിങ്ങളുടെ ബാദ്യത, നിങ്ങൾ മുറുകെ പിടി കൂക, കാത്തുകൊള്ളുക, സൂക്ഷിക്കുക നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം, ദേഹങ്ങളെ, ആത്മാക്കളെ, ശരീരങ്ങളെ (സ്വന്തകാര്യങ്ങൾ) നിങ്ങളെ ദ്രോഹിക്കയില്ല, നിങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവം ചെയ്തവരില്ല. വഴിപിഴച്ചവർ നിങ്ങൾ സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചാൽ, നേർമാർഗ്ഗത്തിലായാൽ ഏതു അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കെന്നു നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങിവരവു മുഴുവനും എല്ലാവരും നിങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തും, നിങ്ങൾക്കു അറിയിച്ചു താും നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾ—അഥവാ രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങൾ—ശ്രദ്ധിക്കണം; മറ്റുള്ളവർ പിഴച്ചുപോയതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ദോഷമൊന്നും വരുന്നില്ല; നിങ്ങൾ നേരായ മാർഗ്ഗത്തിലാണോ താല്പര്യപ്പെടുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾ ഗൗനിക്കേണ്ടതു്; എല്ലാവരും അവനവന്റെ കർമ്മഫലം തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടി വാും; മറ്റൊരാളുടെ പിഴവുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ഒഴികഴിവു ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല; നിങ്ങളെല്ലാവരും തന്നെ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കെന്നു അവസാനം മടങ്ങി എത്തുക; അപ്പോൾ ഓരോരുത്തരുടെയും ചെയ്തികളെക്കുറിച്ചു—അവ ശരിയോ തെറ്റോ എന്നും മറ്റും—അവൻ നിങ്ങളെ ശ്രീക്കും ബോധ്യപ്പെടുത്തി വേണ്ട നടപടികൾ എടുത്തുകൊള്ളും. എന്നാൽതന്നെ ഈ വചനത്തിന്റെ സാരം: മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുക, നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കായ് ഉപദേശിക്കുക, ചീത്ത കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുക, അനാചാര ദുരാചാരങ്ങളെ നീക്കം ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുക എന്നിവയൊന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നല്ല ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. മറ്റുള്ളവർ ചെയ്യുന്നതു ശരിയോ തെറ്റോ എന്നു നോക്കാതെ അനുകരിക്കുക, മറ്റുള്ളവർ പിഴച്ചു പോയെങ്കിൽ നാമും പിഴച്ചുപോയിക്കൊള്ളട്ടെ എന്ന നിലപാടു സ്വീകരിക്കുക, തെളിവു ന്യായവും നോക്കാതെ—ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെയോ നല്ലവരുടെ കരുതപ്പെടുന്നവരുടെയോ പ്രവൃത്തികളെ മാത്രം ആധാരമാക്കി—കാര്യങ്ങൾ വിലയിരുത്തുക, സ്വന്തം ഗുണദോഷങ്ങളെപ്പറ്റി ഗൗനിക്കാതെ അന്യരുടെ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് സ്വന്തം രക്ഷാ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുകയാണു വേണ്ടതു എന്നത്രെ അർത്ഥം.

അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖ് (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം ഉണർത്തുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഫേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങൾ ...مَنْ ضَلَّ എന്നുള്ള (ഇ) വചനം മാത്രം, അതിനെ അതിന്റെ സ്ഥാനത്തല്ലാതെ നിങ്ങൾ വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദസൂൽ (സ) ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്: 'ഒരു നിരോധിക്കപ്പെട്ട കാര്യം കണ്ടിട്ട് ജനങ്ങൾ അതിനു മറ്റൊരു വരുത്താതിരിക്കുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹു അവരിൽ പൊതുവായ വല്ല ശിക്ഷയും ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ ഇടയാകുന്നതാണ്.' (അ; മാ; തി; ജ; ന.) അബൂമുഅ്ഖബ്ബിൽ ഖുശനീ (റ)യോടു ഈ ഖുർആൻ വചനത്തെപ്പറ്റി ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം നൽകിയ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: 'സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്ന ഒരാളോടു—അതായത്, ദസൂൽ (സ) തിരുമേനിയോടു—ഞാൻ അതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ, നിങ്ങൾ സമാധാനത്തോടുകൂടി ഉപദേശിക്കണം; ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ചു നിരോധിക്കുകയും ചെയ്യണം. അങ്ങനെ, ലുബ്ധതയ്ക്കു വഴിപ്പെടുന്നതായും, തന്നിഷ്ടം പിൻപറ്റപ്പെടുന്നതായും, ഐഹിക കാര്യത്തിനു പ്രാധാന്യം നൽകപ്പെടുന്നതായും, ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ അഭിപ്രായം കൊണ്ടു തൃപ്തി അടയ്ക്കുന്നതായും നീ കണ്ടാൽ, അപ്പോൾ നീ നിന്റെ സ്വന്തം കാര്യം നോക്കുക. പൊതുജനങ്ങളുടെ കാര്യം നീ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങളുടെ പിന്നാലെ ചില നാളുകൾ വരുന്നിരിക്കുന്നു: അന്ന് കഷ്ടതകളെക്കൊള്ളുന്നവൻ തീക്കനലിൻമേൽ പിടിച്ചുവന്നെപ്പോലെയായിരിക്കും. അന്ന് (സമീകർത്തം) പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കു നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അന്യരുപേരുടെ അത്ര പ്രതിഫലമുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്' (തി; മാ; ജ.)

109. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളിൽ ഒരാൾക്കു മരണം ആസന്നമായാൽ, 'വസീയത്തു'ന്റെ സമയത്തു നിങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള സാക്ഷ്യം, നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള നീതിമാൻമാരായ രണ്ടാളുകളാകുന്നു.

അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളല്ലാത്തവരിൽനിന്നു വേറെ രണ്ടാളുകൾ, -നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ യാത്ര ചെയ്യുകയും, എന്നിട്ടു നിങ്ങൾക്കു മരണവിപത്തു ബാധിക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിൽ,

അവരെ രണ്ടാളെയും നിങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിനുശേഷം തടഞ്ഞു നിറുത്തണം; എന്നിട്ടു-നിങ്ങൾക്കു സന്ദേഹം ഏർപ്പെട്ടാൽ-അവർ രണ്ടാളും അല്ലാഹുവിൽ (ഇങ്ങിനെ) സത്യം ചെയ്യണം. 'അടുത്ത (കുടുംബ) ബന്ധമുള്ളവനായിരുന്നാലും ഞങ്ങൾ ഇതിനു (പകരം) ഒരു പ്രതിഫലവും വാങ്ങുന്നതല്ല; അല്ലാഹുവിന്റെ സാക്ഷ്യം ഞങ്ങൾ ഒളിച്ചുവെക്കുന്നതുമല്ല; എന്നാൽ [അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ] നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, കുറ്റക്കാരിൽ പെട്ടവർ തന്നെയായിരിക്കും.'

110. എന്നി, അവർ രണ്ടുപേരും കുറ്റത്തിന് അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു വെളിവാകുന്ന പക്ഷം, അപ്പോൾ, യാതൊരു കൂട്ടർക്കെതിരെ അതു [കുറ്റം] അവകാശപ്പെട്ടുവോ അവരിൽനിന്നു വേറെ രണ്ടാരും-കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ടാരും-അവരുടെ സ്ഥാനത്തു (സാക്ഷികളായി)നില്ക്കണം; എന്നിട്ട് അവർ രണ്ടുപേരും (ഇങ്ങിനെ) സത്യം ചെയ്യണം:

109-يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَيْنِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ أَوْ آخَرَيْنِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمُ مُّصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمُنِ بِاللَّهِ إِنْ لَرَبْتُمْ لَا تَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا ذَا قُرْبَىٰ وَلَا تَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذًا لَّيِّنَ الْأَثِيمِينَ

110-وَإِنْ عُدَّتْ عَلَيْهِمَا أَلِيمَاتُ الْأَوَّلِينَ فَلَا تَحْزَنْ يَقُومُونَ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوَّلِينَ فَيُقْسِمُنِ بِاللَّهِ

109. ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ! يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا സാക്ഷ്യം നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ആസന്നമായാൽ شَهِادَةُ بَيْنِكُمْ നിങ്ങളിലൊരാൾക്കു الموت മരണം വസീയത്തുന്റെ സമയത്തു اثْنَيْنِ രണ്ടാളാകുന്നു ذَوَا عَدْلٍ നീതിമാൻമാരായ, മദ്യാദയുള്ളവരായ مِّنكُمْ നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള أَوْ آخَرَيْنِ അല്ലെങ്കിൽ വേറെ (മറ്റു) രണ്ടാര مِّنْ غَيْرِكُمْ നിങ്ങളല്ലാത്തവരിൽനിന്നു إِنْ أَنتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ നിങ്ങൾ (ആയി) എങ്കിൽ فَأَصَابَتْكُمُ مُّصِيبَةُ الْمَوْتِ നിങ്ങളെ ബാധിച്ചു(എങ്കിൽ) تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ വിപത്തു അവരെ രണ്ടാളെയും നിങ്ങൾ തടഞ്ഞു നിറുത്തണം, തടഞ്ഞുകൊണ്ടു فَيُقْسِمُنِ بِاللَّهِ എന്നിട്ടവർ രണ്ടാളും സത്യം ചെയ്യണം. وَأَلِيمَاتُ الْأَوَّلِينَ അല്ലാഹുവിൽ, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു إِنْ لَرَبْتُمْ സന്ദേഹപ്പെട്ടാൽ, സംശയിച്ചുവെങ്കിൽ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ അതിനു (പകരം) ഞങ്ങൾ വാങ്ങുകയില്ല (എന്നു) لَئِنْ ഒരു വില (പ്രതിഫലം) بِقَدْرِ ആയിരുന്നാലും أَقْرَبِ അടുത്ത (കുടുംബ) ബന്ധമുള്ളവൻ تَحْسِبُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ ഞങ്ങൾ ഒളിച്ചു (മുടി) വെക്കുകയുമില്ല وَأَلِيمَاتُ الْأَوَّلِينَ അല്ലാഹുവിന്റെ സാക്ഷ്യത്തെ لَئِنْ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ لَئِنْ അപ്പോൾ, എന്നാൽ (അങ്ങിനെയെങ്കിൽ), അന്നേരം ذَوَا قُرْبَىٰ കുറ്റക്കാരിൽ (പാപികളിൽ) പെട്ട(വർ) തന്നെ 110. وَإِنْ عُدَّتْ عَلَيْهِمَا أَلِيمَاتُ الْأَوَّلِينَ എന്നി (എന്നിട്ടു)വെളിവാക്കെങ്കിൽ عَلَيْهِمَا അവർ രണ്ടാളുമെന്നു لَئِنْ രണ്ടാളും അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അർഹമായിരിക്കുന്നു لَئِنْ കുറ്റത്തിനു, പാപത്തിനു آخَرَيْنِ എന്നാൽ വേറെ രണ്ടാര مِّنْ غَيْرِكُمْ എഴുന്നൽക്കണം لَئِنْ അവർ രണ്ടാളുടെ സ്ഥാനത്തു ذَوَا عَدْلٍ യാതൊരുവരിൽ നിന്നു اسْتَحَقَّ അതവകാശപ്പെട്ട مِّنْ غَيْرِكُمْ അവരുടെ മേൽ (അവർക്കെതിരെ) ذَوَا عَدْلٍ കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ടാര فَيُقْسِمُنِ بِاللَّهِ എന്നിട്ടു അവർ രണ്ടാളും സത്യം ചെയ്യണം. وَأَلِيمَاتُ الْأَوَّلِينَ അല്ലാഹുവിൽ

ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം ഈ രണ്ടു പേരുടെ സാക്ഷ്യത്തെക്കാൾ യഥാർത്ഥമായുള്ളതാണ്; ഞങ്ങൾ ക്രമം തെറ്റുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല; എന്നാൽ [അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ] നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, അക്രമികളിൽ പെട്ടവർ തന്നെയായിരിക്കും.'

لَشَٰهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَٰهَادَتَيْهِمَا
وَمَا اعْتَدَيْنَا
إِذَا لَيْسَ الظَّالِمِينَ ٥

111. അതു, സാക്ഷ്യം അതിന്റെ (ശരിയായ)വിധത്തിൽ അവർ കൊണ്ടുവരുവാൻ കൂടുതൽ അടുപ്പമുള്ളതാകുന്നു [ഉപകരിക്കുന്നതാണ്]; അല്ലെങ്കിൽ, തങ്ങളുടെ സത്യങ്ങൾക്കുശേഷം സത്യങ്ങൾ (മറയ്ക്കുവരിലേക്കു)തിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നതിനെ അവർ ഭയപ്പെടുവാൻ (ഉപകരിക്കുന്നതാണ്). നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും, കേൾക്കുക [അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

۱۱۱- ذٰلِكَ اَدْنٰى اَنْ يَّاتُوْا بِالشَّهَادَةِ
عَلٰى وَجْهِهَا اَوْ يَخَافُوْا اَنْ تُرَدَّ اَيْمَانُ
بَعْدَ اَيْمَانِهِمْ
وَ اتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْعَوْا

അല്ലാഹു, തോന്നിയവാസികളായ ജനങ്ങളെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല താനും.

وَ اللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ٥

പ്രാപ്ത തീർച്ചയായും ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം ٥ കൂടുതൽ യഥാർത്ഥ (ന്യായ)മാണു, അധികം അർഹമായതാണു ٥ അവർ രണ്ടാളുടെയും സാക്ഷ്യത്തെക്കാൾ ٥ ഞങ്ങൾ അതിരൂവിട്ടിട്ടുമില്ല, ക്രമം തെറ്റിയിട്ടുമില്ല ٥ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ٥ എന്നാൽ, അന്നേരം അപ്പോൾ ٥ അക്രമികളിൽപെട്ട (വർ) തന്നെ. 111. അതു കൂടുതൽ അടുത്ത(അണഞ്ഞ-ഉപകരിക്കുന്ന-സൗകര്യപ്പെടുന്ന)താണു ٥ അവർ വരുവാൻ ٥ സാക്ഷ്യവും കൊണ്ടു ٥ അതിന്റെ വിധത്തിൽ (വഴിപ്രകാരം) ٥ അല്ലെങ്കിൽ അവർ ഭയപ്പെടുവാൻ ٥ തിരിച്ചുവിട(മടക്ക-തള്ള)പ്പെടുന്നതിനെ ٥ സത്യങ്ങൾ, വല്ലസത്യങ്ങളും അവരുടെ(തങ്ങളുടെ) സത്യങ്ങൾക്കു ശേഷം ٥ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ ٥ അല്ലാഹുവിനെ ٥ കേൾക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ ٥, അല്ലാഹു ആകട്ടെ ٥ അവൻ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല ٥ ജനങ്ങളെ ٥ തോന്നിയവാസികളായ, ദുർന്നടപ്പുകാരായ, തെമ്മാടികളായ

ധനം കൈവശമുള്ളവർ മരണാസന്നാവസ്ഥയിൽ വസിയ്ക്കുന്നു ചെയ്യൽ ആവശ്യമാണെന്നു സൂറത്തുൽ ബഖറ 180ൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. വസിയ്ക്കുന്നു സംബന്ധിച്ച പല വിവരവും അവിടെ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. വസിയ്ക്കുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റു ചില കാര്യങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം:-

(1) വസിയ്ക്കുന്നു ചെയ്യുമ്പോൾ നീതിയും മറ്റാടയുമുള്ള രണ്ടാളുകളെ സാക്ഷി നിർവ്വേണമെന്നാണ്. നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ളവർ (2) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു സാക്ഷികൾ മുസ്ലിംകളായിരിക്കണമെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടാണല്ലോ അല്ലാഹു ഈ വിഷയം അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. (2) വല്ല യാത്രാവേളയിലുമാണ് വസിയ്ക്കുന്നു നടക്കുന്നതെങ്കിൽ-അപ്പോൾ മുസ്ലിംകളെത്തന്നെ സാക്ഷികളായി കിട്ടുവാൻ പ്രയാസമാകേണ്ടുന്നതുകൊണ്ട്-മുസ്ലിംകളല്ലാത്ത രണ്ടു പേരെ സാക്ഷിയൊക്കേണ്ടുന്നതാണ്. നിങ്ങളല്ലാത്തവരിൽ നിന്നു (3) എന്നു പറഞ്ഞതു അമുസ്ലിംകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. എന്നാൽ, മുസ്ലിംകളുമായി സമരത്തിലും ശത്രുതയിലും വർത്തിക്കുന്ന രണ്ടു പേരായാൽ പേരോ-മുസ്ലിംകളുടെ ഭരണത്തിനു കീഴൊതുങ്ങിക്കഴിയുന്ന അമുസ്ലിംകളായിരിക്കണം-ഇവർ എന്നു വ്യക്തമാക്കുവാൻ വ്യാഖ്യാനാക്കൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കാണുന്നു. മസ്ലിംകളുമായി സമരത്തിലും ശത്രുതയിലും വർത്തിക്കുന്നവരെ മുസ്ലിംകൾക്കു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതിനും തുടർന്നു പറയുന്ന നടപടികൾക്കും സൗകര്യപ്പെട്ടുകിട്ടുകയില്ലെന്നും, അവരെ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു കാര്യത്തിന്റെ സത്യംസത്യം

അർത്ഥമാണെന്നുവെന്ന് നിവൃത്തിയില്ലെന്നുള്ളതാണ് അവർ ഇതിനു പറയുന്ന കാരണം. (3) സാക്ഷികളുടെ മൊഴി കളിൽ-കൊണ്ടുവരുന്ന അനന്തരാവകാശികൾക്കോ, വസിയുത്ത ആർക്കോവെങ്കിലെച്ചെപ്പിരിക്കുന്നവരോ അവർക്കോ-വല്ല സാക്ഷികൾക്കോ തീക്കോ നേരിടുന്നപക്ഷം, സാക്ഷികളെക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്യിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. ഇതു നമസ്കാരാനന്തരമായിരിക്കണം. അഥവാ മരണത്തു നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ പെരുന്തസംസ്ഥിതിയിൽ വെച്ചായിരിക്കണം. നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞ ഉടനെയും, പള്ളിയിൽ വെച്ചും, മനമടയെടുത്തുവെച്ചും ആയിരിക്കുമ്പോൾ കളവു പറയുവാൻ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ധൈര്യം വരുക വളരെ പ്രയാസമായിരിക്കുന്നതാണ്.

(4) സത്യം ചെയ്യുമ്പോൾ തങ്ങൾ പറയുന്നതു ശരിയാണെന്നും, പക്ഷേക്കോ സ്വാർത്ഥതാൽപര്യമോ മറ്റും തടയുകയില്ലെന്നും, പരമാർത്ഥം മൂടിവെക്കുകയില്ലെന്നതൊക്കെ അവർ വ്യക്തമാക്കേണ്ടതാകുന്നു. സാക്ഷികൾ ഇങ്ങിനെ സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നതാൽ അവർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ പ്രകാരം ആ വസിയുത്ത ബലത്തിൽ വരുത്തും, അനന്തരാവകാശികൾ അതു നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരുമായിത്തീരുന്നു. (5) സാക്ഷികൾ ഇങ്ങിനെ സത്യം ചെയ്തിട്ടും-എതിരായ ശത്രുവിനോടോ-അവർ തെറ്റു ചെയ്തിരിക്കുന്നതായി വെളിപ്പെടുന്നപക്ഷം, വേറെ രണ്ടു സാക്ഷികൾ മൂലം ആ തെറ്റു സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണ്. ആദ്യത്തെ സാക്ഷികളുടെ മൊഴി ആർക്കു മോശമായിട്ടാണോ കലശലാക്കുന്നതെങ്കിൽ അവരുടെ ഭാഗത്തു നിന്നായിരിക്കണം ഈ സാക്ഷികളെ കൊണ്ടുവരുന്നത്. ആദ്യത്തെവരെക്കൊണ്ട് സാക്ഷ്യത്തിനു കൊള്ളാവുന്ന വിധം കൂടുതൽ മറ്റൊരാൾക്കും, വസിയുത്തു ചെയ്ത ആളുമായി കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടവരുമായിരിക്കണം ഇവർ. (6) തങ്ങൾ പറയുന്നതാണു കൂടുതൽ ശരിയായ രൂപം, തങ്ങൾ പറയുന്നതിൽ യാതൊരു ക്രമക്കേടും ഇല്ല, ആ വസിയുത്തിന്റെ സത്യവും കൃത്യവുമായ രൂപം ഇന്നു പ്രകാരമാണ് എന്നൊക്കെ ഇവർ സത്യം ചെയ്തു പറയണം. ഇങ്ങനെയൊക്കെ സാക്ഷ്യം നിഷ്ഫലമായിത്തീരുന്നില്ല. ഇവരുടെ മൊഴിയനുസരിച്ചു വസിയുത്ത നിരവോരപ്പെടുകയും വേണം. വസിയുത്തിന്റെ യഥാർത്ഥരൂപം ഇന്നതാണെന്ന് മറ്റൊരു സാക്ഷിയും വ്യക്തമാക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല.

വേണ്ടിവന്നാൽ സാക്ഷികളെക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്യിക്കാമെന്നും, ആദ്യത്തെ സാക്ഷികളുടെ മൊഴി ശരിയല്ലെന്നു കണ്ടാൽ അവരുടെ സാക്ഷ്യം തള്ളിക്കളഞ്ഞ് പുതിയ വേറെ സാക്ഷികളുടെ മൊഴി സ്വീകരിക്കാമെന്നും നിഷ്ഠയിച്ചതിന്റെ കാരണം അല്ലാഹുതന്നെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. കള്ളവും കൃത്രിമവും കൂടാതെ സാക്ഷ്യം യഥാവിധി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ അതു ഉപകരിക്കും; തങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തു തെളിയിച്ചാലും അതു ശരിയല്ലെന്നു കണ്ടാൽ തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം തള്ളപ്പെടുകയും, അങ്ങിനെ തങ്ങൾ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അവർക്കു ഭയം മരുന്നുകയും ചെയ്യും. ഇതാണത് അവസാനം, അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നും, അവന്റെ കൽപന നിർദ്ദേശങ്ങൾ ശരിക്കും മേൽനോട്ടത്തിലാക്കണമെന്നും, അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതു തോന്നിയവാസമാണെന്നും, തോന്നിയ വാസികൾക്കു സൽമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു താക്കീതും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വസിയുത്തു ചെയ്യുന്നവർക്കും അതു നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നവർക്കും, അതിന്റെ സാക്ഷികൾക്കും വസിയുത്തു പ്രകാരം ധനം ലഭിക്കുവാൻ അവകാശപ്പെട്ട ആളുകൾക്കും, അധികാരസ്ഥൻമാർക്കുമെല്ലാംതന്നെ ബാധകമായത്രെ ഈ താക്കീത്.

വസിയുത്തിനും, അതു യഥാവിധി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിനും അല്ലാഹു ഏതത്തോളം പ്രാധാന്യം കൽപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. സാക്ഷികളെ സത്യം ചെയ്യിപ്പിക്കുക, അതു ശരിയല്ലെന്നു കണ്ടാൽ കൂടുതൽ നല്ലവരെ കൊണ്ടുവന്ന് അവരുടെ സത്യം കേൾക്കുക, മുമ്പിലും സാക്ഷിയായി കിട്ടുവാൻ പ്രയാസം നേരിടുമ്പോൾ അമൂല്യം സാക്ഷിയായി സ്വീകരിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള വിധികളെല്ലാം വസിയുത്തിന്റെ വിഷയത്തിലല്ലാതെ മറ്റൊരു വിഷയത്തിലും വ്യർത്ഥത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു കാണുകയില്ല. ഇതൊക്കെയായിട്ടും വസിയുത്തിന്റെയും, അതു പാലിക്കുന്നതിന്റെയും വിഷയത്തിൽ ഇന്നു മുമ്പിലും സമുദായം സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന നിലപാടു വളരെ പരിതാപകരമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വസിയുത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ മന്ത്രാലയം, അനന്തരാവകാശികൾക്കു അവരുടെ നിശ്ചിത ധാരികൾ വീതിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിലും, സക്കറത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ പാലിക്കുന്നതിലും, കടമിടപാടുകൾ ചെയ്യുന്നതിലുമെല്ലാം തന്നെ ഇന്നു മുമ്പിലും സമുദായം-മൊത്തമായി പറഞ്ഞാൽ വളരെ അനാസ്ഥയിലാണുള്ളതു. അല്ലാഹുവിൽ പ്രാണമില്ലാത്ത അല്ലാഹു സമുദായത്തിനു സൽബുദ്ധിയും, തന്റേടവും തോന്നിപ്പിക്കട്ടെ!

വിഭാഗം-15

112. അല്ലാഹു റസൂലുകളെ അയച്ചു കൂട്ടുന്ന ദിവസം! എന്നിട്ടു അവൻ പറയും: 'എന്താണു നിങ്ങൾക്കു ഉത്തരം നൽകപ്പെട്ടതു?'

അവർ പറയും: 'ഞങ്ങൾക്കു അറിവില്ല! നിശ്ചയമായും, നീതന്നെയാണു അദ്യശ്യകാര്യങ്ങളെ നന്നായി അറിയുന്നവൻ'.

١١٢-يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ
فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ
قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا
إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

112. അല്ലാഹു റസൂലുകളെ കൂട്ടുന്ന ദിവസം! അല്ലാഹു റസൂലുകളെ കൂട്ടുന്നതിനായി (അപ്പോൾ) അവൻ പറയും (ചോദിക്കും) 'എന്താണു നിങ്ങൾക്കു ഉത്തരം (മറുപടി) നൽകപ്പെട്ടതു? അവർ പറയും 'അറിവില്ല! ഞങ്ങൾക്കു നിശ്ചയമായും നീതന്നെ നല്ലപോലെ (വളരെ) അറിയുന്നവൻ അദ്യശ്യ (മറഞ്ഞ) കാര്യങ്ങളെ

ഖറീഫത്തു നാളിൽ അല്ലാഹു എല്ലാ റസൂലുകളെയും അവരുടെ സമുദായങ്ങളെയും ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതാണ്. (അപ്പോൾ) അവൻ പറയും (ചോദിക്കും) 'എന്താണു നിങ്ങൾക്കു ഉത്തരം (മറുപടി) നൽകപ്പെട്ടതു? അവർ പറയും 'അറിവില്ല! ഞങ്ങൾക്കു നിശ്ചയമായും നീതന്നെ നല്ലപോലെ (വളരെ) അറിയുന്നവൻ അദ്യശ്യ (മറഞ്ഞ) കാര്യങ്ങളെ നന്നായി അറിയുന്നവൻ' എന്നു.

ഖറീഫത്തു നാളിൽ എല്ലാ റസൂലുകളെയും അവരുടെ സമുദായങ്ങളെയും (ചോദ്യം ചെയ്യും, ചോദ്യം ചെയ്യും, ചോദ്യം ചെയ്യും) നൽകുന്നതു വ്യക്തമായി നിന്നും നബിവിചനങ്ങളിൽ നിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാണ്. എല്ലാ റസൂലുകളെയും പൊതുവെയുള്ള ചോദ്യവും അവരുടെ മറുപടിയുമാണു മുകളിൽ കാണുന്നത്. ഇസാ (അ) നബിയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയാണ് അദ്യശ്യ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്:-

113. അല്ലാഹു പറയുന്ന സന്ദർഭം: 'മർയ്യാമിന്റെ മകൻ ഇസാ, നീനക്കു നീന്റെ മതാവിനും എന്റെ [ഞാൻ ചെയ്ത] അനുഗ്രഹം ഓർക്കുക:

١١٣-إِذْ قَالَ اللَّهُ يُعَيِّنِي ابْنُ مَرْيَمَ
إِذْ كُنْتُ نَعْتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ

-(അതെ) പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കൊണ്ടു ഞാൻ നിന്നെ ബലപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം, തൊട്ടിലിൽവെച്ചും, മദ്ധ്യവയസ്കനായിക്കൊണ്ടും നീ മനുഷ്യരോടു സംസാരിക്കുന്ന നിലക്ക്;

إِذْ آيَدْنَاكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ
كَلِمًا نَّاسٍ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا
وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

-(ഗ്രന്ഥവും, വിജ്ഞാനവും, തുറന്നതും, ഇഞ്ചിലും നീനക്കു ഞാൻ പഠിപ്പിച്ചു തന്ന സന്ദർഭവും,

-കളിമണ്ണിൽനിന്നും എന്റെ അനുമതി പ്രകാരം പക്ഷിയുടെ ആകൃതിപോലെനി രൂപപ്പെടുത്തുകയും, എന്നിട്ട് അതിൽ നി ഉരുതുകയും, അപ്പോൾ അതു എന്റെ അനുവാദം കൊണ്ടു പക്ഷിയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭവും;

-ജാത്യാനയനയും, വെള്ളപ്പാണഡുകാരനെയും എന്റെ അനുവാദപ്രകാരം നി സുഖപ്പെടുത്തുന്ന (സന്ദർഭവും);

-മരണപ്പെട്ടവരെ എന്റെ അനുവാദപ്രകാരം നി (ജീവിപ്പിച്ചു) പുറത്തു വരുത്തുന്ന സന്ദർഭവും;

-ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളെ നിന്നിൽ നിന്നു ഞാൻ തടുത്തു തന്ന സന്ദർഭവും; (അതെ) അവരുടെ അടുക്കൽ നി വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി ചെല്ലുകയും, എന്നിട്ട് അവരിൽനിന്നും അവിശ്വസിച്ചവർ 'ഇതു വ്യക്തമായ ആഭിചാരമല്ലാതെ (മറൊന്നും) അല്ല' എന്നു പറയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ;-

وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ
كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِأُذُنِي
فَتَنفُخُ فِيهَا

تَكُونُ طَيْرًا بِأُذُنِي
وَتُبْرِئُ الزَّكَيمَ وَالْأَبْرَصَ بِأُذُنِي
وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى بِأُذُنِي
وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ
إِذْ جَعَلْتَهُمْ بَالِيتِينَ
فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ٥

113- وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّينَ
أَنْ امْنُوا بِي وَبِرَسُولِي
قَالُوا أَمَّا
وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ٦

113. 13-14 പരഞ്ഞപ്പോൾ, പരഞ്ഞ (പറയുന്ന) സന്ദർഭം. 13-14 അല്ലാഹു ഇസ്രാഇൽ മർയമിന്റെ മകൻ ദാദാ ഓർക്കുക, സ്തമരിക്കുക എന്നിങ്ങനെ അനുഗ്രഹം നിന്നെ നിന്നെ നിന്റെ മാതാവിനും കിട്ടി നിന്നെ ഞാൻ ബലപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കൊണ്ടു നിന്നെ സംസാരിക്കുന്ന നിലക്കു മനുഷ്യരോടു ചെല്ല തെറ്റിലിൽവെച്ചു മദ്ധ്യവയസ്കനായും നിന്നെ ഞാൻ പഠിപ്പിച്ചു തന്ന സന്ദർഭവും. 13-14 ഗ്രന്ഥം, എഴുത്തു വിജ്ഞാനവും തത്വതത്വവും ഇഞ്ചിലും നി സൃഷ്ടിക്ക (രൂപപ്പെടുത്തുന്ന) സന്ദർഭവും കളിമണ്ണിനാൽ ആകൃതിപോലെ, മാതിരി പക്ഷി (പറവ)യുടെ ആകൃതി എന്റെ സമ്മത (അനുമതി-ഉത്തരവും) പ്രകാരം നിന്നെ എന്നിട്ടു നി ഉരുതും. 13-14 അതിൽ നിന്നു അപ്പോൾ അതായിത്തീരും. പക്ഷി, പറവ ആകൃതി പ്രകാരം അനുരതികൊണ്ടു 'നി സുഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്ന' ജാത്യാനയന (ജനനാൽ കാഴ്ചയില്ലാത്തവനെ) വെള്ളപ്പാണഡുകാരനെയും നിന്നെ അനുവാദംകൊണ്ടു, ഉത്തരവു പ്രകാരം നി പുറത്തു വരുത്തുന്ന സന്ദർഭവും. 13-14 മരണപ്പെട്ടവരെ നിന്നെ അനുവാദംകൊണ്ടു, അനുമതി പ്രകാരം നിന്നെ ഞാൻ തടുത്ത സന്ദർഭവും. 13-14 ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളെ നിന്നിൽ നിന്നു നി അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി നി അപ്പോൾ പരഞ്ഞു അവിശ്വസിച്ചവർ അവരിൽ നിന്നു ഇതല്ല സിഹ്വർ (ആഭിചാരം-മാരണം) അല്ലാതെ വ്യക്ത (സ്വപക്ഷ)മായ 114. 13-14 ഞാൻ വഹിയ്ക്ക (സ്വകാര്യ സന്ദേശം) നൽകിയ സന്ദർഭവും. 13-14 ഹവ്വാനികൾക്കു നിങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുവിൻ എന്നു നിന്നിൽ, എന്നെക്കൊണ്ടു നിന്നെ എന്റെ റസൂലിലും, റസൂലിനെക്കൊണ്ടും നി അവർ പരഞ്ഞു നിങ്ങളെ വിശ്വസിച്ചു (എന്നു) നിന്നെ നിസംശയം വഹിക്കുക (എന്നും) നിങ്ങളെ (ആകൃത) എന്നു നിന്നെ മുസ്ലിംകൾ, കീഴൊത്തുണ്ടിയവർ

ഈസാ (അ) നബിക്കും മാതാവിനും ചെയ്തുകൊടുത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളെ ആദ്യം പൊതുവിൽ ഓർമ്മിപ്പിച്ച ശേഷം, അദ്ദേഹത്തിനു പ്രത്യേകമായി ചെയ്തുകൊടുത്ത അസംധാരണങ്ങളായ പല അനുഗ്രഹങ്ങളെയും അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച എല്ലാ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും ആലുഇംറാൻ ൧൧ മുതൽ ൨൨ വരെയുള്ള ഷുഅനും വചനങ്ങളിലും, അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലുമായി മുമ്പു വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇവിടെ വീണ്ടും അതാവർത്തിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്കു സംഭവിച്ചതായി ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ അജാനുഷിക ദുഷ്ടകാര്യങ്ങളെല്ലാം സിഫർ (ആചാരം അഥവാ മാരണം) ആണെന്നു പറഞ്ഞു ഇസ്രാഇലുകൾ - യഹൂദികൾ - അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിക്കുകയും അക്രമിക്കുകയും, അവസാനം കുമിശിൽ തറച്ചു കൊല്ലുവാൻ ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്തതും, അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു ആകാശമേന്മക്കയർത്തി രക്ഷപ്പെടുത്തിയതും അവിടെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇസ്രാഇലുകൾ തടുത്തുതന്നു വെന്നു പറഞ്ഞത്. ഈ സംഭവം നന്നത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽ വെച്ചല്ലെന്നു വ്യക്തമാണ്. അദ്ദേഹം ആകാശമേന്മക്കു ഉയർത്തപ്പെട്ട ശേഷം നടന്നതും, അല്ലെങ്കിൽ-ഇബ്നു കമീർ (൨) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ പോലെ-പരലോകത്തു വെച്ചു സ്വിയമത്തു നാളിൽ നടക്കുന്നതോ ആയിരിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ വചനത്തിലെ ക്രിയാനുപഞ്ചം മൂതകാല (موت) രൂപത്തിലായി കാണുന്നത് ഇതിനു തടസ്സമാകുന്നില്ലെന്നും, ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കുമെന്നു തീട്ടമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങിനെ മൂതകാല രൂപത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുക ഖുർആന്റെ ഒരു പതിവുവെന്നും ഇബ്നു കമീർ (൨) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കുള്ള മാർഗ്ഗത്തിൽ എന്ന സഹായിക്കുന്നവർ ആരാണുള്ളതെന്ന് ഈസാ (അ) ചോദിച്ചപ്പോൾ 'ഹവാരീ'കൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധന മേന്മയുടെ ലോകത്തു പ്രചരിപ്പിച്ചവരും, അപ്പോസ്തലന്മാർ (മുതൽമാർ) എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ-തങ്ങൾ അതിന്നു തയ്യാറാണെന്നു പറഞ്ഞു മുന്നോട്ടു വന്ന സംഭവവും ആലുതുറാനിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്. അതിനെക്കുറിച്ചാണു 114-ാം വചനത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നത്. ഹവാരീകൾക്കു വഹിയ് നൽകി എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അവർ പ്രവാചകന്മാരായിരുന്നുവെന്നു കരുതേണ്ടതില്ല. നബിമാർല്ലാത്തവരെക്കുറിച്ചും അവർക്കു വഹിയ് നൽകി എന്ന പ്രയോഗം ഖുർആനിൽ കാണാവുന്നതാകുന്നു. മുസാനബിയുടെ മാതാപിതൃവഹിയ് നൽകി എന്ന് ഒരു സ്ഥലത്തും (28:7) മേനിയുടെ വഹിയ് നൽകി എന്ന് വേറെ ഒരു സ്ഥലത്തും (16:68) പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. 'സ്വകാര്യ സന്ദേശം നൽകി, മരണിപ്പിച്ചു, ബോധനം നൽകി' എന്നിങ്ങനെ ഓഷാർത്ഥത്തിലുള്ള വഹിയ്യാണു അവിടങ്ങളിൽ അതുകൊണ്ടു മേഴും. അഥവാ നബിമാർക്കു പ്രത്യേകമായി നൽകപ്പെടുന്ന സാമൂഹികാർത്ഥത്തിലുള്ള വഹിയ്ക്കല്ല. ഈ വഹിയ്ക്കിനെപ്പറ്റി സൂ: ശൂറാ 51ൽ അല്ലാഹു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ നോക്കുക. ഹവാരീകളോടു ബന്ധപ്പെട്ട മത പ്രത്യേക സംഭവം അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

115. 'ഹവാരി'കൾ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (മർക്കുക്): 'മർയ്യാമിന്റെ മകൻ ഈസാ, ആകാശത്തുനിന്നു ഒരു ഭക്ഷണത്തളിക ഞങ്ങൾക്കു ഇറക്കിത്തരുവാൻ താങ്കളുടെ രബ്ബിനു സാധിക്കുമോ?' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ.'

١١٥- إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يُعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ
هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدًا
مِّنَ السَّمَاءِ

قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

116. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ അതിർന്നിന്ന്' തിന്നാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ സമാധാനമടയുവാനും, താങ്കൾ ഞങ്ങളോടു സത്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് വെണ്ണ ഞങ്ങൾക്കു അറിയുവാനും.

۱۱۶- قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَ
تُطْمِئِن قُلُوبُنَا
وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَّقْتَنَا

115. 15a പറഞ്ഞ സന്ദർഭം الحواريون എന്നാൽ യേശു ഈസാ ഇബ്നു മർയ്യാമിന്റെ മകനായ
 عيسى സാധിക്കുമോ, സാധ്യമാണോ ربه നിന്റെ (താങ്കളുടെ) ദൈവ് (ദൈവിന്ദു) 15b ഇറക്കുവാൻ
 علي ഞങ്ങളുടെമേൽ (ഞങ്ങൾക്കു) 15c ഒരു കേവലബലത്തിൽ من السماء ആകാശത്തുനിന്നു 16 അദ്ദേഹം പ
 റഞ്ഞു افتراف നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ 17 നിങ്ങളാണെങ്കിൽ مزمين സത്യവിശ്വാസി
 കൾ 116. 17a അവർ പറഞ്ഞു 18 ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു 19a ഞങ്ങൾ തിന്നുവാൻ 19b അതിൽനി
 ന്നു سلق സമാധാനമടയുവാനും, ശാന്തമാകുവാനും 20a ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ 20b ഞങ്ങൾ അറി
 യുവാനും 21 ഉണ്ടെന്നു 22a നീ (താങ്കൾ) ഞങ്ങളോടു സത്യം പറഞ്ഞു (പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു)

ഞങ്ങൾ അതിന് [ആ ക്ഷണത്തിലേക്ക്] സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവരായിരിക്കുവാനും (ഉദ്ദേശിക്കുന്നു).)

وَتَكُونُ عَلَيْهِمَا مِنَ الشَّاهِدِينَ

117. قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ ۚ وَأَنْزَلْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

117. മർയ്യാമിന്റെ മകൻ ഈസാ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ആകാശത്തു നിന്നു നീ ഞങ്ങൾക്കു ഒരു ക്ഷണത്തിലേക്ക് ഇറക്കിത്തരണമേ! ഞങ്ങൾക്കും-ഞങ്ങളിൽ ആദ്യമുള്ളവർക്കും, ഞങ്ങളിൽ അവസാനമുള്ളവർക്കും- അതൊരു ഉത്സാഹവും, നീന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു (മഹത്തായ) ദൃഷ്ടാന്തവുമായിരിക്കുമാറു. ഞങ്ങൾക്കു നീ ഉപജീവനം നൽകുകയും വേണമേ! നീ ഉപജീവനം നൽകുന്നവരിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനാണല്ലോ'.

118. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു അതു ഇറക്കിത്തരാം; എന്നാൽ, പിന്നീട് നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിക്കുന്നപക്ഷം, നിശ്ചയമായും ഞാൻ, ലോകരിൽ ഒരാളെയും ശിക്ഷിക്കാത്തതായ ഒരു (വമ്പിച്ച) ശിക്ഷ അവനെ ഞാൻ ശിക്ഷിക്കുന്നതാണ്'.

118. قَالَ اللَّهُ إِنِّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدُ مِنْكُمْ فَإِنِّي أَعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أَعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

117. ഈസാ അതിന്റെ മേൽ, അതിന്നു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരിൽ പെട്ട (വർ) 117. 118. ഈസാ പറഞ്ഞു മർയ്യാമിന്റെ മകൻ ഈസാ അല്ലാഹുവേ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, റബ്ബായ ഞങ്ങൾക്കു ഇറക്കിത്തരണമേ! ഒരു ക്ഷണത്തിലേക്ക് ആകാശത്തു നിന്നു അതായിരിക്കുമാറു, ആകുന്ന ഞങ്ങൾക്കു ഒരു ഉത്സവം, പെരുന്നാൾ ഞങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേവർക്കു ഞങ്ങളിൽ അവസാനത്തേവർക്കും ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും ക നീന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള ഞങ്ങൾക്കു നീ ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുകയും ചെയ്യണമേ നീയാകട്ടെ ഞങ്ങൾക്കു ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുന്നവരിൽ ഉത്തമനാകുന്നു 118. 118. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു നിശ്ചയമായും ഞാൻ അതിനെ ഇറക്കുന്നവനാണ് (ഇറക്കിത്തരാം) നിങ്ങളിൽ നിന്ന് എന്നാൽ ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിക്കുന്നപക്ഷം പിന്നീട്, ശേഷം നിങ്ങളിൽ നിന്നു എന്നാൽ നിശ്ചയമായും ഞാൻ അവനെ ശിക്ഷിക്കും ഒരാൾ ഒരു ശിക്ഷ ഞാൻ അതു ശിക്ഷിക്കുകയില്ല ഒരാളെയും ലോകരിൽ നിന്നു

ഈ സൂറത്തിന്നു 29 (ക്ഷണത്തിലേക്ക്) എന്നു പേർ പറയപ്പെടുന്നതിന് ആസ്പദമായ സംഭവത്തിന്റെ കഥയാണ് ഈ വചനങ്ങളിലെ ഉള്ളടക്കം. ക്ഷണസാധനങ്ങൾ വെക്കുവാൻ വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്ന സുപ്ര, മേശ തുടിക മുതലായവക്കാണ് 29 എന്നു പറയുന്നത്. പക്ഷേ, ക്ഷണസാധനങ്ങൾ അതിലൂടെയായിരിക്കുമ്പോൾ മേത്രമേ ആ വാക്ക് അതിന്നു ഉപയോഗിക്കൂ. ആകാശത്തു നിന്നു ഒരു ക്ഷണത്തിലേക്ക് ഇറക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതു ഹമാരികളാണ്. അവരാകട്ടെ-114-ാം വചനത്തിൽ നിന്നും, ആലുഹ്-റാൻ 52ൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നതു പോലെ-സത്യവിശ്വാസവും ഇസ്ലാമിന്റെ മാർഗ്ഗവും അംഗീകരിച്ചവരും, മതപ്രചാരണത്തിൽ ഈസാ (അ) നെ സഹായിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടു വന്നവരുമാകുന്നു. അവരെപ്പോലെ നിങ്ങളും ആയിത്തീരണമെന്ന സൂരത്തു സ"സ്വഹ"-14ൽ അല്ലാഹു നമ്മെ ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ സാർവത്രികമായ കഴിവിലും, ഈസാ (അ) നബിയിലുമൊക്കെ പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസം ഉള്ളവരായിരിക്കും അവരെന്നു ഇതിൽനിന്നല്ലാം വ്യക്തമാണല്ലോ. അപ്പോൾ, 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിന്' ആകാശത്തു നിന്നു ഒരു ക്ഷണത്തിലേക്ക് ഞങ്ങൾക്കു ഇറക്കിത്തരുവാൻ കഴിയുമോ

(...يُطْعَمُونَ) എന്നുള്ള അവരുടെ ചോദ്യത്തിനു കാരണം എന്തായിരിക്കും? ഇതിനെപ്പറ്റി ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. കൂട്ടത്തിൽ കൂടുതൽ നന്നായിത്തോന്നുന്നത് അധിക വ്യവസ്ഥകളും പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നതും ഇതാണ്:—

അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്കു അങ്ങിനെ ചെയ്തുതരുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടോ, അഥവാ ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അങ്ങിനെ ചെയ്തുതരുമോ, അല്ലെങ്കിൽ അങ്കുരക്കു അല്ലാഹുവിനോട് അങ്ങിനെ ചോദിക്കുമോ? എന്നിങ്ങിനെമുള്ള മൗനം മൗനത്തിലാണ് അവരുടെ ചോദ്യം. അതായത്, അല്ലാഹുവിനു അക്കാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിവുണ്ടോ എന്ന ബാഹ്യമായ അർത്ഥമല്ല അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. തങ്ങളുടെ ചോദ്യത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം അവർ തന്നെ വിവരിച്ചതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണിത്. കൂടാതെ, 113-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുള്ള അവാർക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ കഴിവിനെപ്പറ്റി സംശയമുണ്ടാകുവാൻ അവകാശവും ഇല്ലാ. ഇതനുസരിച്ച് 'നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ (...حافظوا) എന്നു ഈസാ (അ) അവരോടു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ഇങ്ങിനെയായിരിക്കും: നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളായ സമിതിക്ക് ഇതുമാതിരി ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നതു വളരെ സൂക്ഷ്മിക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹുവിനു ഏല്പാ കാര്യത്തിനു കഴിവുണ്ടെന്നിങ്ങനെക്കിയാമല്ലോ. വേണ്ടത്ര ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടു കഴിഞ്ഞ സമിതിക്ക് ഏതിയും ദൃഷ്ടാന്തത്തിന് ആവശ്യപ്പെടുന്നതു സത്യവിശ്വാസികൾക്കു യോജിച്ചതല്ല.

ക്ഷേണത്തളികക്കു ആവശ്യപ്പെട്ടതിന്റെ ലക്ഷ്യമായി അവർ വിവരിച്ചതു ഇവയാകുന്നു: (1) അതിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ ക്ഷിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. കേവലം ഭൗതികമല്ലാത്ത ഒരു ക്ഷേത്രപാർത്ഥം ആസരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹം ആർക്കും തോന്നുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. (2) ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ സമാധാനമാകുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കൂടുതൽ കാണുംതോറും വിശ്വാസം വർദ്ധിക്കുകയും മനസ്സാധാരണം കൂടുതലാകുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിപോലും മനസ്സാധാരണത്തിനുംവേണ്ടി ദൃഷ്ടാന്തത്തിനു അപേക്ഷിച്ച വിവരം 2:260ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതു സ്മരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. (3) അങ്കുര—ഈസാ (അ)—പറയുന്നതു സത്യമാണെന്നു അറിയാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അഥവാ, അദ്ദേഹം സത്യവാനാണെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞും വിശ്വസിച്ചും വാസ്തവ്യവകിലും ആ അറിവും വിശ്വാസവും കൂടുതൽ ദൃഢമായിത്തീർന്നുവാൻ അതു കാരണമാകുമെന്നുദ്ദേശ്യം. അല്ലാതെ, അദ്ദേഹം സത്യവാദിയെ അസത്യവാദിയോ എന്നു പരിശോധിക്കുമല്ല അവരുടെ ലക്ഷ്യം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യതയിൽ നന്നായെ വിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞവരാണല്ലോ അവർ. (4) അതിനു തങ്ങൾ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിത്തീർന്നുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ഈസാ (അ) നബിയുടെ മൗത്യപ്രബോധത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു വന്നവരാണ് ഹബാശികൾ. ആ സമിതിക്കു മറ്റുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കു പുറമെ നേരിൽ കണ്ടനുഭവിക്കുന്ന ഇത്തരവു ദൃഷ്ടാന്തം കൂടി ലഭിക്കുന്നതു ആ കൂട്ടം കൂടുതൽ ഫലപ്രദമായി നടത്തുവാൻ അവർക്കു ഉപകരിക്കുമല്ലോ.

ഹവാരികളുടെ ഈ ചോദ്യം സദ്യദ്ദേശ്യപരമാണെന്ന് ഈസാ (അ) കണ്ടു. അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോടു അതിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അക്കാലത്തുള്ളവർക്കും, ഭരണി തലമുറക്കും അതു ഒരു ഉൽസവമായിത്തീർത്തതും വിശ്വസിക്കണമെന്നുകൂടി അദ്ദേഹം അതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. പ്രാർത്ഥനക്കു അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ലഭിച്ച ഉത്തരം: 'ശരി, ക്ഷേണത്തളിക ഇറക്കിത്തരാം, പക്ഷേ, പിന്നെ നിങ്ങളിൽ നിന്നു അവിശ്വാസവും, നിന്ദ്യയും ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല, ഉണ്ടായാൽ, മുമ്പാകെ ഞാൻ നൽകിയിട്ടില്ലാത്ത കഠിനശിക്ഷ അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും.'

ഈ ഉപാധികൾക്കു ഹവാരികൾ സമ്മതിച്ചുവോ? ക്ഷേണത്തളിക ഇറക്കുകയുണ്ടായോ? ഒന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. രണ്ടിലൊന്നു തീർത്തു പറയത്തക്ക വേറെ തെളിവുകളുണ്ടില്ല. എങ്കിലും വ്യക്തത വ്യവസ്ഥാപാലത്തിൽ അധികമാളുകളും ക്ഷേണത്തളിക ഇറക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. വ്യക്തതന്റെ വാക്കുകളിൽനിന്നു തന്നെ ഇതിനു ചില സൂചനകൾ ലഭിക്കാതെയുണ്ടില്ല. കൂടാതെ, ഇബ്നുഅബ്ബാസ്, അമ്മാർ (റ) എന്നീ സഹാബികളിൽനിന്നും, താബിളുകളായ ചില മഹാൻമാരിൽനിന്നും വന്നിട്ടുള്ള ഏതാനും രിവായത്തുകളും അവർ അതിനു തെളിവായി ഉദ്ധരിക്കുന്നുമുണ്ട്. ചില രിവായത്തുകളിൽ, തളികയിലുണ്ടായിരുന്ന വിഭവങ്ങൾ അപ്പം, മൽസ്യം, ചില പഴങ്ങൾ എന്നിവയായിരുന്നുവെന്നും കാണാം. ചില രിവായത്തുകൾ അതിശയോക്തി നിറഞ്ഞതും ദുർബ്ബലങ്ങളാണെന്നതിലും കൂടുതൽ രിവായത്തുകളും തള്ളപ്പെടാവുന്നവയുമല്ല. നൽകുന്ന പ്രകാരമുള്ള താക്കീത് അല്ലാഹു നൽകിയതൊട്ടുകൂടി ഹവാരികൾ തങ്ങളുടെ ആവശ്യം പരിവർത്തിച്ചുവെന്നും, അതുകൊണ്ടു തളിക ഇറക്കപ്പെടുകയുണ്ടായില്ലെന്നുമാണ് ഹസൻ, മുഖരഹിദ് (റ) എന്നിവരിൽനിന്നു രിവായത്തു വന്നിട്ടുള്ളത്. വ്യക്തത വ്യവസ്ഥാപാലത്തിൽ ഒരു വിഭാഗം ഈ അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. അധികപക്ഷത്തിന്റെ അഭിപ്രായമാണ് ഇബ്നുഅമ്മാർ (റ) ശരിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇബ്നുക്വമീർ (റ) ആകട്ടെ, തളിക ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന അഭിപ്രായത്തെയും ശരിവെച്ചുകാണുന്നു. ﴿...﴾

ഞാൻ അവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോഴൊക്കെ ഞാൻ അവരുടെ മേൽ (നോട്ടം ചെയ്യുന്ന) സാക്ഷിയായിരുന്നു; അങ്ങനെ, നീ എന്നെ പൂർണ്ണമായെടുത്തപ്പോൾ, അവരുടെ മേൽ നോട്ടം വഹിക്കുന്നവൻ നീതന്നെ ആയിരുന്നു. നീയാകട്ടെ, എല്ലാ കാര്യത്തിനും മേൽ (നോട്ടം ചെയ്യുന്ന) സാക്ഷിയുമാകുന്നു.

121. 'നീ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം, അവർ നിന്റെ അടിയാൻമാരാകുന്നു. [നിനക്കതിനു അർഹതയുണ്ട്.] നീ അവർക്കു പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ, നീതന്നെയാണല്ലോ പ്രതാപശാലിയും അഗാധജ്ഞനുമായുള്ളവൻ. [നീ ഉദ്ദേശിച്ചപോലെ ചെയ്യാൻ നിനക്കു യാതൊരു തടസ്സവും ഇല്ലതാനും.]'

وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا
مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي
كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ
وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

١٢١- إِنْ تَعَذَّلْتُمْ عَنْ آلِهَافِ عِبَادِكِ

وَأِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ
فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

അതായതിരുന്നു നീ അവരുടെമേൽ, അവരിൽ സാക്ഷി (സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവൻ) ഞാൻ ആയിരുന്നപ്പോൾ ഉണ്ടായപ്പോഴൊക്കെ അവരിൽ അങ്ങനെ നീ എന്നെ പൂർണ്ണമായെടുത്ത (പിടിപ്പെടുത്ത)പ്പോൾ നിതന്നെ ആയിത്തീർന്നു, ആയിരുന്നു നീയോടടുത്തു വഹിക്കുന്നവൻ നീ അവരുടെ മേൽ നീയാകട്ടെ എല്ലാ കാര്യത്തിന്റെ മേലും (കാര്യത്തിനും) സാക്ഷ്യം (മേൽനോട്ടം) വഹിക്കുന്നവനാണ് 121. നീ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്ന പക്ഷം എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അവർ നിന്റെ അടിയാൻമാരാണു നീ പൊറുക്കുന്നപക്ഷമോ, പൊറുക്കുകയാണെങ്കിൽ നീ അവർക്കു എന്താൽ നിശ്ചയമായും നീതന്നെയാണ് പ്രതാപശാലി അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിമാൻ, വിജ്ഞാനി

ഖിയാമത്തു നാളിൽ അല്ലാഹുവും ഇഹസാ (അ) നബിയും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന സംഭാഷണമാണിതെന്നും, ഇഹസാ (അ) നെ ആകാശത്തേക്കു ഉയർത്തിയശേഷം സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞ സംഭാഷണമാണിതെന്നും രണ്ടിപ്രായം ഖുർആൻ വ്യവസ്ഥാക്കളിലുണ്ട്. ഇതനുസരിച്ചാണ് 15 (ഖശ) എന്ന മൂതകാല ക്രിയക്കു മൂതകാലത്തെ കുറിക്കുന്ന രൂപത്തിലും ഭാവികാലത്തെ കുറിക്കുന്ന രൂപത്തിലും അർത്ഥം വരാമെന്നു പരിഭാഷയിൽ നാം സൂചിപ്പിച്ചത്. ഒന്നാമത്തേതാണു മൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം. ആ അഭിപ്രായത്തോടാണ് ഇബ്നുക്കഥീർ (9) ബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഇബ്നുജരീർ (9) രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായങ്ങളും ശാഖിച്ചുകാണുന്നു. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയം.

സംഭാഷണം ഇഹസാ (അ) ഉയർത്തപ്പെട്ടശേഷം നടന്നു കഴിഞ്ഞതായാലും ഖിയാമത്തു നാളിൽ നടക്കുവാനിരിക്കുന്നതായാലും ശാഖി, ഇഹസാ (അ)നെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവായ മർയം (അ)നെയും ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇലാഹാക്കി (ദൈവമാക്കി) യെന്നുള്ള ആക്ഷേപമാണ് ഇതിലെ പ്രധാന സംഗതി. ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിലവിലിരുന്ന ഒരു വിശ്വാസം അവരുടെമേൽ വെച്ചുകെട്ടുകയാണ് ഈ വചനം മുഖേന ഖുർആൻ ചെയ്യുന്നതെന്നും, തങ്ങൾ മർയമിനെ ദൈവമായി അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെന്നും ചില ക്രിസ്തീയ പാതിരീതികൾ പറഞ്ഞും പ്രചരിപ്പിച്ചും വരാറുണ്ട്. ഈ ആരോപണത്തിനു അല്ലാമാ സയ്യിദ് മഹ്മൂദ് ആലുസീ (9) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ മൂന്നു മറുപടികൾ ഉദ്യരിച്ചു കാണാം. അവയിൽ മൂന്നാമത്തെ മറുപടി ഉദ്യരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: 'ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ മർയമിനെ ദൈവമാക്കിയ ഒരു വിഭാഗം മുൻകാലത്തു ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അവർ 'മർയമി വിഭാഗം' എന്നു അറിയപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും ചിലർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഇതാണു കൂടുതൽ നല്ല മറുപടി. ഇക്കാലത്തുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ അങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല'. (١٢١) ഇന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ പലരും മർയം (അ) ദൈവമാണെന്നു പറയുന്നില്ലെങ്കിലും അവരുടെ പൂർവ്വികൻമാരിൽ ആ

വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, ഇസാ (അ)നെക്കുറിച്ചുനിലവിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വിശ്വാസപ്രകാരം തന്നെ മർയ്യിലും അവർ ദിവ്യത്വം കൽപിക്കുന്നതായി എർപ്പെടുന്നുവെന്നും തീർച്ചയാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഏറ്റവും അടിസ്ഥാനപരമായ തത്വങ്ങൾപോലും ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മററത്തിരുത്തം ചെയ്യപ്പെടുകയും പെൺമക്കളെ ഉപേക്ഷിച്ച് നാശപ്പെടുകയും ചെയ്തവയാണ്. അക്കൂട്ടത്തിൽ, ആ പഴയ വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തം നിലവിലുള്ള ചില ക്രിസ്തീയ വിഭാഗങ്ങൾ കയ്യൊഴിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ അതിശയിക്കാനൊന്നുമില്ല. ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ തന്നെ ചില വിഭാഗക്കാർ ഇന്നും മർയം (അ) നു ദിവ്യത്വം കൽപിച്ചു വരുന്നുണ്ടുതാനും. വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിന്റെ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു ഈ പരമാർത്ഥം വ്യക്തമാണ്.

'യേശുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയം'യെക്കുറിച്ചു നിഘണ്ടു പറയുന്നു: 'അപ്പോ ക്രിഹാ സുവിശേഷങ്ങളെ (*) എഴുതിയവരും അവയെ വിശ്വസിച്ചവരും ഇവളെ ആരാധ്യയായി കരുതി. ക്രിസ്താബ്ദം 450നോടുകൂടി ഇവൾക്ക് 'ദൈവത്തെ പ്രസവിച്ചവൾ' എന്ന സ്ഥാനപ്പേർ നൽകി. തന്മൂലം അനേകർ ഇവൾക്കു 'ദൈവ മാതാ' എന്നു സംബോധന നൽകി. ഇവളെ ആരാധിക്കേണ്ടതാണെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനു ശേഷം, ഇവൾ പരപരഹിതയാണെന്നും, ശരീരം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോയി എന്നും വിശ്വസിച്ചു തുടങ്ങി. റോമാ സഭക്കാർ ഇവളെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാൻ നടത്തിയ ആരാധനാമുദ്രകളെ നോക്കിയാൽ ആ സഭയിൽ അനേകർ യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെത്തന്നെ അവന്റെ അമ്മയായ മറിയമയെയും ബഹുമാനിക്കുന്നുവെന്നു കാണാം. (വേ. പു. നി. ഓ: 331) നബി(സ) യുടെ കാലത്തു റോമാ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന ഹിറഖ്ലിയൂസിന്റെ പതാകയിൽ 'ദൈവമാതാവി'ന്റെ ചിത്രം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അതിന്റെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടു തന്റെ പതാക താണുപോകയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നും ചില പണ്ഡിതന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തി കാണുന്നുമുണ്ട്. മേൽ ഉദ്യരിച്ചതിൽ നിന്നു ഇക്കാര്യത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ചിലർ-പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ വിശേഷിച്ചും-മർയം (അ) നെപ്പറ്റി ദൈവമെന്നു പറയാനില്ലെങ്കിലും, അവരെ ദൈവമായിത്തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മുൻകാലത്തു കരുതി വന്നിരുന്നുവെന്നും, ഇന്നും ചിലർ കരുതി വരുന്നുണ്ടെന്നും, ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവന അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ ശരിയാണെന്നും, ഈ വാസ്തവം മുടിവെച്ചുകൊണ്ടാണ് പ്രസ്തുത പാതിരിമാർ ഖുർആന്റെ നേരെ ആക്ഷേപം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതെന്നും സ്పഷ്ടമായല്ലോ. ﴿البقرة﴾

അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അരിബ്നിൽ ആസ്വ (റ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു അബീഹാത്മി (റ) രിവായത്തു ചെയ്യുന്നു: ഇസാ (അ) പറഞ്ഞ ﴿البقرة﴾ (നീ അവരെ ശിക്ഷിക്കണമെന്ന് അവർ നിന്റെ അടിമൻമാരാണ്....) എന്ന വാക്യം അതിന്റെ അവസാനം വരെ നബി (സ) ഓടുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ടു രണ്ടു കൈയും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് 'അല്ലാഹുവേ! എന്റെ സമുദായം!!' എന്നു പറഞ്ഞു അവിടുന്ന് കരയുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു ജിബ്രീൽ (അ) നോടു പറഞ്ഞു: നിന്റെ രബ്ബിനു നല്ലവണ്ണം അറിയാം, എന്നാലും നീ മുഹമ്മദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു കരയുവാൻ കാരണമെന്തെന്ന് ചോദിക്കുക. അങ്ങനെ, ജിബ്രീൽ (അ) വന്നു ചോദിച്ചു. തീരുമെന്നു വിവരം അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു ജിബ്രീലിനോടു പറഞ്ഞു: 'നീ മുഹമ്മദിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു പറയുക: നിന്റെ സമുദായത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ നാം നിന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിത്തന്നേക്കും. നിന്നെ നാം അത്യപ്തിപ്പെടുത്തുകയില്ല.' ഏതാണിപ്രകാരം മുസലിമും (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ൽനിന്നു അബൂദാവൂദും (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി കാണാം: 'ഖിയാമത്തു നാളിൽ ആദ്യമായി വസത്രം ധരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു ഇബ്നാഹ്മിന' (അ) ആയിരിക്കും. അറിയുക: എന്റെ സമുദായത്തിൽനിന്നു ചില മനുഷ്യരെ കൊണ്ടുവന്ന് അവരെ ഇടത്തുവശത്തേക്കു (അവിശ്വാസികളായ ദുർജ്ജനങ്ങളുടെ പക്ഷത്തേക്കു) എടുക്കും. അപ്പോൾ, ഞാൻ: 'എന്റെ ആൾക്കാർ!' എന്നു പറയും. അപ്പോൾ ഏന്നോടു പറയപ്പെടും: 'അവർ താങ്കൾക്കുശേഷം പുതുതായി ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തതിനെക്കുറിച്ചു

(*) തള്ളപ്പെട്ട വേദപുസ്തകങ്ങൾ (الكتب المرفوضة) എന്നു വിവക്ഷ. വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: 'അപ്പോക്രിഫാ, എന്നാൽ ഒളിക്കപ്പെട്ടത്' എന്നർത്ഥം. ആദ്യം മറ്റുള്ളവർ വായിക്കരുതിരിക്കുവാനായി പഴയ നിയമത്തിൽ ഉൾപ്പെടാതെ രഹസ്യമായി വെച്ചിരുന്ന ചില പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.....ആദ്യ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇവയെ ഉപയോഗിച്ചു എങ്കിലും ഈ പുസ്തകങ്ങൾക്കും പഴയ നിയമത്തിനുമുള്ള വ്യത്യാസം ഇവർക്കു മനസ്സിലായി. അതു നിമിത്തം ഇവ സ്വീകാര്യങ്ങളല്ല എന്നു അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. പുതിയ നിയമ പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതപ്പെട്ടശേഷം ഇവയുടെ മഹിമ ക്രമേണ കുറഞ്ഞുപോയി. ഇവയെ വിശുദ്ധ വേദത്തിലെ പുസ്തകങ്ങളുടെ ചേർക്കാൻ പാടില്ല എന്നുള്ള അഭിപ്രായമുണ്ടായപ്പോൾ ഇവർക്കു 'തള്ളപ്പെട്ട പുസ്തകങ്ങൾ' എന്നു പേരു വന്നു.... (ഓ: 15).

അങ്കുരക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ.' അപ്പോൾ ആ നല്ല അടിയാൻ (ഇസാ നബി) പരഞ്ഞതുപോലെ ഞാൻ പറയും: ... (ഞാൻ അവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ അവരിൽ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവനായിരുന്നു....) അപ്പോൾ പറയപ്പെട്ടു: 'അങ്കുര അവരെ പിരിഞ്ഞതു മുതൽ അവർ പിന്നാക്കം മടങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.' ഈ ഹദീസ് ബുഖാരി (9) യും ഉദ്യരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു രാത്രി, മനാം പുലരുമ്പോളെ ... (നീ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം അവർ നിന്റെ അടിയാൻമാരാണ്) എന്ന തുടങ്ങി ആയത്തിന്റെ അവസാനംവരെ മതിക്കൊണ്ടു നബി (സ) നമസ്കരിച്ചതായും ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (അ:ന)

ഒരു സംഗതി ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായതു: എന്ന വാക്കിനു 'നീ ഏന്റെ ആയുസ്സു പൂർത്തിയാക്കിയപ്പോൾ' എന്നും മറ്റും വാക്കർത്ഥം കൽപിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം കൂറിയ സംഭവത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടശേഷം പിന്നീടു മരണപ്പെട്ടുപോയിരിക്കയാണെന്നും, ഉപരിലോകത്തക്കു ഉയർത്തപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, കാലാവസാനത്തിൽ അദ്ദേഹം മൂമിയിലേക്കു ഇറങ്ങി വരുമെന്ന വിശ്വാസം ശരിയല്ലെന്നും, അതു ക്രിസ്ത്യാനികളിൽനിന്നു മുസ്ലിംകളിലേക്കു നൂഴ്ത്തുകയറിയ വിശ്വാസമാണെന്നും മറ്റും ചില വ്യക്തതകൾ രൂപംകൊണ്ടു വലിച്ചുനീട്ടി പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. ൧൪ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥങ്ങളായും പ്രയോഗങ്ങളായും കുറിച്ചു സൂ: ആലൂഇംറാൻ 55-ാം വചനത്തിൽവെച്ചും മറ്റും നാം വേണ്ടത്ര വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇവിടെ ആ ലംഗം വിട്ടു കളയുകയാണ്. 'മരണപ്പെട്ടതുക' എന്നല്ല ഇവിടെ അതിനു അർത്ഥമെന്നും, മൂമിയിലെ ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കുക എന്നാണ് ഉദ്ദേശമെന്നും, മൂമിയിലെ ജീവിതം അവസാനിപ്പിച്ചു ഉപരിലോകത്തക്കു ഉയർത്തപ്പെടുക മാത്രമാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നും കാര്യകാരണസഹിതം നാം അവിടെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം മരിച്ചു, മൂമിയിലേക്കു ഇറങ്ങി വരുമെന്നു മുസ്ലിംകൾ വിശ്വസിക്കുന്നത് സ്വഭവത്താൽ പല ഹദീസുകളായും അസ്ഥാനമാക്കിയുണ്ടെന്നും-ഇവർ പറയുംപോലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ അന്യകരിച്ചതു കൊണ്ടല്ലെന്നും സെലഫിക സമീപങ്ങളിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

122 അല്ലാഹു പറഞ്ഞു (അഥവാ പറയുന്നതാണ്): ഇതു, സത്യവാൻമാർക്കു തങ്ങളുടെ സത്യം ഉപകരിക്കുന്ന ദിവസമാകുന്നു. അവർക്കു അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായിരിക്കും.- (അവർ) അതിൽ ഏന്നെന്നും നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ.

അവരെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ്: അവനെക്കുറിച്ചു അവരും തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ്.

അതത്രെ വമ്പിച്ച വിജയം!

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَفْعَلُ الصَّادِقِينَ
صَدَقَتُهُمْ لِيُخْرِجَنَّهُمْ مِنْ خُبْرِهِمْ
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ
ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

122. ൧൧൨ അല്ലാഹു പറഞ്ഞു, പറയും ൧൧൨ ഇതു ദിവസമാകുന്നു ൧൧൨ ഉപകരിക്കുന്ന, ഫലംചെയ്യുന്ന ൧൧൨ സത്യവാൻമാർക്കു, സത്യം പറയുന്നവർക്കു ൧൧൨ തങ്ങളുടെ സത്യം ൧൧൨ അവർക്കുണ്ടു, ഉണ്ടായിരിക്കും ൧൧൨ (ചില) സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ ൧൧൨ നടക്കും (ഒഴുകും) ൧൧൨ അവയുടെ അടിയിലൂടെ ൧൧൨ അരുവികൾ, നദികൾ ൧൧൨ സ്ഥിര (നിത്യ) വാസികളായിക്കൊണ്ടു ൧൧൨ അതിൽ, അവയിൽ ൧൧൨ ഏന്നെന്നും, സ്ഥിരമായും, ഏക്കലവയും ൧൧൨ അല്ലാഹു തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ് ൧൧൨ അവരെപ്പറ്റി ൧൧൨ അവരും തൃപ്തിപ്പെടുന്നതാണ് ൧൧൨ അവനെപ്പറ്റി ൧൧൨ അതത്രെ വിജയം ൧൧൨ വമ്പിച്ച, മഹത്തരമായ

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഭവങ്ങൾ അധിക വ്യാഖ്യാനത്താക്കളും പറയുന്നതുപോലെ, മറിയാമത്തു നാളിൽ നടക്കുന്നതായാലും, ഇബ്നുജരീറും (9) മറ്റു ചിലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുപോലെ ഇസാ (അ) ഉയർത്തപ്പെട്ടശേഷം നടന്നിട്ടുള്ളതായാലും- രണ്ടായാലും- ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുവിയാമത്തു നാളിനെക്കുറിച്ചു തന്നെയാകുന്നു. പക്ഷം-ഇബ്നുജരീർ (9) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ- ആദ്യത്തെ അഭിപ്രായ പ്രകാരം

ഈ വചനത്തിലെ വാക്യങ്ങൾ, ഇസാ (അ) നബിയുടെ മറുപടിയെ തുടർന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നതായിരിക്കും. രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായ പ്രകാരം ആ മറുപടിയും ഈ വചനവുമായി ഒരു പ്രത്യേക ബന്ധം ഉണ്ടായിരിക്കുമായില്ല.

സത്യവാർത്തയ്ക്കു അവരുടെ സത്യം ഉപകരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം, ഇഹത്തിൽവെച്ചു സത്യം പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർക്കു പരലോകത്ത് അതുമൂലം പ്രയോജനം-അഥവാ വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം-ലഭിക്കുമെന്നത്രെ. അല്ലാതെ, ഇഹത്തിൽവെച്ചു സത്യം പാലിച്ചില്ലെങ്കിലും പരലോകത്തു വിചാരണാവേളയിൽ സത്യം തുറന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു രക്ഷനേടാമെന്നല്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ശാരപനായ സർഗ്ഗീയ ജീവിതം സിദ്ധിക്കുകയെന്നതു മഹാഭാഗ്യം തന്നെ. എന്നാൽ അതിനേക്കാൾ വമ്പിച്ച ഭാഗ്യമത്രെ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി ലഭിക്കൽ. (رزقان من أكبر) അതുകൊണ്ടാണ് അവർക്കു സമീരമായസർഗ്ഗീയ ജീവിതമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞത്. അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിയും അവർക്കു ലഭിക്കുമെന്നു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു അവരെക്കുറിച്ചു തൃപ്തിപ്പെടുമ്പോൾ അവർക്കവൻ നൽകുന്ന അവർണ്ണനീയങ്ങളായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അവർക്കു മതിവരുമ്പോൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അവർക്കു അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു പരിപൂർണ്ണമായ തൃപ്തിയായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുക. ഇതിൽപരം ഭാഗ്യം മറ്റൊന്നുണ്ട്? ഇല്ല, ഒന്നുമില്ല. അതുതന്നെ ഏറ്റവും മഹത്തായ ഭാഗ്യം! (ذلك هو الفوز العظيم)

123. അല്ലാഹുവിനാണ് ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും അവയിലുള്ളതിന്റെയും രാജത്വം.
അവൻ ഏല്പാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

١٢٣- اللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا فِيهِنَّ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

123. ഓ അല്ലാഹുവിനാണു ഈ രാജത്വം ആകാശങ്ങളുടെ ഭൂമിയുടെയും അവയിലുള്ളതിന്റെയും അവൻ അവനാകട്ടെ ഏല്പാ കാര്യത്തിനും വസ്തുവിന്റെ മേലും കഴിവുള്ളവനാണ്

ഏല്പാ സന്നാതന നിയമങ്ങളുടെയും, ഏല്പാ ധാർമ്മിക വ്യവസ്ഥകളുടെയും, ഇസ്ലാമികമായ ഏല്പാ വിശ്വാസപാരമ്പര്യം മറുപടിയുടെയും അടിസ്ഥാന പൂർണ്ണമാകുന്നതാണു ഈ വചനം. അർത്ഥമാത്രം വാക്കുകൾ, അർത്ഥപൂർണ്ണമായും വ്യംപ്തിയും നോക്കുമ്പോൾ സർവ്വ വ്യംപകവും! ഈ വചനത്തോടെ അല്ലാഹു ഈ മഹത്തായ സൂരത്തു അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

اقه أكبر اقه أكبر. لا اله الا اقه راقا أكبر. اقه أكبر رقه الحمد.
اللهم لك الحمد والمنة ونفضل

[كان الفراغ من توريد تفسير هذه السورة المباركة ليلة عيد الاضحى - ليلة الخميس سنة ١٢٩٦ هـ الموافق ١٩٧٦/١٢/١ م
والفراغ من تبيته يوم الثلاثاء الثامن عشر من رمضان المبارك سنة ١٢٩٨ هـ الموافق ١٩٧٨/٨/٢٣ م - ٢٤]

6. സൂറത്തുൽ അൻആം

മക്കയിൽ അവതരിച്ചതു — വചനങ്ങൾ 165 — വിഭാഗം (റുകൂഅ്) 20

ഈ സൂറത്തു മുഴുവനും ഒരു പ്രാവശ്യം തന്നെ അവതരിച്ചതാണെന്നും, ഇതവതരിച്ചപ്പോൾ ഇതിന്റെ ബഹു കണാർത്ഥം വളരെ മലക്കുകളും അതോടൊപ്പം ഇറങ്ങുകയുണ്ടായെന്നും കണിക്കുന്ന പല രിവായത്തുകളും കാണുന്നു. മക്കീ സൂറത്തുകളിലെ പതിവു പ്രകാരം ഇതിലെ പ്രധാന പരാമർശങ്ങൾ മുശ്‌രിക്കുകളുടെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെയും, തൗഹിദിനെയും സംബന്ധിച്ചാകുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ, ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളാകുന്ന കാലികളെ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്ക് നേർച്ചവഴിപാടാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള മുശ്‌രിക്കുകളുടെ ദുരാചാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ഈ സൂറത്തിൽ കൂടുതൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇതിനു مَالِيَّةٌ (കാലികളുടെ-അഥവാ ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളുടെ-അർത്ഥം) എന്ന പദമുപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇതിലെ പ്രശംസണങ്ങൾ പലതും മക്ക മുശ്‌രിക്കുകളെ പരാമർശിക്കുന്നവയായതുകൊണ്ടു അവരുടെ പല വാദങ്ങളും തർക്കങ്ങളും ١٢٦ (അവർ പറയുന്നു) എന്നും, അവർക്കുള്ള മറുപടികൾ ١٢ (പറയുക) എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്നതായി കാണാം.

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ

1. (സർവ്വ) സ്തുതി (യും) അല്ലാഹുവിനാണ്; ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിക്കുകയും, അന്ധകാരങ്ങളും, പ്രകാശവും ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തവൻ,

എന്നിട്ടും അവിശ്വസിച്ചവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോടു സമസ്തപ്പെടുന്നു.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١- اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَ
اَلْاَرْضَ
وَجَعَلَ الظُّلُمٰتِ وَالتُّورَةِ
تُمَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ یَعْدِلُوْنَ

1. الحمد സ്തുതി (എല്ലാം) ۞ അല്ലാഹുവിനാണ് ۞ الَّذِیْ സൃഷ്ടിച്ചവൻ, സൃഷ്ടിച്ചവനായ ആകാശങ്ങളെ السَّمٰوٰتِ ഭൂമിയെയും اَلْاَرْضَ അവൻ ആക്കുക(ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു, ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു اَلظُّلُمٰتِ അന്ധകാരങ്ങളെ الظُّلُمٰتِ പ്രകാശത്തെയും ۞ പിന്നെ, എന്നിട്ടും الَّذِیْنَ അവിശ്വസിച്ചവർ ۞ തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോടു, റബ്ബിന്നു یَعْدِلُوْنَ അവർ സമസ്തപ്പെടുന്നു, കിടയൊപ്പിക്കുന്നു.

2. അവനത്രെ, കളിമണ്ണിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ; പിന്നെ അവൻ ഒരു അവധി നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു. നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു അവധി അവന്റെ അടുക്കലുണ്ടുതാനും. എന്നിട്ടും, നിങ്ങൾ സന്ദേഹപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു!

۞ فَوَالَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ
ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا
وَاجِلٌ مُّسَيِّ عِنْدَهُ
ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ۝

3. അവൻ തന്നെയാണ് ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും അല്ലാഹു. നിങ്ങളുടെ രഹസ്യവും, നിങ്ങളുടെ പരസ്യവും അവൻ അറിയുന്നു. നിങ്ങൾ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിക്കുന്നതും അവൻ അറിയുന്നു.

۞ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ
يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ
وَيَعْلَمُ مَا تُكْسِبُونَ ۝

2. അവനത്രെ യാതൊരുവൻ, അവൻ യാതൊരുവനാണു നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ച കളിമണ്ണിനാൽ, കളിമണ്ണിൽനിന്നു പിന്നെ അവൻ നിശ്ചയം ചെയ്തു. തീരുമാനിച്ചു ഒരുവധി പേരു പറയപ്പെട്ട (നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട) അവധി അവന്റെ അടുക്കലുണ്ടു(താനും) പിന്നെ, എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ നിങ്ങൾ സന്ദേഹ (സംശയ)പ്പെടുന്നു. 3. അവൻ അല്ലാഹുവത്രെ ആകാശങ്ങളിൽ ഭൂമിയിലും അവൻ അറിയും, അറിയുന്നു നിങ്ങളുടെ രഹസ്യം നിങ്ങളുടെ പരസ്യവും അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യും നിങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുന്നതും, പ്രവർത്തിച്ചു വെക്കുന്നതും

الحَدِيثُ (അല്ലാഹുവിനാണു സർവ്വസത്യതീയ്യം) എന്നുള്ള സത്യതീകീർത്തന വാക്യം കൊണ്ടു ആരംഭിക്കുന്ന അഞ്ചു സൂറത്തുകളിൽ രണ്ടാമത്തേതാണിത്. ഒന്നാമത്തേതു ഫാതിഹയും, മൂന്നാമത്തേതു അൽകാഫും, നാലാമത്തേതു സബ്ഉം, അഞ്ചാമത്തേതു ഫാതിഹുമാകുന്നു. മൊഴാനിലും ഈ വാക്യത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാൽ, സത്യതീകീർത്തനങ്ങൾകൊല്ലം, യഥാർത്ഥത്തിൽ അർഹനായുള്ളവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണെന്നു തെളിയിക്കുന്ന അവന്റെ ചില സവിശേഷ ഗുണങ്ങളായിരിക്കും അവയെന്താണെന്നതാണ്.

ഹ (സത്യതി) എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥമാദ്യശൃംഗങ്ങളും, എല്ലാ സത്യതീയും അല്ലാഹുവിനാണെന്നു പറയുന്നതിന്റെ അൽപര്യവും സൂറത്തുൽ ഫാതിഹയിൽ വെച്ചു കൃത്യ വിവരിച്ചു കാണിയിട്ടുണ്ട്. ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചവനും, അന്യകാരവും പ്രകാശവും ഏർപ്പെടുത്തിയവനും അല്ലാഹു തന്നെയാണെന്നു മൂലം വിക്കുകയും അറിയാം. അപ്പോൾ, അതിലൊന്നിലും പങ്കില്ലാത്തതും, അവന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ പെട്ടതുകൊണ്ട് വസ്തുക്കളെ അവ ജീവികളോ നിർജീവികളോ ആവട്ടെ-ആരായിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ട് അവനോടു സമർപ്പിക്കുകയും കീടയെപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു തികച്ചും വിരോധാഭാസവും, വിഡ്ഢിത്തവുമാണല്ലോ. ഇതാണു ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. എല്ലാത്തരം അന്യകാരങ്ങളെയും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു تَعَالَى (അന്യകാരങ്ങൾ) എന്നു ബഹുവചന രൂപത്തിലും, ഏതൊന്നിന്നു പ്രകാശമെന്നു പറയാമോ അതിനെക്കൊണ്ടും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു رَبِّ (പ്രകാശം) എന്നു ഏകവചന രൂപത്തിലുമാണു ഇവിടെയും മറ്റു പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതിന്നു പല കാരണങ്ങളും വ്യവസ്ഥാപരമായ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. അന്യകാരങ്ങളുടെ വൈവിധ്യവും, തരവുത്സംസവും, അതിന്റെ ആധിക്യവും സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അതിനെ ബഹുവചനമായും, അന്യകാരങ്ങളെ നീക്കം ചെയ്യുവാനുള്ള ഏകമർഗ്ഗം അതാതിന്നുസരിച്ച പ്രകാശം മാത്രമാണെന്നു സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അതിനെ ഏകവചനരൂപത്തിലും പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണെന്നു സാമാന്യമായി പറയാം. ഇരുട്ടും വെളിച്ചവും ഉണ്ടാക്കിയവൻ അല്ലാഹുവെന്നെന്നു പറഞ്ഞതിൽ, തിൻമകളുടെ സ്രഷ്ടാവോകുന്ന അന്യകാര, എന്ന ഒരു വൈഭവത്തിലും,

നീക്കമുള്ള സ്രഷ്ടാവായ പ്രകാരം എന്ന മറ്റൊരു ദൈവത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്ന ഹിതവാദത്തി (*)ന്റെ വണ്ഡനംകൂടി ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിന്റെയും സ്രഷ്ടാവ് അല്ലാഹുവെന്നും, രണ്ടും അവന്റെ സൃഷ്ടിയെന്നെന്നു കിഴിവക അഭിനെയും വൈകാരി സങ്കല്പിക്കുന്നതിനു അർത്ഥമില്ലല്ലോ.

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു: (1) മനുഷ്യരായ നിങ്ങളെ അവൻ കളിമണ്ണിനാൽ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും. മനുഷ്യപിതാവായ ആദം (അ)നെ കളിമണ്ണിനാൽ സൃഷ്ടിച്ചതാണെന്നു ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതിനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളുടെയും ഉൽഭവം കളിമണ്ണിൽ നിന്നാണെന്നായിരിക്കാം അതിന്റെ താൽപര്യം. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ആദം കളിമണ്ണിൽനിന്നു സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും, ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ മനുഷ്യരെ മണ്ണിൽനിന്നു സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (ഉദാഹരണം: 3:59ഉം, 22:5ഉം, 70ഉം) മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു മനുഷ്യന്റെ സൃഷ്ടിയുടെ തുടക്കം കളിമണ്ണിൽ നിന്നാണെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (32:7) അപ്പോൾ, മണ്ണിൽനിന്നു ഉൽപാദിക്കുന്ന സസ്യലതാദികൾ കേഴിച്ചുണ്ടാകുന്ന മനുഷ്യബീജത്തിൽ-ഇന്ദ്രിയത്തിൽ-നിന്നാണുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും ഉദ്ദേശ്യമാകാവുന്നതാണ്. ﴿لَمَّا﴾ (2) സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നു മാത്രമല്ല, ഒരു അവധിയും അവൻ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, (3) നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട മറ്റൊരുവധിയും അവന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ടെന്നും.

ഒന്നാമത്തെ അവധികൊണ്ടു വിവക്ഷ മരണംവരെയുള്ള ജീവിതകാലമോ, വർത്തമാനകാലംവരെയുള്ള കാലമോ ആകാവുന്നതാണ്. രണ്ടാമത്തേതുകൊണ്ടു വിവക്ഷ മരണം മുതൽക്കുള്ള ഭാവി ജീവിതമോ, വർത്തമാനകാലം മുതൽ മരണംവരെയുള്ള കാലമോ ആയിരിക്കാവുന്നതുമാണ്. ഈ രണ്ടു അവധികളെപ്പറ്റിയും പലരും പല പ്രകാരത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയുടെ രണ്ടുതക്കം ഇപ്പറഞ്ഞതാകുന്നു. ഏതായാലും രണ്ടാമത്തെ അവധികൊണ്ടു ദ്വൈധികപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും, അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ മറ്റൊരാളും അറിയുവാനോ അനുമാനിക്കുവാനോ കഴിയാത്ത ഒരു കാലാവധിയെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഐഹിക ജീവിതം ഏപ്പോൾ അവസാനിക്കും, അഥവാ ഹിയാമത്തു നാൾ ഏപ്പോഴായിരിക്കും, മറ്റൊരുത്തന്റെയും ആയുഷ്കാലം ഏതുവരെയെന്ന്, പരലോക ജീവിതകാലം ഏതുവരെ നീണ്ടുനിൽക്കും എന്നിവയൊന്നും അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ആർക്കും അറിയുകയില്ലല്ലോ. ഇങ്ങിനെ, മനുഷ്യനെ മണ്ണിൽ നിന്നു സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുകയും, ചുരുവർത്തമാന ഭാവി കാലങ്ങളെല്ലാം നിശ്ചയിച്ചു നിർണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്ത അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിച്ചു മറ്റൊരു ജീവിതകാലംകൂടി അവനു നൽകുമെന്നതിൽ അവിശ്വാസികൾ സംശയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെ നിരർത്ഥകതയാണു ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

വസതുതമകം ഖുദാദിനെയിരിയ്ക്കെ, ആകാശഭൂമികളിലെല്ലാം ഏകാരാധനയായിരിക്കുവാൻ അർഹൻ അവൻ കാരുതമാണു, അവനാകട്ടെ, മനുഷ്യരുടെ സകല രഹസ്യപരസ്യങ്ങളും, സകല പ്രവർത്തനങ്ങളും അറിയുന്നവനു മാണ്. അതുകൊണ്ടു മറ്റൊരുവനും അവനവന്റെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചു ബോധപൂർവ്വം കരുതിയിരിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നത്രെ മൂന്നാമത്തെ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം. ഈ വചനങ്ങളുടെ ആഭിമുഖ്യം മനുഷ്യരോട് പൊതുവിലാണെങ്കിലും അവരിലുള്ള ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളെയും, അവിശ്വാസികളെയും പ്രത്യേകം ഉന്നംവെച്ചുകൊണ്ടുള്ള വയാണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ നിന്നു ഇതു കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുമാണു. ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിൽ തരഹീദ്യം രണ്ടാമത്തേതിൽ പരലോക ജീവിതവും, മൂന്നാമത്തേതിൽ പ്രതിഫല നടപടിയും സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ, അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ പ്രവാചകന്മാരുടെ സത്യതയെക്കുറിച്ചു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

4. അവരുടെ ദണ്ഡിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും (തന്നെ) അവർക്കു വരുന്നില്ല, അവർ അതിനെപ്പറ്റി (അശ്രദ്ധരായി) തിരിഞ്ഞു കളയുന്നവരാകാതെ.

٤- مَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوهَا مُعْرِضِينَ

(*) **دَوَائِد** (ദൈവതവദം-Dualism) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു സിദ്ധാന്തമാണിതു. പരസ്പര വിരുദ്ധവും നിത്യസംഘട്ടനം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകാര്യം വെളിച്ചം. ഇരുട്ട് എന്നീ രണ്ടു മൂലശക്തികളിൽ നിന്നാണു എല്ലാ നൽകളും, എല്ലാ തീർക്കളും ഉണ്ടാകുന്നത് എന്നത്രെ ഇതിന്റെ ചുരുക്കം. പേർഷ്യയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ മനയിതാവ് ക്രിസ്താബ്ദം 3-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ച മാനി (Mani) ആയിരുന്നു. ഈ വിശ്വാസക്കാരർ വെളിച്ചത്തിന്റെ നാമത്തിൽ ദേവപ്രതിഷ്ഠകളും, ഇരുട്ടിന്റെ നാമത്തിൽ മൂലപ്രതിഷ്ഠകളും നിർമ്മിച്ചു വന്നിരുന്നു.

5. അങ്ങനെ, അവർക്കു യഥാർത്ഥം വന്നപ്പോൾ അവർ അതിനെ വ്യാജമാക്കിക്കളഞ്ഞു. അതിനാൽ, അവർ ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ചു പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ അതിന്റെ വൃത്താന്തങ്ങൾ വഴിയെ അവർക്കു വന്നെത്തുന്നതാണ്.

هـ- فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ
فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَتْلُؤٌ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

4. ۱۰۰ അവർക്കു വരുന്നില്ല ۱۰۰ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും (തന്നെ) ۱۰۰ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ۱۰۰ അവരുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ ۱۰۰ അവർ ആകാതെ, ആയിരുന്നില്ലാതെ ۱۰۰ അതിനെപ്പറ്റി, അതിൽനിന്നു ۱۰۰ തിരിഞ്ഞു കളയുന്നവർ (അവഗണിക്കുന്നവർ) 5. ۱۰۰ അവർക്കു വന്നപ്പോൾ അവർ വ്യാജമാക്കിക്കളഞ്ഞു ۱۰۰ യഥാർത്ഥത്തെ, സത്യത്തെ ۱۰۰ അവർക്കു വന്നപ്പോൾ ۱۰۰ എന്നാൽ (ആകയാൽ) വഴിയെ, പിന്നീട് ۱۰۰ അവർക്കു വരും ۱۰۰ യാതൊന്നിന്റെ വൃത്താന്തങ്ങൾ ۱۰۰ അതിനെക്കുറിച്ചു അവരായിരുന്നു ۱۰۰ അവർ പരിഹസിക്കും

الحق (യഥാർത്ഥം) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നബി (സ)യുടെ പ്രവാചകത്വവും, അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വ്യർത്തൻ മുതലായവയുമാകുന്നു. അവർ വ്യാജമാക്കി പരിഹസിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ യഥാർത്ഥത്തിന്റെ പുലർച്ച തരംഗിയാതെ അവർക്കറിയാമാകും, അവരുടെ നിഷേധത്തിന്റെ ഫലം അവർ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നു അല്ലാഹു അറിയിച്ചു ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ ഐഹികമായ പുലർച്ചയും ഫലവും ആ മുശ്റിക്കുകൾ കണ്ടുവേണ്ടുകയും ഉണ്ടായി. പാരത്രികമായ ഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുവാനിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

6. അവർ കണ്ടില്ല, അവരുടെ മുമ്പ് എത്രയോ തലമുറകളെ നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു? നിങ്ങൾക്കുനാം ചെയ്തു തന്നിട്ടില്ലാത്ത സൗകര്യം ഭൂമിയിൽ അവർക്കു നാം സൗകര്യപ്പെടുത്തി (ക്കൊടുത്തു); ആകാശത്തെ [മഴയെ] അവരിൽ നാം സമൃദ്ധമായി അയക്കുകയും ചെയ്തു; അവരുടെ അടിഭാഗത്തിലൂടെ ഒഴുകിക്കൊണ്ടു നാം അരുവികളെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു;

۶- أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ
مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ
مَا لَمْ يُمَكِّنْ لَكُمْ
وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ قَدْرًا
وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ
فَافْلَحْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ
وَأَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ

എന്നിട്ട് അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം അവരെ നാം നശിപ്പിച്ചു; അവരുടെ ശേഷം, വേറെ തലമുറയെ നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു.

6. ۱۰ അവർ കണ്ടില്ല ۱ എത്ര, എത്രയോ ۱۰ നാം നശിപ്പിച്ചു (എന്നു) ۱ അവരുടെ മുമ്പു ۱ തലമുറയിൽനിന്നു, തലമുറയെ ۱ അവർക്കു നാം സൗകര്യം നൽകി ۱ الأرض ഭൂമിയിൽ ۱ നാം സൗകര്യം നൽകാത്തതു ۱ നിങ്ങൾക്കു ۱ നാം അയക്കുകയും ചെയ്തു ۱ ആകാശത്തെ(മഴയെ) ۱ അവരിൽ, അവർക്കു ۱ തുടർച്ചയായി, സമൃദ്ധമായി ۱ നാം ആക്കുക (ഉണ്ടാക്കുക-ഏർപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തു ۱ അരുവികളെ ۱ ഒഴുകുന്നതായി ۱ അവരുടെ അടിയിലൂടെ ۱ എന്നിട്ടു അവരെ നാം നശിപ്പിച്ചു ۱ അവരുടെ പാപങ്ങൾനിമിത്തം ۱ നാം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു ۱ അവരുടെശേഷം ۱ തലമുറയെ, കാലക്കാരെ ۱ വേറെ,

ശക്തി, പ്രത്യാപ, ക്ഷേമ, ഐശ്വര്യം ആദിയായവയിൽ നിങ്ങളെ കവച്ചു വെച്ചിരുന്ന ആദി, മകുടപോലെ യുള്ള പല സമുദായങ്ങളും നന്ദിയില്ലാതെ സ്വതന്ത്രീഭവത്തിൽ അതിരുകൾക്കപ്പുറം, അവരെ നശിപ്പിച്ചു അവരുടെ സ്ഥാനത്തു വേറെ പുതിയ തലമുറകളെ അല്ലാഹു സംഗത്യാകൊണ്ടു വരുകയുണ്ടായി. അതുപോലെ നിങ്ങളെയും നശിപ്പിച്ചു പകരം വേറെ കൂട്ടരെ ഈ ഭൂമിയിൽ ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ അവനു കഴിയും. ഇതു നിങ്ങൾ ഓർമ്മവെച്ചുകൊള്ളുക എന്നു അൽപര്യം.

7. (നബിയേ) ഒരു (ഏഴുത്തു) താളിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥം നാം നിന്റെ മേൽ അവതരിപ്പിച്ചു അവരുടെ കൈകളാൽ അവരതു തൊട്ടിരുന്നാലും, (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ പറയുക തന്നെ ചെയ്യും: 'ഇതൊരു സ്വപ്നമായ ആഭിപ്രായമല്ലാതെ (മറെറാന്നും) അല്ല' എന്നു.

8. അവർ പറയുന്നു: 'ഇയാളുടെ മേൽ ഒരു മലക്കു ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്ത്?' നാം വല്ല മലക്കിനെയും ഇറക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ, കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു; പിന്നെ, അവർ(ക്കു ഇടകൊടുത്ത്) ഗൗനിക്കപ്പെടുകയില്ല.

9. അദ്ദേഹത്തെ നാം ഒരു മലക്കാക്കുന്നതായാലും അദ്ദേഹത്തെ നാം ഒരു പുരുഷനാക്കുമായിരുന്നു (അഥവാ ആക്കേണ്ടി വരുമായിരുന്നു). (അങ്ങനെ) അവർ സംശയത്തിലകപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യം (പിന്നെയും) നാം അവർ സംശയത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

10. നിന്റെ മുമ്പ് പല റസൂലുകളെക്കുറിച്ചും പരിഹസിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; എന്നിട്ട്, അവരെ കളിയാക്കിയിരുന്നവരിൽ, അവർ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാര്യം വന്നു ഭവിച്ചു.

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ
فَلَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ
لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ هَذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُبِينٌ

8- وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ
وَلَوْلَا نَزَّلْنَا مَلَكًا
لَقَضَى الْأَمْرَ
ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ

9- وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا
لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا
وَلَلْبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلِيْسُونَ

10- وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ
فَنَاقَىٰ بِالَّذِينَ لَمْ يَرْجُوا مِنْهُ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

7. ٧:١ നാം ഇറക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ ٧:١ നിന്റെമേൽ ٧:١ ഒരു ഗ്രന്ഥം ٧:١ ഒരു താളിൽ, ഏഴുത്തു പത്രത്തിൽ ٧:١ എന്നിട്ടു അവർ അതിനെ തൊട്ടു ٧:١ തങ്ങളുടെ കൈകളാൽ, കൈകൊണ്ടു ٧:١ പറയുകതന്നെ ചെയ്യും ٧:١ الَّذِينَ അവിശ്വസിച്ചവർ ٧:١ ഇതല്ല ٧:١ മാരണം (ആഭിപ്രായം) അല്ലാതെ ٧:١ സ്വപ്നമായ 8. ٨:١ അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു ٨:١ ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്തു, ഇറക്കപ്പെട്ടുകൂടേ ٨:١ അവന്റെമേൽ, അവനു, ഇയാൾക്കു ٨:١ ഒരു മലക്ക, വല്ല മലക്കും ٨:١ നാം ഇറക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ ٨:١ ഒരു മലക്കിനെ, വല്ല മലക്കിനെയും ٨:١ തീരുമാനിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും ٨:١ കാര്യം ٨:١ പിന്നെ അവർ നോക്ക(ഗൗനിക്ക-ഒഴിവുകൊടുക്ക)പ്പെടുകയില്ല. 9. ٩:١ അദ്ദേഹത്തെ നാം ആക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ ٩:١ ഒരു മലക്കു ٩:١ അദ്ദേഹത്തെ നാം ആക്കുക തന്നെ ചെയ്യും (ആക്കേണ്ടിവരും) ٩:١ ഒരു പുരുഷൻ ٩:١ നാം സംശയത്തിലാക്കുക (ആശങ്കയുണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്യും ٩:١ അവർക്കു ٩:١ അവർ സംശയത്തിലായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു. 10. ١٠:١ പരിഹസിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു ١٠:١ പല റസൂലുകളെക്കുറിച്ചും ١٠:١ നിന്റെ മുമ്പു ١٠:١ അതിനാൽ ഭവിച്ചു ١٠:١ الَّذِينَ കളിയാക്കിയവരിൽ ١٠:١ അവരെപ്പറ്റി, അവരെ ١٠:١ അവരായിരുന്ന യാതൊന്നു (കാര്യം) ١٠:١ അതിനെക്കുറിച്ചു അവർ പരിഹസിക്കും

മുശ്റിക്കുകളുടെ നിഷേധത്തിന്റെ കാരണമാണ് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ആകാശത്തു നിന്നു ഒരു വേദഗ്രന്ഥം ഒരു താളിൽ ഏഴുതി അവർക്കു നേരിൽ ഇറക്കിക്കൊടുക്കുകയും, അതവർ കണ്ണിൽ കണ്ട് കൈകൊണ്ടു തൊടുകയും ചെയ്താലും അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. ഇതേത്തരം ഒരു ആദിപര വിദ്യ മന്ത്രമാണെന്നു പറഞ്ഞു ഒഴിഞ്ഞു മാറുകയേ അവർ ചെയ്കയുള്ളൂ എന്നു സാരം. മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു ഇവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അവർക്കു ആകാശത്തു നിന്നു നാം ഒരു വാതിൽ തുറന്നു കൊടുക്കുകയും, എന്നിട്ട് അതിലൂടെ അവർ കയറിയപ്പോകുമാറാക്കുകയും ചെയ്താലും അവർ പറയും: ഞങ്ങളുടെ കഴ്ചകൾക്കു ലഹരി ബാധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുക മന്ത്രമാണു; അല്ല, ഞങ്ങൾ മാരണം ചെയ്യപ്പെട്ടവരാണ്'. (10:111 - المرح - ...)

മുഹമ്മദു അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാണെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് അവനോടൊപ്പം ഒരു മലക്കിനെ അയച്ചു അവർ പറയുന്നതു സത്യമാണെന്നു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാ? എന്നിങ്ങനെ മുശ്റിക്കുകൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ മറുപടിയാണ് 8, 9 വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. മലക്കിനെ ഇറക്കുന്ന പക്ഷം അതോടെ കാര്യവും അവസാനിക്കുന്നതാണ്. പ്രവാചകൻമാരും തെളിവുകളും മൂലാന്തരം സത്യംസത്യങ്ങൾ വിവേചിച്ചു സ്വീകരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം മലക്കുകളുടെ വരവോടെ അവസാനിക്കും. മലക്കുകൾ വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെയുണ്ടാകുന്നതു ഈ മുശ്റിക്കുകളുടെ നാശമായിരിക്കും. എന്നി, ഒരു മലക്കിനെത്തന്നെ നിയോഗിച്ചയച്ചുവെന്നു വെക്കുക. അപ്പോഴും സംശയം ബാക്കിയാകുക തന്നെ ചെയ്യും. കാരണം, ആ മലക്കു മലക്കിന്റെ സ്വഭാവ പ്രകൃതിയോടു കൂടിയിരിക്കുന്നപക്ഷം ഇവർക്കു മലക്കുമായി ബന്ധപ്പെടുവാനും സമ്പർക്കം പുലർത്തുവാനും സാധ്യമാല്ല. മലക്കുകൾ ആത്മീയ ജീവികളാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു മലക്കിനെ അയച്ചാലും അദ്ദേഹത്തെ മനുഷ്യപ്രകൃതിയിലും മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിലും മാക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെ അയക്കേണ്ടിവരും. അപ്പോഴും എന്തുകൊണ്ടു മലക്കിനെ അയക്കുന്നില്ലെന്നു ചോദിക്കാംല്ലോ. അതിനാൽ, ഒരു നിലക്കും മലക്കിനെ അയക്കുന്നതു പ്രായോഗികമായിരിക്കാൻ കഴിയാത്തതാണു മാറ്റുപകിയുടെ അത്പര്യം. ഈ വിഷയകമായി സൂ: ഇസ്രാഇ് 95ൽ കൂടുതൽ വിവരം വരുന്നുണ്ട്. നബിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു സാമ്പന വാക്യവും, അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു കനത്ത താക്കീതുമാണു 10-ാം വചനം. മുമ്പും ഇതുപോലെ പല സമുദായക്കാരും അവരുടെ ദൈവവ്യക്തികൾ പരിഹസിക്കുകയും ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഫലം അവർ തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് ഇവരുടെ ഗതിയും അതായിരിക്കുമെന്നു ഇവർ മർത്തുകൊള്ളട്ടെ എന്നാണിതിലടങ്ങിയ സൂചന.

നാം മലക്കിനെ ഇറക്കിയിരുന്നാൽ കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു (يَوْمَ لَا يُفْضِلُ أَشْيَاءَ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിലാകാവുന്നതാണ്. (1) ബൈത്ര ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിലവിലുണ്ടായിട്ടും ഇന്നിന്ന പ്രകാരത്തിലുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടെങ്കിലേ വിശ്വസിക്കൂ എന്നു സമുദായങ്ങൾ ശാിച്ചു നിൽക്കുന്നതിനെത്തുടർന്ന് ആ ദൃഷ്ടാന്തം അവർക്കു കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയും, അതിനു ശേഷം അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അവരെ നശിപ്പിക്കുന്ന വല്ല പൊതു ശിക്ഷയും ഇറക്കുന്നതു അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു നടപടിച്ച് മാകുന്നു. ഇവരുടെ ആവശ്യപ്രകാരം മലക്കിനെ അയച്ചാലും ഇവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. കാരണം, ആത്മീയത അവർക്കില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ, അതിനെത്തുടർന്നു പൊതുശിക്ഷയാണു ഉണ്ടായിത്തീരുക. ഈ സമുദായം അന്ത്യസമുദായമായതുകൊണ്ടു ഈ സമുദായത്തെ അടിയോടെ ഉൾക്കൊള്ളണം ചെയ്യാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. (2) മലക്കിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥപത്തിൽ ഇറക്കിയാൽ, ആ കാഴ്ചയുടെ ഗതാവം താത്ക്കാലികമായി അത്തരം അവർ മരണമടഞ്ഞുപോകും. (3) മലക്കിന്റെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതോടെ, നല്ലതും ചീത്തയും തീരമെന്താക്കുവാനുള്ള ഇച്ഛാശക്തിയും നഷ്ടപ്പെടുകയും, നന്മ കാര്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതരകളെ, ദൈവിക ശാസനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാന തത്വത്തിനു നിരക്കാത്തതുകൊണ്ട്. (4) സത്യം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഇപ്പോഴും അവരുടെ മുമ്പിലുണ്ട്. അതു നഷ്ടപ്പെടുത്തി ഇങ്ങിനെ ദൈവശൂന്യ ഉണയിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു ആ അവസരം പാഴായിപ്പോകുകയും, വിശ്വസിക്കാതിരുന്നാൽ ശിക്ഷാനടപടി അതോടെ സുനിശ്ചിതമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

വിഭാഗം-2

11. (നബിയേ) പറയുക: 'നിങ്ങൾ ഭൂമിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുവിൻ, പിന്നെ, വ്യംഭമാക്കിയവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്നു നോക്കുവിൻ'

11- اِنَّ سَيُؤْوَا فِي الْاَرْضِ ثُمَّ الظُّرُؤَا
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

11. ് പറയുക 12- നിങ്ങൾ നടക്കു(സഞ്ചരിക്കു)വിൻ 13- ഭൂമിയിൽ 14- പിന്നെ 15- വ്യംഭമാക്കിയവരുടെ പര്യവസാനം 16- എങ്ങിനെ ആയിരുന്നു 17- നോക്കുവിൻ

പറയുക: നിശ്ചയമായും മുസ്ലിമാകുന്ന [കീഴൊതുങ്ങുന്ന] ഒന്നാമത്തേവൻ ഞാനായിരിക്കണമെന്നു എന്നോടുകൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, നീ മുശ്ശറികളിൽ [ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ] ആയിത്തീരരുതെന്നും.'

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ
مَنْ أَسْلَمَ
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ○

15. പറയുക: 'എന്റെ രക്ഷിതാവിനോടു ഞാൻ അനുസരണമേക്കൂ കാണിച്ചുവെങ്കിൽ, വമ്പിച്ച ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷയെ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

15- قُلْ إِنِّي أَخَافُ
إِنْ عَصَيْتُ
رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ○

16. അന്നത്തെ ദിവസം ആരിൽനിന്നു അതു [ആ ശിക്ഷ] ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നുവോ അവനു തീർച്ചയായും അവൻ കരുണ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതത്രെ സ്വപക്ഷമായ വിജയം!'

16- مَنْ يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ
فَقَدْ رَجِمَهُ
وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ○

14. 14 പറയുക 14 അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയാ 14 ഞാൻ ആക്കുന്നു, സ്വീകരിക്കുന്നു 14 ബന്ധു, സഹായകൻ, കാര്യകർത്താവു, രക്ഷാധികാരി 14 സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവൻ (.... വനായ) 14 ആകാശങ്ങളെ 14 ഭൂമിയെയും 14 അവനാകട്ടെ 14 ഭക്ഷണം നൽകുന്നു 14 അവനു ഭക്ഷണം നൽകപ്പെടുന്നുമില്ല 14 പറയുക 14 നിശ്ചയമായും ഞാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു 14 ഞാനായിരിക്കുവാൻ, ആകണമെന്നു 14 ആദ്യത്തെ (ഒന്നാമത്തെ) വൻ 14 മുസ്ലിമായ (കീഴൊതുങ്ങിയ) വരിൽ 14 നിശ്ചയമായും നീ ആകരുതു (ആയിരിക്കരുതു) എന്നും 14 മുശ്ശറികളിൽ പെട്ട (വൻ), ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ 15. 15 പറയുക നിശ്ചയമായും ഞാൻ 15 ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു 15 ഞാൻ അനുസരണമേക്കൂ (എതിരൂ)കാണിച്ചുവെങ്കിൽ 15 എന്റെ രക്ഷിതാവിനോടു 15 ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ 15 വമ്പിച്ച, ഗൗരവമായ 16. 16 ആർ, എന്തൊരുവൻ 16 അതു തിരികെ (ഒഴിവാക്ക)പ്പെട്ടുവോ 16 അവനിൽനിന്നു, അവനു 16 ആ ദിവസം, അന്നു 16 എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവൻ അവനു കരുണ ചെയ്തു 16 അതു 16 വിജയമത്രെ 16 സ്വപക്ഷ (വ്യക്ത)മായ

[സൃഷ്ടാവു, അന്നാതാവു, അല്ലാഹുവായിരിക്കെ, അവനു മറ്റൊരിൽനിന്നു ഭക്ഷണമോ മറ്റൊരു ലഭിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ലാത്തവനായിരിക്കെ, അവനോടു മറ്റു വലുതിനെയും പങ്കുചേർക്കുന്നതും, അവന്റെ വിധിവിചക്ഷേപം കീഴൊതുങ്ങിക്കൊണ്ട് ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതും ബുദ്ധിശൂന്യതയാണു; യുക്തിവിരുദ്ധമാണു; അവനല്ലാത്ത മറ്റൊരു വസ്തുവും തന്നെ സൃഷ്ടാവുമല്ല, അന്നാതാവുമല്ല; ഒരു പ്രകാരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ പരാശ്രയം എല്ലാവർക്കും വേണം താനും. എന്നിരിക്കെ, താഹിദിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ അയവു വരുത്തി അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ രക്ഷാകർത്താക്കളും സഹായകരുമായി ഞാൻ എങ്ങിനെ സ്വീകരിക്കും? ഞാനാണെങ്കിൽ, എല്ലാതരം ശിക്ഷകളിൽനിന്നും പൂർണ്ണവിമുക്തനായി ഒന്നാമത്തെ മുസ്ലിമായിരിക്കണമെന്നു കൽപിക്കപ്പെട്ട ആളുമാണു. അവന്റെ കൽപന അനുസരിക്കാത്തപക്ഷം അന്ത്യനാളാകുന്ന ആ മഹാദിനത്തിൽ അവന്റെ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അന്നത്തെ ശിക്ഷയിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ടാവാൻ മാത്രമാണു ഭാഗ്യവാൻമാർ. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ എത്ര തന്നെ ശഠിച്ചാലും, എന്തു നിലപാടു സ്വീകരിച്ചാലും എന്റെ അന്ത്യനിർദ്ദേശത്തിൽനിന്നു ഞാൻ ലവലേശം പിൻവാങ്ങുവാൻ തയ്യാറല്ല എന്നിങ്ങിനെ മുശ്ശറികളോടു പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുകയാണ്.

17. (നബിയേ) നിനക്കു അല്ലാഹു വല്ല ഉപദ്രവത്തെയും ബാധിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവനല്ലാതെ അതിനെ നീക്കം ചെയ്യുന്നവൻ (ആരും) ഇല്ല. നിനക്കു അവൻ വല്ല ഗുണത്തെയും ബാധിപ്പിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാത്രം. [അതാർക്കും തടയുകയും സാധ്യമല്ല.]

١٧- وَإِنْ يَسْسِسْكَ اللَّهُ بُضْرًا فَلَا يَأْخُذُ بِهِ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَسْسِسْكَ خَيْرًا فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

18. അവനത്രെ, അവന്റെ അടിയാൻമാരുടെ മീതെ സർവ്വാധികാരിയായുള്ളവനും; അവനത്രെ, അഗാധജ്ഞനും, സൂക്ഷ്മജ്ഞനുമായുള്ളവനും.

١٨- وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْخَبِيرُ ۝

17. നിന്നെ ബാധിപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം, സ്പർശിച്ചുവെങ്കിൽ അല്ലാഹു വല്ല ഉപദ്രവത്തെയും, ഉപദ്രവം കൊണ്ടു **بُضْرًا** എന്നാൽ തുറവിയാക്കുന്ന (നീക്കം ചെയ്യുന്ന) വനില്ല **بُ** അതിനെ **الامر** അവനല്ലാതെ **كَيْدًا** അവൻ നിന്നെ ബാധിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ **خَيْرًا** വല്ല ഗുണത്തെയും **بِهِ** എന്നാൽ അവൻ **عَلَى كُلِّ شَيْءٍ** എല്ലാ കാര്യത്തിനും **قَدِيرٌ** കഴിവുള്ളവനാണ് 18. **وَهُوَ الْقَاهِرُ** അവനത്രെ സർവ്വാധികാരി **فَوْقَ عِبَادِهِ** തന്റെ അടിയാൻമാരുടെ മീതെ **وَهُوَ الْخَبِيرُ** അവൻ (തന്നെ) അഗാധജ്ഞൻ **وَهُوَ الْخَبِيرُ** സൂക്ഷ്മജ്ഞാനി

ആർക്കു-എവിടെ എന്ത് അധികാരം ഉണ്ടെങ്കിലും അതൊക്കെ നമ്മമാത്രവും, താൽക്കാലികവും ആപേക്ഷികവും മാത്രമാകുന്നു. സൂഷ്ടികളുടെ പരമാധികാരിയും, സർവ്വാധികാരിയും അല്ലാഹു മാത്രമേയുള്ളൂ. ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള പരിമിതിയോ, ഉപാധിയോ അവന്റെ അധികാരത്തിലില്ല.

19. പറയുക: 'സാക്ഷ്യത്തിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും വലിയതു ഏതു വസ്തുവാണു?' പറയുക: 'എന്റെയും നിങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ അല്ലാഹു സാക്ഷ്യമായിരിക്കുന്നു.

ഈ ഖുർആൻ മുഖേന നിങ്ങളെയും, അതു ആർക്കു എത്തിച്ചേർന്നുവോ അവരെയും ഞാൻ താക്കീതു ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടി അതു എന്നിക്കു 'വഹ്യ' നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനോടൊപ്പം വേറെ ആരാധ്യൻമാരുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നുവോ? പറയുക: 'ഞാൻ (അതിന്നു) സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയില്ല.'

١٩- قُلْ أَمَرَ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْنَاكُمْ لَتَشْهَدُنَّ أَنَّ مَعَ اللَّهِ الْهَيْلَةَ أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ

19. **قُلْ** പറയുക **أَمَرَ شَيْءٍ** ഏതൊരു വസ്തുവാണു **أَكْبَرُ** ഏറ്റവും വലിയതു **شَهِيدٌ** സാക്ഷ്യത്തിൽ, സാക്ഷ്യത്താൽ **قُلْ** പറയുക **أَكْبَرُ** അല്ലാഹു സാക്ഷ്യമായിരിക്കുന്നു **قُلْ** എന്റെ ഇടയിൽ **بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ** നിങ്ങളുടെ ഇടയിലും **أُوحِيَ** വഹ്യം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു **قُلْ** എന്നിക്കു **هَذَا الْقُرْآنُ** ഈ ഖുർആൻ **لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ** ഞാൻ നിങ്ങളെ താക്കീതു ചെയ്യാൻ വേണ്ടി **وَمَنْ بَلَغَ** അതുകൊണ്ടു (അതുമുഖേന) **أَتَيْنَاكُمْ** അതു എത്തിച്ചേർന്നവർക്കും **لَتَشْهَدُنَّ** നിങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമോ **أَنَّ مَعَ اللَّهِ الْهَيْلَةَ أُخْرَى** അല്ലാഹുവിനോടൊപ്പം (കൂടെ) ഉണ്ടെന്നു **قُلْ** ഇലാഹികൾ, ആരാധ്യർ, ദൈവങ്ങൾ **أُخْرَى** വേറെ **قُلْ** പറയുക **لَا أَشْهَدُ** ഞാൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയില്ല

പറയുക; 'നിശ്ചയമായും, അവൻ ഏക ആരാധ്യൻ തന്നെയാകുന്നു; നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ പങ്കുചേർക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ നിരപരാധിയുമാകുന്നു.'

20. നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയിട്ടുള്ളവർ, തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെ അറിയുന്നതുപോലെ അവർ അദ്ദേഹത്തെ അറിയുന്നതാണ്. തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ (തന്നെ) നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരത്രെ (അവർ); അതിനാൽ അവർ വിശ്വസിക്കയില്ല.

قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ
وَأِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تُشْرِكُونَ

٢-الَّذِينَ اتَّيْنَهُمُ الْكِتَابُ يَعْرِفُونَهُ
كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ ۚ وَالَّذِينَ خَسِرُوا
أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

അറിയുന്നവർ
അറിയുന്നവർ
അറിയുന്നവർ

പ്ര പറയുക قُلْ നിശ്ചയമായും അവൻ (മാത്രം-തന്നെ) ۞ ഏക ഇലാഹമാണു ۞ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ۞ ഒഴിവായവനാണു, നിരപരാധിയാകുന്നു ۞ تَشْرِكُونَ നിങ്ങൾ ശിർക്കു ചെയ്യുന്ന (പങ്കുചേർക്കുന്ന)തിനെ സംബന്ധിച്ചു. 20. ۞ യാതൊരു കൂട്ടർ ۞ نَامِ നാം അവർക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു, നാം കൊടുത്ത ۞ بَلَدِهَا വേദഗ്രന്ഥം ۞ അവർ അതിനെ (അദ്ദേഹത്തെ) അറിയും ۞ يَرَوْنَ ۞ അവർ അറിയുന്നതു പോലെ ۞ مَا ۞ തങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെ (മക്കളെ) ۞ خَسِرُوا നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ(നഷ്ടപ്പെട്ട)വരാണ് ۞ هَٰؤُلَاءِ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ, തങ്ങളെത്തന്നെ ۞ هُم അതിനാലവർ ۞ يَخْسِرُونَ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

സത്യമാണെന്ന് ഉറപ്പുള്ള കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് തെളിവു നൽകുന്നതിനാണല്ലോ സാക്ഷ്യം എന്ത പറയുന്നത്. ഏറ്റവും പ്രബലവും സ്വീകാര്യവുമായ സാക്ഷ്യം ആരുടേതാണെന്നു ചോദിച്ചാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ സാക്ഷ്യം എന്നല്ലാതെ മറുപടിയില്ല. എന്നാൽ, ഞാൻ നിങ്ങളെ ഏതൊന്നിലേക്കു ചെല്ലിക്കുന്നുവോ അതാണ് യഥാർത്ഥ സത്യമെന്നും, നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗമാണു തെറ്റായതെന്നുവെള്ളതിനു സാക്ഷിയാണ് അല്ലാഹു. അവനാണു എന്നിങ്ങനെ ഈ മുൻ ആൻ നൽകിയിരിക്കുന്നതു. നിങ്ങളെയും, ലോകാവസാനംവരെ ആർക്കെല്ലാം അതു എത്തിച്ചേർന്നിട്ടുണ്ടോ അവരെ യൊക്കെയും താക്കീതു ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയാണ് അത് നൽകിയിരിക്കുന്നതും. എന്നിരിക്കെ, അവന്റെ സാക്ഷ്യത്തിനും, അവന്റെ സന്ദേശങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമായി അവനു പുറമെ വേറെയും ചില ദൈവങ്ങളുണ്ടെന്നു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയാണോ നിങ്ങൾ? ഈ കള്ളസാക്ഷ്യത്തിനു ഞാൻ തയ്യാറില്ല. നിങ്ങളുടെ ഈ അപരാധത്തിനു നിങ്ങൾ തന്നെ ഉത്തരവാദികൾ. ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടതു ഞാൻ ചെയ്തു കഴിഞ്ഞു. നിങ്ങളുടെ ചെയ്തികളിൽ എനിക്കു കുറ്റബോധ്യതയുമില്ല. എന്നൊക്കെ മുഗ്ദരികൾക്കുള്ളൊരു പറയുവാൻ അല്ലാഹു നബി (സ) തിരുമേനിയോടു കൽപിക്കുന്നതാണു 19-ാം വചനം.

മുഗ്ദരികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തൊളം വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും, പ്രവാചകന്മാരെയും സംബന്ധിച്ച് അടുത്ത പരിച്ഛേദങ്ങളെന്നും ഇല്ലാത്തവരാണവർ. വേദക്കാര്യത്തെ സ്ഥിതി അതല്ല. എന്നിട്ടും താഹിയിന്റെ മേയ്യം അവരും നിരസിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതിന്. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് 20-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു. ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന അവരെപ്പറ്റി സൂ: അൽബഖറ 140ൽ കുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട് യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാവാത്തതുകൊണ്ടല്ല അവരും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നതു. അവരുടെ സ്വന്തം മക്കളെ അവർ ഏപ്രകാരം തിരിച്ചറിയുകോ അത്ര തന്നെ ഈ സംഗതിയുടെ സത്യംവസ്ഥയും അവർക്കറിയാം. പക്ഷേ, മുഗ്ദരികളെപ്പോലൊത്തൊന്ന അവരും സ്വന്തം രക്തബന്ധംഗങ്ങളെല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണു. അതാണവരും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നതു എന്ത സാരം.

بَرَاءِ (അവർ അതിനെ അറിയും) എന്ന വാക്കിലെ സർവ്വനാമം (جَمْع) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. മേൽവിവരിച്ച താഹിദിന്റെ കാര്യമോ, മുൻആനോ, നബി (സ)യോ ആകാവുന്നതാണു. ഈ കൂട്ടത്തിൽ ഏതൊക്കെത്തന്നെയാണു. മറ്റേ സാരത്തിൽ തന്നെയാണ് അതു കലാശിക്കുക. അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ, അവനോടു യാതൊന്നിനെച്ചും പങ്കുചേർത്തുകൂടാ എന്നൊക്കെ വേദക്കർക്കു നന്നായി അറിയാമല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്റെ ദസ്യമാണ് മുഹമ്മദ് നബി (സ) എന്നും, മുൻആൻ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച വേദഗ്രന്ഥമാണെന്നും അവർക്കറിയാം. സ്വന്തം മക്കളെ

അറിയുംപോലെ അത്ര വ്യക്തമായിത്തന്നെ അറിയാം. പക്ഷെ, അസൂയ, ധിക്കാരം, ദുസ്താർത്ഥ്യം ആദിയായവക്കു അധീനപ്പെട്ടതു നിമിത്തം രക്താമാർഗ്ഗം അടിയോടെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാണ് മുശ്ശറിക്കുകളെപ്പോലെ അവരും ചെയ്യുന്നത്.

വിഭാഗം-3

21. ആരാണ്, അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ച മക്കകളോ, അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കുകയോ ചെയ്തവനെന്നക്കാരെ അക്രമി? നിശ്ചയമായും കാര്യം അക്രമികൾ വിജയിക്കുകയില്ല.

٢١- وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ○

22. അവരെ മുഴുവനും നാം ഒരായിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം (മാർക്കുക)! പിന്നീട് (നമ്മോടു) പങ്കുചേർത്തവരോടു നാം പറയും: 'നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതായ നിങ്ങളുടെ (ആ) പങ്കുകാർ എവിടെ?'

٢٢- وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آيِنَ شُرَكَائِكُمْ ○ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

23. പിന്നെ, അവരുടെ [അവരെക്കൊണ്ടുള്ള] കുഴപ്പം അവർ (ഇങ്ങിനെ) പറയുന്നതല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ആയിരിക്കുകയില്ല: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹുവിനെ തന്നെയാണ് (സത്യം)! ഞങ്ങൾ പങ്കുചേർക്കുന്നവരായിരുന്നില്ല.'

٢٣- ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فَتَبَتُّهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ○

24. നോക്കുക: അവർ ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തം പേരിൽ (തന്നെ) വ്യാജം പറഞ്ഞതെങ്ങിനെയെന്നു! അവർ ഏതൊന്നു കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നുവോ അതു അവരെ വിട്ടു മറഞ്ഞു പോകുന്നതുമാണ്.

٢٤- أَنْظِرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ○

21. ആരാണ്, ആരുണ്ടു من അധികം അക്രമി കെട്ടിച്ചമച്ച (കെട്ടിപ്പറഞ്ഞ)വനെന്നക്കാരെ ചില അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ ചുവ് വ്യാജം, കളവു കذب അല്ലെങ്കിൽ വ്യാജമാക്കിയ(വനെന്നക്കാരെ) ചില അവന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ ചി നിശ്ചയമായും അതു(കാര്യം) لا വിജയം പ്രാപിക്കുകയില്ല الظالم അക്രമികൾ 22. ദിവസം يوم അവരെ നാം ശേഖരി (ഒരുമി)ച്ചു കൂട്ടുന്ന മുഴുവനും, എല്ലാവരെയും يوم പിന്നെ നാം പറയും اشركوا ചെയ്ത(പങ്കു ചേർത്ത)വരോടു നി എവിടെയാണു നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പങ്കുകാർ الذين യാതൊരുവർ ترون നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന 23. പിന്നെ ആയിരിക്കുകയില്ല ثم അവരുടെ കുഴപ്പം (ശല്യം) അവർ പറയുന്നതല്ലാതെ ചി അല്ലാഹുവിനെ തന്നെയാണ് لا ഞങ്ങളുടെ റബ്ബായ لا ഞങ്ങളായിരുന്നില്ല നിർ മുശ്ശറിക്കുകൾ, പങ്കുചേർക്കുന്നവർ, ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ 24. انظر നോക്കുക كيف ഏങ്ങനെയൊന്നവർ വ്യാജം പറഞ്ഞതു على അവരുടെ സ്വന്തം പേരിൽ لا പിഴച്ചു (മറഞ്ഞു) പോകുകയും ചെയ്യും ثم അവരെ വിട്ടു, അവരിൽ നിന്ന لا അവരായിരുന്നതു ترون അവർ കെട്ടിച്ചമക്കും

അല്ലാഹുവിന്റെ പങ്കാളികളായി നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചുരണ്ടിച്ചു വരുന്ന ദൈവങ്ങളൊക്കെ എവിടെപ്പോയി? അവയെന്നും നിങ്ങൾക്കു രക്തവും സഹായവും നൽകുന്നില്ലല്ലോ! എന്നു മുശ്ശറിക്കുകളോടു മഹ്ശറയിൽ വെച്ച്

അല്ലാഹു ചെറിയതും മുമ്പ് ഇഹത്തിൽ വെച്ച് അവർ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന കൃഷ്ണം സത്യനിഷേധവും ശിക്ഷക്കായിത്തന്നെ എന്തെങ്കിലും അവസരത്തിൽ അവശ്യമാക്കുന്ന കൃഷ്ണം, തങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കുകയുണ്ടെന്നും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അല്ലാഹു ഹിദായ് വഴിയിൽ കള്ളസത്യം ചെയ്തു പറയുന്നതായിരിക്കും. മുമ്പ് അവരിൽ പ്രകടമായിരുന്ന ആ ധാർഷ്ട്യവും ദൈവവും ഇപ്പോൾ അവരിൽ കാണുകയില്ല. അവർ അല്ലാഹുവിനു സമാനമായി ദൈവങ്ങളാക്കി വെച്ചിരുന്ന ആ പങ്കാളികളാണെന്നും അവരെ സഹായിക്കുവാൻ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുമില്ല.

4-3 (അവരോട് കൃഷ്ണം) എന്ന അവകാശ രൂപത്തിൽ പറഞ്ഞതല്ലാതെ, അവർക്കു ലഭിക്കാത്ത അവിടെ അല്ലാഹുവിനോടൊന്നിരിക്കുകയുമാവാൻ വല്ല ദാഹവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല ഉദാഹരണം. രക്തം അമർഗ്ഗം എന്നും ഇല്ലാത്തതും കറുത്തതും അതിനെ ഒരു കളവു പറയുന്നതാണെന്നല്ലാതെ, ആ കളവുകൊണ്ടു അവർക്കു വല്ല നേട്ടവും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതിനർത്ഥമല്ല. ധാരകൊണ്ടു പറയുന്ന ആ കള്ളവാദത്തെ അവരുടെ സ്വന്തം കൈകൾക്കുള്ള മറു അവയവങ്ങളും തന്നെ നിഷേധിച്ചു അവർക്കെതിരിൽ അന്നു സാക്ഷ്യം നൽകുന്നതുമായിരിക്കും. (36: 65; 41: 20.)

25. അവരിലുണ്ടു ചിലർ: നിന്നിലേക്കു [നിന്നിനെപ്പറ്റി] അവർ ചെവിക്കൊടുക്കും; (പക്ഷേ) അതു (ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു) (തടസ്സമായി) അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ മേൽ നാം ചില മുടികളെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവരുടെ കാതുകളിൽ ഒരു (തരം) കട്ടിയും (നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു).

എല്ലാ ദൃഷ്ടാന്തവും കണ്ടാലും അതിലവർ വിശ്വസിക്കുന്നതല്ല. അങ്ങനെ, അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ നിന്നോടു അവർ തർക്കം നടത്തുന്നതാണ്. (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ പറയും: 'ഇതു പൂർവ്വികന്മാരുടെ പുരാണ കഥകളല്ലാതെ (മററൊന്നും) അല്ല'.

26. അവർ അതിനെക്കുറിച്ചു (മറുക്കുവരെ) വിരോധിക്കുകയും, അതിൽ നിന്നു അവർ അകലുകയും ചെയ്യും. (വാസ്തവത്തിൽ) അവർ തങ്ങളെത്തന്നെയല്ലാതെ നാശത്തിലാക്കുന്നില്ല; അവർക്കു ബോധം വരുന്നില്ലതാനും.

25- وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ
وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً
أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا

وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ
لَّا يُؤْمِنُوا بِهَا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ ذَكَرُكَ
يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

26- وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ
وَإِنْ يُبْلِغْهُم
إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

25. 4-3 അവരിൽ പെട്ടതാണു, അവരിലുണ്ടു ചിലർ ചെവിക്കൊടുക്കുന്ന (ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുന്ന) വർ (ചിലർ) ചില നിന്നിലേക്കു ചില നാം ആക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക) യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു 4-3 അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ മേൽ ചില ചില മുടികളെ ഏർപ്പെടുത്തി അതിനെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു (തടസ്സമായി) 4-3 അവരുടെ കാതുകൾ (ചെവി)കളിലും 4-3 ഒരു (തരം) കട്ടി 4-3 അവർ കണ്ടാലും 4-3 എല്ലാദൃഷ്ടാന്തവും 4-3 അതിൽ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല 4-3 അങ്ങനെ (ഇതുവരെ) 4-3 അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ 4-3 അവർ നിന്നോടു തർക്കം നടത്തും 4-3 പറയും 4-3 അവിശ്വസിച്ചവർ 4-3 ഇതല്ല 4-3 പുരാണകഥകൾ (ഇതിഹാസങ്ങൾ) അല്ലാതെ 4-3 പൂർവ്വികന്മാരുടെ 26. 4-3 അവർ 4-3 വിരോധിക്കുന്നു 4-3 അതിനെക്കുറിച്ചു 4-3 അവർ അകലുക (ദൂരപ്പെടുക)യും ചെയ്യുന്നു (ചെയ്യും) 4-3 അതിനെക്കുറിച്ചു അതിൽ നിന്നു 4-3 അവർ നശിപ്പി(നാശത്തിലാ)ക്കുന്നുമില്ല 4-3 അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളെ (അവരെത്തന്നെ) അല്ലാതെ 4-3 അവർ അറിയുന്നുമില്ല, അവർക്കു ബോധം വരുന്നില്ല.

മുതലിക്കുകയും കൂട്ടത്തിലുള്ള ചില ആളുകളെപ്പറ്റിയാണു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. പ്രസ്താവനയുടെ സാരം ഇതിനെ മനസ്സിലാക്കാം : നബി (സ) ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുകയോ, വല്ല ഉപദേശങ്ങളും നൽകുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ അവർ വന്നു അതിലേക്ക് ചെവികൊടുക്കും. സത്യം ഗ്രഹിക്കണമെന്നോ, കാര്യം മനസ്സിലാക്കണമെന്നോ അല്ല അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. കൂതർക്കത്തിന് പഴുതുണ്ടാക്കലായിരിക്കും ലക്ഷ്യം. എത്രതന്നെ ദുഷ്കാരങ്ങൾ കണ്ടാലും കേട്ടാലും അവരുടെ മൂത്ത ദുർവ്വാശി നിമിത്തം അതൊന്നും അവർ കണക്കിലെടുക്കുകയില്ല. അതല്ല, വല്ല പഴുതും കാണ്യമ്പോൾ കൂത്തിത്തീർപ്പിനും കൂതർക്കത്തിനും മുതിരുകയും ചെയ്യും. മറ്റും, ഇങ്ങനെയൊക്കെ പഴയതല്ല, പുറംനേരിപ്പാടുകളും തന്നെയാണെന്ന് വിധികൽപ്പിച്ചു സംശ്യാപ്തമാകുകയും ചെയ്യും. അവിടേ സത്യം മനസ്സിലാക്കുകയോ അനുസരിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ അകന്നു നിൽക്കുന്നുവെന്ന് മാത്രമല്ല, മറ്റുള്ളവരെക്കൂടി മറ്റും ചെയ്യുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. ഇതിന്റെയൊക്കെ ഫലം അവർ അവർക്കുതന്നെ നാശം വലിച്ചിടും. അവരുടെ സ്വന്തം രക്തമാർഗ്ഗം തടസ്സപ്പെടുത്തലുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലെന്നുള്ള ബോധം അവർക്കു വരുണില്ല.

....فَلْيَلْمُوا الْفِتْيَانُ (അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കുമേൽ നാം ചില മുടികളെയും, അവരുടെ കാതുകളിൽ മൂതരും ഭാരവും ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അവർ സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാനും, കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനും ശ്രമിച്ചിട്ടും അതിനനുവദിക്കാതെ അല്ലാഹു തടസ്സമുണ്ടാക്കി എന്നല്ല. വേണ്ടത്ര സാഹചര്യങ്ങളും പ്രോത്സാഹനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അതൊന്നും ഉപയോഗപ്പെടുത്താതെ, വാശിയും മത്സരബുദ്ധിയും മാത്രം അവർ കൈമുതലാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ ഫലമായി അവർക്കു സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വന്നുവെന്നത്രെ താൽപര്യം. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതി നിയമങ്ങളും, കാര്യകാരണ വ്യവസ്ഥകളും അനുസരിച്ചുണ്ടാകുന്ന ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണെന്നുള്ള നിലക്കു ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും അവയെ അല്ലാഹുവിനോടു ചേർത്തുകൊണ്ടു പ്രസ്താവിച്ചു കാണാവുന്നതാണ്. സത്യം ഗ്രഹിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യമില്ലാതെയും, നിഷേധ ബുദ്ധിയും മർക്കമുഷ്ഠിയും കൈവിടാതെയും സത്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നുള്ളതു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച ഒരു നടപടിയിട്ടാണെന്ന തത്വമാണ് ഇതിൽ അന്തർവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഖുർആനിലും ഹദീസിലും ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങൾ കാണ്യമ്പോൾ ഈ യാഥാർത്ഥ്യം മർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സൂറത്തുൽ ബഖറ 7-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിശദീകരണം മുമ്പ് കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. സന്ദർഭോചിതം ചിലപ്പോഴൊക്കെ വേറെ സ്ഥലങ്ങളിലും നാം ഇതിനെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കാറുണ്ടു്. വേണ്ടതു പറയുമ്പോൾ അത് കേൾക്കുവാനും അനുസരിക്കുവാനും തയ്യാറില്ലാതെ ദാസ്യാദ്യം മൂകാഭമായി കഴിയുന്നവരെപ്പറ്റി (സൂ: അൻഝൽ 23ൽ) അല്ലാഹു പറയുന്നതുമനോഹരം: 'അവരിൽ വല്ല നന്മയും ഉള്ളതായി അല്ലാഹു അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അവരെ അവൻ കേൾപ്പിക്കുമായിരുന്നു. അവരെ കേൾപ്പിച്ചിരുന്നുവു് അവർ അതിൽ നിന്നു അവഗണിച്ചു തിരിഞ്ഞു കളയുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.' (....فَلْيَلْمُوا الْفِتْيَانُ) അടുത്ത 28-ാം വചനത്തിലെ അവസാന വാക്യവും കൂടി ശ്രദ്ധിക്കുക.

27. അവർ നരകത്തിങ്കൽ നിറുത്തപ്പെടുന്ന അവസരം നീ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ! അപ്പോൾ അവർ പറയുന്നതാണ്: 'ഹാ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ ദുഷ്കാരങ്ങളെ ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കാതിരിക്കുകയും, ഞങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമെന്ന് ഞങ്ങൾ (ഒന്ന്) മടക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായേനെ!'

۲- وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ
فَقَالُوا يَلَيْتُنَا نَرُدُّ
وَلَا نَكْذِبُ
بِآيَاتِ رَبِّنَا
وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ○

27. ۲۷ നീ കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ ۱۷ അവർ നിറുത്തപ്പെടുമ്പോൾ, നിറുത്തപ്പെടുന്ന സന്ദർഭം ۲۸ നരകത്തിങ്കൽ ۱۸ അപ്പോൾ അവർ പറയും ۱۹ ഹാ ഞങ്ങളെയെങ്കിൽ നന്നായേനെ ۲൦ ഞങ്ങൾ മടക്കപ്പെട്ടിരുന്നു(വെങ്കിൽ) ۲۱ ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കാതെയും ۲۲ ദുഷ്കാരങ്ങളെ ۲൩ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ ۲۴ ഞങ്ങളായിത്തീരുകയും ۲۵ സത്യവിശ്വാസികളിൽ പെട്ട(വർ)

28. (അത്രയുമല്ല) പക്ഷെ, അവർ മുമ്പ് മറച്ചു വെച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതു അവർക്കു (ഇപ്പോൾ) വെളിമായിരിക്കുകയാണ്. അവർ മടക്കപ്പെട്ടാലും അവരോടു യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കപ്പെട്ടുവോ അതിലേക്കു അവർ (വീണ്ടും) മടങ്ങുകതന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അവർ, വ്യാജം പറയുന്നവർതന്നെ.

٢٨- بَلْ يَدْعُهُمْ مَا كَانُوا يَخْفَوْنَ مِنْ تَبْلُ
وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ
وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ٥

28. ٢٨ പക്ഷെ (എങ്കിലും-എന്നാൽ) വെളിമായിരിക്കുന്നു. വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു പ അവർക്കു ٢٨ അവരായിരുന്നതു ٢٨ അവർ മറച്ചു വെക്കുക ٢٨ മുമ്പു ٢٨ അവർ മടക്കപ്പെട്ടാലും ٢٨ അവർ മടങ്ങുക (ആവർത്തിക്കുക) തന്നെ ചെയ്യും ٢ യാതൊന്നിലേക്കു, യാതൊന്നിനെ ٢ അവർ (അവരോടു)വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ٢ അതിനെപ്പറ്റി ٢ നിശ്ചയമായും അവർ ٢ വ്യാജം പറയുന്നവർ തന്നെ.

അവരെയും, അവരുടെ സാമീതിഗതികളെയും സംബന്ധിച്ചു അവരോടും അടുത്തുവന്നാണല്ലോ അല്ലാത്ത നരക ശിക്ഷ കണ്ണിൽ കാണുന്ന അവസരത്തിൽ, അങ്ങനെ ഒന്നുകൂടി ഐഹിക ജീവിതത്തിലേക്കു മടക്കിക്കൊണ്ടു വന്നെങ്കിൽ തന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങനെ സത്യവിശ്വാസം സ്ഥിരപ്പെട്ടവർ എന്നും മറ്റും അവർ വിലപിക്കുകയും വ്യാജം പറയുകയും ചെയ്യും. എങ്കിലും അതിലും അവർക്കു ആത്മാർത്ഥമായിട്ട് അവർ മുമ്പു മൂടിവെച്ചു നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ ഫലം അനുഭവത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടു കണ്ടുകൊണ്ടുണ്ടായ ഒരു പരിഭവം മാത്രമാണത്. രണ്ടാമതു ഒന്നുകൂടി അവരെ ഇഹത്തിലേക്കു മടക്കിയെന്നുവെക്കുക. എന്നാലും പഴയ സത്യമാത്രമെന്ന ആവർത്തിക്കുകയായിരിക്കും അവർ ചെയ്യുക. അത്രയും മൂടിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു അവർ എന്നു അർത്ഥം.

29. അവർ പറയുന്നു: 'കാര്യം: നമ്മുടെ (ഈ) ഐഹിക ജീവിതമല്ലാതെ (മറ്റൊരു ജീവിതം) ഇല്ല; നാം (മരണാനന്തരം) എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരുമല്ല.'

٢٩- وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا
وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ٥

30. അവർ അവരുടെ റബ്ബികൾ നിറുത്തപ്പെടുന്ന അവസരം നീ കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ! അവൻ (അവരോടു) പറയും: 'ഇതു യഥാർത്ഥം [തന്നെ] അല്ലേ?!

٣٠- وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَقُولُ عَلَىٰ رَبِّهِ
قَالَ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ
قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا
قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ٥

അവർ പറയും: 'അല്ലാതേ! ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിനെത്തന്നെയാണ് (സത്യം)!'

അവർ പറയും: 'എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം നിങ്ങൾ ശിക്ഷയ്ക്കു അസ്ഥിച്ചു കൊള്ളുവിൻ.'

29. ٢٩ അവർ പറയുന്നു ٢ അതു (കാര്യം) അല്ല ٢ ٢ നമ്മുടെ ജീവിതമല്ലാതെ ٢ ഇഹത്തിലെ, ഐഹിക ٢ നാം അല്ലതാനും ٢ ٢ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവർ. 30. ٣٠ നീ കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ ٣ അവർ നിറുത്തപ്പെട്ടുവോ, നിറുത്തപ്പെടുന്ന സന്ദർഭം ٣ ٣ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബികൾ ٣ അവൻ പറയും ٣ ഇതല്ലയോ ٣ യഥാർത്ഥം (തന്നെ) ٣ അവർ പറയും ٣ അല്ലാതേ (അതെ) ٣ ٣ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിനെത്തന്നെയാണ് ٣ അവൻ പറയും ٣ ٣ എന്നാൽ രൂപീകനാക്കു (ആസ്വദിക്കു) വിൻ ٣ ٣ ശിക്ഷയ്ക്കു നിങ്ങളായിരുന്നതുകൊണ്ടു ٣ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുക.

വിഭാഗം-4

31. തീർച്ചയായും, അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ വ്യാജമാക്കിയവർ നഷ്ടമടഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

٣١- قَدْ خَيْرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرْتُنَا عَلَىٰ مَا فَتَرْنَا فِيهَا ۖ وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ ۖ أَلَا سَاءَ مَا يَزُرُونَ ۝

അങ്ങനെ, അന്ത്യസമയം അവർക്കു പെട്ടെന്നു വന്നെത്തുമ്പോൾ, അവർ പറയും: 'ഹാ! ഇതി(ന്റെ കാര്യത്തിൽ) ഞങ്ങൾ വീഴ്ച വരുത്തിയതിനാൽ ഞങ്ങളുടെ സങ്കടമേ!!' അവരാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ (പാപ)ഭാരങ്ങളെ അവരുടെ മുതുകുകളിൽ വഹിക്കുന്നതുമുണ്ടായിരിക്കും. അല്ലാ! (അറിയുക) അവർ പേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു എത്രയോ ചീത്ത!

31. തീർച്ചയായും നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു വ്യാജമാക്കിയവർ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ ഓ അല്ലാഹുവിനെ ഓ അങ്ങനെ (ഇതുവരെ) അവാർക്കു വന്നാൽ അന്ത്യ സമയം പെട്ടെന്നു, യാദൃച്ഛികമായി അവർ പറയും. ഞങ്ങളുടെ സങ്കടമേ ഞങ്ങൾ വീഴ്ച വരുത്തിയതിനാൽ അതിൽ, ഇതിനെപ്പറ്റി അവരാകട്ടെ അവർ വഹിക്കുന്നു അവരുടെ (പാപ) ഭാരങ്ങളെ അവരുടെ മുതുകു(പുറം)കളിൽ അല്ലാ (അറിയുക) വളരെ (എത്രയോ) ചീത്ത (മോശം) അവർ (പാപം) പേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

ഇതിൽ ഞങ്ങൾ വീഴ്ചവരുത്തി) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ഇഹലോക ജീവിതത്തിൽ വെച്ചു സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമ്മവും അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയെന്നും, അന്ത്യനാളിൽ വിശ്വാസിക്കാതെ അതിന്റെ കാര്യത്തിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയെന്നും ആകാവുന്നതാണ്. രണ്ടായാലും സാരത്തിൽ ഒന്നതന്നെ.

32. ഐഹിക ജീവിതം, കളിയും വിനോദവുമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല, പരലോക ഭവനം തന്നെയാണു സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കു ഉത്തമം. അപ്പോൾ(മനുഷ്യരെ) നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടു(ത്തു ഗ്രഹി)ക്കുന്നില്ലേ?

٣٢- وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ أَفْكَرُوا تَعْقِلُونَ ۝

32. ഐഹിക ജീവിതമല്ല ഐഹിക കളിയല്ലാതെ വിനോദവും തീർച്ചയായും വീടു(ഭവനം) പരലോക ഉത്തമമാണു, കൂടുതൽ നല്ലതാണു യാതൊരു കൂട്ടർക്കു സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന ഓ അപ്പോൾ ഇല്ല നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുക്കു(ന്നില്ലേ).

ഐഹികജീവിതം കളിയും വിനോദവുമാണു-പരലോക ജീവിതമാണു സാക്ഷാൽ ജീവിതവും കാര്യപ്പെട്ടതും- എന്നു പറയുമ്പോൾ, ഐഹിക ജീവിതത്തിൽവെച്ചു ഒന്നും നേടുവാനില്ലെന്നു ധരിക്കേണ്ടതില്ല. പരലോകത്തു വിജയവും മോക്ഷവും ലഭിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം സമ്പാദിക്കേണ്ടതു ഇഹത്തിൽ വെച്ചാണല്ലോ. പക്ഷേ, പാരത്രിക ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ഐഹിക ജീവിതം വെറും കളിയും വിനോദവും മാത്രമാണു. അതിനു സ്ഥിരതയോ സാക്ഷാൽക്കാരമോ ഇല്ല, അതുകൊണ്ടു പരലോക ജീവിതത്തിനാണു ഐഹിക ജീവിതത്തെക്കാൾ വിലകൽപിക്കേണ്ടതു എന്നാണുദ്ദേശ്യം. മറ്റൊരിടത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُفْرِتُوا فِي عِبَادَةِ اللَّهِ ۚ إِنَّهُ عَنِ اللَّهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۚ دُولُهَا كَالْمُتَابَعَةِ ۚ وَآخِرُهَا خَيْرٌ ۚ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ ۚ وَلَسَٰءَلُكُمْ فِيهَا لَعَابَتُهُ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰرِثُونَ ۝

(എങ്കിലും നിങ്ങൾ ഐഹിക ജീവിതത്തിനു പ്രാധാന്യം നൽകുന്നു. പാലോകമാകട്ടെ, കൂടുതൽ ഉത്തമവും ദൈവികവുമായതാകുന്നു.) സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന സജ്ജനങ്ങൾക്ക് പാലോക ജീവിതം ഉത്തമമെന്നു പറഞ്ഞതിൽ, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കാത്ത ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കു പാലോക ജീവിതം ഉത്തമമായിരിക്കുമായില്ല-കൂടുതൽ ദൈവികമായിട്ടാണ് അനുഭവപ്പെടുക-എന്നുള്ള ഒരു വ്യംഗ്യാർത്ഥം കൂടി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

33. (നബിയേ) അവർ പറഞ്ഞു വരുന്നതു നിശ്ചയമായും നിന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കുന്നുവെന്നു നാം അറിയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ (യഥാർത്ഥത്തിൽ) അവർ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്നില്ല; എങ്കിലും (ആ) അക്രമികൾ അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' (ലക്ഷ്യം) കളയത്ര നിഷേധിക്കുന്നത്.

۞ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ ۚ إِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ

34. നിന്റെ മുമ്പു പല റസൂലുകളും വ്യാജമാക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട് അവർക്കു നമ്മുടെ സഹായം വന്നെത്തുന്നതു വരെ, തങ്ങൾ വ്യാജമാക്കപ്പെടുകയും, ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതിൽ അവർ കഷ്ടത സ്വീകരിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കുകൾക്കു മാറ്റം വരുത്തുന്നവരെ ഇല്ല.

۞ وَلَقَدْ كَذَّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا ۚ وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَنصَرْنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۚ

'മുൻസലൂ'കളുടെ വൃത്താന്തത്തിൽ നിന്നും (വേണ്ടതു) നിനക്കു വന്നു കിട്ടിയിട്ടുണ്ടല്ലോ.

۞ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْمُرْسَلِينَ

33. ۞ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ ۚ നിന്റെ മുമ്പു പല റസൂലുകളും വ്യാജമാക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട് അവർക്കു നമ്മുടെ സഹായം വന്നെത്തുന്നതു വരെ, തങ്ങൾ വ്യാജമാക്കപ്പെടുകയും, ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതിൽ അവർ കഷ്ടത സ്വീകരിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കുകൾക്കു മാറ്റം വരുത്തുന്നവരെ ഇല്ല. 34. ۞ وَلَقَدْ كَذَّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا ۚ وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَنصَرْنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ۚ നിന്റെ മുമ്പു പല റസൂലുകളും വ്യാജമാക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട് അവർക്കു നമ്മുടെ സഹായം വന്നെത്തുന്നതു വരെ, തങ്ങൾ വ്യാജമാക്കപ്പെടുകയും, ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതിൽ അവർ കഷ്ടത സ്വീകരിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കുകൾക്കു മാറ്റം വരുത്തുന്നവരെ ഇല്ല. 35. ۞ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَبِيِّ الْمُرْسَلِينَ ۚ നിന്റെ മുമ്പു പല റസൂലുകളും വ്യാജമാക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട് അവർക്കു നമ്മുടെ സഹായം വന്നെത്തുന്നതു വരെ, തങ്ങൾ വ്യാജമാക്കപ്പെടുകയും, ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതിൽ അവർ കഷ്ടത സ്വീകരിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കുകൾക്കു മാറ്റം വരുത്തുന്നവരെ ഇല്ല.

സ്വജനങ്ങളായ ഖുറൈശികൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്തതിൽ നബി (സ) തീർച്ചയായും വളരെ വ്യസനത്തിലായിരുന്നു. അതിൽ അത്രയൊന്നും മനോവേദന അനുഭവിക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് അല്ലാഹു നബി (സ) യെ സമാധാനിപ്പിക്കുന്നു. അതിനു കാരണവും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. 35: 8, 18:6, 26:3 മുതലായ സഫലങ്ങളിലും ഇതുപോലെയുള്ള ചില പ്രസ്താവനകൾ കാണാവുന്നതാണ്. ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്:-

അവരുടെ നിഷേധങ്ങൾ, കൂതൽക്കൂടെ മൃതലായവയെല്ലാം അല്ലാഹു അറിയുന്നുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ അവർ നിഷേധിക്കുന്നതും വ്യാജമാക്കുന്നതും താങ്കളെല്ലാ; നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽത്തന്നെയാണ്. അഥവാ താങ്കളോട് വ്യക്തിപരമായല്ല-നമ്മുടെ സന്ദേശങ്ങളോടാണു-അവർക്കു വിരോധമുള്ളത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള നിഷേധവും ശത്രുതയും ഇതു ആദ്യത്തേതൊന്നല്ല. മുമ്പു പല റസൂലുകളുടെയും ഈ അനുഭവം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവർ നിഷേധിക്കപ്പെടുകയും, പല അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾക്കു വിധേയരാകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ, അവരെയൊക്കെ സഹിക്കുകയും കഷ്ടമിക്കുകയുമാണ് ചെയ്തിരുന്നത്. ക്രമേണ അവർക്കു അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി നിങ്ങളുടെ സഹായവും വിജയവും വന്നുകിട്ടുകയും ചെയ്തു. അവസാനം വിജയം ലഭിക്കുക നമ്മുടെ റസൂലുകളുടെയും അവരുടെ പക്ഷം

ക്കാർക്കുമായിരിക്കുമെന്ന് നാം മുമ്പേ നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചതാണ്. ആ വാക്കിനു മറ്റൊരു സംഭവിക്കുകയില്ല. അതു കൊണ്ട് അവരെപ്പോലെ താങ്കളും ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുക. മുൻസദ്യകളുടെ കഴിഞ്ഞ പരിത്രത്തിൽനിന്നു ഈ യാഥാർത്ഥ്യം തെളിയിക്കുന്ന പല വർത്തമാനങ്ങളും ഇതിനുമുമ്പ് ഞാൻ താങ്കൾക്കു അറിയിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ.

നബി (സ) യോടു അബൂജഹ്ൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി അലി (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: 'ഞങ്ങൾ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും നീ കൊണ്ടുവന്നതിനെയാണ് ഞങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുന്നതു.' (ഹാകിം) സൂട്ടി (റ) യിൽ നിന്നു ഇബ്നുജരീർ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: ഒരിക്കൽ അബൂജഹ്ൽ നോക്കി അബ്നസുബ്നു ശരീഖ് ഇങ്ങിനെ സ്വകാര്യം പറഞ്ഞു: 'മുഹമ്മദു സത്യവാനോ അസത്യവാനോ എന്നു താങ്കൾ എനിക്കൊന്നു പറഞ്ഞു തരണം. നമ്മുടെ സംസാരം കേൾക്കുവാൻ ഇവിടെ ഞാനും താങ്കളുമല്ലാതെ വേറെ ഖുറൈശികളിൽ ആരും ഇല്ലല്ലോ.' അബൂജഹ്ൽ പറഞ്ഞു: 'അഹോ! അല്ലാഹുവിനെയാണ് (സത്യം)! മുഹമ്മദു സത്യവാൻ തന്നെ. മുഹമ്മദു ഒട്ടും കളവു പറയുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. പക്ഷെ, ഖുസ്വയ്യിന്റെ സന്തതികൾ (മുഹമ്മദിന്റെ പിതൃവഴിക്കാർ) പതാകയും (നേതൃത്വവും), സിഖായത്തും (ഹാജിമാർക്കു വെള്ളം നൽകുന്ന സ്ഥാനവും), ഹിജാബത്തും (കഅ്ബയുടെ സംരക്ഷണമായി കാരവും), നൂബുവുത്തും (പ്രവാചകത്വവും) കൊണ്ടുപോയാൽ പിന്നെ മറ്റുള്ള ഖുറൈശികൾക്കു എന്താണുണ്ടായിരിക്കുക?!' അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു പറയുന്നു:-

35. അവരുടെ തിരിഞ്ഞുകളയൽ [അവഗണന]നിനക്കു വളരെ വലുതായി (തോന്നിയി)രുന്നാൽ, എന്നാൽ-ഭൂമിയിൽ ഒരു മാളമോ, ആകാശത്തിൽ ഒരു കോണിയോ തേടിപ്പിടിക്കുവാനും, എന്നിട്ട് വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും അവർക്കു കൊണ്ടുവരുവാനും നിനക്കു സാധ്യമാകുന്നപക്ഷം (അങ്ങിനെ ചെയ്തേക്കുക)!

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, അവരെ (യെല്ലാം) അവൻ സൻമാർഗ്ഗത്തിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നു. ആകയാൽ, തീർച്ചയായും നീ വിവരമില്ലാത്തവരിൽ (വിഡ്ഢികളിൽ)പെട്ടവനായിത്തീരരുത്.

36. (പറയുന്നതു) കേൾക്കുന്നവർ മാത്രമേ ഉത്തരം നല്കൂ.

മരണപ്പെട്ടുപോയവരാകട്ടെ, അവരെ അല്ലാഹു എഴുന്നേൽപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്യുക; പിന്നെ, അവരുലേഖ അവർ മടക്കപ്പെടുന്നതാണ്.

۳۵- وَإِنْ كَانَ كِبْرُ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ
فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي
الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ
فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝

۳۶- إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَمْعُرُونَ

وَالْمَوْتَى يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ
ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ۝

35. ۱۰۰% ആയിരുന്നാൽ ۱% (വളരെ) വലുതായി ۱% നിനക്കു അവരുടെതിരിഞ്ഞുകളയൽ, അവഗണന ۱% എന്നാൽ നിനക്കു സാധിക്കുമെങ്കിൽ ۱% നീ തേടുവാൻ, തേടിപ്പിടിക്കുവാൻ ۱% ഒരു മാളം (മട) ۱% ഭൂമിയിൽ ۱% അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കോണി, എന്നി ۱% ആകാശത്തിൽ ۱% എന്നിട്ടു നീ അവർക്കു വരുകയും ۱% ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടു ۱% അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നാൽ ۱% അവരെ ഒരുമിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു ۱% നേർക്കാർഗ്ഗത്തിൽ ۱% അതിനാൽ തീർച്ചയായും നീ ആകരുതു ۱% വിഡ്ഢികളിൽ, വിവരമില്ലാത്തവരിൽ (പെട്ടവൻ) 36. ۱% നിശ്ചയമായും ഉത്തരം നൽകുക ۱% യാതൊരുവർ (മാത്രം) ആകുന്നു ۱% അവർ കേൾക്കും ۱% മരണപ്പെട്ടവരാകട്ടെ ۱% അവരെ അല്ലാഹു എഴുന്നേൽപ്പിക്കും ۱% പിന്നെ അവർ മടക്കപ്പെടും

അവർ വിശ്വസിക്കാത്തതിൽ നബി (സ)ക്കു ഉൽകണ്ഠ കൂറേ അധികമാണു അതിന്റെ ആവശ്യമില്ല. വിശ്വസിക്കുവാൻ മതിയായ ധാരാളം തെളിവുകൾ അവർക്കു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വേണമെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കട്ടെ എന്നു വെച്ചു സമധാനിക്കുകയേ വേണ്ടു അല്ലാത്തപക്ഷം-അവരെ വിശ്വസിപ്പിക്കുക തന്നെ വേണമെന്നു വെക്കുന്നപക്ഷം- അതിന്നു തക്കതായ വല്ല പുതിയ ദൃഷ്ടാന്തവും കാണിച്ചു കൊടുത്താക്കുക ചുമിയിൽ വല്ല മാളവും തേടിപ്പിടിച്ചു അതിലൂടെ കീഴ്പ്പോട്ടിറങ്ങിയോ, ആകാശത്തക്കുള്ള വല്ല കോണിയും കണ്ടെത്തി അതിലൂടെ മേൽപോട്ടു കയറി യോ-എങ്ങിനെയാണതു സാധിക്കുന്നതെങ്കിൽ അങ്ങിനെ-പെയ്തു കൊള്ളുക. എന്നൊക്കെയാണു നബി (സ)യോടു അല്ലാഹു പറയുന്നതു്. ആക്ഷേപസ്വഭാവത്തിലുള്ള ഈ വാക്കുകൾ തിരുമേനിക്കു ഈ വിഷയത്തിലുണ്ടായിരുന്ന മനോ വേദനയുടെ കാരിനൃത്തയാണു പൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു്. ഇവരെപ്പറ്റി അത്രക്കോണം സാഹസരൂപഭരണമില്ലെന്നു നബി (സ)യെ തെരുപ്പെടുത്തുകയാണുദ്ദേശ്യം. എല്ലാ മനുഷ്യരെയും വിശ്വസിപ്പിച്ചു തീരൂ എന്നു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല. തെളിവുകൾ വേണ്ടത്ര നൽകിക്കൊണ്ടു്, വിശ്വസിക്കുകയും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയും അവയുടെ ഫലത്തിന്നു് അവൻ വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണു്. മുഴുവൻ മനുഷ്യവും സന്മാർഗ്ഗികളായിത്തന്നെ ഇരിക്കണമെന്നു് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ അങ്ങിനെത്തന്നെ സംഭവിക്കുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അവർ വിശ്വസിക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ അമിതമായ അക്ഷമയും വ്യസനവും കാണിക്കുന്നതു് കേവലം വിഡ്ഢിത്തമാണു്. അതു നബി (സ) കൂ യോജിച്ചതല്ല എന്നു ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവർ നബി (സ)യുടെ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുവാൻ കാരണം, അല്ലാഹുവിന്റെ സാരമുള്ള, നബി (സ)യുടെ ഉപദേശങ്ങളും കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്തതാണു്. പറയുന്ന കാര്യം ശ്രദ്ധിച്ചു കൊള്ളുന്നവർ മാത്രമേ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു വരുകയുള്ളൂ. അല്ലാത്തവർ ഹൃദയം ചെറുത്തു, തടിച്ചു മുതപ്രമാണായവരാണു്; മുതിയടഞ്ഞു കഴിഞ്ഞവരെ പുനരുത്ഥാന ദിവസം എഴുന്നൽപിച്ചു വിചാറണ നടത്തി നടപടി എടുക്കുകയാണുണ്ടാവുക. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഈ 'ജീവശ്ലവങ്ങളു'ടെമധ്യം അല്ലാഹു നടപടി എടുത്തുകൊള്ളും എന്നൊക്കെയാണു തുടർന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

37. അവർ പറയുന്നു: 'ഇവന്റെ മേൽ തന്റെ നബി കൽനീന്നു' വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്താണു്?'

പറയുക: 'നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും ഇറക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവനാണു്. എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.'

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ
مِّن رَّبِّهِ
قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

37. 1969 അവർ പറയുകയാണു 1969 ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്തു 1969 ഇവന്റെ (അവന്റെ)മേൽ 1969 ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം, വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും 1969 അവന്റെ നബികൽനീന്നു 1969 പറയുക 1969 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു 1969 കഴിവുള്ളവനാണു് 1969 ഇറക്കുവാൻ 1969 വല്ല (ഒരു) ദൃഷ്ടാന്തവും 1969 എങ്കിലും 1969 മനുഷ്യരിൽ അധികമാളുകൾ 1969 അറിയുന്നില്ല.

ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പലതും അവർക്കു വന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഖുർആനാകുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ദൃഷ്ടാന്തവും അവരുടെ മുമ്പിലുണ്ട്. അതിനെതിരിൽ അതുപോലെ ഒരു ഗ്രന്ഥമോ, അതിലെ അദ്ധ്യായംപോലെ ഓരോയൊരു കൊണ്ടുവരാനു് സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു അവർ സമ്മതിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടു്. എന്നിട്ടു പിന്നെയും-ദൂർബ്ബദ്ധിയും, ദൂർവാശിയും നിമിത്തം-പുതിയൊരു ദൃഷ്ടാന്തം ആവശ്യപ്പെടുകയാണവർ ചെയ്യുന്നതു്. തങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാക്കുമാറുള്ള ഒരു പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തം, അല്ലെങ്കിൽ മൂസാ (അ) നബിയുടെ വഴിപോലെയോ, സ്വാലിഹു (അ) നബിയുടെ മട്ടകം പോലെയോ ഉള്ള ഒരു പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തം, അതല്ലെങ്കിൽ-അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടതായി സൂ: ഇസ്രാഇ 90-93ൽ പറയുന്നതുപോലെ-ആകാശത്തുനിന്നൊരു കഷണം വീഴ്ത്തുകയോ, സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള ഒരു വീടുണ്ടാക്കുകയോ, നബി (സ) ആകാശത്തക്ക കയറിപ്പോകുകയോ പോലെയുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം (മുഅ്ജിസത്ത)-അതാണു് അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. അല്ലാഹുവിന്നു ഏതു തരത്തിലുള്ള ദൃഷ്ടാന്തവും കാണിക്കുവാൻ തീർച്ചയായും കഴിയും. പക്ഷേ, അങ്ങിനെയാരു ദൃഷ്ടാന്തം കാണിച്ചു കൊടുക്കത്തത്തിൽ ചില യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു കാണിച്ചു കൊടുക്കായ്കയാണു്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം മിക്കവാറും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അതാണു അവർ ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുവാൻ കാരണം എന്നത്രെ അവർക്കു നൽകിയ മറുപടിയുടെ അർത്ഥവും.

അമാനുഷികമായ ഏതെങ്കിലും ഒരു വലിയ പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തം മുഖേന ഏല്പാവരയും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാക്കണമെന്നല്ല അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. സത്യാസത്യങ്ങൾ വിവേചിച്ചറിയാനുള്ള ബുദ്ധിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും, സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഇന്നിന്നപ്രകാരമാണെന്ന പ്രവാചകനും വേദഗ്രന്ഥവും മുഖേന വിവരിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക; എന്നിട്ടു നേർത്താർത്ഥ്യത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുക; ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുവാനും തിരസ്കരിക്കുവാനും അവസരവും നൽകുക; അങ്ങനെ വിശ്വാസിക്കുന്നവരുടെ വിശ്വാസവും, നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ നിഷേധവും മനഃപൂർവ്വവും ഉദ്ദേശ്യപൂർവ്വവുമായിരിക്കുക. ഇതാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. പൂർവ്വസമുദായങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർ ബുദ്ധിപരമായ പക്ഷതയിൽ കേവലം ബാലപ്രായത്തിലായിരുന്നതുകൊണ്ട് അതതു കാലത്തിനൊത്ത ചില പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സത്യത്തിനു തെളിവായി അവർക്കു കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. ബുദ്ധിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വഴി സത്യാസത്യം വേർതിരിച്ചെടുക്കുവാൻ അക്കാലത്തുള്ളവരുടെ ബുദ്ധിയുടെ നിലവാരം പാകമാകാതിരുന്നതാണ് അതിനു കാരണം. ഒട്ടുക്കുറഞ്ഞ സമുദായമായ നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ സമുദായം ബുദ്ധിപരമായ വളർച്ച പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകകൊണ്ട് അങ്ങിനെയുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളല്ല അവർക്കു യോഗ്യമായിട്ടുള്ളത്. തെളിവിന്റെ സുസ്ഥിരതയും സുവ്യക്തതയും ബുദ്ധിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലാണുള്ളത്.

മാത്രമല്ല, പൂർവ്വ സമുദായങ്ങൾ-അവരുടെ ബാലിശമായ മത്സര ബുദ്ധിയും മർക്കട മൂഢ്ബുദ്ധിയും കാരണമായി-തങ്ങളുടെ പ്രവാചകന്മാരെ അത്തരം ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ വെല്ലുവിളിക്കുകയും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവ മാറണവും, ജാലവിദ്യയുമാണെന്നു പറഞ്ഞു നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ആ നിഷേധം അവരുടെമേൽ പൊതുശിക്ഷകൾ വന്നു ഭവിക്കുവാനും കാരണമായി. അതുപോലെ ഈ സത്യ നിഷേധികളുടെ വെല്ലുവിളിയനുസരിച്ച് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നപക്ഷം അതവരുടെയും നാശത്തിനു ഇടയായേക്കുകയാണുണ്ടാകുക. ഇതെല്ലാം കാരണമായി അന്ത്യപ്രവാചകനായ നബി (സ) തിരുമേനിയുടെയും അവിടുന്ന് പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന സത്യ സന്ദേശങ്ങളുടെയും സത്യതക്കു തെളിവായി നിലകൊള്ളുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാലദേശ വ്യത്യാസം കൂടാതെ നിലനിൽക്കുമാറ് ബുദ്ധിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിരിക്കുവാനാണു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഇവയിൽ പ്രധാനമായതും കാലാവസാനംവരെ നിലനിൽക്കുന്നതും വിശുദ്ധ ഖുർആൻതന്നെ. [ഈ വിഷയകമായി മുഖവുര 3-ാം ഖണ്ഡത്തിൽ (പേജ് 56-59) മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.]

38. ഭൂമിയിലെ (ചലിക്കുന്ന) ഏതൊരു ജന്തുവാകട്ടെ, രണ്ടു ചിറകുകൾകൊണ്ടു പറക്കുന്ന ഏതൊരു പക്ഷിയാകട്ടെ, നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ചില സമുദായങ്ങളല്ലാതെ (മറെറാന്നും) അല്ല.

٢٨- وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ

ഗ്രന്ഥത്തിൽ യാതൊന്നും (തന്നെ) നാം വീഴ്ച വരുത്തിയിട്ടില്ല. പിന്നീട്, അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബികളേക്കു ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നതാണ്.

مَا فَزَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

38. **دَابَّة** ഒരു ജന്തു (ജീവി-മൃഗ)വും അല്ല (ഇല്ല) **دَابَّة** ഭൂമിയിലെ, ഭൂമിയിൽ **طائر** ഒരു പക്ഷിയിലുമില്ല (അല്ല) **طائر** പറക്കുന്ന **بجاء** അതിന്റെ രണ്ടു ചിറകു (പക്ഷം)കൊണ്ടു **أما** ചില സമുദായങ്ങളല്ലാതെ **أما** നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള **طائر** നാം വീഴ്ച (പോരായ്മ) വരുത്തിയിട്ടില്ല **بأن** ഗ്രന്ഥത്തിൽ, രേഖയിൽ **أما** യാതൊന്നും **من** പിന്നീട് **أما** തങ്ങളുടെ റബ്ബികളേക്കു **يُحْشَرُونَ** അവർ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടും.

ഭൂമിയിലുള്ള ഓരോ ജീവവർഗ്ഗവും ഓരോ സമുദായമാകുന്നു. ഓരോന്നിനും അതതിന് ആവശ്യവും അനുയോജ്യവുമായ ഏല്പാ വ്യവസ്ഥകളും മാർഗ്ഗം ദർശനങ്ങളും അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഏല്പാററിന്റെയും നിലനിൽപ്പിനും, വളർച്ചക്കും, അഭിവൃദ്ധിക്കും വേണ്ടതൊക്കെ അവൻ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ചെയ്തുവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരു സമുദായംതന്നെയാണു മനുഷ്യ വർഗ്ഗവും. അവർ വേണ്ടുന്നതൊക്കെ അവർക്കു ചെയ്തുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. വിശേഷബുദ്ധി, വിവേചന ശക്തി, ചിന്താശക്തി ആദിയായ പ്രത്യേകത

കരം മനുഷ്യ സമുദായത്തിന്റെ സവിശേഷതയാകുന്നു. സന്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കണം, ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ പതിക്കരുത്, ദുഷ്ടതകളിൽനിന്നും സത്യാസത്യം തിരിച്ചറിയണം പോലെയുള്ള ശാസനകൾ മനുഷ്യ സമുദായത്തിനു നൽകുവാൻ അതാണ് കാരണം. ആകയാൽ, ഇതര സമുദായങ്ങളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി മനുഷ്യൻ അവന്റെ നന്മക്കും വിജയത്തിനുമുള്ള ഉപാധികൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ ബാദ്യസ്ഥനാകുന്നു. ഇതര ജീവികളെപ്പോലെ മനുഷ്യർക്കു ചിന്താശൂന്യരായി കഴിഞ്ഞു കൂടാവതല്ല എന്നാക്കുകയാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തിലടങ്ങിയ ആശയം.

രണ്ടാമത്തെ വാക്യത്തിൽ 'ഗ്രന്ഥത്തിൽ നാം യാതൊന്നും വീഴ്ച-അഥവാ പോരായ്മ-വരുത്തിയിട്ടില്ല' എന്നു പറഞ്ഞതിലെ 'ഗ്രന്ഥം' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ഖുർആൻ ആയിരിക്കുവാനും, സംഭവിച്ചതും സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്നതുമായി എല്ലാ ചെറുതും വലുതുമായ കാര്യങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനരേഖയാകുന്ന **الكتاب** (ലാഹുൽകാഫൂർ) ആയിരിക്കുവാനും സാദ്യതയുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേതനുസരിച്ച് ആ വാക്യത്തിന്റെ സാരം, നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശങ്ങളും തെളിവുകളുമെല്ലാം വേണ്ടതുപോലെ ഖുർആനിൽ നാം അക്കം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും, രണ്ടാമത്തേതനുസരിച്ച് ഓരോ വസ്തുവിനും സമുദായത്തിനും വേണ്ടതു എന്തെല്ലാമാണ്, അവ എങ്ങിനെയെല്ലാം ആയിരിക്കണം എന്നിങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം ആ രേഖയിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ആയിരിക്കുന്നതാണ്. **المعاني**

മനുഷ്യൻ മാത്രമല്ല, എല്ലാ ജീവജന്തുക്കളുംതന്നെ മഹാശാരിൽ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നതാണ് അവസാനത്തെ വാക്യത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇതാം ദൃഷ്ടിം(റ) ഉചരിച്ച ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇങ്ങിനെ വന്നിട്ടുണ്ട്: 'കുടുംബങ്ങൾ കൊടുത്തു തീർക്കപ്പെടേണ്ടവർക്കു ഖിയാമത്തു നാളിൽ നിങ്ങൾ അതു കൊടുത്തു തീർക്കേണ്ടിവരും. എത്രത്തോളമെന്നാൽ, മൊട്ടയായ (കൊമ്പില്ലാത്ത) ആടിനു കൊമ്പുള്ള ആടിൽനിന്നുകൂടി പ്രതികാര നടപടി എടുക്കപ്പെടുന്നതാണ്.' ഹാകിം, ഇബ്നു ജാരിർ, ഇബ്നുഅബീഹാതിം (റ) മുതലായവർ അബൂഹുദൈറ (റ) പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം ഉദ്യരികുന്നു: 'എന്തൊരു ജീവിയും, എന്തൊരു പരവയും ഖിയാമത്തു നാളിൽ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടാതിരിക്കയില്ല. പിന്നീട്, അവയിൽ ചിലതിനു ചിലതിൽനിന്നു (തമ്മത്തയിൽ) പ്രതികാര നടപടി എടുക്കപ്പെടും. അങ്ങനെ, കൊമ്പില്ലാത്തതിന് കൊമ്പുള്ളതിൽ നിന്നുകൂടി നടപടി എടുക്കപ്പെടും. പിന്നീടു, അവയോടു മണ്ണായിത്തീർക്കപ്പെടുക എന്നു പറയപ്പെടും. അന്നേരം അവിശ്വാസികൾ പറയും: 'ഹാ! ഞാൻ മണ്ണായിരുന്നെങ്കിൽ നന്നായെന്നി' നിങ്ങൾക്കു വേണമെങ്കിൽ (ഇതിനു തെളിവെന്നാണിത്) ... **من دنا** (ഈ) വചനം ഓതിക്കൊള്ളുക.'

39. നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ദുഷ്ടകാന്തം] കളെ വ്യാജമാക്കിയവർ ബധിരൻമാരും ഊമകളുമത്രെ, അന്ധകാരങ്ങളിലാണ് (അവർ).

٣٩- وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمٌّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ

مَنْ يَشْرَأِ اللَّهَ يُضْلِلْهُ وَمَنْ يَشَأْ يَجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

അല്ലാഹു ആരെ (വഴി പിഴവിലാക്കുവാൻ) ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ, അവനെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു. അവൻ ആരെ (നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുവാൻ) ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ, അവനെ അവൻ നേരെ (ചൊവ്വ) യുള്ള പാതയിൽ ആക്കുന്നതാണ്.

39. **الذين** വ്യാജമാക്കിയവർ **صم** നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ **ب** ബധിരൻമാരാണ് **كم** ഈ മകളു(മുകൾ)മാണു **الظلمات** അന്ധകാരങ്ങളിലാണു, ഇരുട്ടിലാണു **من** ആരെ, ആർ, വല്ലവരും **من** അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നു (വോ) **من** അവൻ അവനെ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നതാണു **من** ആരെ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ **من** അവനെ ആക്കുന്നതാണ് **على صراط** പാതയിൽ **مس** നേരായ, ചൊവ്വായ.

ലക്ഷ്യങ്ങളും തെളിവുകളും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതും, അവയിൽനിന്നു കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതും ഇരിക്കുന്നവരെ ഇരുട്ടിൽപെട്ട ബധിരരുമാക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉപരിച്ചിരിക്കുകയാണു, സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ കണ്ടറിയുവാനോ കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനോ, മറുളളവരോടു ചൊരിച്ചറിയുവാനോ അവർക്കു കഴിയുകയില്ല, അഥവാ അതിനു മതി

തകയില്ല-അവർ അപകടത്തിലും പിഴവിലും പതിക്കുകയോ ചെയ്യുകയുള്ളൂ-എന്ന സാരം. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു അവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞത്. നേരെമറിച്ചു ലക്ഷ്യങ്ങളിലും തെളിവുകളിലും ശ്രദ്ധപതിച്ചു സത്യസത്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർ നേർമാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തുകയും അതു പിൻപററുകയും ചെയ്യാതെയും ഇരിക്കുകയില്ല. ഇവർക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നും കൂടുതൽ പ്രചോദനങ്ങളും സഹായവും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെപ്പറ്റിയാണ് അല്ലാഹു അവരെ നേർക്കുനേരെയുള്ള പാതയിൽ ആക്കുമെന്നു പറഞ്ഞത്.

അല്ലാതെ-ഒരു വ്യവസ്ഥയോ മാനദണ്ഡമോ ഒന്നും കൂടാതെ-കുറെ ആളുകളെ അല്ലാഹു സന്മാർഗ്ഗംഗത്തിലും, കൂറെ ആളുകളെ ദുർമാർഗ്ഗത്തിലുമാക്കിത്തീർക്കുമെന്നല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നതു നോക്കുക: (ഇതുമൂലം വളരെ ആളുകളെ അവൻ പിഴവിലാക്കുകയും, വളരെ ആളുകളെ അവൻ സന്മാർഗ്ഗംഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അറബിയിലാസികളെയല്ലാതെ അവൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയില്ല. (2:26) (വിശ്വസിച്ചവരെ ഐഹിക ജീവിതത്തിലും, പരലോക ജീവിതത്തിലും സഹായിയായ വാക്കുകൊണ്ടു അല്ലാഹു സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നു. അക്രമികളെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (14:27) (നിശ്ചയമായും നിന്റെ രബ്ബ് അവന്റെ മാർഗ്ഗം വിട്ടു പിഴച്ചുപോകുന്നവരെ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്; നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റിയും അവൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണ്. (6:117)

40. (നബിയേ) പറയുക: നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ? നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ വന്നെത്തുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അന്ത്യസമയം വന്നെത്തുകയോ ചെയ്യുവെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥി)ക്കുക? നിങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവരാണെങ്കിൽ! [ഇതൊന്നു പറയുവിൻ, കേൾക്കട്ടെ!]

٣- قُلْ أَرَأَيْتُمْ
إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ
أَوْ أَتَاكُمْ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ
تَدْعُونَ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

41. (അല്ല) എന്നാൽ നിങ്ങൾ അവനെത്തന്നെ വിളിച്ചു (ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഏതൊന്നിലേക്കു (അവനെ) വിളിച്ചു (ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നുവോ അതിനെ അവൻ തുറവിയാക്കുന്നു-അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ. നിങ്ങൾ (അവനോടു) പങ്കു ചേർക്കുന്നവയെ നിങ്ങൾ വിസ്മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

٤- بَلْ إِذَا هُ تَدْعُونَ
فِيْكُمْ شَيْءٌ مَّا تَدْعُونَ إِلَيْهِ
إِنْ شَاءَ
وَلْتَسْمُنْ مَا تَشْرِكُونَ

40. ് പറയുക ് നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറഞ്ഞു തരുവിൻ) ് നിങ്ങൾക്കു വന്നുവെങ്കിൽ ് അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ ് അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു വന്നു (വെങ്കിൽ) ് അന്ത്യസമയം ് അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ ് നിങ്ങൾ വിളിക്കുക, (പ്രാർത്ഥിക്കുക) നിങ്ങളാണെങ്കിൽ ് സത്യം പറയുന്നവർ. 41. ് എന്നാൽ, പക്ഷെ ് അവനെ(ത്തന്നെ) ് നിങ്ങൾ വിളിക്കും. ് അപ്പോൾ അവൻ തുറവിയാക്കും, നീക്കിക്കളയും. ് യാതൊരു കാര്യം ് നിങ്ങൾ വിളി(പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നു ് അതിലേക്കു, അതിനായി ് അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ ് നിങ്ങൾ വിസ്മരിക്കുക (മറക്കുക)യും ചെയ്യും. ് നിങ്ങൾ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിനെ (ചേർക്കുന്നവയെ)

ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളായിരുന്നാൽപോലും അത്യുപേത്തു നേരിടുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെയെല്ലാം മറന്ന് അല്ലാഹുവിനെമാത്രം വിളിച്ചു രക്ഷപ്പെടുകയായിരിക്കും ചെയ്യുക. വിഗ്രഹാരാധകന്മാരുടെ മാത്രം സ്ഥിതിയല്ല ഇത്. മരണപ്പെട്ടുപോയ മഹാത്മാക്കളായ ആളുകളെയും, ജീവിച്ചിരിപ്പുള്ള ദൈവവാദികളായ ആളു

കളെയും വിളിച്ചുവരുത്തുന്നവരുടെയും -എന്നു വേണ്ട, എല്ലാത്തരം ബഹുദൈവാരാധകന്മാരുടെയും -സ്ഥിതി ഇതുതന്നെയല്ല. അത്രയുംമേലു, നിരീശ്വരവാദികൾപോലും അത്യാഹിതങ്ങൾ നേരിടുമ്പോൾ -അറിഞ്ഞാ അറിയാതെയോ -പടച്ചവനെ, ഈശ്വരം, ദൈവമേ എന്നിങ്ങിനെ യഥാർത്ഥ ദൈവമായ അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചു നിലവിളിക്കുന്നതായി കാണാം. ഈ ലോകാലോകങ്ങളുടെയെല്ലാം സ്രഷ്ടാവും പരമാധികാരിയുമായ ഒരു മഹാശക്തിയുണ്ടെന്നുള്ള അവബോധം മനുഷ്യനിൽ നിഷ്ഠിരമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതാണ് ഇതിനു കാരണം. ചില മഹാൻമാർ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതോടൊപ്പം, പ്രകൃതിവാദത്തിലും, നിരീശ്വരവാദത്തിലും മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന മഹാമന്മാർക്കുപോലും അവരുടെ വാദത്തിൽ പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസവും, പരമാർത്ഥ മനസ്സാക്ഷിയും ഉണ്ടായിരിക്കാതില്ലെന്നുള്ളതാണ് പരമാർത്ഥം.

വിഭാഗം-5

42. (നബിയേ) നിനക്കു മുമ്പു പല സമുദായങ്ങളിലേക്കും നാം (ദൂതൻമാരെ) അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ട് കഷ്ടപ്പാടും, ദുരിതവുംകൊണ്ടു നാം അവരെ പിടികൂടി, അവർ വിനയം കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി.

42- وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَخَذْنَا مِنْهُمُ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ

43. എന്നാൽ, അവർക്കു നമ്മുടെ ശിക്ഷ വന്നപ്പോൾ അവർ വിനയം കാണിക്കാതിരുന്നതെന്താണു്? എങ്കിലും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കടുത്തുപോയി.

43- فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെ പിശാചു അവർക്ക് അലങ്കാരമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. [ഇതാണുണ്ടായത്].

44. അങ്ങനെ, യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ചു അവർ ഉത്സാഹിപ്പിക്ക [ഉപദേശിക്ക]പ്പെട്ടുവോ അതവർ മറന്നുകളഞ്ഞപ്പോൾ, അവർക്കു എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും വാതിലുകൾ നാം തുറന്നുകൊടുത്തു.

44- 44- فَلَمَّا كُنَّا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَخَرْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فُزِّجُوا بِمَا أُوْتُوا أَخْلَدْنَاهُمْ بَغْيَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ

അങ്ങനെ, (അവസാനം) തങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെട്ടതിൽ അവർ ആഹ്ലാദം കൊണ്ടപ്പോൾ, അവരെ നാം പെട്ടെന്നു പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞു). അപ്പോൾ, അവർ (അതാ) നിരാശപ്പെട്ടവർ (ആയിത്തീരുന്നു)!

42. لَقَدْ أَرْسَلْنَا നാം അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട് مِنْ قَبْلِكَ പല സമുദായങ്ങളിലേക്കും أُمَمٍ നിനക്കു മുമ്പു مِنْ قَبْلِكَ എന്നിട്ടു നാം അവരെ പിടിച്ചു (പിടികൂടി) بِالْبَأْسَاءِ കഷ്ടപ്പാടുകൊണ്ടു وَالضَّرَّاءِ ദുരിതവും ബുദ്ധിമുട്ടും لَعَلَّ അവരാകുവാൻവേണ്ടി, ആയേക്കും يَتَضَرَّعُونَ വിനയം (താഴ്മ) കാണിക്കുന്ന(വർ), വിനയപ്പെടുക. 43. فَلَوْلَا എന്നാൽ ആയിക്കൂടെ, എന്നതുകൊണ്ടായില്ല تَضَرَّعُوا അവർക്കു വന്നപ്പോൾ لَعَلَّ നമ്മുടെ ശിക്ഷ تَضَرَّعُوا അവർ വിനയം (താഴ്മ) കാണിക്കും إِنَّكَ എങ്കിലും قَسَتْ കടുത്തു, കടുപ്പമായി قَسَتْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ قَسَتْ അവകാരമാക്കുക (ശിയാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുക)യും وَزَيَّنَ ചെയ്തു, കട്ടുപിശാചു زَيَّنَ അവർക്കു الشَّيْطَانُ പിശാചു, ശൈത്താൻ مَا كَانُوا അവരായിരുന്നതിനെ يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിച്ചു. 44. فَلَمَّا അങ്ങനെ (എന്നിട്ടു) അവർ മറന്നപ്പോൾ لَمَّا യാതൊരു കാര്യം إِذَا അവർ ഉത്സാഹിപ്പിക്ക (ഉപദേശിക്ക)പ്പെട്ടു فَخَرْنَا അതിനെപ്പറ്റി فَخَرْنَا നാം തുറന്നുകൊടുത്തു أَبْوَابَ അവർക്കു, അവരിൽ أَبْوَابٍ വാതിലു (മുൻപ്) കൾ فَخَرْنَا എല്ലാ വസ്തുവിന്റെ (കാര്യത്തിന്റെ)യും فَخَرْنَا അങ്ങനെ (ഇതുവരെ) فَخَرْنَا അവർ സന്തോഷം കൊണ്ടപ്പോൾ, ആഹ്ലാദിച്ചപ്പോൾ إِذَا അവർക്കു നൽകപ്പെട്ടതിൽ, നൽകപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു فَخَرْنَا അവരെ നാം പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു) فَخَرْنَا പെട്ടെന്നു فَخَرْنَا അപ്പോൾ അവരതാ فَخَرْنَا നിരാശപ്പെട്ടവരാകുന്നു.

46. അങ്ങനെ, (ആ) അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ മൃ-
 ട്ടു മുറിക്കപ്പെട്ടു (അവർ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു).
 ലോകരക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനത്രെ സത്തുതി (മുഴുവൻ)!

فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

45. അങ്ങനെ മുറിക്കപ്പെട്ട (മേമരിക്കപ്പെട്ട) പിൻഭാഗം (മുട) ജനങ്ങളുടെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരായ ചില സത്തുതി (മുഴുവൻ) അല്ലാഹുവിനാണു രബബായ, രക്ഷിതാവായ ലോകരുടെ

മുൻ സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രം മെർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അത്പോലെ നീങ്ങളിലും സംഭവിക്കുന്നതു സൂക്ഷിക്കണമെന്ന അവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്തുകൊണ്ടു. മുമ്പു പല സമുദായങ്ങളിലേക്കും ഇതുപോലെ രസ്യലുകളെ അയച്ചിട്ട് അവർ അവരെ നിഷേധിക്കുകയും ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, അവരുടെ ധിക്കാരം മാറ്റി അവർ വിനയവും പാകതയും ഉള്ളവരായിത്തീർന്നവർവേണ്ടി അല്ലാഹു ഓരോ തരത്തിലുള്ള പീഡനങ്ങളും ദൂരിതങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തി. അപ്പോഴും അവർ നന്നായിത്തീരുകയല്ല ചെയ്തത്. സ്വഭാവം ദുഷിക്കുകയും ഹൃദയം കടുത്തുപോകുകയുംചെയ്യുകയായത്. പിശാചിന്റെ ദുർമ്മന്ത്രങ്ങൾക്കു അവർ വിധേയരായി. തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതോ നീയവനങ്ങളെല്ലാം തങ്ങൾക്കു ഭൂഷണമായി അവൻ അവർക്കു തോന്നിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അവർക്കു കേവലമെശ്വര്യങ്ങളുടെയും സുഖസൗകര്യങ്ങളുടെയും മർഗ്ഗങ്ങൾ വേണ്ടത്ര തുറന്നു കൊടുത്തു. കഷ്ടതകൾ മാറ്റി അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ മുഴുകിയപ്പോൾ അവർ അല്ലാഹുവോടു നന്ദി കാണിച്ചുവോ? അതുമില്ല. മരിച്ച് ദൂതജീമാനം നടിക്കുകയും ആഹ്ലാദം കൊള്ളുകയുമാണു ചെയ്തത്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, തിന്മ മുഖേനയുള്ള ആദ്യത്തെ പരീക്ഷണംകൊണ്ടും, നന്മ മുഖേനയുള്ള രണ്ടാമത്തെ പരീക്ഷണംകൊണ്ടും അവർ പാപം പഠിച്ചിട്ടില്ല. അതിനാൽ അല്ലാഹു അവരിൽ ഓരോ തരത്തിലുള്ള ശിക്ഷകളെ ഏർപ്പെടുത്തി. അപ്പോഴാണവർ കണ്ണുതുറന്നത്. പക്ഷേ, ഫലമെന്ത്? അല്ലാഹു അവരുടെ അവശിഷ്ടംപോലും ബാക്കിയാകാതെ അവരെ നിശ്ശേഷം ഭൂമുഖത്തുനിന്നു മേമിച്ചു കളഞ്ഞു. ഈ ചരിത്ര യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഇവർക്കും പാപമായിരിക്കട്ടെ എന്നു സാരം.

ധിക്കാരശീലത്ത് തോന്നിയവാസികളുമായ ആളുകളെ ആപത്തുകളും കഷ്ടപ്പാടുകളും വഴി അല്ലാഹു പരീക്ഷണം നടത്താറുള്ളതുപോലെ, സുഖസൗകര്യങ്ങൾ മുഖേനയും പരീക്ഷണം നടത്തി നോക്കുമെന്നും, രണ്ടും അവരിൽ മാനസാന്തരം വരുത്തുന്നില്ലാത്ത പക്ഷം, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിനും, പെട്ടെന്നുള്ള ശിക്ഷയ്ക്കും പാത്രമായിത്തീരുകമെന്നും ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ലോകചരിത്രം നോക്കുമ്പോൾ വ്യക്തികളുടെ ചരിത്രത്തിലും സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിലും തന്നെ-ഇതിനു ധാരാളം തെളിവുകളും കാണാം. സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടങ്ങളും രണ്ടുതരം പരീക്ഷണങ്ങളും അവർ തങ്ങൾക്കു ഗുണകരമായി കലാശിക്കുമാറ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയായിരിക്കും ചെയ്യുക. നബി (സ) പറയുന്നു: 'സത്യവിശ്വാസിയുടെ കാര്യം ആശ്ചര്യം തന്നെ! അവന്റെ കാര്യമെല്ലാം അവനു ഗുണകരമായിത്തീരുന്നു. ഇതു സത്യവിശ്വാസിക്കല്ലാതെ മറ്റൊരാളുമില്ല. അതായതു: അവനു വല്ല സന്തോഷാവസ്ഥയും ബാധിച്ചാൽ അവൻ നന്ദി കാണിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, അത്ഭവനു ഗുണമേകുന്നു. അവനു വല്ല ദുരിതാവസ്ഥയും ബാധിച്ചാൽ അവൻ ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ അതും അവനു ഗുണമായിത്തീരുന്നു (മു.)

മെൽപറഞ്ഞവിധം മുൻസല്യങ്ങളുടെ ദൗത്യങ്ങളും പ്രബോധനങ്ങളും സത്യമായി പുലരുകയും, അവരുടെ വിജയവും, നിഷേധിച്ചവരുടെ പരാജയവും സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തതിന്റെ പേരിൽ, അല്ലാഹുവിനെ സത്തുതിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു സത്യവിശ്വാസികളെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അവനെത്തന്നെ സത്തുതിക്കുന്നതാണ് അവസാനത്തെ വാക്യം. (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ)

46. പറയുക: 'നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ [പറഞ്ഞു തരുവിൻ]? നിങ്ങളുടെ കേൾവിയും, കാഴ്ചകളും അല്ലാഹു എടുത്തുകളയുകയും, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു അവൻ മുദ്ര വെക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ഏതൊരു 'ഇലാഹാ'ണു [ആരാധ്യനാണ്?] നിങ്ങൾക്കതു കൊണ്ടു വന്നു തരുന്നത്?!

۞ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ

أُنْظِرْ كَيْفَ نَصَرْتُ الْآدِيَّةَ
ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ

നോക്കൂ: നാം അവർക്കു 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കൾ എങ്ങിനെ വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നുവെന്നു! (എന്നിട്ടും) പിന്നെ, അവർ തിരിഞ്ഞു കളയുന്നു!

47. പറയുക: 'നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ [പറഞ്ഞു തരിൻ]? പെട്ടെന്നു, അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ [പരസ്യമായിത്തന്നെ] നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ വരുന്നപക്ഷം, അക്രമികളായ ജനങ്ങളല്ലാതെ നശിപ്പിക്കപ്പെടുകമോ?!

۞ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

46. ൧ പറയുക ۞ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറയുക) ۞ أَخَذَ അല്ലാഹു എടുത്തുവെങ്കിൽ ۞ سَمْعَكُمْ നിങ്ങളുടെ കേൾവിയെ ۞ وَأَبْصَارَكُمْ നിങ്ങളുടെ കാഴ്ചകളെയും ۞ وَخَتَمَ അവൻ മുദ്രവെക്കുകയും ۞ قُلُوبِكُمْ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു ۞ ثُمَّ ആരൊരു (എതൊരു) ഇലാഹാണു (ആരാധ്യനാണു) ۞ مَنْ إِلَهٌ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ۞ يَأْتِيكُمْ بِهِ നിങ്ങൾക്കതുകൊണ്ടു വന്നു തരുന്നത് ۞ أُنْظِرْ നോക്കുക ۞ كَيْفَ എങ്ങിനെയെന്നാണു ۞ نَصَرْتُ നാം വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു ۞ الْآدِيَّةَ ആയത്തു (ലക്ഷ്യം-ലക്ഷ്യം)കളെ ۞ ثُمَّ പിന്നെ(യും) അവർ ۞ يَصْدِفُونَ തട്ടിത്തിരിയുന്നു, തിരിഞ്ഞുപോകുന്നു. 47. ൧ പറയുക ۞ أَرَأَيْتُمْ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ ۞ إِنْ أَتَاكُمْ നിങ്ങൾക്കു വന്നുവെങ്കിൽ ۞ عَذَابُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ ۞ بَغْتَةً പെട്ടെന്നു ۞ أَوْ جَهْرَةً അല്ലെങ്കിൽ പരസ്യമായി, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ۞ هَلْ يُهْلِكُ നശിപ്പിക്കപ്പെടുകമോ ۞ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ജനത (ജനങ്ങൾ) അല്ലാതെ ۞ الظَّالِمِينَ അക്രമികളായ.

അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ഈ രണ്ടു യഥാർത്ഥ്യങ്ങളും ഒരു വിശദീകരണം കൂടാതെ എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. എന്നിട്ടും പിന്നെയും അതൊന്നും വകവെക്കാതെ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ ആരാധിച്ചു വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു വരുന്നതു എത്രമാത്രം അനാശാസ്യവും നിരർത്ഥകവുമാണെന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കുക. ഇതൊന്നും നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കത്തക്കതു വലിയ ആശ്ചര്യംതന്നെ. എന്നിങ്ങിനെ മുശ്ശികളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി (സ) യോടു കൽപിക്കുകയാണ്.

48. ദൂതൻമാരെ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവരായും, താക്കീതു (അഥവാ മുന്നറിയിപ്പു) നൽകുന്നവരായുമല്ലാതെ നാം അയക്കുന്നില്ല. എന്നിട്ട് ആർ വിശ്വസിക്കുകയും (കർമ്മങ്ങൾ) നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തുവോ, അവരുടെ മേൽ യാതൊരു ഭയവുമില്ല; അവർ വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.

۞ وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ۚ فَمَنْ أَمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

48. ൧ ۞ وَمَا أَرْسَلْنَا നാം അയക്കില്ല, അയക്കുന്നില്ല ۞ الْمُرْسَلِينَ മുൻസലുകളെ ۞ الْمُبَشِّرِينَ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവരായല്ലാതെ ۞ وَمُنْذِرِينَ താക്കീതു നൽകുന്നവരും, മുന്നറിയിപ്പുകാരും ۞ فَمَنْ أَمَنَ എന്നാൽ (എന്നിട്ട്-അപ്പോൾ) ആർ വിശ്വസിച്ചുവോ ۞ وَأَصْلَحَ നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും, നന്നായിത്തീരുകയും ۞ فَلَا خَوْفٌ എന്നാൽ ഒരു ഭയവുമില്ല ۞ عَلَيْهِمْ അവരുടെമേൽ ۞ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ അവർ വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.

49. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയവരാകട്ടെ, അവർ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരെ ശിക്ഷ ബാധിക്കുന്നതാണ്.

٧٩- وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ٥

49. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയവരാകട്ടെ സ്പർശിക്കും, ബാധിക്കും പക്ഷം ശിക്ഷ അവർ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിക്കും.

എല്ലാവരെയും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിപ്പിച്ചു സന്മാർഗ്ഗംഗീകരാക്കിത്തീർക്കുക എന്ന ബാധ്യത അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലുകൾക്കുണ്ട്. നല്ല കാര്യങ്ങൾ ഇന്നിന്നതാണെന്നും, അത് സ്വീകരിച്ചാൽ ഇന്നിന്ന ഗുണങ്ങൾ ലഭിക്കുമെന്നുമുള്ള സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കലും, ചീത്ത കാര്യങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയാണെന്നും, അത് ഉപേക്ഷിക്കാത്ത പക്ഷം ഇന്നിന്ന ദോഷങ്ങൾ സംഭവിക്കുമെന്നും തരക്കീതു നൽകലും എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് അവർക്കു നിർവ്വഹിക്കാനുള്ളത്. അതിൽ അവരെ അനുസരിക്കുന്നവർക്കു രക്ഷയുണ്ട്, അല്ലാത്തവർക്കു ശിക്ഷയുണ്ടാകുമെന്നും എന്ന് സാരം.

50. (നബിയേ) പറയുക: 'അല്ലാഹുവിന്റെ വജ്രനാവുകൾ എന്റെ പക്കലുണ്ടെന്നു നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നില്ല; ഞാൻ അദ്യശ്യകാര്യം അറിയുകയുമില്ല; ഞാൻ ഒരു 'മലക്കാ'ണ് എന്നും നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. എന്നിങ്ക 'വഹ്'യു' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെടുന്നതിനെയല്ലാതെ ഞാൻ പിൻപററുന്നില്ല.'

٥٠- قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ
اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ
وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ
إِنْ أَسْبَغُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ

പറയുക: 'അനാഥനും, കാഴ്ചയുള്ളവനും സമമാകുമോ? അല്ലോ, നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചുനോക്കുന്നില്ലേ?'

قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ
أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ٥٠

50. ഞ് പറയുക ഞ് ഞാൻ പറയുന്നില്ല ഞ് നിങ്ങളോടു എന്റെ പക്കലുണ്ട് (എന്നു) ഞ് വജ്രനാവുകൾ, സൂക്ഷ്മിപ്പുകൾ ഞ് അല്ലാഹുവിന്റെ ഞ് ഞാൻ അറിയുകയുമില്ല ഞ് അദ്യശ്യം, മറഞ്ഞതു ഞ് ഞാൻ പറയുന്നില്ല ഞ് നിങ്ങളോടു ഞ് ഞാനൊരു മലക്കാണ് എന്ന് ഞ് ഞാൻ പിൻപററുന്നില്ല ഞ് വഹ്'യു' നൽകപ്പെടുന്നതിനെയല്ലാതെ ഞ് എന്നിങ്ക, എനിലേക്കു ഞ് പറയുക ഞ് സമമാകുമോ, ശരിയായിരിക്കുമോ അനാഥൻ കാഴ്ചയുള്ളവനും അല്ലോ നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ

നബി (സ) തിരുമേനിയോടു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുക, ഇതര മനുഷ്യരെപ്പോലെ നബി (സ)യും ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ കഴിക്കുന്നതിനെയും അങ്ങാടിയിലൂടെ നടക്കുന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ചും മറ്റും ആശ്ചര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുക മുതലായവ അവിശ്വാസികളുടെ പതിവായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാകേണമെങ്കിൽ അമാനുഷികമായ കഴിവുകളും അദ്യശ്യജ്ഞാനവുമൊക്കെ വേണമെന്നാവരുടെ ധാരണ. ഈ ധാരണ അടിയോടെ തെറ്റാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുവാൻ ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ വജ്രനാവുകളാണും എന്റെ അധീനത്തിലുള്ള; നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതൊക്കെ കാണിച്ചു തരത്തക്കവിധം ഒരു കഴിവു എന്നിരിക്കില്ല; അദ്യശ്യകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും എന്നിരിക്കില്ല; മനുഷ്യസഹജമായ മാറ്റങ്ങളിൽകൂടി ലഭിക്കുന്ന അറിവുകൾ മാത്രമേ എന്നുള്ളതു; അതിനപ്പുറമുള്ള വല്ല കാര്യവും അറിയേണമെങ്കിൽ അത് അല്ലാഹുവി

കൽനിന്നു പ്രത്യേകം അറിവു ലഭിക്കുക തന്നെ വേണം. അന്നൊരു മലക്കല്ല, മനുഷ്യൻ മാത്രമാണു; മനുഷ്യ പ്രകൃതിക്കതീതമായ പ്രകൃതി വിശേഷങ്ങളൊന്നും എനിക്കില്ല; പക്ഷേ, എനിക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടു; അതാണെന്റെ പ്രത്യേകത; അതു ഞാൻ പ്രബോധനം ചെയ്തതും ചെയ്യുന്നതും അതു അപ്പടി പിൻപറയുകയല്ലാതെ-അതിൽ വല്ല ഭേദഗതിയും വരുത്തുവാൻ-എനിക്കു നിവൃത്തിയില്ല; അങ്ങിനെ ഞാൻ ചെയ്തുകയ്യില്ല എന്നൊക്കെയാണു് ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു് .

അല്ലാഹുവിന്റെ സുഷ്ടിക്രമീകൃതവെച്ചു വിശിഷ്ടമാണു പ്രവാചകൻമാർ. പ്രവാചക സമൂഹത്തിൽവെച്ചു ഏറ്റവും വിശിഷ്ടനായ ആളാണു നബി (സ) തിരുമേനി. നബി (സ) തിരുമേനിയെക്കുറിച്ചാണു് ഇതെല്ലാം അല്ലാഹു പറഞ്ഞതു്. എന്നിട്ടു പിന്നെയും പ്രവാചകത്വപദവിയുടെ എത്രയോ താഴ്ക്കിടയിൽ സഫീതി ചെയ്യുന്ന ചില ആളുകളെക്കുറിച്ചു-അവർ എത്ര തന്നെ പുണ്യവാൻമാരായിരുന്നാലും.-അവർക്കു അസാധാരണമായ കഴിവുകളുണ്ടെന്നും, അവർക്കു മറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ അറിയാമെന്നും, അദ്യശ്യമായ സ്വാധീനശക്തികളുണ്ടെന്നുമാക്കു പലതും ധരിച്ചും പ്രചരിപ്പിച്ചും വരുന്നു. ഇതു സംബന്ധിച്ചു ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു സത്യവിശ്വാസി ഏതാണു വിധി കൽപിക്കേണ്ടതെന്നു ആലോചിച്ചുനോക്കുക! യാതൊരു വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെയും സഹായം കൂടാതെത്തന്നെ സ്വയം സ്പഷ്ടമായ ഈ ഒരൊറ്റ ഖുർആൻ വചനം മുസ്ലീംകൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ. ഇതു സ്വയം മദ്ധ്യ പ്രചുരപ്രചാരം സിദ്ധിച്ചു കഴിഞ്ഞ ശിർക്കുപരമായ മിക്ക പണ്ഡിതവിശ്വാസങ്ങളും, ആ വിശ്വാസങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിലവിലുള്ള എത്രയോ അനാചാരങ്ങളും സ്വയം ഇല്ലാതാകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, തൂണു ചുമ്മത്തൊട്ടുകൂടി സത്യം സ്ഥിരീകരിക്കുവാനും അല്ലാഹുവിന്റെയും നസൂഖിന്റെയും വചനങ്ങളിൽനിന്നു സത്യാസത്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാനും സന്നദ്ധതയുള്ളവർക്കു അതിന്നു ഭാഗ്യം ലഭിക്കുകയുള്ളു. അല്ലാത്തവർക്കു എത്ര വേദാന്തം, ഹദീക്കാരപ്പിച്ചിട്ടും ഫലമുണ്ടാകുകയില്ല താനും. ഈ രണ്ടു തരക്കാരുമേ കൂറിച്ചു തന്നെയാണു് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ പറയുന്നതും ...يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكَ كَثْرَتُ دُؤُنِكَ (പരയുക: അന്ധനും കാഴ്ചയുള്ളവനും സമാകൂടാൻ; അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു നോക്കുന്നില്ലേ!)

വിഭാഗം-6

51. ഇതു [വഹ്യം നൽകപ്പെടുന്നതു] മുഖേന നീ താക്കീത് നൽകുകയും ചെയ്യുക.

തങ്ങളുടെ ദബ്ബികളേക്കു ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുന്നുമെന്നു മേൽപ്പടുന്നവരെ; അവർക്കു അവന്നു പുറമെ ഒരു രക്ഷാധികാരി (അഥവാ കൈകാര്യ കർത്താവു) ആകട്ടെ, ഒരു ശുപാർശകനാകട്ടെ (ഉണ്ടായിരിക്കുക) യില്ല. അവർ സൂക്ഷിപ്പേക്കാം..

51- وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ
أَنْ يُخْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ
وَلِيُّ وَلَا شَفِيعٌ
لَّهُمْ يَتَّقُونَ

51. ഈ നീ താക്കീതു ചെയ്യുക, മുന്നറിയിപ്പു നൽകുകയും ചെയ്യുക. 4. ഇതു മുഖേന, അതുകൊണ്ടു് الَّذِينَ يَخَافُونَ (അവർ) തെമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നതിനെ (കൂട്ടപ്പെടുന്നു) لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ (അവർക്കു ഇല്ല, ഇല്ലാത്തവിധം) وَلَا شَفِيعٌ (അവനെ കൂടാതെ, അവന്നു പുറമെ) وَلَا وَلِيٌّ (രക്ഷാധികാരിയും, സഹായിയും) وَلَا شَافِعٌ (ഒരു ശുപാർശകനാകുന്നു) ഇല്ല لَيْسَ لَهُمْ (അവരാമേക്കാൾ), ആകുവാൻവേണ്ടി وَلَا (അവർ സൂക്ഷിക്കും).

അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ തങ്ങളുടെ ചെയ്തികളെക്കുറിച്ചു ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരുമെന്ന ബോധമില്ലാത്തവരെ താക്കീതു ചെയ്തതുകൊണ്ടു അവർ സൂക്ഷമത പാലിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുകയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണു പ്രസ്തുത മേൽപ്പാട്ടുള്ളവരെ താക്കീതു ചെയ്യണമെന്നു പറയുന്നതു്.

52. തങ്ങളുടെ രബ്ബിന്റെ (പ്രീതിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടു) രാവിലെയും, വൈകുന്നേരവും [സഭാ] അവനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു)കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ നീ ആട്ടിക്കളയരുത്.

52- وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ

അവരുടെ വിചാരണയിൽനിന്ന് ഒട്ടുംതന്നെ, നിന്റെ മേൽ (ബാദ്യുത) ഇല്ല; നിന്റെ വിചാരണയിൽനിന്ന് ഒട്ടുംതന്നെ അവരുടെ മേലും (ബാദ്യുത) ഇല്ല. [ഏല്പാവ യെയും വിചാരണ നടത്തി തീരുമാനമെടുക്കുവാനുള്ള അധികാരം അല്ലാഹുവിനാണ്.] എന്നാൽ [അങ്ങിനെയുണ്ടെങ്കിൽ] നിനക്കവരെ ആട്ടിക്കളയാമായിരുന്നു; അപ്പോൾ, [ആട്ടിക്കളഞ്ഞാൽ] നീ അക്രമികളിൽ പെട്ടവനായിത്തീരുന്നതുമാണ്.

مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ
فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ

53. അപ്രകാരം, അവരിൽ ചിലരെ ചിലരെക്കൊണ്ടു നാം പരീക്ഷിക്കണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; 'ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് ഇവർക്കൊന്നോ അല്ലാഹു അനുഗ്രഹം നൽകിയത്?' എന്നു അവർ പറയുവാൻവേണ്ടി.

53- وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ
لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
مِنْ بَيْنِنَا
أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ

നന്ദി കാണിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനല്ലയോ?

54. നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ, നീ (അവരോടു) പറയുക: 'നിങ്ങൾക്കു സമാധാനശാന്തിയുണ്ടാവട്ടെ! നിങ്ങളുടെ രബ്ബു തന്റെ സ്വന്തം പേരിൽ കാരുന്നു' (ഒരു ബാധ്യതയായി) നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു;

54- وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا
فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
كُتِبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ

52. وَلَا تَطْرُدِ നീ ആട്ടരുത്, ഒട്ടുകയും അരുതു الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ വിളിക്കുന്ന (പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന)വരെ بِالْغَدَاةِ രാവിലെ وَالْعَشِيِّ വൈകുന്നേരവും يُرِيدُونَ അവർ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു وَجْهَهُ അവന്റെ മുഖത്തെ (പ്രീതിയെ) حِسَابُ നിന്റെ മേൽ ഇല്ല عَلَيْهِ അവരുടെ വിചാരണയിൽ നിന്നു فَتَطْرُدَهُمْ ഒരു വസ്തുവും (ഒട്ടും) تَكُونَ നിന്റെ വിചാരണയിൽ നിന്നുമില്ല مِنَ الظَّالِمِينَ അവരുടെ മേൽ (ബാദ്യുത) عَلَيْكَ യാതൊന്നും. എന്നാൽ നീ (നിനക്കു) അവരെ ആട്ടിക്കളയാമായിരുന്നു فَتَكُونَ അപ്പോൾ നീ ആയിത്തീരുന്നതുമാണ് مِنَ الظَّالِمِينَ അക്രമികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ (പെട്ടവൻ).

53. وَكَذَلِكَ فَتَنَّا പരീക്ഷിക്കണം. നടത്തിയിരിക്കുന്നു. بَعْضَهُم അവരിൽ ചിലരെ. بِبَعْضٍ ചിലരെക്കൊണ്ടു. لِيَقُولُوا ഇക്കൂട്ടരോ. أَهَؤُلَاءِ അല്ലാഹു യോ ദാക്ഷിണ്യം (അനുഗ്രഹം) ചെയ്തത്. عَلَى نَفْسِهِ അവരുടെ മേൽ. الشَّاكِرِينَ നമ്മുടെ ഇടയിൽനിന്നു. الرَّحْمَةُ അല്ലാഹു അല്ലയോ. أَلَيْسَ അധികം (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവൻ. أَفَلَا നന്ദി ചെയ്യുക (കാണിക്കു)ന്നവരെപ്പറ്റി.

54. وَإِذَا جَاءَكَ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നാൽ. الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നവർ. بِآيَاتِنَا നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ. سَلَامٌ അവർക്കു പറയുക. رَبُّكُمْ സമാധാനം, ശാന്തി, രക്ഷ. عَلَى نَفْسِهِ നിങ്ങളുടെമേൽ (ഉണ്ടു-ഉണ്ടാവട്ടെ). كُتِبَ നിങ്ങളുടെ രബ്ബു രേഖപ്പെടുത്തി (നിശ്ചയിച്ചു നിയമിച്ചു)യിരിക്കുന്നു. الرَّحْمَةُ തന്റെ സ്വന്തം പേരിൽ. كُتِبَ കാരുന്നുത്തെ.

അതായതു, നിങ്ങളിൽനിന്നു ആരെങ്കിലും വിഡ്ഢിത്തം നിമിത്തം വല്ല തിന്മയും പ്രവർത്തിച്ച് പിന്നീട് അതിന്റെ ശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, (കർമ്മം) നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്താൽ, അപ്പോൾ, അവൻ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നുവെന്നും.

أَلَمْ يَنْعَمْ عَلَيْكَ سُوءٌ يُجْهَلُ أَلَمْ تُدْرِكْ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ ۚ فَأَنْعَمَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٥٥

55. അപ്രകാരം നാം 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെ വിശദീകരിച്ചു തരുന്നു; കുറ്റവാളികളുടെ മാർഗ്ഗം വ്യക്തമായിക്കൊണ്ടുവാൻ വേണ്ടിയും (കൂടി) ആകുന്നു (അതു).

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ لَّا يَعْلَمُونَ ۚ وَلِيُذَكِّرَ الَّذِينَ لَمْ يَرْجِعُوا إِلَىٰ الذِّكْرِ ۚ وَلِيُذَكِّرَ الَّذِينَ لَمْ يَرْجِعُوا إِلَىٰ الذِّكْرِ ۚ وَلِيُذَكِّرَ الَّذِينَ لَمْ يَرْجِعُوا إِلَىٰ الذِّكْرِ ۚ

അതായതു ആർ പ്രവർത്തിച്ചുവോ നിങ്ങളിൽനിന്നു വല്ല തിന്മയും (ചീത്തയും) വിഡ്ഢിത്തം നിമിത്തം, അജ്ഞത (അവിവേകം) കൊണ്ടു പിന്നെ പശ്ചാത്തപിച്ചു, മടങ്ങി അതിനുശേഷം നന്നാക്കിത്തീർക്കുകയും (നന്നാവുകയും) ചെയ്തു എന്നാലവൻ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ് കരുണാനിധിയാണ് 55. കിട അപ്രകാരം നാം വിശദീകരിക്കുന്നു ആയത്തുകളെ (ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ) വ്യക്തമായിക്കൊണ്ടുവാൻ (സ്പഷ്ടമായിത്തീരുവാൻ) വേണ്ടിയും മാർഗ്ഗം, വഴി കുറ്റവാളികളുടെ

വൃക്കൾ പ്രമാണികളായ ചിലർ നബി (സ) യുടെ അടുക്കൽ വരികയുണ്ടായി. ആ സന്ദർഭത്തിൽ നിറുക്കുന്നിടത്തു അടുക്കൽ സ്വപ്നം, അമ്മർ, ബിലാൽ, ഖബ്ബാബ് (റ) എന്നിങ്ങനെ പാവപ്പെട്ടവരും സാധുക്കളുമായ ഏതാനും സഹാബികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ പ്രമാണികൾ നബി (സ) യോടു പറഞ്ഞു: 'മുഹമ്മദേ, നിന്റെ ജനങ്ങളിൽനിന്നു ഈ ആളുകളെക്കൊണ്ടു നീ തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണോ? ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇവർക്കൊന്നോ അല്ലാഹുവിന്റെ അന്യഗ്രഹം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതാ? (ഇവർ മുസ്ലിമാരായിക്കൊണ്ടു) ഞങ്ങൾ ഇവരുടെ പിന്നാലെയാണിരിക്കുകയോ? ഇക്കൂട്ടരെ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു ആട്ടിവിടുക. ഇവരെ ആട്ടിക്കളഞ്ഞാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ പിൻപറ്റാം. ഇമാം അഹ്മദ്, ഇബ്നു ജരീർ, ഇബ്നു അബീഹാതിം (റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ച ഈ സംഭവവും, ഏതാണ്ട് ഇതേ പ്രകാരം വേറെ ചില രിവായത്തുകളിൽ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങളുമാണ് ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ച സന്ദർഭമെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ ആരാധനയിലും പ്രാർത്ഥനയിലും സമയം ചിലവഴിച്ചു വരുന്ന നിഷ്കളങ്കരായ മനുഷ്യരെ-അവർ ഏതു പാവങ്ങളായിക്കൊള്ളട്ടെ-ഒരിക്കലും മാറ്റി നിറുത്തിക്കൂടാ. അവരോടുള്ള ബന്ധവും സമ്പർക്കവും തുടരുക തന്നെ വേണം. അവരുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു വിചാരണ നടത്തി തീരുമാനമെടുക്കേണ്ടുന്ന ബാധ്യത അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാണുള്ളതു. എന്നിരിക്കെ, അവർ താണവരും സാധുക്കളുമാണെന്നുവെച്ച് ആട്ടിക്കളയുന്നതു തികച്ചും അക്രമവും അനീതിയുമാണു്. സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ ആദ്യമായി മുമ്പോട്ടു വരുക, സാധുക്കളും പാവപ്പെട്ടവരുമാകുന്നതും, പ്രമാണി വർഗ്ഗവും ഉന്നതവിഭാഗവും അതിൽ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നതുമൊക്കെ അല്ലാഹുചെയ്യുന്ന ചില പരീക്ഷണങ്ങളാകുന്നു. ഈ പരീക്ഷണ വേളയിൽ 'ഇവരൊന്നോ അന്യഗ്രഹീതരും നല്ലവരും? ഞങ്ങളല്ലേ അതിനു അർഹരായവർ?' എന്നൊക്കെ ഉന്നതവർഗ്ഗം പായലും പുച്ഛിക്കലും പണ്ടെ പതിവുള്ളതാണ്. അതാണ് ഇവിടെയും കാണുന്നത്. ആ പാവങ്ങളെപ്പോലെ അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളിലും സമശങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു വരുന്നവർ ആരായാലും വേണ്ടില്ല, അവരെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു സ്വീകരിക്കുക തന്നെ വേണം. അവർക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യണവും ദയാദക്ഷിണ്യവും ലഭിക്കുമെന്നും, അറിവില്ലായ്മകൾ അവർ ചെയ്തതുപോലെ തിന്മകളെപ്പറ്റി വേദിച്ചു മടങ്ങി നന്നായിത്തീർന്നാൽ അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുമെന്നും അവർക്കു സന്തോഷമറിയിക്കുകയും ചെയ്യണം. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ അർത്ഥം.

പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രബോധനങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മുസ്ലിമാർ എല്ലാ കാലത്തും സാധുക്കളായ ആളുകൾ തന്നെയായിരിക്കും. നൂഹ് (അ) നബിയുടെ സമുദായത്തിലെ പ്രമാണി വർഗ്ഗം അദ്ദേഹി

അതായത്: 'അങ്ങനെയുള്ള അധർമ്മങ്ങളെ നിന്നെ പിൻപറിയ്ക്കുകയും അങ്ങനെയൊക്കെയെന്നിട്ട്, അത്യാധർമ്മം അധികമാണ്. ആധർമ്മം വിശ്വസിച്ചവരും ദരിദ്രന്മാർ, സ്ത്രീകൾ, അടിമകൾ മുതലായ ദുർബ്ബല വിഭാഗമായിരുന്നു. ദൈവം പ്രകാശമായിരുന്ന ഹിറഖ് ലിയൂസിനെ ഇസ്ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു നബി (സ) കത്തയച്ചപ്പോൾ, അന്നു കഥ പ്രസിദ്ധമാണ്. സംഭാഷണ മദ്യം നബി (സ)യെ പിൻപറിയ്ക്കുകയും ദുർബ്ബല വിഭാഗമാണെന്നു ഒരു ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരമായി അബൂസൂഫ് യാൻ (റ) അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ ഹിറഖ് ലിയൂസി പരഞ്ഞു. 'അങ്ങനെയൊക്കെയൊക്കെയും. ദൈവങ്ങളെ പിൻപറയുന്നവർ ദുർബ്ബലന്മാരായിരിക്കും.' എന്തൊരു നല്ല സംഭാഷണവും. ആദ്യം മുറമ്പാട്ടു വരുന്നതു കേവലം സാധാരണക്കാരും, താഴേക്കിടക്കാരായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നവരുമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു ഒരു ചരിത്ര വസ്തുതയാണ്.

കാര്യം തന്റെ ബാധ്യതയായി നിങ്ങളുടെ ദണ്ഡു നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു (كَبُرَ عَلَىٰ قَوْمٍ مِّنْ دُونِكَ) എന്നുള്ള വാക്യം സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചേയുള്ളൂ. അതിമഹത്തായ ഒരു സന്തോഷവാർത്തയും അത്യധികം ആശ്വാസകരമായ ഒരു വാഗ്ദാനവുമാകുന്നു. കഴിഞ്ഞ 12-ാം വചനത്തിലും ഇക്കാര്യം അല്പം ഉണർത്തുകയുണ്ടായി. അവന്റെ കാര്യം അവന്റെ കോപത്തെ കവച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു നാം അവിടെ ഉദ്ധരിച്ചുകയും ചെയ്തു. മറ്റൊരു ഹദീസിൽ നബി (സ) പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇങ്ങിനെയാണു: 'അല്പം ഹിറഖ് ലിയൂസിന്റെ നൂറ്റിൽ ഒരു ഭാഗം മാത്രമാണു മനുഷ്യരക്കുള്ള എല്ലാ ജീവികളിലുമായി അവൻ (ഇഹത്തിൽ) നൽകിയിരിക്കുന്നതു. എല്ലാവരും പരസ്പരം കരുണയും ദയയും കാണിക്കുന്നതും, ദുഷ്ടജന്മങ്ങൾ അവയുടെ കട്ട കല്ലാക്കു ദയ കാണിക്കുന്നതുമെല്ലാം അതു മൂലമാകുന്നു. ബാക്കി തൊണ്ണൂറ്റി ഒമ്പതു ഭാഗവും തന്റെ അടിയാൻമാർ കിടയിൽ കയ്യാണു ചെയ്യാനായി അവൻ വിതരണമു നാളിലേക്കു വെച്ചിരിക്കുകയാണു.' (ബു: മു.) സൂ: അഅ്റാഫ് 150ൽ അല്പം പറയുന്നു: $\text{عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ مِّنْ دُونِكَ}$ (എന്റെ കാര്യം എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും വിശാലമായിരിക്കുന്നു) അവന്റെ കാര്യത്തിന്നു ഇഹത്തിലും അന്ത്യത്തിലും പാത്രമാകുന്ന സൽഭാഗവാൻമാരിൽ അവൻ നമ്മെ ഒപ്പം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

വിവരണം നിമിത്തം മറിന്മ പ്രവർത്തിക്കുക (عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ مِّنْ دُونِكَ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെക്കുറിച്ചു സൂ: നിസാഃ 17-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയെല്ലാം കാര്യങ്ങൾ അല്പം വിസ്തരിച്ചു വിവരിച്ചുതരുന്നതു സത്യയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാനും, ദുർമ്മർദ്ദം ഇന്നതാണെന്നു ശരിക്കു ഉറപ്പുതരിയുവാനും വേണ്ടിയാണെന്നത്രെ അവസാനത്തെ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

വിഭാഗം-7

56. പറയുക: 'അല്പം ഹിറഖ് ലിയൂസി പുറമെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥി) കുന്നവരെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നതു നിശ്ചയമായും എന്നോടു വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.'

56- قُلْ إِنِّي نُهُيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

പറയുക: 'നിങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെ ഞാൻ പിൻപറയുകയില്ല; (അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ) അന്നേരം, ഞാൻ തീർച്ചയായും വഴിപിഴച്ചു; ഞാൻ സൽമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരിൽ പെട്ടവനല്ലതാനും.'

قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَ كُمْ
قَدْ ضَلَّكُمُ إِذَا
وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

56. ് പറയുക قُلْ നിശ്ചയമായും ഞാൻ വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു عَلَىٰ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നതു $\text{الَّذِينَ تَدْعُونَ}$ നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്ന (പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന)വരെ $\text{مِنْ دُونِ اللَّهِ}$ അല്പം ഹിറഖ് ലിയൂസി പുറമെ, അല്പം ഹിറഖ് ലിയൂസി കൂടാതെ قُلْ പറയുക عَلَىٰ ഞാൻ പിൻപറയുകയില്ല لَا أَتَّبِعُ നിങ്ങളുടെ ഇച്ഛകളെ قَدْ ضَلَّكُمُ തീർച്ചയായും ഞാൻ വഴി പിഴച്ചു إِذَا അന്നേരം, അപ്പോൾ, എന്നാൽ $\text{وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ}$ ഞാൻ അല്ലതാനും $\text{مِنْ دُونِ اللَّهِ}$ സൽമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരിൽ (പെട്ടവൻ).

57. പറയുക: നിശ്ചയമായും ഞാൻ, എന്റെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവോടെയാണുള്ളത്; നിങ്ങൾ അതിനെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. നിങ്ങൾ യാതൊന്നിനു ധൃതി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അത് എന്റെ പക്കൽ ഇല്ല. വിധി(യുടെ അധികാരം) അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ (ആർക്കും) ഇല്ല.

അവൻ യഥാർത്ഥത്തെ കഥനം ചെയ്തു (വിവരിച്ചു) തരുന്നു; അവൻ തീർപ്പു കൽപിക്കുന്നവരിൽവെച്ചു ഉത്തമനുമത്ര.

58. പറയുക: നിങ്ങൾ ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യം എന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടെന്നു വരികിൽ, എന്നിക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു.

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അക്രമികളെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.

59. അവന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ] പക്കലാണ് അദ്യശ്യ കാര്യത്തിന്റെ താക്കോലുകൾ; അവനല്ലാതെ അവയെക്കുറിച്ച് അറിയുകയില്ല.

കരയിലും കടലിലുമുള്ളതും കൈയ്യും അവൻ അറിയുന്നു.

ഒരു ഇലയും തന്നെ, അതവൻ അറിയാതെ (കൊഴിഞ്ഞു) വീഴുന്നതല്ല;

ഭൂമിയുടെ അന്ധകാരങ്ങളിലുള്ള ഒരു ധാന്യമണിയും കട്ടെ, ഒരു (ഇനമുള്ള) പച്ച വസ്തുവുകളെ, ഉണങ്ങിയതാകട്ടെ, സ്വപ്നമായ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ (രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ട്) ഇല്ലാതെയില്ല.

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي
وَكَذَّبْتُم بِهِ مَا عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ
بِهِ إِن الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ

يَقْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ ٥٧

قُلْ لَّوْ أَن عِندِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ
بِهِ لَقَضِيَ الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ٥٨

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ
لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ

وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَمَا تَسْقُطُ مِنَ زَرْقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا

وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمٍ الْأَرْضِ

وَلَا زَرْقٌ وَلَا يَأْبِسُ

إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ٥٩

57. പറയുക നിശ്ചയമായും ഞാൻ തെളിവോടെയാണു, തെളിവുപ്രകാരമാണു എന്റെ റബ്ബിങ്കൽനിന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവോടെയാണുള്ളത്. നിങ്ങൾ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അതിനെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. നിങ്ങൾ യാതൊന്നിനു ധൃതി കൂട്ടുന്നുവോ അത് എന്റെ പക്കലില്ല. വിധി (അധികാരം) ഇല്ല, അല്ല അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ അവൻ കഥനം ചെയ്യുന്നു, വിവരിച്ചുതരുന്നു. യഥാർത്ഥത്തെ, സത്യത്തെ അവൻ തീർപ്പുണ്ടാക്കുന്ന (തീർപ്പു കൽപിക്കുന്ന)വരിൽ ഉത്തമനാണു. 58. പറയുക എന്റെ പക്കലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ധൃതികൂട്ടുന്ന കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു എന്റെ ഇടയിൽ നിങ്ങളുടെ ഇടയിലും അല്ലാഹു ഏറെ (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണു അക്രമികളെപ്പറ്റി 59. അവന്റെ പക്കലാണു താക്കോലുകൾ അദ്യശ്യ (കാര്യ)ത്തിന്റെ അവയെ അറിയുകയില്ല അവനല്ലാതെ അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു കരയിലുള്ളതും കടലിലും, സമുദ്രത്തിലും ഒരു ഇലയും, ഇലയായുള്ളതു (ഒന്നും) അതിനെ അവൻ അറിയാതെ ഒരു ധാന്യവും (മണിയും) ഇല്ല അന്ധകാരങ്ങളിലുള്ള (ഇരുട്ടിലുള്ള) ഭൂമിയുടെ ഒരു പച്ച (ഇനമായതും-നനവുള്ളതും) ഇല്ല ഉണങ്ങിയതുമില്ല ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ (രേഖയിൽ) ഇല്ലാതെ സ്വപ്നമായ, വ്യക്തമായ

'അല്ലാഹുവേ, (മുഹമ്മദു പറയുന്ന) ഇതാണു നിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള യഥാർത്ഥമെങ്കിൽ നീ ഞങ്ങളുടെ മേൽ ആകാശത്തുനിന്നും ഒരു കല്ലു മഴ പെയ്യിപ്പിച്ചേക്കുക! അല്ലെങ്കിൽ വേദനയേറിയ വല്ല ശിക്ഷയും ഞങ്ങൾക്കു തന്നേക്കുക!' എന്നു മുശ്റിക്കുകൾ പറഞ്ഞിരുന്നതായി സൂ: അൻഹാൽ 32ൽ അല്ലാഹു ഉദ്യരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ, മുഹമ്മദു പറയുന്നതൊക്കെ നേരാണെങ്കിൽ അതിനെ നിഷേധിക്കുന്ന ഞങ്ങൾക്കു എന്തുകൊണ്ടു ശിക്ഷയൊന്നും അനുഭവപ്പെടുന്നില്ല? എന്നും മറ്റും പരിഹാസപൂർവ്വം അവർ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണു ٥ ٢٦٥-٢٦٦ (നിങ്ങൾ ധൂതികൂട്ടുന്ന കാര്യം) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

അവിശ്വാസികളോടു പറയുവാനായി ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നബി (സ) യോടു കൽപ്പിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: നിങ്ങളുടെ ആരാധ്യ ദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കുവാനോ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുവാനോ, നിങ്ങളുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങളും തോന്നിയവാസങ്ങളും അനുകരിക്കുവാനോ ഓർത്തുവരില്ല. അതിനു എനിക്കു നിവൃത്തിയുമില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ, നിങ്ങളെപ്പോലെ ഓരും പിഴച്ചുപോകും. എനിക്കാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ എന്റെ മുമ്പിലുണ്ട്. അതു നിഷേധിക്കുക എനിക്കു സാദ്ധ്യമല്ല. നിങ്ങൾ അവയെല്ലാം വ്യാജമാക്കിത്തള്ളുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. അതാണു നിങ്ങൾക്കു പിണങ്ങ ആപത്തും. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു എന്തുകൊണ്ടു ശിക്ഷ വരുന്നില്ല എന്നുള്ള നിങ്ങളുടെ ധൂതികൂട്ടലിനെപ്പറ്റി എനിക്കു പറയുവാനു ല്ലത ഇതാണ്: അക്കാര്യം എന്റെ അധീനത്തിലോ അധികാരത്തിലോ പെട്ടതല്ല. അതിലൊക്കെ തീരുമാനം എടുക്കുവാനുള്ള അവകാശം അല്ലാഹുവിനാണ്. വേദസത്യപോലെ അവനതു കൈക്കൊണ്ടു ചെയ്തുകൊള്ളും. അതു എന്റെ അധീനത്തിലാണുള്ളതെങ്കിൽ നാം തമ്മിലുള്ള വഴക്കും കിന്നിപ്പും നേരത്തേക്കേ അവസാനിക്കുമായിരുന്നുവല്ലോ. ഏതായാലും നമ്മിൽ ആവാനു അക്രമികളെന്നു അല്ലാഹുവിനു ശരിക. അറിയാം. അതുകൊണ്ടു പ്രശ്നത്തിനുള്ള പരിഹാരം അവൻ ഉണ്ടാക്കാതിരിക്കുകയില്ല. അതു ഏല്പാഴാണ്. ഏതിനെയാണു എന്തൊക്കെ അവനെ അറിയും. അദ്ദേശ്യജ്ഞാനം അവനു മാത്രമേയുള്ളൂ. ഈ ചുമിയിൽ നടക്കുന്ന ഏതൊരു നിസ്സാര കാര്യവും-അതെത്ര നിഗൂഢവും രഹസ്യവുമായാലും ശരി-അവൻ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏതൊരു കാര്യമാകട്ടെ, ഏതൊരു വസ്തുവാകട്ടെ, അവന്റെ അറിവിൽ പെടാത്തതും, അവൻ ചെല്ലെടുത്തിവെക്കാത്തതുവുമില്ലതന്നെ.

60. അവനത്രെ, രാത്രിയിൽ നിങ്ങളെ (ഉറക്കിൽ) പിടിച്ചെടുക്കുന്നവൻ. പകലിൽ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതു അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. പിന്നെ (ഉറക്കിനു ശേഷം) നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട രേഖയി (പൂർത്തിയാക്കി) നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുവാനായി അതിൽ (പകലിൽ) അവൻ നിങ്ങളെ ഏഴു നേൽപ്പിക്കുന്നു.

പിന്നെ അവങ്കലേക്കാണു നിങ്ങളുടെ മടങ്ങി വരവും. പിന്നീട്, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങളെ അവൻ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

٧- وَهُوَ الَّذِي يَنْفَخُ فِي السُّبُحِ
وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّجَارِ
ثُمَّ يَنْفَخُ فِيهِ لِيُخْطَىٰ لَاجِلٌ مُّشَىٰ
ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ
ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

60. അവനത്രെ യാതൊരുവൻ നിങ്ങളെ പിടിച്ചെടുക്കുന്ന (ഉറക്കുന്ന) രാത്രിയിൽ അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതു പകലിൽ നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട രേഖയി (പൂർത്തിയാക്കി) നിർവ്വഹിക്ക (തീരുമാനിക്ക)പ്പെടുവാൻവേണ്ടി നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട (നിശ്ചിതമായ) രേഖയി പിന്നെ പി അവങ്കലേക്കാണു നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങി വരവും പിന്നെ നിങ്ങളെ അവൻ ബോധപ്പെടുത്തും, വ്യക്തമാക്കുമായിക്കും നിങ്ങളായിരുന്നതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

٧ (തവഹ്-ഫീ) എന്ന ധാതുവിൽ നിന്നുമുള്ള പദരൂപങ്ങൾക്കു 'പൂർണ്ണമായെടുക്കുക, പിടിച്ചെടുക്കുക, നിരവേററിയെടുക്കുക' എന്നൊക്കെയാണു അർത്ഥമെന്നും, മറണം, ഉറക്ക മുതലായവയുമുള്ള പിടിച്ചെടുക്കലുകളെ ചെല്ലാം അവ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകയെന്നും, ഖഗ്ഗ്-ആനിലും അങ്ങിനെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും നാം 3:55; 59:42 മുത

ലായവരുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ 'ഉറക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലാണു **يُنْمِتُ** (നിങ്ങളെ പിടിച്ച് **പുക്കു**) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. 3:55ലും, 5:117ലും ദൂമിയിൽനിന്നു കൊണ്ടു പോകുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലും അടുത്ത വചനത്തിലും, 32:11ലും മരണപ്പെടുത്തുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു 39: 42 ലാകട്ടെ, മരണത്തെയും ഉറക്കിയെയും ഒപ്പം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടാണുള്ളത്. ഈ ക്രിയരൂപത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെ അഹ്'മദിയോ മതക്കാർ (ഖാദിയാനികൾ) പോലെയുള്ള ചില പിഴച്ച കക്ഷികൾ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തു അല്ലാഹുവിന്റെ പുതിയ വാക്ക് സഫ്ഫിയ്യൂവാൻ പ്രകീർത്തിക്കുന്നതിനോടു മനസ്സിലാക്കുന്നവർവെണ്ടിയാണ് ഇക്കാര്യം വീണ്ടും പ്രത്യേകം ഉണർത്തുന്നത്.

يُنْمِتُ (നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധി) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഓരോരുത്തനും യഥാർത്ഥത്തിൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആയുഷ്കാലമാകുന്നു. രാത്രിയിൽ മരണ സമാനമായ ഉറക്കു നൽകിയശേഷം ആയുഷ്കാലാവധി തീരുന്നതുവരെ ജീവിക്കുവാൻവേണ്ടി വീണ്ടും നിങ്ങളെ ഉണർത്തിയെഴുന്നേൽപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, അങ്ങനെ അവസാനം സാക്ഷ്യംമരണം നൽകുകയും മരണശേഷം വീണ്ടും എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു മൂൻ ചെയ്ത കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചു നന്ദിപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും സാരം.

വിഭാഗം-8

61. അവനത്രെ, തന്റെ അടിയാൻമാരുടെ മേലുള്ള സർവ്വാധികാരി. അവൻ നിങ്ങളിൽ കാവൽക്കാരെ അയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അങ്ങനെ, നിങ്ങളിലൊരാൾക്കു മരണം വന്നെന്നതുവോൾ, നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ അവനെ പിടിച്ചെടുക്കുന്നു; അവരാകട്ടെ, വീഴ്ചവരുത്തുകയില്ലതാനും.

62. പിന്നീട്, അവർ [പിടിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടവർ] തങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ യജമാനനിലേക്കു മടക്കിക്കൊണ്ടു വരപ്പെടുന്നതാണ്.

അല്ലാ! (അറിയുക:) അവനാണു വിധി (യുടെ അധികാരം) ഉള്ളത്. അവൻ കണക്കു നോക്കുന്നവരിൽവെച്ചു ഏറെവും വേഗതയുള്ളവനുമാകുന്നു.

٧- وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ
وُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةٌ

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ
تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ٥

٦- ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ

إِلَٰهُ الْحَكْمِ
وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَسِبِينَ ٥

61. അവൻ, അവനത്രെ **عَالِمُ** സർവ്വാധികാരി, അടക്കി ഭരിക്കുന്നവൻ **عَالِمُ** തന്റെ അടിയാൻമാരുടെ മീതെ **يُرْسِلُ** അവൻ അയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു **عَلَيْكُمْ** നിങ്ങളുടെമേൽ, നിങ്ങളിൽ **حَفَظَةٌ** കാവൽക്കാരെ, സൂക്ഷിപ്പുകാരെ **حَتَّىٰ** അങ്ങനെ (വരെ) **عَلَيْكُمْ** വന്നാൽ **حَتَّىٰ** നിങ്ങളിലൊരാൾക്കു **الْمَوْتُ** മരണം **حَتَّىٰ** അവനെ പിടിച്ചെടുക്കും **عَلَيْكُمْ** നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ **عَلَيْكُمْ** അവരാകട്ടെ, അവരോൾ **يُفَرِّطُونَ** വീഴ്ച (പോരായ്മ) വരുത്തുകയില്ല (താനും) 62. **يُرْسِلُ** പിന്നെ അവർ മടക്കപ്പെടും, ആക്കപ്പെടും **يُرْسِلُ** അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു **يُرْسِلُ** അവരുടെ യജമാനനായ **يُرْسِلُ** യഥാർത്ഥ **يُرْسِلُ** അല്ലാ (അറിയുക) അവനാണു **يُرْسِلُ** വിധി, അധികാരം **يُرْسِلُ** അവൻ, അവനോ **يُرْسِلُ** അധികം വേഗതയുള്ളവനുമാണു **يُرْسِلُ** കണക്കു നോക്കുന്നവരിൽ.

حَفَظَةٌ (കാവൽക്കാരൻ എന്ന പദത്തോടു കർമ്മങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട മലക്കുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. (സൂ: ഇൻഫിത്വാർ 10-12ലും, സൂ:ഖാഫ് 18ലും നോക്കുക.) **عَلَيْكُمْ** (നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ) എന്നു പറഞ്ഞതു മരണപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യം എൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മലക്കുകളുമാണ്. (സൂ: സജദ 11ഉം മററും നോക്കുക.)

63. പറയുക: 'കരയിലെയും, കടലിലെയും അനാഥകാരങ്ങളിൽനിന്നു നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാരാണ്? വിനയം കാണിച്ചും, രഹസ്യമായും അവനെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കേ! 'ഇതിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ അവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിത്തീരുക തന്നെ ചെയ്യും' എന്നു (പറഞ്ഞുകൊണ്ടു).

64. പറയുക: 'അതിൽനിന്നും, എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളിൽ നിന്നും അല്ലാഹു (തന്നെ) നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. (എന്നിട്ടും) പിന്നെ, നിങ്ങൾ (അവനോടു) പങ്കു ചേർക്കുന്നു!'

65. പറയുക: 'അവനത്രെ കഴിവുള്ളവൻ, നിങ്ങളുടെ മുകളിൽനിന്നോ, നിങ്ങളുടെ കാലുകളുടെ അടിയിൽനിന്നോ നിങ്ങളിൽ വല്ല ശിക്ഷയും അയക്കുവാനും, അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളെ (ദിന്ന) കക്ഷികളായി കൂട്ടികലർത്തി ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുകയും, നിങ്ങളിൽ ചിലർക്കു ചിലരുടെ ശത്രുക്കൾ [കാരിയും] അനുചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുവാനും.' നോക്കൂ: അവർ (കാര്യം) ഗ്രഹിക്കുവാൻവേണ്ടി നാം 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു എങ്ങിനെയാണെന്നു!

۞ قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ
مَنْ طَلَبَتِ الْبَرَّ وَالْبَحْرَ
تَدْعُونَ مَا تَصْرَعُونَ خُفْيَةً
لَّيْنُ أَجْنَانٍ مِنْ هَٰذَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝

۞ قُلْ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ
كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُشْرِكُونَ ۝

۞ قُلْ لَهُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ
عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ
أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ
أَوْ يَبْسُكَكُمْ شَيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ
بِأَمٍ بَعْضٌ أَنْظِرْ كَيْفَ تُصَرِّفُونَ
الَّذِينَ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ۝

63. ഈ പദപര്യായ പദങ്ങൾ നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. مَن مِّنْكُمْ അനാഥകാരങ്ങളിൽനിന്നു കാര്യങ്ങൾ, കരയിലെ, കടലിലെ (കടലിലെ)യും മറ്റും നിങ്ങൾ അവനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കേ! مَن വിനയപൂർവ്വം, താഴ്മയോടെ കാട്ടിക്കൊണ്ടു മറ്റും രഹസ്യമായും മറ്റും ഞങ്ങളെ അവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയെങ്കിൽ مَن ഇതിൽനിന്നു നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ആയിത്തീരുന്നതന്നെ ചെയ്യും. مَن നന്ദി ചെയ്യുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ. 64. ഈ പദപര്യായ പദങ്ങൾ നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. مَن അതിൽനിന്നും, എല്ലാ ദുഃഖങ്ങളിൽ നിന്നും, മനോരോഗങ്ങളിൽ നിന്നും. പിന്നെ, നിങ്ങൾ مَن പങ്കു ചേർക്കുന്നു. 65. ഈ പദപര്യായ പദങ്ങൾ അവനത്രെ കഴിവുള്ളവൻ, അവൻ കഴിവുള്ളവനത്രെ. مَن അവൻ അയക്കുവാൻ നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്നും. നിങ്ങളുടെ മേൽ നിങ്ങളിൽ. مَن വല്ല ശിക്ഷയും മറ്റും നിങ്ങളുടെ മീതെനിന്നു അല്ലെങ്കിൽ താഴെനിന്നു. مَن നിങ്ങളുടെ കാലുകളുടെ അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെ കൂട്ടികലർത്തുവാൻ (ആശയക്കുഴപ്പം-സംശയം ഉണ്ടാക്കുവാൻ) മറ്റും പല കക്ഷി(സംഘം)കളായി മറ്റും രൂപീകരിക്കി (ആസ്പദിപ്പി)ക്കുവാനും. مَن നിങ്ങളിൽ ചിലർക്കു ചിലരുടെ ശത്രുക്കൾ, ശത്രുക്കൾ, ഉപദ്രവം, കാരിയും മറ്റും നോക്കുക. مَن എങ്ങിനെയാണു മറ്റും നാം തിരിമറി ചെയ്യുന്നതു (വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിക്കുന്നതു) മറ്റും ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ മറ്റും അവരായിരിക്കുവാൻവേണ്ടി മറ്റും അവർ ഗ്രഹിക്കും.

കരയിലായാലും, കടലിലായാലും അത്യന്തപത്തു വരുമ്പോൾ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആശയിച്ചു, സ്വന്തം ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളും അല്ലാഹുവേണെ വിളിച്ചു തന്നെയാണു രക്ഷപ്പെടേണ്ടതെന്നു അറിയിച്ചു. പദപര്യായ പദങ്ങൾ. വിനയപൂർവ്വം, മേൽതീയും, താഴ്മയും അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പരസ്യമായും, രഹസ്യമായും അവൻ

പ്രാർത്ഥന നടത്തും. ഈ ആപത്തിൽനിന്നു രക്ഷ കിട്ടിയാൽ തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോടു നന്ദികേടായി ഒരു പ്രവർത്തിക്കുകയില്ലെന്നും, മേലിൽ നന്ദിയുള്ള നല്ല ആളുകളായിക്കൊള്ളാമെന്നും മറ്റും മനസ്സുകൊണ്ടും നാബു കൊണ്ടും അവർ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഏതു ആപത്തിൽനിന്നും യഥാർത്ഥത്തിൽ രക്ഷ നൽകുന്നവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണല്ലോ, ഈ വാസ്തവത്തെപ്പറ്റി ആ അവസരത്തിൽ അവർക്കും ബോധമായും വരുന്നു. ഇതരദൈവങ്ങളെ യൊന്നും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കാതിരിക്കുവാൻ അതാണു കാരണം. പക്ഷേ, ആപത്തിൽ നിന്ന അല്ലാഹു രക്ഷ നൽകി യാലോ? അതൊക്കെ മറന്നു അവർ പഴയപടി ശിർക്കുതന്നെ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ നന്ദികേടവരായു അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു: ആ ആപത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തിത്തന്ന അല്ലാഹുവിനു വേറെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ആപത്തുകൾ നൽകി നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു നിങ്ങൾ ഓർക്കണമെന്നും, അതെ, അതി വർഷം, അത്യുഷ്ണം, അതിശൈത്യം, മഹാവിശാമം, പകർച്ചവിശാമം, ഇടിമിന്നൽ, കൊടുങ്കാറ്റു, വെള്ളപ്പൊക്കം, ഭൂകമ്പം, പൊട്ടിത്തെറി ആദിയായി മുകളിൽനിന്നും, അടിയിൽനിന്നും ഏതെങ്കിലും ശിക്ഷ നൽകുവാനും, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പരസ്പരം മിന്നിച്ചു അന്യോന്യം കൂട്ടികൂട്ടി യുദ്ധമോ കലഹമോ നടത്തി നാശം വേിപ്പിക്കുവാനു മൊക്കെ അല്ലാഹുവിനു കഴിവുണ്ടെന്നും.

ജാബിറുബ്നുഅബ്ദില്ലാഹ് (റ)ൽ നിന്നു ബുഖാരി (റ) യും മറ്റും ഉദ്ധരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: **كُنَّا مَعَ... رَجُلٍ** (നിങ്ങളുടെ മുകളേ ഭാഗത്തു നിന്നു നിങ്ങളിൽ വല്ല ശിക്ഷയും അയക്കുവാൻ അവൻ കഴിവുള്ളവനാണെന്നു പറയുക) എന്നു അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ നബി (സ) പറഞ്ഞു: '(അല്ലാഹുവേ) ഞാൻ നിന്നോട് ശഠണം തോന്നുന്നു ' **أَرَأَيْتَ إِنْ أَتَاكَ مِنَ الْغَمِّ مَا لَا تُحِيطُ بِهِ** (അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങളുടെ താഴെ നിന്നു അയക്കുവാനും കഴിവുള്ളവനാണ്) എന്നു അവതരിപ്പിച്ചപ്പോഴും അവിടുന്ന് '(അല്ലാഹുവേ) ഞാൻ നിന്നോട് ശഠണം തോന്നുന്നു' ഏതെ പറഞ്ഞു. **أَرَأَيْتَ إِنْ أَتَاكَ مِنَ الْغَمِّ مَا لَا تُحِيطُ بِهِ** അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെ പല കക്ഷികളായി കൂട്ടിക്കുലർത്തി പാസാപാ കാരിയു അതു വേിപ്പിക്കുവാനും കഴിവുള്ളവനാണു) എന്നു അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: ഇതു(മാറ്റമുള്ളവരെക്കാൾ) നിസ്സാരമാണു.' ഈ ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വേറെയും ഹദീസുകൾ കാണാവുന്നതാണു. മൂൻ സ്വന്താനായൊക്കു-അവരുടെ ധിക്കാരം അതിനു കവിഞ്ഞപ്പോൾ-അവരെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്ന ശിക്ഷകൾ അനുബന്ധിച്ചതുകൊണ്ട്, ഈ സ്വന്തായത്തെ അല്ലാഹു പൊതു ശിക്ഷ നൽകി ഉന്മൂലനം ചെയ്തുകയില്ലെന്നും, കാലബന്ധം വരെ ഈ സ്വന്തായം അവശേഷിക്കുമെന്നും, എന്നാൽ, അടുത്തര കക്ഷി വഴക്കുകളും സംഭവനങ്ങളും അവർക്കിടയിൽ നടക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നുമാണു പ്രസ്തുത ഹദീസുകളിലടങ്ങിയ ആശയത്തിന്റെ മൗനചൂണ്ടും.

66. (നബിയേ)നിന്റെ ജനത ഇതിനെ (ഖുർആനെ)-യഥാർത്ഥം അതായിരിക്കെ-വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. പറയുക: 'ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ (ഉത്തരവാദിത്വം) ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവനൊന്നുമല്ല.

٦٦- وَكَذَّبَ بِقَوْلِكَ وَهُوَ الْحَقُّ
قُلْ أَنَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

67. 'എല്ലാവർത്തമാനത്തിനുമുണ്ടു (അതു) ഒരു കലാശം; വഴിയെ നിങ്ങൾക്കു അറിയാറാകുന്നതുമാണ്.

٦٧- لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّنتَقَرٍ
رُسُوفٌ تَعْلَمُونُ

66 **وَكَذَّبَ بِقَوْلِكَ** ഇതിനെ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു **وَهُوَ الْحَقُّ** നിന്റെ ജനത അതു യഥാർത്ഥമായായിരിക്കെ, യഥാർത്ഥമാണുതാനും **قُلْ أَنَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ** നിങ്ങളുടെ മേൽ ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ (ബ്രഹ്മാധ്യസ്ഥൻ) 67. 'ലിക്ലി എല്ലാവർത്തമാന (വ്യക്താന)ത്തിനുമുണ്ടു' **لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّنتَقَرٍ** ഒരു സ്മിരപ്പെട്ടൻ (കലാശം-തെക്കും-പുലർച്ച) **رُسُوفٌ** വഴിയെ, പിറകെ **تَعْلَمُونُ** നിങ്ങൾ അറിയുന്നതാണ്.

സാരം: അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു എത്തിച്ചു തരുന്നതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം മാത്രമേ എന്റെ മേലുള്ളൂ. അതു ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കുന്നതാണ്. നിങ്ങളിൽ പ്രബോധനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം യഥാർത്ഥമായി പുലരുകയും, അതു നിങ്ങളുടെ ശിക്ഷയിൽ കലാശിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു അവസരമെന്നു നിങ്ങൾ ഓർക്കണം. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ കണ്ണു തുറന്നില്ലെങ്കിൽ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ കണ്ണു തുറക്കും.

68. നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളിൽ മുഴുകി [കുഴപ്പമുണ്ടാക്കി] കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ നീ കണ്ടാൽ, അവർ അതല്ലാത്ത (വേറെ) ഒരു വിഷയത്തിൽ മുഴുകുന്നതു [പ്രവേശിക്കുന്നതു]വരെ അവരിൽ നിന്നു നീ തിരിഞ്ഞു കളയുക. (വല്ലപ്പോഴും) പിശാചു നിന്നെ മറപ്പിച്ചുകളയുന്ന പക്ഷം, അപ്പോൾ, ഓർമ്മക്കുശേഷം (ആ) അക്രമികളുടെ കൂടെ നീ ഇരിക്കരുത്.

٦٨- وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

69. സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ മേൽ അവരുടെ വിചാരണയിൽ നിന്നു ഒന്നുംതന്നെ (ബാദ്യത) ഇല്ല; എങ്കിലും ഓർമ്മിപ്പിക്കൽ [-അതാണു ബാദ്യത.]; അവർ സൂക്ഷിച്ചേക്കാമല്ലോ.

٦٩- وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَٰكِنْ ذَكَرُوا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

68. وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ നീ കണ്ടാൽ മുഴുകുന്നവരെ, (കുഴപ്പത്തിനായി) (പ്രവേശിക്കുന്നവരെ) [68] നമ്മുടെ ആയത്തു (ലക്ഷ്യം-വചനം-ദൃഷ്ടാന്തം) കളിൽ അപ്പോൾ നീ തിരിഞ്ഞു കളയുക. 69. وَأَعْرِضْ عَنْهُمْ അവരിൽ നിന്നു അവരെ വിട്ടു حَتَّى يَخُوضُوا അവർ മുഴുകുന്നതുവരെ حَتَّى ഒരു വിഷയത്തിൽ, വർത്തമാനത്തിൽ 69. وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ നിന്നെ (വല്ലപ്പോഴും) മറപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം الشَّيْطَانُ പിശാചു 69. وَإِمَّا എന്നാൽ ഇരിക്കരുതു يَخُوضُونَ ഓർമ്മക്കുശേഷം الظَّالِمِينَ ജനങ്ങളോടുകൂടെ 69. وَمَا عَلَى الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരുടെ മേൽ 69. وَمَا സൂക്ഷിക്കുന്ന 69. وَمَا അവരുടെ വിചാരണയിൽനിന്നു 69. وَمَا ഒരു വസ്തുവും (ഒന്നും-ഒട്ടും) 69. وَمَا എങ്കിലും 69. وَمَا ഓർമ്മ, ഓർമ്മിപ്പിക്കൽ, ഉപദേശം 69. وَمَا അവരായേക്കാം 69. وَمَا അവർ സൂക്ഷിക്കുക

നബി (സ) തിരുമേനിയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടും, ഖുർആന്റെ സന്ദേശങ്ങളെ പുച്ഛിച്ചു പരിഹസിക്കുന്ന മുഹ്ശിനികളെ സംബന്ധിച്ചുമാണ് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ആദ്യത്തെ വചനം നിലകൊള്ളുന്നത്. എങ്കിലും ഓരോ സത്യവിശ്വാസികൾക്കും ബോധകരമാണ് അതിലെ കൽപനയെന്നും, ഖുർആനടക്കമുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ എന്തു ലക്ഷ്യദ്വന്ദ്വങ്ങളെയും വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ, പരിഹസിക്കുമ്പോൾ, ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ കുഴപ്പക്കാരും വിഷയത്തിലും പൊതുവെയുള്ള ഒരു നിയമമാണതെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകൾ പാഠശാലയിലാൽ ഈ വസ്തുത ആർക്കും വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. അത്തരം വിഷയങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്നവരുടെ നാക്കുപ്രിയലക്ഷ്യ ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുന്നതും, അവരോടൊപ്പം ഇരുന്നോ മറ്റോ സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നതും അല്ലാഹു വിരോധിക്കുന്ന പ്രസ്തുത അക്രമ പ്രവർത്തനങ്ങളോടു പ്രോത്സാഹനവും അനുകൂലവും നൽകലാണല്ലോ അത്. മനസ്സിൽ വെറുപ്പും പ്രതിഷേധവും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ തന്നെയും ഈ ദോഷത്തിൽനിന്നു അതു ഒഴിവാകുന്നതല്ല. ഒരു പക്ഷേ, മറവിനിമിത്തം അബാദ്യത്തിൽ അവരുടെകൂടെ ചെന്നിരുന്നാലും ഓർമ്മവന്നാൽ പിന്നെ ആ അക്രമികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇരുന്നപോകരുതെന്ന അല്ലാഹു വിരോധിച്ചതിൽനിന്നു ഇതു മനസ്സിലാക്കാം.

മറവി മനസ്സു സഹചാണ. നബി (സ) തിരുമേനിക്കുപോലും മറവി പറ്റാറുണ്ട്. പ്രബോധന വിഷയങ്ങളിൽ പറ്റുകയില്ലെന്നുമാത്രം. മറവി നിമിത്തം ചെയ്തു പോകുന്ന തെറ്റുകളിൽ മനസ്സു ക്ലേശമെന്നല്ലെങ്കിലും അതു നിമിത്തം ചിലപ്പോൾ ദോഷഫലങ്ങൾ ഉണ്ടായേക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ടു മറവികളിൽ പെശാചികമായ പ്രവണതകളെക്കൂടി സ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കും. 'പിശാചു നിന്നെ മറപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം' (وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ) എന്നു പറഞ്ഞതിലെ സൂചന അതാണ്. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ, സത്യവിശ്വാസികൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നപക്ഷം ആ അക്രമികളുടെ അക്രമങ്ങൾക്കു ഉത്തരവാദികളല്ലെന്നും, അവരുടെ വിചാരണ അല്ലാഹു നടത്തിക്കൊള്ളുമെന്നും, സത്യവിശ്വാസികൾ അത്തരം കൃത്യങ്ങളിൽ ഭാഗഭാക്കാരെ സൂക്ഷിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നും ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. പക്ഷം, അവർക്കു ഒരു കടമയുണ്ട് എന്നുകൂടി അവസാനം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

അതായത് അവരെ മാർമ്മിപ്പിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും. ഇതുകൂടെ, ഓരോ വ്യക്തിയും അവനവന്റെ കഴിവും, സാഹചര്യവും അനുസരിച്ചു ചെയ്യേണ്ടതുകൊണ്ടുമാകുന്നു.

ഈ വിഷയകാര്യം സൂറത്തുനനീസാഉ 140-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതു ഇതിനു മുമ്പു നാം കണ്ടുവെല്ലാം. അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകൾ നിഷേധിക്കപ്പെടുകയും, പരിഹസിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതായി കേട്ടാൽ, അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവർ വേറെ വല്ല വിഷയത്തിലും പ്രവേശിക്കുന്നതുവരെ അവരോടൊന്നിച്ചു നിൽക്കേണ്ടതല്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിങ്ങളും അവരെപ്പോലെയാകുമെന്നുമാണ് അവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ആ വചനവും ഈ വചനവും മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ടു പരിശോധിച്ചാൽ, മതത്തിലെ അംഗീകൃത തത്വങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായ ആദർശങ്ങളും, ആ ആദർശങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കുന്ന ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കുന്നതും, അവയുടെ സ്ഥാപനത്തിനും പ്രചാരണത്തിനും വേണ്ടി നടത്തപ്പെടുന്ന പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും പ്രദർശനങ്ങളും ഗൗനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമെല്ലാം സത്യവിശ്വാസികൾ വർജ്ജിക്കേണ്ടതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. മതതത്വങ്ങളെപ്പറ്റി വേണ്ടത്ര അറിവില്ലാത്ത സാധാരണക്കാർ വിശേഷിച്ചും മനസ്സിരുത്തേണ്ടതാണിത്. കൂടുതൽ വിവരം സൂറത്തുനനീസാഇൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അവരോടൊപ്പം നിൽക്കേണ്ടതല്ല. ഇരുന്നാൽ നിങ്ങളും അവരെപ്പോലെ യായിരിക്കും. (**فَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ**) എന്നു അവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

മുശ്റീക്കുകളുടെ വിഷയത്തിൽ മാത്രമല്ല -തന്നിഷ്ടക്കാരും തൽപരകക്ഷികളുമായ ഏല്ലാവരുടെ വിഷയത്തിലുമാണ്-ഈ വചനം അവതരിപ്പിക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് ഇബ്നുസീരീൻ, അബൂജഅ്ഹർ, മുഹമ്മദുബ്നു അലി (റ) പോലെയുള്ള മുൻഗാമികളിൽനിന്നു രിവായത്തുകൾ വന്നിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമത്രെ അടുത്ത വചനവും കൂടി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടവരും ഇപ്പറഞ്ഞ വാസ്തവം കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. എന്നാൽ മത പ്രമാണങ്ങളിൽ നിന്നു സത്യാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കുവാനും, സത്യവിരുദ്ധമായ വാദഗതികളും, ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും തിരിച്ചറിയുവാനും കഴിയുന്ന പണ്ഡിതന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം-അവയെ ഖണ്ഡിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും, പൊതുജനങ്ങളിൽ അവ മൂലം ഉണ്ടാകാവുന്ന ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളെ നീക്കം ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയും-അത്തരം പ്രസ്താവനകളിൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ദോഷമൊന്നുമില്ല അതു അത്യാവശ്യം കൂടിയായിരിക്കും താനും.

അല്ലാഹുക്കുമാറി (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഈ വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന ഗൗനിക്കുന്നതു സന്ദർഭോചിതമാകുന്നു. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: 'അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളെ മാറ്റിക്കളിച്ചും, അവന്റെ കിതാബും അവന്റെ ദസൂലിന്റെ സൂന്നത്തും കൊണ്ടു കളിയാക്കിയും, അവയെല്ലാം തങ്ങളുടെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന ആശയങ്ങൾക്കും അനാചാരങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ചു വ്യാഖ്യാനിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുത്തൻവാദക്കാരനായി സമ്പർക്കം നടത്തുന്നതിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യാറുള്ളവർക്കു ഈ വചനത്തിൽ വലിയൊരു ഉപദേശം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവരോടു പ്രതിഷേധിക്കുകയും, അവരിൽ മാറ്റം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, കുറഞ്ഞപക്ഷം അവരോടു സഹകരിക്കാതിരിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. അതു പ്രയാസമില്ലാത്ത കാര്യമാണല്ലോ. അവരുടെ കൃത്രിമ വാദങ്ങളിൽനിന്നു ഇവർ ശുദ്ധ്യരായിത്തീരാൻ തന്നെയും അവരുടെ രംഗങ്ങളിൽ ഇവർ ഹാജറുണ്ടാകുന്നതിനെ ചൂഷണം ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർ പൊതുജനങ്ങളെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ്. ഇതുകൂടെ, അവയെ ഭേദിക്കുന്നതിനെക്കാൾ നാശകരവുമാണു. ശപിക്കപ്പെട്ട ഇത്തരം സമസ്തകൾ നാം കണ്ടിട്ടുള്ളതിനു കണക്കില്ല. യഥാർത്ഥത്തെ സഹായിക്കുവാനും അയഥാർത്ഥത്തെ തടയുവാനും നമ്മുടെ കഴിവനുസരിച്ചു നാം ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ പരിശുദ്ധ ശരീഅത്തിനെപ്പറ്റി വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളവർക്കെല്ലാം അറിയാം. ഹാജായ (നിഷിദ്ധമായ) കാര്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു അല്ലാഹുവിനോടു അനുസരണമേട് കാണിക്കുന്ന ആളുകളുമായി സഹകരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ എത്രയോ ഇരട്ടി ആപൽക്കരമാണു വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന പുത്തൻവാദക്കാരനായി സഹകരിക്കുന്നതെന്നു. ഖുർആനെയും സൂന്നത്തിനെയും കുറിച്ചു അടിയുറച്ച അറിവു കരസ്ഥമാക്കിയിട്ടില്ലാത്തവർക്കു പ്രത്യേകിച്ചും അതു ദോഷകരമത്രെ. കാരണം, അവരുടെ വ്യാജ സമർത്ഥനങ്ങളും വാദങ്ങളും-അവയുടെ കൊള്ളുതായ്മ ശരിക്കു വ്യക്തമായിത്തീർന്നാൽപോലും-പലപ്പോഴും ഇവരിൽ ചിലവായെന്നു വരും. പിന്നീടതു മാറ്റുവാൻ പ്രയാസമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ, അങ്ങേയറ്റം വ്യാജമായ കാര്യത്തെ വളരെ സത്യമായി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് അവർ മരണം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം.' (**فَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ**)

70. തങ്ങളുടെ മതത്തെ കളിയും, വിനോദവുമായി
ത്തീർക്കുകയും, ഐഹിക ജീവിതം വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവരെ നീ (അവരുടെ പാട്ടിനു) വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുക.

ഏതൊരു ആത്മാവും (വ്യക്തിയും) അതു (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചതു നിമിത്തം ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നതെന്ന (നാശത്തിനു വിധേയമാക്കപ്പെടുന്നതെന്ന) തിനാൽ ഇതുമൂലം (ഖുർആൻ മുഖേന) നീ ഉപദേശം നൽകുകയും ചെയ്യുക. അല്ലാഹു വിനെകൂടാതെ അതിനു ഒരു രക്ഷാകർത്താവാകട്ടെ, ശുപാർശക്കാരനാകട്ടെ (ഉണ്ടായിരിക്കുക) ഇല്ല.

അത് ഏല്പാ(വിയ) തെണ്ടവും (അഥവാ പ്രായശ്ചിത്തവും) നൽകിയാലും അതിൽനിന്ന് അതു സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയുമില്ല. അക്കൂട്ടരത്രെ അവർ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചതു നിമിത്തം ബന്ധിക്കപ്പെട്ട(നാശത്തിനു വിധേയമാക്കപ്പെട്ട)വർ. അവർ അവിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം അവർക്കു ചുട്ടുതിളക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽ നിന്നുള്ള പാനീയവും, വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും.

وَذَرِ الَّذِينَ

اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لُحُوبًا وَلَهُمْ

وَعَزَّزْنَاهُمْ حَيَوٰةَ الدُّنْيَا

وَذَكِّرْهُمْ اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا

كَسَبَتْ

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللّٰهِ

وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ

وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ

بِهَآءِ أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا

لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ

وَعَذَابٌ أَلِيمٌ

بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

٧٠

70. വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുക 70 യാതൊരു കൂട്ടരെയും അവർ ആശീർത്തിരുന്നതങ്ങളുടെ മതത്തെ 71 കളി, വിളയാട്ട് 72 വിനോദവും 73 അവരെ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്തു 74 ഐഹിക ജീവിതം 75 ഓർമ്മപ്പെടുത്തുക (ഉത്സാഹം ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുക 76 അതുകൊണ്ടും ഇതുമുഖേന 77 ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു (പണയപ്പെട്ടു-നാശത്തിനു വിധേയമാക്കപ്പെട്ടു)നതിനാൽ 78 ഏതാത്മാവും (ആളും-ദേഹവും) 79 അതു സമ്പാദിച്ച(ചെയ്ത)-(പ്രവർത്തിച്ചുവെച്ച)തു നിമിത്തം 80 അതിന്നില്ല (ഉണ്ടാകുകയില്ല) 81 അല്ലാഹുവിനുപുറമെ, അല്ലാഹുവിനെകൂടാതെ 82 ഒരു രക്ഷാകർത്താവും, ബന്ധു, കൈകാര്യക്കാരൻ 83 ഒരു ശുപാർശക്കാരനുമില്ല 84 അതു തെണ്ടം ചെയ്താലും (സമാനമായി ചെയ്താലും) 85 ഏല്പാ തെണ്ടവും, സമാനമായതും 86 അതുസ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല 87 അതിൽ (അതിന്റെ പക്കൽ)നിന്നും 88 അക്കൂട്ടരത്രെ യാതൊരുവർ 89 അവർ ബന്ധിക്കപ്പെട്ട 90 തങ്ങളുടെ സമ്പാദിച്ചതു (ചെയ്തതു) നിമിത്തം 91 അവർക്കുണ്ടു 92 പാനീയം, കൂടിനീർ 93 അത്യുഷ്ണ (ചുട്ടു)തിളക്കുന്ന) ഇലത്തിൽ നിന്നും 94 വേദനയേറിയ ശിക്ഷയും 95 അവരായിരുന്നതുകൊണ്ടു 96 അവർ അവിശ്വസിക്കും.

'ബന്ധിപ്പിക്കുക, പണയപ്പെടുത്തുക, നാശത്തിനു വിധേയമാക്കുക, മുകളും ചെയ്യുക' എന്നിങ്ങിനെ അർത്ഥങ്ങളുള്ള 71 (ഇബ്സൽ) എന്ന മൂലത്തിൽ നിന്നുള്ള ക്രിയാരൂപങ്ങളാണു 72-74. ഓരോരുത്തരും അവരവർ സമ്പാദിച്ചു വെച്ച ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾക്കു പണയപ്പെടുകയും, അങ്ങിനെ നാശത്തിനു വിധേയരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുക എന്നാണിവിടെ അതുകൊണ്ടു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്.

ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണു: (1) ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ വഞ്ചിതരായി മതകാര്യങ്ങൾക്കു നിലയും വിലയും കൽപിക്കാതെ, അവയെ ദേവലം കളിയും വിനോദവുമായിത്തള്ളിയവരെ അവരുടെ പാട്ടിനു വിട്ടേക്കണം. അവരുടെ ചെയ്തികൾക്കൊന്നും യാതൊരു വിലയും കൽപിക്കരുത്. (2) ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ നിമിത്തം നാശത്തിനു-ശിക്ഷക്കു-വിധേയരായിത്തീരുന്നതുകൊണ്ടു-അതിനു ഇടവരാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി-ഖുർആൻ മുഖേന ഉപദേശം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. അതു നിറുത്തൽ ചെയ്യാൻ പാടില്ല. നാശത്തിനു വിധേയരായിത്തീർന്നാൽ പിന്നീടു ആർക്കും ഒരു രക്ഷയും കിട്ടുവാനില്ല. രക്ഷാകർത്താക്കളായോ ശുപാർശക്കാരായോ ആത്മ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമല്ല. ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള പ്രായശ്ചിത്തമോ,

തെണ്ടുമോ നൽകി രക്ഷപ്പെടുവാനും കഴിയുകയില്ല. (3) മതകാര്യങ്ങൾക്കു വില കൽപിക്കാതെ അവയെ കളി വിനോദമാക്കുന്നവർ തന്നെയായിരിക്കും. തങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ നിമിത്തം നാശത്തിനു വിധേയരാകുന്നവർ. കഠിന കരോരമായ നരകശിക്ഷ മാത്രമായിരിക്കും അവർക്കു ധാരം. അതിലെ ശിക്ഷാവകുപ്പുകളിൽ ഒന്നത്രെ, ഭാഹ്യമനത്തിനു പുട്ടു തിളച്ച 'ഹമീമാ'കുന്ന വെള്ളമായിരിക്കും അവർക്കു ലഭിക്കുകയെന്നുള്ളത്.

വിഭാഗം-9

71. പറയുക: 'അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, ഞങ്ങൾക്കു ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതും, ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തതുമായ വസ്തുവിനെ ഞങ്ങൾ വിളി (ചുപ്രാർത്ഥി)ക്കുകയോ? അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയ ശേഷം, ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ പിൻകാലുകളിൽ (തന്നെ പിറകോട്ടു) മടക്കപ്പെടുകയുമോ? [ഇതൊന്നും ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നില്ല.] (അതെ, വഴി അറിയാതെ) ഭൂമിയിൽ പരിഭ്രമചിത്തനായിക്കൊണ്ട് പിശാചുക്കൾ തെറ്റിച്ചുകൊണ്ടുപോയ ഒരുവനെപ്പോലെ, 'ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വാ' (എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു) നേർ വഴിയിലേക്കു അവനെ വിളിക്കുന്ന ചില കൂട്ടുകാർ അവനുണ്ടായിരിക്കെ (തന്നെ).'

പറയുക: നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ നേർക്കാർഗ്ഗം തന്നെയാണു (യഥാർത്ഥ) നേർക്കാർഗ്ഗം. ലോകരക്ഷിതാവിനു കീഴൊത്തുണ്ടുവാൻ ഞങ്ങൾ കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു താനും:-

72. 'നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, അവനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നും (കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു). യാതൊരുവകലേക്കു നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുമോ അങ്ങിനെയുള്ളവൻ അവൻതന്നെയാണു താനും.'

١- كُلُّ أَنْدَعُوٍّ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مَا لَا يَنْفَعُنَا
وَلَا يَضُرُّنَا
وَنُرْذِلُ عَلَى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ
كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي
الْأَرْضِ حَيْرَانَ
لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْيُدَى الْيُسْرَى

قُلْ إِنْ هَدَى اللَّهُ هُوَ الْهَدَى
وَأَمْرُنَا لِلْإِسْلَامِ رَبِّ الْخَلْقِينَ

٢- وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَالْقُرْآنَ
وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ تُخْشَرُونَ

71. ് പറയുക: ് ഞങ്ങൾ വിളിക്കുമോ, പ്രാർത്ഥിക്കുകയോ ് അല്ലാഹുവിനു പുറമെ ് ഞങ്ങൾക്കു ഉപകാരം ചെയ്യാത്ത വസ്തുവെ ് ഞങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവ (ദ്രോഹ)വും ചെയ്യാത്ത ് ഞങ്ങൾ മടക്ക ത(ള്ള)പ്പെടുകയും (മോ) ് ഞങ്ങളുടെ പിൻകാല (മടമ്പുകൾ) കളിലായി (വന്നപോലെത്തന്നെ) ് ഞങ്ങളെ നേർക്കാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയതിനുശേഷം ് അല്ലാഹു ് യാതൊരുവനെപ്പോലെ ് അവനെ തെറ്റിച്ചു (പിഴപ്പിച്ചു)കൊണ്ടു പോയി ് പിശാചുക്കൾ ് ഭൂമിയിൽ ് പരിഭ്രമചിത്തനായ(അന്തഃവിട്ട)നിലയിൽ ് അവനുണ്ടു, ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടു ് ചില കൂട്ടുകാർ, ആരാക്കർ ് അവർ അവനെ വിളിക്കുന്നു ് നേർക്കാർഗ്ഗത്തിലേക്കു ് ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വാ (വരുക)എന്നു ് പറയുക ് നിശ്ചയമായും നേർക്കാർഗ്ഗം ് അല്ലാഹുവിന്റെ ് അതത്രെ(യഥാർത്ഥ) നേർക്കാർഗ്ഗം ് ഞങ്ങൾ കൽപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ് ഞങ്ങൾ കീഴൊത്തുണ്ടുവാൻ ് രക്ഷിതാവിനു ് ലോകതടെ. 72. ് നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തണമെന്നും ് നമസ്കാരം ് അവനെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നും ് അവൻതന്നെയാണു യാതൊരുവനും ് അവകലേക്ക(തന്നെ) ് നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നു.

73. അവൻ തന്നെയാണ് ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും യഥാർത്ഥം (മുറ) പ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ചവനും. അവൻ (ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ചും) 'ഉണ്ടാകുക' എന്നു പറയുന്ന ദിവസം അതുണ്ടാകുന്നു.

٤٣- وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ ۚ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ

അവന്റെ വാക്കു യഥാർത്ഥമത്രെ. കാഹളത്തിൽ ഉത്തപ്പെടുന്ന ദിവസം രാജാധിപത്യവും അവനുതന്നെ. അദ്ദേഹവും, ദൃശ്യവും അറിയുന്നവനാണ് (അവൻ) അവനത്രെ, അഗാധജ്ഞനും, സൂക്ഷ്മജ്ഞനുമായുള്ളവൻ.

قَوْلُهُ الْحَقُّ ۚ وَلَهُ الْمُلْكُ
يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عِلْمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةُ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝

73. അവൻ തന്നെയാണു യാതൊരുവനും ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും യഥാർത്ഥപ്രകാരം, മുറയനുസരിച്ചു അവൻ പറയുന്ന ദിവസം ഉണ്ടാകുക, ഉണ്ടാവണം (എന്നു) അപ്പോൾ (അതു) ഉണ്ടാകുന്നു അവന്റെ വാക്കു, അവൻ പറയുന്നതു യഥാർത്ഥം (സത്യ-കാര്യമാണു) അവനു തന്നെയാണു രാജാധിപത്യവും ഉത്തപ്പെടുന്ന ദിവസം കാഹളത്തിൽ, കൊമ്പിൽ അദ്ദേഹത്തെ അറിയുന്നവനാണു ദൃശ്യത്തെയും അഗാധജ്ഞനും, യുക്തിമാനും സൂക്ഷ്മജ്ഞൻ.

സത്യ വിശ്വാസികളെ പഴയ വിഗ്രഹാരാധനയിലേക്കു തന്നെ മടക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തിനോക്കുന്ന മുശ്ശിറിക്കു കരളോടു പറയേണ്ടുന്ന ചില കാര്യങ്ങളാണു ആദ്യത്തെ രണ്ടു വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നബി (സ) യെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതു്. ആ കാര്യങ്ങളുടെ ഒരു വിശദീകരണമാണു മൂന്നാമത്തെ വചനമെന്നു പറയാം. അവരോടു പറയുന്നതിന്റെ സാരം ഇതാണു: വല്ല മുശ്ശിമിയിലൂടെയും യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ കൂട്ടംവിട്ട് വഴിതെറ്റി പരിഭ്രമത്തിൽപെട്ട ഒരുവനെ അവന്റെ കൂട്ടുകാർ 'ഇതാ, ഇങ്ങോട്ടുവരാ' എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും അവൻ സമനില തെറ്റി ആ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കാതെ പിശാചുക്കളുടെ തട്ടിക്കൊണ്ടു പോകലിനു വിധേയനായിത്തീരുന്നതുപോലെ, ഞങ്ങളും ആയിത്തീരണമെന്നാണോ നിങ്ങൾ പറയുന്നതു്? ശിർക്കുകുന്ന ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തി ഞങ്ങളെ അല്ലാഹു ഇസ്ലാമാകുന്ന നേർമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിച്ചിരിക്കെ, ഞങ്ങൾക്കു എന്തെങ്കിലും ഉപകാരമോ ഉപദ്രവമോ ചെയ്യാൻ കഴിയത്തക്ക ആ ദൈവങ്ങളെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും, ആരാധിക്കുവാനും എന്നീ ഞങ്ങൾ മടങ്ങുകയോ? അതു സംഭവിക്കുന്ന കാര്യമല്ല. ലോക രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനു കീഴ്പ്പെട്ടും, അവനെ സൂക്ഷിച്ചും, അവനെ നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടും ജീവിക്കണമെന്നാണു ഞങ്ങളോടു കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. അതു ഞങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നതെന്നു ചെയ്യും. അതേ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ നിങ്ങളും ഹാജരാക്കപ്പെട്ടും, അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ നിങ്ങളെപ്പറ്റിത്തന്നെയാണു പുനരാലോചന ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. ഞങ്ങൾ പഴയ ശിർക്കിലേക്കു മടങ്ങിയേക്കമെന്ന പ്രതീക്ഷ നിങ്ങൾ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ട.

ആകാശഭൂമികളെ അല്ലാഹു യഥാർത്ഥം മുറപ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ചു (.... خَلَقَ السَّمَوَاتِ) എന്നു ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും പറഞ്ഞു കാണാം. വളരെ വിപുലമായ അർത്ഥം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വാക്യമത്രെ അതു്. കളിയോ വിനോദമോ ആയിട്ടല്ല-അതി മഹത്തരമായ ഉദ്ദേശ്യ ലക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടിയാണു-അവയെ സൃഷ്ടിച്ചതു്. വ്യവസ്ഥാപിതവും യുക്തിപൂർണ്ണവുമായ നിലയിൽ ഓരോ കാര്യവും ഇന്നിന്ന പ്രകാരമെന്ന അടുക്കും ചിട്ടയും വെച്ചുകൊണ്ടു് അതി സമർത്ഥവും അതിവിദഗ്ദ്ധവുമായ പരിപാടികളോടുകൂടിയാണതു്. അവയും, അവയിലുള്ളതും മെല്ലാം ഇല്ലായ്മയിൽനിന്നുണ്ടാക്കി രൂപം നൽകിയതു അവനാണു്. എല്ലാറ്റിന്റെയും ഉടമസ്ഥതയും അധികാരവും അവന്റെതാണു്. എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പല തത്വസാരങ്ങളും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഏതൊരു കാര്യമോ, ഏതൊരു വസ്തുവോ ഉണ്ടാവണമെന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതു ഉണ്ടാകുവാൻ ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല. അതുണ്ടാവണമെന്നു പറയുകയേവേണ്ടു. അതുണ്ടായിക്കൊള്ളും. (إِنَّا أَمَرْنَا أَنْ يَكُونَ) മരണാനിന്റെ സഹായമോ മാര്യമോ അതിനാവശ്യമില്ല. എന്നിരിക്കെ, മനുഷ്യർക്കു രണ്ടാമതൊരു ജീവിതംകൂടി നൽകുക, എല്ലാവരെയും ഒരുമിച്ചുകൂട്ടി വിചാരണ നടത്തി രക്ഷാശീക്ഷകൾ നൽകുക എന്നിവയൊന്നും അവനെ സംബ

നിയമിച്ചിരിക്കാത്ത ഒരു വസ്തുക്കൾപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളല്ല. അതു ഏതു ദിവസത്തിലാവണമെന്നോണോ അവൻ തീരുമാനിക്കുന്നതെങ്കിൽ അത് അതു സംഭവിക്കും. ഇതൊക്കെയാണു തുടർന്നുള്ള വാക്യത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

കാഹളത്തിൽ ഉറപ്പുവരുത്തുന്ന ദിവസം (يَوْمَ الْجُمُعَةِ) എന്നു പറഞ്ഞതു ഖിയദത്തുനാളാകുന്നു. ലോകാവസ്ഥയ്ക്കനുസൃതം, പിന്നീടു ജീവികളെല്ലാം പുനഃജന്മം നൽകപ്പെടുന്ന അവസരത്തിലുമായി രണ്ടു പ്രാവശ്യം കാഹളം ഉറപ്പുവരുത്തുന്നു അല്ലാഹു അറിയിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ഇതു സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിവരം സൂറ നബിയിലും, സൂറ സൂറാർ റദിലും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും കാണുക) سور (സൂർ) എന്ന പദത്തിന് 'കൊമ്പു, കരളം' എന്നൊക്കെയാണു വാക്കർത്ഥം. ഇബ്രാഹീം (അ) എന്ന മലക്കായിരിക്കും കാഹളത്തിൽ ഉറപ്പുവരുത്തുന്ന ഹാജിസൂക്ളിൽ വന്നിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ, ആ കാഹളം എങ്ങിനെയുള്ളതാണെന്നോ, അതിന്റെ സ്വഭാവമെന്താണെന്നോ നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. കാഹളത്തിന്റെയും ഉറപ്പിന്റെയും സ്വഭാവം എന്തായിരുന്നാലും ശരി, ഒന്നാമത്തെ ഉറപ്പോടുകൂടി ലോകാവസ്ഥയുടെ ഘടനയെല്ലാം താരതമ്യമായി നശിക്കുകയും, രണ്ടാമത്തെ ഉറപ്പോടുകൂടി എല്ലാവരും പുനരുജ്ജീവിപ്പുകയും ഒരു പുതിയ അലിലാണ്ഡ വ്യവസ്ഥ നിലവിൽ വരുകയും ചെയ്യുമെന്നു വ്യർത്ഥനയിൽനിന്നു ലഭ്യമായിത്തീർന്നു അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അന്നത്തെദിവസം അവനാണു രാധാധിപത്യം (...الْيَوْمَ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. നാമമാത്രമെങ്കിലും ഭരണികാരമോ സ്വാധീനമോ അന്നു മറ്റൊരാൾക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല എന്നർത്ഥം. എക്കാലത്തും യഥാർത്ഥമായ ഭരണാധിപത്യം അല്ലാഹുവിനുതന്നെയാണുള്ളത്. എന്നാലും പരിമിതവും നാമമാത്രവുമായ ചില ഭരണാധികാരികൾ സൃഷ്ടിക്കളിലും നിലവിലുണ്ടല്ലോ. അത് അതു ഉണ്ടായിരിക്കുമില്ലെന്ന് തീർത്ഥം. لِكُلِّ أُمَّةٍ رَجُلٌ مِّنْ أَهْلِهَا (അന്നു ആർക്കൊന്നു രാജാധിപത്യം? ഏകനായ സർവ്വാധികാരിയായ അല്ലാഹുവിനു!)

74. ഇബ്രാഹീം തന്റെ പിതാവ് ആസറീനോട് പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (വാർക്കുക): 'താങ്കൾ ബിംബങ്ങളെ ആരാധ്യ (ദൈവ)ങ്ങളാക്കുകയോ? നിശ്ചയമായും ഞാൻ, താങ്കളെയും, താങ്കളുടെ ജനതയെയും സ്വപ്നംകൊണ്ട് വഴിപിഴവിലായി കാണുന്നു.'

74-وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَزْرُقُ أَتَجِدُ أَصْنَامًا إِلَٰهًا ۖ إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

75. അതുപോലെ, ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും 'മലകൂത്തും' [രാജാധിപത്യ രഹസ്യവും] നാം ഇബ്രാഹീമിനു കാണിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു, അദ്ദേഹം ദുഃഖവിശ്വാസികളിൽപ്പെട്ടവനായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും (കൂടിയാണതു).

75-وَكَذَٰلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَلِيَكُون مِنَ الْمُقِنِينَ

74. പല പറഞ്ഞ സന്ദർഭം إِبْرَاهِيمَ ഇബ്രാഹീം പിതാവിനോടു, ആസർ (എന്ന) പിതാക്കളെക്കൊണ്ടു (ആക്കുക)യാണോ إِبْرَاهِيمَ ബിംബ (വിഗ്രഹ)ങ്ങളെ പിതാക്കളെക്കൊണ്ടു ആരാധ്യമാർ, ദൈവങ്ങൾ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിശ്ചയമായും താങ്കളെ ഞാൻ കാണുന്നു നിശ്ചയമായും താങ്കളുടെ ജനതയെയും നിശ്ചയമായും വഴിപിഴവിൽ, ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ നിശ്ചയമായും സ്വപ്നംകൊണ്ട് (വ്യക്തമായ) 75. കാണിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു, കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നു إِبْرَاهِيمَ ഇബ്രാഹീമിനു താങ്കൾ രാജാധിപത്യം, മഹാധിപത്യം إِبْرَاهِيمَ ആകാശങ്ങളുടെ ഭൂമിയുടെയും ദുഃഖവിശ്വാസികളിൽപ്പെട്ടവനായിരിക്കുവാനും إِبْرَاهِيمَ ദുഃഖവിശ്വാസികളിൽപ്പെട്ടവനായിരിക്കുവാനും

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പിതാവിന്റെ പേർ ആസർ (إِسْرَ) എന്നാണെന്നത്രെ ഈ വചനത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നതു. പക്ഷെ, മിക്ക വ്യർത്ഥ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും, ചരിത്രകാരന്മാരും പറയുന്നതു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ പേർ താരോ-അഥവാ തേരോ (تَارُو)-എന്നായിരുന്നുവെന്നത്രെ. ബൈബിളിലും അങ്ങിനെത്തന്നെ. ആസർ എന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു രണ്ടാം പേരോ, സ്ഥാനപ്പേരോ ആയിരുന്നുവെന്നും പലരും പറയുന്നു. (അല്ലാഹു വിനശിയാം) ഏതായാലും അദ്ദേഹം ഒരു വിഗ്രഹാരാധകനും, ക്ഷേത്രത്തിലെ വലിയ പുജാരിയുമായിരുന്നു. വിഗ്ര

ഹാരാധകരായ സ്വന്തം പിതാവിനെയും നാട്ടുകാരെയും ഇബ്രാഹീം (അ) വിമർശിച്ചതിനെക്കുറിച്ചാണു അല്ലാഹു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റി മർയം, അസീയഊ മുതലായ സൂറത്തുകളിൽ കൂടുതൽ വിശദമായി വിവരിച്ചു കാണാവുന്നതാണ്.

'രാജ്യം, രാജാധിപത്യം' എന്നർത്ഥമായ **كُلٌّ** (മുൽകു)ന്റെ അർത്ഥം കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തിയും മഹത്വപ്പെടുത്തിയും കൊണ്ടുള്ള ഒരു രൂപഭേദമാണ് **تَكْلَم** (മലക്കുത്തം) അപകാരം ഇബ്രാഹീമിനു നാം ആകാശഭൂമികളുടെ മലക്കുത്തം കാണിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു. (وَكَذَلِكَ نَرَىٰ اِبراهيمَ الخ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാണ്: ബിംബാ രാധനക്കു അടിമപ്പെട്ടിരുന്ന നാട്ടിലും വീട്ടിലും ജനിച്ചു വളർന്ന അദ്ദേഹം അതു ശിർക്കാണെന്നും ദുർമ്മാർഗ്ഗമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കിയതുംപോലെ, ആകാശഭൂമികളുടെ ഭരണാധികാരം, ഉദാസ്മത, അവയിൽ ഏകാരാധനയായിരിക്കുവാനുള്ള അർഹത, അവയുടെ രക്ഷാകർത്തൃത്വം ആദിയായവ അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാണെന്ന യാഥാർത്ഥ്യം—കാര്യകാരണസഹിതം—അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ടത്ര മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തിരുന്നു. ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതുപോലെ, ആകാശങ്ങളും ഭൂമികളും അവയിലെ വസ്തുക്കളുമെല്ലാം അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു തുറന്നു കാണിച്ചുകൊടുത്തുവെന്നോ, വേറെ ചില പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ പറയുന്നതുപോലെ ലോകത്തിന്റെ ആധിപത്യം വഹിക്കേണ്ടതു ഏങ്ങിനെയോണെന്നു കാണിച്ചുകൊടുത്തുവെന്നോ, അഖിലാണിധത്തിന്റെ ഭരണരഹസ്യങ്ങളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തുവെന്നോ അല്ല ആ പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. സൂ: അഅ"റാഫിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു; **يَا اِبْرَاهِيْمُ اِنَّا جَعَلْنَاكَ نَبِيًّا وَاَوْفَقًا وَاَتَقًا وَاَحْسَنَ الْوَسِيْلِيْنَ** (ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും മലക്കുത്തിൽ അവർ നോക്കുന്നില്ല—അഥവാ ചിന്തിക്കുന്നില്ല?) 'മലക്കുത്തം'നു പ്രസ്തുത വ്യാഖ്യാനങ്ങളൊന്നും യോജിക്കുകയില്ലെന്നു ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. മേൽ സൂചിപ്പിച്ച യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ആഹ്വാനമാണു ഈ വാക്യമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിക്കു അല്ലാഹു അതെല്ലാം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം തികച്ചും സുദ്യവ്യഭാസമായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നത്രെ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. **وَلِكُلِّ دِيْنٍ مِّنْ عِندِنا جَزَاءٌ** (അദ്ദേഹം ദുഃഖവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിലാകുവാനും) എന്നു തുടർന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. സാധാരണപോലെയുള്ള ഒരു വിശ്വാസമായിരുന്നില്ല അദ്ദേഹത്തിന്റേത്. ഒരു കാരണവശാലും പതറിപ്പോകുകയോ ബലഹീനതയോ ചെയ്യാത്ത വിശ്വാസമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റേത് എന്നു താൽപര്യം. ഇതോടു ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്ന സംഭവം നോക്കുക:—

76. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ രാത്രി (വന്നു) തൂടിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം ഒരു നക്ഷത്രം കണ്ടു; അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഇതു ഏന്റെ റബ്ബ് (രക്ഷിതാവ്) ആകുന്നു.'

എന്നിട്ട് അതു മറഞ്ഞു പോയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'മറഞ്ഞു പോകുന്നവരെ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.'

77. എന്നിട്ട്, ചന്ദ്രൻ ഉദിച്ചുവരുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഇത് ഏന്റെ റബ്ബാകുന്നു.' എന്നിട്ട് അതു മറഞ്ഞുപോയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഏന്റെ റബ്ബ്ബ് എന്നിക്കു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിയില്ലെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ വഴിപിഴച്ച ജനങ്ങളിൽപ്പെട്ടവൻ തന്നെ ആയിത്തീരുന്നതാണ്.'

78. എന്നിട്ട് (പിന്നെ) സൂര്യൻ ഉദിച്ചു വരുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഇതെന്റെ റബ്ബ്ബാണു; ഇതു ഏറ്റവും വലുതാകുന്നു.'

٧٦- فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَىٰ كَوْكَبًا ۖ قَالَ هَٰذَا رَبِّي ۚ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْوَرَثِيْنَ ۚ

٧٧- فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا ۖ قَالَ هَٰذَا رَبِّي ۖ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُوِّنَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِِّيْنَ ۚ

٧٨- فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ بَازِعَةً ۖ قَالَ هَٰذَا رَبِّي ۖ هَٰذَا أَكْبَرُ

എന്നിട്ട് അതു മറഞ്ഞുപോയപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളെ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ, (അല്ലാഹുവിനോടു) നിങ്ങൾ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽനിന്നു (ഒക്കെയും) ഒഴിവാക്കുവാനാകുന്നു.

قُلْنَا أَفَلَمْ
تَرَ الْقَوْمَ الَّذِينَ يَدْعُونَ
بِأَنبِيَائِهِمْ فَيَقُولُوا
سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا

79. 'ഞാൻ, ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനിലേക്ക് ഋജു മാനസനായിക്കൊണ്ട് എന്റെ മുഖം (ഇതാ) തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ 'മുശ്‌രിക്കുകളിൽ' [പങ്കു ചേർക്കുന്നവരിൽ] പെട്ടവനല്ല താനും.'

وَأَنبِيَائِهِمْ
فَيَقُولُوا سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا ۚ لَوْلَا
أَنَّ اللَّهَ فَتَنَ أَقْصَى
الْأَرْضِ لَفَسَدَتِ
السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ
وَأَنبِيَائُهُمْ

76. ٧٦ അങ്ങനെ മൂടിയ(മറയിട്ട)പ്പോൾ ٧٦ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ ٧٦ രാത്രി ٧٦ അദ്ദേഹം കണ്ടു ٧٦ ഒരു നക്ഷത്രം ٧٦ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ٧٦ ഇതു എന്റെ രസ്താണു ٧٦ എ എന്നിട്ടു അതു മറഞ്ഞുപോയപ്പോൾ ٧٦ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ٧٦ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല ٧٦ മറഞ്ഞുപോകുന്നവരെ. 77. ٧٧ എന്നിട്ടു അദ്ദേഹം കണ്ടപ്പോൾ ٧٧ ചന്ദ്രനെ ٧٧ ഉദിച്ചു വരുന്ന (ഉദയം ചെയ്യുന്ന)തായി ٧٧ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ഇതു ٧٧ എന്റെ രസ്താണു ٧٧ എ എന്നിട്ടു അതു മറഞ്ഞപ്പോൾ ٧٧ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ٧٧ എനിക്ക് വഴികാട്ടി(മാർഗ്ഗദർശനം നൽകി)യില്ലെങ്കിൽ ٧٧ എന്റെ രസ്താ ٧٧ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ആയിരിക്കാതെ ചെയ്യും ٧٧ ജനങ്ങളിൽപെട്ട (വൻ) ٧٧ വഴിപിഴച്ചവരായ. 78. ٧٨ എന്നിട്ടദ്ദേഹം കണ്ടപ്പോൾ ٧٨ സൂര്യനെ ٧٨ ഉദിച്ചു വരുന്നതായി ٧٨ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ٧٨ ഇതന്റെ രസ്താണു ٧٨ ഇതു ഏറ്റവും വലുതാണു ٧٨ എന്നിട്ടതു മറഞ്ഞപ്പോൾ ٧٨ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ٧٨ എന്റെ ജനങ്ങളെ ٧٨ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഒഴിവാക്കുവാനാണു ٧٨ നിങ്ങൾ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നു. 79. ٧٩ നിശ്ചയമായും ഞാൻ മുഖം തിരിച്ചു ٧٩ എന്റെ മുഖം ٧٩ യാതൊരുവനു ന്നു സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ ٧٩ ആകാശങ്ങളെ ٧٩ ഭൂമിയെയും ٧٩ ഋജുമാനസനായി(ശുദ്ധ മനസ്സാകനായി) ٧٩ ഞാനല്ലതാനും ٧٩ മുശ്‌രിക്കുകളിൽ, പങ്കുചേർക്കുന്നവരിൽപെട്ട (വൻ).

ഒരു പ്രാചീന രാജ്യമായ ബാബിലോണിയയിലെ ഉൾ എന്ന പട്ടണമായിരുന്നു ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ ജന്മസ്ഥലം. തികച്ചും പരിപൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ ഭരണാധിപതിയിൽ നിന്നും ഭാരതം ഗോത്രങ്ങളും, ദേശക്കാർക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കൃത്യമായവയ്ക്കും, ദേവീദേവന്മാരുടേതായിരിക്കും. കല, വാണിജ്യം, വ്യവസായം, തത്വശാസ്ത്രം ആദിയായവയിലെയും അതിനിപുണരായിത്തന്നെ ആ നാടുകിലും പുരോഹിത വർഗ്ഗത്തിന്റെയും മേൽശാന്തികളുടെയും ചൊൽപടിക്കു വിധേയരായിത്തന്നെ ഭരണകർത്താക്കൾ നാടുകേൾക്കുന്ന രാജാക്കൾ വിഗ്രഹദൈവങ്ങളുടെ ആശീർവ്വദത്തോടുകൂടി രംഗത്തു വരുന്നവരാകുകയും അവയും ആ യാഗ്യാർച്ചാരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പല നാമങ്ങളിലായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നതും, സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, ശുക്രൻ തുടങ്ങിയ ചില നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പേരിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുമായ പല ദേവീദേവ വിഗ്രഹങ്ങളും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. കാര്യദൈവങ്ങളും മറ്റുമുള്ള ചില പ്രത്യേക പ്രതിഷ്ഠകളും അക്കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ഓരോന്നിന്റെ പേരും പ്രശസ്തിയും അനുസരിച്ച് ഓരോന്നിനും സ്വത്തുക്കളും, മേൽശാന്തിയും, പൂജാരികളും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പിതാവായ ഓർ, ഒരു ബിംബവ്യാപാരിയും, പൂജാരി വർഗ്ഗത്തിലെ മനോഹരനായിരുന്നു. ആദ്യമായി അദ്ദേഹം ബിംബാരാധനയെക്കുറിച്ച് പഠിച്ചപ്പോൾ സ്വന്തം പിതാവുമായി നടത്തിയ വിചർശനമാണു 74-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടത്. അനന്തരം സൂര്യപ്രഭ നക്ഷത്ര വിഗ്രഹങ്ങളുടെ ആരാധനയെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ടു ജനങ്ങളുമായി നടത്തിയ വാദപ്രതിവാദമാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നതും.

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിക്കുണ്ടായ ഒരു ചിന്താഗതിയും, അവസരം അദ്ദേഹം യഥാർത്ഥ താഹിദിലേക്കു എത്തിച്ചേർന്ന കഥയുമാണോ ഈ വചനങ്ങളുടെ ഉള്ളടക്കം? അതല്ല, വിഗ്രഹാരാധകരായ തന്റെ ജനതയുമായി അദ്ദേഹം നടത്തിയ ഒരു വാദപ്രതിവാദ സംഭവത്തിന്റെ ചിത്രീകരണമാണോ ഇതു? ഇങ്ങിനെ രണ്ടുപ്രകാരം നിലവിലുണ്ട്.

അല്ലാഹു അഭിപ്രായമാണു കൂടുതൽ ന്യായമായി തോന്നുന്നതു്, ഖുർആന്റെ വാക്യങ്ങളോടു കൂടുതൽ യോജിച്ചു കാണുന്നതു്. ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾

അടുത്ത വചനത്തിൽ ﴿وَلَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ (അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത അദ്ദേഹത്തോടു ന്യായവാദം ചെയ്തു്) എന്നു് തന്റെ 83-ാം വചനത്തിൽ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ അതു നാം ഇബ്രാഹീമിനു നൽകിയ ന്യായമാണു്) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നവർല്ലാ.

ഇബ്നു കഥീർ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഇവിടെ ഒരു ദീർഘമായ പ്രസ്താവന തന്നെ ചെയ്തു കാണാം. മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതു് അല്ലാത്തതുമായ പല കാര്യങ്ങളു് വിവരിച്ചശേഷം അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറയുന്നു: 'ഇബ്രാഹീം (അ) തന്റെ ജനങ്ങളുമായി നടത്തിയ ഒരു വാദപ്രതിവാദമാണു് ഇതെന്നുള്ളതത്രെ യഥാർത്ഥം. ഒന്നാമത്തേ (74-ാം വചനത്തിൽ വിവരിച്ച) രംഗം, വാനലോകത്തെ മലക്കുകളുടെ പ്രതിമകളായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട മേമിക്ബീംബങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതിന്റെ തെറ്റുകൾ അവർക്കു വിവരിച്ചു കൊടുത്തതാണു്. ഈ (വചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ച) രംഗം, ആകാശത്തെ പ്രധാന ഗ്രഹങ്ങളായി 'റണിക്കപ്പെടുന്ന ചന്ദ്രൻ, ശുക്രൻ, ചൊവ്വ, ബുധൻ, വ്യാഴം, സൂര്യൻ, ശനി എന്നീ സപ്തഗ്രഹങ്ങളുടെ നാമത്തിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ക്ഷേത്രാരാധനയുടെ തെറ്റുകൾ അവർക്കു അറിയിച്ചു കൊടുത്തതാകുന്നു. ഈ ഗ്രഹങ്ങളിൽ അവയുടെ അടുക്കൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതു് സൂര്യനു്, പിന്നെ ചന്ദ്രനു്, പിന്നെ ശുക്രനുമാകുന്നു. അതായതു്, ആദ്യം ശുക്രൻ ദൈവമായിരിക്കുവാൻ കൊള്ളുകയില്ല-അതിനു ഇടവും വലവും തെറ്റുവാനോ, മറ്റൊരാൾ സഞ്ചരിക്കുവാനോ, സമയവ്യത്യാസം സ്വീകരിക്കുവാനോ മറ്റോ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലാതെ ഒരു കറാശക്തിയുടെ നിയന്ത്രണത്തിലാണതു് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു്'-എന്നു അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു. പിന്നീടു, ചന്ദ്രനിലേക്കും, അനന്തരം സൂര്യനിലേക്കും തിരിഞ്ഞു അതപ്രകാരം തന്നെ സ്ഥാപിച്ചു. ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഈ ഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചു ദൈവീകതയ്ക്ക് അർഹതയില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു മറ്റുള്ളവയുടെ കാര്യം വിശിഷ്ടം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതിനെ, ഖബ്ദിയ്കമായ തെളിവ് സഹിതം സത്യം സ്ഥാപിതമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ... ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (എന്റെ ജനങ്ങളെ, നിങ്ങൾ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നു ഞാൻ ഒഴിവാക്കുന്നതാണു്, ഞാൻ ആകാശമേകിയതു് സൃഷ്ടിച്ചുവെക്കിയവനിലേക്കു ഏന്റെ മുഖം തിരിച്ചിരിക്കുന്നതു്.....)'

ഇബ്നു കഥീർ (റ) തുടർന്നു പറയുന്നു: 'ഇബ്രാഹീം (അ) ഇങ്ങിനെ ഒരു വിചിന്തനം സ്വയം നടത്തിയതാണു് (ഒരു വാദപ്രതിവാദം ജനങ്ങളുമായി നടത്തിയതല്ല) എന്നു ഏങ്ങിനെ പറയും? അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചാണല്ലോ മാറ്റം. ഇങ്ങിനെയൊക്കെ പറയുന്നതു്: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (ഇബ്രാഹീമിനു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്തർഭംഗം മുദ്രയ്ക്കു നൽകിയിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി നാം അറിയുന്നവരുമായിരുന്നു. അതായതു് അദ്ദേഹം തന്റെ പിതാവിനോടും ജനങ്ങളോടും പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: നിങ്ങൾ ഈ ഭേദമിരിക്കുന്ന പ്രതിമകൾ എന്താണു്?..... (21: 51-70) ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (ഇബ്രാഹീം അല്ലാഹുവിനോടു് കേതീയർപ്പിക്കുന്ന പ്രജ്ഞാനസനായ ഒരു സമുദായം-ഓടു പ്രത്യേക സമുദായം-ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ശിർക്കു ചെയ്യുന്നവരിൽപെട്ടവനായിരുന്നില്ല.... (16: 120-123) ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (....ചൊവ്വിനു നിലകൊള്ളുന്ന മതം. അതായതു് പ്രജ്ഞാനസനായിരുന്ന ഇബ്രാഹീമിന്റെ മാർഗ്ഗം. അദ്ദേഹം ശിർക്കു ചെയ്യുന്നവരിൽപെട്ടവനായിരുന്നില്ല. (6: 161).....' (ابن كثير)

80. അദ്ദേഹത്തോടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത ന്യായവാദം (തർക്കം) നടത്തി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു എന്ന നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിത്തന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്നോടു ന്യായവാദം (തർക്കം) നടത്തുകയോ?'

٨- وَحَاجَّةُ قَوْمِهِ
قَالَ أَنُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ
وَقَدْ هَدَانَا

നിങ്ങൾ അവനോടു പങ്കു ചേർക്കുന്നതിനെ (ഒന്നും തന്നെ) ഞാൻ യേശ്വപ്പെടുന്നില്ലതാനും; (അതെ) എന്റെ റബ്ബു വല്ലതും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ, എന്റെ റബ്ബ് അറിവുകൊണ്ടു് എല്ലാ വസ്തുക്കൾക്കും വിശാലമായിരിക്കുന്നു. [എല്ലാം അവന്റെ അറിവിൽ അടങ്ങുന്നു.] എന്നാൽ, നിങ്ങൾ ഉററാലോചിക്കുന്നില്ലേ?'

وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا
وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
أَلَا تَتَذَكَّرُونَ

81. 'നിങ്ങൾ പങ്കു ചേർത്തതിനെ ഞാൻ എങ്ങിനെ യെപ്പെടും? നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു യാതൊരു അധികൃത രേഖയും ഇറക്കിത്തന്നിട്ടില്ലാത്തതിനെ നിങ്ങൾ അവനോടു പങ്കുചേർത്തതിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ യെപ്പെടുന്നുമില്ല!

അപ്പോൾ, ഈ വിഭാഗക്കാരിൽവെച്ചു നിർഭയതക്കു കൂടുതൽ അർഹതയുള്ളവർ ആരാണു? നിങ്ങൾക്കു അറി യാമെങ്കിൽ (ആലോചിച്ചു നോക്കൂ)!'

82. യാതൊരു കൂട്ടർ, വിശ്വസിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തോടു യാതൊരു അക്രമത്തെയും അവർ (കൂട്ടി) കലർത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്തുവോ, അക്കൂട്ടർ-അവർ കൈത നിർഭയതയുള്ളതു; അവർ നേർക്കാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ച വരുമാക്കുന്നു.

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُكُمْ
وَلَا تَخَافُونَ أَنْتُمْ أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ
مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا
فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ
إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ
بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُتَذَكَّرُونَ

80. അദ്ദേഹത്തോടു ന്യായവാദം ചെയ്തു (തർക്കം നടത്തി) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത, ജനങ്ങൾ ൧൧ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ എന്നോടു ന്യായവാദം നടക്കുകയോ ചെയ്യാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ അവൻ എന്നെ നേർക്കാർഗ്ഗത്തിൽ ആക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നിരിക്കെ ൧൧ ഞാൻ യെപ്പെടുന്നുമില്ല നിങ്ങൾ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിനെ അവനോടു, അവനിൽ ൧൧ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലുള്ളതെ ൧൧ എന്റെ റബ്ബു ൧൧ വല്ല കാര്യവും ൧൧ നിയമ ലോധിരിക്കുന്നു ൧൧ എന്റെ റബ്ബു ൧൧ എല്ലാ വസ്തുവിനും ൧൧ അറിവാൽ (അറിവുകൊണ്ടു വാഗ്ദാനം അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നിങ്ങൾ ഉറപ്പാലോചിക്കുക(മാർമ്മവെക്ക)ന്നില്ലേ. 81. എങ്ങിനെ യാണു, എങ്ങിനെ ൧൧ ഞാൻ യെപ്പെടും, യെപ്പെടുന്നതു നിങ്ങൾ പങ്കുചേർത്തതിനെ ൧൧ നിങ്ങൾ യെപ്പെടുന്നുമില്ല (എന്നിരിക്കെ) നിങ്ങൾ പങ്കുചേർത്തതിനെക്കുറിച്ചു ൧൧ അല്ലാഹുവിനോടു അവൻ ഇറക്കിയിട്ടില്ലാത്തതിനെ ൧൧ അതിനെപ്പറ്റി, അതിനു നിങ്ങൾക്കു ൧൧ ഒരു അധികൃത രേഖ, (തെളിവു) ൧൧ അപ്പോൾ ഏതാണു (ആരാണു) രണ്ടു കൂട്ടരിൽ, വിഭാഗങ്ങളിൽ ൧൧ അധികം അവകാശപ്പെട്ടതു, അർഹർ നിർഭയതക്കു, സമാധാനത്തിനു നിങ്ങൾക്കൊന്നിൽ നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. 82. യാതൊരു കൂട്ടർ അവർ വിശ്വസിച്ചു അവർ കലർത്തിയതുമില്ല അവരുടെ വിശ്വാസത്തോടു, വിശ്വാസത്തോടു വല്ല അക്രമത്തെയും, അനിതിയുമായി അവർക്കു നേർക്കാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരുമാണു അവരാകട്ടെ നേർക്കാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരുമാണു

ദീർഘകാലത്തെ പഴക്കം സിദ്ധിച്ച അനാഥവിശ്വാസങ്ങൾക്കും, ദുർന്നടപ്പുകൾക്കും എതിരിൽ വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ സമർപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവയുടെ അന്ത്യരായികൾ താഴക്കാലം ഉത്തരം മുട്ടിയെന്നു വരും. എങ്കിലും അതവർക്കു മാനസാന്തരം വരുത്തുക പ്രയാസമായിരിക്കും. എന്തെങ്കിലും മൂടന്തൻ ന്യായങ്ങളോ തർക്കമോ നടത്തി തങ്ങളുടെ നിലപാടിനെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരിക്കും ചെയ്യുക. ചിലപ്പോൾ ഭീഷണിയും അക്രമ വുമായിരിക്കും ഉപയോഗിക്കുക. എല്ലാകാലത്തും കാണപ്പെടുന്ന പതിവാണിത്, ഇബ്രാഹിം (അ) നബിയുടെ ജനതയും അതുതന്നെയാണു പയറിയത്. അതായത്, പണ്ടുകാലം മുതൽക്കേ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാത്ത എല്ലാവരും അംഗീകരിച്ചുവരുന്ന നടപടിയാണിത്. ഈ ദൈവങ്ങൾക്കു ഇന്നിന്ന പ്രകാരമുള്ള കേരതാത്തലും ശക്തികളുമാണു യുദ്ധം. അവക്കെതിരെ വിരൽ ചൂണ്ടിയാൽ അവയുടെ ശാപകോപവും നാശവുമായിരിക്കും ഫലം. എന്നിങ്ങിനെ യുള്ള ന്യായങ്ങളും ഭീഷണികളും! ഇബ്രാഹിം (അ) നബി അവർക്കു നൽകിയ മറുപടിയുടെ താഴ്വരും ഇതാണു നിങ്ങളുടെ ന്യായവാദങ്ങൾക്കും ഭീഷണികൾക്കും ഞാനോട്ടും വിലകൽപിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹുമാത്രമാണു രക്ഷിതാവു. ആരാധനയും എന്നുള്ളതിനു സ്വപക്ഷമായ തെളിവുകൾ നിലവിലുണ്ട്. ആ താഹിദിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കു

വന്നുത്തു മംഗ്യവും അകുടയും അവൻ എനിക്കു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ വല്ലതും സംഭവിക്കുമെന്നല്ലാതെ, നിങ്ങളുടെ ഈ ദൈവങ്ങളിൽ നിന്ന് വല്ല ആപത്തും നാശവും സംഭവിക്കുമെന്നുള്ള യേശു എനിക്കില്ല. നേരെരിച്ചു യാതൊരുതെളിവും ന്യായവുമില്ലാതെ നിങ്ങൾ അവയെ ദൈവങ്ങളാക്കി വെച്ചതിനാൽ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷകളെ യേശുക്കേണിയിരിക്കുന്നതു നിങ്ങളാണ്. ആ യേശു നിങ്ങൾക്കില്ല. അവനാണെന്നതിൽ സർവ്വകാര്യങ്ങളും ശരിക്കറിയുന്നവനുമാണ്. അപ്പോൾ, യേശു കൂടാതെ സമാധാനപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അവർക്ക് ശുശ്രൂഷ നിങ്ങളാണോ? അല്ല അല്ലോ?

82.3. വചനത്തിലെ വാചകങ്ങൾ ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പ്രസ്താവനയുടെ തുടർച്ചയായി അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതായിരിക്കുവാനും, അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വന്തം പ്രസ്താവനയായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. രണ്ടായിരുന്നാലും അതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു; സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു താഹീദിൽ നിലയുറക്കുകയും, പിന്നീട് ശിർക്കുപരമായ വല്ല അക്രമങ്ങളും അതിൽ കൂട്ടിക്കലർത്തി അതിനെ കളങ്കപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കാണ് യഥാർത്ഥവും ശാശ്വതവുമായ സമാധാനം ലഭിക്കുക. അവരാണ് യഥാർത്ഥ സൽമാർഗ്ഗികളും. മറ്റു ഖാഫി (1) തുടങ്ങിയ പലരും പല സഹാബികളിൽ നിന്നും, അബിഉക്രിമിൽ നിന്നുമായി വൈദിപ്പടുത്തിയ ഹദീസുകളിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു; 'ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ സഹാബികൾക്ക് മനഃപ്രയാസം അനുഭവപ്പെട്ടു. മറ്റു അക്രമവും ചെയ്യാത്തവർ, ആരാണ് നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ളത്? എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ നബി(സ) പറഞ്ഞു: 'കാര്യം നീങ്ങൾ ധരിക്കുന്നതു പോലെല്ല. ആ നല്ല മനുഷ്യൻ (ലൂഖ്മാൻ-അ.) തന്റെ മകനോടു പറഞ്ഞതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടില്ല. $\text{أَلَا - قَالَ لَكَ ابْنُكَ أَفْ كَرَّكَ لَكَ ابْنُكَ} \text{؟}$ (എന്റെ കുഞ്ഞുമോനെ, നീ അല്ലാഹുവിനോടു പശുചേർക്കാതി'. നിശ്ചയമായും പശുചേർക്കൽ-ശിർക്കു-വന്നിച്ച് അക്രമമാകുന്നു.) എന്നു? ശിർക്കാണ് അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം.' സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചശേഷം ശിർക്കല്ലാത്ത വല്ല പാപങ്ങളും ചെയ്തവൻ അതുപോലെയും ക്ഷമിക്കാനാകുമെങ്കിലും അതു മൂലം അവൻ അവിശ്വാസിയായിത്തീരുമെന്നല്ല ഈ വചനത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്നെന്ന നബി (സ) ഈ ഹദീസു മുമ്പേ വ്യക്തമാക്കുന്നത്.

വിഭാഗം-10

83. അവ(യൊക്കെ) നമ്മുടെ ന്യായമാകുന്നു; തന്റെ ജനതക്കെതിരിൽ ഇബ്രാഹീമിന്നു നാം അവ നൽകിയിരിക്കുകയാണു. നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നാം പല പദവികൾ ഉയർത്തുന്നു. നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബു അഗാധജ്ഞനും, സർവ്വജ്ഞനുമകുന്നു.

82-وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَاءُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝

83. أُولَٰئِكَ അതു, അവ نَحْنُ നമ്മുടെ ന്യായം (തെളിവു) ആകുന്നു أَلَا നാം അതു (അവി) നൽകി لَكَ ഇബ്രാഹീമിന്നു نَحْنُ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയുടെമേൽ (എതിരിൽ) أُولَٰئِكَ നാം ഉയർത്തും أُولَٰئِكَ പല പദവികൾ, പടികൾ أَلَا നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ أُولَٰئِكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബു نَحْنُ അഗാധജ്ഞനാണു, യുക്തിമാനാണു نَحْنُ സർവ്വജ്ഞനാണ്.

74 മുതൽക്കുള്ള വചനങ്ങളിൽ, താഹീദിനെ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടും, ശിർക്കിനെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊണ്ടും ഇബ്രാഹീം (അ) നബി ആ ജനതയുടെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ച തെളിവുകളെയും ന്യായങ്ങളെയും ചുണ്ടിപ്പാട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു നബി (സ) യോടു പറയുകയാണു; അതെല്ലാം നമ്മുടെ താഹീദിന്റെ തെളിവുകളായി നാം ഇബ്രാഹീമിന്നു പാഠിപ്പിച്ചു കൊടുത്തതാണ്. നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ ഇതുപോലെ അസാധാരണമായ സ്ഥാന പദവികൾ നൽകി ഉയർത്തുന്നതാകുന്നു. ഞാൻ എല്ലാ കാര്യവും യുക്തിപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുന്ന അഗാധജ്ഞനും, സകല കാര്യങ്ങളും ശരിക്കറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞനുമല്ലോ.

താഹീദിനെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ ആ പ്രവചനം പിതാവു നടത്തിയ പ്രബോധന മാർഗ്ഗങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം ലോകാവസാനം വരെ തുടർന്നു നടക്കത്തക്കവണ്ണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്താനപരമ്പരകളിലും മറ്റുമായി

(പ്രവാചകന്മാർ ശുദ്ധമായ അല്ലാഹു നിലനിറുത്തി അനുഗ്രഹിച്ചതിനെക്കുറിച്ചാണ് തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. കൂട്ടത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ മുമ്പുതന്നെ പ്രസ്തുത വിഷയത്തിൽ തൊള്ളായിരത്തമ്പതു വർഷക്കാലം അശ്രാന്തപരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂർവ്വ പിതാവായ നൂഹ് (അ) നബിയെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേകം അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

84. അദ്ദേഹത്തിനു നാം ഇസ്മാഈലിനെയും, യഅ്തൂബുബിനെയും പ്രദാനം ചെയ്തുകയും ചെയ്തു. ഏല്പാവരെയും നാം നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു. മുമ്പ് നൂഹിനെയും നാം നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്നു ദാവൂദിനെയും, സുലൈമാനെയും, അയ്യൂബിനെയും, യൂസുഫിനെയും, മൂസായെയും, ഹാറൂണെയും (നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കി).

അപ്രകാരം സർഗ്ഗണവാൻമാർക്കു നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു.

85. സകരിയ്യായെയും, യഹ്യായെയും, ഈസായെയും, ഇൽയാസിനെയും (നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കി). ഏല്പാവരും സദ്വൃത്തരിൽ പെട്ടവരാകുന്നു.

86. ഇസ്മാഈലിനെയും, അൽയസഇനെയും, യൂനുസിനെയും, ലൂത്തുബിനെയും (നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കി). ഏല്പാവരെയും ലോകരക്ഷാക്കാരും നാം ശ്രേഷ്ഠരാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

87. അവരുടെ പിതാക്കളിൽ നിന്നും, അവരുടെ സന്തതികളിൽ നിന്നും, അവരുടെ സഹോദരങ്ങളിൽ നിന്നും (പലരെയും ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയിരിക്കുന്നു) അവരെ നാം തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും, നേരെ (ചൊവ്വ)യുള്ള പാതയിലേക്ക് അവരെ നാം വഴിചേർക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

٨٤- وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۖ كُلًّا هَدَيْنَا ۚ وَنُوحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ

وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ

وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝

٨٥- وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ ۖ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝

٨٦- وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَنُوحًا وَكَادَ نَضَلُّنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ۝

٨٧- وَمِنْ أَبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَأِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

84. നാം പ്രദാനം ചെയ്തുകയും ചെയ്തു 4 അദ്ദേഹത്തിനു ഇസ്മാഈലിനെ യഅ്തൂബുബിനെയും 5 ഏല്പാവരെയും 6 നാം നേർവഴിയിലാക്കി 7 നൂഹിനെയും നാം നേർവഴിയിലാക്കിയിരിക്കുന്നു 8 മുന്പ് മുമ്പ് മുമ്പെ 9 അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്നും 10 ദാവൂദിനെ(യും) 11 സുലൈമാനെയും 12 അയ്യൂബിനെയും 13 യൂസുഫിനെയും 14 മൂസായെയും 15 ഹാറൂണെയും 16 അപ്രകാരം 17 നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു 18 സർഗ്ഗണ(പുണ്യ)വാന്മാർക്കു 85. 19 സകരിയ്യായെയും 20 യഹ്യായെയും 21 ഈസായെയും 22 ഇൽയാസിനെയും 23 ഏല്പാ, ഏല്പാവരും 24 സദ്വൃത്തരിൽ (നല്ലവരിൽ) പെട്ടവരാണ് 86. 25 ഇസ്മാഈലിനെയും 26 അൽയസഇനെയും 27 യൂനുസിനെയും 28 ലൂത്തുബിനെയും 29 ഏല്പാവരെയും 30 നാം ശ്രേഷ്ഠരാക്കി, ഉൽകൃഷ്ടരാക്കി 31 ലോകരക്ഷാക്കാരും, 87. 32 അവരുടെ പിതാക്കളിൽ നിന്നും 33 അവരുടെ സന്തതികളിൽ നിന്നും 34 അവരുടെ സഹോദരങ്ങളിൽ നിന്നും 35 അവരെ നാം തിരഞ്ഞെടുക്കുക (തെളിയിച്ചെടുക്കുക)യും ചെയ്തു 36 അവരെ നേർവഴിയിലാക്കുകയും ചെയ്തു, അവർക്കു മാർഗ്ഗദർശനവും നൽകി 37 പാതയിലേക്ക്, വഴിയിലേക്കു 38 നേരെയുള്ള, ചൊവ്വായ,

ഇസ്രായേൽ (അ) ഇസ്രായേൽ (അ) ന്റെ പുത്രനും, യെശുവ (അ) പത്രനുമായും. അദ്ദേഹത്തിനും, ലോക സന്താനം വാർദ്ധക്യം പ്രാപിച്ച കലശത്തായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു മക്കളുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നുവെന്നു അല്ലാഹു ലെഖായും മുമ്പാകെ സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിച്ചത്. ആ സന്തോഷവാർത്തയിൽ തന്നെ മകൻ ഇസ്രായേൽ (അ) ന്റെ പുത്രനും പത്രൻ യെശുവ (അ) ന്റെ പുത്രനും സന്തോഷമായിച്ചിരുന്നു. (11: 71) നൂഹ് (അ) ന്റെ അമ്മിന്റെ പൂർവ്വപിതാക്കളിൽ ഒരാളായതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ ൧൧: (മുഖ്) എന്നു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞത്. താഹിദിന്റെ പ്രബോധന പരമ്പരയ്ക്കു ഇസ്രായേൽ (അ) ന്റെയും സന്തതികളിലും പിൻഗാമികളിലും മാത്രമല്ല, പിതാക്കളിലും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നത്രെ ഇതിലെ സൂചന.

൧൧: (അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളിൽനിന്നു) എന്ന വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം രണ്ടു പ്രകാരത്തിലാകാവുന്നതാണ് (1) ഇസ്രായേൽ (അ) ന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്നു എന്നു തന്നെ. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളതും സംസാരം പകർപ്പ് തുടർന്നു പറയപ്പെട്ടവരിൽ, ലൂത്ത് (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ സന്താനമല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതൃവ്യപുത്രനായിരുന്നു. അപ്പോൾ, പിതൃവ്യ പുത്രനെ സ്വന്തം പുത്രനെപ്പോലെ കണക്കാക്കി 'സന്തതികളിൽ' എന്നു മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞതായിരിക്കും. യൂനുസ് (അ) ന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതി പരമ്പരകളിൽപ്പെട്ട ആളല്ലെന്നും അപ്രകാരമുണ്ട്. ഇതു ശരിയാണെങ്കിൽ, തുടർന്നു പറയപ്പെട്ടവരിൽ അധിക ഭാഗവും സന്തതികളിൽ പെട്ടവരാണെന്നു ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരിക്കും. (2) നൂഹ് (അ) ന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്നു എന്നും ഉദ്ദേശ്യമാകാം. ആ വാക്കിന്റെ തൊട്ടടുത്തു അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചിട്ടുള്ളതും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇതനുസരിച്ച് പിന്നീടു പേരു പറയപ്പെട്ട എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും -ഇസ്രായേൽ (അ) പോലും- അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്താന പരമ്പരകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരാണുവെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

ഇസ്രായേൽ (അ) പിതാവില്ലാത്ത ജനിച്ച ആളായതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം മാതൃവഴിക്കു മാത്രമാണു ഇസ്രായേൽ (അ) ന്റെയും സന്താനപരമ്പരയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നത്. ഇതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ൧൧: (സന്തതികൾ) എന്ന വാക്കിൽ പിതൃവ്യയും മാതൃവഴിയുമുള്ള എല്ലാ മക്കളും ഉൾപ്പെടുത്തുന്ന ചില മഹാത്മാർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. വേറൊരു ആയത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: *أولاد إبراهيم منكم* (നാം നൂഹിനെയും ഇസ്രായേലിനെയും അവർ ഉൾപ്പെടുത്തും). അവർ രണ്ടാളുടെയും സന്തതികളിൽ നാം പ്രവാചകത്വവും വേദഗ്രന്ഥവും എഴുതപ്പെടുന്നതും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (സൂ: ഹദീദ് 26)

ഇസ്രായേൽ (അ) ന്റെ അക്കം പതിനെട്ടു പ്രവാചകന്മാരുടെ പേരാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ എഴുതുന്ന പേരുകൾ. അവരുടെ ശ്രേഷ്ഠതകളും സവിശേഷതകളും, അവർക്കു ലഭിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളും ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിലായി അല്ലാഹു ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (1) അല്ലാഹു അവരെ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു (൧൧) എന്നും ഇതിന്റെ മൂല ധാര്യമായ ൧൧: (ഹിദായത്തും, ഹുദാ) എന്നീ വാക്കുകൾക്ക് 'മാർഗ്ഗദർശനം നൽകൽ, വഴികാട്ടൽ, വഴിയിൽ ചേർക്കൽ, സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കൽ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം വരാമെന്നും, 'മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുക' എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള 'ഹിദായത്തും' പലതരത്തിലുണ്ടെന്നും, നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക- വഴിചേർക്കുക- എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള 'ഹിദായത്തും' അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു മാത്രം ലഭിക്കുന്നതാണെന്നും സൂറത്തുൽ ഫാതിഹയിൽ വെച്ച് നാം വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (2) അവർ സൽഗുണവാൻമാരും സദ്വൃത്തരുമായിരുന്നുവെന്നും മനസം-വാചം-കർമ്മങ്ങൾ അവരെല്ലാവരും പരിശുദ്ധരും നിഷ്കളങ്കരുമായിരുന്നുവെന്നും, അല്ലാഹുവിനോടും സൃഷ്ടികളോടും പാലിക്കേണ്ടുന്ന എല്ലാ കടപ്പാടുകളും മറ്റാടകളും അവർ പാലിച്ചിരുന്നുവെന്നുമാണ് ഇതിന്റെ സാരം. (3) അവർക്കു ലോകത്തെക്കുറിച്ചും ശ്രേഷ്ഠത നൽകിയിരുന്നുവെന്നും പ്രവാചകന്മാർ പ്രവാചകന്മാരുടേതല്ലാത്ത മറ്റുള്ള എല്ലാവരെക്കുറിച്ചും ശ്രേഷ്ഠൻമാരും ഉന്നതൻമാരുമായിരുന്നുവെന്നും സാരം. (4) അവരെ അല്ലാഹു തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും, വളവും വക്രതയുമില്ലാത്ത നേർക്കു നേരെയുള്ള മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു വഴിചേർക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നും ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കൂടും അനുയോജ്യമായിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അവരിലുണ്ടായിരുന്ന ഉൽകൃഷ്ട ഗുണങ്ങൾക്കു അനുയോജ്യമായിരുന്നുവെന്നും തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ നിന്നു സാമാന്യം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: —

ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെയാണ് അവൻ നേർക്കാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു തത്വമാണിതു കാണിക്കുന്നത്. ഏതെങ്കിലും യോഗ്യതകൊണ്ടോ, പരിശ്രമം കൊണ്ടോ ലഭിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ പ്രവാചകത്വ പദവിയും വേദഗ്രന്ഥവും. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു മാത്രം അവൻ നൽകുന്ന അനുഗ്രഹമാണത്. പക്ഷെ, ഉപരിസ്ഥിതികളായ ഗുണങ്ങളുള്ള പരിശുദ്ധന്മാർക്കേ അവനതു നൽകുകയുള്ളൂതാനും. തന്റെ ദൗത്യം ഏൽപ്പിക്കുവാൻ പറിയവർ ആരാണെന്നു അവനു നല്ലപോലെ അറിയാമല്ലോ. (اَلَمْ اَعْلَمْ اَنْتَ بِجَلْ جَلَّالٍ) ഇതാണോ തത്വം. ഖുർആൻ പലപ്പോഴും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണിത്.

പ്രവാചകന്മാരുടെയും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും ദൗത്യത്തിനു കടക വിരുദ്ധമായതാണല്ലോ ശിർക്ക്. അതു കൊണ്ടാണ് അതോടൊപ്പം തന്നെ اَلْاَشْرَافُ (അവർ ശിർക്കു ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന തെല്ലാം പൊളിഞ്ഞു ഫല ശൂന്യമായിപ്പോകുമായിരുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. നബി (സ) തിരുമേനിക്കും, മുൻപ്രവാചകന്മാർക്കുമെല്ലാം തന്നെ, ശിർക്കു ചെയ്യുന്നപക്ഷം നിശ്ചയമായും നിന്റെ കർമ്മം പൊളിഞ്ഞു നിഷ്ഫലമായിപ്പോകുന്നതാണെന്നും, നീ നഷ്ടക്കാരിൽപ്പെട്ടു പോകുമെന്നും അല്ലാഹു വഹിയ്ക്കു നൽകുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു സൂ: സൂർ-85 ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രവാചകന്മാർ ശിർക്കോ, ശിർക്കിലേക്കു കാരണമായിത്തീരുന്നതോ മറ്റും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ, അത്ഭുതവല്യം അവർ ചെയ്തതുവെന്നു സങ്കല്പിക്കുക: എന്നാലവരുടെ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം ഫലശൂന്യമാകുകയും, മറ്റു മുഗ്ദരില്ലാത്തവർ അവരും നഷ്ടക്കാരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമെന്നാണിതിന്റെ അർത്ഥം. ശിർക്കിന്റെ ഗാഢവും, അതേ സമയത്തു പ്രവാചകന്മാരുടെ പരിശുദ്ധതയുമാണിതു കാണിക്കുന്നത്.

അഹിദിന്റെ പ്രബോധനത്തിനും പ്രചാരണത്തിനും നിരോധിക്കപ്പെട്ടവരാണ് മൽപോത്തവരൊക്കെ. ആ ആവശ്യമർത്ഥം അവർക്കു വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും, ജനങ്ങളിടയിൽ വിധി കൽപ്പിക്കുവാനുള്ള വിജ്ഞാനവും, പ്രവാചക പദവിയും നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. അവരെപ്പോലെ, അതേ ലക്ഷ്യത്തിനുവേണ്ടി, അതപ്രകാരം വേദഗ്രന്ഥവും വിജ്ഞാനവും പ്രവാചകത്വവും നൽകപ്പെട്ട ആളാണ് മുഹമ്മദ് (സ) നബിയും. അദ്ദേഹത്തെ നിശ്ചയിക്കുന്നതു അവരെയെല്ലാം നിശ്ചയിക്കുമാണ്. വസ്തുത ഇതായിരുന്നിട്ടും ഈ ജനങ്ങളിടയിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നില്ലെങ്കിൽ-വെങ്കിലും-അവർ അവരുടെ പാതിനു പോതിക്കൊള്ളട്ടെ. അവർ വിശ്വസിക്കാത്തതുകൊണ്ട് ഈ ലക്ഷ്യം മുടങ്ങിപ്പോകുമെന്നു അവർ കരുതണം. നിരോധിക്കുവാൻ-തിക്കൂ. വിശ്വസിക്കുകയോ-വേണ്ടതു കൂട്ടരെ നാം അതിനു തയ്യാറാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നിങ്ങനെ അല്ലാഹു കേൾ മുഗ്ദരില്ലാത്തവർക്കു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. മക്കീ സൂരത്തുകളിൽ ചെട്ടതാണല്ലോ ഈ സൂരത്ത്. ഇതു അവതരിച്ച അധിക കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായി മക്കീനയിലെ അൻസാറുകളും മുഹാജിറുകളും അഹിദിന്റെ ദൗത്യവാഹകനായ കഥ പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ

അവസാനം നബി (സ) യെ അജിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു: (1) ആ പ്രവാചക വരുന്മാർ സ്വീകരിച്ചു അനുഷ്ഠിച്ചു വന്ന ആ മാർഗ്ഗം പിൻപാറാണെന്നു. (2) അതിന്റെ പേരിൽ യാതൊരു പ്രതിഫലവും എനിക്കാവശ്യമില്ല; ലോക ജനതയുടെ നന്മക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു പൊതു ഉൽബോധനവും ഉപദേശവും മാത്രമാണിത്; എനിക്കതിൽ യാതൊരു സ്വാർത്ഥവുമില്ല ഏതാ പ്രവൃത്തിക്കണമെന്ന്. നബി (സ) ഒരു പുതിയ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വക്താവെന്നുമല്ല. പണ്ടുകാലം മുതൽക്കേ മനുഷ്യലോകത്തിനു വേണ്ടി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചുവരുത്തിപ്പിച്ചു നല്കിയിരിക്കാണിരിക്കുന്ന ഒരു സാൻമാർഗ്ഗിക വ്യവസ്ഥയുടെ പൂർത്തീകരണമാണു നബി (സ) നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെതായ ഒരു സ്വാർത്ഥമാദ്യേശ്യവും ഇല്ല. ഈ യഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ജനങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുകയാണ് ഈ കാർപനയുടെ താൽപര്യം. അതപ്രകാരം നടത്തുന്നവരെല്ലാം സദാ മാർഗ്ഗീകരങ്ങളെന്ന രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണിവ. അതേ, മുൻപാകികളായ മതഗുരവുഷന്മാരുടെ സമുദിതങ്ങളെ പിൻതുടരലും, പ്രതിഫലലക്ഷ്യം സ്വാർത്ഥതാലുര്യവും ഇല്ലാതിരിക്കലും. وَالْمُرْتَدِّينَ

വിഭാഗം-11

91. അല്ലാഹുവിന് അവന്റെ യഥാർത്ഥ നിലപാടു (അഥവാ മഹത്വം) അവർ കൽപ്പിച്ചില്ല; 'അല്ലാഹു ഒരു മനുഷ്യന്റെ മേലും യാതൊന്നും (തന്നെ) അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല' എന്നു അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ.

91- وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ اِذْ قَالُوا
مَا اَنْزَلَ اللَّهُ عَلٰى بَشَرٍ مِّنْ شَيْءٍ

പറയുക: 'പ്രകാശവും, മനുഷ്യർക്കു മാർഗ്ഗദർശനവുമായിക്കൊണ്ടു മൂസാ കൊണ്ടു വന്ന (ആ) ഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിച്ചതാണോ? നിങ്ങൾ അതിനെ (ചിലതൊക്കെ) വെളിവാക്കുകയും, പലതും മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ളതുണ്ടുതാളുകളാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കൊക്കെ, നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾക്കൊക്കെ അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതു നിങ്ങൾക്കു പഠിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.' പറയുക: അല്ലാഹുവാണു (അവതരിപ്പിച്ചതു). പിന്നീടു, അവരുടെ അനാവശ്യത്തിൽ വിളയാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമാറു അവരെ നീ വിട്ടേക്കുക.

ثُلٌّ مِّنَ الْكِتَابِ الَّذِي جَاءَ بِ
مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ
تَجْعَلُونَهَا قُرْآنًا تُبْدُونَهَا
وَتُخْفُونَ كَثِيرًا
وَعَلَّمْتُم مَّا لَمْ تَعْلَمُوا اَنْتُمْ وَلَا
اَبَاؤُكُمْ قُلِ اللّٰهُ
تَعَلَّمَ ذَرْئُكُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ

91. അല്ലാഹുവിനു അല്ലാഹുവിനെ ഹുവിനെ അവന്റെ യഥാർത്ഥ നിലപാടു, കണക്കാക്കേണ്ട പ്രകാരം, മഹത്വത്തിന്റെ മൂലം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല ഒരു മനുഷ്യന്റെ മേലും ഒരു വസ്തുവും (യാതൊന്നും) പറയുക ഇറക്കിയതാ, ആർക്കു തരിപ്പിച്ചു യാതൊരു ഗ്രന്ഥം അതിനെ കൊണ്ടുവന്നു മൂസാ പ്രകാശമായിക്കൊണ്ടു മാർഗ്ഗദർശനവും മനുഷ്യർക്കു അതിനെ നിങ്ങൾ ആക്കുന്നു പലതുണ്ടുതാളുകളും അവയെ നിങ്ങൾ വെളിവാക്കിക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾ മറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടും പലതും, വളരെ നിങ്ങൾക്കു പഠിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞു കൂടാത്തതു, നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതു നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും ഇല്ലാത്തതു പറയുക അല്ലാഹുവാണു പിന്നെ അവരെ വിട്ടേക്കുക അവരുടെ മുഴുകലിൽ (അനാവശ്യത്തിൽ) അവർ വിളയാടുകാരാ, കളിച്ചുകൊണ്ടു

....അല്ലാഹുവിനു അവന്റെ യഥാർത്ഥ നിലപാടു അവർ കൽപിച്ചില്ല - അഥവാ അവന്റെ മഹത്വത്തെ അവർ കണക്കാക്കേണ്ട പ്രകാരം കണക്കാക്കിയില്ല.) എന്നുള്ള വാക്യം ഇവിടെ മാത്രമല്ല, ഹജ്ജ് 74 ലും, സൂർ 67 ലും കാണാവുന്നതാണ്. അവിശ്വാസത്തെയും, ഗിർക്കിനെയും കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന ചാ'യ്യയാണ് ഏറ്റവും സ്ഥലത്തും ആ വാക്യമുള്ളത്. അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വം അവർ വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയില്ല - അവനെ സംബന്ധിച്ച് അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന പ്രകാരം അറിഞ്ഞില്ല - അതാണ് അതിനൊക്കെ കാരണമെന്നു സാരം. അല്ലാഹു സർവ്വലോക നിയന്താവാണ്, സർവ്വജ്ഞനും യുക്തിമാനുമാണ്. സർവ്വശക്തനും കരുണാവാന്യമാനും. മനുഷ്യ പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചും അവന്റെ വിജയ പരാജയങ്ങളെക്കുറിച്ചും മനുഷ്യനെക്കാരും അറിയുന്നവനാണ്, അവർക്കു വേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകുവാനുള്ള പരിപാടികൾ അവർ നഷ്ടപ്പെട്ട വാസ്തവത്തിലുള്ള പ്രവാചകന്മാരും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലൂടെ അതിന്റെ ചില കണ്ണികളാണ് എന്നിങ്ങനെ യഥാർത്ഥമായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണല്ലോ അവിശ്വാസത്തിനും ബഹുദൈവ വിശ്വാസത്തിനും കാരണമായിത്തീരുന്നത്.

'ഒരു മനുഷ്യന്റെ മേലും അല്ലാഹു ഒന്നും രണ്ടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല' എന്നു പറഞ്ഞതു ആരായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിൽ വ്യംവ്യംതാക്കലുകളിൽ രണ്ടിപ്രായങ്ങൾ കാണുന്നു: (1) മക്കകൾക്കിടയിലായിരിക്കണമെന്നും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെയും പ്രവാചകന്മാരെയും സംബന്ധിച്ച് പറയത്തക്ക പരിചയങ്ങളൊന്നും ഇല്ലാത്തവരാണല്ലോ അറബ് മുശ്റിക്കുകൾ. മലക്കുകളെയല്ലാതെ, മനുഷ്യനെ ദൂലായി അയച്ചതിലും അവർക്കു എതിർപ്പുണ്ട്. യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ നബി (സ) യെയും, ഖുർആനെയും നിശ്ചയിക്കുന്നതു ശരിപക്ഷമല്ല സാ (അ) നബിക്കു തന്നെ അതറിപ്പിച്ചതിനെ അവർ നിശ്ചയിക്കുകയില്ല. എന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹു ആകാം യാതൊന്നും അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെന്നു അവരെങ്ങിനെ പറയും? ഈ സൂറത്തു അവതരിപ്പിച്ചതു മക്കീ കാലഘട്ടത്തിലാണ്. അക്കല്ലത്തു യഹൂദികളുമായി ദൈറുമുട്ടൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇതു മക്കകൾക്കിടയിലായിരിക്കുകയായിരിക്ക

വാനാണ് ന്യായം എന്നത്രെ ഈ അഭിപ്രായക്കാർ പറയുന്നത്. ഇബ്നു അബ്ബാസ്, മുജാഹിദ്, ഇബ്നു ജരീർ, (റ) ഇബ്നു കഥീർ (റ) മുതലായവർ ഈ അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. ഈ അഭിപ്രായപ്രകാരം, അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ— 'മുസാ (അ) കൊണ്ടുവന്ന വേദഗ്രന്ഥം ആരാണ് അവതരിപ്പിച്ചത്. (مَنْ أُنْزِلَ عَلَيْهِ الْكِتَابُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ)' എന്ന അവരോട് ചോദിക്കുന്നതിൽ എന്താണർത്ഥം? എന്നൊരു സംശയത്തിനവകാശമുണ്ട്. യഹൂദികൾ വേദക്കാരാണെന്നും അവരുടെ കൈവശമുള്ള താരാത്തു മുസാ (അ) നബിക്കു അവതരിച്ചതാണെന്നും യഹൂദികളുമായുള്ള ചിരകാല പരിചയത്തിൽനിന്നു മുശ്റിക്കുകളും വിശ്വസിച്ചുവശായിട്ടുണ്ട്. ആ വിശ്വാസത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഈ ചോദ്യം എന്നത്രെ ഈ സംശയത്തിനു നൽകപ്പെടുന്ന മറുപടി.

(2) യഹൂദികളായിരിക്കണം അതിന്റെ വക്താക്കൾ എന്നും, മുസാ (അ) കൊണ്ടുവന്ന ആ ഗ്രന്ഥം ആർ അവതരിപ്പിച്ചുവെന്ന ചോദ്യം മുശ്റിക്കുകളോടു ചോദിച്ചതാവാൻ തരമില്ല-യഹൂദികളോടു ചോദിച്ചതാവാമെന്നു തരമുള്ളതല്ല-എന്നാണ് ഈ അഭിപ്രായക്കാരുടെ ന്യായം. അല്ലാഹു ആർക്കും ഒന്നും അവതരിപ്പിച്ചുകൊടുത്തില്ലെന്നു യഹൂദികൾ എങ്ങിനെ വാദിക്കും? എന്നൊരു അപവാദം ഈ അഭിപ്രായത്തിനെതിരിലും ഉന്നയിക്കപ്പെടും. ഖുർആന്റെ മനോരമയുള്ള അവരുടെ വൈരാഗ്യത്തിന്റെ കാര്യം നിമിത്തം അവരങ്ങിനെ പറഞ്ഞതാണ്. അല്ലാതെ താരാത്തിന്റെ അവതരണത്തെ നിഷേധിക്കാലല്ല അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. ഖുർആനോടുള്ള എതിർപ്പുമൂലം യഹൂദികൾ ഇതുപോലെ വേറെയും പലതും പറയുക വിദൂരമൊന്നുമല്ല എന്നൊക്കെയാണ് ഈ അഭിപ്രായക്കാർ അതിനു നൽകുന്ന മറുപടി. ഒരു പക്ഷേ, നബി (സ)ക്കും ഖുർആനുമെതിരിൽ മുശ്റിക്കുകളെ ഇളക്കി വിടുവാൻ വേണ്ടി യഹൂദികൾ പടച്ചുണ്ടാക്കിയതും, മുശ്റിക്കുകൾ ഏറ്റുപാടിയതുമായിരിക്കുവാനും സാധ്യത കാണുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ മേൽകണ്ട സംശയങ്ങൾക്കു പിന്നെ അധികമൊന്നും സ്ഥാനമില്ല താനും. عَلَيْهِ

ഏതായാലും 'നിങ്ങൾ അതിനെ-മുസാ നബി കൊണ്ടുവന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ-വെളിവാക്കുകയും പലതും മറച്ചു വെക്കുകയും ചെയ്തു'കൊണ്ടുള്ള തുല്യബോധമുള്ളൊരു (مَنْ أُنْزِلَ عَلَيْهِ الْكِتَابُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ) എന്ന വാക്യം യഹൂദികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു വ്യക്തമാണു ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ വെളിവാക്കാവുന്ന ഭാഗങ്ങളും, പൊതുജനങ്ങളെ അറിയിക്കാതെ പണ്ഡിതന്മാർക്കും മനോഹരമാക്കുകയിൽ രഹസ്യമാക്കി വെച്ചിരുന്ന ഭാഗങ്ങളും എന്നിങ്ങിനെ താരാത്തിനെ അവർ തരംതിരിച്ച് എഴുതിവെച്ചിരുന്നതിനെയാണ് ഇതു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. മുസാ (അ) നബിക്കൊണ്ടു വന്ന താരാത്തിന്റെ അഭ്യുപനങ്ങളെ നിങ്ങൾ അലങ്കോലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിലും അതിന്റെ അവതരണത്തെ നിഷേധിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ലെന്നു സാരം. 'നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കൾക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാതിരുന്ന കാര്യം നിങ്ങൾക്കു പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടു (مَنْ أُنْزِلَ عَلَيْهِ الْكِتَابُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ) എന്നു പറഞ്ഞതു ഖുർആൻ മുഖേന - അല്ലെങ്കിൽ താരാത്തു, മുഖേന-ജനങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു വിവരിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള അറിവുകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

അവസാനമായി, അവരെപ്പറ്റി നബി (സ)യോടു കൽപിച്ചതിന്റെ അൽപര്യം ഇതാണ്: മുസാ (അ)ക്കു ലഭിച്ച ഗ്രന്ഥം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതാണെന്നു സമ്മതിക്കുകയല്ലാതെ അവർക്കു നിവൃത്തിയില്ല. ആകയാൽ, അല്ലാഹു ആർക്കും ഒന്നും അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല-അഥവാ ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചു തന്നതു അല്ലാഹുവാണെന്നു മുഹമ്മദ് (സ) പറയുന്നതു ശരിയല്ല-എന്ന വാദം തികച്ചും നിരർത്ഥവും ബാലിശവുമാകുന്നു. അതിനെ ഒട്ടും സാരമാക്കേണ്ടതില്ല. അത്തരം അനാവശ്യങ്ങളിൽ മുഴുകി രസിച്ചുകൊണ്ട് അവരങ്ങു നടക്കട്ടെ. അതിന്റെ ഭവിയ്യത്തു അവർക്കു അറിയാറാകും.

92. (ഇതാ) ഇതും നാം അവതരിപ്പിച്ച ഒരു ഗ്രന്ഥം മത്രെ; അനുഗൃഹീതമായ [വർദ്ധിച്ച നൽകുകളുള്ള]തും, അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിനെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ് (അതു). 'ഉമ്മുൽഖുറാ'യെ [രാജ്യങ്ങളുടെ കേന്ദ്രത്തിനും, അതിന്റെ ചുറ്റുപുറമുള്ളവരെയും നീ താക്കീതു ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയും (കൂടിയാകുന്നു).

92- وَهَذَا كِتَابُ الرُّسُلِ مُبَرَّكٌ مُصَدِّقٌ
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَى
وَمَنْ حَوْلَهَا

92. وَهَذَا كِتَابُ الرُّسُلِ ഇതാ ഒരു ഗ്രന്ഥം, ഇതും ഒരു ഗ്രന്ഥമാണു مُبَرَّكٌ നാമതു ഇറക്കി, നാം അവതരിപ്പിച്ച مُصَدِّقٌ അനുഗൃഹീതമായ, ആശീർവ്വദിക്കപ്പെട്ട الَّذِي സത്യപ്പെടുത്തുന്ന بَيْنَ يَدَيْهِ യാതൊന്നിനെ وَلِتُنْذِرَ അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ള أُمَّ الْقُرَى നീ താക്കീതു (മുന്നറിയിപ്പു) നൽകുവാനും وَمَنْ حَوْلَهَا ഉമ്മുൽഖുറായെ, രാജ്യങ്ങളുടെ മാതാവിനു (കേന്ദ്രത്തിനു) وَمَنْ حَوْلَهَا അതിന്റെ ചുറ്റിലുമുള്ളവരെയും.

പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതാണ്: അവർ, തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
يُؤْمِنُونَ بِهِ
وَهُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ ഹുദുഅ അവർ വിശ്വസിക്കും. ഇതിൽ, അതിൽ م അവരുകളെ عَلَى صَلَاتِهِمْ തങ്ങളുടെ നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി يحفظون കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതുമാണ്.

ഒരു മനുഷ്യനും അല്ലാഹു യാതൊന്നും അവതരിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നതു കളവാണെന്നും, മൂസാ (അ) നബിക്കു താരാത്തു നൽകിയിട്ടുള്ളതിനെ അവർക്കു നിഷേധിക്കുക സാധ്യമല്ലെന്നും കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. അതുപോലെ, അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച ഒരു വേദഗ്രന്ഥം തന്നെയാണ് ഖുർആൻ എന്നും, അതു നൽകുക നിറഞ്ഞ അനുഗ്രഹിത ഗ്രന്ഥവും, മുൻവേദഗ്രന്ഥങ്ങൾക്ക് സത്യസാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതുമാണെന്നും, മക്ക നബികളെയും മക്കായുടെയും ചുറ്റു പുറങ്ങളിലായി നിവസിക്കുന്ന എല്ലാ മനുഷ്യരെയും അക്കീത് ചെയ്യാൻ വേണ്ടി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഈ ഐഹിക ജീവിതത്തിനുശേഷം പാരത്രിക ജീവിതം കൂടിയുണ്ടെന്ന ബോധമുള്ളവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്നും, അവർ അല്ലാഹുവിന് നമസ്കാരവും ഖയ്ദകൃതിയും അർപ്പിക്കുന്നവരായിരിക്കുമെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ام قري (ഉമ്മുൽഖുറാ) എന്നാൽ രാജ്യങ്ങളുടെ മാതാവ്—അഥവാ മേന്മ—എന്നു വാക്കർത്ഥം. മക്ക രാജ്യമാണുദ്ദേശ്യം. 2:125ന്റെയും, 42:7ന്റെയും വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, പലനിലക്കും രാജ്യങ്ങളുടെ മേന്മ (സംഗ്രഹമായിരുന്നു മക്ക രാജ്യം. من حرا (അതിന്റെ ചുറ്റുപുറവുമുള്ളവർ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം അതിന്റെ തൊട്ടു പരിസര പ്രദേശത്തുകാർ എന്നുമാത്രമല്ല, അതിന്റെ ചുറ്റുപുറങ്ങളിലുമായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന എല്ലാ രാജ്യക്കാരുംമെന്നാണുദ്ദേശ്യം. നബി (സ) നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു ലോക മനുഷ്യർക്കകമാനമുള്ള രസ്യമായിട്ടാണെന്നു അല്ലാഹു ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം സ്പഷ്ടമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. (7:158; 34:28 മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ നോക്കുക)

93. ആരാണ് അധികം അക്രമി? അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ തനിക്കു യാതൊന്നും വഹിയ്ക്കു [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലാതിരിക്കെ 'എനിക്കു വഹിയ്ക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' വെന്നു പറയുകയോ ചെയ്തവനെന്നാ! അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതുപോലെ ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞവനെന്നാളും!

٩٣- وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ
افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ
وَلَمْ يُوْحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ
وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

93. ആരാണ് അധികം അക്രമി, കൂടുതൽ അക്രമി ആർ من افتري കെട്ടിച്ചമച്ചവനെക്കാരെ على അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ يكذب വ്യാജം يكذب അല്ലെങ്കിൽ പറഞ്ഞ (വന്നെക്കാരെ) الي എന്നിക്കു വഹിയ്ക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു على വഹിയ്ക്കു നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലാതെ لا അവനും, അവനിലേക്കു شيء യാതൊന്നും لا പറഞ്ഞവനെന്നാളും ينزل ഞാൻ ഇറക്കാം لا പോലെ, മുമ്പിൽ ما ينزل അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതു

(ആ)അക്രമികൾ മരണവെ(പ്രാളത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ, നീ കണ്ടിരുന്നവെങ്കിൽ! [ഹാ! അതൊരു ഭയങ്കര കാഴ്ച തന്നെയായിരിക്കും] മലക്കുകൾ (അവരുടെ നേരെ) തങ്ങളുടെ കൈകൾ നീട്ടിക്കൊണ്ടുനിൽക്കും; (അവർ പറയും:) 'നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ പുറത്താക്കവിൻ. ഇന്ന് നിങ്ങൾക്കു ഹീനത [നിന്ദ്യ] യുടെ ശിക്ഷ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതാണ്'; നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ യഥാർത്ഥമല്ലാത്തതു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നതും, അവന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ സംബന്ധിച്ചു നിങ്ങൾ അഹംഭാവം നടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും നിമിത്തം'.

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ
فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ
وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ
أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ
الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ
بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ
وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ٥

94. (അവരോട് പറയപ്പെടും) നിങ്ങളെ നാം ഒന്നാം പ്രാവശ്യം സൃഷ്ടിച്ചതുപോലെ, നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഒറ്റപ്പെട്ടവരായിക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾ (ഇതാ) വന്നു കഴിഞ്ഞു; നിങ്ങൾക്കു നാം അധീനപ്പെടുത്തിത്തന്നതു (ക്കൈ) നിങ്ങളുടെ പിൻപുറത്ത് വിട്ടേച്ചുപോവുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

94- وَلَقَدْ جَعَلْنَاكُمْ قُرَاةً
كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَتَرَكْنَا مَا خَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ

'നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ (അല്ലാഹുവിന്റെ) പങ്കുകാരാണെന്നു നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചവരായ നിങ്ങളുടെ (ആ) ശുപാർശകന്മാരെ നിങ്ങളോടൊപ്പം നാം കാണുന്നുമില്ല.

وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَ الَّذِينَ
زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ
لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ

നിങ്ങൾക്കിടയിൽ (ബന്ധം) മുറിഞ്ഞു പോകുക തന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു (ക്കൈയും) നിങ്ങളെ വിട്ടുമാഞ്ഞു പോകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'

وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ٦

നി കണ്ടിരുന്നവെങ്കിൽ അക്രമികൾ ആകുമ്പോൾ വെ(പ്രാള(കാഠിന്യ)ങ്ങളിൽ മരണത്തിന്റെ ദുഃഖ മലക്കുകൾ വിരത്തിയ(നീട്ടിയ)വരായിരിക്കും. അവരുടെ കൈകളെ പുറത്താക്കുവിൻ, വെളിക്കുവരുത്തുവിൻ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ ഇന്നു, ഈ ദിവസം നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും. നിന്ദ്യ (എളിമഹീനത)യുടെ ശിക്ഷ നിങ്ങളായിരുന്നതു നിമിത്തം. പറയുക, പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുക. അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ, അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി യഥാർത്ഥം (ന്യായം-സത്യം) അല്ലാത്തതു നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതും അവന്റെ ആയത്തുകളെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ അഹംഭാവം(ഗർവ്വം) കാണിക്കുക. 94. നിങ്ങൾ നമ്മുടെ അടുക്കൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. (വന്നുകഴിഞ്ഞു) ഒറ്റപ്പെട്ട(ഓരോരു)വരായി നിങ്ങളെ നാം സൃഷ്ടിച്ചതുപോലെ ഒന്നാം പ്രാവശ്യം നിങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുക (വിടുക)യും ചെയ്തു. നാം നിങ്ങൾക്കു അധീനമാക്കി (വിധേയമാക്കി)ത്തന്നതു നിങ്ങളുടെ പിൻപുറത്ത് നാം കാണുന്നുമില്ല നിങ്ങളുടെ നിങ്ങളുടെ ശുപാർശക്കാരെ യാതൊരുവരായ നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചു നിങ്ങൾ അവർ നിങ്ങളിൽ ആകുന്നുവെന്നു പങ്കുകാർ മുറിഞ്ഞു (ബന്ധമൊറ്റു) പോക തന്നെ ചെയ്തു നിങ്ങൾക്കിടയിൽ നിങ്ങളിൽനിന്നു മാഞ്ഞു (അപ്രത്യക്ഷമായി) പോകയും ചെയ്തു നിങ്ങൾ ജൽപിച്ചിരുന്നതു

അല്ലാഹുവിനു സമൻമാരും പങ്കുകാര്യമുണ്ട്, അവനു സന്താനങ്ങളുണ്ട് എന്നിവപോലെയുള്ള കള്ളാരോപണങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ, എനിക്കു വഹ്യം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്-അഥവാ ഞാനും പ്രവാചകനാണു-എന്നു വാദിക്കുന്ന മുസ്ലൈമന്മാർക്ക് കർദ്ദാബിനെപ്പോലെയുള്ള കള്ള പ്രവാചകൻമാർ, വേണമെങ്കിൽ ഈ ഖുർആൻ പോലെയുള്ള ഗ്രന്ഥം എനിക്കും അവതരിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു വീമ്പിളക്കുന്ന ധീരോദാരീകൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ളവർക്കെല്ലാമുള്ള കനത്ത താക്കീതാണിത്. അക്രമികൾ പലതരക്കാരുണ്ടെങ്കിലും അവരിൽവെച്ചു ഏറ്റവും കടുത്ത അക്രമികളാണിവർ. ഈ ഭൗതിക ജീവിതത്തിൽവെച്ചു അവർക്കു ഏതു അക്രമവും പറയുവാനും പ്രവർത്തിക്കുവാനുമുള്ള സൗകര്യമുണ്ടെങ്കിലും അതെല്ലാം മരണത്തോടുകൂടി അവസാനിക്കും. മാനവജാതിയിൽ തന്നെ അതിന്റെ ഫലം അവർക്കു അനുഭവപ്പെട്ടു തുടങ്ങും, തുടർന്നുകൊണ്ടുള്ള അനുഭവങ്ങളാണെങ്കിൽ അതിനെക്കാൾ ഏതായാ ഭയങ്കരവുമായിരിക്കും. അവരുടെ ഈ ധീരോദാരവും ധാർഷ്ട്യവുമൊന്നും അപ്പോൾ കാണപ്പെടുകയല്ല, തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുവാനും സഹായിക്കുവാനും പോന്നവരെന്നു നടിച്ചുകൊണ്ട് അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ സമൻമാരാക്കിവെക്കുകയും ആരായിച്ചും പൂജിച്ചും വിളിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും വരുകയും ചെയ്തിരുന്നവരാരും അവിടെ അവർക്കു രക്ഷപ്പെടാമായിരിക്കുകയില്ല. ഇതെല്ലാം അവരെ അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്തതാണ്.

മനുഷ്യരുടെ മരണസംഭവനംയുമായ കാര്യങ്ങൾ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മലക്കുകളെപ്പറ്റിയാണ് **أَطْرَافِهِمْ** (മലക്കുകൾ അവരുടെ കൈകൾ നീട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും....) എന്നു പറഞ്ഞത്. അവിശ്വാസികളുടെ മാനവജാതിയിൽ മലക്കുകൾ അവരുടെ മുഖത്തും പിൻവശത്തും അടിക്കുകയും മറയും ചെയ്യുന്നതാണെന്നും, അവരോടു വളരെ കഠിനമായ രീതിയിൽ പെരുമാറുമെന്നും (8:50 മുതലായ സഫ്ഫാത്തിൽ) അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നേരെ മറിച്ച് സജ്ജനങ്ങളുടെ മരണ സമയത്തു മലക്കുകൾ അവരോടു വളരെ സൗമ്യതയിലും സന്തോഷത്തിലും പെരുമാറുമെന്നും (16:32ലും മറ്റുമായി) ഖുർആനിൽനിന്നും, ഹദീസുകളിൽനിന്നും വ്യക്തമായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാണ്.

فَرَزَقْنَاكَ مِنْ حَلْهِمَ (നിങ്ങൾക്കു നാം അധീനപ്പെടുത്തിത്തന്നതൊക്കെ നിങ്ങൾ വിട്ടേച്ചു പോന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാണ്: ഇഹത്തിൽവെച്ചു നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന സുഖസൗകര്യങ്ങൾ, കഴിവുകൾ, സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ ഇവയൊന്നും ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കില്ല. അതെല്ലാം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നല്ലോ നിങ്ങൾ നമ്മുടെ സാക്ഷാൽക്കാരത്തിനായിച്ചത്. ഇപ്പോൾ അതെല്ലാം നിങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുകയാണ്. ഒരു ഹദീസിൽ തബി(സ) പറയുന്നു: 'ആമിന്റെ മകൻ-മനുഷ്യൻ-എന്റെ ധനം! എന്റെ ധനം! എന്ന് പരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. (മനുഷ്യ) നിനക്കു നിന്റെ ധനത്തിൽനിന്നു നീ തിന്നുന്നതിനായിച്ചതോ, നീ ഉടുത്തുപഴക്കിയതോ, നീ ധർമ്മംകൊടുത്തു സമ്പാദിച്ച വെച്ചതൊക്കെല്ലാം നമ്മുടെ നിനക്കുണ്ടോ? ഇതെല്ലാംതെല്ലാം പോയിപ്പോകുന്നതും, ജനങ്ങൾക്കായി നീ വിട്ടേച്ചുപോകുന്നതുമായിരിക്കും.' (4)

വിഭാഗം-12

താഹിദിന്റെയും, പരലോകത്തിന്റെയും വിഷയത്തിലാണല്ലോ മുശ്റിക്കുകളുടെ നിരന്തരം കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ സൂറത്തിലെ പ്രധാന പ്രതിപാദ്യ വിഷയവും അതു തന്നെ. ആരോടുകൂടി വ്യക്തവും സ്പഷ്ടവുമായ ചില നിത്യസത്യങ്ങളാകുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. -

95. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, ധാന്യവും, കരുവും പിളർത്തുന്നവനാണ്.

നിർജ്ജീവമായതിൽനിന്നു അവൻ ജീവിയെ പുറത്തു വരുത്തുന്നു; ജീവിയെ നിന്ന് നിർജ്ജീവമായതിനെ പുറത്തു വരുത്തുന്നവനാകുന്നു.

(അങ്ങിനെയുള്ള) അവനത്രെ അല്ലാഹു; എന്നിരിക്കെ, എങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾ (അവനെ വിട്ടു) തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്?!

٩٥- إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى
يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
ذِكْرُ اللَّهِ قَاتِلٌ يُكُونَ ٥

95. إِنَّ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ٱ പിളർത്തുന്നവനാണ് ٱ ധാന്യത്തെ, ധാന്യമണി കരുവും, അണിയും, വിത്തും ٱ അവൻ പുറത്തു വരുത്തുന്നു (ഉൽപാദിപ്പിക്കും) ٱ ജീവിയെ, ജീവസ്സുള്ളതു ٱ നിർജ്ജീവമായതിൽനിന്നു, മത്തത്തിൽനിന്നു ٱ പുറത്തുവരുത്തുന്നവനാകുന്നു ٱ നിർജ്ജീവമായതിനെ ٱ ജീവനുള്ളതിൽനിന്നു ٱ അത(അവന)ത്രെ ٱ അല്ലാഹു ٱ എന്നിരിക്കെ എങ്ങിനെയാണ് ٱ നിങ്ങൾ തെറ്റിക്കെ (തിരിച്ചു വിട-നണയിലക)പ്പെടുന്നതു

96. പ്രഭാതത്തെ പിളർത്തുന്നവനാണ് (അവൻ).

രാത്രിയെ അവൻ ശാന്തമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും അവൻ (സമയത്തിന്റെ) കണക്കും (ആക്കിയിരിക്കുന്നു).

അതു (ഒക്കെയും) സർവ്വജ്ഞനായ (ആ) പ്രതാപശാലിയുടെ നിർണ്ണയം [വ്യവസ്ഥ] ആകുന്നു.

97. അവനത്രെ, നിങ്ങൾക്കു നക്ഷത്രങ്ങളെ-അവ മൂലം കരയിലെയും കടലിലെയും അന്യകാരങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ വഴി കാണുവാൻ വേണ്ടി-ഏർപ്പെടുത്തിയവനും.

അറിയുന്ന ജനങ്ങൾക്കു നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

98. അവനത്രെ, ഒരേ ആത്മാവിൽ (അഥവാ വ്യക്തിയിൽ)നിന്നു നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചു) ഉണ്ടാക്കിയവനും. അങ്ങനെ, (നിങ്ങൾക്കു) തങ്ങുന്ന സ്ഥാനവും, സൂക്ഷിപ്പു സ്ഥാനവുമുണ്ട്.

(ഗ്രഹിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു നാം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്).

99. അവനത്രെ, ആകാശത്തുനിന്നു (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കിയവനും.

٩٦- قَالِقُ الْإِصْبَاحِ

وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا

وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا

ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ

الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

٩٧- وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ

لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ

لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

٩٨- وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ

مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ

فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ

قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ

٩٩- وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

96. പ്രഭാതത്തെ പിളർത്തുന്നവനാണു قَالِقُ الْإِصْبَاحِ പ്രഭാതത്തെ, പുലർച്ചനേരത്തെ جَل അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്തു قَالِقُ രാത്രിയെ لَك ശാന്തം, അടങ്ങിയതു, ഒരുക്കം وَالشَّمْسَ സൂര്യനെയും وَالْقَمَرَ ചന്ദ്രനെയും حُسْبَانًا കണക്കു (ആക്കി) قَالِقُ അതു تَقْدِيرُ നിർണ്ണയമാണു, വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തലാണു تَقْدِيرُ പ്രതാപശാലിയുടെ قَالِقُ (സർവ്വ)ജ്ഞാനിയായ 97. وَهُوَ അവനത്രെ الَّذِي നിങ്ങൾക്കു ആക്കി (ഉണ്ടാക്കി-ഏർപ്പെടുത്തി)ത്തന്നവൻ لَكُم നക്ഷത്രങ്ങളെ لَكُم നിങ്ങൾ നേർത്താർഗ്ഗം പ്രാപിക്കു(വഴി കാണു)വാൻ വേണ്ടി لَك അവമൂലം ظُلُمَاتِ അന്യകാരങ്ങളിൽ ظُلُمَاتِ കരയിലെയും കടലിലെയും ظُلُمَاتِ നാം വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു لَك ദൃഷ്ടാന്തലക്ഷ്യ-അടയാള)ങ്ങളെ لَك ജനങ്ങൾക്കു يَفْقَهُونَ അവർ അറിയുന്നു 98. وَهُوَ അവനത്രെ الَّذِي നിങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയവൻ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ഒരേ എന്നിട്ടു തങ്ങുന്ന (താമസിക്കുന്ന-ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന) ഇടമുണ്ടു تَقْدِيرُ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്ന ഇടവും تَقْدِيرُ നാം വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു لَك ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ لَك ജനങ്ങൾക്കു, ഒരു ജനത്തക്കു يَفْقَهُونَ അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നു. 99. وَهُوَ അവനത്രെ الَّذِي ഇറക്കിയവൻ مِنَ السَّمَاءِ ആകാശത്തുനിന്നു لَك വെള്ളം

എന്നിട്ട അതുകൂലം എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും മൂളയെ നാം [അല്ലാഹു] പുറത്തു വരുത്തി; എന്നിട്ട് അതിൽനിന്നു നാം പച്ച (ച്ചെടി)കളെ പുറത്തു വരുത്തി അതിൽ നിന്ന് പരസ്പരം (മേൽമേൽ) തിങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ധാന്യം നാം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു.

ഈത്തപ്പനയിൽ നിന്നും-അതിന്റെ കൂലയിൽ നിന്നും-താണു (തൂങ്ങി) നിൽക്കുന്ന കതിപ്പുകളും (ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു).

മുതിരികളുടെ തോട്ടങ്ങളും, ഓലീവു വൃക്ഷവും, മാതളച്ചെടിയും (പുറത്തു വരുത്തുന്നു); സാദൃശ്യപ്പെട്ടതും, പരസ്പര സാദൃശ്യമില്ലാത്തതുമായിക്കൊണ്ടു്

അതു കായ്ക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ കായയിലേക്കും, അതു മൂപ്പെത്തുന്നതിലേക്കും നിങ്ങൾ നോക്കുക!

നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു അതിലേല്ലാം പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ
فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا
نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا

وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا
قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ
وَجِثَّتْ مِنْ غُنَابٍ
وَالزَّيْتُونِ وَالرَّמَّانِ مُشْتَبِهًا
وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ
انظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

أَخْرَجْنَا എന്നിട്ടു നാം പുറപ്പെടുവിച്ചു 4 അതുകൊണ്ടു, അതുകൂലം ٦ മൂളയെ, സസ്യത്തെ ٧ എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും ٨ أَخْرَجْنَا എന്നിട്ടു നാം പുറപ്പെടുവിച്ചു ٩ അതിൽനിന്നു, അതിനാൽ ١٠ പച്ചയായവ ١١ جَرَى അതിൽനിന്നു നാം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു ١٢ ധാന്യത്തെ ١٣ പരസ്പരം കയറിയ (ഇടതിങ്ങിയ-കൂടിക്കലർന്ന) ١٤ الخَلِجِ ഈത്തപ്പനയിൽനിന്നും ١٥ مِنْ അതിന്റെ കൂലയിൽ നിന്നു ١٦ كَتِيبَاتٍ കതിർപ്പുകൾ ١٧ تَاغِي (തൂങ്ങി) നിൽക്കുന്ന ١٨ وَجَات തോട്ടങ്ങളെയും ١٩ مِنْ غَابٍ മുതിരികളിൽനിന്നു (മുതിരികളുടെ) ٢٠ زَيْتُونٍ ഓലീവു മരത്തെയും ٢١ رَمَّانٍ മാതളത്തെയും ٢٢ مُشْتَبِهًا സാദൃശ്യമുള്ള തായിക്കൊണ്ടു ٢٣ وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ പരസ്പര സാദൃശ്യമില്ലാത്തതായും ٢٤ انظُرُوا നിങ്ങൾ നോക്കുക ٢٥ ثَمَرِهِ അതിന്റെ കായയിലേക്കു, ഫലത്തിലേക്കു ٢٦ فِي അതു കായിച്ചാൽ, ഫലമുണ്ടായാൽ ٢٧ مِنْ അതിന്റെ മൂപ്പെത്തലിലേക്കും (പാകമാകുന്നതിലേക്കും-പഴുപ്പിലേക്കും) ٢٨ فِي ذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിൽ (എല്ലാം) ഉണ്ട് ٢٩ فِيهَا പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ٣٠ قُرْآنٍ വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു്.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വം, സൃഷ്ടിക്കൈവേദം, ശക്തി മാഹാത്മ്യം ആദിയായവയെ നിത്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായി നിലകൊള്ളുന്നതും, സാധാരണ ബുദ്ധികൾക്കുപോലും ആലോചിച്ചറിയാവുന്നതുമായ കൂറെ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തു കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവയെ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം:-

(1) ധാന്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ മണികളെയും, ഫലവർഗ്ഗത്തിന്റെ കൂറുകളെയും-അഥവാ അണ്ടി, പരിപ്പു മുതലായവയെയും-പിളർത്തി അവയിൽ നിന്നു സസ്യങ്ങളെയും വൃക്ഷങ്ങളെയും ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നത്. വിത്തറക്കുന്നതിലും, അതു മുളച്ചു വളരുവാനാവശ്യമായ ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിലും മനുഷ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു പങ്കുണ്ടെങ്കിലും അതിനെ പിളർത്തി മുളപ്പിക്കുകയും വളർത്തുകയും വിളയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ മനുഷ്യനു് ഒരു പങ്കുമില്ലല്ലോ. (2) ജീവനോ വളർച്ചയോ ഇല്ലാത്ത നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നു ജീവനും വളർച്ചയുമുള്ള വസ്തുക്കളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നത്. വിത്തുകളിൽനിന്നു സസ്യലതാദികളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതും, മനുഷ്യനടക്കുള്ള ജീവികളുടെ ബീജങ്ങളിൽനിന്നു അത്തതു വർഗ്ഗം വർദ്ധന നടത്തുന്നതും, ജീവ ചൈതന്യമില്ലാത്ത വസ്തുക്കളിൽനിന്നു ചില പ്രാണി വർഗ്ഗങ്ങളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നതുമെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. (3) ജീവനും, ജീവസ്സുമുള്ള വസ്തുക്കളിൽനിന്നു മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള പലതരം നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളെയും ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നത്. (4) രാത്രിയുടെ ഇരുട്ടിൽനിന്നു പ്രഭാതം പുലരുന്നത്. (5) രാത്രിയെ വിശ്രമത്തിനു ഉപയുക്തമായവിധം ശാന്തമാക്കിയത്. (6) നാഴിക-വിനാഴികകൾ, ദിവസ-മാസ-സംവത്സരങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ സമയം കണക്കാക്കുവാൻ ഉതകുമാറു് ആസൂത്രിതമായ നിലയിൽ സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചുപോരുന്നത്.

(7) കരയിലൂടെയും കടലിലൂടെയും യാത്ര ചെയ്യുന്നവർക്കു ദിക്കുകളും ഉദ്ദിഷ്ട സമയങ്ങളും തിരിച്ചറിയത്തക്കവണ്ണം നക്ഷത്രങ്ങളെ- അവയുടെ സ്ഥാനങ്ങളും, ഗതിവിഗതികളും, സമയങ്ങളും വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു- എർപ്പെടുത്തിയതു. പൂർവ്വകാലത്തെ യാത്രകൾ കരയിലൂടെയും, കടലിലൂടെയുമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അക്കാലത്തു ഇവർക്കു മാത്രമേ നക്ഷത്രങ്ങൾ മാർഗ്ഗദർശനമായിരിക്കുകയുള്ളുവെന്നു ധരിക്കേണ്ടതില്ല. വായു മണ്ഡലത്തിലൂടെയും, ഗോളാന്തരങ്ങളിലൂടെയും നടത്തപ്പെടുന്ന ഇന്നത്തെ പരിഷ്കൃത വാഹന യാത്രകളിലും നക്ഷത്രങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗ ദർശനവും അവശ്യം ആവശ്യം തന്നെ. നക്ഷത്രങ്ങളുടെയും, ഗ്രഹങ്ങളുടെയും സ്ഥാനങ്ങളും ഗതിവിഗതികളും വകവെക്കാതെയുള്ള ഗോളാന്തര യാത്ര നടത്തുക സാധ്യമല്ലതന്നെ. (8) ഒരേ ആളിൽനിന്നു കണക്കറെ വ്യക്തികളടങ്ങുന്ന മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ സൃഷ്ടിച്ചതു. ഒരോ വ്യക്തിയെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അതിന്റെ ബീജം അതിന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ ശരീരാംശമെന്നാണു കൂറെ കാലം അവരിൽ തങ്ങിനിൽക്കുകയും, അനന്തരം മാതാവിന്റെ ഗർഭാശയത്തിൽ നീക്ഷേപിക്കപ്പെടുകയും, പിന്നീട് അവിടെവെച്ച് ചില ദശമാസങ്ങൾ തരണം ചെയ്ത് മനുഷ്യരൂപം പൂണ്ടു പുറത്തുവരുകയുമാണല്ലോ ചെയ്യുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് തങ്ങളുടേയും സൂക്ഷിക്കുന്ന ഇടവും ഉണ്ടു (عَنْزِلَاتِهِ) എന്നു പറഞ്ഞതു. (9) ആകാശത്തു നിന്നു മഴവെള്ളം ഇറക്കി എല്ലാവിയ സസ്യങ്ങളെയും മുളപ്പിച്ച് പച്ചച്ചെടികളാക്കി വളർത്തുകയും, അവയിൽനിന്നു ആഹാര വസ്തുക്കളായ ധാന്യങ്ങൾപന്നങ്ങൾ സമൃദ്ധ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു. പ്രത്യേകിച്ചും ഇത്തരപ്പനകൾ കൂലയിടുന്നു. അവയുടെ കതിർപ്പുകൾ തുരുത്തുരെ തിങ്ങിത്തുങ്ങി നിൽക്കുന്നു. മുന്തിരിത്തോട്ടങ്ങൾ, ഓലീവു വൃക്ഷങ്ങൾ, മാതളച്ചെടികൾ ആദിയായ വനയല്ലാം ഉൽപാദിതമാകുന്നു. ആകൃതി, സ്വഭാവം, രൂപം, ഗുണം, വർണ്ണം ആദിയായവയിൽ ചിലതെല്ലാം പരസ്പരം സാദൃശ്യമുള്ളവയായിരിക്കുമെങ്കിൽ, ചിലതെല്ലാം പരസ്പരം വ്യത്യസ്തങ്ങളുമായിരിക്കും. ഫലം കറുത്തുപോകും ആദ്യം പീഞ്യം ചളുതുമായിരിക്കും. പിന്നീടതു മൂത്തു പഴുത്തു പാകത്തിലായിത്തീരുന്നു.

മനുഷ്യൻ സദാ കണ്ടും അനുഭവിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിത്യ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളാണല്ലോ ഇവയെല്ലാം. നിത്യേന കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളായതുകൊണ്ടു മാത്രം നമുക്കു ഇതൊന്നും അത്ഭുതങ്ങളായി തോന്നുന്നില്ലെന്നു മാത്രം. വാസ്തവത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹിമമഹത്വങ്ങളെയും ഏകത്വത്തെയും വിളിച്ചൊരുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളത്ര ഇവ ഒരോന്നും. പക്ഷെ, അന്ധമായ സത്യവിരോധവും, ബാഹ്യവ്രിയങ്ങൾക്കതീതമായൊന്നും നിലവിലില്ലെന്ന മൂഢവിശ്വാസവും തീണ്ടാത്ത നിഷ്പക്ഷ ഹൃദയങ്ങൾക്കേ ഇതിലൊക്കെ അടങ്ങിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയൂ. അറിയുന്ന ആളുകൾക്കും, ഗ്രഹിക്കുന്ന ആളുകൾക്കും, വിശ്വസിക്കുന്ന ആളുകൾക്കുമാണു ഇതിലൊക്കെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുള്ളതെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ.

100. അവർ ജിന്നുകളെ അല്ലാഹുവിന്നു പങ്കുകാരാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവരെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയാണ് (എന്നിട്ടും)!

ഒരു വിവരവുമില്ലാതെ അവർ അവൻ പുത്രൻമാരെയും പുത്രികളെയും കെട്ടിയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ! അവർ വിശേഷിപ്പിച്ചു പറയുന്നതിൽനിന്നു (ക്കൈയും) അവൻ വളരെ ഉന്നതി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ

وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ

سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ

100. അവർ ആക്കുക(ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു & അല്ലാഹുവിന്നു & പങ്കാളികൾ & ജിന്നുകളെ & അവരെ അവൻ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു, സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കെ & അവർ അവന്നു കെട്ടി (സങ്കല്പിച്ചു) ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു & പുത്രൻമാരെ & പുത്രികളെയും & ഒരു അറിയും (വിവരവും) ഇല്ലാതെ & അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ & അവൻ വളരെ ഉന്നതി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു & അവർ വണ്ണി(വിവരി-വിശേഷിപ്പി)ച്ചു പറയുന്നതിൽനിന്നു.

ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ വിഗ്രഹങ്ങളെ മാത്രമല്ല ദൈവങ്ങളാക്കി ആരാധിച്ചു. പ്രാർത്ഥിച്ചു വരുന്നു. പല ദേവീദേവന്മാരെയും, ഭൂതപ്പിശാചുക്കളെയും അവർ ദൈവങ്ങളാക്കി സങ്കല്പിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. വനങ്ങൾ, നദികൾ, മഹാശാഗങ്ങൾ, രാജ്യങ്ങൾ, ക്വലവർഗ്ഗങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ പലതിന്റെയും പേരിൽ ദേവന്മാരെയും, ദേവതകളെയും സങ്കല്പിച്ചുണ്ടാക്കി അവക്കു പ്രത്യേകതാ, പൂജാകർമ്മങ്ങൾ നടത്തലും, നേർച്ച വഴിപാടുകൾ അർപ്പിക്കലും എല്ലാ കാലത്തുമുള്ള അവരുടെ പതിവത്രെ. സ്ഥല കാലങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു ചില വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു മാത്രം. വേണ്ട, മുസ്ലീം സമുദായത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ, മതത്തിന്റെ പ്രാഥമിക തത്വങ്ങൾപോലും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത വിഡ്ഢികൾക്കിടയിൽ ഇത്തരം ശിർക്കു നിറഞ്ഞ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും ദുരൂഹാരങ്ങളും പലതും കാണാവുന്നതാണ്. മുശ്റിക്കുകൾക്കിടയിൽ നടപ്പിലുള്ള പലതരം ശിർക്കുപരമായ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ-ഒരു പ്രകാരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ- നാമമാത്രവ്യത്യാസത്തോടുകൂടി മുസ്ലീം സമുദായ മാധ്യമ്യം നിലവിലുണ്ടെന്നുള്ളതു അത്യധികം ദുഃഖകരമാണെങ്കിലും അനിഷേധ്യമായ ഒരു സത്യമത്രെ.

മലക്കുക്കളെ അല്ലാഹുവിന്റെ പെൺകുളായി അറബി മുശ്റിക്കുകൾ സങ്കല്പിച്ചിരുന്നു. ഇസ്ലാം (അ) നബിയെയും, ഉസൈർ (അ) നെയും അവന്റെ പുത്രന്മാരായി വേഷാദും വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഇതിൽ ഉസൈർ (അ) നെ സംബന്ധിച്ച വാദത്തിനു ഇന്ന് അത്ര പ്രസക്തി കാണപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിലും മറ്റുള്ള വാദങ്ങളും, അക്കാത്തിലോ അർത്ഥത്തിലോ അവക്കു തുല്യമായ മറ്റു പല വാദങ്ങളും അന്ന്തോ ഇന്നോ, മനോഹര നിലവിലുണ്ട്. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരവകാശങ്ങളിലും, അവന്റെ ഗുണമാഹാത്മ്യങ്ങളിലും അവൻ പങ്കു കാരെയും തുല്യന്മാരെയും ഉണ്ടാക്കലാകുന്നു. അവനാകട്ടെ, ഇത്തരത്തിൽപെട്ട ഏറ്റവും സങ്കല്പത്തിൽനിന്നും, വർണ്ണനകളിൽ നിന്നും എത്രയോ പരിശുദ്ധനും ഉന്നതനുമായൊരു താനും. (سبحانه وتعالى عما يشركون)

വിഭാഗം-13

101. ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും മാതൃകയില്ലാതെ ഉണ്ടാക്കിയവനാണ് (അവൻ).

അവൻ എങ്ങിനെയൊന്നൊരു സന്താനമുണ്ടാകുക-അവൻ ഒരു കൂട്ടുകാരി [സഖി]യുമില്ലതാനും (-എന്നിരിക്കെ)?!

എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും അവൻ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവൻ എല്ലാ വസ്തുവെപ്പറിച്ചും അറിയുന്നവനുമകുന്നു.

١٠١- بِدْرِيْعِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
أَيُّ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ
وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ
وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

101. ١٠١. മാതൃകയില്ലാതെ ഉണ്ടാക്കിയവൻ ١. ആകാശങ്ങളെ ٢. ഭൂമിയെയും ٣. എങ്ങിനെയുണ്ടാകും, ഉണ്ടാകുന്നതെങ്ങിനെ ٤. അവനു ٥. സന്താനം, ഒരു കൂട്ടി ٦. ഇല്ലതാനും, ഉണ്ടായിട്ടുമില്ല ٧. അവനു ٨. ഒരു കൂട്ടുകാരി, സഖി (സഹധർമ്മിണി) ٩. അവൻ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ١٠. എല്ലാ വസ്തുവെയും ١١. അവനാകട്ടെ ١٢. എല്ലാ വസ്തുവെപ്പറിയും ١٣. അറിയുന്നവനാണ്.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ ജിന്നുക്കളെ അല്ലാഹുവിനു പങ്കുകാരാക്കിയതിനെയും, അവനു പുത്രന്മാരും പുത്രികളുമുണ്ടെന്നു വാദിച്ചതിനെയും കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു. അവനു പങ്കുകാരും സമന്മാരും ഉണ്ടാവൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുള്ളതിനു അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അതിനു മുമ്പുള്ള വചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു ജിന്നുക്കളെ പങ്കാളിയാക്കിയതിനെ സംബന്ധിച്ചു വിശദീകരിച്ചു തെളിവാണം പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. പിന്നെ, സന്താനവാദത്തെ സംബന്ധിച്ചാണു പറയുവാനുള്ളത്. അതാണീ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. അവനു സന്താനമുണ്ടായിരിക്കുവാനും നിവൃത്തിയില്ലെന്നുള്ളതിനു അല്ലാഹു ചില കാരണങ്ങൾ ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. (1) ആകാശഭൂമികളെ മുഴുവനും ഒരു കുൻ മാതൃകയില്ലാതെ

നവീനമായി നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കിയവനാണവൻ. എന്നിരിക്കെ, അവയിൽ പെട്ട ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ അവന്റെ സന്താനമായി സ്വീകരിക്കുന്നതെങ്ങിനെയാണ്? സന്താനത്തെ പൃത്ഥ്വിയായി നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കുകയല്ലല്ലോ ചെയ്യുക. (2) അല്ലാഹുവിനു ഒരു സന്താനമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ അവന് ഒരു കൂട്ടുകാരി - അഥവാ ഒരു സഹധർമ്മിണി - വേണമല്ലോ. ആ കൂട്ടുകാരിയായിരിക്കണം അതിന്റെ മാതാവ്. അല്ലാഹുവിനു കൂട്ടുകാരിയേ ഇല്ല. ഒരു കൂട്ടുകാരിയേ ഇതായി ഇറക്കിയിരിക്കട്ടെ. ഇല്ലിടുന്നില്ല. എന്നിരിക്കെ അവനു സന്താനമുണ്ടെന്നു പറയുന്നതിനു എന്താണർത്ഥം? (3) വസ്തുക്കളായി എന്തെല്ലാമുണ്ടോ അതെല്ലാം അവന്റെ സൃഷ്ടിയാണ്. സന്താനം സൃഷ്ടിയായിരിക്കുകയല്ലല്ലോ. ആകുന്ന പക്ഷം സൃഷ്ടികളെല്ലാം സന്താനങ്ങളായിരിക്കണമെന്നായി വരും. (4) സർവ്വ വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചും സസൃഷ്ടമവും സവിസ്തരവും അറിയുന്നവനാണവൻ. അപ്പോൾ, അവൻ അറിയാതെ അവനു എങ്ങിനെ സന്താനമുണ്ടാകും? അവനു മക്കളുണ്ടായിരിക്കുക, എന്നിട്ട് അവൻ അറിയാതിരിക്കുക, ഇതു മരിക്കലും സംഭവ്യമല്ലല്ലോ.

അല്ലാഹുവിന്റെ സമർത്ഥത, പങ്കാളികൾ, സന്താനങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും സങ്കല്പത്തിൽ ദിവ്യത്വം കാഴ്ചപ്പെടുവാൻ നാമമാത്ര അർഹതപോലും ആർക്കും എതിനും ഇല്ലെന്നു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സഫിതം സ്ഥാപിച്ചു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

102. (അങ്ങിനെയുള്ള) ആ അവനത്ര നിങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹു.

അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ല.

എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും (സൃഷ്ടാവായ) അവൻ, ആകയാൽ നിങ്ങൾ അവനെ ആരാധിക്കവിൻ.

അവൻ എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെ മേലും (കൈകാര്യം) ഏറ്റെടുത്തവനുമായുന്നു.

103. അവനെ ദൃഷ്ടികൾ കണ്ടെത്തുകയില്ല; അവനാകട്ടെ, ദൃഷ്ടികളെ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവൻ, സസൃഷ്ടനായുള്ളവനത്ര; സൃഷ്ടമജ്ഞാനിയത്ര.

102- ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

103- لَا تَدْرِكُهُ الْبَصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ

الْبَصَارَ

وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

102. ൾ അങ്ങിനെയുള്ളവൻ, അവനത്ര ഏ അല്ലാഹു ൾ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവു ഏ ഒരു ആരാധ്യനായില്ല, ദൈവമില്ല. അവനല്ലാതെ ഏ (സൃഷ്ടാവായ) സൃഷ്ടിച്ചവനാണു ഏ എല്ലാ വസ്തുവെയും. അവൻ അതിനാൽ അവനെ ആരാധിക്കവിൻ. അവൻ, അവനാകട്ടെ എല്ലാ വസ്തുവിൻമേലും, കാര്യത്തിനും (ബാധ്യത) ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ട (ഏറ്റെടുത്തി) വനാണ്. 103. അവനെ കണ്ടെത്തുക (കണ്ടുപിടിക്കുക)യില്ല. ദൃഷ്ടികൾ, കണ്ണുകൾ അവനാകട്ടെ കണ്ടെത്തുന്നു, കാണുകയും ചെയ്യും. ദൃഷ്ടികളെ അവൻ സസൃഷ്ടനത്ര, സമ്യനാകുന്നു. സൃഷ്ടമജ്ഞാനി

(*) ക്രിസ്ത്യാനികൾ യേശുവിനെ (ഇസ്രായേലിലെ) പുറം ദൈവപുത്രനെന്നു പറയുന്നതു സാധാരണ അർത്ഥത്തിലുള്ള പ്രകൃതി ജനനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലെന്നും, അതുകൊണ്ട് ദൈവത്തിനു (അല്ലാഹുവിനു) ഒരു കൂട്ടുകാരി ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു അവന് എങ്ങിനെ സന്താനമുണ്ടാകുമെന്ന ന്യായം തങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നില്ലെന്നും മറ്റും ഇപ്പോലത്തു അവർ ഉയർത്തിക്കാണുന്നു. ഈ വാദം അടികൂടി തെറ്റാണെന്നുള്ളതിരിക്കട്ടെ, അതു ശരിയാണെന്നു സമ്മതിച്ചു കൊടുത്താൽ തന്നെയും ഏതർത്ഥത്തിലും ഏതടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പുത്രത്വവും പിതൃത്വവും സ്ഥാപിക്കണമെങ്കിൽ, അതേ അർത്ഥത്തിലും അതേ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ഒരു മാതൃത്വവും ഉണ്ടായിരിക്കാതെ അതേ അടിസ്ഥാനത്തിലും ഉണ്ടാകാത്തതും വേണ്ട പ്രത്യക്ഷതയിലേക്കിലും ഒരു ന്യായം?!

സൃഷ്ടികളുടെ കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടുപിടിക്കുവാനും, അവരുടെ കാഴ്ചക്കു എത്തിച്ചേരുവാനും സാധ്യമല്ലാത്തവിധം അതിസൂക്ഷ്മവും സാക്ഷ്യനുകൂല്യമുള്ളവനുമത്രെ അല്ലാഹു. അതേ സമയം എല്ലാ ദൃഷ്ടികളെയും കാഴ്ചക്കുമപ്പുറം കണ്ടറിയുന്ന സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയുമാണവൻ. കേവലം ചെറുതെങ്കിലും അതിവിപുലവും ആഴമേറിയതുമായ തത്വങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വചനമാണിത്. അല്ലാഹുവിന്റെ പരമോന്നതവും പരിശുദ്ധവുമായ ഗുണമാഹാത്മ്യങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് അടിസ്ഥാന നിദാനങ്ങളായി കരുതപ്പെടുന്ന രണ്ടു തിരുവചനങ്ങളിൽ ഒന്നാണിത്. മറ്റൊന്നു **إِسْرَافُكَ فِي سِرِّهِ** (അവനെപ്പോലെ ഒരു വസ്തുവും ഇല്ല; അവൻ എല്ലാം കേട്ടറിയുന്നവനാണു; കണ്ടറിയുന്നവനാണ്.) എന്ന വചനമാണ്. (ശുറാ:11) അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളെയും വിശേഷണനരകങ്ങളെയും ഈ രണ്ടു വാക്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാതെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നു പല മഹാൻമാർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

ചില യുക്തി ന്യായങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി പരലോകത്തുവെച്ചും സൃഷ്ടികൾക്ക് അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു വാദിക്കുന്ന മുഅ്തസില: കക്ഷിക്കാർ, ഈ വചനം തങ്ങൾക്കു തെളിവായി എടുത്തു പറയാറുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു പരലോകത്തുവെച്ചു അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാനുള്ള മഹാമാഗ്യം സിദ്ധിക്കുമെന്നു ഖുർആനിൽതന്നെ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **وَجَاءَ فِي آخِرَةِ الْأَمْرِ إِلَىٰ آخِرَةِ الْأَمْرِ** (ചില മുഖങ്ങൾ അന്നത്തെ ദിവസം - ഖിയ്യാത്തു നാളിൽ - പ്രസന്നങ്ങളായിരിക്കും; അവയുടെ രബ്ബിന്റെ നേരെ നോക്കിക്കാണുന്നവയായിരിക്കും) (75: 22, 23) മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു സത്യനിഷേധികളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു: **وَلَا يَمَسُّهُمُ فِيهِمُ كَلِمَةٌ** (വേണ്ട, നിശ്ചയമായും അവർ, തങ്ങളുടെ രബ്ബിൽ നിന്നു അന്ന് മറയിടപ്പെട്ടവർ തന്നെയായിരിക്കും.) ഹദീസുകളാകട്ടെ, ഈ വിഷയത്തിൽ നിരവധിയുണ്ടു താനും. കൂടുതൽ വിവരം 75:22-25ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും കാണുക.

104. (പറയുക:)'നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു ഉൾക്കാഴ്ച(ക്കുള്ള തെളിവു)കൾ വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അതിനാൽ, ആർ (മനോദൃഷ്ടികൊണ്ടു) കണ്ടറിഞ്ഞുവോ (അതിന്റെ ഗുണം) അവന്റെ സ്വന്തത്തിനു തന്നെ.

ആർ (കണ്ടറിയാതെ) അന്ധനായോ (അതിന്റെദോഷം) അതിന്റെമേൽ തന്നെ.

ഞാൻ നിങ്ങളുടെമേൽ ഒരു കാവൽക്കാരനല്ല.'

١٠٤- قَدْ جَاءَكُمْ
بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ

فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ

وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا

وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ۝

104. قَدْ جَاءَكُمْ നിങ്ങളുടെ വന്നു കഴിഞ്ഞു (ഉൾ) കാഴ്ചകൾ (തെളിവുകൾ) مِنْ رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ രബ്ബിങ്കൽനിന്നു مِنْ رَبِّكُمْ എന്നാൽ(അതിനാൽ) ആർ കണ്ടറിഞ്ഞുവോ مِنْ رَبِّكُمْ എന്നാൽ ഗുണം അവന്റെ സ്വന്തത്തിനു (അവനു) തന്നെയാണു عَنْ رَبِّهِ ആർ അന്ധനായോ عَنْ رَبِّهِ എന്നാൽ ദോഷം അതിന്റെമേൽ (തന്നെ) ആയിരിക്കും وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ഞാനല്ലതാനും قَدْ നിങ്ങളുടെ മേൽ ഒരു സൂക്ഷിപ്പുകാവൽ) കാരൻ.

ഹൃദയം കൊണ്ട് കണ്ടറിഞ്ഞ് കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ വേണ്ടത്ര തെളിവുകൾ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. തെളിവു കിട്ടിയില്ലെന്ന ഒഴികഴിവുകൾക്കു എനി നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ടു സത്യം മനസ്സിലാക്കി സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർ അതിനൊരുങ്ങിക്കൊള്ളട്ടെ. അതിന്റെ ഗുണം അവർക്കു തന്നെയായിരിക്കും. അതല്ല, കണ്ണാട് അന്ധരായിക്കഴിയുവാനാണു വല്ലവരും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവർ അങ്ങിനെയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. അതിന്റെ ഖേദത്തോടു അവർ തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരും. എന്നല്ലാതെ, നിങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വമൊന്നും ഞാൻ ഏറ്റെടുത്തിട്ടില്ല. സത്യവസ്ഥയും, അതിന്റെ തെളിവുകളും വിവരിച്ചുതരുക മാത്രമേ ഏന്റെ ബാധ്യതയുള്ളൂ. അതു ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു എന്നിങ്ങിനെ ജനങ്ങളെ അറിയിക്കുവാൻ നബി (സ)യോടു അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയാണ്.

جبر (ബന്ധിതത്വം)ന്റെ ബഹുവചനമാണു جبر (ബന്ധാജർ). ഉദാഹരണം, അഥവാ മനോഭൂഷണി എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് അതിന്റെ ഉപയോഗം. പുരംകാഴ്ച, അഥവാ ബാഹ്യഭൂഷണി എന്ന അർത്ഥത്തിൽ جبر (ബന്ധാജർ) എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ബഹുവചനം اجار (അബ്-സ്വാർ) എന്നത്രെ. അല്ലാഹു പറയുന്നു: لَهَا لَا تَمْسُ الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَمْسُ الْقُلُوبُ إِلَى قَدَرٍ (സാരം: ബാഹ്യഭൂഷണികൾക്കല്ല അന്യത ബാധിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, നെഞ്ചുകളിലുള്ള ഹൃദയങ്ങൾക്കാണ് അന്യത ബാധിക്കുന്നത്) (ഹജ്ജ്: 46)

105. അപ്രകാരം, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നാം വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. 'നീ പഠിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു' വെന്ന അവർ പറയുവാൻ വേണ്ടിയും, അറിയാവുന്ന ജനങ്ങൾക്കു ഇതു നാം വിവരിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയും (കൂടിയാണത്).

١٠٥- وَكَذَلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ
وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ
وَلِنُبَيِّنَهُ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

105. അതുപോലെ, അപ്രകാരം نَصَرَّ നാം വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു الْآيَاتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ لِيَقُولُوا അവർ പറയുവാൻ വേണ്ടിയും دَرَسْتَ നീ പഠിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു അതിനെ നാം വിവരിച്ചു കൊടുക്കുവാനും لِقَوْمٍ ഒരു ജനത (ജനങ്ങൾ)ക്കു نَصَرَّ അറിയുന്ന

ഇങ്ങിനെ വിവിധ രൂപത്തിലായി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വിവരിച്ചു തന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് കാര്യം മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്കു അതു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള സൗകര്യത്തിനു വേണ്ടിയാകുന്നു. അതിനു പുറമെ, അതിന്റെ അനന്തര ഫലമായി മറ്റൊരു സംഗതികൂടി ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. ഇതൊക്കെ നീ മറ്റൊരിൽ നിന്നോ പഠിച്ചു വെച്ചു ഞങ്ങളോടു പറയുകയാണു - ഇതെന്നും അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ളതല്ല - എന്നിങ്ങിനെ ആ അവിശ്വാസികൾ നബി (സ) യോടു പറയുവാനും ഇതു കാരണമാകുന്നു. അഥവാ അങ്ങിനെ കലാശിക്കും എന്നു സാരം. ഒരോ ഒരു വാഹന അപകടത്തിൽ പെട്ടെന്നു മരണപ്പെടുമ്പോൾ 'അവൻ മരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ആ വാഹനത്തിൽ കയറി' എന്നു പറയാറുള്ളതു പോലെയുള്ള ഭാഷാപരമായ ഒരു ശൈലിയാണു لِيَقُولُوا (അവർ പറയുവാൻ വേണ്ടിയും....) എന്ന വാക്യം.

'ഇതു മൂഹമ്മദു കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ നൂണ മാത്രമാണു, വേർ പിച് അവനെ അതിനു സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതു പൂർവ്വികന്മാരുടെ പുരാണ കഥകളല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. അതവൻ ഏഴുതിയെടുത്തിരിക്കുകയാണ്.' (25: 4, 5) എന്നും, 'അവന' ഏതൊ ഒരു മനുഷ്യൻ പഠിപ്പിക്കുന്നതു തന്നെയാണിത്' (16: 103) എന്നുമൊക്കെ അവിശ്വാസികൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. അല്ലാഹു നബി (സ) യോടു പറയുന്നു: —

106. (നബിയേ) നിനക്കു നിന്റെ റബ്ബിൽനിന്നു 'വഹ്'യു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെ നീ പിൻപററിക്കൊള്ളുക. അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേയില്ല.

١٠٦- إِيَّاكَ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

'മുശ്'രിക്കു' [ബഹുദൈവ വിശ്വാസി] കളിൽ നിന്നു നീ തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്യുക.

وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

106. നീ പിൻപററുക إِيَّاكَ വഹ്'യു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെ إِيَّاكَ നിനക്കു مِنْ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിൽനിന്നു لِيَا അവനല്ലാതെ وَأَعْرِضْ തിരിഞ്ഞുകളയുകയും (അവ ഗണിക്കുകയും) ചെയ്യുക عَنِ الْمُشْرِكِينَ മുശ്'രിക്കുകളിൽ നിന്നു, ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളെപ്പറ്റി

107. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവർ ശിർക്കു ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല.

١٠٧- وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا

നിന്നെ അവരുടെ മേൽ നാം ഒരു കാവൽക്കാരനാക്കിയിട്ടില്ല താനും.

وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا

നീ അവരുടെ മേൽ (ബാധ്യത) ഏറ്റെടുത്ത (അഥവാ ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ട) വനല്ലതാനും.

وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

107. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവർ ശിർക്കു (പങ്കുചേർക്കൽ) ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. നിന്നെ നാം ആക്കിയിട്ടുമില്ല. അവരുടെമേൽ, അവരിൽ നീ സൂക്ഷിപ്പുകാവൽക്കാരൻ, നീ അല്ലതാനും. അവരുടെ മേൽ ഏറ്റെടുത്തവൻ, ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ.

മലക്കുകളെപ്പോലെ എല്ലാവരും പരിശുദ്ധരും സത്യവിശ്വാസികളായിരിക്കണം. - ആദ്യം ശിർക്കു ചെയ്യുന്നവരായിക്കൂടാ- എന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നവകിൽ അങ്ങിനെതന്നെ സംഭവിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷെ, സത്യംസത്യങ്ങൾ (ഗ്രഹിച്ച) സത്യം സ്വീകാരിയായവർ അതു സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അല്ലാത്തവർ മുശ്ശികുകളുമായിരുന്നുകൊള്ളട്ടെ, രണ്ടിന്റെയും ഫലം പിന്നീടവർ അനുഭവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. എന്നാണവൻ നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു ജനങ്ങളെ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കു നിർബ്ബന്ധിച്ചു വലിച്ചിടുകയോ അവരുടെ ഉത്തരവാദിത്വം നബി (സ) ഏറ്റെടുക്കുകയോ വേണ്ടതില്ല എന്നു സാരം.

108. അല്ലാഹുവിനു പുറമെ അവർ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരെ നിങ്ങൾ ശകാരിക്കരുത്.

١٠٨- وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ

يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

(കാരണം) അപ്പോൾ വിവരമില്ലാതെ അവർ അല്ലാഹുവിനെ അതിരുവിട്ട് ശകാരിച്ചേക്കും.

تَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ

അപ്രകാരം, എല്ലാ സമുദായത്തിനും അവ(രവ)രുടെ പ്രവർത്തനം നാം ഭംഗിയാക്കിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

كَذَلِكَ زَيَّنَّا لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ

പിന്നീടു, അവരുടെ റബ്ബികൾക്കാണ് അവരുടെ മടങ്ങിവരവ്.

ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ تَرْجَعُهُمْ

അപ്പോൾ, അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അവരെ അവൻ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

108. നിങ്ങൾ പഴിക്കരുത്, ശകാരിക്കരുത്. അവർ വിളിക്കുന്ന (പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന)വരെ. അല്ലാഹുവിനു പുറമെ അപ്പോൾ അവർ പഴിച്ചേക്കും, ശകാരിക്കും. അല്ലാഹുവിനെ ക്രമം തെറ്റി(അതിരുവിട്ടു)കൊണ്ടു വിവരമില്ലാതെ അപ്രകാരം നാം ഭംഗിയാക്കി(അലങ്കാരമാക്കി)യിരിക്കുന്നു. ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവർക്ക് അവരുടെ പ്രവർത്തനം. പിന്നീടു അവരുടെ റബ്ബികൾക്കാണ് അവരുടെ മടങ്ങിവരവ്. അപ്പോൾ അവൻ അവരെ ബോധപ്പെടുത്തും, തെളിപ്പെടുത്തും. അവരായിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അവർ പ്രവർത്തിക്കും.

ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ വിളിച്ചുവരുത്തിയ വരുന്ന വസ്തുക്കളെ മുസ്ലീംകൾ പഴിച്ചും ശകാരിച്ചും സംസാരിക്കുന്നപക്ഷം, ആ വിവരം കെട്ടവർക്ക് അതു സഹിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അവർ പ്രകാരം അല്ലാഹു വിനെപ്പറ്റി അതിരുകവിഞ്ഞ പഴിവാക്കുകൾ പറയുവാൻ അതു കാരണമായിത്തീരും. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ ആരാധ്യ വസ്തുക്കളെ മുസ്ലീംകൾ പഴിച്ചു പറയരുതെന്നു അല്ലാഹു വിരോധിക്കുന്നു. ഒരു കാര്യം സ്വതന്ത്ര നിർദ്ദേശകരായിരുന്നാൽപോലും അതു അനിഷ്ടകരമായ ഒരു ദോഷത്തിനു കാരണമായിത്തീരുന്നപക്ഷം അതിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നത്രെ ഇതിലടങ്ങിയ തത്വം. നബി (സ) ഒരിക്കൽ ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി: 'തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ പഴിച്ചവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാകുന്നു.' ഇതു കേട്ടപ്പോൾ സഹാബികൾ ചോദിച്ചു: 'റസൂലേ, ഓരോ എങ്ങിനെ അയയ്ക്കുടെ മാതാപിതാക്കളെ പഴിക്കും?' തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു: 'അവൻ മരണവന്റെ വാപ്പയെ പഴിക്കും. അപ്പോൾ അവൻ, ഇവന്റെ വാപ്പയെയും ഉമ്മയെയും പഴിക്കും ഇങ്ങിനെയാണതു.' (ബു:മു)

ഓരോ സമുദായത്തിനും അവരുടെ പ്രവർത്തനം നാം മംഗിയമാക്കിയിരിക്കുന്നു. (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം: ഓരോ സമുദായക്കാരും ആചരിച്ചുവരുന്ന നടപടിക്രമങ്ങൾ നല്ലതും വേണ്ടപ്പെട്ടതുമായെന്നു അവർക്കു തോന്നുക സ്വാഭാവികമാണ്; അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സ്വഭാവ പ്രകൃതിയാണ് മനുഷ്യനു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും; അതനുസരിച്ചു അവരുടെ ദൈവങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുന്നതും വന്ദിക്കുന്നതുമൊക്കെ നല്ല കാര്യമാണെന്നു അവർ കരുതിവെക്കുകയാണ്; അതുകൊണ്ടു അവയെ നിങ്ങൾ പഴിക്കുന്നപക്ഷം അവർ കൂടുതലായി ധിക്കാരത്തിനും അക്രമത്തിനും മുതിരുകയാണുണ്ടാകുക എന്നൊക്കെയാകുന്നു.

109. തങ്ങൾക്കു കഴിയും പ്രകാരം അവർ അല്ലാഹുവിൽ സത്യം ചെയ്തു (ഉറപ്പിച്ചു) പറയുന്നു:

തങ്ങൾക്കു വല്ല(പ്രത്യേക) ദൃഷ്ടാന്തവും വന്നു കിട്ടിയെങ്കിൽ, തീർച്ചയായും അവർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്ന്.

പറയുക: 'നിശ്ചയമായും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ (മാത്രം) ആണുള്ളത്':

നിങ്ങൾക്കു എന്തറിയാം, അതു വന്നു കിട്ടിയാൽ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നതല്ല എന്നുള്ളതു?!

١٠٩- وَأَقْسَمُوا

بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ

لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ

لَيُؤْمِنَنَّ بِهَا

قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ

وَمَا يُشْعِرُكُمْ

أَنَّهُ إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ○

109. അവർ സത്യം ചെയ്തു (പറഞ്ഞു), സത്യം ചെയ്യുന്നു, (ചെയ്യുകയാണു) ചില അല്ലാഹുവിൽ, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു കഴിയും പ്രകാരം (ബുദ്ധിമുട്ടാവുന്നത്ര) തങ്ങളുടെ സത്യ (ശപഥ)ങ്ങളിൽവെച്ചു തീർച്ചയായും തങ്ങൾക്കു വന്നുവെങ്കിൽ വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും, ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം അവർ വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അതിൽ പറയുക ചില നിശ്ചയമായും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ (മാത്രം) ആകുന്നു നിങ്ങൾക്കു എന്തറിയാം, നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതെന്തു അതു(ആകുന്നു) എന്നുള്ളതു അതുവന്നാൽ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല (എന്നു)

നിങ്ങൾക്കു അതറിയുകയില്ല. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനറിയാം; ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടാലും അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്ന്.

110. അവർ ഇതിൽ [ഖുർആനിൽ] ആദ്യ പ്രാവശ്യം (തന്നെ) വിശ്വസിക്കാതിരുന്നപോലെ, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെയും, ദൃഷ്ടികളെയും നാം മറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. അവരുടെ അതിരുകൾ കവിച്ചപ്പോൾ (അനാഥമായി) അവർക്കു കൊണ്ടിരിക്കുമാറാ അവരെ നാം വിട്ടേക്കുന്നതുമാണ്.

110. وَثَقَّلْنَا بِأَثَرِهِمْ قُلُوبَهُمْ
وَآبَصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ
أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

110. 1. അവർ നാം മറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു 2. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ 3. അവരുടെ ദൃഷ്ടി(കാഴ്ച)കളെയും 4. അവർ വിശ്വസിക്കാത്തപോലെ 5. ഇതിൽ, അതിൽ 6. നാം (ആദ്യ) പ്രാവശ്യം 7. അവരെ നാം വിട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു 8. അവരുടെ അതിരുകൾ കവിച്ചപ്പോൾ, യിഹൂദന്മാരിൽ അവർ അന്തഃവിട്ടു (പരിഭ്രമിച്ചു - അനാഥമായി - അവർക്കു കൊണ്ടിരിക്കുമാറാ)

ആദ്യം മുതൽക്കേ അവർ ഖുർആനെ എതിർക്കുകയും നിഷേധിക്കുകയുമാണു ചെയ്തു വന്നത്. തളിർപ്പും ലക്ഷ്യങ്ങളിലും അവർ ശ്രദ്ധ കൊടുത്തതായില്ല. എന്നി, പുതിയൊരു ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടാലും അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അവരുടെ മനസ്സിനും കാഴ്ചക്കുമൊക്കെ തകരാറു ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഹൃദയം കൊണ്ട് ആലോചിച്ചാ, കണ്ണുകൊണ്ട് കണ്ടറിഞ്ഞാ കാര്യം മനസ്സിലാക്കി അവർ സത്യം സ്വീകരിച്ചേക്കുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയെ എനി അവകാശമില്ല. അവർ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ദുഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവർ ചെയ്യുന്നതൊക്കെ ചെയ്യുകയുള്ളെ എന്നുവെച്ചു തൽക്കാലം നാം അവരെ അയച്ചുവിടുകയാണു ചെയ്യുന്നത് എന്നു താൽപര്യം.

'അവരുടെ പ്രവർത്തനത്തെ അവർക്കു നാം മംഗീയാക്കി, ' 'അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെയും കാഴ്ചകളെയും നാം മറിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, ' 'അവരുടെ അതിക്രമത്തിൽ അനാഥമായി വിഹരിക്കുവാൻ നാം അവരെ വിട്ടുകളയുന്നു' എന്നിത്യാദി പ്രയോഗങ്ങളിൽ അടങ്ങിയ ആശയങ്ങളെപ്പറ്റി പല സന്ദർഭങ്ങളിലും നാം മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

വിഭാഗം-14

ജൂസുഓ-8

111. നാം അവരിലേക്കു മലക്കുകളെ ഇറക്കിയെന്നറിയുന്നാലും, മരണപ്പെട്ടവർ അവരോടു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു (വെന്നാലും), അവർക്കു (ദൃഷ്ടാന്തമായി) എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും കൂട്ടംകൂട്ടമായി നാം ശേഖരിച്ചു (കൂട്ടി) കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു (വെന്നാലും), അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ (തയ്യാർ) ആകുന്നതല്ല-അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ.

പക്ഷേ, അവരിലധികമാളുകളും അറിയാതിരിക്കുകയാണ്.

111. وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَاهُ إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ
وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى
وَحَفَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُورًا
مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ
وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ

111. 1. നാം നാമായിരുന്നെങ്കിൽ 2. നാം ഇറക്കി (യിരുന്നു) 3. അവരിലേക്കു 4. മലക്കുകളെ 5. അവരോടു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു 6. മരണപ്പെട്ടവർ 7. നാം ശേഖരിക്കുക(ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുക)യും ചെയ്തു 8. അവർക്കു 9. എല്ലാ വസ്തുക്കളും 10. കൂട്ടങ്ങളായി, കൂട്ടംകൂട്ടമായി 11. അവർ ഉണ്ടാകുകയില്ല, ആകുകയില്ല 12. അവർ വിശ്വസിക്കുക, വിശ്വസിക്കുവാൻ 13. ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ 14. അല്ലാഹു 15. പക്ഷേ അവരിൽ അധികവും 16. അറിയാതിരിക്കുന്നു (അജ്ഞരാണ്)

109-ാം വചനത്തിലെ വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണു ഈ വചനവും. തങ്ങൾക്കു വല്ല പ്രത്യേക ദുഷ്ടതയും കാണിച്ചു തന്നാൽ തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു അവർ-മുശ്റിക്കുകൾ-സത്യം ചെയ്തു പറയുന്നതിന് അർത്ഥമില്ല. എത്ര വമ്പിച്ച ദുഷ്ടതാതഃ കണ്ടാലും അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു വരുകയില്ല. തത്രയും ദുഷ്ടിച്ചു കടുത്തു പോയിട്ടുണ്ട് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ എന്നാണു ചുരുക്കം. അവർക്കു ആകാശത്തു നിന്നു ഒരു വാതിൽ തുറന്നു കൊടുത്തിട്ട് അവർ അതിലൂടെ കയറിപ്പോയാലും ഞങ്ങളുടെ കാഴ്ചക്കു ലഹരി ബാധിച്ചിരിക്കുകയാണു. ഞങ്ങൾക്കു മാരണം ബാധിച്ചിരിക്കുകയാണു എന്നാക്കെ അവർ പറയുമെന്നു സൂറ: ഹിജ്റ 14, 15 വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയാണിത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കൂടാതെ ഒരു കാര്യവും-നന്മയാകട്ടെ തിന്മയാകട്ടെ-സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നും, ഓരോന്നിനും ഇന്നിന്ന പ്രകാരമെന്നുള്ള ഒരു വ്യവസ്ഥ അവൻ നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഖുർആനിൽ നിന്നും നബിവചനങ്ങളിൽ നിന്നും പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാണ്. ഈ വിഷയത്തിൽ നാനാവശങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു സൂറത്തുൽ ഹദീദിനു ശേഷമുള്ള 'ഖുലാ-ഖദർ' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ നൽകിയ വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ തെളിവുകൾ സഹിതം വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാലല്ലാതെ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല (مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَأْمُرُوا) അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവർ ശീർക്കു ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല (وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْرَكُوا) എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളുടെ താൽപര്യവും, അവക്കു ചില തൽപര കക്ഷികൾ നൽകാറുള്ള ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കു മറുപടിയും അതിൽനിന്നു നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. 61:21

112. അതുപോലെ, എല്ലാ പ്രവാചകന്മാർക്കും നാം ഓരോ ശത്രുവെ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, അതായതു, മനുഷ്യരിലെയും ജിന്നകളിലെയും പിശാചുക്കളെ, അവരിൽ ചിലർ ചിലരോടു [തമ്മതത്തിൽ] വഞ്ചനയായി മോടിവാക്കു സ്വകാര്യബോധനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്.

നിന്റെ രക്ഷിതാവ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവരതു ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. ആകയാൽ, അവരെയും, അവർ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നതിനെയും നീ (അങ്ങു) വിട്ടേക്കുക.

113. പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അതിലേക്കു ചായ്വാൻവേണ്ടിയും, അവരതു തൃപ്തിപ്പെടുവാൻവേണ്ടിയും, അവർ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതു അവർ പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുവാൻവേണ്ടിയുമാകുന്നു (അതു).

112- وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوجِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا
وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ
قَدْ أَفْرَكُوا مَا يَفْتَرُونَ

113- وَلَيَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفِيدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلَيَرْضَوْهُ وَلَيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ

112. ചുവർ അപ്രകാരം, അതുപോലെ 61:21 നാം ആക്കി(ഏർപ്പെടുത്തി)യിരിക്കുന്നു എല്ലാ പ്രവാചകനും 61:21 ഒരു (ഓരോ) ശത്രുവെ 61:21 അതായതു പിശാചുക്കളെ 61:21 മനുഷ്യരിലെയും ജിന്നിലെയും 61:21 വഹ്യ് (രഹസ്യ ഭാഷണം) നൽകുന്നതാണു 61:21 അവരിൽ ചിലർ 61:21 ചിലരിലേക്കു, ചിലരോടു 61:21 മോടിവാക്കു, കൃത്രിമവാക്കു, തങ്കമൊഴി 61:21 വഞ്ചന (ചതി) യായിട്ടു, കൃത്രിമമായി 61:21 ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ 61:21 നിന്റെ റബ്ബു 61:21 അവരതു ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല 61:21 അതിനാൽ അവരെ വിട്ടേക്കുക 61:21 അവർ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നതിനെയും. 113. 61:21 ചായ്വാൻവാനും, മറിയുവാൻവാനും 61:21 അതിലേക്കു 61:21 ഹൃദയങ്ങൾ 61:21 യാതൊരുവരുടെ 61:21 വിശ്വസിക്കാത്ത 61:21 പരലോകത്തിൽ 61:21 അതവർ തൃപ്തിപ്പെടുവാനും 61:21 അവർ 61:21 പ്രവർത്തിച്ചു (സമ്പാദിച്ചു)ണ്ടാക്കുവാനും 61:21 യാതൊന്നും 61:21 അവർ 61:21 പ്രവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുന്നവരാണ്.

നബി (സ) തിരുമേനിക്കു മാത്രമല്ല ശത്രുക്കളെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യവും സുഖിമുട്ടും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത്. കഴിഞ്ഞു പോയ ഏല്പാ നബിമാർക്കും ഇതുപോലെ, മനുഷ്യരായ പിശാചുക്കളും, ജിന്നുകളായ പിശാചുക്കളും ശത്രുക്കളായിരുന്നൂ. അവർ പരസ്പരം-ഇരുകൂട്ടരും തമ്മിലും, ഓരോ കൂട്ടരും തമ്മിൽതമ്മിലും-വഞ്ചനപരമായ കൃത്രിമ വാക്കുകൾ മോടിപിടിപ്പിച്ചു സ്വകാര്യമായി കൈമാറിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അവരുടെ പതിവാണ്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശ്യ പൂർവ്വം നടപ്പിലാക്കുന്നതു തന്നെയാണിതൊക്കെ. അഥവാ, അതിൽ പല യുക്തി രഹസ്യങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതൊക്കെ അതിന്റെ പാട്ടിനു നന്നു കൊള്ളട്ടെ എന്നത്രെ ആദ്യത്തെ വചനത്തിന്റെ ചുരുക്ക സാരം.

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:- അനുകൂലങ്ങളുടെയും പ്രതികൂലങ്ങളുടെയും സംഭവ ള്ളത്തിൽ നിന്നും, നല്ലതും ചീത്തയും തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ നിന്നും ഉറപ്പായിത്തീർന്നുപോകേണ്ടതായ യഥാർത്ഥ നന്മ, തിന്മക്കു സാധ്യതയും പ്രചോദനവുമില്ലാത്ത-നന്മക്കു മാത്രം സാഹചര്യങ്ങൾ നിലവിലുള്ള- ഈ ചുരുക്ക പാടിൽ ഉണ്ടാകുന്ന നന്മക്കു വളരെയാണ്. സാധനം കൽപിക്കപ്പെടുവാനില്ല. സത്യവിശ്വാസവും സർവ്വതൃപ്തിയും അവയുടെ പ്രതികൂല ശക്തികളെ ജയിച്ചുകൊണ്ടുപോകും. കൂടാതെ, നല്ലതും ചീത്തയും തമ്മിൽത്തു ക്കുവാനുള്ള അടിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യം മനുഷ്യനു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സാധനം അല്ലാഹുവെക്കുറിച്ചും പാരോക ണ്ണെക്കുറിച്ചും വിശ്വാസമില്ലാത്ത സത്യനിഷേധികൾക്കു അവരുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം വിഹരിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഇവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും വേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അങ്ങിനെ, പ്രവരചകൻമാർ പ്രവചനം ചെയ്യുന്ന ഓരോ സമയ ശങ്ങളെ എതിർക്കുന്നതിൽ മനുഷ്യരിലും ജിന്നുകളിലുമുള്ള പിശാചുക്കൾ നേതൃത്വം വഹിക്കുകയും, അല്ലാഹു വിലും പാരോകത്തിലും വിശ്വാസമില്ലാത്തവർ അവരുടെ ദുർമ്മിത്രങ്ങളിലും ദുഷ്ടചര്യകളിലും ആകൃഷ്ടരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമെന്നു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഏല്പാ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും അറിവും അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നതു തന്നെ.

ദുഷ്ടനായ മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചാണ് മനുഷ്യപിശാചുക്കൾ എന്നു പറഞ്ഞത്. ജിന്നുകളിലുള്ള ദുഷ്ടവിശ്വാസ മാണു ജിന്നു പിശാചുക്കൾ. **يُطْرَقُونَ** (പിശാചുക്കൾ) എന്ന ഉപാധികൂടാതെ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ് ജിന്ന പിശാചു കളെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കും സാധാരണ അതു പറയപ്പെടാറുള്ളത്. ജിന്നിനെയും പിശാചിനെയും സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിവരം അറിയുവാൻ സുറത്തുസ്സാഫാത്തിനു ശേഷമുള്ള 'ജിന്നും ശൈത്താനും' എന്ന വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പ് നോക്കുക.

114. (പറയുക:) 'അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ യോ ഞാൻ വിധി കർത്താവായി (തേടി) അന്വേഷിക്കുന്നതു? അവനത്രെ, വിശദീകരിക്കപ്പെട്ട നിലയിൽ നിങ്ങൾക്കു വേദ ഗ്രന്ഥം ഇറക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളവൻ (എന്നിരിക്കെ)!'

നാം വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയിട്ടുള്ളവരാകട്ടെ, അവർക്കു റിയായം: അതു നിന്റെ റബ്ബികൽനിന്നു യഥാർത്ഥ പ്രകാരം ഇറക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു.

അതിനാൽ, നിശ്ചയമായും, നീ സന്ദേഹപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരരുത്.

أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكْمًا
وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ
الْكِتَابَ مُفَصَّلًا
وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ
يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
لَا تُكْوِنَنَّ مِنَ الْمُشْكِكِينَ

114. **أَفَغَيْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكْمًا** അപ്പോൾ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ യോ ഞാൻ തേടുന്നു, അന്വേഷിക്കുന്നു **وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ** വിധികർത്താവായിട്ടു **الْكِتَابَ** അവനത്രെ യാതൊരുവൻ **مُفَصَّلًا** നിങ്ങളിലേക്കു അവതരിപ്പിച്ച, ഇറക്കിയ **بِالْكِتَابِ** (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തെ **يَعْلَمُونَ** വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടതായിക്കൊണ്ടു **أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ** യാതൊരു കൂട്ട രാവട്ടെ **لَا تُكْوِنَنَّ مِنَ الْمُشْكِكِينَ** അവർക്കു നാം നൽകിയിരിക്കുന്നു **بِالْكِتَابِ** (വേദ) ഗ്രന്ഥം **يَعْلَمُونَ** അവരറിയാം, അവർ കണിയാം **أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِنْ رَبِّكَ** അതു ഇറക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു **لَا تُكْوِنَنَّ** നിന്റെ റബ്ബികൽനിന്നു **بِالْحَقِّ** യഥാർത്ഥ (തുറ) പ്രകാരം **يَعْلَمُونَ** അതിനാൽ നിശ്ചയമായും നീ ആയിരിക്കരുതു **لَا تُكْوِنَنَّ** സന്ദേഹപ്പെടുന്നവരിൽ (പെട്ടവൻ)

സംഗ്രഹപ്പെടുത്തുന്നു പറഞ്ഞതു പ്രത്യക്"ഷത്തിൽ നബി (സ) യോരോണെങ്കിലും, യഥാർത്ഥത്തിൽ ജനങ്ങളെ ഉന്നം വെച്ചു കൊണ്ടുള്ളതാകുന്നു കൃഗ്"റിക്കുകൾ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചു പരിചയമില്ലാത്തവരായതുകൊണ്ട് അവർ ഇതിൽ - ഖുർആനിൽ - സംഗ്രഹിച്ചെടുവാൻ തക്കതല്ല. വേദക്കാരെ സംബന്ധിച്ചു മേൽമൂലം ഇതിലെ ഉള്ളടക്കങ്ങളും തത്വങ്ങളും അവർക്കു സുപരിചിതമാണ്. അതുകൊണ്ട് അവർക്കതിന്റെ സത്യത അറിയാവുന്നതാണ്. ഏതു സാഹചര്യം വേർതിരിച്ചു നിലനിൽക്കുന്നതും അവർക്കു അറിയാത്തതുകൊണ്ടല്ലെന്നും, അവരുടെ അസൂയയും സ്വാർത്ഥവും കാരണമാണെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കാറുള്ളതാണ്.

115. നീന്റെ റബ്ബിന്റെ വചനം സത്യത്തിലും, നീതിയിലും പരിപൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു. അവന്റെ വചനങ്ങൾക്കു മാറ്റം വരുത്തുന്നവനെ ഇല്ല.

അവൻ (ഏല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും അറിയുന്നവനുമത്രെ.

116. ഭൂമിയിലുള്ളവരിൽ അധികമാളുകളെയും നീ അനുസരിക്കുന്നപക്ഷം അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു നീനെ വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്നതാണ്.

അവർ ഊഹത്തെയല്ലാതെ പിൻപററുന്നില്ല; അവർ മതിപ്പിട്ടു പറയുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നില്ല.

117. നിശ്ചയമായും, നീന്റെ രക്ഷിതാവ് തന്നെയാണ് അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കുന്നവരെ ഏറ്റവും അറിയുന്നവൻ. അവൻ തന്നെയാണു സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി ഏറ്റവും അറിയുന്നവനും.

115- وَتَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ رَوْقًا ۚ وَأَنزَلْنَاكَ عَلَىٰ أَلْفِ مِائَةٍ أَوْ مِائَةٍ ۖ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝

116- وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَهُمْ مِّنْ فِي الْأَرْضِ يَضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ۚ إِنَّ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ ۖ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۝

117- إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَن يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝

115. നീന്റെ റബ്ബിന്റെ വചനം സത്യത്തിൽ (സത്യത്താൽ-സത്യംകൊണ്ടു) നീതിയിലും (നീതിയാലും) മാറ്റം വരുത്തുന്ന(പകരമുണ്ടാക്കുന്ന)വരില്ല. അവന്റെ വചന (വാക്കു-വാക്യ)ങ്ങൾക്കു കേൾക്കുന്നവനത്രെ. 116. നീ അനുസരിക്കുന്നപക്ഷം അധികമാളെയും ഭൂമിയിലുള്ളവരിൽ അവർ നിന്നെ വഴിപിഴപ്പിക്കും, വ്യതിചലിപ്പിക്കും. മാർഗ്ഗത്തിൽ (വഴിയിൽ) നിന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ അവർ പിൻപററുന്നില്ല. ഊഹത്തെ (ഭാവനയെ) അല്ലാതെ അവരല്ലതാനും. മതിപ്പിട്ടുക(മതിപ്പു പറയുക)യല്ലാതെ. 117. നിശ്ചയമായും നീന്റെ റബ്ബു അവൻ തന്നെ ഏറ്റവും അറിയുന്നവൻ. പിഴച്ചു(വ്യതിചലിച്ചു)പോകുന്നവരെ അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു അറിയുന്നവനും. നേർവഴി (സന്മാർഗ്ഗം) പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനും.

അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളെല്ലാം സത്യസന്ധ്യർണ്ണങ്ങളായിരിക്കും. അവന്റെ കൽപന നിർദ്ദേശങ്ങൾ നീതിയുക്തങ്ങളായിരിക്കും. അവയിൽ നീക്കുപോക്കിനു സ്ഥാനമില്ല. അവക്കു പകരം അവയോടു കിടയൊക്കുന്നതോ, അവയ്ക്കൊരു പ്രായോഗികമോ യുക്തമോ ആയതോ വേറെന്ന് ആവിഷ്കരിക്കുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. അവന്റെ സദൃശ്യം എന്തെല്ലാമാണ് ആവശ്യമായത്, അവരുടെ വിജയം ഏതിലാണ്, അവരുടെ പ്രകൃതി സ്വഭാവങ്ങൾക്കു അനുയോജ്യവും പ്രായോഗികവുമായതു എന്തൊക്കെയാണ് എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങൾ അറിയുന്നവൻ അവൻ മാത്രമാകുന്നു. എന്നാൽ, ഭൂവാസികളായ മനുഷ്യരിൽ ഭൂരിഭാഗവും ഈ യഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാതെ -അല്ലെങ്കിൽ ഗൗനിക്കാതെ- ഈ ലോക പന്ഥാവീതിയിൽ നിന്നു പിഴച്ചു പോയിരിക്കുകയാണ്. ചില ഊഹങ്ങളെയും അനുമാനങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി അവർ തെറ്റായ പല മാർഗ്ഗങ്ങളും നടപടി ക്രമങ്ങളും പിൻ

പറയുകയുണ്ടായിരുന്നു. സൂക്ഷ്മമായ ഏതെങ്കിലും തെളിവുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയല്ല അതെന്നും. 'അതാണു നല്ലത്'. ഇതാണു വേണ്ടത്. ജനഹിതം ഇന്നതാണ്, മുൻവഴക്കം ഇന്നതാണ്, സൗകര്യം ഇന്നിന്നപ്രകാരമാണ്' എന്നിങ്ങനെ ചില മതിപ്പും കണക്കുകൂട്ടലുമാണ് അവരുടെ അവലംബം. അതുകൊണ്ടു ജൂരിപക്സ് അതിന്റെ അഭിപ്രായമോ, അംഗീകാരമോ കൊണ്ട് ഒരു കാര്യം ശരിയെന്നു കരുതി അതിനെ അനുകരിക്കുകയോ, പിൻതുടരുകയോ ചെയ്തുകൂടാ. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയെന്താണു, അവൻ കാണിച്ചുതന്ന മാർഗ്ഗം ഏതാണ് എന്നുള്ളതായിരിക്കണം ഏല്പാറിന്റെയും മാനദണ്ഡം. അതാണു നേരായ മാർഗ്ഗം. ആരെല്ലാമാണ് - ഏതു തരം ആളുകളാണ് - ആ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നവരെന്നും, ആരെല്ലാമാണ് - ഏതു തരം ആളുകളാണ് - അതിൽനിന്നു പിഴച്ചുപോകുന്നവരെന്നും ഏറ്റവും അറിയുന്നവനും അല്ലാഹുതന്നെ.

ഈ വചനങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടുന്ന ചില പ്രധാന വസ്തുതകൾ ഇവയാണ്: (1) ഖുർആനിലുണ്ടായ, നബി (സ) മുഖേനയോ അല്ലാഹു അറിയിച്ചുതന്ന ഒരു തത്വത്തെയോ, വിധിയെയോ - കാലദേശ പരിതസ്ഥിതികളുടെയോ ജനഹിതത്തിന്റെയോ മറ്റോ പേരിൽ - മാറ്റി നിശ്ചയിക്കുവാനോ, ഭേദഗതി ചെയ്യാനോ ആർക്കും അവകാശമില്ല. അതു സ്വീകാര്യമോ ഗുണകരമോ ആയിരിക്കുകയില്ല. ഉദാഹരണമായി: ഇന്നത്തെ ലോകഗതിയും അന്താരാഷ്ട്ര സാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥകളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഇസ്ലാമിൽ പലിശ ഇടപാടുകളുടെ നിരോധത്തിനു കൂറായൊക്കെ അയ്യവു വരുത്തേണ്ടതുണ്ടെന്നു ആധുനിക വാദികളായ ചില പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുള്ളതു അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രസ്താവനകൾക്കും, ഇസ്ലാമിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾക്കും വിരുദ്ധമാകുന്നു. (2) ജൂരിപക്സ് അതിന്റെ തീരുമാനമോ അഭിപ്രായമോ ഇസ്ലാമികമായ ഒരു വിധി നിർണ്ണയിക്കുവാനുള്ള മാനദണ്ഡമാകുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവും റസൂലും ഏതു കാണിച്ചു തരുന്നുവെന്നുള്ളതു മാത്രമാണതിന്റെ മാനദണ്ഡം. അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കു നിരക്കാത്ത ജൂരിപക്സ് അഭിപ്രായത്തിനു - അല്ല, സമസ്ത ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിനു തന്നെയും - മതത്തിൽ വിലയില്ല.

(3) അല്ലാഹു ചിലരെ നേർവഴിയിലാക്കുമെന്നും, ചിലരെ വഴിപിഴവിലാക്കുമെന്നും പോലെയുള്ള പ്രസ്താവനകളുടെ ഉദ്ദേശ്യം, ഒരു പ്രത്യേക മാനദണ്ഡമോ, യുക്തമായ അടിസ്ഥാനമോ ഇല്ലാതെ, അല്ലാഹു കൂറേ ആളുകളെ നല്ലവരും, കുറേ ആളുകളെ പീത്തപ്പെട്ടവരുമാക്കിത്തീർക്കുമെന്നല്ല. തക്കതായ കാരണങ്ങളുടെയും, യുക്തമായ വ്യവസ്ഥകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമായിരിക്കും അതു. ഈ വാസ്തവമത്രെ *أبداً من اعلم من يضل* (നിന്റെ റബ്ബിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പിഴച്ചു പോകുന്നവർ ആരാണെന്നു അവൻ ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണു. നേർക്കാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചും അവൻ ഏറ്റവും അറിയുന്നവനാണ്.) എന്ന വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. സൂ: നഹ്ൽ 125; ഖസ്ഷാ 56; ഖലം 7 എന്നിവിടങ്ങളിലും ഇതു പോലെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്.

118. അതിനാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരി (ചു് അറ)ക്കപ്പെട്ടതിൽനിന്നു നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ; നിങ്ങൾ അവന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ലെന്നെങ്കിൽ.

118- تَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ عَلَيْهِ
إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ

119. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരി (ചു് അറ)ക്കപ്പെട്ടതിൽ നിന്നു തിന്നാതിരിക്കുമാറു് നിങ്ങൾക്കു് (തടസ്സം) എന്താണ്?

119- وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ إِلَيْكُمْ
مِنَ اللَّهِ عَلَيْهِ

118. 1. അതിനാൽ നിങ്ങൾ തിന്നു (ഭക്ഷിക്ക)വിൻ 2. പരയ (ഉച്ചരിക്ക)പ്പെട്ടതിൽ നിന്നു 3. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം 4. അതിന്റെ മേൽ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ 5. അവന്റെ ആയത്തു(ഭൂഷണം-ലക്ഷ്യം-വചനം)കളിൽ 6. വിശ്വസിക്കുന്നവർ. 119. 1. നിങ്ങൾക്കു എന്താണു 2. 3. നിങ്ങൾ തിന്നാതിരിക്കുവാൻ, തിന്നാതിരിക്കുമാറു് 4. പരയപ്പെട്ടതിൽ നിന്നു 5. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം 6. അതിന്റെ മേൽ

നിങ്ങളുടെ മേൽ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയതു (ഏതൊന്നു) അവൻ നിങ്ങൾക്കു വിശദീകരിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്. (എന്നിരിക്കെ)! (പക്ഷെ) നിങ്ങൾ യാതൊന്നിനു നിർബ്ബന്ധിതരാക്കപ്പെട്ടുവോ അതൊഴികെ. [അതിനു വിരോധമില്ലതാനും.]

وَقَدْ فَضَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ
إِلَّا مَا اضْطُرَّرْتُمْ إِلَيْهِ

ഒരു വിവരവും ഇല്ലാതെ, വളരെ ആളുകളും അവരുടെ ഇപ്ഫകൾക്കനുസരിച്ചു (ആളുകളെ) വഴിപിഴപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيَضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ
بِغَيْرِ عِلْمٍ

നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് അതിര വിടുന്നവരെപ്പറ്റി ഏറ്റവും അറിയുന്നവനത്രെ.

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ

لَمْ يَكُنْ لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهٌ وَلا إِلَهٌ دُونِ اللَّهِ. അവൻ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിശദീകരിച്ചിരിക്കെ നിങ്ങൾക്കു അവൻ ഹറാമം (നിഷിദ്ധം) ചെയ്തതിനെ നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ മേൽ നിങ്ങൾക്കു യാതൊന്നൊഴികെ നിങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധിതരാക്കപ്പെട്ടു. പി അതിലേക്കു, അതിനു നിശ്ചയമായും പലതും, വളരെ ആളുകളും അവർ വഴിപിഴപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു അവരുടെ ഇപ്ഫകൾക്കനുസരിച്ചു, തന്നിഷ്ടങ്ങൾ കൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഒരു വിവരവുമില്ലാതെ, അറിവു കൂടാതെ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബു അവൻ ഏറ്റവും (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ് അതിര വിടുന്നവരെപ്പറ്റി.

അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക് എതിരായ ദുർബ്ബോപനങ്ങൾ വഴി മനുഷ്യരെ വഞ്ചിച്ചു വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നവരെ അനുസരിക്കരുതെന്നും മറ്റും കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. ആ ദുർബ്ബോപനങ്ങളുടെ ഫലമായി മുശ്ശികുക്കൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന മറ്റു സമ്പ്രദായങ്ങളോടൊന്നാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അതായതു, ജീവികളെ അറുക്കുമ്പോൾ അവർ അവരുടെ ആഹാര വസ്തുക്കളുടെ -വിശ്വസ്തതയുടെ-നാമത്തിൽ മാത്രമേ അറുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അന്നു ചത്തുപോയ ശവങ്ങളെ തവർ കേഴ്ത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിലല്ലാതെ അറുക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, ശവം നിഷിദ്ധമാണെന്നും കൽപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, രക്തത്തിനെതിരിൽ അവർ കുതർക്കങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്നവരാണെന്നുണ്ടല്ലോ പറയുന്നത്. എന്നിട്ടും അല്ലാഹുക്കുവെപ്പെടുത്തിയതിനെ (ശവത്തെ) ക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തിയതിനെ (അറുത്തതിനെ) കേഴ്ത്തിക്കൊണ്ടും പറയുന്നത് എന്താണ് ന്യായമുള്ളത്?!' എന്നും മറ്റും. അതിലൊന്നും അവരെ അനുസരിക്കരുതെന്നും, നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളായിരിക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ അറുക്കപ്പെട്ടതിനെ കേഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഒരു കടിക്കാണെന്നും, അതല്ലാത്തതും - ശവവും അന്നു നാമങ്ങളിൽ അറുക്കപ്പെട്ടതും - കേഴ്ത്തിക്കൊണ്ടും സത്യവിശ്വാസികളോട് അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയാണ്.

നിങ്ങൾ നിർബ്ബന്ധിതരാകുന്ന അവസരങ്ങളിലെഴിച്ച് കണക്കാക്കുകയും നിങ്ങൾക്കു ക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതും ഏതൊക്കെയാണെന്നും അല്ലാഹു വിവരിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. അതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ അറുക്കപ്പെട്ടതു പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതും. എന്നിരിക്കെ, അതു കേഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾ എന്തിനു കടിക്കണം? എന്നു ശക്തിമത്തായ സ്വഭാവത്തിൽ അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളോടു ചൊല്ലിയിട്ടുള്ളതിൽ നിന്നും മുശ്ശികുക്കളുടെ തർക്കവും ആകാശപവും വളരെ രൂക്ഷമായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കണം. ഒരു വിവരവും കൂടാതെ-അഥവാ ന്യായമോ തെളിവോണമില്ലാതെ-പലതും അവരുടെ തന്നിഷ്ടങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു മനങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു (... وَكَثِيرًا لِّيُضِلُّونَ) എന്നു 119-ാം വചനത്തിലും, നിങ്ങളോടു തർക്കം നടത്തുവാൻവേണ്ടി ആ പിശാചുക്കൾ അവരുടെ ബന്ധുവിശ്വസ്തതയോടു സ്വകാര്യ ബോധനം നടത്തിവരുന്നുണ്ട് (... لِيُضِلُّوكُمْ بِآيَاتِهِمْ) എന്നു 121-ാം വചനത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നു ഇതു കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നു. അതോടുകൂടി, തങ്ങളുടെ കുതർക്കങ്ങൾ കേട്ട് മൃഗാലോചനകൾ വഞ്ചിതരായിപ്പോയെക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷ ആ മുശ്ശികുക്കൾ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതും എന്തൊരു സൂചനയും അതിൽ കാണാം.

അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ടതു-അഥവാ പറയപ്പെട്ടതു എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ വിവക്ഷ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ട് അറക്കപ്പെട്ടതു എന്നാകുന്നു. ﴿وَلَمَّا﴾ (ഗബ്ഝ ഉയർത്തപ്പെട്ടതു) എന്ന വാക്കും ഇരട്ട ഉദ്ദേശത്തിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടു സൂറത്തുൽ ബഖറ 173ലും, മാഇദ 4ലും വെച്ചു നാം കണ്ടു വല്ലോ, അതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗം തന്നെയാണ് ഇതും. നിങ്ങൾക്കു നിഷിദ്യമാക്കപ്പെട്ടതു ഏതാണെന്ന നിങ്ങൾക്കു വിശദീകരിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ടു (... ﴿لَمْ يَكُنْ﴾) എന്നു പറഞ്ഞതു താഴെ 145-ാം വചനത്തിലും, സൂറ ഹൽ 115 ലും നിഷിദ്യമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശവ്, രക്തം, പന്നിമാംസം, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ നാമത്തിൽ അറക്കപ്പെട്ടതു എന്നിവയെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കാം. സൂറത്തുൽ ബഖറയിലും, മാഇദയിലും അവ നിഷിദ്യമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആ രണ്ടു സൂറത്തുകളും മദീനയിൽ അവതരിച്ചതും, ഈ സൂറത്തു മക്കയിൽ അവതരിച്ചതുമായതുകൊണ്ടു ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം അതായിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. ﴿لَمَّا﴾ നിർബ്ബന്ധിതാവസ്ഥയിൽ ഈ നാലു ക്ഷേപിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നു അവിടങ്ങളിലും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്.

120. കുറ്റത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായതിനെയും പരോക്ഷമായതിനെയും നിങ്ങൾ വിട്ടുകളയുവിൻ.

١٢٠- ذُرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ

നിശ്ചയമായും, കുറ്റം സമ്പാദിക്കുന്നവർ, അവർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിന് അവർക്കു പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും.

إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ
سَيَجْزِيَنَّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

120. ﴿ذُرُوا﴾ നിങ്ങൾ വിടുക (ഉപേക്ഷിക്കുക) ﴿ظَاهِرَ﴾ പ്രത്യക്ഷ (സ്വാഹ്യ-വ്യക്ത) മായതിനെ ﴿بَاطِنَهُ﴾ പാപത്തിൽ, കുറ്റത്തിൽ ﴿إِثْمٍ﴾ അതിൽ പരോക്ഷ(അവ്യക്ത)മായതും, മറ്റൊരതും. ﴿وَبَاطِنَهُ﴾ നിശ്ചയമായും. ﴿يَكْسِبُونَ﴾ സമ്പാദിക്കുന്നവർ ﴿إِثْمٍ﴾ കുറ്റം, പാപം ﴿سَيَجْزِيَنَّهُمْ﴾ അവർക്കു പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും. ﴿بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ അവരായിരുന്നതിനു പ്രകൃത അവർ പ്രവർത്തിച്ചു ചെയ്തുണ്ടാക്കും.

(പ്രത്യക്ഷമായതോ പരോക്ഷമായതോ-അഥവാ പരസ്യമായതോ രഹസ്യമായതോ-ആയ ഏതുതരം പാപത്തെയും വർജ്ജിക്കണം. കാരണം, ഏതു തരത്തിലുള്ള പാപമായാലും അല്ലാഹു അതിനു തക്കപ്രതിഫലം നൽകുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നു സാരം. നവ്വംസുബ്നൂസംആൻ (نَوَاسِرٌ سُبَّانٌ - ضَرْبٌ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുനുയ്മിയാതി. (ii) ഉപകാരം ഉദ്യമിച്ചിരിക്കുന്നു: സൂറത്ത് (സ) തിരുമേനിയോടു ഞാൻ കുറ്റ (പാപ) ചെയ്തറി ചോദിച്ചു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'തന്റെ മനസ്സിൽ കെട്ടിപ്പിണവുണ്ടാക്കുകയും, ജനങ്ങൾ കണ്ടറിയുന്നതിൽ തനിക്കു അനിയ്കം മോന്യ കയ്യും ചെയ്യുന്ന കാര്യമാകുന്നു.'

121. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിച്ച(പ്പ അറു) ക്ഷണത്തിൽനിന്നു നിങ്ങൾ തിന്നരുത്.

١٢١- وَلَا تَأْكُلُوا
مِمَّا لَمْ يُذَكِّرْ إِيَّاهُ اللَّهُ عَلَيْهِ

നിശ്ചയമായും അതു. തോന്നിയവരും തന്നെയൊക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും പിശാചുക്കൾ, നിങ്ങളോടു തർക്കം നടത്തുവാൻവേണ്ടി തങ്ങളുടെ മിത്രങ്ങളോടു സ്വകാര്യബോധനം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

وَإِنَّ لِلشَّيْطَانِ
لِيُؤْخَذَنَّ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِ لِيَجَادِلَكُمْ

അവരെ നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ 'മുശ്റിക്ക'കൾ തന്നെയായിരിക്കും.

وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ

121. ﴿وَلَا تَأْكُلُوا﴾ നിങ്ങൾ തിന്നരുത് ﴿مِمَّا لَمْ يُذَكِّرْ إِيَّاهُ اللَّهُ﴾ പറയ (ഉച്ചരിക്ക)പ്പെടാത്തതിൽ നിന്നു ﴿عَلَيْهِ﴾ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിച്ചതിന്മേൽ ﴿وَأَوْلِيَائِهِ﴾ നിശ്ചയമായും അതു തോന്നിയവരും തന്നെയൊക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും പിശാചുക്കൾ അവർ സ്വകാര്യബോധനം നൽകുന്നു. അവരുടെ (ബന്ധു) മിത്രങ്ങളോടു തർക്കം നടത്തുവാൻ വേണ്ടി അവരെ നിങ്ങൾക്കു തർക്കം നടത്തുവാൻ വേണ്ടി. അവരെ നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്ന പക്ഷം നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ മുശ്റിക്കകൾ തന്നെയൊക്കുന്നു.

ജീവികളെ അറക്കുന്നതു അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിലായിരിക്കേണ്ടതാണു. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിലല്ലാതെ അറക്കുന്നതു താണിയവാസമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അതു ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ല. അതിനെതിരിൽ ഗുരൂപ്രചരണവും കൃതർക്കവും നടത്തിവരുന്ന ശത്രുനേതാക്കളാകുന്ന പിശാചുക്കൾ പറയുന്നതൊന്നും നിങ്ങൾ അനുസരിക്കരുതു. അനുസരിക്കുന്ന പക്ഷം അതു ശിർക്കു പ്രവർത്തിക്കലായിരിക്കും എന്നു സാരം. അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെ അനുവദനീയമാക്കലും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കു ദൈവത്വം കൽപിക്കലുമാണല്ലോ അതു.

അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയപ്പെടാത്തതു (مَا يَذْكُرُ اسْمَ اللَّهِ) എന്ന വാക്കിൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ നാമം പറഞ്ഞു അറക്കപ്പെട്ടതും, സ്വയം ചത്തതും, ആരുടെ നാമവും പറയാതെ അറക്കപ്പെട്ടതും ഉൾപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ നാമത്തിൽ അറക്കപ്പെട്ടതും സ്വയം ചത്തതും നിഷിദ്ധമാണെന്നു 2: 173; 5: 4; 6: 145; 16: 115 എന്നിവിടങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണു. ആരുടെ നാമവും പറയപ്പെടാതെ അറുത്തതിനെ സംബന്ധിച്ചു-അറുത്ത ആൾ മുസ്ലിമായിരുന്നാൽ തന്നെയും-പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ ഭിന്നഭിപ്രായമാണുള്ളതു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, അറക്കുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയാൻ- 'ബിസ്മി' ചൊല്ലൽ-നിർബന്ധമുണ്ടോ ഇല്ല എന്നതിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ടു. മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമായ പല മഹാൻമാരും അറക്കുമ്പോൾ ബിസ്മി ചൊല്ലൽ നിർബന്ധമാണെന്നും, മറന്നുകൊണ്ടായാലും, കൽപിച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ടായാലും ബിസ്മി ചൊല്ലാതെ അറക്കപ്പെട്ടതു ഭക്ഷിച്ചുകൂടാ എന്നുമുള്ള അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. ഈ വചനത്തിൽ നിന്നും മറ്റും മനസ്സു ലാകുന്നതും അതു തന്നെ. قُلْ (അതു താണിയവാസം തന്നെയാണു) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധയോടുകൂടുന്നു. ബലവത്തായ പല ഹദീസുകളും അതാണു കാണിച്ചു തരുന്നതും.

എന്നാൽ, ഇമാംശാഫി ഈ (റ) യുടെയും മറ്റു ചിലരുടെയും അഭിപ്രായം അറക്കുമ്പോൾ ബിസ്മി ചൊല്ലണമെന്നു നിർബന്ധമില്ല-അതു വേണ്ടപ്പോൾ കാര്യവും നല്ലതുമാണെന്നുള്ളതു-എന്നാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയപ്പെടാതെ അറുത്തതു (مَا يَذْكُرُ اسْمَ اللَّهِ) എന്ന വാക്കിന്റെ താൽപര്യം, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ അറക്കപ്പെട്ടതു (مَا لَمْ يَذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ) എന്നത്രെ അവരുടെ അഭിപ്രായം. താൾ 145-ാം വചനത്തിൽ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ അറക്കപ്പെട്ടതിനെപ്പറ്റിയാണു 'താണിയവാസം' (قُلْ) എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു. അതു പോലെ, ആ വിവരണ (قُلْ) എന്നുള്ളതു ഇവിടെയും അതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു-അല്ലാഹുവിന്റെ പേരു പറയാതെ അറുത്തതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചല്ല-എന്നും അവർ പറയുന്നു. കൂടാതെ, ആയിശാ (റ)യുടെ ഒരു ഹദീസും ഇതിൽ തെളിവായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നു. അതിങ്ങിനെയാണു; ചില ആളുകൾ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയോടു പറഞ്ഞു: 'അടുത്ത കാലത്തു ഇസ്ലാമിൽവന്ന ചില ജനങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ മാംസവും കൊണ്ടുവരുന്നു. അതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുമോ ഇല്ല (ബിസ്മി ചൊല്ലിയിരിക്കുമോ ഇല്ല) എന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയുകയില്ല. (ഇതു ഞങ്ങൾക്കു ഭക്ഷിക്കാമോ?)' തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ അതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറഞ്ഞു (ബിസ്മി ചൊല്ലി) ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.' (ബുഖാരി).

അപ്പോൾ, അറക്കുമ്പോൾ ബിസ്മി ചൊല്ലൽ നിർബന്ധമുണ്ടെങ്കിൽ, അതിന്റെ സൂക്ഷ്മാവസ്ഥ അന്വേഷിക്കാതെ അതു ഭക്ഷിക്കുവാൻ നബി (സ) അനുവാദം കൊടുക്കുമായിരുന്നില്ല. അവിശ്വാസികൾ അവരുടെ വിശ്വാസങ്ങളുടെയും മറ്റും പേരുകൾ പറഞ്ഞു കൊണ്ടു മാത്രം അറക്കുകയും, അതിനെ ന്യായീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായിരുന്നതുകൊണ്ടാണു അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ അറക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇത്രയും ശക്തിയായ ഭാഷയിൽ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ കാരണം. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾ അറക്കുമ്പോഴും അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറഞ്ഞു (ബിസ്മി ചൊല്ലി) കൊണ്ടു അറുത്താലേ ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടുള്ളുവെന്നു അതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കൂടാ. എന്തൊക്കെയാണു ഈ അഭിപ്രായത്തിനു ന്യായീകരണം. മുന്നാമതു അഭിപ്രായം ഇതാണു: മുസ്ലിംകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർ മറന്നുകൊണ്ടു ബിസ്മി വീട്ടുകളുടത്താൽ വിരോധമില്ല. കൽപിച്ചുകൂട്ടി വീട്ടുകളുടത്താൽ അതു നിഷിദ്ധമായിരിക്കും. ഇതു ഇമാംഅബൂഹനീഫ: (റ)യുടെയും മറ്റു ചില മഹാൻമാരുടെയും അഭിപ്രായമാകുന്നു. ഇതിന്റെ മുമ്പു പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തേക്കാൾ യുക്തമായിത്തോന്നുന്നതു ഇതാകുന്നു

... رَانَ الشَّيْطَانِ لِيُحَرِّقَ (നിങ്ങളോടു തർക്കം നടത്തുവാൻവേണ്ടി പിശാചുക്കൾ അവരുടെ മിത്രങ്ങളോടു സ്വകാര്യബോധനം നടത്തുന്നു.) എന്നു പറഞ്ഞതു-മുമ്പു സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ-അല്ലാഹു കൊലപ്പെടുത്തിയതു (ശവം) തിന്നുകൂടാ എന്നും, നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തിയതു (അറക്കപ്പെട്ടതു) തിന്നാമെന്നും പറയുന്നതു ശരിയല്ലെന്നും മറ്റു

കൊള്ളുകയും മൃഗങ്ങളും വാടിച്ചും തർക്കിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൂന്നും. ... رانطوا
(നിങ്ങൾ അവരെ അനുസരിക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങളും മൃഗങ്ങളാകുക തന്നെ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം വ്യക്തമാണു. അവരെ അനുസരിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം അവരെപ്പോലെ അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെ അനുവദനീയമാക്കുകയും, അല്ലാഹു അനുവദനീയമാക്കിയതിനെ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നാണല്ലോ. ഇതു ശിർക്കാണ് എന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. **وَأَنذَرُوا أَهْلَ الْبُيُوتِ أَزْوَاجَهُمْ وَبَنِيَّاهُمْ وَأَهْلَهُمْ** (അവർ-വേദക്കാർ- തങ്ങളുടെ പത്നീ-പുരുഷന്മാരെയും പുരോഹിതന്മാരെയും അല്ലാഹുവിനു പുറമെ മറ്റെവരുകളോടൊന്നിരിക്കുന്നു (9:31) എന്ന വ്യർത്ഥൻ വചനം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അവർ നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെയും അനുവദനീയമാക്കിയതിനെയും അതേപടി അനുസരിക്കലാണെന്നു നബി (സ) പ്രസ്താവിച്ചതു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അല്ലാതെ- ചില സാധാരണ താൽപര്യക്കാർ സമർത്ഥിച്ചു കാണാത്തതുപോലെ-അല്ലാഹു അല്ലാത്ത വല്ലവരെയും അനുസരിക്കുന്നതെല്ലാം ശിർക്കായിത്തീരുന്ന അർത്ഥത്തിലല്ലതന്നെ.

വിഭാഗം-15

122. നിർജീവനായിരുന്നിട്ട് നാം അവനെ ജീവിപ്പിക്കുകയും, നാം അവൻ ഒരു പ്രകാശം-അവൻ അതുമായി മനുഷ്യരിൽ നടക്കുമാറ്- ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവൻ (ഇങ്ങനെയുള്ള) ഒരുവനെപ്പോലെയാണോ?! അവന്റെ ഉപമ (അവൻ) അന്ധകാരങ്ങളിലാണ്; അതിൽ നിന്നു അവൻ (രക്ഷപ്പെട്ട്) പുറത്ത് കടക്കുന്നവനേയല്ല. [ഇങ്ങനെയുള്ളവനെപ്പോലെയാണോ അവൻ?]

അതുപോലെ, അവിശ്വാസികൾക്കു അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു മംഗിയായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

۱۲۲- أَوْ مَن كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ
وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي فِي النَّاسِ
كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ
لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا

كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

122. യാതൊരുവനോ ് അവനായിരുന്നു നിർജീവൻ (ശവം) എന്നിട്ടു നാമവനെ ജീവിപ്പിച്ചു അവനു നാം ആക്കുക (ഏർപ്പെടുത്തുക-ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു ഒരു പ്രകാശം, വെളിച്ചം ആകുംകൊണ്ടു (അതുമായി) അവനു നടക്കാം, നടക്കുമാറ് മനുഷ്യരിൽ, ജനങ്ങളിലൂടെ യാതൊരുവനെപ്പോലെ(യോ) അവന്റെ മാതിരി, ഉപമ അന്ധകാരങ്ങളിലാണു അവനല്ല പുറത്തുപോകുന്ന(കടക്കുന്ന)വനേ അതിൽ(അവയിൽ)നിന്നു അതുപോലെ, അപ്രകാരം മംഗിയായി (അലങ്കാരമായി) കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു അവിശ്വാസികൾക്കു അവരായിരിക്കുന്നതു അവർ പ്രവർത്തിക്കും.

അന്ധവിശ്വാസത്തിലും ദുരൂഹാരങ്ങളിലും മൂഴ്ചകൾ ഹൃദയവികാസവും, ആത്മീയബോധവും നശിച്ച ജീവശൂന്യമായിത്തീർന്ന ശേഷം, അതിൽനിന്നു വിമുക്തമായി സത്യവിശ്വാസവും, സന്മാർഗ്ഗവും പ്രാപിക്കുമാറ് വെളിച്ചം ലഭിക്കുകയും, ആ വെളിച്ചവുംകൊണ്ടു ജനങ്ങൾക്കു ഒരു മാതൃകയൊക്കുമാറ് അവരുടെ ഇടയിലൂടെ ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഒരു വിഭാഗം. തന്നിഷ്ടം, അജ്ഞത, ദുർന്നടപ്പ്, അവിശ്വാസം ആദിയായ അന്ധകാരങ്ങളിൽപെട്ട് സത്യവും സന്മാർഗ്ഗവും കാണാതെ നടക്കുന്നതിനിടയിൽ അവിശ്വാസികളായ മറ്റൊരു വിഭാഗം. ഈ രണ്ടു വിഭാഗക്കാരും തമ്മിൽ എങ്ങിനെ സമമാകും? എങ്ങിനെ പൊരുത്തപ്പെടും? അതു സംഭവമല്ല എന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ് അല്ലാഹു.

അന്ധവിശ്വാസം, സത്യനിഷേധം, ദുർമ്മാർഗ്ഗം ആദിയായവയെ ഇരുട്ട്, അന്ധത, ബധിരത, നിർജീവത-അഥവാ മരണം-ആദിയായവയോടും, സത്യവിശ്വാസം, കാര്യബോധം, സന്മാർഗ്ഗം ആദിയായവയെ വെളിച്ചം, കാഴ്ച, ജീവിതം ആദിയായവയോടും ഉപമിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രസ്താവനകൾ വ്യർത്ഥനിൽ പലമത്തും കാണാവുന്നതാകുന്നു.

ഹൃദയം ദൃഢിച്ചു തോന്നിയവാസങ്ങൾക്കു അടിക്കപ്പെട്ടവർക്കു തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതും പറയുന്നതുമെല്ലാം- അതത്ര നീചമോ നികൃഷ്ടമോ ആയിരുന്നാലും- നല്ലതും അലങ്കാരവുമായി തോന്നാലും, അതിൽ അമിതം കൊള്ളലും പതിവാണല്ലോ. അതാണു 'അവിശ്വാസികൾക്കു അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ഭംഗിയായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.' എന്നു പറഞ്ഞതു.

123. അപ്രകാരം, എല്ലാ രാജ്യത്തിലും അതിലെ കുറവുകളിൽ വലിയവൻമാരെ നാം ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു, അവരിൽ (കു)തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുവാനായിട്ട്.

(വാസ്തവത്തിൽ) അവർ അവരോടു തന്നെയല്ലാതെ (കു)തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നുമില്ല. അവർക്കു ബോധം വരുന്നില്ലതാനും.

۱۲۳- وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِيْ كُلِّ قَرْيَةٍ اَكْبَرًا
مُّجْرِمِيْهَا لِيَتَذَكَّرُوْا فِيْهَا
وَمَا يَذْكُرُوْنَ اِلَّا يَنْفِرِيْهِمْ
وَمَا يَشْعُرُوْنَ

123. ലിക്, അതുപോലെ, അപ്രകാരം ۱۲ നാം ആക്കി(ഏർപ്പെടുത്തി)യിരിക്കുന്നു ۲۱ എല്ലാ രാജ്യത്തിലും ۲۱ വലിയവൻമാരെ (മുപ്പൻമാരെ) ۱۲ അതിലെ കുറവുകളിലെ ۱۲ അവർ തന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ വേണ്ടി, ചതി പ്രയോഗിക്കുവാൻ ۱۲ അതിൽ ۱۲ അവർ തന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നുമില്ല ۱۲-۱۱ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിൽ (അങ്ങോടുതന്നെ) അല്ലാതെ ۱۲ അവർ അറിയുന്നില്ലതാനും, അവർക്കു ബോധം വരുന്നില്ല

അനധികാരത്തിലകപ്പെട്ട് തപ്പിത്തടഞ്ഞും, ചെയ്യുന്നതെല്ലാം, ചെയ്യണമെന്നു കരുതിയും, കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ പറ്റി കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. അതുപോലെ, സ്വയംനവും, ഉന്മൂലനുമായും ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയും, കൃതന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചും ജനങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്ന ദുഷ്ട നേരക്കളവാണു്. ഈ സമുദായത്തിലും ഈ നാളിലും മാത്രമല്ല, മുൻ പ്രവാചകന്മാർക്കും അവരുടെ അനുയായികൾക്കും അവരെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യങ്ങൾ അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രബോധനങ്ങൾക്കെതിരിൽ അതാക്കാർ നടത്തുന്ന എല്ലാ അടവുകളും അവർ പയറിക്കൊള്ളട്ടെ എന്നുവെച്ച് അല്ലാഹു അവരെ വിട്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിന്റെ അനന്തം ഫലം യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ തന്നെയാണ് അനുഭവിക്കുക. പ്രവാചകന്മാർക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും അവർ മൂലം പരാജയം സംഭവിക്കുവാനില്ല. പക്ഷെ, ആ അറിവും ബോധവും അവർക്കുണ്ടാകുന്നില്ല. എന്നു സാരം.

124. അവർക്കു വല്ലദുഷ്ടാദായവും (അഥവാ ലക്ഷ്യവും) വന്നാൽ, അവർ പറയും: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലുകൾ [ദൂതന്മാർ]ക്കു നൽകപ്പെട്ടതു പോലെ ഞങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെടുന്നതുവരേക്കും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല.'

അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണു്, തന്റെ 'റിസാലത്തു' [ദൈവത്വം] ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടുന്ന ഇടം (ഏതാണെന്നു).

۱۲۴- وَاِذَا جَاءَتْهُمْ اٰیَةٌ
قَالُوْا اِنْ تُوْمِنُوْنَ حَتّٰى تُوْتٰى
مِثْلَ مَا اُوْتِيَ رُسُلُ اللّٰهِ
اللّٰهُ اَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ

124. ۱۲-۱۱ അവർക്കു വന്നാൽ ۱۱ വല്ല ആയത്തും (ദുഷ്ടാദായം-ലക്ഷ്യം-വചനം) ۱۲ അവർ പറയും, പറയുകയായി ۱۲-۱ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയില്ല തന്നെ ۱۲-۱ ഞങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെടുന്നതുവരേക്കും (നൽകപ്പെടാതെ) ۱۲ യാതൊന്നുപോലെ ۱۲ നൽകപ്പെട്ടു ۱۲-۱ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലുകൾ (ദൂതന്മാർ)ക്കു ۱۱ അല്ലാഹു ۱۲ നല്ലവണ്ണം (ഏററം) അറിയുന്നവനാണു് ۱۲-۱ അവർ ആക്കേണ്ടും, ഏർപ്പെടുത്തുന്ന ഇടം ۱۲ അവന്റെ ദൈവത്വം

കുററം പ്രവർത്തിച്ചവർക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ എളിമതപവും, കഠിനശിക്ഷയും ബാധിക്കുന്നതാണു; അവർ (കു) തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചിരുന്നതു നിമിത്തം.

سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَكْرُمُونَ

ബാധിക്കും, വഴിയെ എത്തും എന്നർത്ഥം. കുററം പ്രവർത്തിച്ചവർക്കു സാ എളിമതപം, നിന്ദത, അൽപത ചെറുതും അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ശിക്ഷയും കഠിനമായ ശിക്ഷ അവരായിരുന്നതു നിമിത്തം കൊണ്ട് തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കും.

സത്യം തെളിഞ്ഞു കാണുമ്പോഴുള്ള തെളിവുകൾ എത്ര കണ്ടാലും അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. ദുഷ്ടാചാരവും, മർക്കുഷ്ഠിയും പിടിപെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ധിക്കാരവും, യാദൃച്ഛ്യവും വർദ്ധിക്കുകയാണല്ലോ ഉണ്ടാകുക. അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതൻമാരെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന ഈ ദസ്യവുകൾക്കു ലഭിച്ചതു പോലെയുള്ളതാണെന്നും ലഭിക്കാതെ ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും വിശ്വസിക്കുകയില്ല; എന്തുകൊണ്ടു അവരെപ്പോലെ തന്നെയും ദിവ്യസന്ദേശം ലഭിച്ചുകൂടാ? എന്തുകൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു മവക്കളെ അയച്ചുകൂടാ? അവർക്കു നൽകപ്പെട്ടതു പോലെയുള്ള ദുഷ്ട്വം ഞങ്ങൾക്കും എന്തുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കും നൽകപ്പെട്ടുകൂടാ? എന്നൊക്കെ അവർ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. അതിനാൽ അല്ലാഹു നൽകുന്ന മറുപടിയാണ് 'തന്റെ രാത്രി- 'റിസാലത്തു'-ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതു ഏവിക്കാണെന്നു അല്ലാഹുവിനു നല്ലപോലെ അറിയാം.' എന്ന വാക്യം. അതായതു, അതു ഏർപിക്കുവാനും ഏർപ്പെടുത്തുവാനും പറ്റിയവർ ആരാണു, എങ്ങിനെയുള്ളവരാണു എന്നൊക്കെ അവനാ ആദ്യം പറഞ്ഞു കൊടുക്കേണ്ടതു. അവനു തന്നെയാണു അതിനെപ്പറ്റി നന്നായി അറിയുക. യുക്തംപോലെ അവൻ അവൻ തന്റെ ചെറിയതുകൊണ്ടും എന്തു സാരം. പ്രവാചകത്വമെന്നതു ഏതെങ്കിലും യോഗ്യതകൊണ്ടോ പദവികൊണ്ടോ ലഭിക്കുന്നതു. അല്ലാഹുവിന്റെ കാരണവും കൊണ്ടു മാത്രം ലഭിക്കുന്ന ഒരു അനുഗ്രഹമാണത്. ചെറിയതുകൊണ്ടും കൊണ്ടും അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ പ്രത്യേകപ്പെടുത്തും. (2: 105; 3: 74). 'ഈ രാത്രി രാത്രിയായിലെക്കായിത്തന്നെ താഴെപ്പറയും-ഏതെങ്കിലും ഒരു മഹാനായ ആക്കു എന്തും ചെയ്തു ഈ ധർമ്മൻ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടു' എന്തെങ്കിലും ചോദിച്ച മുഗ്ദ്ധിക്കുകൾക്കു അല്ലാഹുനൽകിയ മറുപടി അതാണ് (അവരാരോ നിന്റെ ഏതെങ്കിലും കാരണവും ലഭിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു? (43: 32) എന്നാകുന്നു.

125. എന്നാൽ, ഏതൊരുവനെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ, അവന്റെ നെഞ്ചിനു [ഹൃദയത്തിനു] അവൻ 'ഇസ്ലാമി'ലേക്കു വികാസം നൽകുന്നു. ഏതൊരുവനെ വഴി പിഴവിലാക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ, അവന്റെ നെഞ്ചിനെ [ഹൃദയത്തെ] അവൻ ഇടുങ്ങിയതും ഞെരുങ്ങിയതാക്കുന്നു; (അതെ) അവൻ ആകാശത്തിലൂടെ കയറിപ്പോകുന്നതുപോലെ.

അതുപോലെ, വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ മേൽ അല്ലാഹു മേലാക്കു (അഥവാ ശിക്ഷ) ഏർപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

مَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصْعَقُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

125. എന്നാൽ ആർ, ഏതൊരുവൻ ചെറു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ ചെറു അവനെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുവാൻ, വഴി ചേർക്കുവാൻ ചെറു അവൻ വികാസം നൽകുന്നു, വിശാലപ്പെടുത്തും ചെറു അവന്റെ നെഞ്ചിനും, ഹൃദയത്തെ ചെറു ഇസ്ലാമിലേക്കു ചെറു വല്ലവനും, ആരെങ്കിലും ചെറു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ ചെറു അവനെ വഴിപിഴവിലാക്കുവാൻ, വഴി ഞെരുക്കുവാൻ ചെറു അവൻ ആക്കുന്നു ചെറു അവന്റെ നെഞ്ചു, ഹൃദയം ചെറു ഇടുങ്ങിയതും, കൂടുസ്സായതും ചെറു ഞെരുങ്ങിയ, വിഷമകരമായ ചെറു അവൻ കയറിപ്പോകുന്നതു(പ്രയാസപ്പെട്ടു കയറുന്നതു) പോലെ ചെറു ആകാശത്തിൽ ചെറു അപ്രകാരം, അതുപോലെ ചെറു അല്ലാഹു ആക്കുന്നു, ഏർപ്പെടുത്തുന്നു ചെറു മേലാക്കു (ശിക്ഷ) ചെറു യാതൊരുവരുടെ മേൽ ചെറു വിശ്വസിക്കാത്ത.

'സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക, വഴിചേർക്കുക, മാർഗ്ഗാർശനം നൽകുക, വഴികാട്ടുക' എന്നും മറ്റും സന്മാർഗ്ഗരൂപിതം അർത്ഥം നൽകപ്പെടാവുന്ന വാക്കാണ് 'ഹിദായത്തു' (هَدًى) ഹിദായത്തു പല തരത്തിലുണ്ടെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായവും അഹിബും സിദ്യ്യിക്കുക എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ഹിദായത്തു അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു മാത്രം ലഭിക്കേണ്ടതാണെന്നും മുമ്പു (സൂ: ഫാതിഹയിൽ വെച്ചു) നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഹിദായത്താണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹു ഹിദായത്തു നൽകുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു വികാസവും വിശാലതയും നൽകി ഇസ്ലാമിന്റെ വിശ്വാസാചാര മൂലകൾ അംഗീകരിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയും പ്രേരണയും അവൻ നൽകും. ഹിദായത്തിലാക്കാതെ വഴിപിഴവിൽ തന്നെ അവശേഷിക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അതെന്നും സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാരില്ലാതിരിക്കുകയും ഞെരുക്കി കൂട്ടുസ്സാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. അവൻ ഹിദായത്തു നൽകുന്നവരുടെയും, അല്ലാത്തവരുടെയും ലക്ഷണങ്ങൾ ഏറെക്കുറെ ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുമെന്നും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുമെന്നും പോലെയുള്ള വാക്യങ്ങളുടെ താൽപര്യത്തെക്കുറിച്ചു 117-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റുമായി ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മുമ്പു വിവരിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ كِتَابٌ خَالٍ (ആകാശത്തിലൂടെ കയറിപ്പോകുന്നതു പോലെ) എന്നു പറഞ്ഞതു. സത്യവിശ്വാസവും സന്മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ അവർക്കു അനുഭവപ്പെടുന്ന മനഃപ്രയാസത്തിന്റെ കാരിയും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ഒരു ഉപമയാകുന്നു. ആകാശത്തേക്കു കയറിപ്പോകൽ, എല്ലാകാലത്തും - അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ - വളരെ പ്രയാസമേറിയതാണെന്നു വ്യക്തമാണ്. മുൻകാലത്തു അന്തരീക്ഷത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുക ഒരു അസംഭവ്യ കാര്യമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നാലും ഇക്കാലത്തു അതു സംഭവ്യമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ എന്നു പറയപ്പെട്ടേക്കാം. ശരിയാണ്. എന്നാൽ, അതു ഒരു അസംഭവ്യ കാര്യമായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന മുൻകാലത്തുള്ളവർക്കു അതിലുള്ള പ്രയാസത്തെയും ഞെരുക്കത്തെയും സംബന്ധിച്ച് ഊഹിച്ചറിയേണ്ടിയിരുന്നു. ആധുനിക കാലത്തിലാകട്ടെ, അതിൽ എർപ്പെടുവാനിരിക്കുന്ന പ്രയാസവും ബുദ്ധിമുട്ടും അനുഭവം കൊണ്ടുതന്നെ അറിയാനായിരിക്കുകയാണ്. അന്തരീക്ഷത്തിലൂടെ മേൽപോട്ടു ഉയരും തോറും വായുവിന്റെ സാന്ദ്രത കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, കുറെ നാഴിക ദൂരം ഉയർന്നു കഴിഞ്ഞാൽ വായു നിശ്ശേഷം ഇല്ലാതാകുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനാൽ മേൽപോട്ടു കയറുംതോറും ആവശ്യമായ ജീവവായു ലഭിക്കാതെ നെഞ്ചിടുകയും അനുഭവപ്പെടുകയും അവസാനം ഹൃദയം മന്ദിച്ചു ജീവനാശത്തിനിടയാകുകയും ചെയ്യും. വിമാനങ്ങൾ ഒരു പരിധിവരെ മാത്രമേ ഉയരത്തിൽ പറപ്പിക്കുകയുള്ളൂവെന്നുള്ളതും, ഉപരിയാകാശ സഞ്ചാരികൾ തങ്ങളുടെ യാത്ര അവസാനിക്കുന്നതുവരെക്കാലമായ ജീവവായു യന്ത്രങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ ഒരുക്കിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതും അതു കൊണ്ടാണ്.

അപ്പോൾ مَرْحَلَةً خَيْرًا حَرَجًا (അവന്റെ നെഞ്ചു ഇടുങ്ങിയതും ഞെരുങ്ങിയതുമാകുന്നു.) എന്നു അല്ലാഹു ഉപമിച്ചു പറഞ്ഞതിന്റെ യഥാർത്ഥം: ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക! ഭൂത- വർത്തമാന- ഭാവികാല വ്യത്യാസം കൂടാതെ സകലകാര്യങ്ങളും അറിയുന്നവനാണല്ലോ അല്ലാഹു.

ഈ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യത്തിലേക്കു കൂടുതൽ വെളിച്ചം നൽകുന്ന ഒരു തിരുവചനമത്രെ സൂ: ഹുജുറാത്തിലെجَاءَ الْكَلْبَ الْبَيْتِ الْكَلْبِ എന്ന വചനം. അതിന്റെ സാരം:എങ്കിലും സത്യവിശ്വാസത്തെ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു ഇഷ്ടമാക്കിത്തരുകയും, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അതിനെ അവൻ അംഗീയാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും, അവിശ്വാസവും, തോന്നിയവാസവും അനുസരണക്കേടും നിങ്ങൾക്കു അവൻ വെറുപ്പാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അങ്ങിനെയുള്ളവരാണ് തന്റേടടുത്തവർ-അഥവാ സന്മാർഗ്ഗികൾ. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ദയവും അനുഗ്രഹവും മായിട്ടത്രെ അത്.' (ഹുജുറാത്ത: 7) ഇബ്നുഅബീഹംദീം, ഇബ്നുജരീർ (9) മുതലായവർ പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ഉദ്യമിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസു ഇപ്രകാരമാകുന്നു: റസൂൽ (സ) തിരുമേനി ഈ വചനം അറിയപ്പോൾ, സഹാബികൾ ചോദിച്ചു: 'ഈ വികാസം നൽകൽ എങ്ങിനെയാണ്?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഹൃദയത്തിൽ അല്ലാഹു ഇട്ടുകൊടുക്കുന്ന ഒരു പ്രകാശമാണത്.' അവർ ചോദിച്ചു: 'അതു മനസ്സിലാക്കാവുന്ന വല്ല അടയാളവും ഉണ്ടോ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഉണ്ട്. ശാശ്വത ജീവിതത്തിന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു (മനസ്സിനു) വീണ്ടു വിചാരമുണ്ടാകലും, കൃത്രിമ ഭവനത്തിൽ നിന്നു (മനസ്സു) വിട്ടുനിൽക്കലും, മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു മരിക്കുവാൻ തയ്യാറുണ്ടാകലുമാണത്.' (പ്രശ്നോത്തരങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ട ബേദായമുണ്ടായിരിക്കുകയും, ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം കൽപിക്കാതിരിക്കുകയും, മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി സ്വന്തം കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നു സാരം.)

126. ഇതാ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പാത-നേരെ ചൊവ്വായ നിലയിൽ-(സംഗ്രഹിത) ചെയ്യുന്നു. ഉററാലോചിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നാം 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കര വിശദീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

١٢٦- وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا
قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ

127. അവർക്കു അവരുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ സമാധാനത്തിന്റെ [ശാന്തിയുടെ] വേനകുമ്പോലായിരിക്കും; അവൻ, അവരുടെ കൈകാര്യ കർത്താവും. (അഥവാ രക്ഷാധികാരിയും) ആകുന്നു: (അതെ) അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം.

١٢٧- لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَهُوَ وَلِيُّهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

126. ഇതാ, ഇതു പാത, പാതയാണു നിന്റെ റബ്ബിന്റെ നേർക്കു നേരെയുള്ള (ചൊവ്വായ) നിലയിൽ നാം വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു ആയത്തു(ലക്ഷ്യം-ലക്ഷ്യം)കളെ നിന്റെ ജനതക്കു, ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നിന്റെ അവർ ഉററാലോചിക്കും. 127. അവർക്കുണ്ടു, ഉണ്ടായിരിക്കും സമാധാനത്തിന്റെ (ശാന്തിയുടെ) വേനം അവരുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ അവൻ, അവനാകട്ടെ അവരുടെ കൈകാര്യക്കാരനാകുന്നു, രക്ഷാധികാരിയാണു അവരായിരുന്നതു നിമിത്തം അവർ പ്രവർത്തിക്കും.

നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പാത (صراط) കൊണ്ടു വിവക്ഷ വ്യർത്ഥൻ മുഖേന അല്ലാഹു കാണിച്ചുതന്ന മത മാർഗ്ഗമാണെന്നു 153-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യവഹാരത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ദാരിലാ (സമാധാനത്തിന്റെ - അഥവാ ശാന്തിയുടെ-വേനം) എന്നു പറഞ്ഞതു സ്വർഗ്ഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഉററാലോചിക്കാത്തവർക്കു തെളിവുകൾ വിവരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഫലമില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണു 'ഉററാലോചിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന' വെന്നു പറഞ്ഞത്.

128. അവരെ മുഴുവനും അവൻ [റബ്ബ്] ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന ദിവസം! (അന്ന് അല്ലാഹു പറയും:) 'ജിന്നിന്റെ സമൂഹമേ! തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ മനുഷ്യരിൽനിന്നു (ആളുകളെ) അധികരി (ച്ചു പിഴ)പ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.'

١٢٨- وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا
لِيُعَذِّبَ الْجِنَّ
قَدْ اسْتَكْبَرْتُمْ مِنَ الْإِنسِ

മനുഷ്യരിൽനിന്നുള്ള അവരുടെ (ബന്ധു) മിത്രങ്ങൾ പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി; നീ ഞങ്ങൾക്കു നിശ്ചയിച്ചുവെച്ച അവധി ഞങ്ങൾ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.'

وَقَالَ أُولِيُّهُمْ قَوْمَ الْإِنسِ
رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ
وَبَلَّغْنَا آجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا

128. അവൻ അവരെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന ദിവസം. മുഴുവനും, എല്ലാവരെയും സമൂഹമേ ജിന്നിന്റെ നിങ്ങൾ അധികരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്, തീർച്ചയായും പെരുപ്പിച്ചു മനുഷ്യരിൽനിന്നു പറയും അവരുടെ മിത്രങ്ങൾ (ആൾക്കാരെ) മനുഷ്യരിൽനിന്നുള്ള ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി, ഉപയോഗമെടുത്തു ഞങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലരെ, ചിലരെക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു ഞങ്ങളുടെ അവധി ഞീ അവധിവെച്ച (നിശ്ചയിച്ച) ഞങ്ങളെ

അവൻ പറയും: 'നരകം നിങ്ങളുടെ പാർപ്പിടമാകുന്നു; അതിൽ (നിങ്ങൾ) നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട് - അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ.' നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് അഗാധജ്ഞനും, സർവ്വജ്ഞനുമാകുന്നു.

قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا
إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ٥

16 അവൻ പറയും 17 നരകം 18 നിങ്ങളുടെ പാർപ്പിട (വാസസ്ഥല)മാണു 19 സ്മി
രവാസികളായിക്കൊണ്ടു 20 അതിൽ 21 22 ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ 23 അല്ലാഹു 24 നിശ്ച
യമായും നിന്റെ റബ്ബു 25 അഗാധജ്ഞനാണു, യുക്തിമാനാകുന്നു 26 സർവ്വജ്ഞനാണു.

സൂഷ്കികളെയെല്ലാം 'മഹാശനി'ൽ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടിയശേഷം, ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ പരസ്പരം മിത്രബന്ധം പുലർത്തിപ്പോന്ന ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയും ആക്ഷേപിച്ചു അല്ലാഹു പറയുന്ന ചില വാക്കുകളും അവരുടെ മറുപടിയും അല്ലാഹു ഉദ്യോഗിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യരിൽ നിന്നു വളരെ അധികം ആളുകളെ നിങ്ങളുടെ ദുരുപദേശങ്ങൾക്കു വിധേയരാക്കി നിങ്ങൾ വഴിപിഴപ്പിച്ചുവല്ലോ എന്നു അല്ലാഹു ജിന്നുകളോടു പറയുന്നു. അവരുടെ സഹകാരികളും അനുയായികളുമായി വർത്തിച്ചിരുന്ന മനുഷ്യരെ ഇതു വിചാത്തിയിലാക്കുമല്ലോ. അവർ ദയനീയ സ്വരത്തിൽ കൂറ്റം സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടു മറുപടി പറയും: റബ്ബേ, ഞങ്ങൾ അന്യോന്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതു ശരിയാണ്, അങ്ങനെ, നീ ഞങ്ങൾക്കു നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ആയുധങ്ങൾക്കു കഴിച്ചുകൂട്ടി ഇതാ ഇവിടെ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. അഥവാ ഞങ്ങൾ ഇരുകൂട്ടരും അബദ്ധം പ്രവർത്തിച്ചുപോയി. ഞങ്ങൾക്കു പൊറുത്തു തരണമെന്നു താൽപര്യം. ശരി, എന്നി, നിങ്ങൾ ഇരുകൂട്ടർക്കും താമസിക്കുവാനുള്ള പാർപ്പിടം നരകമാണു.....ഇതായിരിക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ മറുപടി.

ജിന്നു വർഗ്ഗക്കാരായ പിശാചുക്കൾ മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ ദുർമ്മത്സവും, ദുഷ്പ്രേരണയും നടത്തുമെന്നും, ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങളും ദുർന്നടപ്പുകളും അവർക്കു അലങ്കാരമാക്കി കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും, മനുഷ്യരെ വഴി തെറ്റിക്കൽ പിശാചിന്റെ സ്ഥിരം രോഗിയായെന്നും അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചുവർത്തിച്ചറിയിക്കാനുള്ളതാണല്ലോ മനുഷ്യരാകട്ടെ, അവരുടെ ദുരുപദേശങ്ങൾക്കും ഇംഗിതങ്ങൾക്കും വഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരിൽ അദൃശ്യ ശക്തികളും, ദിവ്യത്വവും കൽപിച്ചുകൊണ്ടു അവരെ അനുസരിക്കുകയും, ആരാധിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതൊക്കെയാണു ഞങ്ങൾ അന്യോന്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

അവിശ്വാസികളുടെ നരകജീവിതം ശാശ്വതമായിരിക്കുമെന്നു (4: 169; 33: 65 മുതലായ) വ്യർത്തൻ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും, പല നബി വചനങ്ങളിൽ നിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാണ്. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ നരകവാസത്തെപ്പറ്റി 21 22 23 (അവരതിൽ ശാശ്വതരായിരിക്കും-അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ) എന്ന വാക്കിൽ ഷിവാക്കപ്പെട്ട കാലത്തെപ്പറ്റി വ്യർത്തൻ വ്യാഖ്യാനത്താൽ ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഖബറുകളിൽ നിന്നു എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടതു മുതൽ വിചാരണ കഴിഞ്ഞു നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതുവരെയുള്ള കാലമാണു ഷിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു എന്നത്രെ ഇബ്നു ജരീർ(റ) മുതലായ പലരും പറയുന്നത്. വേറെയും അജിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരം സൂറ: ഹൂദ് 107, 108 വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിക്കാം. 24 25 അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

129. അപ്രകാരം, അക്രമികൾ സമ്പാദിക്കുന്ന പ്രവ
ത്തിക്കുന്ന]തു നിമിത്തം അവരിൽ ചിലർക്ക് ചിലരോട്
നാം മൈത്രിയുണ്ടാക്കുന്നു.

١٢٩ وَكَذَلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ
بَعْضًا يَمْكَرُوا يَكْسِبُونَ ٥

129. 26 അതുപോലെ 27 നാം മൈത്രി (മിത്രബന്ധം) ഉണ്ടാക്കുന്നു 28 അക്ര
മികളിൽ ചിലർക്കു 29 ചിലരോടു 30 അവരായിരുന്നതു നിമിത്തം 31 അവർ സമ്പാദി
ക്കും (ചെയ്യു)തുകൂട്ടുക)

സത്യവിശ്വാസികൾ പരസ്പരം ബന്ധുചിത്രങ്ങളാണ്, (9:71); യഹൂദികളും (കിസ്ത്യാനികളും പരസ്പരം ബന്ധുചിത്രങ്ങളാണ്" (5: 54); മൂഹാജിറുകളും അൻസാരികളും പരസ്പരം ബന്ധുചിത്രങ്ങളാണ്" (8: 72); അവിശ്വാസികൾ പരസ്പരം ബന്ധുചിത്രങ്ങളാണ്" (8: 73); അക്രമികൾ പരസ്പരം ബന്ധുചിത്രങ്ങളാണ്" (45: 19) എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ, തോന്നിയവാസത്തിലും ദുർമ്മതികളിലും പരസ്പരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയും കുറിച്ച് അവതം ബന്ധുചിത്രങ്ങളാണെന്നും, ശിക്ഷയിൽ പങ്കാളികളാണെന്നും കഴിഞ്ഞവചനത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചു. അങ്ങനെ, ഇഹത്തിലെന്നപോലെ പരത്തിലും, പ്രവർത്തനത്തിലെന്നപോലെ ശിക്ഷയിലുമെല്ലാം അവർ പരസ്പരം ചിത്രങ്ങളാണെന്നു സാരം.

വിഭാഗം-16

130. 'ജിന്നുകളുടെയും മനുഷ്യരുടെയും സമൂഹമേ, നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളിൽ പെട്ട ദൂതൻമാർ വന്നില്ലേ? നിങ്ങൾക്കു എന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കൽ വിവരിച്ചു കൊണ്ടും, നിങ്ങളുടെ (ഇന്നത്തെ) ഈ ദിവസവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്കു മുന്നറിയിപ്പു നൽകിക്കൊണ്ടും' (എന്ന് അവരോടു പറയപ്പെടും)

അവർ പറയും: 'ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കെതിരെ (ഇതാ) സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരിക്കുന്നു.' ഐഹിക ജീവിതം അവരെ വഞ്ചിച്ചിരിക്കുകയാണു്. തങ്ങൾ അവിശ്വാസികളായിത്തന്നുവെന്ന് അവർ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കെതിരെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

يَسْخَرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسُ
الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِمَا نَزَّلْنَا
يَقْضُونَ عَلَيْكَ آيَاتِنَا
وَيُنذِرُونَكَ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا

وَأَلَّا تَشْهَدَنَا عَلَى أَنْفُسِنَا
وَعَنْتُنَا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
وَسَيِّدًا وَعَلَى الْغُيُوبِ
الَّذِينَ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ

130. സമൂഹമേ, കൂട്ടമേ جِنَّ وَالْإِنْسُ ജിന്നിന്റെയും മനുഷ്യന്റെയും സമൂഹം നിങ്ങൾക്കു വന്നില്ലേ رُسُلًا ദസ്യുക്കൾ, ദൂതൻമാർ فَمَنْ നിങ്ങളിൽനിന്നു, നിങ്ങളിൽ പെട്ട مِمَّنْ വിവരിച്ചു കൊണ്ടു فَمَنْ നിങ്ങൾക്കു آيَاتِنَا എന്റെ ആയത്തുകളെ بَيِّنَاتٍ നിങ്ങളെ അവർ താക്കീതു നൽകിക്കൊണ്ടും, മുന്നറിയിച്ചുകൊണ്ടും أَلَّا കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ مَا فَكُمْ നിങ്ങളുടെ ഈ ദിവസത്തെ يَوْمِكُمْ هَذَا അവർ പറയും فَيَقُولُوا ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചു عَلَى أَنْفُسِنَا ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളുടെ മേൽ (ഞങ്ങൾക്കുതന്നെ എതിരായി) عَنْتُنَا അവരെ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു عَلَى الْغُيُوبِ ഐഹിക ജീവിതം فَيَقُولُوا അവർ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുക, (പറയുക)യും ചെയ്തു فَيَقُولُوا അവരുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കെതിരിൽ كَانُوا അവരായിത്തന്നുവെന്നു كَانُوا അവിശ്വാസികൾ

കഴിഞ്ഞവചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ തുടർച്ച തന്നെയാണ് ഈ വചനവും. ആവശ്യമായത്ര തെളിവുകളും താക്കീതുകളും നൽകിക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു നേർക്കാർഗ്ഗം വിവരിച്ചു അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ അവർ ദസ്യുക്കളെ അയച്ചിരുന്നുവല്ലോ, പിന്നെ നിങ്ങൾ എന്തിനു ദുർമ്മതിഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചു? എന്നു ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ചോദിക്കും. അതൊക്കെ ശരിയാണ്, പക്ഷെ അതൊന്നും ഞങ്ങൾ ചെയ്തിരിക്കാത്തതെ വീഴ്ചപോകയാണുണ്ടാകുന്നത് എന്നു അവർ ഏതു പറയും. അങ്ങനെ അവർക്കു തന്നെ എതിരായി അവർ സ്വയം തെളിവു നൽകുന്നതാണ്. ഈ ഗതികേടിനു കാരണം ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ അവർ വഞ്ചിതരായി പാശ്ചാത്യ ജീവിതം മറന്നു കളഞ്ഞതാണ്. ഇല്ലാത്തവർക്കു കൃപാബദ്ധം വരുന്നത്, ആ മേധാമൂഢകളെ എന്തി പ്രയോജനമാണുകിട്ട എന്നു സാരം.

ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയും സംബോധന ചെയ്തു കൊണ്ടു 'നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ദൂതൻമാർ (റസൂലുകൾ) നിങ്ങൾക്കു വന്നില്ല' (مَلَأْنَا ٱلْأَرْضَ مِنكُمْ) എന്നു പോലിച്ചതിൽ നിന്നു മനുഷ്യരായ റസൂലുകളെപ്പോലെ ജിന്നുകളായ റസൂലുകളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണു വരുന്നത്. ഉപഹ്—ഹാക് (റ)ന്റെ അഭിപ്രായവും അതാണെന്നു കാണുന്നു. പക്ഷെ, ഭൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം, പ്രവാചകത്വം സിദ്ധിച്ച ദൈവദൂതന്മാർ എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള റസൂലുകൾ ജിന്നു വർഗ്ഗത്തിൽ ഇല്ല എന്നാകുന്നു. ٱلرَّسُولُ (റസൂൽ) എന്ന വാക്കിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം 'ദൂതൻമാർ' എന്നാണല്ലോ. മലക്കുകളെപ്പറ്റിയും 'റസൂൽ' എന്ന വാക്കു ഖുർആൻ (35: 1 ലും മറ്റും) ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ജിന്നുകളിലും മതോപദേശം നൽകുന്നവരും താക്കീതു നൽകുന്നവരും ഉണ്ടായിരുന്നതായും ഖുർആനിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ട്. (46: 29-32) ഇങ്ങിനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരർത്ഥത്തിലുള്ളവരായിരിക്കും ജിന്നുകളിലെ റസൂലുകൾ (ദൂതൻമാർ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ, രണ്ടു സമൂഹത്തെയും ഒന്നിച്ചു സംബോധന ചെയ്തു കൊണ്ടുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ, രണ്ടിലൊരു സമൂഹത്തിലെ—അഥവാ മനുഷ്യരിലെ റസൂലുകളെയും ആ റസൂലുകൾ മുഖാന്തരം മറ്റൊരാൾക്കും—അഥവാ ജിന്നുകൾക്കും—സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നതിനെയും ഉദ്ദേശിച്ചു അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. എന്നൊക്കെയാണു ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം. ജിന്നും ശൈത്താനെയും സംബന്ധിച്ചു സൂറത്തു അസ്സാഫ്ഫാത്തിന് ശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറുപ്പിൽ കൂറേ കൂടി വിശദീകരണം കാണാവുന്നതാണ്.)

131. അതു, വല്ല അക്രമവും നിമിത്തം നിന്റെ രബ്ബ് രാജ്യങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നവനല്ലെന്നുള്ളതിനാലാകുന്നു; അവയിലെ ആൾക്കാർ (വിവരമില്ലാതെ) അശ്രദ്ധരായിരിക്കെ.

١٣١- ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ لَّكَ مُمْهِلًا
الْقُرٰى يٰظَلَمَ وَاَهْلُهَا غٰفِلُوْنَ

131. ٱلْاِنَّ اِنَّ അല്ലാത്ത (ആയിരിക്കാത്ത)തിനാലാണു ٱلرَّسُولُ നിന്റെ രബ്ബു ٱلرَّسُولُ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ ٱلرَّسُولُ രാജ്യങ്ങളെ ٱلرَّسُولു വല്ല അക്രമം കൊണ്ടും, അനീതിയായിട്ടു ٱلرَّسُولു അതിലെ ആൾക്കാർ (ആയിരിക്കെ) ٱلرَّسُولു അശ്രദ്ധർ (ബോധമില്ലാത്തവർ)

ഓരോ രാജ്യക്കാർക്കും സത്യാസത്യം വിവരിച്ചുകൊടുക്കാതെയും, അവർക്കു അതിനെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവസരം നൽകാതെയും അവരുടെ അക്രമങ്ങൾ നിമിത്തം അവരെ ഓടിക്കലും അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുകയില്ല, അങ്ങിനെ നശിപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം അതു അനീതിയാണല്ലോ. അനീതി അല്ലാഹു ചെയ്കയില്ല തന്നെ. അതുകൊണ്ടാണു റസൂലുകളെ അയച്ചു എല്ലാവർക്കും ഉപദേശവും താക്കീതും നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു എന്നു സാരം.

132. എല്ലാവർക്കുമുണ്ടായിരിക്കും അവ(രവ)ർ പ്രവർത്തിച്ചതു മൂലം ചില പദവികൾ. അവർ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതിനെപ്പറ്റി നിന്റെ രക്ഷിതാവു അശ്രദ്ധനേ അല്ല.

١٣٢- وَلِكُلِّ دَرَجٰتٍ تَمَّ اَعْمَلُوْا
وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ
عَمَّا يَفْعَلُوْنَ

133. നിന്റെ രബ്ബ് (പരാശ്രയമില്ലാത്ത) ധന്യനും, കാരണശാലിയുമായുള്ളവനത്രെ.

١٣٣- وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ
اِنْ يَّشَآءْ يُّدْهِبْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ
مَا يَّشَآءُ كَمَا اَنْشَأَكُمْ
مِّنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ اٰخَرِيْنَ

അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളെ അവൻ പോക്കി (നശിപ്പിച്ചു) കളയുകയും, നിങ്ങളുടെ ശേഷം അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനെ അവൻ പിന്നാലെ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യും; (അതെ) മറ്റൊരു ജനതയുടെ സന്തതികളിൽ നിന്നായി നിങ്ങളെ അവൻ ഉണ്ടാക്കിയതുപോലെ.

134. നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തപ്പോൾ കാര്യം വരുന്നതുതന്നെയാണു്. നിങ്ങൾ (അവനെ) അസാധ്യമാക്കു് (പരാജയപ്പെടുത്തുന്നവരല്ല) താനും.

١٣٤- اِنَّ مَا تُوْعَدُوْنَ لَا يَتُّ
وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ

132. ഈ എല്ലാവർക്കുമുണ്ടു് **ما علمنا** അവർ പ്രവർത്തിച്ചതു മൂലം, പ്രവർത്തിച്ചതു സംബന്ധിച്ചു് **كبر** നിന്റെ റബ്ബു അല്ല **ما علمنا** അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി 133. **كبر** നിന്റെ റബ്ബു **الذي** ധന്യനത്രെ **محرر** കാരുണ്യശാലി, കരുണയുള്ളവനായ **ما علمنا** അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം **كبر** നിങ്ങളെ അവൻ പോക്കി (നശിപ്പിച്ചു) കളയും **ما علمنا** അവൻ പിന്നാലെ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യും, പകരവുമാക്കും **كبر** നിങ്ങളുടെശേഷം **ما علمنا** അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു് **ما علمنا** അവൻ നിങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിയതുപോലെ **ما علمنا** സന്തതികളിൽ നിന്നു് **ما علمنا** ജനതയുടെ **ما علمنا** വേറെ 134. **ما علمنا** നിശ്ചയമായും നിങ്ങളോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തപ്പോൾ കാര്യം വരുന്നതുതന്നെ **ما علمنا** നിങ്ങളല്ലതാനും **ما علمنا** അസാധ്യമാക്കുന്ന (പരാജയപ്പെടുത്തുന്ന)വർ

മാഹാര്യത്തരുടെയും കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചു-നല്ലതോ ചീത്തയോ ആയ-സംഗ്രഹപദവികൾ ലഭിക്കുന്നതാണ്. മാഹാര്യത്തരുടെയും കർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു അറിഞ്ഞും വീക്ഷിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. അവനു് ഒരു കാര്യത്തിലും ആരുടെയും ആശ്രയം വേണ്ടതില്ല. നിങ്ങൾ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നില്ലെന്നുവെച്ചു അവനു് ഒരു ദോഷവും ബാധിക്കുവാനില്ല. അതേ സമയത്തു് അവൻ വളരെ കാര്യങ്ങളു് ശീലനുകൂന്നും. അതുകൊണ്ടാണു് നിങ്ങളുടെമേൽ പെട്ടെന്നുള്ള നടപടിയെന്നും അവൻ എടുക്കാതിരിക്കുന്നതു്. വേണമെങ്കിൽ നിങ്ങളെ ഈ കൃത്യവത്തുനിന്നു തുച്ഛു് നീക്കി മാഹാര്യ കൂട്ടരെ തൽസംഗ്രഹത്തു കൊണ്ടുപര്യവാനും അവനു കഴിയും. മുൻകഴിഞ്ഞുപോയ ജനങ്ങളുടെശേഷം, അവരുടെ പിൻതലമുറകളായിട്ടാണല്ലോ നിങ്ങളെ അവൻ രംഗത്തുകൊണ്ടുവരുന്നതു്. പക്ഷെ, അവന്റെ കാര്യങ്ങളും നിമിത്തം അവനതു ചെയ്യാതിരിക്കുകയാണു്. പരാലോകം, ന്യായവിചാരണ, രചാശിക്ഷകൾ ആദിയായി പ്രവാചകന്മാർ മുഖേന നിങ്ങളോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തപ്പോൾ കാര്യങ്ങളെല്ലാം സംഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. അതിൽ സംശയിക്കേണ്ടതില്ല. അതൊക്കെ സംഭവിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിനെ പരാജയപ്പെടുത്തി രക്ഷപ്പെടാമെന്ന ധാരണ നിങ്ങൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ അതങ്ങു വിട്ടേക്കുക.

135. (നബിയേ) പറയുക: 'എന്റെ ജനങ്ങളെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സംഗ്രഹപ്രകാരം [നിലപാടനുസരിച്ചു] പ്രവർത്തിച്ചു കൊള്ളുവിൻ. നിശ്ചയമായും ഞാൻ (എന്റെ സ്ഥാനമനുസരിച്ചു) പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാകുന്നു. എന്നാൽ, പിറകെ നിങ്ങൾക്കറിയാറാകും, ആർക്കാണു് (ഈ ഐഹിക) ഭവനത്തിന്റെ (ശുഭ) പര്യവസാനം ആയിരിക്കുകയെന്നു്. നിശ്ചയമായും കാര്യം: അക്രമികൾ വിജയിക്കുകയില്ല.'

١٣٥- قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ
اِنَّيْ عَامِلٌ فَاَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ
مَنْ تَكُوْنُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ
اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُوْنَ

135. ഈ പറയുക **ما علمنا** എന്റെ ജനങ്ങളെ **ما علمنا** പ്രവർത്തിക്കുവിൻ **ما علمنا** നിങ്ങളുടെ സംഗ്രഹപ്രകാരം (നിലപാടനുസരിച്ചു) **ما علمنا** നിശ്ചയമായും ഞാൻ **ما علمنا** പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണു് **ما علمنا** എന്നാൽ (അപ്പോൾ), പിറകെ (വഴിയെ) **ما علمنا** നിങ്ങളറിയും, നിങ്ങൾക്കറിയാം **ما علمنا** ആരാണു് **ما علمنا** അവനായിരിക്കുക, ഉണ്ടാക്കുക **ما علمنا** അന്ത്യം, പര്യവസാനം, അവസാന ഫലം **ما علمنا** (ഈ) ഭവനത്തിന്റെ, വീടിന്റെ **ما علمنا** നിശ്ചയമായും അതു (കാര്യം) **ما علمنا** വിജയിക്കുകയില്ല **ما علمنا** അക്രമികൾ.

ഈ വചനത്തിന്റെ സാരം രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. (1) നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതിഗതികൾ മനസ്സിലാക്കി കഴിവതും നല്ലനിലയിൽ വർത്തിച്ചു പോരണം. ഞാനും ഏന്റെ സ്ഥിതി അനുസരിച്ചു വർത്തിച്ചു വരുന്നു. അപ്പോൾ, ഈ ജീവിതത്തിൽ നിന്നു സമ്പാദിച്ചതിന്റെ ഗുണഫലം വഴിയെ അനുഭവത്തിൽ വരും. അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കു വിജയം ലഭിക്കുവാനില്ല. സൽക്കർമ്മങ്ങൾക്കേ വിജയം ലഭിക്കൂ. (2) നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ നിലപാടും ഹിതവും അനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുക. ഞാനതു മൂടക്കുന്നില്ല. ഏന്റെ ഹിതവും നിലപാടും അനുസരിച്ചു ഞാനും പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളാം. അതിന്റെ ഫലം ഭാവിയിൽ നിങ്ങൾക്കറിയുമാറാകും. അക്രമികൾക്കു രക്ഷയില്ലെന്നു നിങ്ങളോർക്കണം. ആദ്യത്തെ വ്യാഖ്യാനം ഒരു സദുപദേശമെന്ന നിലക്കും, രണ്ടാമത്തേതു ഒരു താക്കീതു എന്നുള്ള നിലക്കുമുള്ളതായിരിക്കും. ഇതാണു വ്യത്യാസം.

136. വിളയായും, കാലികളായും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതിൽ നിന്നു ഒരു ഓഹരി അവർ അവനു ആക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടു അവർ പറയുകയാണ്: 'ഇതു അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ്'—(അതെ) അവരുടെ ജൽപനമനുസരിച്ചു, ഇതു ഞങ്ങളുടെ 'പങ്കാളികൾ'ക്കു [ദൈവങ്ങൾക്കു]ള്ളതാണു.'

എന്നാൽ, അവരുടെ 'പങ്കാളികൾ'ക്കുള്ളതു അല്ലാഹുവിലേക്കു ചേരുകയല്ല; അല്ലാഹുവിനുള്ളതാകട്ടെ, അവരുടെ 'പങ്കാളികളി'ലേക്കു ചേരുകയും ചെയ്യും.

അവർ വിധി കൽപിക്കുന്നതു വളരെ ചീത്ത!

۱۳۶- وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَ

الْأَنْعَامِ

نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ

وَهَذَا لِلشُّرَكَائِنَا

فَمَا كَانَ لَشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ

وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَيُوزِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ

سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ

136. അവർ ആക്കി (വെച്ചു), ഏർപ്പെടുത്തി ۞ അല്ലാഹുവിനു ۞ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതിൽ നിന്നു ۞ വിള (കൃഷി)യിൽനിന്നു, വിളയായിട്ടു ۞ കാലികളിലും ۞ ഒരു പങ്കു, ഓഹരി ۞ എന്നിട്ടു അവർ പറഞ്ഞു, പറയുകയാണ് ۞ ഇതു അല്ലാഹുവിനാണു ۞ അവരുടെ ജൽപനമനുസരിച്ചു, ജൽപനത്തിൽ ۞ ഇതു ۞ നമ്മുടെ പങ്കാളികൾക്കാണു ۞ എന്നിട്ടു (എന്നാൽ) ആയിത്തീർന്നതു ۞ അവരുടെ പങ്കാളികൾക്കു ۞ അതു (എത്തി) ചേരുകയല്ല ۞ അല്ലാഹുവിലേക്കു ۞ ആയിത്തീർന്നതോ ۞ അല്ലാഹുവിനു ۞ അതു ചേരുന്നു, ചേരും ۞ അവരുടെ പങ്കാളികളിലേക്കു ۞ വളരെ ചീത്ത, മോശം ۞ അവർ വിധിക്കുന്നതു

അറബികൾക്കിടയിൽ ചിരകാലമായി നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്ന ചില ദുരാചാരങ്ങളെയും, ശിർക്കപരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും കുറിച്ചാണു ഈ വചനത്തിലും, തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിലും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. കൃഷിയുൽപ്പന്നങ്ങളുടെയും, ആടുമാടൊട്ടകങ്ങൾ മുതലായവയുടെയും (സംസ്കാരവും, നിയന്ത്രണവും അല്ലാഹുവാണെന്നു അവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. എന്നാലും തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹാദി ദൈവങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹാശീസ്സുകൊണ്ടാണു അവയെല്ലാം തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നതെന്നും, അവയുടെ പ്രീതിയും 'ബർക്കത്തും' ഇല്ലാത്തപക്ഷം തങ്ങൾക്കു കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിക്കുമെന്നും ആയിരുന്നു അവരുടെ വിശ്വാസം. ചില മഹാത്മാക്കളെയും നേർച്ചക്കാരെയും സംബന്ധിച്ച് ഇതുപോലെയുള്ള ചില ധാരണകളും, വിശ്വാസങ്ങളും മുസ്ലിം പൊതുജനങ്ങളിലും വേരൂന്നിയിട്ടുള്ളതു ഒരു ദുഃഖസത്യമത്രെ. ചില പുതിയ ന്യായീകരണങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ച് ആ പഴയ ഓഹിലിയര സമ്പ്രദായങ്ങളെ ഇസ്ലാമീകരിച്ചു മുതലെടുക്കുവാൻ ഒരു വിഭാഗം പണ്ഡിതന്മാരും രംഗത്തുണ്ടെന്നുള്ളതാണു കൂടുതൽ ശോചനീയം. ആ മുശ്റിക്കുകൾ അവരുടെ ദൈവങ്ങൾക്കായി നീക്കിവെക്കുന്ന സ്വത്തുക്കൾ അവസാനം അവരിലുള്ള പുരോഹിത വർഗ്ഗത്തിലേക്കായിരിക്കും എത്തിച്ചേരുക. ഏറെക്കുറെ അതുപോലെയുള്ള കാര്യലാഭങ്ങൾ തന്നെയാണു ഇവരെയും അതിന്നു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്.

കൃഷിസംഗ്രഹങ്ങളിലും, മത്സ്യങ്ങളിലും ഒരു ഭാഗം അല്ലാഹുവിന്റെയും, മറ്റൊരു ഭാഗം അവരുടെ ദൈവങ്ങളുടെയും പേരിൽ അവർ തിരിച്ചുവെക്കും. അല്ലാഹുവിന്റെ ഓഹരിയിൽനിന്നുള്ള ലഭ്യം സാധുക്കൾക്കു ധർമ്മ

മായി നൽകും. ദൈവങ്ങളുടെ ഓഹരിയിൽനിന്നുള്ള വരുമാനം അവയുടെ പേരിലുള്ള നേർച്ച, ബലി, പൂജ മുതലായ വഴിപാടുകൾക്കും ചിലവഴിക്കും. ഇതു മടക്കം ആ ദൈവങ്ങളുടെ ക്ഷേത്ര പൂജാരികൾ തുടങ്ങിയ പൂജാഹിത വർഗ്ഗത്തിനാണ് ലഭിക്കുകയെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇങ്ങിനെ, അല്ലാഹു ഉൽപാദിപ്പിച്ചുകൊടുത്ത ഉൽപ്പന്നങ്ങളെ മുഴുവൻ അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കുകയും, അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെന്ന നിലക്കു സ്വന്തം ഏതു പയോഗിക്കുകയും ചെയ്യാതെ, അതിൽ ഒരു ഓഹരി മാത്രം അവന് അവർ നീക്കിവെക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, അവന്റെ സമൻമാരും പങ്കാളികളുമായി അവർ സങ്കൽപിച്ചുണ്ടാക്കിയ കൃത്രിമ ദൈവങ്ങൾക്കും ഓഹരി അവർ നിശ്ചയിച്ചുവെക്കുന്നു.

കാര്യം അവിടംകൊണ്ടും അവസാനിക്കുന്നില്ല. ദൈവങ്ങളുടെ ഓഹരിയെപ്പറ്റി അവർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുകയും നന്നായി ശുശ്രൂഷ നടത്തുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിന്റെ അടുത്തായി അത്രയൊന്നും ശ്രദ്ധ പതിക്കുകയില്ല. കാര്യം മുതലായ വല്ല കാരണത്താലും അല്ലാഹുവിന്റെ ഓഹരിയിൽനിന്നു ദൈവങ്ങളുടെ ഓഹരിയിലേക്കു വല്ലതും കൊഴിഞ്ഞു ചാടിപ്പോയാൽ അതു ദൈവങ്ങളുടേതായി കണക്കാക്കും. നേരെമറിച്ചു ദൈവങ്ങളുടെ ഓഹരിയിൽനിന്നു അങ്ങോട്ടു വല്ലതും കലർന്നുപോയാൽ ഈ നിയമം മട്ടില്ലതാനും. ദൈവങ്ങളുടെ ഓഹരിയിൽ നിന്നുള്ള വെള്ളം ആശ്രയിച്ചാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ ഓഹരിയിലെ വിള വളർന്നതെങ്കിൽ ആ വിളവും ഉപയോഗിക്കുന്ന അവകൾ ഏടുത്തും. മറിച്ചായാൽ ദൈവങ്ങളുടെ അവകാശത്തിൽ കുറവും വരുത്തുകയുമില്ല. ക്ഷാമം പോലെയുള്ള തർബ്ബന്ധിതാവസ്ഥകൾ നേരിട്ടാലും അല്ലാഹുവിന്റെ ഓഹരിയിൽ നിന്നല്ലാതെ, ദൈവങ്ങളുടെ ഓഹരിയിൽ നിന്നു അവയുടെ കോപശാപങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം നീമിത്തം-അവർ ഏടുത്തു പറയുമായിരുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ എന്തെങ്കിലും കാരണത്തൊഴൊല്ലി ദൈവങ്ങളുടെ ഓഹരിയെ മുതൽകൂട്ടു നൽകുവാനും അല്ലാഹുവിന്റെ ഓഹരിയെ നഷ്ടം വരുത്തുവാനുമായിരിക്കും അവർ ശ്രമിക്കുക. ഇതിനു അവർ പറയുന്ന കാരണം, അല്ലാഹു ധന്യനും, ദൈവങ്ങൾ ദരിദ്രരുമാണെന്നായിരിക്കും. ഇതെല്ലാം സൂചിപ്പിച്ചു കൊണ്ടാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ ഓഹരിയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ ൧൧൨ (അവരുടെ ഉൽപ്പന്ന പ്രകാരം) എന്നു അല്ലാഹു വിശദീകരിച്ചത്.

കന്നുകാലികളെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ സൂക്ഷ്മീകളായ അവയെ അവനു നേർച്ചയോ ബലിയോ ആക്കുന്നതിനു പകരം, അവയെ തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങൾക്കു നേർച്ച വഴിപാടുകളാക്കുകയാണവർ ചെയ്യുക. അറക്കുമ്പോൾ അവന്റെ നാമത്തിൽ അറക്കാനെ മറ്റു ദൈവങ്ങളുടെ നാമങ്ങളിൽ അറക്കുകയും ചെയ്യും. 'ബലി ദത്തം, സംതുലനം', ഹാമ്, വസവിലത്തം, എന്നിവയെപ്പറ്റി സൂ: മാതൃ: 100-ൽ പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. ഇങ്ങിനെ യുള്ള മതാനിയമാസങ്ങളെയാണു ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇവയെ, അല്ലാഹുവിനു പങ്കു കാരെ ഉണ്ടാക്കി ആരാധനകളർപ്പിക്കുകയെന്നതിനു പുറമെ, അല്ലാഹുവിനാണെന്നും ദൈവങ്ങൾക്കാണെന്നും ജീവിച്ചുകൊണ്ടു നീക്കിവെച്ച ഓഹരികളിൽപോലും പക്ഷദേവവും അനീതിയും കാണിക്കുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. അതാണ് അവസാനം ൧൧൩ (അവർ വിധി കൽപിക്കുന്നത് വളരെ ചീത്ത!) എന്നു പറഞ്ഞത്.

137. അതുപോലെ (ത്തന്നെ) മുശ്ശികുകളിൽ പെട്ട പലർക്കും അവരുടെ സന്താനങ്ങളെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നതു അവരുടെ പങ്കാളികൾ ഭംഗിയറക്കിക്കൊണ്ടിട്ടു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു: (അതെ) അവരെ അവർ നാശത്തിൽ പതിപ്പിക്കുവാനും, അവർക്കു അവരുടെ മതം (തിരിച്ചറിയത്തക്ക) കൂട്ടിക്കലർത്തുവാനും വേണ്ടി. [അതാണിതുകൊണ്ട് ഉണ്ടായിത്തീരുന്നതും.]

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരതു ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. ആകയാൽ, അവരെയും, അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിനെയും നീ (അങ്ങു) വിട്ടേക്കുക.

وَكُلُّكُمْ لَئِيْلٌ مُّكْتَرِبٌ ۖ
لَّئِيْلٌ مُّكْتَرِبٌ ۖ
لَّئِيْلٌ مُّكْتَرِبٌ ۖ
لَّئِيْلٌ مُّكْتَرِبٌ ۖ
لَّئِيْلٌ مُّكْتَرِبٌ ۖ
لَّئِيْلٌ مُّكْتَرِبٌ ۖ
لَّئِيْلٌ مُّكْتَرِبٌ ۖ
لَّئِيْلٌ مُّكْتَرِبٌ ۖ

137. ൧൧൨ അതുപോലെ ൧൧൩ ഭംഗിയറക്കി (അലങ്കാരമാക്കി)ക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു ൧൧൪ പലർക്കും, വളരെ ആൾക്കു ൧൧൫ മുശ്ശികുകളിൽനിന്നു ൧൧൬ കൊലയെ, വധിക്കുന്നതിനെ ൧൧൭ തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ ൧൧൮ അവരുടെ പങ്കാളികൾ ൧൧൯ അവരെ നാശത്തിൽ പതിപ്പിക്കുവാനും ൧൨൦ അവർ കൂട്ടിക്കലർത്തുവാനും ൧൨൧ അവരുടെ മതം, അവർക്കു ൧൨൨ അവരുടെ മതത്തെ, മതനടപടിയെ ൧൨൩ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ൧൨൪ അല്ലാഹു ൧൨൫ അതിവർ ചെയ്യുകയില്ലായിരുന്നു ൧൨൬ അതിനാൽ അവരെ വിട്ടേക്കുക ൧൨൭ അവർ കെട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നതിനെയും.

അറബി മുഗ്ദ്ധരികൾക്കിടയിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന അതിനികൃഷ്ടമായ മറ്റൊരു ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത്. ദാരിദ്ര്യം, അപമാനം, പ്രശോബ്ധം, യുദ്ധകാലത്തുണ്ടാകുന്ന ശല്യം ആദിയായവയെ ഭയന്ന് സ്വന്തം പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ വധിക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ ജീവനോടെ കഴിച്ചുകൂടുക. ഇതാണത്. കൂടാതെ, ദൈവങ്ങളെ പ്രീതിപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി- ഇക്കാലത്തു ചില അപരിഷ്കൃത വർഗ്ഗക്കാർ ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ- ആൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ബലി അർപ്പിക്കലും പതിവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ചിലർ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. അല്ലാഹു വിനോദം, പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ കൊല്ലുന്നതിനെപ്പറ്റി മാത്രമേ വർത്തനിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നുള്ളൂ. ജീവകാരുണ്യമോ, സ്വന്തം മക്കളോടുള്ള വാത്സല്യമോ, പിന്തുപെതലിന്നോടുള്ള ദയയോത്തോന്നാത്ത ഈ കടുംകൈ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അവർക്കു പ്രേരണ നൽകുന്നതു പിശാചുക്കളുടെ ദുർബ്ബാധനങ്ങളും, പുരോഹിത വർഗ്ഗത്തിന്റെ നിയമനിർമ്മാണങ്ങളുമായിരുന്നു. ഇവരാണ് ഇവിടെ 'പങ്കാളികൾ' (أَزْوَاجٌ) കൊണ്ടു വിവക്ഷ. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായ നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന ഇവരെ സ്വകുളാക്ഷകയാണല്ലോ അവർ ചെയ്യുന്നത്. പ്രസ്തുത നിയമോപദേശങ്ങൾ മൂലം അവർ ഇഹത്തിലും പാരത്തിലും കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നു. അതൊക്കെ മതനിയമങ്ങളായി തെറ്റിദ്ധരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അതല്ല- സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണു, അവർ ആ പങ്കാളികൾ- അവരെ നാഗത്തിൽ പതിപ്പിക്കുവാനും, അവരുടെ മതം അവർക്കു തിരിച്ചറിയത്താക്കുവാനും (لِيَرَوْا كَيْفَ يُبَدِّلُ اللَّهُ دِينَهُمْ أَوْ يُكَفِّرَهُمْ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ) എന്നു പറഞ്ഞത്.

അത്തരം ദുർവൃത്തികളൊന്നും അവർ ചെയ്യാതിരിക്കുകതന്നെ വേണമെന്നാണ് അല്ലാഹു നിഷ്ഠയിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ അവർ അതൊന്നും ചെയ്യുകയായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, നല്ലതും ചീത്തയും വിഭവചിട്ടരിതൃവാണുള്ള സൗകര്യവും, സാഹചര്യവും നൽകിക്കൊണ്ട് അവരുടെ ഹിതത്തിനു വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ് അല്ലാഹു. അതുകൊണ്ടു അവർ ചെയ്യുന്നത് ചെയ്യട്ടെ എന്നുവെച്ചു അവരെ അവഗണിച്ചു കളയുകയല്ല വേണ്ട. അവരുടെ മേലുള്ള നടപടി അല്ലാഹു എടുത്തുകൊള്ളും. എന്നിങ്ങനെ നബി (സ) ഈ ഉപദേശിക്കുകയാണു ആത്തിന്റെ അത്യുദാഗമം ചെയ്യുന്നത്.

138. അവർ പറയുകയാണു: ഇവ വിലക്കുപ്പെട്ടതായ ചില കാലികളും വിളകളുമാകുന്നു; അവരുടെ മൽപനമനുസരിച്ച് നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർല്ലാതെ അവ കേന്ദ്രിച്ചുകൂടാ- (വേറെ) ചില കാലികളും അവയുടെ പുറങ്ങൾ (സവാരിക്കു) നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (കൂടാതെ വേറെ) ചില കാലികളും; അവയുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം അവർ ഉച്ചരിക്കുകയില്ല; അവന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ] പേരിൽ കെട്ടിച്ചമച്ചുതൊണ്.

അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചു തൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനു അവൻ അവർക്കു (വഴിയെ) പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ

○ سَيَجْزِيَنَّهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

138. 138, അവർ പറയുകയും ചെയ്തു, പറയുകയാണു 138, ഇവ ചില കാലികളാണു 138, വിളയും, വിളകളും 138, വിലക്കുപ്പെട്ട 138, അവ കേന്ദ്രിക്കുകയില്ല, കേന്ദ്രിച്ചുകൂടാ 138, ഒഴികെ 138, നാം (ഞങ്ങൾ) ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർ 138, അവരുടെ മൽപനമനുസരിച്ചു 138, ചില കാലികൾ 138, നിഷിദ്ധം (നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) 138, അവയുടെ പുറങ്ങൾ, മുതുകുകൾ 138, ചില കാലികൾ 138, അവർ പറയുക (ഉച്ചരിക്കുക)യില്ല 138, അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം 138, അതിന്റെ മേൽ 138, കെട്ടിച്ചമച്ചു 138, അവന്റെ മേൽ (പേരിൽ) 138, അവർക്കു അവൻ (വഴിയെ) പ്രതിഫലം നൽകും 138, അവരായിരുന്നതിനു 138, കെട്ടിച്ചമക്കുക

139. അവർ പറയുന്നു: (ഇതാ) ഈ കാലികളുടെ വയറുകളിലുള്ളതു നമ്മുടെ ആണുങ്ങൾക്കു മാത്രമായുള്ളതും, നമ്മുടെ ഭാര്യമാർക്കു നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു.

അതു ചത്തതായിത്തന്നാൽ അവർ (എല്ലാവരും) അതിൽ പങ്കാളികളായിരിക്കും.

അവരുടെ (ഈ) വിവരണത്തിനു അവൻ അവർക്കു (വഴിയെ) പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അവൻ, അഗാധജ്ഞനാകുന്നു; സർവ്വജ്ഞനാകുന്നു.

140. തീർച്ചയായും, ഒരു വിവരവുമില്ലാതെ-മോഷത്തമായിട്ടു-തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ കൊല്ലുകയും, തങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയതിനെ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയിരിക്കുന്നു; (അതെ) അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കെട്ടിച്ചമച്ചു കൊണ്ട്.

തീർച്ചയായും, അവർ വഴിപിഴച്ചു പോയി; അവർ സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരായിരുന്നതുമില്ല.

۱۳۹- وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُنُورِنَا ۖ وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا ۚ وَإِنْ يَكُن مَّيِّتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ ۚ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفُهُمْ ۖ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝

۱۴۰- قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ ۚ

قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝

139. അവർ പറയുന്നു ഈ കാലികളുടെ വയറുകളിലുള്ളതു നമ്മുടെ ആണുങ്ങൾക്കു മാത്രമായുള്ളതാണ്, നമ്മുടെ ഭാര്യമാർക്കു നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു. അതാണെങ്കിലോ, ആകുന്നപക്ഷം ചത്തതും, ശവം എന്നാലവർ അതിൽ പങ്കാളികളാണു അവർക്കവൻ പ്രതിഫലം നൽകും അവരുടെ വിവരണത്തിനു നിശ്ചയമായും അവൻ അഗാധജ്ഞനാണു സർവ്വജ്ഞനാണു. 140. നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു കൊന്ന തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ മോഷത്തമായി, മോഷത്തത്താൽ ഒരു അറിയും (വിവരവും) ഇല്ലാതെ അവർ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്തു അവർക്കു നൽകിയതിനെ അല്ലാഹു കെട്ടിച്ചമച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ തീർച്ചയായും അവർ വഴിപിഴച്ചു അവരായതുമില്ല, ആയിരുന്നതുമില്ല. നേർക്കാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവർ

മുശ്ശരിക്കുകൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കി ആചരിച്ചു വന്നിരുന്ന പല ദുസ്സമ്പ്രദായങ്ങളും ആദ്യത്തെ രണ്ടു വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തു കാട്ടുന്നു. (1) പൊതു ഉപയോഗം തടയപ്പെടുകയും, തങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പില ആളുകൾക്കു മാത്രം ഉപയോഗം വേണ്ടെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു കുപ്പികളിൽനിന്നും കാലികളിൽനിന്നും (തപൂജാരികളും പുരോഹിതന്മാരും തന്നെ. അവർക്കു അതു ക്ഷേപിച്ചുകൂട്ടു എന്നർത്ഥം. (2) പുറത്തു കയറി സന്ധ്യയോടെ പാടില്ലെന്നു നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു കാലികളെ ദൈവങ്ങൾക്കു വഴിപാടാക്കിവെക്കുക. 'ബഹിറത്തു' പതിവുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. (3) അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിക്കപ്പെടാത്ത കാലികളെ ഏർപ്പെടുത്തുക. ഇതിൽ രണ്ടുതരം ഉണ്ട്: അറുക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം പറയാതെ, ദൈവങ്ങളുടെ നാമങ്ങളിൽ അറുക്കപ്പെടുന്നവയും, അറുക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല-പുറത്തു കയറിയോ മറ്റോ ഉപയോഗിക്കുമ്പോഴും-അല്ലാഹുവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിച്ചു കൂടാത്തവയും. ഈ രണ്ടാം തരത്തിൽപ്പെട്ട മൃഗങ്ങളുടെ പുറത്തു കയറി ഹജ്ജിനും പോയിക്കൂടായിരുന്നു. കാരണം, അവ വിഗ്രഹങ്ങൾക്കുള്ളതാകകൊണ്ടു അവയുടെ നാമം മാത്രമേ അവയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഉപയോഗിക്കാവൂ എന്നാണു സങ്കല്പം. (4) ചില കാലികളുടെ ഗർഭത്തിലുള്ള കുട്ടി ജനിച്ചാൽ-അതിനു ജീവനാണെങ്കിൽ-പുറപ്പെടുവാൻമാർക്കു മാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചുകൂട്ടു-സംരീകരണ പാടില്ല-എന്നു നിശ്ചയിക്കുക. അവയുടെ

പാലിനും ഈ പന്തി വിശേഷം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ജനിക്കുമ്പോൾ കൂട്ടിക്കുടിയ്ക്കുന്നില്ലാത്ത പക്ഷം ആണിനും പെണ്ണിനും തിന്നാമെന്നുമാണു വയ്പ. ഇതെല്ലാം തന്നെ, അവർ സ്വയം കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കി അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വെച്ചുകെട്ടി വരുന്ന ദുരാചാരങ്ങളാണെന്നും, അല്ലാഹു എല്ലാം കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും, എല്ലാറ്റിനും തക്ക ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കാതെ വിടുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു അവരെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നു.

ബുദ്ധിപരമായ ന്യായങ്ങളോ, രേഖാമൂലമുള്ള തെളിവുകളോ ഒന്നും കൂടാതെ-തന്നിവിധ്വംശിത്തമായി-അല്ലാഹു അന്യഗ്രഹിച്ചു നല്കിയ സ്വന്തം മക്കളെ വധിച്ചു കളയുകയും സ്വന്തം സ്വത്തുക്കളെ സ്വയം നിഷിദ്ധമാക്കുകയുമാണു അവർ ചെയ്യുന്നത്, ഇതാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽവെച്ചു കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ നിയമങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയും. ഇതുവഴി, അവർ അവർക്കുതന്നെ തീരാന്യത്കം വാശത്തുകയാണു ചെയ്യുന്നതെന്നു അവസാനത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഇഹത്തിലെ നഷ്ടം വ്യക്തമാണു്. തങ്ങൾക്കു താങ്ങും തണലുമായിരിക്കേണ്ടുന്ന അതു രണ്ടും അവർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടു. പരലോകത്തിലാകട്ടെ, രക്ഷക്കുള്ള സകല മാർഗ്ഗങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ടു. ശാശ്വതമായ നരകശിക്ഷക്കു അർഹരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അതെ, 'അവർ വഴിപിഴച്ചുപോയി. അവർ നേർക്കാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരായിരുന്നുമില്ല.' ഇബ്നൂ അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതായി ബുഖാരി (റ) ഉദ്യരിച്ചു്: 'അറബികളുടെ അച്ഛൻ അറിയുവാൻ നിനക്കു താൽപര്യം തോന്നുന്നുവെങ്കിൽ സൂറത്തുൽ-അൻആയിൽ നൂററിയു പ്പതിനു മീതെയുള്ള **لَا يَخْرُجُ عَلَيْكَ** എന്ന ഈ വചനം ഓതിക്കൊള്ളുക.' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതത്രെ വാസ്തവം!

വിഭാഗം-17

141. അവനത്രെ, ഉണ്ടാക്കിയവൻ:

പന്തലിൽ (പടർത്തി) ഉയർത്തപ്പെട്ടതും, പന്തലിൽ (പടർത്തി) ഉയർത്തപ്പെടാത്തതുമായ തോട്ടങ്ങളെയും, തിന്നാനുള്ള വിഭവം വ്യത്യസ്തമായ നിലയിൽ ഇറുത്തപ്പനയും, കപ്പനിയും, പരസ്പരസാദൃശ്യമുള്ളതും പരസ്പര സാദൃശ്യമില്ലാത്തതുമായ നിലയിൽ ഒലീവും, മാതളവും (എല്ലാം തന്നെ),

അതു (കായ്ച്ച) ഫലം നൽകുമ്പോൾ അതിന്റെ ഫലത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ; അതു കായ്ത്ത് (വിളവ്) എടുക്കുന്ന ദിവസം അതിന്റെ കടമ കൊടു (ത്തു തീർക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; അമിതം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യരുത്.

നിശ്ചയമായും അവൻ, അമിതം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല.

١٤١-وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ

جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ

وَعَايَرٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ

وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أُكُلُهُ وَالزَّيْتُونَ

وَالرُّمَانَ مُمْتَسَايَةً وَعَايَرٍ مَّتَشَابِهَةٍ

كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ

وَأَنذُوا بِحَقِّهِ يَوْمَ حَصَادِهِ ۚ

وَلَا تَسْرِفُوا ۚ

إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۝

141. അവനത്രെ യാതൊരുവൻ **لَا** ഉണ്ടാക്കിയ, നിർമ്മിച്ച **جَنَّاتٍ** തോട്ടങ്ങളെ **مَعْرُوشَاتٍ** ഉയർത്തിയുണ്ടാക്കപ്പെട്ട, പന്തലിൽ പടർത്തപ്പെട്ട **وَعَايَرٍ** ഉയർത്തപ്പെടാത്തതും **النَّخْلَ** ഇറുത്തപ്പനയും **وَالزَّرْعَ** കപ്പനിയും, വിളയും **مُخْتَلِفًا** വ്യത്യസ്തമായിക്കൊണ്ടും **أُكُلُهُ** അതിന്റെ കനി (തിന്നാനുള്ള വിഭവം) **وَالزَّيْتُونَ** ഒലീവും **وَالرُّمَانَ** മാതളവും, ഉറുത്താനും **مُمْتَسَايَةً** പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ളതായി **وَعَايَرٍ** പരസ്പര സാദൃശ്യമുള്ളതല്ലാത്തതും **مَّتَشَابِهَةٍ** തിന്നുകൊള്ളുവിൻ **كُلُوا** അതിന്റെ ഫലത്തിൽ നിന്നും **ثَمَرِهِ** അതു ഫലം നൽകിയാൽ, കായ്ച്ചാൽ **إِذَا أَثْمَرَ** കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുക **وَأَنذُوا** അതിന്റെ കടമ, അവകാശം **يَوْمَ حَصَادِهِ** അതിന്റെ കായ്ത്തിന്റെ (വിളവെടുപ്പ്) ദിവസം **بِحَقِّهِ** അതിനും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യരുതു **وَلَا تَسْرِفُوا** നിശ്ചയമായും അവൻ **لَا يُحِبُّ** ഇഷ്ടപ്പെടുക (സന്തോഷിക്കുക)യില്ല **الْمُسْرِفِينَ** അമിതം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ,

142. കാലികളിൽ നിന്നും (ഭാരം) ചുമക്കുന്നവയും, 'ഫർശും' [ചെറുതരം മൃഗങ്ങളും] (ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു).

നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു നൽകിയതിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ തിന്നു കൊള്ളുവിൻ; പിശാചിന്റെ കാലടികളെ നിങ്ങൾ പിൻപററുകയും ചെയ്യരുത്.

നിശ്ചയമായും അവൻ, നിങ്ങൾക്കു പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവാണ്

۱۴۲- وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً وَفَرْشًا

كُلُوا مِنَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ

وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ

إِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝

142. مِنْ الْأَنْعَامِ حَمُولَةً ۖ وَفَرْشًا ۚ ۱۴۲ ഭാരം വഹിക്കുന്നവയെയും ۱۴۲ 'ഫർശും' (ചെറുതരം മൃഗങ്ങളെയും) ۱۴۲ തിന്നു കൊള്ളുവിൻ ۱۴۲ നിങ്ങൾക്കു നൽകിയതിൽ നിന്നു ۶ അല്ലാഹു ۱۴۲ നിങ്ങൾ പിൻപററുകയും അരുതു ۱۴۲ കാലടികളെ ۱۴۲ പിശാചിന്റെ ۶ നിശ്ചയമായും അവൻ ۶ നിങ്ങൾക്കു ۶ ശത്രുവാണ് ۶ പ്രത്യക്ഷമായ (തനി)

ചിലതൊക്കെ അനുവദനീയവും (ഹലാലും), ചിലതൊക്കെ നിഷിദ്ധവും (ഹറാമും) ആക്കി വെർതിരിച്ചു കൊണ്ടും, ചിലതു ദൈവങ്ങൾക്കും ചിലതു തങ്ങൾക്കുമായി ഭംഗിച്ചുകൊണ്ടും ഈ മൃഗ്ഗങ്ങളെക്കൂടെയും തിരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിളകൾ, കായ്കനികൾ, മൃഗസമ്പത്തുകൾ ഇവയെല്ലാം മനുഷ്യർക്കു കേ്തിക്കുവാൻവേണ്ടി അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയ അനുഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. അതിൽ സാധ്യതയ്ക്കു കൊടുക്കേണ്ടുന്ന അവകാശം അതിന്റെ സമയത്തു കൊടുത്തുതീർത്തു ബാക്കിയെല്ലാം ദുതപയോഗപ്പെടുത്തുകയോ, മുർച്ചിനിമോഗം നടത്തുകയോ ചെയ്യാം അവർ പ്രയോജനപ്പെടുത്തേണ്ടതാണു എന്നൊക്കെയാണു അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിന്റെ തെളിവുകൾ. ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ അറബികളുടെ പ്രധാന ഉൽപന്നങ്ങളെയും, രണ്ടാമത്തേതിൽ പ്രധാന കാലി സമ്പത്തുകളെയും അവയിലുള്ള വൈവിധ്യങ്ങളെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു-എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതായതു -

(1) മുതിരിപോലെ പന്നലിൻമേലോ വൃക്ഷത്തിൻമേലോ പടർന്ന ഉയരത്തിൽ വളർന്ന വാഴത്തും, തിടലിലൂടെയോ, സ്വന്തംതടി മരത്തിലോ ആയി വളർന്ന വരുന്നതുമായ പല തൂണും, തോട്ടത്തും. (2) ഗുണം, മണം, രുചി, രൂപം ആദിയായവയിൽ പരസ്പരം വ്യത്യസ്തങ്ങളായ പലതരം ഈണപ്പനകളും കൃഷികളും, തോട്ടത്തും ഏതെങ്കിലും പാത്തതിൽ ഈണപ്പനത്തോടുകൂടും അല്ലാത്തതും ഉൽപെടുമെങ്കിലും അറബികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കൂടുതൽ പ്രാമുഖ്യം കൽപിക്കപ്പെടുന്നതാണല്ലോ ഈണപ്പനത്തോടും. കൂടാതെ, പിഞ്ചു, ചുള്ളി, മൂത്തതും, പച്ച, പഴുത്തതും, ഉണക്കിയതും എന്നീ വ്യത്യാസം കൂടാതെ ഏല്ലാ പ്രായത്തിലും അതിന്റെ ഫലം ആഹാരയോഗ്യവും മുചികരവുമാണുതാനും ഈണപ്പനയിലെ ജാതി വ്യത്യാസം നോക്കുമ്പോൾ വളരെയധികം തരങ്ങൾ അതിൽ കാണാം. കൃഷിയിൽപറഞ്ഞുള്ളവയെല്ലെന്തി? ആലോചിച്ചു നോക്കുക! (3) കറുപ്പിലും, ആകൃതിയിലും, സാദൃശ്യം തോന്നുമെങ്കിലും അചിയിലും നൻമയിലും മറ്റൊരുതരം, പരസ്പരം തീരെ സാദൃശ്യം തോന്നാത്തതുമായ പലതരം ലേവു വൃക്ഷങ്ങളും, മാതളച്ചെടികളും. മാതളപ്പഴത്തിന്റെ ഭംഗിയും പ്രയോജനവും സ്വാദ്യം പ്രസിദ്ധമാണ്. 'ലൈവത്തണ്ണി' എന്നു പറയപ്പെടാറുള്ള ലേവ്വെണ്ണ ഒരു ഔഷധ വസ്തുവെന്നതിൽ കവിഞ്ഞു നമ്മുടെ നാടുകളിൽ അതിനെപ്പറ്റി അധികം അറിഞ്ഞുകൂടാ. എങ്കിലും അറബി രാജ്യങ്ങളിൽ-ഫലസ്തീൻ മുതലായ വടക്കൻ അറബി പ്രദേശങ്ങളിൽ, കർക്കലങ്ങളിൽ, പ്രത്യേകിച്ചും-അതിന്റെ പ്രയോജനം വമ്പിച്ചതാകുന്നു. കറിയായും, ലേപനമായും, ഔഷധമായും, വിളക്കെണ്ണയായും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. (4) ആദ്യകരകളാകുന്ന കാലികളിൽ ഭാരം ചുമക്കുവാൻ പറ്റിയവയും, കേ്ഷണം, വാഹനം, മറ്റോ മൂതലായ ആവശ്യങ്ങൾക്കു പറ്റിയവയും.

فَرْشٍ (ഫർശ്) എന്ന പദത്തിനു പലരും പല വ്യാഖ്യാനമാണു പറഞ്ഞു കാണുന്നത്. 'വിരിപ്പാക്കപ്പെട്ടത്' അഥവാ വാഹനമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതും, അറക്കുവാൻ നിലത്തു കിടത്തപ്പെടുന്നതും-അറുത്തു തിന്നുവാൻ വേണ്ടി വളർത്തപ്പെടുന്നതും, മറ്റൊക്കെത്തു വിരിപ്പുണ്ടാക്കുന്നതു, ചെറുതരം മൃഗങ്ങൾ' എന്നും മറ്റുമാണവ. ചെറിയതരം മരങ്ങൾക്കും, ഞരറ്റുപോലെ പറന്നു നീൽക്കുന്ന സസ്യങ്ങൾക്കും, ചുള്ളി വിറകുകൾക്കും, മരുച്ചകിടം, ചീലർ വീട്ടുപകരണങ്ങൾക്കും ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കപ്പെടുകെന്നു നിഷ്പണ്ണങ്ങളിലും കാണാം. ഏല്ലാറ്റിലും തന്നെ അതിന്റെ സാക്ഷാൽ ഭാഷാർത്ഥമായ 'വിരിപ്പു' എന്ന അർത്ഥം പാടിഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭാരം വഹിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന മൃഗങ്ങൾ (۱۴۲) കേവലം വലുതായിരിക്കുമല്ലോ, അതിനെതിരിലാണു ഈ പദം ഇവിടെ ഉപയോഗിക്ക

പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന വസ്തുതയും, മേൽക്കണ്ട അർത്ഥങ്ങളിൽ പൊതുവെ ചെറുപ്പം കൂടി പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണു നാം അതിനു 'ചെറുതരം മൃഗങ്ങൾ' എന്നു മർദ്ദാർത്ഥം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. അതിനു തികച്ചും യോജിക്കുന്ന റൊവാക്കു മലയാളത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നില്ല.

തോട്ടങ്ങളെയും കൃഷിയെയും സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ **كرا من ثمرة اذا امر** (അതു ഫലം നൽകുമ്പോൾ അതിന്റെ ഫലം തിന്നുകൊള്ളുവിൻ) എന്നും, കാലികളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ **كرا ما رزقكم** (നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു നൽകിയതിൽ നിന്നു തിന്നുകൊള്ളുവിൻ) എന്നും പറഞ്ഞതു ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. ഇതെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചു തന്നതാണ്; എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ അവയിൽ ചിലതു നിഷ്ഠാധമാക്കുകയും, കൃത്രിമ ദൈവങ്ങളെ സങ്കല്പിച്ചു അവർക്കായി നീക്കിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു അക്രമവും നന്ദികേടുമാണല്ലോ എന്നൊരു സൂചന അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിൽ **واقرأ حرم حرا** (അതു കൊയ്തെടുക്കുന്ന ദിവസം അതിന്റെ കടമ കൊടുത്തു തീർക്കുവിൻ) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. തോട്ടകൃഷിയാകട്ടെ, ധാന്യ കൃഷിയാകട്ടെ, വിളവെടുപ്പു വേളയിൽ അതിൽ നിന്നു സാധുക്കൾക്കും ദരിദ്രർക്കും ദരവകാശം കൊടുത്തു തീർക്കേണ്ടുന്ന കടമയുണ്ട് എന്നാണു അതിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നത്.

ഈ വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. (1) ഇസ്ലാമിലെ നിയമപ്രകാരമുള്ള സകാത്തിനു പുറമെ നിലവിലുള്ള മറ്റൊരു കടമായാണിതു. ഇബ്നു ഉമർ, അത്വാള, മുജാഹിദ്, സിനുവ്ബനു ജുബൈർ (റ) മുതലായവർ ഈ അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു. ഇതനുസരിച്ചു വിളവെടുക്കുന്ന സമയത്തു വരുന്ന സാധുക്കൾക്കും പാവങ്ങൾക്കും അല്പം വല്ലതും കൊടുക്കൽ ഉടമസ്ഥനു നിർബന്ധമാകുന്നു. മുൻകാലത്തു ഒരു തോട്ടക്കാരൻ തങ്ങളുടെ തോട്ടത്തിൽനിന്നു വിളവെടുക്കുന്നതു സാധുക്കൾക്കും അറിയാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി രാത്രിയിൽ ഗുഹമായി വിളവെടുക്കുവാൻ പരിപാടിയിടുകയും, അവർ തോട്ടത്തിൽ ചെന്നപ്പോഴേക്കും ഒരു അത്യാഹിതം വഴി അല്ലാഹു അവരുടെ തോട്ടം നശിപ്പിച്ചുകളയുകയും ചെയ്ത സംഭവം സുറത്തുൽ ഖലമിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അനന്തരാവകാശ സ്വത്തുക്കൾ ഓഹരി ചെയ്യുന്ന സമയത്തു കൂട്ടംബങ്ങളും അനാഥകളും സാധുക്കളും സന്നിഹിതരായാൽ അവർക്കു അതിൽ നിന്നു വല്ലതും കൊടുക്കുകയും, നല്ല വാക്കു പറഞ്ഞു വീടുകയും വേണമെന്നു സൂറത്തുന്നിസാഇ 8ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (2) സകാത്തു നിർബ്ബന്ധമാക്കപ്പെട്ടതോടെ ഈ നിർബ്ബന്ധം ദുർബ്ബലപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. ഈ സൂറത്തു മക്കീ സുറത്താണല്ലോ. സകാത്തിന്റെ നിയമം അന്നു നിലവിലില്ല. മിക്കവാറും ഫിദ്യ രണ്ടാം കൊല്ലത്തിലാണു സകാത്തിന്റെ നിയമം ഉണ്ടായത്. അതിനുശേഷം ഈ കടമ നിലവിലില്ല. എന്നാലും അതൊരു നല്ല കാര്യമാണെന്നുള്ളതിൽ തർക്കമില്ല. ഇതാണ് ഇബ്നുഅബ്ബാസ്, മുഹമ്മദുബ്നുൽ ഫനഫിയ്യ, ഫസൻ, നഖ്തു, താഇസു, ഖത്താദ, ഉഫ്ഫ്-ഹാക് (റ) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായം. പണ്ഡിതന്മാരിൽ അധികവും ഇതാണു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതും. വിളവെടുക്കുമ്പോഴാണല്ലോ വിളവിന്റെ അളവും കൃത്യവും അറിയുന്നതും അതു കൈവശം വരുന്നതും. അതാണു കൊയ്തെടുക്കുന്ന ദിവസം കൊടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യമെന്നും ഇവർ പറയുന്നു. (3) ഈ കൽപന ഒരു നിർബ്ബന്ധ കൽപനയല്ല. കേവലം ഐച്ഛികമായ ഒരു കടമ മാത്രമാണ് എന്നത്രെ വേറെ ഒരു വിഭാഗം പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. പല നിലക്കും ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണു മുൻതൂക്കം കാണുന്നത്. (അല്ലാഹുവിനറിയാം.)

കൊയ്തെടുക്കുമ്പോൾ കടമ കൊടുത്തു തീർക്കണമെന്നു പറഞ്ഞതിനെത്തുടർന്നു **ولا تقرأ** (അമിതമാക്കുകയും ചെയ്യരുത്) എന്നുകൂടി അല്ലാഹു ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം ഉപയോഗിക്കുന്നതിലായാലും മറ്റുള്ളവർക്കു കൊടുക്കുന്നതിലായാലും അതു അമിതമാകുവാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. അമിതവ്യയത്തെപ്പറ്റി ഖുർആനിലും ഫദീസിലും വളരെയധികം വിരോധിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. **لا يقرأ المرء** (അമിതമാക്കുന്നവരെ അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഇവിടെയും ആ വിരോധത്തെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഉൽപന്നങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് കാലികളുടെ വീക്ഷയത്തിലാണ് മുശ്റിക്കകൾ കൂടുതൽ ദുരൂഹാരങ്ങളും ശീർക്കുകളും സ്വീകരിച്ചു വന്നിരുന്നത്. കൂടാതെ, കൃഷിയിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനങ്ങൾ ചില പ്രത്യേക കാലങ്ങളിൽ മാത്രം ലഭിക്കുന്നതും, കാലികളുടെ വരുമാനവും ഉപയോഗവും എല്ലാ കാലത്തും ലഭിക്കുന്നതുമായിരിക്കും. ഇതെല്ലാം കാരണമായിട്ടായിരിക്കാം കാലികളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അല്ലാഹു നൽകിയതിൽനിന്നു തിന്നുകൊള്ളുവിൻ **كرا ما رزقكم** എന്നു പറഞ്ഞു മതിയാക്കത്തെ പീശാചിന്റെ കാലികളെ പിൽപറ്റരുതെന്നും അവൻ നിങ്ങൾക്കു പ്രത്യക്ഷശത്രുവാണെന്നും **ولا تقرأ خراط** (... ടിപ്പി പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയത്. (അല്ലാഹുവിനറിയാം) കാലികൾ **فما**) എന്ന വാക്കിൽ ഏതെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നവയെന്നു അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്:—

143. (അതെ)എട്ടു ഇണകളെ (അവൻ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു). ചെമ്മരിയാടിൽ നിന്നു രണ്ടും, കോലാടിൽ നിന്നു രണ്ടും (ഇണകൾ).

പറയുക: '(ഇവയിലെ) രണ്ടു ആണിനെയോണോ അവൻ [അല്ലാഹു] നിഷിദ്ധമാക്കിയതു, അതല്ല-രണ്ടു പെണ്ണിനെയോ?!

അതല്ല—(ആ) രണ്ടു പെണ്ണിന്റെ ഗർഭാശയങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതിനെയോണോ?! ഒരു (ന്യായമായ) അറിവോടെ, നിങ്ങൾ എന്നോടു (ഒന്നു)വിവരം അറിയിക്കുവിൻ—നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ!'

144. ഒട്ടകത്തിൽ നിന്നു രണ്ടും, മാട്ടിൽ നിന്നു രണ്ടും (ഇണകളും).

പറയുക: '(ഇവയിലെ)രണ്ടു ആണിനെയോണോ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയതു, അതല്ല-രണ്ടു പെണ്ണിനെയോ?! അതല്ല—(ആ) രണ്ടു പെണ്ണിന്റെ ഗർഭാശയങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയതിനെയോണോ?!

അതല്ല, ഇതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു നിങ്ങളോടു 'വസിയ്ക്കൂ' ചെയ്തപ്പോൾ നിങ്ങൾ (ഒക്കൂ) സാക്ഷികളായി (ഹാജരുണ്ടായി)രുന്നുവോ?!

അപ്പോൾ, ഒരറിവുമില്ലാതെ, മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനായി അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമച്ചവനെന്നൊരു അധികം അക്രമി ആരാണുള്ളത്?!

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

١٣٣-ثَلَاثَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ
وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ

ثَلَاثَ الذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَوِ الْاُنثَيَيْنِ

أَمَّا اسْتَمَلْتُ عَلَيْهِ أَزْوَاجَ الْاُنثَيَيْنِ
فَيُتَوَنَّى بَعْلُهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ١

١٣٤-وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ

وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ

ثَلَاثَ الذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَوِ الْاُنثَيَيْنِ
أَمَّا اسْتَمَلْتُ عَلَيْهِ أَزْوَاجَ الْاُنثَيَيْنِ

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَضَعَكُمُ اللَّهُ فِي هَذَا

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ

١ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ٢

143. ثَلَاثَةَ أَزْوَاجٍ എട്ടു ഇണകളെ ثَلَاثًا ചെമ്മരിയാട്ടിൽ (നെയ്യാട്ടിൽ)നിന്നു اثْنَيْنِ രണ്ടു (എണ്ണം) مِنَ الْمَعْزِ കോലാട്ടിൽനിന്നും اثْنَيْنِ രണ്ടു (എണ്ണം) ثَلَاثَ الذَّكَرَيْنِ രണ്ടു ആണിനെയോ وَمِنَ الْبَقَرِ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കി ثَلَاثًا അതല്ല(അതോ)രണ്ടുപെണ്ണിനെയോ لَئِنْ അതല്ല യാതൊന്നിനെയോ اسْتَمَلْتُ عَلَيْهِ അതിനെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു أَزْوَاجَ الْاُنثَيَيْنِ രണ്ടു പെണ്ണിന്റെ ثَلَاثًا നിങ്ങളെനിക്ക് വിവരമറിയിക്കുവിൻ لَئِنْ വല്ല അറിവോടെയും, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു أَنْ كُنْتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ ثَلَاثًا സത്യവാൻമാർ, സത്യം പറയുന്നവർ. 144. وَمِنَ الْإِبِلِ ഒട്ടകത്തിൽനിന്നും اثْنَيْنِ രണ്ടു (എണ്ണം) وَمِنَ الْبَقَرِ മാട്ടിൽ നിന്നും اثْنَيْنِ രണ്ടു (എണ്ണം) ثَلَاثَ الذَّكَرَيْنِ രണ്ടു ആണിനെയോ وَمِنَ الْبَقَرِ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയതു ثَلَاثًا അതല്ല രണ്ടു പെണ്ണി നെയോ لَئِنْ അതല്ല യാതൊന്നിനെയോ اسْتَمَلْتُ عَلَيْهِ അതിനെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു أَزْوَاجَ الْاُنثَيَيْنِ രണ്ടു പെണ്ണിന്റെ ثَلَاثًا അതല്ല (അതോ) നിങ്ങളായിരുന്നോ لَئِنْ ഒക്കൂസാക്ഷികൾ, ഹാജരുള്ളവർ أَنْ كُنْتُمْ നിങ്ങളോടു വസിയ്ക്കു ചെയ്ത (കൽപിച്ച)പ്പോൾ لَئِنْ അല്ലാഹു لَئِنْ ഇതിനും, ഇതിനെപ്പറ്റി فَمَنْ أَظْلَمُ അപ്പോൾ (എന്നാൽ-എന്നിരിക്കെ) ആരാണു അധികം അക്രമി فَمَنْ أَظْلَمُ കെട്ടിച്ചമച്ചവനെന്നൊരു اللَّهُ അല്ലാഹു വിന്റെ മേൽ لَئِنْ വ്യാജം لَئِنْ അവൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി لَئِنْ മനുഷ്യരെ لَئِنْ ഒരു അറിവും (വിവരവും)ഇല്ലാതെ لَئِنْ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَئِنْ അവൻ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക (വഴിപേർക്കുക)യില്ല لَئِنْ ജനങ്ങളെ لَئِنْ അക്രമികളായ.

വിഷയത്തിലും ഘടനയിലും മുൻവചനങ്ങളുമായി ബന്ധമുള്ളതാണ് ഈ വചനങ്ങളും. കാലികൾ (الامم) അഥവാ ആടുമാടൊട്ടകങ്ങൾ ആകെ എട്ടു ഇനങ്ങളാണുള്ളത്. പെക്കരിയാടും, കോലാടും, ഒട്ടകം, മാടും എന്നീ നാലു വർഗ്ഗത്തിൽ ആണു് പെണ്ണുമായി ആകെ എട്ടു ഇനങ്ങൾ. ഇവയെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു് ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾക്കും, സവാരി മുതലായ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടി അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചു തന്നതാണ്. എന്നിട്ട് അവയിൽ ചില ആണി നെയും, ചില പെണ്ണിനെയും, ചില ഗർഭശിശുക്കളെയും നിങ്ങൾ നിഷിദ്യമാക്കിത്തള്ളുന്നു. അതൊക്കെ അല്ലാഹു കൽപിച്ച മതവിധികളെന്ന നിലക്കാണ് ചെയ്യുന്നതു്. അല്ലാഹു നിഷിദ്യമാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു് ഈ ഇനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ആണിനെയാണോ, അല്ല പെണ്ണിനെയാണോ, അല്ല പെണ്ണിന്റെ ഗർഭത്തിലുള്ളതിനെയാണോ? അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ എല്ലാ ആണും, അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാ പെണ്ണും, അല്ലെങ്കിൽ എല്ലാ ഗർഭസ്ഥശിശുവും, നിഷിദ്യമായിരിക്കേണ്ടതല്ലേ? ചിലതിനെ നിഷിദ്യമെന്നും, ചിലതിനെ അനുവദനീയമെന്നും വേർതിരിക്കുവാനുള്ള ന്യായമെന്താണ്? അല്ലാഹു അങ്ങിനെയുള്ള യാതൊരു നിയമവും കൽപിച്ചിട്ടില്ല. ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾക്കു് വാദമുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു് എന്താണു് തെളിവ്? അവൻ അതു് കൽപിച്ചുരുളിയപ്പോൾ നിങ്ങളതിനു് ദൃഷ്ടാന്തം ക്ഷീകളായി അവിടെ ഹാജരുണ്ടായിരുന്നുവേ? എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

ആക്ഷേപവും, പരിഹാസവും നിറഞ്ഞ ചോദ്യങ്ങൾ പോലെ ഉത്തരം മുട്ടിക്കുകയല്ല, ന്യായപൂർവ്വമോ പ്രമാണപരമോ ആയ വല്ല അടിസ്ഥാനവും അറിവും ഈ വിഷയത്തിൽ നിങ്ങൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അതൊന്നു് സമർപ്പിക്കുവിൻ എന്നു അവരെ അല്ലാഹു വെല്ലുവിളിക്കുകയാണ്. ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാർ അങ്ങിനെ ചെയ്തു വരുന്നതു കണ്ടു് ഞങ്ങളും അനുകരിച്ചുവെന്നല്ലാതെ മറ്റെന്താണ് അവർക്കു പറയുവാനുള്ളത്? ഇല്ല. ഒന്നുമില്ല. അപ്പോൾ, നാമമാത്രമെങ്കിലും യാതൊരു ന്യായവും കൂടാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളു പറഞ്ഞുണ്ടാക്കി മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയാണ് അവരിലുള്ള പുരോഹിത വർഗ്ഗം ചെയ്യുന്നതെന്നു സ്ഥൂഷം. ഇതിൽപ്പരം അക്രമവും അനീതിയും എന്താണ്? ഈ അക്രമം കൈവെടിഞ്ഞു് നേർത്താർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകത്തക്കവേളാകട്ടെ അവർക്കു് രക്ഷയില്ലതന്നെ.

വിഭാഗം-18

145. (നബിയേ) പറയുക: 'എനിക്കു് 'വഹ്യു' [ദിവ്യ ബോധനം] നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിൽ, ഭക്ഷിക്കു(വാൻ)ദ്ദേശിക്കുന്ന ഹറമുള്ള മേലും നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതായൊന്നും ഞാൻ കാണുന്നില്ല, അതു് [ഭക്ഷണം] ശവം, അല്ലെങ്കിൽ ചിന്തപ്പെട്ട രക്തം, അല്ലെങ്കിൽ പന്നിമാംസം—കാരണം, അതു മ്ളേച്ഛമാകുന്നു—അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കു വേണ്ടി ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ട [അറക്കപ്പെട്ട] തോന്നിയവാസം (എന്നിവ) ആയിരുന്നാലല്ലാതെ.

എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും (നിയമ ലംഘനം) കാക്ഷിക്കുന്ന വനല്ലാതെയും, അതിര വിട്ടവനല്ലാതെയും (അവ ഭക്ഷിക്കുവാൻ) നിർബ്ബന്ധിതനായിത്തീരുന്ന പക്ഷം, അപ്പോൾ, നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

145- قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ

فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

145. ് പറയുക 145 ഞാൻ കാണുന്നില്ല 11 എന്നിക്കു, എന്നിലേക്കു 12 ഒരു നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതും, ഹറാമാക്കപ്പെട്ടതുമെന്നും 13 ഒരു ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവന്റെമേലും 14 അതിനെ ഭക്ഷിക്കുന്ന 15 അതായിരുന്നാലല്ലാതെ 16 ശവം, ചത്തതു 17 അല്ലെങ്കിൽ രക്തം 18 ചിന്തപ്പെട്ട (ഒഴുകുന്ന) 19 അല്ലെങ്കിൽ മാംസം 20 പന്നിയുടെ 21 എന്താൽ (കാരണം) അതു 22 മ്ളേച്ഛമാണു് 23 അല്ലെങ്കിൽ തോന്നിയവാസം 24 ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ട 25 അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടി 26 അതിനെ, അതിൽ, അതുമൂലം 27 എന്നാൽ (എന്നി-അപ്പോൾ) ആരെങ്കിലും, വല്ലവനും 28 നിർബ്ബന്ധിതനായി (ഏകിൽ) 29 കാക്ഷിക്കുന്ന (തേടുന്ന-നിയമലംഘനം നടത്തുന്ന)വനല്ലാതെ 30 അതിര വിട്ടവനല്ലാതെയും 31 എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബു് 32 വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണു് 33 കരുണാനിധിയാണു്

ആഹാരത്തിനും മറ്റുമായി അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചു കൊടുത്ത ഉൽപ്പന്നങ്ങളിൽനിന്നും കാലികളിൽ നിന്നും ചിലതു ഹലാലും (അനുവദനീയവും), ചിലതു ഹറാമും (നിഷിദ്ധവും) ആക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മുഗ്ദികൾക്കുള്ളത് എന്നിങ്ങനെ ചില വിവരസന്ദർഭങ്ങളിലൊന്നും തന്നെ ഈ നാലു വസ്തുക്കളെല്ലാതെ മറ്റൊന്നും നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നില്ലെന്നു പറയുവാൻ നബി (സ) യോടു അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. മതനിയമം നിയമിക്കുവാനുള്ള അധികാരം അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു ഈ നാലിനു പുറമെ വല്ലതും നിഷിദ്ധമാണെന്നോ, ഈ നാലിൽ ഏതെങ്കിലും അനുവദനീയമാണെന്നോ പറയുവാൻ ആർക്കും അവകാശമില്ലെന്നു അല്ലാഹു.

ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ—ശവം, രക്തം, പന്നിമാംസം, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കു വേണ്ടി ശബ്ദം ഉയർത്തപ്പെട്ടതു (അഥവാ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പേരിൽ അറുക്കപ്പെട്ടതു) എന്നീ നാലു വസ്തുക്കൾ—മാത്രമേ ഭക്ഷിക്കാൻ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂവെന്നു സൂ:അൽബഖറ 173ലും, സൂ: മാഇദ: 4ലും ഇതിനുവ്യതിയാനം അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതു നാം കണ്ടു. താഴെ സൂ: നഹൽ 115ൽ വീണ്ടും വരുന്നുണ്ട്. മാഇദയിലെ വചനത്തിൽ ഈ നാലിനു പുറമെ, കൂടുതലുള്ളതും, വിണ്ണുചത്തതും മുതലായ ചില ഇനങ്ങൾക്കുപി പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവയെല്ലാം ശവത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതും, അതിന്റെ വിശദീകരണമായി പറയപ്പെട്ടതുമായെന്നു അവിടെ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായി. ഈ നാലിനെക്കുറിച്ചും അത്യാവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന വിവരങ്ങൾ പലതും സൂറത്തുൽബഖറയിൽ വെച്ചും, ചിലതെല്ലാം മാഇദയിൽവെച്ചും വിവരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ അതാവശ്യമല്ലെന്നു ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ, മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെടാത്ത ചില കാര്യങ്ങൾ ഈ വചനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെപ്പറ്റിയൊന്നു ഇവിടെ അൽപം വിവരിക്കുവാനുള്ളതു.

അവിടങ്ങളിൽ രക്തം (دم) എന്നു മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. ഇവിടെ അതിനെ ചിന്തപ്പെട്ടതു (دم من ذوات) എന്നു വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായതു, അറുവു മുതലായ, മുറിച്ചപ്പോൾ മറ്റൊരു ഷെകി വരുന്ന രക്തം എന്നർത്ഥം. അതുകൊണ്ട് ആ സ്ഥലങ്ങളിലും 'രക്തം' കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു ഷെകുവരുന്ന രക്തം (دم من ذوات) ആണെന്നും, മാംസത്തിൽ നിന്നും വേറിടാതെ അതോടുകൂടി നിൽക്കുന്ന രക്തക്കലർപ്പിനു വിരോധമില്ലെന്നും ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിൽ പന്നിമാംസം വിരോധിച്ചതിനു പ്രത്യേക കാരണമൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇവിടെ 'അതിനു കാരണം അതു മദ്ളെപ്ഫാമാണു (مذلة) ' എന്നു പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പന്നിമാംസം കഴിക്കുന്നവർക്കു അതു ഒരു ആസ്വാദ്യ വസ്തുവായി തോന്നാമെങ്കിലും അതു രോഗാശം കലർന്നതാണെന്നു പല വൈദ്യ വിശാരദന്മാരും സമ്മതിച്ചതാണ്. ഒരു പക്ഷെ, പ്രസ്തുത രോഗാശങ്ങളെ പരിശോധിച്ചു നീക്കം ചെയ്താൽ ഏതെങ്കിലും ശാസ്ത്രീയ പരിഹാരം ഉണ്ടെന്നു വന്നാൽ തന്നെയും അതൊരു മദ്ളെപ്ഫാ വസ്തുവാണെന്നു അതിനെപ്പറ്റി മനുഷ്യരാക്കാരും അറിയുന്നവനായ സ്രഷ്ടാവു പറയുമ്പോൾ—ആ മദ്ളെപ്ഫാതെയെക്കുറിച്ചു നമുക്കു വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതിരുന്നാൽ തന്നെയും—അതിൽ നമുക്കു അജ്ഞാതമായ ചില ദോഷവശങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. കാഷ്ടങ്ങൾ തുടങ്ങിയ മദ്ളെപ്ഫാ വസ്തുക്കൾ തിന്നുക പതിവായിരുന്ന മറ്റൊരു മുഗ്ദത്തെ പന്നിയെപ്പോലെ വേറെ കാണുവാൻ പ്രയാസം. അതോടുകൂടി മദ്ളെപ്ഫാ ശരീരാരോഗ്യത്തെ ബാധിക്കുന്നതു തന്നെയാവണമെന്നില്ല താനും. സ്വഭാവ വികാരാദികളെ ദൃഷ്ടിപ്പെടുന്ന വല്ല ദോഷങ്ങളും ആയിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. ഇതിനുദാഹരണമായി ചിലപണ്ഡിതന്മാർ ചിലതൊക്കെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാതെയുയില്ല. പന്നിമാംസം വിരോധിച്ചതിനു കാരണം അതു മദ്ളെപ്ഫാമായതാണെന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു കാഷ്ടം, മുത്രം മുതലായ മദ്ളെപ്ഫാമായ ഏറ്റവും മലിന വസ്തുക്കളും കേഷിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുകൂടി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. പ്രത്യേക കാരണമോ, തെളിവോ ഇല്ലാത്തപ്പോൾ, ദൃഷ്ടി സാധനങ്ങൾ പൊതുവെ നിഷിദ്ധമാണെന്നും, വിശിഷ്ട വസ്തുക്കൾ പൊതുവെ അനുവദനീയമാണെന്നുമുള്ളതു ഒരു പൊതുതത്വവുമാത്രം. (5:5; 7: 157 മുതലായവയും വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക)

മാഇദയിലെ ആയത്തിൽ, ഈ നാലു നിഷിദ്ധ വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞശേഷം അവയെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് 'അതൊക്കെ തോന്നിയവയെങ്കിലും (ظن) ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ നാമത്തിൽ അറുക്കപ്പെട്ടതിനെപ്പറ്റി മാത്രമാണു 'തോന്നിയവയെ' (ظن) ' എന്നു ഉപയോഗിച്ചതു. നിഷിദ്ധ വസ്തുക്കളെ ഉപയോഗിക്കുന്നതൊക്കെ തോന്നിയവയെ' തന്നെയെന്നെങ്കിലും അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ നാമത്തിൽ അറുക്കുന്നതു കൂടുതൽ ഗൗരവപ്പെട്ട കുറ്റമാണെന്നു ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. അൽബഖറയിലും, മാഇദയിലുമെന്ന പോലെ ഇവിടെയും നിർബ്ബന്ധിതാവസ്ഥ നേരിടുമ്പോൾ, നിയമലംഘനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമില്ലാതെ അത്യാവശ്യമായ തോതിൽ അവ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നു അവസാനം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതു സംബന്ധിച്ച വിശദീകരണം മുമ്പു കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ളതു ഇവിടെയും ഓർമ്മിക്കുക.

നാലു സൂറത്തുകളിലാണല്ലോ ഈ നാലു വസ്തുക്കളും നിഷിദ്ധങ്ങളായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. രണ്ടെണ്ണം മക്കി സൂറത്തുകളും രണ്ടെണ്ണം മദനി സൂറത്തുകളുമാകുന്നു. മക്കി സൂറത്തായ നഹ്ലിലും, മദനി സൂറത്തായ അൽബഖറയിലും ഈ നാലു വസ്തുക്കൾ മാത്രമേ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ (....محر ١٦) എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, മക്കി സൂറത്തായ ഈ സൂറത്തിൽ, ഈ നാലെണ്ണമല്ലാതെ വേറെ ഒന്നും നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടതായി എനിക്കു വ്യക്തമായി ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കണം (....محر ١٦) എന്നു നബി (സ) യോടു കൽപിക്കുകയാണു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു. മദനി സൂറത്തായ മാഇയിലാകട്ടെ, നിങ്ങൾക്കു അതിഭാരപിക്കപ്പെടുന്നതല്ലാത്ത മറ്റു കാലിജന്തുക്കൾ നിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (....محر ١٦) എന്നു (2-ാം വചനത്തിൽ) ആദ്യമാണു പ്രസ്താവിച്ചശേഷം പിന്നീടാണു (4-ാം വചനത്തിൽ) ഈ നാലു വസ്തുക്കൾ നിങ്ങൾക്കു നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (....محر ١٦) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. 2-ാം വചനത്തിൽ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കൾ 4-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്പെട്ട നാലെണ്ണും തന്നെയാണെന്നുള്ളതിൽ ആർക്കും ഭിന്നഭിപ്രായമില്ല താനും. ചുരുക്കത്തിൽ, ഈ നാലു വസ്തുക്കൾ മാത്രമേ കേഴ്ചിക്കൽ നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂവെന്നു ഈ നാലു സൂറത്തുകളിലും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഈ നാലിന്നു പുറമെയുള്ള വസ്തുക്കളൊന്നും തന്നെ നിഷിദ്ധമല്ലെന്നാണു മുൻഗാമികളിലും പിൻഗാമികളിലുമുള്ള ചില പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. സഹാബികളിൽ ഇബ്നു അബ്ബാസും, ഇബ്നു ഉമറും, ആയിശായും (റ) ഈ അഭിപ്രായക്കാരായിട്ടാണു അറിയപ്പെടുന്നത്. ഇമാം മാലിക്കും (റ) ഈ അഭിപ്രായക്കാരനാണെന്നു കാണുന്നു. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഇമാം റാസി (റ) യും ഇതാണു ബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

എന്നാൽ ഈ നാലു വസ്തുക്കൾക്കു പുറമെ ചില വസ്തുക്കൾക്കു നബി (സ) വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നതായി പ്രബലമായ ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാണു. ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്തുത അഭിപ്രായക്കാരായ പണ്ഡിതന്മാർ പറയുന്നതിന്റെ ചുരുക്കം. ഇതാണു: ഇസ്ലാമിലെ ഒരു സുസ്ഥിരമായ നിയമമെന്ന നിലക്കോ, കുറ്റകരമായ ഹറാം (നിഷിദ്ധം) എന്ന നിലക്കോ ഉള്ള വിരോധമല്ല ആ ഹദീസുകളുടെ താൽപര്യം. കേവലം വ്യത്തി കെട്ടതും, മതദ്വേഷം വെറുക്കപ്പെട്ടതും (....محر ١٦) എന്ന നിലക്കുള്ള വിരോധമാണതു. ആ ഹദീസുകളുടെ ചില രിവായത്തുകളിൽ, നബി (സ) വിരോധിച്ചു (....محر ١٦) എന്നും, ചിലതിൽ അതിനു പകരം, നബി (സ) ഹറാമാക്കി (....محر ١٦) എന്നും കാണുന്നു. ഇതിനു കാരണം, നബി (സ) വിരോധിച്ചതിന്റെ അർത്ഥം നബി (സ) നിഷിദ്ധ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചുവെന്നാണെന്നു അതിന്റെ നിവേദകന്മാർ ധരിച്ചതായിരിക്കുമെന്നു വ്യാഖ്യാതിക്കപ്പെടുന്നു.

പക്ഷെ സ്വന്തം യുക്തിക്കനുസരിച്ചു മതകാര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തുവൻ ബദ്ധ്യാപ്പാടു കാണിക്കാറുള്ള ചില ആധുനിക പണ്ഡിതന്മാർ പ്രസ്തുത ഹദീസുകളെപ്പറ്റി വിധി കൽപിക്കുന്നതു വേറെ രൂപത്തിലാകുന്നു. ഈ നാലു വസ്തുക്കൾ മാത്രമാണു നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കെ, നബി (സ) ആ നാലിന്നു പുറമെ വേറെ ചിലതും കൂടി വിരോധിച്ചുവൻ അവകാശമില്ല. അതുകൊണ്ടു അങ്ങിനെയുള്ള ഹദീസുകളൊന്നും സ്വീകാര്യമേ അല്ല. ഇതാണു അവരുടെ തീരുമാനം. ഇതു വാസ്തവത്തിൽ യാഥാർത്ഥ്യത്തിനു നേരെ താൽപര്യപൂർവ്വം കണ്ണടച്ചു ഇരുട്ടാക്കലാണെന്നു നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയുള്ള എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാകുന്നു. നബി (സ) യുടെ ഹദീസുകൾക്കു ഇവരുടെ അടുക്കൽ വലിയ നിലയും വിലയുമൊന്നും ഇല്ലെന്നുള്ളതിൽ നിന്നാണു ഈ മറുപടിയുടെ ഉദ്ഭവമെന്നു അവരുടെ പല പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

കുട്ടുപ്പിടികളിൽ നിന്നു ദത്തമുള്ളവ, നീണ്ട നഖമുള്ളവ- അഥവാ തോരപ്പല്ലുകൾ വഴി ജന്തുക്കളെ വെട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്ന മൃഗങ്ങളും, കാലിലെ നഖം ഉപയോഗിച്ചു ജന്തുക്കളെ വെട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്ന മാംസഭുക്കുകളായ പക്ഷികളും വീട്ടു കഴുത (വളർത്തു കഴുത) എന്നിങ്ങിനെ ചിലതുകൂടി നബി (സ) വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാണു പ്രസ്തുത ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു. അതുകൊണ്ടു ഈ നാലിന്നു പുറമെ അവയും ഭക്ഷിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവയായിട്ടാണു മുൻഗാമികളിലും പിൻഗാമികളിലുമുള്ള മുറിമുറം പണ്ഡിതന്മാരും എണ്ണിവരുന്നത്. നിഷിദ്ധതയെ ഖുർആൻ നാലെണ്ണത്തിൽ പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കെ, നബി (സ) അവക്കു പുറമെ ചിലതുകൂടി എങ്ങിനെ വിരോധിച്ചുവെന്ന സംശയത്തിനു അവർ പല മറുപടിയും നൽകുന്നുണ്ടു. അവയിൽ പ്രബലമായവയിൽനിന്നു ഇവിടെ ചുരുക്കി ഉദ്ധരിക്കാം:-

ഒന്ന്: ഈ നാലു വസ്തുക്കൾ മാത്രമാണു നിഷിദ്ധമായവ-നാലിന്നു പുറമെ യാതൊരു വസ്തുക്കളും അനുവദനീയമാണു-എന്നു പറയുമ്പോൾ, ആ അനുവദനീയ വസ്തുക്കൾക്കു ഒരു നിർവ്വചനമോ അതിന്റെ നയമോ ഇല്ലായെന്നുവരികെന്നുമാറ്റം. അഥവാ ഈ നാലെണ്ണത്തെ ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നതു ഏതിൽ നിന്നായിരിക്കുമെന്നു ആലോചിക്കേണ്ടതു

തൃണം. (*) ഈ നാലു മൂലാങ്കര സകല വസ്തുക്കളും കേഷിടം അനുവദനീയമാണെന്നു ആരും വാദിക്കുന്നില്ല. മദ്യോച്ഛാദവും മലിനവ്യമായതും വിഷവസ്തുക്കളും കേഷിച്ചുകൂടാത്തതാണെന്നു എല്ലാവരും സമ്മതിക്കും. അതിനു വ്യർത്ഥത്തിൽ നിന്നും ഹദീസിൽ നിന്നും തെളിവും ലഭിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, ആ നാലെണ്ണം ഒഴിച്ചുള്ള മൂലാങ്കര വസ്തുക്കളും അനുവദനീയമാണെന്നാണു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യമെന്നു വരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അപ്പോൾ, ഒന്നുകിൽ മുശ്റിക്കുകൾ ചിലതു നിഷിദ്യവും ചിലതു അനുവദനീയവുമാക്കി താം തിരിച്ചിരുന്ന വസ്തുക്കളിൽ നിന്ന്, അല്ലെങ്കിൽ ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളിൽ നിന്ന് ആ നാലെണ്ണം മാത്രം നിഷിദ്യമാക്കപ്പെടുകയും അവയിൽ ആ നാലെണ്ണമല്ലാത്തതൊക്കെ അനുവദനീയമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നു അതിന് അർത്ഥമാകുവാൻ തരമുള്ളൂ. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, പന്നിമാംസത്തിനു അതിൽ എന്തിനെ സ്ഥാനമുണ്ടായി? ഏതാ ചോദിക്കപ്പെടാം. ആടുമാടുകളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു ജീവിയാണിത് അത്. ഇത് പന്നിയെ കേഷിക്കാറുള്ളവർ ശബ്ദിച്ചു വരുന്നത്. ആ സ്ഥിതിക്കു മറ്റു മൂന്നിനെക്കുറിച്ചും പറഞ്ഞപ്പോൾ അതോടു ചേർത്തു പന്നിയെക്കൂടി ഏകുതാ പരയുന്നതിൽ അസാധ്യമായില്ല. ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളിൽ (أما) ത് പെടാത്ത ഒരു പ്രത്യേക ഇനമായതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് അതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം (ഈ വചനത്തിൽ) جحرى (കാരണം, അതു മദ്യോച്ഛാദമാണു) ഏതാ ഏകുതാ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും.

രണ്ടാം: നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ കർത്തവ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ لا يذبح ولا يذبح ولا يذبح — (അവർക്കു അദ്ദേഹം വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളെ അനുവദനീയമാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, മുതിച്ച വസ്തുക്കളെ അവരുടെമേൽ നിഷിദ്യമാക്കുകയും ചെയ്യും (7: 157) എന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നു. അപ്പോൾ, മദ്യോച്ഛാദവും ദുഷിച്ചതുമായ വസ്തുക്കളെന്നു നബി (സ) കാണുകയോ അവിടുത്തെക്ക് വഹിച്ചുകൂലം അറിയാതെ ചെയ്യുന്ന വസ്തുക്കളെ നബി (സ)ക്കു നിഷിദ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കാമെന്ന് ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു لا يذبح — لا يذبح لا يذبح لا يذبح — തങ്ങൾക്കു ഏതാണു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു ചോദി നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: നിങ്ങൾക്കു വിശിഷ്ട വസ്തുക്കൾ അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (5: 3) എന്നും പറയുന്നു. വ്യർത്ഥത്തിൽ ഏകുതാ പരയപ്പെട്ട ഈ നാലു മൂലാങ്കരയെല്ലാം അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നോ മറ്റോ പറയാതെ പൊതുവിൽ വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളെല്ലാം അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമാണു് ഈ വചനം കാണിച്ചു തരുന്നത്. പുരുഷത്തിൽ, വിശിഷ്ടമല്ലാത്തതും, മുതിച്ചതുമായ ചില വസ്തുക്കളെയാണ് പ്രസ്തുത ഹദീസുകളിൽ നബി (സ) വിരോധിച്ചതെന്നത്രെ ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ വ്യക്തമാകുന്നത്. പ്രാസം അവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. 'അല്ലാഹുവിന്റെ രസ്യൻ നിഷിദ്യമാക്കിയത് അല്ലാഹു നിഷിദ്യമാക്കിയതു പോലെത്തന്നെയാണു്' എന്നു നബി (സ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. (20: 8; 30: 31)

മൂന്നാം: ഈ നാലു വസ്തുക്കൾ മാത്രമേ നിഷിദ്യമുള്ളൂവെന്നു പ്രസ്താവിച്ചതാണു് മറ്റൊരു വചനങ്ങളുടെയും തൊട്ടു മുമ്പും പിമ്പും പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ കൂടി പരിശോധിക്കുന്നതുസർവ്വോചിതമായിരിക്കും. അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുള്ള വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളെ കേഷിച്ചുകൊള്ളുവാനും, അവനോടു നന്ദികാണിക്കുവാനും തൊട്ടു മുമ്പുള്ള വചനത്തിൽ ആഹ്വാനം ചെയ്തുകൊണ്ടാണു് അതിനെവരയിലും, നഹ്ലിലും ഈ നാലു വസ്തുക്കൾ മാത്രമേ നിഷിദ്യമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂവെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. സൂ: നഹ്ലിൽ അതിനെത്തുടർന്നു മുശ്റിക്കുകയും ചില നസ്തുക്കളെ ഹറാമും ഹലാലുമായി തെറ്റിപ്പറഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ചു ആക്രോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളാകുന്ന) കാലികളിൽ, നിങ്ങൾക്കു രാമിത്തൊഴിക്കപ്പെടുന്നതൊഴിച്ചു ബാക്കിയെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു ആദ്യം പറഞ്ഞശേഷമാണു് പിന്നീടു് ഈ നാലു വസ്തുക്കളും നിങ്ങൾക്കു നിഷിദ്യമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു സൂ: മാഇദിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കൂടാതെ, കാലികളിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്കു രാമിത്തൊഴിക്കപ്പെടുന്നതൊഴിച്ചു ബാക്കിയെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു സൂ: ഹജ്ജു 30-ാം വചനത്തിലും കാണാം. ഈ സൂറത്തിലാകട്ടെ, ഈ വചനത്തിന്റെ മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള പല വചനങ്ങളിലും പ്രധാന പ്രതിപാദ്യ വിഷയം തന്നെ, മുശ്റിക്കുകയും ചില കാലികളെ നിഷിദ്യമാക്കിയതിനെപ്പറ്റിയാണു് അത്. ഇതെല്ലാം കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളാകുന്ന കാലികളിൽ നിന്നും അല്ലെങ്കിൽ മുശ്റിക്കുകയും ഹറാമും ഹലാലുമാക്കി തരംതിരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നവസ്തുക്കളിൽ നിന്നും ഈ നാലെണ്ണത്തെ മാത്രമേ അല്ലാഹു നിഷിദ്യമാക്കിയിട്ടുള്ളൂവെന്നായിരിക്കും ഉദ്ദേശ്യമെന്നുവെക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ടു്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഈ നാലു വസ്തുക്കളും വ്യർത്ഥൻ മുഖേന ബന്ധിതവും സ്വപക്ഷവുമായി നിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മദ്യോച്ഛാദവും ഉപദ്രവകരവുമായ വസ്തുക്കൾ നിരോധിക്കപ്പെട്ടവയാണെന്നുള്ളതു് ഒരുപോതു തത്വവുമാണു്. അതു വിവാദിക്കാൻ നബി (സ) യുടെ കർത്തവ്യങ്ങളിൽ പെട്ടതാണെന്നു നിലക്കു നാലിനു പുറമെ മറ്റു ചില വസ്തുക്കൾ കൂടി നിരോധിക്ക

പ്പെട്ടവയാണെന്നു നബി (സ) നമുക്കു വ്യക്തമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, നാലിനു പുറമെ, ഹദീസുകളിൽ വല്ലതും വിരോധിക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നതിനെപ്പറ്റി ആശയക്കുഴപ്പത്തിനവകാശമില്ല.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഒന്നുകിൽ നല്ല വിശിഷ്ട വസ്തുക്കൾ (اتحاد) അനുവദനീയങ്ങളാണെന്നും, ദുഷിച്ചതും മറ്റെപ്രകാരമായതുമായ വസ്തുക്കൾ (اتحاد و جرح) നിഷിദ്ധങ്ങളാണെന്നുമുള്ള പൊതു തത്വത്തിന്റെ വിശദീകരണമാണെന്നും, നബി (സ) വിരോധിച്ചതായി ബലപ്പെട്ട ഫദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ള വസ്തുക്കളും—ഖുർആനിൽനിന്നും വ്യക്തമായി അറിയപ്പെട്ട ഈ നാലു വസ്തുക്കൾക്കു പുറമെ— നിഷിദ്ധങ്ങളായുണ്ടെന്നു വെക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ—മത ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ—ഈ നാലു വസ്തുക്കൾ മാത്രമേ പരിപൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂവെന്നും, ചില വസ്തുക്കളെക്കൂടി നബി (സ) വിരോധിച്ചിരിക്കുന്നതു ഈ നാലു വസ്തുക്കളെപ്പോലെ അല്ലെന്നു അവയും നിഷിദ്ധങ്ങളാണെന്നു അർത്ഥത്തിലല്ലെന്നും, കേവലം നന്നല്ലാത്തതും വെറുക്കപ്പെട്ടതും (مكره) ആണവ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണെന്നും വെക്കുക. എന്നല്ലാതെ—പ്രത്യേകമായ അൽപര്യം പുലർത്തുന്ന ആളുകൾ പറയുന്നതുപോലെ—ഖുർആനിൽ നിഷിദ്ധമാക്കിയ ഈ നാലു വസ്തുക്കൾക്കു പുറമെ നബി (സ) വല്ലതും വിരോധിച്ചതായി കാണുന്ന ഫദീസുകളെല്ലാം അടിസ്ഥാന രഹിതങ്ങളാണെന്നു വാദിക്കുന്നതിനു യാതൊരു ന്യായീകരണവും ഇല്ല.

ഈ രണ്ടു നിഗമനങ്ങളിൽ നാം ആദ്യം പൂർണ്ണമായിത്തന്നെ ചർച്ചചെയ്യാം. പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം. എങ്കിലും മുൻപ്രകാരം വചനങ്ങളോടും, കർമ്മശാസ്ത്ര നിഗമന (علم الاصول) തത്വങ്ങളോടും കൂടുതൽ യോജിച്ചു കാണുന്നതു രണ്ടാമതു പറഞ്ഞതാകുന്നു. രണ്ടിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നാണ് ശരിയെന്നു തോന്നുന്നവർ മറ്റൊരു അഭിപ്രായം ഉണ്ടാകരുതെന്നും പിഴച്ചവരുമായി ഗണിച്ചു കൂടാത്തതാണ്. ഹാമലല്ലെന്നു വന്നാൽ തന്നെയും ഈ നാലിന്നു പുറമെ, ബലപ്പെട്ട ഹദീസുകളിൽ വിരോധിക്കപ്പെട്ടു കാണുന്ന എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും വർജ്ജിക്കുന്നതാണു മുസ്ലിംകൾക്കു ഉത്തമമെന്നുള്ളതിൽ പണ്ഡിതന്മാരിൽ ആർക്കും സംശയമില്ല. ഒരു കൂട്ടർക്കു വിശിഷ്ടമെന്നു തോന്നുന്ന വസ്തു മറ്റൊരു കൂട്ടർക്കു മ്ളഹമായി തോന്നിയേക്കാം. അതുകൊണ്ടു വിശിഷ്ടമായതും, മ്ളഹമായതും കണിശമായി വേർതിരിക്കത്തക്ക മാറുണ്ട്. ഒട്ടില്ലതാനും. അതേ സമയത്തു നമ്മുടെ ചില ഹുഖഫാഹു (കർമ്മശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാർ) നിഷിദ്ധവസ്തുക്കളുടെയും, അനുവദനീയ വസ്തുക്കളുടെയും നീണ്ട പട്ടിക കൽ വിവരിച്ചു കാണുന്നതിനു മതിയായ ഒരു അടിസ്ഥാനവുമില്ലെന്നും, അതവരുടെ സ്വന്തം അഭിപ്രായം മാത്രമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാകുന്നു. والله اعلم بالصواب

146. യഹൂദികളായവരുടെ മേലാകട്ടെ, നബമുള്ള ഏല്യാററിനെയും നാം നിഷിദ്യമാക്കി; മാടിൽ നിന്നും ആടിൽ നിന്നും അവയുടെ കൊഴുപ്പുകളെയും അവരുടെമേൽ നാം നിഷിദ്യമാക്കി; അവയുടെ മുതുകുകളോ, കൂടലുകളോ വഹിച്ച [ഉൾക്കൊണ്ട] ഒത്ത, അല്ലെങ്കിൽ ഏല്യുമായി (പററി) കലർന്നതോ ഒഴികെ,

അതു, അവരുടെ ധീകാരം മൂലം അവർക്കു നാം പ്രതിഫലം നൽകിയതാണ്. നിശ്ചയമായും നാം സത്യം പറയുന്നവർ തന്നെ.

١٣٦- وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا
حَرَمْنَا كُلَّ دَمِي ظَفِيرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ
وَالْغَنَمِ حَرَمْنَا عَلَيْهِمْ شَحُومَهُمَا
إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا
أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ
ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ
وَأَنَا الصَّادِقُونَ ○

146. യാതൊരുത്തരുടെ മേലാകട്ടെ ഫലം യഹൂദികളായ (യഹൂദ നാമം സ്വീകരിച്ച) നാം നിഷിദ്ധമാക്കി كل ذي ظفر നഖമുള്ള ഏല്ലാറ്റിനെയും من البر മാട്ടിൽനിന്നും ആകിൽ നിന്നും حرما عليهم അവരുടെമേൽനാം നിഷിദ്ധമാക്കി حرما അവ രണ്ടിന്റെയും കൊഴുപ്പുകൾ لا ماحك അവയിൽ (ഉൾക്കൊണ്ട)തൊഴികെ ظهروها അവയുടെ (രണ്ടിന്റെയും) മുതുകുകൾ الخراف അല്ലെങ്കിൽ കൂടലുകൾ ارما اختلط അല്ലെങ്കിൽ കലർന്നതു بظم ഏല്ലിനോടു كذا അതു جزيام അവർക്കു നാം പ്രതിഫലം നൽകി (നൽകിയതാണു) ينفهم അവരുടെ ധിക്കാരം (അതിക്രമം-നിയമലംഘനം)കൊണ്ടു لا നിശ്ചയമായും നാം لصادقون സത്യം പറയുന്നവർതന്നെ.

147. (നബിയേ) എന്നി, നിന്നെ അവർ വ്യാജമാക്കുകയാണെങ്കിൽ പറയുക: 'നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവ് വിശാലമായ കാര്യങ്ങളുള്ളവനാകുന്നു; കുറ്റവാളികളായ ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് അവന്റെ ശര്യം (അഥവാ ശിക്ഷ) തട്ടി നീക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല.'

۱۴۷- فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَّبُّكُمْ
دُورٌ حَمِيَّةٌ وَأَسِعَةٌ
وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

147. ۱۴۷- എന്നി (എന്നാൽ) അവർ നിന്നെ വ്യാജമാക്കിയെങ്കിൽ ۱۴۷- എന്നാൽ പറയുക ۱۴۷- നിങ്ങളുടെ രബ്ബു ۱۴۷- കാര്യങ്ങളുള്ളവനാകുന്നു ۱۴۷- വിശാലമായ ۱۴۷- തട്ടിക്കളയ (തടുക്ക) ۱۴۷- ക്കൊടുക്കുകയുമില്ല ۱۴۷- അവന്റെ ശര്യം (ശക്തി-ശിക്ഷ) ۱۴۷- ജനങ്ങളിൽ നിന്നു ۱۴۷- കുറ്റവാളികളായ.

നഖമുള്ള വസ്തുക്കൾ (ظفر) കൊണ്ടുദ്വേദ്യം, ഭക്തം, ഭക്തപക്ഷി, വാത്തു, താരാവ് മുതലായവയെപ്പോലെ വിരലുകൾ-അല്ലെങ്കിൽ കൂട്ടമ്പുകൾ-പിളർന്നതല്ലാത്ത ജീവികളാണെന്നാണു ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനംകൾ പറഞ്ഞു കൊണ്ടുനൽകിയത്. ജീവികളെ വേട്ടയാടിപ്പിടിക്കുന്നതും അല്ലാത്തതുമായ എല്ലാത്തരം നഖമുള്ള വസ്തുക്കളും ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇല്ലെന്നും അഭിപ്രായങ്ങൾ വേറെയും കാണാം. നഖമുള്ള എല്ലാ ജീവികളും, ആടുമാടുകളുടെ മുതുകുകളിലേയും, കൂടലുകളിലേയും എല്ലുകളിലേയും പേർന്നു നിൽക്കുന്നതല്ലാത്ത കൊഴുപ്പുകളും യഹൂദികൾക്കു അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിരുന്നു. അവരുടെ നിയമ ലംഘനവും ധിക്കാരവും നിമിത്തം അവർക്കു നൽകിയ ഒരു ശിക്ഷയായിരുന്നു അത്. അഥവാ മുൻപ്രവാചകൻമാർ മുതൽക്കേ ഇസ്ലാമിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവന്ന സുസ്ഥിരമായ ഒരു മതവിധിയായിരുന്നില്ല അത്. ഇതാണു സത്യാവസ്ഥ. ഇതവർ സമ്മതിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നില്ലെങ്കിൽ അവരെ അറിയിക്കണം: അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യങ്ങളിന്റെ വിശാലത കൊണ്ടാണ് അവൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നത് അയച്ചു വിട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ അവൻ ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഭാവിയിൽ കുറ്റവാളികളെ അവൻ ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കുകയില്ല, എന്നൊക്കെയാണ് മേൽപറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. 'യഹൂദികളായവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം അവർക്കു അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചില വിശിഷ്ട വസ്തുക്കളെ അവരുടെമേൽ നാം നിഷിദ്ധമാക്കി' എന്നു സൂ: നീസാഇ 160ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ ഒരു വിശദീകരണമാണ് 146-ാം വചനം എന്നു പറയാം.

ഈ നിഷിദ്ധമാക്കലിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ-ഇവിടെയും സൂറത്തുനീസാഇലും-'യഹൂദരായവരുടെ ۱۴۷ (ظفر) മേൽ' എന്നാണ് അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അഥവാ മറ്റു പല സന്ദർഭങ്ങളിലും കാണാവുന്നതുപോലെ 'വേദക്കാരുടെ മേൽ' എന്നോ, 'ഇസ്രാഇലുകൾക്കു മേൽ' എന്നോ പറഞ്ഞില്ല. മൂസാ (അ) നബിയുടെ കാലത്തോ അടുത്ത കാലങ്ങളിലോ യഹൂദികൾ എന്ന പേർ ഇസ്രാഇലുകൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. പിൽക്കാലങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് അവർ ആ പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടതും, അവരുടെ രിബ്ബിമാരാൽ (മതനേതാക്കളാൽ) ക്രോധീകരിക്കപ്പെട്ട യഹൂദ നിയമ താരാത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ അവകാശമില്ല. പക്ഷെ, താരാത്താണെന്നു വാദിക്കപ്പെടാറുള്ള ബൈബിളിലെ പുസ്തകങ്ങളിൽ ഭക്തം, മുമ്പിൽ, കൃഷിയുമായും മുതലായവയും, ആടിന്റെയും മാടിന്റെയും കൊഴുപ്പും (മേട്രസ്) കേഷിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണെന്നു കാണുന്നുമുണ്ട്. (ലേവ്യർ: 11ൽ 4-8; ആവർത്തനം: 14ൽ 7, 8; ലേവ്യർ: 7ൽ 23-25 നോക്കുക) പിൽക്കാലത്ത് അവരുടെ പണ്ഡിത പുരോഹിതൻമാരാൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട മത നിയമങ്ങളും, വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾക്കു അവർ നൽകി വന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങളും വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ അതിന്റെ മൂലത്തോടു ചേർത്തു വേദഗ്രന്ഥമെന്നാണ് അവർ സ്വീകരിച്ചു പോന്നിട്ടുണ്ട്. നിലവിലുള്ള ബൈബിളിലെ പല ഭാഗങ്ങളും അങ്ങിനെയുള്ളവയാകുന്നു. അക്ഷുതത്തിൽ ഇതു പിന്നീടു എഴുതിച്ചേർത്തതായിരിക്കണം. വേദക്കാർ ഈ വാസ്തവം സമ്മതിക്കുവാൻ മടിച്ചേക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. പക്ഷേ, ചില കേഷ്യവസ്തുക്കൾ തങ്ങൾക്കു നിഷിദ്ധമാണെന്ന് വേദക്കാർ വാദിച്ചപ്പോൾ, നിങ്ങൾ പറയുന്നതു സത്യമാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ താരാത്തു കൊണ്ടുവന്ന് അതൊന്നു വായിക്കുവാൻ (...۱۴۷ ۱۴۷) എന്നു അവരെ വെല്ലുവിളിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി(സ) യോടു കൽപിച്ചതും അവർക്കതിനു കഴിയാതെ ചില ഉപായങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചതും സൂ:ആലു ഇ: ൧൦൯ 93ലും വ്യാഖ്യാനത്തിലും നാം മുമ്പു കണ്ടുവല്ലോ.

148. 'ശിർക്ക' ചെയ്യുന്നവർ [അല്ലാഹുവിനോടു പങ്കു ചേർക്കുന്നവർ] പറഞ്ഞതുകൊണ്ട്: 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ഞങ്ങളാകട്ടെ, ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളാകട്ടെ, 'ശിർക്ക' ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല; ഞങ്ങൾ യാതൊരു വസ്തുവെയും നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല.'

അപ്രകാരം, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു-(അതെ) നമ്മുടെ ശൗര്യം [ശിക്വ] അവർ രൂപിനോക്കുന്നതുവരെ.

പറയുക: 'നിങ്ങളുടെ പക്കൽ വല്ല അറിവുമുണ്ടോ-ഞങ്ങൾക്കു നിങ്ങൾ അതു വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുവാൻ? നിങ്ങൾ ഈഹത്തെയല്ലാതെ പിൻപററുന്നില്ല; നിങ്ങൾ മതിപ്പിട്ടു പറയുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നുമില്ല.'

149. പറയുക: 'അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനാണു തികഞ്ഞ [പ്രബലമായ] ന്യായമുള്ളതു. എന്നാൽ, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങളെ മുഴുവനും അവൻ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.'

۱۴۸- سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ

كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا

قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مَعْنٌ عَلِيمٌ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ

۱۴۹- قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ لَوْ شَاءَ لَهَدَىٰكُمْ أَجْمَعِينَ

148. പറയുക, പറഞ്ഞതുകൊണ്ട്: ۱۴۸- الشِّرْكُ ചെയ്യുന്നവർ, പങ്കു ചേർത്തവർ (ബഹു ദൈവ വിശ്വാസികൾ) ۱۴۸- الشِّرْكُ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ۱۴۸- مَا أَشْرَكْنَا ഞങ്ങൾ ശിർക്കു ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല ۱۴۸- لَا حَرَمْنَا ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളും (ചെയ്ക) ഇല്ല ۱۴۸- حَرَمْنَا ഞങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും മില്ല ۱۴۸- مِنْ شَيْءٍ ഒരു വസ്തുവിനെയും ۱۴۸- كَذَّبَ അപ്രകാരം ۱۴۸- كَذَّبَ വ്യാജമാക്കി, കളവാക്കി ۱۴۸- يَتَّبِعُونَ യാതൊരുവർ (യാതൊരു കൂട്ടരും) ۱۴۸- مِنْ قَبْلِهِ അവരുടെ മുമ്പുള്ള ۱۴۸- حَتَّى അവർ രൂപി നോക്കുന്ന (അനുഭവിച്ച) തുവരെ ۱۴۸- الظَّنَّ നമ്മുടെ ശൗര്യം, ശിക്വ ۱۴۸- قُل പറയുക ۱۴۸- قُل നിങ്ങളുടെ പക്കലുണ്ടോ ۱۴۸- مِنْ عَلَمٍ വല്ല അറിവും, വിവരവും ۱۴۸- تَخْرُصُونَ എന്നിട്ടതു നിങ്ങൾ വെളിവാക്കി (പുറത്തു)കൊണ്ടുവരുവാൻ, വെളിപ്പെടുത്തുമാൻ ۱۴۸- إِنْ നിങ്ങൾ പിൻപററുന്നില്ല ۱۴۸- الظَّنَّ ഈഹത്തെയല്ലാതെ ۱۴۸- أَنْتُمْ നിങ്ങളല്ല താനും ۱۴۸- تَخْرُصُونَ നിങ്ങൾ മതിപ്പിട്ടുക(മട്ടം പറയുക)യല്ലാതെ. 149. ۱۴۹- قُل പറയുക ۱۴۹- اللَّهُ അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിനാണു (ഉള്ളതു) ۱۴۹- الْحُجَّةُ ന്യായം, തെളിവു ۱۴۹- الْبَالِغَةُ തികഞ്ഞതായ ۱۴۹- لَوْ شَاءَ എന്നാൽ (അപ്പോൾ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ۱۴۹- لَهَدَىٰ അവൻ നിങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു ۱۴۹- أَجْمَعِينَ മുഴുവൻ, എല്ലാവരെയും

മുശ്ശിറികളുടെ പല വിശ്വാസപാരമ്പര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, അവർ അവയെ ന്യായീകരിക്കുവാൻ കൊണ്ടു വരാവുന്ന ഒരു വാദം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു അതിനെ ശക്തിയായി ഖണ്ഡിക്കുന്നു. 'മുശ്ശിറികൾ പറഞ്ഞു'വെന്നോ 'പറയുന്നു'വെന്നോ പറയാതെ, അവർ പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അഥവാ വഴിയെ പറയുക (يَقُولُ) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. ഈ വചനം അവതരിക്കുമ്പോൾ അവർ ആ വാദം പുറത്തു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നാണു ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. അവരുടെ ഇതേവാദം സൂ: നഹ്: 35ലും, അതിന്റെ ചുരുക്കം സൂ: ഹൂ: 20ലും അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ രണ്ടിടത്തും മുശ്ശിറികൾ പറഞ്ഞു-അവർ പറയുന്നു (وَقَالُوا الَّذِينَ أَشْرَكُوا) എന്നാണു പ്രയോഗം. അപ്പോൾ, അവർ ചിലപ്പോൾ തുറന്നു പറയുകതന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. അല്ലാഹു പറഞ്ഞ കാര്യം സംഭവിക്കുന്നതിരിക്കുകയില്ലല്ലോ.

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ച പ്രകാരമല്ലാതെ ഒന്നും സംഭവിക്കുകയില്ല. അപ്പോൾ, ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാരും പല ആരാധ്യന്മാരെ സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതും, അവർക്കു വേണ്ടി നേർച്ചയും വഴിപാടുകളും നടത്തുന്നതും, ഞങ്ങളെ ചില വസ്തുക്കളെ ഞങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കിത്തീർക്കുന്നതുമെല്ലാം അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യപ്രകാരം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. അതിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിയുകയില്ല. എന്നിരിക്കെ അതിലൊന്നും ഞങ്ങൾ തെറ്റുകാരല്ല. ഞങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതും ശരിയല്ല എന്നൊക്കെയാണു മുശ്‌രികളുടെ വാദം. ആത്മാർത്ഥത തൊട്ടു തീർത്താൽ ഒരു വാദമാണത്. മുശ്‌രികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവരുടെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കും ദുരചാരങ്ങൾക്കും ന്യായം പറഞ്ഞാപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല-നബി (സ) യെയും, സത്യവിശ്വാസികളെയും പരിഹസിക്കുകയുമാണ്-അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. കാരണം, മുശ്‌രികൾക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി നിർണ്ണയത്തിലും ഉദ്ദേശ്യത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല. അഥവാ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നു സങ്കല്പിച്ചാൽ തന്നെയും ഈ പറയുന്നതിൽ അവർക്കു ആത്മാർത്ഥതയുമില്ല. തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതൊക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യപ്രകാരം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാകകൊണ്ട് തെല്ലാം അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടതുമായിരിക്കും; പിന്നെ എന്തിനാണ് പ്രവാചകന്മാരും ബദഗ്രന്ഥങ്ങളുമാകെ അവയെപ്പറ്റി ഞങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതു? ഞങ്ങൾ കുറ്റക്കാരല്ലല്ലോ! എന്നൊക്കെയാണവർ ഇതു മുഖന സമർത്ഥിക്കുന്നത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിന്റെ പേരിലുള്ള ഈ കള്ളവാദം ഇവരിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, മുസ് ഇവരുടെ പൂർവ്വികന്മാരിൽനിന്നും ഉണ്ടാകാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു **لَا يَذْكُرُونَ** (അപ്രകാരം അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും വ്യാജമാക്കി) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അതെ, അക്രമങ്ങളും തോന്നിയവാസങ്ങളും ന്യായീകരിക്കാൻ മുമ്പു മുതൽക്കേ അതിന്റെ ആകാശർ ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുള്ള ഒരു ഊന്നുവടിയാണ് ഈ ന്യായവാദം. ഇന്നും ഇപ്പോലെ പലരും പറയുന്നതു കേൾക്കും. 'അപ്രകാരം അവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ വ്യാജം പറഞ്ഞു' എന്നു പറയാതെ, 'അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും വ്യാജമാക്കി' (**يَذْكُرُونَ**) എന്നാണു അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങളെ ചെയ്യുകയായിരുന്നില്ല എന്നു അവർ പറഞ്ഞതു വ്യാജമല്ല-അതു സത്യം തന്നെയാണ്. പക്ഷെ, അതുമൂലം അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു അവരുടെ സത്യനിഷേധത്തെ ന്യായീകരിക്കലാണ് എന്ന് ഈ വാക്കു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അവർ പറഞ്ഞ വാക്കു കളവാണെങ്കിൽ അപ്രകാരം അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും കളവു പറഞ്ഞു (**يَذْكُرُونَ**) എന്നല്ലോ പറയേണ്ടിയിരുന്നത്.

മുശ്‌രികളുടെ ഈ വാദത്തെ മൂന്നു പ്രകാരത്തിലാണു എതിർക്കുവാൻ നബി (സ) യോടു കൽപിക്കുന്നത് (1) നിങ്ങളുടെ ഈ ന്യായവാദം ശരിവെക്കുന്ന വല്ല വിവരവും.-ബുദ്ഘിപരമോ, പ്രമാണപരമോ ആയ വല്ല തെളിവു.-നിങ്ങൾക്കു കാണിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിൽ അതൊന്നു കാണിക്കുവിൻ എന്നു. നേരിടല്ലെന്നു തീർച്ചയാണല്ലോ. (2) നിങ്ങൾ ഊഹത്തെ മാത്രം പിൻപറയുകയാണു ചെയ്യുന്നതെന്നു. നിങ്ങൾ പറയുന്നതു, ചെയ്യുന്നതു, ശരിയാണെന്നു നിങ്ങൾക്കു തന്നെ ഉറപ്പില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു സ്ഥാപിക്കുവാൻ ന്യായവും ഉണ്ടാകണമല്ലോ! എന്ന് സാരം. (3) നിങ്ങൾ ഈ പറയുന്നതു നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി പറയുന്നതല്ല-വെറുതെ തെിപ്പിട്ടു പറയുകയാണെന്നു. അല്ലാഹു അങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിച്ചുവെന്നു അറിഞ്ഞ ശേഷമോ, അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടോ അല്ല, നിങ്ങൾ അതെക്കു ചെയ്തത്. ചെയ്തതു കഴിഞ്ഞശേഷം അതൊരു കാരണമാക്കി എടുത്തു പറയുക മാത്രമാണു ചെയ്യുന്നത് എന്നു താൽപര്യം. ഇങ്ങിനെ, ആ വാദത്തിന്റെ പൊള്ളത്തരം സ്ഥാപിച്ചശേഷം അല്ലാഹു പറയുന്നു **لَا يَذْكُرُونَ** (പറയുക: അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനാണു തീക്ഷ്ണ ന്യായമുള്ളത്.) അപ്പോൾ, പ്രവാചകന്മാർ മുഖന നിങ്ങളുടെ ദുർമ്മർഗ്ഗങ്ങളെയും ദുരചാരങ്ങളെയും നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുന്നതിലും, അവയുടെ പേരിൽ നിങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുന്നതിലുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിനു തീക്ഷ്ണ ന്യായമുണ്ടെന്നു സാരം.

തുടർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു: **لَا يَذْكُرُونَ** (എന്നാൽ, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളെ മുഴുവനും അവൻ നേർമ്മർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയായിരുന്നു.) അതായതു, നിങ്ങൾ മുഴുവനും (മലക്കുകളെപ്പോലെ) ശുദ്ഘപ്രകൃതിക്കുറായ സന്മാർഗ്ഗികളായിത്തന്നെ ഇരിക്കണമെന്നാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, അതങ്ങിനെത്തന്നെ ആകുകയായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതു അങ്ങിനെയല്ല. സത്യസത്യമേയും, നന്മതിന്മകളും വേണ്ടതുപോലെ തെളിവുസഹിതം മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുകയും, അതൊക്കെപ്പം സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്നിട്ട് ഇഷ്ടമുള്ളവർ സ്വീകരിക്കട്ടെ, ഇഷ്ടമുള്ളവർ നിരസിക്കട്ടെ (**لَا يَذْكُرُونَ**) എന്നുവെച്ചു അവർക്ക് ഇച്ഛാമുതലാത്തതും നൽകുകയും ചെയ്യുക. ഇതാണവൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു താൽപര്യം.

ഈ യാഥാർത്ഥ്യം വളരെ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഖുർആൻ-വ്യക്തമായ രൂപത്തിലും സൂചനാത്മകങ്ങളായി-പ്രസ്താവിച്ചു കാരണം. സൂ: ഹൂമിൽ പറയുന്നു: **لَا يَذْكُرُونَ** - **لَا يَذْكُرُونَ** (സാരം: നിന്റെ ദൈവം

ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ മനുഷ്യരെ അവൻ ഒരു സമുദായമാക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ കരുണ ചെയ്തവരൊഴികെ
(മറ്റൊരാളൊന്നും) പിന്നാലിപ്രായക്കാരായിക്കൊണ്ടു ഇരിക്കുന്നതാണ്. അതിനായിട്ടാണ് അവൻ അവരെ സൃഷ്ടിച്ചി
രിക്കുന്നത്. ജിന്നുകളിൽ നിന്നും, മനുഷ്യരിൽ നിന്നുമെല്ലാം ഞാൻ നരകത്തെ നിറക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നുള്ള
നിന്റെ രബ്ബിന്റെ വാക്യം പരിപൂർണ്ണമായിരിക്കുന്നു. (ഹൂദ: 118, 119.) സൂ: യൂനുസിൽ പറയുന്നു:
رَبُّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ (സാരം: നിന്റെ രബ്ബു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഭൂമിയിലുള്ളവർ മുഴുവനും വിശ്വസിക്ക
മായിരുന്നു. അപ്പോൾ, മനുഷ്യരെ അവൻ സത്യവിശ്വാസികളായിത്തീരുവാൻ നീ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നുവോ?
(യൂനുസ: 99) സത്യവിശ്വാസികളും, സത്യനിഷേധികളും തമ്മിൽ നടമാടുന്ന ശണ്ഠകളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട്
അൽബഖറയിൽ പറയുന്നു: رَّبُّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ ശണ്ഠ കൂട്ടുകയി
ല്ലായിരുന്നു. പക്ഷെ, അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു ചെയ്യുന്നു. (അൽബഖറ: 253) ഇതുപോലെ പല വച
നങ്ങളും കാണാം.

അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ശിർക്കും മറ്റും ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. (رَبُّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) എന്നു തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ ന്യായീകരിക്കുവാൻവേണ്ടി മുശ്ശികുകൾ പറഞ്ഞ ആ വാക്കു സത്യവിരുദ്ധമാ
ണെന്നല്ല-അതുവഴി അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ആശയവും ലക്ഷ്യവും തെറ്റാണെന്നാണു-അവർക്കു നൽകിയ മറുപടിയുടെ
സാരമെന്നു ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ വ്യക്തമാണല്ലോ. അവരുടെ ആ വാക്കു വാസ്തവത്തിൽ ശരിതന്നെയാണെന്നു ഈ
സൂറത്തിൽ ഇതിനു മുമ്പും നാം വായിച്ചു കഴിഞ്ഞ ചില വചനങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ തെളിഞ്ഞതാണ്. 106, 107
വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: ...وَأَعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ (മുശ്ശികുകളിൽ നിന്നു തിരിഞ്ഞു കളയുക. അല്ലാഹു
ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ ശിർക്കു പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നില്ല.) 137-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞു: رَّبُّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ (അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവരതു ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു അവരെയും അവർ
കെട്ടിപ്പറയുന്നതും വിട്ടേക്കുക.)

മേൽവിവരിച്ചതിൽനിന്നു ഈ (148-ാം) വചനമാകട്ടെ, ഇതുപോലെ സൂ: നഹ്ൽ 35; സുഖ്റുഹ്: 20 എന്നീ
വിടങ്ങളിലെ മേൽ സൂചിപ്പിച്ച വചനങ്ങളാകട്ടെ, എല്ലാ കാര്യവും അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും വിധി നിശ്ചയവും
അനുസരിച്ചു മാത്രമാണു നടക്കുന്നതെന്നും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കാത്തതോ അവന്റെ ഉദ്ദേശത്തിനു വിരുദ്ധമായോ
ഒരു കാര്യവും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നുമുള്ള യാഥാർത്ഥ്യത്തെ നിഷേധിക്കുന്നില്ല; നേരെമറിച്ചു അതിനെ സ്ഥാപി
ക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു എന്ന് സ്ഥൂഷമാണ്. എന്നാൽ, യുക്തിവാദികളും വക്രതാൽപര്യക്കാരായ ചില
ആളുകൾ മുശ്ശികുകളുടെ ഈ വാക്കിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി-മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ
സ്വന്തം വാക്കുകളായി അവൻ തന്നെ പറഞ്ഞ പല വാക്യങ്ങളെയും മൂടിവെച്ചുകൊണ്ടു-ആ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ നിഷേ
ധിക്കാറുണ്ട്. അതിന്റെ നാനാവശങ്ങളെക്കുറിച്ചും, അതിൽ ഈ തൽപര കക്ഷികളുടെ വാദമുഖങ്ങളെക്കുറിച്ചും
സൂറത്തുൽ ഹദീദിനുശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ വേണ്ടത്ര വിശദമായി നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.
കൂടുതൽ അറിയുവാനുഗ്രഹിക്കുന്നവർ അവിടെ നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. رَبُّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

150. (നബിയേ) പറയുക: ('നിങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാ
മാക്കിയ) ഇതു അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയ/രിക്കുന്നുവെന്നു
സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന നിങ്ങളുടെ (വക) സാക്ഷികളെ കൊണ്ടു
വരുവിൻ!'

എന്നിട്ടു അവർ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുവെങ്കിൽ, അവരോ
ടൊപ്പം നീ സാക്ഷ്യം വഹിക്കരുത്. നമ്മുടെ 'ആയത്തു'
[ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാക്കുന്നവരുടെ ഇപ്താകളെ നീ പിൻ
പററുകയും ചെയ്യരുത്; യാതൊരു കൂട്ടരുടെയും (ഇപ്താ
കളെ പിൻപററരുത്); അവർ പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്ക
ന്നില്ല, അവരാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ രബ്ബിനോടു (മറുത്തവരെ)
സമപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

إِذَا قُلْتُمْ لَهُمْ شَهِدُوا كَمَا
الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا
فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُوا مَعَهُمْ
وَلَا تَكْفُرْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
وَهُمْ يَبْغُونَ بَعْضُ لَوْ نَ ۖ

150 ു പറയുക ു കൊണ്ടുവരുവിൻ ു നിങ്ങളുടെ സാക്ഷികളെ ു സാക്ഷ്യം
വഹിക്കുന്നവരായ ۞ അല്ലാഹു എന്നു ۞ ഇതു നിഷിദ്ധമാക്കിയ/രിക്കുന്നു (എന്നു) ۞ എ
ന്നിട്ടു (എന്നാൽ) അവർ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചെങ്കിൽ ۞ നീ സാക്ഷ്യം വഹിക്കരുതു ۞ അവരോടൊ
പ്പം ۞ പിൻപററുകയും ചെയ്യരുത് ۞ ഇപ്താ(തന്നിഷ്ടം)കളെ ۞ വ്യാജമാക്കിയവ
രുടെ ۞ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യ(ദൃഷ്ടാന്ത)ങ്ങളെ ۞ യാതൊരുവരുടെയും ۞ അവർ വിശ്വസി
ക്കുന്നില്ല ۞ പരലോകത്തിൽ ۞ അവരാകട്ടെ ۞ തങ്ങളുടെ രബ്ബിനോടു ۞ സമപ്പെടുത്തുന്നു

നിങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കിയ ഈ വസ്തുക്കളെ നിങ്ങൾ നിഷിദ്ധമാക്കിയതല്ല-അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കി നിശ്ചയിച്ചതാണ്-എന്നു തക്കതായ തെളിവു സഹിതം സ്ഥാപിക്കുന്ന വല്ല സാക്ഷികളെയും നിങ്ങൾക്കു സമർപ്പിക്കുവാനുണ്ടെങ്കിൽ അവരെയാണു ഹാജരാക്കുക എന്ന മുശ്ശിക്കുകളെ വെല്ലുവിളിക്കുകയാണ്. അതവർക്കു സാധ്യമല്ലല്ലോ. ഒരു പക്ഷേ, വല്ല വിഡ്ഢികളും അതിനു മുന്പോട്ടു വന്നാൽ, അവർ സത്യബോധമില്ലാത്ത കള്ളസാക്ഷികളായിരിക്കുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. ലക്ഷ്യങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വ്യാഖ്യാനിക്കത്തക്കവയും, പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടിരിക്കുകയും, അതോടുകൂടി അല്ലാഹുവിനു സമൻമാരെ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ മാത്രമേ അതിനു മുന്പോട്ടു വാട്ടു. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ സാക്ഷ്യത്തിന് ഒട്ടും വില കൽപിക്കാതെ തള്ളിക്കളയുകയും, അവരുടെ ഇംഗിതത്തിനു വഴങ്ങാതിരിക്കുകയും വേണം എന്നു നബി (സ)യെ ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

വിഭാഗം-19

151. പറയുക (നബിയേ): 'വരുവിൻ! നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങളുടെമേൽ നിഷിദ്ധമാക്കിയതു (എന്തെല്ലാമാണെന്നു) ഞൻ നിങ്ങൾക്കു ഓതിക്കേൾപ്പിക്കാം: അതായതു: നിങ്ങൾ അവനോടു ഒരു വസ്തുവെയും പങ്കുചേർക്കരുത്';

മാതാപിതാക്കളോടാകട്ടെ, നന്മ പ്രവർത്തിക്കുകയും (വേണം);

ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തം നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യരുത്; നാമത്രെ, നിങ്ങൾക്കും അവർക്കും ആഹാരം നൽകുന്നത്. നീചവൃത്തികളെ അവയിൽ നിന്നു പ്രത്യക്ഷമായതിനെയും, പരോക്ഷമായതിനെയും-നിങ്ങൾ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത്.

അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കി (അഥവാ പരിപാവനമാക്കി) വെച്ച ദേഹത്തെ [ആളെ] ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും അരുത്.

അതൊക്കെ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടു(ത്ത്)ഗ്രഹി)ക്കുവാൻവേണ്ടി അല്ലാഹു നിങ്ങളോടു 'വസിയുത്ത' ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.

۱۵۱- قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ
أَلَّا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا

وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَاقٍ
نَحْنُ نَزَّرْنَاكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرُبُوا
الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنٌ

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ

ذَلِكُمْ وَضَعْتُ لَكُمْ

لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

151. പറയുക വരുവിൻ ഈ ഞാൻ ഓതിത്തരാം, പാരായണം ചെയ്യാം. നിഷിദ്ധമാക്കിയതു ഏ നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങൾക്കു അതായതു നിങ്ങൾ ശീർക്കു(പങ്കു ചേർക്കൽ) ചെയ്യരുത് (എന്നു) . അവനോടു, അവനിൽ ഒരു വസ്തുവെയും മാതാപിതാക്കളോടാകട്ടെ നന്മ ചെയ്യലും (വേണമെന്നു) നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തുക (വധിക്കുക)യും ചെയ്യരുത്. നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ, കുട്ടികളെ ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തം നാമത്രെ, നാം (തന്നെ) നിങ്ങൾക്കു ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുന്ന അവർക്കും നിങ്ങൾ സമീപിക്കുകയും അരുത്. നീചവൃത്തികളെ അവയിൽനിന്നു പ്രത്യക്ഷമായതും പരോക്ഷമായതും നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തുകയും അരുത്. ദേഹത്തെ(ആളെ-ആത്മാവിനെ) അല്ലാഹു ഹറാമാക്കിയ (നിഷിദ്ധമാക്കിയ-പരിപാവനമാക്കിയ) ന്യായ (മുറ-അവകാശ)പ്രകാരമല്ലാതെ അതു (ഒക്കെ) അതിനെപ്പറ്റി അവൻ നിങ്ങളോടു വസിയുത്തു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളാകുവാൻ, ആയക്കാരും നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുക്കും.

152. 'ഏറ്റവും നന്നായുള്ളതേതോ അതനുസരിച്ചു
ല്ലാതെ അനാഥയുടെ ധനത്തെ നിങ്ങൾ സമീപിക്കുകയും
ചെയ്യരുതു; അവൻ അവന്റെ ശക്തി [പ്രായപൂർത്തി]
പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ.

152- وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ
إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ

അളവും, തുകയും നിതിക്കു പ്രകാരം നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; ഓരോ മാവിനോടും [ആളോടും] നാം അതിന്റെ കഴിവു (സുസ്ഥി)ല്ലാതെ ശാസിക്കുകയില്ല.

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْيِزَانَ بِالْقِسْطِ
لَا تَكْلِفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا

നിങ്ങൾ (വ്യക്തം) പരസ്പരം, നിങ്ങൾ നിതിപാലിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. (ആളോടോടും പുറത്തുപോകുന്നവോ) അവൻ അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവനായിരുന്നാലും ശരി. അല്ലാഹുവിന്റെ (വക) കരാറിനെ നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا
وَلَوْ كَانُوا ذُرِّيًّا
وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَدَقْنَا

അതൊക്കെ, നിങ്ങൾ ഉറപ്പാക്കുകയാണെങ്കിൽ വേണ്ടി അവൻ നിങ്ങളോട് 'വസിയുത്ത' ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.

ذِكْرُكُمْ وَضَعْنَاهُ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

153. 'ഇതാ, ഏന്റെ പാത (നേരെ) ചൊല്ലായ നിലയിൽ (സംഭിതി ചെയ്യുന്നു) അതിനാൽ, അതിനെ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റിക്കൊള്ളുവിൻ.

153- وَإِنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمٌ ذَاتِ بَعْدٍ

നിങ്ങൾ (മറു) മാർഗ്ഗങ്ങളെ പിൻപറയുകയും ചെയ്യരുതു; എന്നാൽ അവ നിങ്ങളെ അവന്റെ മാർഗ്ഗം വിട്ടു ഭിന്നിപ്പിച്ചു കളയും.

وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ

അതൊക്കെ, നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവൻ നിങ്ങളോട് 'വസിയുത്ത' ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്.

ذِكْرُكُمْ وَضَعْنَاهُ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

152. 152- وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ. നിങ്ങൾ സമീപിക്കുക (അടുക്കുക)യും ചെയ്യരുതു. അനാഥയുടെ ധനത്തെ 152- وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ. അതു ഏറ്റവും നല്ലതാണു. 152- وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ. അവൻ പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ 152- وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ. അവന്റെ ശക്തി (പ്രായപൂർത്തി) 152- وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ. നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ 152- وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلു. അളവ് 152- وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلു, തുകയും 152- وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلു, നിതിക്കു പ്രകാരം 152- وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلു, നാം ശാസിക്കുകയില്ല (നിർബന്ധപ്പെടുത്തുന്നതല്ല) 152- وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلു, ഒരു മോശത്തോ ആത്മാവിനോ-ആളോടും 152- وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلു, അതിന്റെ സാക്ഷ്യം (കഴിവു) അല്ലാതെ 152- وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلു, നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതാൽ 152- وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلു, അല്ലാഹുവിന്റെ (വക) കരാറിനെ, അല്ലാഹുവിന്റെ തായ പ്രതിജ്ഞ 152- وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلു, നിറവേറ്റുകയും ചെയ്യുവിൻ 152- وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلു, അതു (ക്കൊ) 152- وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلു, അതിനെപ്പറ്റി അവൻ വസിയുത്തു ചെയ്തിരിക്കുന്നു 152- وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلു, നിങ്ങളോടു വാൻ വേണ്ടി, ആയക്കാരും 152- وَلَا തിങ്ങൾ ഉറപ്പാക്കുക, ഒരർത്ഥവെക്കും. 153. 153- وَإِنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمٌ. ഇതാ ഏന്റെ പാത (വഴി) 153- وَإِنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمٌ. നേരായ (ചൊല്ലായ) നിലയിൽ 153- وَإِنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمٌ. അതിനാൽ അതിനെ പിൻപറയുവിൻ 153- وَإِنَّ هَٰذَا صِرَاطِي مُസ. നിങ്ങൾ പിൻപറയുകയും അരുത് 153- وَإِنَّ ഹറു) മാർഗ്ഗങ്ങളെ 153- وَإِنَّ അല്ലാഹു (എന്നാൽ) അവ നിങ്ങളെയും കൊണ്ടു ഭിന്നിക്കും (നിങ്ങളെ ഭിന്നിപ്പിക്കും) 153- وَإِنَّ അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് 153- وَإ� അതു (ക്കൊ) 153- وَإ� അതിനെപ്പറ്റി അവൻ നിങ്ങളോട് 'വസിയുത്ത' ചെയ്തിരിക്കുന്നു 153- وَإ� നിങ്ങളോടു വാൻ വേണ്ടി, ആയക്കാരും 153- وَإ� നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുക.

(സാരം: നിനക്കു വിവരമില്ലാത്ത വല്ലതിനെയും നീ എന്നോടു പങ്കുചേർക്കുവാൻ അവർ - മാതാപിതാക്കൾ - രണ്ടു പേരും നിന്നെ സൂക്ഷ്മമായിട്ടിരിക്കുന്ന പക്ഷം, നീ അവരെ അനുസരിക്കരുത്. ഇഹത്തിൽ വെച്ചു നീ അവരോടു സമാപാദനംസരിച്ചു സഹവസിക്കുകയും ചെയ്യണം.) അപ്പോൾ, മാതാപിതാക്കളെപ്പറ്റി മക്കൾക്കു എന്തുതന്നെ വിചിന്തനങ്ങളുണ്ടായാലും - അവ ഏതു ഗൗരവപ്പെട്ടതായിരുന്നാലും - അവരോടുള്ള പെരുമാറ്റം മാനുഷം സ്നേഹപരവുമായിരിക്കുവാനേ പാടുള്ളുവെന്നാണ് ഇതിലടങ്ങിയ തത്വം. ഇബ്നുക്കസീറുടേ പരയുന്നൂ: കർമ്മങ്ങളിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും പ്രശസ്തമായതു ഏതാണെന്നു ഞാൻ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയോടു ചോദിച്ചു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'നമസ്കാരം അതിന്റെ സമയത്തിനു നമസ്കരിക്കാലാകുന്നു'. പിന്നെ ഏതാണെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'മാതാപിതാക്കൾക്കു നൽക ചെയ്യുക'. പിന്നെ ഏതാണെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുക'. (ബു: മു.) മാതാപിതാക്കളുടെ വിഷയത്തിൽ വന്ന ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളും നബിവാക്യങ്ങളും ഇവിടെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പക്ഷം അതു വളരെ നീണ്ടുപോകുന്നതാണ്.

(3) ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തം സന്താനങ്ങളെ കൊല്ലരുത്. മാതാപിതാക്കളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതിനെത്തുടർന്നു മക്കളുടെ കാര്യവും ഉണർത്തിയിരിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യവധം തന്നെ ഒരു മഹാപാപം. അതു സ്വന്തം മക്കളെയാകുമ്പോൾ അതിന്റെ ക്രൂരത കൂടുതലാകുന്നു. അതു ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തം കൂടിയാകുമ്പോഴോ? സകല ജീവികൾക്കും ആഹാരം നൽകുന്നതാണെന്നു അല്ലാഹു ഏറ്റിട്ടുള്ള ബാധ്യത അവൻ നിർവ്വഹിക്കുമെന്നതിലുള്ള വിശ്വാസക്കുറവ്, ആഹാര കാര്യങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണമെല്ലാം തന്റെ കൈക്കൽ മാത്രമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള മിഥ്യഭാവം, അല്ലാഹു നൽകുന്ന പരീക്ഷണങ്ങളിൽ പക്ഷം കൈക്കൊള്ളുവാൻ തയ്യാറില്ലായ്മ, സ്വന്തം മക്കളെ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടെങ്കിലും സ്വന്തം ജീവിതം സുഖകരമായിരിക്കണമെന്നുള്ള ദുർമ്മോഹം ഇതൊക്കെയൊന്നിന്റെ പിന്നിലുള്ള പ്രേരണകൾ. വാസ്തവത്തിൽ, ആ വധിക്കപ്പെടുന്ന മക്കൾക്കു മാത്രമല്ല, ആ ക്രൂരകൃത്യത്തിനു ഒരുവെടുന്ന മാതാപിതാക്കൾക്കു തന്നെയും ആഹാരം നൽകുന്നതു നല്ലൊരു വാക്യം. ഒരു പക്ഷേ, ആ വധിക്കപ്പെട്ട കുട്ടി ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിലായിരിക്കും അവന്റെ ജീവിതം കൃഷിയിൽ ധനമായിത്തീരുക. നേരെമറിച്ചു ആ കുട്ടിയെ വധിച്ചതിനുശേഷം ദാരിദ്ര്യം കൂടുതൽ അനുഭവപ്പെട്ടുവെന്നും വന്നുകൂടായ്കയില്ല. ഇതൊക്കെയൊന്നു **من ترك ذرية** (നാമത്രെ നിങ്ങൾക്കും അവർക്കും ആഹാരം നൽകുന്നതു) എന്ന വാക്യത്തിലെ സൂചനകൾ. നിലവിലുള്ള ദാരിദ്ര്യത്തെ മുൻനിർത്തി സന്താനഹത്യ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഭാവിയിൽ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവപ്പെടുകമെന്ന ഭയം നിമിത്തം സന്താനഹത്യ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ഇസ്രാഇൽ 31ൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനെത്തുടർന്ന് **من ترك ذرية** (നാമത്രെ അവർക്കും നിങ്ങൾക്കും ആഹാരം നൽകുന്നതു) എന്നാണു അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്ക്. അതായതു നിങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല, അവർക്കു കൂടി ആഹാരം കൊടുക്കുന്ന അന്നഭാതാവു നാമാണ്. അതു നാം ചെയ്തുകൊള്ളും എന്നു സാരം.

ഇബ്നുക്കസീറുടേ (റ) വീണ്ടും പറയുന്നു: പാപങ്ങളിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും വമ്പിച്ചതു ഏതാണെന്നു ഞാൻ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയോടു ചോദിച്ചു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'നിന്നെ സൂക്ഷ്മമായിട്ടിരിക്കും, നീ അവന്നു സമൻമാരെ ഏർപ്പെടുത്തലാണ്.' പിന്നെ ഏതാണെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'നിന്റെ കുട്ടി നിന്നോടൊപ്പം ക്ഷണങ്ങൾ കഴിക്കുന്നതിനെ ഭയന്ന് നീ അതിനെ കൊല ചെയ്യലാണ്.' പിന്നെ ഏതാണെന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'നിന്റെ അയൽക്കാരന്റെ സഹധർമ്മിണിയുമായി നീ വ്യഭിചാരത്തിൽ ഏർപ്പെടലാകുന്നു'. പിന്നീടു തിരുമേനി (ഞെളിവാൻ) സൂ: ഫുർഖാനിലെ 68-ാം വചനം ഓതുകയും ചെയ്തു. (ബു: മു)

ഇന്നു നമ്മുടെ നാട്ടിലും മറ്റു ചില രാഷ്ട്രങ്ങളിലും ചില ആകർഷകമായ പേരുകൾ നൽകിക്കൊണ്ട് സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന സന്താന നിയന്ത്രണ സരംഭത്തെക്കുറിച്ചല്ല ഈ രണ്ടു ഖുർആൻ വചനങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ജനിച്ച സന്താനങ്ങളെ കൊല ചെയ്യുമെന്നോ, ചെയ്യണമെന്നോ എവിടെയും നിയമവുമില്ല. പക്ഷേ, നിലവിലുള്ളതോ, അല്ലെങ്കിൽ തൊട്ടടുത്ത കാലത്തു ഭാവിയിലുണ്ടാകുമെന്നു തീർത്തു പറയാവുന്നതോ അല്ലാത്തതും, ചില കണക്കു കൂട്ടലുകൾ പ്രകാരം ഭാവിയിൽ ഉണ്ടായെക്കുമെന്നു ഊഹിക്കപ്പെടുന്നതുമായ ദാരിദ്ര്യത്തെയും ജനസാന്ദ്രതയെയും ഭയന്നുകൊണ്ടും, സന്താനങ്ങൾമൂലം സുഖാധം ബരങ്ങൾക്കു ദോഷം സംഭവിക്കുമെന്ന ഭയം നിമിത്തവും ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രസ്ഥാനമാണത്. എന്നിരിക്കെ, സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിനു മൗനത്തിലുള്ള സ്ഥാനം എന്തായിരിക്കുമെന്നു ആർക്കും ഊഹിച്ചറിയാവുന്നതാണ്. ആ പ്രസ്ഥാനം

നം നഷ്ടിയിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചില രാഷ്ട്രങ്ങൾ (ഭാരതം-അനുബന്ധം പ്രതികൂലമായത് നിമിത്തം-അതിൽനിന്നു പിൻമാറ്റം വന്നിട്ടുള്ളത് പ്രസ്താവ്യമത്രെ. (*))

(4) പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ളതും പരോക്ഷത്തിലുള്ളതുമായ നീചവൃത്തികളെ സമീപിച്ചുകൂടാ. നീചവൃത്തികളുടെ മൂലപത്തിയിൽ നിൽക്കുന്നതത്രെ വ്യഭിചാരം. നിയമ വിരുദ്ധവും പ്രകൃതി വിരുദ്ധവുമായ ദാഹ പ്രക്രിയകൾ, അശ്ലീലമായ നഗ്നപ്രകടനങ്ങൾ, മോഷണം, മദ്യപാനം മുതലായവയെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പരസ്യ മരണം, രഹസ്യമരണം, തെളിഞ്ഞതെന്നോ മളിഞ്ഞതെന്നോ വ്യത്യസ്തമില്ലാത്ത എല്ലാതരം മൃതവൃത്തികളും ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നു മാത്രമല്ല, അവയെ സമീപിക്കുകപോലും ചെയ്യരുതെന്നാണ് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നത്. അതായത്, മൃതവൃത്തികളിൽ ചെന്നുപെടുകയാണോ, അതിലേക്കു ആകർഷിക്കപ്പെടുകയാണോ ഇടയകുന്ന കാര്യങ്ങൾ കൂടി വർജ്ജിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നത്രെ ഇതു കാണിക്കുന്നത്. (5) അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയ ദാഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തരുത്. അഥവാ അവൻ പാവനത്വം കൽപിച്ചിട്ടുള്ള ജീവനെ ഹനിക്കരുത്. മനുഷ്യവധം നീചവൃത്തികളുടെ മൂലനിരയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതാണെങ്കിലും, അതിന്റെ ഗൗരവം നിമിത്തം അതു പ്രത്യേകംതന്നെ എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

ഇബ്നുനുയ്മിദ് (6) ൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു നബി വചനത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'അല്ലാഹുവല്ലാത്ത ഇലാഹില്ലെന്നും, ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ ദസ്യുലാണെന്നും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ഒരാളുടെ രക്തം മൂന്നിലൊരു കാര്യം കൊണ്ടല്ലാത്ത അനുവദനീയമാകുകയില്ല: വിവാഹിതൻ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുക, ഒരാളെ കൊലപ്പെടുത്തിയതിന്നു പകരം കൊലപ്പെടുത്തുക, മതം ഉപേക്ഷിച്ചു സംഘം (മുസ്ലിം സമുദായം) വിട്ടുപോകുക.' (ബു:മു.) മുസ്ലിം (6) ന്റെ ഒരു നിവേദനത്തിലെ വാചകം 'മുസ്ലിമായ മനുഷ്യന്റെ രക്തം....' എന്നാകുന്നു. ആയിശ (7)യിൽ നിന്നുള്ള ഒരു ഹദീസിലെ വാചകം ഇങ്ങനെയാണ്. 'മൂന്നിലൊരു കാര്യം കൊണ്ടല്ലാത്ത ഒരു മുസ്ലിമായ മനുഷ്യന്റെ രക്തം അനുവദനീയമാകുകയില്ല: വിവാഹിതനായ വ്യഭിചാരി. അവൻ എരിഞ്ഞു കൊലപ്പെട്ടു. കൽപിച്ചുകൂട്ടി കൊല ചെയ്തവനും. അവൻ കൊലപ്പെട്ടു. ഇസ്ലാമിൽനിന്നു പുറത്തുപോകുകയും, അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ ദസ്യുലിനോടും പൊരാടുകയും ചെയ്ത മനുഷ്യനും. അവൻ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു കരയോ, നദിയിൽ കടത്തപ്പെട്ടുകയോ ചെയ്യപ്പെട്ടു.' (30: ന.) ഈ ഹദീസുകളിൽ ഒന്നാമതായി പറയപ്പെട്ടവനെ സംബന്ധിച്ചു സൂ: നിസാഇ 93-ാം വചനത്തിന്റെയും, മൂന്നാമതായി പറയപ്പെട്ടവനെ സംബന്ധിച്ചു സൂ: മാഇദ: 36-ാം വചനത്തിന്റെയും വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ വിവരിച്ചതും നോക്കുക. മുസ്ലിംകളുമായി സഖ്യത്തിലും സമാധാനത്തിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന അമുസ്ലിംകളെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നതു അല്ലാഹുവിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വത്തെ വഞ്ചിക്കാലാണെന്നും, സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വരസനാപോലും നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതാണ് അതെന്നും അബൂഹുറൈറ (8) ഉദ്യരിച്ച ഒരു നബി വചനത്തിലും വന്നിരിക്കുന്നു. (ജ:തി.)

(6) പ്രായപൂർത്തി എത്തുന്നതുവരെ അനാഥക്കുട്ടിയുടെ ധനത്തെ ഏറ്റവും നല്ല വഴിക്കല്ലാത്ത സമീപിക്കരുത്. അനാഥയുടെ ധനം തിന്നരുതെന്നോ, അക്രമിക്കരുതെന്നോ പറയാതെ, ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ മാത്രമേ സമീപിക്കാവൂ എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ, അനാഥയുടെ സ്വത്തിന് എന്തുമാത്രം വിലയാണ് അല്ലാഹു കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക! അവന്റെ സ്വത്തു കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോൾ അതിൽ അവനു വല്ല ഗുണവും ഉണ്ടോ എന്നു നോക്കിയാലും പോര, ഏറ്റവും ഗുണം എന്താണെന്നുതന്നെ നോക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, അതിനു ഹാനികരമായതാണെന്നും ചെയ്യരുതെന്നുമാത്രമേ ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അനാഥക്കുട്ടിയെ ധനത്തെ സംബന്ധിച്ചും സൂരത്തുനിന്നിസാഇയിലേക്കു പലതും നാം കാണുകയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതലൊന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. (7) അളവും തൂക്കവും പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കണം. അഥവാ അതിൽ കുഴപ്പമില്ലാത്തതും കൂറവും വരുത്തരുത്. ഇതിനെപ്പറ്റിയും പൂർത്തീകരിക്കുകയും ഹദീസിലും ധാരാളം പ്രസ്താവനകൾ കാണാവുന്നതാണ്. അളത്തിലും തൂക്കത്തിലും വഞ്ചിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി ഗൗരവ സ്വരത്തിൽ സൂ:മുതഫഫ്-ഫിഫിനിൽ അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു ...أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ آيَاتُ أَنْتُمْ لَا تَكُونُونَ فِي الْمِلَّةِ الْفَاسِقِينَ (അക്കൂട്ടർ വിചാരിക്കുന്നില്ല, ഒരു വമ്പിച്ച ദിവസത്തെക്കു-അതായത് ലോക രക്ഷിതാവിങ്കലേക്കു മനുഷ്യർ എഴുന്നേറ്റു വരുന്ന ദിവസം-തങ്ങൾ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നുവെന്ന്?) അളത്തവും തൂക്കവും ശരിക്കു നിർവ്വഹിക്കണമെന്നു ശുഭെഐബ് (8) നബി തന്റെ ജനതയോട് ഉപദേശിക്കുകയും, അതു അനുസരിക്കാതിരുന്ന ആ ജനത മൃഗവനും ഒരു പൊതു ശിക്ഷയ്ക്കു പാത്രമാകുകയും ചെയ്ത

[*] 'ശിശുക്കളെ ആവശ്യപ്പെടുന്നു' എന്ന തലക്കെട്ടിൽ 'മലയാള മനോരമ' ദിനപത്രം 6-6-1981ൽ കൊടുത്ത ഒരു റിപ്പോർട്ടിൽ ഇങ്ങനെ കാണാം: 'റഷ്യയിലെ നവ വയസ്സുവരുന്നവരുടെ മുമ്പിൽ പുതിയൊരു വെല്ലുവിളി-കുറഞ്ഞതും രണ്ടു കുട്ടികളെങ്കിലും ഉണ്ടാവാൻ യത്നിക്കുക.... ജനസംഖ്യ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ സോവിയറ്റ് യൂനിയനിലെ പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങളിൽ ഒന്നാണിത്. പല ജോലികൾക്കും ആളെക്കിട്ടുന്നില്ല.....'

സംഖ്യ: സൂ: ഗുണാഇൻ കറാഹുനതാൻ. ഈ കല്പനയോടു ചേർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു മനപൊതുതത്വം ഇവിടെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക: **لَا يُلَاقِيكَ إِلَّا بِإِذْنِهِ** (അറാഇം: ആ ആളുടെ കഴിവനുസരിച്ചല്ലാതെ നാം അനിയ്ക്കുകയില്ല.) എത്ര സൂക്ഷ്മിച്ചാലും ഇടപാടുകളിൽ മനുഷ്യനു ചിലപ്പോൾ പരിപൂർണ്ണമായും കൃത്യം പാലിക്കുവാൻ കഴിയാതെ വരണമെന്നു പരമ കാര്യണികനായ അല്ലാഹുവിനു അറിയാമല്ലോ, അതുകൊണ്ടാണിതു ഇവിടെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. കഴിയുന്നത്ര സൂക്ഷ്മിച്ചിട്ടു പിന്നെയും വല്ല ക്രമമോടും വന്നുപോയാൽ, അവൻ പൊറ്റത്തു കൊടുക്കുമെന്നാണ് ഇതിലടങ്ങിയ സൂചന.

(8) വല്ല കാര്യവും പറയുമ്പോൾ അതിൽ നീതി പാലിക്കണം. അടുത്ത ബന്ധുക്കളും അല്ലാത്തവരുമെന്ന വ്യത്യാസം പാടില്ല. അഥവാ അടുത്ത ബന്ധുക്കളുവരുടെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടിയോ, അവർക്കു വല്ല ദോഷവും ബാധിക്കാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയോ സ്വതന്ത്രീനും നീതിക്കും നിരക്കാത്ത വാക്കുകൾ പറയരുത്. സൂ: നിസാഇ 135; മഈദ: 9 മുതലായ വചനങ്ങളിലും, അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും വിവരിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുക. (9) അല്ലാഹുവിന്റെ വക കാര്യങ്ങൾ നിരവേററണം. **مَا أَشَاءَ اللَّهُ** എന്ന വാക്കിനാണു ഇവിടെ അല്ലാഹുവിന്റെ കരാർ എന്നു അർത്ഥം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. **أَشَاءَ** എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥം ദേശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പല പ്രാവശ്യം മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിനോടും, അവനെ മുൻനിറുത്തിയും ചെയ്യുന്ന പ്രതിജ്ഞകളും, മനുഷ്യന്റെ മൈസർഗ്ഗികമായ ബോധത്തിന്റെയും തെളിവുകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ അല്ലാഹുവിനോടു അവൻ പാലിക്കേണ്ടുന്ന ബാധ്യതകളും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനോടു ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **لَا يُلَاقِيكَ إِلَّا بِإِذْنِهِ** (നിങ്ങൾ പറസ്പരം കരാർ-അഥവാ ഉടമ്പടി-നടത്തിയാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ വക കാര്യ നിരവേററുവിൻ (16:91) മനുഷ്യനിൽ നാലു കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ അവൻ തനി കപടവിശ്വാസിയൊക്കുമെന്നും, അവയിൽ ഒന്നായാൽ കാപട്യത്തിന്റെ ഒരു കാര്യം അവനിൽ ഉണ്ടാകുന്നതാണെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നബി (സ) എണ്ണിപ്പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ഇവയാണ്: വർത്തമാനത്തിൽ കളവു പറയുക, വാഗ്ദത്തം പാലിക്കാതിരിക്കുക, കാര്യ വഞ്ചിക്കുക, തമ്മിൽ പിണങ്ങിയാൽ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിക്കുക. (ബു:മു:)

ഈ കാര്യങ്ങളൊക്കെ അല്ലാഹു നിങ്ങളോടു ചെയ്യുന്ന വസിയുത്താണ് **(أَشَاءَ اللَّهُ)** എന്നു ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവയുടെ പരിപാവനത്വവും ഗൗരവവും അല്ലാഹു പൂണ്ടിക്കൊട്ടിയിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ അഞ്ചു കാര്യങ്ങൾക്കു ശേഷം നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമുട്ടുകൊടുത്തു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഇതു വിവരിക്കുന്നത് **(لَا يُلَاقِيكَ إِلَّا بِإِذْنِهِ)** എന്നും, പിന്നത്തെ നാലു കാര്യങ്ങൾക്കു ശേഷം നിങ്ങൾ ഉറരാലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു അതു **(لَا يُلَاقِيكَ إِلَّا بِإِذْنِهِ)** എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവസാനം മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെല്ലാം പൂണ്ടിക്കൊട്ടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:—ഇതാ, ഇതാണു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു നിർദ്ദേശിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള-വക്രതയും കേട്ടവുമില്ലാതെ നേർക്കു നേരെ നിലകൊള്ളുന്ന-എന്റേതായ പാത **(رَأَىٰ مَسَاطِعَ الْجَنَّةِ)**. ഇതിലേക്കാണ് ഞാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നത്. ഇതു നിങ്ങൾ പിൻപറ്റിക്കൊള്ളുവിൻ **(يُجِبْ)**. ഇതാണ് നിങ്ങൾക്കുള്ള ഏക രക്ഷാമാർഗ്ഗം. ഇതല്ലാത്ത മാർഗ്ഗങ്ങൾ വേറെയും പലതുണ്ട്. അവയിൽ ഏതു നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചാലും നിങ്ങൾ ആ നേർക്കാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വേറിട്ടു വഴിപിഴച്ചുപോകും. അതുകൊണ്ട് ആ മാർഗ്ഗങ്ങളെയൊന്നും നിങ്ങൾ പിൻപറ്റാറിപ്പോകരുത്. **(وَلَا تَجْرَا إِلَىٰ أَفْئِدَةٍ مِّنْكَ إِلَىٰ تِلْكَ الْأَعْدَاءِ)** ഇതെല്ലാം-ഇങ്ങിനെയൊക്കെ-ഇത്രയൊക്കെ-വിവരിച്ചു തരുന്നതു അല്ലാഹു നിങ്ങളോട് ചെയ്യുന്ന വസിയുത്തായിരിക്കാണെന്നു **(أَشَاءَ اللَّهُ)**. നിങ്ങളെ വിഷമിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടോ, ഇതു രൂലം അവനു വല്ല നേട്ടവും ഉള്ളതുകൊണ്ടോ ചെയ്യുന്ന വസിയുത്തല്ല. നിങ്ങളുടെ ഗുണത്തിനു വേണ്ടിത്തന്നെയുള്ള വസിയുത്താകുന്നു. അതെ, നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചു യോജ്ഞാധിത്തിരുവാൻ വേണ്ടിയാണ് **(يُجِبْ)**.

അല്ലാഹു അക്ബർ! മനുഷ്യൻ ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു കാര്യങ്ങൾ വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിച്ചു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നത് എങ്ങിനെയൊക്കെയെന്നത് ആലോചിച്ചുനോക്കൂ! **(أَشَاءَ اللَّهُ)** അല്ലാഹുവേ! ഞങ്ങളെയെല്ലാം കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു ഗ്രഹിക്കുന്ന സജ്ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നീ ഉൾപ്പെടുത്തണമേ! ആമീൻ.

ഇബ്നുനുസ്-ഉദ് (റ)ൽ നിന്നും, ഓബിർ (റ)ൽനിന്നും-വാക്കുകളിൽ അൽപാൽപം വ്യത്യാസത്തോടുകൂടി യാക്കിനിലും-പല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി നിരവേനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഹമീസിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: നബി (സ) നിലത്തു ഒരു നേർരേഖ വരച്ചു. പിന്നീടു അതിന്റെ വലത്തോട്ടും ഇടത്തോട്ടുമായി ചില രേഖകൾ വര

ചു. എന്നിട്ടു മദ്യത്തിലെ നേർഭേഖയിൽ കൈവെച്ചുകൊണ്ടു (ഇതാ, നേരെ ചൊല്ലിയുള്ള എന്റെ പാപ....) എന്ന വചനം ഓതി! എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: 'ഇതാണ് അല്ലാഹുവിന്റെതായ ചൊവ്വായ മാർഗ്ഗം, മറ്റുള്ളവയും ചില മാർഗ്ഗങ്ങളാകുന്നു. ഓരോ മാർഗ്ഗത്തിലും തന്നെ അതിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പിശാച് ഉണ്ടായിരിക്കും'. (അ; ഫറ; ന; ഇ.)

154. പിന്നെ [മറ്റൊരു കാര്യം]: നന്മ പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ മേൽ (അനുഗ്രഹത്തിന്റെ) ഒരു പൂർത്തീകരണമായി കൊണ്ടു മൂസാക്കു നാം (വേദ) ഗ്രന്ഥം നൽകി. എല്ലാ കാര്യത്തിനും വിശദീകരണവും, മാർഗ്ഗദർശനവും, കാരുണ്യവുമായിക്കൊണ്ടും; അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻവേണ്ടി (അഥവാ, വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട്).

104 ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

വിഭാഗം-20

155. (ഇതാ) ഇതും നാം അവതരിപ്പിച്ചതായ ഒരു അനുഗ്രഹിത [വർദ്ധിച്ച നന്മകളുള്ള] ഗ്രന്ഥമാകുന്നു. അതിനാൽ, അതിനെ പിൻപററുകയും, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾക്കു കരുണ ചെയ്യപ്പെട്ടേക്കാം.

105 وَهَذَا كِتَابُنَا مُبْرَكٌ وَتَذَكُّرٌ وَإِنَّا لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ

154. പിന്നെ നാം നൽകി, കൊടുത്തു മൂസാക്കു ഗ്രന്ഥം പ്രവർത്തികരണമാ(പൂർണ്ണതയോ)യിട്ടു യഥാ യാതൊരാൾക്കു (യാതൊരുവർക്കു), നന്മയെപ്പോലെയോ വിശദീകരണമായും, എല്ലാ കാര്യത്തിനും മാർഗ്ഗദർശനമായും, കാരുണ്യമായും, നന്മ അവർ ആയേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിൽ (കാഴ്ചയെപ്പറ്റി) തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ അവർ വിശ്വസിക്കും. 155. ഇതാ, ഇതും പക്ഷെ ഒരു ഗ്രന്ഥമാകുന്നു പറ്റി നാമതു അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു കർവ്വ അനുഗ്രഹിത അതിനാൽ അതു പിൻപററുവിൻ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി നിങ്ങൾക്കു കരുണ ചെയ്യപ്പെടും.

പി (പിന്നെ) എന്ന അർത്ഥം ഇവിടെ സാധാരണപോലെ കാലക്രമം കുറിക്കുന്നതല്ല. ഒരു വിഷയത്തിൽ നിന്നു മറ്റൊന്നിലേക്കുള്ള നീക്കത്തെ കുറിക്കുന്നതാകുന്നു. 'പിന്നെ' എന്ന പദം മലയാളത്തിലും ഇങ്ങിനെ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടല്ലോ. അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നേരായ മാർഗ്ഗം വിവരിച്ചതിനുശേഷം അല്ലാഹു പറയുകയാണു: പിന്നെ, മറ്റൊരു വിഷയം നിങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. മൂസാ നബിക്കു നാം തന്നെയു നൽകുകയുണ്ടായ വിവരം നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. സർവ്വപ്രവർത്തികൾ ചെയ്യുന്ന നല്ല ആളുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്താളും അതു അവർക്കു ലഭിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ഒരു പൂർത്തീകരണം തന്നെയായിരുന്നു. ആവശ്യമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടെയും വിശദീകരണവും, സർവ്വമാർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള വഴികാട്ടിയും, അല്ലാഹുവിൽനിന്നും ജനങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച വമ്പിച്ച കാരുണ്യവുമായിരുന്നു ആ ഗ്രന്ഥം. അതുപോലെത്തന്നെ നാം അവതരിപ്പിച്ച ഒരു അനുഗ്രഹിത ഗ്രന്ഥമാണു ഈ പുർത്തനും. നടക്കെ പുത്തനമായി അവതരിച്ചു എന്നല്ല അത്. ആകയാൽ അതിന്റെ അർത്ഥപരമായ പിൻപററി ദോഷബാധകളെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു പാത്രമായിത്തീരുവാൻ ശ്രമിക്കുവിൻ.

എന്നാൽ പിന്നെ, മൂസാ (അ) നബിക്കു നൽകപ്പെട്ട ആ ഗ്രന്ഥത്തിനു പുറകെ മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥം കൂടി എന്തിനു അവതരിപ്പിച്ചു? എന്നു ആ ചോദ്യത്തിക്കുതന്നെ ചോദിച്ചേക്കാമല്ലോ. ഇതിനു അല്ലാഹു മറുപടി നൽകുന്നു:-

156. (അതെ) നിങ്ങൾ പറയുമെന്നതിനാൽ: 'ഞങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ള രണ്ടു വിഭാഗക്കാർക്കു മാത്രമാണു (വേദ) ഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു; നിശ്ചയമായും, അവരുടെ പാപത്തെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ അശ്രദ്ധർ [അപരിചിതർ] ആയിരുന്നു താനും..'

١٥٦- اِنْ تَقُولُوا اِنَّمَا اُنْزِلَ الْكِتَابُ عَلٰى طَافَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا وَاِنْ كُنَّا عَنْ دَرَاَسَتِهِمْ لَغَفْلِيْنَ

157. അല്ലെങ്കിൽ. നിങ്ങൾ പറയുമെന്നതിനാൽ: 'ഞങ്ങൾക്കു (വേദ) ഗ്രന്ഥം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ അവരെക്കാൾ സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവർ തന്നെ ആകുമായിരുന്നു.'

١٥٧- اَوْ تَقُولُوا لَوْ اَنَّا اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا اَهْدٰى مِنْهُمْ

എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ രബ്ബികൾ നിന്നും നിങ്ങൾക്കു വ്യക്തമായ തെളിവും, മാർഗ്ഗദർശനവും, കാരുണ്യവും (ഇതാ) വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ

അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തു [ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാക്കുകയും, അവയെ വിട്ടുതിരിഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്തവനെന്നൊരു അക്രമി ആരാണു?! നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെ വിട്ടുതിരിഞ്ഞു പോകുന്നവർക്കു നാം കടുത്ത ശിക്ഷ പ്രതിഫലം നൽകിക്കൊള്ളാം; അവർ തിരിഞ്ഞു പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു നിമിത്തം!

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَصَدَقَ عَنْهَا
سَنَجْزِي الَّذِيْنَ يَصْدُقُوْنَ عَنْ اٰيَتِنَا
سُوْءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوْا يَصْدُقُوْنَ

156. اِنْ تَقُولُوا നിങ്ങൾ പറയുമെന്നതിനാൽ, പറയുന്നതു കാരണം اِنْ تَقُولُوا നിശ്ചയമായും ഇറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (എന്നുമാത്രം) عَلٰى طَافَتَيْنِ വേദ ഗ്രന്ഥം രണ്ടു വിഭാഗക്കാർക്കു (മാത്രം) مِنْ قَبْلِنَا ഞങ്ങളുടെ മുമ്പു مِنْ قَبْلِنَا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളായിരുന്നു عَنْ دَرَاَسَتِهِمْ അവരുടെ പഠനത്തെ (പഠിപ്പിനെ)പ്പറ്റി غَفْلِيْنَ അശ്രദ്ധർ (തന്നെ) 157. اَوْ تَقُولُوا അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ പറയുമെന്നതിനാൽ لَوْ اَنَّا ഞങ്ങളായിരുന്നെങ്കിൽ عَلَيْنَا ഞങ്ങൾക്കു (ഞങ്ങളുടെ മേൽ) അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു(വെങ്കിൽ) اِنَّمَا ഗ്രന്ഥം اِنَّمَا ഞങ്ങളായിരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും مِنْهُمْ അവരെക്കാൾ സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവർ مِنْهُمْ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുണ്ട്, വന്നു കഴിഞ്ഞു اِنْ تَقُولُوا (വ്യക്തമായ)തെളിവു مِنْهُمْ നിങ്ങളുടെ രബ്ബികൾ നിന്നു اِنْ تَقُولُوا മാർഗ്ഗദർശനവും اِنْ تَقُولُوا കാരുണ്യവും اِنْ تَقُولُوا അപ്പോൾ ആരാണു اِنْ تَقُولُوا അധികം അക്രമി اِنْ تَقُولُوا വ്യാജമാക്കിയവനെന്നൊരു اِنْ تَقُولُوا അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളെ اِنْ تَقُولُوا അവൻ തിരിഞ്ഞുപോകുക (തിരിച്ചുവിടുക)യും ചെയ്തു اِنْ تَقُولُوا അതിൽ നിന്നു اِنْ تَقُولُوا നാം പ്രതിഫലം കൊടുത്തുകൊള്ളാം, (കൊള്ളാം) اِنْ تَقُولُوا തിരിഞ്ഞു പോകുന്നവർക്കു اِنْ تَقُولُوا നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽനിന്നു, ലക്ഷ്യങ്ങൾ വിട്ട് اِنْ تَقُولُوا ശിക്ഷയിൽ മോശമായതു (കടുത്ത ശിക്ഷ) اِنْ تَقُولُوا അവരായിരുന്നതു നിമിത്തം اِنْ تَقُولُوا തിരിഞ്ഞുപോകും.

'മുമ്പുള്ള രണ്ടു വിഭാഗക്കാർ' എന്നു പറഞ്ഞതു യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും ആകുന്നു. അവർക്കല്ലേ വേദഗ്രന്ഥം അവതരിച്ചിട്ടുള്ളൂ, അറബികളാകുന്ന ഞങ്ങൾക്കു അവതരിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ....എന്നിങ്ങനെ ആ മുശ്ശരികൾക്കു പറയാതിരിക്കുവാൻ എന്നു സാരം. ആ നിഷേധികളുടെ നിഷേധം ഏതത്രമാത്രം കടുത്തതാണെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

168. അവർ [ആ മുശ്‌രിക്കുകൾ] നോക്കി (കാത്തു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ? മലക്കുകൾ അവരുടെ അടുക്കൽ വരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ രബ്ബു (തന്നെ) വരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ രബ്ബിന്റെ ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വരുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ

നിന്റെ രബ്ബിന്റെ ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വരുന്ന ദിവസം, മുസ് വിശ്വസിക്കുകയോ, തന്റെ വിശ്വാസത്തിൽ വല്ല നന്മയും (ചെയ്തു) സ്ഥാപിക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ആത്മാവിനും [ആലക്കും] അതിന്റെ (അപ്പോഴത്തെ) വിശ്വാസം ഉപകരിക്കുകയില്ല.

പറയുക: 'നിങ്ങൾ (നോക്കി) കാത്തിരിക്കവിൻ; ഞങ്ങൾ (നോക്കി) കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ്'.

168- هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ

يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا ۚ قُلِ انْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

168. അവർ നോക്കുന്നു (കാത്തിരിക്കുന്നു) വോ അവർക്കു വരുന്നതിനെയല്ലാതെ മലക്കുകൾ അല്ലെങ്കിൽ വരുന്നതിനെ ചു നിന്റെ രബ്ബു അല്ലെങ്കിൽ വരുന്നതിനെ ചു ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ചു നിന്റെ രബ്ബിന്റെ വരുന്ന ദിവസം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ചിലതു, ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ചു നിന്റെ രബ്ബിന്റെ ഉപകാരം (ഫലം) ചെയ്കയില്ല ചു ഒരു ആത്മാവിനും (ആലക്കും) അതിന്റെ വിശ്വാസം അതു വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല ചു മുസ്, മുസ് അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടായി (രുന്നില്ല) അതിന്റെ വിശ്വാസത്തിൽ നന്മ, ഗുണം ചു പറയുക നിങ്ങൾ (നോക്കി) കാത്തിരിക്കവിൻ ഞങ്ങൾ നോക്കിക്കാത്തിരിക്കുന്നവരാണ്

ധാരാളം തെളിവുകളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടു പിന്നെയും അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ, എനി ഏതുവരെയാണ് അവർക്കു കാത്തിരിക്കുവാനുള്ളത്? മലക്കുകളോ, അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു തന്നെയോ വന്നു കാണണമെന്നാണോ? അതു രബ്ബും ഈ ലോകത്തുവെച്ചു അവർക്കു കാണുവാൻ സാധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളല്ല. അതല്ല കിൽ പുതുതായി ചില പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണണമെന്നാണോ? അങ്ങിനെയൊക്കെങ്കിൽ എനി ചില പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വരുവാനുണ്ട്. അവ വരുമ്പോൾ അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാകുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, ആ വിശ്വാസം കൊണ്ടു മാത്രം ഫലവും സിദ്ധിക്കുവാനില്ല. വിശ്വസിക്കുവാനും നിഷേധിക്കുവാനും സാമർത്ഥ്യമുള്ളപ്പോൾ സാധ്യമനുസരിച്ചുള്ള വിശ്വാസം കൊണ്ടു പ്രയോജനമുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് അത്തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വലുതും വരുമ്പോൾ, അതിന്റെ മുസ് വിശ്വസിച്ചിരിക്കുകയും, ആ വിശ്വാസമനുസരിച്ചു നല്ല കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തവർ അപ്പോൾ വിശ്വസിക്കുന്ന ആ വിശ്വാസംകൊണ്ടു മാത്രം പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകുകയില്ല. അതിനാൽ, നേരത്തെത്തന്നെ വിശ്വസിക്കുകയാണു അവർക്കു നല്ലത് അതിനു അവർ തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ ഭാവി നിങ്ങൾ കാത്തിരുന്നു കണ്ടുകൊള്ളുക-ഞങ്ങളുടെ ഭാവി ഞങ്ങളും കാത്തിരിക്കട്ടെ-എന്നു പറഞ്ഞു അവരിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറിക്കൊള്ളുക എന്നു സാരം.

لَا يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ (ഞങ്ങളുടെ മേൽ മലക്കുകളെ ഇറക്കപ്പെടുകയോ, ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ രബ്ബിനെ കാണുകയോ ചെയ്തുകൂടെ? (25: 21) എന്നു മുശ്‌രിക്കുകൾ ചോദിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പലതരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിനച്ചുണ്ടാക്കി അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നു കാണാൻ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ لَا يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ (അല്ലെങ്കിൽ നീ അല്ലാഹുവിനെയും, കൂട്ടം കൂട്ടമായി മലക്കുകളെയും കൊണ്ടുവരണം (17: 92) എന്നും അവർ പറഞ്ഞിരുന്നു. അവരുടെ ഇത്തരം വാക്കുകളെ സൂചിപ്പിച്ചു കൊണ്ടായിരിക്കാം അല്ലാഹുവിനെയോ, മലക്കുകളെയോ, ചില പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയോ കാണുവാൻ കാത്തിരിക്കുകയാണോ നിങ്ങൾ എന്നു അല്ലാഹു അവരോടു ചോദിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനെയും, മലക്കുകളെയും ഈ ജീവിതത്തിൽവെച്ചു അവർക്കു കാണുവാൻ സാ

ധിക്കുന്ന കാര്യമല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അതിനെപ്പറ്റി മറുപടി പറയേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണെങ്കിൽ, ചിലതെല്ലാം ഈ ലോകത്തു തന്നെ അവർ കാണുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നിയ്യം ചിലതു അനുഭവപ്പെടുവാൻ ിക്കുന്നുണ്ടു താനും. ആ സ്ഥിതിക്കു അവ വന്നു കഴിഞ്ഞാലുണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കുമെന്നു മാത്രം അല്ലാഹു വിവരിച്ചു. വരാനിരിക്കുന്ന പ്രസ്തുത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഏതെല്ലാമാണ്? എപ്പോഴാണു സംഭവിക്കുക? ഏന്തെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. ഈ ഭൗതിക പ്രകൃതി നടപടികൾക്കതീതമായതും, യഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ നഗ്നമായ രൂപം അനുഭവത്തിൽ വ്യക്തമാകുന്നതുമായ ഏതെങ്കിലും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിരിക്കാം അവ. അഥവാ, ഖിയാമത്തു നാളിന്റെ അടയാളങ്ങളായി ഹമീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ള വല്ല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോ, ഏതെങ്കിലും വമ്പിച്ച ശിക്ഷാനടപടികളോ, മരണാസന്ന വേളയിൽ ഭൗതിക ദൃഷ്ടിപ്പറ്റുകയുള്ള കാഴ്ചകൾ അനുഭവപ്പെടുന്നതോ ഒക്കെ ആകാവുന്നതാണ്. ഏതായിരുന്നാലും ശരി, അതു വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീടുണ്ടാകുന്ന വിശ്വാസം സ്വീകാര്യമല്ലെന്നു അല്ലാഹു സ്ഥാപിക്കുകയുണ്ടു.

ഖിയാമത്തുനാളിന്റെ കൃപനാടിയായി പല അടയാളങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നതാണെന്നു ഹമീസുകളിൽനിന്നു അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള ഹമീസുകളിൽ ചിലതെല്ലാം ദുർബ്ബലമാണെങ്കിലും പലതും ബലവത്തായതും സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിർബ്ബാഹമില്ലാത്തതാകുന്നു. ഉദാഹരണമായി: സൂൽ (സ) പറഞ്ഞതായി അബൂഹുരൈറ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'സൂര്യൻ അതിന്റെ അസ്തമന സ്ഥാനത്തു (പടിഞ്ഞാറു) നിന്നു ഉദയം ചെയ്യുന്നതുവരെ അന്ത്യസ്ഥയം നിലനിൽക്കുകയില്ല. (സംഭവിക്കുകയില്ല.) അതു മനുഷ്യൻ കാണുമ്പോൾ, ചൂമിയിലുള്ളവരെക്കൊ വിശ്വസിക്കും. അതാണ് لا ينجح لنا إلا ما (മരത്കാവിനും അതിന്റെ വിശ്വാസം ഉപകരിക്കുകയില്ല....) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞ അവസരം.' (ബു: മു: ൪൦: ൪: ന.)

159. നിശ്ചയമായും, തങ്ങളുടെ മതത്തെ മിന്നിപ്പിക്കുകയും, പല കക്ഷികളായിത്തീരുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ, അവരെ സംബന്ധിച്ചു നീ നീനിലുമല്ല. [ഒരു ബാധ്യതയും നിനക്കില്ല.]

159 إِنَّ الدِّينَ قَرْقَرًا لِّمَنْ كَانُوا شِيخًا
لِّسْتِ مِنْكُمْ فِي شَيْءٍ

അവരുടെ കാര്യം അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു മാത്രമാകുന്നു. [അവൻ തീരുമാനമെടുത്തുകൊള്ളും.] പിന്നീട്, അവർ ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അവൻ അവരെ ബോധപ്പെടുത്തും.

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ
تَرْجِيهِمْ بَيْنَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

159. ൧1 നിശ്ചയമായും إِنَّ الدِّينَ മിന്നിപ്പിച്ചവർ ൧൧ തങ്ങളുടെ മതത്തെ 1൧ അവരായിരിക്കുകയും ചെയ്തു 1൧ (പല) കക്ഷികൾ 1൧ നിങ്ങള ൧൧ അവരെ സംബന്ധിച്ചു ൧൧ യാതൊന്നിലും ൧൧ നിശ്ചയമായും അവരുടെ കാര്യം ൧1 അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു (മാത്രം) ആകുന്നു ൧ പിന്നീടു ൧൧ അവൻ അവരെ ബോധപ്പെടുത്തും 1൧ അവർ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി ൧൧ അവർ ചെയ്യും

മതത്തിൽ മിന്നിപ്പുണ്ടാക്കിയവർ അക്കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വേദമോരോണെന്നു പറയുമെങ്കിലും വുർആന്റെ വാക്കുകളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നതാണ് അത് ഒരു പൊതുവായ പ്രസ്താവനയാണെന്നത്രെ. അതെ, ഇബ്നു കമീർ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ഇസ്ലാമിലും അതിന്റെ നടപടികളിലും ഹമീദ്യം, കിഷ്യിത്വം, ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്ന ഏല്പാവും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. വ്യക്തികളോ സമൂഹമോ എന്ന വ്യത്യാസവും അതിലില്ല. അതിനെക്കുറിച്ചു ആരോടും നബി (സ)ക്കു ബന്ധമോ ബാധ്യതയോ ഇല്ലെന്നും, അവരുടെ കാര്യം അല്ലാഹു ഏറ്റെടുക്കുമെന്നും, അവരുടെ മേലുള്ള നടപടി അവൻ ഏടുത്തുകൊള്ളുമെന്നും അല്ലാഹു നബി (സ)യെ അറിയിക്കുകയാണ്. നബി (സ)യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതെന്നുവെച്ചു നബി (സ) യുടെ കാലത്തുള്ളവരെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതാണു ഇതെന്നു ധരിച്ചുകൂടും.

ഭാവസാരത്തിൽ, ആരാധനകൾ ചെയ്യുന്നതിലും, വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിലുമൊക്കെ നബി (സ)യെ മറികഴിയാതെ അതിരിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി നബി (സ) പറയുകയുണ്ടായി: (സാരം: എന്റെ ചര്യവിദ് മരണാനിനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ എന്നിൽ പെട്ടവരല്ല. (ബു: മു.) ഹിന്ദുമതത്തിൽ നബി (സ)യുടെ അടുക്കൽ 'ഹുലുൽ കൈമർ' (الحل من الكفر) എന്ന ജലാശയത്തിൽ നിന്നു പാനം ചെയ്യാൻ ചെയ്യുന്നവരിൽ, നബി (സ)ക്കു പരിച്ഛേദമുണ്ടായിരുന്ന ചിലർക്കു അതു തടയപ്പെടുകയും, അവർ എന്റെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവരാണല്ലോ എന്ന് അവിടുന്ന് പറയുമ്പോൾ, താങ്കളുടെ ശേഷം അവർ എന്തൊക്കെയാണു പുതുതായി ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നതെന്ന് താങ്കൾക്കറിയില്ലെന്നു മറുപടി പറയപ്പെടുകയും, അപ്പോൾ തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറയുന്നതാണെന്നും ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (സാരം: എന്റെ കാലശേഷം ദേശത്തി വരുത്തിയവർ വിദ്വേഷനാശം! (ബു: മു.) ഈ ഹദീസുകളിൽ നിന്നു ഏതു കാലത്തും മതത്തിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കിയവരോടു നബി (സ)ക്കു ബന്ധമില്ലെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം സാമാന്യമായി മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

160. ആർ നന്മ കൊണ്ടുവന്നുവോ അവനു അതിന്റെ പത്തത്ര [പത്തിരട്ടി ഗുണം] ഉണ്ടായിരിക്കും; مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مِثَالٍ

ആർ തിന്മ കൊണ്ടുവന്നുവോ അവനു അതിന്റെ അത്ര കല്ലൊതെ [പതിഫലം നൽകപ്പെടുകയുമില്ല; അവരുകളെ, അവരോട് അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയുമില്ല. وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُوَ لَا يَظْلَمُونَ

160. ചെറു നന്മ കൊണ്ടുവന്നുവോ, ആരെങ്കിലും വന്നാൽ ചെറു നന്മയുമായി, നന്മ കൊണ്ടു ചെറു നന്മകൊണ്ടു പത്തു മിഥ്യ അതിന്റെ അത്രകൾ, മതിരികൾ ചെറു ആരെങ്കിലും വന്നാൽ, ആർ വന്നുവോ ചെറു തിന്മയുമായി, തിന്മകൊണ്ടു ചെറു തിന്മയുടെ അത്ര [പതിഫലം നൽകപ്പെടുകയുമില്ല] ചെറു തിന്മയുടെ അത്ര (മതിരി) അല്ലാതെ ചെറു അവരുകളെ, അവരോട് അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയുമില്ല

ഭാരം ഒരു നന്മ ചെയ്താൽ ചുരുങ്ങിയപക്ഷം, അതിന്റെ പത്തിരട്ടിക്കുള്ള [പതിഫലം നൽകുമെന്നും, ഒരു തിന്മ ചെയ്താൽ അതിനു അത്രമത്രം [പതിഫലമേ നൽകുകയുള്ളൂവെന്നും പാപകാര്യത്തിനും കൂടുതൽ നിധിയുമായ അല്ലാഹു നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു. തിന്മ ചെയ്തവനു ഒരു തിന്മയുടെ [പതിഫലമേ നൽകുകയുള്ളൂവെന്നതിനു പുറമെ, അവനോടു ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള യാതൊരു അനീതിയും ചെയ്യപ്പെടുകയില്ലെന്നുകൂടി ഏകദേശം പറയുന്നു. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ചെറു നന്മയുമായി വന്നാൽ അവനു അതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായതുമായിരിക്കും. (നം: 89; ഖസാസ്: 84) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന്റെ ഒരു വിശദീകരണമാണു ഈ വചനം. ചില സന്ദർഭങ്ങളെക്കൂടി പത്തിരട്ടിക്കുമെങ്കിൽ ഏഴുനൂറ്റിരട്ടിവരെയും കൂടുതലും [പതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതാണെന്നു അർത്ഥം 261ലും അല്ലാഹു അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഈ വിഷയത്തിൽ 'ഖുദ്സി'യായ (അല്ലാഹു അരുളിച്ചെയ്തതായി നബി (സ) ഉദ്യഹരിക്കുന്ന) ഒരു ഹദീസു ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) വഴി പല ഹദീസു പണ്ഡിതന്മാരും അവപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു പ്രസിദ്ധമത്ര. അതിൽ അല്ലാഹു അരുളിച്ചെയ്തതായി നബി (സ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'നിങ്ങളുടെ റബ്ബു വളരെ കരുണയുള്ളവനാണ്. ഭാരം ഒരു നന്മ ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു, എന്നിട്ടതു ചെയ്തില്ല, എന്നാലും അതവനു ഒരു നന്മയായി അവപ്പെടുകയും, അതവൻ ചെയ്താൽ പത്തു നന്മയായും, ഏഴുനൂറ്റവരെയും, വളരെയധികം ഉറപ്പിവരെയും അവപ്പെടുകയും, ഭാരം ഒരു തിന്മ ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു, എന്നിട്ടു ചെയ്തില്ല, എന്നാൽ അതവനു ഒരു നന്മയായി അവപ്പെടുകയും, അവനതു ചെയ്യാൻ ഒരു ഒന്നായി അതു അവപ്പെടുകയും, ചിലപ്പോൾ, അവൻ അതു മായിച്ചു (അപ്പോഴെങ്കിലും) കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. നാശമടഞ്ഞവനല്ലാത്ത (നിർഭാഗ്യനായവനല്ലാത്ത) അല്ലാഹുവിങ്കൽവെച്ചു നാശമടയുകയില്ല' (അ: ബു: മു: ന.)

തിന്മ ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ട് അതു ചെയ്യാതിരുന്നാൽ അതൊരു നന്മയായി അവപ്പെടുകയെന്നതിനു ഇബ്നു കഥീർ (റ) നൽകിയ വിശദീകരണം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'അറിയുക; തിന്മ

പ്രവർത്തിക്കാരെ വിട്ടുകളയുന്നവർ മൂന്നുതരത്തിലായിരിക്കും: ചിലപ്പോൾ അവർ അല്ലാഹുവിനു (അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്കു)വേണ്ടി ഉപേക്ഷിച്ചതായിരിക്കും. ഇവർ അല്ലാഹുവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു ചിന്തിക്കുന്നതിനാൽ അതൊരു നന്മയായി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. അതവരുടെ ഉദ്ദേശ്യവും കർമ്മവുമാണല്ലോ. ബലപ്പെട്ട ചില രീതികളിൽ 'എന്റെ ഹേതുവായിട്ടാണ്' അതവൻ ഉപേക്ഷിച്ചത്' എന്നു (ഹദീസിൽ) അതിനു കാരണം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അതുകൊണ്ടാകുന്നു. ചിലപ്പോൾ, മറവിക്കൊണ്ടോ അശ്രദ്ധകൊണ്ടോ ആയിരിക്കും അതവൻ ഉപേക്ഷിക്കുന്നത്. ഇതു അവനു ഗുണവുമല്ല, ദോഷവുമല്ല. കാരണം, അവൻ അതു രണ്ടും ചെയ്തിട്ടില്ല. ചിലപ്പോൾ, സാധിക്കായ്കകൊണ്ടോ, അതിനുവേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങളും പരിശ്രമങ്ങളും നടത്തി കൃഷിയെത്തുകൊണ്ടോ ആയിരിക്കും ഉപേക്ഷിക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ളവൻ ആ തിൻമ പ്രവർത്തിച്ചവനു സമമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണു പ്രബലമായ ഹദീസിൽ 'രണ്ടു മുസ്ലീംകൾ വാളുമായി പരസ്പരം ഏറ്റുമുട്ടിയാൽ കൊന്നവനും, കൊല്ലപ്പെട്ടവനും നരകത്തിലാണു' എന്നു നബി (സ) പറഞ്ഞത്. കൊന്നവന്റെ കാര്യം ശരി, കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെ സ്ഥിതിയെന്താണ്? എന്നു സഹാബികൾ ചോദിച്ചപ്പോൾ 'അവൻ അവന്റെ ചങ്ങതിയെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ തോഹിക്കുന്നവനായിരുന്നുവല്ലോ' എന്നാണു നബി (സ) ഉത്തരം പറഞ്ഞത്.

'ആരെങ്കിലും ഏറ്റു മാസവും മൂന്നു നോമ്പു (വീതം) നോറാൽ, അവൻ മുഴുവൻ കാലവും നോമ്പു പിടിച്ചതായിരുന്നെങ്കിൽ, (അ;ജ;ന;തി.) എന്നും, 'ഒരു ജുമാത്തു ജുമാത്തുയുടെയും അടുത്ത ജുമാത്തുയുടെയും ഇടക്കുള്ള പരമ്പരയും, കൂടുതലായി മൂന്നു ദിവസത്തെ പരമ്പരയും പൊറുക്കപ്പെടുന്നതാണ്.' (ത്വബ്റാനി) എന്നും മറ്റും ഒന്നിനു പത്തിരട്ടി പ്രതിഫലം കാണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഹദീസുകൾ ഈ വചനത്തിനു നബി (സ) നൽകിയ വിശദീകരണവും, ഉദാഹരണങ്ങളുമാകുന്നു. കഥ അറിയാഞ്ഞ, ഒര നോട്ടത്തിൽ സ്വന്തം യുക്തിയുടെ തീരുമാനത്തിനു മുതിരുന്ന ആളുകൾ ഇതൊന്നും മനസ്സിലാക്കുകയോ ചിന്തിക്കുകയോ ചെയ്യാറില്ല. അതുകൊണ്ടാണു ചിലർ ഇങ്ങിനെയുള്ള ഹദീസുകളുടെ നേരെ അവഗണന നയം സ്വീകരിച്ചുവരുന്നത്.

161. പറയുക: നിശ്ചയമായും ഞാൻ, എന്റെ റബ്ബ്, (നേരെ) ചൊവ്വായുള്ള പാതയിലേക്കു എന്നെ നയിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു; (അതെ) നേരെ (ഉറച്ചു) നിലകൊള്ളുന്നതായ മതം—ഋജുമാനസനായിക്കൊണ്ടുള്ള ഇബ്രാഹീമിന്റെ മാർഗ്ഗം! അദ്ദേഹം 'മുശ്റിക്കു' [ബഹുദൈവ വിശ്വാസി] കളിൽ പെട്ടവനായിരുന്നിട്ടുമില്ല.'

١٦١- كُلُّ إِنْسَانٍ هَدَيْنَا سَبِيلًا
مُسْتَقِيمًا دِينًا قَبِيمًا
قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

162. പറയുക: 'നിശ്ചയമായും, എന്റെ നമസ്കാരവും, എന്റെ (ബലി മുതലായ) ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളും, എന്റെ ജീവിതവും, എന്റെ മരണവും (ഏറ്റവും) ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനുള്ളതാകുന്നു.:-

١٦٢- كُلُّ إِنِّ صَلَاتِي وَنُسُكِي
وَحَيَاتِي وَمَمَاتِي
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

163. 'അവനു പങ്കുകാരേ ഇല്ല. അപ്രകാരമത്രെ' എന്നോടു കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്; ഞാൻ 'മുസ്ലീം, കളിൽ [അവനു കീഴൊതുങ്ങിയവരിൽ] ഒന്നാമനുമത്രെ.

١٦٣- لَا شَرِيكَ لَهُ
وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ
وَأَنَا أَكَلُ الْمُسْلِمِينَ

161. പറയുക നിശ്ചയമായും ഞാൻ എന്നെ നയിച്ചിരിക്കുന്നു, എന്നിങ്ങ വഴി കാട്ടിത്തന്നിരിക്കുന്നു. എന്റെ റബ്ബ് പാതയിലേക്കു നേരെയുള്ള, ചൊവ്വയുള്ള, മതം. ഞാൻ നേരെ നിലകൊള്ളുന്നതായ, ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന. ഇബ്രാഹിം (ഇബ്രാഹീമിന്റെ) ഋജുമാനസനായിക്കൊണ്ടുള്ള മാർഗ്ഗം, അദ്ദേഹം ആയിരുന്നില്ല. മുശ്റിക്കുകളിൽപെട്ട(വൻ) 162. പറയുക നിശ്ചയമായും എന്റെ നമസ്കാരം എന്റെ ആരാധനാകർമ്മങ്ങളും, ബലികർമ്മങ്ങളും എന്റെ ജീവിതവും എന്റെ മരണവും അല്ലാഹുവിനാണ്, അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടിയത്രെ. ലോകരുടെ റബ്ബായ, ലോകരക്ഷിതാവായ 163. അവനു പങ്കുകാരേ ഇല്ല. അതുകൊണ്ടത്രെ ഞാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഞാനാകട്ടെ ഹദീസ് മുസ്ലീംകളിലെ,

അഹ്‌ലിദിനെ സംബന്ധിച്ച പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പിൻതുടർച്ചക്കാരെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന അറബികളുടെ ശിക്ഷാപരമായ വിധവസാചാരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പല പരാമർശങ്ങളും അടക്കം ഈ സൂറത്തിൽ ഇതിനു മുമ്പു വളരെ അധികം കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അതിനുശേഷം, നബി (സ) അവരെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, അവർ നിഷേധത്തിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ആ മാർഗ്ഗം ഏതാണെന്നും, മേൽ വിവരിച്ചതിന്റെ ആകെത്തുക ചുരുക്കത്തിൽ എന്താണെന്നും അവരെ അറിയിക്കുവാൻ നബി (സ) യോജിച്ച അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു.

വ്യക്തമായ ചാഞ്ചല്യമാകൂടാതെ മനസ്സാണെ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒരു മതം-അതെ, ശിർക്കിന്റെ മാലിന്യങ്ങളാണെന്ന് തീർത്താൽ നിഷ്കളങ്കനായിരുന്ന ഇബ്രാഹീം (അ) ആചരിച്ചു വന്നിരുന്ന മാർഗ്ഗംമേതെ അതു-അതാണെന്നിട്ടു അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചു തന്ന മതം. അതിലേക്കാണ് ഞാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നത്. ശിർക്കിന്റെ എല്ലാ വകുപ്പുകളിൽ നിന്നും സംഗൃഹ്യാക്കായിരിക്കുക, നമസ്കാരം, പ്രാർത്ഥന, ബലികർമ്മങ്ങൾ ആദിയായ ആരാധനകളെല്ലാം അല്ലാഹുവിനുമാത്രം അർപ്പിക്കുക, ജീവിക്കുന്നതും മരിക്കുന്നതുമെല്ലാം അവന്റെ പ്രീതിയെ ലക്ഷ്യം വെച്ചും, അവന്റെ ആജ്ഞാ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കനുസരിച്ചും ആയിരിക്കുക. ഇതാണ് ഏതൊരു ആജ്ഞാ പിന്തുടർച്ചയ്ക്കു മതത്തിന്റെ സത്ത. ഇതിന്റെ പ്രബോധനമാണ് ഏന്റെ കൃത്യം. ഇതംഗീകരിക്കുന്നവരാണ് മുസ്‌ലിംകൾ. അവരിൽ ഒന്നാമൻ ഞാൻ തന്നെ യാണു അതും എന്നിങ്ങിനെയാണു പ്രസ്തുത അറിയിപ്പിന്റെ താല്പര്യം.

﴿...﴾ (നസ്രുക) എന്ന വാക്കിനു 'ആരാധനകൾ' എന്നാണു വാചാർത്ഥം. ഹജ്ജു-ഉറാ: സംബന്ധമായ കർമ്മങ്ങളെയും, ബലികർമ്മങ്ങളെയും പ്രത്യേകം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ബലി കർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി മുൻവചനങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞ പരാമർശങ്ങളെയും, ഈ വചനങ്ങൾ മക്കര മുഗ്ദരികളെയൊന്നു മുഖാവബമായി അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതെന്നുള്ളതിനെയും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു ഈ അർത്ഥങ്ങളാണു പലതും ഇവിടെ അതിനു നൽകിയിരിക്കുന്നത് ﴿...﴾ (ഞാൻ ഒന്നാമത്തെ മുസ്‌ലിമാണു) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ഈ സമയത്തിലെ ഒന്നാമനും, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളെ ആദ്യമായി സ്വീകരിക്കുന്നവനും ഞാനാണു എന്നല്ലതെ, മനുഷ്യരും മൃതന്മാരും മനുഷ്യ മാർഗ്ഗത്തിനു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച മതം ഇസ്‌ലാമാണല്ലോ ﴿...﴾ ആ മതം അംഗീകരിച്ചവരെല്ലാം മുസ്‌ലിംകളാകുന്നു. ﴿...﴾ നൂഹ് (അ) നബി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളോടു മുസ്‌ലിമാായിരിക്കുവാൻ ഏതൊരു കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞു. (10: 72) ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയും, യഅ്‌ഖൂബ് (അ) നബിയും മക്കളോടു ചെയ്ത വസ്ഥിയിൽ നിങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകളായിട്ടല്ലാതെ മരിക്കേണ്ടതെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. (2: 132) യൂസുഫ് (അ) നബി എന്ന മുസ്‌ലിമാായി മരിപ്പിക്കേണ്ടതെ എന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചു. (12: 101) നിങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകളാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിൽ മരമർപ്പിക്കണമെന്നു മൂസാ (അ) നബി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയോടു പറഞ്ഞു. (10: 84) ഈസാ (അ) നബിയുടെ ശിഷ്യൻമരായ 'ഹവരീ'കളും പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ മുസ്‌ലിംകളാണെന്നും. (5: 114) ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ആടം (അ) നബി മുതൽ ലോകാവസാനം വരെയുള്ള മനുഷ്യർക്കു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു തുടർത്തിപ്പെട്ട ഏകമതം ഇസ്‌ലാമും, അതു സ്വീകരിച്ചവരെല്ലാം മുസ്‌ലിംകളാകുന്നു.

ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'ഒരു പിതൃകൃത്യം ബത്തിൽപെട്ട സഹോദരങ്ങളാണു പ്രവർഷകൻമാർ അവരുടെ മരണക്കാര പലതായിരിക്കും. അവരുടെ മതം ഒന്നാകുന്നു.' (ബുഖ്ദ.) അതായതു-ഇബ്‌നുകഥീർ(റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുകയും, അവനോടു ഒന്നിനെയും പങ്കുചേർക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്ന മാലികാടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരെല്ലാം ഒന്നാകുന്നു. ശരിയായതിൽ (മതപരമായ നിയമ നടപടി ക്രമത്തിൽ) അവർ വ്യത്യസ്ത മാർഗ്ഗമുള്ളവരായിരിക്കും എന്നർത്ഥം.

164. പറയുക: 'എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും റബ്ബ് [രക്ഷിതാവു] അല്ലാഹുവായിരിക്കെ, അവനല്ലാത്തവരെ ഞാൻ റബ്ബായി (തേടി) തിരയുകയോ?'

147- قُلْ اَعَزَّ اللّٰهُ اَبْغَىٰ رَبًّا
وَرَبُّ كُلِّ شَيْءٍ

164. ൧ പറയുക ۞ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ ۞ ഞാൻ തേടുന്നു, തിരയുന്നു ۞, രക്ഷിതാവായി ۞ അവനാകട്ടെ റബ്ബാകുന്നു ۞ ൧ എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും

എല്ലാ (ഓരോ) ആത്മാവും [ആളും] അതിന്റെമേൽ (ബാധ്യത) ആയിക്കൊണ്ടല്ലാതെ (ഒന്നും) സമ്പാദിച്ചു വെക്കുകയുമില്ല;

وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا

കുറും വഹിക്കുന്ന ഒരാത്മാവും [ആളും] മറ്റൊന്നിന്റെ കുറും വഹിക്കുകയുമില്ല.

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ

പിന്നെ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബികളേക്കായിരിക്കും നിങ്ങളുടെ മടങ്ങി വരവും. അപ്പോൾ, യാതൊന്നിൽ നിങ്ങൾ മിന്നാമി പ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിനെപ്പറ്റി അവൻ നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

നബി, സമ്പാദിക്കുകയുമില്ല, ചെയ്തതുവെക്കുകയുമില്ല. ഏല്ലാ ആത്മാവും, ആളും, ദേഹവും, വ്യക്തിയും. അതിന്റെമേൽ (ബാധ്യത) ആയിക്കൊണ്ടല്ലാതെ കുറും വഹിക്കുക (ചേറുക)യുമില്ല. ഒരു കുറുംക്കാരിയും, കുറും ചേറുന്നതും. കുറുംതെ, മറ്റൊരുതെ. മറ്റൊന്നിന്റെ പിന്നെ. നിങ്ങളുടെ റബ്ബികളേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങിപ്പോക്കും. അപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തും. നിങ്ങളായിരുന്നതിനെപ്പറ്റി. അതിൽ, അതിന്റെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെട്ടു (മിന്നാമിപ്രായത്തിലായി) കൊണ്ടു

ഓരോ ആളും അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾക്ക് ഉത്തരവാദിയായിരിക്കും. (എല്ലാ ഓരോരുത്തനും അവൻ സമ്പാദിച്ചുവെച്ചതിനു പണയമാകുന്നു. (52:21). ഓരോരുത്തന്റെ കുറും മറ്റൊരാൾ വഹിക്കുകയില്ല. ... (ഓരം പിടിപെട്ട ഒരു ദേഹം അതിന്റെ ചുമക്കുകയാൽ-മറ്റൊരാളെ-വിളിച്ചാൽ, അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവനായാലും ശരി, അതിൽനിന്നു ഒന്നും തന്നെ വഹിക്കപ്പെടുകയില്ല. (35:18) ഇതു അല്ലാഹുവിന്റെ ഖണ്ഡിതമായ ഒരു നിയമതത്വമാകുന്നു. ആരാധ്യവസ്തുക്കളുടെയോ, ഗുപ്തശക്തികളുടെയോ ഇടപെടലുകളൊന്നും അവിടെ നടക്കുകയില്ല. നൽകുകയിൽ നൽക, തിൻമയെങ്കിൽ തിൻമ, അതതിന്റെ കർത്താവു തന്നെ അതതിന്റെ ഫലം തികച്ചും അനുഭവിക്കും.

എന്നാൽ, ഒരാം ഒരു നല്ല കാര്യം നടപ്പിൽ വരുത്തിയാൽ അതിന്റെയും, അതു പ്രവർത്തിച്ചവരുടെയും, പ്രതിഫലം-അവരുടെ പ്രതിഫലത്തിൽ ഒരു കുറവും വരാതെ അവനു ലഭിക്കുമെന്നും, ഒരാം ഒരു ചീത്ത കാര്യം നടപ്പിൽ വരുത്തിയാൽ അതിന്റെയും, അതു പ്രവർത്തിച്ചവരുടെയും കാര്യം-അവരുടെ കുറുത്തിൽ ഒരു കുറവും വരാതെ-അവനൊക്കെ നബി (സ) അതളിച്ചെടുത്തിട്ടുണ്ട്. (മു.) ഇതു ആ തത്വത്തിന് എതിരോ വിരുദ്ധമോ ആകുന്നില്ല. ആ പ്രതിഫലവും, ആ കുറവും അവൻ നടപ്പാക്കിയതിന്റെ ഫലമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണ് 'അവരുടെ പ്രതിഫലത്തിലും കുറുത്തിലും ഒരു കുറവും വരാതെ' എന്ന് നബി (സ) പ്രത്യേകം ഏകദേശം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും. അവർ ചെയ്തതിന്റെ പ്രതിഫലവും, കുറവും അവർക്കു തന്നെ. അവൻ നടപ്പാക്കിയതിന്റെയും അതു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിന്റെയും പ്രതിഫലവും കുറവുമാണു അവനു ലഭിക്കുന്നതു എന്നർത്ഥം.

165. അവനത്രെ, നിങ്ങളെ ഭൂമിയിലെ (മാറിമാറിവരുന്ന) പിൻഗാമികൾ ആക്കിയവൻ.

۱۶۵ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ

നിങ്ങളിൽ ചിലരെ ചിലർക്കു മീതെ അവൻ ചില പദവികൾ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കു അവൻ നൽകിയതിൽ നിങ്ങളെ അവൻ പരീക്ഷണം ചെയ്യാൻ വേണ്ടി.

وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ

നിശ്ചയമായും, നിന്റെ രക്ഷിതാവ് വേഗം ശിക്ഷാ നടപടി എടുക്കുന്നവനാകുന്നു; നിശ്ചയമായും, അവൻ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയും തന്നെയാണുതാനും.

إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ
وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

165. അവനത്രെ **رَبُّكَ** നിങ്ങളെ ആഴിയവൻ **سَرِيعٌ** പിൻഗാമികൾ, പിന്നിലുള്ളവർ മാറി മാറി വരുന്നവർ **الْأَرْضِ** ഭൂമിയിലെ **رَبُّ** അവൻ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു **سَرِيعٌ** നിങ്ങളിൽ ചിലരെ **رَحِيمٌ** ചിലർക്കു മീതെ **رَحِيمٌ** ചില പരവികൾ **رَبُّ** നിങ്ങളെ അവൻപരിഷ്കണം ചെയ്വാൻ വേണ്ടി **رَحِيمٌ** നിങ്ങൾക്കു അവൻ നൽകിയതിൽ **رَبُّ** നിശ്ചയമായും നിന്റെ രബ്ബു **رَحِيمٌ** വേഗമുള്ളവനാണു **رَحِيمٌ** ശിക്ഷാനടപടി **رَحِيمٌ** നിശ്ചയമായും അവൻ **رَحِيمٌ** വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ തന്നെ **رَحِيمٌ** കരുണാനിധി (യും)

رَحِيمٌ (ഖലീഫ) എന്ന പദത്തിന്റെ ബഹുവചനമാണ് **رَحِيمٌ** (ഖലാഇഫ). അല്ലാഹുവിന്റെ അല്ലാഹുവിന്റെ സാക്ഷാത്കാരികളായവർ ആണ് **رَحِيمٌ** ആ പദത്തിന് അർത്ഥം. ചെറുപ്പത്തിൽ 'പിൻഗാമി' എന്നോ 'പ്രതിനിധി' എന്നോ സന്ദർഭം പോലെ അതിനു വിവർത്തനം നൽകാം. ഒരു തലമുറക്കുശേഷം മറ്റൊരു തലമുറയായും, ഒരു സമുദായത്തിനു ശേഷം മറ്റൊരു സമുദായമായും നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽ മാറി മാറി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാക്കിയെടുത്തവനാണ്. എല്ലാവരെയും അവൻ ഒരു നിലവാരത്തിലുള്ളവരായിട്ടല്ല ആക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഉപജീവനാർത്ഥം, ബുദ്ധി, അറിവു, സ്വഭാവഗുണം, കഴിവു, പ്രാപ്തി, രൂപം ആദിയായവയിലും, നടപടിക്രമങ്ങളിലും, ചിലരെ ചിലരെക്കാൾ ഉയർന്നവരും, ചിലരെ താണവരോക്കി വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവർക്കു ലഭിച്ചതിൽ അവരവർ എങ്ങിനെ വർത്തിക്കുന്നുവെന്നും, അതങ്ങിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നുമുള്ള ഒരു പരീക്ഷണമാണ് എന്നു സാരം.

رَحِيمٌ എന്ന വാക്കിനും ഇതേ അർത്ഥത്തിലുള്ള മറ്റൊരു രൂപമായ **رَحِيمٌ** (ഖുലാഫാഇ) എന്ന വാക്കിനും 'പ്രതിനിധികൾ' എന്നർത്ഥം കൽപിച്ചുകൊണ്ടു ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ചില അധികാരങ്ങൾ നൽകി വരുത്തുന്നവനായി മനുഷ്യനെ അതിൽ അവന്റെ പ്രതിനിധിയായി വെച്ചിരിക്കുകയാണെന്നും, ഈ അധികാരത്തിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും കഴിവും പ്രാപ്തിയും അനുസരിച്ചു ചിലർക്കു ചിലരെക്കാൾ ഉയർച്ചയും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ ആശയമെന്നു വരുത്തുന്ന ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഇവിടെയും, ഇതുപോലെയുള്ള വേറെ ചില സാധാരണങ്ങളിലും ചിലർ നൽകിക്കാണാം. ഈ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം ശരിയല്ലെന്നും, ഇതു അർത്ഥം അതിരകവിത്ത ഒരു വ്യാഖ്യാനമാണെന്നും അതീബ്ദാ 30-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ നാം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വ്യാഖ്യാനം ശരിയല്ലെന്നു ഇതേ വചനം തന്നെ ശരിയെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി മനസ്സിലാക്കാം. കൂടാതെ, തന്റെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ നിന്നു കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുകയും ചെയ്യും:—

നിങ്ങളുടെ മുമ്പു പല തലമുറകളെയും അവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം നാം നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു സൂ: യൂനുസിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: **رَبُّكَ** **رَحِيمٌ** **رَحِيمٌ** (പിന്നീടു അവരുടെശേഷം ഭൂമിയിൽ നിങ്ങളെ നാം 'ഖലാഇഫാ'ക്കി (യൂനുസു 14) അതേ സൂരത്തിൽ, നൂഹ് (അ) നബിയായൊപ്പം ജലപ്രളയത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടവരെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു: ... **رَحِيمٌ** (അവരെ നാം 'ഖലാഇഫാ'ക്കി, നമ്മുടെ ദൂഷ്ടതയെക്കുറിച്ചു വ്യാഖ്യാനം ചെയ്തവരെ നാം മൂക്കി നശിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. (യൂനുസു 73) ഹൂദ് (അ) നബി തന്റെ ജനതയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു: **رَحِيمٌ** **رَحِيمٌ** (നൂഹിന്റെ ജനതയെ ശേഷം അവൻ നിങ്ങളെ 'ഖുലാഫാഇ' ആക്കിയതു നിങ്ങൾക്കർക്കവിൻ (അഅ്റാഫ് 69) ഇതുപോലെ വേറെയും കാണാം. ഇവിടെയൊക്കെ അധികാരത്തിലുള്ള പ്രതിനിധികളെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു, മുമ്പുള്ളവരുടെ പിൻഗാമിത്വമാണു ഉദ്ദേശ്യമെന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

മനുഷ്യൻ സദാ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷാനടപടിയെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അതയാകാപ്പം അവന്റെ കാര്യത്തിലും അനുഗ്രഹത്തിലും സർവ്വപ്രതീക്ഷയോടെ കൂടി നിൽക്കുകയും വേണമെന്നു മർമ്മിപ്പിച്ചു

കൊണ്ടാണു ഈ സൂറത്തു അല്ലാഹു സമാപിക്കുന്നത്. കാതണ്യത്തെയും, പാപമോചനത്തെയും സംബന്ധിച്ചു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നതോടൊപ്പം ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു ഭയവാർത്ത അറിയിക്കലും ഖുർആന്റെ ഒരു പതിവാകുന്നു. സൂ: ഹിജർ 49, 50ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'എന്റെ അടിയാന്മാർക്കു വ്യത്യാസമറിയിക്കുക: ഞാൻ തന്നെയാണു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമെന്നും, എന്റെ ശിക്ഷ തന്നെയാണു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെന്നും..'

നബി (സ) തിരുമേനി അതളിച്ചുയർത്തിരിക്കുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കലുള്ള ശിക്ഷയെന്താണെന്നു സത്യ വിശ്വാസി അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ, (അവരിൽ) ഒരാളും അവന്റെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രതീക്ഷവെക്കുമായിരുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കലുള്ള കാതണ്യത്തെപ്പറ്റി അവിശ്വാസി അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ, (അവരിൽ) ഒരാളും സ്വർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചു നിരാശപ്പെടുകയായിരുന്നില്ല. കാതണ്യത്തെ അല്ലാഹു നൂറുഭാഗമാക്കി ഒരു ഭാഗമാണു സൃഷ്ടികളിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നത്. അതു മൂലമാണവർ പരസ്പരം കരുണ കാണിച്ചു വരുന്നത്. തൊണ്ണൂറുഭാഗത്തും അവൻ (പരലോകത്തേക്കായി) സൂക്ഷ്മിച്ചു വെച്ചിരിക്കുകയാണ്.' (അ:തി)

നമ്മുടെയും അല്ലാഹു അവന്റെ കാതണ്യത്തിനു പാത്രമാകുകയും, അവന്റെ ശിക്ഷയിൽനിന്നു രക്ഷ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സർഭാഗ്യരായ ജനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

لهم لك الحمد ولا تغفل والحمد لله

(كان قرأ من تيسر هذه السورة الف ليلة حتى يوم الجمعة ١٧ محرم الحرام سنة ١٢٩٧ هـ مرة الواثق ٧٧/٧/٧ م
وكما قرأ من تيسر ليلة الاحد التاسع والعشرون من شوال سنة ١٢٩٨ هـ الموقف ٧٨/٩/٢١ م) ق.ق.

what is the relationship between the two? In the United States, the answer is not clear. The data show that the more people who are involved in the process, the more likely they are to be satisfied with the outcome. But the data also show that the more people who are involved, the more likely they are to be dissatisfied with the outcome. This is a paradox that needs to be resolved.

One possible explanation for this paradox is that the more people who are involved, the more likely they are to have different opinions. This is because people have different values and interests. When they are involved in the process, they are more likely to express their opinions. This can lead to a more diverse set of opinions, which can lead to a more diverse set of outcomes. But it can also lead to a more polarized set of opinions, which can lead to a more polarized set of outcomes. This is a complex issue that needs to be studied further.

Another possible explanation for this paradox is that the more people who are involved, the more likely they are to be more informed. This is because people who are involved in the process are more likely to learn about the issues and the people involved. This can lead to a more informed set of opinions, which can lead to a more informed set of outcomes. But it can also lead to a more informed set of opinions, which can lead to a more informed set of outcomes.

There are many other possible explanations for this paradox. The key is to understand the relationship between the number of people involved and the quality of the outcome. This is a complex issue that needs to be studied further. The data show that the more people who are involved, the more likely they are to be satisfied with the outcome. But the data also show that the more people who are involved, the more likely they are to be dissatisfied with the outcome. This is a paradox that needs to be resolved.

One possible explanation for this paradox is that the more people who are involved, the more likely they are to have different opinions. This is because people have different values and interests. When they are involved in the process, they are more likely to express their opinions. This can lead to a more diverse set of opinions, which can lead to a more diverse set of outcomes. But it can also lead to a more polarized set of opinions, which can lead to a more polarized set of outcomes. This is a complex issue that needs to be studied further.

Another possible explanation for this paradox is that the more people who are involved, the more likely they are to be more informed. This is because people who are involved in the process are more likely to learn about the issues and the people involved. This can lead to a more informed set of opinions, which can lead to a more informed set of outcomes. But it can also lead to a more informed set of opinions, which can lead to a more informed set of outcomes.

There are many other possible explanations for this paradox. The key is to understand the relationship between the number of people involved and the quality of the outcome. This is a complex issue that needs to be studied further.

7. സൂറത്തുൽ അഅ്റാഫ്

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് — വചനങ്ങൾ 206 — വിഭാഗം (റൂക്ഉദ്) 24

ഇരസൂറത്തിലെ 46, 48 വചനങ്ങളിൽ 'അഅ്റാഫ്' എന്ന പേരിലുള്ള ഒരു സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. അത് നിമിത്തമാണു ഇതിന് 'സൂറത്തുൽ അഅ്റാഫ്' എന്നു പേർ വന്നത്. 'ഉന്നത സ്ഥലങ്ങൾ' എന്നാണ് പദോൽപത്തി.

പരമ കാര്യണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. 'അലിഫ് - ലാം - മീം - സ്വാദു'

الْأَنصَافِ

2. (നബിയേ) നിനക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് (ഇത്); അതിനാൽ, നിന്റെ നെഞ്ചിൽ [മനസ്സിൽ] അതിനെക്കുറിച്ചു ഒരു വിഷമവും ഉണ്ടായിരിക്കരുത്; നീ അതു മൂലം (ജനങ്ങളെ) താക്കീതു ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ഉപദേശമായിട്ടും.

۲-كِتَابٌ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ
لِتُنذِرَ بِهِ
وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

1. അലിഫ്-ലാം-മീം-സ്വാദു 2. പേർ ഒരു ഗ്രന്ഥമാകുന്നു അത് നിനലേക്കു (നിനക്കു) അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു അതിനാൽ ഉണ്ടായിരിക്കരുത് നിന്റെ നെഞ്ചിൽ (മനസ്സിൽ) ഒരു വിഷമം, പ്രയാസം 3. അത് നിമിത്തം, അത് സംബന്ധിച്ചു നീ താക്കീതു (മുന്നറിയിപ്പു) നൽകുവാൻ വേണ്ടി 4. അതുമൂലം, അതുകൊണ്ടു ഉപദേശം (സ്മരണ) ആയും മുഹ്സിൻ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു (സത്യവിശ്വാസികൾക്കു)

പ്രാരംഭ വചനത്തിലെ കേവലാക്ഷരങ്ങളെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ബഖറയുടെ ആരംഭത്തിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെയും ഓർക്കുക. ഈ വേദഗ്രന്ഥവും, അതിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളും പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നതിൽ പല

വിഷയങ്ങളും എതിർപ്പുകളും നേരിടേണ്ടി വന്നേക്കാം... അവയെപ്പറ്റി മനസ്സു ഞെരുങ്ങാതെ, ക്ഷമയും, സഹനവും കൊണ്ടാണു കൊണ്ടു പ്രബോധനം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി (സ) യോടു ഉപദേശിക്കുകയാണ്. **مِمَّنْ كَانُوا لِلْأَمْرِ أُولَئِكَ** (നസൂലുകളിലുള്ള ദൃഢ മനസ്കരായ ആളുകൾ കഷ്ടമിച്ചതുപോലെ കഷ്ടമിച്ചു കൊള്ളുക. (46: 35) എന്നു പറഞ്ഞു പോലെയുള്ള ഒരു ഉപദേശമാവാം ഇതു. അല്ലെങ്കിൽ, ധാരാളം ഉപദേശിക്കുകയും അളിവുകയും നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടും നിഷേധത്തിൽത്തന്നെ ജനങ്ങൾ ശരിച്ചു നിൽക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കൃഷ്ണദീക്ഷപ്പദങ്ങളിലെന്നും, ദിവ്യ സന്ദേശങ്ങൾ എത്തിച്ചുകൊടുക്കൽ മാത്രമേ തന്നിടേ ബാധ്യതയുള്ളൂവെന്നും നബി (സ) യെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയുമാവാം ഉദ്ദേശ്യം. ജനങ്ങൾ സത്യം സ്വീകരിക്കാതെ നിഷേധത്തിൽ ശരിച്ചു നിൽക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നബി (സ) വളരെ വ്യസനത്തിലും മനഃകണ്ഠശ്ചത്തിലുമായിത്തന്നെ വന്നു. അത്രയൊന്നും മനോവേദന അനുഭവിക്കാത്ത കാര്യമില്ലെന്നും അല്ലാഹു പലപ്പോഴും നബി (സ) യെ ഉപദേശിക്കാറുള്ളതാകുന്നു. (11: 12; 27: 70 മുതലായവ നോക്കുക.) ഉദ്ദേശ്യം രണ്ടിൽ ഏതായിത്തന്നാലും ശരി, വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കു വ്യർത്തൻ മുഖേന അക്കീതു നൽകലും, വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു ഉപദേശം നൽകലുമാണു നബി (സ) ചെയ്യേണ്ടതെന്നുകൂടി ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങളോടായി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

3. നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെ നിങ്ങൾ പിൻപററുവിൻ, അവനു പുറമെ നിങ്ങൾ (വേറെ) കാര്യകർത്താക്കളെ പിൻപററുകയും ചെയ്യരുത്.

وَلَا تَتَّبِعُوا مِمَّا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ

വളരെ കുറച്ചു (മാത്രം) നിങ്ങൾ ഓർമ്മവെക്കുന്നു!

قَلِيلًا مِمَّا تَنْكَرُونَ

4. എത്ര രാജ്യങ്ങളെ (രാജ്യക്കാരെ) യാണു നാം നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്? അങ്ങനെ, ഒരു നിശാക്രമണമായോ, അല്ലെങ്കിൽ അവർ (രാജ്യക്കാർ) മദ്യഗാഹന വിശ്രമം കൊള്ളുന്നവരായിരിക്കെയോ നമ്മുടെ ശൗര്യം [ശിക്ഷ] അവർക്കു [ആ രാജ്യക്കാർക്കു] വന്നു.

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ قَائِلُونَ

5. എന്നിട്ടു നമ്മുടെ ശൗര്യം [ശിക്ഷ] അവർക്കു വന്നപ്പോൾ, അവരുടെ (മുൻ) വിളിയായിരുന്നില്ല, 'നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ അക്രമികളായിരുന്നു' വെന്നു അവർ പറഞ്ഞതല്ലാതെ.

فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ

3. നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു നിങ്ങളുടെ ദൈവത്തിൽ നിന്നു നിങ്ങൾ പിൻപററുകയും അതതു ദൈവം അവനു പുറമെ, അവനെ കൂടാതെ മറ്റു കാര്യകർത്താക്കളെ ഏതോ (വളരെ) കുറച്ചു (മാത്രം) നിങ്ങൾ ഓർമ്മവെക്കുന്നു. 4. എത്രയാണു, എത്രയോ രാജ്യത്തിൽ നിന്നു, രാജ്യമായി നാം അവയെ നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്? അങ്ങനെ അവർക്കു ചെയ്യുന്ന, വന്നു നമ്മുടെ ശൗര്യം, ഉഷ, ശക്തി [ശിക്ഷ] രാത്രിയിലെ [നിശാ സമയത്തെ] ആക്രമണമായി അല്ലെങ്കിൽ അവർ ആയിരിക്കെ മദ്യഗാഹന (ഉച്ച) വിശ്രമം കൊള്ളുന്നവർ. 5. എന്നിട്ടു (അപ്പോൾ) ആയിരുന്നില്ല അവരുടെ വിളിച്ചുപറയൽ, വാദം അവർക്കു വന്നപ്പോൾ നമ്മുടെ ശൗര്യം [ശിക്ഷ] അവർ പറഞ്ഞതല്ലാതെ, പറയുകയല്ലാതെ നിശ്ചയമായും നാം (ഞങ്ങൾ) ആയിരുന്നു അക്രമികൾ.

മുസ്ലിം എത്രയോ രാജ്യങ്ങളെ അവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം രാത്രിയിൽ പെട്ടെന്നോ, പകലത്തെ മഹാപ്രളയം വിശ്വമവേളയിലോ-അഥവാ ഓർക്കാപ്പറ്റത്തും-നാം പൊതുശിക്ഷ നൽകി നശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. രീക്ഷ വരുമ്പോൾ അവരുടെ മുസ്ലത്തെ ധിക്കാരമൊന്നും അവർ കാണിച്ചിരുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചുവല്ലോ എന്നു മുറവിളി കൂട്ടുകയും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്തത്. സൂക്ഷ്മിച്ചു കൊള്ളണമെന്ന അർത്ഥം.

6. എന്നാൽ, യാതൊരു കൂട്ടരിലേക്കും (റസൂലുകൾ) അയക്കപ്പെട്ടുവോ അവരോടു നിശ്ചയമായും നാം ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതാണ്; (അയക്കപ്പെട്ട) 'മു' 'ലു'കളോടും നിശ്ചയമായും നാം ചോദ്യം ചെയ്യും.

٦- كُلُّنَّكُلِّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَ الْمُرْسَلِينَ ۝

7. എന്നിട്ട് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു (തന്നെ) നിശ്ചയമായും, നാം അവർക്കു കഥ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. (കാണാതെ) നാം മറഞ്ഞു പോയവരായിരുന്നതുമില്ല.

٧- وَلَنَقُصِّنَ عَلَيْهِمْ بَعْضَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

6. اِنَّهُ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നാം ചോദിക്കും. اَرْسَلَ യാതൊരുവരോടും അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. اِلَيْهِ അവരിലേക്കും, അവർക്കു اِنَّهُ നിശ്ചയമായും നാം ചോദിക്കുകയും ചെയ്യും. اَرْسَلَ അയക്കപ്പെട്ടവരോടു, മുർസലുകളോട്. 7. اِنَّهُ എന്നിട്ടു നാം നിശ്ചയമായും വിവരിച്ചു കൊടുക്കും, കഥ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. اِنَّهُ അവർക്കു اِنَّهُ അറിവോടെ, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു اِنَّهُ, നാം ആയിരുന്നതുമില്ല اِنَّهُ മറഞ്ഞ (കാണാത്ത) വർ.

എന്തെല്ലാം സമുദായങ്ങളിലേക്കു ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളുമായി റസൂലുകൾ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ ആ സമുദായങ്ങളെയെല്ലാം തന്നെ അല്ലാഹു ചോദ്യം ചെയ്യാതെ വിടുകയില്ല. മാത്രമല്ല, അവരിലേക്കു അയക്കപ്പെട്ടിരുന്ന റസൂലുകളോടും അവൻ ചോദ്യം ചെയ്യും. ഇഹത്തിൽ അവർ കൈക്കൊണ്ടിരുന്ന നയങ്ങളും നിലപാടുകളും ഇന്നിന്നപ്രകാരമായിരുന്നില്ല എന്നു സവിശദം അവൻ അവരെ വിവരിച്ചുകേൾപ്പിക്കും. അവൻ എല്ലാം കണ്ടറിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഒന്നും അവൻ അറിയാതെയോ, കാണാതെയോ വിട്ടുപോയിട്ടില്ല. എന്നു സാരം, നിങ്ങൾക്കു റസൂലുകൾ വന്നില്ലേ? നിങ്ങൾ അവരെ അനുസരിച്ചുവോ? എന്തുകൊണ്ടു സത്യം സ്വീകരിച്ചില്ല? എന്തൊക്കെ, ജിന്നകളും മനുഷ്യരുമടക്കം എല്ലാവരോടും അല്ലാഹു ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതാണ്. (6:130:28:65;16:93 മുതലായവ നോക്കുക) എന്റെ സന്ദേശങ്ങൾ നിങ്ങൾ അവർക്കു എത്തിച്ചു. വിവരിച്ചു. കൊടുത്തപ്പോൾ അവരിൽനിന്നു എന്തു പ്രതികരണമാണുണ്ടായത്? അവരെന്തുചെയ്തു? എന്തൊക്കെ റസൂലുകളോടും ചോദിക്കപ്പെടും. (5:112) ചോദ്യം ചെയ്തൽ മാത്രമല്ല, ദാരാരുത്തരുടെയും കർമ്മങ്ങൾ കൃത്യവും കണിശവുമായി പാഠശോധിച്ചു വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുമെന്നുകൂടി അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു:-

8. അന്നത്തെ ദിവസം, (കർമ്മങ്ങൾ) തൂക്കൽ യഥാർത്ഥമായുള്ളതത്രെ. അപ്പോൾ, ആരുടെ (നന്മയുടെ) തൂക്കങ്ങൾ ഘനം തൂങ്ങിയോ അക്കൂട്ടർതന്നെയാണ് വിജയികൾ.

٨- وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

8. اِنَّهُ തൂക്കം തൂക്കൽ اِنَّ ആ ദിവസം اِنَّ യഥാർത്ഥമാകുന്നു اِنَّ അപ്പോൾ ആർ, യാതൊരുവൻ اِنَّ ഘനപ്പെട്ടു, ഭാരം തൂങ്ങി اِنَّ അവന്റെ തൂക്കങ്ങൾ, തുലാസ്സുകൾ اِنَّ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ اِنَّ അവരെ വിജയികൾ

9. ആരുടെ തൂക്കങ്ങൾ ലാലുവായോ അക്കൂട്ടർതന്നെ യാണു തങ്ങളെത്തന്നെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവർ; (അതെ) നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോടു അവർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം.

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلُمُونَ

9. ആർ, ഏതൊരുവൻ ലാലുവായി അവന്റെ തൂക്കങ്ങൾ ക്ഷയിപ്പിക്കുന്നതല്ല അക്കൂട്ടർ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരാണ്, നഷ്ടപ്പെട്ടവരാണ് തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ, തങ്ങളെത്തന്നെ അവരായിരുന്നതു നിമിത്തം. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കൊണ്ടു, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോടു അക്രമം പ്രവർത്തിക്കും.

ഖിയാമത്തു നാളിൽ എല്ലാവരുടെയും കർമ്മങ്ങൾ തൂക്കിക്കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതും, നന്മക്ക് മുൻതൂക്കമുള്ളവർ ലീജയിക്കും, പിൻതൂക്കമുള്ളവർ നഷ്ടക്കാരായിരിക്കുമെന്നും ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഒരു സ്ഥലത്തു പറയുന്നു: ... وَنُزِّلَ الْمَوَازِينُ الْقِيَامَ (സാരം: ഖിയാമത്തു നാളിൽ തീർച്ചയുള്ള തൂലാസ്സുകൾ നാം സാക്ഷ്യം. അതിനാൽ, ഒരാളോടു യാതൊരു അനീതിയും ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല. ഒരു കടുകുമണിത്തൂക്കമായിരുന്നാലും നാമതുകൊണ്ടു വരുന്നതാണ്. (സൂ: അസിയറ: 47)

എന്നാൽ, കർമ്മങ്ങളെ തൂക്കുന്ന ഈ തൂലാസ്സിനെയും, അതിന്റെ തൂക്കത്തെയും സംബന്ധിച്ചു-പരലോകത്തെ മറ്റൊരു വസ്തുക്കളെയും പോലെത്തന്നെ-അതു എപ്രകാരത്തിലുള്ളതായിരിക്കുമെന്നു നമുക്കു തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ല. ഭൗതിക പ്രകൃതിയിൽനിന്നു തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ പ്രകൃതി ചട്ടങ്ങളാണ് പരലോകത്തിലുള്ളതെന്നും, അല്ലാഹു സർവശക്തനും സർവ്വജ്ഞനുമാണെന്നും, അല്ലാഹുവും അവന്റെ ദസ്തൂലും പറയുന്നതെല്ലാം സത്യമായിരിക്കുമെന്നും വിശ്വാസമുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിൽ വല്ല സംശയത്തിനോ അതുതന്നിനോ അവകാശമില്ല. മനുഷ്യബുദ്ധിയിലോ, ഭൗതിക ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കോ രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയാത്തതാണത്. പദാർത്ഥങ്ങളല്ലതെ-കർമ്മങ്ങൾ-എങ്ങിനെ തൂക്കിക്കണക്കാക്കുമെന്നു മനസ്സിൽ രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയായ്ക നിമിത്തം ചില ആളുകൾ ഇതിനു അവരുടെ വകയായ ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകി തൃപ്തി അടയ്ക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. തൂലാസ്സുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ നീതിയാണെന്നും, തൂക്കൽകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം നീതി പാലിക്കലാണെന്നും ചിലർ പറയുമ്പോൾ, വേറെ ചിലർ പറയുന്നത് മലക്കുകളാൽ ഏഴുതി രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കർമ്മ രേഖകളായിരിക്കും തൂക്കപ്പെടുക എന്നാകുന്നു. മറ്റു ചിലർക്കു അവരുടേതായ വേറെ ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങളും പറയുവാനുണ്ട്.

ഇന്നത്തെ ശാസ്ത്രീയ രേഖകളും, അളവും, തൂക്കവും കണക്കാക്കുവാൻ നിലവിലുള്ള ശാസ്ത്രീയമായ പല തരം മാപിനി യന്ത്രങ്ങളും നോക്കുമ്പോൾ, അത്തരം വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കൊന്നും യാതൊരുവശ്യവുമില്ലാപുക, തണുപ്പ്, കരറിന്റെ ഗതിവിഗതി, വൈദ്യുതി, യന്ത്രങ്ങളുടെ പ്രവർത്തന ശക്തി, ഇന്ധനത്തിന്റെ ഊർജ്ജം ശബ്ദം ആദിയായ മുൻകാലത്തു ഊഹിക്കുവാൻപോലും കഴിയാതിരുന്ന പലതിന്റെയും അളവു കണക്കാക്കുവാൻ ഇന്നു യന്ത്രങ്ങളുണ്ട്. എന്നിരുന്നാലും എന്തെല്ലാം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുവാനിരിക്കുന്നുവെന്നു ആർക്കറിയാം? എന്നിരിക്കെ, ഇങ്ങല്ലാം കണ്ടുപിടിക്കുന്ന മനുഷ്യരെയും, ആ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾക്കുള്ള അവരുടെ കഴിവിനെയും സാഹചര്യങ്ങളെയും സൃഷ്ടിച്ച സർവ്വശക്തനും മനുഷ്യന്റെ നന്മതിൽമകളാകുന്ന കർമ്മങ്ങളെ തൂക്കിക്കണക്കാക്കുവാനുണ്ടോ വല്ല പ്രയത്നവും? ആലോചിച്ചു നോക്കുക! അപ്പോൾ- മുൻഗാമികളായ മഹാൻമാർ ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ- ഖിയാമത്തുനാളിൽ നന്മതിൻമകളെ തൂക്കുന്ന ഒരു തൂലാസ്സു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടെന്നും, അതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവും അവന്റെ ദസ്തൂലും പറഞ്ഞു തന്നതെല്ലാം സത്യമാണെന്നും, നമുക്കു സുദൃഢമായി വിശ്വസിക്കാം. അതിന്റെ രൂപ-വല്യപ്പ് തുടങ്ങിയ വിശദവിവരങ്ങൾ നമ്മുടെ അറിവിനും അനുമനത്തിനും അതീതമാകുകൊണ്ട് അവയെപ്പറ്റി നമുക്കു മൗനമവലംബിക്കുകയും ചെയ്യും. رَأَى الْمَرءِ

10. തീർച്ചയായും, നാം നിങ്ങൾക്കു ഭൂമിയിൽ സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്; നിങ്ങൾക്കു അതിൽ നാം (പല) ജീവിത മാർഗ്ഗങ്ങളെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. വളരെ കുറച്ചു (മാത്രം) നിങ്ങൾ നന്ദി ചെയ്യുന്നു!

١٠- وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَالِشَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ

10. لَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ നിങ്ങൾക്കു നാം സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَالِشَ നിങ്ങൾക്കു പല ജീവിത മാർഗ്ഗങ്ങളെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. قَلِيلًا നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുന്നു.

യഥേഷ്ടം വിഹരിക്കുവാനും, ഇഷ്ടപ്പെട്ട ജീവിത മാർഗ്ഗങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെത്തുവാനുമുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്കു ഈ ഭൂമിയിൽ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും അവർ വേദാന്തയില്ലെങ്കിൽ കഴിവനുസരിച്ചെങ്കിലും നന്ദി കാണിക്കുന്നില്ലെന്നാണു അല്ലാഹു പറയുന്നത്. അതേ, رَأَىٰ تَدْرَأُ نَمْلَةً إِذْ لَا تَحْصُوا أَنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلَمٌ كَذَّارٌ. നിങ്ങൾക്കു നാം സൗകര്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾക്കു പല ജീവിത മാർഗ്ഗങ്ങളെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (14:34) മനുഷ്യരുടെ പൊതുനിലയാണ് ഈ വാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു പറയിക്കാത്തത്.

വിഭാഗം-2

11. തീർച്ചയായും, നാം നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കുകയുണ്ടായി; പിന്നീടു നിങ്ങളെ നാം രൂപപ്പെടുത്തി; പിന്നെ, മലക്കുകളോടു നാം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ ആദാമിനു 'സുജൂദു' ചെയ്യുവിൻ.' എന്നിട്ട് അവർ 'സുജൂദു' ചെയ്തു-ഇബ്ലീസ് ഒഴികെ. അവൻ 'സുജൂദു' ചെയ്തവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയില്ല. [സുജൂദു ചെയ്തില്ല]

١١- وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ

11. لَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ നിങ്ങളെ നാം സൃഷ്ടിച്ചു. ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ നിങ്ങൾക്കു നാം പറഞ്ഞു. فَسَجَدُوا മലക്കുകളോടു നിങ്ങൾ സുജൂദു ചെയ്യുവിൻ. إِلَّا إِبْلِيسَ ആദാമിനു ഇബ്ലീസ് എന്നിട്ടു അവർ സുജൂദു ചെയ്തു. لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ അവൻ ആയില്ല, ആയിരുന്നില്ല. (ചെയ്യുന്ന)വരിൽ (പെട്ടവൻ)

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹു പല സൗകര്യങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തത് അനുഗ്രഹിച്ചതിനെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചശേഷം, ഇതാപോ മൂത്തർക്കേ ആ വർഗ്ഗത്തെ അവൻ ഉദ്യോഗത്തിലാക്കി വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അതോടൊപ്പം തന്നെ, അവന്റെ ഉദ്യോഗത്തിലുള്ള അസൂയ കാരണം അവനൊരു ആജീവനാന്ത ശത്രുക്കൂടി ഉണ്ടെന്നും അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

മനുഷ്യ പിതാവായ ആദം (അ)നബിക്കു മലക്കുകളോടു സുജൂദു ചെയ്യാൻ കൽപിച്ച സംഭവം അൽബവദ, ഫീജ്, ഇസ്രാഇൽ, അൽകഫ്, താഹാ, സാദു എന്നീ സൂറത്തുകളിലും ഉദ്യോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതേയേറ സാദിലും, ഫീജ്റിലും കൂടുതൽ വിശദീകരണം കാണാമെങ്കിലും അധിക വിശദീകരണം ഈ സൂറത്തിലാണുള്ളത്. ആദ്യം നിങ്ങളെ-അഥവാ മനുഷ്യരെ-സൃഷ്ടിക്കുകയും രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുമെന്ന പ്രസ്താവിച്ച ശേഷമാണു 'പിന്നെ

നാം മലക്കുകളോടു പറഞ്ഞു (۞) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ആ സംഭവം അല്ലാഹു ഇവിടെ വിവരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ച ശേഷമാണ് ആദം (അ) നബിക്കു സുജൂദു ചെയ്യാനുള്ള കൽപനയുണ്ടായതെന്നു ധരിക്കേണ്ടതില്ല. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആദ്യ പിതാവായ ആദം (അ) നബിയെ സൃഷ്ടിച്ചു രൂപപ്പെടുത്തിയ ഉടനെ-മറ്റു മനുഷ്യരെന്നും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പായി-ത്തന്നെ നടന്നതാണ് ആ സംഭവമെന്നു മറ്റു സൂറത്തുകളിൽ നിന്നു സ്ഥിരമാണ്. പൂർവ്വപിതാക്കളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിലവിലുള്ള ജനങ്ങളോടു പറയുമ്പോൾ അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടു, അവരിൽ കഴിഞ്ഞതാണെന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തോന്നിയേക്കാവുന്ന രൂപത്തിലുള്ള ശൈലി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു വിവരിക്കുക ഭാഷാസാഹിത്യങ്ങളിലെ ഒരു പതിവാകുന്നു. ഈ പതിവു ഖുർആനിലും കാണാം. ഉദാഹരണമായി: ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തുള്ള ഇസ്രാഇലിന്റെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് رَبِّكُمْ أَطَّيَّرَ (നിങ്ങളുടെ മീതെ നാം പർവ്വതത്തെയുൾത്തി എന്നും حَيَّاهُمْ مِنْ آلِ رَعْرَعٍ (നിങ്ങളെ ഫിർഓന്റെ കൂട്ടരിൽനിന്നും നാം കെഴുത്തുകൂത്തി) എന്നും മറ്റും ഖുർആനിൽ സാധാരണ കാണാറുള്ളതാണ്. വാസ്തവത്തിൽ പർവ്വതം ഉയർന്നു, ഫിർഓനിൽനിന്നുള്ള കെഴുത്തുത്തലും വളരെ കാലം മുമ്പ് അവരുടെ പൂർവ്വികന്മാരിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ സംഭവങ്ങളാണല്ലോ.

ഈ സൂജൂദ കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ, അതിന്റെ താൽപര്യം, ആദിയായ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി അർത്ഥമാ 34-ന്റെയും, സ്വാദ 71-74-ന്റെയും വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റുമായി നിലവിലും അവനെ വിവരിച്ചിരിക്കുകയാണ് ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കുന്നില്ല. ഒരു സംഗതി ഇവിടെ പ്രത്യേകം രാജിപ്പിക്കുന്നു: ആദം (അ) നബിക്കു ലെജ്ജാ സുജൂദു ചെയ്തതു, ഇബ്ലീസ് അതിനു വിസമ്മതിച്ചതു, അവൻ അതിനെത്തുടർന്നു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽ ശത്രുവായിത്തീർന്നത്, അവന്റെ ദുർമ്മതും കാരണം ആദം (അ) നബിയിൽനിന്നും ബഹിഷ്കൃതനായു ഡുവാസം തുടങ്ങിയതു എന്നിവയൊക്കെ യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള സംഭവങ്ങളാണെന്നു അവയെ സംബന്ധിച്ച ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നു പൊതുവായും, ഈ സൂറയിലെ തുടർന്നുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നു വിശേഷിച്ചും ആർക്കും നിസ്സംശയം അറിയാവുന്നതാണ്. പക്ഷെ, ഖുറാനിൽ ചില ലളിത താൽപര്യങ്ങൾ ഉളിച്ചുവെക്കുകയും, അതനുസരിച്ചു ഖുർആൻ വിവരിക്കുകയോപ്പിച്ചു ഖുർആനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ ധർഷ്ട്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചിലർ, അവർ ഉപയോഗിച്ച രൂപത്തിലുള്ള ചില സങ്കല്പ കഥകളാണവ വരുത്തിത്തീർക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു കാണാം. അതിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ബഖര: 39-ാം ആയതിന് ശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ ഒരു നിരൂപണം മുമ്പു നൽകിയിട്ടുണ്ട്.

12. അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'നിന്നോടു ഞാൻ കൽപിച്ചപ്പോൾ നീ 'സുജൂദു' ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ (തക്കവണ്ണം) നിന്നെ തടസ്സപ്പെടുത്തിയതെന്താണു?'

سَأَلَ مَا مَنَعَكَ آلَ تَنْجُدَ
إِذْ أَمَرْتُكَ

അവൻ പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ അവനെ [ആദമിനെ]ക്കൊരു ഉത്തമനാക്കുന്നു; എന്നെ നീ അഗ്നിയിൽ നിന്നു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു; അവനെ നീ കളിമണ്ണിൽനിന്നും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. [ഇതാണു തടസ്സം]'

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ
خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

12. 15 അവൻ പറഞ്ഞു ۞ നിന്നെ തടസ്സപ്പെടുത്തിയതെന്തു, എന്താണു നിന്നെ മുടക്കിയതു ۞ 16 നീ സുജൂദു ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ ۞ നിന്നോടു ഞാൻ കൽപിച്ചപ്പോൾ, കല്പിച്ച സ്ഥിതിക്കു 15 അവൻ പറഞ്ഞു ۞ 16 ഞാൻ ഉത്തമനാകുന്നു ۞ അവനെക്കൊരു ۞ എന്നെ നീ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു ۞ അഗ്നിയിൽനിന്നു ۞ അവനെ നീ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു ۞ കളിമണ്ണിൽനിന്നു

ഇബ്ലീസു ജിന്നു വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവനാണ്. (18 : 50) എന്നാലും ആ കൽപന അവനും ബാധകമായിരുന്നു. അവന്റെ അസൂയയും, അഹന്തയും, ധിക്കാരവും അവനെ സുജൂദു ചെയ്യാൻ അനുവദിച്ചില്ല. അവൻ പറഞ്ഞ ന്യായം - തന്നെ തീയിൽ നിന്നും ആദമിനെ കണ്ണിൽ നിന്നും സൃഷ്ടിച്ചതായിരിക്കെ, താൻ ആദമിനെക്കൊരു ഉത്തമനാണെന്നും, അതുകൊണ്ടു താൻ ആദമിനു സുജൂദു ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നുള്ള വാദം - ശരിയായിരുന്നാൽ തന്നെയും

അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന അവൻ അനുസരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഏതു കൃത്യ വസ്തുവിൽനിന്നാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടത് എന്നുള്ളതിനെക്കുറവ് വസ്തുക്കളുടെ ഗുണവും സവിശേഷതയുമാണ് പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്ന് അവൻ ആലോചിച്ചിട്ടു. അവൻ പറഞ്ഞ ന്യായമനുസരിച്ച് സൂര്യന്റെ ചെയാതിരിച്ചുവരൻ അവനെക്കുറവ് അർഹത മലയുടെ കയ്യാടിയെന്നുവെന്നും അവൻ ആലോചിച്ചിട്ടു. അവർ പ്രകാശത്താൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരാണ്ല്ലോ.

മനുഷ്യവർഗ്ഗം മണ്ണിനാലും, ജിന്നു വർഗ്ഗം തീയിനാലുമാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു ഖുർആനിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്. മലക്കുകൾ പ്രകാശത്തിൽ നിന്നാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു ആയിശാ (1) യിൽ നിന്നു തുടാം മൃഗം (2) ഉദാഹരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) യും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

13. അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ ഇതിൽ നിന്നു നീ ഇറങ്ങിപ്പോകുക! കാരണം, ഇതിൽ വെച്ചു അഹംഭാവം നടിക്കുവാൻ നിനക്കു പാടില്ല. ആകയാൽ, പുറത്തു പോകുക! നിശ്ചയമായും, നീ നിസ്സാരൻമാരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു'.

13- قَالَ فَأَهْبِطْ مِنْهَا
فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا
فَأَخْرِجْكَ مِنْهَا مِنَ الضُّعْفَيْنِ

14. അവൻ പറഞ്ഞു: 'അവർ [മനുഷ്യർ] എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന [പുനരുത്ഥാന] ദിവസം വരെ എന്നിങ്ങ നീ (അവധി തന്നു) ഒഴിവു നൽകേണ്ടതേ ! '

14- قَالَ أَنْظِرْنِي
إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ

15. അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു 'നിശ്ചയമായും, നീ ഒഴിവു നൽകപ്പെട്ടവരിൽ പെട്ടവനാണ്'.

15- قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ

13. 13 അവൻ പറഞ്ഞു 13 എന്നാൽ നീ ഇറങ്ങിപ്പോകുക 13 ഇതിൽ (ഇവിടത്തിൽ) നിന്നു 13 എന്നാൽ (കാരണം) ആകുകയില്ല (പാടില്ല) 13 നിനക്കു നി അഹംഭാവം നടിക്കൽ 13 ഇതിൽ, ഇവിടത്തിൽ 13 അതിനാൽ പുറത്തു പോകുക 13 നിശ്ചയമായും നീ നിസ്സാരൻമാരിൽ പെട്ടവനാണ് 14. 14 അവൻ പറഞ്ഞു 14 എന്നെ നീ കാത്തുവെച്ചു (ഒഴിവാക്കി)തരണം, അവധി നൽകേണ്ട 14 ദിവസംവരെ 14 അവർ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന 15. 15 അവൻ പറഞ്ഞു 15 നിശ്ചയമായും നീ കാത്തുവെക്ക (ഒഴിവാക്ക)പ്പെട്ടവരിൽ പെട്ട (വനാണ്)

ഇബ്"ലീസിയുടെ അഹത നിമിത്തം അവനോടു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു പുറത്തു പോകുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. ഇപ്പോഴെങ്കിലും അവനു രക്ഷം തോന്നുകയുണ്ടായില്ല. മനുഷ്യരുടെ ജീവിതം അവസാനിച്ച് ഖിയ്യാമത്തുനാളിൽ അവർ രണ്ടാമതു ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ തനിക്കു ആയുഷ്കാലം നിശ്ചിതമാണെന്നു അപേക്ഷിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. ഇതിന്റെ ആവശ്യം സ്"പഷ്ടമാണ്; മനുഷ്യവർഗ്ഗം നിലനിൽക്കുന്ന കാലത്തോളം അവരെ വഞ്ചിക്കുവാനും, വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനും തനിക്കു അവസരം ഉണ്ടാവണം. അതോടുകൂടി, രണ്ടാമത്തെ ജീവിതത്തിനുശേഷം പിന്നീടു ആർക്കും മരണമില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു മരണത്തിൽ നിന്നു തനിക്കു രക്ഷപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യാമെന്നു അവൻ കരുതിയിരിക്കാം. 13 13 (ഇതിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിപ്പോകുക) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു എന്നോ, ആകാശത്തിൽനിന്നു എന്നോ, മലക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു എന്നോ ആയിരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. 13 13

ഒഴിവ് കൊടുക്കുവാനുള്ള ഇബ്"ലീസിയുടെ അപേക്ഷ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു. ഏത് കാലം വരെയെന്ന് ഒഴിവു കൊടുത്തതെന്നു ഇവിടെ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ, സൂ: ഫിജ്"റിലും, സൂ: സ്വാഃലിലും 13 13 (അറിയപ്പെട്ട സമയത്തിന്റെ ദിവസംവരെ നീ ഒഴിവു നൽകപ്പെട്ടവനാകുന്നു)

എന്നാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ കാഹളമുത്തിനെത്തുടർന്നു സ്വപ്നികളെല്ലാം നശമാകുന്ന ദിവസം വരെ എന്നുദ്ദേശ്യം. അവൻ ചോദിച്ചതാകട്ടെ, -പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നതുപോലെ- രണ്ടാമത്തെ കാഹളം ഉത്തിനെത്തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന പുനരുത്ഥാന ദിവസംവരെ എന്നായിരുന്നു. അവന്റെ മുഴുവൻ അപകൃഷ്ടയും സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും ഒന്നാമത്തെ ആവശ്യം - മനുഷ്യനുള്ള കാലംവരെ അവനെ വഞ്ചിക്കുവാനുള്ള അവസരം - അവനു സാധിച്ചു കിട്ടി. അല്ലാഹു കണ്ടുവെച്ച അതിമഹത്തായ ഒരു യുക്തി രഹസ്യമത്രെ അത്. മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവന്റെ വിജയത്തിനും പുരോഗതിക്കും അനുകൂലമായ സാഹചര്യങ്ങൾ മാത്രമാണു നിലവിലുള്ളതെങ്കിൽ, മനഷ്യജീവിതം കേവലം യാത്രികമായിരിക്കും. നേരെമറിച്ച് കനത്ത പ്രതികൂല യുക്തി ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, അതിനോട് മല്ലിട്ടുകൊണ്ട് മുന്നേറുകയും ചെയ്യുമ്പോഴായിരിക്കും അത് മനുഷ്യന്റെ യഥാർത്ഥ പുരോഗതിയും സാക്ഷാൽ വിജയവുമായിത്തീരുന്നത്. അല്ലാഹു ഇബ്രീലീസിനു ആയുധ് കാലം നീട്ടിക്കൊടുത്തപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞത് നോക്കുക:

16. അവൻ [ഇബ്രീലീസ്] പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ, നീ എന്നെ വഴിപിഴവിലാക്കിയിരിക്കുകൊണ്ടു തീർച്ചയായും, നിന്റെ ചൊവ്വായ പാതയിൽ അവർക്കായി ഞാൻ (കാത്ത) ഇരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും;

١٦- قَالَ فِيمَا أُغْوِيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ

17. പിന്നെ, അവരുടെ മുമ്പിലൂടെയും, അവരുടെ പിമ്പിലൂടെയും, അവരുടെ വലഭാഗത്തു നിന്നും അവരുടെ ഇടഭാഗത്തു നിന്നും ഞാൻ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുകതന്നെ ചെയ്യും; അവരിൽ അധികമാളെയും നന്ദി കാണിക്കുന്നവരായി നീ കണ്ടെത്തുന്നതുമല്ല.

١٧- ثُمَّ لَا تَبْيَهُكُمْ مِنْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ

16. ١٦ അവൻ പറഞ്ഞു **فِي مَا أُغْوِيْتَنِي** എന്നാൽ നീ എന്നെ വഴിപിഴവിലാക്കിയ (വഴി തെറ്റിയവനാക്കിയ)തു കൊണ്ടു **لَأَقْعُدَنَّ** തീർച്ചയായും ഞാൻ ഇരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. **لَهُمْ** അവർക്കുവേണ്ടി, അവർക്കായി **صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ** നിന്റെ പാതയിൽ **أَقْعُدَنَّ** ചൊവ്വായ 17. **ثُمَّ** പിന്നെ **لَا تَبْيَهُكُمْ** ഞാൻ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക തന്നെ ചെയ്യും. **مِنْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ** അവരുടെ കൈകൾക്കിടയിലൂടെ (മുമ്പിലൂടെ) **وَمِنْ خَلْفِهِمْ** അവരുടെ പിമ്പിലൂടെയും **وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ** അവരുടെ വലതുകുളിലായും, വലവശത്തും **وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ** അവരുടെ ഇടതുകുളിലായും, ഇടവശത്തും **وَلَا تَجِدُ** നീ കണ്ടെത്തുകയുമില്ല (കാണുകയുമില്ല) **أَكْثَرَهُمْ** അവരിൽ അധികമാളുകളെ **شَاكِرِينَ** നന്ദി കാണിക്കുന്നവരായിട്ടു

ഈ മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിന്റെ കാരണം കൊണ്ടാണല്ലോ എന്നെ നീ വഴി തെറ്റിയവനാക്കി നിശ്ചയിച്ചത്. അതിനാൽ, നിന്റെ നേരായ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കുവാൻ അവരെ അനുവദിക്കാതെ, അവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ തക്ക പാർത്തുകൊണ്ടു ഇരിക്കും. നാനാ പ്രകാരമേയും, വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ചും അവരെ ഞാൻ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ, ഭൂമിഭാഗം മനുഷ്യരെയും നിന്നോട് നന്ദിയും കൃതുമില്ലാത്തവരായിട്ടേ കാണുകയുള്ളൂ എന്നാക്കേയാണു ആ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ പറയുന്നത്. അല്ലാഹുവിനോടുള്ള നന്ദികേടിൽ നിന്നാണല്ലോ എല്ലാ അവിശ്വാസവും ദുർമ്മാർഗ്ഗവും ഉടലെടുക്കുന്നത്.

മുമ്പിലൂടെയും, പിമ്പിലൂടെയും, വലതും ഇടത്തും ഭാഗങ്ങളിലൂടെയും ചെല്ലുകെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അവരെ വഞ്ചിക്കുവാൻ സാധ്യമാകുന്ന എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും അവരെ ഞാൻ സ്വീകിക്കു എന്നത്രെ. വ്യാമാഹം ജനിപ്പിക്കുക, വാഗ്ദാനങ്ങളും ഭീഷണികളും നൽകുക, ചീത്ത കാര്യങ്ങളെ ഭംഗിയോക്കിത്തോന്നിക്കുക, നല്ലതിനെ ചീത്തയായി ചിത്രീകരിച്ചു കൊടുക്കുക, ഭൗതിക സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ അമിതമായ താൽപര്യമുള്ളവർക്കു ആദിയായ പലതുകൊണ്ട് അതിനവൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളെ, (നിസാഉ് 118-120; ഫിജ്ദ് 39 മുതലായവ നോക്കുക) ഇബ്രീലീസിന്റെ ഈ വിവരത്തെ അല്ലാഹു നിഷേധിക്കുകയോ വഞ്ചിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. പക്ഷേ, എന്റെ നിഷ്കളങ്കരായ അടിയാൻമാരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കുകയുമില്ല. നിന്നെ പിൻപറ്റുന്ന ദുർമ്മാർഗ്ഗികളെ മാത്രമേ നിനക്കു പിഴപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂവെന്നു തീർത്തു പറയുകയാണു അല്ലാഹു ചെയ്തത്. (ഫിജ്ദ്-42)

18. അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'അപമാനിക്കപ്പെട്ടവനും, ആട്ടപ്പെട്ടവനുമായിക്കൊണ്ട് ഇവിടത്തിൽ നിന്നു നീ പുറത്തു പോകുക !

١٨- قَالَ اخْرِجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا

തീർച്ചയായും, അവരിൽ [മനുഷ്യരിൽ] നിന്നു നിന്നെ ആർ പിൻപററിയോ നിങ്ങളെ [നിന്നെയും അവരെയും] എല്ലാവരെയും കൊണ്ടു ഞാൻ 'ജഹന്നം' [നരകം] നിറക്കുക തന്നെ ചെയ്യും'.

لَنْ تَبْعَكَ مِنْهُمْ
لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ○

19. 'ആദമേ നീയും, നിന്റെ ഇണ [ഭാര്യ]യും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ താമസിച്ചു കൊള്ളുവിൻ; എന്നിട്ട്, നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നേടത്തു നിന്നു തിന്നുകൊള്ളുക; ഈ (മരു) വൃക്ഷത്തെ നിങ്ങൾ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത്'; എന്നാൽ, നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും അക്രമികളിൽപ്പെട്ടവരായിത്തീരും.'

١٩- وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ
فَاكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ
الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ○

18. ١٨ അവൻ പറഞ്ഞു اخْرِج നീ പുറത്തു പോകുക ١٨ ഇതിൽ (ഇവിടത്തിൽ)നിന്നു مَذْمُومًا അപമാനിക്കപ്പെട്ടവനായി, ആക്ഷേപപ്പെട്ടവനായിട്ടു مَدْحُورًا ആട്ടപ്പെട്ടവനായി ١٨ തീർച്ചയായും ആർ كَيْفَ നിന്നെ തുടർന്നു مِنْ അവരിൽ നിന്നു تَبْعًا നിശ്ചയമായും നാം നിറക്കുക തന്നെ ചെയ്യും ١٨ ജഹന്നമിനെ, നരകത്തെ جَهَنَّمَ നിങ്ങളാൽ (നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു) أَجْمَعِينَ എല്ലാവരെയും 19. ١٩ ആദമേ آدَمُ താമസിക്കുക, പാർക്കുക اَنْتَ നീ(യും) وَزَوْجُكَ നിന്റെ ഇണ(ഭാര്യ)യും الْجَنَّةِ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ فَكُلَا എന്നിട്ടു നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുക وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ ഇടത്തിൽനിന്നു, വിധേന الشَّجَرَةَ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ച ١٩, നിങ്ങൾ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത് ١٩ ഈ വൃക്ഷത്തെ فَتَكُونَا എന്നാൽ നിങ്ങൾ ആയിത്തീരും ١٩ مِنَ الظَّالِمِينَ അക്രമികളിൽ പെട്ട (വർ)

ഇബ്"ലീസിനെ അല്ലാഹു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കി. ആദം (അ) നബിയോടും, ഭാര്യ ഹവ്വയ്ക്ക് (അ) നോടും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ യഥാസ്ഥാനം ഭക്ഷിച്ചും സമീപിച്ചും താമസിച്ചു കൊള്ളുവാൻ കൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സ്വർഗ്ഗം (الْجَنَّةِ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, സജ്ജനങ്ങൾക്കു പരലോകത്തു വെച്ചു പ്രതിഫലമായി നൽകപ്പെടുന്ന അതേ സ്വർഗ്ഗം തന്നെയാണോ, മറ്റു വല്ല സ്വർഗ്ഗവുമായിരുന്നുവോ? നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അതു ഖുർആനിലും ഹദീസിലും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടു കാണുന്നില്ല. അതറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു പ്രത്യേകം പ്രയോജനവുമില്ല. ٢ (ജന്നത്ത) എന്ന വാക്കിന്റെ ഭാഷാർത്ഥം 'തോട്ടം' അല്ലെങ്കിൽ 'മത്സ്യം' എന്നാണെന്നുവെച്ചു-ചില ആളുകൾ പറയുന്നതു പോലെ-അതു ഭൂമിയിലെവിടെയോ ഉള്ള ഒരു തോട്ടമായിരുന്നുവെന്നുവെക്കുവാൻനിവൃത്തിയില്ല. കാരണം, അവിടെ വിശപ്പുണ്ടാകുകയില്ല; നഗ്നത വെളിപ്പെടുകയില്ല; ഓഹമുണ്ടാവുകയില്ല; വെയിൽ കൊള്ളുകയില്ല എന്നൊക്കെ ആദം (അ) നോടു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതായി സൂ: താഹാ 118, 119ൽ വന്നിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, അവരോടു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിപ്പോകുവാൻ കൽപിച്ചപ്പോൾ, നിങ്ങൾക്കു ഭൂമിയിൽ താമസിക്കുകയും ഉപയാഗമെടുക്കുകയും ചെയ്യാമെന്നു അല്ലാഹു അറിയിച്ചതായി താഹാ 24-ാം വചനത്തിൽ വരുന്നുമുണ്ട്. അപ്പോൾ, ഈ 'സ്വർഗ്ഗം' ഭൂമിയിൽ തന്നെയുള്ള 'സ്വർഗ്ഗ'മയമായ ഒരു തോട്ട'മായിരിക്കുവാൻ തരമില്ലല്ലോ.

ആദം (അ) നബിക്കു മലക്കുകൾ ചെയ്ത ഈ സൃഷ്ടിന്റെ സംഭവം ബൈബിളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പക്ഷേ, ഏറെക്കുറെ വ്യത്യസ്തമായ രൂപത്തിലാണെങ്കിലും പിശാചിന്റെ ദുർമ്മുഷത്തിനു വഴങ്ങി ആദമും ഹവ്വയ്ക്കും (അ) വിലക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം ഭുജിച്ച സംഭവം അതിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ബൈബിളിന്റെ ഏകദേശം ഒരു തോട്ടം ഉണ്ടാക്കി അതിലാണു ആദമിനെ താമസിപ്പിച്ചത്' എന്നു അതിൽ പറയുന്നു. (ഉൽപത്തി: 2ൽ9) ഈ വാക്കിനെ ആസ്പദമാക്കിയായിരിക്കാം ചിലർ, അറബിക്കാലും ചെങ്കടലും കൂടിയിരുന്ന സ്ഥലത്തു

സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന അദ്ൻ (20 - ഏഡൻ) ആയിരുന്നു അതെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടത്. ബൈബിൾ പറഞ്ഞ ഏഡൻ തൊട്ടത്തപ്പററി 'വേദപുസ്തക നിഘണ്ടു' പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം: 'അതു ഏവിയുടെയായിരുന്നുവെന്നു ഇതുവരെയും, ഒരു ഏത്തും പിടിയും കിട്ടിയിട്ടില്ല; പലരും അവരുടെ ഇഷ്ടം പോലെ ഇതിനെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു; പുതിയ നിയമത്തിൽ ആ വാക്കിലെങ്കിലും പാദീസാ (ساريس-ഫിർദാസു) എന്ന വാക്ക് ഏതെന്ന സംബന്ധിച്ച ആശയത്തിൽ നിന്നാണു അതിൽ വന്നിരിക്കുന്നത്' (പേ: 71) എന്നൊക്കെയാകുന്നു. അതേ സമയത്ത് സ്വർഗ്ഗത്തപ്പററി 'അദ്ൻ' എന്നും, 'ഫിർദാസു' എന്നും (جنت الفردوس, جنة عدن) സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു എന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണ്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അതു മൂഹിയിലുള്ള ഒരു സേത മായിരുന്നില്ലെന്നു പറയുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. عِلْمٌ

ഏതായാലും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ താമസിച്ചുകൊള്ളുവാനും, യഥേഷ്ടം ഏവിയെനീക്കും മൃച്ഛിച്ചുകൊള്ളുവാനും ആദം (അ) നബിക്കു അനുവദിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ അല്ലാഹു ഒരു നിബന്ധന വെച്ചു. ഒരു നിശ്ചിത വൃക്ഷത്തെ സമീപിക്കരുതു-അഥവാ അതിന്റെ ഫലം മൃച്ഛിക്കരുതു-എന്നായിരുന്നു ആ നിബന്ധന. മനുഷ്യസ്വർഗ്ഗത്തക്കൊക്കെ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചുവെച്ച മഹത്തായ ഒരു ലക്ഷ്യത്തിന്റെ നാശി കൂറിക്കുന്നതായിരുന്നു ആ കൽപനയെന്നു തുടർന്നുള്ള നടപടികളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. ഇബ്ലീസാകട്ടെ, താൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്ത കൃത്യങ്ങളുടെ ഉൽപ്പാദനം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ഈ അവസരം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി.

20. എന്നിട്ട്, അവർ രണ്ടുപേർക്കും മറക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായ അവരുടെ നഗ്നത അവർക്കു വെളിവാക്കുവാനായി പിശാചു അവരോടു ദുർമ്മിത്രം നടത്തി;

അവൻ പറയുകയും ചെയ്തു: 'നിങ്ങളുടെ രണ്ടാളുടെയും ദണ്ഡ് നിങ്ങളോടു ഈ വൃക്ഷത്തെക്കുറിച്ചു വിരോധിച്ചിട്ടില്ല, നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും മലക്കുകൾ ആയിത്തീരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ശാശ്വതവാസികളിൽപ്പെട്ടവരായിത്തീരുകയോ ചെയ്യുമെന്നതിനാൽ അല്ലാതെ.'

21. അവൻ അവരോടു സത്യം ചെയ്തു പറയുകയും ചെയ്തു: നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾ രണ്ടാരക്കും ഗുണകാരക്ഷികളിൽ പെട്ടവൻ തന്നെയാണെന്നു.

٢٠- فَوَسْوَسَ إِلَيْمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ
إِلَيْمَا مَا وَرَىٰ عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِيهِمَا

فَقَالَ مَا تَفْكِمَارِيكَمَا عَنْ هَذِهِ
الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا
مِنَ الْخَالِدِينَ ۝

٢١- وَقَالَ سَهْمًا إِنِّي لَكُمَا لَئِنْ
التَّوَحَّيْتَيْنِ ۝

20. എന്നിട്ടു ദുർമ്മിത്രം നടത്തി 20 അവർ രണ്ടാളോടും 21 പിശാചു 22 അവർ വെളിവാക്കുവാൻവേണ്ടി 23 അവർക്കു രണ്ടാരക്കും 24 മറക്ക(മുടിവെക്ക)പ്പെട്ടതു 25 അവരിൽ നിന്നു, അവർക്കു 26 അവരുടെ നഗ്നതയിൽ നിന്നു 27 അവൻ പറയുകയും ചെയ്തു 28 നിങ്ങളെ രണ്ടാളെയും വിരോധിച്ചിട്ടില്ല 29 നിങ്ങളുടെ ദണ്ഡു 30 ഈ വൃക്ഷത്തിൽ നിന്നു മറഞ്ഞപ്പററി 31 നിങ്ങൾ ആകുന്നതിനാലല്ലാതെ, ആയിത്തീരുന്നതുകൊണ്ടല്ലാതെ 32 രണ്ടു മലക്കുകൾ 33 അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ആയിത്തീരുന്നതിനാൽ 34 ശാശ്വതവാസികളിൽ നിത്യവാസികളിൽ പെട്ട (വർ) 21. 22 അവൻ അവരോടു സത്യം ചെയ്തു കട്ടുക(പറയുക) യും ചെയ്തു 23 നിശ്ചയമായും ഞാൻ 24 നിങ്ങൾ രണ്ടാരക്കും 25 ഗുണകാരക്ഷികളിൽ പെട്ട(വൻ)തന്നെ

വിരോധിക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷം എന്തായിരുന്നു? അതിൽനിന്നു മൃച്ഛിച്ചതു നിമിത്തം അവരുടെ നഗ്നത എങ്ങിനെ വെളിവാക്കി? അതുവരെ അതു മറക്കുവാൻ അവർക്കു വല്ല വസ്ത്രവും ഉണ്ടായിരുന്നുവോ? ഇതൊന്നും ഉൾപ്പെട്ടു പറയത്തക്ക തെളിവുകളില്ല. ഏകിലും ആമിനും, ഹവ്വായ്ക്കും (അ) പ്രകാശംകൊണ്ടുള്ള ദൃശ്യതരം സ്വർഗ്ഗീയ

വസ്ത്രമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, വ്യക്ഷത്തിൽനിന്നു മുഖിച്ചതോടെ അതു നീങ്ങിപ്പോയെന്നും വഹബുബ്നു മുനബ്ബഹ് (റ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു സുരീർ, തിർമദീ (റ) മുതലായവർ ഉദ്യരിച്ചിരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവർ കാണുന്നതു ലജ്ജയും അനിഷ്ടവുമായി കരുതപ്പെടുന്നതിനെയും; ١٢- എന്നു പറയപ്പെട്ടു. ആദം (അ) ഒന്നു പുത്രൻ തന്റെ സഹോദരനെ കൊലപ്പെടുത്തിയ സംഭവം വിവരിച്ചപ്പോൾ, കൊലപ്പെട്ട മൃതദേഹത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു അവന്റെ സഹോദരന്റെ ١٣- എന്നു സൂ: മാഇദ: 34ൽ പറഞ്ഞതു ഈ അർത്ഥത്തിലാണ്. ഇവിടെ ١٤- എന്നു പറഞ്ഞതു അവരുടെ ഗൃഹ്യസ്ഥാനത്തെ-അഥവാ നഗ്നതയെ-ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നാണു ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പറയുന്നത്.

അവരുടെ നഗ്നത വെളിപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി പിശാചു ദുർമ്മന്ത്രണം നടത്തി (١٥-) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അവന്റെ ദുർമ്മന്ത്രണത്തിന്റെ ഫലമായി അതു വെളിപ്പെട്ടു എന്നായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ കരുപനക്കെതിരായി ആ വ്യക്ഷത്തിൽനിന്നു മുഖിച്ചാൽ ഗൃഹ്യസ്ഥാനം വെളിപ്പെടുമെന്നു പിശാചിനു അറിയാമായിരുന്നുവെന്നും, അങ്ങിനെ വെളിപ്പെടുവാൻവേണ്ടി അവനതു ചെയ്തുവെന്നുമായിരിക്കും. (അല്ലാഹുവിന്നറിയാം.) ഈ വ്യക്ഷത്തിൽനിന്നു ക്ഷയിച്ചാൽ നിങ്ങൾ മലക്കുകളോ ശാശ്വത ജീവികളോ ആയിത്തീരുമെന്നു (....) പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണു ഇബ്ബീസു അവരെ വെച്ചത്.

മലക്കുക്കൾക്കാണ് മനുഷ്യരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളതെന്ന അഭിപ്രായക്കാർ-ഇവരിൽ അധികവും മുതൽസില: കക്ഷിക്കാരാണുള്ളതു-ഈ വസ്തുത തങ്ങളുടെ വാങ്ങിനു തെളിവായി എടുക്കാറുണ്ട്. നേരെക്കിട്ട് മലക്കുകളോടു ആദം (അ) നബിക്കു സുഖ്യം ചെയ്യാൻ കൽപിച്ചത്, അദ്ദേഹത്തിന് അല്ലാഹു വസ്തുക്കളെപ്പറ്റി പഠിപ്പിച്ചപ്പോൾ മലക്കുക്കൾ അവരുടെ അജ്ഞത സമ്മതിച്ചതു മറ്റു മഗ്നാർ രണ്ടാക്കും തെളിവാക്കാറുണ്ട്. രണ്ടു ഭിപ്രായത്തിനും വ്യക്തമായ തെളിവുകളില്ലെന്നും, അതുകൊണ്ടു പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ ഏകോപിച്ച ഒരഭിപ്രായമില്ല. പ്രവാചകൻ്റെ മലക്കുകളോട് ശ്രേഷ്ഠരാണെന്നുള്ളതിൽ ദുരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരും യോജിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രം. ഖുർആനിൽ മനുഷ്യൻ്റെ ഉദ്യോഗത്തോടു കൂടിയ പല പ്രസ്താവനകളുണ്ടെങ്കിലും മലക്കുകളോട് മനുഷ്യർക്കു ശ്രേഷ്ഠതയുണ്ടെന്നും, ഏല്പാ സ്വയംകിരളാക്കും അവർ ശ്രേഷ്ഠരാണെന്നും എവിടെയും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. അതേ സമയത്ത് ഒരിക്കൽ മനുഷ്യൻ്റെ ശ്രേഷ്ഠത വിവരിക്കുന്ന മൊഴി ١٦- (നം. സ്വയംകിരളിച്ചപ്പോൾ പലരോടും അവരെ മനുഷ്യരെ-നാം ശ്രേഷ്ഠമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (17:70) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, മനുഷ്യരെക്കാളും, അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യരുടെ അത്ര തന്നെയോ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവരെ ചില സ്വയംകിരളും ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നു വരുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു മുഖിയില്ലല്ലോ ജീവികളിൽവെച്ച് ഉദ്യോഗം ജീവി മനുഷ്യനാണ് എന്നല്ലാതെ, പലരും പറയുന്നതുപോലെ അവിലാസ്സായി ജീവിക്കാൻതക്കതും ഉദ്യോഗം മനുഷ്യൻ്റെ പരമവാൻ ന്യായം കാണുന്നില്ല. ١٧-

22. എന്നിട്ട്, അവർ രണ്ടുപേരെയും അവർ വഞ്ചന മൂലം (തരം)താഴ്ത്തി. അങ്ങനെ, അവർ (ആ) വൃക്ഷ (ഫല) തെത്ത തചി നോക്കിയപ്പോൾ, അവർക്കു അവരുടെ നഗ്നത വെളിവായി. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഇലയിൽ നിന്നും (എടുത്ത്) അവർ തങ്ങളുടെമേൽ പറ്റിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അവർ രണ്ടാളുടെയും രബ്ബ് അവരെ വിളിച്ചു (പറഞ്ഞു): 'ആ വൃക്ഷത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ നിങ്ങളോടു വിരോധിച്ചിട്ടില്ല? പിശാചു നിങ്ങളോടു രണ്ടാൾക്കും സ്ഥിരമായ ശത്രുവാണെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുകയും (ചെയ്തിട്ടില്ല)?'

وَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ
بَدَّتْ لَهُمَا سَرَائُهُمَا
وَطَفَعَا يَخْصِفْنَ عَنْهُمَا مِنْ دَرَقِ
الْجَنَّةِ وَتَذَابُهُمَا رَبُّهُمَا
أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ
لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ

22. ١- എന്നിട്ടു അവൻ അവരെ താഴ്ത്തി, അധഃപതിപ്പിച്ചു, താഴെ ഇറക്കി ٢- വഞ്ചനയാൽ, വഞ്ചനമൂലം, കൃത്രിമമായി ٣- അങ്ങനെ അവർ രൂപി നോക്കിയപ്പോൾ, ആസ്വദിച്ചാൽ ٤- വൃക്ഷത്തെ ٥- വെളിവായി ٦- അവർക്കു രണ്ടാൾക്കും ٧- അവരുടെ നഗ്നത ٨- അവർ രണ്ടാളും തുടങ്ങി ٩- പറ്റിക്കുവാൻ, വെച്ചുചേർക്കുവാൻ ١٠- രണ്ടാളുടെയുംമേൽ ١١- ഇലയിൽനിന്നു ١٢- സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ١٣- അവരെ രണ്ടാളെയും വിളിക്കുകയും ചെയ്തു ١٤- അവരുടെ രബ്ബു ١٥- ഞാൻ നിങ്ങളെ വിരോധിച്ചില്ല ١٦- ആ വൃക്ഷത്തെപ്പറ്റി ١٧- നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുകയും (ചെയ്തില്ല?) ١٨- നിശ്ചയമായും പിശാചു ١٩- നിങ്ങൾ രണ്ടാൾക്കും ٢൦- ശത്രുവാണു ٢൧- പ്രത്യക്ഷ, സ്ഥിരമായ

മനുഷ്യനെ വഞ്ചിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്ത പിശാചു അവന്റെ പ്രവർത്തനം ഒന്നാമത്തെ മനുഷ്യനായ ആദിപു, അദ്വൈതിന്റെ ഇണയായ ഹവ്വയെയും തന്നെ ആരംഭിച്ചു. ആദം (അ) അന്നു പ്രവചനമായിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, മനുഷ്യ പ്രകൃതിയുടെ ശൈശവാവസ്ഥയുടെ പ്രാരംഭദശയിലുമാണല്ലോ ഉള്ളത്. അങ്ങനെ 20:116-ൽ പറഞ്ഞതുപോലെ അദ്വൈതിന്റെ ദൃഢനിശ്ചയക്കുറവു കാരണം അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന വിസ്മരിക്കുകയും, പിശാചിന്റെ മന്ത്രത്തിൽ വഞ്ചിതരാവുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ഫലമായി അനുഭവപ്പെട്ട ഒന്നാമത്തെ തനം താഴ്ച അത്യവരെ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന സ്വർഗ്ഗീയ വസ്ത്രം നഷ്ടപ്പെട്ടതായിരുന്നു. മാനം മറക്കുവാൻ ഇലകളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടുന്ന ഗതികേടു നേരിട്ടു. അവസാനം തെറ്റു ബോധ്യമായി വേദിക്കുകയായി.

മലക്കുകൾ കുറ്റവാസന തിങ്ങാത്തവരും പാപത്തിൽനിന്നു പരിശുദ്ധരുമാണ്. പിശാചുക്കളെ, നേരെ വിപരീതവും, രണ്ടിനും സാധ്യതയുള്ള ഒരു പ്രകൃതി വിശേഷമാണു മനുഷ്യന് അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. സമ്പൂർണ്ണനിഷ്ഠനായി പുരോഗമിച്ചു മലക്കുകളെക്കാൾ ഉന്നതമായ നിലപാടിലേക്കു ഉയരുവാനും, ദുർമ്മർദ്ദ്വ നിരന്തരമായി തന്നി പൈശാചികത്വത്തിലേക്കു അധഃപതിക്കുവാനും ഉതകുന്ന പ്രകൃതിയുമാണു മനുഷ്യനുള്ളത്. ആ പ്രകൃതിയുടെ നാമിയാണിത്. ആദം (അ) തെറ്റു ചെയ്തതുവെങ്കിലും അതിൽ ഇബ്ലീസിനെപ്പോലെ അദ്ദേഹം ഉറച്ചുനിന്നില്ല.

23. അവർ രണ്ടാളും പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളോട് തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു; നീ ഞങ്ങൾക്കു പൊറുത്തു തരുകയും, ഞങ്ങളോടു കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ടവരായിത്തീരുക തന്നെ ചെയ്യും..!'

وَاللّٰهُ رَبُّنَا ظَلَمْنَاۤ اَنْفُسَنَا
وَ اِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَ تَرْحَمْنَا
لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ

23. 12 16 അവർ രണ്ടാളും പറഞ്ഞു ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ 17 ഞങ്ങൾ അക്രമം (അനീതി) ചെയ്തു 18 ഞങ്ങളോടു തന്നെ, ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ 19 നീ പൊറുത്തില്ലെങ്കിൽ 20 ഞങ്ങൾക്കു 21 ഞങ്ങളോടു കരുണ ചെയ്യുകയും (ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ) 22 നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ആയിത്തീരുക തന്നെ ചെയ്യും 23 നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ

സൂ: അൽബഖറ 37ൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, പശ്ചാത്താപം പ്രകടിപ്പിക്കുവാനുള്ള വാക്കുകൾ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുതന്നെ അവർക്കു സിദ്ധിക്കുകയുണ്ടായി. അവരുടെ പശ്ചാത്താപം അവൻ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. 23-ാം വചനത്തിൽ അവർ പറഞ്ഞതായി അല്ലാഹു ഉദ്യമിച്ച അതേ വാക്കുകളാണ് അൽബഖറ 37ൽ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും അവർ ഏറ്റെടുത്തു പഠിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ എന്നു ലാഹ്-ഹാക് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നു ജാരി (റ) നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമാണ്. അപ്പോൾ, നബി മുഹമ്മദ് (സ) തിരുമനിയെക്കൊണ്ട് 'റവസ്സുൽ' (ഇടത്തേ) ചെങ്കുകൊണ്ടാണ് അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതെന്നും മറ്റുമുള്ള അടിസ്ഥാന രഹിതങ്ങളായ വാർത്തകൾക്കു ഇവിടെ നിലനിൽപ്പില്ല തന്നെ. അല്ലാഹു അവർക്കു പാപം പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്തതുവെങ്കിലും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുവാനുള്ള നിബന്ധന അവർ തെറ്റിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് അവർക്കു ഭൂമിയിലേക്കു താമസം മാറ്റേണ്ടി വന്നു. മനുഷ്യവാസത്തിനു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു വെച്ച അണല്ലോ ഭൂമി. അതെ,-

24. അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ (ഏല്പുവരും) ഇറങ്ങിക്കൊള്ളുവിൻ; നിങ്ങളിൽ ചിലർ ചിലർക്കു ശത്രുവാകുന്നു. [ഇതു ഓർമ്മവെക്കണം.]

وَقَالَ اهْبِطُوۤا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ

'ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്കു ഒരു (നിശ്ചിത) സമയംവരെ താമസ (സൗകര്യ) വും, ഉപയോഗവുമുണ്ടായിരിക്കും.'

وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ
وَمَعَارِكٌ اِلٰى حِيْنٍ

25. അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'അതിൽ തന്നെ നിങ്ങൾ ജീവിക്കും, അതിൽ തന്നെ നിങ്ങൾ മരിക്കും, അതിൽ നിന്നു തന്നെ നിങ്ങൾ (വീണ്ടും) പുറത്തു വരുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും.'

٢٥- قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ
وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

24. 25 അവൻ പറഞ്ഞു اطرأ നിങ്ങൾ ഇറങ്ങുവിൻ فكم നിങ്ങളിൽ ചിലർ ليس ചിലർക്കു ۞ ശത്രുവാകുന്ന ۞ നിങ്ങൾക്കു ۞ الارض ഭൂമിയിൽ متقر താമസം, തങ്ങുന്ന സ്ഥാനം, വാസ സ്ഥലം ۞ ഉപയോഗവും, ഉപകരണവും ۞ 25. 25 അവൻ പറഞ്ഞു ۞ അതിൽ (തന്നെ) ۞ നിങ്ങൾ ജീവിക്കും ۞ ۞ അതിൽ (തന്നെ) ۞ നിങ്ങൾ മരിക്കുന്ന ۞ ۞ അതിൽ നിന്നു (തന്നെ) ۞ നിങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്ക(പുറത്തുകൊണ്ടുവര)പ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന ഭൂതീയിലേക്കു അയച്ചപ്പോൾ, അവർക്കുവശ്യമായ ഉപദേശങ്ങളും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും അല്ലാഹു അവർക്കു നൽകി. നിങ്ങൾക്കവിടെ യഥേഷ്ടം താമസിക്കാം. അതിലെ വിഭവങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാം. നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടതൊക്കെ ഒരുക്കിവെച്ചു കൊണ്ടാണു നിങ്ങളെ അയച്ചുകൊണ്ടുനീക്കിയത്. നിങ്ങളുടെ ജീവിതവും മരണവും അവിടെ വെച്ചുതന്നെയായിരിക്കും. എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്കവിടെ ഒരു കാലാവധി വരെയുള്ള ജീവിതമേയുള്ളൂ. അതു കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ രണ്ടാമതും അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരപ്പെടും. എന്നാൽ, അവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഇറങ്ങുവിൻ (اطرأ) എന്നു ബഹുവചന രൂപത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു ആദ്യം, ഹവ്വാര (അ), ഇബ്ലീസു എന്നീ മൂന്നു പേരെക്കുറിച്ചു ഈ കൽപനയെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ, ഭൂമിയിൽ എവിടെയെന്നവർ ആദ്യം വന്നത്? അല്ലാഹുവിനറിയാം. സിലോണിലാണെന്നും മറ്റുമുള്ള പ്രസ്താവനകളെല്ലാം കേവലം ചില ഐതിഹ്യങ്ങൾ മാത്രമാകുന്നു.

മനുഷ്യരും മലൈകത്തുമാരും ആദ്യത്തെ മനുഷ്യരായ ആദമിലും, ഹവ്വാരും (അ) നടന്ന ഈ സംഭവങ്ങളിൽ നിന്നു മനുഷ്യന്റെ ഉയർച്ചയെയും, താഴ്ചയെയും കുറിക്കുന്നതും, അവൻ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുമായ പല പാഠങ്ങളും നമുക്കു പഠിക്കുവാനുണ്ട്. പലരും-അവരവരുടെ ചിന്താഗതിയും വീക്ഷണഗതിയും അനുസരിച്ച്-പലതും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. എന്നാൽ, ഈ സംഭവങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു തുടർന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമത്രെ. ആദമിന്റെ സന്തതികളെ (يٰٓأَيُّهَا) എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ട് അടുത്ത രണ്ടു വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നതു നോക്കുക:-

വിഭാഗം-3

26. ആദമിന്റെ സന്തതികളേ, നിങ്ങളുടെ നഗ്നത മറക്കുന്ന വസ്ത്രവും, അലങ്കാര വസ്ത്രവും നാം നിങ്ങൾക്കു ഇറക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ട്.

٢٦- يٰٓأَيُّهَا اٰدَمُ قُلْ اٰتَيْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا
يُّؤَارِي سَٰوَاتِكُمْ وَرِيشًا

സൂക്ഷ്മത [ഭയഭക്തി]യാകുന്ന വസ്ത്രമാകട്ടെ, അത് [തെ (കൂടുതൽ) ഉത്തമം.

وَلِبَاسُ التَّقْوٰى ذٰلِكَ خَيْرٌ

26. 26. സന്തതികളേ, മക്കളേ ۞ ആദമിന്റെ ۞ നാം ഇറക്കിയിട്ടുണ്ട് ۞ നിങ്ങൾക്കു ۞ ۞ വസ്ത്രം ۞ യുറി മറക്കുന്ന, മൂടുന്ന ۞ നിങ്ങളുടെ നഗ്നത ۞ ۞ അലങ്കാര വസ്ത്രവും ۞ ۞ സൂക്ഷ്മത (ഭയഭക്തി)യാകുന്ന വസ്ത്രം ۞ ۞ അതു ۞ ۞ ഉത്തമമാണ്, കൂടുതൽ നല്ലതാണ്

അതു അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' [ദ്വയ്യാനം]കളിൽ പെട്ടതാകുന്നു. അവർ [മനുഷ്യർ] ഉററാലോചിച്ചുകൊണ്ട്.

ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

27. ആദമിന്റെ സന്തതികളേ,

يَا بَنِي آدَمَ

പിശാചു നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കിയതുപോലെ, നിങ്ങളെ അവൻ കൃഷ്ണത്തിലാക്കുന്നതന്നെകൊള്ളട്ടെ; (അതെ) അവർക്കു രണ്ടാംകുടുംബാവരതെ നഗ്നത കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി അവരതെ വസ്ത്രം അവരിൽ നിന്നും നീക്കം ചെയ്തു കൊണ്ട് (പുറത്താക്കിയതുപോലെ).

لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ

كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمُ مِنَ الْجَنَّةِ

يُزَيِّنُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا

നിശ്ചയമായും, അവനും അവന്റെ കൂട്ടരും നിങ്ങൾ അവരെ (അങ്ങോട്ട്)കാണാത്ത വിധത്തിൽ നിങ്ങളെ (ഇങ്ങോട്ട്) കാണുന്നതാണ്. വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കു നാം പിശാചുക്കളെ ബന്ധുചിത്രങ്ങളാക്കിയിരിക്കുന്നു.

إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ

إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ

لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

27. ആദം ആയത്തു(ദ്വയ്യാനം-ലക്ഷ്യം)കളിൽ പെട്ടതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ അവരായകൊണ്ട്, അവരാകുവാൻവേണ്ടി അവർ ഉററാലോചിക്കും. 27. ആദമിന്റെ സന്തതികളേ നിങ്ങളെ കൃഷ്ണത്തിലാക്കുകയും, കൃഷ്ണപ്പെടുത്താതിരിക്കട്ടെ. പിശാചു അവൻ പുറത്താക്കിയതുപോലെ നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു നീക്കം ചെയ്തു (ഉറഞ്ഞു-അഴിച്ചു)കൊണ്ടു. അവർ രണ്ടാളിൽ നിന്നു അവരുടെ വസ്ത്രം. അവൻ അവർക്കു കാണിക്കുക (കാട്ടിക്കൊടുക്കുക)വാൻ അവരുടെ നഗ്നത. നിശ്ചയമായും അവൻ അവൻ നിങ്ങളെ കാണും. അവൻകൂട്ടവും, കൂട്ടവും വിധേയന നിങ്ങളവരെ കാണാത്ത നിശ്ചയമായും നാം ആക്കിയിരിക്കുന്നു. പിശാചുക്കളെ ബന്ധുചിത്രങ്ങൾ, കാര്യകർത്താക്കൾ വിശ്വസിക്കാത്തവർക്ക്.

ആദം (അ) നബിയുടെയും ഇബ്രാഹീമിന്റെയും സന്തതികളായ മനുഷ്യവർഗ്ഗം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന ചില കാര്യങ്ങളാണ് 'ആദമിന്റെ സന്തതികളേ' (يا بني آدم) എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടു ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നത്.

ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ നഗ്നത മറക്കുവാനും, അലങ്കാരത്തിനും ആവശ്യമായ വസ്ത്രങ്ങൾ നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചതിനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. കേവലപരമ്പരയെപ്പോലെത്തന്നെ മനുഷ്യന്റെ ജീവിതാവശ്യങ്ങളിൽ അനിവാര്യമായ ഒന്നത്രെ നഗ്നത മറക്കുവാനാവശ്യമായ വസ്ത്രസാമഗ്രിയും അവനുണ്ടായിരിക്കലും. നാഗാിക ജീവിതത്തിൽ നിന്നു ഇതിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കേണ്ടുന്നതാണ്. ജീവിതത്തിൽ പരിഷ്കാരം സിദ്ധിക്കുകയും, വസ്ത്രത്തിന്റെ ആവശ്യകതയും, അതിൽ വൈവിധ്യത്തിന്റെ ആഗ്രഹവും വർദ്ധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതാജീവി വർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ വേർതിരിക്കുന്ന ജീവിതാവശ്യങ്ങളിൽ ഒന്നത്രെ അത്. വ്യർത്ഥൻ വ്യർത്ഥനാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, സ്വർഗ്ഗത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആദ്യ മാതാപിതാക്കളായ ആദം (അ) നും ഹവ്വയ്ക്ക് (അ) നും നഗ്നത മറക്കുവാനുള്ള ഏതോ ഒരു തരം വസ്ത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. പിശാചിന്റെ മൃഗപക്ഷേപത്തിൽ വഞ്ചിതരായതിന്റെ ഫലമായി അവരുടെ ആ വസ്ത്രം നഷ്ടപ്പെട്ട് നഗ്നത പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുവെന്നുള്ളതും, ഉന്നത അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഇലകൾ ഏകദേശം രേഖത്തിൽ പറ്റിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതും

കൂടി സുലോചിക്കരമ്പാം വസത്ര വിഭവം വഴി അല്ലാഹു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു നൽകിയ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ മഹത്വം മനസ്സിലാക്കുന്നതാകുന്നു. അതിന്റെ പേരിൽ മനുഷ്യൻ സദാ അല്ലാഹുവിനു നന്ദിയുളവരായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു [1]

رَبِّ (രീഡ്) എന്ന വാക്കിനു 'അലങ്കാര വസത്രം' എന്നാണു മിക്ക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും അർത്ഥം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്. അലങ്കാരത്തിനും, മംഗിക്കും വേഷി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാവസത്രങ്ങളും ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കാമെന്നും മറും വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. പക്ഷിയുടെ തൂവൽ എന്നാണു رَبِّ എന്നുടെ പ്രസിദ്ധമായ അർത്ഥമെന്നും, ചിലപ്പോൾ അതു ചിറകിലെ തൂവലിനെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു പറയറുന്നെന്നും പറഞ്ഞശേഷം ഇമാം റംഗിബ് (റ) പറയുന്നു: 'പക്ഷിയുടെ തൂവൽ മനുഷ്യന്റെ വസത്രം പോലെയായതുകൊണ്ടു വസത്രങ്ങളും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.' ഏതായാലും, വസത്രത്തെ സംബന്ധിച്ചു പറയുന്ന സന്ദർഭമായതുകൊണ്ട് പ്രധാനമായും അലങ്കാരത്തിനുള്ള വസത്രമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നു വെക്കുവാൻ ഇവിടെ ന്യായമുണ്ട്. ബാഹ്യവും ശാരീരികവുമായ വസത്രത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ അതിനെത്തുടർന്ന ആന്തരികവും ആത്മീയവുമായ മറ്റൊരു വസത്രം കൂടിയുണ്ടെന്നും അതിനാണു ഇതിനെക്കാൾ പ്രാധാന്യം കൽപിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്നും ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു: رَبِّكَ ذَا خَيْرٍ (സൂഷ്'മത-അഥവാ യേകേ'തി-യാകുന്ന വസത്രമത്രെ കൂടുതൽ ഉത്തമമായത്) ശാരീരികമായ അപകരം വസത്രംകൊണ്ടു മറയ്ക്കുന്നതുപോലെ, ആന്തരികമായ അപകരം അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിചക്ഷരം അനുസരിക്കുക വഴിയുണ്ടാകുന്ന യേകേ'തികൊണ്ടാണു മറയ്ക്കേണ്ടത്; ഈ വസത്രത്തിനാണു മറ്റൊരു വസത്രത്തേക്കാൾ മുൻഗണന നൽകപ്പെടേണ്ടത് എന്നു സാരം. ഹജ്ജു യാത്രയിൽ യാത്രാസാമാനങ്ങൾ ഒരുക്കിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ ഉപദേശിച്ചപ്പോൾ, സൂ:അൽബഖറ 197ൽ 'യാത്രാ സാമാനങ്ങളിൽവെച്ചു ഉത്തമമായത് സൂഷ്'മതയാകുന്നു (ذَا خَيْرٍ لِّذِي الْاَوْتَارِ)' എന്നു അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായല്ലോ. അതുപോലെയുള്ള ഒരു ഉപദേശം തന്നെയാണ് ഇതു.

2-ാ മത്തെ വചനത്തിൽ, പിശാചിന്റെ ദുർമ്മനസ്സിൽ അകപ്പെട്ട് കൂഴപ്പത്തിൽ പതിക്കാതിരിക്കുവാൻ മനുഷ്യൻ സദാ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതെന്നും താക്കീതു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അവനാണ് പുറത്താക്കിയത്. അവൻ നിങ്ങളുടെ ബദ്ധശത്രുവും, നിങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ തന്നാൽ കഴിയുന്നതെല്ലാം ചെയ്യുമെന്നു പ്രതിജ്ഞയെടുത്തവനാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ വളരെ ഭാഗ്യകരമായിരിക്കേണ്ടതാണ് എന്നത്രെ താക്കീതിന്റെ ചുരുക്കം اِنْ جَاءَ مِنْكُمْ الْيَهُودُ (നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കിയതുപോലെ) എന്നു പറഞ്ഞതു മതിയാക്കാതെ اِنْ جَاءَ مِنْكُمْ الْيَهُودُ (അവരുടെ വസത്രം അവരിൽ നിന്നു നീക്കം ചെയ്തുകൊണ്ടു പുറത്താക്കിയതുപോലെ) എന്നുകൂടി അല്ലാഹു പറഞ്ഞതു ശ്രദ്ധിക്കുക. നഗ്നത മറയ്ക്കുന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യവും, അതു വെളിവാക്കുന്നതിന്റെ ഗൗരവവുമാണിതു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കാണുന്ന പ്രകാരം ഭൂവാസം തുടങ്ങുമ്പോൾ അവരുടെ സ്വർഗ്ഗീയ വസത്രം അവർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നും, ഭൂമിയിൽ വെച്ചു നഗ്നത മറയ്ക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം വല്ലതു സ്വീകരിക്കുന്നതുവരെ അവർ നഗ്നരായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുമെന്നും സങ്കല്പിച്ചാൽ തന്നെയും നഗ്നത മറയ്ക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയും അതിന്റെ പ്രാധാന്യവും മൂന്നിതു കുറിക്കുന്നത്. സംഗ്രഹിച്ചു.

പിശാചിന്റെ കെണിയിൽ പെട്ടുപോകുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇത്ര ശക്തിയായി താക്കീതു ചെയ്യാനുള്ള കാരണവും അല്ലാഹു നമുക്കു പറഞ്ഞു തരുന്നു. അവനും അവന്റെ കൂട്ടക്കാരും നിങ്ങളെ ഇങ്ങോട്ടു കാണും, എന്നാൽ നിങ്ങളെക്കു അവരെ അങ്ങോട്ടു കാണുവാൻ കഴിയുകയില്ല (.... اِنْ جَاءَ مِنْكُمْ الْيَهُودُ) എന്നത്രെ അത്. നിങ്ങൾക്കു അവരെ കാണുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരുടെ കൂതന്ത്രങ്ങളും ഗൂഢപ്രയോഗങ്ങളും കുറെയൊക്കെ നിങ്ങൾക്കു കണ്ടു മനസ്സിലാക്കി അതിൽനിന്നു നിങ്ങളെക്കു ഒഴിഞ്ഞു മാറുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്കവരെ കാണുവാൻ സാധ്യമല്ല. അവർ ഒരു തരം അദൃശ്യ ജീവികളാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ വളരെ കരുതലോടെരിക്കണം എന്നുദ്ദേശ്യം. പിശാചിന്റെ കൂട്ടക്കാർ (الْيَهُودُ) എന്നു പറഞ്ഞതു ഇബ്'ലീസിന്റെ സന്തതികളെയും സൈന്യ

[1] മാനുഷികവും ധാർമ്മികവുമായ മൂല്യങ്ങളിൽനിന്നു മനുഷ്യർ അകന്നുകുന്നു ഒരറിയിരിക്കുകയും, ദുഗ്ഗതിയിലേക്കും പൈശാചിക സ്വഭാവങ്ങളിലേക്കും അണഞ്ഞാണത്തു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണല്ലോ ഇത്. അടുപ്പത്തിൽ, ഇന്നു സർവ്വത്ര പ്രചാരത്തിലുള്ള പലതരം അർദ്ധനഗ്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങളിലും പൂർണ്ണ നഗ്നസംരംഭങ്ങളിലും അറപ്പും വെറുപ്പും മോണാത്തവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ മഹത്തന്ത്ര അനുഗ്രഹത്തെ വിലയിരുത്തുവാൻ അവർക്കു കഴിയാതിരിക്കുക സ്വഭാവികമത്രെ. എന്നാലും പ്രകൃതി പരമായ ഒരു നുഗ്രഹമെന്ന നിലക്കെങ്കിലും അത്താറു അനുഗ്രഹമായി കണക്കാക്കാതിരിക്കുക അവർക്കു സാധ്യമല്ല.

അവനും ഉദ്യോഗിച്ചുകുന്നു. അഥവാ മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കളെ ഉദ്യോഗിച്ചല്ല, മനുഷ്യപ്പിശാചുക്കൾ ഇങ്ങോട്ടു കാണുന്നവരുപോലെ അവരെ അങ്ങോട്ടു കാണാമല്ലോ. ഇബ്'ലീസു ആം (അ) നബിക്കു സൂര്യു ചെത്താത്തതിനെപ്പറ്റി പറ്റാത്ത രഹസ്യം സൂ: അൽ കഹ്'ഫിൽ പറയുന്നു:أَلَمْ يَكُنْ فِي السَّمَاءِ عِندَ رَبِّكَ إِذْ قَالَ لِلَّهِ رَبِّكَ إِنِّي بَرَأْتُكَ مِنْ طِينٍ فَاسْمِعْنِي أَجَابَةً (എന്നിരിക്കെ, അവനും-ഇബ്'ലീസും-അവന്റെ സത്തുകളും നിങ്ങൾക്കു ശത്രുവായിരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ അവരെ എനിക്കു പുറമെ കാര്യകർത്താക്കളാക്കുകയോ?!) (അൽകഹ്'ഫ് 50.) വഴിപിഴച്ചു മുർത്താർഗ്ഗികളായവർ നരകത്തിലേക്കു മറിച്ചിടപ്പെടുന്ന പാപാത്മക്കൾ, സൂ: ശുഅറാഇൽ പറയുന്നു: وَخَرَدَ الْمَيْمُونُ أَجْرًا (ഇബ്'ലീസിന്റെ സൈന്യങ്ങളും മുഴുവൻമറിച്ചിടപ്പെട്ടും. (ശുഅറാഇ' 95)

ആം (അ) നബിയുടെയും ഇബ്'ലീസിന്റെയും ഈ സംഭവം കേവലം ഒരു ഉപമാലങ്കാരമാണു-സംഭവിച്ച ഒരു രാഷ്ട്രീയ കഥയല്ല-എന്നു വാഗ്ദാനത്തിൽപ്പെടുകയും, ജിന്നുവർഗ്ഗം എന്ന ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗത്തെയും ആ വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട അദ്യഗുപ്തവിവികളായ പിശാചുക്കളെയും നിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചില ആളുകൾ ഇവിടെ ചില മറിയമങ്ങൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. പിശാചു അവന്റെ കൂട്ടരും നിങ്ങളെ ഇങ്ങോട്ടു കാണും, നിങ്ങൾ അവരെ അങ്ങോട്ടു കാണുകയില്ല (... أَفَلَمْ يَكُنْ فِي السَّمَاءِ عِندَ رَبِّكَ إِذْ قَالَ لِلَّهِ رَبِّكَ إِنِّي بَرَأْتُكَ مِنْ طِينٍ فَاسْمِعْنِي أَجَابَةً) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന് അവർ നൽകിക്കാണുന്ന വ്യാഖ്യാനം ഇതാണ്: 'പിശാചിനെയും അവന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസമുണ്ട്' അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്കും ഈ വ്യാഖ്യാനവും തമ്മിൽ വല്ല പൊരുത്തവും ഉണ്ടോ എന്നു നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയുള്ളവർ ആലോചിച്ചു നോക്കുക അത്യന്ത വാക്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ആളുകൾക്കു നാം പിശാചുക്കളെ ബന്ധുത്വത്തോടുകൂടിയിരിക്കുന്നു (أَلَمْ يَكُنْ فِي السَّمَاءِ عِندَ رَبِّكَ إِذْ قَالَ لِلَّهِ رَبِّكَ إِنِّي بَرَأْتُكَ مِنْ طِينٍ فَاسْمِعْنِي أَجَابَةً) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിനു ഇവർ കൽപിക്കുന്ന അർത്ഥം ഇങ്ങിനെയാണു: 'വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കാണ് പിശാചുക്കളെ നാം രക്തബന്ധികാരികളാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നത്.' അതിനുശേഷം ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം അവരുടെ തന്നെ ധാരയിൽ ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: 'സത്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ രക്തബന്ധികാരികൾക്കാണ് ബുർആൻ ഇവിടെ പിശാചു എന്നു നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. ഇതു പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ടതാണു' (أَلَمْ يَكُنْ فِي السَّمَاءِ عِندَ رَبِّكَ إِذْ قَالَ لِلَّهِ رَبِّكَ إِنِّي بَرَأْتُكَ مِنْ طِينٍ فَاسْمِعْنِي أَجَابَةً) എന്നും അർത്ഥം വരും. പക്ഷേ, 'വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കാണ് പിശാചുക്കളെ രക്തബന്ധികാരികളാക്കി വെച്ചിരിക്കുന്നത്' എന്നല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്നു അറബി ഭാഷയിൽ അർത്ഥ പരിചയമെങ്കിലും ഉള്ള ഏവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ, 'വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ രക്തബന്ധികാരികൾക്കാണ് ഇവിടെ പിശാചു എന്ന നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.' എന്നു പറഞ്ഞതും നാസ'ത്വ വിരുദ്ധമായതും ആം (അ) നബിയെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പുറത്താക്കിയ ഇബ്'ലീസിനെയും, അവന്റെ കൂട്ടരെയും ഉദ്യോഗിച്ചാണു ബുർആൻ ഇവിടെ 'പിശാചുക്കൾ' എന്നു നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്നു പ്രാഥമിക ബുദ്ധിയെക്കുറിച്ചുള്ള ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ഈ വിഷയ കഥയ്ക്കു കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാൻ അൽബഖറ 39-ാം ആയത്തിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പും സൂ: അസ്സാഫാത്തിന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പും ഉപകരിക്കും.

28. അവർ വല്ല നീചവൃത്തിയും ചെയ്താൽ അവർ പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ ഞങ്ങൾ അപ്രകാരം കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു; അല്ലാഹു ഞങ്ങളോട് അതിനു കൽപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.' പറയുക നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു നീചവൃത്തിക്കു കൽപിക്കുകയില്ല.

അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾക്കു അറിഞ്ഞു കൂടാത്തതു നിങ്ങൾ പറയുകയോ?!

۲۸- وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

28. ۱. അവർ ചെയ്താൽ ۲. ഒരു നീചവൃത്തി, വല്ല നീചകൃത്യവും ۳. അവർ പറയും ۴. ഞങ്ങളെ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു ۵. അതിന്മേൽ (അപ്രകാരം) ۶. ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ (പൂർവ്വികന്മാരെ) ൭. അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാകട്ടെ ൮. ഞങ്ങളോടു കൽപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ൯. അതിനു, അതുകൊണ്ടു, അതിനെപ്പറ്റി ൧൦. പറയുക ൧൧. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അവൻ കൽപിക്കുകയില്ല ൧൨. നീചവൃത്തിക്കു ൧൩. നിങ്ങൾ പറയുന്നുവോ, പറയുകയോ ൧൪. അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ ൧൫. നിങ്ങൾക്കറിയാത്തതു.

29. പറയുക: 'എൻററബ്ബ' നീതി മുറക്ക" [അതു പാലിക്കുവാൻ] കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു.

എല്ലാ നമസ്കാര സ്ഥാനത്തിലും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ നേരെ നിറുത്തുവിൻ എന്നും; മതം (അഥവാ കീഴ്വണക്കം) അവൻ നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ടു അവനെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ എന്നും (കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു).

നിങ്ങളെ അവൻ ആദ്യമാ(യി ഉണ്ടാ)ക്കിയതു പോലെ അന്നെ, നിങ്ങൾ മടങ്ങുന്നതാണ്.

30. ഒരു വിഭാഗത്തെ അവൻ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു; ഒരു വിഭാഗത്തെയുംകൂടെ, -അവരുടെമേൽ വഴിപിഴവു അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (അവരെ വഴിപിഴവിലാക്കിയിരിക്കുന്നു). (കാരണം) നിശ്ചയമായും, ഇവർ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ പിശാചുക്കളെ ബന്ധുചിത്രങ്ങൾക്കിരവെച്ചിരിക്കുന്നു. തങ്ങൾ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരല്ലെന്നു അവർ കണക്കാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

٢٩- قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ

وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ
عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ
وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ
كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ۝

٣٠- فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ
الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ
أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَيَحْسَبُونَ أَنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيهِمْ ۖ

29. ഈ പറയുക قُلْ എൻററബ്ബ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു قُلْ നീതിമുറക്ക", നീതിയെപ്പറ്റി قُلْ, നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തുക(ശരിക്കു നിറുത്തുക)യും ചെയ്യുവിൻ قُلْ നിങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ قُلْ എല്ലാറററികലും, എല്ലാറററിൻറ അടുത്തും قُلْ സൂജുദ(നമസ്കാര)സ്ഥാനം, പള്ളി قُلْ അവനെ വിളിക്കുക (പ്രാർത്ഥിക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ قُلْ നിഷ്കളങ്കമാക്കിക്കൊണ്ടു, തനിച്ചാക്കിയവരായി قُل അവനു قُل മതം, കീഴ്വണക്കം, വഴിപ്പാടു قُل നിങ്ങളെ അവൻ തുടങ്ങിയ (ആദ്യമുണ്ടാക്കിയ)തുപോലെ قُل നിങ്ങൾ മടങ്ങും (വീണ്ടും ആകും) 30. قُل ഒരു വിഭാഗത്തെ, കൂട്ടരെ قُل അവൻ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു قُل ഒരു വിഭാഗത്തെയുംകൂടെ قُل അവരിൽ അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു قُل ഓർമാർഗ്ഗം, വഴിപിഴവു قُل നിശ്ചയമായും അവർ قُل ആക്കിരവെച്ചു, സ്വീകരിച്ചു قُل പിശാചുക്കളെ قُل ബന്ധുചിത്രങ്ങൾ, കാര്യകർത്താക്കൾ قُل അവർ കണക്കാക്കുകയും (വിചാരിക്കുകയും) ചെയ്യുന്നു, ഗണിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു قُل അവർ(ആകുന്നു) എന്നു قُل നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരല്ലെന്നു (എന്നു)

قُل (നീപ്രവൃത്തി) കൊണ്ടുമാത്രം ബിംബരമായ തുടങ്ങിയ എല്ലാ നീപ്രവൃത്തികളും ആകാവുന്നതാണ്. വസ്ത്രം ധരിക്കേണ്ട പൂർണ്ണ നഗ്നരായിക്കൊണ്ടു കൃഷ്ണിക്കുകയോ സ്വർവാധി (കഞ്ചാ പ്രാക്തിണം) ചെയ്തിരിക്കുന്നതിനെയാണ് ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നത്രെ അധിക വ്യാഖ്യാനങ്ങളുമായും അഭിപ്രായം. തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോഴും, ചില വിവരത്തുകൾ പരിഗണിക്കുമ്പോഴും ആ അഭിപ്രായം ശരിയെങ്കിലും ന്യായമുണ്ടാകുന്നു. പക്ഷെ ചെയ്തവൻ ഉപയോഗിച്ച വസ്ത്രം ഉടുത്തുകൊണ്ടു സ്വർവാധി ചെയ്യുന്നതു നന്നല്ലെന്നായിരുന്നു അതിനു അവർ പറയുന്ന കാരണം. നമ്മുടെ മതാക്കൾ നമ്മെ പ്രസവിച്ചു മൂപ്പാഴ്ചയ്ക്കുള്ള അതേ രൂപത്തിൽ നമുക്കു സ്വർവാധി ചെയ്തുകൊണ്ടു അവർ പറഞ്ഞിരുന്നുവത്രെ. സ്ത്രീ പുരുഷ വ്യത്യാസം അതിലില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും സ്ത്രീകൾ രാത്രിയും, പുരുഷന്മാർ പകലും ആയിരുന്നു അതിനെ ചെയ്തിരുന്നതെന്നു ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ത്നിന്നും മുസ്ലിം (റ) നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ദുർവൃത്തികൾക്കു അവയുടെ ന്യായീകരണം, പൂർവ്വപിതാക്കളുടെ അനുകരണമായിരിക്കും, പരമ്പരാഗതമായ അനാധിപതിയും അനാചാരങ്ങളിലും മുഴുകിയവർക്കു എല്ലാ കാലത്തും പരമവുമായ ഒരു ന്യായമുണ്ടാണെന്നു്. പൂർവ്വികന്മാർ മുതൽക്കേ നടന്നു വരുന്നതാക കൊണ്ട് ഇതല്ലാം അല്ലാഹു കൽപിച്ച മതവിധികൾ തന്നെയാണെന്നും അവർ വാദിക്കും. ഇതൊക്കെ ബുദ്ധിഹീനമായ നീചകൃത്യവുമാണു്; ഇമ്മതിരി നീചകൃത്യങ്ങൾക്കു് ഒരിക്കലും അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയില്ല; യുക്തിപരമോ പ്രമാണപരമാ ആയ ഒരടിസ്ഥാനവും കൂടാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കളവു പറഞ്ഞുണ്ടാക്കലാണതു്; നമസ്കാരം, പ്രാർത്ഥന മുതലായ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ അവനു മാത്രം അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു മുഖവും മനസ്സും അവനിലേക്കു തിരിക്കണം എന്നിങ്ങനെയുള്ള നീതി യുക്തമായ കാര്യങ്ങൾക്കു മാത്രമേ അവൻ കൽപിക്കൂ എന്നാക്കേയാണു് അവർക്കു മറുപടി നൽകുവാൻ നബി(സ) യോടു കൽപിച്ചതിന്റെ സാരം.

20 (മസ്ജിദ്) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം 'സുജൂദ ചെയ്യുന്ന സ്ഥലം' എന്നാകുന്നു. 'നമസ്കാര വേള, പള്ളി, പ്രാർത്ഥനാ സ്ഥലം' എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിലാണതു സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതു്. 21 (ദീൻ) എന്ന വാക്കിനു 'മതം, നടപടി, അനുസാരം, കീഴ്വണക്കം, ആചാരം, വാഗ്ദാനം, പത്രിക, ചട്ടം, പ്രതിഫലം' എന്നിങ്ങനെ സന്ദർഭന്യസരിച്ചു പല അർത്ഥങ്ങളും വരാം. നിങ്ങളെ ആദ്യമായി ഉണ്ടാക്കിയതു പോലെ നിങ്ങൾ വീണ്ടും മടങ്ങും (يَرْجِعْ إِلَىٰ ذِكْرِكُمْ) എന്ന വാക്യത്തിനു പലായം പലതാം വ്യാഖ്യാനം നൽകിക്കാണു ന്നു. ഇഹത്തിൽ ജീവിച്ചതുപോലെ മരണശേഷം വീണ്ടും ജീവിക്കും; മണ്ണിൽ നിന്നു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ വീണ്ടും മണ്ണൊടു ചേരും; ജനിക്കുമ്പോൾ നഗ്നരും ചേലാകർമ്മം ചെയ്യപ്പെടാത്തവരുമായിത്തീർന്നതുപോലെത്തന്നെ മരണാതു ജീവിക്കുമ്പോഴും ആയിരിക്കും; മുസ്ലീമാായിരുന്നവർ മുസ്ലീമായും, അധിഷ്ഠാസിയായിരുന്നവർ അധിഷ്ഠാസിയായും മടങ്ങിവരും; ശൂന്യതയിൽ നിന്നു സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതുപോലെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കപ്പെടും. ഇതിന്നൊക്കെയോണു ആ വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെ ചുരുക്കം. അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്കു ഈ വ്യാഖ്യാനങ്ങളല്ല, ഉറക്കുള്ളുമാറു വിശാലാർത്ഥമുള്ളതാണു് അനും.

മരണമത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാണു്: മരണശേഷം മടങ്ങിവരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ മുമ്പു തന്നെ അറായിരിക്കും. ഒരു കൂട്ടർ അല്ലാഹു നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയ മഗ്ധന്മാർമാർ. മറ്റൊരു കൂട്ടർ ദുർമ്മാർഗ്ഗികളായിരിക്കുവാൻ അപകുശപ്പെട്ടവരാകകൊണ്ടു ദുർമ്മാർഗ്ഗികളായി വിധിക്കപ്പെട്ട ദുർമഗ്ധന്മാർ. ഇവർ ദുർമ്മാർഗ്ഗികളാകുവാൻ കാരണം അവർ തന്നെയാണു്. അവരുടെ ബദ്ധ ശത്രുക്കളായ പിശാചുക്കളെയാണവർ തങ്ങളുടെ ബന്ധുവിത്രങ്ങളും കാര്യകർത്താക്കളുമാക്കി വെച്ചതു്. അവരുടെ ദുരൂപദേശങ്ങളെ അവർ അനുസരിക്കുകയും അതൊക്കെ നേരായ മാർഗ്ഗം തന്നെയെന്നു് ധരിച്ചുവരാകുകയും ചെയ്തു വന്നു.

അതായം സ്വർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരാണെന്നു അവർ ഗണിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. (يَرْجِعْ إِلَىٰ ذِكْرِكُمْ) എന്നു ദുർമ്മാർഗ്ഗികളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതിൽനിന്നു് സാരം താൻ സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗം നല്ലതും ശരിയുമാണെന്നു വിചാരിച്ചതുകൊണ്ടു കാര്യമില്ലെന്നും, അതു യഥാർത്ഥത്തിൽ നല്ലതും ശരിയും ആയിരിക്കു തന്നെ വെള്ളത്തോളം, എന്നാൽ മാത്രമേ അല്ലാഹുവിങ്കൽ അതു സ്വീകാര്യമായിരിക്കുകയുള്ളൂവെന്നും, അതുകൊണ്ടു നല്ലതും ചീത്തയും ഏതെന്നാണെന്നു അന്വേഷിച്ചറിയാൻ മനുഷ്യന്റെ കടമയാണെന്നും മനസ്സിലാക്കേവുന്നതാകുന്നു. ഒരു തത്ത്വവചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിട്ടുണ്ട്: 'ഒരു അടിയാൻ, മനുഷ്യരുടെ ദുഷ്ടിയിൽ സ്വർഗ്ഗക്കാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തുചൊല്ലിയിരിക്കും; അവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ നരകക്കാരിൽപ്പെട്ടവനുമായിരിക്കും. ഒരുവൻ മനുഷ്യരുടെ ദുഷ്ടിയിൽ നരകക്കാരുടെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തുതൊണ്ടിരിക്കും; അവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വർഗ്ഗക്കാരിൽപ്പെട്ടവനുമായിരിക്കും. കർമ്മങ്ങൾ (വിലയിരുത്തപ്പെടുന്നതും) അവസാന സ്ഥിതിഗതികൾക്കനുസരിച്ചായിരിക്കും.' (ബുഹി) മനുഷ്യരെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു വീണ്ടും അല്ലാഹു പീയുന്ന:-

31. ആദമിന്റെ സന്തതികളേ, എല്ലാ നമസ്കാര സ്ഥാനത്തിങ്കലും നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഭംഗി [വസ്ത്രങ്ങൾ] ഏടുത്തു (പയോഗിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ; നിങ്ങൾ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുവിൻ, അധിരുമാക്കുകയും അനുതും.

٣١- يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا

നിശ്ചയമായും, അമിതമാക്കുന്നവരെ അവൻ [അല്ലാഹു] ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾

31. ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ ആമിന്റെ സന്തതികളേ (മക്കളേ) **لَا** നിങ്ങൾ എടുത്തു (ഉപയോഗിച്ചു - സ്വീകരിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ **مُسْرِفِينَ** നിങ്ങളുടെ ഭംഗി, അലങ്കാരം, അഴകു **لَا** എല്ലാ സുജൂദും (നമസ്കാരം) വേളയിലും, നമസ്കാര സ്ഥലത്തിങ്കലും **لَا** തിന്നുകയും ചെയ്യുവിൻ **مُسْرِفِينَ** കൂടിക്കൂടിയും ചെയ്യുവിൻ **لَا** നിങ്ങൾ അമിതമാക്കുക (അതിരുകടക്കുക)യും ചെയ്യരുതു **إِنَّ** നിശ്ചയമായും അവൻ **لَا** ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല **إِنَّ** അതിരൂ വീടുന്നവരെ, അമിതമാക്കുന്നവരെ

മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചപോലെ, നഗ്നരായ നിലയിൽ ചാവറയും നമസ്കാരം പോലെയുള്ള ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളും നടത്തുന്ന സമ്പ്രദായം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടത്; ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുമ്പോൾ നഗ്നത മറക്കുക മാത്രമല്ല, ഭംഗിക്കും അലങ്കാരത്തിനുമുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുക കൂടി വേണ്ടതാണ് എന്നു അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. അതിനോടനുബന്ധിച്ചുകൊണ്ടു ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനേക്കുറിച്ചും ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭക്ഷണപാനീയങ്ങൾ മുതലായ അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് ബുദ്ധിമുട്ടും ഞരമ്പുക്കവും അനുഭവിക്കുന്നതു ഒരു പൂണ്യകർമ്മമാണെന്നും, മോക്ഷമാർഗ്ഗമാണെന്നും ചില ആളുകൾ മുൻ കാലത്തും ഇക്കാലത്തും കരുതാറുണ്ട്. ആ സമ്പ്രദായം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടെന്നും, അല്ലാഹു നൽകിയ ആ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ആവശ്യവും സന്തോഷവും അനുസരിച്ചു ഉപയോഗപ്പെടുത്തണമെന്നും, അതിൽ മടികാണിക്കരുതെന്നും, ശാന്ത സമയം അതിലൊന്നും അമിതത്വം ഉണ്ടാവരുത് പാടില്ലെന്നും കല്പിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ കല്പനകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണു നമസ്കാര വേളകളിൽ-ജുമുഅ, ജമാഅത്ത, പെരുന്നാൾ നമസ്കാരം എന്നിവയിൽ വിശേഷിച്ചും- നല്ല വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുക, വാസനദ്രവ്യം ഉപയോഗിക്കുക, വരയ വൃത്തിയാക്കുക, കൂളിച്ചു ശുദ്ധീകരിക്കുക മുതലായ കാര്യങ്ങൾക്കു ഹദീസുകളിൽ പ്രോത്സാഹനം നൽകപ്പെട്ടു കാണുന്നത്.

നബി (സ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'അമിതത്വവും, അഹങ്കാരവുമില്ലാത്ത വിധം തിന്നുകയും, കുടിക്കുകയും, ഉടുക്കുകയും, ധർമ്മം, കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ അടയറും അവന്റെ അടിയാനിൽ കാണപ്പെടുന്നതു അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ്.' (അ: ന: ജ:) ഇബ്നനു അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതായി ബുഖാരി (റ) പറയുന്നു: 'രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ നിന്നിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കാൽ നിനക്കു വേണ്ടതു നീ തിന്നുകയും, നീനക്കു വേണ്ടതു നീ കുടിക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുക: അമിതത്വവും അഹങ്കാരവും.' മുൻ ഗാമികളായ ചില മഹാൻമാർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുകഥീർ (റ) ഉദ്യരിക്കുന്നു: അല്ലാഹു വൈദ്യം മുഴുവനും ഒരു ആയത്തിന്റെ പകുതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതായതു: **كُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا** (തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുക-അമിതമാക്കുകയും അരുത്.) ആവശ്യത്തിലധികം ഉപയോഗിക്കുക, കഴിവിലധികവും സന്തോഷം നോക്കാതെയും ഉപയോഗിക്കുക, പത്രാസിനും അന്തസ്സിനും വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുക, മുന്തിയതുംതന്നെ വേണമെന്നു ശരിക്കേ, ഹറാമും ഹലാലും നോക്കാതിരിക്കുക മുതലായവയെല്ലാം അമിതത്വത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്.

വിഭാഗം-4

32. (നബിയേ) പറയുക: 'അല്ലാഹു അവന്റെ അടിയാൻമാർക്കുവേണ്ടി പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളതായ അവന്റെ (വക) ഭംഗി (വസ്തുക്കളെ)യും, ആഹാരത്തിൽ നിന്നുള്ള നല്ല(വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളെയും നിഷിദ്ധമാക്കിയതാരാണ്?!

﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ﴾

പറയുക: 'അവ ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ വിശ്വസിച്ച വർക്കുവേണ്ടിയുള്ളതാകുന്നു; ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവർക്കു മാത്രമായിക്കൊണ്ട്'.

كُلٌّ هِيَ لِّلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ

ഇപ്രകാരം, അറിയാവുന്ന ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെ നാം വിശദീകരിക്കുന്നു.

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

32. 32 പറയുക: **مَحْرُومٌ** നിഷിദ്ധ (ഹറാ) മാക്കിയതാരാണ് **أَمَّا** അല്ലാഹുവിന്റെ **بَعْضِ** (അലങ്കാരത്തെ) **أَخْرَجَ** അവൻ പുറപ്പെടുവിച്ച (ഉല്പാദിപ്പിച്ച)തായ **أَمَّا** തന്റെ (അവന്റെ) അടിയാൻമാർക്കുവേണ്ടി **أَخْرَجَ** നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളെയും **أَمَّا** ആഹാര (ഉപജീവന)ത്തിൽ നിന്നു **أَمَّا** പറയുക അവ **أَخْرَجَ** വിശ്വസിച്ചവർക്കുള്ളതാണു (വേണ്ടിയാണു) **أَمَّا** ജീവിതത്തിൽ **أَمَّا** ഇഹലോക, ഐഹിക **أَمَّا** മാത്രമായിക്കൊണ്ടു, തന്നിയേയായിട്ടു **أَمَّا** ഖിയാമത്തുനാളിൽ **أَمَّا** അ (ഇ) പ്രകാരം **أَمَّا** നാം വിശദീകരിക്കുന്നു **أَمَّا** ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ **أَمَّا** ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി **أَمَّا** അറിയുന്ന

ഭംഗിക്കും, അഴകിനും, വേണ്ടി മനുഷ്യർ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള വസ്തുക്കളെയും, വിശിഷ്ടതയുള്ളതായ ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളെയും ഈ ഭൂമിയിൽ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിത്തന്നതു അല്ലാഹുവാണ്. അതവന്റെ അടിയാൻമാർക്കുവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിയതുകൊണ്ടു. എന്നിരിക്കെ, അവയിൽ ചിലതു നിഷിദ്ധമായതാണ്-ഉപയോഗിച്ചു കൂടാ-എന്നു വിധി കൽപ്പിക്കാൻ ആർക്കാണു അധികാരവും അവകാശവുമുള്ളത്? എന്നു അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു. ഇല്ല; അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ആർക്കും അതിനവകാശമില്ല; വല്ലവരും അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ അതു സ്വീകാര്യവുമല്ല എന്നർത്ഥം. നല്ല വസ്തുക്കൾക്കും, നല്ല ആഹാരം കഴിക്കുക മുതലായവ തെറ്റാണെന്നും, അതു ആത്മീയ പുരോഗതിക്കു ഹാനികരമാണെന്നും ധരിക്കുന്ന ഏല്പാവരുടെയും-അവർ മുസ്‌ലിംകളോ അമുസ്‌ലിംകളോ ആവട്ടെ-നേരെയുള്ള ശക്തിയായ ഒരു പ്രതിഷേധമാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ ചോദ്യം. അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കാത്തതിനെ നിഷിദ്ധമാക്കുന്നതു അക്രമവും ധിക്കാരവുമാകുന്നു. മാത്രമല്ല, അവൻ നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ സാക്ഷാദുണ്ടായിട്ടും കൽപ്പിച്ചുകൂട്ടി അതു ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു നന്ദികേടുകയാണ്. അതു കൊണ്ടാണ് ഇത്രയും ശക്തിയായ സ്വാത്തിൽ ഇങ്ങിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നതു. പിന്നീടു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം ഇതാണ്: മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള വസ്തുക്കളെല്ലാം അല്ലാഹു ഈ ലോകത്തു ഉൽപാദിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു യഥാർത്ഥത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു വേണ്ടിയാകുന്നു. എങ്കിലും അവിശ്വാസികളും അവയുടെ ഉപയോഗത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു വരുന്നുവെന്നുമാത്രം. അല്ലാഹു അതു തടയുന്നില്ല. എന്നാൽ, അന്ത്യനരം വന്ന കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ, ഇങ്ങിനെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. അവസാനത്തെ വാക്യത്തിൽ ഇങ്ങൊക്കെ ഇങ്ങിനെ വിശദീകരിച്ചു വിവരിച്ചു തരുന്നതു കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നവർക്കു അറിയുവാൻ വേണ്ടിയാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളിൽ പോലും അമിതത്വവും അതിരുകവിച്ചലും പാടില്ലെന്നും, പത്രാസവും പെരുമ്പും ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്നും കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ നിന്നും മേലുദ്യരിച്ചതുപോലെയുള്ള ഹദീസുകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമായിരിക്കെ, അലങ്കാര വസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേകിച്ചും മിതത്വം പാലിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. നമ്മുടെ കാലത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹു നൽകിയ സുഖസൗകര്യങ്ങളും അലങ്കാര വിഭവങ്ങളും ഉപയോഗപ്പെടുത്താത്തവരായി അധികാരരേയും കാണപ്പെടുകയില്ല. അവ ഉപയോഗിക്കുന്നതിലും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിലുമുള്ള വാഗിയും കിടമൽസാവുകാണു പറക്കെയുള്ളത്. മാത്രമല്ല, അലങ്കാരത്തിന്റെയും ഭംഗിയുടെയും പേരിൽ ഏതു വികൃത മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കാമെന്നും, ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം തന്നെ അതാണെന്നുമുള്ളിടത്തോളം പൊതുജന മനസ്സിൽനിന്നു ഏത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുകയാണ്! അല്ലാഹുവിൽ ശരണം!

33. പറയുക: 'നിശ്ചയമായും, എന്റെ രബ്ബു നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നത്: നീചവൃത്തികളും അവയിൽ പ്രത്യക്ഷമായതും പരോക്ഷമായതും, പാപവും, ന്യായമല്ലാത്തതുമുള്ള അതിക്രമ (അഥവാ കയ്യേറ്റ)വും, യാതൊരു (അധികൃത) രേഖയും അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനെ നിങ്ങൾ അവനോടു പങ്കുചേർക്കുന്നതും, നിങ്ങൾക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതു നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നതും (മാത്രം) ആകുന്നു.

۞ كُلُّ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ ۖ وَلَا ثَمَرَ الْبَغْيِ
يُغَيِّرِ الْحَقِّ وَأَنْ تَشْرِكُوا بِاللَّهِ
مَا لَمْ يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا
وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝

33. 7 പറയുക ۞ നിഷിദ്ധമാക്കിയതു (ഇവ മാത്രം), നിശ്ചയമായും ഹറാമാക്കിയ പ്ര എന്റെ രബ്ബു ۞ നിചവൃത്തികളെ (മാത്രം) ۞ പ്രത്യക്ഷമായതു (വെളിവായതു) ۞ അവയിൽ നിന്നു ۞ പരോക്ഷമായതും (മറഞ്ഞതും) ۞ കുറ്റവും, പാപവും ۞ അതിക്രമവും, കയ്യേറ്റവും, ധിക്കാരവും, അക്രമവും ۞ ന്യായമില്ലാത്ത, അവകാശമില്ലാത്ത നിങ്ങൾ പങ്കു ചേർക്കലും ۞ അല്ലാഹുവിനോടു, അല്ലാഹുവിൽ ۞ അവൻ അവതരിപ്പിക്കാത്തതിനെ ۞ അതിന്നു, അതിനെപ്പറ്റി ۞ ഒരു (അധികൃത) രേഖ (ശക്തി-അധികാരം) ۞ നിങ്ങൾ പറയലും (പറഞ്ഞുണ്ടാക്കലും) ۞ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ ۞ നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തതു

നല്ല വസ്തുക്കളെയൊന്നും അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടില്ലെന്നു പറയുമ്പോൾ, എന്നാൽ പിന്നെ ഏതുതരം കാര്യങ്ങളാണ് അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നതെന്ന് ചോദിക്കപ്പെടാമല്ലോ. അതിനൊരു മറുപടിയാണ് ഈ വചനം. അടിസ്ഥാനപരമായി അഞ്ച് തരത്തിലുള്ള കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളൂ-അവയിനിപെടാത്ത കാര്യങ്ങളൊന്നും അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടില്ല-എന്ന് ഈ വചനത്തിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതായത്:-

(1) പ്രത്യക്ഷമായ പരോക്ഷമായ ആയ എല്ലാ നീചവൃത്തികളും. ഇവയെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലെ 151-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തതായി ഇബ്നുനുയ്മ് ഉദ് (റ) ഉദ്യഹിച്ചിട്ടുണ്ട്: 'അല്ലാഹുവിനെക്കാരും രോഷമുള്ളവരായി ആരും തന്നെയില്ല. അത്കൊണ്ടാണ് പ്രത്യക്ഷവും പരോക്ഷവുമായ നീചവൃത്തികളെ അവൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അവനെക്കാരും പ്രശംസയെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരും വേറെയില്ല.' (ബു.മു) മാനുഷികം ശുദ്ധ്യത്തക്കും അഭിമാനത്തിനും ക്ഷതമേൽപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ അല്ലാഹുവിനുള്ള വെറുപ്പിന്റെ കാഠിന്യംകൊണ്ടാണ് അവൻ എല്ലാവിധ നീചവൃത്തികളെയും നിരോധിച്ചതു. നേരെമറിച്ചു മാനുഷികം, സൽപേരിനും കാരണമാകുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവൻ വളരെ ഇഷ്ടവുമാണു എന്ന് താൽപര്യം. (2) കുറ്റകരമായതു. അഥവാ ശാരീരികമായ, ആത്മീയമായ ആയ ദോഷം. നിമിത്തം പാപങ്ങളായി നിയമിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ. (3) ന്യായമില്ലാത്ത അതിക്രമം. അഥവാ മറ്റുള്ളവരുടെമേൽ അക്രമവും, കയ്യേറ്റവും ആയിത്തീരുന്ന കാര്യങ്ങൾ. (4) അല്ലാഹുവിനോട്-അവന്റെ സത്തയിലോ അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ ഗുണഗണങ്ങളിലോ-ഏതെങ്കിലും വസ്തുവെ പങ്കു ചേർക്കൽ, എല്ലാ നിഷിദ്ധങ്ങളിലും വെച്ചു ഏറ്റവും ഗൗരവപ്പെട്ടതും ഇത് തന്നെ. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള അധികൃതമായ രേഖയില്ലാത്തതിനെ പങ്കു ചേർക്കുക എന്ന പറഞ്ഞത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. വിശ്വാസപരമായ മൗലിക സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള വഹ്യമൂലം ലഭിക്കുന്ന അവകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ, അതിൽ അഭിപ്രായത്തിനും അനുമാനത്തിനും സ്ഥാനമില്ല എന്നാണിത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. (5) വിവരമില്ലാത്ത-അഥവാ തക്കതായ തെളിവും രേഖയും കൂടാതെ-അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വല്ലതും വെച്ചുകെട്ടിപ്പറയുക. മതത്തിലില്ലാത്തത് കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ, അല്ലാഹു നിയമിക്കാത്ത ആ ചരമനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നിർമ്മിക്കൽ, സ്വാഭാവിപ്രായത്തിനും സ്ഥാപിത താൽപര്യത്തിനും യോജിച്ച ഫത്വാ (മതവിധി) പുറപ്പെടുവിക്കൽ, അല്ലാഹു അനുവദനീയമാക്കിയതിനെ നിഷിദ്ധവും നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെ അനുവദനീയവുമാക്കൽ തുടങ്ങിയതെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുകയുണ്ടാകുന്നു. ഈ അഞ്ചിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു തരത്തിൽപെട്ട കാര്യങ്ങളെ അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളുവെന്നാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്.

34. എല്ലാ (ഓരോ) സമുദായത്തിനുമുണ്ട് ഒരു അവധി. അങ്ങനെ, അവരുടെ അവധി വന്നാൽ അവർ ഒരു നാഴിക നേരവും പിന്നോട്ടു പോകുകയാകട്ടെ, മുന്നോട്ടു പോകുകയാകട്ടെ ചെയ്കയില്ല.

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

34. ഓരോ സമുദായത്തിനുമുണ്ട് ഒരു അവധി. അങ്ങനെ (അതിനാൽ) വന്നാൽ അവരുടെ അവധി പിന്നോട്ടു പോകുകയില്ല. ഓരോ നാഴികനേരം അവർ മുന്തി (മുന്നോട്ടു) പോകുകയുമില്ല.

നൂഹ് (അ) നബിയുടെ സമുദായവും, അതിനുശേഷം മറ്റു ചില സമുദായങ്ങളും അവരുടെ അക്രമമായി ഉൻമൂലനാശത്തിന് ഇരയായ കഥ വിവരിച്ചശേഷം, സൂറത്തുൽ മുഅ്വിനീനിൽ പറയുന്നു: ﴿لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ﴾ (ഓരോ സമുദായവും തന്നെ അതിന്റെ അവധിയെ മുൻകടക്കുകയില്ല; അവർ പിന്നോട്ടു പോവുകയുമില്ല.) നശിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഓരോ രാജ്യവും, അഥവാ രാജ്യക്കാരും, അതിനു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട അവധി അനുസരിച്ചു തന്നെയാണു നശിച്ചതെന്നു സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സൂ: ഹിഖ് 5-ഉം ഇതെ വാക്യം കാണാം. ഈ ആശയം തന്നെയാണു ഈ വചനത്തിലും കാണുന്നത്. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും സർവ്വതരം വിഷയവും അവശേഷിക്കുന്ന കാലത്തോളം സമുദായങ്ങൾ ജീവനോടും ജീവശ്വരോടും കൂടിയായിരിക്കും. നേരെച്ചിട്ട് യിസ്രായീലും, ദുർജ്ജാർഗ്ഗത്തിലും അതിനു കവിയുമ്പോൾ അവർക്കു നാശം സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും. എടുത്തു എന്ത് സംഭവിക്കുകയെന്നും, സംഭവിക്കേണ്ടതെന്നും അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ. അതിനു നിശ്ചയിച്ചപ്പെട്ട സമയത്തല്ലാതെ അതിന്റെ അൽപമെങ്കിലും മുമ്പോ പിമ്പോ അന്തരിക്കുകയും സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യും.

നാശം എന്നു പറഞ്ഞതിൽ, മുൻസമുദായങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞപോലെയുള്ള ഉൻമൂലനികർമ്മങ്ങൾ മുൻകൈ സമുദായത്തെ പൊതുവായി ബാധിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള അധഃപതനം, തിന്മയുടെ പരാധീനത, മൃത്യുചിഹ്നം, പ്രകൃതികാലോരുമുതലായവയും ഉൾപ്പെടുന്നു. മുൻ സമുദായങ്ങളെപ്പോലെ ഈ സമുദായത്തിനും സാക്ഷാത്കാരി ഈ തരക്കീട്.

35. ആദമിന്റെ സന്തതികളെ,

എന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്സ്]കൾ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചുതന്നുകൊണ്ട് നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള 'റസൂലു'കൾ നിങ്ങൾക്കു (വല്ലപ്പോഴും) വന്നെത്തുന്നപക്ഷം, അപ്പോൾ ആർ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും, (പ്രവൃത്തി) നവനാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവരുടെ മേൽ യാതൊരു ഭയവുമില്ല; അവർ വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنِّي جَاءْتُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ ۖ إِنِّي أَخَذْتُ مِنَ اللَّهِ عَهْدًا أَنَّكُمْ تُرْسِلُونَ

35. ഓരോ ആദമിന്റെ സന്തതികളെ ഓരോ നിങ്ങൾക്കു (വല്ലപ്പോഴും) വരുന്നപക്ഷം റസൂലുകൾ, ദൂതന്മാർ നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഓരോ വിവരിച്ചുതന്നുകൊണ്ടും ഓരോ നിങ്ങൾക്കു എന്റെ ലക്സ്കൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു അപ്പോൾ ആർ സൂക്ഷ്മിച്ചുവോ (കർമ്മം) നന്നാക്കുകയും ചെയ്തു, നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ഒരു ഭയവുമില്ല. അവർ അവരുടെമേൽ നിന്നും അവർ ഇല്ലാത്തതും അവർ വ്യസനിക്കും.

36. നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ വ്യാജമാക്കുകയും, അവയെക്കുറിച്ച് അഹംഭാവം നടിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അക്കൂട്ടർ നരകത്തിന്റെ ആരക്കാരാകുന്നു; അവർ അതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

٣٦- وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

36. നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ വ്യാജമാക്കിയവർ (വലുപ്പം-ഗർവ്വം) നടിക്കുകയും ചെയ്തു ് അവയെപ്പറ്റി അവർ അക്കൂട്ടർ നരകത്തിന്റെ ആരക്കാരാകുന്നു ് അവർ അതിൽ സ്ഥിര (നിത്യ) വാസികളാണു, ശാശ്വതമായിരിക്കും.

ആ3: (അ) ന്റെ സന്തതികളോടും-അതെ, മനുഷ്യരും-തൊട്ട് കാലാവസാനംവരെയുള്ള മനുഷ്യരോടും-അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ഒരു പൊതു അറിയിപ്പാണിത്. അദ്ദേഹത്തെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ജമിയ്ക്കുമ്പോൾ ഇറക്കിയപ്പോൾ തന്നെ ഈ അറിയിപ്പു നൽകിക്കൊണ്ടായിരുന്നു അയച്ചതെന്നു അർത്ഥം 38, 39 വചനങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ആ വചനങ്ങളിലെ ആശയം തന്നെയാണു ഈ വചനങ്ങളിലുമുള്ളതു. അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളും പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന രസ്യലൂകൾ വരുമ്പോൾ അവരുടെ മാർഗ്ഗമർശനം എല്ലാവരും സ്വീകരിക്കണമെന്നും, അതനുസരിക്കുന്നവർക്കേ രക്ഷയുള്ളൂവെന്നും, അല്ലാത്തവർക്കു നരകശിക്ഷയായിരിക്കും ആധാരമെന്നുമാണല്ലോ ഈ അറിയിപ്പിന്റെ സാരം. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു രസ്യലാണു നിങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ വന്നിരിക്കുന്നതു; അതു കൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റൽ നിങ്ങളുടെ ജീവിക്കുടാത്ത കടമയാകുന്നുവെന്നു അർത്ഥം.

37. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ വ്യാജമാക്കുകയോ ചെയ്തവനെന്നൊരു അക്രമി ആരാണു? അവർക്കു (ദേവാ) ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നുള്ള അവരുടെ ഓഹരി (എത്തി) കിട്ടുന്നതാണ്.

٣٧- فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ
أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُم مِّنَ الْكِتَابِ

അങ്ങനെ, (അവസാനം) അവരെ പിടിച്ചെടുക്കുവാനായി നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ അവരുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ അവർ [ദൂതൻമാർ] പറയും: 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊണ്ടിരുന്നവ ഏവിടെ (പ്പോയി)?'

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَكَّلُوهُمْ
قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

അവർ (മറുപടി) പറയും: 'അവർ ഞങ്ങളെ വിട്ടു മറഞ്ഞുപോയി!' തങ്ങൾ അവിശ്വാസികളായിരുന്നുവെന്നു തങ്ങൾക്കു തന്നെ എതിരിൽ അവർ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

قَالُوا خَلَوْنَا عَنْكُمْ وَأَعْلَىٰ
أَنْفُسِهِمْ أَنْتُمْ كَانُوا كَافِرِينَ

37. ് അപ്പോൾ ആരാണു ് ഏറ്റവും (കൂടുതൽ) അക്രമി ് കെട്ടിച്ചമച്ച (കെട്ടിപ്പറഞ്ഞ) വാനക്കാരും ് അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ (പേരിൽ) ് വ്യാജം, കളവു ് അല്ലെങ്കിൽ വ്യാജമാക്കിയ ് അവന്റെ ആയത്തുകളെ ് അക്കൂട്ടർ ് അവർക്കു എന്തും, കിട്ടും ് അവരുടെ ഓഹരി, പകു ് ഗ്രന്ഥത്തിൽ (ദേവയിൽ) നിന്നുള്ള ് അങ്ങനെ (ഇതുവരെ) ് ഇപ്പോൾ അവർക്കു വന്നാൽ ് നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ ് അവരെ പിടിച്ചെടുത്തുകൊണ്ടു (പിടിച്ചെടുക്കുവാനായി) ് അവർ പറയും ് ഏവിടെ നിങ്ങളായിരുന്നു, ആയിരുന്നവ ് നിങ്ങൾ വിളിക്കും, പ്രാർത്ഥിക്കും ് അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, കൂടാതെ ് അവർ പറയും ് അവിഴച്ചു (മറഞ്ഞു)പോയി ് ഞങ്ങളെ വിട്ടു, ഞങ്ങളിൽനിന്നു ് അവർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും ് തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളുതകമേൽ, തങ്ങൾക്കു തന്നെ എതിരെ ് അവരായിരുന്നുവെന്നു ് അവിശ്വാസികൾ

സാരം: കാര്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി മുകളിൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരമായിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിനു സർവ്വതും പങ്കുകാര്യമുണ്ടെന്നും, നേര്യം കെട്ടിപ്പറമ്പാത്തുണ്ടാക്കുകയും, അവന്റെ ലക്ഷ്യഭൂഷ്കാത്തങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെക്കൊണ്ട് അക്രമികളായി ആക്കിപ്പ. എന്നിരുന്നാലും, പെട്ടെന്നു അല്ലാഹു അവരുടെ മേൽ നടപടി എടുക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹു അവർക്കു നിശ്ചയിച്ചു കണക്കാക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള അവരുടെ വിഹിതങ്ങളെല്ലാം ആഹാരം, ആയുസ്സു മുതലായവ-അവർക്കു കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അവസാനം ആയുഷ്കാലം തീരുമ്പോൾ അവരെ പിടിച്ചെടുത്തുകൊണ്ടു പോകുവാനായി-മരണപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി-മലക്കുകളാകുന്ന ദൈവമുതൽ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലും. നിങ്ങൾ വിളിച്ചും ആരാധിച്ചും വന്നിരുന്ന ആ ദൈവങ്ങളെക്കൊണ്ടു എവിടെപ്പോയി? അവർ നിങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നില്ലേ?! എന്നിങ്ങനെ ആ മലക്കുകൾ അവരോടു പരിഹാസപൂർവ്വം ചോദിക്കും. അയ്യോ! അവരൊക്കെ ഞങ്ങളെ വിട്ടുപോയിക്കഴിഞ്ഞു! അവരെക്കൊണ്ടു ഒരു ഉപകാരവും ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായില്ല! എന്നായിരിക്കും അവരുടെ മാർപടി. അങ്ങനെ, തങ്ങളുടെ മരണംവരെ തങ്ങൾ സത്യനിഷേധികളായിരുന്നുവെന്നു അവർ ഈ അവസരത്തിൽ തങ്ങൾക്കെതിരായി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുക തന്നെ ചെയ്യും.

38. അവൻ [അല്ലാഹു] പറയും: 'ജിന്നുകളിൽ നിന്നും, മനുഷ്യരിൽനിന്നുമായി നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള സമുദായങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നരകത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു കൊള്ളുവിൻ!'

38- قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ

ഓരോ സമുദായവും (അതിൽ) പ്രവേശിക്കുമ്പോഴൊക്കെ അതിന്റെ സഹോദരിയെ [സഹോദര സമുദായത്തെ] അത്യാശപിക്കുന്നതാണ്.

كَلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا

അങ്ങനെ, അവർ മുഴുവനും അതിൽവെച്ചു പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടി (ഒരുമിച്ചു കൂടി)യാൽ, അവരിൽ അവസാനത്തേവർ ആദ്യത്തേവരെക്കുറിച്ചു പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഇക്കൂട്ടർ ഞങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; അതിനാൽ, അവർക്കു നരകത്തിൽ നിന്നും ഇരട്ടി ശിക്ഷ നീ കൊടുക്കണമേ!'

حَتَّىٰ إِذَا أَذَارُكُوا فِيهَا جَمِيعًا
قَالَتْ أُخْرَيْنَاهُمْ لِأَوْلَاهُمْ
رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا

അവൻ പറയും: 'എല്ലാവർക്കുമുണ്ടു' ഇരട്ടി. പക്ഷെ, നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല'.

قَالَتْ لَهُمْ عَذَابٌ ضِعْفًا مِنَ النَّارِ
قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ

38. 38 അവൻ പറയും 38.1 നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവിൻ 38.2 സമുദായങ്ങളിലായി (സമുദായങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ) 38.3 കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ള 38.4 നിങ്ങൾക്കു മുമ്പു 38.5 ജിന്നകളിൽനിന്നും 38.6 മനുഷ്യരിൽനിന്നും 38.7 നരകത്തിൽ 38.8 പ്രവേശിക്കുമ്പോഴെല്ലാം 38.9 ഒരു സമുദായം 38.10 അത്യാശപിക്കും 38.11 അതിന്റെ സഹോദരിയെ (സഹോദരസമുദായത്തെ) 38.12 അങ്ങനെ 38.13 അവർ പരസ്പരം കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, വന്ന ചേർന്നാൽ (ഒരുമിച്ചു കൂടിയാൽ) 38.14 അതിൽ 38.15 മുഴുവനും, എല്ലാവരും 38.16 പറയും 38.17 അവരിൽ അവസാനത്തേവർ 38.18 അവരിൽ ആദ്യത്തേവരെക്കുറിച്ചു 38.19 ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ 38.20 ഇക്കൂട്ടർ 38.21 അവർ ഞങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു 38.22 അതിനാൽ അവർക്കു നീ കൊടുക്കണം 38.23 ശിക്ഷ 38.24 ഇരട്ടി, ഇരട്ടിയായ 38.25 നരകത്തിൽനിന്നും 38.26 അവൻ പറയും 38.27 എല്ലാവർക്കുമുണ്ടു 38.28 ഇരട്ടി 38.29 എങ്കിലും 38.30 നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല, അറിയുകയില്ല

39. അവരിൽ ആദ്യത്തേവർ, അവസാനത്തേവരോടു പറയും: 'അപ്പോൾ, നിങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളേക്കാൾ ഒരു ശ്രേഷ്ഠതയുമില്ല; ആകയാൽ, നിങ്ങൾ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചിരുന്നതു നിമിത്തം നിങ്ങൾ ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചു കൊള്ളുവിൻ.'

٣٩- وَقَالَتْ أُولَئِكَ لَأُولَئِكَ لَئِنْ كُنَّا مِنْكُمْ لَأَخْلَبُكُمْ
فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ٥

39. ٣٩ പറയുകയും ചെയ്യും അവരിൽ ആദ്യത്തേവർ അവസാനത്തേവരോടു, അവസാനത്തേവരെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ് അപ്പോൾ ഉണ്ടായില്ല, ഇല്ല നിങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളേക്കാൾ ഒരു ശ്രേഷ്ഠതയും, മെച്ചവും ഇല്ല ആകയാൽ (എനി-അപ്പോൾ) ആസ്വദിക്കുവിൻ (അനുഭവിക്കുക) بِمَا كُنْتُمْ നിങ്ങളായിരുന്നതുമിമിത്തം നിങ്ങൾ സമ്പാദിക്കും

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമായതുപോലെ, അവിശ്വാസികൾ അവരുടെ കർമ്മഫലം മരണവേളയിൽ തന്നെ കണ്ടു തുടങ്ങും. പിന്നീടു ഖിയ്യാമത്തുനാളിൽ വരാനിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിഗതികളാണ്, ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നത്. മാരക സമുദായത്തിൽപ്പെട്ടവരും മരണവരെ പഴിക്കുന്നു. അവർ പറസ്ഥരും സഹകരിച്ചും അനുകരിച്ചും കൊണ്ടാണല്ലോ ഈ ഗതിയിലെത്തിച്ചേർന്നത്. എല്ലാ സമുദായക്കാരും ഒരുമിച്ചു ചേരുമ്പോൾ പിൽക്കാലക്കാർ മുൻകാലക്കാർക്കു കുറ്റപ്പെടുത്തുകയായി. ഇവരാണ് ഞങ്ങളെ പിഴപ്പിച്ചത്-ഇവരുടെ മാതൃകയും പാരമ്പര്യവും ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങളുമാണു ഞങ്ങളെ നേർവഴി തെറ്റിച്ചത്- അതുകൊണ്ടു അവർക്കു ശിക്ഷ ഇരട്ടിപ്പിക്കണമെന്നു അവർ അല്ലാഹുവിനോടു അപേക്ഷിക്കും. തങ്ങൾക്കു എത്രയൊലും ശിക്ഷയിൽനിന്നു ഒഴിവില്ലെന്നു അവർക്കറിയാം. എന്നാലും മരണവരോടുള്ള അമർഷം നിമിത്തം അവർക്കു കൂടുതൽ ശിക്ഷ ലഭിക്കുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കുകയാണു. അല്ലാഹുവിന്റെ മറുപടിയൊക്കട്ടെ, ആർക്കും ശിക്ഷ കുറവൊന്നുമില്ല, എല്ലാവർക്കുമുണ്ട് ഇരട്ടി ശിക്ഷ എന്നായിരിക്കും. നേതാക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവരുടെ നിഷേധത്തിനും, മറ്റുള്ളവരെ പിഴപ്പിച്ചതിനും അവർ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കണം. മരണവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവരുടെ നിഷേധത്തിനും, ദൃഢ്വ്യാനങ്ങളും തെളിവുകളും നേതാക്കളെ നേതാക്കളെ അനുകരിച്ചും അനുസരിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നതിനും ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. ആർക്കും ഒഴിവില്ലെന്നും, ലഘുത്വമില്ലെന്നും കാണുമ്പോൾ ആദ്യത്തേവർ തങ്ങളോടു കാണിച്ച അമർഷത്തിനു അവർ തിരിച്ചടി നൽകുന്നു: എല്ലാവരും ഒരുപോലെത്തന്നെ; ഞങ്ങളുടെ മേൽ പഴിചാരിയതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ഒരു മെച്ചവും കിട്ടിയില്ലല്ലോ. നിങ്ങൾ ചെയ്തതിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾ തന്നെ അനുഭവിക്കുക; ഞങ്ങളുടെ മേൽ കുറ്റം ചുമത്തി ഒഴിവാകാമെന്ന വ്യാജോഹം വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടാ ഏന്നൊക്കെ. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ, آمين

വിഭാഗം-5

40. നിശ്ചയമായും, നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ വ്യാജമാക്കുകയും, അവയെപ്പറ്റി അഹംഭാവം നടിക്കുകയും ചെയ്തവർ, അവർക്കു ആകാശത്തിന്റെ വാതിലുകൾ തുറന്നു കൊടുക്കപ്പെടുകയില്ല; സൂചിയുടെ ചാരത്തിലൂടെ ഒട്ടകം കടന്നു പോകുന്നതു വരെക്കും അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയുമില്ല.

٤٠- إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ٥

അപ്രകാരമത്രെ, കുറ്റവാളികൾക്കു നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്.

41. അവർക്കു 'ജഹന്നമിൽ' [നരകത്തിൽ] നിന്നും (അറിയിൽ) വിരൂപ്യമായിരിക്കും; അവരുടെ മീതെക്കൂടി പതപ്പിക്കുവാനായിരിക്കും.

അപ്രകാരമത്രെ, അക്രമികൾക്കു നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നത്.

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ
وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ

وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ○

40. ഉദാ നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടർ അവർ കളവാക്കി ലഭ്യ നമ്മുടെ ആയത്തു (ലക്ഷ്യ-മേധാത്വം)കളെ അക്രമ അവഃഭാവം നടിക്കുകയും ചെയ്തു അവയെക്കുറിച്ചു തുറന്നുകൊടുക്കപ്പെടുകയില്ല പ്പ അവർ, അവർക്കുവേണ്ടി വാതിലു(കവാടം)കൾ ആകാശത്തിന്റെ വശത്തു അവർ പ്രവേശിക്കുകയുമില്ല ചില സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കടക്കുന്നതു വരെ ചില ഭട്ടകം പാർത്തിലൂടെ സൂചിയുടെ ചുവടു അപ്രകാരമത്രെ നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നത് കുറ്റവാളികൾക്കു. 41. പ്പ അവർക്കുണ്ടു, ഉണ്ടായിരിക്കും ജഹന്നമിൽ നിന്നും വിരിപ്പു അവരുടെ മീതെയും മൂടികൾ (പുതപ്പുകൾ) ചുവടു അപ്രകാരമാണു നാം പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നത് അക്രമികൾക്കു.

'അവർക്കു ആകാശത്തിന്റെ വാതിലുകൾ തുറന്നു കൊടുക്കപ്പെടുകയില്ല' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾക്കും, ആത്മാക്കൾക്കും മേൽപോട്ടു പ്രവേശനം നൽകപ്പെടുകയില്ല എന്നാകുന്നു. അവരുടെ പ്രവർത്തന സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല എന്നും ആകാശവുമാണു. സൂഫിസംഗീതം അല്ലാഹു പറയുന്നു: **كَلِمَاتُ الطَّيِّبِ وَاللَّيْلِ الصَّالِحِ** (അവർക്കുവേണ്ടി നല്ലതായ വാക്കുകൾ കയറിപ്പോകുന്നതു; സൽക്കർമ്മമൊക്കെ, അതിനെ അവർ ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. (ഫാതഹിർ:10.) സത്യവിശ്വാസികൾ മരണപ്പെടുമ്പോൾ അവരുടെ ആത്മാക്കൾക്കു ആകാശത്തെ മലക്കുകളിൽനിന്നു വളരെ സ്വാഗതവും, സ്വീകരണവും ലഭിക്കുമെന്നും, അവിശ്വാസികൾ മരണപ്പെടുമ്പോൾ അവരുടെ ആത്മാക്കൾക്കു അവിടെ സ്വീകരണം ലഭിക്കാതെ മേൽപോട്ടുള്ള പ്രവേശനം തടയപ്പെടുന്നതുവരെ' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ഒരു കാലത്തും അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല എന്നത്രെ. അസംഖ്യമെന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള ഒരു ഉപമ വാക്കാണ്. നരകത്തിൽനിന്നും അവർ വിരിപ്പു പുതപ്പുകൾക്കുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതു അവരുടെ അടിയിലും മുകളിലുമെല്ലാംതന്നെ നരകം നിറയൽ മൂടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ പരിഹാസപൂർവ്വം വിരൂപ്പിനോടും, പുതപ്പിനോടും ഉപമിച്ചു പറഞ്ഞതാകുന്നു. **أَمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ** (നരക ശിക്ഷയിൽനിന്നും അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കാട്ടെ)

42. വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, ഒരു വ്യക്തിയോടും [ആളോടും] അതിന്റെ കഴിവു(നസരിച്ച)ല്ലാതെ നാം ശാസിക്കുന്നില്ല-അക്കൂട്ടർ, സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ആനന്ദമൊന്നാകുന്നു; അവർ അതിൽ സ്മിതവാസികളായിരിക്കും.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَنُؤْتِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمُ الْجَنَّةَ
مُحَرَّرِينَ ○

42. വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ **وَالَّذِينَ آمَنُوا** പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർക്കു നാം ശാസിക്കുക (നിർബ്ബന്ധിക്കുക) യില്ല പ്പ ഒരു ആത്മാവിനോടും, ദൈവത്തോടും (വ്യക്തിയോടും, ആളോടും) അതിനു കഴിവുതല്ലാതെ **لَنُؤْتِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمُ الْجَنَّةَ** അക്കൂട്ടർ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ആനന്ദമൊന്നാകുന്നു പ്പ അവരതിൽ **مُحَرَّرِينَ** ശാശ്വതരായിരിക്കും.

അവിശ്വാസികളുടെ പര്യവസാനം മുകളിൽ വിവരിച്ച പ്രകാരമാണെങ്കിൽ സത്യവിശ്വാസികളുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയായിരിക്കുമെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. വിശ്വാസംകൊണ്ട് മാത്രം മതിയാക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, അതോടുകൂടി സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവൃത്തിക്കലും അനിവാര്യമാണെന്നും മറ്റു പലേടത്തുമെന്നപോലെ ഇവിടെയും അല്ലാഹു ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. സൽക്കർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ ഓരോരുത്തരുടെയും കഴിവനു സരിച്ചല്ലാതെ ആരോടും ശാസിക്കുകയില്ലെന്ന് ഇടക്ക് വെച്ച് പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയത് ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു പ്രവൃത്തിക്കുവാനുള്ള കഴിവ് എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെയാണായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. അത് കൊണ്ട് ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും കഴിവും സാധ്യതയും അനുസരിച്ച് സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യണമെന്ന നിർബ്ബന്ധനം മുകളളുവെന്ന് അൽപര്യം സത്യവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി തുടർന്ന് പറയുന്നു:-

43. ഉരപകയായി (അഥവാ വിദ്വേഷമായി) അവരുടെ നെഞ്ചു [ഹൃദയം] കളിലുള്ളതു (എല്ലാം) നാം നീക്കിക്കളയുന്നതുമാണ്. അവരുടെ അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

43- وَكَرَعْنَا مَا فِي بُطُونِهِمْ مِنْ غَلٍّ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ

അവർ പറയുകയും ചെയ്യും: 'ഞങ്ങളെ ഇതിലേക്കു വഴി ചേർത്തു തന്നവനായ അല്ലാഹുവിനു (സർവ്വ) സ്തുതി? - അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ വഴിചേർത്തു തന്നിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ നേർത്താർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുമായിരുന്നില്ല. തീർച്ചയായും, ഞങ്ങളുടെ രബ്ബിന്റെ 'റസൂലു'കൾ യഥാർത്ഥവുമായി (ത്തന്നെ) വരുകയുണ്ടായി.'

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا
وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ
لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ
لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ

അവരോടു വിളിച്ചു പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യും: 'അതാ സ്വർഗ്ഗം! നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം നിങ്ങൾക്കു അതു അവകാശമായി നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' എന്നു!

وَنُودُوا أَنْ تِلْكَ الْجَنَّةُ
الَّتِي كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

43. 43. നാം നീക്കിക്കളയുകയും ചെയ്യും. അവരുടെ നെഞ്ചു (ഹൃദയം) കളിലുള്ളതു 43. ഉരപക (അസൂയ-വിദ്വേഷം-ഇരപ്പുത)യായിട്ടു 43. ഒഴുകും. അവരുടെ അടിയിലൂടെ 43. അരുവികൾ 43. അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. 43. (സർവ്വ) സ്തുതി 43. അല്ലാഹുവിനാകുന്നു 43. നമ്മെ വഴി ചേർത്ത, സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയ 43. ഇതിലേക്കു 43. നാം ആകുമായിരുന്നില്ല 43. നാം നേർത്താർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാൻ 43. ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ 43. നമ്മെ വഴി ചേർക്കൽ, സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയതു 43. അല്ലാഹു 43. തീർച്ചയായും വന്നിട്ടുണ്ടു 43. നമ്മുടെ രബ്ബിന്റെ റസൂലുകൾ 43. യഥാർത്ഥവുമായി 43. അവർ വിളിക്കപ്പെടുക (അവരോടു വിളിച്ചു പറയപ്പെടുക)യും ചെയ്യും. 43. അതു (ആണു) എന്നു 43. സ്വർഗ്ഗമാണു (എന്നു) 43. നിങ്ങൾക്കതു അവകാശമായി നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 43. നിങ്ങളായിരുന്നതു കൊണ്ടു 43. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

ഇഹത്തിൽവെച്ച് തമ്മതത്തിൽ വല്ല പകയോ, അസൂയയോ, വെറുപ്പു വിദ്വേഷങ്ങളോ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ പോലും അതെന്നും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവരിൽ അപശേഷിക്കുകയില്ല ചിലർക്ക് ചിലരെക്കാൾ ഉന്നതസ്ഥാനവും ബഹുമതിയും ഉണ്ടായിരുന്നാലും ആർക്കും അതിൽ വെറുപ്പും അസൂയയും തോന്നുകയില്ല. അത്തരം മലിന്യങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അല്ലാഹു ശുദ്ധ്യമാക്കും എന്തെന്നതാണ് 'അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ള ഉരപക നാം നീക്കിക്കളയുകയും' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. അവരോട് വിളിച്ചു പറയപ്പെടും എന്ന് തുടങ്ങിയ വാക്യത്തിന് ഒരു വിശദീകരണമെന്നാണു നബി (സ) ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറൈറ (റ)യിൽ

നിന്നു നിവേദനം ചെയ്തപ്പതിരികുന്നു: 'അതായത്', നിങ്ങൾ ആരംഗ്യത്തോടു കൂടിയിരിക്കുവിൻ, എനി നിങ്ങൾക്ക് അംഗം ബാധിക്കുകയില്ല; നിങ്ങൾ സുഖജീവിതം ആസ്വദിക്കുവിൻ, എനി നിങ്ങൾക്ക് നിരോധം ബാധിക്കുകയില്ല. നിങ്ങൾ യുവത്വത്തോടുകൂടിയിരിക്കുവിൻ, എനി നിങ്ങൾക്ക് വാർദ്ധക്യം ബാധിക്കുകയില്ല; നിങ്ങൾ ശാശ്വതമായിരിക്കുവിൻ, എനി നിങ്ങൾ മരണമടയുകയില്ല എന്നു അവരോട് വിളിച്ചു പറയപ്പെട്ടു.. (അ: 4; രാഖി: ഇബ്'നുഖാരി)

നിങ്ങൾ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തത് നിമിത്തം നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യണുത്താനും അനുഗ്രഹത്തിനും പാത്രമായി, അങ്ങിനെ നിങ്ങളെ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിന് അവകാശികളാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നത്രെ **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** (നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത് നിമിത്തം നിങ്ങൾക്ക് അത്-സ്വർഗ്ഗം-അവകാശമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാതെ, അവരുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പേരിൽ അത്വർക്കം അവകാശപ്പെട്ടു വരാമെന്നും അത് നൽകൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ബാധ്യതയാണെന്നുമുള്ള അർത്ഥത്തിലല്ല അത്. സൽക്കർമ്മങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗം ലഭിക്കാൻ കാരണമാകുന്നത് അല്ലാഹു അവയെ സ്വീകരിക്കുന്നത് കൊണ്ടും, ആ സ്വീകരണം അവന്റെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നത്. കൂടാതെ, മനുഷ്യകർമ്മം എത്രമേൽ വമ്പിച്ചതായിരുന്നാലും അല്ലാഹു നൽകുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് അത് എത്രയോ നിസ്സാരമായിരിക്കും. അത് കൊണ്ടാണ് നബി (സ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്: 'ഈ മറ്റൊരു അവന്റെ കർമ്മം സ്വർഗ്ഗംഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയില്ല' ഇത് കേട്ടപ്പോൾ സഹാബികൾ ചോദിച്ചു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, അങ്ങനും പ്രവേശിപ്പിക്കുകയില്ലേ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു അവന്റെ കാര്യണുവും അനുഗ്രഹവും കൊണ്ട് എന്നെ മൂടിയൊലല്ലാതെ എന്റെ കർമ്മം എന്നെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയില്ല.' (ബു: 4)

44. സ്വർഗ്ഗംഗത്തിലെ ആൾക്കാരെ നരകത്തിലെ ആൾക്കാരെ വിളിച്ചു പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് ഞങ്ങളോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതു യഥാർത്ഥമായി ഞങ്ങൾ (അനുകൂലത്തിൽ) കണ്ടെത്തിക്കഴിഞ്ഞു; എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് റബ്ബ് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതു നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥമായി കണ്ടെത്തിയോ?'

٢٢- وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا

അവർ പറയും: 'അതെ.'

അപ്പോൾ, അവരുടെ ഇടയിൽ ഒരാൾ (ഉറക്കെ) വിളിച്ചു പറയും: 'അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപം അക്രമികളുടെ മേലുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു:-'

قَالُوا نَعَمْ
فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ
بَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

45. അതായതു, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു (ആളുകളെ) തിരിച്ചു വിടുകയും, അതിനു വളവു (ണ്ടാകണമെന്നു) ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ; അവരാകട്ടെ, പരലോകത്തിൽ അവിശ്വാസികളുമാണ്. [ഇങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു.]

٢٣- الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ

44. **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** വിളിക്കുന്നതാണു (വിളിച്ചു പറയും) **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ആൾക്കാരെ **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തി(യിട്ടുണ്ടു) **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** ഞങ്ങളോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതു **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** യഥാർത്ഥമായി **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയോ **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതു **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** നിങ്ങളുടെ റബ്ബു **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** യഥാർത്ഥമായി **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** അവർ പറയും **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** അതെ **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** അപ്പോൾ ഉച്ചത്തിൽ അറിയിക്കും (വിളിച്ചു പറയും), പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യും **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** ഒരു ഉച്ചത്തിൽ (ഉറക്കെ) അറിയിക്കുന്നവൻ **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** അവരുടെ ഇടയിൽ **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** ശാപം എന്നു **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** അല്ലാഹുവിന്റെ **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** അക്രമികളുടെ മേലുണ്ടായിരിക്കും (എന്നു) 45. **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** തിരിച്ചു വിടുന്നവർ **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** അതിനെ തേടുകയും ചെയ്യുന്നവർ **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** അതിനെ വളവിനെ, വളഞ്ഞതായി **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** അവരാകട്ടെ, അവരോ **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** പരലോകത്തിൽ **وَلَا يَمْلِكُ بِكُمْ مَمَلُوكٌ** അവിശ്വാസികളുമാണു

സമ്ജനങ്ങൾക്കു പ്രവാചകന്മാർ മുഖേന അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ള സൽഫലങ്ങൾ ഞങ്ങൾ അനുഭവത്തിൽ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കു അവർ നൽകുമെന്നു താക്കീതു ചെയ്തിരുന്ന ശിക്ഷകൾ നിങ്ങൾക്കു അനുഭവപ്പെട്ടുവോ? എന്നു സ്വർഗ്ഗസ്ഥരായ ആളുകൾ നരകത്തിലുള്ളവരോടു വിളിച്ചു ചോദിക്കുന്നു. ഇതു അന്വേഷണ രൂപത്തിലുള്ള ഒരു ചോദ്യമല്ലെന്നും, അധിക്ഷേപ രൂപത്തിലും പരിഹാസ രൂപത്തിലുമുള്ള ചോദ്യമാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. അങ്ങനെയൊ പരിഹസിച്ചു തള്ളിയിരുന്നവരാണല്ലോ അവിശ്വാസികൾ. അതിയായ വ്യസനത്തോടു നിരാശയോടു കൂടിയവരെന്നെങ്കിലും 'അതെ' എന്നുതന്നെ അവർ ഉത്തരം പറയും. ഈ അവസരത്തിൽ മുന്നാകെതാരു വക്താവു-ഇതു വല്ല മലയാളക്കൂട്ടമായിരിക്കാം-വിളിച്ചു പറയും: അക്രമികളുടെ മേലാണു അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപമുള്ളതെന്ന്. ഇതവർക്കു നിരാശയോ മേൽ നിരാശ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ്. 'അക്രമികൾ' എന്നു പറഞ്ഞതു ആരെപ്പറ്റിയവരെന്നു തുടർന്നുള്ള വിശേഷണങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു: (1) അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ആളുകളെ തിരിച്ചു കളയുന്നു ആക്ഷേപം, പരിഹാസം, അക്രമം, അധികാരശക്തി, സ്വാധീനം, ആശയക്കുഴപ്പം സൃഷ്ടിക്കൽ ആദിയായവ വഴി സത്യവും സന്മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിക്കുന്നതിൽനിന്നു ജനങ്ങളെ തടയുന്നവർഎന്നർത്ഥം. (2) അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗം വക്രമായിക്കൊണ്ടുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മതസിദ്ധാന്തങ്ങളിലും, അതിന്റെ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങളിലും സംശയവും ആശയക്കുഴപ്പവും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുക, ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വഴി മത നിയമങ്ങളെ മറന്നു മറിക്കുക പോലെയുള്ളതെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. (3) പരലോകത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തവരുമായിരിക്കും അവർ. ബഹുഭൈവ വിശ്വാസം, വൈവിധ്യം, നിർമ്മതവാദം ഭൗതികവാദം തുടങ്ങിയ എല്ലാതരം അവിശ്വാസങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അവിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'അക്രമികൾ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു.

46. അതു രണ്ടിനുമിടയിൽ ഒരു മറയുണ്ട്: 'അഅറാഫി'ൻമേൽ ചില പുരുഷന്മാരുമുണ്ട്. എല്ലാവരെയും അവരുടെ അടയാളങ്ങൾ കൊണ്ട് അവർ അറിയുന്നതാണ്.

۴۶- وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمِهِمْ
وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ

അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ആരക്കാരെ വിളിച്ചു പറയും: നിങ്ങൾക്കു സലാം (സമാധാനശാന്തി) ഉണ്ടാവട്ടെ' എന്നു. അവർ അതിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല-അവരുകളെ (അതിനു) മോഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

47. അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ നരകത്തിലെ ആരക്കാരോടു ടെ നേരെ തിരിക്കപ്പെട്ടാൽ, അവർ പറയും: ഞങ്ങളുടെ റബ്ബെ ഞങ്ങളെ(ഇതു) അക്രമികളായ ജനങ്ങളുടെകൂടെ ആക്കരുതേ!.

۴۷- وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

46. അതു രണ്ടിനുമിടയിലുണ്ട് 'حجاب' ഒരു മറ 'على الاعراف' അഅറാഫിലുണ്ട്, 'അഅറാഫി'ൻമേലുണ്ട്' رجال ചില പുരുഷന്മാർ 'يعرفون' അവർ അറിയും 'كُلًّا' എല്ലാവരെയും 'بسيمهم' അവരുടെ അടയാളം കൊണ്ടും, ലക്ഷണം മുഖേന 'نادوا' അവർ വിളിക്കും (വിളിച്ചു പറയും) 'اصحاب الجنة' സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ആരക്കാരെ 'سَلِّمُوا' സലാം (സമാധാന ശാന്തി) എന്നു 'عَلَى' നിങ്ങളുടെ മേൽ (ഉണ്ടാവട്ടെ- ഉണ്ടായിരിക്കും) 'ادخلوها' അതിലവർ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല 'م' അവരുകളെ, അവർ 'يطمعون' മോഹിക്കുന്നു, ആശിക്കയും ചെയ്യുന്നു 47. 'وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ' അവരുടെ ദൃഷ്ടികൾ, കണ്ണുകൾ 'عَلَيْهِ' നേരെ, ഭാഗത്തേക്ക് 'اصحاب النار' നരകക്കാരോടു, നരകത്തിന്റെ ആളുകളുടെ 'نادوا' അവർ പറയും 'لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ' ഞങ്ങളുടെ റബ്ബെ ഞങ്ങളെ നീ ആക്കരുതേ 'مع' ജനങ്ങളുടെകൂടെ 'الظالمين' അക്രമികളായ

ആരണ്ടിനുമിടയിൽ (بَيْنَهُمَا) എന്നു പറഞ്ഞതു, സ്വർഗ്ഗക്കാരോടുകയും നരകക്കാരോടുകയും ഇടയിൽ എന്ന അർത്ഥത്തിലും, സ്വർഗ്ഗത്തിനും നരകത്തിനുമിടയിൽ എന്ന അർത്ഥത്തിലുമുമാവാം, രണ്ടായാലും സ്ഥരത്തിൽ ഒന്നാണെന്നു.

മറ (جاء) കൊണ്ടുവന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിനും നരകത്തിനുമിടയിലുള്ള അതിർത്തി മറയ്ക്കുക. വിധാമത്തുനാളിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു പ്രകാശം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടുമ്പോൾ, കപട വിശ്വാസികൾ ഞങ്ങളെയും ഗൗനിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും കാരണം അത്പ്രകാരം നൽകുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. സത്യവിശ്വാസികൾ അവരോടു നിങ്ങൾക്കായി വല്ല പ്രകാശവും ലഭിക്കാമെന്നു നോക്കിക്കൊള്ളണമെന്നു മറുപടി പറയുമെന്നും പ്രസ്താവിക്കുകയും സൂറത്തുൽ ഹദീദിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അപ്പോൾ, അവർക്കിടയിൽ ഒരു വാതിലുള്ളതായ അതിർത്തി മറയ്ക്കുമ്പോൾ-ഏർപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതാണ്'. അതിന്റെ ഉദാഹരണമാകട്ടെ, കാര്യം-സ്വർഗ്ഗം-ആകുന്നു. അതിന്റെ പുറംഭാഗമാകട്ടെ, അതിന്റെ ഭാഗത്തിലൂടെയാണു ശിക്ഷ.' (سورة الحديد: 12)

മുൻകാലത്തു പട്ടണങ്ങളുടെയും, രാജ്യങ്ങളുടെയും അതിർത്തികളിൽ ചുറ്റുമ്പുറവും വമ്പിച്ച മതിലുകൾ കെട്ടി സുരക്ഷിതമാക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അതിനുള്ള പേരാണ് سور (അതിർത്തിമറ-അതിർത്തിമതിൽ). ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു അതിർത്തിമറ സ്വർഗ്ഗത്തിനും നരകത്തിനുമിടക്കും ഉണ്ടെന്നു സാരം. ഈ അതിർത്തിമറയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു 'അഅ'റാഫ്' എന്ന പദത്തെക്കുറിച്ച് സാമാന്യമായി പറയാം. അകലെയുള്ള തെളിഞ്ഞുകാണാത്തതായും പൊന്തിനിൽക്കുന്നതായും കുന്നുംപാലെയുള്ളതിനെയും പര്യപ്പെടുന്ന വാക്കാണ് عر (ഉർഫ്). പൂവൻ കോഴിയുടെ തലയിൽ പൊന്തിനിൽക്കുന്ന പൂവിനും (കോഴിച്ചൂട്ടിനും) ഈ വാക്കു ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതിന്റെ ബഹുവചനമാണു اعراف (അഅ'റാഫ്). എന്നാൽ, ഇഹത്തിലെയും പരത്തിലെയും മതിലുകളെയാകട്ടെ, മേടുകളെയാകട്ടെ പരസ്പരം അറയ്ക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു അവക്കു രൂപസങ്കല്പം ചെയ്തവൻ നിവൃത്തിയില്ല.

وعلى الاعراف رجال (അഅ'റാഫിൽ ചില പുരുഷന്മാരുണ്ട്) എന്ന പദത്തെപ്പറ്റും, ഇവർ ആരായിരിക്കും, എങ്ങനെയുള്ളവരായിരിക്കും? ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർക്കിടയിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പല അഭിപ്രായങ്ങളും കാണാം. ഇമാം റാസി (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, അവയെല്ലാം കൂടി പരിശോധിച്ചാൽ (1) പ്രവാചകന്മാർ, രക്തസാക്ഷികൾ, പണ്ഡിതന്മാർ മുതലായ ഉന്നത നിലവാരക്കാരായ ആളുകളായിരിക്കും അവരെന്നും (2) അതല്ല, കേവലം തണുപ്പാക്കിയ ചില ആളുകളായിരിക്കും അവരെന്നുമാണ് ആ അഭിപ്രായങ്ങളുടെ രതിനച്ചുരുക്കം. ചില വ്യാഖ്യാനക്കാർ ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണു മുൻഗണന നൽകിയിരിക്കുന്നതെങ്കിലും തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായമാണ് കൂടുതൽ ശരിയായിരിക്കുവാൻ ന്യായമുള്ളതെന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. ഈ ആളുകളെപ്പറ്റിയൊന്നല്ല (أولئك هم الفجار) (അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല, അവർ അതിനു മോഹിക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ, അതുവരെ അവർക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശനം ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അവർ സ്വർഗ്ഗം ലഭിച്ചെക്കാമെന്ന പ്രതീക്ഷയിലും മോഹത്തിലുമാണവർ ഉള്ളതെന്നും ഇതിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. അതോടു കൂടി നരകത്തിലെ ആകാശരോടപ്പം ആയിത്തീരുന്നതിനെപ്പറ്റി അവർക്കു ഭയപ്പെടുകയും എന്നാണു (أولئك هم الفجار) (അങ്ങനെ ആകുമ്പോൾ കൂടി ആകാശത്തേ) എന്ന അവരുടെ പ്രാർത്ഥന കാണിക്കുന്നത്. വ്യാഖ്യാനക്കാരിൽ അധിക ഭാഗവും ഈ രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായമാണെന്നുതന്നെ. സഹാബികളിൽ നിന്നും, താബികളിൽ നിന്നുമുള്ള ചില രീവായത്തുകൾ ഇതിനു പിൻബലവും നൽകുന്നുണ്ട്:-

ഇബ്നു മുസ്'ഊദ് (റ) നിന്നു സഇദ്യബ്'നുൽ മുസയ്യബ് (റ) ഉദ്ധരിച്ച ഖാദി രീവായത്തു ഈ വിഷയത്തിൽ കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരം പറയാം: 'വിധാമത്തുനാളിലെ വിചാരണയിൽ ആരെ നന്മകര അവന്റെ തിന്മകളെക്കാൾ അത്പരമങ്കിലും അധികമായോ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലും, ആരുടെ തിന്മകൾ അവന്റെ നന്മകളെക്കാൾ അത്പരമങ്കിലും അധികമായോ അവൻ നരകത്തിലും പ്രവേശിക്കും'. എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടാദ്യേഹം ... (أولئك هم الفجار) (ആരുടെ തൂക്കങ്ങൾ ഓരോ തൂങ്ങിയോ...) എന്നു തുടങ്ങിയ ഈ സൂറത്തിലെ 39, 40, 41 വചനങ്ങൾ ഓതി. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: 'അപ്പോൾ, ആരുടെ നന്മകളും തിന്മകളും സമമായോ അവനാണു 'അഅ'റാഫി'ന്റെ ആകാശം. അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തോടെയും നരകത്തോടെയും നോക്കി അറിയും. സ്വർഗ്ഗത്തോടെ നോക്കുമ്പോൾ അവർക്കു സലാം (سَلَامٌ) പറയും. നരകത്തോളിലേക്കു നോക്കുമ്പോൾ, ദണ്ഡു, ശിക്ഷയെ അധികകളുടെ കൂടെ ആകാശത്തേ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യും'. പിന്നീടു സബ്'ജനങ്ങൾക്ക് പ്രകാശം നൽകപ്പെട്ടു നന്മിത്തേയും കപടവിശ്വാസികൾക്കു പ്രകാശം നഷ്ടപ്പെടുന്നതിനെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം അദ്ദേഹം (ഇബ്നു മുസ്'ഊദ്-റ) പറഞ്ഞു: 'അഅ'റാഫിലെ ആകാശത്തുകൾ പ്രകാശം നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഈ സന്ദർഭത്തെപ്പറ്റിയൊന്നു അവരതിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല, അവർ അതിനു മോഹിക്കുന്നു (أولئك هم الفجار) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അങ്ങനെ, അവരുടെ മോഹം (അവസാനം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള) പ്രവേശനം തന്നെ ആയിത്തീരും'. പിന്നീടു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഒരോ ഒരു നന്മ ചെയ്താൽ അവനു പത്തു നന്മ മേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതു. ഓരോ തിന്മ ചെയ്താൽ ഒരു തിന്മ മത്രമേ മേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതു. എന്നിട്ടും ആരുടെ ആ 'നൈ'കൾ അവന്റെ 'പത്തു'കളെ കവച്ചുവെക്കുന്നുവോ അവൻ നാശമാകണമെന്നു തന്നെ. (ഇബ്നു മുസ്'ഊദ്).

ഈ രീവായത്തിൽ നിന്നും മറ്റും അറിയപ്പെടുന്നതുപോലെ, മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം ആദ്യം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും പിന്നീടു അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യം കൊണ്ടും ഓരോരു കൊണ്ടും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശനം നൽകപ്പെടുന്നവരാണ് 'അഅ"റാഫിലെ ആൾക്കാർ' എന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇബ്നു കഥീർ (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നതിങ്ങിനെയാണ്: 'അഅ"റാഫിലെ ആൾക്കാരെപ്പറ്റി വ്യക്തമായതാണു് പ്രസ്താവനകൾ വ്യത്യസ്ത രൂപത്തിലാണുള്ളത്. അവയെല്ലാം ഒരേ സാരത്തിൽ കലാശിക്കുന്നു. അതായതു്, നൽകളും തിൻകളും സമമായ ആളുകളാണ് അവർ എന്നത്രെ അത്. ഹുദൈഫ: (റ), ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ), ഇബ്നു മസ്'ഉദ് (റ) എന്നീ സഹാബികളും, മുൻഗാമികളിലും പിൻഗാമികളിലുമുള്ള അനേകം ആളുകളും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു് അതാണ്'.

എല്ലാവരെയും അവരുടെ അടയാളം കൊണ്ടു അവർ അറിയും (يسرّون كل بياهم) എന്നു പരഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, സ്വർഗ്ഗക്കാരോടേതായ ലക്ഷണം ഉപേക്ഷിക്കുന്ന അവരെയും, നരകക്കാരോടേതായ അടയാളം കൊണ്ടു അവരെയും അവർ തിരിച്ചറിവും എന്നായിരിക്കും. സത്യവിശ്വാസികളുടെ മൂലങ്ങൾ തെളിഞ്ഞവയും, ചിരിക്കുന്നവയും, സന്തോഷം കൊള്ളുന്നവയും ആയിരിക്കുമെന്നും, അവിശ്വാസികളുടെ മൂലങ്ങൾ പൊടിച്ചുടിയവയും, ഇരുണ്ടവയുമായിരിക്കുമെന്നും (80: 38-42) മറ്റും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. കൂടാതെ, ചില വ്യക്തികൾ അവർക്കു നേരിട്ടറിയുന്നവരും ഉണ്ടാകുമല്ലോ. ﴿٢٨﴾

വിഭാഗം-6

48. 'അഅ"റാഫിലെ ആൾക്കാർ ചില പുരുഷന്മാരെ വിളിക്കും, അവരുടെ അടയാളം കൊണ്ടു അവരെ അവർ അറിയുന്നതാണു അവർ പറയും: 'നിങ്ങളുടെ ശേഖരണവും, നിങ്ങൾ അഹംഭാവം നടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും നിങ്ങൾക്കു എന്താണു ഉപകരിച്ചത്?'

49. '(ഇതാ) ഇക്കൂട്ടരാരോ അല്ലാഹു അവർക്കു ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാക്കുകയില്ലെന്നു (പറഞ്ഞ) നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തവർ?'

'നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവിൻ, നിങ്ങളുടെ മേൽ യാതൊരു ഭയവുമില്ല, നിങ്ങൾ വ്യസനപ്പെടുകയും ചെയ്കയില്ല' (എന്നാണല്ലോ അവരോടു പറയപ്പെട്ടത്).

٢٨- وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَابِ بِجَارٍ
يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ
قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ
وَمَا كُنْتُمْ تَسْأَلُونَ

٣- أَمْؤَالَ الَّذِينَ أَفْسَنُوا
لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ
أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ
لَا خَرَفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَخْزِلُونَ

أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ
لَا خَرَفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَخْزِلُونَ

48. ﴿٢٨﴾ വിളിച്ചു പറയും ﴿٢٨﴾ ആൾക്കാർ ﴿٢٨﴾ അഅ"റാഫിന്റെ ﴿٢٨﴾ ചില പുരുഷന്മാരെ ﴿٢٨﴾ അവരെ അവർ അറിയുന്നതാണു ﴿٢٨﴾ അവരുടെ അടയാളം (ലക്ഷണം) കൊണ്ടു ﴿٢٨﴾ അവർ പറയും ﴿٢٨﴾ എന്നു ധന്യമാക്കി (എന്താണു ഉപകരിച്ചത്) ﴿٢٨﴾ നിങ്ങൾക്കു ﴿٢٨﴾ നിങ്ങളുടെ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടൽ, ശേഖരണം ﴿٢٨﴾ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതും ﴿٢٨﴾ നിങ്ങൾ വലുപ്പം (അഹംഭാവം) നടിക്കും 49. ﴿٢٩﴾ ഇക്കൂട്ടരോ ﴿٢٩﴾ യാതൊരുവർ ﴿٢٩﴾ നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞു ﴿٢٩﴾ അവർക്കു എന്തുകൊണ്ടു കാര്യം വ്യക്തമാക്കുകയില്ല ﴿٢٩﴾ അല്ലാഹു ﴿٢٩﴾ ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാക്കുകയില്ല, കാര്യം തെളിയും ﴿٢٩﴾ നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവിൻ ﴿٢٩﴾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ﴿٢٩﴾ ഒരു ഭയവുമില്ല ﴿٢٩﴾ നിങ്ങളുടെ മേൽ ﴿٢٩﴾ നിങ്ങൾ ഇല്ലതാണു് ﴿٢٩﴾ നിങ്ങൾ വ്യസനപ്പെടും.

ജനസാധീനം, കക്ഷിബലം, ധനപ്പെരുപ്പം ആദിയായവയിൽ അഹങ്കരിച്ചിരുന്നവരും, ഇപ്പോൾ നരകവാകിയ അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമായ നേതാക്കളോടു അഅ"റാഫിലെ ആളുകൾ അധികയ്ക്കേണ്ടിയിട്ടു പരിഹസിച്ചു.

പറയുന്ന ചില വാക്യകളാണ് അല്ലാഹു ഉദ്യമിച്ചത്. സത്യനിഷേധികളായ നേതാക്കൾ തങ്ങളുടെ ജനസ്ഥാധിനം, സാമ്പത്തികം-ധീ കൃതലായതിൽ അഹങ്കരിക്കുകയും, അവരുടെ ധിക്കാരത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും എക്കാലത്തും പതിവുമാണല്ലോ അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا مَا قَدْ جَاءَ مِنْهُ بَدَلٌ - (സാരം : ഒരു രാജ്യത്തുതന്നെ, വല്ല താക്കീതു കാരണം-രസൂലിനെ-യും നാം അയച്ചിട്ട് അതിലെ സുഖലോലുപന്മാർ പറയാതിരുന്നിട്ടില്ല: നിങ്ങൾ ഏതൊരു മായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ അവിശ്വാസികളാണെന്നും ഞങ്ങൾ സാത്തുക്കളും കെട്ടും അധികമുള്ളവരാണ്; ഞങ്ങൾ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരുമല്ല എന്നും അവർ പറയും. (34: 34, 35) ഇങ്ങിനെ യുദ്ധ നേതാക്കളെ മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെയുള്ള അടയാളങ്ങൾ കൂടേന അഅ'റാഫിലുള്ളവർ മനസ്സിലാക്കുന്നു, അവരോടു അവർ വിളിച്ചുപറയും:-നിങ്ങളുടെ അന്നത്തെ സംഘബലവും, ധനപ്പെരുപ്പവും, ഗർവ്വും, അഹങ്കാരവും മൊക്കെ ഇപ്പോൾ എവിടെപ്പോയി?! അതുകൊണ്ടു എന്താണു നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച പ്രയോജനം? കൂമ്പു സത്യവിശ്വാസവും സന്മാർഗ്ഗവും സ്വീകരിച്ചുവന്നവരും ഇപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗീയ ജീവിതം ലഭിച്ചവരുമായ ഈ ആളുകളെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പരിഹസിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. അവർക്കു ഒരു നന്മയും സിദ്ധിക്കുവാനില്ലെന്നും, നിങ്ങളാണ് വലിയ അന്ധ ഗൃഹീതർ എന്നു നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞിരുന്നു. ഇപ്പോൾ, അവരോടു സസന്തോഷം നിരൂപാധിക സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാനാണല്ലോ കൽപനയുണ്ടായത്. നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയോ.....?!

50. നരകത്തിലെ ആൾക്കാർ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ആൾക്കാരെ വിളിച്ചു പറയും: 'വെള്ളത്തിൽ നിന്ന', അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു (ആഹാരമായി) നൽകിവതിൽ നിന്നു (അൽപം) നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു ഒഴുക്കിത്തരണേ' എന്നു! അവർ പറയും: 'നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അതു രണ്ടും അവിശ്വാസികൾക്കു നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു:-

وَنَذَىٰ أَصْحَابِ النَّارِ أَصْحَابِ الْجَنَّةِ
أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا
رَزَقَهُمُ اللَّهُ ۚ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا
عَلَى الْكَافِرِينَ ۝

51. അതായതു, തങ്ങളുടെ മതത്തെ വിനോദവും കളിയുമാക്കിത്തീർക്കുകയും, ഐഹിക ജീവിതം തങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്തവർക്കു.'

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا
وَلَعِبًا وَغَرَّتُهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
فَالْيَوْمَ نُنَسِّسُهُمْ
كَمَا نُسَّوْا لِقَاءَ يُومِهِمْ هَذَا
وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۝

(അതെ) അതിനാൽ, അവരുടെ ഈ ദിവസത്തെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ അവർ മറന്നുകളഞ്ഞതും, നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ദ്വേഷം-ദാന്തം] കളെ അവർ നിഷേധിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതും പോലെ, അവരെ നാം ഇന്ന് മറന്നുകളയുന്നു.

50. വിളിച്ചു പറയും. نَارِ നരകത്തിലെ ആൾക്കാർ جَنَّةِ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ആൾക്കാരെ جَنَّةِ നിങ്ങൾ ഒഴുക്കിത്തരണെന്നു جَنَّةِ ഞങ്ങളുടെ മേൽ, ഞങ്ങളിൽ جَنَّةِ വെള്ളത്തിൽ നിന്നു جَنَّةِ അല്ലെങ്കിൽ യാതൊന്നിൽ നിന്നു جَنَّةِ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു നൽകിയ جَنَّةِ അവർ പറയും جَنَّةِ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു جَنَّةِ അതു രണ്ടും നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു جَنَّةِ അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ. 51. الَّذِينَ അതായതു ആക്കിത്തീർത്തവർ جَنَّةِ തങ്ങളുടെ മതത്തെ جَنَّةِ വിനോദം, തമാശ جَنَّةِ കളിയും, വിളയാട്ടവും جَنَّةِ അവരെ വഞ്ചിക്കുകയും ചെയ്ത جَنَّةِ ഐഹിക ജീവിതം جَنَّةِ എന്നാൽ (അതിനാൽ) ഇന്നു جَنَّةِ നാം അവരെ വിസ്മരിക്കുന്നു جَنَّةِ അവർ മറന്നതുപോലെ جَنَّةِ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനു جَنَّة_ അവരുടെ ദിവസത്തെ جَنَّة_ ഈ جَنَّة_ അവരായിരുന്നതും جَنَّة_ നമ്മുടെ ദ്വേഷം-ദാന്തങ്ങളെ, ലക്ഷ്യങ്ങളെ جَنَّة_ അവർ നിഷേധിക്കും.

വിശപ്പും, ദാഹവും സഹിക്കവയ്യാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്നവരും നരകക്കാർ സ്വർഗ്ഗക്കാരെ വിളിച്ചുപകഷ്ടിക്കുകയാണ്: അൽപം വെള്ളമോ നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള പദാർത്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് മറുവല്ലതുമോ അഥവാക്കു' ഒന്നോ ചിച്ചുതന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണേ എന്നു! നരകവാസികൾക്കു 'സഖ'-വും, ഗിസ'-ലിൻ, ഹമീ', ലാരിദ്'

(زمر، غلط، حم، حرج) മുതലായ ക്ഷണപാണിയങ്ങളല്ലാതെ നൽകപ്പെടുകയില്ലെന്നും, അവയ്ക്കും നരകത്തിലെ ശിക്ഷാ വകുപ്പുകളിൽ പെട്ടവമാത്രമാണെന്നും, വിശ്വസിക്കുന്നവരോടോ അവിശ്വസിക്കുന്നവരുടേതല്ലെന്നും (44: 43; 69: 36; 88: 6 മുതലായ സ"മലങ്ങളിൽ) അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. അവർ എത്ര കേണപേക്ഷിച്ചാലും ആ അപേക്ഷയ്ക്കും അവർക്ക് കൂടുതൽ നിരസമല്ലാതെ ഒന്നും ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അങ്ങനെയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളെല്ലാം അവിശ്വാസികളായ നിങ്ങളോടു അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുകയാണ്—ഭാവിയിലെങ്കിലും അവ ലഭിച്ചെടുക്കുന്ന കരുണയോ—എന്നായിരിക്കും അവർക്ക് സ്വർഗ്ഗവാസികൾ നൽകുന്ന മറുപടി. ക്ഷണം തുടങ്ങിയ ഉപജീവന സൗകര്യങ്ങൾ പരലോകത്ത് സത്യവിശ്വാസികൾക്കു മാത്രമുള്ളതാണെന്ന് 32-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവെല്ലോ. അവിശ്വാസികൾക്ക് അപേക്ഷയും നിഷിദ്ധമാക്കുവാനുള്ള കാരണം, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാസനാ നിയമങ്ങളെ കാര്യമാക്കാതെ, കളി വിനോദമാക്കിത്തള്ളിയതും, ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധ പതിച്ച് പരലോക ജീവിതത്തെ ഓർമ്മിക്കാതിരുന്നതും, ദുഷ്ടഭാവങ്ങളെ നിഷേധിച്ച് കൊണ്ടിരുന്നതുമാണ്. അല്ലാതെ അവരോട് പക്ഷേഭേദമോ അനീതിയോ കാണിച്ചതല്ല. എന്നത്രെ 51-ാം വചനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

ഒരു വസ്തുത ഇവിടെ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിക്കാം: സ്വർഗ്ഗത്തിനും നരകത്തിനുമിടക്കുള്ള ഒരു അതിർത്തി മായാണ് അഅ"റാഫ്, അവിടെയുള്ളവരും സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങളിലുള്ളവരും തമ്മിൽ സംഭാഷണം നടക്കുകയും നോക്കിക്കാണുകയും ചെയ്യും എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞുവെല്ലോ. അപ്പോൾ, സ്വർഗ്ഗവും നരകവും കേവലം വമ്പിച്ച രണ്ട് കെട്ടിടങ്ങളോ പട്ടണങ്ങളോ പോലെയായിരിക്കുമെന്ന ഒരു പ്രതീതി അൽപജ്ഞരായ ആളുകളുടെ മനസ്സിൽ ഉളവാക്കും. വാസ്തവത്തിൽ സ്വർഗ്ഗവും നരകവുമായാകട്ടെ, നമ്മുടെ ഊഹത്തിലോ അനുമാനത്തിലോ തെറ്റാത്ത വിധം അതിവിശാലമായ രണ്ട് ലോകങ്ങളാണെന്ന് ഖുർആനിൽ നിന്നും ഹദീസിൽനിന്നും സ്വപ്ന"വ്യക്തമാകുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വിസ്താരം ആകാശ ഭൂമികളോളമാണെന്ന് (3: 133; 57: 21 എന്നിവിടങ്ങളിൽ) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഒരു വ്യക്ഷണത്തിന്റെ തണലിലൂടെ ഒരു വാഹനക്കാരൻ നൂറ് കൊല്ലം സഞ്ചരിച്ചാലും അത് തീരുകയില്ല എന്ന് നബി (സ)യും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ബു: മു.) നരകത്തിന്റെ വക്കിൽ നിന്ന് ഒരു കല്ല് കീഴ്പ്പോട്ടിറങ്ങി, എഴുപത് സംവത്സരക്കാലം അത് കീഴ്പ്പോട്ട് പോയാലും അത് അതിന്റെ അടിയിൽ എത്തുകയില്ലെന്നും നബി (സ) പറയുന്നു. (മു.) എന്നിരിക്കെ, ഈ രണ്ട് മഹാലോകങ്ങൾക്കിടയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഒരു വിശാലമായ അതിർത്തി സ"മലമായിരിക്കും അഅ"റാഫ് എന്ന് സാമാന്യമായി പറയാം. എന്നല്ലാതെ വസ്തു വിഷ"മായ ഒരു നിർണ്ണയമോ ഒരേകദേശ സങ്കല്പമോ നമുക്ക് അതിനെപ്പറ്റി കരുതുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

രാജനെയൊക്കുമ്പോൾ, സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങളിലും അഅ"റാഫിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവർ തമ്മിൽ അന്യോന്യം കണ്ടുപറയും സംസാരിക്കുവാനും എങ്ങനെ കഴിയും? എന്നു സംശയിക്കാം. വാസ്തവത്തിൽ, നമ്മുടെ ഭൗതികമായ അറിവിനെയും പരിചയത്തെയും മുമ്പിൽ വെച്ചു കൊണ്ടുമാത്രം ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു സംശയമാണിത്. ഭൗതിക പ്രകൃതിനിയമങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം എത്രയോഭിന്നമായ പ്രകൃതി സ്വഭാവങ്ങളോട് കൂടിയതാണ് പരലോകമെന്നിരിക്കെ ഈ സംശയത്തിന് അവകാശമില്ല. ഇന്നു നിലവിലുള്ള ഗതാഗത സൗകര്യങ്ങളെയും, വാർത്താവിതരണ സാദ്ധ്യതകളെയും അപേക്ഷിച്ച് നോക്കിയാൽ, മുൻകാലത്തുള്ളവരേക്കാൾ ഇക്കാലത്തുള്ളവർക്കു അതിന്റെ സാദ്ധ്യത കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ലോകത്തിന്റെ എന്തു മൂലയിലുള്ളവർ തമ്മിലും—അല്ല, ഭൂമിയിലും ശൂന്യാകാശത്തിൽ അതി വിദൂരത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവർ തമ്മിൽപോലും—റേഡിയോ, ടെലിഫോൺ, ടെലിവിഷ്യൻ മുതലായവയുടെ സഹായത്തോടെ സംസാരിക്കുകയും കാണുകയും ചെയ്യാൻ ഇന്നു മനുഷ്യർക്ക് സാധിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഈ ലോകത്ത് അസംഖ്യമായ പലതും നിത്യസംഭവങ്ങളായിരിക്കുന്ന പരലോകകാര്യങ്ങളിൽ അതു അതിനോ സംശയത്തിനോ അവകാശമില്ലതന്നെ.

52. തീർച്ചയായും, അറിഞ്ഞും കൊണ്ടു (തന്നെ) നാം വിശദീകരി(ച്ചു വിവരി)ച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം ഇവർക്കു നാം കൊണ്ടുചെന്നിട്ടുണ്ടു; വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗദർശനവും, കരുണുവുമായിട്ട്.

52- وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَضَّلْنَاهُ عَلَىٰ غَيْرِ هَٰذَا ۚ وَرُوحَنَا لَيَقُولُنَّ مَنُونٌ ۝

52. ۞ وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَضَّلْنَاهُ عَلَىٰ غَيْرِ هَٰذَا ۚ وَرُوحَنَا لَيَقُولُنَّ مَنُونٌ ۝ അവർക്ക്, അവരുടെ അടുക്കൽ പല ഗ്രന്ഥവും കൊണ്ടു ۞ അവർക്കു നാം അതു വിശദീകരി(വിവരി)ച്ചിരിക്കുന്നു ۞ അറിവോടെ (അറിഞ്ഞുംകൊണ്ടും) ۞ മാർഗ്ഗദർശനമായിട്ടു ۞ കരുണയുമായിട്ടു ۞ ഒരു ജനങ്ങൾക്കു ۞ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു,

53. അതിന്റെ പുലർച്ചയല്ലാതെ (വല്ലതും) അവർ നോക്കി (കൊത്തു)കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ?!

53- هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ

അതിന്റെ പുലർച്ച വന്നെത്തുന്ന ദിവസം, മുമ്പ് അതിനെ മറന്നുകളഞ്ഞവർ പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ 'റസൂലുകൾ യഥാർത്ഥവുംകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു വരുകയുണ്ടായി. [അന്നു ഞങ്ങളതു വിശ്വസിച്ചില്ല] എന്നി, ഞങ്ങൾക്കു വല്ല ശുപാർശക്കാരും ഉണ്ടോ-എന്നാലവർ ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ശുപാർശ ചെയ്യുകയായിരുന്നാ?]-അല്ലെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകമോ? എന്നാൽ ഞങ്ങൾ (മുമ്പു) പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതല്ലാത്തതു [സൽക്കർമ്മങ്ങൾ] ഞങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നു!'

يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ
يَقُولُ الَّذِينَ كُفَرُوا مِنْ قَبْلُ
تَدْبَارَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا
مِنْ شَفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا لَنَا أَوْ
نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ

(അതെ) അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കളഞ്ഞു. അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നതു (കൈയ്യും) അവരെ വിട്ടു മറഞ്ഞുപോകയും ചെയ്തു.

تَدْبَارَتْ أَنْفُسُهُمْ
وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

53. അവർ നോക്കുന്നു (കൊത്തിരിക്കുന്നു)വോ 53:1 അതിന്റെ പുലർച്ച (വ്യാഖ്യാനം-പൊരുൾ-പര്യവസാനം) അല്ലാതെ 53:2 വരുന്ന ദിവസം 53:3 അതിന്റെ പുലർച്ച 53:4 പറയും. 53:5 അതിനെ മറന്ന (വിസ്മരിച്ച)വർ 53:6 മുമ്പു 53:7 വരുകയുണ്ടായി 53:8 നമ്മുടെ റബ്ബിന്റെ റസൂലുകൾ 53:9 യഥാർത്ഥംകൊണ്ടു 53:10 എന്നി (അപ്പാരം) ഞങ്ങൾ (നമു) കൂടാ 53:11 ശുപാർശക്കാരിൽ നിന്ന (വല്ലവരും) 53:12 എന്നിട്ടു അവർ ശുപാർശ ചെയ്യുകാം. എന്നാൽ ശുപാർശ ചെയ്യുകയായിരുന്ന 53:13 ഞങ്ങൾക്കു, നമുക്കു 53:14 അല്ലെങ്കിൽ നാം മടക്കപ്പെടുകമോ 53:15 എന്നിട്ടു നാം പ്രവർത്തിക്കുകമോ. എന്നാൽ നമുക്കു (ഞങ്ങൾക്കു) പ്രവർത്തിക്കാം. 53:16 താക്കതാനല്ലാത്തതു 53:17 നാം (ഞങ്ങൾ)പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന 53:18 അവർ നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കളിഞ്ഞു 53:19 തങ്ങളെത്തന്നെ, അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളെ 53:20 പിഴച്ചു (മറഞ്ഞു) പോകയും ചെയ്തു. 53:21 അവരെവിട്ട് 53:22 അവരായിരുന്നതു 53:23 അവർ കെട്ടിച്ചമക്കും.

സ്വർഗ്ഗംകൊണ്ടെയും, നരകക്കാര്യങ്ങളും പല സ്ഥിതിഗതികളും വിവരിച്ചുപോയ. സംസാരത്തിലൂടെ നിഷേധിക്കുന്നവരിലേക്കു തിരിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസംഗിച്ചതിൽ സാധാരണ സത്യം സ്ഥിരപ്പെടുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർക്കു വേണ്ടത്ര മർഗ്ഗംഗർഭനങ്ങളും അന്യഗ്രഹങ്ങളും സഹിതം-എങ്കിൽ മാണ്, എങ്ങിനെയാണുമാണ് വിവരിക്കേണ്ടതെന്നു ശരിക്കും അറിഞ്ഞുകൊടുത്തതാണ്- ആവശ്യമായ വിവരിക്കലുകളോടു കൂടിയുള്ള ഒരു മഹത്തര ഗ്രന്ഥം (വ്യർത്ഥൻ) ഇതാണ്. അവർ നൽകിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിൽ വിശ്വസിക്കാതെ എന്നി വേറെയെന്താണു അവർക്കു കാത്തിരിക്കുവാനുള്ളത്? വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ, ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള യഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ അനുഭവത്തിൽ പുലർന്നു കാണുക മാത്രമാണ്. അതാണവർ കാത്തിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അതവർക്കു നല്ലതിനല്ല. ആ അവസരം വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ അവർ ചെലിക്കേണ്ടി വരും. റസൂലുകളും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും പ്രബോധനം ചെയ്തിരുന്നതു തന്നെയായിരുന്നു യഥാർത്ഥമെന്നു അപ്പോൾ അവർ തുറന്നു സമ്മതിക്കും. അതോ പിഴച്ചുപോയല്ലോ എന്നി എന്താണു രക്തമാർഗ്ഗം? എന്ന് അവർ വിലപിക്കും. വല്ല ശുപാർശക്കാരെയും കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ ശുപാർശകൊണ്ടു രക്തപ്പെടുകയായിരുന്നല്ലോ ഒരു കൂടി ഐഹിക ജീവിതത്തിലേക്കു മടക്കിത്തന്നെങ്കിൽ മുമ്പത്തെ നില മറ്റൊ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യാമായിരുന്നു! എന്നാക്കെ അവർ കെത്തിച്ചു പോകും. പക്ഷെ, ഫലമെന്ത്? തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കാമായിരുന്ന രക്തമാർഗ്ഗം തങ്ങളെല്ലാം നേരത്തേത്തന്നെ അവർ സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുത്തിക്കളിഞ്ഞു. തങ്ങളെ രക്ഷിക്കുമെന്നും സഹായിക്കുമെന്നും സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവർ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയിരുന്ന കൃത്രിമ വൈഭവങ്ങളും ശുപാർശക്കാരെക്കൊണ്ടു ഏതൊ മറഞ്ഞു പോകയും ചെയ്തു. എന്നി, അവർ എങ്ങിനെ രക്തപ്പെടുവാനാണ്?!

വിഭാഗം-7

54. നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ രബ്ബ് ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും ആറു ദിവസങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചവനായ അല്ലാഹുവാകുന്നു. പിന്നെ അവൻ 'അർശി'ൽ [സിംഹാസനത്തിൽ] ആരോഹണം ചെയ്തു.

രാത്രിയെ അവൻ പകലിനു മൂടിയിടുന്നു-അത് അതിനെ ധൃതഗതിയിൽ തേടിക്കൊണ്ടു. അവന്റെ കൽപനക്കു വിധേയങ്ങളാക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ട് സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും, നക്ഷത്രങ്ങളെയും (അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു.)

അല്ല (അറിയുക)! അവന്റെതാണ് സൃഷ്ടിപ്പും, കൽപനയും. [സൃഷ്ടിക്കലും, കൽപനാധികാരവും അവന്റെ വക തന്നെ.]

ലോകരുടെ രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു നൽക (അഥവാ മഹത്വം) ഏറിയവനാകുന്നു.

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
يُخَبِّرُ الْبَيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا
وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ
مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ
إِلَٰهُ الْخَلْقِ وَالْأَمْرِ

تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْحَكِيمِينَ

54. നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ രബ്ബു ഓ അല്ലാഹു ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും ആറു ദിവസങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചവനായ അല്ലാഹുവാകുന്നു. പിന്നെ അവൻ ആരോഹണം ചെയ്തു, ആസനസ്ഥനായി അർശി, സിംഹാസനത്തിന്മേൽ അവൻ മൂടിയിടുന്നു, മൂടിയിടുന്നു രാത്രിയെ (രാവിനെക്കൊണ്ടു) പകലിനെ, പകലിനെ അതിനെ തേടിക്കൊണ്ടു ധൃതഗതിയിൽ, ബദ്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടു, വേഗമായി സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും നക്ഷത്രങ്ങളെയും വിധേയമാക്ക (നിയന്ത്രിക്ക)പ്പെട്ടതായിക്കൊണ്ടു അവന്റെ കൽപനക്ക്, ആജ്ഞാപകാരം അല്ലാ-അറിയുക അവന്നാണു, അവന്റെതാണു സൃഷ്ടിപ്പും, സൃഷ്ടി കൽപനയും നൽക (മഹത്വം-മേന്മ-ഗുണം) ഏറിയവനാകുന്നു (അധികരിച്ചവനാണു ഓ അല്ലാഹു ലോകരുടെ (ലോക) രക്ഷിതാവായ

അല്ലാഹു ആകാശഭൂമികളെ ആറു ദിവസങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും, പിന്നീട് അവൻ അർശിന്മേൽ ആരോഹണം ചെയ്തുവെന്നും ഖുർആനിൽ പലേടത്തും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ആറു ദിവസങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചതിനെപ്പറ്റി യൂസുസ് 3; സഖാ: 4; ഫുർഖാൻ: 59; ഹാഷ: 4; ഖാഫ്: 38; ഹൂദ്: 7 എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലും, അർശിൽ ആരോഹണം ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി ആദ്യം പഠിക്കുന്ന നാലു സൂറത്തുകളിലും, അഹാ 5ലും, രഅ്ഓ 2ലും പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഇവിടെ ആ രണ്ടു വിഷയത്തെക്കുറിച്ചും സംക്ഷിപ്തമായി വിവരിക്കുന്നു. കൂടുതൽ വിശദീകരണം മോടി സൂചിപ്പിച്ച സ്ഥലങ്ങളിലും കാണാം.

(1) സൂര്യന്റെ ഉദയാസ്തമനങ്ങളാൽ ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന ഒരു രാവും പകലും ചേർന്ന സമയത്തിനാണു നാം സാധാരണ ദിവസം എന്നു പറയുന്നതു. ആറു ദിവസങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞതു ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ദിവസങ്ങളായിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. കാരണം ആകാശഭൂമികളുടെ സൃഷ്ടിയും, അവയുടെ നിലവിലുള്ള വ്യവസ്ഥയും, പൂർത്തിയാകും മുമ്പ് രാപ്പകലുകളെ, ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ദിവസങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുകയില്ലല്ലോ. വിവരമെന്തു നാളിനെക്കുറിച്ചു അന്വതിനായിരും കൊല്ലം വലുപ്പമുള്ള ഒരു ദിവസം (70 : 4) എന്നും, നീന്റെ രബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ ഒരു ദിവസം നിങ്ങൾ എണ്ണി വരുന്ന ആയിരം കൊല്ലം പോലെയാണു (22:47) എന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു അല്ലോ, ഈ ആറു ദിവസം കൊണ്ടു വിവക്ഷ, ദീർഘകാലം വാങ്ങുന്ന ഏതൊരു ആറു ദിവസങ്ങളായിരിക്കാം. അവ ഏറിയ നേയുള്ളതാണെന്നും, ഓരോ ദിവസത്തിന്റെയും ചെറിയും ഏതായാണെന്നും നമുക്കു തിട്ടപ്പെടുത്തുക സാദ്ധ്യമല്ല.

ഈ വചനത്തിനൊരു സാക്ഷ്യ വിശദീകരണമെന്നാണു്, ഋമിയെ സൃഷ്ടിച്ചതു്, അതിലെ പർവ്വതങ്ങൾ, ആഗ്നിക പർവ്വതങ്ങൾ, കൃതലായവ ശിശ്നോത്ത്തിയതു് നാലു ദിവസം കൊണ്ടാണെന്നു്, ആകാശങ്ങളെ പൂർത്തിയാക്കിയതു് ഒരു ദിവസം കൊണ്ടാണെന്നു് 41: 9-12ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. നിലവിലുള്ള അഖിലാഞ്ചല വ്യവസ്ഥ ഈ നിലയിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിനു മുമ്പ് കോടിക്കണക്കിനു കൊല്ലങ്ങളു്, പല വ്യത്യസ്ത ഘട്ടങ്ങളു്, കവിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ടെന്നു് -വിശദീകരണങ്ങളിൽ നീക്കുപോക്കു് അഭിപ്രായ വ്യത്യാസവും പലതുണ്ടെങ്കിലും-പൊതുവെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന ഗാസ്ട്രിയ സിദ്ധാന്തമാണെന്നുള്ളതു് സ്മരണീയമത്രെ. ഞായർ കൃതൽ ശനി വരെയുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ ഓരോന്നിലും ഇന്നിന്ന വസതുക്കളെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നു വിവരിക്കുന്ന ചില തിവായത്തുകൾ കാണാമെങ്കിലും-ഇബ്നുക്വഥീർ (റ) കൃതലായവർ സൃഷ്ടിച്ചതുപോലെ -അവ യഥാർത്ഥത്തിൽ, ഇസ്രഹീലി വർത്തകളിൽ നിന്നു ഉടലെടുത്തവയാകുന്നു.

(2) 'അർശു' (عرش) എന്ന വാക്ക് രാജകീയ സിംഹാസനം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. വീടുകളുടെ മേൽപുറം, തൂണിരീങ്ങോട്ടത്തിന്റെ പന്തൽ എന്നിവ പോലെ ഉയരത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്ന ചില വസതുക്കൾക്കും ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു്. എന്നാൽ, മഹാൻമാരായ പലരും പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, അല്ലാഹുവിന്റെ അർശു എപ്രകാരത്തിലുള്ളതായിരിക്കുമെന്നു കണക്കാക്കുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുകയില്ല. ഇമാം റാഗിബ് (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'അൽമുഫ്റദാത്ത്' എന്ന നിഘണ്ടുവിൽ പറയുന്നു: അല്ലാഹുവിന്റെ അർശിനെക്കുറിച്ച് അതിന്റെ പേരല്ലാതെ അതിന്റെ യഥാർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി മനുഷ്യർക്ക് അറിയാവതല്ല. പൊതുജനങ്ങൾ ഊഹിക്കുന്നതുപോലെയുള്ളതല്ല അത്. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, അതു അവനെ (അല്ലാഹുവിനെ) വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായിരിക്കണമല്ലോ. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അതിൽനിന്നും എത്രയോ ഉന്നതനാകുന്നു.....'

അല്ലാഹു സൃഷ്ടികളിൽനിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തനും, അവരുടെ ചാവനകൾക്കെല്ലാം അതീതനാകുന്നു. അതെ, لم يكن له كفوا احد (അവനു തുല്യനായി ഒരാളും ഇല്ല.) അതുകൊണ്ട്, അല്ലാഹു അർശിൽ ആരോഹണം ചെയ്തു (اترى على العرش) എന്ന വാക്യത്തെപ്പറ്റി മുൻപായിട്ടുള്ള മഹാൻമാർക്കു പൊതുവിലും, പിൻഗാമികളിൽ അവരുടെ മാതൃക പിൻപററിയവർക്കും പറയുവാനുള്ള ഇതാകുന്നു: 'സിംഹാസനാരോഹണമെന്നതു നമുക്കറിയാം. പക്ഷെ, അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതിന്റെ മാതിരി എങ്ങിനെയാണെന്നുള്ളതു നമുക്കു അജ്ഞാതമാകുന്നു. (الآن لا علم بالشيء) താൻ സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നതുപോലെയുള്ള ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കൊണ്ടു തൃപ്തി അടയുന്നതും, കൂടുതൽ അന്വേഷണത്തിനും വിമർശനത്തിനും മുതിരുന്നതും അബദ്ധത്തിനു കാരണമായിരിക്കുന്നതാണ്. ആകയാൽ, പ്രസ്തുത മഹാൻ സാക്ഷരിച്ച അതെ മാർഗ്ഗം തന്നെയാണു നമുക്കു സ്വീകരിക്കുവാനുള്ളത്. അതാണു കൂടുതൽ സാക്ഷിതയായ മാർഗ്ഗം.

(3) 'അർശിൽ അവൻ ആരോഹണം ചെയ്തു' (اترى على العرش) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ ഓഖാർത്ഥത്തെ മത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി അല്ലാഹു അർശിന്മേൽ ഇരിക്കുകയാണെന്നും മറ്റും ചില ആളുകൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു സ്വീകര്യമല്ലതന്നെ. അല്ലാഹുവിനെ സൃഷ്ടികളോടു സമന്വദിച്ചതലും, അവന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളുടെ വർശിതമായിട്ടെ നിരാകരിക്കേണ്ടതാണ്. അവൻ അർശിന്റെ മേലുള്ള അധികാരം ഏറ്റെടുത്തു, അല്ലെങ്കിൽ ആകാശഭൂമികളുടെ നിയന്ത്രണം ഔപചാരികമായി സ്വീകരിച്ചു എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലും ചില പണ്ഡിതന്മാർ അതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കാറുണ്ട്. വേറെ ചിലർ, 'അർശു' എന്നൊരു പ്രത്യേക വസ്തു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇല്ലെന്നും, 'അധികാരം' എന്നാണതുകൊണ്ടു വിവക്ഷിക്കുന്നതും വാസ്തവത്തിൽ ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങളും നൽകിക്കാണുന്നു. ഇതു ശിക്ഷയും വാസ്തവ വിരുദ്ധമാകുന്നു. അർശിന്റെ യഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ചു നമുക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ എങ്കിലും അർശു എന്ന അതിമഹത്തായ ഒരു സൃഷ്ടി യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു വ്യർത്ഥൻ വചനങ്ങളിൽ നിന്നും നബി വചനങ്ങളിൽ നിന്നും അനിഷ്ടധ്യമായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. ഒരു കാര്യം ഇവിടെ വിസ്മരിക്കാവതല്ല. اترى على العرش എന്ന വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം, അവൻ അധികാരം ഏറ്റെടുത്തുവെന്നല്ലെങ്കിലും ആകാശഭൂമികളുടെ ആജ്ഞാധികാരവും, കൈകാര്യ നിയന്ത്രണവും അവന്റെ പക്കലാണെന്നു ആ വാക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ആ വാക്യത്തെത്തുടർന്നു-സൂ: യൂനുസിലും, സജദയിലും കാണാവുന്നതുപോലെ-അവൻ കാര്യം നിയന്ത്രിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. (الآن لا علم بالشيء) എന്നോ, ആ അർത്ഥത്തിലുള്ളതോ ആയ വാചകങ്ങൾ പല സ്കന്ധങ്ങളിലും കണ്ടുവന്നതു അതുകൊണ്ടാകുന്നു. ഈ വചനത്തിലും തന്നെ തുടർന്നുകൊണ്ട് രാപ്പകലുകളുടെയും, സൂര്യ ചന്ദ്രനകൾക്കുള്ളതുമായ നിയന്ത്രണങ്ങളും, എല്ലാറ്റിന്റെയും, സൃഷ്ടിപ്പും ആജ്ഞാധികാരവും അവനാണെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (الآن لا علم بالشيء)

ഇബ്നുക്വഥീർ (റ) ഈ വിഷയത്തിൽ ഇവിടെ ചെയ്ത പ്രസ്താവന ശ്രദ്ധേയമാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'ജനങ്ങൾക്കു ഈ രംഗത്തു വളരെയധികം സംശോങ്ങളുണ്ട്. അതിവിടെ വിസ്മരിക്കേണ്ടുന്ന സന്ദർഭമല്ല. സൂഃ

വ്യത്തരും പാരാണികര്യമായ മാലിക്ക", ഔസാഇ, മൗരീ, ലൈഥ്, ശാഫിഇ, അഹ്"മാദ്, ഇസ്"ഹാഖ്" (റ) മുതലായവരും മറ്റുമായി മുൻകാലത്തും പിൻകാലത്തുമുള്ള മുസ്"ലിം നേതാക്കൾ സ്വീകരിച്ച അതേ മാർഗ്ഗമാണു നാം ഇതിൽ സ്വീകരിക്കുന്നത്". രൂപനിർണ്ണയമോ, സൂപ്പ്"ടിക്കുള്ളോടു സാമ്യപ്പെടുത്തലോ, അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വം ഗുണപ്പെടുത്തലാണു ആ മാർഗ്ഗം. അല്ലാഹുവിനെ സൂപ്പ്"ടികളുമായി സാമ്യപ്പെടുത്തുന്നവരുടെ മനസ്സിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതൊന്നും തന്നെ അതിൽ ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. **لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ** (അവനെപ്പോലെ ഒരു വസ്തുവുമില്ല. അവൻ മേലാക്കുന്നവനാണു, കോണുന്നവനാണു) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. അത്രയുമല്ല, കള്ളോടു സാമ്യപ്പെടുത്തുന്നവനും, അവന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളായി അവൻ പറഞ്ഞതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവനും അവിശ്വാസിയായെന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണവിശേഷങ്ങളായി അവനോ, അവന്റെ ദയ്യമോ പറഞ്ഞതിലൊന്നും തന്നെ സാമ്യപ്പെടുത്താൻ ഇല്ല. ദൃഷ്ടമായ ഏർത്തുൻ വചനത്തിലും, ചെലവത്തായ ഹദീസുകളിലും വന്നതൊക്കെ അല്ലാഹുവിനോടു യോജിക്കുന്ന വിധം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും, അവനോടു യോജിക്കാത്ത കാര്യമൊക്കെ നിരസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ആരെന്നു അവർ നെബിഅർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചു.

രാത്രിയെ പകലിനു മൂടിയിടുന്നു - അഥവാ ഹാദിനെക്കൊണ്ടു പകലിനെ മൂടി അതിന്റെ ചെളിച്ചു. ഇല്ലാതാക്കുന്നു-എന്നു പറഞ്ഞതു രാപ്പകൾ മുക്തമാക നിമിത്തമാണത്രയും, അതിനെ അതു ധ്വജഗതിയിൽ തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതു, പകലിനെ ഒഴിക്കാതു ഉറച്ചു നിൽക്കുവാൻ അനുവദിക്കാത്ത രാത്രി അതിന്റെ പിന്നാലെ മാടി ചെന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കൂറിക്കൊണ്ടു. എല്ലാം അവന്റെ നിമിത്തമാണെന്നും, വ്യവസ്ഥക്കും അനുസരിച്ചാണു നടക്കാകുന്നതു എന്നു പ്രസ്താവിച്ചുവേണ്ടും, എല്ലാം സൂപ്പ്"ടിക്കുന്നതു അവൻ തന്നെയാണെന്നും, എല്ലാവിധുക്കുള്ള ആജ്ഞാധികാരം അവനുമത്രമാണെന്നും അവയിലൊന്നും ആർക്കും പങ്കില്ലെന്നും, അപ്പോൾ ഏറാഖ്യം മഹത്വവും നൽകയും മേൽമയും ഉള്ള ദണ്ഡ് ലോകരക്ഷിക്കുവാൻ അവൻ തന്നെയാണെന്നും സ്ഥാപിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

55. (മനുഷ്യരെ) നിങ്ങളുടെ രബ്ബിനെ താഴ്മ കാണിച്ചുകൊണ്ടും, സ്വകാര്യമായിക്കൊണ്ടും നിങ്ങൾ വിളി (ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അവൻ അതിനു വിടുന്നവരെ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.

٥٥-ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُتَكِبِينَ ۝

56. ഭൂമിയെ നന്നാക്കിയതിനു ശേഷം നിങ്ങൾ അതിൽ നാശമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യരുത്. മേൽപ്പട്ടുകൊണ്ടും, മോഹിച്ചുകൊണ്ടും അവനെ വിളി(ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യങ്ങൾ സകൃതവാൻമാരോട് അടുത്തതാകുന്നു.

٥٦-وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ۚ وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا ۚ إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ۝

55. **ادْعُوا** വിളിക്കുവിൻ, പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ **تَضَرُّعًا** താഴ്മ(മോഹി) കാട്ടിക്കൊണ്ടും **وْخُفْيَةً** മറഞ്ഞുകൊണ്ടും, സ്വകാര്യ (രഹസ്യ)മായും **إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُتَكِبِينَ** 56. **وَلَا تُفْسِدُوا** നശിക്കരുത് (ചു ഏറ്റവും) ഉന്മാദകൃത്യവും അത്യന്തം **بَعْدَ إِصْلَاحِهَا** അതിനെ നന്നാക്കിയതിനു പ്രാപിതകരണത്തിന്നു ശേഷം **وَادْعُوهُ** അവനെ വിളിക്കുക (പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ **خَوْفًا وَطَمَعًا** മേൽപ്പട്ടുകൊണ്ടും **إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ** നിശ്ചയമായും കരുണയും **قَرِيبٌ** അല്ലാഹുവിന്റെ **مِّنَ الْمُحْسِنِينَ** അടുത്തതാണു, സമീപമാണു **تَضَرُّعًا** സകൃതവാൻമാരോട്

മതിഞ്ഞ വചനത്തിന്, അല്ലാഹുവോടെ" അഥവാ മോഹത്തിന്റെയും സ്രവ്"ക്കവും, പക പിതാവും മുതലുള്ള അവന്റെ ദൃഢബുദ്ധിയോടു" ഉള്ള സ്ഥിരപ്പെടുത്തലും, അവർകാരുതമാണു ആരാധനക്കർഹി എന്നുള്ള" മകുടൻ

57. അവനത്രെ, തന്റെ കാര്യങ്ങളിൽനിന്നു [മഴയുടെ] മുമ്പിലായി ഒരു സന്തോഷവാർത്തയായിക്കൊണ്ട് കാര്യങ്ങളെ അയക്കുന്നവൻ.

അങ്ങനെ, അവ ലേനത്ത മേലങ്ങളെ (പൊക്കി) വഹിച്ചാൽ, വല്ല നിർജ്ജീവമായ നാട്ടിലേക്കും നാം അതിനെ നയിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നു: എന്നിട്ട്, നാം[അല്ലാഹു] അതിൽ വെള്ളം ഇറക്കുകയും, എന്നിട്ട് അതുമൂലം എല്ലാ ഫലവർഗ്ഗങ്ങളെയും നാം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അതുപോലെ, നാം മരണപ്പെട്ടവരെ (വീണ്ടും ജീവിപ്പിച്ചു) പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ ഉററാലോചിച്ചു നോക്കി യേക്കാമല്ലോ.

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ
بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ

حَتَّىٰ إِذَا أَفَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ
لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا
بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ

كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

57. അവനത്രെ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുത്തുള്ളവർ സന്തോഷവാർത്തയായിട്ടു മുമ്പിൽ അവന്റെ കാര്യങ്ങളിൽനിന്നു വരെ, (അങ്ങനെ-ഇതുവരെ) അതു പൊന്തിച്ചാൽ, വഹിച്ചാൽ മേലത്തെ ലേനപ്പെട്ട, ഭാരമുള്ള ലേന അതിനെ നാം തെളിക്കുന്നു, നയിക്കുകയായി പ്ല രാജ്യത്തേക്കു, നാട്ടിലേക്കു ചെലുത്ത (നിർജീവമായ) എന്നിട്ടു അതിൽ നാം ഇറക്കും ഇറക്കുകയായി ല്ല വെള്ളം, ജലം ഖജ്ജ എന്നിട്ടു നാം പുറപ്പെടുവിക്കും (ഉൽപാദിപ്പിക്കും) അതുമൂലം, അതുകൊണ്ടു എല്ലാഫലവർഗ്ഗങ്ങളും, ഫലവർഗ്ഗങ്ങളും, കായ്കനികൾ ചെടികൾ അതുപോലെ, അപ്രകാരം നാം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു, വെളിക്കു വരുത്തും ഈ മരണപ്പെട്ടവരെ, നിർജ്ജീവമായവരെ നിങ്ങൾ ഉററാലോചിച്ചേക്കാം.

ക്ഷിണി വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ 'റുപ്തബിയത്തും', 'ഉല്പാദിപ്പിക്കലും' (രക്ഷാകർത്തൃത്വവും, ആരാധ്യത്വവും) സ്ഥാപിച്ച ശേഷം, അവന്റെ മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളും, വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായ, ചില നിത്യസംഭവങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മരണാനന്തര ജീവിതത്തിന്റെ സാധ്യത തെളിയിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമാകുന്ന മഴയുടെ മുന്നോടിയായി കാര്യങ്ങൾ വീശുന്നു. അവ കർമ്മഫലങ്ങളെ ഇളക്കിവിടുന്നു. വെള്ളം വഹി നിർജീവമായി വരണ്ടു കിടക്കുന്ന നാട്ടിലേക്ക് അവ നീങ്ങുന്നു. അവിടെ മഴ വർഷിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ആ നാട് പുനർജീവിച്ചു പച്ച പിടിക്കുന്നു. കായ്കനികളും വിളകളും ഉൽപാദിതമാകുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം കർത്താവ് അല്ലാഹുവാകുന്നു. അപ്പോൾ, ഇതുപോലെ മനുഷ്യൻ നിർജീവനായിപ്പോയശേഷം അവനെ വീണ്ടും ജീവിപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല എന്ന് നിങ്ങൾക്കും ആലോചിച്ചാൽ അറിയാമല്ലോ എന്ന് ഉണർത്തുകയാണ്.

മഴവെള്ളം ഇറക്കി നിർജീവമായിക്കിടക്കുന്ന പച്ചമിയെ വീണ്ടും ഉൽപാദന യോഗ്യമാക്കി ജീവിപ്പിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഓർമ്മിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അതുപോലെ മനുഷ്യന്റെ മരണശേഷമുള്ള പുനർജീവിതവും ഉണ്ടാകുമെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും കാണാവുന്ന ഒരു പതിവാകുന്നു. നിഷ്പക്ഷമായി ചിന്തിക്കുന്ന ഏതും സാധാരണക്കാരനും മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവുമാണത്. അത് പോലെത്തന്നെ, മഴ പെയ്യുന്നതിനെയും, മഴമൂലം സസ്യലതാദികൾ ഉൽപാദിക്കുന്നതിനെയും സംബന്ധിച്ചു പറയുമ്പോൾ-അത് വരെയുള്ള സംസാര ശൈലിയനുസരിച്ചു 'അവൻ ഇറക്കി' എന്നും, അവൻ ഉൽപാദിപ്പിച്ചു എന്നും (أَنزَلَ، أَخْرَجَ) പറയത്തെ-ശൈലിയിൽ മറ്റൊരു വശത്തിലേക്കാണ് 'നാം ഇറക്കി' എന്നും 'നാം ഉൽപാദിപ്പിച്ചു' (أَخْرَجْنَا، أَخْرَجْنَا) എന്നുമൊക്കെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങളും സാധാരണ കാണാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ അതിമഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളും, അവന്റെ ശക്തിമാഹാത്മ്യത്തെ കുറിക്കുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമാണവ എന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ വേണിയാണത്. وَاللَّهُ

58. നല്ല (മെച്ചപ്പെട്ട)തായ രാജ്യം, അതിലെ സസ്യങ്ങൾ [വിളകൾ] അതിന്റെ റബ്ബിന്റെ അനുമതി പ്രകാരം [ധാരാളമായി] പുറത്തു വരുന്നു. ചീത്തയായതാകട്ടെ, അതു [അതിലെ സസ്യങ്ങൾ] മോശമായിട്ടല്ലാതെ പുറത്തുവരുന്നതല്ല.

അപ്രകാരം, നന്മി കാണിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നാം 'ആയത്തു' [ദ്യുഷ്ടാന്തം] കളെ വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു.

48-وَالْبُكَدُ الطَّيِّبُ
يُخْرِجُ نَبَاتَهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ
وَالَّذِي خُبْتُ لَا يُخْرِجُ إِلَّا تَكْدًا
كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَتَذَكَّرُونَ ٥٨

58. ൂ രാജ്യം, നാടു ൂ നല്ല, വിശിഷ്ടമായ, പരിശുദ്ധമായ, മെച്ചപ്പെട്ട ൂ പുറപ്പെടും, വെളിക്കു വരുന്നു ൂ അതിലെ സസ്യം, ചെടികൾ (വിള-കൃഷി) ൂ ഉത്തരവു (അനുമതി) കൊണ്ടു ൂ അതിന്റെ റബ്ബിന്റെ ൂ ചീത്തയായ (ദ്യുഷ്ടിച്ച) താകട്ടെ ൂ പുറത്തു വരുകയില്ല ൂ അൽപമായി (മോശമായി-ഞെരുങ്ങിയതാണി) ടല്ലാതെ ൂ അപ്രകാരം ഇതു പോലെ നാം വിവിധ രൂപത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു ൂ ദ്യുഷ്ടാന്ത(ലക്ഷ്യ)ങ്ങളെ ൂ ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ൂ നന്മി കാണിക്കുന്ന

സൽബുദ്യായും സൽവിചാരവും ഉള്ളവരുടെയും, ദുർബുദ്യായും ദുർവിചാരവും ഉള്ളവരുടെയും ഒരു ഉപമയാണിത്. നല്ല മണ്ണും, നല്ല വളക്കൂറുള്ള നാട്ടിൽ മഴയും മറ്റു സൗകര്യങ്ങളും ലഭിക്കുമ്പോൾ, അധികച്ച അധ്വാനം കൂടാതെത്തന്നെ, ധാരാളം വിളവുകളും ഫലങ്ങളും ഉൽപാദിതമാകുന്നു. നേരെ മറിച്ചു ചീത്ത മണ്ണുള്ളതും വളപ്പറമ്പില്ലാത്തതുമായ പൊര പ്രദേശങ്ങളിൽ മഴയും മറ്റും വേണ്ടത്ര ലഭിച്ചാൽ പോലും നാമമാത്ര വരുമാനങ്ങളെ അവയിൽ നിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുവാനുള്ളൂ. അതുപോലെയാണ് മനുഷ്യാന്റേയും സമിതി. നല്ല മനുഷ്യർക്ക് ഉപദേശങ്ങളും ദ്യുഷ്ടാന്തങ്ങളും ലഭിക്കുംതോറും അവരിൽ അതിന്റെ ഫലം വർദ്ധിച്ചു കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. ദുഷ്ടിച്ച മനുഷ്യർ എന്തുതന്നെ കണ്ടാലും, കേട്ടാലും അതവർക്ക് ഫലപ്രദമാകുകയില്ല. അതവരുടെ ഉള്ളൊട്ടും കറുക്കുകയുമില്ല.

വിഭാഗം-8

അല്ലാഹുവിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത വിവരിച്ചു കൊണ്ട് പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, മുൻ സമുദായങ്ങളുടെയും, അവരുടെ പ്രവാചകന്മാരുടെയും പരിത്രപാഠങ്ങളാണ് തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്.

59. നൂഹിനെ നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലേക്ക് അയക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ; അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധനയും നിങ്ങൾക്കില്ല. നിശ്ചയമായും, ഒരു വമ്പിച്ച ദിവസത്തെ ശിക്ഷ നിങ്ങളുടെ മേൽ (ഭവിക്കുന്നതു) ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

59-لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ
فَقَالَ يَتَّقُوا اللَّهَ عِبَادَ اللَّهِ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ إِنِّي أَخَافُ
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ٥٩

59. ൂ നാം അയക്കുകയുണ്ടായി ൂ നൂഹിനെ ൂ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലേക്കു ൂ എന്നിട്ടദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ൂ എന്റെ ജനങ്ങളേ ൂ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ ൂ നിങ്ങൾക്കില്ല ൂ ഒരു ആരാധനയും ൂ അവനൊഴികെ ൂ നിശ്ചയമായും ൂ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു ൂ നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങൾക്കു ൂ ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ ൂ വമ്പിച്ച

ആദം (അ) നബിയുടെ കഥ കൃത്യ വിവരിച്ചുവല്ലോ അറിയപ്പെട്ടിടത്തോളം അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം അയക്കപ്പെട്ട സന്ദേശങ്ങളിൽ ഒന്നാകത്ത ആരു നൂഹ് (അ) നബിയായെന്നു ബാബിലോണു [*] യിലായിരുന്നു ഉണ്ടാക്കുകയും, പിന്നീട് അവയെ ആരാധിച്ചു വരുകയും, അങ്ങിനെ വിഗ്രഹാരാധന നടപ്പിലാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്ത ഒന്നാകത്ത സമുദായം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായമായിരുന്നു. (കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കു സൂറത്തു നൂഹ് കാര്യം ഒരു സമുദായത്തെ താഹിദിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ചരിത്രമാണ് ആ പ്രവാചകവരുന്നതുള്ളത്. (28:14) അതുകൊണ്ടല്ലോ തന്നെയാണു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി നബിമാരുടെ കാരണവർ-അഥവാ ഗുരുവര്യൻ (شيخ الأنبياء) എന്നു പറയപ്പെടുന്നതും. ആ നിബ ചരിത്രത്തിന്റെ സംക്ഷിപ്ത രൂപമാണു അല്ലാഹു ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നത്.

60. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ പ്രത്യക്ഷമായ വഴിപിഴവിലായി കാണുന്നു.'

٦٠- قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ
إِنَّا لَنَرُكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

61. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: എന്റെ ജനങ്ങളെ, എന്നിക്കു ഒരു വഴിപിഴവും (തന്നെ) ഇല്ല; എങ്കിലും, ഞാൻ ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിലായിനിന്നുള്ള ഒരു സൂതൽ [ദൂതൻ] ആകുന്നു.

٦١- قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالٌ
وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

62. 'എന്റെ രബ്ബിന്റെ 'രീസാലത്തു' [ദൗത്യം] കളെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എത്തിച്ചു തരുകയാണ്; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഗുണം കരംക്ഷിക്കുക (അഥവാ ഉപദേശം നൽകുക)യും ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞു കൂടാത്തതു (പലതും), അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും ഞാൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

٦٢- أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي
وَأَنْصَحُ لَكُمْ
وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

63. 'നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളിൽ പെട്ട ഒരു പുരുഷൻ മുഖേന നിങ്ങളുടെ രബ്ബിൽ നിന്ന് ഒരു ഉൽബോധനം വന്നതിനാൽ നിങ്ങൾ അത്ഭുതപ്പെടുകയും ചെയ്തുവോ? ! (അതെ), അവൻ [ആ പുരുഷൻ] നിങ്ങളെ താക്കീതു ചെയ്വാൻ വേണ്ടിയും, നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും, നിങ്ങൾ കരുണ ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യാമല്ലോ.'

٦٣- أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ
ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ
عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ
وَلِتَذْكُرُوا لِلْعَذَابِ تَزْحُمُونَ

60. 'പ്രധാനികൾ (പ്രമാണികൾ) പറഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽനിന്നു നി നിശ്ചയമായും നാം, ഞങ്ങൾ നിന്നെ നാം (ഞങ്ങൾ) കാണുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു പലതും വഴിപിഴവിൽ, ദൂർമാർഗ്ഗത്തിൽ വ്യക്തമായ. 61. 'പ്ര അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എന്റെ ജനങ്ങളെ എന്നിക്കില്ല, എന്നിലില്ല പലതും ഒരു വഴിപിഴവും (ദൂർമാർഗ്ഗവും) എങ്കിലും ഞാൻ പലതും ഒരു സൂതലാണു, ദൂതനാണു പലതും രക്ഷിതാവിലായി(രബ്ബി) കൽനിന്നു ലോകരുടെ. 62. 'പ്ര ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എത്തിക്കുന്നു, പ്രബോധനം നൽകുന്നു ദൗത്യങ്ങളെ എന്റെ രബ്ബിന്റെ ഞാൻ ഗുണം കരംക്ഷിക്കുക (ഉപദേശിക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു നി നിങ്ങൾക്കു, നിങ്ങളോടു ഞാനറിയുകയും (എന്നിക്കറിയുകയും) ചെയ്യാം. 63. അല്ലാഹുവിൽനിന്നു നിങ്ങൾ(ക്കു) അറിയാത്തതു. 63. നിങ്ങൾ അത്ഭുത (ആശ്ചര്യ)പ്പെടുകയും ചെയ്തുവോ നിങ്ങൾക്കുവന്നതിനാൽ, വന്നതിനു ഉൽബോധനം,

* ഒന്നാം വാല്യത്തിൽ കൊടുത്ത പട്ടം 6 നോക്കുക.

63. എന്നാൽ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുളളവരെയും കപ്പലിൽ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി; നമ്മുടെ ദൂതന്മാരുടെ വ്യാജമാക്കിയവരെ നാം മൂ (ക്കി നശിപ്പി) ക്കുകയും ചെയ്തു.

٦٣- فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ
وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِ
وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

നിശ്ചയമായും, അവർ അന്ധരായ ഒരു ജനത്തായിരുന്നു

إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ

പ്രസ്താവന, സ്തരണ, ഉദ്ദേശം. 63. നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട ഒരു പുരുഷനിലായി (പുരുഷൻ മുമ്പെ) നിങ്ങളിൽനിന്നു അവൻ നിങ്ങളെ താക്കീതു (മുന്നറിയിപ്പു) ചെയ്തവൻ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുവാനും നിങ്ങളാകുകയും ചെയ്യാമല്ലോ, ആകുവാനും നിങ്ങൾ കരുണ ചെയ്യപ്പെടും. 64. എന്നാൽ (എന്നിട്ടു) അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുളളവരെയും കപ്പലിൽ നാം മൂക്കുക (മൂക്കി നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു) വ്യാജമാക്കിയവരെ നമ്മുടെ ദൂതന്മാർ (ലക്ഷ്യ)ങ്ങളെ നിശ്ചയമായും അവരായിരുന്നു നമ്മുടെ ഒരു ജനത അന്ധരായ

വ്യക്തമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്നിട്ടും പരമാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ഉൾക്കൊള്ളിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നു അവർ. അതാണവർ മൂക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ കരണമായിത്തീർന്നതെന്നു സാരം. അവരുടെ ബാഹ്യമായ കാര്യം നശിച്ചിരുന്നുവെന്നല്ല, ഹൃദയങ്ങളുടെ ഉൾക്കൊള്ളിക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നുവെന്നാണ് ഉദ്ദേശം. (لَا يَأْتِي الْإِنْسَانَ بِالْقَفْأِ وَلَكِنْ مِمَّنْ الْقَوْمِ .. الْحَجَّ)

വിഭാഗം-9

65. 'ആദ്യ' (ഗോത്രത്തി) ലേക്കു അവരുടെ സഹോദരൻ ഫുദീനെയും (നാം അയച്ചു). അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളെ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ; അവനല്ലാതെ ഒരാറാധ്യനും നിങ്ങൾക്കില്ല. എന്നിരിക്കെ, നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?'

٦٥- وَإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ فُودًا
قَالَ يُعْزِمُ عَبْدُ اللَّهِ
مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ
أَلَا تَتَّقُونَ

66. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നു അവിശ്വസിച്ചവരായ പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, നിന്നെ ഞങ്ങൾ ഒരു (വമ്പിച്ച) ഭോഷത്തത്തിലായി കാണുന്നു; നിശ്ചയമായും, നിന്നെ ഞങ്ങൾ വ്യാജം പറയുന്നവരിൽ പെട്ടവനാണെന്നു വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.'

٦٦- قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ
إِنَّا لَنَرُكَ فِي سَفَاهَةٍ
وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِيِّينَ

65. ആദിലേക്കും അവരുടെ സഹോദരനെ ഫുദീനെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എന്റെ ജനങ്ങളെ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ നിങ്ങൾക്കില്ല മറ്റൊരു ആരാധ്യനും. അവനല്ലാതെ അപ്പോൾ (അതിനാൽ) ഇല്ല. ആയിക്കൂടെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കും. 66. പ്രധാനികൾ (പ്രമുഖ സംഘം) പറഞ്ഞു അവിശ്വസിച്ചവരായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നു നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ കാണുന്നു ഒരു (തരം) വിഡ്ഢിത്തത്തിൽ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വ്യാജം (കളവു-കള്ളം) പറയുന്നവരിൽ പെട്ടവനായി

സത്യനിഷേധികളിൽ സാധാരണക്കാരും ഉണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും നിഷേധത്തിലും, എതിർപ്പിലും പ്രധാന പങ്കു വഹിക്കുന്നവർ അവരിലുള്ള പ്രമാണികളും നേതാക്കളുമായിരിക്കുമല്ലോ. ജനങ്ങളുടെ ജീഹ്വയും അവരായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണു പ്രവാചകൻമാരെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അവരുടെ മറുപടികൾ ഉദ്യമിക്കുമ്പോൾ തീക്കുപ്പോഴും **لَا يَلِيكَ** (അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു) എന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നത്. 'പ്രധാനികൾ, നേതാക്കൾ, പ്രമാണികൾ, പ്രധാനസംഘം, കൂട്ടം' എന്നൊക്കെയാണു **يَا** (മലമ്) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. ഇവിടെ ഹൂദ'(അ) നബിയെ 'അവരുടെ സഹോദരൻ' (**أَخَاهُ**) എന്ന വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം 'ആദ്യ ഗോത്രത്തിൽപെട്ട' ഒരു അംഗമായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാകുന്നു. വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ വേറെയും ചില നബിമാരെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ 'അവരുടെ സഹോദരൻ' എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. അവരും അതതു ജനതയിലെ പ്രധാന ഗോത്രങ്ങളിൽ പെട്ട അംഗങ്ങളായിരുന്നു വെന്നുകരുതാം. **أَفِ اعْلَم**

67. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, എന്നിക്ക ഒരു മോഷത്തവുമില്ല. എങ്കിലും ഞാൻ, ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു റസൂൽ [ദൂതൻ] ആകുന്നു.

٧٤- قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ

68. 'എന്റെ റബ്ബിന്റെ 'രിസാലത്തു' [ഭൗത്യം] കളെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എത്തിച്ചു തരുകയാണു. ഞാൻ, നിങ്ങൾക്കു വിശ്വസ്തനായ ഒരു ഗുണകാംക്ഷി (അഥവാ ഉപദേശി)യുമാകുന്നു.

٧٥- أَلَيْسَ لَكُم مِّن رَّبِّي رَسُولٌ وَأَنَا لَكُمْ نَاصِرٌ أَمِينٌ

69. 'നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഒരു പുരുഷൻ മുഖേന അവൻ നിങ്ങളെ താക്കീതു ചെയ്യാൻ വേണ്ടി-നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നു ഒരു ഉൽബോധനം നിങ്ങൾക്കു വന്നതിനാൽ നിങ്ങൾ അൽഭുതപ്പെടുകയും ചെയ്തുവോ? നൂഹിന്റെ ജനതക്കു ശേഷം, നിങ്ങളെ അവൻ പിൻഗാമികളാക്കിയിട്ടുള്ളതു നിങ്ങൾ ഓർത്തു നോക്കുവിൻ. സൃഷ്ടികളിൽ അവൻ നിങ്ങൾക്കു വികാസം [പൊക്കവും ശക്തിയും] വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ നിങ്ങൾ ഓർക്കുവിൻ-നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിച്ചേക്കാം'

٧٦- أَوْ عَجِبْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُ الْوَإِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ

67. **لَا يَلِيكَ** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എന്റെ ജനങ്ങളേ **يَا** എന്നിക്കു (എന്നിൽ) ഇല്ല **سَفَاهَةٌ** ഒരു മോഷത്തവും, വിഡ്ഢിത്തം **لَكِنِّي رَسُولٌ** എങ്കിലും ഞാൻ **رَسُولٌ** ഒരു ദൂതനാണു **مِّن رَّبِّ** രക്ഷിതാവിൽനിന്നു **لَا يَلِيكَ** ലോകരുടെ 68. **لَيْسَ** നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ എത്തിച്ചു തന്ന **رَسُولٌ** ഭൗത്യങ്ങളെ **يَا** എന്റെ റബ്ബിന്റെ **يَا** ഞാൻ, ഞാനാകട്ടെ **يَا** നിങ്ങൾക്കു **يَا** ഗുണകാംക്ഷിയാണു, ഉപദേശകനാകുന്നു **يَا** വിശ്വസ്തനായ 69. **أَلَيْسَ** നിങ്ങൾ ആശ്ചര്യ (അൽഭുത)പ്പെടുകയും ചെയ്തുവോ **أَلَيْسَ** നിങ്ങൾക്കു വന്നതിനാൽ **يَا** ഉൽബോധനം, ഒരു സ്ഥരണ **يَا** നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽനിന്നും **يَا** ഒരു പുരുഷനിലായി (പുരുഷൻ മുഖേന) **يَا** നിങ്ങളിൽപെട്ട **يَا** നിങ്ങളെ അവൻ (അദ്ദേഹം) താക്കീതു ചെയ്യാൻ വേണ്ടി **يَا** ഓർക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ **يَا** അവൻ നിങ്ങളെ ആക്കിയിട്ടു നെ **يَا** പിൻഗാമികൾ **يَا** ശേഷം, ശേഷമായി **يَا** നൂഹിന്റെ ജനതയുടെ **يَا** അവൻ നിങ്ങൾക്കു വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു **يَا** സൃഷ്ടിപ്പിൽ, സൃഷ്ടികളിൽ **يَا** വികാസം, വലുപ്പം, പൊക്കം, വിരിവു, ശക്തി **يَا** അപ്പോൾ (അതിനാൽ) ഓർക്കുവിൻ **يَا** അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ **يَا** നിങ്ങളായേക്കാം, ആകുവാൻ **يَا** നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിക്കും

തൂഹ് (അ) തബിയുടെ ജനതക്കുശേഷം, ഒരു സമുദായമെന്ന നിലക്കു അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ച ഒരു ജനതയായി രൂപം ആവർഗ്ഗം. തൂഹ് (അ) മണിച്ചു കപ്പലിൽ ഓക്കപ്പെട്ടവരുടെ പിൻതലമുറയായി വർദ്ധിച്ചുണ്ടായവരാണ്. അത് കൊണ്ടാണവരുടെ ശേഷമുള്ള പിൻഗാമികൾ എന്ന് പറഞ്ഞത്. അറബ്ബാ ഉപഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ തെക്കേ കരപ്രദേശങ്ങളിലായി യമനിനും, ഹജാമത്താനും ഇടയിൽ അഹ്ഖാഫ് പ്രദേശമായിരുന്നു അവരുടെ വാസസ്ഥലം. [*] ആറോഗ്യം, കയ്യുഷ്, മെയ്യുഷ് ആദിയായവയിൽ മികച്ചവരും, അതികാര്യന്മാരുമായിരുന്നു ആദ്യവർഗ്ഗം. (26: 128-130; 41: 15 മൃതലായവ). ഇതൊക്കെ സൂചിപ്പിച്ചു കൊണ്ടാണ് അവൻ നിങ്ങളെ വികാസം-അഥവാ പൊക്കവും ശക്തിയും-വർദ്ധിപ്പിച്ചു തന്നെവെന്നു പറഞ്ഞത്.

70. അവർ പറഞ്ഞു: '(ഹൂദേ,) ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമായി ആരാധിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ നീ വന്നിരിക്കുകയാണോ? ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ ആരാധിച്ചുവന്നിരുന്നതിനെ ഞങ്ങൾ വിട്ടുകളയുവാനും? എന്താൽ [അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ] നീ ഞങ്ങളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു [ആ ശിക്ഷ] ഞങ്ങൾക്കു നീ കൊണ്ടുവാ-നീ സത്യവാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ!'

١- قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذْرًا مَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا قَاتِنَا بِمِثْلِكَ إِن كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ۝

70. 15 അവർ പറഞ്ഞു قَالُوا നീ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുകയാണോ لِنَعْبُدَ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുവാൻ വേണ്ടി ٢٠ അല്ലാഹുവിനെ ٢١ അവനെ ഒറ്റക്കെ (മാത്രം) ٢٢ ഞങ്ങൾ വിട്ടുകളയുവാനും ٢٣ ആരാധിച്ചു വരുന്നതിനെ ٢٤ ഞങ്ങളുടെ (നമ്മുടെ) പിതാക്കൾ ٢٥ എന്താൽനീ ഞങ്ങൾക്കു വാ ٢٦ നീ ഞങ്ങളോടു വാഗ്ദത്തം (താക്കീതു-ഭീഷണി) ചെയ്യുന്നതും കൊണ്ടു ٢٧ നീ ആകുന്നുവെങ്കിൽ ٢٨ സത്യവാൻമാരിൽ (സത്യം പറയുന്നവരിൽ) പെട്ടവൻ)

ഞങ്ങളുടെ ഈ ധീംബാരാധന ഞങ്ങൾ പുതുതായി നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കിയതൊന്നുമല്ല. പൂർവ്വികന്മാർ മുമ്പേ നടന്നു വരുന്നതാണ്. അതുവിട്ട് അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ എന്നാണു നീ പറയുന്നതെങ്കിൽ അതിനു ഞങ്ങൾ തയ്യാറല്ല. അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു ശിക്ഷ ഖറാദിക്കുകയെന്നല്ലേ നീ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നത്. എന്നാൽ, ആ ശിക്ഷ ഇങ്ങു വരട്ടെ. നീ പറയുന്നതു സത്യമാണെങ്കിൽ അതൊന്നു കാണാമല്ലോ. എന്നു അവർ അദ്ദേഹത്തെ വെല്ലുവിളിച്ചു.

71. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'തീർച്ചയായും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾ നിന്നു നിങ്ങളുടെ മേൽ ശിക്ഷയും, കോപവും (ഇതാ) സംഭവിക്കുകയായി! നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും നിർണ്ണയിച്ചു വെച്ചിട്ടുള്ള ചില പേരുകളുടെ കാര്യത്തിൽ എന്നോടു നിങ്ങൾ തർക്കം നടത്തുന്നുവോ?! യാതൊരു അധികൃത രേഖയും അവയെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ (നോക്കി) കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുവിൻ! ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം കാത്തിരിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവൻ തന്നെ.'

١- قَالَ قَدْ وَفَّعَ عَلَيْكُمْ مِنْ زَكَاةٍ رَجُسَ وَعَظَبٌ اُنْجَادُ لَوْ تَنَبَّيْ فِي السَّمَاءِ سَمِئْتُوْهَا اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ مَّا نَزَّلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ فَاَنْتَظِرُوْا اِلٰی مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِیْنَ ۝

71. 15 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു قَالُوا സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞു (സംഭവിക്കുകയായി) ٢٠ നിങ്ങളുടെ മേൽ ٢١ നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾനിന്നു ٢٢ മ്ളേപ്കത (ശിക്ഷ) ٢٣ കോപവും ٢٤ اِنْجَادُ നിങ്ങൾ എന്നോടു തർക്കം നടത്തുകയോ ٢٥ اَمْثَلُ ചില പേരുകളുടെ കാര്യത്തിൽ അവയെ നിങ്ങൾ പേരുവെച്ചിരിക്കുന്നു, അവക്കു നിങ്ങൾ നാമനിർണ്ണയം ചെയ്തു ٢٦ اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും ٢٧ اَمْثَلُ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല ٢٨ അവക്കു, അവയെപ്പറ്റി ٢٩ سُلْطٰنُ ഒരു അധികൃതരേഖയും ٣٠ اَنْتَظِرُوْا എന്നാൽ (അതിനാൽ) നിങ്ങൾ (നോക്കി) കാത്തിരിക്കുവിൻ ٣١ اِلٰی നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം ٣٢ مِنَ الْمُنْتَظِرِیْنَ (നോക്കി) കാത്തിരിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.

[*] ഒന്നാം വാല്യത്തിൽ കൊടുത്ത പട്ടം 8, 10 നോക്കുക.

നിങ്ങൾ ശാിച്ഛുതന്നെ നിൽക്കുവാനെന്നു മോവമെങ്കിൽ ഞാൻ താക്കീതുപെയ്യുന്ന ശിക്ഷ ഇതാ എത്തിക്ക ിഞ്ഞു. അതു വരുവാൻ ഏറെ താമസമൊന്നുമില്ല. ഇന്നിന്നവ ദൈവങ്ങളെന്നും, ആരാധ്യൻമാരെന്നുമൊക്കെ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാരും ചില വസ്തുക്കളെ വിളിച്ചു വന്നുവെന്നതല്ലാതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നു യാതൊരു ആധികാരികമായതെളിവു ഇല്ലാത്ത ആ ബിംബങ്ങളെപ്പറ്റിയൊന്നല്ലോ നിങ്ങൾ ഏതെന്നടു തർക്കിച്ചു. ഏന്റെനേരെ തട്ടിക്കയറിയും കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ശരി, അതിന്റെ മലിന്യത്തു എന്തായിരിക്കുമെന്നു നാം ഇരു കൂട്ടരും കാത്തിരുന്നു കാണുക.

72. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കു ടെയുള്ളവരെയും നമ്മുടെ വക കാരുന്നും കൊണ്ടു നാം രക്ഷ പ്പെടുത്തി. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയവരുടെ മുരടു നാം മുറിച്ചു കളയുകയും ചെയ്തു. അവർ സത്യ വിശ്വാസികളായിരുന്നുമില്ല.

٤٢- فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَّعْنَا ذُوبُرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ

72. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കു ടെയുള്ളവരെ യും നാം കാരുന്നും കൊണ്ടു നമ്മിൽ നിന്നുള്ള, നമ്മുടെ വക നാം മുറിക്കുകയും ചെ യ്തു നാം മുട്ടു (മുരടു) മുറിച്ചു വ്യാജമാക്കിയവരുടെ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നാം അ വരായിരുന്നതുമില്ല. വിശ്വാസികൾ.

ഹൂദ" (അ) അവരെ താക്കീതു ചെയ്തിരുന്ന ശിക്ഷ സംഭവിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും അതിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ആ ജനതയെയാകമാനം അതിൽ നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു. ഈ ശിക്ഷ എന്തായിരുന്നുവെന്നു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഏഴു രാത്രിയും ഏട്ടു പകലും നീണ്ടുനിന്ന അത്യുഗ്രമായ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റായിരുന്നു അതെന്നും, കട പുഴങ്ങി വീണ ഈന്തത്തടികളെപ്പോലെ അവരെല്ലാം വീണടിഞ്ഞുവെന്നും സൂ: അഅ"റാഫ"-ഖാ: (6, 7) യിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

വിഭാഗം-10

73. ഫമൂദ" (ഗോത്രത്തി) ലേക്കു അവരുടെ സഹോദ രൻ സ്വാലിഹിനെയും (നാം അയച്ചു). അദ്ദേഹം (അവ രോടു) പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവി നെ ആരാധിക്കവിൻ, അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനും നിങ്ങൾ കൂടു ഇല്ല.

٤٣- وَإِلَىٰ شُؤْدَ أَخَاهُمُ صَالِحًا قَالَ يَقُومِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهِ غَيْرُهُ

നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു വ്യക്തമായ തെളിവു വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതാ, അല്ലാഹുവിന്റെ (വക) ഒട്ടകം നിങ്ങൾക്കൊരു ദൃഷ്ടാന്തമായിക്കൊണ്ട്! - ആകയാൽ, അ തിനെ നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കുവിൻ—അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമിയിൽ അതു (മേഞ്ഞു) തിന്നു കൊള്ളട്ടെ; അതിനു ഒരു തിൻമയും ഉപദ്രവവും നിങ്ങൾ ബാധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. എ ന്നാൽ, (അപ്പോൾ) വേദനയേറിയ ശിക്ഷ നിങ്ങളെ പിടികൂടും.

قَدْ جَاءَ نَصْرُكُمْ بَيْتِنَا مِنْ رَبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ قَدْ رُفِعَ فِي الْأَرْضِ اللَّهُ لَا تَسْخُوهَا بَشَرًا فَاخْذُوا عَذَابَ الْيَوْمِ

74. 'ആദിനു ശേഷം നിങ്ങളെ അവൻ പിൻഗാമികളാക്കിയതും, ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്കവൻ (താമസ)സൗകര്യം നൽകിയതും നിങ്ങൾ ഓർക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. അതിലെ സമതലങ്ങളിലൂടെ നിങ്ങൾ കൊട്ടാരങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നു; മലകളെ നിങ്ങൾ വീടുകളായി വെട്ടിയുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ നിങ്ങൾ ഓർ(ത്തു നോ)ക്കുവിൻ. നാശകാരികളായിക്കൊണ്ട് ഭൂമിയിൽ തെമ്മാടിത്തം (പ്രവർത്തിക്കുകയും അരുത്*.)

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ
مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ
تَتَخَذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا
وَتَتَخِفُّونَ الْأَجْبَالَ بُيُوتًا
فَاذْكُرُوا الْآلَةَ اللَّهَ
وَلَا تَتَّخِذُوا فِي الْأَرْضِ مَفْسِدِينَ ۝

73. اَلَمْ يَجْعَلْ لَكُمْ قُرْآنًا مَذْمُومًا ۚ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം പറഞ്ഞു എന്റെ ജനങ്ങളെ ഓർക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ നിങ്ങൾക്കിപ്പോൾ ഒരു ആരാധ്യനും. അതല്ല നിങ്ങളെ നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുണ്ടു (വ്യക്തമായ) തെളിവു നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ നിന്നു ഇതാ (ഇതു) അല്ലാഹുവിന്റെ ഭക്തം (ആകുന്നു) നിങ്ങൾക്കു ഭൂമിയിൽ ഭവ്നംകാണുമായിട്ടു അതിനാൽ അതിനെ വിട്ടേക്കുവിൻ അതു തിന്നുകൊള്ളട്ടെ, തിന്നുകൊള്ളും ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അതിനെ തൊടുകയും (സ്വാധീപിക്കുകയും) അരുത് ഒരു തിൻമകൊണ്ടും (തിൻമയെ) എന്നാൽ നിങ്ങളെ പിടികൂടും ശിക്ഷ പി വേദനയേറിയ. 74. ഓർക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ നിങ്ങളെ അവൻ ആക്കിയ സന്ദർഭം (ആക്കിയതും) പിൻഗാമികൾ (പിൻതലമുറകൾ) ആദിനു ശേഷം നിങ്ങൾക്കവൻ താമസം നൽകി(സൗകര്യപ്പെടുത്തി)യതും ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നു അതിലെ സമതലങ്ങളിലൂടെ, നിരന്ന സമതലങ്ങളിൽ നിന്നു മലകളെ (കൊട്ടാരം-വൻ കെട്ടിടം)കളെ നിങ്ങൾ തുരന്നു (വെട്ടിക്കീറി-ശിർഷവേല ചെയ്തു) ണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു മലകളെ, പർവ്വതങ്ങളെ വീടുകളായി, മൂറികളായി അപ്പോൾ ഓർക്കുവിൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ തെമ്മാടിത്തം (കുഴപ്പം) പ്രവർത്തിക്കുകയും അരുത് ഭൂമിയിൽ നാശകാരികളായി, കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരായി

ആദ്യ സമുദായത്തിനുശേഷം വലിയ അഭിവൃദ്ധിയും പരിഷ്കാരവും പ്രാപിച്ച ഒരു സമൂഹമാണു മദ്ധ്യസ്ഥ ജനത. മടീനായിൽ നിന്നു സിറിയായിലേക്കുള്ള യാത്രാമാർഗ്ഗത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന 'ഹിജ്റ' ആയിരുന്നു അവരുടെ വാസ സ്ഥലം. (*) 'മോഇനു സാലീഹ്' (സാലീഹിന്റെ പട്ടണങ്ങൾ) എന്നും അതിനു പേരുണ്ട്. നിരപ്പായ സമതല പ്രദേശങ്ങളിൽ വസിച്ച കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിലും, മലമ്പ്രദേശം വെട്ടിത്തുറന്നു അവയിൽ വീടുകളുണ്ടാക്കുന്നതിലും വളരെ വിദഗ്ദ്ധരും തൽപരരായിരുന്നു അവർ. അരാഗഗാത്രന്മാരും, ശക്തന്മാരും മായിരുന്നു, മുൻ സമുദായങ്ങളെപ്പോലെ വിഗ്രഹാരാധനകളിൽ അവരും മുഴുകിപ്പോന്നു. അതുകൊണ്ട് എല്ലാ പ്രവചകന്മാരെയുംപോലെ, സാലീഹു (അ) നബി അവരെയും തൗഹീദിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർക്കു അല്ലാഹു നൽകിയ വസിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു നന്ദി ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹം ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി. തങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രത്യക്ഷ ദൃഷ്ടാന്തം കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ അവർ വെല്ലുവിളിച്ചു. (26: 154) അല്ലാഹു ഒരു ഭക്തത്തെ അവർക്കു ദൃഷ്ടാന്തമായി അയച്ചു. അതൊരു അസാധാരണ ഭക്തമായിരുന്നു. അതിനു സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ തീരെയും വെള്ളവും വേണ്ടിയിരുന്നു. അതിവർക്കൊരു ശല്യമായി. അവർക്കെതിനോടു അമർഷം തോന്നി. അതിനെ ഉപദ്രവിക്കരുതെന്നും, ഉപദ്രവിച്ചാൽ ശിക്ഷ ഇറങ്ങുമെന്നും അദ്ദേഹം അക്കീതു ചെയ്തു.

* ഒന്നാം വാല്യത്തിൽ കൊടുത്ത പട്ടം 8 നോക്കുക.

75. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിൽ നിന്നു അഹംഭാവം നടിച്ച പ്രധാനികൾ, ദുർബ്ബലരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടവരോടു- അതായതു അവരിൽ നിന്നും വിശ്വസിച്ചവരോടു-പറഞ്ഞു: 'സ്വാലിഹ് അവന്റെ റബ്ബിൽ നിന്നും (റസൂലായി) അയക്കപ്പെട്ട ഒരാളാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് (ശരിക്കും) അറിയാമോ?'

അവർ പറഞ്ഞു: '(അതെ) നിശ്ചയമായും, അദ്ദേഹം ഏതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരാകുന്നു.'

76. അഹംഭാവം നടിച്ചവർ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും ഏതൊന്നിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ ഞങ്ങൾ അവിശ്വസികളാകുന്നു.'

٧٥- قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضِعُوا لِمَنْ أَمِنَ مِنْهُمْ اَعْلَمُونَ اَنْ صَلِحًا مَّرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قَالُوا اِنَّا بِمَا اُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ

٧٦- قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا اِنَّا بِالَّذِي آمَنَّا بِهِ كَافِرُونَ

75. 'الملائكة' പ്രധാനികൾ (സംഘക്കാർ) പറഞ്ഞു അഹംഭാവം (വലുപ്പം) നടിച്ചവരായ الذين യാതൊരുവരോടു استضعفوا അവർ ദുർബ്ബലരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു انما അതായതു വിശ്വസിച്ചവരോടു هم അവരിൽനിന്നു انهم നിങ്ങൾക്കറിയാമോ انما സ്വാലിഹ് ആണെന്നു مرسل അയക്കപ്പെട്ടവൻ به അവന്റെ റബ്ബിൽനിന്നു ٧٦ അവർ പറഞ്ഞു ٧٦ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഏതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ, അദ്ദേഹം അയക്കപ്പെട്ടതിൽ به വിശ്വസിക്കുന്നവരാകുന്നു. 76. ٧٦ പറഞ്ഞു ٧٦ അഹംഭാവം (വലുപ്പം നടിച്ചവർ) ٧٦ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ الذين യാതൊന്നിൽ, യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി به നിങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു, നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ച به അവിശ്വസികളാകുന്നു.

[പ്രവാചകന്മാർ പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ഭൗത്യ സന്ദേശങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ട് വരുന്നത് സ്വാഭാവികമായും സാധ്യങ്ങളും ദുർബ്ബല വിചാഗക്കാരായവരികൾ. പ്രമാണി വർഗ്ഗത്തിന്റെ അഹന്തയും ഗർവ്വംകാരണം അവർ നിഷേധത്തിനും ധിക്കാരത്തിനും മുതിരുകയായിരിക്കും പതിവ്. നൂഹ് (അ) നബിയുടെ ജനത മുതൽക്കേ കാണപ്പെടുന്ന ഒരു പതിവാണത്. 'മമൂദ് ഗോത്രത്തിലും അതാണ് സംഭവിച്ചത്. സ്വാലിഹ് (അ) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ച ആ സാധുക്കളെ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ട് നിഷേധികളായ ആ അഹങ്കാരികൾ ചോദിക്കുകയാണ്: 'താൻ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണെന്നു സ്വാലിഹ് പറയുന്നത് ശരിയാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് യഥാർത്ഥത്തിൽ ബോധ്യമാണോ? അവർ അവരുടെ നില വ്യക്തമാക്കി. അദ്ദേഹം റസൂലാണെന്ന് മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹം പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നതെല്ലാം സത്യമാണെന്നും, തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെന്നും അവർ തരപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. വിണ്ടു വിചാരവും സത്യമന്വേഷണവും ഗർവിഷ്ഠന്മാരുടെ സ്വാഭാവമല്ലാല്ലോ. കുറേ കൂടി ധിക്കാരസ്വഭാവത്തിൽ അവർ അവരുടെ നിലപാട് വ്യക്തമാക്കി: നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന ആ വിഷയങ്ങളത്രയും ഞങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നു-അതിൽ സത്യമുണ്ടോ ഇല്ലെ എന്ന പരിശോധിക്കുവാൻ പോലും ഞങ്ങൾ തയ്യാറില്ല-എന്ന്'.

77. അങ്ങനെ, (ആ) ഒട്ടകത്തെ അവർ അറുകൊല ചെയ്തു; തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ കൽപനയെ അവർ ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു.

അവർ പറയുകയും ചെയ്തു: 'സ്വാലിഹേ, നീ ഞങ്ങളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ [ആ ശിക്ഷയെ] ഞങ്ങൾക്കു നീ കൊണ്ടു വാ; നീ (റസൂലായി) അയക്കപ്പെട്ടവരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ! [അതൊന്നു കാണാമല്ലോ!]'

٧٧- فَعَقَرُوا وَالْقَاقَةَ وَاعْتَوَاعَنْ اَمْرًا يَجْرِمُ

وَقَالُوا يٰصَلِحُ اتِّتَيْنَا بِمَا تَعِدُنَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ

78. അപ്പോൾ അവരെ കഠിന കമ്പനം പിടികൂടി. അങ്ങനെ, അവർ അവരുടെ വാസ സ്ഥലത്തിൽ (കാലത്തു) കമിഴ്ന്നു വീണവരായിത്തീർന്നു.

٤٨- فَأَخَذَ اللَّهُمُ الرِّجْفَةَ

فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جُثَيِّينَ ۝

79. എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം അവരിൽ നിന്നു വിട്ടുകാറി; അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, തീർച്ചയായും, ഞാൻ എന്റെ റബ്ബിന്റെ ദൗത്യം നിങ്ങൾക്കു എത്തിച്ചു തരുകയും, നിങ്ങൾക്കു ഗുണം കാംക്ഷി(ച്ചു ഉപദേശി) ക്കുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി പക്ഷേ, നിങ്ങൾ ഗുണകാംക്ഷികളെ [ഉപദേഷ്ടാക്കളെ] ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല!'

٤٩- فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰ قَوْمِ

لَقَدْ أَرْسَلْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّي

وَتَوَحَّشْتُ لَكُمْ

وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ التَّصْحِيحِينَ ۝

77. അങ്ങനെ അവർ അറുകൊല ചെയ്തു, വെട്ടിക്കൊന്നു, കൂത്തി അറുത്തു 48 (ആ) ഒട്ടകത്തെ 49 അവർ ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു 50 കൽപനയെ 51 അങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ 52 അവർ പറയുകയും ചെയ്തു 53 സ്വാലിഹ് 54 നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു 55 നിങ്ങളെപ്പറ്റി ധീമണിപ്പെടുത്തുന്നതുമായി 56 നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് സൂര്യകളിൽ (അയക്കപ്പെട്ടവരിൽ)പെട്ട(വർ) 78. 57 അപ്പോൾ (അതിനാൽ) അവരെ പിടികൂടി, അവരെ പിടിച്ചു 58 (കഠിന) കമ്പനം, പൊട്ടിത്തെറി 59 അങ്ങനെ അവർ (രാവിലെ) ആയി 60 അവരുടെ പാർപ്പിടത്തിൽ വാസ സ്ഥലത്തു 61 കമിഴ്ന്നു (അടഞ്ഞു) വീണവർ 79. 62 അപ്പോൾ അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞു (കാറി) 63 അവരിൽ നിന്നു 64 പറയുകയും ചെയ്തു 65 ഞാൻ തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്കെത്തിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ടു 66 എന്റെ റബ്ബിന്റെ ദൗത്യം 67 ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഗുണം കാംക്ഷിക്കുക (ഉപദേശം നൽകുക)യും ചെയ്തു 68 എങ്കിലും, പക്ഷേ നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല 69 ഗുണം കാംക്ഷിക്കുന്നവരെ, ഉപദേശികളെ

അവരിലുള്ള കഠിന ധിക്കരിക്കലായ സെത്ത് പേർ ഗുസ്താലോചന നടത്തി. (27: 48) ഒട്ടകത്തെ ചിലർ കൊല ചെയ്തു. നീ ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്ന ആ ശിക്ഷ ഇങ്ങോട്ട് കൊണ്ട് വാ എന്ന് സ്വാലിഹ് (അ) നെ അധർ ചെല്ലു വിളിക്കുകയും ചെയ്തു. മൂന്ന് ദിവസം വരെ മാത്രമേ എന്നി നിങ്ങൾക്ക് ജീവിച്ചു ജീവിക്കുന്നു. അപ്പോഴേക്കും ശിക്ഷ ഇറങ്ങുമെന്നും അദ്ദേഹം അറിയിച്ചു. (11: 65) അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് പോലെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. കാലത്ത് പെട്ടന്ന് അതിഭയങ്കരമായ ഘോരഗബ്ഘവും പൊട്ടിത്തെറിയും ഉണ്ടായി. എല്ലാവരും അവരുടെ വാസ സ്ഥലങ്ങളിൽ തന്നെ മറിഞ്ഞു വീണു ചത്തൊടുങ്ങി. സ്വാലിഹ് (അ) നസ്രിയയും, സത്യവിശ്വാസികളെയും അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തി എന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ചത്തൊടുങ്ങിയ ആ ജനതയെ നോക്കി അതിയായ സങ്കടത്തോടെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ വാക്കുകളാണ് 79-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. ഞാൻ നിങ്ങളെ മുമ്പോട് പോലെ ഉപദേശിച്ചു. നിങ്ങളത് ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. അത് കൊണ്ടാണ് ഈ ഗതി നിങ്ങൾക്ക് എത്തിയതെന്ന് സാരം. എത്ര മനോഹരമായൊടെയായിരിക്കും ആ പ്രവാചകവര്യൻ അതു പറഞ്ഞിരിക്കുക? ഓർത്തു നോക്കുക! തബുക്ക് യൂദ്ധ യാത്രയിൽ, നബി (സ)യും സഹാബികളും മക്കയിന്റെ വാസസ്ഥലമായ ഹിജ്റിലെ അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ കരഞ്ഞു കൊണ്ടല്ലാതെ നിങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കരുതെന്ന നബി (സ) സഹാബികളോടു പറയുകയുണ്ടായി (അ; ബു: 83)

പുത്തൻ അഭിപ്രായങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേക താൽപര്യം കാണിക്കാറുള്ള ഒരു പണ്ഡിതൻ പറയുന്നതു ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെട്ട് മരണപ്പെടാതെ ബരക്കിയായ ആളുകളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണു-മാണപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടല്ല-സ്വാലിഹു (അ) ആ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞതെന്നാണു. ഒരു സത്യദാക്കെ നശിപ്പിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിലെ എല്ലാ വ്യക്തികളും മരിച്ചൊടുങ്ങി എന്നർത്ഥമില്ലെന്നും, ചിലരെക്കൂടെ മരണപ്പെടാതെ അവശേഷിക്കാമെന്നും, അങ്ങനെ അവശേഷിച്ച ജനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടാണു സ്വാലിഹു (അ) ആ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞതെന്നും, ആ സംഭവത്തിനുശേഷം അവരെ ഉപദേശിക്കുന്ന രജാലിയിൽ നമ്പു അദ്ദേഹം വിജയിച്ചുവെന്നുമാണദ്ദേഹം പറയുന്നത്. ഒരു സത്യദായത്തിലെ ഏതാനും ആളുകൾ നശിച്ചാൽ തന്നെ ആ സത്യദായം നശി

പുവെന്ന് പറയാമെന്നുള്ളതിൽ നമുക്കും തർക്കമില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹു ഈ സൂറത്തിൽ ഉദ്യമിച്ച സംഭവങ്ങളിൽ— നൂഹ്, ഹൂദ്, സാലിഹ്, ലൂത്ത്, ശുഐബ് (അ) എന്നീ നബിമാരുടെ സമുദായങ്ങൾക്കു ബാധിച്ച ശിക്ഷകളിൽ— അങ്ങിനെ മരിക്കാതെ അവശേഷിച്ചവരുണ്ടായിരുന്നാലോ എന്നാണു നോക്കുവാനുള്ളത്. അതു ഖുർആനയോ, ഖുർ ആന്റെ വാക്കുകൾക്കു എതിരോവാത്ത ചരിത്ര യാഖകളെയോ ആസ്പദമാക്കി ആയിരിക്കുകയും വേണം. എന്നാൽ, ഇതു സംബന്ധിച്ച് ഖുർആനിലെ ചില വാക്യങ്ങൾ നോക്കുക!—

1. അവിശ്വാസികളിൽ ഒരാളെയും ബാക്കിയാക്കരുതെന്നു നൂഹ് (അ) പ്രാർത്ഥിച്ചു. (71: 26) അതിനെ ആസ്പദമാക്കി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായത്തെ ജലപ്രളയം കൊണ്ടു നശിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെയും കൂടെയുള്ളവരെ— സത്യവിശ്വാസികളെയും കപ്പലിൽ രക്ഷപ്പെടുത്തിയെന്നും, ബാക്കിയുള്ളവരെ മുക്കി നശിപ്പിച്ചുവെന്നും പറയുന്നു. (26: 119, 120) അപ്പോൾ, ആ അവിശ്വാസികളിൽ ആരെങ്കിലും നശിക്കാതെ ബാക്കിയായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കാമോ? 2. ആദ്യ വർഗ്ഗം ഉഗ്രമായ കൊടുങ്കാറ്റിനാൽ ഈന്തത്തടികൾ കണക്കെ മറിഞ്ഞു വീണുവെന്നു പറഞ്ഞ ശേഷം അവരുടെ വല്ല അവശിഷ്ടവും നീ കാണുന്നുണ്ടോ? എന്നു അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു. (69: 8) ആ കരം റ്റു ഏതൊന്നിൽ ചെന്നുവോ അതിനെയെന്നും തുരുമ്പുപോലെ ആക്കാതെ വീട്ടിയില്ല എന്നും പറയുന്നു. (51: 42) അപ്പോൾ, ചിലർ അതിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നു എങ്ങിനെ പറയും? 3. മമൂദിനെപ്പറ്റി, അവരെയും അവരുടെ ജനതയെയും മുഴുവൻ നാം തകർത്തിക്കളഞ്ഞു എന്നും (27: 51) അവർ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ അവരെ ഇടിത്തീ പിടികൂടി; എന്നിട്ടവർക്കു നിൽക്കുവാൻ പോലും കഴിഞ്ഞില്ല എന്നും (51: 45) പറയുന്നു. 4. ലൂത്ത് (അ) നബിയുടെ ജനതയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ, അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയക്കാരും രാത്രി കടന്നുപോകേണമെന്നും, രാവിലെക്കു ആ ജനതയുടെ മുറടു മുറിച്ചു കളയുമെന്നും, (15: 65, 66) അദ്ദേഹത്തെയും, ഒരു കിഴവി ഒഴിച്ചുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടുംബത്തെയും രക്ഷപ്പെടുത്തിയശേഷം ബാക്കിയുള്ളവരെ തകർത്തിക്കളഞ്ഞു എന്നും (26: 170—172) അവരുടെ രാജ്യത്തെ അടിമേലായി മറിച്ചു എന്നും (15: 74; 11: 82) പറയുന്നു. താഴെ 83, 84 വചനങ്ങളും നോക്കുക. 5. ശുഐബ് (അ) നബിയുടെ ജനതയെപ്പറ്റി അവർക്കു കഠിന കന്ധനം പിടിപെട്ടു. അവർ അവരുടെ വാസസ്ഥലത്തു കമിഴ്ന്നു വീണു—അവിടെ അവർ നിവസിച്ചിട്ടില്ലാത്തതായിരുന്നതായി എന്നിങ്ങിനെ താഴെ 91, 92 വചനങ്ങളിലും കാണാം.

ഇതെല്ലാം മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ടു ആ സമുദായങ്ങളിൽ ചിലരെല്ലാം ശിക്ഷയിൽ മരണമടയാതെ ബാക്കിയായിത്തീർന്നുവെന്നും, അക്കൂട്ടത്തിൽ സാലിഹ് (അ) നബിയുടെ ജനതക്കു ബാധിച്ച ശിക്ഷയിൽ മറിഞ്ഞു രക്ഷപ്പെട്ടിരുന്ന ചില അവിശ്വാസികളോടാണ് അദ്ദേഹം ആ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞതെന്നും പറയുവാൻ സാധിക്കുമോ? കൂടാതെ, ഇങ്ങിനെയുള്ള പൊതുശിക്ഷകളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ അതതു സമുദായത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകനെയും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരെയും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി എന്നും അല്ലാഹു പലപ്പോഴും എടുത്തു പറയാറുണ്ടു. അവരെപ്പോലെ ചില അവിശ്വാസികളും കൂടി ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതെ രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ പ്രസ്താവനയുടെ ആവശ്യമെന്താണ്? ആലോചിച്ചു നോക്കുക! എന്നാൽ, മമൂദ് ഗോത്രത്തിലെ അബൂ റുഗാൽ (رُحَيْل) എന്ന പേരായ ഒരാൾ അവർക്കു ശിക്ഷ ബാധിച്ച അന്നു മക്കാ ഹറമിലായിരുന്നതുകൊണ്ടു ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെട്ടിരുന്നില്ല എന്നു അഹമദ് (റ) മുതലായവർ ഉദ്യമിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അതേ ഹദീസിൽത്തന്നെ, അയാൾ ഹറമിൽനിന്നു പുറത്തു പോയതോടെ അയാൾക്കും ശിക്ഷ ബാധിച്ചു മരണമടഞ്ഞുവെന്നും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് താനും. പൊതുശിക്ഷ നിമിത്തം ഒരു സമുദായത്തിലെ അവിശ്വാസികൾ നശിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അവരിൽ ആരു അതിൽ ബാക്കിയാകാറില്ലെന്നാണു ഈ ഹദീസും മനസ്സിലാക്കിത്തരുന്നതു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഇത്തരം പൊതു ശിക്ഷകളിൽ പ്രവാചകന്മാരും സത്യവിശ്വാസികളുമല്ലാതെ—അവിശ്വാസികളിൽപെട്ടവർ—രക്ഷപ്പെട്ടേക്കാമെന്നു പറയുന്നതു പ്രമാണത്തിനു മാത്രമല്ല, യുക്തിക്കും നിരക്കാത്തതാകുന്നു.

വസന്തവത്തിൽ, ബദർ യുദ്ധത്തിൽ വധിക്കപ്പെട്ട ശത്രുത്തലവന്മാരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു നബി(സ) പറയുകയുണ്ടായതു പോലെയുള്ള ചില വാക്കുകളാണ് സാലിഹ് (അ) നബിയും മരണമടഞ്ഞു കിടക്കുന്ന തന്റെ സമുദായത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചു പറഞ്ഞ ഈ വാക്കുകൾ. ബദറിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവരുടെ ശവങ്ങൾ ഇട്ടുമുടപ്പെട്ട പൊട്ടിക്കിണറിനടുത്തു ചെന്ന അബൂജഹൽ മുതലായ ഖുറൈശി തലവന്മാരുടെ പേരെടുത്തു വീളിച്ചുകൊണ്ടു നബി(സ) ചോദിച്ചു: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് ഞങ്ങളോടു ചെയ്ത വാഗ്ദത്തം ഞങ്ങൾ യഥാർത്ഥമായി കണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങളോട് ചെയ്ത വാഗ്ദത്തം നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥമായി കണ്ടുവോ?' (...فما كنا نرى ما كنا نرى) ഈ അവസരത്തിൽ ഉമർ (റ) ചോദിച്ചു: 'ഈ ജീവനില്ലാത്ത ശരീരങ്ങളോടു എന്തിനാണു സംസാരിക്കുന്നതു?' നബി(സ)യുടെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: 'ഞാൻ ഈ പറയുന്നതു അവരെക്കൊന്നും കേൾക്കുന്നവരല്ലനിങ്ങൾ' (ബു:മു.) അല്ലാഹു പറഞ്ഞതെല്ലാം സത്യമാണെന്ന് അവർ ഇപ്പോൾ അനുഭവത്തിൽ കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു അതിന്റെ പരഞ്ഞതെല്ലാം സത്യമാണെന്ന് അവർ ഇപ്പോൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നാണു നബി(സ) പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. സത്യത ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെക്കൊന്നും അവർക്കറിയാം എന്നാണു നബി(സ) പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

മക്കുട് സമുദായത്തിനു ബാധിച്ച ശിക്ഷയെപ്പറ്റി ഇവിടെ **الرجل** (കാമ കമ്പനം) എന്നും, 11:67ൽ **سبي** (പോരാ ശബ്ദം) എന്നും, 51: 44 ൽ **سبي** (ഇടിത്ത) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, ഇതെല്ലാം ചേർന്നുള്ള അത്യുഗ്രമായ ഒരു കഹാ സംഭവമായിരുന്നു അതെന്നു ഞാൻതന്നിൽ മനസ്സിലാക്കാം. **والأعلم**

80. ലൂത്ത്വിനെയും (നാം അയച്ചു): അദ്ദേഹം തന്റെ ജനതയോടു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): നിങ്ങൾ (ഇതു) നീചവൃത്തിക്കു ചെല്ലുകയോ? ലോകരിൽ ഒരാളും തന്നെ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പു ഇതു ചെയ്തിട്ടില്ല!

٨- وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ
اتَّاتُونِ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ
أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ

81. നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളെ കൂടാതെ [സ്ത്രീകളെ വിട്ടെച്ച] കാമവികാരത്താൽ പുരുഷന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നല്ലോ! പക്ഷേ, (അത്രയുമല്ല) നിങ്ങൾ അതിനു കവിഞ്ഞ ഒരു ജനതയാകുന്നു.*

٨- إِنَّا كُنَّا نَتَّاتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ
دُونِ النِّسَاءِ ۚ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ

80. **الرجل** ലൂത്ത്വിനെയും **سبي** അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം **والأعلم** തന്റെ ജനതയോടു പറ്റി നിങ്ങൾ ചെല്ലുന്നുവോ, ചെല്ലുകയോ **سبي** നീചവൃത്തിക്കു **سبي** നിങ്ങളെ മുന്നേകുന്നിട്ടില്ല, നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് ചെയ്തിട്ടില്ല **سبي** അതുകൊണ്ടു, അതിനെ **سبي** ഒരാളും തന്നെ **سبي** ലോകരിൽനിന്നു 81. **سبي** നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ ചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു **الرجل** പുരുഷന്മാരുടെ അടുക്കൽ **سبي** കാമവികാരത്താൽ, ഇപ്ഫക്കായി **سبي** സ്ത്രീകളെ കൂടാതെ, സ്ത്രീകളെ വിട്ട് **سبي** പക്ഷേ (എന്നാൽ, എങ്കിലും) നിങ്ങൾ **سبي** ഒരു ജനതയാണു **سبي** അതിനുകവിഞ്ഞവരായ

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ സഹോദരപുത്രനും, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ച അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ഹിജ്രപോന്ന മഹവുമാണ് ലൂത്ത് (അ) നബി. പിന്നീടു ഫലസ്തീന്റെ അടുത്തുള്ള ബഹ്"ർലൂത്ത് (**سبي**) എന്നും മറ്റും പറയപ്പെടുന്ന ചാവു കടലിനടുത്തുള്ള സമുദ്രം (സോദോം) പ്രദേശത്തേക്കു അദ്ദേഹം റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. [*] ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ ചരിത്രവ്യക്തിത്വം ബന്ധപ്പെട്ടതാണു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രം. അതുകൊണ്ട് ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ സംഭവങ്ങളെ തുടർന്നാണു ഖുർആനിൽ സാധാരണ ലൂത്ത് (അ) ന്റെ സംഭവം വിവരിക്കാറുള്ളത്. ഇവിടെ അങ്ങിനെയല്ല. ധനു സ്വതന്ത്ര സംഭവമെന്നാണു വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ സന്ദേശങ്ങളെ ധിക്കരിച്ചതു മൂലം പല രാജ്യങ്ങളും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു 4-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ഒരു വിശദീകരണമെന്നാണിത്. ഇവിടെ ഈ സംഭവങ്ങളൊക്കെ വിവരിക്കപ്പെടുന്നത്. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയെ സംബന്ധിച്ചുകേൾക്കും, അദ്ദേഹത്തെ എതിർത്ത നിഷേധികളായ നാട്ടുകാരെ വിട്ടെച്ച് അവരിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം ഹിജ്ര പോരുകയാണുണ്ടായത്. ആ നാട്ടുകാർ ഒരു പൊതുശിക്ഷയ്ക്കു വിധേയരാകുകയുണ്ടായില്ല. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം-സയ്യിദ് ഖുത്ത്ബ് (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ സംഭവങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്താതെ ഈ സംഭവം ഇവിടെ വിവരിച്ചത്. **سبي**

മുൻ സമുദായങ്ങൾക്കിടയിൽ പതിവില്ലാത്തതും മാനുഷിക പ്രകൃതിക്കു നിരക്കാത്തതുമായ ഒരു ദുർവൃത്തി ലൂത്ത് (അ)ന്റെ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ സർവ്വത്ര പകർന്നു പിടിച്ചിരുന്നു. കാമ നിവാരണാർത്ഥം അവർ സ്ത്രീകൾക്കു പകരം പുരുഷന്മാരെയാണു സമീപിച്ചിരുന്നത്. നിന്ദ്യവും നികൃഷ്ടവുമായ ഈ നീച സമ്പ്രദായത്തെ ശുദ്ധിച്ചാണു ലൂത്ത് (അ) അവരെ ആക്ഷേപിച്ചത്. കൂടാതെ, വേറെയും പല തോന്നിയവാസങ്ങളിലും അക്ര

[*] ഈ പ്രദേശങ്ങളെയും ചാവുകടലിനെയും സംബന്ധിച്ച് സൂ: ശുഅറാഇന് ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കു നില്ക്കുന്നുമുണ്ട്.

മുഖ്യാലും ആ ജനത മുഴുകിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതെല്ലാം സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം: 'അത്രയുംല്ല, നിങ്ങൾ അതിനു കവിഞ്ഞ ഒരു ജനതയാണു' എന്നു പറഞ്ഞത്. ആ ജനത എത്രമാത്രം ദൃഢിച്ചു പോയിരുന്നുവെന്നു അവർ അദ്ദേഹത്തിനു നൽകിയ മറുപടിയിൽ നിന്നു തന്നെ ഏതാണ്ടു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

82. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളുടെ മറുപടി, അവർ (ഇങ്ങിനെ) പറഞ്ഞതല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ആയിരുന്നില്ല: ഇവരെ നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്ത് നിന്നും പുറത്താക്കുവിൻ; (കാരണം) നിശ്ചയമായും അവർ, ശുദ്ധത പാലിച്ചു വരുന്ന ഒരു (തരം) മനുഷ്യരാകുന്നു'.

٨٢- وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مَنْ قَرَّبْتَنَا إِلَهُمُ أَنْاسٌ يَبْتَغُونَ

82. ٨٢ ആയിരുന്നില്ല جواب മറുപടി, ഉത്തരം ٨٢ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളുടെ അവർ പറഞ്ഞതല്ലാതെ ٨٢ اخراجوهم അവരെ (ഇവരെ) പുറത്താക്കുവിൻ ٨٢ നിശ്ചയമായും അവർ (ഇവർ) ٨٢ اناس ചില മനുഷ്യരാകുന്നു ٨٢ يابطلون ശുദ്ധത പാലിക്കുന്ന (ശുദ്ധമായ)

ലൂത്ത് (അ) നബിയുടെ ഉപദേശത്തിനു അവരിൽ ഉണ്ടായ പ്രതികരണം ഇതായിരുന്നു. നേർക്കുനേരെയുള്ള മറുപടിയൊന്നും അവർക്കു പറയുവാനില്ല. ഇവരെക്കുറിച്ചു വലിയ ശുഭ"ധനമായ ആളുകളാണ്. നാം നമ്മുടെ നീപത്വം കൈവിടുവാനും പോകുന്നില്ല ആ സ്ഥിതിക്കു ഇരുകൂട്ടരും ഈ നാട്ടിൽ ഒത്തു പോകുവാൻ മാർഗ്ഗം കിട്ടി. അതുകൊണ്ടു ഇവരെ-ലൂത്ത് (അ)നെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരാധാരെയും-ഈ നാട്ടിൽ നിന്നു പുറത്താക്കുക, എന്നാൽ നമുക്കിവിടെ സ്വൈരമായി കഴിഞ്ഞു കൂടാമല്ലോ, എന്നിങ്ങിനെ അവർ തമ്മിൽ പറയുകയാണ് ചെയ്തത്. പരിഹാസവും ധിക്കാരവും അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അവരിൽ നിന്നു പ്രകടമായില്ല.

83. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ത്രീ [ഭാര്യ] ഒഴികെയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരാധാരെയും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി; അവൾ (രക്ഷപ്പെടാതെ) കഴിഞ്ഞുപോയവരിൽ പെട്ടവളായിത്തീർന്നു.

٨٣- فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغَابِئِينَ

84. അവരുടെ മേൽ നാം ഒരു (തരം) മഴ വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ നോക്കൂ, (ആ) കുറ്റവാളികളുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്ന്.

٨٤- وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ

83. ٨٣ എന്നിട്ടു (അങ്ങിനെ, അപ്പോൾ) അദ്ദേഹത്തെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി ٨٣ അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരാധാരെയും, കൂടുംബത്തെയും, വീട്ടുകാരെയും ٨٣ الامراة അവർത്തിന്റെ സ്ത്രീ (ഭാര്യ) ഒഴികെ ٨٣ അവളായിത്തീർന്നു ٨٣ الغائبين ശേഷിച്ചവരിൽ-കഴിഞ്ഞുപോയവരിൽ-പെട്ട(വൾ) 84. ٨٤ നാം വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു ٨٤ അവരുടെ മേൽ ٨٤ مطر ഒരു മഴ ٨٤ انظر അപ്പോൾ നോക്കൂ ٨٤ كيف എങ്ങിനെ ആയിരുന്നു (ഉണ്ടായി) എന്നു ٨٤ عاقبة കലാശം, പര്യവസാനം ٨٤ المجرمين കുറ്റവാളികളുടെ.

ആ ജനത അവരുടെ തൊന്നിയവാസവും ധിക്കാരവും കൈവിടുവാൻ മോശമില്ലെന്നു സ്വപക്ഷമായി. ആ അവസരത്തിൽ, ലൂത്ത് (അ) നബിയോടും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരാധാരോടും ഒരു രാത്രി ആ നാടു വിട്ടു പോയി കൊള്ളുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. ആരും വഴിയിൽവെച്ചു തിരിഞ്ഞുനോക്കരുതെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ, ഭാര്യ

ഇതിൽനിന്നു് ഒഴിവാണെന്നും, അവരക്കു് ശിക്ഷ ബാധിക്കുന്നതാണെന്നും, (പ്രഭാതവേളയിൽ ആ ജനത ശിക്ഷ വിധേയമാകുമെന്നും അറിയിച്ചു. (11:81) അങ്ങിനെ, ലൂത്തു് (അ) നബിയും കൂട്ടരും രക്ഷപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയായിരുന്ന ഒരു കിഴവി മാത്രം അവരൊന്നിച്ചുപോയി രക്ഷപ്പെട്ടില്ല. അവൾ ആ ജനതയുടെ പക്ഷക്കാരിയായിരുന്നു. അവൾ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അപശേഷിച്ചു ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. ഈ ജനതയ്ക്കു ബാധിച്ച ശിക്ഷയെപ്പറ്റി 'ഒരു തരം മഴ' എന്നു മാത്രമേ ഇവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. എങ്കിലും, അതു ഒരു തരം കല്ലുമഴയായിരുന്നുവെന്നും, അതിനെത്തുടർന്നു ആ രാജ്യം മുഴുവനും അടിമേലായി മറിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും (11:82ലും മറ്റും) വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം മാത്രമാണു ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. നംലു്, ശുഅാഇ്, ദോറിയത്തു്, ഹൂദു്, ഫീജ്ജ് എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാവുന്നതാണ്.

വിഭാഗം-11

85. മദ്യനിവേദക അവരുടെ[മദ്യനീകാരുടെ] സഹോദരൻ ശുഐബിനെയും (നാം അയച്ചു). അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ: അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനും നിങ്ങൾക്കില്ല.

നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു വ്യക്തമായ തെളിവു വന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അളത്തവും, തൂക്കവും (ജനങ്ങൾക്കു) പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കുവിൻ, മനുഷ്യർക്കു അവരുടെ സാധനങ്ങൾ നിങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യരുത്. ഭൂമിയെ നന്നാക്കിയതിർത്തിനു ശേഷം, നിങ്ങളിൽ കൃഷ്ണമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യരുത്.

അതു നിങ്ങൾക്കു ഉത്തമമത്രെ—നിങ്ങൾ സത്യ വിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ!

86. '(ജനങ്ങളെ) ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾ ഏല്പാ പാതകളിലും ഇരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്; അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അവനിൽ വിശ്വസിച്ചവരെ തിരിച്ചു വിട്ടുകൊണ്ടും, അതിനു വളവു (ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ) ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും (ഇരിക്കരുത്).

٨٥- وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُ شُعَيْبًا
قَالَ لِقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ

قَدْ جَاءَ زَكَّيَّتُكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
فَأَوْثَرُوا الْكَيْلَ وَالْيِزَانَ
وَلَا تَبْخُسُوا الْبَاعَ أَشْيَاءَ فَهْرٍ وَلَا تَقْبِضُوا
فِي الْأَرْضِ بَعْدَ ضَلَاٰحِهَا
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ٥

٨٦- وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ
وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُوتُهَا عَٰوَجًا

85. 85. مَدْيَنَ മദ്യനിവേദക അവരുടെ സഹോദരനെ ٥ ശുഐബിനെ ٥ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എന്റെ ജനങ്ങളേ ٥ اءا അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവിൻ ٥ നിങ്ങൾക്കില്ല ٥ ഒരു ഇലാഹും, ആരാധ്യനുംതന്നെ ٥ അവനല്ലാതെ ٥ നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുണ്ട്, തീർച്ചയായും വന്നിരിക്കുന്നു ٥ (വ്യക്തമായ)തെളിവു ٥ നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾനിന്നു ٥ അതിനാൽ നിറവേറിക്കൊടുക്കുവിൻ ٥ അളവും, അളത്തം ٥ തൂക്കവും, തൂലാസ്സും ٥ നിങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തുക (കുറക്കുക)യും ചെയ്യരുത് ٥ മനുഷ്യർക്കു അവരുടെ വസ്തു (സാധനം)ക്കളെ ٥ നിങ്ങൾ നാശം (കൃഷ്ണം) ഉണ്ടാക്കരുതു ٥ ഭൂമിയിൽ ٥ അതിനെ നന്നാക്കിയതിനുശേഷം ٥ അതു (മുകളിൽ പറഞ്ഞതു) ٥ നിങ്ങൾക്കു ഉത്തമമാകുന്നു ٥ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ ٥ വിശ്വസിക്കുന്നവർ (സത്യവിശ്വാസികൾ). 86. 86. ٥ നിങ്ങൾ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യരുതു ٥ ഏല്പാ പാത(വഴി)യിലും ٥ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ٥ തിരിച്ചു വിട്ടു(തട്ടി വിട്ടു)കൊണ്ടും ٥ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ٥ അല്ലാഹുവിന്റെ ٥ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചവരെ ٥ അതിനെതടി (അതിനുആഗ്രഹിച്ച)കൊണ്ടും ٥ വളഞ്ഞതായി(രി

നിങ്ങൾ അൽപം ആളുകളായിരുന്നിട്ട് നിങ്ങളെ അവൻ വർദ്ധിപ്പിച്ചു തന്നതു നിങ്ങൾ ഓർക്കുവിൻ. കൃഷ്ണമുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്നോക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَاذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْ
وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ

87. 'ഞാൻ യാതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ, നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരു വിഭാഗം വിശ്വസിച്ചിരിക്കുകയും, ഒരു വിഭാഗം വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലാതിരിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ, എന്നാൽ — നമുക്കിടയിൽ അല്ലാഹു വിധികർപ്പിക്കുന്നതുവരെ കഷ്ടമിക്കുവിൻ.

۞ وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا
بِالَّذِي أُرْسِلَتْ بِهِ، وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا
فَأَصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا
وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

അവൻ വിധി കർത്താക്കളിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനായുള്ളവനെത്ര.'

ക്കുവിൻ), വളവും (ഉണ്ടാകുവാൻ) وَاذْكُرُوا ഓർക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നതിനെ ۞ അൽപം (ആളുകൾ) فَكَثَّرَكُمْ എന്നിട്ട് അവൻ നിങ്ങളെ പെരുപ്പിച്ചു വർദ്ധിപ്പിച്ചു وَاظْكُرُوا നോക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ فَكَيْفَ എങ്ങനെ ആയിരുന്നുവെന്നു ۞ പര്യവസാനം, കലാശം الْمَفْسِدِينَ കൃഷ്ണക്കാരുടെ, നാശക്കാരുടെ. 87. فَكَيْفَ ആകുന്നുവെങ്കിൽ ۞ നിങ്ങളിൽ നിന്നു ഒരു വിഭാഗം ۞ അവർ വിശ്വസിച്ചു بِالَّذِي യാതൊന്നിൽ ۞ ഞാൻ അതുമായി അയക്കപ്പെട്ടു ۞ ഒരു വിഭാഗം ۞ വിശ്വസിക്കുന്നുമില്ല. (വിശ്വസിച്ചുമില്ല) فَاصْبِرُوا എന്നാൽ കഷ്ടമിക്കുക ۞ വിധിക്കുന്നതുവരെ ۞ അല്ലാഹു ۞ നമുക്കിടയിൽ ۞ അവനാകട്ടെ ۞ വിധി കർത്താക്കളിൽ ഉത്തമനാകുന്നു

അൽഅഖബ ഉൾക്കടലി [*] നും, ലൂത്ത് കടൽ എന്ന ചാവുകടലിനും ഇടയിൽ കിഴക്കുഭാഗത്തു മത്തനി (مَثْنَى) നും, പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തു സിനാ മരുഭൂമിക്കും ഇടയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പ്രദേശമായിരുന്നു മദ്യൻ [**] ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ ഒരു ഭാര്യയായിരുന്ന കെത്സാ (كَثْرَى) യിൽ ജനിച്ച മദ്യൻ (മിദ്യാൻ) എന്ന പുത്രന്റെ സന്തതികളായിരുന്നു മദ്യൻ നിവാസികളെന്നും, ഗോത്രപിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ ആ സ്ഥലം അറിയപ്പെട്ടുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ۞ മദ്യൻ കാരിലേക്കു അവരിൽ ഒരാളായ ശുഐബു (അ) നബി റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. സൂ: ഖസാസിൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം, മൂസാ (അ) ഈജിപ്തിൽ നിന്നു മദ്യനിൽ അയർത്ഥമായി ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു അജയം നൽകിയതും, മക്കളെ വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുത്തതുമായ വഴയൻ ശുഐബു (അ) നബി ആയിരുന്നുവെന്നാണു പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്. ബൈബിളിൽ ഈ വഴയന്റെ പേര് യീശോ (يِشُو) എന്നാണു കാണുന്നത്. ഇദ്ദേഹത്തിനു റെയുവേൽ (رَعِيْل) എന്ന ഒരു മറ്റുപേരും ഉണ്ടായിരുന്നുവത്രെ. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

എല്ലാ റസൂലുകളുടെയും പ്രബോധന വിപ്ലവങ്ങളിൽ പ്രഥമ പ്രധാനമായതു തൗഹീദു തന്നെ. അതോടു കൂടി, ഓരോ റസൂലിനും അവരവരുടെ സമൂഹത്തിൽ പടർന്നു പിടിച്ചിട്ടുള്ള തെറ്റായ വിശ്വാസാചാരങ്ങളെയും, ദുർന്നടപ്പുകളെയും കുറിച്ചു പ്രത്യേക ഉപദേശിക്കുകയും, ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുമായിരിക്കും. ലൂത്ത് (അ) നബിയുടെ ജനതയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ആ മൃഗീയമായ ദുർവൃത്തിയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം അവരെ ഉപദേശിച്ചതു നാം കണ്ടു. അതുപോലെ, ശുഐബു (അ) നബി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയെ തൗഹീദിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു

[*] മൂൻകാലത്തു ۞ (ഏലാത്ത) എന്നായിരുന്നു ഇതിനു പേരു പറയപ്പെട്ടിരുന്നത്

[**] ഒന്നാം വാല്യത്തിൽ കൊടുത്ത പട്ടം 4 നോക്കുക. ബൈബിളിൽ പറയുന്ന മിദ്യാനും മദ്യനും ഒന്നുതന്നെ.

തിനെത്തുടർന്നു അവരിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന ചില അഴിമതികളെപ്പറ്റി അവരെ ഗുണമോഷ്ടിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കണം, അവനല്ലാതെ മേവറെ ആരാധ്യനില്ല എന്നു പറഞ്ഞശേഷം 'നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനോട് വ്യക്തമായ തെളിവുവന്നിട്ടുണ്ട്' (لَكُمْ دَلَالَةٌ بَيِّنَةٌ) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം മറ്റു വിഷയങ്ങളിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നത്. സ്വാലിഹു (അ) നബി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതക്കു നൽകിയ ഉപദേശത്തിലും ഈ കാര്യം ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അവിടെ അതിനെത്തുടർന്ന് 'ഇതാ നിങ്ങൾക്കു ദൃഷ്ടാന്തമായി അല്ലാഹുവിന്റെ ആകെ' (إِنَّا جَاءَكُم بِآيَاتِنَا فَهَلْ يُبْذَرُ) എന്നുകൂടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ശുഐബു (അ) നബിയുടെ സത്യതയ്ക്കു ദൃഷ്ടാന്തമായി ഒരു പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തമാണും പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു താഹിദിന്റെ അനിവാര്യതയും, പ്രവാചകന്റെ സത്യതയും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന-ബുദ്'ധിപരമോ, പ്രകൃതിപരമോ ആയ-തെളിവുകളെ പൊതുവിൽ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഇവിടെ 'നിങ്ങൾക്കു തെളിവു വന്നിരിക്കുന്നു'വെന്നു പറഞ്ഞത്.

പക്ഷേ, നബി (സ) ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'ജനങ്ങൾക്കു വിശ്വസിക്കത്തക്ക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വല്ലതും നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പ്രവാചകനുമില്ല. എന്നിങ്ങ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു അല്ലാഹു എന്തിനും നൽകിയ വഹ്'യു (ഖുർആൻ) തന്നെയാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഖിയാമത്തുനേളിൽ അവരെക്കാളെല്ലാം അധികം അനുയായികൾ ഉള്ളവൻ ഞാനായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.' (ബു: മു.) ഓരോ നബിമാർക്കും സ്വന്തം ചുറ്റുപാടിനും പരിതസ്'മിതിക്കും അനുസരിച്ചു ചില പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നാണ് ഈ ഹദീസിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. അതനുസരിച്ച് ശുഐബു (അ) നബിക്കും വല്ല പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തവും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, അതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് അതു പറഞ്ഞതെന്നും വരാം. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

അനന്തരം, മദ്'യൻ നിവാസികളിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന അക്രമ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നു വിരമിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അവരെ ഉപദേശിക്കുന്നു. 1-ാമത്തെ ഉപദേശം, ജനങ്ങൾക്കു അളവും തൂക്കവും പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നും, ജനങ്ങൾക്കു അവരുടെ സാധനങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തരുതെന്നുമാകുന്നു. അളവിലും തൂക്കത്തിലും കൃത്രിമം നടത്തൽ അവരിൽ സർവ്വസാധാരണമായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം ഈ ഉപദേശം നൽകുന്നതെന്നു വ്യക്തമാണ്. ശുഐബു (അ) നബിയുടെ ഈ ഉപദേശത്തെ ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ടു ആ സമുദായം അദ്ദേഹത്തോടു നടത്തിയ തർക്കങ്ങളും, വാദക്കാരങ്ങളും സുറത്തു ഹൂദിൽ അല്ലാഹു ഉദ്യോഗിച്ചു കാണാം. അവ പരിശോധിച്ചാൽ, ആ വിഷയത്തിൽ ആ ജനത എത്രമാത്രം അതിരു കവിഞ്ഞു പോയിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. 'ഞങ്ങളുടെ ധനത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ ഇഷ്ടംപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു തടയുവാൻ നിന്റെ നമസ്കാരമാണോ നിന്നോടു കൽപിക്കുന്നത്?' എന്നുവരെ അവർ പറയുകയുണ്ടായി. (ഹൂദു 87 നോക്കുക.) മുസ്'ലിമെന്നോ അമൂസ്'ലിമെന്നോ വ്യത്യാസം കൂടാതെ ഇന്നു നമ്മുടെ നാടുകളിലെ അവസ്ഥയും എവിടേറെ ഇതു തന്നെ. ഖുർആനിലും ഹദീസിലും അതികർശനമായി വിമോശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്കു മറ്റൊരുകാരും ഈ പാതകത്തിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ് മുസ്'ലിംകൾ. എന്നിട്ടും അനുഭവം വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ, മുസ്'ലിം സമുദായത്തിൽപെട്ടവരും മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ അതിൽ മുൻപന്തിയിലുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വ്യസനം!

2-ാമത്തെ ഉപദേശം, ഭൂമിയെ നന്നാക്കിത്തീർത്തശേഷം അതിൽ കൃഷ്ടവും നാശവും ഉണ്ടാക്കരുതു എന്നത്രെ. പ്രകൃതി വ്യവസ്ഥകൾ, നീതിനായ വ്യവസ്ഥകൾ, പ്രമാണങ്ങൾ മുഖേനയുള്ള വിധിവിധിക്കുകൾ ആദിയായവ വഴി അല്ലാഹു ഭൂമിയിൽ നടപ്പാക്കിയിട്ടുള്ള സാൻമാർഗ്ഗ'ഗിക പരിധികളെ ലംഘിക്കുമാറുള്ള എല്ലാതരം നടപടികളും ഭൂമിയിൽ കൃഷ്ടമുണ്ടാക്കൽ തന്നെ. മദ്'യൻകാരെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ, വഴിപോക്കരെ അക്രമിക്കുക, പിടിച്ചുപറ്റി, ചൂങ്കും വാങ്ങൽ തുടങ്ങിയ പല അക്രമങ്ങളും അവരിലുണ്ടായിരുന്നു. പരിഷ്കൃത യുഗമാണു മോശാഷിക്കപ്പെടുന്ന ഇക്കാലത്തെ സ്ഥിതിയും അതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമല്ല. അത്തരം കൃഷ്ടങ്ങളും അക്രമങ്ങളും എണ്ണത്തിലും വണ്ണത്തിലും അധികരിച്ചുകൊണ്ടേ ഇരിക്കുകയാണ്. ശരിയായ അർത്ഥത്തിലുള്ള സൈബരജീവിതം പോലും മനുഷ്യനു അസാദ്ധ്യമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ, ഈ ഉപദേശത്തെത്തുടർന്നുകൊണ്ട് 'നിങ്ങൾ വിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ അതാണു നിങ്ങൾക്കു ഉത്തമം' (لَكُمْ دَلَالَةٌ بَيِّنَةٌ) എന്നു ശുഐബു (അ) പറഞ്ഞതു എത്രമാത്രം അർത്ഥഗർഭമാണെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക!

3-ാമതായി, വഴികളിലിരുന്നു ആളുകളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തരുതെന്നും, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ച സത്യ വിശ്വാസികളെ വഴിതെറ്റിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കരുതെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ നേരായ മാർഗ്ഗം വളവും വക്രതയുമുള്ളതായിരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കരുതെന്നും അദ്ദേഹം ഉപദേശിക്കുന്നു. വഴിപോക്കരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി അവരുടെ വസ്തുക്കൾ കൈക്കലാക്കുക, ചരക്കുകളുമായി പോകുന്നവരിൽനിന്നു ചൂങ്കും വസൂലാക്കുക, ശുഐബു (അ) നബി

യുദ്ധമായി ബന്ധപ്പെടുന്നവരെ മടക്കം ചെയ്യുക, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ കള്ളം പറയുക, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധ്യാപനങ്ങളിൽ ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടാക്കുക എന്നിങ്ങനെ പലതും അവർ ചെയ്തിരുന്നതായി ചില നിവായ ആകുമ്പോഴാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ഏറെക്കുറെ അവയെല്ലാം നബി (സ)യുടെ കാലത്തുള്ള മുശ്റിക്കുകളുടെയും ചില നോക്കുക! ഇതുപോലെയുള്ള അക്രമങ്ങളും അഴിമതികളും എണ്ണത്തിലും വണ്ണത്തിലും അധികരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കാലത്തിനൊത്തവിധം അവയുടെ സ്വഭാവത്തിൽ മാറ്റം കാണുമെന്നു മാത്രം. മറ്റൊരു വ്യത്യസ്തം കൂടി കാണാം. നബിമാരുടെ കാലത്ത് അവരിൽ വിശ്വസിച്ച സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അതിലൊന്നും പങ്കുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഇന്നാകട്ടെ, മുഹമ്മദു (സ) തിരുമേനിയിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, മുസ്ലീംകളെന്നു അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവരിൽപോലും പലരും ഇത്തരം തോന്നിയവാസങ്ങളിലും അഴിമതികളിലും പങ്കുവഹിക്കുന്നവരാണ്. അപ്പോൾ, ആയിരക്കണക്കിനു കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് ശുഈബ് (അ) മദ്യൻ നിവാസികളായ ഒരു ചെറിയ സമുദായത്തിനു നൽകിയ ഉപദേശങ്ങൾ ലോകാവസ്ഥയെ നിലനിൽക്കുന്ന വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ ഇത്ര വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞുതന്നതിന്റെ യുക്തി ഇതിൽനിന്നൊക്കെ വ്യക്തമാണ്. മുൻകഴിഞ്ഞ പ്രവാചകന്മാരുടെയും, അവരുടെ സമുദായങ്ങളുടെയും ചരിത്രം അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ വിവരിച്ചു തരുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ഖുർആൻ നിലവിലുള്ള കാലത്തോളം അതിന്റെ ആവശ്യകതയും നിലവിലുള്ളതു കൊണ്ടാണല്ലോ. അതെ, അവരുടെ കഥകളിൽ സർവ്വധി യുള്ള ആളുകൾക്കു ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാനുണ്ട്. (لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةً لِّأُولِي الْأَلْبَابِ)

മുമ്പ് നിങ്ങൾ വളരെ കുറഞ്ഞ ആളുകളെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ, ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ അല്ലാഹു പെരുപ്പിച്ചുതന്നു ഒരു ജനതയാക്കി അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു, അതിൽ നിങ്ങൾ അവനോട് നന്ദിയുള്ളവരായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. നന്ദിക്കു പകരം മേൽ പറഞ്ഞത് പോലെയുള്ള കൃഷ്ണപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാനാണു നിങ്ങൾ മുതിരുന്നതെങ്കിൽ മുമ്പ് അങ്ങിനെയുള്ളവർക്കുണ്ടായ അത് അനുഭവങ്ങൾ തന്നെയായിരിക്കും നിങ്ങൾക്കും അനുഭവപ്പെടുക. ഇത്രയൊക്കെ ഉപദേശിച്ചിട്ടും-മുമ്പ് വിശ്വസിച്ചു കഴിഞ്ഞ ചുരുക്കം ചിലർല്ലാതെ-നിങ്ങൾ സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ഭവീഷ്യത്ത് നിങ്ങൾ കണ്ടിയുകതന്നെ ചെയ്യും. ഏന്നൊക്കെയാണ് പിന്നീട് ശുഈബ് (അ) അവനോട് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. ഇതെല്ലാം അദ്ദേഹം ഓർക്കലോ, ഒരു രംഗത്ത് വെച്ചോ മാത്രം ഉപദേശിച്ചതല്ലെന്നും, പലപ്പോഴും ഉപദേശിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കമാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ, ആ സമുദായത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാൺപിടിക്കുന്ന നേതാക്കൾ അതിനു നൽകിയ മറുപടി നോക്കുക! അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

ജുസൂഃ 9

88. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നും അഹംഭാവം നടിച്ചവരായ പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും-ശുഈബ്-നീനെയും, നിന്നോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവരെയും ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്തിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾ പുറത്താക്കുക തന്നെ ചെയ്യും; അല്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ മടങ്ങി വരുക തന്നെ വേണം.

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ (അതു) വെറുക്കുന്നവരായിരുന്നാലുമോ?!

٨٨- قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِيبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ٩

88. 'يا ٨٨ പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِيبُ അഹംഭാവം നടിച്ചവരായ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നു كَارِهِينَ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ പുറത്താക്കും. يَشْعِيبُ ശുഈബ് നിന്നോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരെയും كَارِهِينَ നിന്റെയുടെ مِلَّتِنَا ഞങ്ങളുടെ രാജ്യത്തു നിന്നു مِلَّتِنَا അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മടങ്ങുക (തിരിച്ചുവരുക)തന്നെ ചെയ്യണം. لَتَعُوذُنَّ ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ (മത നടപടിയിലേക്കു) ٩ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു لَتَعُوذُنَّ ഞങ്ങളായിരുന്നാലുമോ يَشْعِيبُ വെറുക്കുന്നവർ, ത്വപ്തിപ്പെടാത്തവർ

89. 'നിങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ, നിന്നു അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയതിനു ശേഷം, ഞങ്ങൾ മടങ്ങി വരുന്ന പക്ഷം തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുകയായിരിക്കും ചെയ്യുന്നത്'.

'അതിൽ മടങ്ങിവരുകയെന്നതു ഞങ്ങൾക്കു (ഒരിക്കലും) പാടില്ലാത്തതാകുന്നു; ഞങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹു (അങ്ങിനെ) ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ. ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ് അറിവുകൊണ്ടു എല്ലാ വസ്തുവിനും വിശാലമായിരിക്കുന്നു. [എല്ലാം അവന്റെ അറിവിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.] അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഞങ്ങൾ (എല്ലാം) ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു'.

'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഞങ്ങൾക്കും, ഞങ്ങളുടെ ജനങ്ങൾക്കുമിടയിൽ യഥാർത്ഥപ്രകാരം നീ (തീരുമാനം വരുത്തി) തുറവി നൽകണേ! നീ തുറവി നൽകുന്നവരിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമനാകുന്നു'.

٨٩- قَدْ أَفْتَرْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ
بَعْدَ إِذْ نَجَّيْنَا اللَّهَ مِنْهَا

وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا
وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا

رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا
بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ

89. നിങ്ങളുടെ തീർച്ചയായും, ഞങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമച്ചു ചില അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ചില വ്യാജം ചെയ്ത ഞങ്ങൾ മടങ്ങിയവർ നിങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ, മത്തനിലേക്കു മടങ്ങും ചെയ്ത ഞങ്ങളെ അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തിയതിനു പൂ അതിൽ നിന്നു വന്നു ആകുകയില്ല (പാടില്ല) ഞങ്ങൾക്കു റബ്ബായ ഞങ്ങൾ മടങ്ങിവരൽ പൂ അതിൽ ചെയ്യാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാലല്ലാതെ പൂ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹു വിശാലമായിരിക്കുന്നു പൂ ഞങ്ങളുടെ (നമ്മുടെ) റബ്ബു എല്ലാ വസ്തുവിനും പൂ അറിവാൽ, അറിവുകൊണ്ടു ചില അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ചില ഞങ്ങൾക്കുമേലിച്ചിരിക്കുന്നു പൂ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ നീ തുറന്നു (തുറവിയായി) തരണമേ പൂ ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ നിങ്ങളുടെ ജനങ്ങൾക്കിടയിലും പൂ യഥാർത്ഥപ്രകാരം, ന്യായമനുസരിച്ചു ചില നീയാകട്ടെ തുറന്നു (തുറവിയായി) തരുന്നവരിൽ ഉത്തമനാകുന്നു

ശുഐബ് (അ) നബി അവരെ ഉപദേശിക്കുകയും സത്യത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അനട്ടിലെ പ്രമാണിവാർഗ്ഗം-അവരാരോളും പൊതു ജനങ്ങളുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നവർ-നൽകിയ മറുപടിയുടെ ആകെത്തുകയാണ് അല്ലാഹു ഉദ്യമിക്കുന്നത്: ശുഐബ്, നിന്നെയും നിന്റെ അന്യയായിക്കളയുവാക്കും ഈ നാട്ടിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ പുറത്താക്കുക, അല്ലാത്തപക്ഷം നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മത മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു തിരിച്ചു വരുക. ഈ രണ്ടിലൊന്ന് കൂടിയെങ്കിലും. അഥവാ നിങ്ങളുടെ മതം ഉപേക്ഷിച്ചു ഞങ്ങളുടെ മതം നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്തപക്ഷം നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ നാട്ടിൽ നിന്നു പുറത്താക്കുന്നതിരിക്കുകയില്ല എന്നർത്ഥം. സത്യവും, ന്യായവും കൈവശമില്ലാത്ത ഗർവ്വിഷ്ടരായ പ്രമാണിവാർഗ്ഗത്തിനു ഇതുപോലെയുള്ള ധിക്കാര വാക്കുകളും ഭീഷണികളുമല്ലാതെ മറെറന്നാണ് പറയുവാനുള്ളത്? ഈ ഭീഷണിക്കു മുമ്പിൽ പ്രവചകനും സത്യവിശ്വാസികളും മുട്ടുകുത്തുകെന്നായിരിക്കും ആ വിഡ്ഢികളുടെ വിചാരം.

അമതസ്വഭാവത്തിലല്ലെങ്കിലും ആ കണക്കുകൂട്ടലിനെ അടിയോടെ പിഴുതെറിയുന്ന മറുപടിയായിരുന്നു ശുഐബ് (അ) അങ്ങോട്ടു നൽകിയത്. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം കൈവെടിഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുകയാണല്ലോ നിങ്ങളുടെ ആവശ്യം. അതിന്നു ഞങ്ങൾ തയ്യാറല്ല, നിർബന്ധം കൊണ്ടോ ഭീഷണികൊണ്ടോ അക്കാര്യം സംഭവിക്കാനും പോകുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം, ഞങ്ങൾ ഇങ്ങുവരെ സ്വീകരിച്ചു വന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒരു കൃത്രിമമാർഗ്ഗമായിരുന്നുവെന്നാണല്ലോ. നിങ്ങളുടേതുപോലെ കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെട്ട മാർഗ്ഗമല്ല ഞങ്ങളുടേത്. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നത് ശരി. പക്ഷം, തൽക്കാലം ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മതം കൈവിടുകമെന്നു നിങ്ങൾ കരുത്തിരിക്കണം. പിന്നെ,

ഞങ്ങളെ നാട്ടിൽ നിന്ന് നീങ്ങൽ പുറത്താക്കുമെന്നുള്ള ഭീഷണിയാണ് ബാക്കിയുള്ളത്. അതിനെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾക്കു യാതൊരു ഭയമില്ല. കാരണം, അല്ലാഹു സർവ്വജ്ഞനാണ്. ഞങ്ങളുടെ സർവ്വകാര്യങ്ങളും ഞങ്ങൾ അവനിൽ അർപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിൽ വേണ്ടുന്ന നടപടി അവൻ എടുത്തു കൊള്ളും. എന്നൊക്കെയാണ് ശുഐബ് (അ) പറഞ്ഞതിലടങ്ങിയ ആശയം. അവർ ഭീഷണിക്കും അക്രമത്തിനും മുതിരുകയല്ലാതെ, സത്യാനുഷ്ഠാനത്തിനോ, വീണ്ടു വിചാ പ്രാർത്ഥിച്ചു: ഞങ്ങളുടെ രാജ്യ! ഞങ്ങൾ ഇരുകൂട്ടർക്കുമിടയിൽ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കി കാര്യം കലാശിക്കുന്നു.....!

ശുഐബ് (അ) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ആളുകൾ സ്വാഭാവികമായും ശിർക്കിന്റെ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചു വന്നവരായിരുന്നു. പ്രവാചകന്മാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പും അവർ ശിർക്കിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടാറില്ലെന്നു പൊതുവെ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നിരിക്കെ, അദ്ദേഹത്തെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു മടങ്ങിവരണമെന്നു അവിശ്വാസികളും, ഞങ്ങൾക്കു അതിലേക്കു മടങ്ങി വരുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു ശുഐബ് (അ) നബിയും പറയുമ്പോൾ, അദ്ദേഹവും മരിക്കൽ അവരുടെ ശിർക്കിന്റെ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെന്നു വരുന്നില്ലേ? എന്തെല്ലാ വല്ലാർക്കും തോന്നിയേക്കാം. പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കും മുമ്പ് പ്രവാചകന്മാർ ശിർക്കിൽ അകപ്പെടാതെ അല്ലാഹു അവരെ കാത്തുരക്ഷിക്കുമെങ്കിലും അക്കാലത്തു അവർ തങ്ങളിൽ നിന്നും ചിന്നാക്കു ഒരു മാർഗ്ഗമാണെന്നു അവരെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ കരുതി വരാറില്ല. പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ച താഹിദിന്റെ പ്രബോധനം ആരംഭിക്കുന്നതോടെയായിരിക്കും പ്രവാചകന്മാരുടെ മാർഗ്ഗവും ജനങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗവും ഒരായി ചേർന്നിടുന്നത്. അപ്പോൾ മുതൽക്കായിരിക്കും എതിർപ്പും ശത്രുതയും ആരംഭിക്കുന്നതും. അതുവരെ പ്രവാചകന്മാരെ അവർ ഒരു അന്യനായ ഗണിക്കാറില്ല. അവർക്കു പ്രത്യേകമായ ഒരു കർമ്മ പാഠ്യത്തി ആരംഭിക്കുന്നതു പ്രവാചകത്വം മുതൽക്കായിരിക്കുമല്ലോ. നബി (സ) തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ സമീപിയും അതിനെത്തന്നെയായിരുന്നു. ശിർക്കിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലോ, അക്കാലത്തോൾ, ആരും തീരുമാനിച്ച ഒരു പുതിയ മാർഗ്ഗംകൊണ്ടായി ആലോചിച്ചിരുന്നില്ല. പ്രവാചകത്വം സ്വീകരിച്ച താഹിദിന്റെ പ്രബോധനം ആരംഭിച്ചതോടെയാണ് എതിർപ്പുകൾ ഉയർന്നുവന്നതും. മാതിരി ചിന്നിപ്പുണ്ടാക്കി എന്നുള്ള ആരോപണം തുടങ്ങിയതുമല്ലാം.

90. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നു അവിശ്വസിച്ചവരായ പ്രധാനികൾ പറയുകയും ചെയ്തു: 'നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ ശുഐബിനെ പിൻപറ്റുന്ന പക്ഷം, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവർ തന്നെയായിരിക്കും.'

٩٠- وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِبِئْسَ الَّذِي تَعْبُدُ عَيْنًا إِنْ كُنَّا إِذَا خَيْرُ قَوْمٍ

90. പദ പറയുകയും ചെയ്തു ٩٠ പ്രധാനികൾ ٩٠ അവിശ്വസിച്ച ٩٠ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽനിന്നു ٩٠ നിങ്ങൾ പിൻപറ്റിയെങ്കിൽ ٩٠ ശുഐബിനെ ٩٠ എന്ന് (അപ്പോൾ) നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവർ തന്നെ

സത്യത്തിനെതിരിൽ പ്രചാരണം നടത്തുന്നവരുടെ എല്ലാ കാലത്തുമുള്ള ഒരു പ്രചാരണ മാർഗ്ഗംകൊണ്ടിട്ടും, സത്യം സ്വീകരിച്ചവരെ ഭീഷണിക്കൊണ്ടും, നിർബ്ബന്ധം കൊണ്ടും പിൻമുറകൾക്കുവെക്കി കഴിയുന്നില്ലെങ്കിൽ, പെട്ടെന്നു ഞങ്ങളെ അതിൽനിന്നു തടഞ്ഞു നിർത്തുവാൻവേണ്ടി 'അതുസ്വീകരിച്ചു പോകരുത്', സ്വീകരിച്ചാൽ പിഴച്ചുപോകും, പുരോഗതിയും മോക്ഷവും നഷ്ടപ്പെടും.' എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞുപറഞ്ഞുകൊണ്ട് 'നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം അതിലേക്കു മടങ്ങാത്തപക്ഷം ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ നാട്ടിൽനിന്നു പുറത്താക്കുമെന്ന ഭീഷണി മുഴക്കിയ വക്താക്കൾ ആ സമുദായത്തിലെ ഏറ്റവും കടുത്ത യിക്കാരികളായിരുന്നുവെന്നും, ശുഐബിനെ പിൻപറ്റിയവർ നഷ്ടക്കാരായിത്തീരുന്നെന്നു പ്രചാരണം നടത്തുന്നതിൽ അവരല്ലാത്തവർക്കും പങ്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുമാണു മനസ്സിലാക്കുന്നത്' കാരണം, ഭീഷണി മുഴക്കിയ പ്രധാനികളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവരെ ٩١ (അഹംഭാവം നടിച്ചവർ) എന്നും, ശുഐബിനെ പിൻപറ്റിയവർ നഷ്ടക്കാരാകുമെന്നു പറഞ്ഞ പ്രധാനികളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ ٩٢ (അവിശ്വസിച്ചവർ) എന്നുമാണ് അല്ലാഹു വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

91. അപ്പോൾ, അവർക്കു കഠിന കന്ധനം പിടിപെട്ടു. അങ്ങനെ, അവരുടെ വാസസ്ഥലത്തിൽ അവർ (കാലത്തു) കമിഴ്ന്നു വീണവരായി!

91- فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ ۖ وَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيًّا ۖ

92. ശുഐബിനെ വ്യാജമാക്കിയവർ- അവർ അവിടത്തിൽ നിവസിച്ചിട്ടില്ലാത്തതു പോലെ (യായി)!

92- الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا ۖ كَانُوا لَمْ يَخُنُوا فِيهَا ۖ الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا ۖ كَانُوا هُمُ الْخٰسِرِينَ ۝

(അതെ) ശുഐബിനെ വ്യാജമാക്കിയവർ-അവർ തന്നെ യായിരുന്നു നഷ്ടക്കാരർ!

91. അപ്പോൾ അവരെ പിടികൂടി, അവർക്കു പിടിപെട്ടു കഠിന കന്ധനം, കിടക്കുകയും, പ്രകമ്പനം. അങ്ങനെ അവർ (കാലത്തു) ആയി അവരുടെ വസതിയിൽ, വനത്തിൽ കമിഴ്ന്നു (മറിഞ്ഞു) വീണവർ 92. ശുഐബിനെ വ്യാജമാക്കിയവർ ശുഐബിനെ താമസിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്തപോലെ, ധന്യമായിരുന്നില്ലാത്തതായിരിപ്പോൾ അതിൽ, അവിടത്തിൽ ശുഐബിനെ വ്യാജമാക്കിയവർ അവർ തന്നെയായിരുന്നു നഷ്ടപ്പെട്ടവർ

അങ്ങനെയിടയിൽ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കിത്തന്നെ എന്നു ശുഐബു (അ) പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. ആ പ്രവർത്തിയെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഉണ്ടാക്കിയ തീരുമാനമായി ഒരു രാത്രി പെട്ടെന്നു അതിഭയങ്കരമായ ഒരു പ്രകമ്പനം! രാത്രി സുഖമായി കിടന്നുറങ്ങിയ അവർ പ്രഭാതം പുലർന്നപ്പോഴേക്കും തങ്ങളുടെ വസതികളിൽ മറിഞ്ഞു വീണു ചത്തൊടുങ്ങി. മുമ്പ് ആ നാട്ടിൽ അവരാരും താമസിപ്പിച്ചിട്ടേയില്ലെന്നു തോന്നുകയാണെന്നു കേൾക്കുകയും, നഷ്ടക്കാരായതും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ തന്നെ. ശുഐബ് (അ) നബിയും സത്യവിശ്വാസികളും നേരത്തെത്തന്നെ രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. പൊതു ശിക്ഷ വരുമ്പോൾ അതിനു മുമ്പായി പ്രവചനം നേയും അനുയായികളെയും രക്ഷപ്പെടുത്തുക അല്ലാഹുവിന്റെ പതിവാണ്ല്ലോ.

മദ്യൻകൾക്കു ബാധിച്ച ശിക്ഷയെപ്പറ്റി കഠിനമായ കന്ധനം (الرجفة) എന്നാണു ഇവിടെ പറഞ്ഞത്. സൂറ ഹൂദിൽ അതിനെപ്പറ്റി ലോകശബ്ദം (الجب) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അതിശക്തമായ ഒരു തരം പൊട്ടിത്തെറിയോ, മുകമ്പമോ ആയിരിക്കാം അതെന്നു കരുതാം. (الجب)

93. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അവരിൽനിന്നു വിട്ടുമാറി; അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, തീർച്ചയായും, എന്റെ ദാസ്യങ്ങളെ ഞാൻ നിങ്ങളോടു എത്തിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്; നിങ്ങളോടു ഞാൻ ഗുണം കാക്കുകയും [ഉപദേശം നൽകുകയും] ചെയ്തു. എന്നിരിക്കെ, അവിശ്വാസികളായ ഒരു ജനതയുടെ പേരിൽ ഞാൻ എങ്ങിനെ സങ്കടപ്പെടും? [അതിനവകാശമില്ലല്ലോ.]'

93- فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يٰ قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَتِي رِبِّيٰ وَتَصَدَّقْتُ لَكُمْ ۖ فَكَيْفَ آتَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كُفْرِينَ ۝

93. ്അങ്ങനെ അദ്ദേഹം മാറി, തിരിഞ്ഞു അവരെ വിട്ടു, അവരിൽ നിന്നു പറയുകയും ചെയ്തു എന്റെ ജനങ്ങളേ നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങളോടു എത്തിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്റെ ദാസ്യങ്ങളെ എന്റെ ദാസ്യങ്ങളെ ഞാൻ നിങ്ങളോടു ഗുണം കാക്കുകയും (ഉപദേശിക്കുകയും) ചെയ്തു അപ്പോൾ എങ്ങിനെ ഞാൻ സങ്കടപ്പെടും വ്യസനപ്പെടും എന്റെ ജനതയുടെ മേൽ അവിശ്വാസികളായ

7-സൂ: അഅ°റാഫ്: മം: 9

1120

മതമുദ്ര ഗോത്രം എന്നും ശിക്ഷയിൽപ്പെട്ട് നശിച്ചപ്പോൾ സ്വാലിഹു (അ) നബി അവരെ നോക്കി പറഞ്ഞ അമ്മി 79 ഓം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയാണു വാക്കുകൾ തന്നെയാണു മുഹമ്മദ് (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചത്തൊടുങ്ങിയ ജനതയെ നോക്കിയും പറഞ്ഞത്.

സന്ദർഭപരമായി, സകലമായ ഒരു വസ്തുത ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സ്വാലിഹു (അ) നബി പറഞ്ഞതായി 79-ാം വചനത്തിൽ കണ്ട വാക്കുകൾ അദ്ദേഹം തന്റെ മരണമടങ്ങുന്ന ജനങ്ങളെ നോക്കിപ്പറഞ്ഞതല്ലെന്നും, പൊതുശിക്ഷ ബാധിക്കുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും ചിലരെക്കൂടി അതിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാമെന്നും, അങ്ങിനെ രക്ഷപ്പെട്ടിരുന്ന ചിലരെക്കൂടി അദ്ദേഹം അതു പറഞ്ഞതെന്നുമാർക്കെ ചില ആളുകൾ പ്രസ്താവിച്ചതായി മുമ്പു പറഞ്ഞുവെല്ലാം. അതു ശരിയല്ലെന്നും നാം അവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. എന്നാൽ, അതേ കൂട്ടർ-ആ പറഞ്ഞതു മറന്നുപോയതുകൊണ്ടോ എന്തോ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ-ഈ വചനത്തിന്റെ അർത്ഥം വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഇങ്ങിനെ എഴുതുന്നു: '.... അവരുടെ അന്ത്യമായി മാത്രമല്ല, സമരകൾക്കുടി നശിച്ചുപോയി, ചുരുക്കത്തിൽ, അവിടെ അവർ തീരെ നിവസിക്കുക തന്നെ ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തപോലെയാണിരിക്കുന്നത്.' അപ്പോൾ പിന്നെ, നശിക്കാതെ ബാക്കിയാകുകയും സമരണ നില നിറുത്തുകയും ചെയ്ത ചില ആളുകളോടാണു ശുഹൈബു (അ) ഇതു പറഞ്ഞതെന്നുവെക്കുവാൻ തരമില്ലല്ലോ. സ്വാലിഹു (അ) നബിയുടെ ജനതയെക്കുറിച്ചു മാത്രം അങ്ങിനെ പറയുവാൻ ഇവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്നാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

വിഭാഗം-12

94. ഒരു രാജ്യത്തിലും (തന്നെ) ഒരു നഗ്നിയെയും നാം അയച്ചിട്ടില്ല, അതിലെ ആരാക്കാരെ ദുരിതവും, കഷ്ടപ്പാടുംകൊണ്ട് നാം പിടികൂടാതെ; അവർ താഴ്മ കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി.

٩٣- وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ
إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ
وَالظَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ○

95. പിന്നീട്, തിന്മയുടെ സ്ഥാനത്തു നാം നന്മയെ പകർമാക്കി. അങ്ങനെ, അവർ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടു; അവർ പറയുകയും ചെയ്തു; 'നമ്മുടെ പിതാക്കളെ കഷ്ടാവസ്ഥയും, സന്തോഷാവസ്ഥയും ബാധിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. [അതുപോലെ നമുക്കും ബാധിച്ചുവെന്നു മാത്രം.]' അപ്പോൾ, അവർ അറിയാത്ത വിധത്തിൽ പെട്ടന്നു അവരെ നാം പിടി (ചു ശിക്ഷി)ച്ചു.

٩٥- ثُمَّ بَدَلْنَا مَكَانَ الشَّيْئَةِ الْحَسَنَةَ
حَتَّى حَقُّوا
وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ
وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ○

94. ലാഹിരിയും അയച്ചിട്ടില്ല ഒരു രാജ്യത്തിലും ഒരു നബിയെയും. അതിനാൽ അതിന്റെ ആയുധങ്ങൾ ദുർബ്ബലമാകുന്നു. കഷ്ടപ്പാടും അധർമ്മവും വേണ്ടി, ആയുധങ്ങൾ അധർമ്മം കാരണമുള്ളതും, വിനയപ്പെടും. 95. പിന്നെ അതിനാൽ പകരമായി പക. സ്ഥാനത്തു നിൽക്കുന്നവരുടെ നന്മയെ നന്മയെ അങ്ങനെ അവർ അറിവുപ്രദിപ്പിച്ചു, അവർ വളർച്ച പ്രാപിക്കുന്നതുവരെ അവർ പറയുകയും ചെയ്തു. ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടു നമ്മുടെ (ഞങ്ങളുടെ) പിന്മാക്കളെ കഷ്ടപ്പാടും (കഷ്ടാവസ്ഥ) അധർമ്മവും (സന്തോഷാവസ്ഥയും) അപ്പോൾ നാമവരെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു) പെട്ടെന്നു അവരുകളെ, അവരായിരിക്കെ അവർ അറിയുന്നില്ല.

പ്രവാചകന്മാരെ ധിക്കരിച്ച ചില സമുദായങ്ങളുടെ ചരിത്രം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം എടുത്തു വീവരിച്ച ശേഷം, കഴിഞ്ഞുപോയ പല സമുദായങ്ങളെപ്പറ്റി പൊതുവെയുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയുണ്ടാകണം. പ്രവാചകന്മാർ

സത്യത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ എതിർപ്പും നിഷേധവും കൂടാതെ ഒരു സമുദായവും അതു സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാകാറില്ല. പക്ഷേ, അക്കാരണത്താൽ അല്ലാഹു ഒരു സമുദായത്തെയും ശിക്ഷിച്ചു നശിപ്പിക്കുക പതിവില്ല. ആദ്യം അവനിൽ വിനയവും താഴ്മയും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു അവരുടെ ദേഹങ്ങളിലോ ധനത്തിലോ വല്ല കഷ്ടപ്പാടുകളും വഴി പരീക്ഷണം നടത്തും. അതിൽ നിന്നു അവർ പാഠം പഠിക്കാത്തപ്പോൾ തൽസ്ഥാനത്തു അഭിവൃദ്ധിയും ക്ഷേമയുഗ്ഗവുണ്ടല്ല. നൽകി പരീക്ഷണം നടത്തും. ഈ അവസരത്തിൽ നന്ദിക്കുകയും നന്ദിക്കട്ടെ ധിക്കാരവുമായിരിക്കും അവരിൽ നിന്നു പ്രകടമാകുക. സുഖദുഃഖങ്ങൾ നമുക്കുമാത്രമല്ല, മുമ്പുള്ളവർക്കും ഉണ്ടാകാറുള്ളതാണ്, അതു ലോകപ്രകൃതിയാണ്, അല്ലാതെ നമുക്കു പ്രത്യേകമായുള്ളതൊന്നുമല്ല എന്നൊക്കെയായിരിക്കും അവർ പറയുക. ചുരുക്കത്തിൽ തിന്മ ബാധിച്ചാലും നന്മ ബാധിച്ചാലും അതിൽനിന്നു പാഠം പഠിക്കുകയില്ല. അങ്ങനെ, അഭിവൃദ്ധിയിലും സന്തോഷത്തിലും വിഹ്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരിക്കും ഓർക്കാപ്പറ്റത്തു അവർ പെട്ടെന്നു ശിക്ഷയെ വന്നു വേിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, വേദിക്കും, പക്ഷേ, ഫലമുണ്ടാകയില്ല എന്നൊക്കെയാണു അല്ലാഹു പഠത്തതിന്റെ സാരം. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

96. (ആ) രാജ്യക്കാർ വിശ്വസിക്കുകയും, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ, നാം അവർക്കു ആകാശത്തു നിന്നും, ഭൂമിയിൽ നിന്നും 'ബർക്കത്തുകൾ' [അനുഗ്രഹാഭി വൃദ്ധികൾ] തുറന്നു കൊടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എങ്കിലും, അവർ വ്യാജമാക്കുകയാണു ചെയ്തതു; അതിനാൽ, അവർ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചിരുന്നതു നിമിത്തം അവരെ നാം പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു).

٩٦ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم مَّا بَرَكَتْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ٥

96. നിങ്ങൾ ആയിരുന്നെങ്കിൽ അഹ്ലുൽ ഹിന്ദു (ആ) രാജ്യക്കാർ അവർ വിശ്വസിച്ചു അവർ സൂക്ഷ്മിക്കുകയും ചെയ്തു (വെങ്കിൽ) നാം തുറക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. അവർക്കു, അവരിൽ നിന്നും ഭൂമിയിൽനിന്നും എങ്കിലും അവർ വ്യാജമാക്കി അപ്പോൾ നമ്മുടെ പിടിച്ചു അവർ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു അവർ സമ്പാദിക്കും, (പ്രവർത്തിച്ചുവെക്കും).

സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി വിലക്കുകൾ സൂക്ഷിച്ചു, ജീവിക്കാത്തതു കൊണ്ട് അവർ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നത്. അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആകാശത്തു നിന്നും ഭൂമിയായ അനുഗ്രഹങ്ങളും, ഭൂമിയിൽ നിന്നു ഉപപന്നങ്ങളുടെ വർദ്ധനവു മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളും അവർക്കു സൂക്ഷിക്കു. ലഭിച്ചുകൊണ്ടു സുഖമായി കഴിയുകയായിരുന്നുവെന്നു സാരം. അല്ലാഹു പഠിപ്പിക്കുന്നു:-

97. അപ്പോൾ, തങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നവരായിരിക്കെ രാത്രി വേളയിൽ നമ്മുടെ ശിക്ഷ തങ്ങൾക്കു വരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു (മയപ്പെടാതെ) രാജ്യക്കാർ സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കുകയോ?

٩٧ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ ٥

97. നിങ്ങൾ അപ്പോൾ സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ, നിർഭയമായോ നിങ്ങൾക്കു വരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു, വന്നെത്തുന്നതു നിങ്ങൾക്കു ഗൗരവം, ശൗര്യം, ഉറക്കം, ശിക്ഷ ഇവ രണ്ടാണെങ്കിൽ, രാത്രിയിലെ ആക്രമണമായിട്ടു അവരായിരിക്കെ ഉറങ്ങുന്നവർ

98. തങ്ങൾ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ പൂർവ്വാഹ്ന [ഇളയുച്ച] വേളയിൽ തങ്ങൾക്കു നമ്മുടെ ശിക്ഷ വരുന്നതിനെയും (ഭയപ്പെടാതെ) രാജ്യക്കാർ സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണോ? !

98-أَوَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ظَهْرًا ۖ وَهُمْ يَلْعَبُونَ

99. (അതെ) അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ തന്ത്രത്തെക്കുറിച്ചു (ഭയപ്പെടാതെ) അവർ സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കുകയോ? !

99-أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ

എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ തന്ത്രത്തെക്കുറിച്ചു (ഭയപ്പെടാതെ) നഷ്ടപ്പെട്ട ഭനങ്ങളല്ലാതെ സമാധാനപ്പെട്ടിരിക്കുകയില്ല.

قُلْ يَا مَعْشَرَ الَّذِينَ آمَنُوا لَا الْقَوْمَ الْخَاسِرُونَ ۖ

98. സമാധാനപ്പെടുകയും ചെയ്തുവോ (ചെയ്യുകയാണോ) അവർക്കു വരുന്നതിനെ പറ്റി നമ്മുടെ ശിക്ഷ പൂർവ്വാഹ്നത്തിൽ, ഇളയുച്ചയ്ക്കു അവരായിരിക്കെ അവർ കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. 99. അപ്പോൾ അവർ സമാധാനപ്പെട്ടുവോ, നിർഭയരായിരിക്കയോ ചുവ് അല്ലാഹുവിന്റെ തന്ത്രത്തെ (കുറിച്ചു) എന്നാൽ സമാധാനപ്പെടുക(ഭയപ്പെടാതിരിക്ക)യില്ല ചുവ് അല്ലാഹുവിന്റെ തന്ത്രത്തെ ഭനങ്ങളല്ലാതെ നഷ്ടപ്പെട്ട, നഷ്ടക്കാരായ

അവിശ്വാസികളും മുർഷാർഗ്ഗികളുമായിരുന്ന പല രാജ്യക്കാരെയും സമുദായങ്ങളെയും അനുഭവങ്ങൾ മുമ്പു വിവരിച്ചല്ലോ. അതുപോലെത്തന്നെ ചില ശിക്ഷാ നടപടികൾ ഉണ്ടിലും, ഏതുസമയത്തും സംഭവിച്ചുകൂടായ്കയില്ലെന്ന് ഈ ഭനങ്ങളും ഓർമ്മിച്ചു കൊള്ളൂ. ആ ചരിത്ര സമ്പത്തിൽ നിന്നു പഠാ പഠിക്കാതെ-തങ്ങൾക്കൊന്നും ബാധിക്കുകയില്ലെന്നു-സമാധാനിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നപക്ഷം, അതു വരിച്ച നഷ്ടത്തിനു ഇടവരുത്തിയേക്കുമെന്ന് അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളെ അപീതു ചെയ്കയാണ്.

തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ശരിയാണെന്നും, തങ്ങൾക്കു ആദായം ഉണ്ടാ പാഴാണെല്ലെന്നും കരുതുന്നവർ മാത്രമേ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പെടാതെ നിർഭയരായിരിക്കാമുള്ളൂ. ഹസൻ ബന്ധാദി (റ) പറഞ്ഞതായി നിരവദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു വാക്യം വളരെ അർത്ഥവത്താകുന്നു: 'സത്യവിശ്വാസി സമീപവ്യക്തികൾ ചെയ്യുന്നതു ഭയപ്പാടോടും പേടിത്തോടും കൂടിയായിരിക്കും. അന്നിതവന്ധി ഹാപത്താ ചെയ്യുന്നതു ഭയപ്പാടില്ലാതെ നിർഭയനായും കൊണ്ടായിരിക്കും.'

വിഭാഗം-13

100. ഭൂമിയെ, അതിലെ (പൂർവ്വിക) ആരാക്കാരുടെ ശേഷം, അനന്തരാവകാശ മെടുക്കുന്നവർക്കു മാർഗ്ഗദർശകമായി [വ്യക്തമായി] ടൂമിപ്പല്ല? നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം നാം അവർക്കു (ആപത്തു) ബാധിപ്പിക്കുമെന്നും! നാം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു മുദ്ര വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അങ്ങനെ അവർ മേൽക്കുന്നില്ല.

100-أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَفْلَهِهَا ۚ أَن لَّوْشَاءَ أَصْنَفُهُم بِذُنُوبِهِمْ ۖ وَنُظِفَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

100. ചുവ് മാർഗ്ഗദർശകവുമെടുത്തില്ല, വ്യക്തമാകുന്നുയില്ല മുമ്പെ അനന്തരമെടുക്കുന്നവർക്ക്, അനന്തരാവകാശികളായി വരുന്ന(കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന)വർക്ക് ഭൂമിയെ അവർക്കു നാം (ആപത്തു) ബാധിപ്പിക്കും (എന്നു) ചുവ് അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം നാം മുദ്രവെക്കുകയും ചെയ്യും (ചെയ്യുന്നു) ചുവ് അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്ക്, ഹൃദയങ്ങളുടെ മേൽ നാം എന്നിട്ടവർ, അങ്ങനെ അവർ മേൽക്കുകയില്ല (മേൽക്കുന്നില്ല).

മുൻ സമുദായങ്ങളുടെ അനന്താവകാശികളും പിൻഗാമികളുമായി ഈ ഭൂമിയിൽ രംഗത്തു വന്നിട്ടുള്ളവരാണല്ലോ ഈ അവിശ്വാസികൾ. അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം അവർ ശിക്ഷിച്ചതുമുതലായവ ഇവരെയും വേണ്ടകെ കിടന്നു കിടക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും അവരുടെ ചരിത്രങ്ങളിൽ നിന്നു ഇവർക്കു വ്യക്തമായി മനസ്സിലായിട്ടില്ലാത്തതും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയാണെന്നു ഇവർ ചെയ്യുന്നത്. ഇവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു നാം മുദ്ര വെക്കുകയാണെന്നു ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങനെ സത്യമാർക്ക് മുമ്പാകെ അവർ കേൾക്കുകയും ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യാത്തവരിൽപ്പെട്ടവരാണ് എന്നു സത്യം. അല്ലാഹു ഹൃദയങ്ങൾക്കു മുദ്രവെക്കുക എന്നു പറയുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കുക. പ്രവാചകൻ മുസ്ലിം നാം വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്നു തന്നെ അതു മനസ്സിലാക്കുക.

101. ആ രാജ്യങ്ങൾ അവയുടെ വ്യത്യാസങ്ങളിൽ നിന്നു (പിലത്തൊക്കെ) നാം നിനക്കു തരുകയാണ്.

തീർച്ചയായും, അവർക്കു [ആ രാജ്യക്കാർക്കു] അവരുടെ റസൂലുകൾ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി ചെല്ലുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ, മുസ്ലി അവർ യാതൊന്നിനെ വ്യാജമാക്കിയോ അതിൽ അവർ വിശ്വസിക്കുക (വാൻ തയ്യാറാകുക)യുണ്ടായില്ല. അപ്രകാരം, അവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു മുദ്ര കുത്തുന്നു.

۱۰۱- تِلْكَ الْقُرَى
نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا
وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ
كَذَلِكَ يُطْعِمُ اللَّهُ
عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ۝

101. تِلْكَ الْقُرَى ആ രാജ്യങ്ങൾ نَقُصُّ عَلَيْكَ നിനക്കു നാം (കഥ) വിവരിച്ചു തരുന്നു مِنْ أَنْبَاءِهَا അതിന്റെ വ്യത്യാസ (വർത്തമാന)ങ്ങളിൽ നിന്നു جَاءَتْهُمْ തീർച്ചയായും അവർക്കു വന്നിട്ടുണ്ട്, ചെല്ലുകയുണ്ടായി رُسُلُهُمْ അവരുടെ റസൂലുകൾ بِالْبَيِّنَاتِ തെളിവുകളുമായി كَذَّبُوا എന്നിട്ടു അവർ (തയ്യാർ) ആയില്ല. مَا كَانُوا അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ كَذَّبُوا അവർ വ്യാജമാക്കിയതിൽ, വ്യാജമാക്കിയതുകൊണ്ട് قَبْلُ മുസ്ലി, മുസ്ലി مِنْ قَبْلُ അപ്രകാരം. كَذَلِكَ അല്ലാഹു മുദ്രവെക്കുന്നു (വെക്കും) عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ഹൃദയങ്ങൾക്കു عَلَى അവിശ്വാസികളുടെ

തെളിവുകളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ധാരാളം ലഭിച്ചിട്ടു പിന്നെയും മുൻ സമൂഹത്തിൽ മാനം വരാതെ, സത്യ നിഷേധത്തിലും, വ്യാജവാദത്തിലും ശഠിച്ചു നിന്നുകൊണ്ടു ഇരിക്കുമ്പോഴാണു വേണ്ടതെന്നും ഉള്ളിൽ പ്രവേശിക്കാത്ത വിധം അല്ലാഹു ഹൃദയങ്ങൾക്കു മുദ്ര വെക്കുന്നതെന്നു ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. كَذَّبُوا എന്ന വാക്കിന് 'അവർ മുസ്ലി വ്യാജമാക്കിയതു നിമിത്തം' എന്നും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അഥവാ അതുകൊണ്ടുവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറാകാത്തതു എന്നു അർത്ഥം.

102. അവരിൽ അധികമാരും യാതൊരു കാര്യം [കാര്യ പാലിക്കേണ്ട ബോധവും]നാം കണ്ടെത്തിയില്ല; അവരിൽ അധികമാളുകളെയും തോന്നിയവാസികളായിത്തന്നെ നാം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു.

۱۰۲- وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عِلْمٍ
وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ۝

102. وَمَا وَجَدْنَا നാം കണ്ടെത്തിയില്ല لِأَكْثَرِهِمْ അവരിൽ അധികമാരും مِنْ عِلْمٍ ഒരു കാര്യം, പ്രതിജ്ഞയും وَجَدْنَا നിശ്ചയമായും നാം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. أَكْثَرَهُمْ അവരിൽ അധികമാരെയും لَفَاسِقِينَ തോന്നിയവാസികളായി തന്നെ

അതുകൊണ്ടാണു മേൽ വിവരിച്ച രാജ്യങ്ങളിലെ ആളുകൾക്കു ആ അനുഭവങ്ങൾ നേരിട്ടതെന്നു അർത്ഥം. മനുഷ്യൻ പ്രകൃത്യാതന്നെ തന്റെ സമ്പ"ടാവിനെക്കുറിച്ചു ബോധവാനായിരിക്കുവാൻ കടമപ്പെട്ടവനാകുന്നു. പ്രവാചകന്മാരും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും മുഖേന തെളിവുകളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ലഭിക്കുന്നതോടെ ആ ബോധ്യത കൂടുതൽ ദൃഢപ്പെടുന്നു. പരീക്ഷണ ഘട്ടങ്ങൾ വരുമ്പോൾ അതു പിന്നെയും ഒന്നുകൂടി ശക്തിപ്പെടുന്നു. എന്നിട്ടൊന്നും ആ ബോധ്യത നിരവേററുവാനുള്ള ബോധവും തയ്യാറും അവർക്കുണ്ടായില്ല എന്നത്രെ 'അവർക്കു യാതൊരു കാര്യം നാം കണ്ടെത്തിയില്ല' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

ഈ സത്യനിഷേധികൾ അവരുടെ മർക്കട മൃഷ്ടിയും ധിക്കാരവും തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ അത്ഭുതത്തിനോ വ്യസനത്തിനോ ആവശ്യമില്ലെന്നും, ഇങ്ങിനെ എത്രയോ ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇതിനു മുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾ നിരന്തര പുണിക്കാട്ടിയശേഷം, നിലവിലുള്ള വേദക്കാരിൽ സ്പുലായി അയക്കപ്പെട്ട ഒരു വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നു:-

103. പിന്നീടു, അവരുടെ [മേൽ പറയപ്പെട്ടവരുടെ] ശേഷം, ഫിർഔന്റെയും, അവന്റെ പ്രധാനികളുടെയും അടുക്കലേക്കു നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി നാം മൂസായെ നിയോഗിച്ചയച്ചു. എന്നിട്ടു, അവർ അവയിൽ (വിശ്വസിക്കാതെ) അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു.

അപ്പോൾ, (ആ) കുഴപ്പം പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങനെ ആയെന്നു നോക്കുക!

104. മൂസാ പറയുകയും ചെയ്തു: 'ഫിർഔനേ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ, ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു റസൂലാകുന്നു.

105. 'അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ യഥാർത്ഥമല്ലാതെ (ഒന്നും) പറയാതിരിക്കുവാൻ അവകാശപ്പെട്ടവനാണു (ഞാൻ). നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾനിന്നും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വ്യക്തമായ തെളിവും കൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്'; ആകയാൽ, എന്റെ കൂടെ നി ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളെ അയച്ചു [വിട്ടു] തരുക.'

١٠٣- ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ قِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۖ فَظَلَمُوا بِهَا

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

١٠٤- وَقَالَ مُوسَىٰ لِفِرْعَوْنَ اِنَّ رَسُوْلًا مِّنْ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ

١٠٥- حَقِيْقٌ عَلٰٓى اَنْ لَا اَقُوْلَ عَلٰٓى اِلٰهٍ اِلَّا الْحَقُّ ۚ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنٰتٍ مِّنْ رَبِّكُمْ ۚ فَارْسِلْ مَعِيَ بَنِيْ اِسْرٰٓءِيْلَ

103. പിന്നീട് പിന്നെ നാം അയച്ചു, എഴുന്നേല്പിച്ചു (നിയോഗിച്ചു) അവരുടെ ശേഷം. അവരുടെ മുമ്പു മൂസായെ പ്രിയ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി അയച്ചു ഫിർഔന്റെ അടുത്തേക്കു ചില. അവന്റെ സംഘക്കാരിലേക്കും, പ്രധാനികളിലേക്കും അയച്ചു എന്നിട്ടു അവർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു. അവയിൽ, അവകൊണ്ടു എങ്ങിനെ ആയി (ഉണ്ടായി) പര്യവസാനം, കലശം നശിപ്പം നാശം (കുഴപ്പം) പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ 104. മൂസാ പറയുകയും ചെയ്തു ഫിർഔനേ ഞാൻ ഒരു ദൂതനാണു രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നു ലോകരുടെ 105. അവകാശപ്പെട്ട (കടമപ്പെട്ട)വനാണു ഞാൻ പറയാതിരിക്കുവാൻ ചില അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ യഥാർത്ഥമല്ലാതെ, സത്യമൊഴികെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുണ്ട് തെളിവുകളും നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾനിന്നു അതിനാൽ അയച്ചു തരുക എന്റെ കൂടെ ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളെ

സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും തൗഹീദിലേക്കും ക്ഷണിക്കുകയെന്ന ദൗത്യത്തിനു പുറമെ, മൂസാ (അ) നബി നിർവ്വഹിക്കേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ദൗത്യമായിരുന്നു ഇസ്രാഇൽയരു ഫിർഔന്റെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്ന് മോചിപ്പിക്കൽ. ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളെ ഏന്റെ കൂടെ അയച്ചു തരണമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു അതിനെക്കുറിച്ചു കൂന്നു. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പൗത്രനും, ഇസ്രാഇൽ എന്ന യഅ"ഖൂബ" (അ) നബിയുടെ മകൻ യൂസഫി ഹത്തിന്റെ മാതാപിതാക്കളും സഹോദരങ്ങളും അവസാനം ഈജിപ്തിൽ താമസമായി. കാലക്രമത്തിൽ ആ കുടുംബം ഒരു വമ്പിച്ച ജനതയായി വർദ്ധിച്ചു. ഈജിപ്തിലെ ഭരണാധിപത്യം ഖിബ്താ (കൊപ്താ)കളായ ഫിർഔൻ (ഫരോവാ) രാജവംശത്തിന്റെ കയ്യിലായിരുന്നു. ആദ്യകാലത്തു ഇസ്രാഇൽയർക്ക് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പേരും പ്രശസ്തിയുമെല്ലാം കാലാന്തരങ്ങളിൽ നഷ്ടപ്പെടുകയും, അവർ കൊപ്തി വർഗ്ഗത്തിന് അടിമപ്പെട്ടും അവരുടെ അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾ സഹിച്ചും കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടി വരികയും ചെയ്തു. ഈ അവസരത്തിലായിരുന്നു മൂസാ (അ) നബിയെ അല്ലാഹു റസൂലായി നിയോഗിച്ചത്.

ഖുർ ആനിൽ വളരെയേറെ ആവർത്തിച്ചും വിസ്തരിച്ചും വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ചരിത്രമാണ് മൂസാ (അ) നബിയുടെയും ഇസ്രാഇൽയരുടെയും ചരിത്രം. ആ ചരിത്രത്തിന്റെ ചില വശങ്ങൾ ചില സൂറത്തുകളിൽ പ്രത്യേക വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടു കാണാം. ആ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടതാണ് ഈ സൂറത്തും, ഖസാസ്സും, താഹായും. മേൽ സൂറത്തുകളിലാണ് ഇത് കൂടുതൽ കാണപ്പെടുക. നൂററി മൂപ്പതിൽ പരം സ്ഥലത്ത് മൂസാ (അ) നബിയുടെ പേര് ഖുർ ആനിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞുപോയ സമുദായങ്ങളിൽ പെച്ച് ഏറ്റവും വലിയ ഒരു സമുദായത്തിലേക്ക് നിയോഗിക്കപ്പെട്ട റസൂലും, ആദ്യനും സംഭവബഹുലമായ ഒരു നീണ്ട ചരിത്രത്തിന്റെ നാമകന്യമായിരുന്നു ആ പ്രവാചകൻ. ആ നീലക്ക് നബി (സ) തിരുമേനിക്കും അവിടേക്കു സമുദായത്തിനും ആ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും വളരെയധികം മാതൃകകളും പാഠങ്ങളും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ആ പ്രവാചകന്മാരുടെ ചരിത്രത്തിന് അല്ലാഹു ഇത്രയധികം പ്രാധാന്യം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്.

106. അവൻ [ഫിർഔൻ] പറഞ്ഞു: 'നീ വല്ല ദുഷ്ടനാണവനും കൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതു (ഇങ്ങു) കൊണ്ടുവര, നീ സത്യവാൻമാരിൽപെട്ടവനാണെങ്കിൽ'

١٠٦- قَالَ إِنْ كُنْتَ جئتَ بآيةٍ
فأت بها إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ

107. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം തന്റെ വടിയിട്ടു; അപ്പോഴതാ അതു പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു സർപ്പം!

١٠٧- فَأُلْقِ عَصَاكَ
فَإِذَا هِیْ تُعْبِثُ سُفُیْنًا

108. അദ്ദേഹം തന്റെ കൈപുറത്തെടുത്തു (കാട്ടി); അപ്പോഴതാ നോക്കുന്നവർക്കു (അതു) വെള്ള നിറമുള്ളത്!

١٠٨- وَتَنَزَّاعًا یَّدُ
فَإِذَا هِیْ بَیضٌ لِّلنَّظَرِیْنَ

106. ١٠٦ അവൻ പറഞ്ഞു ١٠٦ നീ ആണെങ്കിൽ ١٠٦ നീ വന്നിരിക്കുന്നു (എങ്കിൽ) ١٠٦ വല്ല ദുഷ്ടനാണവനുംകൊണ്ടു ١٠٦ എന്നാലതു കൊണ്ടുവര ١٠٦ നീ ആണെങ്കിൽ ١٠٦ സത്യം പറയുന്നവരിൽ 107. ١٠٧ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇട്ടു ١٠٧ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വടി ١٠٧ അപ്പോൾ (അതാ) അതു ١٠٧ ഒരു സർപ്പം, പെരുമ്പാമ്പു ١٠٧ പ്രത്യക്ഷമായ, തന്നി. 108. ١٠٨ അദ്ദേഹം നീക്കി (പുറത്തു) എടുക്കുകയും ചെയ്തു ١٠٨ തന്റെ കൈ ١٠٨ അപ്പോൾ (അതാ) അതു ١٠٨ വെള്ളത്തു ١٠٨ നോക്കുന്നവർക്കു.

സീനാ താഴ്വരയിൽ പെച്ച് അല്ലാഹു മൂസാ(അ) നബിയെ ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്കും മറയും റസൂലായി നിയോഗിച്ചയച്ച അവസരത്തിൽതന്നെ, അദ്ദേഹത്തിനു രണ്ടു മഹാദുഷ്ട"രങ്ങളായി നിശ്ചയിച്ചു കൊടുത്തിരു്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വടിയും കയ്യും. കൂടുതൽ വിവരത്തിനു സൂഖസാസ്സും, താഹായും മനോഹരം.

വിഭാഗം-14

109. ഫിർഔന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും ഇവൻ, (വളരെ) അറിവുള്ളതായ ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരൻ തന്നെ;

١٠٩- قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ
إِنَّ هَذَا سَاحِرٌ عَلِيمٌ ۝

110. 'നിങ്ങളെ നിങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ നിന്നു പുറത്താക്കുവാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അതിനാൽ, (ഇവനെപ്പറ്റി) നിങ്ങൾ എന്തു കൽപിക്കുന്നു [എന്താണു നിങ്ങൾക്കു നിർദ്ദേശിക്കുവാനുള്ളത്]?'

١١٠- يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ
فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۝

109. 'الملأ' സംഘം (പ്രധാനികൾ) പറഞ്ഞു 'فمن' ജനങ്ങളിൽ നിന്നു 'فمن' ഫിർഔന്റെ 'فمن' നിശ്ചയമായും ഇതു, ഇവൻ 'ساحر' ഒരു സിഹ്റുകാരൻ (ജാലവിദ്യക്കാരൻ) തന്നെ 'عليم' അറിവുള്ള 110. 'فمن' അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു 'فمن' നിങ്ങളെ പുറത്താക്കു (ബഹിഷ്കരിക്കു) വാൻ 'فمن' നിങ്ങളുടെ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) നിന്നു 'فمن' അപ്പോൾ (അതിനാൽ) എന്താണു 'فمن' നിങ്ങൾ കൽപിക്കുന്നു (നിർദ്ദേശിക്കുന്നു).

മുസാ (അ) ദൃഢ്കരണങ്ങൾ കാട്ടിക്കൊടുത്തപ്പോൾ അവരിലുള്ള പ്രധാനികൾ തമ്മിൽ പറഞ്ഞതാണിത്. ഫിർഔനും ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായും, പ്രധാനികളോടു നിർദ്ദേശം, ആവശ്യപ്പെട്ടതായും സൂ: ഇഅറാഇൽ (34:35) കാണാം. അപ്പോൾ, എല്ലാവരും അന്വേഷിച്ചു കൂടിയാലോചിച്ചായിരുന്നു മുസാ (അ) നബിക്കാണിയെടുത്ത നയം അവർ തീരുമാനിച്ചതെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. വളരെ നിപുണനായ ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരനാണിവൻ. അതു വഴി നിങ്ങളെ മയക്കി വഞ്ചിച്ച് നിങ്ങളെ ഇവിടെനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുവാനുള്ള ഒരു സൂത്രമാണിത്. അതുകൊണ്ടു ഇവനെ വെറുതെ വിട്ടുകൂടാ. അതെങ്ങിനെ വേണം? ഇതാണവരുടെ ആലോചന.

ജാലവിദ്യ, ആലിപാരം, ഇന്ദ്രജാലം, ചെപ്പിടിവിദ്യ മുതലായവയെല്ലാം പായപ്പെട്ടവരാണു 'ساحر' (സിഹ്റ) എന്നും, അതിന്റെ കർത്തൃനാമമാണു 'ساحر' (സാഹിർ) എന്നും, യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമായ എല്ലാ പകിട്ടുവേലകൾക്കും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുമെന്നും സൂ: അൽബഖര: 102ന്റെ വ്യഖ്യാനത്തിലും മറ്റും മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു ഓർക്കുക.

111. അവർ (ഫിർഔനോടുകൂടി) പറഞ്ഞു: 'അവന്നും, അവന്റെ സഹോദരനും ഇടകൊടുക്കുക; നഗരങ്ങളിൽ ഭ്രമിക്കുന്ന ആളുകളെ നിയോഗിച്ചയക്കുകയും ചെയ്യുക;—

١١١- قَالُوا أَزْجِهْ وَأَخَاهُ
وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ خَيْرِينَ ۝

112. (നല്ലപോലെ) അറിയുന്നവരായ എല്ലാ ജാലവിദ്യക്കാരെയും (ശേഖരിച്ച്) അവർ അങ്ങയുടെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരട്ടെ.'

١١٢- يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ۝

111. 'قَالُوا' അവർ പറഞ്ഞു 'أزج' അവനെ പിന്തിച്ചു വെക്കുക, അവന്നു ഒഴിവു (ഇട) നൽകുക 'وأخاه' അവന്റെ സഹോദരനെയും 'أرسِل' അയക്കുക (നിയോഗിക്കുക)യും ചെയ്യുക 'فِي الْمَدَائِنِ' പട്ടണങ്ങളിൽ 'خَيْرِينَ' ശേഖരിക്കുന്ന(ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന)വരെ. 112. 'يأتوك' അവർ നിനക്കു (അടുത്തു)വരും (വരട്ടെ) 'بِكُلِّ' എല്ലാ ജാലവിദ്യക്കാരെയും കൊണ്ടു 'ساحر' അറിവുള്ള.

മൂസാ (അ) നബിയെ റസൂലായി നിശ്ചയിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിനു വാചാലമായി സംസാരിക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടായിരുന്നതു നിമിത്തം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷയനുസരിച്ച് സഹോദരൻ ഹാറൂൻ (അ) നബിയെ ഒരു സഹായകനായി അദ്ദേഹത്തിനു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു. രണ്ടുപേരും കൂടിയായിരുന്നു ഫിർഓനെ സമീപിച്ചത്. അതുകൊണ്ടാണ് 'അവനെയും അവന്റെ സഹോദരനെയും തൽക്കാലം ഇടകൊടുത്തു വിടുക' എന്ന് അവർ പറഞ്ഞത്. ഫിർഓന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം വളരെ ജാലവിദ്യക്കാർ ശേഖരിക്കപ്പെട്ടു.

113. ജാലവിദ്യക്കാർ ഫിർഓന്റെ അടുക്കൽ വരുകയും ചെയ്തു. അവർ പറഞ്ഞു: 'വിജയിക്കുന്നവർ ഞങ്ങളാണെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾക്കു ഒരു (വമ്പിച്ച) പ്രതിഫലം ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ!'

١١٣- وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ
قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا
إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ○

114. അവൻ പറഞ്ഞു: 'അതെ, (മാത്രമല്ല) നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ, (നമ്മുടെ അടുക്കൽ) സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവരിൽ പെട്ടവരുമായിരിക്കും.'

١١٤- قَالَ نَعَمْ
وَإِنَّكُمْ لِمِنَ الْمُقْرَبِينَ ○

113. جالء السحره فرعون ജാലവിദ്യക്കാർ വരുകയും ചെയ്തു. ഫിർഓന്റെ അടുക്കൽ അവർ പറഞ്ഞു. لانا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾക്കുണ്ടു (അല്ല) اجر ഒരു (വമ്പിച്ച) പ്രതിഫലം തന്നെ. لانا ഞങ്ങൾ ആയെങ്കിൽ نحن ഞങ്ങൾ(തന്നെ) الغالب വിജയികൾ, കവച്ചുവെക്കുന്നവർ 114. قال അവൻ പറഞ്ഞു അതെ نعم നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ (ആകുന്നു താനും) المقرب സാമീപ്യം നൽകപ്പെട്ട (സിദ്ധിച്ച)വരിൽ പെട്ട(വർ) തന്നെ

മൂസാ (അ) നബിയോടു മത്സരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ജാലവിദ്യക്കാർ വമ്പിച്ച ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നു. അതിനായി അവരുടെ വടികൾ, കയറുകൾ മുതലായ സാമഗ്രികളും കൊണ്ടു വന്നിരുന്നു. (20: 86) നിശ്ചയപ്രകാരം ഒരു ഉത്സവദിവസം ഇളയ്ക്കു സമയത്തായിരുന്നു അത്. (20: 59) എല്ലാവരും രംഗത്തു ഓടിച്ചു കൂടി.

115. അവർ [ജാലവിദ്യക്കാർ] പറഞ്ഞു: 'മൂസാ, ഞങ്ങളിൽ നി (ആദ്യം വടി) ഇടുക, ഞങ്ങളിൽ (ആദ്യം) ഇടുന്നവർ ഞങ്ങളായിരിക്കുക (-എന്താണു വേണ്ടത്)?'

١١٥- قَالُوا يُوسَىٰ إِنَّمَا أَنْتَ مُتَلَقٍ
وَإِنَّمَا أَنْتَ تَكُونُ تَحْتِ الْمُلْقِينَ ○

116. അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ ഇട്ടു കൊള്ളുവിൻ.'

١١٦- قَالَ القُوا

അങ്ങനെ, അവർ (വടി) ഇട്ടപ്പോൾ, അവർ മനുഷ്യരുടെ കണ്ണുകളെ പകിട്ടാക്കുകയും, അവർ അവരെ പേടിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അവർ ഒരു വമ്പിച്ച ജാലവിദ്യ (തന്നെ) കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്തു.

قَالُوا القُوا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ
وَأَسْرَبُوا لَهُمْ وَجَاءَ وَرِيحٌ عَظِيمٌ ○

115. قال അവർ പറഞ്ഞു. يوسى മൂസാ. انما انت متلق. എന്നുകിൽ നി ഇടുക. انما انت تكون تحت الملقين എന്നുകിൽ ഞങ്ങളായിരിക്കുക نحن ഞങ്ങൾ (തന്നെ) المقرب ഇടുന്നവർ 116. قال അവദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. القوا അവർ പകിട്ടാക്കി, മായത്തിലാക്കി. اسرهم അവരെ പേടിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. جاء അവർ വരുകയും ചെയ്തു. وريح عظيم ഒരു ജാലവിദ്യയുമായി. عظيم വമ്പിച്ചതായ

ചില മാതൃകാപ്രകാരം വഴി ജാലവിദ്യക്കാരുടെ വടികളും കയറുകളും കരണികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പാമ്പുകൾ ഉായി തോന്നി. അവർ അതു കണ്ടു ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ജാലവിദ്യയുടെ ഇനത്തിൽ വളരെ വമ്പിച്ച വിദ്യ തന്നെയായിരുന്നു അവർ പ്രകടിപ്പിച്ചത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

117. മൂസാക്കു നാം 'വഹ്'യു' [സന്ദേശം] നൽകുകയും ചെയ്തു: 'നിന്റെ വടി നീ ഇട്ടേക്കുക' എന്നു. അപ്പോഴതാ, അവർ കൃത്രിമമാ(യുണ്ടാ)ക്കിയിരുന്നതിനെ അതു വിഴുങ്ങുന്നു!

١١٧-وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ
أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ
فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

118. അങ്ങനെ, യഥാർത്ഥം സംഭവിച്ചു. [സത്യം പുലർന്നു]; അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു വിഫലമാകുകയും ചെയ്തു.

١١٨-فَوَقَعَ الْحَقُّ
وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

119. അപ്പോൾ, അവിടംവെച്ചു അവർ പരാജയപ്പെട്ടു; അവർ നിസ്സാരൻമാരായി മാറുകയും ചെയ്തു.

١١٩-فَغُلِبُوا هُنَاكَ
وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ

117. مൂസാ നാം സന്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്തു. مൂസാക്കു നീ ഇടുക (ഇടണം) എന്നു. عَصَا നിന്റെ വടി. أَلْقَى അപ്പോൾ (അതാ) അതു. بَطَلَ അതു വിഴുങ്ങുന്നു. كَانُوا അവർ കൃത്രിമം (കള്ളം) പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. 118. فَوَقَعَ അങ്ങനെ സംഭവിച്ചു, സ്ഥാപിതമായി. الْحَقُّ യഥാർത്ഥം, സത്യം, കാര്യം. وَبَطَلَ വിഫലമാകുക (നിരർത്ഥമാകുക)യും ചെയ്തു. مَا كَانُوا അവർ ആയിരുന്നതു. يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കും. 119. فَغُلِبُوا അപ്പോൾ (അങ്ങനെ) അവർ ജയിക്കപ്പെട്ടു, പരാജയപ്പെട്ടു. هُنَاكَ അവിടത്തിൽ. صَغِيرِينَ അവർ മറിയുക (മാറുക)യും ചെയ്തു. صَغِيرِينَ ചെറിയവരായി (നിസ്സാരൻമാരായി).

മൂസാ (അ) വടി നിലത്തിട്ടതു അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള വഹ്"യനുസരിച്ചാണെന്നു പറഞ്ഞതു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാണ്. ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു അല്ലാഹുവാണെന്നും, അതിൽ നബിമാർക്കോ മറ്റോ തങ്ങളുടെ കഴിവൊന്നും പ്രയോഗിക്കുവാനില്ലെന്നുമാണതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ജാലവിദ്യക്കാരുടെ സാമഗ്രികൾ പാമ്പുകളാണെന്നു ജനങ്ങൾക്കു തോന്നിയതല്ലാതെ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവക്കു മറ്റാരുമൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. മൂസാ (അ) ന്റെ വടികളെ, യഥാർത്ഥം സർപ്പം തന്നെയാണു താനും. ആ കൃത്രിമപ്പാമ്പുകളെയെല്ലാം ആ സർപ്പം വിഴുങ്ങുകയായി അതു കണ്ടപ്പോൾ ജാലവിദ്യക്കാർക്കു കാര്യം മനസ്സിലായി. അതെ, മൂസാ (അ) നബിയുടേതു ജാലവിദ്യയല്ലെന്നും, ദിവ്യദൃഷ്ടാന്തം തന്നെയാണെന്നും, അവർ പരാജയം സമ്മതിച്ചു. മാത്രമല്ല:-

120. ജാലവിദ്യക്കാർ സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിക്കുന്നവരായി വീഴ്ത്തപ്പെടുക [നിലംപതിക്കുക]യും ചെയ്തു.

١٢٠-وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْرَيْنِ

121. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ (സർവ്വ)ലോക രക്ഷിതാവിൽ വിശ്വസിച്ചു:-

١٢١-قَالُوا أَمَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ

122. (അതെ) മൂസായുടെയും, ഹാറൂന്റെയും ദണ്ഡിൽ'.

١٢٢-رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

120. السَّحَرَةُ ഇടപ്പെടുക (വീഴ്ത്തപ്പെടുക)യും ചെയ്തു (നിലംപതിച്ചു). السَّحَرَةُ ജാലവിദ്യക്കാർ. سِحْرَيْنِ സുജൂദു (സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം) ചെയ്യുന്നവരായി. 121. قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു. بِرَبِّ രക്ഷിതാവിൽ. الْعَالَمِينَ ലോകരുടെ (സർവ്വ ലോകത്തിന്റെ). 122. رَبِّ مൂസാ അതായതു മൂസായുടെ ദണ്ഡിൽ. وَهَارُونَ ഹാറൂന്റെയും.

പക്ഷെ, ഫിർഈനു, സിത്ത്ബന്ധികളും പരാജയം സമ്മതിച്ചില്ല. അവരുടെ അഹന്ത അതിനു അനുവദിക്കുകയില്ലല്ലോ. മൂസാ (അ) കാണിച്ചതു സിഹ്റിന്റെ ഇനത്തിൽപ്പെട്ടതല്ലെന്നു അവർക്ക് മനസ്സിലായാൽ തന്നെയും അവരുടെ സർവ്വാധിപത്യത്തിനും ദൈവത്തിനും അതങ്ങിനെ യോജിക്കും? ഞാനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടിവെച്ചിട്ടില്ലെന്നും, നിങ്ങളുടെ ഏറ്റവും വലിയ രഹ്സ്യം ഞാൻ തന്നെയാണെന്നും വിളംബരം ചെയ്തവനാണു ഫിർഈൻ, (28:38; 79:24) എന്നിരിക്കെ, ജാലവിദ്യക്കാരെ വെറുത്തെ വിടുവാനോ, അവർ പരാജയപ്പെട്ടതിന്റെ രഹസ്യം അന്വേഷിച്ചറിയുവാനോ അവനൂ ഏങ്ങിനെ സർവ്വനസ്സുണ്ടാകും? അങ്ങനെ, അധികാര ശക്തിയും, മർദ്ദനമുറയും തന്നെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ അവൻ തീർച്ചയാക്കി. അതിനായി അവരുടെ മേൽ സൂത്രപരമായ ഒരു ആഘോഷം.

123. ഫിർഈൻ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ സമ്മതം നൽകുന്നതിനു മുമ്പ് നിങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചുവോ? നിശ്ചയമായും, ഇതു നിങ്ങൾ നഗരത്തിൽ വെച്ചു നടത്തിയ ഒരു (ഗൂഢ) തന്ത്രമാണ്; അതിലെ ആരക്കാരെ അതിൽ നിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുവാനായി. അതിനാൽ, വഴിയെ നിങ്ങൾക്കറിയാം!'

124. 'നിങ്ങളുടെ കൈകളും കാലുകളും (ഒന്നൊന്നിന്റെ) എതിരിൽ ഞാൻ മുറിച്ചു കളയുക തന്നെ ചെയ്യും. പിന്നെ, നിങ്ങളെ മുഴുവനും ഞാൻ ക്രൂശിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും.'

١٢٣- قَالَ فِرْعَوْنُ اَمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ اَنْ اَدْنٰ لَكُمْ اِنَّ هٰذَا الْمَكْرُ مَكْرُتُنُوهُ فِي الْمَدِيْنَةِ لِنُخْرِجَوا مِنْهَا اَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ

١٢٤- لَا قَطْعَنَ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلَاٍ ثُمَّ اَصْلَبْتُكُمْ اَجْمَعِيْنَ

123. ١٢٣ ഫിർഈൻ പറഞ്ഞു ١٢٣ നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു(വോ) ١. അവനിൽ ٢. മുമ്പ് ٣. ഞാൻ സമ്മതം തരുന്നതിനു ٤. നിങ്ങൾക്കു ٥. നിശ്ചയമായും ഇതു ٦. ഒരു തന്ത്രം തന്നെ ٧. നിങ്ങളുതും തന്ത്രം ചെയ്തും (നടത്തിയിരിക്കുന്നു) ٨. നിങ്ങൾ പറ്റാത്താക്കുവാൻവേണ്ടി ٩. അതിൽനിന്നു ١൦. അതിലെ ആരക്കാരെ ١൧. അതിനാൽ വഴിയെ ١൨. നിങ്ങൾ അറിയും, നിങ്ങൾക്കറിയാം. 124. ١٢٤ തീർച്ചയായും ഞാൻ മുറിച്ചുകളയും. ١. നിങ്ങളുടെ കൈകളെ ٢. നിങ്ങളുടെ കാലുകളെയും ٣. എതിരിൽ ٤. പിന്നെ, പിന്നീടു ٥. നിങ്ങളെ ഞാൻ ക്രൂശിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും ٦. മുഴുവനും.

ജാലവിദ്യക്കാർ പരാജയപ്പെട്ടതിലല്ല-സമ്മതം കൂടാതെ അവർ മൂസാ (അ) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചതിലാണു-ഫിർഈനു കൂടുതൽ അമർഷമുള്ളത്. നിങ്ങളുടെയെല്ലാം ദൈവവും സർവ്വാധികാരിയുമായ ഞാൻ, എന്റെ പക്ഷം വിജയിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടി വമ്പിച്ച പ്രതിഫലവും സഹനമാനവും വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു രംഗത്തിറങ്ങിയവരാണു നിങ്ങൾ. എന്നിരിക്കെ, എന്റെ ഉത്തരവും കിട്ടാതെ നിങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിക്കുകയോ? ഇതായിരുന്നു അവരുടെ മേലുള്ള കുറ്റാരോപണം. അതോടു കൂടി മറ്റൊരു അപവാദവും. ഒപ്പം തന്നെ വീഡിയും | മൂസായും നിങ്ങളും ചേർന്നു ഈ നഗരത്തിൽ വെച്ചു നടത്തിയ ഒരു ഗൂഢാലോചനയുടെ ഫലമാണിത്. മൂസാക്കു- ഈ നാട്ടുകാരെ ഇവിടെ നിന്നു ബഹിഷ്കരിച്ചു ഇവിടെ പ്രവാസം വരിക്കാം. സാധ്യമാകുവാൻ വേണ്ടി ആസൂത്രണം ചെയ്യപ്പെട്ടതാണിത്. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളെ ഒന്നു പഠിപ്പിക്കാം. നിങ്ങളുടെ മുഴുവനും കയ്യും കാലും- ഒന്നു വലത്തേകിൽ മറ്റൊരു ഇടത്തേതായി-ഞാൻ ചേർക്കുകയും അവസാനം നിങ്ങളെ ക്രൂശിൽ തറക്കുകയും ചെയ്യും എന്നു ഫിർഈൻ ആക്രോശിച്ചു. കൂട്ടത്തിൽ, നിങ്ങൾക്കു സിഹ്റു പഠിപ്പിച്ചുതന്ന നിങ്ങളുടെ നേതാവാണ് മൂസാ എന്നു കൂടി ഫിർഈൻ പറഞ്ഞിരുന്നതായി മറ്റൊരു സഹലത്തു (20: 71ൽ) അല്ലാഹു ഉദ്ഘാടിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ സത്യവിശ്വാസികൾ കൂലുങ്ങിയില്ല. സത്യം ബോധ്യപ്പെടുകയും വിശ്വാസം ദൃഢപ്പെടുകയും ചെയ്താൽ പിന്നെ ഭീഷണിക്കും ശിക്ഷക്കും വിധേയരല്ല.

125. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ രബ്ബികളേക്കു തിരിച്ചെത്തുന്നവരാണ്'.

١٢٥-قَالُوا

إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۚ

126. 'ഞങ്ങളുടെ രബ്ബിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു വന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അതിൽ വിശ്വസിച്ചതിനല്ലാതെ (മറ്റൊന്നിനും) ഞങ്ങളെ നീ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നില്ല താനും.'

١٢٦-وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا

إِلَّا أَنْ أَمَّا يَا أَيَّتُهَا رَبَّنَا لَمَّا جَاءَتْنَا

(അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു:) ഞങ്ങളുടെ രബ്ബേ, ഞങ്ങളുടെ മേൽ നീ കഷ്ടത ഒഴിച്ചു തരണമേ! ഞങ്ങളെ 'മുസ്‌ലിം' കളായിക്കൊണ്ടു മറിച്ചിടുകയും ചെയ്യേണമേ!

رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا

وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِينَ ۚ

125. ١٢٥ അവർ പറഞ്ഞു ١٢٥ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ١٢٥ ഞങ്ങളുടെ രബ്ബികളേക്കു ١٢٥ തിരിഞ്ഞു (മടങ്ങി) എത്തുന്നവരാണ്. 126. ١٢٦ നീ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നില്ല(ല്ലോ) ١٢٦ ഞങ്ങളെപ്പറ്റി ١٢٦ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചതല്ലാതെ, വിശ്വസിച്ചതിനല്ലാതെ ١٢٦ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ ١٢٦ ഞങ്ങളുടെ രബ്ബിന്റെ ١٢٦ അതു ഞങ്ങൾക്കു വന്നപ്പോൾ ١٢٦ ഞങ്ങളുടെ രബ്ബേ ١٢٦ നീ ഒഴിക്ക(വർഷിപ്പിക്ക)ണേ ١٢٦ ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങൾക്കു ١٢٦ കഷ്ടതയെ ١٢٦ ഞങ്ങളെ പൂർത്തിയാക്കുകയും(മറിച്ചിടുകയും) വേണമേ ١٢٦ മുസ്‌ലിംകളായി, കീഴൊതുങ്ങിയവരായിക്കൊണ്ടു.

ഞങ്ങൾ ഏതായാലും ഞങ്ങളുടെ രബ്ബികളേക്കു തിരിച്ചു ചെല്ലേണ്ടവരാണ്. ഞങ്ങളുടെ മേൽ നീ ആരോ വിട്ടു കുറ്റം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു കുറ്റമല്ല. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ കടം നിർദ്ദഹിച്ചുവെന്നുള്ളതു. അതുകൊണ്ടു നീന്റെ മീഷണിയും ശിക്ഷയും ഞങ്ങൾ യെപ്പെടുത്തില്ല. എന്നു ആ യീദനസുകീ ഫിർദാസു ഹുപ്കി കെടുത്തു. തങ്ങൾക്ക് ദൃഢതയും ക്ഷമയും നൽകുവാനും, തങ്ങൾ കീഴൊതുക്കു. അനുസരണവുമുള്ള സ്വത്വവിശ്വാസികളായിത്തന്നെ അവസാനിപ്പിക്കുവാനും അവർ അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. ഫിർദാസു മീഷണിപ്പെടുത്തിയ ആ ശിക്ഷ അവൻ നടപ്പിൽ വരുത്തിയോ ഇല്ല എന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. നടപ്പിൽ വരുത്താതിരിക്കുമാറുള്ള കാരണങ്ങളൊന്നും കാണപ്പെടാത്ത സഫീതിക്കും, ഫിർദാസു അധ്യക്ഷയും, ഡാദു. ആലം ചിരന്ദോഷും അതവൻ ശരിക്കും നടപ്പിൽ വരുത്തിയിരിക്കാമെന്നു കാര്യമായാണു വഴി കാണുന്നുള്ളു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. അങ്ങനെ-ഇബ്നു അബ്ബാസ്, ഖത്താദ: ഇബ്നു ജുരൈജ് (റ) മുതലായവരിൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്തപ്പെട്ടതുപോലെ-രാവിലെ ജാലവിദ്യക്കാരായി രംഗപ്രവേശനം ചെയ്ത അവർ വൈകുന്നേരം കെട്ടസാക്ഷികളായിത്തീർന്നു.

വിഭാഗം - 15

ജാലവിദ്യക്കാരെ ശിക്ഷിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടാണെന്നും ഫിർദാസു അരിശം തീർക്കുകയില്ലല്ലോ. കൂസാ (അ) നബിയുടെ ദാതു പരമജയപ്പെടുത്തുവാനുള്ള മാർഗ്ഗംഗമെന്താണെന്നായി അവന്റെയും അവന്റെ ആരംഭത്തെയും ആലോചന.

127. ഫിർദാസുന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പ്രധാനികൾ പറയുകയും ചെയ്തു: 'മുസ്‌ലിയെയും, അവന്റെ ജനങ്ങളെയും ഭൂമിയിൽ കൂഴപ്പാടുണ്ടാക്കുവാനും, അങ്ങനെയും അങ്ങനെയുടെ ദൈവങ്ങളെയും അവൻ വിട്ടുകളയുവാനും അങ്ങുന്നു (ഒഴിച്ചു) വിട്ടുകളയോ? ! [അതിനൊരു പരിഹാരമുണ്ടോകൊ, തന്നെ വേണം.]'

١٢٧-وَقَالَ الْبَلَاءُ مِنَ قَوْمٍ فِرْعَوْنَ

أَتَذَرُّهُمْ وَيُؤْمِنُ وَيُؤْمِنُ لِيُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ

وَيَذَرُّكَ وَالْهَتَاكَ

അവൻ പറഞ്ഞു: 'അവരുടെ ആൺമക്കളെ നാം (നിർദ്ദയം) കൊന്നൊടുക്കുകയും, അവരുടെ സ്ത്രീകളെ (ബാക്കിയാക്കി) ജീവിക്കുവാൻ വിടുകയും ചെയ്തുവെന്നുള്ളതും, നാം അവരുടെ മേൽ സർവ്വാധിപത്യം നടത്തുന്നവരുമാകുന്നു.'

قَالَ سُبْحَانُكَ رَبِّيَ هُمْ
وَكُنْتُمْ أَجْنَاءَ هُمْ وَإِنَّا
فَوْقَهُمْ
كَافُرُونَ

127. قَالُوا (പ്രധാനികൾ പറയുകയും ചെയ്തു, പ്രധാനികളും പറഞ്ഞു) ജനങ്ങളിൽനിന്നു قَوْمِ ഫിർഔന്റെ قَوْمِ നീ (അങ്ങുന്നു) വിടുകയോ قَوْمِ മൃഗസായെ قَوْمِ അവന്റെ ജനങ്ങളെയും قَوْمِ അവർ കൃഷ്ണ (നാശം) ഉണ്ടാക്കുവാൻ قَوْمِ ദൂരിയിൽ (നാട്ടിൽ) قَوْمِ അവൻ നിന്നെ (അങ്ങയെ) വിടുവാനും, ഉപേക്ഷിക്കുവാനും قَوْمِ നിന്റെ (അങ്ങയുടെ) ഇലാഹ്യ (ദൈവം)കളെയും قَوْمِ അവൻ പറഞ്ഞു قَوْمِ നാം കൊന്നൊടുക്കാം, (യാതൊരാളുംകൊല്ലാം) قَوْمِ അവരുടെ ആൺമക്കളെ, പുത്രന്മാരെ قَوْمِ നാം ജീവിക്കുമാറാക്കുക (ബാക്കിയാക്കുക)യും ചെയ്യും قَوْمِ അവരുടെ സ്ത്രീകളെ قَوْمِ നിശ്ചയമായും നാം قَوْمِ അവരുടെ മേൽ സർവ്വാധിപത്യം നടത്തുന്നവരുമാണ്.

മൃഗസായെയും അവന്റെ ആൺമക്കളെയും നിലക്കു നിരൂത്താത്തപക്ഷം, അവർ നമ്മുടെ മേൽ, ഗതയും, ഭാഗ്യപരയും കൃഷ്ണങ്ങളുണ്ടാക്കും, അതിനൊരു നിവാരണം ഉണ്ടാക്കുക എന്ന ഭവണമെന്ന ആ പ്രധാനികൾ ഫിർഔനെയും മൃഗസായെയും ചെയ്തു. ഫിർഔനും തന്നെയും അങ്ങിനെ അഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നത്: قَالُوا قَوْمِ... قَوْمِ (സാരം: ഫിർഔൻ പറഞ്ഞു: ഏതെങ്കിലും വിദ്വേഷവിൻ, ഞാൻ മൃഗസായെ കൊല്ലപ്പെടുത്താൻ അവർ അവന്റെ ദണ്ഡിനെ വിളിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ, അവൻ നിങ്ങളുടെ മതത്തെ മാറ്റിയിരിക്കുകയോ, ദൂരിയിൽ കൃഷ്ണം വെച്ചു വിട്ടുവീക്കുകയോ ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. (40: 26) രാജകീയ ഭാഗ്യം, ഉണ്ടായതു ഇസ്രാഇലിലായിട്ട് തന്നെ അങ്ങനെയുള്ള കൈലപ്പെടുത്തുവാനായിരുന്നു. പെൻതട്ടിക്കള ദൈവമാക്കുവാൻ. ഇതൊരു കൃത്യമായിട്ടും അവരുടെ വിരോധം നശിപ്പിക്കുന്നതുമായെന്നതിനുപുറമെ, ഇസ്രാഇലിലൂടെ സംഭവം, ഇല്ലാതാക്കുവാനും കൂടി യായിരുന്നു. അതോടുകൂടി സ്ത്രീകളെ തങ്ങളുടെ ഭാഗ്യവേലക്കും മറ്റും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാമല്ലോ.

ഈ ക്രൂര ശിക്ഷക്കു പുറമെ, ഇസ്രാഇലിലൂടെ മേലുള്ള അധികാര നടപടികൾ കൂറ്റൻ കൂടി കർഷണമായതുമെന്നും, അവർക്കു മേലിൽ അവരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ഇവിടെ വിഹരിക്കുവാൻ സാധ്യമാകുകയില്ലെന്നും ഫിർഔൻ വ്യക്തമാക്കി. ഇസ്രാഇലിലൂടെ ആൺകുട്ടികളെ വധിക്കുവാൻ ഫിർഔൻ കൽപനയിടുന്നത് ഈ ആദ്യമായിട്ടല്ല. മുമ്പും ആ കടും കൃത്യത്തിനു ഇസ്രാഇലിലൂടെ വിധേയരായിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ വർഷം "ഫറോവാ രാജാക്കന്മാർ" ആപത്തായിത്തീർന്നെക്കുമെന്നു ഭയപ്പെട്ടു തന്നെയായിരുന്നു അതും. അക്കാലത്തായിരുന്നു അതെ മഹത്വം കടന്നുവന്നു വാൻ കാരണമെന്നായ മൃഗസായ (അ) നബി ജനിച്ചതും. അതെ രാജകൊട്ടാരത്തിൽ തന്നെ അദ്ദേഹം വളർന്നു. (സൂറ: സാസ്യ: നോക്കുക.)

അൻ-ഇലാഹും ദണ്ഡുമാണെന്നു വാദിച്ചിരുന്നവനെന്നു ഫിർഔൻ. എന്നിരിക്കെ 'അവനെയും അങ്ങനെയും ഇലാഹികളെയും വിട്ടേക്കുക' (قَالُوا قَوْمِ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിലായിക്കാവുന്നതാണ്. അതായതു: ഫിർഔൻ അവനായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിലും വേറെയും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ദൈവങ്ങളും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. സൂര്യദേവൻ തൃക്കണ്ഠിയ ദേവൻമറ്റും, പശുക്കളും അക്കാലത്തു ഇഷ്ടപ്രീതിയെ ആരംഭിച്ചു വസ്തുക്കളായിരുന്നുവെന്നു ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നു. ഈജിപ്തിലെ പല ആരാധനയിൽനിന്നു ഞങ്ങളും പിന്നീടു സാമിരി സ്വാർണ്ണപ്പശുക്കളുടെ ഉണ്ടാക്കുവാനും, ഇസ്രാഇലിലൂടെ അതിനെ ആരാധിക്കുവാൻ പ്രചോദനം ഉണ്ടായത്. ഫറോവാ രാജാക്കന്മാർ സൂര്യ പുത്രന്മാരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായും പറയപ്പെടുന്നു. ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ ചില വ്യക്തികൾ ദൈവങ്ങളായും, വൈവര്യത്തോടെയോ ഗണിക്കപ്പെടുന്നതോടൊപ്പം, അവർ അവരുടെ ആരാധകന്മാരും ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട വിഗ്രഹ ദൈവങ്ങളെ ആരാധിച്ചു വരുന്ന സമ്പ്രദായം ഇന്നും ഇന്ത്യയിൽ നിലവിലുള്ളതാണ്. അടുത്ത കാലംവരെ ജപ്പാൻ, സയമം മുതലായ ചില രാജ്യങ്ങളിലെ സിംഹാസനധിപരായ രാജാക്കളെ അവരുടെ പ്രജകൾ ദൈവങ്ങളായി കരുതി ആരാധിക്കുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. അതോടൊപ്പം

അവർക്ക് വേറെയും ദൈവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. വിഗ്രഹാരാധകന്മാർക്കു ശതക്കണക്കിനും ശതലക്ഷക്കണക്കിനുമൊക്കെ ദൈവങ്ങളുണ്ടാകാറുണ്ടെന്നതും അവയിൽ ചിലതു ചിലതിനെക്കാൾ ഉന്നതസ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുന്നവയായിരിക്കുമെന്നതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. ഫിർഈൻ മറുത്തുവരെപ്പോലെ വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു വന്നാൽ തന്നെയും പ്രജകൾക്കു വേറെ ദൈവങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ വലിയ ദൈവമായ അങ്ങയെയും, അങ്ങന്നു ഞങ്ങൾക്കു അംഗീകരിച്ചുതന്ന മറു ദൈവങ്ങളെയും എന്ന അർത്ഥത്തിലും ആയിരിക്കാമല്ലോ ആ പ്രയോഗം. ഇവിടെ കൂടി (ആലിഹതക) എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തു കൂടി (ഇലാഹതക) എന്നും വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ 'അങ്ങയെയും, അങ്ങയുടെ ദിവ്യത്വത്തെയും' (അങ്ങയെ ആരാധിക്കുന്നതിനെയും) വിട്ടു കളയുക എന്നായിരിക്കും അതിന്റെ അർത്ഥം. ഈ വായനപ്രകാരം മുകളിൽ പറഞ്ഞ സംശയം ഉടിക്കുന്നില്ലെന്നും.

ഖിബ്ത്താഹികളിൽ മാത്രമല്ല, അവരുമായുള്ള സമ്പർക്കം നിമിത്തം പ്രവാചകന്മാരുടെ സന്തതികളായ ഇസ്രാഇലാലിൽ പോലും വിഗ്രഹാരാധന പ്രചരിച്ചിരുന്നു. മൂസാ (അ) വന്നതോടു കൂടി ക്രമേണ അവർ പൊതുവെ ഏകദൈവ വിശ്വാസികളായിത്തീർന്നു. ഇസ്രാഇലാലിൽ ചെങ്കൽ കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ട ശേഷം വഴിമദ്ധ്യേ ചിലർ വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതും കണ്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കും അതുപോലെ ചില ദൈവങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുവാൻ അവർ മൂസാ (അ) നബിയോടു ആവശ്യപ്പെട്ടതായി 138-ാം വചനത്തിൽ കാണാം. ഇതും, സീനാ താഴ്വരയിൽ വെച്ചു സാദിനി നിർമ്മിച്ച പശുക്കുട്ടിയെ അവർ ആരാധിക്കുവാൻ തയ്യാറായതും അവരുടെ ആ പഴയ വാസന നിമിത്തമായിരുന്നു. മൂസാ (അ) നബിയുടെ വടി പാമ്പായിത്തീർന്ന സംഭവം വിവരിച്ച ശേഷം സൂ: യൂനുസിൽ പറയുന്നു: فَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ مَوَاقِدُ الْمُؤْمِنِينَ أَعْرَابًا مَّا يَفْقَهُ بَشَرٌ مِّمَّنْ لَّازِيَكَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَأَسَدًّا (സാരം: ഫിർഈനെയും അവരിലെ പ്രധാനികളെയും കുറിച്ചു - അവൻ അവരെ കുഴപ്പത്തിലാക്കുമെന്നും - യെരോക്കോക്കു കൂടി മൂസായുടെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ചില സന്തതികളല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചില്ല. (യൂനുസു 83) അതായതു, മൂസാ (അ)ന്റെ ജനതയായ ഇസ്രാഇലാലിൽ നിന്നുള്ള ചില ചെറുപ്പക്കാർ മാത്രം വിശ്വസിച്ചു. അതുതന്നെയും ഫിർഈനെയും അവരിലുള്ള പ്രധാനികളെയും യെന്നുകൊണ്ടായിരുന്നുവെന്നു സാരം. കൂടുതൽ വിവരം യഥാസ്ഥാനത്തു വെച്ചു കാണാം. فَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

ആൺകുട്ടികളെ കൊലപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ഫിർഈന്റെ തീരുമാനം അവരെ അധികം അലട്ടിയിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മൂസാ (അ) അവരെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയും യെരോക്കോക്കു കൂടിയും ചെയ്തു. അതെ,-

128. മൂസാ തന്റെ ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു: 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനോടു സഹായ മർത്ഥിക്കുകയും, കഷ്ടമിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, ഭൂമി അല്ലാഹുവിന്റേതാകുന്നു; അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ അതിനെ അവകാശപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു.

പര്യവസാനമാകട്ടെ, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കു (ഗുണകരം) ആയിരിക്കും.

١٢٨- قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ
اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ
وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ
يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ○

128. മൂസാ പറഞ്ഞതു فَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ തന്റെ ജനങ്ങളോടു فَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ നിങ്ങൾ സഹായമർത്ഥിക്കുക വിൻ, സഹായം തേടുകവിൻ فَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ അല്ലാഹുവിനോടു, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു فَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ കഷ്ടമിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ فَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ നിശ്ചയമായും ഭൂമി فَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ അല്ലാഹുവിന്റേതാണു فَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ അവതിനെ അവൻ അവകാശപ്പെടുത്തുന്നു فَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു فَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്നു فَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ പര്യവസാനം, അന്ത്യം, കലാശം فَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർ (യെരോക്കോക്കു) കൊടുക്കുന്നു.

കഷ്ടമിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, ഫിർഈന്റെ ആധിപത്യത്തിൽ നിന്നും മർദ്ദനത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുകയും, നിങ്ങളെ വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട

നാട്ടിൽ-ഫലസ്തീനിൽ-നിങ്ങൾക്കു സ്വാധീനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു നിങ്ങൾക്കു പ്രതീക"ഷിക്കാം. ഭൂമിയിലെ അധികാരവും സ്വാധീനവും ആരുടെയും കൃത്രിമകയല്ല. അതിന്റെ നിയന്ത്രണം അല്ലാഹുവിങ്കലാണ്. ചിലർക്കു ചിലപ്പോൾ അവൻ നൽകുന്നുവെന്നു മാത്രം. അന്തിമ വിജയം അവനെ സൂക്ഷിച്ച് ജീവിക്കുന്നവർക്കായിരിക്കുമെന്ന കാര്യം തീർച്ചയാണ്. എന്നു താൽപര്യം.

129. അവർ പറഞ്ഞു: 'താങ്കൾ ഞങ്ങളിൽ (റസൂലായി) വരുന്നതിന്നു മുമ്പും, താങ്കൾ ഞങ്ങളിൽ വന്നതിനുശേഷവും ഞങ്ങൾ ഉപദ്രവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു! [താങ്കളുടെ വരവുകൊണ്ടും ഞങ്ങൾക്കു രക്ഷയുണ്ടല്ലോ!]

١٢٩- قَالُوا أَوْزَيْنَا مِنْ قَبْلُ أَنْ تَأْتِيَنَا
وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് നിങ്ങളുടെ ശത്രുവിനെ നശിപ്പിക്കുകയും, (തൽസ്ഥാനത്തു) ഭൂമിയിൽ നിങ്ങളെ പകരമാക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം; എന്നിട്ടു, നിങ്ങൾ ഏങ്ങിനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നു അവൻ നോക്കുകയും (ചെയ്തേക്കാം).'

قَالَ عَلَىٰ رَبِّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَذُوكُمْ
وَيَسْخَلِفُكُمْ فِي الْأَرْضِ
فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

129. 129 അവർ പറഞ്ഞു 129 ഞങ്ങൾ ഉപദ്രവിക്ക (മർദ്ദിക്ക-സൈന്യം കെടുത്ത) പ്പെട്ടു 129 മുന്പു 129 നി ഞങ്ങളിൽ വരുന്നതിനുമുമ്പു 129 ശേഷവും 129 നി ഞങ്ങളിൽ വന്നതിനു 129 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 129 നിങ്ങളുടെ റബ്ബു ആയേക്കാം 129 അവൻ നശിപ്പിക്കുക 129 നിങ്ങളുടെ ശത്രുവെ 129 നിങ്ങളെ പകരമാക്കുക (പിൻഗാമികളാക്കുക-പ്രതിനിധികളാക്കുക)യും 129 ഭൂമിയിൽ 129 എന്നിട്ടവൻനോക്കുകയും 129 എങ്ങിനെ 129 നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു (എന്നു).

മുസാ (അ) നബിയുടെ ഈ മറുപടി അവർക്കു കൂറേക്കൂടി പ്രതീക"ഷക്കു വക നൽകുന്നതും, അവർ കൂടുതൽ ബോധവാൻമാരായിരിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതുമാകുന്നു.

വിഭാഗം-16

130. ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരെ (വരുതി പിടിച്ച) കൊല്ലങ്ങളും, ഫലവർഗ്ഗങ്ങളുടെ കുറവും കൊണ്ടു നാം പിടികൂടുകയുണ്ടായി; അവർ ഓർമ്മവെക്കുവാൻ വേണ്ടി.

١٣٠- وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ
وَنَقْصِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

130. 130 നാം പിടിക്കുക (പിടികൂടുക-ശിക്ഷിക്കുക) യുണ്ടായിട്ടുണ്ടു 130 ഫിർഔന്റെ കൂട്ടരെ, ആയക്കാരെ 130 കൊല്ലങ്ങൾ (ക്ഷാമകാലങ്ങൾ) കൊണ്ടു 130 കുറവുകൊണ്ടും 130 ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള (കായഫലങ്ങളുടെ) 130 അവരാകുവാൻവേണ്ടി 130 ഓർമ്മിക്കും, ഉററാലോചിക്കും.

131. എന്നാൽ, അവർക്കു നൽകുവന്നാൽ അവർ പറയും: 'നമുക്കു (കിട്ടേണ്ടതു) ഉള്ളതു തന്നെയാണിത്.' അവർക്കു വല്ല തിന്മയും ബാധിച്ചുവെങ്കിലോ, മൂസായെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും അവർ ദുശ്ശക്തനാക്കുകയും ചെയ്യും.

അല്ലാ! (അറിഞ്ഞെക്കുക:) നിശ്ചയമായും അവരുടെ ശക്തനായി അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ തന്നെയാകുന്നു. എങ്കിലും അവരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

١٣١- وَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَئِنْ هَذِهِ إِلَّا أَنْتُمْ تُصَيِّرُونَهَا سَيِّئَةً يَبْغِزُوا بِهِ يُونُسَ وَمَنْ مَعَهُ

إِلَّا إِنَّمَا ظَنَرُوهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ○

131. എന്നാൽ അവർക്കു വന്നാൽ ١٣١ നൽക, നല്ല കാര്യം. ١٣٢ അവർ പറയും ١٣ നമുക്കുള്ളതാണു (നമുക്കു വേണ്ടതാണു) ١٣ ഇതു, ഇവ ١٣ അവർക്കു ബാധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ ١٣ വല്ല തിന്മയും, തീയതും ١٣ അവർ ദുശ്ശക്തനാക്കും, ദുർലക്ഷണം പറയും ١٣ മൂസായെക്കൊണ്ടു ١٣ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും ١٣ അല്ലാ, അറിയുക ١٣ നിശ്ചയമായും അവരുടെ പക്ഷ്ശി (ശക്തനായി - ദുർലക്ഷണം) ١٣ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ (തന്നെ) ആകുന്നു ١٣ എങ്കിലും അവരിൽ അധികമാളും ١٣ അറിയുന്നില്ല.

١٣ (സിനിൽ) എന്ന പദത്തിനു 'കൊല്ലങ്ങൾ' എന്നാണ് വാക്കർത്ഥം. ക്ഷാമം പിടിപെട്ട കൊല്ലങ്ങൾ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അതും, അതിന്റെ ഏകവചനമായ ١٣ (സനത്ത്) എന്ന പദവും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. അത് പോലെത്തന്നെ ١٣ (ത്വാഇർ) എന്ന പദത്തിന് 'പക്ഷ്ശി' എന്നാണ് വാക്കർത്ഥം. പക്ഷികളുടെ ചലനത്തെ ആസ്പദമാക്കി പല ശക്തങ്ങളും ലക്ഷണങ്ങളും കണക്കാക്കപ്പെടാറുള്ളതുകൊണ്ട് ശക്തം എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ അത് സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഇവിടെ ദുശ്ശക്തനാണുദ്ദേശ്യം.

മൂസാ (അ) നബിയുടെ ഭൗത്യത്തിനു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായി ഫിർഈനും അവന്റെ ജനങ്ങൾക്കും ബാധിച്ച രണ്ട് പരീക്ഷണങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. മറ്റു പല പരീക്ഷണങ്ങളെക്കുറിച്ചും തുടർന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. നല്ലതു വരുമ്പോൾ, അത് തങ്ങൾക്കു കിട്ടേണ്ടതും അർഹതപ്പെട്ടതുമായെന്ന നാട്യമായിരിക്കും അവർക്കുണ്ടാകുക. അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹമാണെന്ന വിചാരമോ അതിന്റെ പേരിൽ നന്ദിയോ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. നേരെമറിച്ചു തീയത് വരുമ്പോൾ, അത് തങ്ങളിലുള്ള കൊള്ളരുതായ്മമൂലം സംഭവിച്ചതാണെന്ന ബോധവും അവർക്കില്ല. മൂസാ (അ) ന്റെയും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരുടെയും കൊള്ളരുതായ്മയിൽ നിന്നുണ്ടായ ദുശ്ശക്തനാണെന്ന കണക്കാക്കും. വാസ്തവത്തിൽ, അവർക്കു വരുന്ന ദുശ്ശക്തങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹു കണക്കാക്കുന്നതാകുന്നു. അതിനു കാരണക്കാർ അവർതന്നെയാണുതാനും. എന്നിങ്ങനെയാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിന്റെ അർത്ഥം.

132. അവർ (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും ചെയ്തു: '(മൂസാ) നീ ഞങ്ങളെ പകിട്ടാ(ക്കി വശീകരി)ക്കുവാൻവേണ്ടി ദൃഷ്ടാന്തമായിക്കൊണ്ടു' എന്തുതന്നെ ഞങ്ങൾക്കു കൊണ്ടു വന്നാലും, ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല (തന്നെ).'

١٣٢- وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِنُخْشِرَ بِهَا قَوْمًا لَكَ بِئُورَيْنِ ○

132. ١٣ അവർ പറയുകയും ചെയ്തു ١٣ എന്തുതന്നെ ١٣ നീ അതു കൊണ്ടുവന്നാലും ١٣ വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവുമായിട്ടു ١٣ ഞങ്ങളെ നീ പകിട്ടാക്കുവാൻ, വശീകരിക്കുവാൻ ١٣ അതു കൊണ്ടു ١٣ എന്നാൽ ഞങ്ങളല്ല ١٣ നിന്നെ ١٣ വിശ്വസിക്കുന്നവർ.

ഏതു ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടാലും വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്ന ദുശ്ശാസ്ത്രത്തിനു പുറമെ, മൂസാ നബി മുഖാന്തരം കാണുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മൂഴ്യവന്മാർക്കു അലവിദ്യയാണെന്ന ഒരു ആരോപണവും കൂടി ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു.

133. അപ്പോൾ, അവരിൽ നാം ജലപ്രളയവും, വെട്ടുകിളിയും, പേനും (അഥവാ ചെങ്കുളം), തവളകളും, രക്തവും അയച്ചു; വിശദമായി വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിക്കൊണ്ടു.

۱۳۳- فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ
وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ
وَالدَّمَاءَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ

എന്നാൽ, അവർ അഹംഭാവം നടിക്കുകയെന്നു ചെയ്തതു, അവർ കുറ്റവാളികളായ ഒരു ജനതയായിത്തന്നെ താനും.

لَا تَكْبُرُوا ۚ وَكَانُوا قَوْمًا مَّحْرُومِينَ

133. അപ്പോൾ (എന്നിട്ടു) നാം അയച്ചു പേന അവരിൽ ജലപ്രളയം, വെള്ളപ്പൊക്കം, വമ്പിച്ച ആപത്തും الجراد വെട്ടുകിളിയും القمل പേനും, ചെങ്കുളം الضفادع തവളകളും الدماء രക്തവും آيات ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിട്ട് വിശ്വസിക്ക(വിശദീകരിക്ക)പ്പെട്ട എന്ന് ഇതിൽ അഹംഭാവം നടിച്ചു അവരായിരുന്നു താനും, ആയിത്തീരുകയും ചെയ്തു ഒരു ജനത കൂറ്റവാളികളായ.

طوفان (തൂഫാൻ) എന്ന പദം എല്ലാവിധ പൊതു ആപത്തുകളും, പായപ്പൊക്കിലും, വെള്ളപ്പൊക്കം കൊണ്ടുള്ള ആപത്തിലാണ് അധികവും പ്രയോഗം. അതാണു ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യമാണെന്നു അധിക ചൂർത്തൻ വ്യാഖ്യാനാക്കളുടെയും അഭിപ്രായം. മഹാവ്യധികര മൂലമുള്ള വമ്പിച്ച ജീവനാശമാണ് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്. ط (വൃക്ഷം) കൊണ്ടുണ്ടാകും പേനാണെന്നും, ഒരുതരം ചെങ്കുളം ഈച്ചയോ ആണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. മേൽപറഞ്ഞ ഓരോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള ദൃഷ്ടാന്തമാണെന്നും, അലവിദ്യയോ മറ്റോ അല്ലെന്നുമൊക്കെ അവർക്ക് നേരത്തെക്കൂട്ടി പ്രത്യേക വിവരിച്ചു കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നാകയാൽ طوفان (വിശദീകരിച്ചു കൊടുക്കപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായിക്കൊണ്ട്) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

ഫിർഔനും കൂട്ടർക്കും കാട്ടിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി മൈസ്രിയിൽ(പുറസ്താട്, പുസ്തകം അദ്ധ്യായം 7-10) വളരെ വിസ്തരിച്ചു വിവരിച്ചുകൊണ്ടും. എന്നാൽ, മൂസാ (അ) നബിയുടെ കൈ വെള്ള നിരപ്പുണ്ടാക്കിയ അതിൽ കാണപ്പെടുന്നില്ല. വടി സർപ്പമായി മാറിയതും, അലവിദ്യക്കാർ പരാജയപ്പെട്ടതും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവർ വിശ്വസിച്ചതും, ഫിർഔൻ അവരെ ശിക്ഷിച്ചതും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ചിലപരാജയങ്ങൾ വർത്തമാനം യോജിച്ച് കാണാമെങ്കിലും ചിലതൊക്കെ യോജിക്കാത്തതും, ചിലത് രണ്ടും കൽപിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തതുമായാകുന്നു. ഈ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിശദീകരണം നൽകുന്ന ബലവത്തായ ഹദീസുകളാദി വായനകളോ കാണപ്പെടുന്നില്ല. മൂൻഗാമികളിൽനിന്നുള്ള എന്താനും വിവരങ്ങൾ നിവഹിച്ചുണ്ടെങ്കിലും മിക്കതും വേദക്കാരിൽനിന്നു കേട്ടതും അറിയപ്പെട്ടതാണുതാനും. ഓരോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റിയും വിശദമായി അറിയത്തക്കതാണ് ആശയം മനസ്സിലാക്കുതിരിക്കുകയില്ലല്ലോ.

ഒരു കാര്യം ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. നബി (സ) തീരുമാനം അക്യായ്ക്കു അറിയപ്പെട്ടതാണ്. മൂൻഗാമികൾക്ക് മുമ്പായി അവിടുത്തെക്കു പരിചയവുമില്ല. മേനം ഹിജ്റക്കുശേഷമേ വേദകാര്യമായി സമ്പർക്കം ഉണ്ടാകിട്ടുള്ളൂ. മക്കയിലും പരിസരങ്ങളിലുള്ള അറബികളുടെ പൊതുനിലയും ഇതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമല്ലെന്നുള്ളതും വ്യക്തികൾക്കു എഴുത്തും വായനയും അറിഞ്ഞുകൂടും. അവർക്കുപോലും രഹാത്തിന്റെ പകർപ്പുകളുമായിപരിചയപ്പെടത്തക്കവണ്ണം അതിന്റെ പകർപ്പുകളും അധികമെന്നും അന്ന് നിലവിലില്ലായിരുന്നു. വേദക്കാരിൽനിന്നു ദൂരിഭാഗവും അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥം കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവരാണ്. ഇങ്ങിനെല്ലാമായിരിക്കെ, ഖുർആനിൽ-അതും മക്കി സൂറത്തുകളിൽ-മൂൻകാല സംഭവങ്ങൾ ഇത്രയും വ്യക്തവും സ്പഷ്ടവുമായ വിധത്തിൽ നബി (സ) അറിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതാണെന്നുള്ളതിന്നു അതും വ്യക്തമായ ഒരു തെളിവുമാകുന്നു.

134. അവരുടെ മേൽ ശിക്ഷ വേിച്ചപ്പോൾ, അവർ പറഞ്ഞു: 'മുസാ, നിന്റെ റബ്ബു നിന്റെ അടുക്കൽ കരറു നൽകിയ (നിശ്ചയ)പ്രകാരം, അവനോടു ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നീ പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഞങ്ങളിൽ നിന്നു (ഈ) ശിക്ഷ നീ (നീക്കി) തുറവിയായിത്തന്നുവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. നിന്നോടൊപ്പം ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളെ ഞങ്ങൾ അയച്ചു.തരുകയും തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്'.

١٣٤- وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا
يُمُوسَى اذْعُرْنَا زَكَ
بِمَا عَاهَدَ عِنْدَكَ
لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ بِكَ
وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ٥

135. എന്നാൽ, ഒരു അവധി-അതവർ പ്രാപിക്കും-വരെ നാം അവരിൽ നിന്നു ശിക്ഷയെ (നീക്കി) തുറവിയായിപ്പോൾ, അപ്പോൾ, (അതാ) അവർ (വാക്കു) ലംഘിക്കുന്നു!

١٣٥- فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ
إِلَى أَجَلٍ
هُمْ بِالْغُفْوَةِ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ٥

134. സംഭവിച്ച (ഉണ്ടായ)പ്പോൾ അവരുടെമേൽ, അവരിൽ കുലുക്കം, മുള്ള ചീമത (ശിക്ഷ) അവർ പറഞ്ഞു മുസാ ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക നിന്റെ റബ്ബിനോടു അവൻ കരറു (ഉത്തരവു) നൽകിയ പ്രകാരം (നൽകിയതുകൊണ്ടു) നിന്റെ അടുക്കൽ നീ നീക്കി (തുറവിയായി)തന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങളിൽ നിന്നു ശിക്ഷയെ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. ഞങ്ങൾ അയക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും നിന്റെ കൂടെ ഇസ്രാഇൽ ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളെ. 135. എന്നിട്ടും നാം തുറവിയായി (നീക്കി)യപ്പോൾ അവരിൽ നിന്നു ശിക്ഷയെ അവധി വരെ അവർ അതികൽ എത്തുന്നവരാണ് അപ്പോൾ അവർ (അതാ) ലംഘിക്കുന്നു.

മേൽ വിവരിച്ച തരത്തിലുള്ള ശിക്ഷകൾ അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ, മുസാ (അ) നബിയെ സമീപിച്ചു തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും, ഇസ്രാഇലുകൾ വിട്ടുതരാമെന്നും അവർ വാക്കു കൊടുക്കുകയും, ആപത്തിൽ നിന്നു രക്ഷയ്ക്കായി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആപത്തു നീങ്ങുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നെയും സ്ഥിതി മുമ്പത്തെപ്പോലെത്തന്നെ. അങ്ങിനെ, അവർക്കു എത്താവുന്നതോളം കാലം അവർക്കു അല്ലാഹു ഒഴിവു നൽകി. എന്നിട്ടൊന്നും അവർ വാക്കു പാലിച്ചില്ല എന്നു സാരം.

136. അപ്പോൾ നാം അവരോടു പ്രതികാര (ശിക്ഷാ) നടപടിയെടുത്തു; അങ്ങനെ, അവരെ നാം സമുദ്രത്തിൽ മുക്കി (നശിപ്പിച്ചു); (അതെ) നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവർ വ്യാജമാക്കുകയും, അവയെപ്പറ്റി അവർ അശ്രദ്ധരായിരിക്കുകയും ചെയ്ത കാരണത്താൽ.

١٣٦- فَاتَّخَمْنَا مِنْهُمُ غُرْفَةً فِي الْيَمِّ
بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ٥

136. അപ്പോൾ അവരോടു നാം പ്രതികാര (ശിക്ഷാ) നടപടിയെടുത്തു അങ്ങനെ നാം അവരെ മുക്കി സമുദ്രത്തിൽ അവരാണെന്നതുകൊണ്ടു, അവർ (ആയ) കാരണത്താൽ വ്യാജമാക്കി (എന്ന) നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവർ ആയിരിക്കുക (ആയിത്തീരുക)യും ചെയ്തു (വെന്ന) അവയെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധർ.

അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന പ്രകാരം മൃസാ (അ) ഇസ്രാഇലിലുടനീളം കൂട്ടി ഒരു രാത്രി ഈജിപ്തിൽ നിന്നു കിഴക്കോട്ടു പുറപ്പെട്ടു. വഴിയൊരുകാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, കല്പനപ്രകാരം മൃസാ (അ) നബി തന്റെ വടികൊണ്ടു സമുദ്രത്തിൽ അടിച്ചു. ജലം ഉരുവശത്തേക്കും ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുകയും മടയുത്തിലൂടെ തുറന്നു വിശാലമായ ഒരു വഴിയുണ്ടായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ആ വഴിയിലൂടെ ഇസ്രാഇലിലെ സുരക്ഷിതരായി കടന്നുപോയി അക്കരെ പരറി. അവരെ പിൻതുടർന്നു വന്നിരുന്ന ഫിർഔനും സൈന്യവും ആ വഴിയിൽ ഇറങ്ങിയതോടെ വെള്ളം കൂട്ടിമുട്ടി. അവർ അതിൽ പെട്ടു മുങ്ങി നശിക്കുകയും ചെയ്തു. സൂ: ത്വാഹായിലും, ശുഅറാഇലും, ദുഖാനിലും ഈ സംഭവം വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിശദമായി അറിയേണ്ടുന്നവർ സൂ: ത്വാഹാക്കുശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനം അറിപ്പൂം കാണുക.

137. ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായ (അ) ജനതക്കു നാം അവകാശപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു, നാം അനുഗ്രഹം നൽകിയിട്ടുള്ള ഭൂമിയുടെ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും ഭാഗങ്ങളെ.

നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വളരെ നല്ലതായ വാക്കു ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളിൽ പൂർത്തിയാകുകയും ചെയ്തു. അവർ ക്ഷമിച്ചതു നിമിത്തം.

ഫിർഔനും, അവന്റെ ജനങ്ങളും നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും, അവർ കെട്ടി ഉയർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതും നാം തകർത്തുകയും ചെയ്തു.

١٣٧- وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ

وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا
وَلَقَدْ كَلَّمْتُ رَبِّيَ الْحُسْنَى
عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي مَبْتَصِرٌ

وَدَمَرْنَا مَا كَانُوا يُصْنَعُونَ
فَرَعُونَ ۝ وَكَانُوا يَعْرِشُونَ ۝

137. اَوْرَثْنَا നാം അവകാശപ്പെടുത്തി (അനന്തരമാക്കി) കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. اَوْرَثْنَا ജനങ്ങൾക്കു اَوْرَثْنَا ആയിരുന്നതായ اَوْرَثْنَا അവർ ബലഹീനരാക്കപ്പെടും, അവർക്കു ദുർബ്ബലത കൽപിക്കപ്പെടും. اَوْرَثْنَا ഉദയ (കിഴക്കും) സ്ഥല (ഭാഗ)ങ്ങളെ اَوْرَثْنَا ഭൂമിയുടെ اَوْرَثْنَا അതിന്റെ അസ്തമന (പടിഞ്ഞാറും) സ്ഥല (ഭാഗ)ങ്ങളെയും. اَوْرَثْنَا നാം അനുഗ്രഹം-അഭിവൃദ്ധി-ആശീർവാദം നൽകിയതായ اَوْرَثْنَا അതിൽ اَوْرَثْنَا പൂർത്തിയാകുകയും ചെയ്തു. اَوْرَثْنَا നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വാക്കു, വാക്യം اَوْرَثْنَا വളരെ നല്ല, അതിസുന്ദരമായ, ഏറ്റവും നല്ല اَوْرَثْنَا ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളിൽ, ഇസ്രാഇലിലെ അവർ ക്ഷമിച്ച (സഹിച്ച)തു നിമിത്തം. اَوْرَثْنَا നാം തകർത്തുക (താറുമാറാക്കുക)യും ചെയ്തു. اَوْرَثْنَا ആയിരുന്നതു اَوْرَثْنَا പ്രവർത്തിക്കും, ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കും. اَوْرَثْنَا ഫിർഔൻ اَوْرَثْنَا അവന്റെ ജനതയും. اَوْرَثْنَا അവരായിരുന്നതും. اَوْرَثْنَا അവർ ഉയർത്തിയുണ്ടാക്കും, കെട്ടിപ്പൊക്കും.

ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ട ജനത ഇസ്രാഇലിലെ തന്നെ. അവർക്കു അവകാശപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട അനുഗ്രഹം ഭൂമി ഫലസംഗ്രഹം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ശാ. പ്രദേശവുമാകുന്നു. اَوْرَثْنَا (നാം ബറക്കത്തം നൽകിയ-അഥവാ അനുഗ്രഹിച്ച ഭൂമി) എന്നു ശാ. പ്രദേശങ്ങളെ ഖുർആനിൽ പേരെ സ്ഥലത്തും വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് (17:1). കൃഷി വ്യവസായങ്ങളുടെ ആധിക്യത്തിലും ഫലപുഷ്പിതയിലും ശാ.പ്രദേശം അന്നും ഇന്നും പ്രസിദ്ധമാണ്. ഇസ്രാഇൽ (അ) നബിയുടെ കാലം തൊട്ട് ഈസാ (അ) നബിയുടെ കാലംവരെയായി വളരെയധികം പ്രവാചകന്മാരുണ്ടായതും ആ പുണ്യഭൂമിയിൽ തന്നെ. അതിന്റെ കിഴക്കും ഭാഗത്തും പടിഞ്ഞാറുംഭാഗത്തുമുള്ള ഏല്ല്യ സ്ഥലങ്ങളും അവർക്കു അധീനപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തുവെന്നർത്ഥം. മൃസാ ഭൂമിയിൽ ഏവിടെയും അധികാരമാധ്യമം ഇല്ലാതെ, മർദ്ദിതരും അടിമകളുമായിക്കഴിയുകയായിരുന്നുവല്ലോ അവർ. അതേ സമയത്തു ഫിർഔന്റെയും കൂട്ടരുടെയും കഥ നേരെ മറിച്ചു. ഫിർഔനും സൈന്യവും കടലിൽ മുങ്ങി നശിച്ചുവെന്നു മാത്രമല്ല, അവർ നേടിവെച്ചിരുന്ന കണക്കറ്റ സമ്പാദ്യങ്ങളും, കൊട്ടകൾ, കൊട്ടാരങ്ങൾ, അണക്കെട്ടുകൾ, കൂറ്റൻ കെട്ടിടങ്ങൾ, തോട്ടങ്ങൾ, കൃഷികൾ മുതലായവയെല്ലാം തകർന്നു പോകുകയും ചെയ്തു.

ഇസ്രാഇൽ സമുദ്രം കടന്നു രക്ഷപ്പെട്ടപ്പോഴേക്കും ശാ. രാജ്യങ്ങൾ അവരുടെ അധീനത്തിൽ വന്നുവെന്നും, ഫിർഔനും സൈന്യവും മുങ്ങിനശിച്ചപ്പോഴേക്കും ഈജിപ്തിൽ അവരുടെ വകയായുള്ളതെല്ലാം തകർന്നു നശിച്ചു വെന്നുള്ള അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ആ സംഭവത്തെത്തുടർന്നു ക്രമേണ ആ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും അനുഭവപ്പെട്ടുവെന്നത്രെ. ചെങ്കടൽ കടന്നതിനുശേഷം സംഭവബഹുലമായ നാൽപ്പതു വർഷത്തിനുശേഷമാണ് ഇസ്രാഇൽ സമുദ്രം ശാ. പ്രദേശങ്ങളിൽ കുടിയിറങ്ങിപ്പാർക്കുവാനും ആ രാജ്യങ്ങൾ അധീനപ്പെടുത്തി സുഖജീവിതം അനുഭവിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞത്. അതുപോലെ, ഫിർഔനും കൂട്ടരും മുങ്ങിനശിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട പലതരം ശിക്ഷകളാൽ നാശാൻമുഖമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഈജിപ്ത് അതോടുകൂടി ഇടയനില്ലാത്ത ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെപ്പോലെ അനാഥമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി നടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന ചരപ്പെട്ട മോലികൾക്കെല്ലാം യന്ത്രം കണക്കെ ഖിബ്ത്തികൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു ഇസ്രാഇൽയരെയായിരുന്നു. അവർ കടൽ താണ്ടി രക്ഷപ്പെട്ടതോടുകൂടി ആ വാതിലും അടഞ്ഞുപോയി. അങ്ങനെ, ഫിർഔനും അവന്റെ ജനതയും ഈജിപ്തിൽ നിർമ്മിച്ചതും കെട്ടിപ്പൊക്കിയിരുന്നതുമെല്ലാം ക്രമേണ തകർന്നു ശൂന്യമാകുകയും ചെയ്തു.

129-ാം വചനത്തിൽ, നിങ്ങളുടെ ദമ്പ്ത നിങ്ങളുടെ ശത്രുവെ നശിപ്പിച്ചു തരുകയും, മുമ്പിൽ നിങ്ങളെ പകരമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തേക്കാമെന്നു മൂസാ (അ) ഇസ്രാഇൽയരോടു പറഞ്ഞു സമാധാനിപ്പിച്ചതായി അല്ലാഹു ഉദ്യോഗിച്ചുവെല്ലാം. മൂസാ (അ)ന്റെ ജനന സംഭവവും സന്ദർഭവും വിവരിക്കുന്ന മദ്യേ സൂറത്തുൽ ഖസ്ബസിൽ അല്ലാഹു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'മുമ്പിൽ ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടവർക്കു ദാക്ഷിണ്യം ചെയ്യണമെന്നും, അവരെ നേതാക്കളാക്കണമെന്നും, അവരെ അനന്തരാവകാശികളാക്കണമെന്നും, അവർക്കു മുമ്പിൽ സ്വാധീനം നൽകണമെന്നും, ഫിർഔനും ഫാറാഹും അവരുടെ സൈന്യങ്ങളും അവരിൽ നിന്നു എന്തൊന്നിണക്കുറിച്ച് ജാഗ്രൂകരായിക്കൊണ്ടിരുന്നുവോ അതു അവർക്കു കാട്ടിക്കൊടുക്കണമെന്നും നാം ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.' (ഖസ്ബസ് 5, 6.) ഫിർഔന്റെയും അവന്റെ സൈന്യത്തിന്റെയും നാശത്തോടുകൂടി ഇതെല്ലാം പൂർത്തിയാകുകയും ചെയ്തു. അതോക്കെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ... بِرَبِّكَ تَبَارَ (ഇസ്രാഇൽയർ ക്ഷമിച്ചതു നിമിത്തം, നീന്റെ ദമ്പ്തിന്റെ വളരെ നല്ലതരം വാക്കു അവരിൽ പൂർത്തിയാകുകയും ചെയ്തു) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

മൂസാ (അ) നബിയുടെ മൗത പ്രബോധനത്തെത്തുടർന്നു ഫിർഔനുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള സംഭവങ്ങൾ ഇവിടംവെച്ചു അവസാനിച്ചു. അടുത്തവചനം മൂതൽ അദ്ദഹത്തിന്റെ ജനതയായ ഇസ്രാഇൽയരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നു:-

138. ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളെ നാം സമുദ്രം വിട്ടു കടത്തി (രക്ഷപ്പെടുത്തി); എന്നിട്ടും, തങ്ങളുടെ ചില ബിംബങ്ങളുടെ അരികിൽ ഭജനമിരിക്കുന്ന ഒരു ജനതയുടെ അടുക്കൽ അവർ വന്നു (ചേർന്നു). അവർ പറഞ്ഞു: 'മൂസാ, ഇവർക്കു ചില ദൈവങ്ങളുള്ളതുപോലെ, ഞങ്ങൾക്കു ഒരു ദൈവത്തെ നീ ഏർപ്പെടുത്തിത്തരണം.' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ, അറിവില്ലാത്ത ഒരു(മുഹ്) ജനതയാകുന്നു.

١٣٨- وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ
فَاتَّوَا عَلَى قَوْمٍ يَخْفُونَ عَلَىٰ أَعْيُنِنَا
وَقَالُوا لَيْسَ بِيُوسَىٰ جِئَلُنَا
إِلَٰهًا كَمَا إِلَٰهَةُ آلِهِ ۚ قَالِ
إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ○

138. وَجَاوَزْنَا നാം വിട്ടു കടക്കുകയും ചെയ്തു (നാം കടത്തി) بنی اسرائیل ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളെ) السامو (അ) കടൽ ١٣٨ എന്നിട്ടവർ വന്നു, അങ്ങനെ അവർ ചെന്നു قَوْمٌ ഒരു ജനതയുടെ അടുക്കൽ, ജനതയിൽ, ജനതയിലൂടെ يَخْفُونَ അവർ ഭജനമിരിക്കുന്നു عَلَىٰ أَعْيُنِنَا ചില ബിംബങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ١٣٨ അവർ പറഞ്ഞു لَيْسَ بِيُوسَىٰ മൂസാ ١٣٨ ഞങ്ങൾക്കു നീ (താങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ١٣٨ തങ്ങളുടെ ١٣٨ അവർ പറഞ്ഞു ١٣٨ അവർക്കു ١٣٨ അറാധ്യ വസ്തുവെ(ദൈവത്തെ) ١٣٨ അവർക്കു കൽ) ഏർപ്പെടുത്തിത്തരുക, ആക്കിത്തരണം ١٣٨ ഒരാധ്യ വസ്തുവെ(ദൈവങ്ങൾ) ١٣٨ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു (ഇവർക്കു)ഉള്ളതു പോലെ ١٣٨ ആരാധ്യ വസ്തുക്കൾ (ദൈവങ്ങൾ) ١٣٨ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു (ഇവർക്കു)ഉള്ളതു പോലെ ١٣٨ ആരാധ്യ വസ്തുക്കൾ ١٣٨ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ١٣٨ വിവരമില്ലാത്ത (അജ്ഞരായ-വിഡ്ഢികളായ മുഹൻമാരായ).

139. 'നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ-അവർ ഏതൊന്നിൽ സ്മിതി ചെയ്യുന്നുവോ അതു [ആ മാർഗ്ഗം]- മുമ്പിച്ചു (നശിപ്പിച്ചു) കളയപ്പെടുന്നതാകുന്നു; അവർ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ഫലശൂന്യവുമാകുന്നു.'

١٣٩-إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبَرُونَ
مِمَّا هُمْ فِيهِ
وَلِطُلَّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ○

140. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു അല്ലാത്തതിനെയോ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ദൈവമായി (തേടി) അന്വേഷിക്കുന്നത്?' അവൻ നിങ്ങളെ ലോകരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു(എന്നിരിക്കെ)!

١٤٠-قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ
أَبْغِيكُمْ إِلَهًا
وَهُوَ تَصْلَحُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ○

139. ١٣٩ നിശ്ചയമായും ഇക്കൂട്ടർ ١٣٩ മുമ്പിച്ചു കളയപ്പെടുന്ന (നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന)താണു ١٣٩ യാതൊന്നും, എന്തോ (അതു) ١٣٩ അവർ ١٣٩ അതിലൊന്നു ١٣٩ ഫലശൂന്യ (അർത്ഥശൂന്യ-നിരർത്ഥ)വുമാകുന്നു ١٣٩ അവരായിരുന്നതു, ആയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ١٣٩ അവർ പ്രവർത്തിക്കുക. 140. ١٤٠ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെയോ ١٤٠ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തേടുന്നു (അന്വേഷിക്കുന്നു) ١٤٠ ആരാധനയായി, ദൈവമായിട്ടു ١٤٠ അവനാകട്ടെ, അവൻ ആയിരിക്കെ ١٤٠ നിങ്ങളെ ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയിരിക്കുന്നു (എന്നിരിക്കെ) ١٤٠ ലോകരെക്കാൾ.

കഴിഞ്ഞ 136-ാം വചനത്തിൽ ഫിർഈന്റെ കൂട്ടരെ നാം സമുദ്രത്തിൽ മുക്കി നശിപ്പിച്ചുവെന്നും, ഈ വചനത്തിൽ ഇസ്രാഇൽക്കുമാർ നാം സമുദ്രം കടത്തി എന്നും പറഞ്ഞതു മറ്റു സംഭവമാണ്. ഫിർഈയും അവന്റെ ആരാധകരുടെയും ധിക്കാരത്തിന്റെയും നിഷേധത്തിന്റെയും ഫലം അവർക്കു അനുഭവത്തിൽ കാണിച്ചുകൊടുത്തു വെന്ന നിലക്കാണ് 'അവരെ നാം മുക്കി നശിപ്പിച്ചു' എന്നു അവിടെ പറഞ്ഞത്. ആ സംഭവം കഴിഞ്ഞ് അതിന്റെ ഓർമ്മയും പുതുതായും നശിക്കുന്നതിന്റെ മുമ്പു തന്നെ ഇസ്രാഇൽക്കുമാർ നിന്നുണ്ടായതും, അവരുടെ നശിക്കപ്പെടലും, ബുദ്ധിമുട്ടും മകുടോദാഹരണവുമായ ഒരു സംഭവത്തിന്റെ തുടക്കം എന്ന നിലക്കാണ് 'അവരെ നാം സമുദ്രം വിട്ടു കടത്തി' എന്നു ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഫിർഈയും, സൈന്യവും നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും, മൂസാ (അ) നബിയും ഇസ്രാഇൽക്കുമാർ ചെങ്കൽ കടന്നു രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തതിനു ശേഷം വഴി കാട്ടിയ ഇസ്രാഇൽക്കുമാർ ബി.ബറായകരായ ഒരു ജനതയുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അവർ ബി.ബറയ്ക്കു ആരാധിക്കുന്നതും, അവരുടെ പുരവും ഭജനത്തിലും ധ്യാനത്തിലുമിരിക്കുന്നതും കണ്ടപ്പോൾ, ഇസ്രാഇൽക്കുമാർ അവരുടെ പഴയ ബി.ബറായനയുടെയും പഴയ പുഴയുടെയും ഓർമ്മ വന്നു. ഇവരെപ്പോലെ ബറയ്ക്കും വല്ല ദൈവങ്ങളും അനുഷ്ഠിച്ചു കിട്ടിയവർ കൊള്ളാമെന്നായി. അതിനു വേണ്ടി അവർ മൂസാ (അ) നബിയോടു അപകീർത്തിച്ചു. ഇതാണ് സംഭവം.

മൂസാ (അ) അവർക്കു നൽകിയ മറുപടിയിൽ, ഒന്നാമതായി അവരുടെ വിഡ്ഢിത്തം അദ്ദേഹം അവരെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. അതായതു, അല്ലാഹുവിനെ മറ്റേ ആരാധിക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ചതിന്റെ ഫലമായി, അധികാശക്തിയിലും പ്രതാപത്തിലും ഉച്ചകോടിയിലെത്തിയിരുന്ന ഫിർഈന്റെയും സൈന്യത്തിന്റെയും അതിഭയങ്കരമായ കലാശവും, അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തിൽ വിശ്വസിച്ചതിന്റെ ഫലമായി നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച ചെറുതൃപ്തിയും മറ്റനേകം ദുഷ്ടാന്തങ്ങളും നിങ്ങൾ കണ്ടറിഞ്ഞു. എന്നിട്ടും ഇത്ര വേഗം അതല്ലാ- വിഡ്ഢിത്തം കൊണ്ടു ബി.ബറായകന്മാരെപ്പോലെ നിങ്ങൾക്കും ചില ദൈവങ്ങൾ വേണമെന്നു നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നുവോ, നിങ്ങൾ അങ്ങനെയൊരു വിഡ്ഢിതം അന്നുതന്നെ എന്നുണർത്തി. പിന്നീടു ബി.ബറായകരായ ഈ ജനങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം പിഴച്ചതും ഭാവിയെല്ലാത്തതാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. അവസാനം അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വം അംഗീകരിച്ചുവരുന്ന നിലക്കു ലോകത്തു മറ്റാർക്കും ഇതേവരെ ലഭിക്കാത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളും സ്ഥാനപദവിയും നൽകി നിങ്ങളെ അവൻ ഉന്മൂലം സമുദ്രം മുക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. പിന്നെയും നിങ്ങൾക്കു അവനല്ലാത്ത ദൈവങ്ങളെത്തന്നെ വേണമെന്നാണോ ഏതെന്നാടു നിങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്? അതിനു സമ്മതിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ഒരു വിഡ്ഢിതമാണു ഞാനെന്നാണോ നിങ്ങൾ കരുതുന്നത്?.....? ഇസ്രാഇൽക്കുമാർ കണ്ട ബി.ബറായകരായിരുന്ന ആ ജനത ചില പാരമ്പര്യം അറബി ഗോത്രങ്ങളായിരുന്നുവെന്നും, അതല്ല-പിന്നീടു ഇസ്രാഇൽക്കുമാർക്കു

മുട്ടേണ്ടിവന്ന-അമാലിഖ (*) വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെട്ടു കാണുന്നു. രണ്ടാമത്ത് ശരി, ചെങ്കുലിന്റെ കീഴക്കേ കര തൊട്ടു ഫലസ്തീൻവരെയുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ അധികം താമസിയാതെ ഇസ്രാഹ്യാലയുടെ പ്രതാപത്തിന് കീഴിലായിത്തീരുകയും, ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിനു പ്രചാരം സിദ്ധിക്കുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു ഇതു പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

ഇതാം അഹ്മദ്, നസാഹു, ഇബ്നുജരീർ (റ) എന്നിവർ അബൂവാഖിദിദ്യെലി (റ) യിൽ നിന്നു ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 'ഞങ്ങൾ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയൊന്നിച്ചു ഹൂനൈനിന്റെ ഭാഗത്തേക്കു പോകുകയായിരുന്നു. അവിടെ (വഴിയിൽ) ഒരു ഇലത്തറ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിശ്വാസികൾ അതിന്റെ അടുത്തു ജനമിരിക്കുകയും, അവരുടെ ആയുധങ്ങൾ അതിന്മേൽ (പുണ്യം കരുതി) കെട്ടിത്തൂക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. അതിനു 'ദാത്തു അൻവാത്താ' (طرات = കെട്ടിത്തൂക്കുന്നതു) എന്നും പറഞ്ഞു വന്നിരുന്നു. അങ്ങനെ, ഒരു വലിയ ഇലത്തറത്തിനടുത്തുകൂടി പോകുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു: 'റസൂലേ അവർക്കു 'ദാത്തു അൻവാത്താ'യ്ക്കുള്ള പോലെ ഞങ്ങൾക്കും ഒരു മരം നിശ്ചയിച്ചുതന്നാലും।' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു അക്ബർ! സത്യമായും, ഇതു മൂസാ (അ) നോടു ഇസ്രാഹ്യാലയ്ക്കു പോലെയൊന്നല്ലേ!' പിന്നീടു തിരുമേനി ഈ ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ (138, 139 വചനങ്ങൾ) ഓതുകയും ചെയ്തു. ഈ മാതിരിയിലുള്ള ചില ആരാധ്യ വ്യക്തികളും, മതിലുകളും, കെട്ടിടങ്ങളുമൊക്കെ ഇന്നും മുസ്ലിം സമുദായ മദ്യ നിലവിലുണ്ടെന്നുള്ളതു അനിവേധ്യമായ ഒരു വസ്തുതയാകുന്നു. അത്തരം വസ്തുക്കളിൽ വല്ല സാധനങ്ങളും വെച്ചെടുക്കുകയോ തടവിത്തൊടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു ഒരു പുണ്യമായി കരുതപ്പെടുകയും പതിവുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏതൊരു സത്യവിശ്വാസിയും അത്തരം കൃത്യങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ മൂക്കിന്മേൽ കൈവിരൽ വെച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു, പോകും: 'അല്ലാഹു അക്ബർ' എന്നും മൂസാ (അ) ഇസ്രാഹ്യാലയുടെ പരഞ്ഞ അതേവാക്യം قُلْ قَوْمِ اتَّبِعُونِ (നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ വിവരമില്ലാത്ത ജനങ്ങളാണ്) എന്നു തന്നെയാണ് അങ്ങനെയുള്ളവരെപ്പറ്റിയും പറയാവുന്നതു്. അല്ലാഹു മുസ്ലിം സമുദായത്തിനു നേർക്കാർഗ്ഗവും തന്റേടവും നൽകട്ടെ. ആമിൻ

141. (ഇസ്രാഹ്യാൽ സന്തതികളേ) ഫിർഈന്റെ കൂട്ടർ നിങ്ങൾക്കു കടുത്ത ശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അവരിൽ നിന്നു നിങ്ങളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക.) നിങ്ങളുടെ ആൺമക്കളെ അവർ അറുകൊല നടത്തുകയും, നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളായ മക്കളെ ജീവിച്ചു വാൻ വിടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

അതിൽ (നിങ്ങൾക്കു) നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾ നിന്നുള്ള വമ്പിച്ച ഒരു പരീക്ഷണം ഉണ്ടായിരുന്നു.

١٤١- وَإِذْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ
يُسْؤُونَكَ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ
يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكَ وَمَيَّتْكَ نَسَاءَكَ كُنتَ

١٤٢ وَفِي ذَلِكَ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكَ عَظِيمٌ

141. നിങ്ങളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം ഫിർഈന്റെ കൂട്ടരിൽ നിന്നു അവർ നിങ്ങൾക്കു അനുഭവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ദുഷിച്ച (കടുത്ത-മോശകരമായ) ശിക്ഷ അവർ അറുകൊല ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു (കൊണ്ടിരിക്കെ) നിങ്ങളുടെ ആൺമക്കളെ അവർ ജീവിക്കുമൊന്നാക്കുക (ബ്രാക്കിയാക്കുക)യും നിങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെ നിങ്ങൾ അതിലുണ്ടു ഒരു പരീക്ഷണം നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ നിന്നും വമ്പിച്ച

[*] അമാലിഖ (أملخ = അമലേക്യർ) എന്നു പറയുന്നതു ഈജിപ്തിന്റെ കീഴക്കും ഫലസ്തീന്റെ തെക്കുമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മരുപ്രദേശങ്ങളിൽ അവിടവിടെയായി നിവസിച്ചിരുന്ന ഒരു പ്രാചീന വർഗ്ഗമാകുന്നു. ഇവരോടു ഏറ്റുമുട്ടി പരാജയപ്പെടുത്തിയ ശേഷമാണു ഇസ്രാഹ്യാലയ്ക്കു അവർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട കൂട്ടം. ഇവരോടു ഏറ്റുമുട്ടി പരാജയപ്പെടുത്തിയ ശേഷമാണു ഇസ്രാഹ്യാലയ്ക്കു അവർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട കൂട്ടം. ഇവരോടു ഏറ്റുമുട്ടി പരാജയപ്പെടുത്തിയ ശേഷമാണു ഇസ്രാഹ്യാലയ്ക്കു അവർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട കൂട്ടം. ഇവരോടു ഏറ്റുമുട്ടി പരാജയപ്പെടുത്തിയ ശേഷമാണു ഇസ്രാഹ്യാലയ്ക്കു അവർക്കു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ട കൂട്ടം.

മേൽ വിവരിച്ചതും, തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാർ കണ്ടുപിടിച്ചതുമായ ചരിത്രസംഭവങ്ങളെ ഇപ്പോൾ നിലവിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. നിങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ ആ മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ അഭിമാനം കൊള്ളുന്ന നിങ്ങൾ അതിന്റെ പേരിൽ സദാ നന്ദിയുളളവരായിരിക്കുകയും, അവന്റെ കൽപനകൾ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും വേണ്ടതാണെന്നു താൽപര്യം. തുടർന്നുകൊണ്ട് അതിനുശേഷമുണ്ടായ ചില പ്രധാന സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നു:—

വിഭാഗം-17

142. മൂസായോടു (ഒരു) മൂപ്പതു രാത്രിക്കു നാം വാഗ്ദാനം നടത്തുകയുണ്ടായി; അതിനെ (വീണ്ടും) ഒരു പത്തു (രാത്രി)കൊണ്ടു നാം പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു.

അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ റബ്ബിന്റെ നിശ്ചിത സമയം നാൽപ്പതു രാത്രിയായി തികഞ്ഞു.

മൂസാ തന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂനോടു പറയുകയും ചെയ്തു: '(എന്റെ അഭാവത്തിൽ) നീ എന്നെ പ്രതിനിധീകരിക്കുക; നീ നല്ലതു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക; കഴപ്പു മുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ മാർഗ്ഗത്തെ നീ പിൻപററുകയും ചെയ്യരുത്'.

وَوَعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً
وَأَتَمَّمْنَا بِهَا عَشْرًا

فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً

وَقَالَ مُوسَى لِخِيَتِهِ هَارُونَ
اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ
وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ○

142. مൂസാ നാം വാഗ്ദാനം (കരാർ) നടത്തി (നിശ്ചയം ചെയ്തു) مൂസായോടു, മൂസായുമായി ثَلَاثِينَ മൂപ്പതു രാത്രിക്ക് (ദിവസത്തേക്ക്) وَأَتَمَّمْنَا അവയെ (അതിനെ) നാം പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു عَشْرًا ഒരു പത്തു കൊണ്ടു فَتَمَّ അങ്ങനെ പൂർത്തിയായി, തികഞ്ഞു مِيقَاتُ നിശ്ചിതസമയം, സമയ നിശ്ചയം هَارُونَ തന്റെ റബ്ബിന്റെ رَّبِّهِ നല്ലതു فَلَا രാത്രി (ദിവസം) مُوسَى മൂസാ പറയുകയും ചെയ്തു وَاصْلِحْ തന്റെ സഹോദരൻ ഹാറൂനോടു اخْلُفْنِي നീ എന്നിങ്ങു പിൻഗാമിയായുക (പ്രതിനിധീകരിക്കുക) وَاصْلِحْ എന്റെ ജനതയിൽ تَتَّبِعْ നന്നാക്കുക (നല്ലതു പ്രവർത്തിക്കുക)യും ചെയ്യുക وَلَا പിൻപററുകയും ചെയ്യരുത് سَبِيلَ മാർഗ്ഗം, വഴി الْمُفْسِدِينَ നാശം (കഴപ്പം) ഉണ്ടാക്കുന്നവരുടെ.

ഇതുവരെയും മൂസാ (അ) നബിക്കു ദൈവഗ്രന്ഥം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആദ്യം മൂപ്പതു ദിവസവും, പിന്നീടു അതിനുശേഷം പത്തു ദിവസവും കൂടി ആകെ നാൽപ്പതു ദിവസം നോമ്പും ധ്യാനവുമായി സീനാമലയിൽ കഴിച്ചു കൂട്ടണമെന്നും, അതിനുശേഷം തന്നെത്തന്നെ നൽകാമെന്നും അല്ലാഹു മൂസാ (അ) നബിയോടു നിശ്ചയം ചെയ്തു. ആ കാലത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ തനിക്കുപകരം ജനങ്ങളുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുവാനും അവരെ നയിക്കുവാനും സഹോദരൻ ഹാറൂൻ (അ) നബിയെ അദ്ദേഹം ഏൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരിൽ ആവശ്യമായികാണുന്ന നല്ല കാര്യങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാനും, കഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൊന്നും അകപ്പെടാതിരിക്കുവാനും പ്രത്യേകം ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹാറൂൻ (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം സഹോദരനും (*) അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം തനിക്കു ഒരു സഹായകനായി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു കൊടുത്ത പ്രവാചകനുമായിരുന്നു. സൂ: ത്വാഹായിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ട്. ആ ജനതയുടെ

(*) ഹാറൂൻ (അ) നബിക്കു മൂസാ (അ) നബിയേക്കാൾ അൽപം വയസ്സു കൂടുതൽ ഉണ്ടായിരുന്നെന്ന് പല ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞു കാണാം. 'ഹാദവേദനോട് സംസാരിച്ച കാലത്തു മോശക്ക് എൺപത് വയസ്സും, അഹരോന്നു എൺപത്തിമൂന്ന് വയസ്സുമായിരുന്നു' എന്നു ബൈബിളും പറയുന്നു. (പുറപ്പാട്: 7:7)

144. അവൻ [റബ്ബ്] പറഞ്ഞു: 'മുസാ, നിശ്ചയമായും, എന്റെ ദൗത്യങ്ങൾ കൊണ്ടും, എന്റെ സംസാരം കൊണ്ടും നിന്നെ ഞാൻ (മറവു) മനുഷ്യരെക്കാൾ (പ്രത്യേകമാക്കി) തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഞാൻ നിനക്കു നൽകിയതു നീ എടുത്തു [സ്വീകരിച്ചു] കൊള്ളുക. നീ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കുകയും ചെയ്യുക.'

١٣٣- قَالَ يُسُوفِي
إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ
بِرِسَالَتِي وَبِكَلَامِي
خُذْ مَا آتَيْتُكَ
وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ

144 15 അവൻ പറഞ്ഞു ١٣٣ മുസാ ١١ നിശ്ചയമായും ഞാൻ اصطفيت നിന്നെ തിരഞ്ഞു (തെളിയിച്ചു) എടുത്തിരിക്കുന്നു ١١١ മനുഷ്യരെക്കാൾ ١٢١ എന്റെ ദൗത്യങ്ങൾകൊണ്ടും ١٣ എന്റെ സംസാരം കൊണ്ടും ١٤ അതിനാൽ എടുത്തു (പിടിച്ചു-സ്വീകരിച്ചു) കൊള്ളുക ١٥ നിനക്കു ഞാൻ നൽകിയതു ١٦ ആയിരിക്കയും ചെയ്യുക ١٧ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ

നിശ്ചയം പൂർത്തിയാക്കി മുസാനബി (അ) വന്നപ്പോൾ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ സംസാരിച്ചു. സ്വപ്നം വഴിയോ, മനസ്സിൽ തോന്നിപ്പിച്ചോ നൽകുന്ന വഹ്യം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മറയുടെ അപ്പുറത്തു നിന്നുള്ള സംസാരം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ദൂതനെ-അഥവാ മലക്കിനെ-അയച്ചുകൊണ്ടു നൽകുന്ന വഹ്യം എന്നിങ്ങിനെ മൂന്നു പ്രകാരത്തിലല്ലാതെ അല്ലാഹു ഒരു മനുഷ്യനോടു സംസാരിക്കുന്നതല്ല എന്നു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (സൂ: ശൂറാ യിലെ 51-ാം വചനവും വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക.) ഇവയിൽ രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള സംസാരമാണു മുസാ (അ) നബിയുമായി നടന്നത്. ഈ മഹത്തായ അനുഗ്രഹം മുസാ (അ) നബിക്കല്ലാതെ മററാർക്കും ഉണ്ടായതായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു തന്നെ അതു വ്യക്തമാവുന്നു. മുസാ (അ) ഈജിപ്തിൽ നിന്നു അയോർത്ഥിയായി മദ്യനിൽ ചെന്നു ഏതാനും കൊല്ലം താമസിച്ച് ശേഷം അവിടെ നിന്നു മാരാസമേത. ഈജിപ്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോവുമ്പോഴായിരുന്നു സീനാ താഴ്വരയിൽ വെച്ചു ആദ്യമായി അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം അദ്ദേഹം കേട്ടതു. ആ അവസരത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തെ ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്കു റസൂലായി അയച്ചതും. ഈ വചനത്തിൽ പറയുന്നതു അദ്ദേഹം തൗറത്തു ഏറ്റുവാങ്ങുവാൻവേണ്ടി നിശ്ചയപ്രകാരം സീനാപർവ്വതത്തിൽ ചെന്നപ്പോഴുണ്ടായ സംസാരത്തെക്കുറിച്ചുമാകുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം എങ്ങിനെയായിരിക്കും? അതിനു അക്ഷരവും ശബ്ദവുമുണ്ടോ? ഏതു ഭാഷയിലായിരിക്കും? ഇതൊന്നും നമുക്കു അറിയുവാനോ സങ്കല്പിക്കുവാനോ സാധ്യമല്ല. സൂക്ഷ്മികളുടെ സംസാരങ്ങളുമായി അതിനു യാതൊരു വിധ സാമ്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ലെന്നു നമുക്കതീർത്തുപറയാം. ഈ മഹത്തായ അനുഗ്രഹം-മററാർക്കും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഈ മഹാഭാഗ്യം-ആസ്വദിച്ചപ്പോൾ മുസാ (അ) നബിക്കുണ്ടായ മധുരമോഹനമായ അനുഭവം നിമിത്തം, അല്ലാഹുവിനെ നേരിൽ ഒന്നു കാണുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യംകൂടി സ്വീകരിച്ചെങ്കിൽകൊള്ളാമെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു അത്യുപേഗം ഒന്നിച്ചു. അദ്ദേഹം അപേക്ഷിച്ചു: 'റബ്ബ! ഈയുള്ളവനു നിന്നെ ഒന്നു കാണുവാനുള്ള മഹാഭാഗ്യം കൂടി നൽകണേ! എന്നിക്കു നിന്നെ കാണുമാറാക്കിത്തരണേ! ഞാനെന്ന നോക്കിക്കാണട്ടെ. (رَبِّ ارْأِنِّي أَتُوبَ)' മുസാ (അ) നബിയുടെ വിശ്വാസക്കുറവുകൊണ്ടല്ല, വിഡ്ഢിത്തംകൊണ്ടുമല്ല, താഴായിരുന്നായ പരമോൽകൃഷ്ടനായ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹിത മഹത്വങ്ങളെക്കുറിച്ചു ബോധമില്ലാത്തതുകൊണ്ടുമല്ല ആ അപേക്ഷ. ആ തിരു സംസാരങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ, ആ തിരുസന്നിധിയെ ഒന്നുകണ്ടാസ്വദിക്കുവാനുണ്ടായ അടയാണമോഹം കൊണ്ടു മാത്രം.

ഏല്ലാമെല്ലാം അറിയുന്ന അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ ആക്ഷേപിച്ചില്ല. ആ അപേക്ഷയിൽ പ്രതിഷേധിച്ചതുമില്ല. എങ്കിലും ഈ ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ ആർക്കും സാധ്യമല്ലാത്തതും, ഈ ലോക പ്രകൃതിമതീതമായതുമായ അക്കാര്യമെന്ന യഥാർത്ഥ്യം അദ്ദേഹത്തെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുകയാണ് അല്ലാഹു ചെയ്തത്. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: 'നിനക്കെന്നെ കാണുവാൻ കഴിയുകയില്ല (لَا يُرَى)' അതോടൊപ്പം, ആ കൗഴ്ച താങ്ങുവാനുള്ള ശക്തി അദ്ദേഹത്താകാൻ എത്രയോ ഉറപ്പും കെൽപുമുള്ള ആ പരവതമായിത്തുറപ്പാലുള്ളെന്നു അനുഭവത്തിലൂടെ കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: 'എങ്കിലും ആ മലയിലേക്ക് നോക്കൂ; അതു അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു

രിക്കും. (75: 22, 23.) സത്യനിഷേധികളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു: **وَيَوْمَ لَا يُجِيبُ عَنْهُمْ فِي ذُنُوبِهِمْ أَحَدٌ** (വേണ്ടാ, നിശ്ചയമായും അവർ, അന്നത്തെ ജീവനും തങ്ങളുടെ രബ്ബിൽനിന്നും മറയിടപ്പെട്ടവർ തന്നെയായിരിക്കും. (83: 15) ഈപോഴും സഹാബികളിൽ നിന്നായി അനേകം മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി മോശപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പല ഹദീസുകളിലും സത്യവിശ്വാസികൾ പരലോകത്തു വെച്ചു അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്നതാണെന്നു സ്പഷ്ടമായ വാക്കുകളിൽ നബി (സ) അറിയിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ, മൂസാ (അ) നബിയോടു അല്ലാഹു **قَالَ** (നീ എന്നെ കാണുകയില്ലതന്നെ) എന്നു പറഞ്ഞ വാക്കു ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനെ പരലോകത്തുവെച്ചും ആർക്കും കാണുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു മുഅ്തസിലികളെപ്പോലെയുള്ള യുക്തിവാദികൾ പറയരുളത്തു തെറ്റാണെന്നു തീർത്തു പറയാവുന്നതാണ്. ഈ വിഷയത്തിൽ വളരെമേൽ തർക്കവിതർക്കങ്ങളും, ആരോപണ പ്രത്യാരോപണങ്ങളും മുൻകാലത്തു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. ഇന്നും ചില യുക്തിവാദക്കാർ ആ പഴയ അഭിപ്രായം പുരപ്പെടുവിക്കുന്നതും കാണാം. യുക്തി ന്യായങ്ങൾ ഏതുതന്നെ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടാലും, അല്ലാഹുവും റസൂലും വ്യക്തമാക്കിയ അക്കാര്യത്തിൽ, അവയെല്ലാം കേവലം നിരർത്ഥവാദങ്ങൾ മാത്രമായേ ഗണിക്കപ്പെടുവാനുള്ളൂ. മൂസാ (അ) നബിയോടു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, ഈ ലോകത്തുവെച്ചു നിനക്കു എന്നെ കാണുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല എന്നുമാത്രമാണെന്നും, ഇഹത്തിലോ പരത്തിലോ വെച്ചു എന്നെ ആർക്കും കാണുവാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നല്ല എന്നും മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ തെളിവുകളിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്.

(3) ഇസ്രാഇലിലെ അജീമുഖികരിച്ചുകൊണ്ടു അവരുടെ ധിക്കാരങ്ങളെക്കുറിച്ചുപറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ, അല്ലാഹുവിനെ പരസ്യമായി കാണാതെ ഞങ്ങൾ താങ്കളെ വിശ്വസിക്കുന്നതേയല്ലെന്നു നിങ്ങൾ മൂസായോടു പറഞ്ഞുവെന്നും, അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു ഇടിത്തീ ബാധിച്ചുവെന്നും സൂറത്തുൽ ബഖറ 55ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. **فَكَذَّبُوا** (....) അതെ ഈ സൂറത്തിലെ 155-ാം വചനത്തിൽ, മൂസാ തന്റെ ജനങ്ങളിൽനിന്നു ഏഴു പതു പേരെ നമ്മുടെ നിശ്ചിത സമയത്തേക്കു തിരഞ്ഞെടുത്തുവെന്നും, അവർക്കു കമ്പനം (**جُنُودٍ**) പിടിപെട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങളിലുള്ള മോഷൻമാർ പ്രവർത്തിച്ചതിന്നു ഞങ്ങളെ നി നശിപ്പിക്കുന്നുവോ എന്നും മറ്റും മൂസാ (അ) ചോദിച്ചുവെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെയാണോ, അതല്ല രണ്ടും വെവ്വേറെ സംഭവങ്ങളാണോ എന്നുള്ളതിൽ വ്യത്യാസമാക്കുകയില്ല അഭിപ്രായവ്യത്യാസം കാണാം. എന്നാൽ, നമ്മുടെ മുമ്പിലുള്ള ഈ വചനത്തിൽ മൂസാ നബി (അ) **رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً** (രബ്ബേ എന്നിക്കു നീന്നെ കാട്ടിത്തരണേ, ഞാൻ നീന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടിട്ട്) എന്നു ചോദിച്ചതും **قَالَ** (നീ എന്നെ കാണുകയില്ലതന്നെ) എന്നു അല്ലാഹു മറുപടി പറഞ്ഞതും, മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ആ രണ്ടു വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതും എല്ലാം ചേർന്നു ഒരു സംഭവമാണെന്നു മുഅ്തസിലികളും, അവരെ അനുകരിച്ച ചിലരും പറയുന്നു. മൂന്നു വചനങ്ങളിലെയും സംഭവം ഒന്നാണെന്നു വ്യക്തമാക്കത്തക്കതെന്ന ചില ആളുകൾ, മൂസാ (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം നിലക്കല്ല-ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യ പ്രകാരമാണു-അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതെന്നും പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും വെച്ചു അല്ലാഹുവിനെ കാണുക അസംഭവ്യമാണെന്ന അവരുടെ വാദത്തിൽനിന്നും, അതിന്നു **قَالَ** (നീ എന്നെ കാണുകയില്ലതന്നെ) എന്ന വാക്യത്തെ തെളിവാക്കുന്നതിൽനിന്നും ഉടലെടുത്തതാണു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ വാദം.

മൂന്നു വചനങ്ങളിലും പറയുന്നതു ഒരു സംഭവത്തെപ്പറ്റിയാണെന്ന വാദക്കാരിൽ ചിലരുടെ പ്രസ്താവനകൾ നോക്കുമ്പോൾ സംഭവത്തിന്റെ രൂപം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: ഏഴുപതു പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ടു മൂസാ (അ) അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച സമയത്തു പർവ്വതത്തിൽ ചെന്നു. അവർ മലയുടെ അടിയിലും മൂസാ (അ) മുകളിലുമായിരുന്നു. മൂസാ (അ) മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ, തന്നോടു അല്ലാഹു സംസാരിച്ചുവെന്നും, തനിക്കു വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയെന്നുമാക്കു പറയുന്നതു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കണമെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു താൻ അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണിച്ചു തരുകതന്നെ വേണം എന്നു അവർ മൂസാ (അ)നോടു ശഠിച്ചു. അദ്ദേഹം അവർക്കുവേണ്ടി അതിനായി അല്ലാഹുവിനോടു ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ധിക്കാരപരമായ ഈ ചോദ്യം നിമിത്തം ഒരു ചൂകമ്പം മുഖേന അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിച്ചു. സൂറത്തുൽ ബഖറയിൽ പറഞ്ഞ ഇടിത്തീ (**صَاعِقَةٍ**)യും, 155-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്ന കമ്പന (**جُنُودٍ**)യും, ഈ വചനത്തിൽ മല പൊടി പൊടിയൊക്കി (**فَكَذَّبُوا**) എന്നു പറഞ്ഞതും-എല്ലാം തന്നെ-ആ ചൂകമ്പത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. അങ്ങനെ, കേവലം അസംഭവ്യമായ ഒരു കാര്യം മൂസാ നബി (അ) ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഈ ചോദ്യം കുറ്റകരമായ ഒരു പാപമായതുകൊണ്ടാണു മൂസാ (അ) ഞാൻ പ്രശ്നം പിച്ചു മടങ്ങി (**قَالَ**) എന്നു പറഞ്ഞത്. ഇതാണു മൂന്നു വചനങ്ങളും കൂട്ടി യോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അവർ പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം.

145. അദ്ദേഹത്തിനു [മുസാക്ക] എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും പലകകളിൽ നാം എഴുതിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതായത്, സദുപദേശവും, എല്ലാ കാര്യത്തിനുമുള്ള വിശദീകരണവും. (നാം പറയുകയും ചെയ്തു:) 'അതിനാൽ നീ അവയെ ബലത്തോടെ എടുത്തു [സ്വീകരിച്ചു]കൊള്ളുക; നിന്റെ ജനങ്ങളോട് അവയിലെ വളരെ നല്ല കാര്യങ്ങളെ അവർ സ്വീകരിക്കുവാൻ കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക.

തോന്നിയവാസികളുടെ പാർപ്പിടം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വഴിയെ കാണിച്ചു തരാം.'

١٢٥- وَكُتِبْنَا لَهُ فِي الْأَنْوَاجِ
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةٌ
وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ
تُخَذُّهَا بِقُوَّةٍ
وَأَمْرٌ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا
سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ٥

145. لَكُنَّا نَاوْمُ എഴുതുക (എഴുതിക്കൊടുക്കുക) യും ചെയ്തു 4 അദ്ദേഹത്തിനു الْاَنْوَاجِ പല കകളിൽ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും, എല്ലാ കാര്യത്തിൽനിന്നും مَوْعِظَةٌ അതായത് സദുപദേശം تَفْصِيلًا വിശദീകരണവും. لِّكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തിനും. تُخَذُّهَا بِقُوَّةٍ അതിനാൽ അത് (അവ) എടുത്തു (പിടിച്ചു-സ്വീകരിച്ചു) കൊള്ളുക. وَأَمْرٌ ശക്തിയോടെ, ബലത്തിൽ قَوْمَكَ കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുക. سَأُورِيكُمْ നിന്റെ ജനങ്ങളോടു يَأْخُذُوا അവർ എടുക്കട്ടെ, (സ്വീകരിക്കുവാൻ) بِأَحْسَنِهَا അവയിലെ (അതിലെ) വളരെ നല്ലതിനെ (നല്ല കാര്യങ്ങളെ) دَارَ നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ വഴിയെ കാട്ടിത്തരാം. 5 الْفَاسِقِينَ പാർപ്പിടം, ഭവനം, വസതി تَوَّانِيَّയവാസി (ധിക്കാരി)കളുടെ.

അല്ലാഹുവിനെ കാണുവാനുള്ള അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തശേഷം, മുസാ (അ) നബിക്കു ചെയ്തുകൊടുത്ത ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിച്ച കൂട്ടത്തിൽ تَفْصِيلًا (നിനക്കു ഞാൻ നൽകിയത് എടുത്തു കൊള്ളുക) എന്നും പറഞ്ഞിരുന്നുവല്ലോ. അതിന്റെ ഒരു വിശദീകരണമാണ് ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. അതായത്, ആവശ്യമായ എല്ലാ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ബോധ്യപോലെ വിവരിക്കുകയും, ആവശ്യമായ ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്ന തരമാക്കാകുന്ന വേദഗ്രന്ഥം ചില പലകകളിലായി അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു എഴുതിക്കൊടുത്തു. അതിനെ ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടു കൊണ്ടിരിക്കണമെന്നും, അതിൽ കാണുന്ന നല്ല കാര്യങ്ങളെ അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കണമെന്നും കൽപിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നു തരാം.

തരമാത്തിന്റെ പലകകൾ എന്തു കൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു? എത്ര എണ്ണം ഉണ്ടായിരുന്നു? എങ്ങനെയാണത് എഴുതപ്പെട്ടത്? എന്നൊന്നും നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. അതറിയാത്തതുകൊണ്ടു ഒരു മോഡലും സാധിക്കുവാനുമാകില്ല. പലരും പലതും പറഞ്ഞു കൊണ്ടുചെങ്കിലും അവയെല്ലാം പരസ്പരം പൊരുത്തപ്പെടാത്ത ചില ഇസ്രാഇലിലെ വാക്കുകൾ മാത്രമാകുന്നു. എന്റെ കൽപനാനിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കാതിരിക്കുന്ന ധിക്കാരികൾക്കു അതിന്റെ ഫലം വഴിയെ അനുഭവത്തിൽ കാണാം. അവരെ വെറുത്തെ വീട്ടേക്കുമെന്നു അവർ ധരിക്കേണ്ട എന്നുള്ള ഒരു താക്കീതാണു അവസാനത്തെ വാക്യം.

146. ന്യായമില്ലാതെ മുമ്പിയിൽ അഹംഭാവം നടിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ എന്റെ ദ്വേഷ്ഠനങ്ങളിൽ നിന്നു ഞാൻ തിരിച്ചുവിടുന്നതാണ്.

١٢٦- سَأُصْرِبُ عَنْ آلِي الْيَمِينِ يَكْفُرُونَ
فِي الْأَرْضِ بِكُذِّبِ الْحَقِّ
وَأَنْ يَكُفُّوا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا
وَأَنْ يَكُفُّوا سَبِيلَ الرُّشْدِ
لَا يَخُذُّهُمْ سَبِيلًا

എല്ലാ ദ്വേഷ്ഠനവും കണ്ടാലും അവർ അവയിൽ വിശ്വസിക്കുകയല്ല.

തന്മുഖത്തിന്റെ (നേർ) മാർഗ്ഗം കണ്ടാൽ അതിനെ അവർ ഒരു മാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിക്കുകയുമില്ല.

പിഴവിന്റെ (ദുർ) മാർഗ്ഗം കണ്ടാൽ അതിനെ അവർ ഒരു മാർഗ്ഗമായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും.

അതു, നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവർ വ്യാജമാക്കുകയും, അവയെക്കുറിച്ചു അശ്രദ്ധരായിരിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടത്രെ.

147. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും, പരലോകത്തെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെയും വ്യാജമാക്കിയവരാകട്ടെ, അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ (പൊളിഞ്ഞ) വിഫലമായി. അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനല്ലാതെ അവർക്ക് പ്രതിഫലം കൊടുക്കപ്പെടുകയോ? [ഇല്ല തന്നെ.]

وَأَن يَّرَوُا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ

١٤٧-وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ
الْأَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

146. سَأَرَفَ ഞാൻ തിരിച്ചു വിടും, തിരിച്ചു വിട്ടേക്കും. أَهْلًا എന്നെൻ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നു الْغَيِّ യാതൊരു കൂട്ടരെ يَكْبَرُونَ അഹംഭാവം നടിക്കുന്ന, വലുപ്പം കാണിക്കുന്ന أَهْلًا ഭൂമിയിൽ خَيْرًا ന്യായം (കാര്യം-അവകാശം) ഇല്ലാതെ يَرَوْنَ അവർ കാണുന്നപക്ഷം, കണ്ടാലും أَهْلًا എല്ലാ ദൃഷ്ടാന്തവും لَا يَتَّخِذُوا അതിൽ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല يَرَوْنَ അവർ കാണുന്ന പക്ഷം, കണ്ടാലാകട്ടെ سَبِيلَ തന്റേടത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം നേർവഴി يَتَّخِذُونَ അതവർ ആക്കുക (സ്വീകരിക്കുക)യില്ല لَا മാർഗ്ഗമായിട്ടു, വഴിയായിട്ടു يَرَوْنَ അവർ കണ്ടുവെങ്കിലോ سَبِيلَ പിഴവിന്റെ മാർഗ്ഗം يَتَّخِذُونَ അതവർ ആക്കും, സ്വീകരിക്കും لَا മാർഗ്ഗമായി كَذَّبُوا അതു بِرَأْسِهِ അവർ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. يَتَّخِذُونَ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ يَتَّخِذُونَ അവർ ആയിരിക്കുകയും لَا അവയെപ്പറ്റി يَتَّخِذُونَ അശ്രദ്ധർ. 147. يَتَّخِذُونَ വ്യാജമാക്കിയവർ يَتَّخِذُونَ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ يَتَّخِذُونَ കാണുന്ന (കണ്ടുമുട്ടുന്ന)തിനെയും الْآخِرَةِ പരലോകത്തെ حَبِطَ വിഫലമായി, പൊളിഞ്ഞു أَعْمَالُهُ അവരുടെ പ്രവൃത്തി(കർമ്മം) കൾ يَجْزَوْنَ അവർക്കു പ്രതിഫലം കൊടുക്കപ്പെടുകയോ يَتَّخِذُونَ അവർ ആയിരുന്നതിനല്ലാതെ يَتَّخِذُونَ (അവർ) പ്രവർത്തിക്കും.

ഫിർഖ്ന്റെയും ആരക്കരുടെയും അഹന്തയും ഗർവ്വവും നിമിത്തം അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നിഷേധിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ ഫലമായി അവർ അനുഭവിച്ച ദാരുണമായ പര്യവസാനത്തെയും, അതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ സംഭവങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ സംസാരം. ഫിർഖ്ന്റെ കൂട്ടർക്ക് അത്രയും ശോചനീയമായ ദുരവസ്ഥ വന്നു ചെറുവന്നുള്ള സാക്ഷാൽ കാരണം അവരുടെ അഹംഭാവവും ഗർവ്വം മൂലമായും, അഹംഭാവത്തിന്റെയും ഗർവ്വന്റെയും അനന്തരഫലം അതിഭയങ്കരമായിരിക്കുമെന്നും, ഇടക്കുവെച്ചു മരണമെന്നും, അഹംഭാവത്തിന്റെയും ഗർവ്വന്റെയും സഹായകൂടാത്തതെന്ന ഈ വചനങ്ങളിലെ ആശയം അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. ഒരു വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെയും സഹായകൂടാത്തതെന്ന ഈ വചനങ്ങളിലെ ആശയം വ്യക്തമാണ്.

ഇബ്നുകുസ"ഉബ" (റ) പറയുന്നു: 'ഹൃദയത്തിൽ ഒരു കടുകു മണിയോളം അഹംഭാവമുള്ളവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല' എന്നു റസൂൽ (സ) പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഒരാര ചോദിച്ചു: 'ഒരാൾക്കു അവന്റെ വസ്ത്രം നല്ലതായിരിക്കുവാനും, ചെറുപ്പം നല്ലതായിരിക്കുവാനും ഇഷ്ടമുണ്ടായിരിക്കും (ഇതു അഹംഭാവമാണോ)?' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സൗന്ദര്യവാനാണ്. അവൻ സൗന്ദര്യം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അഹംഭാവമെന്നാൽ, യഥാർത്ഥത്തെ ധിക്കരിക്കലും, ജനങ്ങളെ നിസ്സാരമാക്കലുമകുന്നു' (മു) അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ സംസാര വിഷയം തുടരുന്നു:-

ഉപദേശവും അവർ വിലവെച്ചതുമില്ല. മൃസാ (അ) തുറന്നതുമായി വന്നപ്പോൾ കണ്ട കാര്യം, അവർ ആ പശുക്കളെ തീയുടെ പൂർണ്ണം കൂടി അവർ അതിനെ ആരായിക്കുന്നതും അതിനടുത്തു ഭേനമിരിക്കുന്നതുമാണ്. അദ്ദേഹം അക്കു വയ്ക്കാത്ത കേരപത്തിലായി. സാമിരിയെയും ഒന്നങ്ങിയും ചേർത്തും ചെമ്പുശേഖം പശുക്കളുടിയെച്ചു സ്പ്കമാക്കി കടലിൽ പരന്നിരിക്കുന്നു. സാമിരിയുമായുള്ള സമ്പർക്കം നടയുകയും ചെയ്യും. (പ്രശ്നം: 85-97 ഉപദേശവും നോക്കുക)

പശുക്കൂട്ടിയെ നിർമ്മിച്ചതു സാമീരിയെന്നെങ്കിലും, മറ്റുള്ളവരുടെയും താൽപര്യവും സഹകരണവും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും, ആരാധനയിൽ മറ്റുള്ളവരും പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നതുകൊണ്ടുമാണ് 'മൃഗസായുടെ മനസ്സ് പശുക്കൂട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി' എന്നു പറഞ്ഞത്. ലോഹനിർമ്മിതമായ ആ പ്രതിമയിൽ എന്തെങ്കിലും വിശേഷതയോ, പുതു മയോ ഉണ്ടായിരുന്നാലും അതൊരു ദൈവമായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു പ്രാഥമിക ബുദ്ധിഭ്രാന്തയോടൊപ്പം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. പുരുഷീയപക്ഷം, സംസാരിക്കുവാനും, ആരാധകന്മാർക്കു വല്ല മാർഗ്ഗമേറുന്നതും നൽകുവാനുമെങ്കിലും അതിനു കഴിയേണ്ടതാണല്ലോ. ഇങ്ങനെയും അവർ ആലോചിച്ചില്ല. പശുക്കൂട്ടിയെ ആരാധിക്കുന്നതിലുള്ള ആവേശം അവരെ അന്ധരാക്കിത്തീർത്തു. 'ഒരു വസ്തുവിനോടുള്ള സ്നേഹം നിന്നെ അന്ധനും ബധിരനുംമാക്കും' എന്നു ഒരു ഹാദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. (അ.ദാ.) അവസാനം അവർ ഖേദത്തിലായി. തങ്ങളുടെ പക്ഷത്ത് വന്ന അപരാധം അവർക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടു. അവർ ഖേദിച്ചു വിലപിക്കുകയായി.

വന്നുപോയ ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് വല്ലവരും വേദികളായോ ലഭ്ജികളായോ ചെയ്യുമ്പോൾ, 'അവർ കൈകൊണ്ടു, നാക്കൊടു, തലത്താഴ്ത്തി' എന്നൊക്കെ മലയാളത്തിൽ പറയാറുള്ളതുപോലെ അറബിയിലുള്ള ചില പ്രയോഗങ്ങളാണു: **مُخَذِّقًا** (കൈകളിൽവീണു) **مُخَضِّقًا** (വിരൽ കുടിച്ചു) **مُخَضِّقًا** (തലകുത്തെന്നയം തി) മുതലായവ.

150. കൃപിതനായും, ദുഃഖിതനായും കൊണ്ടു മൃഗാ
 തന്റെ ജനതയിലേക്കു മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പ
 റഞ്ഞു: 'എന്റെ (പോക്കിനു) ശേഷം നിങ്ങൾ എന്റെ പി
 ന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ചതു എത്രയോ ചീത്ത! നിങ്ങളുടെ നബി
 ന്റെ കല്പനക്കു (കാരന്തിരിക്കാതെ)നിങ്ങൾ ധൂതികൂട്ടിയോ?'

അദ്വൈതം പലകകൾ ഇട്ടുകയും ചെയ്തു; തന്റെ സഹോദരന്റെ തല (മുടി) പിടിച്ചു തന്നിലേക്കു വലിക്കുകയും ചെയ്തു.

അദ്ദേഹം [സഹോദരൻ] പറഞ്ഞു: 'എന്റെ മാതൃ
പുത്ര [ഏകോദര സഹോദരൻ]! നിശ്ചയമായും, (ഈ)
ജനങ്ങൾ എന്നെ ബലഹീനനാക്കിത്തീർക്കുകയും, എന്നെ അ-
വർ കൊലപ്പെടുത്തുമാറാകുകയും ചെയ്തു. ആകയാൽ,
എന്നെ (നിന്ദിച്ചു) കൊണ്ട് നീ ശത്രുക്കളെ സന്തോഷപ്പെടു-
ത്തരുത്! എന്നെ നീ (ഈ) അക്രമികളോടു കൂടെ [അക്ര-
മികളുടെ പക്ഷക്കാരൻ] ആക്കുകയും ചെയ്യരുത്.'

١٥٠- وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ
أَسْفًا ۖ قَالَ إِنَّمَا خَلَفْتُكُمْ فِي مَنِّ بَعْدِي
أَعَجَلْتُمْ أَمْرًا بَكُورًا

وَأَلْقَى الْأَوَاخِرَ
وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ

قَالَ ابْنُ أُمَرَ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي
وَكَاذِبُوا وَيَقْتُلُونَنِي ۖ
فَلَا تُشِمُّنِي بِالْأَعْدَاءِ
وَلَا تَجْعَلَنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝

[illegible]

ഇരുത്തു مع القوم എന്നാലോടുകൂടി (ഇരുത്തു)

© 2006 The Authors
Journal compilation © 2006 Blackwell Publishing Ltd

151. അദ്ദേഹം [മൂസാ] പറഞ്ഞു: 'റബ്ബേ! എന്നിക്കും, എന്റെ സഹോദരനും നീ പൊറുത്തു തരുകയും, നിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ ഞങ്ങളെ നീ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണമേ! നീയാകട്ടെ, കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ ഏറ്റവും കരുണയുള്ളവനാകുന്നു.'

١٥١- قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخْوَتِي
وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ
وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ۝

151. ١٥١- അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു റബ്ബേ لِي وَإِخْوَتِي എന്നിക്കും പൊറുത്തു തരണേ إِيَّائِي എന്റെ സഹോദരനും إِيَّائِي ഞങ്ങളെ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും വേണമേ رَحْمَتِكَ നിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ, ചെയ്താൽ أَنْتَ നീയാകട്ടെ, നീയോ أَرْحَمُ ഏറ്റവും കരുണയുള്ളവനാകുന്നു كَرُّنًا കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ.

സാമിരി പശുക്കുട്ടിയെയുണ്ടാക്കി ഇസ്രാഇലുകൾ പിഴപ്പിച്ച വിവരം നേരത്തെത്തന്നെ അല്ലാഹു മൂസാ (അ) നബിയെ അറിയിച്ചിരുന്നു. (20: 85) അദ്ദേഹത്തിനു അതിയായ കോപവും വ്യസനവും ഉണ്ടാകുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ കണ്ട കാഴ്ച അദ്ദേഹത്തെ കൂടുതൽ ക്ഷുഭിതനാക്കുകയും ചെയ്തു. അൽപദിവസങ്ങളോളം ഞാൻ നിങ്ങളെ വിട്ടു പോയപ്പോഴേക്കും നിങ്ങൾ ഇങ്ങിനെയെല്ലാം ചെയ്തുവല്ലോ! നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു വാണു നാശിപ്പിക്കാൻ ഏറ്റവും വാങ്ങുവാനായി അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരമാണു ഞാൻ വിട്ടു പോയിരുന്നതും. എന്റെ വരവു കാത്തിരിക്കുവാനുള്ള ക്ഷമപോലുമില്ലാതെ നിങ്ങൾ ഇത്ര വേഗം ഈ മഹാ പാപകൃത്യം ചെയ്തുവല്ലോ എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം ആക്ഷേപിച്ചു. വികാരാധിക്യം നിമിത്തം കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന തന്റെ അതിന്റെ പലകകൾ നിലത്തിടുകയും, സഹോദരൻ ഹാറൂൻ (അ)ന്റെ തലമുടി പിടിച്ചു വലിക്കുകയും ചെയ്തു. ജനങ്ങളെ വേണ്ട പ്രകാരം നയിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ എൽപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നല്ലോ മൂസാ (അ) സഫലം വിട്ടിരുന്നത്. സഹോദരൻ തന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം ശരിക്കു പാലിച്ചില്ലെന്നും, അതിൽ കൃത്യവിലോപം വരുത്തിയിരിക്കുമെന്നും മൂസാ (അ) കരുതി. വാസ്തവത്തിൽ സഹോദരൻ തികച്ചും നിർദ്ദോഷിയായിരുന്നു. അവനെ മുകളുവാൻ കയർക്കുകയും, കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ പോലും ശ്രമം നടത്തുകയുമാണുണ്ടായത്. മൂസാ (അ) നബിയുടെ വികാരാധിക്യം മനസ്സിലാക്കിയ ആ ജ്യേഷ്ഠൻ അനുകമ്പയോടു കൂടി 'എന്റെ മാതൃപുത്രാ (പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദര) എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ട് സംഗതികൾ ശാന്തമായി വിവരിച്ചു കൊടുത്തു. യഥാർത്ഥം ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ ഏതൊക്കെ കയർക്കുന്നതും നമ്മുടെ എതിരാളികളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാനായിരിക്കും ഉതകുകയെന്നും, അതിനു ഇടവരുത്തരുതെന്നും, എന്നെ അക്രമികളുടെ പക്ഷക്കാരനായി കരുതരുതെന്നും അദ്ദേഹം അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. മൂസാ (അ) നബിക്കു കാര്യം മനസ്സിലായി. അദ്ദേഹം തനിക്കും, സഹോദരനും വേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.

മൂസാ (അ) സഹോദരനോടു കോപിച്ചു സംസാരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ, 'ഹാറൂനെ, ഇവർ വഴി പിഴച്ചു കണ്ടപ്പോൾ എന്നെ പിൻതുടർന്നു വരാതിരിക്കുവാൻ നിനക്കെന്താണു തടസ്സം നേരിട്ടത്? നീ എന്റെ കൽപനക്കു എതിരു പ്രവർത്തിച്ചുവോ?' എന്നു ചോദിച്ചതായും, 'എന്റെ മാതൃപുത്രാ, എന്റെ തലയും അടിയും പിടിക്കേണ്ടാ, ഇസ്രാഇലുകൾക്കിടയിൽ നീ ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കിയെന്നും, എന്റെ വാക്കു ഗൗനിച്ചില്ലെന്നും നീ പറയുമെന്നു ഞാൻ യേശ്വെട്ടി.' എന്നു കുട്ടിയുടെ സംഭവം തടയുവാൻ ഹാറൂൻ (അ) നബി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവു മുഴുവനും ഉപയോഗിച്ചു നോക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും, അതു വിലവെക്കാതെ, അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ആലോചന കൂടി നടത്തുകയാണവർ ചെയ്തതെന്നും ഇതിൽ നിന്നൊക്കെ സ്തംഭിതമാകുന്നു. ഈ പ്രസ്താവനകളൊന്നും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു ഖുർആനിൽ വന്നിട്ടില്ലെങ്കിൽപോലും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അങ്ങിനെ ധരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ താനും. കാരണം, അദ്ദേഹവും ഒരു പ്രവാചകനും ദമ്പ്യലുമാണ്. മൂസാ (അ) നബിയുടെ ഭാര്യ പ്രബോധനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായിയായി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചയച്ച ആളുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, അതിനെല്ലാം കടകു വിരുദ്ധമായ ആ സംഭവത്തിൽ അദ്ദേഹം എങ്ങിനെ മൗനം ഭിക്കിക്കൂ?!

എന്നാൽ, ഇതിനു നേരെ വിപരീതമായിട്ടാണു ബൈബിളിൽ പറയുന്നതു: മോശാ പർവ്വതത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങി വരുവാൻ താമസിച്ച് കണ്ടപ്പോൾ ജനങ്ങൾ അഹരോന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നടക്കേണ്ടതിനു

അങ്ങനെയു ഒരു ദൈവമുണ്ടാക്കിത്തരണമെന്ന ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവൻ അവരുടെ കാതുകളിലുള്ള പൊന്നാണങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്നവൻ കൽപിക്കുകയും, അവയെല്ലാം ചേർത്തു കൊത്തുളികൊണ്ടു ഭാഷ വരുത്തി ഒരു കള്ളക്കുട്ടി വാർത്തു ബാക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞ പ്രകാരം ഒരു തത്സമീപസമയം കൊണ്ടാടി അതിന്റെ മുമ്പിൽ ആരാധനകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു എന്നൊക്കെയാണതിൽ പറയുന്നതു. (പുറപ്പട്ടു പുസ്തകം: 32ൽ1-6 നോക്കുക) താരാത്തിൽ പിതാക്കൾത്ത കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടുകയോ, മറ്റൊ മറിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ള പല കള്ള പ്രസ്താവനകളിൽ ഒന്നാണു ഇതു. എന്നുള്ളതിൽ നമുക്കു സംശയമില്ല. ഇതുപോലെ, ചില നബികൾപ്പെറ്ററിയും മറ്റും-അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു പോലും-പല അസംബന്ധങ്ങളും വ്യാജങ്ങളും ബൈബിളിൽ കണക്കാക്കുന്നതാണ്. ബൈബിളിൽ നിലവിലുണ്ടെന്നുള്ളത് ഒരു വാസ്തവമത്രെ.

വിഭാഗം-19

152. നിശ്ചയമായും പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി (ആരാധന നടത്തി)യവർ, അവർക്കു തങ്ങളുടെ റബ്ബികൾ നിന്നു കോപവും, ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ നിന്ദ്യതയും ബാധിക്കുന്നതാണ്.

അപ്രകാരമത്രെ, (വ്യാജം) കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർക്കു നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്.

152-إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْبُهْلَةَ
سَيِّئًا لَّهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ
وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ○

153. തിന്മകൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും, പിന്നീടു അതിനു ശേഷം പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും, അതിനുശേഷം നിന്റെ റബ്ബു (അവർക്കു) പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാണെന്നു.

153-وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ
ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا وَأَمْلُوا أَن رَّبُّكَ
مِن بَعْدِهَا غَفُورٌ رَّحِيمٌ ○

152. ടി നിശ്ചയമായും إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْبُهْلَةَ ഉണ്ടാക്കിയവർ പശു(മൂരി)ക്കുട്ടിയെ سَيِّئًا അവർക്കു ഏതാനും, ബാധിക്കും غَضَبٌ കോപം, ദേഷ്യം ٧٥٥ അവരുടെ റബ്ബികൾ നിന്നു ٧٥٦ നിന്ദ്യതയും ٧٥٧ എന്നും, ബാധിക്കും ذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ ٧٥٨ അപ്രകാരം ٧٥٩ നാം പ്രതിഫലം നൽകുന്നു ٧٦٠ الْفُتَرِينَ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർക്കു. 153. ٧٦١ തിന്മകളെ ٧٦٢ പിന്നെ അട്ടിച്ചമക്കുന്നവർക്കു. 153. ٧٦٣ പ്രവർത്തിച്ചവരാകട്ടെ ٧٦٤ തിന്മകളെ ٧٦٥ പിന്നെ അടങ്ങി ٧٦٦ അവർക്കു (അവർക്കു) ശേഷം ٧٦٧ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തവർ പശ്ചാത്തപിച്ചു, മടങ്ങി ٧٦٨ مِنْ بَعْدِهَا അതിനു (അവർക്കു) ശേഷം ٧٦٩ (വളരെ) പൊറുക്കുന്നവൻ തന്നെ ٧٧٠ ٧٧١ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബു ٧٧٢ مِنْ بَعْدِهَا അതിനുശേഷം ٧٧٣ (വളരെ) പൊറുക്കുന്നവൻ തന്നെ ٧٧٤ ٧٧٥ കരുണാനിധി ٧٧٦ رَحِيمٌ

പശുക്കുട്ടിയെയുണ്ടാക്കി ആരാധിച്ചവർക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ കോപവും, നിന്ദ്യതയും ഈ ലോകത്തു വെച്ചു തന്നെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു ഉപാധിയായി അവരിൽ വലിയ കുറ്റക്കാര പരസ്പരം കൊലപ്പെടുത്തണമെന്നു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. (2:54) പശുക്കുട്ടിയെ ചുട്ടെരിച്ചു കടലിൽ വിതരുകയും ചെയ്തു. (20:97) ഇതു ഇഹത്തിൽ വെച്ചു തന്നെ അവർക്കുണ്ടായ അനുഭവമാണല്ലോ. എന്താൽ, ആ മഹാപാപത്തിൽ പങ്കു വഹിച്ചുകിട്ടു പിന്നീടു ശരിക്കും മോചിച്ചു മടങ്ങി സത്യവിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചവർക്കു അല്ലാഹു പൊറുത്തു മറപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. പശുക്കുട്ടിയുടെ സംഭവത്തോടു ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ളതാണു ഈ വചനമെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കളവു കെട്ടിപ്പറയുന്ന എല്ലാവരും അവന്റെ കോപത്തിനും നിന്ദ്യതക്കും പാത്രമായിരിക്കുമെന്നാണു ٧٧٧ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ

(പ്രതിഫലം നൽകുക) എന്ന വാക്യം കുറിക്കുന്നതു. ഹസൻ ബസ്വരി (റ) പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു: 'ബിദ്'അത്തിൽ-അനാചാരത്തിൽ-നിത്യത അതിന്റെ ആലക്കാര്യുടെ ചുമലുകളിലുണ്ടായിരിക്കും. അവരെയും കർമ്മം കൊണ്ട് കയ്യടക്കം ചീരിപ്പുത്താലും ശരി, തൂർക്കിക്കുതിരകൾ കളുവപ്പിച്ചു മാടിയാലും ശരി. (അവരെ വിജ്ഞാപനം ചെയ്യുകയും) ' ഈ വചനം കൊണ്ടാണു 'ഇതു എല്ലാ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവർക്കുപുറത്തു തന്നെയാണു' എന്നു അസൂഖുലാബ: (റ) പറഞ്ഞതായും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അർബബ 54ൽ മൂസാ (അ) തന്റെ ജനങ്ങളോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി അല്ലാഹു ഉദ്യമിക്കുന്നു: 'ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിയതു നിമിത്തം നിങ്ങൾ നിങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിനേക്കാൾ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങണം. അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളെ അന്ന (പരസ്പരം) കൊലപ്പെടുത്തണം. അതു നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ ഉത്തമമായതാണ്.' തുർന്നുകൊണ്ടു 'അങ്ങനെ, അവൻ നിങ്ങളിൽ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു തന്നു.' എന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിയതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു ഒരു ഉപാധിയായിത്തീരുന്നു അവർ പരസ്പരം കൊലചെയ്യാൻ കൽപ്പിച്ചതെന്നും, ആ ഉപാധി അവർ പൂർത്തിയാക്കിയശേഷമാണ് അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതെന്നും ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. ഈ വചനങ്ങളിലും അതു സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, സൂരത്തുൽ ബഖറയിലെ ആ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച കൊലയുടെ ആവശ്യമില്ലെന്നും, അവർ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിയതിൽ മറ്റൊരു മതി-പരസ്പരം കൊല നടത്തേണ്ടതില്ല-എന്നുമാണു ഈ വചനങ്ങളുടെ അർത്ഥമെന്നും, അതുകൊണ്ടു ആ കൊല നടന്നിട്ടില്ലെന്നാണു വിചാരിക്കേണ്ടതെന്നും ഇവിടെ ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. ഇതു കേവലം എന്തോ അർത്ഥപൂർവ്വം അവതരിപ്പിച്ച ഒരു അഭിപ്രായം മാത്രമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. പ്രസ്തുത കൊലയെപ്പറ്റി തത്സംഗ്രഹത്തു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല.

154. മൂസായിൽ നിന്നു കോപം അടങ്ങിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പലകകൾ എടുത്തു. അവയിലെ ഏഴുത്തിൽ, തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെക്കുറിച്ചു യാതൊരു കൂട്ടർ യേപ്പെടുന്നുവോ അവർക്കു മാർഗ്ഗദർശനവും, കാരുണ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

١٥٤ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَوَّاهَ وَفِي سُلْطَانِهِ هُدًى وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ هُمْ لِأَبْوَابِهِمْ يَرْجُونَ ○

154. مൂസാ (അ) കൂപിതനായിക്കൊണ്ടു പലകകൾ നിലത്തിട്ടപ്പോൾ അവ പൊട്ടിപ്പോയെന്നും, അദ്ദേഹം, അവ പെറുക്കിയെടുത്തുവെന്നും മറ്റും ഇവിടെ പല വ്യാഖ്യാനങ്ങളും പറഞ്ഞു കാണാം. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനരിയ്ക്കം അനന്തരം ഉണ്ടായ സംഭവമാണു തുടർന്നു പറയുന്നത്.

മൂസാ (അ) കൂപിതനായിക്കൊണ്ടു പലകകൾ നിലത്തിട്ടപ്പോൾ അവ പൊട്ടിപ്പോയെന്നും, അദ്ദേഹം, അവ പെറുക്കിയെടുത്തുവെന്നും മറ്റും ഇവിടെ പല വ്യാഖ്യാനങ്ങളും പറഞ്ഞു കാണാം. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനരിയ്ക്കം അനന്തരം ഉണ്ടായ സംഭവമാണു തുടർന്നു പറയുന്നത്.

155. മൂസാ തന്റെ ജനങ്ങളിൽനിന്നു നമ്മുടെ നിശ്ചിത സമയത്തേക്കു ഏഴുപതു പുരുഷന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. എന്നിട്ട് അവർക്കു കഠിന കമ്പനം പിടിപെട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ റബ്ബേ ! നീ (വേണമെന്നു) ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ മുമ്പു (തന്നെ) അവരെയും, എന്നെയും നിനക്കു നശിപ്പിക്കാമായിരുന്നു. ഞങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ദോഷന്മാർ ചെയ്തതിനു ഞങ്ങളെ നീ നശിപ്പിക്കണമോ? ! അതു നിന്റെ പരീക്ഷണമല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല(ല്ലോ);

١٥٥ وَأَخَذَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّبَيِّنَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِنِّي أَتْلِفَكُنَا بِهَا فَعَلِ الشُّفْهَاءُ مِنَّا إِنَّ هِيَ إِلَّا قِتْلَتُكَ

അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന പ്രകാരം നാൽപ്പതു ദിവസത്തെ സമയ നിശ്ചയം (٢٥) കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മൂസാ (അ) നബിക്ക് അത്താലി ലഭിച്ചുവെന്നും, അത് കൊണ്ടുവന്നപ്പോഴേക്കാണ് ജനങ്ങൾ പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി ആരാധിച്ചതെന്നും, അദ്ദേഹം അതിൽ കഠിനമായി മോഹിക്കുകയും വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും മറ്റും മൂസാ പ്രസ്താവിച്ചു. അതിനുമുമ്പ് ഇസ്രായേലുകൾ പ്രതിനിധീകരിച്ചുകൊണ്ടു-അവരുടെ ആ അപരാധത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു വിത്തു കഴിക്കിവു പറയുവാനും, പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു ശുപാർശ ചെയ്തതും വേണ്ടി-അവരിൽ നിന്നു നല്ലവരും പ്രമുഖരായ ഏഴുപതു പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരം മൂസാ (അ) വിത്തു. സീനാ പർവ്വതത്തിലേക്കു പോയി. ഇതാണ് ഈ വചനത്തിൽ പറയുന്ന നിശ്ചിത സമയം (٢٥) കൊണ്ടുവന്നത്. മിക്ക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെയും അഭിപ്രായവും ഇതാണ്. ഒന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യത്തിൽ കണയോണു ഏഴുപതു പേരെയും കൊണ്ടുപോയതെന്നും, അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാതെ ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്നു (2: 55ൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം) മൂസാ (അ)നോടു പറഞ്ഞതു അവരെന്നെന്നും, അതുകൊണ്ടാണ് അവർക്കു കഠിനകമ്പനം (٢٥) ബാധിച്ചതെന്നുമാണു ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം. അതിനെയാണെങ്കിൽ, അവർക്കു കമ്പനം ബാധിച്ചപ്പോൾ മൂസാ (അ) അല്ലാഹുവിനോടു സങ്കടപ്പെട്ടു പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ ٢٥٠٠٠ (അഞ്ഞൂറുലക്ഷം രോഷൻമാർ ചെയ്തതിനു ഞങ്ങളെ നീ നശിപ്പിക്കുകയാണോ?) എന്നു ചോദിച്ചതിനുപകരം ... ٢٥٠٠ (അഞ്ഞൂറുലക്ഷം രോഷൻമാർ പറഞ്ഞതിനു ഞങ്ങളെ നീ ശിക്ഷിക്കുകയാണോ?) എന്നല്ല പറയേണ്ടത്? കൂടാതെ, ആ ശിക്ഷ അവർക്കു ബാധിക്കുവാൻ കാരണമായതു അവർ പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിയതാണെന്നു ٢٥ لا معة (അതു നിന്റെ പരീക്ഷണമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല) എന്ന വശവും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കിയതിനെപ്പറ്റി സൂറ: അഹാ 85ൽ ٢٥ لا معة (നിന്റെ ജനങ്ങളെ നാം പരീക്ഷണം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു) എന്നു അല്ലാഹു തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു താനും. ഇങ്ങിനെയെല്ലാം ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായക്കാർ തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തിനു ന്യായങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ന്യായം കേവലം യുക്തമായി മോന്നുന്നതാണു. ٢٥ لا معة

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഏഴുപതു പേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു 'മീഖാത്തിനു' (നിശ്ചിത സമയത്തേക്കു) കൊണ്ടുപോയതു മൂസാ (അ) തരോത്തു ഏറ്റുവാങ്ങുവാൻ പോയ അതേ പ്രാവശ്യത്തിൽ തന്നെയാണെന്നും, പശുക്കുട്ടിയുടെ സംഭവത്തിനു ശേഷം അതിനെക്കുറിച്ചു അവർക്കുണ്ടായ പശ്ചാത്താപത്തെത്തുടർന്നു രണ്ടാമതൊരു പ്രാവശ്യത്തിലാണെന്നും-രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായമാണു കൂടുതൽ ശരിയായി മോന്നുന്നതെങ്കിലും-ഇങ്ങിനെ രണ്ടു അഭിപ്രായങ്ങൾ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിലുണ്ട്. പക്ഷേ, മൂസാ (അ) അല്ലാഹുവിനോടു ഏനിക്കു നിന്നെ ഒന്നു കാണിച്ചു തരണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടതും, അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാതെ നിന്നെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയില്ലെന്നു ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞതും രണ്ടു സംഭവങ്ങളാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഇതു സംബന്ധിച്ചു 143-ാം വചനത്തിൽ നാം സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചെല്ലാം കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കത്തക്ക സ്വീകാര്യമായ തെളിവുകൾ ഉണ്ടാകില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഖുർആന്റെ വാക്കുകളിൽ നിന്നു കൂടുതൽ വ്യക്തമായിക്കാണുന്നതെന്തോ അതു സ്വീകരിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുകയേ നമുക്കു നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ٢٥ لا معة

... ٢٥ لا معة (അവർക്കു കഠിന കമ്പനം പിടിപെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം-മൂസാ-പറഞ്ഞു) എന്ന തുടങ്ങി മൂസാ (അ) നബി അല്ലാഹുവിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചു പറഞ്ഞതായി അല്ലാഹു ഉദ്യരിച്ചു വാക്കുകൾ പരിശോധിച്ചു മനോക്കുക. അതായതു: 'വേണമെങ്കിൽ അവരെയും, ഏതെത്തന്നെയും നിനക്കു നശിപ്പിക്കുമായിരുന്നു, ഞങ്ങളിലുള്ള രോഷൻമാർ ചെയ്തതിനു ഞങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയാണോ, അതു നിന്റെ പരീക്ഷണം മാത്രമാണല്ലോ' ഏതൊക്കെ മൂസാ (അ) പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ശാന്തമായി ചിന്തിച്ചു മനോക്കുക. അപ്പോൾ-അധിക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നതുപോലെ-പശുക്കുട്ടിയെ ആരാധിച്ച സംഭവമാണിതിനു പിന്നിലുള്ളതെന്നും, ആ ഏഴുപതു പേർ-അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽപെട്ട ചിലർ-ചെയ്തതുപോലെ ഏതോ ഒരു ദുഷ്കൃത്യം മൂലമായിരുന്നു അവർക്കു ആ കഠിന കമ്പനം ബാധിച്ചതെന്നും, അതേ സമയത്ത് മൂസാ (അ) നബിക്കു ആ കമ്പനം നിമിത്തം ആപത്താണെന്നും പിണങ്ങിപ്പോയില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ബൈബിളിൽ ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു പലതും പറഞ്ഞു കാണാമെങ്കിലും മിക്കതും പരസ്പര വിരുദ്ധവും അവിശ്വസനീയവുമാകുന്നു. അവയിൽ ചിലതെല്ലാം 2:55ന്റെ വിവരണത്തിൽ നാം ഉദ്യരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

അവർക്കു കഠിന കമ്പനം പിടിപെട്ടപ്പോൾ, മൂസാ(അ) അല്ലാഹുവിനോടു ചെയ്ത ആ പ്രാർത്ഥനക്കു അല്ലാഹു നൽകിയ ഉത്തരമാണു ഈ വചനത്തിന്റെ അവസാന ഭാഗം:-

സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും, സകാത്തു കൊടുക്കുകയും, ദുഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കൂട്ടർക്കു പ്രത്യേകം കാര്യം. നൽകുവാൻ അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കഴിഞ്ഞ വചനത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ പറഞ്ഞു. ആ പ്രസ്താവന നബി (സ) തിരുമേനിയിൽ വിശ്വസിച്ച സത്യവിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു ഈ വചനത്തിൽ സ്പഷ്ടമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ കാര്യം ഉണ്ടെന്നു അർഹമാകുന്നവരുടെ ഗുണങ്ങളാൽ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുകയും, ദുഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ എന്നു മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞു കഴിയാക്കാതെ സകാത്തു കൊടുക്കുന്നവർ എന്നു കൂടി പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞതിൽ ഒരു സൂചന അന്തർവിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ധനം ചിലവഴിക്കുന്ന വീഷയത്തിൽ അങ്ങേയറ്റം ലുബ്ധത കാണിക്കുന്നവരാണ് ഇവയെന്ന് വ്യക്തം. സത്യവിശ്വാസികളായ മുസ്ലിംകൾ അവരെപ്പോലെ ആയിരിക്കയില്ല-അവർ തങ്ങളുടെ ധനപരമായ കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ ലുബ്ധത കാണിക്കുകയില്ല-എന്നത്രെ ആ സൂചന. ﴿٢٠﴾

നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ പേരു പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത പ്രവാചകൻ (ﷺ) എന്നും, താരാത്തിലും ഇഞ്ചിലിലും എഴുതപ്പെട്ടു കാണുന്ന ആൾ (...) എന്നുമുള്ള വിശേഷണങ്ങൾ നബി (സ)യെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത-അഥവാ അക്കാദമിയിൽ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായി പരിചയം സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്ത-പ്രവാചകനാണു നബി(സ) തിരുമേനി. അതുകൊണ്ട്, അവിടുത്തെ പ്രവാചകത്വത്തിനു ബുദ്ധിപരവും സ്വപഞ്ചവുമായ ഒരു തെളിവുമാകുന്നു. താരാത്തിലും ഇഞ്ചിലിലും നബി(സ)യെക്കുറിച്ചു പരാമർശങ്ങളും പ്രവചനങ്ങളും പലതും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നും, ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തു വേദക്കാർക്കിടയിൽ അവ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും ഈ വചനത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാണു. നബി(സ)യുടെ ആഗമന കാലം അടുത്തപ്പോൾ, വേദക്കാർ മുഴുവനും അറേബ്യയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുവാനിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവാചകനെ അക്ഷരയോടെ പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതും അതു കൊണ്ടാണല്ലോ. പക്ഷേ, പിന്നീടു തങ്ങളുടെ അനുചാര്യരോടൊത്തൊടു ആ പ്രവാചകൻ യോജിക്കാത്തതിന്റെ പേരിലും അദ്ദേഹം തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട ആളായിരിക്കാത്തതിന്റെ പേരിലും അവർ പാടു മറിയുകയാണുണ്ടായത്.

ഖുർആൻ അവതരിക്കും മുമ്പു തന്നെ താരാത്തും-ഇഞ്ചിലും ചില മറ്റൊരന്തരീകൃതങ്ങളും വിധേയമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. നബി(സ)യുടെ വെളിപ്പാടിനുശേഷം പിന്നെയും പലതും നടന്നിട്ടുണ്ടു. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം വേദക്കാർ സമ്മതിക്കുകയില്ലെങ്കിലും മൂസാ(അ) നബിക്കു ലഭിച്ച താരാത്തിന്റെയും, ഈസാ (അ) നബിക്കു ലഭിച്ച ഇഞ്ചിലിന്റെയും യഥാർത്ഥമായ പകർപ്പ്-യാതൊന്നും കൂട്ടുകയോ കുറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നു അവർക്കിടയിൽ തന്നെ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമില്ലാത്ത വിധം അതിന്റെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ-നിലവിലുണ്ടെന്നു അവർക്കുപോലും വാദമില്ലാത്തതാണു. എന്നിരുന്നാലും വേദക്കാർ തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥമായി സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതും താരാത്തും ഇഞ്ചിലും അടങ്ങുന്നതെന്നു അവർ അവകാശപ്പെടുന്നതുമായ നിലവിലുള്ള ബൈബിളിൽ പോലും നബി (സ)യെ സംബന്ധിച്ചു ഇന്നും പലതും കാണാവുന്നതാണ്. ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രം കാണുക:-

ബൈബിളിന്റെ പഴയ നിയമത്തിലെ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ:- (1) മോശ തന്റെ മരണത്തിനു മുമ്പു യിസ്രായേൽ മക്കളെ അന്യഗ്രഹിച്ച അന്യഗ്രഹമാവിതു: അവൻ പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: യഹോവ സീനായിൽ നിന്നു വന്നു. അവർക്കു സേയിരിൽ നിന്നു ഉദിച്ചു. പരമാൻ പർവ്വതത്തിൽ നിന്നു വിളങ്ങി.... (ആവർത്തന പുസ്തകം: 33ൽ 1,2) സീനാ (൧) യിൽ നിന്നു വന്നതു മൂസാ (അ) നബിയെയും, സേയിരി(൧൧) ൽ നിന്നു ഉദിച്ചതു ഈസാ (അ) നബിയെയും. പരാനി (൧൧) ൽ നിന്നു വിളങ്ങിയതു നബി (സ) തിരുമേനിയെയും കുറിക്കുന്നു. സേയിർ ഫലസ്തീനിലും, പരാനി ഹിജാസിലുമുള്ള മലകളാകുന്നു. (2) യിസ്രായേലിനെ നോക്കി മോശ പറയുന്നു: നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു എന്തെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ നിന്റെ മദ്ധ്യേ നിന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു തരും. അവന്റെ വചനം നിങ്ങൾ കേൾക്കണം....യഹോവ എന്തൊരു (മോശയോടു) അടുളിച്ചെയ്തതു എന്തെന്നാൽ നിന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ ഞാൻ അവർക്കു അവരുടെ സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു എന്റെ വചനങ്ങളെ അവന്റെ നാവിലൂടെ ആക്കും.... (ആവർത്തനം: 18ൽ 15-18) ഇബ്രഹീം (അ) നബിയുടെ മകൻ ഇസ്മാഖീൽ (അ)ന്റെ സന്തതികളാണു ഇസ്രായേലുകൾ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറ്റൊരു മകനായ ഇസ്മായീൽ (അ)ന്റെ സന്തതികളാണ് അറബികൾ. അതുകൊണ്ടാണു നബി (സ)യെക്കുറിച്ചു നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരിൽ നിന്നു എഴുന്നേൽപ്പിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞത്. (3) ഇസ്മായീൽ (അ) കുട്ടിയായിരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെയും മത്താവായ ഹാജറിയെയും മരുഭൂമിയിലേക്കു (അറേബ്യയിലേക്കു) കൊണ്ടുപോയ വിവരവും, വെള്ളം കിട്ടാതെ അവർ വീശിച്ചിട്ടും വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഇസ്മായീൽ (അ)നെപ്പറ്റി പറയുന്നു:- ദൈവം ബാലനെക്കു കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ മരുഭൂമിയിൽ പാർത്തു. മുതിർന്നപ്പോൾ ഒരു വില്ലാളിയായി അവൻ പരമാൻ മരുഭൂമിയിൽ പാർത്തു. (ഉൽപത്തി: 21ൽ 20, 21) അപ്പോൾ, പരമാൻ മരുഭൂമിയിൽ പാർത്ത ഇസ്മായീലിന്റെ സന്തതികളായ അറബികൾ ഇസ്രായേലുകൾക്ക് സഹോദരന്മാരാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

നിശ്ചയിച്ചത്. കൊലപ്പെടുത്തുക പ്രതികാര നടപടിയിൽ പങ്കെടുക്കപ്പെടുന്നത് മറ്റൊരു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതല്ല. മർദ്ദനത്തിൽ പ്രത്യേക ഷത്തുനിന്നു ലഭിക്കുന്ന 'ഗനീമത്തു' സ്വത്തുക്കൾ ഉപയോഗിച്ച് ക്ഷമാനിപ്പുന്നത്. അതിനാൽ ഷത്തു (അതാദ്യം) മോലി ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നുള്ളത്, ആരാധനാ കർമ്മങ്ങളിലും ഇപ്രകാരത്തിലും ഉണ്ടാകുന്ന ചില കീഴ്വര നിയമങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ പല ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും, കെട്ടിക്കുറുക്കുകളിൽ നിന്നും അവർക്കു നബി(സ) മുഖേന ഇളവു ലഭിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

അത്തരവിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ, വേദക്കാർക്കിടയിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന നിയമ നടപടി ക്രമങ്ങളാൽ ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥയും, സാക്ഷ്യപ്രകാരമുള്ളതാണു നബി (സ) തിരുമേനിയുവാന്തം നിലവിലുള്ള നിയമ നടപടികൾ. പണ്ഡിതന്മാർ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ നിയമ നിർമ്മാണ ചട്ടങ്ങളാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അവർക്കു ഇസ്രായേൽക്കൽ നിന്നു മോചനം നൽകി. ഇസ്രായേലിലെ അടിസ്ഥാനപരമായ ഒരു പൊതുതത്വമായി അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു: **وَلَا تَقْرَأُوا لَهُمْ الْقُرْآنَ** (അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ ഏല്പിച്ചുള്ള ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. നിങ്ങളിൽ അവൻ ഞെരുക്കത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല (2: 185) നബി (സ) പറയുന്നു: **يُرَادُ لَا تَقْرَأُوا لَهُمْ الْقُرْآنَ** നിങ്ങൾ സന്തോഷപ്പെടുത്തുവിൻ, വെറുപ്പിക്കരുത്; ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. ഞെരുക്കമുണ്ടാക്കരുത്. (ബു: മു.)

നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ പ്രത്യേകതകളും സവിശേഷതകളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും, തത്സമയത്തെയും ഇങ്ങനെയും പ്രവചിക്കപ്പെട്ട ആ പ്രവാചകൻ തന്നെയാണു തിരുമേനിയെന്നു പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തശേഷം അല്ലാഹു പറയുന്നു: അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിക്കുകയും-അഥവാ സഹായിക്കുകയും ശക്തിപ്പെടുത്തിയും വരുകയും-അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ട പ്രകാരത്തെ-അഥവാ വിശുദ്ധ ഖുർആനെ-പിൻപറ്റി നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ മാത്രമാണു വിജയികളെന്നു. അതെ, ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവർ ആരാധാലും ശരി-അവർ വേദക്കാരാവട്ടെ അല്ലാതിരിക്കട്ടെ - അവർക്കു വിജയമുള്ളുവെന്നു. **وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى** (അസ'-സറ) എന്ന വാക്കിനു 'ബഹുമാനിച്ചു, ശക്തിപ്പെടുത്തി, സഹായിച്ചു' എന്നും മറ്റും അർത്ഥമുള്ളൂ. 'ബഹുമാനിക്കുന്നതോടൊപ്പം സഹായം നൽകുക (المرء مع الناصر) എന്നാണു ഇമാംറാഗിബ് (റ) മുതലായവർ അതിനു അർത്ഥം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്.

വിഭാഗം-20

158. (നബിയേ) പറയുക: 'ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ, നിങ്ങൾ ഏല്പാവരിലേക്കും ഉള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ [ഒരുതൻ] ആകുന്നു; അതായതു, ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും രാജാധികാരം യാതൊരുവനാണോ അവന്റെ (റസൂലാകുന്നു). അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ല; അവൻ ജീവിപ്പിക്കുകയും മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ റസൂലിലും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവിൻ; (അതെ) അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ വാക്യങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുന്ന 'ഉമ്മിയ്യായ്' [അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത] പ്രവാചകൻ, അദ്ദേഹത്തെ പിൻപററുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾ നേർത്താർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചേക്കാം'.

أَمْ لَمْ يَأْتِهَا الْبَشَرُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ
لَا إِلَهَ إِلاَّ هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
فَاْمُنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الأَمْرِي
الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ
وَالْيَعْمُرُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

158. ് പറയുക **يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ** ഹേ മനുഷ്യരേ **إِنِّي** നിശ്ചയമായും ഞാൻ **رَسُولُ اللَّهِ** അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണു, **أَمْرِي** നിങ്ങളിലേക്കു **يَا** മുഴുവനും, **أَعْلَمُ** ഏല്പാം **الَّذِي** യാതൊരുവൻ, യാതൊരുത്തന്റെ **أ** അവന്നാണു, **أَوْرَثَهُ** അവന്റേതാണു **أ** രാജത്വം, രാജാധികാരം **السَّمَوَاتِ** ആകാശങ്ങളുടെ **وَالْأَرْضِ** ഭൂമിയുടെയും **أ** ഒരു ഇലാഹും (ആരാധ്യനും ദൈവവും) ഇല്ല **إِلاَّ** അവനല്ലാതെ **يُحْيِي** അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു **وَيُمِيتُ** മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു **وَأَنذَرْتُكُمْ** അതിനാൽ വിശ്വസിക്കുവിൻ **أ** അല്ലാഹുവിൽ **وَأَنذَرْتُكُمْ** അവന്റെ റസൂലിലും **وَأَنذَرْتُكُمْ** അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്ത പ്രവാചകനായ **وَأَنذَرْتُكُمْ** വിശ്വസിക്കുന്നവനായ **وَأَنذَرْتُكُمْ** അല്ലാഹുവിൽ **وَأَنذَرْتُكُمْ** അവന്റെ വാക്കു(വാക്യം)കളിലും **وَأَنذَرْتُكُمْ** അദ്ദേഹത്തെ പിൻപററുകയും ചെയ്യുവിൻ **وَأَنذَرْتُكُمْ** നിങ്ങളായേക്കാം, ആകവാൻവേണ്ടി **وَأَنذَرْتُكُمْ** നിങ്ങൾ നേർത്താർഗ്ഗം പ്രാപിക്കും

യഥാർത്ഥ പ്രകാരം ജനങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയും, ന്യായം തെറ്റാതെ യഥാർത്ഥമനുസരിച്ചു തന്നെ പ്രവർത്തിച്ചും വരുന്ന ചില ആളുകൾ ആ സമുദായത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു യഹൂദികളിൽ നിന്നും ചില വ്യക്തികൾ നബി(സ)യിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടു വന്നതും. നബി(സ)യുടെ ആഗമനത്തിനുശേഷം, നബി (സ)യെക്കുറിച്ചു അറിവായിട്ടു പിന്നെയും വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറാകാത്തവർ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുകയില്ലെന്ന പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. ('സമൂഹം' എന്ന ഇവിടെ അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ട ചില എന്നവശിന്റെ അർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി 164-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിക്കാം. ചില) (164)

160. അവരെ നാം പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളായി - അതായതു സമൂഹങ്ങളായി- മുറി(ച്ചുഭാഗി)ച്ചു. മൂസായുടെ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തോടു (വെള്ളം) കുടിപ്പാൻ കൊടുക്കുവാനാവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു നാം 'വഹ'യു' [സന്ദേശം] നൽകി: 'നിന്റെ വടികൊണ്ട് പാറക്കല്ലിനെ' അടിച്ചു കൊള്ളുക' എന്നു. അപ്പോൾ, അതിൽനിന്നു പന്ത്രണ്ടു നീരുറവുകൾ പൊട്ടി ഒഴുകി. (അവരിൽ) എല്ലാ മനുഷ്യരും അവ(രവ)ർക്കു കുടിക്കാനുള്ള സ്ഥാനം അറിയുകയുണ്ടായി.

അവർക്കു നാം മോലത്തെ തണലാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അവർക്കു നാം 'മന്നാ' യും, 'സൽവാ' യും ഇറക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. 'നിങ്ങൾക്കു നാം നൽകിയിട്ടുള്ള നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളിൽ നിന്നു തിന്നുകൊള്ളുവിൻ' (എന്നു നാം പറഞ്ഞു). (എന്നാൽ,) അവർ നമ്മോട് (ഒന്നും) അക്രമം ചെയ്തില്ല; എങ്കിലും, അവർ അവരോടു തന്നെയായിരുന്നു അക്രമം ചെയ്തിരുന്നതു.

۱۶۰- وَتَقَطَّعْنَهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَّا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَقْبَلَهُ قَوْمُهُ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ

وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّٰنَ وَالسَّلْوَىٰ كُلًّا مِنْ طَائِفَاتِ مَا رَزَقْنَكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝

160. അവരെ നാം മുറിക്കുക (കഷ്ണിക്കുക-ഭാഗിക്കുക-പിരിക്കുക) യും ചെയ്തു പന്ത്രണ്ടു പാപി ഗോത്രങ്ങളായി ചില സമൂഹങ്ങളായി, കൂട്ടങ്ങളായി ചില, നാം 'വഹ'യ് (സന്ദേശം) നൽകുകയും ചെയ്തു ۱) മൂസാക്കു ۲) അദ്ദേഹത്തോട് കുടിക്കാനാവശ്യപ്പെട്ട (വെള്ളം തേടിയ)പ്പോൾ ۳) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത ۴) നി അടിക്കുക എന്നു ۵) നിന്റെ വടികൊണ്ടു الحجر പാറക്കല്, പാറക്കല്ലിനെ ۶) അപ്പോൾ പൊട്ടി ഒഴുകി ۷) അതിൽനിന്നു, അതിലൂടെ ۸) പന്ത്രണ്ടു ۹) നീരുറവു, അരുവി ۱൦) അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, അറിയുകയുണ്ടായി ۱൧) എല്ലാ മനുഷ്യരും (മനുഷ്യക്കുട്ടങ്ങളും) ۱൨) അവരുടെ കുടിക്കുന്ന സ്ഥലം ۱൩) നാം തണലാക്കുകയും ചെയ്തു, നിഴലിട്ടു കൊടുത്തു ۱൪) അവരുടെമേൽ, അവർക്കു ۱൫) മോലത്തെ ۱൬) നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തു ൧൭) അവരിൽ, അവർക്കു ൧൮) മന്നാ (കട്ടിത്തേൻ) ൧൯) സൽവായും (കാടപ്പകുതിയും) ൨൦) തിന്നുകൊള്ളുവിൻ ൨൧) നല്ല (ശുദ്ധ - വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളിൽ നിന്നു ൨൨) നിങ്ങൾക്കു നാം നൽകിയതിലെ ൨൩) അവർ നമ്മോടു അക്രമം ചെയ്തതുമില്ല ൨൪) എങ്കിലും അവരായിരുന്നു ൨൫) അവരോടു തന്നെ ൨൬) അക്രമം ചെയ്യുക

ഇ(ബ്രാഹ്മീം (അ) നബിയുടെ മകനായി ഇസഹാഖ് (അ) നബിയുടെ മകൻ യഅ്ഖൂബ് (അ) നബിക്കു ഇസ്രാഇൽ എന്നും ഒരു പേരുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പന്ത്രണ്ടു പുത്രന്മാരിൽനിന്നു പെരുപ്പിച്ചുണ്ടായ സന്താനപരമ്പരകൾക്കാണ് പന്ത്രണ്ടു ഇസ്രാഇൽ ഗോത്രങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നത്. ഓരോ ഗോത്രവും അതതു ഗോത്രത്തിന്റെ ആദ്യ പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ആശീർ, ഓൻ, ഗാദ്(ജാദ്), യിസ്സാഖാർ, യഹൂദാ നഫ്താലീ, രൂബീൻ (റൂബേൻ), ശമൂൻ (ശിമയേൻ), സബൂലൂൻ, (സെബുലൂൻ), ലാവി (ലേവി), യൂസൂഫ് ബിൻയമീൻ ഇവയാണ് ആ നാമങ്ങൾ. ഇതിൽ യൂസൂഫ് (അ)ന്റെ സന്തതികൾ പിന്നീടു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൗലി

മക്കളായ അഫ്രായിം, മനശ്ശെ (എഫ്രായിം, മനാസ്സ) എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു പേരിൽ അറിയപ്പെടുകയുണ്ടായെങ്കിലും മൊത്തത്തിൽ ഇസ്രാഹ്യാലുർ പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളായിത്തന്നെ ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. സീനാ അർദ്ധ ദ്വീപിലെ മരുഭൂമിയിൽ അവിടെയായി നാൽപ്പതുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞുകൂടിയ അവർ മൂസാ (അ) നബിയുടെ ശേഷം യൂശാ (അ) നബിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ശാമിലെ ഫലസ്തീൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ ക്രമേണ കുടിയേറിപ്പാർത്തു. (*)

ഇസ്രാഹ്യാലുർ വെള്ളമില്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടിയപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരം മൂസാ(അ) പരക്കല്ലിനു അടിക്കുകയും, അതിൽനിന്നു പന്ത്രണ്ടു ഉറവുകൾ പൊട്ടി ഒഴുകുകയും ചെയ്ത സംഭവത്തെപ്പറ്റി സൂ:അൽ ബഖറ 80ലും, അവർക്കു മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു മോലത്തണൽ നൽകിയതിനെക്കുറിച്ചും, 'മന്നാ'യും 'സൽവാ'യും (രൗതരം കട്ടിറഞ്ഞനും, കാടപ്പകുപ്പി പോലുള്ള രൗതരം പകുപ്പിയും) ആഹാരം നൽകിയതിനെക്കുറിച്ചു 57ലും മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവിടെ നോക്കുക.

161. അവരോടു പറയപ്പെട്ട സന്ദർഭവും (ഒർക്കുക): 'നിങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്ത് താമസിക്കുകയും, അതിൽ നിന്നു നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചേടത്തു നിന്നു തിന്നുകയും ചെയ്തു കൊള്ളവിൻ; നിങ്ങൾ 'ഹിത്താതുൻ' [പാപമോചനം] എന്നു പറയുകയും, 'സുജൂദു' ചെയ്തു [തലകുനിച്ചു] കൊണ്ട് (അതിന്റെ) പടിവാതിൽ കടക്കുകയും ചെയ്യവിൻ. (എന്നാൽ) നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകളെ നാം പൊറുത്തു തരുന്നതാണ്. സുകൃതവാൻമാർക്കു നാം (വഴിയെ) വർദ്ധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതാണ്.

١٦١- وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ
وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ
وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ
سَيُرِيدُ الْحَسِينُ

162. എന്നിട്ട്, അവരിൽ നിന്നു അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ, തങ്ങളോടു പറയപ്പെട്ടതല്ലാത്ത ഒരു വാക്കു (അതിനു) പകരമാക്കി (മാററി). അതിനാൽ, അവരുടെ മേൽ നാം ആകാശത്തു നിന്ന് ഒരു (കഠിന) ശിക്ഷ അയച്ചു; അവർ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം.

١٦٢- قَبِلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ
قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي
قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجًّا مِّنَ
السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ

161. അവരോടു പറയപ്പെട്ട സന്ദർഭവും ഈ രാജ്യത്ത് താമസിക്കുകയും (പാർക്കു)വിൻ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചേടത്തു നിന്നു തിന്നുകയും ചെയ്യവിൻ താഴ്ത്തൽ (പാപമോചനം) (നിന്നു), ഉദ്ദേശിച്ച പ്രകാരം പറയുകയും ചെയ്യവിൻ നാം പൊറുത്തു നൽകുവാൻ, പടിവാതിൽ, പടിവാതിൽ, നാം, ഇറക്കിവെക്കുക പ്രവേശിക്കുക(കടക്കുക)യും ചെയ്യവിൻ വാതിൽ, പടിവാതിൽ, നാം, ഇറക്കിവെക്കുക പ്രവേശിക്കുക(കടക്കുക)യും ചെയ്യവിൻ നിങ്ങൾക്കു നാം പൊറുത്തു നൽകുവാൻ, സുജൂദു ചെയ്യുന്നവരായി, തലകുനിച്ചവരായി നിങ്ങൾക്കു നാം (വഴിയെ) വർദ്ധിപ്പിക്കും നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ, പിഴവു(പാപം)കൾ നാം (വഴിയെ) വർദ്ധിപ്പിക്കും നിങ്ങളുടെ തെറ്റുകൾ, പിഴവു(പാപം)കൾ എന്നിട്ടു പകരമാക്കി, മാററി മറിച്ചു നന്മ ചെയ്യുന്നവർക്കു, സുകൃതവാൻമാർക്കു. 162. എന്നിട്ടു പകരമാക്കി, മാററി മറിച്ചു നന്മ ചെയ്യുന്നവർക്കു, സുകൃതവാൻമാർക്കു. അവരിൽനിന്നു ഒരുവാക്കു ഒഴികെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ അവരിൽനിന്നു ഒരു (കഠിന)ശിക്ഷ അയച്ചു വരോടു പറയപ്പെട്ട അപ്പോൾ നാം അയച്ചു അവരിൽനിന്നു ആകാശത്തുനിന്നു അവർ ആയിരുന്നതു നിമിത്തം (കൊണ്ടു) അവർ അക്രമം ചെയ്യും

ഈ വിവരവും അൽബഖറ 58, 59 വചനങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. വിശദ വിവരങ്ങൾക്കു അവയുടെ വ്യംഖ്യം നോക്കുക.

(*) അത്തതു ഗോത്രങ്ങൾ കുടിയേറിപ്പാർത്ത പ്രദേശങ്ങൾ 5-0. നബർ മൂപ്പടത്തിൽ അടയ്ക്കപ്പെടുത്തിയ അറബി രൂപം ക്രമപ്രകാരം ഇങ്ങിനെ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു:-
أشير , ذاد , جاد , بأكرا , ردا , قتال , رابين , غمرن , زبرن , لاوى , يوسف (الرايم , مثا) بنيامين

വിഭാഗം-21

163. സമുദ്രത്തിനടുത്തു സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്ന തായ (ആ) രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു- (അതെ) അവർ 'സബ'ത്തിൽ [ശബ്ബത്ത് ആചരണത്തിൽ] അതിക്രമം നടത്തിയിരുന്ന സന്ദർഭത്തെ (കുറിച്ചു)-അവരോടു ചോദിച്ചു നോക്കുക! അതായതു, അവരുടെ 'സബ'ത്തിന്റെ ദിവസം അവരുടെ മത്സ്യങ്ങൾ (വെള്ളത്തിനു മീതെ തല) പൊങ്ങിക്കൊണ്ട് അവർക്കു വന്നിരുന്ന സന്ദർഭം. അവർ 'സബ'ത്തു' [ശബ്ബത്ത്] ആചരിക്കാത്ത ദിവസമാകട്ടെ, അവ അവർക്കു വന്നിരുന്നതുമില്ല.

അപ്രകാരം, അവർ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം അവരെ നാം പരീക്ഷണം ചെയ്തിരുന്നു.

١٦٣- وَسَأَلَهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةً الْبَحْرَ إِذْ يَغْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيَتَانُهُمَا يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَعًا ۖ وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ ؕ

كَذَلِكَ تَنْبُوهُهُمْ ۖ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ۝

163. അവരോടു ചോദിക്കുക *عَنِ الْقَرْيَةِ* രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു *الَّتِي كَانَتْ* ആയിരുന്നതായ *حَاضِرَةً* അരികെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതു *الْبَحْرَ* സമുദ്രത്തിൽ (കടലിന്റെ) *إِذْ يَغْدُونَ* അവർ അതിക്രമം ചെയ്യുന്ന (അതിനു വിട്ടിരുന്ന) സന്ദർഭം *السَّبْتِ* ശബ്ബത്തിൽ (ശബ്ബത്ത് ആചരണത്തിൽ) *إِذْ تَأْتِيهِمْ* അതായതു അവർക്കു വരുന്ന സന്ദർഭം *حِيَتَانُهُمَا* അവരുടെ മത്സ്യങ്ങൾ *يَوْمَ سَبْتِهِمْ* അവരുടെ ശബ്ബത്തിന്റെ ദിവസം (നാളിൽ) *شُرَعًا* പൊങ്ങിക്കൊണ്ടു (മുക്കെടുത്തുകൊണ്ടു) *وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ* അവർ ശബ്ബത്ത് ആചരിക്കാത്ത ദിവസമാകട്ടെ *لَا تَأْتِيهِمْ* അവ അവർക്കു വരുകയുമില്ല *كَذَلِكَ* അപ്രകാരം *تَنْبُوهُهُمْ* അവരെ നാം പരീക്ഷിച്ചിരുന്നു *بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ* അവർ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു *وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ* അവർ തോന്നിയവാസം (ധിക്കാരം) പ്രവർത്തിക്കും.

അൽബഖറ 65, 66 വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സംഭവത്തിന്റെ വിശദ രൂപമാണു ഇവിടെ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നത്. ചെങ്കടലിന്റെ വടക്കേ ഭാഗത്തു സമുദ്രം ഇടത്തും വലത്തുമായി രണ്ടു ശാഖകളായി പിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. ഒന്നിനു സുയസ് ഉൾക്കടൽ എന്നും മറേത്തിനു അൽ-ബബ ഉൾക്കടൽ എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. മുൻ കാലത്തു ഐലത്ത് (ഏലാത്ത്-*أيل*) എന്നു പറയപ്പെട്ടിരുന്ന അൽ-അവബയാണ് ഈ ഉൾക്കടലിന്റെ തുറമുഖ പട്ടണം. അവിടെയാണു ഈ സംഭവം നടന്നതെന്നത്രെ പലരും പറഞ്ഞു കാണുന്നതു. വേറെയും അഭിപ്രായം ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടെങ്കിലും നിവാരണീകരായ ഇസ്രാഇലുകർ മീൻ പിടുത്തക്കാരായിരുന്നു. ശനിയാഴ്ച ദിവസം അവർ താമസം ആരംഭിക്കുകയും നടത്തേണ്ടതുണ്ടു. അതനുസരിച്ചാണു- ക്രിസ്ത്യാനികൾ അയാഴ്ചയെന്നപോലെ-യഹൂദികൾ ഇന്നും ശനിയാഴ്ച ഒഴിവു ദിവസമായി ആചരിച്ചു വരുന്നതു. മതശാസനകളിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞു മാറുവാൻ ഇള കൊശലങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കൽ യഹൂദികളുടെ ഒരു പതിവാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു അല്ലാഹു അവരിൽ ഒരു പരീക്ഷണം നടത്തി. ശനിയാഴ്ച ദിവസം മത്സ്യങ്ങൾ കൂട്ടം കൂട്ടമായി വന്നു വെള്ളത്തിനു മീതെ തലപറക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽ അങ്ങനെ സംഭവിക്കാറുമില്ല. ഇതു കാണുമ്പോൾ അവർക്കു സഹിക്കുവാൻ കഴിയുമായി. അവർ ഒരു സൂത്രം പ്രയോഗിച്ചു. അൽപം അകലെ ചില കുളങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുക. സമുദ്രത്തിൽനിന്നു അതിലേക്കു വെള്ളച്ചാലുകളും നിർമ്മിക്കുക. മത്സ്യങ്ങൾ ചാലുകളിലൂടെ കുതിച്ചു വന്നു കുളത്തിൽ തങ്ങിക്കൊണ്ട് ഉടനെ കുളത്തിന്റെ മുമ്പം അടച്ചു കെട്ടുകയും, പിറ്റേന്നു മത്സ്യങ്ങളെ പിടിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇതുവഴി, ശനിയാഴ്ച മത്സ്യം പിടിക്കുന്ന ജോലിക്കുപോയി എന്ന ആരോപണത്തിൽനിന്നു അവർ ഒഴിവാകുകയും, മത്സ്യം ശേഖരിക്കുവാൻ അവർക്കു സാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതു കേൾപ്പവും, അക്രമവും, നിയമത്തിന്റെ യുക്തിത്വത്തെ മറികടക്കലുമാണല്ലോ. അതു കൊണ്ടാണു അവർ അതിക്രമം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതു.

ഇതുപോലെ, സകാത്തിന്റെ വിഷയത്തിലും, പലിശ ഇടപാടുകളിലും മറ്റും മതനിയമങ്ങൾ പാലിച്ചുവെന്നു വരുത്തിത്തീർക്കുകയും, അതോടൊപ്പം അവയിൽനിന്നു മോചനം നേടുവാൻ ചില കൗശല മാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പലരെയും മുസ്‌ലിംകളിലും കാണാം. കേവലം ചില 'ഫിഖ്‌ഹുൽ-അല' കളെ മാത്രം ആധാരമാക്കുകയും, മതനിയമങ്ങളുടെ ആന്തരാർത്ഥങ്ങളും ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പണ്ഡിത വർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കും ഈ ദുസ്സമ്പ്രദായം വിശേഷിച്ചും കാണപ്പെടുക. ഈ സമ്പ്രദായം ഐക്യമാത്രം ദൃഷ്ടിച്ചതാണെന്നുള്ളതിന്നു ഇസ്രാഇലിലായി പണ്ടു കഴിഞ്ഞ ഈ സംഭവം അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ വിവരിച്ചതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അതിന്നു വേണ്ടിത്തന്നെയാണു ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ അല്ലാഹു നമുക്കു വിവരിച്ചു തരുന്നതും. അബൂഹുസൈഫ്(റ)യിൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: 'യഹൂദികൾ പ്രവർത്തിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കരുത്. അതായതു, അല്ലാഹു ഫറാമാക്കിയ കാര്യങ്ങളെ അങ്ങനെയും ഉപായങ്ങൾ വഴി നിങ്ങൾ ഫലാലാക്കരുത്.' (حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي عَدِيٍّ عَنْ ابْنِ جُرَيْجٍ)

മൽസ്യം ശനിയാഴ്ച ദിവസങ്ങളിൽ ധാരാളം പൊന്തിവന്നിരുന്നുവെന്നും, കരൂ ദിവസങ്ങളിൽ അങ്ങിനെ വന്നിരുന്നില്ലെന്നുമുള്ളതിനു കാരണം **مَلِكْ** (അപ്രകാരം, അവരെ നാം പഠിക്കണം, ചെയ്തിരുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അല്ലാഹു തന്നെ അറിയിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ഏതു സ.ഖത്തിലും വല്ല അസാധാരണതയും കാണുന്നതു സഹിക്കുവാൻ വയ്യാത്ത ചിലർ അതിനു ഇങ്ങിനെ കാരണം പറഞ്ഞു കാണുന്നു: 'ശനിയാഴ്ച അവർ മൽസ്യം പിടിക്കുകയില്ലെന്നു നിത്യം വേങ്ങിൽനിന്നു മൽസ്യങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടാണു അവ അങ്ങിനെ വെള്ളത്തിനു മീനെ ധാരാളമായി പൊന്തിയിരുന്നത്.' അല്ലാഹു പറഞ്ഞ കാരണം ഇവർക്കു തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു: അതിരിക്കട്ടെ എത്രയോ കൊല്ലങ്ങളായി വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം മൽസ്യം പിടിക്കുന്നവർ അലിക്കിറങ്ങാത്ത കടപ്പുറങ്ങൾ നമ്മുടെ നാടുകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം പ്രത്യേകമായി മൽസ്യങ്ങൾ പൊന്തിവരാറുള്ള വാർത്ത ഇതുവരെ കേൾക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. അപ്പോൾ ഇക്കാലത്തു മൽസ്യങ്ങൾക്കില്ലാത്ത വല്ല ബുദ്ധിശക്തിയും അന്നത്തെ മൽസ്യങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്നായിരിക്കാം ഇവരുടെ ധാരണ. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അല്ലാഹു സത്യപ്പെടുത്താൻ (൨) ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ച ഒരു പ്രസ്താവന ശ്രദ്ധയോടുകൂടി. അതിന്റെ സാരം ഇങ്ങിനെ ഉദ്യോഗിക്കാം: 'പ്രകൃതി നിയമങ്ങളെന്നു ഇക്കൂട്ടർ സങ്കല്പിച്ചുവെച്ചതിനപ്പുറം അല്ലാഹു ഒന്നു ഉദ്ദേശിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ലെന്നാണു ഇവരുടെ വിചാരം. ഇസ്ലാമിക വികാസത്തിൽ-സ.ഖത്തിലും അങ്ങിനെയാണെന്നു ഇവർ ലോകത്തിനു സംധാരണമായ ഒരു നടപടിക്രമം അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതു ശരിയാണ്. പക്ഷെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ആ നടപടി ക്രമത്തിന്റെ പട്ടികയിൽ മത്സ്യത്തിൽ നിൽക്കുന്നതല്ല. ആണെന്നു ധരിക്കുന്നവർ-അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ആ നടപടി ക്രമത്തിന്റെ പട്ടികയിൽ മത്സ്യത്തിൽ നിൽക്കുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ അവർ എത്ര കേമൻമാരായാലും ശരി-ലോകപ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചു ചോദ്യം അടങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു എന്തെല്ലാമെങ്കിലും വേറെ പ്രകൃതി നിയമമാണെന്നതിന്നു ബാധകമല്ല.'

[illegible]

164. അവരിൽ നിന്നുള്ള ഒരു സമൂഹം (ആളുകൾ) പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും (ഭാർക്കുക): 'അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ കഠിനമായ വല്ല ശിക്ഷയും ശിക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്തേക്കുന്ന ഒരു ജനതക്ക് എന്തിനാണു നിങ്ങൾ സദുപദേശം നൽകുന്നത്?!

അവർ (മറുപടി) പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ രബ്ബികളേക്കു ഒരു ഒഴികഴിവായിട്ടു (മാത്രം); അവർ [ആ ജനങ്ങൾ] സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യാമല്ലോ'.

165. എന്നാൽ, അവരോടു ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടതു അവർ (വക വെക്കാതെ) മറന്നുകളഞ്ഞപ്പോൾ, (ആ) ദുഷ്പ്രവർത്തിയെക്കുറിച്ചു വിരോധിച്ചിരുന്നവരെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി; അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരെ അവർ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതു നിമിത്തം ഗൗരവപ്പെട്ട ഒരു ശിക്ഷ മുഖേന നാം പിടിക്കുകയും ചെയ്തു.

166. എന്നുവെച്ചാൽ, അവരോടു വിരോധിക്കപ്പെട്ടതിനെ (ലംഘിച്ചു) അവർ ധിക്കാരം പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ, അവരോടു നാം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ നിന്ദ്യന്മാരായ കൂരങ്ങുകളായിക്കൊള്ളുവിൻ!'

177- وَإِذْ قَالَتْ أُمَةٌ مِّنْهُمْ لَمَّ يَرْتَضُونَ قَوْمًا آلَهُ مُمْهِلِكُهُمْ أَوْ مَعَذِبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا

قَالُوا مَعَذَرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

178- قُلْنَا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَجْبَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَّيِّنٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

179- قُلْنَا عَتَوْا عَن مَّا نُنْهَوْنَ عَنْهُ قُلْنَا لِهِمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

164. 177- 178- 179- പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും 177- 178- അവരിൽ നിന്നു ഒരു സമൂഹം 179- നിങ്ങൾ എന്തിനു സദുപദേശം നൽകുന്നു 178- ഒരു ജനതക്കു, ജനങ്ങളോടു 177- അല്ലാഹു 178- അവരെ നശിപ്പിക്കുന്നവനാണു (നശിപ്പിച്ചേക്കും) 178- അല്ലെങ്കിൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നവനാണു (ശിക്ഷിച്ചേക്കും) 178- ഒരു ശിക്ഷ, വല്ല ശിക്ഷയും 178- കഠിനമായ 178- അവർ പറഞ്ഞു 178- ഒഴികഴിവിനായിട്ടു, ഒരൊഴികഴിവു 178- നിങ്ങളുടെ രബ്ബികളേക്കു അവരായേക്കുകയും ചെയ്യാമല്ലോ 178- അവർ സൂക്ഷിക്കും 165. 178- എന്നാൽ അവർ വിസ്മയിച്ചപ്പോൾ 178- അവരോടു യാതൊന്നുകൊണ്ടു ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടുവോ അതു, അവർ ഓർമ്മിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു 178- നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി 178- വിരോധിക്കുന്നവരെ 178- തിന്മ (ദുഷ്പ്രവൃത്തി)യെപ്പറ്റി 178- നാം പിടിക്കുക(പിടികൂടുക)യും ചെയ്തു 178- അക്രമം ചെയ്തവരെ 178- ഒരു ശിക്ഷയെക്കൊണ്ടു 178- ഗൗരവപ്പെട്ട, വിഷമകരമായ 178- അവർ ആയിരുന്നതു നിമിത്തം 178- അവർ തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിക്കും 166. 178- അതായതു (അങ്ങിനെ-എന്നാൽ) അവർ ധിക്കരിച്ചു (അതിലംഘിച്ച)പ്പോൾ 178- അവരോടു വിരോധിക്കപ്പെട്ടതിനെ 178- നാം പറഞ്ഞു 178- അവരോടു, അവരെക്കുറിച്ചു 178- നിങ്ങൾ ആകുവിൻ, ആയിത്തീരുവിൻ 178- കൂരങ്ങുകളെ 178- നിന്ദ്യന്മാരായ

178- (ഉത്തരം) എന്ന വാക്കിനാണു ഇവിടെയും 169-ാം വചനത്തിലും 'സമൂഹം' എന്ന നാം അർത്ഥം നൽകിയതു. 'സമൂഹം' എന്നാണു സാധാരണ അതിനു നൽകപ്പെട്ടു വരാനുള്ള വിവർത്തനം. എങ്കിലും സന്ദർഭമനുസരിച്ച് 'കൂട്ടം', 'വിഭാഗം', 'സംഘം', 'സമൂഹം' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടു. 178- തം, സംസ്കാരം, സ്ഥലം, കാലം ആദിയായ ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യത്തിൽ ഐക്യതയുള്ള എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളും ഈ ഐക്യത സ്വയമേവ ഉണ്ടായതായാലും മറ്റൊരു ശക്തിക്കു വിധേയമായതു നിമിത്തം ഉണ്ടായിത്തീർന്നതായാലും

കാര്യ ശിക്ഷയും സൂക്ഷ്മതയുള്ളവർക്കു ഒരു സമുപദേശവും ആക്കിയിരിക്കുന്നു) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ١٦٦ (മാതൃകാ ശിക്ഷ) എന്ന ഈ വാക്ക് മൂന്നു സ്ഥലത്താണ് അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നത്. ഒന്നാം 5: 41ൽ മോശ"ററഫിന്റെ കൈമുറിക്കലിനെക്കുറിച്ചും, മറ്റൊന്നാം 79: 25ൽ ഫിർഓനെയും കൂട്ടരെയും മുക്കി നശിപ്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ചും, മൂന്നാമത്തേതു ഇതേ സംഭവത്തെക്കുറിച്ചു 2: 66ലുമാകുന്നു. അതതു ശിക്ഷകളുടെ ഗൗരവത്തെയും പുതുക്കിയതായാണതു കാണിക്കുന്നത്. ഇതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടും, പരമാണിക സമുദായങ്ങളിലും ഈ സമുദായത്തിലുമുള്ള നടപടി ക്രമങ്ങളിൽ അന്തർവിച്ചിട്ടുള്ള വ്യത്യാസരഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടുവായിരിക്കണം സംഭവങ്ങളെ വിലയിരുത്തുന്നത്. അല്ലാത്തപക്ഷം, അല്ലാഹുവിന്റെയും, റസൂലിന്റെയും പ്രസ്താവനകളിൽ ചിലതൊക്കെ ദഹിക്കാത്തവയായി തോന്നിയേക്കുക സ്വഭാവികമായിരിക്കും.

167. (നബിയേ,) നിന്റെ രക്ഷിതാവ് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത (അഥവാ അറിയിപ്പു നൽകിയ) സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക): അവരുടെ [യഹൂദികളുടെ] മേൽ ഖിയ്യാമത്തുനാൾ വരെ അവർക്കു കടുത്തശിക്ഷ [മർദ്ദനം] അനുഭവിപ്പിക്കുന്നവരെ താൻ നിയോഗിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നു.

١٦٦- وَإِذْ تَأْذِنُ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ يَسُوءُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ

നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ്, വേഗം ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുന്നവൻ തന്നെ; നിശ്ചയമായും അവൻ, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയും തന്നെ.

إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ ۖ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

168. അവരെ ഭൂമിയിൽ നാം പല സമൂഹങ്ങളായി ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവരിൽ സദ്വൃത്തർ മാറുന്നു; അവരിൽ അതല്ലാത്ത (അഥവാ അതിനു താഴെയുള്ള)വരും ഉണ്ടു.

١٦٨- وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمْ الظَّالِمُونَ وَمِنْهُمْ دُونِ ذَلِكَ

നന്മകൾകൊണ്ടും, തിന്മകൾകൊണ്ടും അവരെ നാം പരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവർ മടങ്ങുവാൻവേണ്ടി.

وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالْقَبِيَّاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

167. ١٦٦- ١٦٧ അറിയിപ്പു (പ്രഖ്യാപനം) നൽകിയ സന്ദർഭവും. ١٦٦ നിന്റെ റബ്ബു നിശ്ചയമായും താൻ അയക്കും, നിയോഗിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. ١٦٧ അവരുടെ മേൽ ١٦٧- ١٦٨ ഖിയ്യാമത്തു നാൾവരെ ١٦٧- ١٦٨ അവരെ അനുഭവിപ്പിക്കുന്നവരെ ١٦٧- ١٦٨ മോശകരമായ (കടുത്ത) ശിക്ഷ ١٦٧ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബു ١٦٧ വേഗതയുള്ള (വേഗം ചെയ്യുന്ന)വൻ തന്നെ ١٦٧ ശിക്ഷാനടപടി ١٦٧ നിശ്ചയമായും അവൻ ١٦٧ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും തന്നെ ١٦٧ കരുണാനിധി (യും) 168. ١٦٨ അവരെ നാം പരീക്ഷുക (ക്ഷണിക്കുക-ഭാഗിക്കുക)യും ചെയ്തു ١٦٨ ഭൂമിയിൽ ١٦٨ പല സമൂഹങ്ങളായി ١٦٨ അവരിലുണ്ടു, അവരിൽ പെട്ടതാണു ١٦٨ നല്ലവർ, സദ്വൃത്തർ ١٦٨ അവരിലുണ്ടു ١٦٨ അതല്ലാത്ത അതിനു താഴെയുള്ള-(വരും) ١٦٨ അവരെ നാം പരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു ١٦٨ നന്മകൾകൊണ്ടു ١٦٨ തിന്മകൾകൊണ്ടും ١٦٨ അവരായേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി ١٦٨ അവർ മടങ്ങും.

ഇസ്രാഇലുകൾക്കു അനുസരണമേടും, ധിക്കാരശീലവും പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. മൂസാ (അ) നബിയെ അവർ പൊറുതി മുട്ടിച്ച സന്ദർഭങ്ങൾ അല്ലാഹു പലേടത്തും വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ബൈബിൾ നോക്കിയാലും ഇതിനു ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ വളരെ കാലമായി ശാപകോപങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യം പുലർത്തിപ്പോന്ന ഒരു സമുദായമത്രെ ഇസ്രാഇലുകൾ, അഥവാ യഹൂദികൾ. ഈ ശാപഫലം പരലോകത്തുവെച്ചു മാത്രമല്ല, ഇഹലോകത്തുവെച്ചും അവർ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നു ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിനു പുറമെ ഖിയ്യാമത്തുനാൾ വരെയും ഓരോ കൂട്ടരിൽ നിന്നായി ആ സമുദായം മർദ്ദനങ്ങൾ അനുഭവിക്കും.

നിൽപും അസാദ്ധ്യമായിത്തീരും. ഇത്രയധികം ശത്രുക്കളാൽ പൊതിയപ്പെട്ടതും, അനുനിമിഷവും ചുറ്റു പറ്റത്തു നിന്നും ശത്രുക്കളെ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ ഒരു രാഷ്ട്രം ലോകത്തില്ല.

യഹൂദ സമുദായത്തെ ഇത്രയൊക്കെ ആക്ഷേപിക്കുകയും ശപിച്ചു പറയുകയും ചെയ്യുന്നതിനിടക്കുപോലും അല്ലാഹു പറയുന്നതു നോക്കുക: **لَهُمُ الْخَالِدُونَ فِيهَا وَلَهُمْ فِيهَا مَنَاسِكٌ مَّا رَغَبُوا فِيهَا** (അവരിൽ നല്ല സഭാ"വൃത്തരുണ്ടു; അവരിൽ അതല്ലാത്ത-അഥവാ അതിന്റെ താഴെ കിടയിലുള്ള-വരും ഉണ്ട്) യഹൂദികളെക്കുറിച്ചു മൊത്തത്തിൽ ഇങ്ങിനെല്ലാമാണു പറയുവാനുള്ളതെങ്കിലും ആ സമുദായത്തിൽ തന്നെ വളരെ നല്ലവരായ ചില വ്യക്തികളും, പൂർണ്ണമല്ലെങ്കിലും കുറേയൊക്കെ നല്ലവരായ വ്യക്തികളും ഉണ്ടെന്നു സാരം. ഖുർആന്റെ നിഷ്പക്ഷതയും, സത്യസന്ധതയുമാണിതു കാണിക്കുന്നതെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അതതു കാലങ്ങളിൽ വന്ന പ്രവചകന്മാരിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അവരുടെ പ്രബോധനങ്ങളെ പിൻതുടരുകയും ചെയ്തിരുന്നവരും, ശബ്ദത്തുനാളിൽ മൽസ്യം പിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവരെ ഉപദേശിച്ചു വന്നിരുന്നവരും, നബി (സ) തിരുമേനി വന്നതിനുശേഷം തിരുമേനിയിലും അവിടുത്തെ പ്രബോധനങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു വന്നവരുമെല്ലാം ഈ നല്ലവരിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

169. അനന്തരം, വേദഗ്രന്ഥത്തെ പാരമ്പര്യമെടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു (തരം) പിൻഗാമികൾ അവർക്കുശേഷം (രംഗത്തു) വന്നു. അവർ ഈ അധമമായ (ലോക) വിഭവത്തെ സ്വീകരിച്ചു വരുന്നു; 'ഞങ്ങൾക്കു വഴിയെ പൊറുക്കപ്പെടും' എന്നു അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവർക്കു അതുപോലെയുള്ള (വേറെ) വല്ല വിഭവവും വന്നു കിട്ടിയാൽ അവർ അതും സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്.

അവരോടു (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ [വേദഗ്രന്ഥം മൂലേന] ഉറപ്പു മേടിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലേ? അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ യഥാർത്ഥമല്ലാതെ പറയുകയില്ലെന്ന്! അതിലുള്ളതു അവർ പഠിക്കുകയും (ചെയ്തിട്ടില്ലേ)?!

പരലോക ഭവനമാകട്ടെ, സൂക്ഷ്മതപാലിക്കുന്നവർക്കു ഉത്തമവുമാകുന്നു. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടു (ത്ത് ആലോചി)ക്കുന്നില്ലേ?!

١٦٩- خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ

وَرِثُوا الْكِتَابَ

يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَرْضِ

وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا

وَلَنْ يَأْتِيَهُمْ عَرَضٌ مِثْلُهَا يَأْخُذُونَ

أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ

أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ

وَدَدُّنَا مَا فِيهِ

وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ

أَلَّا تَعْقِلُونَ

169. എന്നിട്ടു (അനന്തരം) പിന്നിൽ വന്നു, പിന്നാലെയുണ്ടായി **خَلْفٌ** അവരുടെ ശേഷം. **خَلْفٌ** ഒരു പിൻതലമുറ, പിൻഗാമികൾ **وَرِثُوا** അവർ അവകാശമെടുത്തു, പാരമ്പര്യമെടുത്തു **الْكِتَابِ** വേദഗ്രന്ഥത്തെ **يَأْخُذُونَ** അവർ എടുക്കു (സ്വീകരിക്ക)ന്ന **عَرَضَ** വിഭവത്തെ, സാധനം (ചരക്കു)കളെ (കാര്യലാഭം) **هَذَا الْأَرْضِ** ഈ താണതിന്റെ, അധമമായതിന്റെ **يَقُولُونَ** അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. **سَيُغْفَرُ لَنَا** നമുക്കു (വഴിയെ) പൊറുത്തുതരപ്പെടും. **لَنْ يَأْتِيَهُمْ** അവർക്കു വരുന്ന (കിട്ടുന്ന) പക്ഷം **عَرَضَ** വല്ല വിഭവവും. **وَلَنْ يَأْخُذُوا** അവർ അതെടുക്കും. **يَأْخُذُونَ** എടുക്ക (വാങ്ങ-മേടിക്ക)പ്പെട്ടിട്ടില്ലേ **أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ** അവരോടു **أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ** ഉറപ്പു, കരാർ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ **وَدَدُّنَا مَا فِيهِ** അവർ **أَلَّا تَعْقِلُونَ** അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ **يَتَّقُونَ** യഥാർത്ഥമല്ലാതെ **وَالدَّارُ الْآخِرَةُ** അവർ പഠിക്കുകയും (ചെയ്തിട്ടില്ലേ), പഠിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു **خَيْرٌ** അതിലുള്ളതു പരലോകഭവനം, അവസാന വീടു **وَالدَّارُ الْآخِرَةُ** ഉത്തമമാണു **يَتَّقُونَ** സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കു **أَلَّا تَعْقِلُونَ** അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നില്ലേ, ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ

170 (ബദ) ഗ്രന്ഥത്തെ (കൈവീടത്തെ പിടിച്ചു നിൽക്കുകയും നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന വരകളെ, നിശ്ചയമായും. (ആ) നല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുന്ന വരുടെ പ്രതിഫലം നാം പാഴാക്കിക്കളയുകയില്ല

١٤٠- وَالَّذِينَ يُسْتَكُونُونَ بِالْكُتُبِ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ○

170. **والذين يكونون** പിടിച്ചു നിൽക്കുന്നവർ **بالكتاب** ഗ്രന്ഥത്തെ **واقفاً على العروة** നമസ്കാരം നില നിറുത്തുകയും ചെയ്തു **وإن** നിശ്ചയമായും നാം **نضع** നാം പാഴാക്കുക (വ്യഥാവിധിക്കുക)യില്ല **أمر** പ്രതിഫലം, കൂലി **المطهر** നല്ലതു (പവർത്തി (നന്നം)ക്കുന്നവരുടെ

خلف (ഖൽഫ്) خلف (ഖലഫ്) എന്നീ രണ്ടുപദങ്ങളുണ്ട്. 'പിൻഗാമികൾ, പിൻപലമൂല, പിൻതുടർച്ചക്കാരൻ' എന്നൊക്കെയാണു വാക്കർത്ഥം. പക്ഷേ, ആദ്യത്തേതു ദുഷിച്ച പിൻഗാമികളിലും, രണ്ടാമത്തേതു നല്ല പിൻഗാമികളിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നു. ഈ അധ്യക്ഷന്റെ വിഭവം (عرض هذا الأثر) എന്ന പദത്തെ അനുകൂലമായ കാര്യ ലക്ഷണവും നേട്ടങ്ങളുമാകുന്നു.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഇസ്രായേലിൽ ചുരുക്കം ചില നല്ല ആളുകളും അധികം ദോഷമില്ലാത്തവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീടു അവരിൽനിന്നു ഒരു പിൻ തലമുറ രംഗത്തു വന്നു. അവർ തങ്ങളുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ-തൊഴുതിന്റെ-പാരമ്പര്യം കൈവിട്ടിട്ടില്ല. അതിന്റെ അനുയായികളായിത്തന്നെ അഭിമാനം കൊള്ളുന്നു. പക്ഷേ, അതിന്റെ അദ്ധ്യുപനങ്ങളും ശിക്ഷണങ്ങളും കൈവെടിയിടുകയും, ഐഹികമായ കാര്യലാഭങ്ങൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണു്. എന്തു തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചാലും തങ്ങൾക്കു അതൊക്കെ അല്ലാഹു പൊറുത്തു തരുമെന്നാണു അവരുടെ ജ്ഞപനം. അഥവാ മോക്ഷം തങ്ങളുടെ കൃത്യമായെന്നു അവർ കരുതുന്നു. ഒരിക്കൽ ഒരു കാര്യലാഭത്തിനുവേണ്ടി സത്യത്തെ ധിക്കരിച്ചശേഷം, മറ്റൊരു കാര്യലാഭം കണ്ടാൽ അതിനുവേണ്ടിയും സത്യത്തെ ധിക്കരിക്കുക അവരുടെ പതിവാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയും, നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും എതിരായി ഒന്നും സ്വീകരിക്കുവാനോ, കെട്ടിക്കൂട്ടിയുണ്ടാക്കുവാനോ പാടില്ലെന്നുള്ളതു വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാത്ത ഒരു ശാസനമാണ്. അതു പാലിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരുമാണവർ. വേണ്ടതെല്ലാം അവർ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നു പഠിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എന്നിട്ടും ഇതാണവരുടെ അവസ്ഥ. ക്ഷണികമായ ഈ ഭൗതിക കാര്യലാഭങ്ങളെക്കാൾ ഏതേതോ ഉത്തമം പരലോകത്തെ അനുഗ്രഹമായ നേട്ടങ്ങളാണു്. ഇതവർ സ്വർഗ്ഗികൊടുത്തു ചിന്തിക്കാത്തതു അൽഭുതംതന്നെ. വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പാരമ്പര്യവാദം ശരിയാണെങ്കിൽ ഈ ദുരവസ്ഥ ഒരിക്കലും അവരിൽ ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. വേദഗ്രന്ഥം മറ്റൊരു പിടിക്കണവർ അതിന്റെ ശാസനങ്ങൾ അനുസരിക്കുക എന്ന ചെയ്യും. അതിന്റെ പുണ്യഫലം അവർക്കു ലഭിക്കാതിരിക്കുകയുമില്ല എന്നൊക്കെയാണു് ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം.

വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അഭ്യുപനയ്ക്കും, തടടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പ്രതിഷ്ഠയ്ക്കും നില നിറുത്തിപ്പോന്ന ചുരുക്കം ആളുകളിൽ പെട്ടവരത്രെ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സലാം. (൨) പോലെ യഹൂദികളിൽനിന്നും സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവർ.

171. അവരുടെ മീതെ നാം ഒരു തണൽ (അഥവാ കുട) എന്ന പോലെ മലയെ പൂഴക്കി (ഉയർത്തി)യ സന്ദർഭവും (മാർക്കുക്); അതു അവരിൽ വീണുപോകുന്നതാണെന്നു അവർ ധരിക്കുകയും ചെയ്തു.

١٤١- وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ
كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ

'നിങ്ങൾക്കു നാം നൽകിയതു നിങ്ങൾ ബലത്തോടെ എടുത്തു (സ്വീകരിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ; അതിലുള്ളതു നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചേക്കാം' (എന്നു നാം പറയുകയും ചെയ്തു).

حَذِّرُوا مَا اتَّيْنَكُم بِقُوَّةٍ
وَإِذْكُرُوا مَا فِيهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

171. പ്രവാ നാം പഠിച്ചെടുത്ത (പുഴ കീഴെടുത്ത) സന്ദർഭം الجبل മലയെ, പർവ്വതത്തെ പ്രാ അവരുടെ മീതെ ചർ അതാണെന്നപോലെ ۞ ഒരു തണൽ (മോലം), കൂട ۞ അവർ ധരിച്ചെടുത്തു (പാറിക്കുക)യും ചെയ്തു ۞ അതു വീഴുന്നതാണെന്നു ۞ അവരിൽ ۞ എടുത്തു (സ്വീകരിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ ۞ നിങ്ങൾക്കു നാം നൽകിയതു ۞ ശക്തിയോടെ, ബലത്തിൽ ۞ ഓർമ്മക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ ۞ അതിലുള്ളതു ۞ നിങ്ങളായേക്കാം ۞ നിങ്ങൾ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കാം

യഹൂദികൾ തരാത്തിന്റെ അനുയായികളാണെന്നു വാദിക്കുകയും, അവരോടുകൂടി അതിന്റെ അഭ്യർത്ഥനയ്ക്കെ ഏകീകരമായ സ്വാർത്ഥലാഭങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ബലികഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നു കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ തോന്നിയവാസം അവരിൽ ഇപ്പോൾ മാത്രം ഉത്ഭവിച്ചതല്ല-തരാത്തു ലഭിച്ച ആദ്യകാലത്തുള്ള അവരുടെ പൂർവ്വികന്മാരിൽ നിന്നു തന്നെ ഈ തോന്നിയവാസം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്-എന്നും, തരാത്തിനെ വേണ്ടതുപോലെ അനുസരിക്കായ്ക നിമിത്തം അവരുടെ മീതെ പർവ്വതം പൂഴക്കി ഉയർത്തി യെപ്പെടുത്തിയൊക്കുന്നു അതിനെ മുറുകെ പിടിക്കുവാൻ കൽപിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഇസ്രാഇൽയരുടെ മീതെ മാത്രം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു നൽകിയിട്ടുള്ള ഈ വേദഗ്രന്ഥം ബലമായി എടുത്തുകൊള്ളണം എന്നു കൽപിച്ച സംഭവം ഈ വചനത്തിലുള്ളതിനു പുറമെ, അൽബഖര: 63ലും 93ലും അല്ലാഹു ഉദ്യമിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുരുഷനായ രൂപത്തിൽ സുറത്തു നിസാഉ് 154ലും ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. അൽബഖരയിലെ രണ്ടു വചനങ്ങളിലും (۞ ۞ ۞) നിങ്ങൾക്കു നാം ഉറപ്പു വാങ്ങുകയും, നിങ്ങൾക്കു മീതെ നാം പർവ്വതത്തെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭം ഓർക്കുക എന്നു പ്രസ്താവിച്ചു കൊണ്ടാണ് ۞ ۞ ۞ (നിങ്ങൾക്കു നാം നൽകിയതിനെ നിങ്ങൾ ബലമായി സ്വീകരിച്ചു കൊള്ളണം.....) എന്നു കൽപിച്ചവിവരം അവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഉറപ്പു-അഥവാ കരാർ-വാങ്ങിയ വിവരം ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും മല ഉയർത്തിയതിന്റെ രൂപം ഇവിടെ കൂടുതൽ വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

പൂർവ്വകാലം ഒരു ഭാഗം മറ്റൊരു ഭാഗത്തെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു (۞ ۞ ۞) എന്ന സർവ്വംഗീകൃത തത്വമനുസരിച്ച് രണ്ടു സംഗതികൾ ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം: (1) അൽബഖര: 63ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, തരാത്തു അവതരിച്ചതിനു ശേഷം ഇസ്രാഇൽയർ അതിനെ വേണ്ടതുപോലെ ശരിക്കും പിൽപറ്റണമെന്നു അവരോടു കൽപിച്ചുവെന്നുതന്നെയാണ് ഇവിടെയും ഉദ്ദേശ്യം. അഥവാ, തരാത്തു അവതരിച്ചപ്പോൾ തന്നെ മല ഉയർത്തിക്കൊട്ടി അതിൽ വിശ്വസിക്കണമെന്നും, അതിനെ സ്വീകരിക്കണമെന്നും നിർബ്ബന്ധിച്ചുവെന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. (2) മല ഉയർത്തി എന്നു അവിടെ പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം-ഇവിടെ വിശദീകരിച്ചതുപോലെ-മല അവരുടെ തലക്കു മീതെ ഒരു കൂട-അല്ലെങ്കിൽ തണൽ-എന്നോണം ആയിത്തീരുമാൻ കൂട പൂഴക്കി പൊക്കിക്കൊടുക്കുകയും, അതു തങ്ങളുടെ മേൽ വീണുപോയേക്കുമെന്നു അവർ യെപ്പെടുകയും ചെയ്തു എന്നാകുന്നു. ഈ അവസരത്തിലാണു തരാത്തു മുറുകെ പിടിക്കണമെന്നും അതിലുള്ളതൊക്കെ ശരിക്കും ഓർമ്മവെക്കണമെന്നും അവരോടു കൽപിക്കുന്നത്. അഥവാ മല അതിന്റെ യഥാസ്ഥാനത്തു തന്നെ നിന്നുകൊണ്ട് ഒന്നു കൂലുത്തുകയും, ആ കൂലുക്കു നിമിത്തമോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കൂടയെന്നോണം വളരെ പൊക്കത്തിൽ കൂത്തനെ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന കാഴ്ച നിമിത്തമോ മല തങ്ങളുടെ മേൽ വീണേക്കുമെന്നു അതിന്റെ അടിവാരത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഇസ്രാഇൽയർക്കു തോന്നിപ്പോകുകയുമല്ല ഉണ്ടായത്.

അസാധാരണ സംഭവങ്ങളെയെല്ലാം മുൻ‌വ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്നതിൽ പ്രത്യേകം താൽപര്യമുള്ളതായ യൂക്തിവാദക്കാരായ ചില ആളുകൾ ഈ സംഭവത്തിന്റെ അസാധാരണത്വം ഇല്ലാത്തതാകുവാൻ ഇവിടെ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സൂത്രങ്ങൾ ഇവയാണ്: (1) മല ഉയർത്തിയ ഈ സംഭവവും, അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണണമെന്നു ഇസ്രാ

എന്നിരിക്കെ, (ആ) വ്യർത്ഥകാരികൾ ചെയ്തതിനു ഞങ്ങളെ നീ (ശിക്ഷിച്ചു) നശിപ്പിക്കുകയോണോ? (എന്നും നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ)

أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ

174. അപ്രകാരം നാം 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെ വിശദീകരിച്ചു തന്നു; അവർ മടങ്ങുകയും ചെയ്തേക്കാമല്ലോ.

174. وَكَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَمْثَالَ
وَلَعَلَّكُمْ يَرْجِعُونَ

പ്രതി അപ്പോൾ (എന്നിരിക്കെ) ഞങ്ങളെ നീ നശിപ്പിക്കുന്നവോ പ്രതി ചെയ്തതുകൊണ്ടു വ്യർത്ഥകാരികൾ, നിരർത്ഥം പ്രവർത്തിച്ചവർ 174. അപ്രകാരം നാം വിശദീകരിക്കുന്നു ചുറ്റി ആയത്തുകൾ, ലക്ഷ്യങ്ങളെ പ്രതി അവരാകുകയും ചെയ്യാമല്ലോ, ആയേക്കാവാനും അവർ മടങ്ങും.

ആദമിന്റെ മക്കളുടെ-മനുഷ്യരുടെ-മൃതുകുകളിൽനിന്നു അവരുടെ സന്തതികളെ പറ്റി ഈ കോശ്വാരുകൾ, 'ഞാൻ നിങ്ങളുടെ രബ്ബല്ല' എന്നു അല്ലാഹു അവരോടു പോദിക്കുകയും, 'അവൻ' എന്നു അവർ അതിനു മാഹി പരഞ്ഞു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നു ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. ഈ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം വിവരിക്കുന്നതിൽ മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമായ വ്യവസ്ഥാക്കാരാകാതിരി വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായഗതികൾ കാണാം. അവയിൽ പ്രധാനമായതു താഴെ കാണുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളാകുന്നു:-

(1) അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം മനുഷ്യനിൽ പ്രകൃത്യാതന്നെ അല്ലാഹു നിക്ഷേപിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ഗുദ്യ പ്രകൃതിയോടു കൂടിയാണ് മരോടുത്താദ്യം ജനിച്ചു പുറത്തു വരുന്നതു. നൈസർഗ്ഗികമായ ഈ ബോധം നിമിത്തം താഹീദിനു വിരുദ്ധമായ നിലപാടുകളൊന്നും സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുവാൻ ഓരോ മനുഷ്യനും ബാധ്യസ്ഥനാണ്. പരമപ്രഭുന നിമിത്തമോ, ചുറ്റുമ്പാടുള്ളവരുടെ സാധനം കൊണ്ടോ അവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുവഴുതിപ്പോകുന്ന പക്ഷം, അവൻ അതിനു ഉത്തരവാദിയുമായിരിക്കും. ഈ നൈസർഗ്ഗിക ബോധത്തെ തുടർച്ചയുള്ള ഹദീസുകളാണു ഈ അഭിപ്രായത്തിനു അവർ തെളിവായെടുക്കുന്നത്. നബി (സ) പറഞ്ഞതായി അബൂഹൂറൈറ: (റ) ഉദ്യരിച്ച ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം ഇതാകുന്നു: 'എല്ലാ കൂട്ടികളും ജനിക്കുന്നതു ഗുദ്യ പ്രകൃതിയോടെയാണ്. എന്നിട്ട് അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾ അവനെ യഹൂദിയും, ക്രിസ്ത്യനിയും, മറ്റു സമുദായങ്ങളായും ചെയ്യുന്നതു.' (ബു: മു.) ഇതാളാബ്നുഹിമർ (عبد بن حمزة) ഉദ്യരിച്ച ഒരു നബി വചനം ഇങ്ങിനെയാണു: 'അല്ലാഹു പറയുന്നു: എന്റെ അടിയാൻമാരെ ഞാൻ പ്രജ്ഞാതസാരായി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് പിശാചുക്കൾ വന്നു അവരുടെ മതത്തിൽനിന്നു അവരെ പിഴുപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പോകുകയും, ഞാൻ അവർക്കു അനുവദനീയമാക്കിയതു അവർക്കു നിഷിദ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.' (മു.) ഈ ആശയം വ്യക്തമാക്കുന്ന ഹദീസകൾ വേറെയും കാണാം.

(2) ആദം (അ) നബിയുടെ മൃതുകിൽനിന്നു അദ്വൈതത്തിൽനിന്നു ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന സന്തതികളെ-അവരുടെ അണുധൂളികളെ അല്ലെങ്കിൽ ആത്മാക്കളെ-അല്ലാഹു പുറത്തെടുക്കുകയും, അവർ വലതു പക്ഷക്കാരായും (സംഭാഗ്യവാന്മാരായും) ഇടതു പക്ഷക്കാരായും (മുർജ്ജിയവാന്മാരായും) വേർതിരിയുകയും ചെയ്തുവെന്നു കാണിക്കുന്ന പല ഹദീസുകളും വന്നിട്ടുണ്ട്. ചിലതിൽ, അല്ലാഹുവാണു തങ്ങളുടെ രബ്ബ് എന്നു അവർ സമ്മതിച്ചു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയതായും വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റിയെന്നു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു ഏതത്ര രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായം. അല്ലാഹുവാണ് ഞങ്ങളുടെ രബ്ബ് എന്ന താഹീദു അവർ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ വിവരം- ഇബ്നുക്തമിർ (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-നബി(സ)യുടെ പ്രസ്താവനയായി പ്രമർശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ന്റെയും, ഇബ്നു ഉക്ദർ (റ) ന്റെയും പ്രസ്താവനകളായി ('മൗഖൂഫ്' കളായി)യെന്നു കാണുന്നു. ഇതു സംബന്ധിച്ചു വന്ന ഹദീസുകളിൽ ചിലതു മുർജ്ജിയക്കാരെക്കുറിച്ചും സംഭവത്തെ അടിമയുടെ നിരന്ധനതയെക്കുറിച്ചും വ്യവസ്ഥയെന്നു ചിലതു. പക്ഷേ, ഈ വചനത്തിൽ

പുസ്തകം" (റ) ഇതു സംസ്ഥനയിച്ചു പറഞ്ഞ ചില വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. അദ്ദേഹം പ്രസ്തുത സംസ്ഥാനത്തെ പൂർണ്ണമായി പറയുകയാണ്: 'എങ്ങിനെയാണ് ഈ കരാർ വാങ്ങിയതും, സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയതും? ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ദണ്ഡുവേദം എന്നു ചോദിച്ചതും, അത് എന്നു അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞതും എങ്ങിനെയാണ്? ഇതിനുള്ള ഒരു പരി: അല്ലാഹുവിന്റെ സത്തയെപ്പോലെത്തന്നെ അവന്റെ പ്രവൃത്തിയും അദ്ദേഹം കാര്യമാണു. അവന്റെ സത്തയെപ്പോലെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത കാലത്തോളം അവന്റെ പ്രവൃത്തി എങ്ങിനെയാണെന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ മനസ്സു കഴിയുകയില്ല. 'പിന്നെ അവൻ ആകാശത്തേക്കു തിരിഞ്ഞു-അതൊരു പുകയായിരുന്നു.' (41:11) 'പിന്നെ അവൻ 'അർശി'ന്തൽ ആരോഹണം ചെയ്തു.' (7:54) 'ആകാശങ്ങൾ അവന്റെ വലകയ്യിൽ പൂർണ്ണമായി കെട്ടപ്പെട്ടതാണ്.' (39:67) എന്നിങ്ങനെ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവൃത്തികളായി സ്വപക്ഷമായ ഭാഷയിൽ (ഖുർആനിൽ) അവൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം തന്നെ- അതെങ്ങിനെയാണ് എന്നു-കണ്ടു പിടിക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്താതെ, അതു സമ്മതിക്കുവാനേ നമുക്കു നിവൃത്തിയുള്ളൂ. കാരണം **لَيْسَ كَلَمِ اللَّهِ** (അവനെപ്പോലെ മറ്റൊരു വസ്തുവും ഇല്ല. (42:11).....' (**فِي ظِلِّ الْقُرْآنِ**)

175. (നബിയേ) നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ നാം നൽകുകയും, എന്നിട്ട് അവയിൽനിന്നു ഉരറി ഒഴിയുകയും ചെയ്ത ഒരുവന്റെ വൃത്താന്തം അവർക്കു ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുക; അങ്ങനെ, പിശാചു അവന്റെ പിന്നാലെ കൂടി; എന്നിട്ട് അവൻ ദുർമ്മാർഗ്ഗികളിൽ പെട്ടവനായിത്തീർന്നു.

144- **وَإِذْ نُنَّا عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرَ مِنْهَا فَآتَيْنَاهُ الشَّيْطَانَ فَكَانَ مِنَ الْغَافِلِينَ**

176. നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവനെ അവ [ആ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ] മൂലം നാം ഉയർത്തുകതന്നെ ചെയ്തുകൊടുക്കുമായിരുന്നു. എങ്കിലും അവൻ ഭൂമിയിലേക്കു ശാശ്വതത്വം നേടിച്ചു [അതിലേക്കു ചാഞ്ഞു]; തന്റെ ഇച്ഛയെ അവൻ പിൻപററുകയും ചെയ്തു.

145- **وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ**

അപ്പോൾ, അവന്റെ ഉപമ നായയുടെ മാതിരിയാകുന്നു. അതായതു) നീ അതിനോടു എതിർത്താൽ അതു (കിതച്ചു കൊണ്ടു വാ പിളർന്നു) നാവു തൂക്കിയിടും; അല്ലെങ്കിൽ നീ അതിനെ (എതിർക്കാതെ) വിട്ടു കളഞ്ഞാലും അതു (കിതച്ചുകൊണ്ടു വാ പിളർന്നു) നാവു തൂക്കിയിടും. അതു നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയ ജനങ്ങളുടെ ഉപമയാകുന്നു.

فَسَلَّهُ كَشَلِّ الْكَلْبِ
إِنْ تَحِيلَ عَلَيْهِ يَلْهَثْ
أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

175. **فَلْيَا** അവർക്കു ഓതിക്കൊടുക്കുക (ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുക) **يَا** യാതൊരുവന്റെ വൃത്താന്തം (വർത്തമാനം) **فَلْيَا** അവനു നാം നൽകി **فَلْيَا** നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ **فَلْيَا** എന്നിട്ടു വൻ ഉരറിപ്പോയി, കഴിച്ചലായി **فَلْيَا** അവയിൽനിന്നു **فَلْيَا** അപ്പോൾ അവനു പിന്നാലെകൂടി **فَلْيَا** പിശാചു **فَلْيَا** അങ്ങനെ അവനായി **فَلْيَا** ദുർമ്മാർഗ്ഗികളിൽപെട്ട (വൻ). 176. **فَلْيَا** നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ **فَلْيَا** അങ്ങനെ നാം ഉയർത്തുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു **فَلْيَا** അവ മൂലം **فَلْيَا** എങ്കിലും അവൻ **فَلْيَا** ശാശ്വതത്വം നേടിച്ചു (ശാശ്വതനെന്നപോലെയാണ്) **فَلْيَا** ഭൂമിയിലേക്കു **فَلْيَا** പിൻപററുകയും ചെയ്തു **فَلْيَا** തന്റെ ഇച്ഛയെ **فَلْيَا** അപ്പോൾ അവന്റെ ഉപമ, മാതൃക, ഉദാഹരണം **فَلْيَا** ഉപമപോലെ(മാതിരി)യാണ് **فَلْيَا** നായയുടെ **فَلْيَا** നീ തിരക്കിയാൽ(എതിർത്താൽ) **فَلْيَا** അതിനോടു, അതിനെതിരെ **فَلْيَا** അതു (കിതച്ചു) നാവുതൂക്കിയിടും (വാ പിളർന്നു നാകുന്നീട്ടും) **فَلْيَا** അല്ലെങ്കിൽ നീ അതിനെ വിട്ടുകളഞ്ഞാലും **فَلْيَا** അതു നാവു തൂക്കിയിടും **فَلْيَا** അതു ഉപമ (മാതൃക)യാണ് **فَلْيَا** യാതൊരു ജനങ്ങളുടെ **فَلْيَا** അവർ വ്യാജമാക്കി **فَلْيَا** നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ

അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഉമയ്യത്തുബ്നു അബ്ബാസ് അബ്ബാസ് നബിയുടെ കാലത്തു ജീവിച്ച ഒരു കവിയാണെന്നും ഇയാളും വളരെ പാിച്ചിറങ്ങി ബുദ്ധിമാനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം കാലത്തു ഒരു പ്രവചകൻ വരാനുണ്ടെന്നു ഉമയ്യത്തു പറഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷേ, അതു തന്നെയിരിക്കുമെന്നായിരുന്നു തന്റെ പ്രതീക്ഷ. എന്നാൽ, സംഭവിച്ചതു മറ്റൊന്നായിപ്പോയ ഉമയ്യത്തു പാട്ടു മാറി. മുശ്റിക്കുകളുടെ പക്ഷത്തു ചേരുകയും, കവിതകൾ വഴി അവർക്കു പിൻബലം നൽകുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു. അവന്റെ വീര്യത്തോടൊത്തു ചില കവിതകളെപ്പറ്റി 'അവന്റെ കവിത വിശ്വസിച്ചു; അവന്റെ ഹൃദയം വിശ്വസിച്ചില്ല' എന്നു നബി (സ) പറഞ്ഞതായി നിവേദനം വന്നിരിക്കുന്നു.

സത്യവും നേർപഴിയും ഇന്നതാണെന്നു ശരിക്കു അറിവുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഐഹിക കാര്യലോഭങ്ങൾക്കും സമാർത്ഥങ്ങൾക്കും വേണ്ടി കൃത്രിമ 'ഫത്വാ'കൾ കൊടുക്കുക, സത്യത്തിനും സമാധാനത്തിനും വിരുദ്ധമായ സംഭരണത്തിൽ മനഃപൂർവ്വം ഏർപ്പെടുക, സ്വാർത്ഥമന്ദങ്ങൾക്കും ക്ഷത്രിയർക്കും താൽപര്യത്തിനും വേണ്ടി മതവിധികൾ ദുർവ്വ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുക മുതലായ കൃത്യങ്ങൾ നടത്തുന്ന പണ്ഡിതന്മാരെ എല്ലാകാലത്തും കാണാം. ഇക്കാലത്തു കൂടുതലും കാണും. ഇങ്ങിനെയുള്ള എല്ലാ പണ്ഡിതന്മാർക്കുമുള്ള ഉപമ തന്നെയാണു അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തു കാണിച്ച നായരുടെ ഉപമയും. നായയോടാണു അവൻ അല്ലാഹു ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന വസ്തുത തന്നെ മതി. അവരുടെ ദുഷ്ചെയ്തികളുടെ നിക്ഷേപ്ത മനസ്സിലാക്കുവാൻ. നായയെക്കുറിച്ചുള്ള വർണ്ണന കൂടി കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിനു അവരോടുള്ള അറപ്പും വെറുപ്പും എത്ര കടുത്തതാണെന്നും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ഡാമ പിളർന്നു നാവു പുറത്താക്കു തൂക്കിയിട്ട് കിതച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും നായ സാധാരണ നായയ്ക്കു. ആർക്കിലും ഉപേക്ഷിച്ചു പോയും അല്ലാത്തപ്പോഴും അതങ്ങിനെത്തന്നെ. അതിന്റെ തീരയിലും വികാപ്രകടനങ്ങളിലും മാത്രമേ അതിനു ശ്രദ്ധയുണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. അതുപോലെയാണു ഇവരുടേയും സ്ഥിതിയെന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നു. അതായതു, ഇവരുടെ ദുഷ്ചെയ്തികളെപ്പറ്റി ആരെങ്കിലും ഗുണമോഷിക്കുകയോ, ഏതിർക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണു. അവരുടെ നിലയിൽ മറ്റൊരു വായനയല്ല കാണാം. അവരുടെ ലക്ഷ്യം 'അതികണ്ഠമാണ്' അതിനുള്ള വളഞ്ഞ മാർഗ്ഗങ്ങൾ ആയുന്നതിൽ നിരതരായിരിക്കും അവർ. അതിനുവേണ്ടി ഏതു ചെയ്യാണു അവർക്കു കഴിയുകയുമില്ല. തങ്ങളുടെ അറിവിനു എതിരായി പ്രവർത്തിക്കുക കേവലമല്ല അവർ ചെയ്യുന്ന കൃമ. തങ്ങളു അല്ലാഹുവിൽ ലഭിക്കുമായിരുന്ന ഉന്നത പദവികളെ നഷ്ടപ്പെടുത്തി പക്ഷം ഏകീകരണ തീയ്യയെ മാത്രമേ പ്രാധാന്യം നൽകുകയും, അതിനുവേണ്ടി തന്നിഷ്ടങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്യുന്നത്. ഉത്തമം കൊള്ളാത്തതെന്നയാണു അല്ലാഹു അവരോടു ഇത്രയും കടുത്ത വെറുപ്പു പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു തന്നെ മാത്രമാകട്ടെ. ആമീൻ. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

178. എന്തൊരുവനെ അല്ലാഹു നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നുവോ അവനെത്ര നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവൻ. എന്തൊരുവനെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ അക്കൂട്ടത്തെ നഷ്ടപ്പെട്ടവരും.

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فِتْرَتَهُ يَهْدِ إِلَى
وَمَنْ يُضِلَّ
فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

178. 1. ആർ, എന്തൊരുവൻ 2. നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നുവോ 3. അല്ലാഹു 4. എന്നാലവനെത്ര 5. നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവൻ 6. ആർ, എന്തൊരാൾ 7. അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ 8. എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ 9. അവരെത്ര 10. നഷ്ടപ്പെട്ടവർ.

സൂ: ഖസാസിൽ നബി (സ)യെ അക്ബിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു: ... (നിശ്ചയമായും, നീ ഇഷ്ടപ്പെട്ടവരെ നീ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. എങ്കിലും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നു. നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി അവൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനുമത്ര. (ഖസാസ 56) നേർമാർഗ്ഗം ഇന്നതാണെന്നു അറിഞ്ഞുകൊണ്ടോ, മറ്റൊരാൾ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടോ ആരും നേർമാർഗ്ഗത്തിലായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ല. അതിനു അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള സഹായവും താഹീലും അനിവാര്യമാകുന്നു. അതു ലഭിക്കാത്തവർ വഴിപിഴച്ചവർ തന്നെ. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടതുപോലെയുള്ള ആളുകൾ അവർക്കു വിവരമുണ്ടായിട്ടും-വഴിപിഴച്ചു പോകുന്നത്. അല്ലാഹു നാം എല്ലാവരെയും നേർമാർഗ്ഗം നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുന്ന സാദാഗുവാൻമാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ, ആമീൻ, അടുത്ത വചനം നോക്കുക:-

179. ജിന്നകളിൽ നിന്നും, മനുഷ്യരിൽനിന്നും വളരെ ആളുകളെ 'ജഹന്നമി' [നരകത്തി] നുവേണ്ടി നാം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടു: അവർക്കു ഹൃദയങ്ങളുണ്ടു, അവകൊണ്ടു അവർ ഗ്രഹി(ച്ചു മനസ്സിലാ)ക്കുകയില്ല; അവർക്കു കണ്ണുകളുമുണ്ടു, അവകൊണ്ടു അവർ കണ്ടറിയുകയില്ല. അവർക്കു കാതുകളുമുണ്ടു, അവകൊണ്ടു അവർ കേട്ടറിയുകയില്ല; അക്കൂട്ടർ കാലികളെപ്പോലെയാകുന്നു എന്നല്ല, (അവയെക്കാൾ) അധികം വഴി പിഴച്ചവരാകുന്നു. അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണു് അശ്രദ്ധന്മാർ.

١٤٩- وَلَقَدْ ذَرَأْنَا الْجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أُذُنٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْإِطْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ٥

179. ചില തീർച്ചയായും ഉണ്ടു നിന്നു നാം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി നിന്നു ജഹന്നമിനുവേണ്ടി നിന്നു വളരെ (ആളുകളെ) നിന്നു ജിന്നിൽനിന്നു നിന്നു മനുഷ്യരിൽനിന്നും നിന്നു അവർക്കുണ്ടു, ഉണ്ടായിരി ക്കും നിന്നു ഹൃദയങ്ങൾ, മനസ്സുകൾ നിന്നു അവർ ഗ്രഹിക്കുകയില്ല നിന്നു അവകൊണ്ടു, അവയാൽ നിന്നു അവർക്കുണ്ടു നിന്നു കണ്ണുകൾ(ഉം) നിന്നു അതുകൊണ്ടു അവർ കാണുകയില്ല നിന്നു അ വർക്കു കാതുകളുമുണ്ടു നിന്നു അതുകൊണ്ടു അവർ കേൾക്കുകയില്ല നിന്നു അക്കൂട്ടർ നിന്നു കാലികളെ (ആടുമാടു ഒട്ടകങ്ങളെ)പ്പോലെയാണു നിന്നു എങ്കിലും, പക്ഷേ, എന്നല്ല നിന്നു അവർ നിന്നു കൂടുതൽ വഴിപിഴച്ചവരാണു നിന്നു അക്കൂട്ടർ തന്നെ നിന്നു അശ്രദ്ധന്മാർ, ബോധരഹിതർ,

ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ഹൃദയവും, കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള കണ്ണും, കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുവാ നുള്ള കാതും ഇവയാണല്ലോ കാര്യങ്ങൾ വിവേചിച്ചറിയുവാനും സത്യാസത്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനുമുള്ള മാർഗ്ഗ ണ്ങ്ങൾ. അവയെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവ ഉപയോഗപ്പെടുത്താതെ-അല്ലെങ്കിൽ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു- സത്യ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുകയും അതനുസരിച്ചു ചരിക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നവർ നരകത്തിലേക്കു വിരുകായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു. അഥവാ അവരുടെ പര്യവസാനം നരകാകീഷയായിരിക്കും. അവർ നാൽക്കാലി മൃഗങ്ങളെക്കാൾ മോശപ്പെട്ടവരാണു എന്നു അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. ഇവർ നരകത്തിനു അവകാശപ്പെ ട്ടവരായിരിക്കുവാനുള്ള കാരണം ഇതിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണു്. നാൽക്കാലികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ബാഹ്യ ത്തിൽ അവർക്കു പ്രസംഗിത ഗ്രഹണേന്ദ്രിയങ്ങൾ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വിവേചിച്ചറിയുവാനുള്ള ബുദ്ധി ശക്തി നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവ സന്മാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കണമെന്നോ ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കരുതെന്നോ ശാസ്തി ശക്തി നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ആ സാഹചര്യത്തിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള അശ്രദ്ധരായ ആളുകൾ നാൽക്കാലികളെക്കാൾ മോശപ്പെട്ടവരാ ണെന്നു വ്യക്തം തന്നെ. ആദ്യ സമുദായത്തിന്റെ അക്രമങ്ങളെയും, അവർക്കു നൽകപ്പെട്ട ശിക്ഷയെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം, അവർക്കു ആ ഗതി വന്നു ചേരുവാനുള്ള കാരണം പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അവർക്കു നാം കേൾവിയും, കാഴ്ചയും, ഹൃദയവും നൽകിയിരുന്നു എന്നാൽ, അവരുടെ കേൾവിയാകട്ടെ, കാഴ്ചയാകട്ടെ, ഹൃദയമാകട്ടെ, ഒട്ടും തന്നെ അവർക്കു ഉപകരിച്ചില്ല. (കാരണം) അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂഷകാണങ്ങളെ അവർ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ' (16:26)

ആരെല്ലാമാണു തങ്ങളുടെ ഗ്രഹണേന്ദ്രിയങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തി സന്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുക, ആരെക്കൊ യാണു അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരിക്കുക എന്നു അല്ലാഹുവിനു നേരത്തെത്തന്നെ അറിയാമല്ലോ. അത്രയുംകൂടി, ദൂത-വർത്ത യാണു അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരിക്കുക എന്നു അല്ലാഹുവിനു നേരത്തെത്തന്നെ അറിയാമല്ലോ. അവന്റെ മാന-ഭാവീകാലങ്ങളിലെ ചെറുതും വലുതുമായ സകല കാര്യങ്ങളും സസൃഷ്ടം അവൻ അറിയുന്നു. അവന്റെ അറിവിനെതിരായി ഒന്നും സംഭവിക്കുകയുമില്ല ജിന്നുകളിൽ നിന്നും മനുഷ്യരിൽനിന്നും വളരെ ആളുകളെ നാം നരകത്തിനുവേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. (....) എന്നു പറഞ്ഞതു ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്കു വിരൽ പൂണ്ടുന്നു. രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങളും സത്യാസത്യങ്ങൾ വിവേചിച്ചറിയുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ അല്ലാഹു നൽകിയിട്ടുണ്ടു്; അവരിൽ പലരും അതു യഥാവിധി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയില്ല; അങ്ങനെ അവർക്കു നരകം ആധാര

ചെയ്തിരുന്നുവെന്നു സാരം. എന്നല്ലാതെ-ഒരു ലക്ഷം ലഗാനും കൂടാതെ-കുറെ അധികം ആളുകളെ നാകത്തിലും ബാക്കിയുള്ളവരെ സ്വർഗ്ഗത്തിലും ആക്കുന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലും ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിലും നല്ലവരും ചീത്തപ്പെട്ടവരും ഉണ്ടാകാവുന്ന പ്രകൃതിസ്വഭാവത്തോടുകൂടിയാണ് അവർ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു സ്വർഗ്ഗവും നരകവും സാധ്യമാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും. സ്വർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി അതു സൃഷ്ടിത പാലിക്കുന്നവർക്കു-അഥവാ യജ്ഞാർക്കു - വേണ്ടി ഒരുക്കിവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും (3: 133), അതു അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ ദസ്യങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കിവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും (57: 21). നാകത്തെപ്പറ്റി അതു അവിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കിവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും (2: 24; 3: 131) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

180. അല്ലാഹുവിനു ഏറെവും നല്ലതായ [അത്യുൽകൃഷ്ടമായ] നാമങ്ങളുണ്ടു; ആകയാൽ, അവ [ആ നാമങ്ങൾ] കൊണ്ടു നിങ്ങൾ അവനെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ച്ചു കൊള്ളുവിൻ; അവന്റെ നാമങ്ങളിൽ ക്രമമേടു കാണിക്കുന്നവരെ നിങ്ങൾ വിട്ടുകളയുകയും ചെയ്യുവിൻ.

അവർ പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്നതിനു അവർക്കു വഴിയെ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും.

181. നാം സൃഷ്ടിച്ചുള്ളവരിൽ ഒരു സമൂഹം (ആളുകൾ) ഉണ്ടു: അവർ യഥാർത്ഥം അനുസരിച്ചു (മറുനുള്ളവർക്കു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു; അതനുസരിച്ചു തന്നെ നീതി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

١٨٠-وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الدِّينَ
يُلْحِقُونَ فِي أَسْمَائِهِ

سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ○

١٨١-وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ
بِالْحَقِّ وَيُفَعِّلُونَ ۚ

180. 3, അല്ലാഹുവിനുണ്ടു ١٨٠ നാമങ്ങൾ, പേരുകൾ ١. ഏറെവും നല്ല, അത്യുൽകൃഷ്ടമായ ٢, അതിനാൽ അവനെ വിളിക്ക (പ്രാർത്ഥിക്ക)വിൻ 3, അവകൊണ്ടു, അവയാൽ 4, വിട്ടു കളയുകയും ചെയ്യുവിൻ 5, യാതൊരു കൂട്ടരെ 6, അവർ ക്രമമേടു കാണിക്കുന്നു, തെറ്റിപ്പോകുന്നു, വക്രത കാണിക്കുന്നു 7, അവന്റെ നാമങ്ങളിൽ 8, അവർക്കു വഴിയെ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും 9, അവരായിരുന്നതിനു 10, അവർ പ്രവർത്തിക്കും 181. 11, നാം സൃഷ്ടിച്ചവരിലുണ്ടു, സൃഷ്ടിച്ചവരിൽപെട്ടതാണു 12, ഒരു സമൂഹം, ഒരു കൂട്ടക്കാർ 13, അവാർ മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു, വഴി കാട്ടുന്നു 14, യഥാർത്ഥമനുസരിച്ചു, യഥാർത്ഥവുമായി 15, അതുകൊണ്ടു തന്നെ 16, അവർ നീതി പാലി (പ്രവർത്തി)ക്കുന്നു

ഒരു വസ്തുവെ മറുനുള്ളവയിൽ നിന്നു വേർതിരിച്ചറിയുവാൻ വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്ന സംജ്ഞകൾക്കാണ് നാമങ്ങൾ അഥവാ പേരുകൾ എന്നു പറയുന്നതു. ചിലപ്പോൾ അവയിൽ അതതു വസ്തുവിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഗുണവിശേഷങ്ങളും ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കും. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവ കേവലം ചില സംജ്ഞാ നാമങ്ങളോ സാധാരണ വിശേഷണനാമങ്ങളെപ്പോലെയുള്ളവയോ അല്ല ഓരോ നാമവും വളരെ ഉന്നതവും ഉൾകൃഷ്ടവുമായ ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും, അതിവിപുലമായ അർത്ഥസാരങ്ങൾ അടങ്ങിയതുമായ വിശേഷണങ്ങളായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണു അവന്റെ നാമങ്ങളെക്കുറിച്ചു ١. (ഏറെവും നല്ലതായ-അത്യുൽകൃഷ്ടമായ-നാമങ്ങൾ) എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. അവന്റെ ആ നാമങ്ങളിൽ തന്നെ അവനെ വിളിക്കുകയും, പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വേണമെന്നും, അവയിൽ ക്രമമേടു കാണിക്കുന്നവരെ അനുകരിക്കാതെ വിട്ടുകളയണമെന്നും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു. അവന്റെ മഹത്വത്തിനും പരിശുദ്ധ്യത്തക്കും യോജിക്കുന്ന നാമങ്ങൾ ഏതെതാണെന്നു ഗാഢി യേണമെങ്കിൽ അവനിൽ നിന്നോ, അവന്റെ ദസ്യലിൽ നിന്നോ തന്നെ അതു അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു ഖുർആനിലോ ഹദീസിലോ വന്നതല്ലാത്ത നാമങ്ങളെ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമങ്ങളായി ഉപയോഗിച്ചുകൂടാ എന്ന് മിക്ക പണ്ഡിതന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും.

അവന്റെ പരമോന്നതിക്കും പരിശുദ്ധതക്കും അനുയോജ്യമല്ലാത്ത പേരുകളിൽ അവനെ സംബോധന ചെയ്യുക, അങ്ങിനെയുള്ള വാക്കുകളാൽ അവനെ വിശേഷിപ്പിക്കുക, അവനു മാത്രം യോജിക്കുന്നതോ അവന്റെ നാമവിശേഷത്തിൽ വക്രതയും ക്രമക്കേടും കാണിക്കൽ (أَلْف) തന്നെ, അല്ലാഹുവിനു മാത്രം ഉപയോഗിക്കപ്പെടാവുന്ന 'റഹ്മാൻ' 'ജഗദീശ്വരൻ' 'ശഹീൻശാഹ' (രാജാധിരാജൻ) പോലെയുള്ള പേരുകൾ മനുഷ്യർക്കു നൽകുന്നതും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. എല്ലാറ്റിലും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ശിക്രിന്റെ കലർപ്പു കാണുന്നില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തെ അം താഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയെന്ന ദോഷത്തിൽ നിന്നു അതൊന്നും ഒഴിവാകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണു അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നവർക്കു അതിനു വഴിയെ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതാണെന്നു അല്ലാഹു താക്കീതു നൽകുന്നത്. സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ, ശിർക്കുപരമായ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിൽ അധികവും അല്ലാഹുവിന്റെ നാമങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കിയതിലോ, ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിലോ വന്ന പാകപ്പിഴവുകളിൽ നിന്നായിരിക്കും അവയുടെ ഉൽഭവമെന്നു കാണാവുന്നതാണ്.

അല്ലാഹുവിനു തൊണ്ണൂറൊമ്പതു നാമങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും, അവ സൂക്ഷ്മമായി പഠിച്ചവർ സമീഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമെന്നും നബി (സ) അതളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹൂറൈറ (റ)യിൽ നിന്നു ബുഖാരിയും, മുസ്ലിം (റ) രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആ നാമങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആശയങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുകയും അവയെക്കുറിച്ചു മുമ്പാകെ വന്നു നിൽക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നത്രെ, അവയെ സൂക്ഷിച്ചു പഠിക്കുക എന്നതിന്റെ താല്പര്യം. അല്ലാഹുവിന്റെ ധരിച്ചുവശമായതുപോലെ-ആ പേരുകൾ മനഃപാമാക്കിവെച്ചു ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു ചില രീതികളിൽ ഈ തൊണ്ണൂറൊമ്പതു നാമങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയാണെന്നു വിവരിക്കപ്പെട്ടു കാണാമെങ്കിലും-ഇബ്നു കഥീർ (റ) മുതലായവർ വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ വ്യർത്ഥത്തിൽ നിന്നു ചിലർ മനസ്സിലാക്കി ഏകാത്മ്യ മാത്രമാണവ. മേൽകാണെത്തിയവയിൽ തൊണ്ണൂറൊമ്പതു നാമങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നല്ലാതെ, തൊണ്ണൂറൊമ്പതാണു മാത്രമുള്ളതെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ടു അതിലധികം പേരുകൾ ഉണ്ടാകാമെന്നുള്ളതിനു താല്പര്യമുള്ളതും പല മഹർമാരുമുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ നാമങ്ങളുടെ ആധിക്യം അവന്റെ ഉൽപ്പാദന ഗുണങ്ങളുടെ ആധിക്യത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത്.

ജിന്നുകളിലും മനുഷ്യരിലുമുള്ള വളരെ ആദ്യകാല നാമകീർത്തികളെല്ലാം അതിനുള്ള കാരണം ഇന്നതാണെന്നും മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. എന്നാൽ, മറ്റൊരു വിധം ആദ്യകാലത്താണ് അവർ സത്യവും യഥാർത്ഥവും മനസ്സിലാക്കി അതനുസരിച്ചു ചരിക്കുകയും, മറ്റുള്ളവർ അതിലേക്കു കയറിക്കൊണ്ടു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും; അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഢതയുടെ അനുഭവിക്കുകയും, അവന്റെ നാമങ്ങളിൽ ക്രമക്കേടു കാണിക്കുകയോയില്ല എന്നൊക്കെയാണു രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഒരു ഹാസിൽ നബി (സ) പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'ഈ സമുദായത്തിൽ ഒരു വിഭാഗം ആദ്യകാല വിചാരത്തു നാമവരക്കും സത്യത്തിൽ അടിയുറച്ചു നില്ക്കുകയെന്നവരായി ഉണ്ടായിരിക്കാണ്ടിരിക്കും. മറ്റുള്ളവർ അവരെ കൈവെടിയിടുകയും, അവരോടു ചിന്നിച്ചു നിൽക്കുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ടു അപീച്ചു താഴും നോടുകയില്ല.' (ബു: 21) ഇങ്ങിനെയുള്ള സത്യസന്ധൻമാരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെ ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. آمين

വിഭാഗം-23

182. നമ്മുടെ ദൃഢാന്തങ്ങളെ വ്യാജമാക്കിയവരുകളെ അവർ അറിയാത്ത വിധത്തിലൂടെ അവരെ നാം പടിപടിയായി കൊണ്ടുവന്നു (ശിക്ഷിച്ചു) കൊള്ളാം.

183. അവർക്കു നാം താമസം ചെയ്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. നിശ്ചയമായും, എന്റെ തന്ത്രം ശക്തിമത്തായതാകുന്നു.

١٨٢-وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

١٨٣-وَأَمْلِي لَهُمْ
إِنْ كُنِيتُ مَتِينًا

182. وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا വ്യാജമാക്കിയവരുകളെ 182. നമ്മുടെ ദൃഢാന്തങ്ങളെ ١٨٢-നാം അവരെ പടി പടിയായി കൊണ്ടുവന്നു. പതനിക്കെ കൊണ്ടുവന്നു. ١٨٢-വിധം അവർ അറിയാ ١٨٢-നിശ്ചയമായും, എന്റെ തന്ത്രം ശക്തിമത്തായതാകുന്നു. ١٨٣-സ്ഥലവരത്താണു.

സൂ: അറാഫ്: 44-ാം വചനത്തിലെ ആശയം തന്നെയാണു ഈ വചനങ്ങളിലും ഉള്ളതു. അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂഷകന്മാരുടെ വകവെക്കാതെ നിഷേധിച്ചു തള്ളിക്കളയുന്നവരുടെ മേൽ ഉടനടി നടപടിയെടുക്കാതെ, സുഖസൗകര്യങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ടു ആദ്യം അല്ലാഹു അവരെ അയച്ചുവിടും. പിന്നീടു മറികൊണ്ടു അവരെ പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിന്റെ തന്ത്രം ഒരു കാലത്തും പരാജയപ്പെടാത്തവിധം ശക്തിമത്താകുന്ന ഏതെങ്കിലും സാധനം.

184. അവർ ചിന്തിച്ചു നോക്കുന്നില്ലേ? അവരുടെ പങ്ങാതിക്കു (നബിക്കു) ഒരു ഭ്രാന്തുമില്ല; അദ്ദേഹം പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു താക്കീതുകാരനല്ലാതെ (മറെറാന്നും) അല്ല.

184-اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ
مِّنْ جُنَّةٍ اِنَّ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ

184. അവർ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ അവരുടെ പങ്ങാതിയിൽ (ആരാക്കു-കുട്ടുകാരനും) ഇല്ല ഒരു ഭ്രാന്തും, ഭ്രാന്തായിട്ടു (ഒന്നും) അദ്ദേഹമല്ല ഒരു താക്കീതുകാരൻ (മുന്നറിയിപ്പുകാരൻ) അല്ലാതെ സ്പഷ്ടമായ (തനി), വ്യക്തമായ

അല്ലാഹുവിന്റെ സൂക്ഷ്മതയും വസ്തുതകളെ അറിയിച്ചുകൊടുക്കാനുള്ള ശക്തിയും കാണിക്കുമ്പോൾ, തത്ത്വനിഷേധികൾ അവരെപ്പറ്റി പലതും പറഞ്ഞുണ്ടാകുന്ന കൂട്ടത്തിൽ, അവർ മറുപടിയുണ്ടാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഭ്രാന്തന്മാരാണ് എന്ന് പറയുക പണ്ടേയുള്ള ഒരു പതിവത്രെ. (51:52). നൂഹ് (അ)ന്റെ മകൻ അയ്യൂബെപ്പറ്റി അവർ ഭ്രാന്തു പിടിച്ചവനാണെന്നു പറഞ്ഞു. (23:25). മൂസാ (അ)നെപ്പറ്റി ഫിരഔന്ദും അങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. (26:27). അതുപോലെ, അവിശ്വാസികൾ നബി(സ)യോടും പറഞ്ഞു വന്നിരുന്നു. (68:51) മത്തായി (9) പറഞ്ഞായിട്ടു ബ്ലാസ്ഫമിയും, ഇബ്നും മൂർഖിയും (9) ഉദ്യോഗിക്കുന്നു: 'സ്വന്തം കുന്നിൽപ്പെട്ട' ഒരു ദിവസം നബി(സ) തിരുമനസ്സിലാക്കി, മറ്റൊരു തരവാട്ടുകാരെയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വിളിച്ചു വരുത്തി അവരോടു അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു താക്കീതു നൽകുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ, അവരിൽ മറ്റൊരു പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ ഈ പങ്ങാതി ഒരു ഭ്രാന്തൻ തന്നെയാണു; ഇവൻ നേരം പുലരുന്നതുവരെ ഇങ്ങിനെ അട്ടഹസിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ' അങ്ങനെ ഈ വചനം അവതരിപ്പിച്ചപ്പോൾ എനിക്കു വിവരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

മനസ്സിലാക്കുക നബി(സ)യുടേതായി ഇടപെടുക പരിചയിച്ചവരാണ് ആ മകൻ. അയ്യൂബെപ്പറ്റി പ്രായോഗികമായിട്ടോ ഇല്ലെന്നു അവർക്കു മനസ്സിലായി അറിയാം. ഇപ്പോൾ, അവർ ഈ നിലപാടു തുടരുന്ന പക്ഷം, അവിടുത്തെ അല്ലാഹുവിൽനിന്നു വരാനിരിക്കുന്ന ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു അദ്ദേഹം താക്കീതു ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴാകും അദ്ദേഹം എങ്ങിനെ ഒരു ഭ്രാന്തനായിത്തീരുന്ന? ഇതവർ ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ? എന്നാണു അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്.

185. ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും രാജാവിപത്യത്തിലും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ഏതൊരു വസ്തുവിലും, അവരുടെ അവധി അടുത്തു കൂടിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കാമെന്നുള്ളതിലും അവർ (മനസ്സിലാക്കുന്നതി) നോക്കുന്നില്ലേ?

185-اَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَكْرُوتِ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ
وَّاَنۡ عَلٰى اَنۡ يَّكُوۡنَ قَدۡ اَتٰتٰ رَبَّۙ اَجَلُۙ
قُبٰلٰى حٰدِثٍ
بَعْدَہٗ يُؤۡمِنُوۡنَ

എന്നി, ഇതിനുശേഷം (വേറെ) ഏതൊരു വിഷയത്തിലാണ് അവർ വിശ്വസിക്കുക (വാൻ പോകുന്നു)ത്?

185. അവർ നോക്കുന്നില്ലേ (ആലോചി-ചിന്തി)ക്കുന്നില്ലേ അവർ രാജാവിപത്യത്തിൽ ആകാശങ്ങളുടെ ഭൂമിയുടെയും അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചതിലും, ആയേക്കുമെന്നതിലും ഉണ്ടായിരിക്കുക, ആയിരിക്കുക, അടുത്തു കൂടിയിട്ടുണ്ടാകുന്നതിലും അവരുടെ അവധി എന്തി എന്തൊരു വിഷയത്തിലാണ്, വർത്തമാനംകൊണ്ടാണു ഇതിനു (അതിനു) ശേഷം അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു.

നബി(സ)ക്കു ഭരണാനുമതില്ല-ബോധപൂർവ്വം കാര്യം തന്നെയാണു പറയുന്നതു-എന്നു കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ സ"ഥാപിച്ചു. എന്നി. അതല്ലെങ്കിൽ ആകാശദൂതികളുടെ ഭരണ-കൈകാര്യം-നിയന്ത്രണ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി അവരെ ന ആലോചിച്ചു നോക്കട്ടെ. വേണ്ടാ. അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മിച്ച ഏതൊരു വസ്തുവെപ്പറ്റിയും അവരൊന്നു പിന്തിച്ചു നോക്കട്ടെ. എന്നാലും അവർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. അല്ലാഹു ഏകനാണു. അവനല്ലാതെ മറ്റും ഇലാഹുമില്ല. മരണാനന്തരം ഒരു ജീവിതമുണ്ടു എന്നിങ്ങനെ ഈ ഖുർആനും മുഹമ്മദു (സ) പറയുന്നതു ശരിയാണെന്നു" അതുകല്ലെങ്കിൽ അവർ എന്നി അധികകാലമൊന്നും ജീവിക്കുകയില്ല-ഒരു പക്ഷേ, വളരെ അടുത്തുതന്നെ മരണപ്പെട്ടേക്കാം--എന്ന വസ്തുതയും അവർക്കറിയാമല്ലോ. അതിനുമുമ്പായി സത്യംവസ്ഥ നന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ എന്തുകൊണ്ടു അവർ തുനിയുന്നില്ല? മുഹമ്മദു (സ) പറയും പോലെയാണു കാര്യമെങ്കിൽ അവരുടെ കാര്യം വളരെ അപകടത്തിലായിരിക്കും എന്നെങ്കിലും അവർ ചിന്തിക്കത്തക്കതു എന്താണു? തികച്ചും വ്യക്തമായ സത്യംമാർഗ്ഗംഗുണ്ടാണു ഈ ഖുർആൻ മുഖേന മുഹമ്മദു (സ) പ്രബോധനം ചെയ്യുന്നത്. എന്നിട്ടും അതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എന്നി എന്താണു ഇവർക്കു വിശ്വസിക്കുവാൻ പറ്റിയതായി വേറെയുള്ളതു? എന്നൊക്കെയാണു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥവും.

186. ഏതൊരുവനെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ അവനു (പിന്നെ) നേർക്കാർഗ്ഗം നൽകുന്നവനില്ല. അ (ങ്ങിനെയുള്ള) വരെ അവരുടെ അതിക്രമത്തിൽ(അന്തഃവിട്ട്) അലയുന്നവരായി അവൻ വിട്ടുകളയുന്നതുകാണു.

١٨٦- مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ
وَيَذُرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

186. 186. ഏതൊരുവനെ (ആരെ) വഴിപിഴവിലാക്കുന്നവോ 21 അല്ലാഹു 22 എന്നാൽ നേർക്കാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്ന(വഴി കാട്ടുന്ന)വനില്ല 3 അവനു 4 അവരെ അവൻ വിട്ടുകളയും ചെയ്യും 5 അവരുടെ അതിരുകവിച്ചലിൽ, ധിക്കാരത്തിൽ 6 അവർ അലയുന്നതായി, (അന്തഃവിട്ട്-അന"ധാളിച്ചു-പരിഭ്രമിച്ചു) നടക്കുമാറും

ശാഠ്യത്തിലും മർക്കടമുഷ്ടിയിലും ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നവരെ അല്ലാഹു സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. അവൻ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കത്തക്കവരെല്ലാം വഴിപിഴച്ചവർ തന്നെ. അവർക്കു നേർവഴി കാട്ടി സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിക്കുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. വഴിതെറ്റി മാറുഴുമിയിൽ അലഞ്ഞു നടക്കുന്നവരെപ്പോലെ, ലക്ഷ്യബോധമില്ലാത്ത മതിമാറുന്നു. അന്തഃ വിട്ടും അലഞ്ഞു നടക്കുവാൻ അർക്കാലും അല്ലാഹു അവരെ വിട്ടേക്കും. അവസാനം പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.

187. (നബിയേ,) അന്ത്യസമയത്തെപ്പറ്റി അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു: അതിന്റെ സ"ഥാപനം [അതു സംഭവിക്കൽ] ഏതു സമയത്താണെന്നു. പറയുക: 'നിശ്ചയമായും അതിന്റെ അറിവു എന്റെ റബ്ബിന്റെ പക്കൽ മാത്രമാണു. അതിന്റെ സമയത്തു അവനല്ലാതെ (ആരും) അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തുകയില്ല. ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലും അതു (വളരെ) ഭാരിച്ചതായിരിക്കുന്നതാണു. പെട്ടെന്നല്ലാതെ അതു നിങ്ങൾക്കു വരുകയില്ല.'

١٨٧- يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ
أَيَّانَ مُرْسِمُهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا
عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا
إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
لَا تَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً

187. 187. അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു 21 അന്ത്യസമയത്തെപ്പറ്റി 22 ഏതു സമയത്താണു, എന്നോരമാണു 3-4 അതിന്റെ സ്ഥാപനം (സംഭവിക്കൽ), നങ്കൂരമിടൽ 5 പറയുക അതാണു, അതിന്റെ (അതു സംബന്ധിച്ച) അറിവു 6 എന്റെ റബ്ബിന്റെ അ 7 നിശ്ചയമായും അതിന്റെ (അതു സംബന്ധിച്ച) അറിവെ വെളിപ്പെടുത്തുകയില്ല 8 അതിന്റെ സമയത്തേക്കു 9 ടുകൾ (മാത്ര-) ആകുന്നു 10 അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തുകയില്ല 11 അതിന്റെ സമയത്തേക്കു (സമയത്തു) 12 അവനല്ലാതെ 13 അതു ഭാരിച്ചതാണു, ഭാരമായിരിക്കുന്നു 14 ആകാശങ്ങളിൽ 15 പെട്ടെന്നല്ലാതെ ഉൽ 16 ഭൂമിയിലും 17 അതു നിങ്ങൾക്കു വരുകയില്ല 18 പെട്ടെന്നല്ലാതെ

(നബിയേ) നീ അതിനെക്കുറിച്ച് കീണഞ്ഞനേപയിച്ച (നിഞ്ഞ)വനാണെന്നവിധം അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: 'നിശ്ചയമായും, അതിന്റെ അറിവു അല്ലാഹുവിങ്കൽ മാത്രമാകുന്നു: എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമായും കളും അറിയുന്നില്ല.'

يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ خَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عَلِمْتُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

كُلُّ نِيَّانോടവർ ചോദിക്കുന്നു ക്ക നി ആണെന്നപോലെ, ആകുന്നുവെന്നാണ്. കീണഞ്ഞനേപയിക്കുന്ന (അറിയുന്ന)വൻ ക അതിനെപ്പറ്റി പ പറയുക പ പ നിശ്ചയമായും അതിന്റെ അറിവു ക അല്ലാഹുവിങ്കൽ (മാത്രം) ആകുന്നു ക്ക എങ്കിലും, എന്നാൽ, പക്ഷേ ക അധികവും ക അറിയുന്നില്ല, അറിയുകയില്ല

ع (സംശയം) എന്നാൽ അർത്ഥം സമയം എന്നത്രെ ഭാഷാർത്ഥം. നാഴിക, വിനാഴിക, മണിക്കൂർ (ഒരു ദിവസത്തിന്റെ ഇരുപത്തിനാലിൽ ഒരു-ാം) എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിൽ അതു ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നു. പ (അർത്ഥം) എന്ന അർത്ഥം കൂടി ചേർത്തു പ എന്നു പറയുമ്പോൾ അതു ഒരു പ്രത്യേക സമയത്തെ കുറിക്കുന്നു. ലോക വസാന ദിവസമാകുന്ന അന്ത്യസമയത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഖുർആനിൽ ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. നാൽപ്പത് സ'മയത്തു ഖുർആനിൽ അതുവന്നിട്ടുണ്ട്. അവിടെയെല്ലാം ഈ അർത്ഥത്തിലാണു അതുളളത്. രണ്ടു പ്രാവശ്യം കാഹളം ഉത്തപ്പെടുകയും, ഒന്നാമത്തെ ഉത്തോടുകൂടി ലോകാവസാനവും ജീവികളുടെ നാശവും സംഭവിക്കുകയും, രണ്ടാമത്തെ ഉത്തോടുകൂടി പുനർജീവിതവും വിചാരണ മുതലായ അനന്തര സംഭവങ്ങളും ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യുമെന്നും ഖുർആനിൽ നിന്നും നബിവചനങ്ങളിൽ നിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാണ്. ഇതെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വാക്കുകളാണ് 'ഖിയ്യാമത്തുനാളും', 'അന്ത്യനാളും' (يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ). ഖിയ്യാമത്തുനാളിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തെ - അഥവാ ലോകനാശം സംഭവിക്കുന്ന സമയത്തെ-ഉദ്ദേശിച്ചാണു പ എന്ന വാക്കു അധികം പറയപ്പെടാറുള്ളത്. ഒരു മിടിയിടകൊണ്ടു എല്ലാം കഴിഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ അത്ര പെട്ടെന്നായിരിക്കും അതു സംഭവിക്കുക. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അതിനു ഈ വാക്കു ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം, 'അന്ത്യസമയം, അന്ത്യഘട്ടം' എന്നൊക്കെ അതു ഭാഷാന്തരം ചെയ്യപ്പെട്ടുവരുന്നു.

ك (ഹാഫിയ്യ) എന്നതു ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിലുള്ള താൽപര്യം നിമിത്തം അതിനെപ്പറ്റി കീണഞ്ഞു അനേപയണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിലും, കൃപയും സ്നേഹവുമുള്ള മനുഷ്-അല്ലെങ്കിൽ സ്നേഹിതൻ-എന്ന അർത്ഥത്തിലും വരാവുന്ന വാക്കാകുന്നു. രണ്ടു പ്രകാരത്തിലും ഇവിടെ അർത്ഥം കൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ആദ്യത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം, ك എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇങ്ങിനെയായിരിക്കും: ആ സമയത്തെപ്പറ്റി അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നതും കണ്ടാൽ നീ അതിനെപ്പറ്റി വേണ്ടത്ര അനേപയിച്ചിറഞ്ഞുവെച്ച ആളാണെന്നു മൗനനിഷ്പാകം. രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം, ആ സമയത്തെപ്പറ്റി അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നതും കണ്ടാൽ നീ അവരുടെ ഒരു ഉററ സ്നേഹിതനാണെന്നു മൗനനിഷ്പാകം-അഥവാ അതുകൊണ്ടു നീ അവർക്കതു പറഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ടതിരിക്കുകയില്ല-എന്നായിരിക്കും സാരം.

അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന തൗഹീദിലും, പരലോക ജീവിതരേതാടു ബന്ധപ്പെട്ട അന്ത്യനാളിലുമാണല്ലോ അവിശ്വാസികൾക്കു ഏറ്റവുമധികം നിഷേധമുള്ളതും, അതുകൊണ്ടു അങ്ങനെ ഒരു അന്ത്യസമയമുണ്ടെങ്കിൽ അതെപ്പോഴാണു സംഭവിക്കുക എന്നു പരിഹാസ രൂപത്തിലും, നിഷേധ രൂപത്തിലും നബി (സ)യോടു അവർ ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇതിനുള്ള മറുപടിയാണു ഈ വചനത്തിൽ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഈ ചോദ്യവും മറുപടിയും ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു കാണാവുന്നതാകുന്നു. എല്ലാ സ്ഥലത്തും പറഞ്ഞ മറുപടിയുടെ ചുരുക്കം ഇതാണു: അതെപ്പോഴാണെന്നു അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂ. മറ്റൊരാൾക്കു അറിയുകയില്ല. ആർക്കും അവൻ അറിയിച്ചുകൊടുക്കുകയുമില്ല. അവനുമാത്രം അറിയാവുന്ന ഒരു പരമ രഹസ്യമാണതു്. ഈ ആശയം വളരെ വ്യക്തമായും ആവർത്തിച്ചും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു താനും. അപ്പോൾ മൂലോകത്തുള്ള എല്ലാ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, ഗണിതക്കാരും, വേദാന്തികളും-എന്നു വേണ്ട, എല്ലാ തരം ആളുകളും-ഒത്തു

സാമ്പത്തികവിതരണങ്ങളായി ബലവത്തായ ഹദീസുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത ഹദീസുകളുടെ യഥാർത്ഥമാദ്യഭൂമി- ഹസ്സിലാക്കാത്ത ചില സാമാന്യ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ധരിക്കാറുള്ളതും. വക്രതാൽപര്യക്കാരായ ചില ദുർബ്ബലമായി കൽപ്പിക്കാറുള്ളതും ചെയ്യാറുള്ളതും പോലെ, അന്ത്യസമയത്തെക്കുറിച്ചു നബി (സ) കൂടുതൽ മുന്നറിവും, ഉറപ്പു നൽകിയതും അർത്ഥം. കാലാവസാനത്തിനു മുമ്പു ഇങ്ങിനെ ചിലതെല്ലാം സംഭവിക്കുകയെന്നും, അതു അടുത്തുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, കാണിക്കുന്ന ചില ലക്ഷണങ്ങളാണു അവയെന്നുവത്രെ താൽപര്യം. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു അറിവു ലഭിക്കാതെ നബി (സ) മരണം കാര്യങ്ങളാണു പറയുകയില്ല തന്നെ.

188 (നബിയേ) പറയുക: 'എന്റെ സ്വന്തത്തിനു (തന്നെ) ഒരു ഉപകാരമാകട്ടെ, ഉപദ്രവമാകട്ടെ ഞാൻ അധീനനാക്കുന്നില്ല [എനിക്കതിനു കഴിവില്ല]; അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ. ഞാൻ അദ്ധ്യക്ഷ കാര്യം അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ, ഞാൻ ഗുണത്തിൽ നിന്നു (ധാരാളം) വർദ്ധിപ്പിച്ചു വെക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു; തിൻമ എന്നെ സ്പർശിക്കുകയുമില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു ഒരു അക്കീതുകാരനും, സന്തോഷമായിക്കണവനുമല്ലാതെ (മററും) അല്ല.'

١٨٨- قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا
ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ
لَا سْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ
وَمَا مَسْنِي السُّوءُ إِنَّا لَا نَذِيرُ
وَبَشِيرُ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٥

188. Ji പായുക കിം ല ഞാൻ ഉടമ (സ്വാധീന)പ്പെടുത്തുന്നില്ല (എന്നിങ്ങുകഴിയുകയില്ല
 الله എന്റെ സ്വന്തത്തിന്നു, എന്നിങ്ങുതന്നെ لا ഒരു ഉപകാരത്തെയും لا خيرا ഉപദ്രവത്തെയുമില്ല
 لا لا ഉദ്ദേശിച്ചതല്ലാതെ لا അല്ലാഹു لا ഞാനായിരുന്നെങ്കിൽ لا ഞാൻ അറിയും لا
 അദ്വൈതത്തെ, മറഞ്ഞ കാര്യം لا ഞാൻ പെരുപ്പി (അധികരിപ്പി-വർദ്ധിപ്പി) ക്കുക തന്നെ പെ
 യ്യമായിരുന്നു من الله ഗുണത്തിൽ (നല്ലതിൽ) നിന്നു لا എന്നെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക (തൊടുക്കു
 സ്വാധീകരിക്കുക)യുമില്ല لا തിന്ന, ദോഷം لا ഞാനല്ല لا ഒരു താക്കീതു (മുന്നറിയിപ്പ്)കാ
 രൻ അല്ലാതെ لا ഒരു സന്തോഷമായിക്കുന്നവനും لا വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക്

അന്ത്യസ്ഥയെ ഏല്പാൻ സജ്ജനായിത്തീർന്നു എന്തിനായിത്തീർന്നു എന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ വചനം മുമ്പെ നബി (സ) യോടു അല്ലാഹു കൽപിച്ചു. ഈ വചനത്തിൽ, അത്യാവേശത്തോടു പല കാര്യങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു പൊതു തത്വം മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നു. അദ്വൈതമായ അഥവാ നേർപോലും വല്ല ഗുണമോ ദോഷമോ ചെയ്യാൻ എന്തിനു സ്വന്തം നിലക്കു കഴിവില്ല. അല്ലാഹു വല്ലതും അറിയിച്ചു തന്നാൽ അതാണിത്, ഏതെങ്കിലും ഗുണമോ, ദോഷമോ എന്തിനുള്ളതാകണമെന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതുണ്ടാകുകയും ചെയ്യും. അതിനപ്പുറം ഒരു കഴിവും എന്തിനുമില്ല, അദ്വൈതങ്ങളെപ്പറ്റി എന്തിനായിത്തീർന്നുവെങ്കിൽ എന്തിനു എത്രയോ നന്മകൾ നേടിയിരിക്കുമായിരുന്നു. തിന്മകളായി ഒന്നുംതന്നെ എന്നെ ബോധിക്കുകയും ചെയ്തുമായിരുന്നില്ല, മനുഷ്യാതിതമായ കഴിവുകളാണെന്നും എന്തിനുമില്ല, പക്ഷെ, ഞാൻ അല്ലാഹു നിയോഗിച്ചയച്ച് അവന്റെ റസൂലാണ്, സജ്ജനങ്ങൾക്കു പുണ്യഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചു സന്തോഷവാർത്തയും, ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കു ശിക്ഷകളെക്കുറിച്ചു താക്കീതും നൽകലാണു എന്റെ ചുമതല, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർക്കു അതു പ്രയോജനപ്പെടുകയുള്ളൂ. എന്നൊക്കെയാണു ഈ പ്രഖ്യാനപത്തിന്റെ സാരം.

അന്ത്യപ്രവാചകനും, പ്രവാചക ശ്രേഷ്ഠനുമായ നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ അവസ്ഥ തന്നെ ഇതാണെങ്കിൽ, മറ്റൊരുകിലും ഒരു മഹാത്മാവിനോ, പുണ്യവള്ളനോ മറഞ്ഞ കാര്യം അറിയും. അല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യാതീതമായ വല്ല കാര്യവും ചെയ്യാൻ കഴിയും. എന്നു ഊഹിക്കുവാൻ സാധ്യമാണോ? ആലോചിച്ചുനോക്കുക! മുമ്പ് മരണവും, അന്തിമനെയുള്ള കഴിവുകൾ വല്ലതും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന പാരമർശമെല്ലാമറി അവർക്കറിഞ്ഞതുകൂടായ്കയാണെന്നു സമാധാനിച്ചുകൊൾ. അത്തരം അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെയും അജ്ഞതകളെയും ഉദ്ദിയിട്ടുപിടിച്ചു നിലനിറുത്തുന്ന പണ്ഡിതന്മാരെപ്പറ്റി എന്താണു വിധി കൽപിക്കേണ്ടതെന്നു നിന്ദ്യപക്ഷ ബുദ്ധിയുള്ളവർ ചിന്തിക്കട്ടെ!

അദ്യശ്ചാത്മാനഃ ഉള്ളവർക്കു ഇന്നകാര്യം ഇന്നപ്പോൾ ഇന്നതുപോലെ സംഭവിക്കുമെന്നറിയാവുന്നതുകൊണ്ടു ഇന്നിന്ന പ്രകാരമുള്ള നടപടികൾ മുൻകൂട്ടി സ്വീകരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, സ്വീകരിച്ചു കൂടാ എന്നും നേരത്തെത്തന്നെ അറിയുമല്ലോ. അങ്ങിനെ, ഇടപാടുകൾ ലാഭകരമായിരിക്കുവാനും, യുദ്ധത്തിലും വ്യവഹാരത്തിലും വിജയം മാത്രം വരിക്കുവാനും, എന്നുവേണ്ട, ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യങ്ങളത്രയും പ്രയാസം കൂടാതെ സാധിക്കുവാനും അവർക്കു കഴിയുന്നതാണ്. അപായങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും നേരിടാതെ മുൻ കരുതലെടുക്കുവാനും കഴിയും. എന്നിങ്ങു അതിനൊന്നും കഴിയുന്നില്ലല്ലോ. എന്നത്രെ ...وَلَوْ كُنْتَ اعْلَمُ الْغَيْبِ (ഞാൻ അദ്യശ്ചാത്മാനഃ അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ.....) എന്നു തുടങ്ങിയ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം.

വിഭാഗം-24

189. അവനത്രെ, ഒരേ വ്യക്തിയിൽ [ആളിൽ] നിന്നു നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചവൻ. അതിൽ നിന്നു (തന്നെ) അതിന്റെ ഇണയെ [ഭാര്യയെ] യും അവൻ ഉണ്ടാക്കി—അവൻ അവളുടെ അടുക്കൽ (ചെന്നു) സമാധാനിക്കുവാൻ വേണ്ടി.

അങ്ങനെ, അവൻ [പുരുഷൻ] അവളിൽ [സ്ത്രീയിൽ] പ്രവേശനമുണ്ടായപ്പോൾ, അവൾ ഒരു ലാലുപായ ഗർഭം ധരിച്ചു; എന്നിട്ട് അതുകൊണ്ട് അവൾ നടക്കുകയായി.

അങ്ങനെ, അവരക്കു (ഗർഭ) ഭാരം കൂടി വന്നപ്പോൾ, അവർ രണ്ടാളും തങ്ങളുടെ റബ്ബായ അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു): ‘നീ ഞങ്ങളെ ഒരു നല്ലവനെ [നല്ലതായ കൂട്ടിയെ] നൽകുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവരായിരിക്കുന്നതാണ്.’

190. ഏന്നിട്ട്, അവൻ [റബ്ബ്] അവർക്കു ഭാഷാ-
ക്കും [പുരുഷനും അവന്റെ ഇണക്കും] ഒരു നല്ലവനെ [നല്ല
കുട്ടിയെ] നൽകിയപ്പോൾ, തങ്ങൾക്ക് അവൻ നൽകിയതിൽ,
അവന്നു ചില പങ്കാളികളെ അവർ ഉണ്ടാക്കി (ത്തീർത്തു).

എന്നാൽ, അവർ [മനുഷ്യർ] പര്യുഷേണമു വരുന്നതിൽ നിന്നും അല്പാഹു വളരെ ഉന്നതനായിരിക്കുന്നു.

٨٩- هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَيْنِ لِيَسْكُنَ فِيهَا

فَلَمَّا تَغَشَّهَا
حَصَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ ۝

فَلَمَّا أَتَيْنَا
دَعَا اللَّهَ رَبَّنَا لِيُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدًا
لَنَكُونُوا مِنَ الشَّاكِرِينَ ۝

١٩- فَلَمَّا أَتَتْهُمَا صَالِحًا
جَعَلَ لَهُ شُرَكَاءَ
فِيمَا أَتَتْهُمَا
فَتَعَلَّى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ○

[illegible]

ഒരേ ആളിൽനിന്നു നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും, ആ ആളിൽനിന്നു അതിന്റെ ഇണയെ ഉണ്ടാക്കി എന്നും പറഞ്ഞത്, മനുഷ്യ പിതാവായ ആദം(അ)നെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇണയായ ഹവ്വയ്ക്ക് (അ)നെയും കുറിച്ചാണെന്നു സൂ: നിസാഇലെ ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുസ്ലു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 'ഒരേ ആളിൽനിന്നു' എന്നു നാം അർത്ഥം കൽപിച്ച **من واحد** എന്ന വാക്കിന് ഒരേ വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു (**من جنس واحد**) എന്നു ചിലർ അർത്ഥം കൽപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, പല കാരണങ്ങളാൽ ആ അർത്ഥം അതിനു കൽപിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലെന്നും നാം അവിടെ കാര്യകാരണ സഹിതം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ ഒരേ ആളിൽനിന്നു തന്നെ അതിന്റെ ഇണയെയും ഉണ്ടാക്കി (**وجعل له من جنس واحد**) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യവും അവിടെ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് വീണ്ടും അതൊന്നും ആവർത്തിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല.

فمن എന്ന വാക്കിന് 'വ്യക്തി, ആൾ, സ്വന്തം, ആത്മാവ്, ദേഹം' എന്നിങ്ങിനെമുള്ള ഏതു അർത്ഥം കൽപിച്ചാലും— അല്ലെങ്കിൽ ചിലർ പറഞ്ഞതുപോലെ 'വർഗ്ഗം' എന്നു അർത്ഥം കൽപിച്ചാലും—ശരി, അതിൽനിന്ന് അതിന്റെ ഇണയാകുന്ന പെണ്ണിനെ സൃഷ്ടിച്ചതു അവനു അവളുകൂടി ഇണയായും സ്നേഹവും ഉണ്ടാകുവാനും, അവളെ സമീപിക്കുന്നതിൽ അവനു മനസ്സുമാധാനം ഉണ്ടായിത്തീരുവാനും വേണ്ടിയാണ് എന്നത്രെ **فمن** (അവൻ അവളുടെ അടുക്കൽ സമാധാനമടയുവാൻ വേണ്ടി) എന്ന വാക്കിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. സൂ: റൂമിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: **وَمَا يَكُنْ مِنْكُمْ ذَكَرٌ وَلَا أُنْثَىٰ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا نَحْنُ نَخْلُقُ لَهُ أَزْوَاجًا مُّثْلَهُ وَنَجْعَلُ بَيْنَهُمَا رَحِمًا** (അവന്റെ ദയ്യം ഞങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ് നിങ്ങളിൽ നിന്നു തന്നെ നിങ്ങൾക്കു ഇണകളെ അവൻ ഉണ്ടാക്കിത്തന്നത്—നിങ്ങൾ അവരുടെ അടുക്കൽ സമാധാനമടയുവാൻ വേണ്ടി. നിങ്ങൾക്കിടയിൽ അവൻ സ്നേഹബന്ധവും കാരുണ്യവും ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (30:21) അല്ലാഹു ചെയ്ത വമ്പിച്ച ഒരു അനുഗ്രഹമത്രെ ഇത്. മാത്രമല്ല അത് തമ്മിലുള്ള ഈ ഇണയേയും സ്നേഹബന്ധവും ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, പല നീലയും അത് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ അവിദ്യഭാഗ്യവും വളർച്ചയും വളരെ ഹാനികരമാകുമായിരുന്നു. തുടർന്നു പാത്ര വാക്യങ്ങളുടെ സാരം ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കാം:-

അങ്ങനെ, പുരുഷനും അവന്റെ ഇണയും തമ്മിലുള്ള ഇണയായും സ്നേഹബന്ധവും കാണാതെ അവർ അവളിൽ പ്രവേശിച്ചു. ആ സമ്പർക്കത്തെത്തുടർന്ന് സത്രി ഗർഭം ധരിച്ചു. ആദ്യം അത് ലഘുവായ രണ്ടാലായിരുന്നു അനുഭവപ്പെട്ടത്. ഗർഭത്തിന്റെ അടയാളം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണുകയോ, അറിയുകയോ പറ്റാത്ത ഒരു മാറ്റവും അനുഭവപ്പെടുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. ക്രമേണ അത് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തന്നെ കാണാവുന്നതായി. അത് സ്ഥിതിയിൽ മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗർഭധാരണത്തെക്കുറിച്ചും മാറ്റം ചുമസ്സു പറിടാനും സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരാണല്ലോ അവർ രണ്ടാളും. സന്താനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പിടിപാടും അവർക്കു ചുമസ്സുണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരിക്കലാൻ പോകുന്ന കൂട്ടി എന്നായിരിക്കാം, എങ്ങിനെയിരിക്കാം എന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. തങ്ങൾ ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്ന സന്താനം ആകൃതിയിലും പ്രകൃതിയിലുമൊക്കെ നന്നായിരിക്കുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനായി, അവർ അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനു അനുഗ്രഹിക്കുന്നപക്ഷം, തങ്ങൾ നന്ദിയുളവാക്കിയിരിക്കുമെന്നുകൂടി പ്രാർത്ഥനയിൽ വ്യക്തമാക്കി.

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ ഇണകളും മാതാപിതാക്കളായ ആ രണ്ടു വ്യക്തികളുടെ—ആദം, ഹവ്വ(അ) എന്നിവരുടെ—സ്ഥിതി അതായിരുന്നു. അതെ, അവർക്കു സന്താനം ഉണ്ടായപ്പോൾ, അവർ അതിന്റെ നൽകലേവണി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും സന്താനം ലഭിച്ചതിന്റെ പേരിൽ അവനോടു നന്ദിയുളവാക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, പിന്നീട് അവരുടെ ആ നല്ല മാതൃക പുലർത്തിപ്പോരവാൻ ബാധ്യസ്ഥരായ അവരുടെ സന്താനപരമ്പരകളിൽ ഉണ്ടായ മാതാപിതാക്കൾ പലരും തങ്ങൾക്കു സന്താനം നന്നിച്ചപ്പോൾ അല്ലാഹുവിനോടു നന്ദികൾ കാണിക്കുകയാണുണ്ടായത്. എന്നിപ്രകാരമാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിലുള്ള ആശയം. ഈ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം വേണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ താഴെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ചില സംഗതികൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും:-

189-ാം വചനത്തിലെ പരാമർശങ്ങൾ ആമീനെയും, ഹവ്വയെന്നെയും (അ) കുറിച്ചാകുന്നു. വിശ്വപാപാചാരി അതോടു ബന്ധപ്പെട്ടതാണെങ്കിലും 190-ാം വചനത്തിലെ പരാമർശങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ രണ്ടു പേരെയും കുറിച്ചുള്ളതല്ല. അവരുടെ സന്തതികളിൽ പിന്നീടുണ്ടായിത്തീർന്ന എതാനും ഇണകളെ—ദേവകീത്താക്കളെ—സംബന്ധിക്കുന്നതാണ്. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ 'അവർക്കു രണ്ടാൾക്കും ഒരു നല്ല കൂട്ടിയെ നൽകിയപ്പോൾ (**فجعل لهما ذكراً**) എന്നും, 'അവർ രണ്ടു പേരും അല്ലാഹുവിന് പങ്കാളികളെ ഏർപ്പെടുത്തി (**فجعل لهما ذكراً**) എന്നും പറഞ്ഞതിലെ സർവ്വ നാമങ്ങൾ (**فجعل لهما ذكراً**) ആമീനെയും, ഹവ്വയെന്നെയും (അ) ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തേറ്റൊന്നാമെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവ അവരുടെ ഭാവി സന്താനങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഇണകളെ

ഉദ്യോഗിച്ചുകൂടുന്നു. ഈ വചനത്തിന്റെ അവസരത്തിലെ **وَأَمَّا فِي** (എന്നാൽ, അവർ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നു തല്ലപോ വളരെ ഉണക്കനായിരിക്കുന്നു.) എന്നതിൽ അവർ എന്ന് ബഹുവചന രൂപത്തിൽ പാണ്ഡത്തിൽ നിന്നു തന്നെ ഈ തെറ്റിദ്ധാര വരുന്നതാകുന്നു. ആദ്യത്തെ വചനത്തിലെപ്പോലെ ഈ വചനത്തിലെ യും പരമേശ്വരം ആയിത്തീർന്നു. (അ) ഉദ്യോഗിച്ചായിരുന്നവരിൽ അറബി ഭാഷാധാരയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന **وَأَمَّا فِي** (അവർ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നു) എന്ന് മീവചന രൂപത്തിലായിരുന്നു പരമേശ്വരിയെന്നത്. മാത്രം, ഈ വചനങ്ങളുടെ തുടർച്ചയും, വിഷയപരമായി പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടതായ അടുത്ത (191-ാം) വചനത്തിൽ **وَأَمَّا فِي** (അവർ പങ്കു ചേർക്കുന്നുവോ) എന്നും **وَأَمَّا فِي** (അവരാരെ, സ്വയംകീഴ്പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു) എന്നു ചുരുക്ക വാക്കുകളിലെ സർവ്വ നാമങ്ങളും ബഹുവചന രൂപത്തിൽ തന്നെയാണുള്ളത്.

'രാജ്യക്കാരോടു ചോദിക്കുക' എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ 'രാജ്യത്തോടു ചോദിക്കുക' (مَدَّ يَدَهُ إِلَى) എന്നും, 'നിങ്ങളുടെ പൂർവ്വികന്മാരെ ഫിരീദാന്റെ ആക്ഷേപത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തി' എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ 'നിങ്ങളെ ഫിരീദാന്റെ ആക്ഷേപത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തി' (مَدَّ يَدَهُ إِلَى) എന്നും പേരലെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ സൂരീശ്വരനിൽ പലപ്പോഴും കാണാം. ഭാഷാസാഹിത്യങ്ങളിലും പതിവാണ്. ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗം തന്നെയാണ് ഇവിടെയുമുള്ളത്. 189-ാം വചനത്തിൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ രണ്ടു ഇനങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു അവരുടെ ശേഷം അവരുടെ സന്താന പാരമ്പര്യമുള്ള ഇനങ്ങളിൽ നിന്നു പിന്നീടു അവരുടെ നിലപാടിനു വിരുദ്ധമായ മറ്റൊരു നിലപാട് ഉണ്ടായിത്തീർന്നു എന്നതിനെ (190-ാം) വചനത്തിൽ അദ്ദാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയത്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, രണ്ടാമത്തെ (190-ാം) വചനത്തിലെ ആശയം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം:—

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ മാതാപിതാക്കളും ഭാര്യഭർത്താക്കളും അവർക്കു ഒരു സന്താനം ജനിച്ചപ്പോൾ സ്വീകരിച്ചുനിലപാടു 189-ാം വയസത്തിൽ കണ്ട പ്രകാരമായിരുന്നു. പിന്നീടു രംഗത്തു വന്ന പല മാതാപിതാക്കളും ഭാര്യഭർത്താക്കളും അവരുടെ ആ മാതൃകക്കു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിച്ചു. അവർ അല്ലാഹുവിനോടു നന്ദിക്കു പക്കം നന്ദിക്കേടാണു ചെയ്തത്. ചിലർ തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങൾക്കു 'ഇസ്ലാം' എന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിമ (عبد) എന്നും, സൂര്യന്റെ അടിമ (عبد الشمس) എന്നും, വേറെ ചിലർ ഹുസൈന്റെ അടിമ (عبد الحسين) എന്നും പ്രവാചകന്റെ അടിമ (عبد النبي) എന്നും വേറെ ചിലർ യേശുദാസ, സൂര്യദാസ, ചന്ദ്രദാസ എന്നിങ്ങിനെയും സന്താനങ്ങൾക്കു പേരു നാടുകി. മറ്റു ചിലർ, തങ്ങൾക്കു സന്താനം ജനിച്ചതു ചില മഹത്മാക്കളുടെയോ, ദേവീദേവന്മാരുടെയോ ഗുരുത്വപൊരുത്തവും ആശീർവാദവും കൊണ്ടാണെന്നു ധരിക്കുകയും, അവർക്കു നേർച്ചകളും വഴിപാടുകളും നടത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നിയും ചിലർ തങ്ങളുടെ മക്കളെ ചില പ്രതിഷ്ഠകൾക്കും, ദിവ്യസ്തന്മാർക്കും ദാസന്മാരും സേവകന്മാരുമായി ഉപയോഗിച്ചു. എന്നുവെച്ചാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും, അവന്റെ സുഖം്കി വ്യവസ്ഥയും അനുസരിച്ചു ജനിച്ച സന്താനങ്ങളുടെ വിഷയത്തിൽ അവനല്ലാത്തവർക്കും അവർ പങ്കും അവകാശവും നൽകുകയാണു ചെയ്തത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള എല്ലാതരം ശീർക്കുകളിൽനിന്നും പരമപരിശുദ്ധനത്രെ അല്ലാഹു.

[illegible]

മുകളിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ 189ഉ. 190ഉ. വപനങ്ങളിലെ സർവ്വനാമങ്ങളുടെ (ക്രമങ്ങളുടെ) വ്യത്യാസം ഞങ്ങൾ പൂർവ്വകാലത്തു കാണാത്തതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇവയെ പൂർവ്വകാലത്തു കാണാത്തതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇവയെ പൂർവ്വകാലത്തു കാണാത്തതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇവയെ പൂർവ്വകാലത്തു കാണാത്തതാണ്.

ഇബ്നീസീൻറെ ചുരുപമേന്മയെപ്പറ്റി മറുപടിക്കാളും അനുഭവത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കിയ ആദം (അ) നബി പിന്നെയും അവൻറെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചുവെന്നും, എത്രയോ ലഘുവായിരുന്നാലും ശിർക്കിന്റെ ഇനത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു കാര്യം അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നും സമ്മതിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുകൂടി റാസി (റ) പൂണിക്കുട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇമാം ഇബ്നൂ കഥീറും (റ) ഈ വ്യംഖ്യനും ശരിയല്ലെന്നു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ വ്യംഖ്യനാക്കിക്കുട്ടിയില്ലെന്നു പൂണിക്കുട്ടിക്കൊണ്ടു ഇബ്നൂകഥീർ (റ) ഒരു പ്രസ്താവന ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണു:—

“ഇബ്നൂഅബ്ബാസ് (റ) ൽ നിന്നു ചില പ്രധാനികളടക്കം പലരും ഈ വീവരം നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതും അല്ലാഹുവിനറിയാം—വേദക്കാരിൽനിന്നു കിട്ടിയതായിരിക്കുമെന്നാണു തോന്നുന്നത്. വേദക്കാരിൽനിന്നു വരികുന്ന വാർത്തകളൊക്കെ, വ്യർത്ഥനകൊണ്ടും സുന്നത്തുകൊണ്ടും ശരിയാണെന്നു തെളിഞ്ഞതും, കളവാണെന്നു തെളിഞ്ഞതും, രണ്ടും നിശ്ചയിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതും എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു വിധത്തിലുണ്ടായിരിക്കും. ഈ മൂന്നാമത്തെതിനെപ്പറ്റിയാണ് ‘അവരെ നിങ്ങൾ ശരിവെക്കുകയും കളവാക്കുകയും ചെയ്യരുത്’ എന്നു നബി (സ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സഹാബികളിൽ നിന്നോ താബിഉകളിൽ നിന്നോ വല്ലവരും ഇത്തരം വാർത്ത നിവേദനം ചെയ്യുന്നതായാൽ, അതു ഈ മൂന്നാമത്തെ ഇനത്തിൽ പെട്ടതാണെന്നു അവർ കരുതുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കും. എന്നാൽ, നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, നാം ഹസൻ ബസ്വരി (റ)യുടെ അഭിപ്രായമാണു സ്വീകരിക്കുന്നത്. അതായത്, ‘അവർ രണ്ടാളും അവനു പങ്കാളികളെ ഏർപ്പെടുത്തി (عنه) എന്നു പറഞ്ഞതു ആമിനെയും, ഹവ്വായെയും ഉദ്ദേശിച്ചല്ല—അവരുടെ സന്തതികളിലുള്ള മൃഗ്വരികളെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു—എന്ന്. അതുകൊണ്ടാണു പിന്നീട് ‘അവർ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നു അല്ലാഹു വളരെ ഉന്നതനാകുന്നു (بشركون) എന്നു (ബഹുവചന രൂപത്തിൽ) പറഞ്ഞതും. ആദ്യം ആമിനെയും ഹവ്വായെയും കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചതു പിന്നീടുള്ള മാതാപിതാക്കളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചതിനു ഒരു ചവിട്ടുപടി എന്നാണുമാകുന്നത്..... ‘അല്ലാഹുവിനു പങ്കാളികളെ ഏർപ്പെടുത്തിയ മാതാപിതാക്കളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു:—

191. യാതൊരു വസ്തുവെയും സൃഷ്ടിക്കാത്തവരെ (അല്ലാഹുവിനോട്) അവർ പങ്കു ചേർക്കുന്നുവോ? അവരാകട്ടെ, സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു!

191- اَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ

192. (മാത്രമല്ല,) അവർക്കു വല്ല സഹായവും ചെയ്യാൻ (അവർ പങ്കാളികളാക്കുന്ന) അവർക്കു സാധ്യമാകുന്നതുമല്ല; തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെത്തന്നെയും അവർ സഹായിച്ചു രക്ഷിപ്പിക്കുന്നതുമല്ല.

192- وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ

193. അവരെ നിങ്ങൾ നേർമ്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്ന പക്ഷം, അവർ നിങ്ങളെ പിൻ പറയുന്നതുമല്ല. നിങ്ങൾ അവരെ ക്ഷണിച്ചുവേണ്ടാ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മൗനമവലംബിക്കുന്നവരാണോ (രണ്ടായാലും) നിങ്ങൾക്കു സമമത്രെ.

193- وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ

191. اَيُّشْرِكُونَ അവർ പങ്കു ചേർക്കുന്നുവോ لَا يَخْلُقُ സൃഷ്ടിക്കാത്തതിനെ, സൃഷ്ടിക്കാത്തവയെ, പടക്കാത്തവരെ لَا യാതൊന്നും, ഒരു വസ്തുവും مَا അവരാകട്ടെ يَخْلُقُ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു (താനും) 192. لَا يَسْتَطِيعُونَ അവർക്കു സാധ്യമാകുകയുമില്ല لَهُمْ അവർക്കു نَصْرًا ഒരു സഹായത്തിനും, വല്ല സഹായം ചെയ്യാനും لَا يَسْتَطِيعُونَ തങ്ങളെത്തന്നെയും (അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളെയും) ഇല്ല أَنْفُسُهُمْ അവർ സഹായിക്കും 193 وَإِنْ تَدْعُوهُمْ അവരെ നിങ്ങൾ ക്ഷണി(വിളി)ക്കുന്നപക്ഷം, ക്ഷണിച്ചാലോകട്ടെ إِلَى الْهُدَى നേർമ്മാർഗ്ഗം (സന്മാർഗ്ഗം)ത്തിലേക്കു لَا يَتَّبِعُكُمْ അവർ നിങ്ങളെ പിൻപറയുകയില്ല, പിൻതുടരുന്നതുമല്ല سَوَاءٌ സമമത്രെ, ഒരപോലെയാണു عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്കു أَدَعَوْتُمُوهُمْ അവരെ നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്ന (മിണ്ടാതിരിക്കുന്ന) വരാണു صَامِتُونَ മൗനമവലംബി

അതല്ല, അവർക്കു കാണുവാനുള്ള കണ്ണുകൾ ഉണ്ടോ? അതല്ല, അവർക്കു കേൾക്കുവാനുള്ള കാതുകൾ ഉണ്ടോ? (നബിയേ) പറയുക: 'നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ച്ചു കൊള്ളുവിൻ; പിന്നെ (വേണമെങ്കിൽ) എന്നോടു നിങ്ങൾ തത്ത്വം പ്രയോഗിച്ചു കൊള്ളുവിൻ—എന്നിട്ട നിങ്ങൾ എന്നിക്കു ഒഴിവു നൽകേണ്ട.

أَمْ لَهُمْ آعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ
أَذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا
قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ
ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنْظَرُونَ ٥

അല്ല അതല്ല അവർക്കുണ്ടോ കണ്ണുകൾ അതു കൊണ്ടവർ കാണും അല്ല അതല്ല അവർക്കുണ്ടോ കാതുകൾ(ചെവി)കൾ അതുകൊണ്ടവർ കേൾക്കും, കേൾക്കുന്ന പരയുക നിങ്ങൾ വിളിക്കുവിൻ നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളെ പിന്നെ (എന്നിട്ടു) നിങ്ങൾ എന്നോടു തത്ത്വം പ്രയോഗിക്കുക എന്നിട്ട നിങ്ങൾ എന്നിക്കു ഒഴിവു നൽകേണ്ട, താമസം നൽകേണ്ട.

നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളുംകൂടി തെന്തൊരുവിച്ചുകൊണ്ട് യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചയും എന്നിക്കു നൽകാത്ത വിധം എന്നിക്കെതിരായി എന്തു തത്ത്വങ്ങൾ തന്നെ പ്രയോഗിച്ചാലും ഞാനതിനു ഒരു നിലയും വിലയും കൽപിക്കയില്ല എന്നു സാരം.

196. 'നിശ്ചയമായും, എന്റെ രക്ഷാധികാരി (ഇ) വേദഗ്രന്ഥം ഇറക്കിയ അല്ലാഹുവാകുന്നു. അവൻ സജ്ജനങ്ങളെ ഏറ്റെടു(ത്തു രക്ഷ)ിക്കുകയും ചെയ്യും.

١٩٦- وَإِنْ وَلِيَ اللَّهُ
الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ
وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ٥

197. 'നിങ്ങൾ അവനു പുറമെ വിളി(ച്ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നവരാകട്ടെ, നിങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ അവർക്കു സാധിക്കുകയില്ല; അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളെത്തന്നെയും അവർ സഹായിക്കുകയില്ല'.

١٩٧- وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا
يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ٥

198. അവരെ നിങ്ങൾ നേർത്താർഗ്ഗഗത്തിലേക്കു വിളിക്കുന്നപക്ഷം, അവർ (അതു) കേൾക്കുകയില്ല. (മനുഷ്യ) നിന്നിലേക്കു നോക്കുന്നതായി നിനക്കു അവരെ കാണാവുന്നതാണു; അവരാകട്ടെ, (ഒന്നും) കാണുന്നില്ല താനും.

١٩٨- وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى
لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ
وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ٥

196. നിശ്ചയമായും എന്റെ രക്ഷാധികാരി, കൈകാര്യക്കാരൻ, ബന്ധു ഞ് അല്ലാഹുവാകുന്നു الَّذِي ഇറക്കിയവനായ الْكِتَابِ (വേദ)ഗ്രന്ഥം അവനാകട്ടെ, അവൻ സജ്ജനങ്ങളെ ഏറ്റെടുക്കുക (രക്ഷ)നൽകുകയും ചെയ്യും. 197. നിങ്ങൾ വിളിക്ക(പ്രാർത്ഥിക്കു)ന്നവർ അവനു പുറമെ അവർക്കു സാധ്യമാകയില്ല നിങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തയ്ക്കായിട്ട് അവരെത്തന്നെയും ഇല്ല അവർ സഹായിക്കും. 198. അവരെ നിങ്ങൾ വിളിച്ചാലോ, വിളിവരെ നീ കാണും, നിനക്കു കാണാം അവർ നോക്കുന്നതായി നിന്നിലേക്കു അവരാകട്ടെ കാണുകയില്ല, കാണുന്നതുമില്ല.

നബി വചനങ്ങളിൽ നിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. ഇമാം നാസി (റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, എല്ലാ സന്ദർഭങ്ങളിലും മോപ്പും വിട്ടുവീഴ്ചയും മാത്രം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന പക്ഷം, അതു ചിലപ്പോൾ മതപരവും അല്ലാത്തതുമായ അനൗശാസ്യതക്കു കാരണമായെന്നു വരും. അതിനൊരു പരിഹാരംകൂടിയാണു രണ്ടാമത്തെ ഈ ഉപദേശം. അതായതു, സദാചാരത്തിനും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾക്കും ഹാനികരമാകത്തക്ക വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്നു ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അതു പോലെത്തന്നെ, സൽക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഉപദേശിക്കുകയും, ദുഷ്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അജ്ഞാനികളായ മൂഢജനങ്ങളിൽ നിന്നു അനഭിലഷണീയമായ പ്രതികരണങ്ങളോ നേരിടേണ്ടിയും വരുന്നതും. അടുത്ത ഉപദേശത്തിൽ അതിനുള്ള പരിഹാരവും കാണാവുന്നതാകുന്നു.

3) راعى عن الجاهلین (വിവരമില്ലാത്ത ആളുകളിൽ നിന്നു തിരിഞ്ഞു കളയുക.) അഥവാ അജ്ഞാനികളും മൂഢന്മാരുമായ ആളുകളുടെ നേരെ അവഗണനാ നയം സ്വീകരിക്കണം. എന്നു താല്പര്യം. അവരിൽ നിന്നുണ്ടായേക്കുന്ന എതിർപ്പുകളെയും ഉപദ്രവങ്ങളെയും സഹിക്കുക, മനസ്സല്ലാത്ത വശക്കാരും പ്രവൃത്തികൾക്കും പ്രതികരണത്തിന്നു മുതിരാതിരിക്കുക. അനാവശ്യങ്ങളിൽ അവരോടു സഹകരിക്കാതെ അവയിൽ നിന്നു അകന്നു നിൽക്കുക. അനിഷ്ടകരമായ പെരുമാറ്റം കണ്ടാൽ കണ്ണടക്കുക മുതലായതെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പല മഹദ്മാരും ചൂണ്ടിക്കാട്ടാറുള്ളതുപോലെ, സത്യവിശ്വാസികളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന ഉൽകൃഷ്ട സ്വഭാവങ്ങൾ ഈ മൂന്നു വാക്യങ്ങളിൽ സമാഹരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഉപദേശങ്ങൾ മൂന്നും പ്രത്യക്യത്തിൽ നബി (സ) യെ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടുള്ളതാണെങ്കിലും, എല്ലാ മാരാ സത്യവിശ്വാസിയോടുകൂടിയുള്ള കൽപനയാണിതെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

ഈ വചനത്തിന്റെ ശീർഷകത്തിലും, 'ഖുർആനും സുന്നത്തും മുഖ്യരക പിടിക്കുക എന്ന അധ്യായത്തിലും ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) തിന്നു ബുഖാരി(റ) ഉദ്യരിച്ച ഒരു സംഭവം അറിയുന്നതു ഉവ്വിടെ സന്ദർഭമാക്കിയേക്കാം. സംഭവം ഇതാണു: ഉദയനത്തു (*) ബ്നുഹിസ്ബ് (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദര പുത്രനായ ഹുദൈബ്നു ഖൈസ (റ) ന്റെ അടുക്കൽവന്നു തന്നിട്ടു വലീഫാ ഉമർ (റ) നോടു ഒരു സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് അന്വേഷി വാങ്ങിക്കൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഉമർ (റ) ന്റെ സാസ്സിലും, കാര്യരേഖപത്രകളിലും അഗതളായിരുന്നവർ ഖുദൈബ് അധികം പഠിച്ചവരായിരുന്നു. അവർ യുവാക്കളോ വയസ്സു ചെന്നവരോ എന്ന വ്യത്യാസമില്ലാതിരുന്നു. ആ കൂട്ടത്തിൽ ഒരാളായിരുന്നു ഹുദൈബ് (റ). അങ്ങനെ, സമ്മതം ലഭിച്ചു ഉദയനത്തു ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം (വലീഫായെപ്പോ) ഉദയനെ പറഞ്ഞു: 'ഖത്താബിന്റെ മകനെ, അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണി താങ്കൾ തിരയ്ക്കുക അധികമെന്നും. അതിലുണ്ടാണു നിന്നീയനുസരിച്ചു വിധിക്കാറുതില്ല.' ഇതു കേട്ടപ്പോൾ ഉമർ (റ) നു കൊപം വന്നു. അദ്ദേഹത്തെ വല്ലഭം ചെയ്യാനുള്ള ഭാവമായി. അപ്പോൾ, ഈ (199.0.) വചനം ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയോ ഹുദൈബ് (റ) പറഞ്ഞു: 'അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ! അല്ലാഹു നബി (സ) യോടു ഇങ്ങനെയാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇയാൾ (ഉദയനത്തു) വിഡ്ഢികളിൽ പെട്ടവനുമാകുന്നു. 'ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറയുകയോണു: 'അല്ലാഹുവാണി ഈ വചനം ഓർമ്മപ്പെടുത്താ അതിനപ്പുറം പിന്നെ ഉമർ ഒന്നും ചെയ്തില്ല. അദ്ദേഹം ഖുർആൻ കേട്ടാൽ നിൽക്കുന്ന ആളായിരുന്നു.' (ബു.) ഖുർആനിൽ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ട അതിർത്തിക്കപ്പുറം കടന്നു വല്ലതും പറയുകയോ ചെയ്യുകയോ ചെയ്താൽ ആളായിരുന്നു ഉമർ (റ) എന്നത്രെ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം.

കൊപംകൊണ്ടോ, മറ്റു വല്ല വികാരവും നിമിത്തമോ മനുഷ്യന്റെ പക്ഷൽ അവിവേകവും പാകപ്പിഴവും വശക സാരോവികമാണ്. മനുഷ്യന്റെ വർഗ്ഗഗാഗത്ര്യവായ പിശാചിന്റെ ദുഷ്ടപ്രവണകളായിരിക്കും ഇതിനു പിന്നിലുള്ളത്. അങ്ങനെ വല്ലതും അനുഭവപ്പെടുന്ന പക്ഷം, അതിനുള്ള നിവാരണ കാർഗ്ഗമാണു രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു. ... لا يبرأ من الذنوب الا بالاسحابة (പിശാചിൽനിന്നു വല്ല ദുഷ്ടപ്രവണമുമാണെന്നു ഇളക്കി വിടുന്നപക്ഷം നീ അല്ലാഹുവിനോടു ശരണം തരുകിക്കേൾക്കുക) അതായതു. മേൽപറഞ്ഞ നിർദ്ദേശിക്കിക്കൊണ്ടു അതിൽനിന്നു പിൻമാറുകയും, പിശാചിന്റെ അത്തരം ദുഷ്ടപ്രവണകളിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയുമാണു ചെയ്യേണ്ടതു എന്നു സാരം. ഇതിനു മുമ്പു നിർദ്ദേശിച്ച മൂന്നു നിർദ്ദേശങ്ങൾ

(*) عبيد بن جراح عن الزاري - ഈദ്ദേഹം സഹാബികളിൽ എണ്ണപ്പെടുന്ന ഒരു വ്യക്തിയും ഫിസാർ () ഗോത്രത്തിലെ ഒരു നേതാവുമായിരുന്നു. എങ്കിലും, കുറച്ചു പരക്കൻ സ്വഭാവവും അതിപ്രവൃത്തിയുമുള്ളവനായിരുന്നു. മക്കര വിജയ കരളത്തു അദ്ദേഹം കൂസലിമായി. ഹുസൈൻ യുദ്ധത്തിൽ സംബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. തദ്യദയഹത്തുൽ അസദ് എന്ന കള്ളപ്രവർപ്പകൻപ്രത്യക്യപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവനെ അഗ്രികരിക്കുകയുണ്ടായെങ്കിലും പിന്നീടു അതിൽ നിന്നു മഞ്ജി വേദിക്കുകയും നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. (199.0.)

നായി അറു കൂററങ്ങര ചെയ്തു പോകുക മനുഷ്യ സഹജമായ പതിവാണ്. എന്നാൽ, യെക്കേ'തരായ ആളുകൾ അങ്ങനെയു പിണങ്ങ അമളി വേഗം മനസ്സിലാക്കുകയും, അല്ലാഹുവിൽ ശരണം തെടി മേലിൽ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. വന്നു പോയതിനെപ്പറ്റി വിണ്ടുവിചാരം തോന്നാത്തവരാകട്ടെ, അവർ പിന്നെപ്പിന്നെ പിശാചിനു അടിയായിത്തീരുകയും, ഒട്ടും രക്ഷാമാർഗ്ഗം അടഞ്ഞുപോകുകയുമായിരിക്കും ഉണ്ടാകുക.

ചില പരമാർത്ഥങ്ങൾ ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കുന്നതു നന്ന്. ഒരാൾക്കു അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും, യെക്കേ'തിയും എത്ര കണ്ടുണ്ടോ അത്രകണ്ടു അവൻ പിശാചിന്റെ ചതിയെക്കുറിച്ചു യെപ്പെട്ടുന്നവനും, പിശാചിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവനുമായിരിക്കും. ഒരാൾക്കു പിശാചിന്റെ കെണിയിൽ അകപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചു യെമില്ലെങ്കിൽ, അതിനുള്ള കാരണം അവന്റെ വിശ്വാസദാർഢ്യമോ, മറ്റൊരതെങ്കിലും ഉൽകൃഷ്ട ഗുണമോ അല്ല. ഒന്നുകിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും വചനങ്ങളിൽ വേണ്ടത്ര വിശ്വാസമില്ലായ്മ, അഥവാ അദ്യഗ്യ സൂഷ്ടികളായ ജിന്നു വർഗ്ഗത്തെയും, അവരിൽ പെട്ട പിശാചുക്കളെയും നിഷേധിക്കുന്നവരായിരിക്കുക. അതല്ലെങ്കിൽ, പിശാചിന്റെ ദുർമ്മന്ത്രങ്ങൾക്കു ഒരിക്കലും വിധേയനാകാത്തവണ്ണം—(പ്രവാചകൻമാരെപ്പോലെയോ, അതിലും ഉപരിയായോ—ഉന്നത നിലവാരത്തിലുള്ള ആളാണു തന്നെ ഒരു അഹങ്കാരം. രണ്ടിലൊന്നായിരിക്കും അതിനു കാരണം. കാരണം ഏതായാലും ശരി, അത്തരക്കാരുടെ ഹൃദയമാണ് നിഷ്പ്രയാസം പിശാചിനു സ്വൈരവിഹാരം നടത്തുവാൻ ഏറ്റവും ഉതകുന്ന രംഗം. അവനെക്കൊണ്ടു എന്തു ചെയ്യിക്കുവാനും, എന്തു പറയിക്കുവാനും പിശാചിനു നിരൂപാധികം സാധ്യമാണല്ലോ. പിശാചിന്റെ വഞ്ചനയിൽ അകപ്പെടുന്നതിനെപ്പറ്റി യേവും ശ്രദ്ധയും ഉള്ളവരാകട്ടെ, അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, സദാ അതിനെക്കുറിച്ചു ജാഗരൂകനായിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടു യഥേഷ്ടം അവനെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ പിശാചിനു സാധ്യമാകുന്നതുമല്ല.

നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അനസ" (റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'നിശ്ചയമായും, പിശാചു മനുഷ്യനിൽ നിന്നും അവന്റെ രക്തം സഞ്ചരിക്കുന്നടത്തൊക്കെ സഞ്ചരിക്കുന്നതാണ്'. (ബു: മു.) ഇബ്നു'നുമസ്'ഉദ് (റ) പറയുന്നു: റസൂൽ (സ) പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളിൽ ഓരളും തന്നെ, ജിന്നിൽ നിന്നുള്ള അവന്റെ കൂട്ടുകാരനും, മലക്കുകളിൽ നിന്നുള്ള അവന്റെ കൂട്ടുകാരനും അവനിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടാത്തവരായിട്ടില്ല'. അവർ (സഹാബികൾ) ചോദിച്ചു: 'അങ്ങനും (അങ്ങിനെ) തന്നെയോ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: '(അതെ) ഓനും തന്നെ. പക്ഷേ, എനിക്കു അല്ലാഹു അവന്നെതിരിൽ സഹായം നൽകിയിരിക്കുന്നു, അതിനാൽ, അവൻ കീഴൊതുങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. ആകയാൽ, അവൻ ഏന്നോടു നല്ലതിനെയല്ലാതെ കൽപിക്കുകയില്ല'. (മു.) നബി (സ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു'നുമസ്'ഉദ് (റ)ൽ നിന്ന ഇപ്രകാരവും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'നിശ്ചയമായും മനുഷ്യനിൽ പിശാചിനു ഒരു (തരം) പ്രവേശനമുണ്ട്. മലക്കിനും ഒരു (തരം) പ്രവേശനമുണ്ട്. പിശാചിന്റെ പ്രവേശനം, തിന്മയെക്കുറിച്ചുള്ള വാഗ്ദത്തവും, യഥാർത്ഥത്തെ വ്യംജമാക്കുകയുമായിരിക്കും. മലക്കിന്റെ പ്രവേശനമാകട്ടെ, നന്മയെക്കുറിച്ചുള്ള വാഗ്ദത്തവും, യഥാർത്ഥത്തെ സത്യമാക്കുകയുമായിരിക്കും. ഇതു ആർക്കെങ്കിലും അനുഭവപ്പെട്ടാൽ, അതു അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ളതാണെന്നു അവൻ അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. അവൻ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. മറ്റൊരു (പിശാചിന്റെതു) ആക്കെങ്കിലും അനുഭവപ്പെട്ടാൽ, ആട്ടപ്പെട്ട പിശാചിൽ നിന്നു അവൻ അല്ലാഹുവിനോടു ശരണം തെടുകയും ചെയ്യട്ടെ'. പിന്നീടു തിരുമേനി بِأمرٍ منَّ الله (പിശാചു നിങ്ങളോടു ദാരിദ്ര്യത്തെക്കുറിച്ചു താക്കീതു ചെയ്യുകയും, നിങ്ങളോടു നീചവൃത്തികൊണ്ടു കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു) എന്ന ഖുർആൻ വചനം ഓതുകയും ചെയ്തു. (തി.)

203. (നബിയേ)നീ അവർക്കു വല്ല (പ്രത്യേക) ആയത്തും [ദ്യഷ്ടാന്തവും അഥവാ സൂക്തവും]കൊണ്ടു ചെല്ലുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർ പറയും: 'അതു തനിക്കു (സ്വയം) തിരഞ്ഞെടുത്തു (നിർമ്മിച്ചു) കൂടേ?!

٢٠٣- وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْنَاهَا

203. നിങ്ങൾ നീ അവർക്കു ചെല്ലുന്നില്ലെങ്കിൽ, ചെല്ലാതിരുന്നാൽ 2. വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും (ലക്ഷ്യവും—സൂക്തവും) കൊണ്ടു 3. അവർ പറയും 4. ആയിക്കൂടേ, എന്തുകൊണ്ടായിക്കൂടാ 5. നിങ്ങൾ (താൻ) അതു തിരഞ്ഞെടുക്കുക

പറയുക: 'എന്റെ റബ്ബർബിൾ നിന്നു ഏനിക്കു 'വഹ' യു' [സന്ദേശം] നൽകപ്പെടുന്നതിനെ പിൻപറയുക മാത്രമാണു ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു. ഇതു [ഈ വ്യക്തി]നിങ്ങളുടെ റബ്ബർബിൾനിന്നു (ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുകൊണ്ടു)ള്ള തെളിവുകളാകുന്നു. വിശ്വസിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗം ദർശനവും, കാര്യസ്ഥവുമാകുന്നു.'

قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي
هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ○

൧ പരയുക **أنا أتبع** ഞാൻ പിൻപററുക മാത്രമേ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ **ما يوحى** വഹ്യം (സന്ദേശം)
 നൽകപ്പെടുന്നതിനെ **أنا أتبع** എന്നിരിക്കെ, എന്നിലേക്കു **ما يوحى** എന്റെ രബ്ബികൾനിന്നു **ما يوحى** ഇതു **ما يوحى**
 ചില ഉൾക്കൊഴുചകളാകുന്നു, തെളിവുകളാകുന്നു **ما يوحى** നിങ്ങളുടെ രബ്ബികൾനിന്നു **ما يوحى** മാർഗ്ഗദർശ
 നവും **ما يوحى** കാര്യസ്ഥവും **ما يوحى** ഒരു ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു

2) (ആയത്തു) എന്ന വാക്കു പ്രകൃതിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ സൂക്തങ്ങളും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാവുന്നതു കൊണ്ട് മൃഗാദികളുടെ ഈ ചോദ്യത്തിനു രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു. (1) എന്തുകൊണ്ടു തനിക്കു തന്റെ സ്വന്തം വകയായി ചില ഖുർആൻ സൂക്തങ്ങൾ രചിച്ചുണ്ടാക്കിക്കൂടാ? എന്നും (2) ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന തരത്തിലുള്ള വല്ല പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും എന്തുകൊണ്ടു തന്റെ വകയായി ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചു തന്നുകൂടാ? എന്നും. വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽതന്നെ, ഈ രണ്ടു തരത്തിലുള്ള ചോദ്യങ്ങളും അവർ ചോദിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു താനും. **وَمَا يَكْفُرُ الْإِنْسَانُ لِقَوْلِهِ إِذَا دُعِيَ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيَدُونَ الْكَفَالَ** (ഇതല്ലാത്ത ഒരു ഖുർആൻ കൊണ്ടു വരുക, അല്ലെങ്കിൽ അതു മറന്നി മറിക്കുക) എന്നു അവർ ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി (10:15). മുമ്പായിൽ നിന്നു ഒരു നീരുറവ പുറപ്പെട്ടുവിട്ടു തരുക, ആകാശത്തു നിന്നൊരു കഷണം വീഴ്ത്തിത്തരുക, സ്വർണ്ണം കൊണ്ടൊരു വീടു നിനക്കുണ്ടായിരിക്കുക മുതലായ പല കാര്യങ്ങൾ എടുത്തു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇവ ഏതെങ്കിലും കാണിച്ചു തന്നല്ലാതെ ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയില്ല എന്നും അവർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (17:90-93). ആ ആവശ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചപ്പോൾ, അവർക്കു നൽകുവാൻ നബി (സ) യോടു കൽപിച്ച മറുപടിയുടെയും, ഈ ചോദ്യത്തിനു നൽകുവാൻ കൽപിച്ച മറുപടിയുടെയും ആശയം ഒന്നുതന്നെ. അതായതു, എനിക്കു സ്വന്തമായി ഒന്നും കൊണ്ടുവരുവാനോ, നിർമ്മിക്കുവാനോ നിവൃത്തിയില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നതു പ്രബോധനം ചെയ്യാനും, കാണിച്ചു തരുവാനും മാത്രമേ എനിക്കു നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അതിനപ്പുറം എനിക്കൊന്നും സാധ്യമല്ല. കാര്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടുവോളം തെളിവുകളും ന്യായങ്ങളും ഖുർആനിലുണ്ട്. അതിൽ വിശ്വസിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു രക്ഷയും, വിജയവും ലഭിക്കും.

204. ഖുർആൻ വായിച്ചു കേൾപ്പി) കണ്ടെത്താൻ, നിങ്ങൾ അതിലേക്കു ചെവി കൊടുക്കുകയും, അടങ്ങിയിരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; നിങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യപ്പെടേക്കാം.

٢٣- وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ○

204. 'قربان' മാതപ്പട്ടാൽ 'قربان' വുൾത്തുൻ 'قربان' നിങ്ങൾ കേൾവി (ചെവി) കൊടുക്കവിൻ. ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുവിൻ 'أ' അതിലേക്കു, അതിനെ 'قربان' അടുക്കുകയും (മനമായിരിക്കുകയും) ചെയ്‌വീൻ 'قربان' നിങ്ങളായേക്കും, ആകുവാൻവേണ്ടി 'قربان' നിങ്ങൾക്ക് കരുണ ചെയ്യപ്പെടും.

സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള തെളിവുകളാണു ഖുർആൻ! വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു അതു മറീഗ് ഗാർഹനവും. കാരണവതാണു ഏന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഇതെങ്ങിനെ ഫലവത്താക്കുമെന്നു ഇവ ചമ്പനത്തിൽ പൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഖുർആൻ മതിയെന്നു മറുപടിയായ അതിലേക്കു നല്ലപോലെ ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുകയും, ശബ്ദകാലാഹലങ്ങളാലു കൂടുതൽ ഖുർആൻ മതിയെന്നു മറുപടിയായ അതിലേക്കു നല്ലപോലെ ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുകയും, ശബ്ദകാലാഹലങ്ങളാലു കൂടുതൽ

കണ്ടാൽ ഉണ്ടാക്കാതെ അടങ്ങിയിരുന്നു കേൾക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇതാണത്. ഇങ്ങിനെ ചെയ്താൽ, അതിലെ ആശയങ്ങൾ മനസ്സിൽ പതിയുകയും, അങ്ങനെ സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാനും ആസ്വദിക്കുവാനും സാധിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു തീർച്ചയാണ്. ഇതിനു പല ഉദാഹരണങ്ങളും കടുത്ത മുശ്റിക്കുകളുടെ ചരിത്രത്തിൽ തന്നെയുണ്ട്. മൂറു ദേശ്യപുർവ്വം അൽപനേരം സ്വസ്ഥമായിരുന്നു ഖുർആൻ കേൾക്കുവാൻ ഇടയായവർപോലും അതിൽ ആകൃഷ്ടരായും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്ത സംഭവങ്ങളും പലതുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് **أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ** (നിങ്ങൾ ഈ ഖുർആനിലേക്കു ചെവിക്കൊടുക്കരുത്; അതിൽ ബഹളംകൂട്ടി ചെല്ലാക്കൂട്ടാക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ വിജയം നേടിയേക്കും. (41:26) എന്നും മറ്റും അവർ പറഞ്ഞിരുന്നതും.

ഖുർആൻ ഓതിക്കേൾക്കുമ്പോൾ മനമവലംബിക്കുകയും, ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുകയും വേണമെന്ന കൽപന അവിശ്വാസികൾക്കു മാത്രം ബാധകമല്ല. എല്ലാവർക്കും, എല്ലായ്പ്പോഴും ബാധകംതന്നെയാകുന്നു. ജമാഅത്തായി നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ, ഇമ്മാമിന്റെ ഖുർആൻ പാരായണം കേൾക്കുന്ന മഅ്മൂമുകൾ (പിന്നിൽ തുടർന്നു നമസ്കരിക്കുന്നവർ) ഖുർആനും മറ്റും ഓതരുതെന്നും, ഓതുവാൻ പാടില്ലെന്നും അതു വളരെ പശ്ചാത്താപമായിരിക്കണമെന്നും മറ്റുമുള്ള വിശദീകരണങ്ങളും, മഅ്മൂമുകൾ സൂറത്തുൽ ഫാതിഹാദാ മറ്റോ ഓതേണ്ടതുണ്ടോ, ഇല്ല എന്നും മറ്റുമുള്ള അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളും ഫിഖ്ഹു (ക്രൈംശാസ്ത്ര) ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിരിക്കുന്നത് ഈ വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽനിന്നാണെന്നറിയുമ്പോൾ, ഇതിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തി ഏറെക്കുറെ ഉറപ്പിക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഈ കൽപനയുടെ ലക്ഷ്യം പൂർണ്ണമായി ഫലത്തിൽ വരണമെങ്കിൽ, കേൾക്കുന്നവർക്കു ഖുർആന്റെ അർത്ഥവും ആശയവും സാമാന്യമായെങ്കിലും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ, അർത്ഥം അറിയാത്തവർക്കും ഈ കൽപന ഒട്ടും ബാധകമല്ലെന്നു കരുതുവാനും പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. അർത്ഥം അറിയാത്തവരായിരുന്നാൽപോലും അല്ലാഹുവിന്റെ വചനമായ ഖുർആൻ കേൾക്കുമ്പോൾ അത്ഭുതപ്പെടുകയോ അതു പ്രശ്നീകരിക്കുകയും മറ്റു കേൾക്കാവുന്നവങ്ങളിൽ മുഴുകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു അതിനോട് കാണിക്കേണ്ട ഒരു മാർഗ്ഗമാകുന്നു. അതിനോടു അനാദരവും അവഗണനയെന്നവയും കാണിക്കുന്നതു ധിക്കാരവ്യവസ്ഥയായിട്ടു കരുതേണ്ടതാണ്. ഇതാകയാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം കേൾക്കുകയും ചെയ്യുകയും ചെയ്യരുത്.

205. വിനയപ്പെടും, ഭയപ്പെടും കൊണ്ട് നിന്റെ റബ്ബിനെ നീ സ്വയം ഓർക്കുക (അഥവാ കീർത്തനം ചെയ്യുക); വാക്കിൽ നിന്നും ഉച്ചത്തിലല്ലാതെയും (ഓർക്കുക); രാവിലെയും, വൈകുന്നേരങ്ങളിലും. നീ അശ്രദ്ധൻമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്.

٢٠٥- وَإِذْكُرِّيكَ فِي كُنُفِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَبْرِ مِنْ لِقَوْلٍ بِالْغَدْرِ وَالْأَصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ

206. നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കലുള്ളവർ, അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവർ അഹംഭാവം നടിക്കുകയില്ല; അവർ അവൻ 'തസ്ബീഹ്' [സ്തോത്രകീർത്തനം] നടത്തുകയും, അവനു 'സുജൂദു' [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

٢٠٦- إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ

205. ഓർക്കുക, സ്കരിക്കുക, കീർത്തനം ചെയ്യുക, പ്രസ്താവിക്കുക **كُر** നിന്റെ റബ്ബിനെ **تَذَكَّرَ** നിന്റെ സ്വന്തത്തിൽ (മനസ്സിൽ—സ്വയം) **تَذَكَّرَ** വിനയപ്പെടും (മക്തി താഴ്മകൊട്ടി) കൊണ്ടും **تَضَرُّعًا** ഭയപ്പെടുകകൊണ്ടും, പേടിച്ചും **وَدُونَ الْجَبْرِ** ഉച്ചത്തിലല്ലാതെയും **لِقَوْلٍ** വാക്കിൽ നിന്നും **بِالْغَدْرِ** രാവിലെ **وَالْأَصَالِ**, വൈകുന്നേരങ്ങളിലും **وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ** നീ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. 206. **وَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ** നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കലുള്ളവർ **لَا يَسْتَكْبِرُونَ** അവർ അഹംഭാവം (ഗർവ്വം) നടിക്കുകയില്ല **وَيُسَبِّحُونَهُ** അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു **وَلَهُ يَسْجُدُونَ** അവർ അവനു തസ്ബീഹും ചെയ്യും, സ്തോത്രകീർത്തനം നടത്തുകയും ചെയ്യും **وَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ** അവർസുജൂദും (സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിക്കുകയും) ചെയ്യും.

ഈ വചനം ഓതിയ ഉടനെ ഒരു സുജൂദു ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ഓത്തിന്റെ സുജൂദു (سُجُودًا) നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സൂക്തങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതാണിത്. ഇതിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ മിന്നാമിപ്രായമില്ല. സുജൂദിനു അത്തിന്റെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ 'മുസ്ഹഫി'ൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കും. അർപം ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ സുജൂദു അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമില്ലാത്തതാകുന്നു. സുജൂദിന്റെ ആയത്തുകളിൽ ഈ വചനവും നബി (സ) എണ്ണിയതായി ഹമീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (ജ.)

ذَكَرَ (ദിക"ർ) എന്ന വാക്കിനു 'ഓർക്കുക, സ്മരിക്കുക, പറയുക, പ്രഖ്യാപിക്കുക, കീർത്തനം ചെയ്യുക, പ്രസ്താവിക്കുക' എന്നൊക്കെ സന്ദർഭോചിതം. അർത്ഥങ്ങൾ വരും. മനസ്സുകൊണ്ടും, വാക്കുകൊണ്ടുമുള്ള ധ്യാനങ്ങൾ അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്നു ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽനിന്നും മറ്റും വ്യക്തമാകുന്നു. തസബീഹു, ഫംദു, തക്ബീർ, ദുആ (സ്തോത്രകീർത്തനം, സ്തുതി കീർത്തനം, മഹത്വകീർത്തനം, പ്രാർത്ഥന) മുതലായവയെക്കുറിച്ചാണു സാധാരണ 'ദിക"ർ' എന്നു പറഞ്ഞു വരുന്നത്. ഇവയെല്ലാം വിനയത്തോടും, യജ്ഞോത്സാഹത്തോടും കൂടിയും മിതമായ ശബ്ദത്തോടുകൂടിയും ആയിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും പ്രത്യേകം അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും അല്ലാഹു അറിയിച്ചു തരുന്നു. ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദമിട്ടുകൊണ്ടും, ഹൃദയം സ്വർഗ്ഗീയനാവിന്റെ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടുമുള്ള ധ്യാനങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളും നന്നല്ലെന്നു ഇതിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാണു. കഴിഞ്ഞ 55, 56 വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ച സംഗതികളും ഇവിടെ ഓർക്കേണ്ടതാണ്.

സമയ വ്യത്യാസം കൂടാതെ എല്ലായ്പ്പോഴും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു തന്നെ. എങ്കിലും രാവും പകലും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരങ്ങളാണല്ലോ രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും. പലതരം പ്രകൃതി മറ്റുമുള്ള സംഭവിക്കുന്ന ആ സമയങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും അനുഗ്രഹങ്ങളെയും കുറിച്ചു ഓർമ്മിക്കുവാൻ പഠിയിച്ച പ്രത്യേക അവസരമത്രെ. മനുഷ്യന്റെ ജീവിത വ്യവഹാരങ്ങളിൽ അവൻ വ്യാപൃതനാകുന്നതു പകലിലാണു. രാത്രി അവൻ വിശ്രമത്തിനു ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ രണ്ടവസ്ഥയുടെയും ആരംഭത്തിൽ അർപ്പസമയം അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയ്ക്കുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുന്നതു ഏതു നിലക്കും ഉപയുക്തമാണല്ലോ. ചില പ്രത്യേക സമയങ്ങളിൽ നമസ്കാരം, ദിക"ർ മുതലായവ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതിനെക്കുറിച്ച് സൂ: 17, 19 വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു നോക്കുക.

യജ്ഞോത്സാഹത്തോടും അച്ചടക്കത്തോടുംകൂടി അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുവാൻ കൽപിച്ചതിനെത്തുടർന്നു ആ വിഷയത്തിൽ മലക്കുകളുടെ സ്ഥിതി എന്താണെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അതായതു, അഹംഭാവം തീണ്ടാതെ-ഭക്തി വിനയത്തോടുകൂടി അവർ അവനു സദാ തസബീഹു, സുജൂദു മുതലായ ആരാധനകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു. മനുഷ്യരും അവരെപ്പോലെ, അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധരായാകാതെ ഭക്തി വിനയമുള്ളവരായിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നു നമ്മെ ഉണർത്തുകയാണ് മലക്കുകളെ സംബന്ധിച്ച ഈ പ്രശംസയുടെ താൽപര്യം. മലക്കുകളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലുള്ളവർ അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അഹംഭാവം നടിക്കുകയില്ല; അവർ ക്ഷീണിച്ചു കഴുങ്ങുകയുമില്ല. അവർ രാവും പകലും സ്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവർ തളരുമ്പില്ല. (അന്ബിയായ് 19, 20) ഇവിടങ്ങളിലൊക്കെ اذكروا (അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലുള്ളവർ) എന്നു പറഞ്ഞതു മലക്കുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു ഏതു നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധിയിക്കും തുടർന്നു പറഞ്ഞ വാക്കുകളിൽനിന്നു തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും ചില സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാരായ പുത്തൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ 'ദൈവ സമീപ്യം സിദ്ധിച്ച മഹാപുരുഷൻമാരാണ്' അതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം' എന്നു പറഞ്ഞു കാണുന്നു. അദ്ദേശ്യ സൂക്ഷ്മികളിലുള്ള വിശ്വാസക്കരവിൽനിന്നു ഉടലെടുത്ത ഏതോ ഒരു താൽപര്യമായിരിക്കാം. ഇവരെ ഈ വ്യാഖ്യാന സൂക്ഷ്മികളിലുള്ള വിശ്വാസക്കരവിൽനിന്നു ഉടലെടുത്ത ഏതോ ഒരു താൽപര്യമായിരിക്കാം. ഇവരെ ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിലെത്തിച്ചതു (അല്ലാഹുവിനറിയാം-) ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനത്തോടും ആത്മ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നതുപോലുള്ള, അറബിഭാഷാ പരിജ്ഞാനമുള്ള ഒരു സത്യവിശ്വാസിയും അങ്ങിനെ പറയുവാൻ മുതിരുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയം പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഇവിടെ ഓത്തിന്റെ സുജൂദു ചെയ്യാൻ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതു വളരെ യുക്തവും അർത്ഥവത്തുമാണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

الحمد لله أولا وآخرا - اللهم لك الحمد ولك المنة والفعل

[كان الأرخ من تولى تفسير هذه السورة إلى الأحد غرة ربيع الأول سنة ١٣٩٧ هـ - الموافق : ١٩ - ٢ - ١٩٧٧ م ومن تولى ضجة يوم الاثنين - اليوم الثاني من أيام الشربح سنة ١٣٩٨ هـ - الموافق : ١٣ - ١١ - ١٩٧٨ م - م]

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. (നബിയേ) അവർ നിന്നോടു് 'അൻ‌ഫാലി'നെ [യുദ്ധ മൂതലുകളെ]പ്പറ്റി ചോദിക്കുന്നു. പറയുക: 'അൻ‌ഫാൽ' [യുദ്ധ മൂതലുകൾ] അല്ലാഹുവിനും, റസൂലിനും മുജ്ജതാണ്.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْفَيْءِ
قُلِ الْفَيْءُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ

അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിപ്പിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ളതു [സ്ഥിതിഗതി] നന്നാക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ—നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാകുന്നുവെങ്കിൽ.

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ
وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

1. فَلْيَسْأَلُواكَ عَنِ الْفَيْءِ അൻ‌ഫാലിനെ(യുദ്ധ മൂതലുകളെ)പ്പറ്റി ു പറയുക فَلْيَسْأَلُواكَ അൻ‌ഫാൽ, യുദ്ധ മൂതലുകൾ ു അല്ലാഹുവിനാകുന്നു وَالرَّسُولِ റസൂലിനാകുന്നു فَلْيَسْأَلُواكَ അതിനാൽ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ وَأَصْلِحُوا നന്നാക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ, നന്നായിത്തീരുകയും ചെയ്യണം فَاتَّقُوا നിങ്ങളോട്യിലുള്ളതു, നിങ്ങൾ തമ്മിൽ وَأَطِيعُوا അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ وَأَطِيعُوا അവന്റെ റസൂലിനെയും. إِنْ كُنْتُمْ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ تَقُوا സത്യവിശ്വാസികൾ.

ശത്രുപക്ഷത്തുനിന്നു യുദ്ധത്തിൽ പിടിച്ചെടുക്കപ്പെട്ട സ്വത്തുകളിൽ ആർക്കു മാർക്കു, പ്രത്യേക അവകാശമൊന്നുമില്ല. അവയുടെ അവകാശവും, കൈകാര്യവും അല്ലാഹുവിനും, റസൂലിനുമായുന്നു. അതിനാൽ വിനിയോഗിക്കണമെന്നു അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നുവെന്നു അതുപോലെ റസൂൽ അതു വിനിയോഗിക്കുകയും, വിതരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും. ആ വിഷയത്തിൽ നിങ്ങൾ തമ്മിൽ വഴക്കും, മിന്നിപ്പും ഉണ്ടാവാൻ പടില്ല. റസൂൽ അതു എങ്ങിനെ വിഹിതിച്ചു തരുന്നുവെന്നു അപ്രകാരം നിങ്ങൾ അതു സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളണം. നിങ്ങൾ തമ്മിലുണ്ടായിട്ടുള്ള വഴക്കും, മിന്നിപ്പും അവസാനിപ്പിച്ചു പരസ്പരം നന്നായിത്തീരുകയും വേണം. നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെന്നിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും കൽപന നിരുപാധികം സ്വീകരിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ബാധ്യസ്ഥരാണ് എന്നൊക്കെയാണു ഈ വചനം മുഖേന അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നത്.

ഈ വചനം അവതരിച്ചശേഷം ബദറിലെ ഗനീമത്തുകൾ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കുവഹിച്ചവർക്കെല്ലാം നബി(സ)സമമായി ഓഗിച്ചു കൊടുത്തു. ചില പ്രത്യേക പൂതലുകൾ ഏൽപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു നിമിത്തം യുദ്ധത്തിൽ പങ്കുവഹിക്കുവാൻ കഴിയാതിരുന്ന വ്യക്തികൾക്കും നബി(സ) ഓഹരി നൽകുകയുണ്ടായി. അല്ലാഹുവിന്റെയും, റസൂലിന്റെയും കൽപന അനുസരിക്കണമെന്നു മൊത്തത്തിൽ പറഞ്ഞതല്ലാതെ, ഇന്നിന്ന പ്രകാരമാണു ഗനീമത്തു ഓഗിക്കേണ്ടതെന്നു ഈ വചനത്തിൽ വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. വിശദീകരണം താഴെ 41-ാം വചനത്തിൽ വെച്ചുകാണാം. 41: 2

അബൂഉമറ (റ) പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'അൻ‌ഫാലി'നെക്കുറിച്ചു ഞാൻ ഉബായ് അബ്നുസംസ്-സാമിത്ത' (റ) നോടു ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ബദർ യുദ്ധത്തിന്റെ ആദ്യകാലമായ ഞങ്ങളുടെ വിഷയത്തിലാണു അതു അവതരിച്ചതു. അതായതു, ഞങ്ങൾ ഗനീമത്തിനെപ്പറ്റി ചിന്നിച്ചുറപ്പാൽ, അതു സംബന്ധിച്ചു ഞങ്ങളുടെ സ്വഭാവം വളരെ പീത്തയായിത്തീർന്നി. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അതു ഞങ്ങളുടെ കൈകളിൽ നിന്നു പിടിച്ചെടുത്തു റസൂൽ (സ) തീരുമെന്നിയെ ഏൽപിച്ചു. അങ്ങനെ, തീരുമെന്നി അതു മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ സമതീർ ഓഗിച്ചു. (അബൂഹാദി; ഇബ്നുജരീർ)

2. നിശ്ചയമായും സത്യവിശ്വാസികൾ യാതൊരു കൂട്ടർ മാത്രമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ (അഥവാ ഓർമ്മവന്നാൽ) അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ പെടിച്ചു (നടുങ്ങി) പോകുന്നതാണ്; അവരിൽ അവർക്ക് ആയത്തു [ലക്ഷ്യം] കൾ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ അവർക്കു വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും; തങ്ങളുടെ രബ്ബിന്റെ മേൽ അവർ ഭരമേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.-

۲- اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِلٰهٌ اِذَا دُكِّرَ لَهُمْ
وَجَلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَاِذَا اُنْذِرَتْ عَلَيْهِمُ
اٰيٰتُهُ زَادَتْهُمْ اِيْمًا
وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ۝

3. അതായതു, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, നാം തങ്ങൾക്കു നൽകിയതിൽ നിന്നു ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ.

۳- اَلَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ
وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُوْنَ ۝

4. അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ്, യഥാർത്ഥത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ. അവർക്കു തങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പല പദവികളും പാപമോചനവും, മാനുഷമായ ഉപജീവനവുമുണ്ടായിരിക്കും.

۴- اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُمْ دَرَجٰتٌ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيْمٌ ۝

2. നിശ്ചയമായും സത്യവിശ്വാസികൾ യാതൊരുകൂട്ടർ (തന്നെ—മാത്രം) ആകുന്നു. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടാൽ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ പെടിച്ചു (നടുങ്ങി) പോകുന്നതാണ്; അവരിൽ അവർക്ക് ആയത്തു (ലക്ഷ്യം—ദൃഷ്ടാന്തം—സൂക്തം)കൾ അതു (അവ) അവർക്കു വർദ്ധിപ്പിക്കും. വിശ്വാസത്തെ പല പല തങ്ങളുടെ രബ്ബിന്റെ മേൽ അവർ തവക്കുലാക്കുന്നതാണ്, ഭരമേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. 3. നിലനിറുത്തിപ്പോരുന്നവർ നമസ്കാരത്തെ അവർക്കു നാം നൽകിയതിൽനിന്നും അവർ ചിലവഴിക്കും. 4. അക്കൂട്ടർ (അവർ) തന്നെ സത്യവിശ്വാസികൾ യഥാർത്ഥ, സത്യമായും അവർക്കുണ്ടു, ഉണ്ടായിരിക്കും പല പദവികൾ തങ്ങളുടെ രബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ പല പാപമോചനവും, മാനുഷമായ ഉപജീവനവും, ആഹാരവും മാനുഷമായ.

നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിനെയും സത്യവിശ്വസിയെയും അനുസരിക്കണമെന്നും മറ്റും കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചല്ലോ. ആകയാൽ യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികൾ? അവരുടെ പ്രധാന ലക്ഷ്യം എന്തെല്ലാ? അതാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികളുടെ അഞ്ചു ഗുണങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതായത്:—

1. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു ഓർമ്മ വന്നാൽ അവരുടെ ഹൃദയം പെടിച്ചു നടുങ്ങും. എന്നുവെച്ചാൽ, ഹിതമല്ലാത്ത വല്ല കാര്യത്തിലും പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ—സ്വയംതന്നെയോ, മറ്റൊരാൾ വഴിയോ—അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച ഓർമ്മവരണ താമസമേയുള്ളൂ. ഉടനെ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു നടുക്കവും മേവും അനുഭവപ്പെടും. അങ്ങനെ, അതിൽ നിന്നു പിൻമാറുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു മേൽപ്പറഞ്ഞതിൽ പിന്നെ പാപങ്ങളെ, അതിൽ നിന്നു വിരമിക്കുകയും, പുണ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. സർഗ്ഗവകാശികളായതിൽനിന്നു വിരമിക്കുകയും, പുണ്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. ... اِذَا تَلٰوْا اٰيٰتِنا ارْغَبُوْا ... യഥാർത്ഥമാണല്ലോ വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ആലുതുറാൻ 135ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു. (പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അല്ലാഹുവിനെ (വല്ല നീചവൃത്തിയും ചെയ്യുകയോ, തങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അല്ലാഹുവിനെ ഭർമ്മിക്കുകയും, അങ്ങനെ, തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നവരും.)

തിന്നു കാരണം'. അപ്പോൾ സഹാബികൾ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, അതു പ്രവാചകന്മാരുടെ പദവി കളായിരിക്കും. മറ്റുള്ളവർക്കു അതു പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലല്ലോ.' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ഇല്ലാത്ത, എന്റെ ആത്മാവു യാതൊരുവന്റെ കയ്യിലാണോ അവൻ തന്നെയാണി അതെക്കൊ, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും റസൂലുകളെ സത്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ആളുകളായിരിക്കും.' (ബു: മു.)

5. (അതെ) നിന്റെ റബ്ബ് നിന്റെ വീട്ടിൽ [വാസസ്ഥലത്തിൽ] നിന്നു ന്യായ (മായ കാര്യ) അതാടെ നിന്നെ പുറപ്പെടുവിച്ചതുപോലെ(ത്തന്നെയാണു അതും സംഭവിച്ചത്); സത്യവിശ്വാസികളിൽനിന്നു ഒരു സംഘം ആളുകൾ, നിശ്ചയമായും വെറുക്കുന്നവർ തന്നെയായിരുന്നു. [എന്നിട്ടും നിന്നെ പുറപ്പെടുവിച്ചതുപോലെ.]

هـ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ
مِّن بَيْتِكَ بِالْحَقِّ
وَإِنَّ قَرِيْبًا مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ لَكُرْهُوْنَ ۝

6. ന്യായ(മായകാര്യ)ത്തിൽ—അതു വ്യക്തമായിത്തീർന്ന ശേഷം—അവർ നിന്നോടു തർക്കം നടത്തിയിരുന്നു; അവരെ മരണത്തിലേക്കു, അവർ (അതു) നോക്കി (കണ്ടു) കൊണ്ടിരിക്കെ, തെളിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നതുപോലെ।

هـ يُجَادِلُكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا
تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُوْنَ إِلَى الْمَوْتِ
وَهُمْ يَنْظُرُوْنَ ۝

5. كَمَا أَخْرَجَكَ നിന്നെ പുറപ്പെടുവിച്ചതുപോലെ كُنتَ നിന്റെ റബ്ബ് مِّن بَيْتِكَ നിന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നു أَخْرَجَكَ ന്യായത്തോടെ, ന്യായ(പ്രകാരം, കാര്യസമേതം) قَرِيْبًا നിശ്ചയമായും ഒരു കുട്ടം(സംഘം) الْمُؤْمِنِيْنَ ആകട്ടെ (ആയിരിക്കെ) مِّنَ الْمُؤْمِنِيْنَ സത്യവിശ്വാസികളിൽനിന്നു قَرِيْبًا അടുത്തവർ (വെറുക്കുന്നവർ) തന്നെ (യായിരുന്നു) 6. يُجَادِلُ അവർ നിന്നോടു തർക്കം നടത്തിയിരുന്നു, തർക്കിച്ചുകൊണ്ടു, തർക്കിക്കുന്നു تَبَيَّنَ കാര്യ (ന്യായമായ)ത്തിൽ بَعْدَ ശേഷം يُسَاقُوْنَ അതു വ്യക്തമായി (വെളിവായി) ത്തിർന്നതിന്റെ قَرِيْبًا അവർ തെളിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നപോലെ إِلَى الْمَوْتِ മരണത്തിലേക്കു مِّنَ അവർ, അവരായിരിക്കെ يُنظُرُونَ നോക്കുന്നു (കാണുന്നു)

ബദർ യുദ്ധത്തിലെ ഗനീമത്തു സ്വത്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ചു സത്യവിശ്വാസികളിൽ ഉണ്ടായ ഭിന്നാഭിപ്രായവും, അതിൽ അല്ലാഹു വിധികൽപിച്ചതും മുസ്ലി പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി എല്ലാവരും സ്വീകരിക്കുക തന്നെ ചെയ്തുവെങ്കിലും പലരുടെയും ആഗ്രഹത്തിനും ഇഷ്ടത്തിനും എതിരായിരുന്നു ആ വിധി. അതു പോലെയുള്ള ഒരവസ്ഥ തന്നെയാണു ബദർ യുദ്ധത്തിലേക്കുള്ള നബി(സ)യുടെ പുറപ്പാടിന്റെ സമയത്തും ഉണ്ടായതെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു ന്യായത്വകൃത്യവും കാര്യപ്പെട്ടതുമായ ഒരു വിഷയമായിരുന്നിട്ടും സത്യവിശ്വാസികളിൽ ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾക്കു ആ പുറപ്പാടു ഒട്ടും തൃപ്തികരമല്ലാതിരുന്ന ഒരവസ്ഥയിലാണു അല്ലാഹു അതിന്നു കളങ്കമൊക്കിയതു. യുദ്ധം അനിവാര്യവും, അതിൽ വിജയം സുനിശ്ചിതവുമാണെന്നു വ്യക്തമായി മനസ്സിലായിട്ടും ഓരോ കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞു ചിലർ നബി(സ)യുമായി തർക്കം നടത്തി. മരണഘാതം കണ്ടുമുമ്പിൽ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കെ, അതിലേക്കു പിടിച്ചുവലിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നതു പോലെയുള്ള ഭയമായിരുന്നു അതിന്നു കാരണം എന്നാണു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. അല്ലാഹു നടപ്പിൽ വരുത്തുന്ന ഒരോ കാര്യങ്ങളിലും അതിന്നു കാരണം എന്നാണു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. അവയെപ്പറ്റി മനുഷ്യർക്ക് നേരത്തെ ഒന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതെ വരും. അതുകൊണ്ടു അല്ലാഹു അവന്റെ റസൂൽ മുഖാന്തരം കൽപിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചോദ്യം ചെയ്യാതെയും മടികൂടാതെയും അതേപടി അനുസരിക്കുന്നതിലായിരിക്കും അവരുടെ നന്മ. അതവരുടെ കടമയുമാണു എന്നു താൽപര്യം.

ഈ വചനങ്ങളുടെയും, ഈ സൂറത്തിലെ മറ്റു ചില വചനങ്ങളുടെയും ആശയങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ ബദർ യുദ്ധത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തെപ്പറ്റി സാമാന്യം അറിയുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

മക്കah ഖുറൈശികളുടെ ഉപജീവന മാർഗ്ഗം പ്രധാനമായും ശാമിലേക്കും യമനിയിലേക്കും അവർ നടത്താറുള്ള കച്ചവടയാത്രകളെ ആശ്രയിച്ചായിരുന്നു. (ഇതു സംബന്ധിച്ചു സൂറത്തു ഖുറൈശിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.) ഫിജ്ര രണ്ടാം കൊല്ലത്തിൽ അബൂസൂഫ്യാൻ നേതൃത്വത്തിൽ (*) ഒരു കച്ചവട സംഘം ശാമിലേക്കു പോയി. ഖുറൈശികളായ ഒരോ ആണും പെണ്ണും തങ്ങളാൽ കഴിയുന്നത്ര സംഖ്യ മുതൽ മുടക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു വമ്പിച്ച കച്ചവട യാത്രയായിരുന്നു അത്. ഈ യാത്രമൂലം ലഭിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങൾ അവർ മുസ്ലീംകൾക്കെതിരെ വിനിയോഗിക്കുവാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതോടും കച്ചവടസംഘം ശാമിലേക്കു പോകുന്ന വിവരമറിഞ്ഞപ്പോൾ, അവരെ വഴിമുറയ്ക്കു തടയുവാൻ നബി (സ)യും കൂറേ ആളുകളും കൂടി പുറപ്പെട്ടുപോയി. പക്ഷേ, അപ്പോഴോടും കച്ചവട സംഘം കടന്നുപോയിരുന്നു. അവരുടെ മടക്കം നബി (സ) കാത്തിരുന്നു. മടക്കവിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അവരെ നേരിട്ടുവാൻ നബി (സ) സഹാബികളെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വാഹനവും മറ്റും തയ്യാറുള്ളവർ പോന്നുകൊള്ളട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞതല്ലാതെ, അധിക സമ്മർദ്ദമെന്നും നബി (സ) ചെലുത്തിയിരുന്നില്ല. അതിനാൽ, ഒരു യുദ്ധത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമില്ലെന്നു ധരിച്ച് പലരും മുന്നോട്ടു വന്നില്ല. തയ്യാറെടുത്തവരെയും കൊണ്ടുനബി (സ) പുറപ്പെട്ടു. മുന്നൂററി പതിമൂന്നു പേരായിരുന്നു അവർ. അവരിൽ 240ൽപരം ആളുകൾ അൻസാരികളും ബാക്കി മുഹാജിറുകളായിരുന്നു. വാഹനങ്ങൾ രണ്ടു കൃതിരകളും ഏഴു ഭട്ടകളും മാത്രം. അവയെ അവർ മാറിമാറി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

വർത്തക സംഘം നബി (സ) യുടെയും സഹാബികളുടെയും പുറപ്പാടിന്റെ വിവരം മനസ്സിലാക്കി. അബൂസൂഫ്യാൻ സഹായാർത്ഥന ചെയ്തുകൊണ്ടു മക്കയിലേക്കു ആളയച്ചു. അതിനെത്തുടർന്ന ഖുറൈശികൾ വളരെ വീരോക്തൃ കൂടി ഒരു വമ്പിച്ച സൈന്യസന്നാഹം നടത്തി. അബൂസൂഫ്യാന്റെ നായകത്വത്തിൽ കിഫിൽ ആയിരത്തോളം വരുന്ന ഒരു പട്ടാള സംഘം തയ്യാറായി പുറപ്പെട്ടു. മിക്ക ഖുറൈശിനേതാക്കളും സംബന്ധിച്ചിരുന്ന ആ സൈന്യത്തിൽ നൂറു കൃതിരകളും, ഏഴുനൂറു ഭട്ടകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. നബി (സ) രഹാജ് (**) എന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ മാത്രമാണു പട്ടാള സംഘത്തിന്റെ വാഹനപ്പുറം അറിയാതെ. അത് വിവരം കച്ചവട സംഘം ബദ്രി (***) ൽ എത്തുമെന്നും കേട്ടു. നബി (സ) തന്റെ കൂടെയുള്ള സൈന്യത്തിലെ തലവന്മാരെ വിളിച്ചു കൂട്ടി അവരോടു കച്ചവട സംഘമോ, പട്ടാള സംഘമോ രണ്ടിലൊന്നു എനിക്കു നൽകാമെന്നു അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു അറിയിക്കുകയും, അവരുടെ അഭിപ്രായം അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിൽ ഏതിനെ തെിട്ടാലും അതിൽ വിജയം കൃത്യം കൽക്കായിരിക്കുമെന്നാണു ഇതിന്റെ അർത്ഥമെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. അബൂസക്കീം ഉമർ (റ) മുതലായവർ തൃപ്തികരമായ മറുപടി നൽകി. ഏതിലും പലവുണ്ടായും മറുപടി തൃപ്തികരമായിരുന്നില്ല. ശക്തി കുറവായ കച്ചവടസംഘത്തെ നേരിടും, അതു നമ്മുടെ ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഉപയോഗപ്പെട്ടും, പട്ടാള സംഘത്തെ നേരിട്ടുവാനുള്ള ഒരുക്കമോ കഴിവോ നമുക്കില്ല. നോക്കേണ്ടതാ വിവാദിതായിരുന്നെങ്കിൽ നമുക്കതിന്നു ഒരുക്കം ചെയ്തു വരാമായിരുന്നു എന്നിങ്ങനെ പലരും പറഞ്ഞു. ഈ നബി (സ) ഓരോ അസ്തിത്വം വേണിപ്പിച്ചുവെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഈ അവസരത്തിൽ മിഖ്ദാദുബ്നുൽ അസ്വദ് (റ) ഏഴുനേരം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'ഇത്തരമൊരു അല്ലാഹു എന്നു കൽപിച്ചുവോ അതിലേക്കു അങ്ങുന്നു പോയിക്കൊള്ളുക. ഇസ്രാഇലിൽ മുസാ(ഇ)നബീയെക്കുറിച്ച്: ﴿وَأَنذَرْتُكَ فِيهَا لَوْلَا أَنِّي لَوَّاهُكَ بِرَأْسِكَ﴾ (അന്നും തന്റെ ദണ്ഡു പോയി യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുക, തങ്ങളിവിടെ ഇരിക്കുകയാണ്) എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ ഞങ്ങൾ മരിക്കാലും പറയുകയില്ല. സറക്കുൽ ഹിമായിലേക്കു (****) തന്നെ ഞങ്ങളെ വിളിച്ചാലും ഞങ്ങൾ അങ്ങയുടെ ഒന്നിച്ചു വരുവാൻ തയ്യാറാകുന്നു.' എന്നാൽ, അൻസാരികളുടെ നിലപാടു എന്താണെന്നു വ്യക്തമാകാതിരുന്നതുകൊണ്ടും, 'ബൈഅത്തുൽ അഖബ: (****) യിലെ നിശ്ചയപ്രകാരം

(*) അബൂസൂഫ്യാൻ (റ) ഒരു വലിയ ഖുറൈശി നേതാവു, നബി (സ)യുടെ പത്നി ഉമ്മുഹബീബ (റ) യുടെ പിതാവുമായിരുന്നു. അതേ സമയത്തു മുസ്ലീംകളുടെ കഠിന ശത്രുവും, പല യുദ്ധങ്ങളിലും മുസ്ലീംകൾക്കെതിരെ ഖുറൈശി സൈന്യത്തിന്റെ നേതൃത്വം വഹിച്ച ആളും ആയിരുന്നു. പിന്നീടു മക്കah വിജയമുണ്ടായപ്പോൾ പലരെയും പോലെ അദ്ദേഹവും മുസ്ലീംകളായിത്തീർന്നു.

(**) മദീനയിൽ നിന്നു 30-40 നാഴിക തെക്കു പടിഞ്ഞാറാണു രഹാജ് (عرج).

(***) മക്കയുടെയും മദീനയുടെയും ഇടയിൽ കൊല്ലംതോറും വമ്പിച്ച കച്ചവട മേളകൾ നടക്കുന്ന സ്ഥലമായിരുന്നു ബദർ. ഇപ്പോൾ പല ഹാജിമാരും മദീനാ യാത്രാ വേളയിൽ ആ സ്ഥലം സന്ദർശിക്കാറുണ്ടല്ലോ.

(****) യമനിന്റെ അങ്ങേയറ്റത്തുള്ള ഒരു രാജ്യമാണത്. വേറെയും ചില അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്.

(*****) മദീനാ ഫിജ്രക്കുമുമ്പായി മദീനയിൽ നിന്നുഹജ്ജിനു വന്നിരുന്ന ചിലർ നബി (സ)യിൽ വിശ്വസിക്കുകയും മദീനയിൽ വന്നാൽ നബി (സ)യെയും കൃത്യംകളെയും സഹായിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു അവർ നബി(സ)ക്കു ബൈഅത്തു (പ്രതിജ്ഞ) നൽകുകയും ചെയ്തു. ഇതിനാണ് ബൈഅത്തുൽ അഖബ എന്നു പറയുന്നത്. മക്കയിലെ അൽഅഖബയിൽ ചെയ്യാണിത് നടന്നത്.

മരീനായിൽനിന്നു പുറത്തുവെച്ചു ശത്രുക്കൾക്കെതിരെ നബി (സ) യെ സഹായിക്കുവാനുള്ള ബദാ'യ്യത അവർക്കി-
ല്ലാത്തതു കൊണ്ടും അവരുടെ അഭിപ്രായം കൂടി അറിയണമെന്നു നബി (സ) ആഗ്രഹിച്ചു. അൻസാറികളുടെ
അതാവായ സഅ്ദുബ്നു മുആദ് (റ) ഏഴുനേരം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ അങ്ങയിൽ വിശ്വസിക്കുകയും,
അങ്ങയോടു അല്ലാഹു കൽപിച്ചപ്രകാരം ചെയ്യുകൊള്ളുക. ഈ സമുദ്രം വിലങ്ങിൽ കടന്നു പോകുവാൻ അങ്ങുന്നു
കൽപിച്ചാലും ഞങ്ങൾ സമുദ്രത്തിൽ ഇറങ്ങുവാൻ തയ്യാറാണ്.' തിരുമേനി വളരെ സന്തോഷിച്ചു. അവിടുന്നു
പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തോടെ നടക്കുവിൻ, സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. ആ ജനങ്ങൾ വീണ്ട
കിടക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ ഞാൻ (കൺമുസിൻ) കാണുന്നപോലെ തരുന്നതല്ല!'

ഇങ്ങല്ലാമായപ്പോഴേക്കും അബൂസുഫ്യാനു, വർത്തക സംഘവും തങ്ങളുടെ മാത്രമാർഗ്ഗം മാറ്റി ചെങ്കൽ
തീരമാർഗ്ഗം രക്ഷപ്പെട്ടുപോയി. തങ്ങൾ രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ടു മടങ്ങിപ്പോകാമെന്നും, അറി-
യിച്ചുകൊണ്ടു അബൂസുഫ്യാൻ പട്ടാള സംഘത്തിലേക്കു ചുതനെ അയക്കുകയും ചെയ്തു. ചുരുക്കം ചിലർ
അങ്ങിനെമടങ്ങിപ്പോയെങ്കിലും അബൂജഹ്ൽ മടങ്ങുവാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. ബദ'റിൽ ചെന്നിറങ്ങി തിന്നം കൂടിച്ചും,
മതിച്ചും, പുളച്ചും മൂന്നു ദിവസം കഴിച്ചു കൂട്ടി ജയദാദി ചൂഷിതരായ മടങ്ങു ഏതാ നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടു സൈന്യം
ബദ'റിൽ വന്നിറങ്ങി. ഇതോടെ, പട്ടാളസംഘത്തോടുള്ള ഏറ്റുമുട്ടൽ സുനിശ്ചിതമായിത്തീർന്നു.

വിശദാംശങ്ങളിൽ ചിലപ്പോഴൊക്കെ വ്യത്യാസം കണ്ടെക്കുമെങ്കിലും ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും, ഇസ്ലാം
ചരിത്രകാരന്മാരും ബദ'ർ യുദ്ധത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ ചുരുക്കമാണു മുകളിൽ കണ്ടത്.
ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശോധിച്ചാലും സംഭവഗതി അപ്രകാരം തന്നെയാണെന്നു കണക്കാക്കാം. എന്നാൽ,
ഇപ്പോൾ ചില പുതിയ കണ്ടു പിടുത്തക്കാർ അതല്ല, നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പുതിയ പശ്ചാത്തലം അവരുടെ
വകയായി പടച്ചുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു്നു. നബി (സ) യും സഹാബികളും ആദ്യം പുറപ്പെട്ടതു വർത്തക സംഘത്തെ
ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും, പിന്നീട് മുൻകരുതൽ കൂടാതെ പട്ടാളസംഘത്തോടു ഏറ്റുമുട്ടാൻ വന്നുവെന്നും പറയുന്നതു
ശരിയല്ലെന്നു അവർ വാദിക്കുന്നു. അബൂജഹ്ൽവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ചടയോട്ടക്കം നടക്കുന്നതും. അവർ മുസ്ലിം
കളെ ആക്രമിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതും അറിഞ്ഞപ്പോഴാണ് നബി (സ) യും സഹാബികളും യുദ്ധത്തിനു പുറ-
പ്പെട്ടു പോയതു; മക്കയിൽ നിന്നു പട്ടാളം ബദ'റിൽ ഏത്തുവെക്കുകയും അവിടെ നിന്നു മടങ്ങിവരുന്ന ആ കച്ചവട
സംഘം ഭക്ഷ്യ സാധനങ്ങളുമായി അവിടെ ഏത്തിച്ചേരുവാൻ മുൻകൂട്ടി യുദ്ധാധികാരം പരിപാടിയിട്ടിരുന്നു
എന്നൊക്കെയാണു ഇവർ അതിനു നൽകുന്ന രൂപം. കച്ചവടസംഘത്തെ നേരിട്ടുമാൻ നബി (സ) യും സൈന്യവും
പുറപ്പെട്ടുവെന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം, നബി (സ) യെയും സഹാബികളെയും കൊള്ളിക്കാവും ധനമാഹികളുമാ-
ക്കുക എന്നാണെന്നും മറ്റുകൂളു ചിലന്തയവദാങ്ങാണു ഈ പുതിയ ചിത്രീകരണത്തിനു ഇവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചിരി-
ക്കുന്നതും. കാര്യത്തിന്റെ ഉള്ളോട്ടിറങ്ങി പരിശോധിക്കുവാനും സംഘത്തെ വസ്തുനിഷ്ഠമായി വിലയിരുത്തു-
വാനും കഴിയാത്തവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഈ ചിത്രീകരണം തർലം ആകർഷകമായിത്തീർന്നിരുന്നെക്കാം. പക്ഷേ, സംഭ-
വങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടായതു എങ്ങിനെയാണെന്നറിയുവാൻ ചരിത്രലക്ഷ്യങ്ങളെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു ബുദ്ധി-
ശക്തിയെക്കൊ, യുക്തി ചിന്തയെക്കൊ ശരണം പ്രാപിക്കുന്നതു ബുദ്ധിമുട്ടും യുക്തിയും നിരക്കാത്തതാകുന്നു.

മുമ്പു ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പശ്ചാത്തലം തങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചുവെന്നുള്ള ദുരഭിമാനം മുഴച്ചു
കാണാവുന്ന ആ ചിത്രീകരണത്തിനുവേണ്ടി ചില ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളെ അധർഷ്ടിച്ചുവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തെഴി വന്നി-
ട്ടുണ്ട്. തങ്ങളുടെ ഈ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിക്കാത്തവരായെന്നു യോഗ്യമുള്ള ഉക്തവാസി (റ) യെപ്പോലുള്ള
ചിലരുടെ വരക്ഷകൾ സന്ദർഭത്തിൽനിന്നു അഭിത്തിരിയെടുത്ത് അന്വേഷണകൃഷ്ടമായി ഉദ്യോഗിക്കുകയും ചെയ്തിരി-
ക്കുന്നു. എല്ലാം വിശദമായും വസ്തുനിഷ്ഠമായും വിവരിക്കുന്ന പക്ഷം അദ്ദേഹം കൂടെ ദീർഘിച്ചു പോരുന്നതെന്നു
കൊണ്ടു അതിനു മുതിരുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, അദ്ദേഹം വചനവും, താഴെ 42-ാം വചനത്തിലെ ചില വാക്യ-
ങ്ങളും കൊണ്ടുതന്നെ അവരുടെ ഈ പുതിയ അഭിപ്രായം ശരിയല്ലെന്നു കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്.

7. (ആ) രണ്ടിലൊരു സംഘത്തെ അതു നിങ്ങൾക്കൊ-
യിരിക്കും [നിങ്ങൾക്കു അധീനമാകും] എന്നു അല്ലാഹു
നിങ്ങളോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക):
ശക്തി (ബലം) ഉള്ളതല്ലാത്തതു നിങ്ങൾക്കു ആയിരിക്കണ-
മെന്നു നിങ്ങൾ മോഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

وَأَذِّنْ لَكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ
أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنْ غَيْرَ ذَاتِ
الشَّرَكَةِ تَكُونُ لَكُمْ

തന്റെ (കൽപനാ) വാക്യങ്ങൾ മൂലം യഥാർത്ഥത്തെ യഥാർത്ഥവൽക്കരിക്കുകയും, അവിശ്വാസികളുടെ മൂടനു (ആ നശിപ്പി) ക്കുകയും ചെയ്യാൻ അല്ലാഹുവും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു.

وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَيِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ
وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ۝

8. (അതെ) യഥാർത്ഥത്തെ യഥാർത്ഥമാ (ക്കിസ്ഥാപി) ക്കുകയും, അയാഥാർത്ഥ്യത്തെ അയാഥാർത്ഥീകരി (ച്ചു ന ശിപ്പി)ക്കുകയും ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയത്രെ (അവൻ അങ്ങി നെ ചെയ്തത്); കുറ്റവാളികൾ വെറുത്താലും ശരി.

لِيُخَيِّقَ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ
وَلَذِكْرُ الْمُنْكَرُونَ ۝

7. فَذَرْ ذَا نِينَങ്ങളോടു വാഗ്ദാനം (വാഗ്ദത്തം) ചെയ്യുമ്പോൾ, ചെയ്തിരുന്ന സന്ദർഭം ഓ അല്ലാഹു ۞ എന്നു ۞ രണ്ടു സംഘ (കൂട്ടവിഭാഗ)ത്തിൽ ۞ അതാകുന്നു (ആയിരിക്കും) എന്നു ۞ നിങ്ങളോടു ۞ നിങ്ങൾ മോഹിക്കുക (ഇഷ്ടപ്പെടുക-ആഗ്രഹിക്കുക)യും ചെയ്തിരുന്നു (ചെയ്യുന്നു) ۞ അല്ലാത്തതു എന്നു ۞ ۞ (ശക്തി (ബലം) ഉള്ളതു ۞ ആയിരിക്കണം (എന്നു) ۞ നിങ്ങളോടു ۞ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു (ചെയ്യുന്നു) ۞ യഥാർത്ഥമാക്കുക (യഥാർത്ഥവൽക്കരിക്കുക)വാൻ ۞ യഥാർത്ഥത്തെ ۞ അവന്റെ വാക്കു (വാക്യം-കല്പന)കൾ മൂലം ۞ മറിക്കുക (അറക്കുക)വാനും ۞ മൂടുക, പിൻപറ്റം ۞ അവിശ്വാസികളുടെ. 8. ۞ യഥാർത്ഥമാക്കുവാൻ (യഥാർത്ഥമായി പുലർത്തുവാൻ) വേണ്ടിയാണു ۞ യഥാർത്ഥ(കാര്യ-സത്യ)ത്തെ ۞ അയാഥാർത്ഥീകരിക്കുവാനും, വിഫലമാക്കുവാനും ۞ നിർദ്ദിഷ്ടമായതിനെ, അയാഥാർത്ഥ്യം ۞ വെറുത്താലും (അനിഷ്ടപ്പെട്ടാലും) ശരി ۞ കുറ്റവാളികൾ

വർത്തക സംഘം, പട്ടാളസംഘം എന്നീ രണ്ടിൽ ഏതൊരു സംഘത്തെ നിങ്ങൾ നേരിട്ടാലും ആ സംഘത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തി നിങ്ങളോടു അവരോടു വിജയംനേടാം, അതിനു അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സഹായിക്കും എന്നു നബി (സ) മുഖേന അവൻ നിങ്ങളോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ആൾബലവും, ആയുധശക്തിയും ഇല്ലാത്ത വർത്തക സംഘത്തെ നേരിടുവാനായിരുന്നു നിങ്ങളുടെ മോഹം. വളരെ ശ്രമമെന്നും അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്ന അതിലുള്ള സമ്പത്തുകളെ നിങ്ങളോടു അധീനമാക്കുമെന്നു നിങ്ങൾ കരുതി. എന്നാൽ, അല്ലാഹു അവന്റെ കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങൾവഴി ഉദ്ദേശിച്ചതു അതിനെക്കാൾ ഉപരിയായ മനോഹരമായിരുന്നു. സത്യമതത്തിനു ഇവിടെ സ്ഥിരീകരണവും, പ്രചാരണ സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉണ്ടാവണം. അതിന്റെ നിഷേധികളുടെ ശക്തിയും സ്വാധീനവും നാമാവശേഷമാക്കുകയും വേണം. അതായിരുന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതു. അതാണവൻ നടപ്പിൽ വരുത്തിയതു. അതെ, നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുവന്ന ആ മഹാപാപികളുടെ അജീഷ്ഠങ്ങൾക്കെതിരായി ഇസ്ലാമാകുന്ന യഥാർത്ഥ്യത്തെ വിജയിപ്പിക്കുകയും, ശിർക്കോകുന്ന അയാഥാർത്ഥ്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയാണു അവൻ അതൊക്കെ ചെയ്തത്.

അബൂജഹ്ലിന്റെ പട്ടാള സംഘത്തോടോ, അബൂസുഫ്യാന്റെ വർത്തക സംഘത്തോടോ ഏതിനോടു ഏറ്റവും മൂട്ടിയാലും ആ സംഘത്തെ നിങ്ങളോടു അധീനമാക്കി-അഥവാ അതിനെ പരാജയപ്പെടുത്തി-അതാം എന്നു അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളോടു വാഗ്ദാനം നൽകിയിരുന്നുവെന്നും, ശക്തിയും ബലവും കൂടാത്ത സംഘമായ വർത്തക സംഘത്തോടു ഏറ്റുമുട്ടുവാനായിരുന്നു അവർക്കു മോഹമെന്നും, പക്ഷേ, ശക്തിയേറിയ പട്ടാളസംഘത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തി സത്യമതത്തെ വിജയിപ്പിക്കുവാനായിരുന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, അതാണു ഒടുവിൽ സംഭവിച്ചതെന്നും ഈ വചനങ്ങളിൽനിന്നു സ്ഥിരീകരണം. എന്നിരിക്കെ-മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ-വർത്തക സംഘത്തോടു ഏറ്റുമുട്ടണമെന്നുദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു നബി(സ)യും സഹാബികളും പുറപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും പട്ടാള സംഘം യുദ്ധത്തിന് ഒരുങ്ങിവരുന്ന വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ നേരിടുവാനായിരുന്നു അവർ ഒരുങ്ങി പുറപ്പെട്ടതെന്നും മറ്റുമുള്ള വാദങ്ങൾ ആ വാദക്കാരുടെ പുതിയ സൂഷ്മിയാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

എല്ലാവിധ സജ്ജീകരണങ്ങളും സഹിതം മുന്നോക്കത്തോടുകൂടി തയ്യാറെടുത്തുവന്ന വമ്പിച്ച ഒരു പട്ടാള വ്യൂഹവും, കേവലം നിരായുധരും മുൻകരുതലില്ലാത്തവരും എണ്ണം കൊണ്ടു അവരുടെ എന്താണു മുന്നിലൊരു ഭാഗം മാത്രം വരുന്നവരുമായ ഒരു സംഘം ആളുകളും തമ്മിലാണു ബദ്നിൽ ഏറ്റുമുട്ടിയത്. എന്നിട്ടും, അതിശക്തമായ ആ സംഘത്തിലെ മേന്മാക്കളായ ഏഴുപതു പേർ കൊല്ലപ്പെടുകയും, അത്രതന്നെ കേരളമാർബനയ്ക്കത്തിലാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതു അല്ലാഹു ചെയ്ത വാഗ്ദാനം. അവൻ സാക്ഷാൽക്കരിച്ചതല്ലാതെ മറ്റൊരാളാണു? മനുഷ്യന്റെ കണക്കു കൂട്ടലിനോ, ഇഷ്ടത്തിനോ, ആസൂത്രണത്തിനോ അനുസരിച്ചല്ല കാര്യങ്ങൾ നടക്കുന്നതു. എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും പരിപാടിയും അനുസരിച്ചാകുന്നു. ആകയാൽ, അവന്റെ കൽപനകളും നിർദ്ദേശങ്ങളും മടികൂടാതെയും, ചോദ്യം ചെയ്യാതെയും അനുസരിക്കുകയാണു സത്യവിശ്വാസികൾ ചെയ്യേണ്ടതു എന്നത്രെ ഇതിലടങ്ങിയ പാഠം. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاسْمِعُوا لِقَوْلِي** (സാരം: യുദ്ധം നിങ്ങൾക്കു വെറുപ്പായിരുന്നിട്ടും, അതു നിങ്ങളുടെ മേൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു കാര്യം നിങ്ങൾക്കു വെറുപ്പായിരിക്കുകയും, അതു നിങ്ങൾക്കു ഗുണകരമായിരിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. ഒരു കാര്യം നിങ്ങൾക്കു ഇഷ്ടമായിരിക്കുകയും, അതു നിങ്ങൾക്കു ദോഷകരമായിരിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം (2:216)

ഇബ്നുക്വഥീർ (റ)ന്റെ ഒരു പ്രസ്താവന ഇവിടെ ഗ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണു: 'മുൻ പ്രവചകൻമാരുടെ കാലത്തു അവരെ വ്യാജമാക്കിയിരുന്ന സമുദായങ്ങളെ ചില പൊതുശിക്ഷകൾ മുഖേന അല്ലാഹു നശിപ്പിച്ചു നാമാവശേഷമാക്കിയിരുന്നു. നൂഹ് (അ)ന്റെ ജനതയെ ജലപ്രളയംകൊണ്ടും, ആദ് ഗോത്രത്തെ കൊടുങ്കാറ്റുകൊണ്ടും, മമ്മൂദിനെ മേയ്ക്കു ശബ്ദംകൊണ്ടും നശിപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു. മൂസാ (അ) നബിയുടെ ആദ്യകാലത്തു ഫിർഘനും കൂട്ടരും സമുദ്രത്തിൽ മുക്കിനശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടാണു അദ്ദേഹത്തിനു രാജാജ്ഞ നൽകപ്പെട്ടതും, അതിൽ നിഷേധികളോടു സമരം നടത്തുവാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടതും. ഈ നിയമം പിന്നീടുള്ള പ്രവചക മാർഗ്ഗങ്ങളിലും തുടർന്നുപോന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **...فَاسْمِعُوا لِقَوْلِي** (പൂർവ്വ തലമുറകളെ നശിപ്പിച്ചതിനുശേഷം, ജനങ്ങൾക്കു ഉറക്കോഴ്ചകളായും, മാർഗ്ഗഭർശനമായും, കാര്യണമായും കൊണ്ടു നാം മൂസാക്കു വേദഗ്രന്ഥം നൽകുകയുണ്ടായി-അവർ ഉററാലോചിക്കുവാൻവേണ്ടി. (ഖസ്ഷാ:43) സത്യവിശ്വാസികൾ അവിശ്വാസികളെ കൊലചെയ്യുന്നതുമൂലം അവർക്കു കൂടുതൽ നിന്ദ്യതയും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു കൂടുതൽ മനഃസമാധാനവും ഉളവാകുന്നതാണു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاسْمِعُوا لِقَوْلِي** (സാരം: നിങ്ങൾ അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ. നിങ്ങളുടെ കൈകളാൽ അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയും, അവരെ അപമാനിക്കുകയും, നിങ്ങളെ അവർക്കെതിരെ സഹായിക്കുകയും, സത്യവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിനു അവൻ ആശ്വാസം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതാണു. (താബ: 14) ഇതനുസരിച്ചാണു ഖുറൈശി പ്രമാണികളായ യോഗ്യൻമാരെ അവർ നിസ്സാരൻമാരായി ഗണിച്ചു വന്നിരുന്നവരുടെ കൈകൊണ്ടു വധിച്ച മനസ്സമാധാനമടയുവാൻ സത്യവിശ്വാസികൾക്കും, അതുകൂടി അപമാനിതരാകുവാൻ അവിശ്വാസികൾക്കും അവസരമുണ്ടായത്.

9. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോടു സഹായം തേടിയിരുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക); എന്നിട്ട് അവൻ നിങ്ങൾക്കു ഉത്തരം നൽകി. 'മലകളുകളിൽനിന്നും തുടരെ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആയിരം പേരെക്കൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു സഹായം നൽകുന്നവനാണു' എന്നു.

9- إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ
فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ
بِآلِفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ

9. നിങ്ങൾ സഹായം (ഉതവി) തേടിയിരുന്ന സന്ദർഭം നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോടു **فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ** എന്നിട്ടു (അപ്പോൾ) അവൻ ഉത്തരം നൽകി നിങ്ങൾക്കു ഓ ഞാൻ എന്നു **بِآلِفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ** നിങ്ങൾക്കു സഹായം നൽകുന്ന (നിങ്ങളെ പോഷിപ്പിക്കുന്ന) വനാണു **بِآلِ** ആയിരംകൊണ്ടു **مُ** മലകളുകളിൽനിന്നും **مُ** തുടരെ (ഒന്നിനു പിന്നാലെ ഒന്നായി) വരുന്നതായ.

10. അതിനെ അല്ലാഹു ഒരു സന്തോഷ വാർത്തയല്ലാതെ ആക്കിയിട്ടില്ല; അതു മൂലം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ സമാധാന മകയുവാൻ വേണ്ടിയുകാകുന്നു സഹായം. അല്ലാഹു വികൽ നിന്നല്ലാതെ ഇല്ല താനും. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ
بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النُّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٥

10. **ماجدل** അതിനെ ആക്കിയിട്ടില്ല **ماجدل** അല്ലാഹു സന്തോഷവാന്തയല്ലാതെ സമാധാനമടയുവാൻവേണ്ടിയുമാണു. **ماجدل** അതുമൂലം, അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ സഹായം അല്ല (ഇല്ല) താനും. **ماجدل** പക്കൽ നിന്നല്ലാതെ **ماجدل** അല്ലാഹുവിന്റെ **ماجدل** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയായാകുന്നു. **ماجدل** അഗാധജ്ഞനാണു, യുക്തികനായ.

ബദർ യുദ്ധത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അല്ലാഹു നൽകിയ മരണാഭ്യുത്താനുഗ്രഹമാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഉമർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) വഴി വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു. അൽപം ദീർഘമായതുകൊണ്ട് ഒരു ഹദീസിന്റെ ആദ്യഭാഗം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: ബദർ യുദ്ധത്തിൽ നബി (സ) തന്റെ സഹാബികളെ നോക്കുമ്പോൾ അവർ മുന്നൂറ്റിൽ ചിലവറന്നുമാണെന്നും, മുശ്റിക്കുകളെ നോക്കുമ്പോൾ അവർ ആയിരമോ അധികമോ ആണെന്നും കണ്ടു. അപ്പോൾ അവിടുന്ന് ഡിസ് ലയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞുനിന്നു. തിരുമേനി തൂണിയും തട്ടവും ധരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവേ! ഏതാനും ചെറിയ വാഗ്ദാനം നിറവേറ്റിത്തരണമോ! അല്ലാഹുവേ! ഇസ് ലാമിന്റെ ആരംഭമായ ഈ സംഭവത്തെ നീ നശിപ്പിക്കണമെന്ന്, മുമ്പിയിൽ ഒരിക്കലും നിനക്കു ആരായന ചെയ്യപ്പെടുകയുണ്ടാകുകയില്ല'. അങ്ങനെ, തിരുമേനി റബ്ബിനോടു സഹായ മർത്ഥിച്ചും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു. തിരുമേനിയുടെ തട്ടം മോളിൽ നിന്നു തിരഞ്ഞു വീണു. അപ്പോൾ, അബൂബക്കർ (റ) ചെന്നു തട്ടമെടുത്ത് അോളിലിട്ടുകൊടുത്ത് പിന്നിലൂടെ കൂട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവചനമേ! അങ്ങയുടെ റബ്ബിനോടു അയ്യുന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചതുകൊണ്ട് തീർച്ചയായും അവൻ തന്റെ വാഗ്ദാനം അങ്ങക്കു നിറവേറ്റിത്തരും'. ഇങ്ങിനെപ്പററിയാണു ... ഹദീസി ഏതുള്ള (ഇത്) വചനം അവ തരിച്ചത്. അങ്ങനെ, അന്ന് അവർ മുശ്റിക്കുകളുമായി കൂട്ടിമുട്ടിയപ്പോൾ അല്ലാഹു മുശ്റിക്കുകളെ പരാജയപ്പെടുത്തി, അവരിൽ ഏഴുപതു പേർ കൊല്ലപ്പെടുകയും, ഏഴുപതു പേർ പിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു..... (അ; മു; ഓ; തി.) ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരവും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ബദർ യുദ്ധം ദിവസം നബി (സ) പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവേ! നിന്റെ കരാരിനും വാഗ്ദാനത്തിനും വേണ്ടി ഞാൻ നിന്നോടു ചക്രീകളാകുന്നു. നീ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിനക്കു ആരായന ചെയ്യപ്പെടുന്നതല്ല.' അപ്പോൾ, അബൂബക്കർ (റ) നബി (സ)യുടെ കൈക്കു പിടിച്ചു 'മതി' എന്നു പറഞ്ഞു അപ്പോൾ, തിരുമേനി: 'ആ സംഭവം പരാജയപ്പെടും, അവർ പിൻതിരിഞ്ഞു പോകും.' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പുറത്തു വന്നു. (ബു; ന) ചില ദിവസങ്ങളിൽ കോണാവുന്നതുപോലെ, പൊതുവിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ ഏല്പാവരും തന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്തിനുവേണ്ടി ആ അവസരത്തിൽ അപേക്ഷിച്ചിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഈ പ്രാർത്ഥനകൾക്കു ഉത്തരമായി, തുടരെ വന്നുവരുന്നിരുന്ന ആയിരം മലക്കുകൾ വഴി നാൽ നിങ്ങൾക്കു സഹായം നൽകി നിങ്ങളെ പൊന്തിപ്പിക്കാമെന്നു സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു അറിയിച്ചു. ഇവിടെ ആയിരം മലക്കുകൾ എന്നാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. സൂ: ആലുഇംറാനിൽ (124, 125) ദ്രവ്യം, ഇരക്കെന്നും, അയ്യായിരം ഇരക്കെന്നും പറഞ്ഞതു ബദ്നിലെ സംബന്ധിച്ചു തന്നെയുണ്ടെന്നും, അല്ലെന്നുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ നാമവിടെ പൂണ്ടിരിക്കട്ടെയിട്ടുണ്ട്. ബദ്നിൽ വെച്ചു തന്നെയുണ്ടെന്ന അഭിപ്രായ പ്രകാരം, ആയിരം എന്നു ഇവിടെ പരത്തതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം—പത്താം (10)യിൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടതുപോലെ—ആദ്യം ആയിരം ഇരക്കയും, പിന്നീടു മൂപ്പായിരമാക്കുകയും, അവസാനം അയ്യായിരം തികക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നു മറുക്കാവം. ചിലി ഏതായാലും മലക്കുകളെ ഇരക്കി സഹായിച്ചതിന്റെയും, അതിനെക്കുറിച്ചു അവരെ അറിയിച്ചതിന്റെയും ആവശ്യം സത്യവിശ്വാസികൾക്കു സഹായം നൽകലും അവർക്കു മനസ്സുതാമസം വരുത്തലുമാണെന്നും, യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള സഹായവും വിജയവും ലഭിക്കുന്നതു അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു മാത്രമാണു—അഥവാ മലക്കുകളെക്കൊണ്ടോ ആരോടോ ആയുധശക്തികൊണ്ടോ മറ്റൊരാളെ—എന്നും അല്ലാഹു പ്രത്യേകം വ്യക്തിമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന

പ്രാദേശിക രക്തസമ്മർദ്ദം സഹായവും ലഭിക്കുവാൻ കൺഗ്ഗ്വില്ലെസ്സും, അവന്റെ സഹായവും രക്തസമ്മർദ്ദത്തിൽ കണ്ടതു ശക്തികൊണ്ടും സ്വയംകൊണ്ടും അതു സാധ്യമാകുന്നതല്ലെന്നും, അതുകൊണ്ടു ഏതു സന്നിഗ്ദ്ധ പട്ടണിലും അവനോടു മറ്റൊരാളും സഹായത്തിനപേക്ഷിക്കേണ്ടതെന്നുമാണു ഇതിലടങ്ങിയ പർവ്വതം.

യൂട്‌യത്തിൽ മലക്കുകളെ ഇറക്കുന്നതിന്റെ ആവശ്യം ഇന്നതാണെന്നു ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതുംപോലെ ആലു ഇരാനിൽ 126ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചതു നാം കണ്ടു. ഈ പ്രസ്താവനകളുടെ ബാഹ്യരായ ചില വശങ്ങളെയും, ചില യൂക്തീനായങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടു മലക്കുകൾ ഒരു യൂട്‌യത്തിലും പങ്കെടുത്തിട്ടില്ലെന്നും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു മനസ്സാധാരണവും ധൈര്യവും ഉണ്ടാക്കുക മാത്രമേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂവെന്നും ചില വ്യവസ്ഥാശാലകൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കുരിപക്ഷം വ്യവസ്ഥാശാലകളുടെയും അഭിപ്രായം മലക്കുകൾ യൂട്‌യത്തിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നുമാകുന്നു. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു ആവശ്യമായ വിശദീകരണം ആലുഇരാനിന്റെ വ്യവസ്ഥാശാലയിൽ നമുക്കു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതു കൊണ്ടു ഇവിടെ അതാവർത്തിക്കേണ്ടതില്ല. മലക്കുകൾ യൂട്‌യത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയെന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം, മനുഷ്യരെപ്പോലെ അവരും പ്രവർത്തിക്കുകയെന്നല്ലെന്നും മറ്റും നാം അവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

ചില സംഗതികൾ ഓർമ്മിക്കുന്നതു സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും: (1) മലക്കുള ഒരു യൂട് ധത്തിലും ഈ ക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, ഇറക്കുമതിയുള്ള ഒരു സന്തോഷവാർത്ത നൽകൽ മാത്രമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂവെന്നും ചില യൂട് ധനിവാദികളായ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞു വരുന്നുണ്ട്. ഇതു വ്യർത്ഥൻ അടക്കമുള്ള പല തെളിവുകളാലും പുറം തള്ളപ്പെട്ട ഒരു പ്രായം മാത്രമാകുന്നു. (2) ബെർലിൻ മറ്റു യൂട് ധങ്ങളിൽ മലക്കുള പങ്കെടുത്തു വെന്നതിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുള്ളൂണ്ട്. മിന്നിപ്പിനുള്ള സാധ്യതയും ഇല്ലാതില്ല. പക്ഷേ, ബെർ യൂട് ധത്തിൽ അവർ പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു ഹാദിസുകളിൽ നിന്നു ശരിക്കും വ്യക്തമാണ്. ബെർലിൻ മലക്കുള ഹാദിസായ്ക്കു സംബന്ധിച്ച ഒരു പ്രത്യേക അഭ്യായം തന്നെ ബുഖാരിയിലുണ്ട്. അവർ യൂട് ധത്തിൽ പങ്കു വഹിച്ചിരുന്നതായി കണിക്കുന്ന രണ്ടു ഹാദിസുകൾ അതിൽ ബുഖാരി (റ) ഉദ്യരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, അടുത്ത 12-ാം വചനം നേർക്കുനേരെ പരിശോധിച്ചാൽ അതുതന്നെയാണു അതിൽനിന്നും മനസ്സിലാകുന്നതും. (3) മലക്കുളയുടെ വരവും, അവർ യൂട് ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കലുമൊക്കെ മനുഷ്യരുടെ വരവും പങ്കെടുക്കലും പോലെയാണു സങ്കല്പിച്ചതിൽ നിന്നാണ് മേൽ സൂചിപ്പിച്ച ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത്.

[illegible]

വിഭാഗം-2

11. അവൻ [അല്ലാഹു] തന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള നിർദ്ദേശ (അഥവാ മനഃശാന്തി)യ്ക്കായി നിങ്ങളെ നിശ്ചയമായും ആവശ്യപ്പെടുത്തുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക); ആകാശത്തുനിന്നു നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു അവൻ (മുഴുവനും) ഇറക്കിത്തറയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന (സന്ദർഭവും);

۱۱- اِذْ يُخَشِّيكُمُ النُّعَاسُ اٰمَنَةً مِنْهُ
وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً

അതുമൂലം നിങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും, നിങ്ങളിൽ നിന്നു പിശാചിന്റെ മലിനത നീക്കിക്കളയുകയും ചെയ് വാൻ വേണ്ടി, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു കെട്ടുറപ്പുണ്ടാക്കുകയും, അതുമൂലം കാലടികളെ ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്വാൻ വേണ്ടിയും.

لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ
وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْسَ الشَّيْطَانِ
وَلِيُثَبِّتَ عَلَيْكُمْ
وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ

11. അവൻ നിങ്ങളെ മൂടിയിരുന്ന (ആവരണം ചെയ്യിച്ചിരുന്ന) സന്ദർഭം അതെ, നിദ്രാമയക്കം, തൂക്കം ചെറു നിർഭയതയായി, നിർഭയതക്ക് വേണ്ടി, സമാധാനമായി അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള പരിവേഷം അവൻ ഇറക്കുകയും കൂടി നിങ്ങളുടെ മേൽ, നിങ്ങൾക്കു ആകാശത്തുനിന്നു ചെറു വെള്ളം നീങ്ങട്ടെ അവൻ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും (ശുദ്ധീകരിക്കുക)വാൻ വേണ്ടി അതുമൂലം (കൊണ്ടു) പോക്കി (നീക്കി)ക്കളയുവാനും കൂടി നിങ്ങളിൽ നിന്നു മാലിന്യം പിശാചിന്റെ അവാൻ കെട്ടുറപ്പുണ്ടാക്കുവാനും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു അതുമൂലം സ്ഥിരപ്പെടുത്തു (ഉറപ്പിക്കുക)വാനും പാദങ്ങളെ, കാലടികളെ.

ബദർ യുദ്ധ വേളയിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അല്ലാഹു നൽകിയ വേറെ രണ്ടു അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചാണു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. (1) ഒരു നിദ്രാ മയക്കം-അഥവാ ലഘുവായ ഒരു ഉറക്കം-നൽകിക്കൊണ്ടു അല്ലാഹു അവർക്കു മനസ്സാന്നിധ്യം സമാധാനവും നൽകി. അതിയായ ഭീതിയും ഭയപ്പാടും പിടിപെട്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഇതുപോലെ ഒരു അസാധാരണതന്നെയാണു്. അതേസമയം അതുമൂലം മനസ്സിലുള്ള അലട്ടും ഭയപ്പാടും നീങ്ങി പുതിയൊരു ഉണർവും ചൈതന്യവും ലഭിക്കുവാൻ അതു സഹായകവുമായിരിക്കും. തങ്ങളെക്കാൾ പല മടങ്ങു സുശക്തരായ ഒരു ശത്രുവുമായി നേരിട്ടുവാൻ കളം പകുത്തു നിൽക്കുന്ന മദ്യം ഇങ്ങിനെ ഒരു നിദ്രാ മയക്കം ലഭിച്ചതു അല്ലാഹുവിന്റെ വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹമാണെന്നു വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഉഹ്ദ യുദ്ധത്തിലും ഇതുപോലെ ഒരു മയക്കം മുസ്ലിംകളിൽ പലർക്കും സംഭവിച്ചതിനെപ്പറ്റി മുസ്ലി ആലുഇറാൻ 154ലും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ മയക്കം നിമിത്തം പലരുടെ കയ്യിൽനിന്നും അവരറിയാതെ ആയുധം നിലത്തു വീണുവെന്നും മറ്റും നാം അവിടെ കണ്ടു. അതുപോലെയുള്ള മയക്കംതന്നെയാണിതും. അലി (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അബുയഅ്ലാ (റ) വേറെ ചിലരും ഇങ്ങിനെ ഉദാഹരിച്ചിരിക്കുന്നു: 'ബദറിന്റെ ദിവസം മഖ്ദാദ് (റ) അല്ലാതെ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു കൂതിരപ്പടയോളി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. റസൂൽ (സ) തിരുമേനി ഒഴിച്ചു മറ്റുള്ളവരിൽ ആരും തന്നെ ഉറങ്ങാതിരിക്കുന്നവരില്ലാത്ത ഒരുവസരം ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. തിരുമേനി ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ പുവട്ടിൽ നേരം പുലരുമ്പോളം നമസ്കരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.'

(2) ആകാശത്തു നിന്നു അല്ലാഹു മഴ ഇറക്കി അവർക്കു വെള്ളം നൽകി. യുദ്ധ മൈതാനത്തിൽ മുസ്ലിംകളുടെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന വെള്ളത്താവളം മുശ്റിക്കുകൾ നേരത്തെ പിടിച്ചടക്കിയിരുന്നു. അങ്ങനെ, അവർക്കു ഓഹശമനത്തിനോ, ശുദ്ധീകരണത്തിനോ വെള്ളം കിട്ടാതെ അവർ വളരെ വിഷമിച്ചു. 'വുളു' ചെയ്യാനും, കുളിക്കുവാനും കഴിയാതെ ശുദ്ധീകരിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരായിപ്പോലും പലരും നമസ്കരിക്കേണ്ടതായും നേരിട്ടു. (വെള്ളം കിട്ടാത്തപ്പോൾ 'തയമ്മൂ' ചെയ്യാമെന്ന നിയമം അക്കാലത്തു അവതരിച്ചിരുന്നില്ല. ഹിജ്ര 5-ാം കൊല്ലത്തിൽ ബനൽ മുസ്ലത്വലഖിൽ വെച്ചാണു അതു അവതരിച്ചത്.) ഇതു മുസ്ലിംകളുടെ മനസ്സിനു പലനിലക്കുമുള്ള അലട്ടൽ ഉളവാക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. പിശാചാകളെ, പലരുടെയും മനസ്സിൽ വിവിധആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ ഇളക്കി വിടുകയും ചെയ്തു. എല്ലാ വ്യക്തികളും ഒരേ തരക്കാരായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. 'നിങ്ങളൊക്കെ സത്യവിശ്വാസികളാണു, നിങ്ങളുടെ പ്രവാചകൻ നിങ്ങളോന്നിച്ചുണ്ട്. എന്നിട്ടും നമസ്കരിക്കുവാൻ മോശം വെള്ളം കിട്ടാതെ നിങ്ങൾ വിഷമിച്ചു വരുന്നു, നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾക്കു വെള്ളത്തിനു ഒട്ടും കഷ്ടമില്ലതാനും. ഇതെന്തൊരു കഥയാണു?' എന്നിങ്ങിനെ പിശാചു പലരുടെയും ഹൃദയത്തിൽ ദുർമ്മന്ത്രം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ അവസരത്തിലാണു നല്ലൊരു മഴ വർഷിപ്പിച്ച് അല്ലാഹു അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചത്. അവരുടെ വിഷമങ്ങൾ അതോടെ അവസാനിച്ചു. പാത്രങ്ങളിലും തളങ്ങളിലുമായി അവർ വെള്ളം ശേഖരിച്ചു വെക്കുകയും ചെയ്തു. അതോടൊപ്പം പിശാചിന്റെ ദുർമ്മന്ത്രങ്ങൾമൂലം തന്നിയിരുന്ന ദുർവിചാരങ്ങളും ആശയക്കുഴപ്പങ്ങളെ നീക്കുകയും, മനോധൈര്യവും ആത്മ വിശ്വാസവും വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. (*)

(*) حاب بن الحار (ഹുബാബ് ബിനത് മുൻദിർ) എന്ന സഹാബിയുടെ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ച നബി (സ) നേരത്തെതന്നെ മലാശയം പിടിച്ചുതായും ചരിത്രത്തിലുണ്ട്.

യുദ്ധങ്ങളുമായി കൂതിരയുടെ കടിഞ്ഞാണും പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.' എന്നു നബി (സ) പറഞ്ഞതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമത്രെ. (3) അവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഞാൻ മീതിളട്ടു കൊടുക്കുമെന്ന വാഗ്ദാനം. അവർ നിങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തുമെന്നു നിങ്ങൾ ശങ്കിക്കേണ്ടതില്ല. അവരുടെ ശക്തിയും പ്രതാപവും മൊന്നും അവർക്കു ഉപകരിക്കുകയില്ല എന്നു സാരം. (4) അതിനാൽ, നിങ്ങൾ അവരുടെ പിരടിക്കു മീതെ വെട്ടുകയും, അവരുടെ വീരൽ തലപ്പുകൾ മോദിക്കുകയും വേണമെന്ന കൽപന. അതായത് അവരുടെ തല കൊയ്യുകയും വീരലുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കൈകാലുകൾ വെട്ടിമുറിക്കുകയും വേണം എന്നു സാരം.

മലക്കുകൾക്കു അല്ലാഹു സന്നിധിയിൽ നൽകിയെന്നു പറഞ്ഞതിനുശേഷം അതിന്റെ വിവരണമായിട്ടാണ് ﴿فَيُحِيطُ بِهِمْ﴾ (ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കൂടെയുണ്ട്) എന്നു തുടങ്ങി ആയത്തിന്റെ അവസാനം വരെയുള്ള വാക്കുകൾ നിലകൊള്ളുന്നതെന്നത്രെ ആയത്തിന്റെ വാചക ഘടനയിൽ നിന്നും മറ്റും വ്യക്തമാകുന്നത്. അപ്പോൾ, അതിലടങ്ങിയ മേൽകണ്ട മറ്റൊരു കാര്യവും—മലക്കുകളാടായിരിക്കാവാനുണ്ടാകുന്ന തരമുള്ളൂ. മലക്കുകളാകുന്ന നിങ്ങൾ—അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളും സത്യവിശ്വാസികളും ചേർന്നു—ശത്രുക്കളെ ആക്രമിക്കണമെന്നുമായിരിക്കാം അവസാനം പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. മലക്കുകൾ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കു വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുന്നവർക്കു ഈ വചനം നല്ലൊരു തെളിവുവെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അവർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല—സത്യവിശ്വാസികൾക്കു മനസ്സുമാധാനവും ധൈര്യവും നൽകലേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ—എന്നു പറയുന്നവർ﴿فَيُحِيطُ بِهِمْ﴾ (നിങ്ങൾ വെട്ടിക്കൊള്ളുവിൻ....) എന്നു തുടങ്ങിയ അവസാനവാഗ്ദാനം, സത്യവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുള്ളതാണെന്നും, അതിനു മുമ്പുള്ള വാക്യങ്ങൾ മാത്രമേ മലക്കുകളാലുള്ള ബോധനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നുള്ളുവെന്നും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. ഇതു വാദത്തിനൊപ്പിച്ചുള്ള ഒരു വ്യാഖ്യാനമെന്നല്ലാതെ, വാചക ഘടനയ്ക്കു യോജിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ, മലക്കുകൾ ശത്രുക്കളെ വെട്ടിയെടുക്കുമെന്നല്ലേ? എത്ര പേരെ വെട്ടി? ആ ആയുധം എങ്ങിനെയുള്ളതായിരുന്നു? മുഴക്കിക്കളക്കുകയും മുഴുവനും നശിപ്പിക്കുവാൻ മറ്റേ ഒരു മലക്കുപോലെ? പിന്നെ എന്തിനാണു ആയിരക്കണക്കിന് മലക്കുകൾ പങ്കെടുത്തത്....? എന്നൊക്കെ ഇവിടെ സംശയങ്ങളും തർക്കങ്ങളും വരാം. ശരിയാണ്. ഇതിനൊക്കെ ഉത്തരം കാണുവാനുള്ള മറുപടി ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം നമുക്കു കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. അല്ലാമാ സയ്യിദുഖുത്താബ് (റ) ഈ വക ചോദ്യങ്ങൾക്കു നൽകിയ മറുപടി ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. മലക്കുകളും അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അദ്ദേഹം (ع)ങ്ങളാണെന്നത്രെ അതിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം.

ഔതിക വീക്ഷണത്തിലൂടെ മാത്രം ഇത്തരം സംഭവങ്ങളെ വിലയിരുത്തുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത്തരം മറുപടികളാണു അവരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയില്ലെന്നു നമുക്കറിയാം. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ മുഅ്മിനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നതു ഇങ്ങിനെയാണ്:﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ﴾ (സാരം: നിശ്ചയമായും, തങ്ങൾക്കു വന്നുകിട്ടിയിട്ടുള്ള വല്ല അധികൃത രേഖയും കൂടാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിൽ തർക്കം നടത്തുന്നവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അവർ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടില്ലാത്ത—അഥവാ അവർ അർഹിക്കാത്ത—അഹംഭാവമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല..... (40: 56).

ശത്രുക്കൾ നബി (സ)യെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ഗൂഢാലോചന നടത്തിയ അവസരത്തിൽ തിരുമേനിയും അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖും (റ) മാർ ഗൂഹയിൽ പോയി ഒളിച്ചിരിക്കുകയും, അവരെ തേടിത്തിരഞ്ഞുവന്ന ശത്രുക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടാതെ അവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത സംഭവം വിവരിച്ചപ്പോൾ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ﴿وَأَبْدَلُوكَ الْمَلَكَ الْمُرْسَلَ﴾ (നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ അവൻ — അല്ലാഹു — ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു (9:40) ഖൻദഖ് യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുസൈന്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തിയതിനെ വിവരിക്കുന്ന മദ്യെ പറയുന്നു: ﴿وَجَاءَ الْمَلَائِكَةُ بِالْحَبْلِ﴾ (അവരുടെ മേൽ നാം ഒരു കാര്യം, നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില സൈന്യങ്ങളെയും അയച്ചു. (33:9) മക്കം വിജയത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ പറയുന്നു: ﴿وَجَاءَ الْمَلَائِكَةُ بِالْحَبْلِ﴾ (അല്ലാഹുവിനു ആകാശങ്ങളിലെയും ഭൂമിയിലെയും സൈന്യങ്ങളുണ്ട്", 48: 4; 7) പക്ഷേ, ഈ സൈന്യങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്? എങ്ങിനെയുള്ളവരാണ്? അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എങ്ങിനെയൊക്കെയായിരിക്കും? ഇതൊക്കെ അല്ലാഹുവിനെ അറിയുകയുള്ളൂ. ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هُمْ يَدْعُونَ﴾ (നിന്റെ ദൂതിന്റെ സൈന്യങ്ങളെ അവനല്ലാതെ അറിയുകയില്ല. 74: 31)

13. അതു, അവർ [അവിശ്വാസികൾ] അല്ലാഹുവിനോടും, അവന്റെ ദൂതരിനോടും (മത്സരിച്ചു) ചേരി പിരിഞ്ഞതുകൊണ്ടത്രെ (സംഭവിച്ചതു).

۱۳- ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَاقُّوا اللّٰهَ وَرُسُلَهُۥٓ

അല്ലാഹുവിനോടും, അവന്റെ റസൂലിനോടും ആരെ കീഴും (മത്സരിച്ചു) ചേരിപിരിയുന്നപക്ഷം, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു കഠിനമായി ശിക്ഷാ നടപടിയെടുക്കുന്നവനാകുന്നു.

وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ○

14. (ഹേ, അവിശ്വാസികളേ) അതാണു (കാര്യം). ആകയാൽ, അതു നിങ്ങൾ ആസ്വദിച്ചു കൊള്ളൂവിൻ!

۱۴- ذَالِكُمْ قَدْ وَفَّوهُ

(കൂടാതെ) അവിശ്വാസികൾക്കു നരകശിക്ഷയുണ്ടെന്നും
(നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക)

وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ۝

13 കി അതു നാ അവരെന്നെത്തുകൊണ്ടാണു അദ്ദേഹം അവർ ചേരിപിരിഞ്ഞു (മൽസരിച്ചു-കുക്ഷിപിളർന്നു)എന്നുള്ളതു ഓ അല്ലാഹുവിനോടു അദ്ദേഹം അവന്റെ റസൂലിനോടു. ومن بعد ان ആരെങ്കിലും (വല്ലവനും) കുക്ഷിപിരിയുന്ന (മൽസരിക്കുന്ന) പക്ഷം ഓ അല്ലാഹുവിനോടു അദ്ദേഹം അവന്റെ റസൂലിനോടു. واما എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ചില കഠിനമായവനാണു പക്ഷം ശിക്ഷാനടപടി. 14. കി അതാണു, അതത്രെ (കാര്യം) واما അതിനാൽ അതു ആസ്വദിക്കുവീൻ واما അവിശ്വാസികൾക്കുണ്ടെന്നും واما നരകശിക്ഷ.

സാരം: ജീതിയും പരാജയവും നൽകി അവിശ്വാസികളെ നിസ്സഹായരാക്കുവാനും, മനസ്സമാധാനവും വിജയവും നൽകി സത്യവിശ്വാസികളെ സഹായിക്കുവാനും കാരണം, അവിശ്വാസികൾ അല്പാഹുവിനോടും ദസ്യുലിനോടും മൽസരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതാണ്. അവനോടും, അവന്റെ ദസ്യുലിനോടും മൽസരിക്കുന്നവരെ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും; ഇഹത്തിലുള്ള ശിക്ഷ അഞ്ചിനെയൊക്കെയുണ്ടെന്നതിൽ, പരത്തിലെ ശിക്ഷ നരകമായിരിക്കും.

15. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, അവിശ്വസിച്ചവർ (പടയൊരുക്കം ചെയ്ത്) തിരക്കി വരുന്നതായി നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയാൽ, നിങ്ങൾ അവർക്കു പിൻപുറം തിരിക്കരുത് [അവരിൽനിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞു പോകരുത്].

١٥- يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا
إِذَا الْغَيَّتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا زُحْفًا
فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ ۝

15. **വിശ്വസിച്ചവരെ** **الذين آمنوا** നിങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ **അവിശ്വസിച്ചവരെ** **الذين كفروا** തിരിക്കരുത് **م** അവരോടു, അവർക്കു **لا تكلّمهم** പിൻപുറങ്ങാം.

16. (അങ്ങിനെ സംഭവിക്കുന്ന) ആ ദിവസം ആരെങ്കിലും അവർക്കു തന്റെ പിൻപുറം തിരിക്കുന്ന [പിൻതിരിഞ്ഞു പോകുന്ന] പക്ഷം, വല്ല യുദ്ധ (തന്ത്ര) അതിലേക്കും തിരിഞ്ഞുപോകുന്നവനായിക്കൊണ്ടോ, (സ്വകക്ഷിയിലെ) വല്ല കൂട്ടത്തിലേക്കും ചെന്നു ചേരുന്നവനായിക്കൊണ്ടോ അല്ലാതെ- തീർച്ചയായും, അവൻ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള കോപം (നേടി)കൊണ്ടു മടങ്ങുന്നതാണ്. അവന്റെ സങ്കേതമാകട്ടെ, 'ജഹന്നമും' [നരകവും] ആകുന്നു.

(ആ) തിരിച്ചെത്തുന്ന സാമാനം വളരെ ചീത്ത!

١٦- وَمَنْ يُؤَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ
إِلَّا مُتَحَرِّقًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّرًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ
فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ
وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ

وَيَسَّسَ الصَّيِّرُ

16. ു വല്ലവരും, ആർ അവരോടു (അവർക്കു) തിരിക്കുന്ന (പക്ഷം) അന്നത്തെ ദിവസം ആ ദിവസം തന്റെ പിൻപുറം തിരിഞ്ഞു (ചാഞ്ഞു) പോകുന്നവനായിട്ടല്ലാതെ പല വല്ല യുദ്ധ(തന്ത്ര)ത്തിലേക്കും അല്ലെങ്കിൽ ചെന്നു ചേരുന്ന (സാമാനം പിടിക്കുന്ന) വനായിട്ടു പല വല്ല(രൂ) കൂട്ടത്തിലേക്കും എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവൻ മടങ്ങി (നേടി) കോപവുമായി (കോപത്തെ) അല്ലാഹുവിൽനിന്നു അവന്റെ സങ്കേത(പ്രാപ്യ-മടക്ക) സാമാനമാകട്ടെ ജഹന്നമാകുന്നു വളരെ ചീത്ത (മോശം) (ആ) തിരിച്ചെത്തുന്ന (മടക്ക) സാമാനം.

മുസ്ലീംകൾക്കെതിരെ അവിശ്വാസികൾ യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി വരുമ്പോൾ, അവരോടു നേരിടുവാൻ ധൈര്യപ്പെടാതെ മഴിഞ്ഞു മാറുന്നതും, യുദ്ധം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യുദ്ധക്കളത്തിൽ നിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞു പോകുന്നതും മുസ്ലീംകളുടെ മേൽ അല്ലാഹു കർശനമായി വിരോധിക്കുന്നു. പക്ഷേ, തന്ത്രപരമായ വല്ല അടവുവെന്ന നിലക്കു യുദ്ധക്കളത്തിൽനിന്നു തൽക്കാലം വിട്ടുപോയി വീണ്ടും രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുക, കൂട്ടംവിട്ടു ഒറ്റപ്പെട്ടതുകൊണ്ടോ കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്നു എതിർപ്പു ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടോ മാറിപ്പോകുക മുതലായ നയോപായങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ല. ഇതൊന്നും കൂടാതെ യുദ്ധത്തിൽ നിന്നു പിന്തിരിഞ്ഞോടുന്നതും അല്ലാഹുവിന്റെ കഠിനമായ കോപത്തിനും ശിക്ഷക്കും കാരണമാണെന്നുകൂടി അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. വിനാശകരങ്ങളായ ഏഴു മഹാപാപങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നായി നബി (സ) തിരുമേനിയും അങ്ങിനെ എണ്ണിയിരിക്കുന്നു. നബി (സ) എണ്ണിയ ഏഴു മഹാപാപങ്ങൾ ഇവയാകുന്നു: 'അല്ലാഹുവിനോടു പങ്കു ചേർക്കുക (ശീർഷ പ്രവർത്തിക്കുക), സിഹർ (ആഭിചാരം) ചെയ്യുക, അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയ ദേഹത്തെ ന്യായമില്ലാതെ കൊലപ്പെടുത്തുക, പലിശ തിന്നുക (ഉപയോഗിക്കുക), അനാഥകളുടെ സ്വത്തു തിന്നുക, യുദ്ധത്തിന്റെ ദിവസം പിൻതിരിഞ്ഞു പോകുക, സത്യവിശ്വാസിനികളും ചാരിത്രശുദ്ധരും (നീചവൃത്തിയെപ്പറ്റി) അശ്രദ്ധരായ സത്രികളെപ്പറ്റി വ്യഭിചാരരോപണം നടത്തുക'. (ബു: മു:)

എല്ലാ അവസരങ്ങളിലും ബാധകമാകുന്ന ഒരു പൊതു നിയമമെന്ന നിലക്കാണ് ഈ നിരോധനം ഇവിടെ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഏകിലും ശത്രുമുസൈന്യം വളരെ അധികമുള്ളപ്പോൾ ഈ നിയമത്തിൽ ഇളവുണ്ടെന്നു തന്റെ 66-ാം വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ വെച്ചു കാണാം.

17. എന്നാൽ, അവരെ [ആ കൊല്ലപ്പെട്ടവരെ] നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല; ഏകിലും, അല്ലാഹുവത്രെ അവരെ കൊലപ്പെടുത്തിയത്. നീ (അവരെ) ഏറിഞ്ഞപ്പോൾ, നീ ഏറിഞ്ഞിട്ടുമില്ല; ഏകിലും, അല്ലാഹുവത്രെ ഏറിഞ്ഞത്

١٧- كَلِمَةً تَقُولُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ كَتَلَهُمْ
وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ
وَلَكِنَّ اللَّهَ رَفَىٰ

എതാഴ്ത്തിയിരുന്ന ഒരു സംബന്ധമായിട്ടുള്ളതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഈ പറഞ്ഞതെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഇവിടെ സംസാരം ബദാ'രിനെക്കുറിച്ചാകുകൊണ്ടു ആ അഭിപ്രായം ശരിയല്ലെന്നു ഇബ്നുക്വഥീർ(റ) മുതലായവർ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ 'നീ എറിഞ്ഞപ്പോൾ നീ എറിഞ്ഞിട്ടില്ല....' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: നബിയേ ഒരു പിടി മണ്ണെടുത്തു എറിഞ്ഞതു തന്റെ കൈകൊണ്ടാണെങ്കിലും അതിനെത്തുടർന്നു അത്രയും വമ്പിച്ചതും അസാധാരണവുമായ ഒരു പ്രതികരണം ശത്രുക്കളിൽ വരുത്തിത്തീർത്തതു അല്ലാഹു മാത്രമാകുന്നു. അപ്പോൾ, എറിഞ്ഞതു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ താനാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അതും അല്ലാഹുവിന്റെ വകയാകുന്നു.

ഒരുപിടി മണ്ണു എറിഞ്ഞതിനെത്തുടർന്നു ആ വമ്പിച്ച ശത്രുക്കളിൽ പരാജയ മനസ്ഥിതിയും, വീര്യക്ഷയവും ബാധിച്ചുവെന്നു വെക്കുന്നതു ദഹിക്കാത്ത ചിലർ ഈ വാക്യത്തിന് 'നീ അമ്പൈതപ്പോൾ നിയല്ല-അല്ലാഹുവാണ്-യഥാർത്ഥത്തിൽ അമ്പൈതതു എന്നു അർത്ഥമാക്കിക്കാണുന്നു. ഇതിനു അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ച കാരണമേതായാലും ശരി, ബദാ'രിൽ നബി (സ) അമ്പൈതുവെന്നോ, അതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഈ പറഞ്ഞതെന്നോ ഉള്ളതിനു തെളിവുകളൊന്നുമില്ല. കാര്യപ്പെട്ട ഓരളും മുമ്പു അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായും കാണുന്നില്ല.

ഇങ്ങിനെയാകെ അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നതു മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലുള്ള പല ലക്ഷ്യങ്ങളും വെച്ചുകൊണ്ടാണ്. മറ്റേതല്ല, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ സിദ്ദിയിക്കുകയുള്ള ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ നൽകി അവരെ പരിശീലിപ്പിക്കുവാനും കൂടിയാണത്. എല്ലാവരുടെയും നിലപാടും ആവശ്യവുമൊക്കെ ശരിക്കും കേട്ടും കണ്ടും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണല്ലോ അല്ലാഹു. അപ്പോൾ, സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വേണ്ടതു അവർക്കു അവൻ ചെയ്തുകൊടുക്കാതിരിക്കുകയില്ല. അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവരുടെ എല്ലാ ഗുണഗുണങ്ങളെയും അവൻ ദുർബ്ബലമാക്കി പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും എന്നൊക്കെയാണു തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളുടെ താൽപര്യം.

19. (അവിശ്വാസികളേ) നിങ്ങൾ തുറവി [തീരുമാനം] തെടുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കു(ഇതാ) തുറവി വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ വിരമിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, അതു നിങ്ങൾക്കു ഉത്തമവുമാകുന്നു. നിങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുന്നുവെങ്കിലോ, നാമും ആവർത്തിക്കുന്നതാണ്.

നിങ്ങളുടെ (ആൾ) കൂട്ടം-അതു അധികമായിരുന്നാലും ശരി-നിങ്ങൾക്കു ഒട്ടും ഉപകരിക്കുകയേ ഇല്ല; അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൂടെയാണെന്നുള്ളതുമാണു(കാര്യം).

١٩- إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ
وَإِنْ تَنْتَهُوا فهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ
وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ
وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا
وَلَوْ كَثُرَتْ
وَإِنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ

19. إِنْ تَسْتَفْتِحُوا നിങ്ങൾ തുറവി (വിജയം-തീരുമാനം) തെടുന്നുവെങ്കിൽ فَتَحَ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുണ്ടു فَتْحٌ തുറവി(തീരുമാനം-വിജയം) وَإِنْ تَنْتَهُوا നിങ്ങൾ വിരമിക്കുന്നുവെങ്കിലോ فَهُوَ എന്നാലതു فَهُوَ ഉത്തമമാണു, ഗുണമായിരിക്കും. وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ നിങ്ങൾക്കു وَلَنْ تُغْنِيَ നിങ്ങൾ മടങ്ങുന്നു (ആവർത്തിക്കുന്നു)വെങ്കിലോ وَلَنْ تُغْنِيَ നാം മടങ്ങും, ആവർത്തിക്കും. وَلَوْ كَثُرَتْ ധന്യമാക്കുക (ഉപകരിക്കുക)യേ ഇല്ലതാനും وَلَوْ كَثُرَتْ നിങ്ങൾക്കു وَلَوْ كَثُرَتْ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടം وَلَوْ كَثُرَتْ യാതൊന്നും (ഒട്ടും) وَلَوْ كَثُرَتْ അതു അധികമായിരുന്നാലും وَلَوْ كَثُرَتْ അല്ലാഹു ആകുന്നുവെന്നുള്ളതും وَلَوْ كَثُرَتْ സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൂടെ.

ഖുറൈശികൾ യൂദ്ധത്തിനൊരുങ്ങി പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ കഅ്ബയുടെ കീഴ് പിടിച്ചുകൊണ്ട്: 'അല്ലാഹുവേ, ഈ രണ്ടു സൈന്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ഉന്നതവും മാന്യവും നേർവഴിക്കുള്ളതും ഏതാണോ അതിനെ സഹായിക്കേണ!' എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചതായും, 'ഞങ്ങളിൽ കൂടുതൽ കൂട്ടം-ബബന'യം മുറിക്കുന്നതും പൂതിയ മത്സം അംഗീകരിക്കുന്നതുമായ കൂട്ടരെ പരാജയപ്പെടുത്തേണ!' എന്നു അബൂജഹ്ൽ പ്രാർത്ഥിച്ചതായും ഒന്നിലധികം രിവായത്തുകളിൽ

വന്നിരിക്കുന്നു. തങ്ങൾക്കും മുസ്‌ലിംകൾക്കുമിടയിൽ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കി ഈ അനിശ്ചിതാവസ്ഥയെ പരിഹാരം നൽകുവാൻ അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നുവെന്നാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ഇതൊക്കെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പരിഹാസരൂപത്തിൽ അല്ലാഹു അവരോടു പറയുകയാണ്:—നിങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു തീരുമാനമുണ്ടാകുകയും, നിങ്ങൾക്കു തുറവിയും സമാധാനവും ലഭിക്കുകയും ചെയ്‌വാൻവേണ്ടി നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. എങ്കിൽ, ഈ ബദൽ യുദ്ധം വഴി അതു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും നിങ്ങളുടെ ധിക്കാരത്തിൽനിന്നും ശത്രുതയിൽ നിന്നും വിരമിക്കുകയാണ് നിങ്ങൾക്കു ഉത്തമം. അതല്ല, വീണ്ടും മുമ്പ് പതിവു തന്നെ ആവർത്തിക്കുവാനാണ് ഭാവമെങ്കിൽ, വീണ്ടും ഇതുപോലെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ നിങ്ങൾ നേരിടേണ്ടിവരും. അല്ലാഹു എല്ലായ്പ്പോഴും സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഭാഗത്തായിരിക്കും. അതിനാൽ, നിങ്ങളുടെ വർദ്ധിച്ച സംഘബലമോ പ്രതാപമോ ഒന്നും നിങ്ങൾക്കു ഉപകരിക്കുകയില്ലെന്നു ഓർത്തുകൊള്ളുവിൻ.

അവിശ്വാസികൾ തുറവിക്കും തീരുമാനത്തിനും വേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടു മദശ്യം 32-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്ന അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയുമാണെന്നു ചില ആളുകൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഇതു ശരിയല്ലെന്നും, രണ്ടിന്റെയും സന്ദർഭവും താൽപര്യവും വെച്ചുതന്നെയാണെന്നും പ്രഥമ ദൃഷ്ട്യംതന്നെ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. മുഹമ്മദു പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ഇതുതന്നെയാണു നിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള യഥാർത്ഥമെങ്കിൽ ഞങ്ങളിൽ നീ കൽപിപ്പെയ്യിപ്പിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ഞങ്ങൾക്കു നൽകുകയോ ചെയ്യുക. എന്നാണു അവുടെ അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെ അതല്ല ഉദ്ദേശ്യമെന്നു സ്‌പഷ്ടമാണല്ലോ.

വിഭാഗം-3

20. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കവിൻ; നിങ്ങൾ (ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ) കേട്ടു (മനസ്സിലാക്കി) കൊണ്ടിരിക്കെ, അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടു തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്യരുത്.

20- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
وَلَا تَوَلَّوْا عُنْدَهُ أَنْتُمْ تَكْفُرُونَ

21. 'ഞങ്ങൾ കേട്ടു' എന്നു പറയുകയും, (യഥാർത്ഥത്തിൽ) തങ്ങൾ കേൾക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്‌തവരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യരുത്.

21- وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

20. ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** അനുസരിക്കവിൻ **أَطِيعُوا** അല്ലാഹുവിനെ **وَاللَّهَ** അവന്റെ റസൂലിനെയും **وَرَسُولَهُ** തിരിഞ്ഞുകളയുകയും ചെയ്യരുത് **وَلَا تَوَلَّوْا** അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടു, അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു **وَلَا تَكُونُوا** നിങ്ങളും ആയിരിക്കെ **وَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا** നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു. 21. **وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ** നിങ്ങളായിരിക്കയും അരുത് **وَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا** പറഞ്ഞവരെപ്പോലെ **وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ** ഞങ്ങൾ കേട്ടു **وَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا** അവരോട്, അവരോട് **وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ** കേൾക്കുന്നില്ല (കേൾക്കാതെ).

അവിശ്വാസികളെയും കപടവിശ്വാസികളെയും പോലെ, കൗതുകാജ്ഞ കേൾക്കുകയും, നാവുകൊണ്ടു കേട്ടുവെന്നു പറയുകയും ചെയ്യുക; അതേ സമയം കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്ന സന്ദേശങ്ങളെ വേണ്ടതുപോലെ ഗ്രഹിക്കുകയോ, അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയോ അവ അനുസരിക്കുകയോ ചെയ്യാതെയും ഇരിക്കുക. ഈ സ്വഭാവം സത്യവിശ്വാസികളായ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടാവരുതു എന്നു സാരം. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:—

22. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഒത്തുകളിൽ വെച്ചു മോശപ്പെട്ടവർ, ബുദ്ധി കൊടുത്തു മനസ്സിലാക്കാത്തവരായ, ഊമകളായ, ബധിരൻമാരാകുന്നു.

22- إِنَّ شَرَّ الدَّوَاءِ عِنْدَ اللَّهِ الضُّلُّمُ
الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

23. അവരിൽ വല്ല നന്മയും (ഉള്ളതായി) അല്ലാഹു അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ, അവൻ അവരെ കേൾപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുകയായിരുന്നു. (എന്നി) അവൻ അവരെ കേൾപ്പിച്ചിരുന്നാൽ തന്നെയും അവർ അവഗണിക്കുന്നവരായും കൊണ്ടു തിരിഞ്ഞുകളയുന്നതാണ്.

۲۳- وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ

22. നിശ്ചയമായും മോശ (മോശപ്പെട്ടവർ) ഇത്തരത്തിൽ, ജീവികളിൽ ഓരോ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ നിന്ന് ബധിരന്മാരാകുന്നു. ഈ ഉത്തരവ് സുഖം കൊടുക്കുന്നതാണ്. 23. അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഓ അല്ലാഹു നിങ്ങൾ അവരിൽ വല്ല നന്മയും, ഒരു ഗുണം. അവൻ അവരെ കേൾപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. അവരെ അവൻ കേൾപ്പിച്ചാലും അവർ തിരിഞ്ഞുകളയുകതന്നെ ചെയ്യും. അവരായും കൊണ്ടു അവഗണിക്കുന്നവർ, തിരിഞ്ഞുപോകുന്നവർ.

തന്നെ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന മുൻനിർദ്ദേശങ്ങളാണ്. ഉപേക്ഷിക്കുകയല്ലെന്ന്, അതിനനുസരിച്ചുള്ള ന്യായങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുകയും സ്വീകരിക്കുകയല്ലെന്ന്. മനസ്സുകൊണ്ടു ഉറപ്പിച്ചു ശരിയ്ക്കു നില്ക്കുന്ന ആളുകൾക്കു സദുപദേശങ്ങളും തെളിവുകളും ഫലം ചെയ്യുകയല്ലെല്ലാം. അവർ കേൾക്കുകയുമില്ല, ഗ്രഹിക്കുകയുമില്ല. പലവിധം കേട്ടാൽ പോലും മനസ്സിലാക്കുകയും പ്രവേശിക്കുകയുമില്ല. സുഖം കൊടുത്ത കാര്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ തയ്യാറല്ലെന്ന് ഹൃദയത്തിലേക്കു എത്തിയ പ്രവേശിക്കുവാനാണ്? അപ്പോൾ, മനുഷ്യന് ജീവിക്കാൻ സാധ്യമാണ്. അത്രയും കൂടി, അവരെക്കൂടെ മോശപ്പെട്ടവരത്രെ. കാരണം, ഇവർക്കു സുഖം കൊടുക്കുകയും ചിന്താശക്തിയും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവർക്കു അതില്ലെല്ലാം.

24. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, അല്ലാഹുവിനും, നസൂലിനും നിങ്ങൾ ഉത്തരം നൽകുവിൻ, നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കുന്ന [നിങ്ങൾക്കു ജീവസ്സുണ്ടാക്കുന്ന] കാര്യത്തിലേക്കു അദ്ദേഹം നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ.

മനുഷ്യന്റെയും, അവന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെയും ഇടയിൽ അല്ലാഹു മറയ്ക്കുകയെന്നു [തടസ്സപ്പെടുത്തുകയെന്നു] നിങ്ങൾ (അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ); അവർക്കു നിങ്ങൾ ഒരു മിടുക്കു കൂട്ടപ്പെടുകയെന്നും (അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ).

۲۴- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَهُ الْغُيُوبِ

24. ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ നിങ്ങൾ ഉത്തരം ചെയ്യുവിൻ ഓ അല്ലാഹുവിനും നസൂലിനും നിങ്ങൾ അദ്ദേഹം നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കു (വിളിച്ചാൽ) നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിലേക്കു അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ ഓ അല്ലാഹു (ആണ്) എന്നു പറയുമറയ്ക്കുന്നതാണ് (എന്നു) മനുഷ്യന്റെ ഇടയിൽ അവന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെയും ഓ അവൻ (ആണ്) എന്നും, കാര്യമാണെന്നും ഓ അവർക്കു നിങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നതാണ് (എന്നും).

സത്യവിശ്വാസികളെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു ഗൗരവപ്പെട്ട ചില കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു അറിയിപ്പിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളായ നിങ്ങൾ പ്രത്യേകം മനസ്സിലാക്കേണ്ടവയാണ് ആ കാര്യങ്ങൾ എന്നത്രെ ആ സംബന്ധന സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. മൂന്നു കാര്യങ്ങളാണ് ഈ വചനത്തിൽ ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്:—

(1) നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കുന്ന-അഥവാ നിങ്ങളെ ജീവസ്സു് ആത്മീയ ചൈതന്യവും നൽകുന്ന-കാര്യത്തിലേക്കു നിങ്ങളെ രസൂൽ ക്ഷണിക്കുമ്പോൾ, ആ കാര്യം അനുഷ്ഠാനത്തിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെയും രസൂലിന്റെയും ക്ഷണം സ്വീകരിക്കണം. അല്ലാഹുവിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരമാണല്ലോ രസൂലിന്റെ അതീരുന്ന. **فَاطِطُ الرُّسُولِ فَمِنْ أَطَاعِ** (രസൂലിനെ ആർ അനുസരിക്കുന്നുവോ അവൻ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചു (4:80) 'ജീവസ്സു നൽകുക' എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു് ദേശ്യം, ഐഹികമായ ജീവിതപുരോഗതിയോ, ഭൗതികമായ അഭിവൃദ്ധിയോ നൽകുക എന്നല്ല, പരലോക നന്മക്കുവേണ്ടിയുള്ള ആത്മീയ പുരോഗതിയും മാനസികാഭിവൃദ്ധിയും നൽകുക എന്നത്രെ. **زَيِّنْ عِزَّ النَّبِ وَاللَّهِ يَزِيدُ الْآخِرَةَ** (നിങ്ങൾ ഐഹിക വിവേചന ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, പരലോകത്തെയും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. (8:67). **وَأَنْ الدَّارَ الْآخِرَةَ عَلَى الْخَيْرِ لَكُمْ وَأَنْ تَطْلُبُوا** (പരലോക വേനം തന്നെയാണു ജീവസ്സുള്ളതു-അവർക്കറിയാമായിരുന്നെങ്കിൽ (29:64) വിശ്വസപരമോ, അനുഷ്ഠാനപരമോ എന്ന വ്യത്യാസമില്ലാതെ മനുഷ്യന്റെ നന്മക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഏതു കാര്യത്തിലേക്കും രസൂൽ (സ) ക്ഷണിച്ചാൽ അതു സ്വീകരിക്കൽ സത്യവിശ്വാസികളുടെ കടമയാണെന്നത്രെ ഈ കൽപനയുടെ താൽപര്യം. ഇതു തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുള്ളവർക്കും, പിന്നീടുള്ളവർക്കും ബാധകമാകുന്നു. തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുള്ളവർക്കു അവിടുത്തെ ക്ഷണങ്ങൾ നേരിൽ തന്നെ കേട്ടു മനസ്സിലാക്കുമായിരുന്നു. പിന്നീടുള്ളവർക്കു ഖുർആനും സുന്നത്തും മുഖേനയാണ് അതറിയുവാൻ കഴിയുന്നതു എന്നു മാത്രം.

(2) മനുഷ്യന്റെയും അവന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെയും ഇടയിൽ അല്ലാഹു മറയിടും-തടസ്സം ഏർപ്പെടുത്തും-എന്നു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. സത്യവിശ്വാസികൾ സദാസമയത്തും വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം ഓർമ്മവെക്കേണ്ടുന്ന ഒരു വിഷയമാണിത്. മനുഷ്യ മനസ്സിനു സ്ഥിരതയില്ല. പാസ്കാർ വിദ്യുദ്യമങ്ങളായ മാനസങ്ങൾ ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾക്കും അത്യുദ്യമങ്ങൾക്കും ചിലപ്പോൾ അതു പെട്ടെന്നാകും. ചിലപ്പോൾ സാവധാനത്തിലായിരിക്കും. കാരണം ചിലപ്പോൾ വ്യക്തമായിരിക്കുമെങ്കിൽ, വേറെ ചിലപ്പോൾ തികച്ചും അജ്ഞാതമായിരിക്കും. അങ്ങിനെ, നല്ലവൻ ചീത്തയാകുന്നു. ചീത്തപ്പെട്ടവൻ നല്ലവനായി മാറുന്നു. മോക്ഷത്തും സർക്കാർഗ്ഗനിഷ്ഠയുള്ളവനുമായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്നവൻ ദുഷ്ടനും മോന്നിയവനായിത്തീർന്നു മാറുന്നു. ചിലപ്പോഴും മരിച്ചും സംഭവിക്കുന്നു. ദീർഘകാലത്തോളം വളരെ വാഗ്ദാനം വീണ്ടും കൂടി അഭിപ്രായത്തിൽ ഉറച്ചു നിന്ന മാരക പെട്ടെന്നൊരിക്കൽ ആ അഭിപ്രായം വലിച്ചെറിഞ്ഞ് അതിനെതിരായ മറ്റൊരു അഭിപ്രായക്കാരനായി മാറുന്നു. മുൻവിധിയോ, സ്വന്തം തീരുമാനമോ കൂടാതെത്തന്നെ ഇതെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നു. ചിലപ്പോഴും ഓളിൽ വന്ന മാരക വെന്തു തന്നെ അറിയുവാൻ കഴിയാതെ വരുന്നു. അതെ-ചുരുക്കത്തിൽ-മനുഷ്യഹൃദയം അല്ലാഹുവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാണുള്ളത്. അതിൽ എന്തു മാനദണ്ഡം വരും, എന്തു വരണം, ഏപ്പോൾ വേണം, ഏങ്ങിനെ വേണം, ഏതൊക്കെ അറിയുന്നവനും, നിശ്ചയിക്കുന്നവനും അവൻ തന്നെ. മനുഷ്യൻ അതിൽ സ്വതന്ത്രനല്ല.

അതുകൊണ്ടു മറ്റൊരു തരൻ സർക്കാർഗ്ഗവും സത്യനിഷ്ഠയും മറ്റൊരു നഷ്ടമാത്രമാണെന്നുവെച്ചു സ്വന്തം വഞ്ചിതനാകുകയും, താൻ വഴിപിഴച്ചുപോകുകയില്ലെന്നു ധരിച്ചുവശാകുകയും ചെയ്തുകൂടാ, പിഴച്ചുപോകാതിരിക്കുവാൻ സദാ സൂക്ഷിക്കുകയും, അതിനായി അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. നേരെമറിച്ചു മറ്റൊരു തരൻ പാപിയും ദുർമ്മാർഗ്ഗിയുമാണെന്നുവെച്ചു തനിക്കു ഏനി രക്ഷയും മോചനവുമില്ലെന്നു കരുതി നിരാശനാകുകയും ചെയ്തുകൂടാ. അവന്റെ സ്ഥിതിഗതികളിൽ ആവുന്നത്ര കാര്യം വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതോടൊപ്പം തനിക്കു സർവ്വമണ്ണു നൽകുവാൻ അവൻ അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വേണം.

അനസ് (റ) പറയുകയാണു: നബി (സ) ധാരാളമായി ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു: 'ഹൃദയങ്ങളെ മാനദണ്ഡം വരുത്തുന്നവനെ! ഏന്റെ ഹൃദയത്തെ നിന്റെ കരുണയിൽ നി ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തണമേ!' അങ്ങനെ, തങ്ങളെ പഠിപ്പിച്ചു: (*) അല്ലാഹുവിന്റെ രസൂലേ, ഞങ്ങൾ അങ്ങനെയല്ല, അങ്ങനെയല്ല വന്നതിലും വിശ്വസിക്കുന്നു. ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചും അങ്ങനെയല്ല (ഹൃദയമന്ദരം സംഭവിക്കുന്നതിനെ) യെപ്പെടുത്താണോ? തിരുമേനി പറഞ്ഞു കൂടുന്നു. അങ്ങനെയല്ല അല്ലാഹുവിന്റെ രണ്ടുവിശ്വകരങ്ങളിലാണ്. അവൻ അവയെ തിരിച്ചുക്കൊണ്ടു. (അ:തി) അതെ, ഹൃദയങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ രണ്ടുവിശ്വകരങ്ങളിലാണ്. മറ്റു രീതികളിൽ 'അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതു അർത്ഥത്തിലുള്ള വേറെയും ഒന്നിലധികം ഹദീസുകൾ കണ്ടാം. മറ്റു രീതികളിൽ 'അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതു വൻ അതിനെ തെറ്റിക്കുകയും, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അവൻ അതിനെ ചെറുപ്പിനു നിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.' എന്നു കൂടി നബി (സ) പറഞ്ഞിരുന്നതാണു. (അ), അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അംറ (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) പറഞ്ഞിരുന്നതാണു: (**) 'ഹൃദയങ്ങളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവനായ അല്ലാഹുവേ! രസൂൽ (സ) ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി ഉദ്യമിക്കണം: (**) 'ഹൃദയങ്ങളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവനായ അല്ലാഹുവേ!

(*) يا مقلب القلوب ثبت قلبي على دينك

(**) اللهم صرف القلوب صرف قلوبنا الى طاعتك

ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നിന്റെ വഴിപ്പാടിലേക്കു നീ തിരിച്ചു വിടണമേ! (അ; മൂ; ന.) നബി (സ) സത്യം ചെയ്തു പറയുമ്പോൾ لا مقلب القلوب (ഇല്ല-ഹൃദയങ്ങളെ തിരിച്ചു മറിക്കുന്നവൻ തന്നെയാണെന്ന്!) എന്നിങ്ങനെ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നതായി ബുഖാരി (റ) യും മറുപ്തം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

സൂ: ആലു ഇംറാൻ 8-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പഠിപ്പിച്ചു തന്ന പ്രാർത്ഥന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അതായതു, لا يرد الله الفرج على القوم الا بما كانوا يعملون (ഞങ്ങളുടെ രബ്ബ! ഞങ്ങളെ നീ സന്തോഷംഗത്തിലാക്കിത്തന്നശേഷം ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നീ തെറ്റിക്കരുതേ! നിന്റെ പക്കൽനിന്നും നീ ഞങ്ങൾക്കു കാര്യം പ്രദാനം ചെയ്യേണമേ! നിശ്ചയമായും നീയത്രെ വളരെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവൻ)

(3) നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നതാണെന്നും നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. അതായതു, എല്ലായ്പ്പോഴും നിങ്ങൾക്കു ഈ ബോധം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു താൽപര്യം. അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുകയും, അവന്റെ മുമ്പിൽ എല്ലാ ചെയ്തികൾക്കും ഉത്തരം പറയേണ്ടി വരുമെന്നുള്ള ബോധം ആർക്കുണ്ടോ അവരുടെ വിപരവദിക്കാത്തതും വിശ്വാസപാരങ്ങളുമെല്ലാം നന്നായിരിക്കണമെന്നു അവർക്കു തീർച്ചയായും നിഷ്കർഷയുണ്ടായിരിക്കും. ആ ബോധമുള്ളവർ അല്ലാഹുവിന്റെയും രസൂലിന്റെയും നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കാതെയും ഇരിക്കുകയില്ല. ബാഹ്യത്തിൽ മറ്റൊരു ജീവിതപര്യവേഷണത്തെ പരിശുദ്ധമായി കാണപ്പെട്ടാലും പ്രസ്തുത ബോധമില്ലാത്ത പക്ഷം, അവന്റെ അന്തരംഗം നന്നായിരിക്കുകയും, അവന്റെ സ്വഭാവം നീയ്കളങ്കമായിരിക്കുകയും ചെയ്കയില്ലതന്നെ. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കട്ടെ, അമീൻ.

25. നിങ്ങളിൽനിന്നു അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരെ മാത്രമായി ബാധിക്കാത്ത ഒരു (തരം) പരീക്ഷണത്തെ (അഥവാ കൃഷ്ണത്തെ) നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യവിൻ.

അല്ലാഹു ശിക്ഷാ നടപടി കഠിനമായുള്ളവനാണെന്നു അറിയുകയും ചെയ്യവിൻ.

25- وَأَتَّقُوا فِتْنَةً
الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

25. നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുക(കാത്തുകൊള്ളുക)യും ചെയ്വിൻ 25 ഒരു പരീക്ഷണം. കൃഷ്ണം ബാധിക്കാത്ത, അതു ബാധിക്കുകയില്ലതന്നെ 25 അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരെ 25 നിങ്ങളിൽനിന്നു 25 പ്രത്യേകമായി, മാത്രം 25 അറിയുകയും ചെയ്യുക 25 അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നു 25 കഠിനമായവനാകുന്നു (ഏകദേശം) 25 ശിക്ഷാ നടപടി.

ഒരു വ്യക്തിയുടെയോ, വിഭാഗത്തിന്റെയോ വാക്കിലോ പ്രവൃത്തിയിലോ വന്നുപോകുന്ന പാപവിപര്യന്തം നിമിത്തം ഒരു കൂട്ടംപോലോ, സമൂഹമോ, ഒരു രാഷ്ട്രം തന്നെയോ ആപത്തിലും കൃഷ്ണത്തിലും അകപ്പെട്ടേക്കാം. അതുപോലെത്തന്നെ, ഒരു ജനതയിലെ പ്രധാനികൾ തോന്നിയവാസത്തിലും മുർജ്ജാൻഗ്ഗത്തിലും മുഴുകുമ്പോൾ ആ ജനത അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ചില പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു വിധേയരാകുന്നു. ഈ അവസരത്തിൽ ആ സമൂഹത്തിലെ നിരപരാധികളായ ആളുകളെ ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ട് അപരാധികൾ മാത്രം ആ ശിക്ഷണ പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു വിധേയരായിരിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് അത്തരം പൊതുവായ ഭവിഷ്യത്തുകൾക്കു കാരണമാകത്തക്ക അക്രമങ്ങളെ എല്ലാവരും സൂക്ഷിക്കണമെന്നും, അത്തരം അക്രമകാരികളെ കഴിവുതന്നെ തടയുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, ഇല്ലാത്ത പക്ഷം, ആപത്തു വരുമ്പോൾ അതു കൂട്ടത്തോടെ ബാധിച്ചേക്കാമെന്നും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയത്തിലേക്കു വെളിച്ചം നൽകുന്ന പല ഹദീസുകളുണ്ട്. ചുരുക്കം ചിലതു മാത്രം ഇവിടെ മെർമ്മിക്കാം.

(1) രസൂൽ (സ) അരുളിച്ചെയ്തതായി ഹുദൈഫത്തുബ്നുൽ യമൻ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: എന്റെ ആത്മാവു യാതൊരുവന്റെ കയ്യിലാണോ അവൻതന്നെ സത്യം! നിങ്ങൾ സമാചാരംകൊണ്ടു കൽപിക്കുകയും ദുരമാചാരംകൊണ്ടു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യണം. അല്ലാത്തപക്ഷം, അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള വല്ല ശിക്ഷയും നിങ്ങളിൽ നിയോഗിക്കുന്നതാണ്. പിന്നെ, നിങ്ങൾ അവനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു അവൻ ഉത്തരം നൽകുന്നതല്ല. (അ) ഇതുപോലെയുള്ള ഹദീസുകൾ വേറെയും കാണാവുന്നതാണ്. (2) സുബ്ഹാനുബ്നു

ബഹിർ (റ) ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞുകേട്ടതായി ആമിർ (റ) ഉദ്യോഗിച്ച ചില വാക്യങ്ങളുടെ സാരം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമാതിർത്തികൾ പാലിക്കുന്നവരുടെയും, പാലിക്കാത്തവരുടെയും, അവയിൽ മിനുക്കനയം സ്വീകരിക്കുന്നവരുടെയും ഉപമ, ഒരു കപ്പലിലെ യന്ത്രക്കാര്യങ്ങൾ പോലെയാകുന്നു. സൗകര്യങ്ങൾ കുറവായ അതിലെ അടിത്തട്ടാണു ചിലർക്കു ലഭിച്ചത്. ചിലർക്കു മുകളിലെ തട്ടും. അങ്ങനെ, താഴെ തട്ടിലുള്ളവർ വെള്ളമെടുക്കുവാൻ മുകളിലുള്ളവരുടെ ഇടയിലൂടെ വന്നുപോകുന്നതു അവർക്കു സൈപാരക്കടരായി. അപ്പോൾ ഇവർ പറഞ്ഞു: നാം നമ്മുടെ ഓഹരിയിൽ (അടിത്തട്ടിൽ) ഒരു മെട്ടയുണ്ടാക്കി അതിലൂടെ വെള്ളമെടുക്കുക. അങ്ങനെ നമുക്കു മുകളിലുള്ളവരെ ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കാം. ഈ അവസരത്തിൽ അവരെ അവരുടെ പാട്ടിനു വിട്ടാൽ കപ്പലിലുള്ളവരെല്ലാംതന്നെ നശിക്കും. അവരുടെ കൈക്കു പിടിച്ചാൽ എല്ലാവരും രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യും. (അബൂ: തി)

(3) പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു നംബി വചനത്തിന്റെ സാരമാണിതു: 'ജനങ്ങൾ അനുസരണമേക്കൂ പ്രവർത്തിച്ചു (പാപം ചെയ്തു) കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അവരെക്കൊല്ല പ്രതാപവും ബലവുമുള്ള ആളുകൾ അവരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവരെ അതിൽനിന്നു മാറ്റിക്കളയാത്തപക്ഷം, അല്ലാഹു അവരിൽ പൊതുവായ വല്ല ശിക്ഷയും ഇറക്കാതിരിക്കുകയില്ല. (അ:അ:ഇ) (4) നബി(സ)യുടെ പത്നി ഉമ്മുസൽമ: (റ) പറയുന്നു 'നബി (സ) ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു: ഏതെങ്കിലും സമുദായത്തിന്റെ അനുസരണമേക്കൂ പ്രത്യക്ഷ (പ്രസംഗ) മായിത്തീർന്നാൽ അല്ലാഹു അവന്റെ പക്ഷംനിന്നുള്ള വല്ല ശിക്ഷയും അവരിൽ പൊതുവായി അയക്കും'. അപ്പോൾ, ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ ദസ്യുലേ, അവരിൽ സമ്ജനങ്ങളായ ആളുകളുണ്ടായിരിക്കുകയില്ലേ? ' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: ഇല്ലാതെ! 'ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'അവർ എന്തു ചെയ്യപ്പെടും?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ജനങ്ങൾക്കു ബാധിക്കുന്നതു അവർക്കു ബാധിക്കും. പിന്നീടു, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പാപമോചനത്തിലേക്കും, പ്രീതിയിലേക്കും ചെന്നുചേരുന്നതാണ്. (അ) ഈ ആശയത്തിലുള്ള ഹദീസുകളും വേറെ പലതും കാണാം.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'ഒരു ജനതയിൽ വഞ്ചന പ്രത്യക്ഷമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ജീതി ഏർപ്പെടുത്താതിരിക്കയില്ല. ഒരു ജനതയിൽ വ്യഭിചാരം പ്രചാരപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ, അവരിൽ മരണം അധികരിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഒരു ജനത അളത്തവും തൂക്കവും കുറയ്ക്കുന്നതായാൽ അവർക്കു ഉപജീവനത്തിനു ഭംഗം നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കയില്ല. ഒരു ജനത അന്യായമായി വിധി നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ അവരിൽ രക്തം (ചിത്തൽ) പ്രചരിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഒരു ജനത കരാറു ലംഘനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നാൽ അവരിൽ ശത്രുവെ നിയോഗിക്കപ്പെടാതിരിക്കയില്ല. ' (മാലിക) ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (റ)ന്റെ ഈ പ്രസ്താവന അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ പൂർണ്ണത കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ദീർഘദൃഷ്ടിയും സർവ്വദൃഷ്ടിയുമുള്ള ഏവർക്കും കാണാവുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമത്രെ. وَالْمُتَّعِينَ

26. നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ ബലഹീനരായി ഗണിക്കപ്പെട്ടതുപക്ഷം ആളുകളായിരുന്ന സന്ദർഭം നിങ്ങൾ ഓർക്കുകയും ചെയ്യുക. മനുഷ്യർ നിങ്ങളെ റാഞ്ചിക്കൊണ്ടുപോകുമെന്നു നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു; എന്നിട്ട് അവൻ നിങ്ങൾക്കു ആശ്രയം നൽകുകയും, തന്റെ സഹായംകൊണ്ടു നിങ്ങളെ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു; നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളിൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു അവൻ ഉപജീവനം നൽകുകയും ചെയ്തു; നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി.

٢٦- وَإِذْ ذُكِّرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ خَافُونَ أَنْ يَخْطَفَكُمُ النَّاسُ قُلُوبُكُمْ وَآيَاتُكُمْ بِضُرِّهِمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

26. നിങ്ങൾ ഓർക്കുകയും ചെയ്യുക إِذْ നിങ്ങൾ ആയിരുന്ന സന്ദർഭം قَلِيلٌ അൽപം (കുറച്ചൊക്കൾ) مُسْتَضْعَفُونَ ബലഹീനരായി (ദുർബ്ബലരായി) ഗണിക്കപ്പെട്ടവർ فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ خَافُونَ നിങ്ങളെ റാഞ്ചിക്കൊണ്ടുപോകുമെന്നു, പിടിച്ചെടുക്കുവാൻ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടു أَنْ يَخْطَفَكُمُ النَّاسُ നിങ്ങളെ റാഞ്ചിക്കൊണ്ടു നിങ്ങളെ ആശ്രയം (അഭയം-സങ്കേതം) നൽകി قُلُوبُكُمْ നൽകി وَآيَاتُكُمْ നിങ്ങളെ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു بِضُرِّهِمْ അവന്റെ സഹായംകൊണ്ടു رَزَقَكُمْ നിങ്ങൾക്കു مِنَ الطَّيِّبَاتِ നല്ല (വിശിഷ്ട) വസ്തുക്കളിൽനിന്നു لَعَلَّكُمْ നിങ്ങൾക്കു تَشْكُرُونَ നന്ദി കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി.

ആദ്യം, മക്കയിൽ ചർച്ചിതരും മുൻപുപ്രായമായ ഒരു ചെറിയ ന്യൂനപക്ഷമായി കുറെ കാലം കഴിഞ്ഞു കൂടിയ ശേഷം, മദീനയിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അയ്യം നൽകുകയും, സ്വതന്ത്രവും സമാധാനപൂർണ്ണവുമായ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ സാധ്യമാക്കുകയും ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തെ മർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. 'സത്യവിശ്വാസികളേ' എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടു വീണ്ടും അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു:

27. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയും, റസൂലിനെയും വഞ്ചിക്കരുത്; നിങ്ങളുടെ 'അമാനത്തു' [നിങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചെൽപിക്കപ്പെട്ട കാര്യം] കളെ വഞ്ചിക്കുകയും (അരുത്); നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കെ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ
وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَكُمْ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ○

28. നിങ്ങൾ അറിയുകയും ചെയ്യുവിൻ: നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുകളും, നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളും ഒരു പരീക്ഷണം തന്നെയാണെന്ന്; അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ വമ്പിച്ചതായ പ്രതിഫലമുണ്ടെന്നും.

وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ كُفَرَاءُ
وَأُولَئِكَ مَفْتَنَةٌ
وَإِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۞

27. ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ നിങ്ങൾ വഞ്ചി(ചതി)ക്കരുത് ഓ അല്ലാഹുവിനെ പ്ര-റസൂലിനെയും വഞ്ചിക്കുകയും (അരുത്) നിങ്ങളുടെ അമാനത്തുകളെ, വിശ്വസ്തതകളെ നിങ്ങൾ (ആയിരിക്കെ) നിങ്ങൾ അറിയ(മായിരിക്കെ), അറിഞ്ഞും കൊണ്ടു 28. അറിയുകയും ചെയ്യുവിൻ നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുകളാണെന്നു നിങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളും, മക്കളും ഒരു പരീക്ഷണം (മാത്രം തന്നെ) അല്ലാഹുവാണെന്നും ചെ അറിയുകയും അടുക്കലുണ്ടു (എന്നും) പ്രതിഫലം, കൂലി വമ്പിച്ച, മഹത്തായ

അബൂലുബാബത്തുൽ അൻസാരി (റ)യുടെ ഒരു സംഭവത്തെത്തുടർന്നാണ് ഈ വചനം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. സൂഫി (റ)യും വേറെ ചിലരും പ്രസ്താവിച്ചതായി ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. സംഭവം ഇപ്രകാരമാണ്: ബനുഖുരൈദ് യുദ്ധത്തിൽ യഹൂദികൾ ഉപരോധം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥ തീരുമാനത്തിനു കീഴടങ്ങുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു അവരുമായി സംഭാഷണം നടത്തുവാൻ അബൂലുബാബ: (റ)യെ തിരുമേനി അവരുടെ അടുക്കലേക്കയച്ചു. അദ്ദേഹം ബനുഖുരൈദുമായി സഖ്യബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്ന ആളായിരുന്നു. തങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യണമെന്നു അവർ അദ്ദേഹത്തോടു ആലോചിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം വ്യക്തമായി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും കൈകൊണ്ടു കഴുത്തിലേക്കു ആംഗ്യം കാണിച്ചുകൊണ്ടു കൊലയായിരിക്കും അതിന്റെ പര്യവസാനമെന്നു സൂചന നൽകി. അനന്തരം, അല്ലാഹുവിനെയും റസൂലിനെയും വഞ്ചിക്കുകയാണു താൻ ചെയ്തതെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു ബോധം വന്നു, താൻ മരണപ്പെടുകയോ, തന്റെ പശ്ചാത്താപം അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരെ താൻ ഒന്നും കഴിക്കുകയില്ലെന്നു ശപഥം ചെയ്തുകൊണ്ടു പള്ളിയിൽ പോയി ഒരു രൂണിൻമേൽ തന്നെ സ്വയം കെട്ടി ബന്ധിച്ചു. ബെതുദീവസം അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞു. അന്നപാനങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചതു നിമിത്തം പരവശനായി ബോധം കെട്ടുവീഴുകയായി. പിന്നീടു അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിച്ചു. നബി(സ) ആ വിവരം അറിയിച്ചപ്പോൾ, ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ അനുയോജിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ അഴിച്ചുവിടുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം വിസമ്മതിച്ചു. റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയല്ലാതെ മറ്റാരും തന്നെ അഴിച്ചുവിടേണ്ടതില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. അവസാനം തിരുമേനി തന്നെ അഴിച്ചുവിട്ടു. ഇതാണ് സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം. വേറെ ചില സംഭവങ്ങളും ഈ വചനങ്ങളുടെ അവതരണ ഫലത്തുമായി ഉദ്യമിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. അവതരണഫലത്തു ഏതായിരുന്നാലും ശരി, ഈ വചനങ്ങളിലെ കൽപന ഏല്പാവർക്കും ബോധകമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമോ, അല്ല പ്രായ വ്യത്യാസമോ ഇല്ല.

അല്ലാഹുവിന്റെയും, റസൂലിന്റെയും കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങളെ ലംഘിക്കുന്ന ഏല്പാ പ്രവൃത്തികളും അവരെ വഞ്ചിക്കലാണെന്നു പറയാമെങ്കിലും, അതു രഹസ്യമായോ, ഉപായരൂപത്തിലോ ആകുമ്പോഴാണ് ശരിക്കും വഞ്ചന

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, മഹത്തായ അനുഗ്രഹം (അഥവാ ഒരു ദാര്യം) ഉള്ളവനാകുന്നു.

وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

29. അവിശ്വസിച്ചവരെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം ഓ അല്ലാഹുവിനെ പ്രതി അവൻ ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തി)ത്തരും. നിങ്ങൾക്കു വിവേചനം തുടർച്ച (മറച്ചു) വെക്കുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങൾക്കു, നിങ്ങളിൽനിന്നു നിങ്ങളുടെ തീർത്ഥാടകരെ നിങ്ങൾക്കു പൊതുത്തു തരുകയും ചെയ്യും. ഓ അല്ലാഹുവാകട്ടെ അനുഗ്രഹം (ഓദാര്യം-ദയവു) ഉള്ളവനാണു മഹത്തായ, വമ്പിച്ച

സാരം: അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിധികൾക്കു പാലിച്ചുകൊണ്ടു അവനെ സൂക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം, സ്വാസ്ഥ്യങ്ങൾ ഇന്നതാണെന്നും, നല്ലതും തീയതും ഏതൊക്കെയാണെന്നും തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമേതെന്നും വെളിച്ചവും നൽകി നിങ്ങളെ അവൻ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതാണ്. പിന്നെ, നേർമാർഗ്ഗം കാണാത്തതും, ക്ഷാമാർഗ്ഗം തിരിച്ചറിയത്തെയോ നിങ്ങൾ നട്ടു തിരിയേണ്ടി വരികയില്ല. നിങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്നു പോകുന്ന തൊഴുക്കാരെ അവൻ വിട്ടു പൊതുത്തു തരുകയും ചെയ്യും.

30. (നബിയേ) അവിശ്വസിച്ചവർ നിന്നെപ്പറ്റി (ഗൂഢം) തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചിരുന്ന (ഗൂഢലോചന നടത്തിയിരുന്ന) സന്ദർഭം (ഓർക്കുക) അവർ നിന്നെ (പിടിച്ചു) ബന്ധിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ കൊലപ്പെടുത്തുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നാട്ടിൽ നിന്നു പുറത്താക്കുകയോ ചെയ്യാൻവേണ്ടി

وَاذْيَنْكُرْكَ الْاِذِينَ كَفَرُوا
لِيُتْنُوكَ اَوْ يَقْتُلُوكَ
اَوْ يُخْرِجُوكَ

അവർ (ഗൂഢം) തന്ത്രം നടത്തുന്നു; അല്ലാഹുവു (ഗൂഢം) തന്ത്രം നടത്തുന്നു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, (ഗൂഢം) തന്ത്രം നടത്തുന്നവരിൽവെച്ചു ഉത്തമനാകുന്നു.

وَيَنْكُرُونَ وَيَنْكُرُ اللَّهُ
وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ

30. (ഗൂഢം) തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചിരുന്ന സന്ദർഭം നിന്നെപ്പറ്റി, നിന്നെക്കൊണ്ടു അവിശ്വസിച്ചവർ അവർ നിന്നെ ബന്ധിക്കുവാൻ വേണ്ടി അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ കൊല്ലു (വധിക്കു)വാൻ അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ പുറത്താക്കുവാൻ അവർ (ഗൂഢം) തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നു അല്ലാഹുവു തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നു ഓ അല്ലാഹുവാകട്ടെ തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നവരിൽ ഉത്തമനാണ്

നബി (സ) തിരുമേനിക്കു അല്ലാഹു നൽകിയ മഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹം അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയാണ്. ഖുറൈശികളുടെ ഒരു ഗൂഢലോചനയെത്തുടർന്നാണു നബി (സ)യുടെ മരണം ഹിജ്രയുണ്ടായത്. ആ സംഭവമാണു ഈ വചനത്തിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പല നിവാരണങ്ങളിലൂടെയും വന്നിട്ടുള്ള ആ സംഭവത്തിന്റെ രൂപം പുസ്തകത്തിൽ ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

തിരുമേനിയുടെ പിതൃവ്യൻ അബൂത്വാലിബ് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിലും ഖുറൈശികളിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനമാനവും, തന്റെ സഹോദര പുത്രനും പോരായ്മകനുമായിരുന്ന നബി (സ)യോടു

31. അവർക്കു [അവിശ്വാസികൾക്കു] നമ്മുടെ ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കൾ ഓതിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നതായാൽ അവർ പറയും: 'ഞങ്ങൾ കേട്ടു കഴിഞ്ഞു; ഞങ്ങൾ (വേണമെന്നു) ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ ഇതുപോലെ ഞങ്ങളും പറയുക തന്നെ ചെയ്യും. ഇതു പൂർവ്വികന്മാരുടെ പുരാണ കഥകളല്ലാതെ (മറൊന്നും) അല്ല'

31- وَإِذْ أَنْتَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا ۖ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝

31. 31:13-14 ഓതിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്നതായാൽ 31:15 അവരുടെ മേൽ, അവർക്കു 31:16 നമ്മുടെ ആയത്തുകൾ 31:17 അവർ പറയും, പറയുകയായി 31:18 ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടു, കേട്ടുകഴിഞ്ഞു 31:19 ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ 31:20 ഞങ്ങൾ പറയുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു 31:21 ഇതുപോലെ 31:22 ഇതല്ല 31:23 പുരാണകഥകൾ (ഐതിഹ്യങ്ങൾ) അല്ലാതെ 31:24 പൂർവ്വികന്മാരുടെ

നിഷേധത്തിൽ നിന്നും മർക്കടുഷ്ഠിയിൽ നിന്നും ബഹിർഗമിക്കുന്ന പരിഹാസവും ധിക്കാരവുമെന്നതിൽ കവിഞ്ഞു അവരുടെ ഈ വാക്കുകൾക്കു ഒർത്ഥവുമില്ല. അവരുടെ ഹൃദയം എത്രമേൽ കടുത്തു ദുഷിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു നോക്കുക:

32. അവർ പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക): 'അല്ലാഹുവേ, ഇതു തന്നെയാണു നിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥ (സത്യ)മെങ്കിൽ, ഞങ്ങളുടെ മേൽ നീ ഒരു കല്ലു (മഴ) വർഷിപ്പിച്ചേക്കേ! അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു വല്ല വേദനയേറിയ ശിക്ഷയും കൊണ്ടു വരുക!'

32- وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حَجَارَةً ۖ مِنَ السَّمَاءِ ۖ أَوْ ائْتِنَا بِعَذَابٍ آلِيٍّ ۝

32. 32:13 അവർ പറഞ്ഞ സന്ദർഭവും 32:14 അല്ലാഹുവേ 32:15 ഇതാണെങ്കിൽ ഇതുതന്നെ യഥാർത്ഥം (എങ്കിൽ) 32:16 നിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള 32:17 എന്നാൽ (മഴ) വർഷിപ്പിക്കുക 32:18 ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങൾക്കു 32:19 ഒരു കല്ലു (മഴ) 32:20 ആകാശത്തു നിന്നു 32:21 അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കുവര, തരുക 32:22 വല്ല ശിക്ഷയും കൊണ്ടു, ശിക്ഷയെ 32:23 വേദനയേറിയ

മുഹമ്മദ് പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ഇതൊക്കെത്തന്നെയാണു നിന്റെ വക സത്യയഥാർത്ഥ്യമെങ്കിൽ, അതിലൊന്നും വിശ്വസിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാരില്ല. കൽമഴ വർഷിപ്പിച്ചോ, മറ്റു വല്ല കഠിന ശിക്ഷയും നൽകിയോ ഞങ്ങളെ ശിക്ഷിച്ചാലും മതി, ഞങ്ങൾ അതിനു വഴങ്ങുവാൻ പോകുന്നില്ല. എന്നാണല്ലോ ആ മുശ്ഠിക്കുകൾ പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം. ധിക്കാരത്തിന്റെ കാഠിന്യവും അഥവാ സമയം വിഡ്ഢിത്തത്തിന്റെ പരാമ്യവും നോക്കുക! മുർവാശിയും ധിക്കാരബുദ്ഢിയും ഇണങ്ങിച്ചേർന്നാൽ മനുഷ്യൻ എന്തു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ മടിക്കയില്ല. 'അവർ പറഞ്ഞു' എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം എല്ലാ മുശ്ഠിക്കുകളും അവിനെ പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്നല്ല. നേതാക്കളും അതിദുഷ്ടകാരുമായ ചിലർ പറയുകയും, മറ്റുള്ളവർ അതേതു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെന്നത്ര ഉദ്ദേശ്യം.

മുശ്ഠിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ അല്ലാഹുവിനെ പാടെ നിഷേധിക്കുന്നവരല്ല. അവനോടു മറ്റു ദൈവങ്ങളെ പങ്കുചേർക്കുകയും, ആ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള പല ദുർന്നടപ്പുകളെയും മതപാരമ്പര്യങ്ങളെയും മാനവർ ചെയ്യുന്നത്. അതിനെപ്പറ്റി ആക്രോശിക്കുന്നതാണു നബി (സ) യുടെയും പ്രവാചകന്റെയും മനയോളം അവരുടെ നിഷേധത്തിനും ശത്രുതയ്ക്കും കാരണം. എന്നാൽ, നിരീശ്വരനിർമ്മത വാദികളായ ചിലരിൽ നിന്നും ഇത്തരം ധിക്കാര വാക്കുകൾ കേൾക്കപ്പെടാറുണ്ട്. പക്ഷേ, അല്ലാഹു എല്ലാ കാരുത്തിനും ഓരോ അവധിയും നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

34. അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കുവാൻ എന്താണവർക്കു (ന്യായമു)ള്ളത്? അവർ 'മസ്ജിദുൽ ഹറാമി' [പരിപാവനമായ പള്ളിയിൽ] നിന്നു (ആളുകളെ) തടഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നിരിക്കെ! (വാസ്തവത്തിൽ) അവർ അതിന്റെ കൈകാര്യകർത്താക്കളല്ലതാനും. അതിന്റെ കൈകാര്യകർത്താക്കൾ (അല്ലാഹുവിനെ) സൂക്ഷിക്കുന്നവരല്ലാതെ(ആരും) അല്ല.

എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

35. (ആ) വീട്ടിലെ [കുത്ബയുടെ] അടുക്കൽ വെച്ചുള്ള അവരുടെ നമസ്കാരം (അഥവാ പ്രാർത്ഥന) ചുളംവിളിയും, കൈകൊട്ടുമല്ലാതെ (മരൊന്നും) അല്ല, 'ആകയാൽ (ഹേ, അവിശ്വാസികളേ) നിങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു നിമിത്തം, നിങ്ങൾ ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുവിൻ!' [ഇതാണവരോടു പറയുവാനുള്ളത്]

۳۴- وَمَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ وَهُمْ يَصُدُّوْنَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوْا اَوْلِيَاءُۤهُ
اِنْ اَوْلِيَآؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ

وَلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ

۳۵- وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ اِلَّا مُكَاۡءٌ وَتَضْبِيۡةٌ
فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ

34. അല്ലാഹു അവർക്കെന്താണു $\text{مَا لَهُمْ اَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللّٰهُ}$ അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയില്ലെന്നു, ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കുവാൻ $\text{وَمَا كَانُوْا اَوْلِيَاءُۤهُ}$ അല്ലാഹു $\text{اِنْ اَوْلِيَآؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ}$ അവരാകട്ടെ $\text{اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ}$ തടയുന്നു, തടുക്കുന്നു $\text{عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ}$ പള്ളിയിൽനിന്നു $\text{وَمَا كَانُوْا اَوْلِيَاءُۤهُ}$ അല്ലാഹുവെന്നിയായ, പരിപാവനമായ $\text{اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ}$ അവരായിട്ടുമില്ല, അല്ലതാനും. $\text{اِنْ اَوْلِيَآؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ}$ അതിന്റെ കാര്യകർത്താക്കൾ, രക്ഷാധികാരികൾ, ബന്ധുക്കൾ $\text{اِنْ اَوْلِيَآؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ}$ അതിന്റെ കൈകാര്യകർത്താക്കളല്ല $\text{اِنْ اَوْلِيَآؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ}$ സൂക്ഷിക്കുന്ന (സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്ന)വരൊഴികെ $\text{اِنْ اَوْلِيَآؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ}$ എങ്കിലും, പക്ഷേ $\text{اِنْ اَوْلِيَآؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ}$ അവരിലധികവും $\text{اِنْ اَوْلِيَآؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ}$ അറിയുന്നില്ല, അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടാ 35. $\text{اِنْ اَوْلِيَآؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ}$ ആയിട്ടുമില്ല, അല്ലതാനും. $\text{اِنْ اَوْلِيَآؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ}$ അവരുടെ നമസ്കാരം, പ്രാർത്ഥന $\text{اِنْ اَوْلِيَآؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ}$ ആ വീട്ടിനടുക്കൽ $\text{اِنْ اَوْلِيَآؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ}$ ചുളംവിളിയല്ലാതെ $\text{اِنْ اَوْلِيَآؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ}$ കൈകൊട്ടും, കൈമുട്ടും $\text{اِنْ اَوْلِيَآؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ}$ ആകയാൽ ആസ്വദി(അനുഭവി)ക്കുവിൻ $\text{اِنْ اَوْلِيَآؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ}$ ശിക്ഷയെ $\text{اِنْ اَوْلِيَآؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ}$ നിങ്ങളായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു $\text{اِنْ اَوْلِيَآؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ}$ നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കും.

$\text{اِنْ اَوْلِيَآؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ}$ (മസ്ജിദുൽ ഹറാമി) കൊണ്ടുവെച്ചും കുത്ബയോടുകൂടും, $\text{اِنْ اَوْلِيَآؤُهُ اِلَّا الْمُتَّقُوْنَ}$ (ആ വീടു) എന്ന് പറഞ്ഞതും അതിനെക്കുറിച്ചു തന്നെ. ഒന്നാമത്തെതിനെപ്പറ്റി 2:144ന്റെയും, രണ്ടാമത്തെതിനെപ്പറ്റി 3:96ന്റെയും വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചതു ഓർക്കുക.

ഈ വചനങ്ങളുടെ സാരം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: ആ മുശ്ശിദുകളെ ശിക്ഷിക്കാതിരിക്കുവാൻ തക്ക ന്യായമൊന്നും അവരുടെ ഭാഗത്തില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനു യാതൊരു പ്രതിബന്ധവും ഇല്ല. അത്രയുമല്ല, ശിക്ഷിക്കത്തക്ക കാരണങ്ങൾ അവരിലുണ്ടു താനും. അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുവാൻവേണ്ടി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട കുത്ബയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവനെ ആരാധിക്കുവാനും, പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും അവർ സത്യവിശ്വാസികളെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. നാട്ടിൽ വസിക്കുവാൻപോലും അനുവദിക്കാതെ അവരെ അവർ ബഹിഷ്കരിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. കുത്ബയുടെ കൈകാര്യവും മേൽനോട്ടവും നടത്തുവാനുള്ള അവകാശം അവർക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അതിനൊരു ന്യായമുണ്ടായിരുന്നു. അതും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർക്കില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പാലിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്കേ അതിനവകാശമുള്ളൂ. (ഇതു സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ വിവരം അടുത്ത സൂറത്തു 17, 18 വചനങ്ങളിൽ വരുന്നുണ്ട്) പിന്നെ, കുത്ബയുടെ അടുക്കൽവെച്ചു അവർ ചില ആരാധനകളും പ്രാർത്ഥനകളും നടത്തുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു ശരിയാണ്. പക്ഷേ, പ്രാർത്ഥന അല്ലെങ്കിൽ നമസ്കാരം എന്ന പേരിൽ അവരവിടെ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്നതു കേവലം ചുളംവിളി, കൈമുട്ടൽ മുതലായ തോന്നിയവാസങ്ങളല്ലാതെ മരൊന്നുമല്ല. അങ്ങനെ, ഏതു നിലക്കും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ ശിക്ഷക്കു അർഹർ തന്നെ. അതുകൊണ്ടു അവരോടു പറയുവാനുള്ളതു: നിങ്ങളുടെ ഈ അവിശ്വാസം നിമിത്തം നിങ്ങൾ ശിക്ഷക്കു അർഹമാണ്. അതു നിങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു കൊള്ളുവിൻ എന്നത്രെ.

മുശ്റിക്കുകളുടെ ആദായനം നമസ്കാരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചപോലെയായിരുന്നെങ്കിൽ, അവരുടെ ധനം അവർ ചിലവഴിച്ചിരുന്നതിന്റെ സ്ഥിതിയെന്തായിരുന്നുവെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിനെതിരായും, അതിൽനിന്നു ആളുകളെ തടയുവാനുള്ള സംരംഭങ്ങളിലായുമാണു അവർ വിനിയോഗിച്ചുവന്നത്. മേലിലും അതേ നില അവർ തുടരുകയും ചെയ്യും. ഇതു അവർക്കു വേദവും നബിപ്പേരായിത്തന്നെ കലാശിക്കും. സത്യദീനിനെ പരാജയപ്പെടുത്തി ശിർക്കിന്റെ വാഴ്ച നിലനിറുത്തലാണല്ലോ അവരുടെ ലക്ഷ്യം. ആ ലക്ഷ്യം രിക്കാലും സാധിക്കാൻ പോകുന്നില്ല. അവസാനം, സത്യവിശ്വാസികൾ അവരെ ഭയപ്പെടുകയും, അതാടെ അവരും, അവരുടെ മതവും നാമാവശേഷമാകുകയും ചെയ്യും. അവരുടെ ധനവ്യയം കൊണ്ടു ഈ ലോകത്തു അവർക്കു കൈവരുവാൻ പോകുന്നതും അതാണ്. പരലോകത്താകട്ടെ, നരകശിക്ഷയും.

നല്ലതും പരിശുദ്ധമായതും ഏതാണെന്നും, ചീത്തയും ദുഷിച്ചതും ഏതാണെന്നും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വേർതിരിഞ്ഞു കാണാവതല്ലാത്ത ഈ അവസ്ഥക്കു വിരാമമിട്ടുകൊണ്ടു രണ്ടും വെച്ചുവെച്ചു തിരിഞ്ഞു കാട്ടുവാനാണു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. രണ്ടും ഒന്നിച്ചും യോജിച്ചും പോകുന്നതല്ല. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അവ വേറിട്ടു നിൽക്കേണ്ടതുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസവും അവിശ്വാസവും തമ്മിലും, സത്യവിശ്വാസികളും അവിശ്വാസികളും തമ്മിലും, സത്യമാർഗ്ഗത്തിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുന്നതിന്റെ ഫലവും ദുർമാർഗ്ഗത്തിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുന്നതിന്റെ ഫലവും മെല്ലാം തന്നെ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും വേർതിരിഞ്ഞു കാണേണ്ടതാണ്. അതിനായി അസത്യത്തിന്റെ കക്ഷികളെ തമ്മതത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തു ഒരൊക്കട്ടാക്കി സംഘടിപ്പിച്ച് കൂട്ടമത്താടെ പരാജയപ്പെടുത്തണം. അങ്ങനെ, ഇഹത്തിൽ വെച്ചു രണ്ടു ശക്തികളും വേർതിരിയണം. അതേ മാതിരി, കൂട്ടമത്താടെ കൂമ്പാരം കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അവരെ നരകത്തിൽ ഇറക്കുകയും ചെയ്യണം. അങ്ങിനെ, പരലോകത്തും വേർതിരിയണം. ഇങ്ങിനെയൊക്കെയാണു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, നബിപ്പേരായിത്തീരുന്നതു ദുഷിച്ച കക്ഷി ഏതാണോ അതുതന്നെ.

നല്ലതും ചീത്തയും വേർതിരിയുവാനും, സത്യത്തിന്റെ കക്ഷിയും അസത്യത്തിന്റെ കക്ഷിയും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വകതിരിയുവാനുമാണു ഇരു വിഭാഗവും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന സംഘട്ടനങ്ങൾ കൊണ്ടു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്ന തത്വം മുൻപുതന്നെ പല പ്രസ്താവനകളിലും കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്. (3: 141, 3: 166, 167; 3: 179; മുതലായവ നോക്കുക) മരണാനന്തരം വിയാമത്തുനാളിലും എല്ലാ രംഗത്തും അവർ വേർതിരിഞ്ഞുകൊണ്ടായിരിക്കും നിലകൊള്ളുക എന്നും അല്ലാഹു പലപ്പോഴും പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. (10: 28; 30: 14; 36: 59 മുതലായവ നോക്കുക)

ബദർ യുദ്ധത്തിൽ മുഗ്ദശികൾക്കു നേരിട്ട വമ്പിച്ച പരാജയത്തെത്തുടർന്നു അവരിലെ ചില പ്രധാനികൾ അബൂസുഫ്യാനെ സമീപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ശാമിൽനിന്നും അമിതലഭം നേടിക്കൊണ്ടു തിരിച്ചുവന്ന വർത്തകസംഘം സുരക്ഷിതമായി മക്കായിൽ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുകയാണല്ലോ. അതിൽ സംഖ്യമുടക്കിയിരുന്നവരുടെ ഓഹരികൾ കൊടുത്തു തീർക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നതുമില്ല. അതിലെ സമ്പത്തു വീനിയോഗിച്ചുകൊണ്ടു മുസ്ലികളുടെ നേരെ ഒരു തിരിച്ചടി നടത്തി പ്രതികാരം ചെയ്യണമെന്നു അവർ അദ്ദേഹത്തോട് പേക്ഷിച്ചു. അബൂസുഫ്യാൻ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ ഉഹ്ദ് യുദ്ധമുണ്ടായി. അതിന്റെ നേതൃത്വവും അദ്ദേഹം തന്നെ ഏറ്റെടുത്തു. സ്വയം സന്നദ്ധരല്ലായിരുന്ന പലർക്കും വൻതുകകൾ നൽകിക്കൊണ്ടായിരുന്നു അദ്ദേഹം അതു ലക്ഷ്യം സൈന്യശേഖരം ചെയ്തതു. ഇതു കാരണമായി പല കൂടുംബങ്ങളിൽനിന്നും കൂടി രണ്ടായിരത്തോളം കൂലിപ്പട്ടാളത്തെയും സൈന്യത്തിൽ ഉൾപെടുത്തുവാൻ അബൂസുഫ്യാനു കഴിഞ്ഞു. ഇതു സംബന്ധിച്ചാണു ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചതെന്നു മുജാഹിദു, സുഹുബ്നു ജുബൈർ, ഖത്താബ്, സുട്ടി, ഇബ്നുഇസഹാഖ് (2) മുതലായവർ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ബദർ യുദ്ധത്തിൽ സംബന്ധിച്ച സൈന്യങ്ങളുടെ ക്ഷേണച്ചിലവു വഹിച്ചിരുന്നതു മുഗ്ദശികളിലുള്ള പത്തോ പന്ത്രണ്ടോ പ്രമാണികളായിരുന്നു. അവരുടെ വിഷയത്തിലാണിതു അവതരിപ്പിച്ചതെന്നു കൽബി, ഉഹ്ദ്-ഹാക്കി, മുഖാത്തിൽ (2) എന്നിവരിൽ നിന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. അവതരണശൈലി ഏതായിരുന്നാലും, അതുപോലെ, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിനെതിരിൽ വിനിയോഗിക്കുന്ന ധനവ്യയങ്ങളുടെയും, അവയുടെ കർത്താക്കളുടെയും സ്ഥിതി വിവരണമാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നും ബദരിലും, ഉഹ്ദിലും മുശ്റിക്കുകൾ ധനവ്യയം ചെയ്തതു അതിനു മകുടോദാഹരണങ്ങളാണെന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. അവതരണ സന്ദർഭം ഏതായിരുന്നാലും ആയത്തുകളിലെ വിധി അതുപോലെയുള്ള എല്ലാ സന്ദർഭത്തിനും ബാധകം തന്നെ.

വിഭാഗം-5

38. അവിശ്വസിച്ചവരോടു നീ പറയുക: 'അവർ വിരമിക്കുന്ന പക്ഷം, മുൻകഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതു അവർക്കു പൊറുക്കപ്പെടും; അവർ ആവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിലോ, പൂർവ്വികൻമാരുടെ (മേലുണ്ടായ) നടപടിച്ചു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്'. [അതിന്നു ഇവരും വിധേയരാകും]'

38- قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَكْتُمُوا يُخْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُوءُ الْأَوَّلِينَ ۝

38. 3 പറയുക 38 അവർ വിരമിക്കുന്നപക്ഷം അവർക്കു പൊറുക്കപ്പെടും 3 അവർക്കു 3 മുൻകഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ളതു അവർക്കു മടങ്ങി (ആവർത്തിച്ചു) എങ്കിലോ 3 എന്നാൽ കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട് 3 നടപടി, ചട്ടം, പതിവു, മാർഗ്ഗം മുൻഗാമികളുടെ, പൂർവ്വികൻമാരുടെ

സത്യനിഷേധവും, ദുർവ്യാഗിയും ഉപേക്ഷിച്ചു സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാൻ അവർ തയ്യാറാകുന്നപക്ഷം, മുസ് അവാർ ചെയ്തു കൂട്ടിയ അക്രമങ്ങളെയും, പാപങ്ങളെയും പറ്റി അവരോടു നടപടി എടുക്കപ്പെടുകയില്ല. എല്ലാം അവർക്കു പൊറുത്തു കൊടുക്കപ്പെടും. അല്ല, വീണ്ടും ഇതരീല തുടരുന്നതാണ് ഉദ്ദേശമെങ്കിൽ, ഇവരെപ്പോലെ മുൻകഴിഞ്ഞ ധിക്കാരികളുടെമേൽ എടുത്ത നടപടി ഇവരുടെമേലും എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും എന്നു സാരം. അതായതു, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ഇഹ്തിലും പരത്ത്ലും ക്ഷേത്രം, വിജയവും നൽകപ്പെടും. അവിശ്വാസികൾക്കു ഇഹ്തിലും പരത്ത്ലും നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

നബി (സ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നുക്കസൂറും (9) ഉദ്യഹിക്കുന്നു: 'ഇസ്ലാം അതിന്റെ മുമ്പുള്ളതിനെ (പാപങ്ങളെ) മറ്റിച്ചു നീക്കുന്നതാണ്. അബ്: (പശ്ചാത്താപം) അതിന്റെ മുമ്പുള്ളതിനെയും മറ്റിച്ചുനീക്കും.. ' (ബു) അറുബ്നുൽ ആസ്ബ് (9) പറയുന്നു: എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അല്ലാഹു ഇസ്ലാമിനെ (കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസം) ഏർപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ഞാൻ നബി (സ)യുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. 'അവിടുന്ന് കേൾട്ടുക, ഞാൻ അങ്ങക്ക' ബൈ അത്തു (പ്രതിജ്ഞ) നൽകും..' എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. തിരുമേനി കേൾട്ടി. അപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ കൈവലിച്ചു. 'തനിക്ക് അതുപറ്റി?' എന്നു തിരുമേനി ചോദിച്ചു. 'ഞാൻ (ദേവ) നിബന്ധന വെക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു' എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തിരുമേനി: 'എന്താണു നിബന്ധന?' ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'അവിടുന്ന് എനിക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുമെന്നു.' അപ്പോൾ തിരുമേനി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: 'തനിക്ക് അതുകയില്ല, ഇസ്ലാം അതിന്റെ മുമ്പുള്ളതിനെ പൊളിച്ചു നീക്കുമെന്നും, ഹിദ്ര അതിന്റെ മുമ്പുള്ളതിനെ പൊളിച്ചുനീക്കുമെന്നും, ഹജ്ജ് അതിന്റെ മുമ്പുള്ളതിനെ പൊളിച്ചുനീക്കുമെന്നും.' (അ: മൂ)

39. (സത്യവിശ്വാസികളെ) 'ഫിത്ന' [കുഴപ്പം] ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയും, 'ദീൻ' [മതം] മുഴുവനും അല്ലാഹുവിന് ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ നിങ്ങൾ അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ.

എന്നി, അവർ വിരമിച്ചുവെയിൽ, അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു കണ്ടറിയുന്നവനാണ്. [പിന്നീട് വേണ്ടതു അവൻ ചെയ്തുകൊള്ളും]

39- وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ

فَإِنْ أَتَتْهُمَا فَاِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

39. 39 അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ 39 ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതുവരെ, ഇല്ലാതാകുവോളം 3 കുഴപ്പം, ഒരു കുഴപ്പവും 39 ആകുന്നതും (വരെ) 3 മതം 3 അതു എല്ലാം (മുഴുവനും) 3 അല്ലാഹുവിനു 3 അവർ വിരമിച്ചെങ്കിൽ, വിട്ടുകാറിയാൽ 3 എല്ലാം (മുഴുവനും) 3 അല്ലാഹുവിനു 3 അവർ വിരമിച്ചെങ്കിൽ, വിട്ടുകാറിയാൽ 3 എന്നുവന്നാണു നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു 3 നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി 3 കാണുന്നവനാണു

ഇതേ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു വചനം സൂറത്തുൽ ബഖറ: 193ൽ മുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. 'ഫിത്ന' (കുഴപ്പം) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥങ്ങളെക്കുറിച്ചും, കുഴപ്പം ഇല്ലാതാകുന്നതുവരെ യുദ്ധം ചെയ്യുക എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെപ്പറ്റിയും ആ വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും, അതിലെ 191-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലുമായി വേണ്ടത്ര വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നില്ല. ശത്രുക്കളുടെ ഭാഗത്തു നിന്നു ഇസ്ലാമിനെതിരെ അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മരുമക്കുട്ടിയായ സന്ദ്രാക്കയ നീലയിൽ സൈനു വിഹാരംകൊള്ളുവാൻ അവസരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ യുദ്ധത്തിന്റെ ആവശ്യം നിലവിലുണ്ട്. സന്ദ്രാക്കയ നേരിടുമ്പോൾ അതു നിർവ്വഹിക്കുകതന്നെവേണം. എന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ രത്നചുരുക്കം. എന്നല്ലാതെ, ലോകത്തു യാതൊരു തരത്തിലുള്ള കുഴപ്പമോ, അവിശ്വാസമോ ഇല്ലാതായിത്തീരുവോളം യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടേ ഇരിക്കണമെന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. അൽബഖറയിലെ ആയത്തിന്റെ അവസാനം **وَاللَّيْلُ وَالنَّجْمُ** (അവർ വിരമിച്ചാൽ അക്രമികൾക്കെതിരെയല്ലാതെ അതിക്രമം പാടില്ല) എന്നും, ഈ വചനത്തിന്റെ അവസാനം **وَاللَّيْلُ وَالنَّجْمُ** (അവർ വിരമിച്ചാൽ, അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു കാണുന്നവനാണ്) എന്നും പാഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. രണ്ടും തത്പത്തിൽ ഒന്നുതന്നെ. അതായതു അവർ വിരമിക്കുകയും പിന്നീടു അക്രമത്തിനു മുതിരാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവരോടു യുദ്ധമോ, പ്രതികരണമോ പാടില്ല. പിന്നീടു അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അല്ലാഹു വിചക്ഷിക്കുകയും, വേണ്ടുന്ന നടപടികൾ എടുത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുമെന്നു സാരം.

40. അവർ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞുവെങ്കിലോ, നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക: അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ യജമാനനാണെന്നു. വളരെ നല്ല യജമാനൻ! വളരെ നല്ല സഹായിയും!

وَأِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ
نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ

40. **وَأِنْ تَوَلَّوْا** അവർ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു (ഒഴിഞ്ഞുമാറി) എങ്കിലോ **فَأَعْلَمُوا** എന്നാൽ അറിയുവിൻ **أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ** അല്ലാഹു (ആണ്) എന്നു **نِعْمَ الْمَوْلَىٰ** നിങ്ങളുടെ യജമാനൻ (ആണ്) എന്നു **وَنِعْمَ النَّصِيرُ** വളരെ (ഏത്രയോ) നല്ല (വൻ) **وَأِنْ تَوَلَّوْا** യജമാനൻ **فَأَعْلَمُوا** എത്രയോ (വളരെ) നല്ല (വനും) **نِعْمَ الْمَوْلَىٰ** സഹായകൻ.

വിരമിക്കുവാൻ തയ്യാറാകാതെ, അവർ മൽസരത്തിലും കുഴപ്പങ്ങളിലുംതന്നെ നിരന്തരാകുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളെ സഹായിക്കുവാനും നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുവാനും നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ യജമാനനായ അല്ലാഹു ഉണ്ട്. അതിലപ്പുറം നല്ല ഒരു യജമാനനും സഹായിയും വേറെയില്ലാല്ലോ എന്നു സാരം. ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പിൽ പീടിക്കാലങ്ങളിൽ മുസ്ലീംകൾ മുട്ടുകുത്തേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവരുടെ യജമാനനായ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടമകൾ പാലിക്കുന്നതിൽ അവർ വരുത്തിയ വീഴ്ചകൊണ്ടു മാത്രമായിരിക്കും അതു എന്നു പറയേണ്ടതില്ല.

ജുസ'ഉ'- 10

41. അറിയുകയും ചെയ്യുവിൻ: നിങ്ങൾ വല്ല വസ്തുവും 'ഗനീമത്തായി' [യുദ്ധം മുതലായി] എടുക്കുന്നതു, അതിനെ അഞ്ചിലൊന്നു അല്ലാഹുവിനും, റസൂലിനും, (റസൂലിന്റെ) അടുത്ത കുടുംബക്കാർക്കും, അനാഥകൾക്കും, സാധുക്കൾ (അഥവാ പാവങ്ങൾ)ക്കും, വഴിപോക്കർക്കുമുള്ളതാണെന്ന്;

وَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ مِنْ شَيْءٍ
فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ

മേൽകണ്ട പ്രകാരം ഓഗിക്കൽ വളരെ കർശനമായ ഒരു നിർബ്ബന്ധ നിയമമാണെന്നും, അങ്ങിനെ ഓഗിക്കത്തെ അതിൽ നിന്നും വല്ലതും എടുത്തു ഉപയോഗിക്കുന്നതു കർശനമായും തടയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുമാണ് ان كنتم آمنتم بالله (അല്ലാഹുവിലും, നമ്മുടെ അടിയാനും നാം ഇറക്കിയതിലും നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ) എന്ന വാക്യം കാണിക്കുന്നത്. സഹീഹുൽ ബുഖാരിയിൽ 'അബിലൊന്നു കൊടുത്തുതീർക്കൽ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ പെട്ടതാണ്.' (اعاء الخس من الايمان) എന്ന തലക്കെട്ടിൽ ഒരു അദ്യായം തന്നെയുണ്ട്. അതിൽ അബ്ദുൽവൈസു ഗോത്രത്തിലെ നിവേദക സംഘത്തിനു നബി (സ) നൽകിയ ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങളടങ്ങിയ പ്രസിദ്യ ഹദീസാണു ബുഖാരി (റ) ഉദ്യരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു നാലു കാര്യം നബി (സ) അവരോടു കൽപിക്കുകയും, നാലു കാര്യം വിരോധിക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നീടു, സത്യവിശ്വാസം എന്താണെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാമോ എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു അതു വിവരിച്ചു കൊടുത്തു. ആ കൂട്ടത്തിൽ രണ്ടു ശഹാദത്തു കലിമകൾ, നമസ്കാരം, സക്കാരത്തു എന്നിവയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞശേഷം, ഗനീമത്തിന്റെ അബിലൊന്നു കൊടുത്തുതീർക്കലും എന്നു തിരുമേനി എണ്ണുകയുണ്ടായി. ഈ ഹദീസും ഇതിന്റെ പ്രധാന്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു. വിവേചനത്തിന്റെ ദിവസം (يوم الفرص) എന്നും, രണ്ടു കൂട്ടങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടിയ ദിവസം (يوم المصادمة) എന്നും പറഞ്ഞു ബദ്ദ്യുദ്യ ദിവസത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഈമാന്റെ ചേരിയും, കൃഹ്നിന്റെ ചേരിയും ഏറ്റുമുട്ടിയതും, രണ്ടു തമ്മിൽ സ്പഷ്ടമായ വിവേചനം രംഗത്തു വന്നതും അന്നാണല്ലോ. അന്നത്തെ ദിവസം നമ്മുടെ അടിയാന്റെ മേൽ നാം ഇറക്കിയതു (.... لا يذعن لغيرنا) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ, ഗനീമത്തു സംബന്ധിച്ചും മറ്റും ബദ്ദ്യുദ്യ യുദ്യ കാലത്തു അവതരിച്ച ഖുർആൻ വചനങ്ങളും, മറ്റുള്ള ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്നു والله اعلم

42. അതായതു, നിങ്ങൾ താഴ്വരയുടെ അടുത്തതായ പാർശ്വത്തിലും, അവർ അകന്നതായ പാർശ്വത്തിലും ആയിരുന്ന സന്ദർഭം; വാഹന സംഘമാകട്ടെ, നിങ്ങളിൽ നിന്നു കൂടുതൽ താഴെയും.

നിങ്ങൾ അന്യോന്യം നിശ്ചയം ചെയ്തിരുന്നവെങ്കിൽ (ആ) നിശ്ചയത്തിൽ നിങ്ങൾ ജിന്നിച്ചു പോകുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എങ്കിലും പ്രാവർത്തിക മാക്കേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു കാര്യം അല്ലാഹു നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് (അങ്ങിനെ ചെയ്തത്).

(അതെ) നശിച്ചവർ വ്യക്തമായ തെളിവോടെ നശിക്കുവാനും, ജീവിച്ചവർ വ്യക്തമായ തെളിവോടെ ജീവിക്കുവാനും വേണ്ടി. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനും തന്നെ.

42- اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالْكَرْبُ اسْفَلَ مِنْكُمْ

وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَخَالَفْتُمْ فِي الْمِيْعَدِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّفَلَاكٍ مِنْ هَاك عَنْ بَيْتِنَا وَنَحْنُ مِنْ حَى عَنْ بَيْتِنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ

42. നിങ്ങൾ ആയിരുന്ന സന്ദർഭം ۱۰۳۱ താഴ്വരയുടെ അടുത്തു (പാർശ്വത്തിൽ-മേൽത്തീൽ) ۱۰۳۱ അധികം അടുത്തതായ, അണഞ്ഞതായ ۱۰۳۱ അവരോ, അവരാകട്ടെ ۱۰۳۱ താഴ്വരയുടെ പാർശ്വത്തിലും (ഭാഗത്തിലും) ۱۰۳۱ അകന്നതായ, ദൂരെയുള്ള ۱۰۳۱ വാഹനസംഘമാകട്ടെ ۱۰۳۱ നിങ്ങളിൽ നിന്നു അധികം (വളരെ-കൂടുതൽ) താഴെയും ۱۰۳۱ നിങ്ങൾ അന്യോന്യം വാഗ്ദത്തം നടത്തി (പറഞ്ഞുറച്ചു-നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചു-നിശ്ചയം ചെയ്തു) ഇരുന്നെങ്കിൽ ۱۰۳۱ നിങ്ങൾ ജിന്നിക്കുക (വ്യത്യാസം ചെയ്യുക) തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു ۱۰۳۱ നിശ്ചയിത സമയത്തിൽ, നിശ്ചയിത സ്ഥലത്തിൽ, നിശ്ചയത്തിൽ, കരാറിൽ ۱۰۳۱ എങ്കിലും, പക്ഷെ ۱۰۳۱ തീരുമാനിക്കുവാനും, നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ۱۰۳۱ അല്ലാഹു ۱۰۳۱ ഒരു കാര്യം ۱۰۳۱ അതായിരിക്കുന്നു ۱۰۳۱ പ്രാവർത്തികമാക്കേണ്ടത് ۱۰۳۱ നശിക്കുവാൻവേണ്ടി ۱۰۳۱ നശിച്ച(നശിക്കുന്ന)വർ ۱۰۳۱ (വ്യക്തമായ) തെളിവോടുകൂടി ۱۰۳۱ ജീവിക്കുവാനും ۱۰۳۱ ജീവിച്ച(ജീവിക്കുന്ന)വർ ۱۰۳۱ തെളിവോടെ ۱۰۳۱ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ۱۰۳۱ കേൾക്കുന്നവൻ തന്നെ ۱۰۳۱ അറിയുന്നവൻ (നൂ.)

'പരിപരിയിട്ടുകൊണ്ട്' അധ്യസ്തനായവന്റെ വർത്തകസംഘം അവിടെ അടുത്തുവരികയും തയ്യാറായെത്തിയവർ സന്നദ്ധരായവർക്ക് യോഗ്യരായിത്തീർന്നു. ഈ പട്ടണത്തിൽ പശ്ചാത്തലവും ചിത്രവുമുണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാവുന്ന ചിലർ ഇതും റാസീ (റ) കൽദാ അധീനതയിൽ ഇവിടെ പാഞ്ഞ ഒരു വാക്യം ചുവന്നു ചെയ്തു കണ്ടു. ഇതോടുകൂടി ഇതു സംബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞ ആ വാക്യം ഇതാണ്: *فَالْمَدِينَةُ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ* (കളി വാക്യം: അവരുടെ പിന്നിലുയർന്നുവന്നു അവരിൽനിന്നു തങ്ങളുടെ സഹായം വന്നെത്തുമെന്നു ഓരോ നാളികയിലും അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു) അങ്ങിനെ അവർക്കൊരു പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ളതും—വർത്തകസംഘം അവർക്കു സഹായം എത്തിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നുവെന്നും, അതിനു തൊവിയം വർത്തകസംഘം അവരുടെ പിന്നിൽ ഓടത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നുവെന്നും അല്ല—റാസീ (റ) ഇതുകൊണ്ടു ഇദ്ദേഹിക്കുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാണ്. കാരണം, *وَالرَّكِبُ أَفْقَلُ* (വാഹനസംഘം നിങ്ങളിൽനിന്നു അധികം അല്ലയാണു) എന്ന വാക്യത്തിനു മറുപടി വുർത്തൻ വ്യാഖ്യാനത്തെപ്പോലെത്തന്നെ റാസീ (റ)യും നൽകിയ വ്യാഖ്യാനം ഇതാണ്: *فِي مَوْجِعِ أَفْقَلُ مَكَّنَ إِلَى - أَفْقَلُ* (നിങ്ങളിൽനിന്നും കടൽതീരത്തിലേക്കു കൂടുതൽ അല്ല കിടക്കുന്ന സ്ഥലമാണവർ) ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അങ്ങിനെ ഒരു പ്രതീക്ഷ പട്ടണ സംഘത്തിനുണ്ടായിരുന്നു—പ്രതീക്ഷപെട്ടെല്ലാ അതു യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചതുമില്ല—എന്നല്ലാതെ അതിൽ കവിഞ്ഞെന്നും റാസീ (റ)യുടെ ആ വാക്യത്തിനു അർത്ഥം നൽകുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. അല്ലാഹു വീണ്ടും പറയുന്നു:—

43. (നബിയേ) നിന്റെ ഉറക്കിൽ [സ്വപ്നത്തിൽ] അവരെ കുറച്ചായി അല്ലാഹു നിനക്കു കാണിച്ചുതന്നിരുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക.)

അവരെ അധികമായി നിനക്കു അവൻ കാണിച്ചു തന്നിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ഭീരുത്വം കാണിക്കുകയും, കാര്യത്തിൽ പരസ്പരം ഭിന്നിക്കുകയുംതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. എങ്കിലും അല്ലാഹു (അതിൽനിന്നും) രക്ഷിച്ചു.

നിശ്ചയമായും, അവൻ നെഞ്ചു [ഹൃദയം] കളിലുള്ള തിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

44. നിങ്ങൾ (പരസ്പരം) കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകളിൽ [കാഴ്ചയിൽ] അവരെ കുറച്ചു അവൻ നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചു തന്ന സന്ദർഭവും (ഓർക്കുക); അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ [കാഴ്ചയിൽ] നിങ്ങളെയും അവൻ കുറച്ചു (കാട്ടി) യിരുന്നു; (അതെ) പ്രാവർത്തികമാക്കേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു കാര്യം അല്ലാഹു നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വേണ്ടി (യാണത്).

അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ കാര്യങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നത്.

43- *إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا*

*وَلَوْ أَرَاكَهُمْ كَثِيرًا فَفَقَسَلْتَ
وَلَتَنَادَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ
وَلَكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ
إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ*

44- *وَإِذْ يُرِيكُهُمْ
إِذِ التَّقَيْتُمْ فِي أَغْنِيكُمْ قَلِيلًا
وَيُقَلِّلُكُمْ فِي أَغْنِيهِمْ
لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا*

45 *وَالِلَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ*

43. *إِذْ يُرِيكُهُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا*: അവരെ നിനക്കു കാട്ടി (കാണിച്ചു) തന്നിരുന്ന സന്ദർഭം. *فِي* അല്ലാഹു *فِي* നിന്റെ ഉറക്കുവേളയിൽ, ഉറക്കിൽ (സ്വപ്നത്തിൽ) *قَلِيلًا* കുറച്ചായി, അൽപമായി *إِذْ* നിനക്കവൻ കാണിച്ചു തന്നിരുന്നെങ്കിൽ *فَمَا* അവരെ *قَلِيلًا* അധികമായി, വളരെയായി *فَمَا* നിങ്ങൾ ഭീരുത്വം കാണിക്കുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു *فَمَا* നിങ്ങൾ ഭിന്നിക്കുക (പിണങ്ങുക)യും ചെയ്തിരുന്നു *فَمَا* കാര്യത്തിൽ *فَمَا* എങ്കിലും (പക്ഷേ) അല്ലാഹു *فَمَا* രക്ഷപ്പെടുത്തി *فَمَا* നിശ്ചയമായും അവൻ അറിയുന്നവനാണു *فَمَا* നെഞ്ചുകളിലുള്ളതിനെ (മനസ്സിലുള്ളതിനെ) പറ്റി

44. *وَإِذْ يُرِيكُهُمْ* നിങ്ങൾക്കു അവരെ അവൻ കാട്ടിത്തന്നിരുന്ന സന്ദർഭവും *فَمَا* നിങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ (പരസ്പരം കണ്ടപ്പോൾ) *فَمَا* നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകളിൽ *قَلِيلًا* കുറച്ചായി, അൽപമായി *فَمَا* നിങ്ങളെ കുറച്ചു കാട്ടുകയും ചെയ്തിരുന്നു *فَمَا* അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ *قَلِيلًا* നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വേണ്ടി *فَمَا* അല്ലാഹു *فَمَا* ഒരു കാര്യത്തെ *فَمَا* അതായിരുന്നു *فَمَا* ചെയ്യപ്പെട്ടതു, പ്രാവർത്തികമാക്കേണ്ടത് *فَمَا* അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കത്രെ *فَمَا* മടക്കപ്പെടുക *فَمَا* കാര്യങ്ങൾ.

അങ്ങനെയൊരു എത്രയോ ശക്തമായ ആ പട്ടാള സംഘത്തോടു എന്തുകൂട്ടുവാൻ ധൈര്യവും വീര്യവും നൽകി മുസ്‌ലിംകളെക്കൊണ്ടു വിജയപാതകു പറപ്പിക്കുവാൻ അല്ലാഹു എടുത്ത ചില നടപടികളാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. ശത്രുക്കൾ വളരെ കൂട്ടിച്ചു പേർ മാത്രമേയുള്ളൂവെന്നു അവൻ നബി (സ)യെ സ്വപ്നത്തിൽ കാണിച്ചു. നബി(സ) അതു സഹാബികളോടു പറയുകയും ചെയ്തു. അതവർക്ക് യുദ്ധധൈര്യവും ധൈര്യവും ഉളവാക്കു മല്ലോ. നേരെക്കിട്ട് ശത്രുക്കളുടെ എണ്ണം അധികമുണ്ടെന്നായിരുന്നു സ്വപ്നമെങ്കിൽ, അതു ഭീതിയും ധൈര്യമേ യവും ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതോടൊപ്പം, യുദ്ധം വേണമെന്നും വേണെന്നും മറ്റുമുള്ള കെ്സി വഴക്കിനും കാരണമാകും. അതൊന്നും കൂടാതെ, അവരെ കാത്തുരക്ഷിക്കുവാനാണു അല്ലാഹു അങ്ങിനെ ചെയ്തത്. രണ്ടു കൂട്ടരും യുദ്ധമുഖത്തു കൂട്ടിമുട്ടിയപ്പോഴും ശത്രുക്കൾ കഷ്ടമായി അധികമെന്നായില്ല- കൂറുള്ളുകളെയുള്ളു-എന്നു മുസ്‌ലിംകൾക്കു തോന്നിപ്പിച്ചു. ഇതിന്റെയും ഫലം മേൽ പറഞ്ഞതു തന്നെ. മനു ഷ്യ മനസ്സുകളെപ്പറ്റി മനുഷ്യരെക്കാൾ അറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞനാണല്ലോ അല്ലാഹു. അതേ പ്രകാരം, മുസ്‌ലിംകൾ വളരെ കൂറുണ്ടു ആളുകളെയുള്ളുവെന്നായിരുന്നു കഷ്ടമായി ശത്രുക്കൾക്കും തോന്നിയത്. കൂസൽ കൂടാതെ, മുസ്‌ലിംകളുടെനേരെ ആഞ്ഞടക്കുവാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കലാണു ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അപ്പോഴാണല്ലോ ഈ ചേരികളും ചെറുത്തു നിൽക്കുവാൻ മിനക്കൊക്കെ ആക്രമണത്തിനും, പ്രത്യക്രമണത്തിനും മുതിരുക. അതോടെ ശത്രുക്കളുടെ തോൽവി ത്വരിതപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുവാൻ പോകുന്ന കാര്യം-സ ത്വവിശ്വാസികളുടെ വിജയവും അവിശ്വാസികളുടെ പരാജയവും-വേഗം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു എടുത്ത ചില നടപടികളാണിതൊക്കെ, എല്ലാ കാര്യത്തിന്റെയും പര്യവസാനം അവകാശവും, അവന്റെ തീരുമാ നമനുസരിച്ചുമാണല്ലോ എന്നു സാരം.

ശത്രുക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ സത്വവിശ്വാസികളുടെ എണ്ണവും കൂറവായിത്തോന്നിയിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതു യുദ്ധത്തിന്റെ ആദ്യഘട്ടത്തിലുണ്ടായ അവസ്ഥയായിരുന്നു. യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു ഈ കൂട്ടരും ഏറ്റുമുട്ടിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശത്രുക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ മുസ്‌ലിംകളുടെ എണ്ണം അധികമുള്ളതായി തോന്നുകയുണ്ടായി. അതിനെ പറ്റിയാണ് ആലുഇസാൻ 13ൽ **قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ** (അവർ അവരെ-അവിശ്വാസികൾ സത്വവിശ്വാസികളെ-തങ്ങ ളുടെ രണ്ടുപ്രത്യയുള്ളതായി കണ്ടുകഷ്ടമായി കണ്ടിരുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞത്. ഈ രണ്ടു പ്രസ്താവനകളും രണ്ടു ഡയർഷനുകളെയാണു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ നോക്കുക.

വിഭാഗം-6

45. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ വല്ല (സൈന്യ) സംഘത്തെയും കണ്ടുകൂട്ടിയാൽ, നിങ്ങൾ ഊച്ചു നിൽക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ;- നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിച്ചേക്കാം.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً
فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا
لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

45. **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** വിശ്വസിച്ചവരേ **إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً** നിങ്ങൾ കണ്ടുകൂട്ടിയാൽ **فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا** നിൽക്കുവിൻ **لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ** ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ **فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا** നിങ്ങൾ ധാരാളം ഓർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ **لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ** നിങ്ങൾ വിജയം പ്രാപിക്കും

46. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ സൃഷ്ടിയെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യവിൻ; നിങ്ങൾ പരസ്പരം ചിന്നിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ജീരുത്വം പിണയുകയും, നിങ്ങളുടെ കാരാ[വീര്യം]പോയിപ്പോകുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങൾ കഷ്ടമിക്കുകയും ചെയ്യണം. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, കഷ്ടമിക്കുന്നവരുടെ കൂടെയായിരിക്കും.

٢١- وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتَازَعُوا
تَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رَئِيْكُمْ وَ
اضْبُرُوا
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الضَّالِّينَ ۚ

46. നിങ്ങൾ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യവിൻ ۞ അല്ലാഹുവിനെ ۞ അവന്റെ സൃഷ്ടിയെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യവിൻ ۞ പരസ്പരം ചിന്നിക്കുക (പിണങ്ങുക—വഴക്കടിക്കുക)യും ചെയ്യരുത് ۞ എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ജീരുത്വം പിണയും, നിങ്ങൾ ജീരുത്വം കാണിക്കും. പോകുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങളുടെ കാരാ (വീര്യം) ۞ കഷ്ടമിക്കുകയും ചെയ്യവിൻ ۞ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ۞ കഷ്ടമിക്കുന്നവരുടെ കൂടെയായിരിക്കും.

ശത്രുസൈന്യങ്ങളുമായി ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടി വരുമ്പോൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു വിജയം കൈവരുവാനുള്ള ഉപാധികൾ ഏതൊക്കെയാണെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: (1) ഉറച്ചു നിൽക്കുക. കാൽപതറത്തെ, ജീരുത്വം, പ്രകടിപ്പിക്കാതെ, ധൈര്യപൂർവ്വം നിലകൊള്ളുക. (2) അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം ഓർമ്മിക്കുക. അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചും, സഹായമർത്ഥിച്ചും, 'തസബ്ബിഹു-തക്ബിർ' മുതലായവ ഉച്ചരിച്ചും ഏറ്റവും അവനിൽ അർപ്പിച്ചും, അവന്റെ കാര്യവും പ്രതീക്ഷിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുക. (3) അല്ലാഹുവിനെയും സൃഷ്ടിയെയും അനുസരിക്കുക. അവരുടെ വിധിവിധികളെയും, ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങളെയും പാലിക്കുകയും, അതിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. (4) അന്യോന്യം ചിന്നിക്കാതെയും, തമ്മിൽ പിണക്കമില്ലാതെയും ഇരിക്കുക. അഭിപ്രായ പിന്നിപ്പോ, തർക്കമോ, കക്ഷിപക്ഷമോ, ചേരിപിരിവോ കൂടാതെ ഒത്തൊരുമിച്ച് ഒന്നിക്കുകയും നിലകൊള്ളുക. (5) കഷ്ടമിക്കുക. ഞ്ഞുകുറവും ബുദ്ധിമുട്ടും സഹിക്കുകയും, വന്നുപോയ നഷ്ടങ്ങളെപ്പോലീ അക്ഷമ കാണിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ ഗമിക്കുന്നപക്ഷം, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു വിജയം കൈവരുന്നതും, അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം ലഭിക്കുന്നതുമാണെന്നു അറിയിക്കുന്നു.

ചിന്നിപ്പിന്റെ ഫലം ജീരുത്വം. ഉള്ളൂരും പോരും—അഥവാ വീര്യവും ചൂണയും—നശിച്ചുപോകലാമായിരിക്കണം, ക്ഷയിക്കുന്നവർക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം പ്രതീക്ഷിക്കുവാനുള്ളതാണ്. അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ഒരു യുദ്ധയാത്രയിൽ നബി(സ)ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞതായി അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അബ്ദിറഹ്മാൻ ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'മനുഷ്യരെ, നിങ്ങൾ ശത്രുവെ കണ്ടുമുട്ടുവോൻ കൊതിക്കാരുത്'. അല്ലാഹുവിനോടു (അതിൽ നിന്നു) ഒഴിവാക്കിത്തരുവോൻ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യവിൻ. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവരെ കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ കഷ്ടം കൈക്കൊള്ളണം. സ്വർഗ്ഗം വാളുകളുടെ തണലുകളിലൂടെയെന്നു നിങ്ങൾ അറിയുകയും ചെയ്യുക.' (ബു.മു.) അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അൻ (റ) വഴി വന്നിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൽ നബി(സ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി വന്നിരിക്കുന്നു: 'നിങ്ങൾ ശത്രുവെ കണ്ടുമുട്ടുവോൻ കൊതിക്കാരുത്'. ഒഴിവാക്കുവോൻ അല്ലാഹുവിനോടു ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്നാൽ, അവരുമായി കണ്ടുമുട്ടിയാൽ, നിങ്ങൾ ഉറച്ചു നിൽക്കണം. അവർ ബഹളം കൂട്ടുകയും, (ശബ്ദം ഉയർത്തി) അട്ടഹാസിക്കുകയും ചെയ്താൽ, നിങ്ങൾ മാന്യമായിരിക്കണം.' (അബ്ദു-റസ്സാബ്)

മേൽ കണ്ട ഉപാധികളിലുള്ള വിജയം പോരാട്ടം സത്യവിശ്വാസികൾക്കു പരാജയം മനയിടുവോൻ കാരണമാകുന്നതെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. സംസ്ഥാപനവും, ആയുധബലവും ആവശ്യം തന്നെ അതിനെപ്പറ്റി വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഉണർപ്പിച്ചുവെക്കുന്നു. പക്ഷെ ആയുധബലവും, ആയുധശക്തിയും കൊണ്ടുപോരും വിജയം കരസ്ഥമാക്കുകയില്ലെന്നും ആ രണ്ടിന്റെയും കുറവുണ്ടായിരുന്നിട്ടും സത്യവിശ്വാസികൾക്കു വിജയം കരസ്ഥമാക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും നബി(സ)യുടെ അലത്തു നടന്ന സംഭവങ്ങൾ തന്നെ തെളിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ബദർ, ഉഹ്ദ് എന്നീ ഹുനൈൻ മുതലായ യുദ്ധങ്ങൾ അതിന്നു ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ദുസ്തുകളുടെ ചരിത്രത്തിൽ ചുരുക്കമായി അവർ ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടി വന്ന സംഭവങ്ങൾ കൊത്തത്തിൽ പരിശോധിച്ചാലും ഈ വാസ്തവം തെളിഞ്ഞു കാണാവുന്നതാണ്. ഇന്നത്തെ മുസ്ലിം രാഷ്ട്രങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു ബാഹ്യമായ ഏറ്റവും നിലക്കു നോക്കിയാലും

ഒരു നാഴിക നോക്കുകൊണ്ടു ചുട്ടു കൂത്തിക്കൊണ്ട് മാത്രമുള്ള ഒരു ചെറു രാഷ്ട്രത്തെ ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള ഇസ്ലാമിന്റെ രാഷ്ട്രം. മുസ്ലിംകളോടു പരമ ശത്രുതയിൽ വർത്തിക്കുന്ന ആ രാഷ്ട്രത്തെ അടക്കി നിറുത്തുവാൻ രണ്ടു ചുരുക്ക ശതമാനങ്ങളോളം പരിശ്രമം നടത്തിയിട്ടും ലോകമുസ്ലിം രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇതിന്റെ കാരണവും ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ഉപാധികളിൽ സമുദായം കൈകൊണ്ടിട്ടുള്ള അമാന്തമല്ലാത്ത മരണാനുഷ്ഠി വീണ്ടും അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു:-

47. തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽനിന്ന് ഗർവ്വവും, മനുഷ്യരെ കാണി (ചു കീർത്തിസമ്പാദി)ക്കുവാനും പുറപ്പെട്ടവരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ആവുകയുമാരുത്. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു (ജനങ്ങളെ) അവർ തടയുകയും ചെയ്യുന്നു. [ഇവരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ആയിരിക്കരുത്]

അല്ലാഹു, അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ വലയം ചെയ്തു [സൂക്ഷ്മമായറിഞ്ഞു] കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാകുന്നു.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ بَطْرًا وَرِثَاءَ النَّاسِ
وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

47. നിങ്ങളാവുകയുമാരുത് നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽനിന്ന് ഗർവ്വവും, മനുഷ്യരെ കാണിക്കുവാനും പുറപ്പെട്ടവരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ആവുകയുമാരുത്. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു നിങ്ങൾ തടയുകയും ചെയ്യുന്നു. [ഇവരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ആയിരിക്കരുത്] അല്ലാഹു അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ വലയം ചെയ്തു [സൂക്ഷ്മമായറിഞ്ഞു] കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാകുന്നു.

അബൂജഹ്ലിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ബദ്രിൽ വന്ന സൈന്യത്തെപ്പോലെ, ഗർവ്വം, അഹങ്കാരവും ദുരഭിമാനവും സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ഉണ്ടായിക്കൂടാ; അവർ അടക്കവും, തെക്കവും, നിഷ്കളങ്കതയും, യുദ്ധകീർത്തിയും ഉള്ളവരായിരിക്കണം എന്നു അല്ലാഹു അവരെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്. അബൂസൂഫ്യാന്റെ വർത്തകസംഘത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി ഒരുങ്ങിത്തുടങ്ങിയ ആ മുസ്ലിംകൾക്കു വഴിക്കുവെച്ച അവർ രക്തപ്പെട്ടവിവരം അറിഞ്ഞിട്ടും മടങ്ങിപ്പോകാതെ, ബദ്രിലെ മൈതാനത്തു ചെന്നു മൂന്നു ദിവസം ഒട്ടകത്തെ അറുത്തും, കള്ളു കുടിച്ചും, നൃത്തംലാപനങ്ങൾ നടത്തിയും കൊണ്ടു അറബികൾക്കിടയിൽ കീർത്തിനേടിക്കൊണ്ടല്ലാത്ത മടങ്ങുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞാണല്ലോ അവർ ബദ്രിൽ വന്നിറങ്ങിയത്. പക്ഷേ, അല്ലാഹു ഉപദേശിച്ചതു മരണാനായിരുന്നതു കൊണ്ടു അതു നടന്നില്ല.

48. പിശാചു അവർക്കു [അവിശ്വാസികൾക്കു] തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളെ ഭംഗിയാക്കി കാട്ടിയ സന്ദർഭവും (കാർക്കുക); അവൻ പറയുകയും ചെയ്തു: 'ഇന്നു മനുഷ്യരിൽനിന്നു (ആരും) നിങ്ങളെ ജയിച്ചുകൊള്ളുന്നവരില്ല; നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഒരു അയൽക്കാരനും [സഹായിയും] ആകുന്നു.' എന്നിട്ട് രണ്ടു സംഘങ്ങൾ പരസ്പരം കണ്ടപ്പോൾ, അവൻ മടമ്പുകാലുകളിൽ [വന്ന പാടെ] പിടുന്നാക്കം വെച്ചു; അവൻ പറയുകയും ചെയ്തു: 'നിശ്ചയമായും ഞാൻ, നിങ്ങളിൽ നിന്നും (ഉത്തരവാദിത്വം) ഒഴിവാക്കുന്നവനാണ്; നിങ്ങൾ കാണാത്തതു ഞാൻ കാണുന്നു; ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ വേദിക്കുന്നു.

وَاذْذَرْنِ لَهِمُ الشَّيْطَانِ أَعْمَالَهُمْ
وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ
وَلَإِنْ جَاءَ لَكُمْ
فَلَمَّا تَرَأَتْهُ الْفِئَتَانِ
كَفَّصَ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ
مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ
إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, ശിക്ഷാ നടപടി കഠിനമായവനാകുന്നു.

وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

48. وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ (അലങ്കാരമായി കാണിച്ച) സന്ദർഭവും ് അവർക്ക് പിശാചു, ശൈത്താൻ ് അവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ ് അവൻ പറയുകയും (ചെയ്തു- ചെയ്ത) ് ജയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവനെ ഇല്ല ് നിങ്ങളെ, നിങ്ങളോടു ് ഇന്നു, ഈ ദിവസം ് മനുഷ്യരിൽനിന്നു ് നിശ്ചയമായും ഞാൻ ് നിങ്ങൾക്കു ഒരയൽക്കാരനാണ്, (അഭയം നൽകുന്ന) സഹായിയാണ്. ് എന്നിട്ടു അന്യോന്യം കണ്ടപ്പോൾ ് രണ്ടു സംഘങ്ങൾ ് അവൻ പിന്നോക്കം വെച്ചു, പിന്നോട്ടു മാറി ് തന്റെ മടമ്പുകാലുകളിൽ ് അവൻ പറയുകയും ചെയ്തു ് ഞാൻ ഒഴിവായ (ബന്ധമറ്റ) വനാണു ് നിങ്ങളിൽനിന്നും നിങ്ങളോടു ് നിശ്ചയമായും ഞാൻ കാണുന്നു ് നിങ്ങൾ കാണാത്തതു ് നിശ്ചയമായും ഞാൻ യേശ്വെക്കുന്നു, പേടിക്കുന്നു ് അല്ലാഹുവിനെ ് അല്ലാഹുവാകട്ടെ ് കഠിനമായവനാണു ് ശിക്ഷാനടപടി.

ഈ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ഖുർആൻ വ്യംഖ്യാതാക്കൾ രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വിവരിച്ചു കാണാം: (1) മുശ്റിക്കു കളുടെ മനസ്സിൽ പിശാചു നടത്തിയ ദുർബ്ബോധനങ്ങളുടെയും, ദുർമ്മന്ത്രങ്ങളുടെയും ഒരു ചിത്രീകരണമാണിത്. തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം നല്ലതാണെന്നു ആദ്യം അവർ അവർക്കു തോന്നിപ്പിടിച്ചു. വിജയം അവർക്കു സുനിശ്ചിതമാണെന്നു അവരെ വ്യാമോഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവസാനം അവരെ നാശത്തിൽ ചാടിച്ചുകൊണ്ടു അവൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയാണുണ്ടായത്. രണ്ടാം ആദ്യം സഹായ വാഗ്ദാനങ്ങളോടുകൂടി പ്രോത്സാഹനം നൽകുകയും, പിന്നീടു സന്നിഗ്ധാലട്ടം നേരിട്ടപ്പോൾ വേർപെടുത്തിനെ യേശ്വെട്ട് ഞാൻ എന്റെ രക്ഷാമാർഗ്ഗം നോക്കുകയാണെന്നു പറഞ്ഞ് അവരെ കൈവിടുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെയാണു പിശാചു അവരോടു ചെയ്തതു എന്നു ചുരുക്കം. ഇതാണു ചില വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം. (2) പിശാചു മനുഷ്യരൂപത്തിൽ ബെളിപ്പെട്ട് മുശ്റിക്കുക്കളോടു അങ്ങിനെ യെല്ലാം പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നത്രെ ഭൂരിപക്ഷം വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇബ്നു അബ്ബാസ്, ഉർവത്തുബ്നു സുബൈർ, ഉഹ്-ഹാക്കി, ഖതാബ് ഹസൻ ബസ്വരീ, മുഹമ്മദുബ്നു കഅ്ബ് (3) മുതലായവരിൽനിന്നു പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള രീവായത്തുകളാണു ഈ അഭിപ്രായത്തിനാധാരം. ഈ അഭിപ്രായവും, പ്രസ്തുത രീവായത്തുകളും ഉദ്യമിക്കുക മാത്രമേ ഇമാം ഇബ്നു ജരീറും, ഇമാം ഇബ്നു കഥീറും (4) അവരുടെ തഫ്സീറുകളിൽ ഇവിടെ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. വേറെ അഭിപ്രായങ്ങളൊന്നും ഉദ്യമിച്ചിട്ടുമില്ല. ഖുർആന്റെ തുറന്ന ഭാഷയിലുള്ള ചിത്രീകരണവും, പ്രസ്തുത രീവായത്തുകളും മുമ്പിൽ വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ, രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണു മുൻഗണന കാണുന്നത്. ഏകിലും, മസൂൽ (സ) തിരുമേനിയിൽനിന്നു ഒന്നും രേഖപ്പെട്ടു വന്നിട്ടില്ലാത്ത സഫ്ഫീതിക്കു ഒന്നും ഉൾപ്പെട്ടു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല താനും.

മേൽ സൂചിപ്പിച്ച രീവായത്തുകളുടെ സാരം മൊത്തത്തിൽ ഇതാണു: ഖുരൈശികൾ ബദ്റിലെ പൂർപ്പെട്ടപ്പോൾ, കിനാനദീതീരത്തിൽപെട്ട ബനുബകർ ശാഖയിൽനിന്നു തങ്ങൾക്കു വല്ല അനിഷ്ടസംഭവങ്ങളും നേരിട്ടാൽ അതൊന്നും യഥാ അവിടെയായിരുന്നു. അവർ തമ്മിൽ മുമ്പു കഴിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു യുദ്ധ വഴക്കായിരുന്നു അതിനു കാരണം. ഈ യോഗിക ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ആ ശാഖയിലെ ഒരു നേതാവായിരുന്ന സുറായത്തുബ്നു മാലിക് കിന്റെ വേഷത്തിൽ ഇബ്ലീസു അവരെ സമീപിച്ചു. അവരുടെ സംരംഭങ്ങളെ പ്രശംസിക്കുകയും, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ഒന്നിച്ചുണ്ടു-നിങ്ങൾക്കു ആരെയും യേശ്വെക്കേണ്ടതില്ല-വിജയം നിങ്ങൾക്കു തീർച്ചയാണു എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞു അവരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി അവരുടെ ഒപ്പം കൂടുകയും ചെയ്തു. അവർ മുസ്ലീംകളുമായി സമീപിച്ചപ്പോൾ, മലക്കളുടെ വരവു ഇബ്ലീസു കണ്ടു. അതോടെ, 'ഞാൻ നിങ്ങളിൽനിന്നു ഇതാ ഒഴിഞ്ഞുമാറുന്നു, നിങ്ങൾക്കു കണ്ടു കൂടാത്തതു ഞാൻ കാണുന്നു, എന്നീ വല്ല ആപത്തും ബാധിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ യേശ്വെക്കുന്നു.' എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവൻ പിൻവാങ്ങിക്കളഞ്ഞു. ഇതാണു ചുരുക്കം.

ഇബ്ലീസു മനുഷ്യരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയെന്ന ഒരസാധാരണത്വം. ഇതിലടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതൊരു അസംഭവ കാര്യമല്ലെന്നു തീർച്ച തന്നെ. ബദ്റ യുദ്ധത്തിൽ മലക്കൾ മുസ്ലീംകളുടെ പക്ഷത്തു നട

ത്തിയ പ്രവർത്തനം എന്തു തന്നെ ആയിരുന്നുവെന്നും ശരി, അതു ബദൽ യുദ്ധത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു മറ്റു സന്ദർഭങ്ങളിലൊന്നും പതിവില്ലാത്തവിധം അതിൽ മുശ്ശികുകളുടെ പക്ഷത്തു ഒരു പങ്കു ഇസ്ലാമിസം അടിച്ചമർത്തലിൽ അതിൽ അസാധാരണമായിട്ടു. സുരാഖത്തിന്റെയും മറ്റൊരു വേദത്തിൽ പ്രത്യേകപ്പെട്ടതു ശരിയായാലും, അല്ലെങ്കിലും ഈ യുദ്ധത്തിൽ അവൻ അവനാൽ കഴിയുന്ന പ്രത്യേക പങ്കു വഹിച്ചിരിക്കുവാനാണു ന്യായവും. ബദൽ യുദ്ധ സംബന്ധമായ പരാമർശങ്ങൾക്കിടയിൽ ഈ സംഭവം അല്ലാഹു വിവരിച്ചതിൽനിന്നും അതാണു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതും. കേവലം ഒരു ഉപമ രൂപത്തിൽ മാത്രമുള്ള ഒരു ചിത്രീകരണമാണെന്നുവെക്കാവതല്ലാത്തവിധം തുറന്ന ഓപ്പയിലാണു ഈ വചനമെന്നും ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. عَلَّمَ

വിഭാഗം-7

49. കപടവിശ്വാസികളും, തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരു (തരം) രോഗമുള്ളവരും പറഞ്ഞിരുന്ന സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): 'ഇക്കൂട്ടരെ അവരുടെ മതം വഞ്ചിച്ചു' എന്നും. ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഭരമേൽപിക്കുന്നപക്ഷം, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനാണു് (എന്നു അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ).

49- اِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ
وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ
غَرْهًا لِّآيَاتِنَا وَمَنْ يَتَّوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

49. പറയുന്ന (പറഞ്ഞിരുന്ന) സന്ദർഭം കപടവിശ്വാസികൾ യാതൊരു കൂട്ടരും പ്രകൃത അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ടു് ഒരു (തരം) രോഗം വഞ്ചിച്ചു, ചതിപ്പെട്ടു ത്തിയിരിക്കുന്നു ഈ കൂട്ടരെ പ്രകൃത അവരുടെ മതം ആരെങ്കിലും, വല്ലവരും, ആർ ഭരമേൽപിക്കുന്ന(പക്ഷം) അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയാണു് അഗാധജ്ഞനാണു്, യുക്തിമാനാണു്

എണ്ണത്തിലും ശക്തിയിലും എതിർപക്ഷത്തെ അപേക്ഷിച്ച് എത്രയോ കുറഞ്ഞ മുസ്ലിംകൾ, അവരെക്കൊല്ലാ നിലക്കും വമ്പിച്ച ഒരു സൈന്യത്തോടു യുദ്ധത്തിനു തയ്യാറായതു കണ്ടപ്പോൾ, കപടവിശ്വാസികൾ മുസ്ലിംകളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ വാക്കോണത്. 'ഇവർ വലിയ ഓപ്പൻമാർതന്നെ; ഇവർക്കു ഇവരുടെ മതത്തിലുള്ള വിശ്വാസം അതിരുകവിഞ്ഞുപോയി വഞ്ചിതരായിരിക്കുകയാണവർ' എന്നു സാരം. 'ഹൃദയത്തിൽ ഒരു തരം രോഗമുള്ളവർ' എന്നു പറഞ്ഞതു കപടവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചു തന്നെയോ, ദുർബ്ബലവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചോ ആവാം. അല്ലെങ്കിൽ, മുശ്ശികുകളുടെ ഇടയിൽ ഇസ്ലാമിനെ സംബന്ധിച്ച കോളിളക്കം ഉണ്ടായിത്തീരുകയും, വിശ്വാസം ഉറച്ചു കഴിയാതിരിക്കുകയും ചെയ്ത ചിലരെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാവാം. അല്ലാഹുവിനറിയാം, എന്തായാലും അവർക്കുള്ള മറുപടിയാണ് അവസാനത്തെ വാക്യം. അല്ലാഹുവിൻ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചും, അവനിൽ ഭരമേൽപിച്ചും വരുന്നവർക്കു-അവർ എത്ര ദുർബ്ബലരായാലും-അവൻ സഹായം നൽകാതിരിക്കുകയില്ല. പ്രതാപവും യുക്തിജ്ഞാനവും തികഞ്ഞവനാണല്ലോ അവൻ എന്നു താൽപര്യം.

50. അവിശ്വസിച്ചവരെ മലക്കുകൾ പിടിപ്പെടുക്കുന്ന [മരണപ്പെടുത്തുന്ന] സന്ദർഭം നീ കണ്ടിരുന്നവെങ്കിൽ! അവരുടെ മൂവങ്ങളെയും, അവരുടെ പിൻഭാഗങ്ങളെയും അടിച്ചു കൊണ്ടു്.

50- وَلَوْ تَرَىٰ اِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا
الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
وَاُذُنَابَهُمْ

[ഹാ! അതു വല്ലാത്തൊരു കഷ്ടതയായിരിക്കും.]
'വെന്തു കരിച്ചലിന്റെ ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുവിൻ' (എന്നു പറയുകയും ചെയ്യും).

وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ

51. (അവിശ്വാസികളേ) അതു, നിങ്ങളുടെ കരങ്ങൾ മുൻ ചെയ്തു വെച്ചതു നിമിത്തമാകുന്നു. അല്ലാഹു അടികളോടു അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവനെന്നുള്ളതു (നിമിത്തമാണ്)

ا- ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ اَيْدِيَكُمْ
وَاِنَّ اللّٰهَ لَيَبْذُلُهُمَّ لِلْعَيْدِ

50. നീ കണ്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ, കാണുമായിരുന്നെങ്കിൽ പിടിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ അവിശ്വസിച്ചവരെ കൈകൾ അവർ അടിച്ചു, കൊണ്ടു അവരുടെ മുഖങ്ങളെ അവരുടെ പിൻപുറങ്ങളെയും ആസ്വദിക്കുക (രൂപി നോക്കുക—അന്യമായിക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ ശിക്ഷയെ വെന്തു കരിച്ചലിന്റെ 51. അതു മുൻ ചെയ്തുവെച്ചതു നിമിത്തമാണു നിങ്ങളുടെ കൈകൾ അല്ലാഹു എന്നുള്ളതു അവനല്ല (എന്നുള്ളതു) അക്രമം ചെയ്യുന്നവനെ അടികളോടു

മരണവേളയിൽ ആത്മാവിനെ പിടിച്ചെടുക്കുവാൻ നിന്ദാശീലപ്പെട്ട മലക്കൾ, അവിശ്വാസികളോടു വളരെ പരുഷമായും, കഠിനമായും പെരുമാറുമെന്നും, സത്യവിശ്വാസികളോടു വളരെ സൗമ്യരായിലും, സത്താമതിലും പെരുമാറുമെന്നും ഖുർആനിലും, ഹദീസിലും പലപ്പോഴും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു. സൂ അർആ: 93-ൽ ചിലതെല്ലാം മുമ്പു കണ്ടുവല്ലോ. ബദറിൽ വെച്ചു മുസ്ലിംകളാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടവർ അനീയമാവണ്ണം, ഇവർക്കു വാസം വെടിമേങ്ങി വന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല, മരണവേളയിൽ ചെയ്യുകയുണ്ടാകെ, അവർ വധിച്ചയാളെക്കുറിച്ചു മറുപടിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നാണു ഇതിവിടെ പ്രസ്താവിച്ചതിലുള്ള സൂചന. അവിശ്വാസികളേ ആ മലക്കൾ അടികളായും, മർദ്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ കാഴ്ച അതിഭയങ്കരമായിരിക്കും. അല്ലാഹു അവരിൽ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ല—അവരുടെ പ്രവർത്തനം കൊണ്ടുതന്നെയാണ്—ആ അന്യഥം അവർ വന്നത് ആരായും, മാത്രമല്ല അനീതിയും ചെയ്യുന്നവനല്ല അല്ലാഹു എന്നൊക്കെയാണു ഈ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂദർ.റുൽ-ഗിഫ്മാരി (റ) ഉദ്യോജിക്കുന്നു: 'അല്ലാഹു പറയുകയാണ്' എന്റെ അടിയന്മാരേ, എന്റെ സ്വന്തം പേരിൽ ഞാൻ അക്രമത്തെ നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു. നിന്ദാശീലമായി, ഞാൻ അതിനെ നിഷിദ്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളന്യോന്യം അക്രമം ചെയ്യാതെ, ഏതൊരു അടിയന്മാരോ, നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളാണു കാര്യം. അതു നിന്ദാശീലതാൽ സൂക്ഷ്മമായി കണക്കാക്കിപ്പോയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ആരെങ്കിലും (അതിൽ) വല്ല നന്മയും കണ്ടാൽ, അവൻ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ആരെങ്കിലും മറ്റുവല്ലതും കണ്ടാൽ, അവൻ അവനെത്തന്നെയല്ലാതെ (മറ്റൊരെയും) കുറ്റപ്പെടുത്താതിരണം. കൊള്ളാ' (2)

സത്യത്തെ എതിർത്ത് നശിപ്പിക്കുവാൻ തുനിഞ്ഞ ധിക്കാരികളെ ദയനീയമായി പരാജയപ്പെടുത്തുകയെന്നതു ബദറിലെ മുസ്ലിംകളുടെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായ ഒരു പുതിയ സംഭവമാണുള്ളത്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു നവോദ്യമെന്നു പറയാം എന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

52. ഫിർഈന്റെ ആലക്കാര്യങ്ങളെയും, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെയും സമ്പ്രദായംപോലെ (ത്തന്നെ), അമേയ്യരും അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളിൽ അവിശ്വസിച്ചു; അപ്പോൾ, അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം അല്ലാഹു അവരെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു).

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, ശക്തനാകുന്നു; ശിക്ഷാ നടപടി കഠിനമായവനാകുന്നു.

ا- كَذَّبَ ابْرٰهِيْمُ الَّذِيْ هُوَ مِنْ
كَبْلِهِمْ كَفَرًا بِآيٰتِ اللّٰهِ
فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوبِهِمْ
اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ

53. അതു, ഒരു ജനതക്കു അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊടുത്ത ഒരു സുഗുഹം അവൻ മാറ്റം വരുത്തുന്നവനല്ലെന്നുള്ളതു കൊണ്ടാണ്; അവർ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളിലുള്ളതിനെ [സ്വന്തം സ്ഥിതിഗതികളെ] മാറ്റം വരുത്തുന്നവരേക്കും. അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനുമായിട്ടുള്ളതും (കൊണ്ടാണ്).

٥٢- ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا
نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا
مَا بِأَنْفُسِهِمْ
وَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

54. (അന്ത) ഫീർമയുടെ ആവശ്യങ്ങളും, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെയും സമ്പ്രദായപോലെ (അന്ത)

۵۴- كَذَّابٌ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
كَذَّبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ
فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَعْرَفْنَاهُ
إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَكُلِّ كَانُوا ظَالِمِينَ ○

52. പാർ പതിവു (സമ്പ്രദായം) പോലെ **أولاد من قبله** ഫിർഖന്റെ കൂട്ടരുടെ അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെയും **أولاد** അവർ അവിശ്വസിച്ചു **أولاد** അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തു (ലക്ഷ്യം-ദൃഷ്ടാന്തം) കളിൽ **أولاد** അപ്പോൾ അവരെ പിടിച്ചു, പിടികൂടി **أولاد** അല്ലാഹു **أولاد** അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം **أولاد** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു **أولاد** ശക്തനാകുന്നു **أولاد** കഠിനമായവനാണു **أولاد** ശിക്ഷാ നടപടി. 53. **أولاد** അതു **أولاد** അല്ലാഹു എന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണു **أولاد** അവനായിട്ടില്ല, അവനല്ല (എന്നുള്ളതു) **أولاد** മാറ്റം വരുത്തുന്നവൻ **أولاد** ഒരുനൂഗ്രഹത്തെ, ഒരുനൂഗ്രഹവും **أولاد** അവൻ അതു (അനൂഗ്രഹം) ചെയ്തുകൊടുത്തു **أولاد** ഒരു ജനതക്കു **أولاد** അവർ മാറ്റം വരുത്തുന്നതുവരെ **أولاد** അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിലുള്ളതു **أولاد** അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നുള്ളതും **أولاد** കേൾക്കുന്നവനാകുന്നു **أولاد** അറിയുന്നവൻ. 54. പാർ സമ്പ്രദായം (പതിവു) പോലെ **أولاد من قبله** ഫിർഖന്റെ കൂട്ടരുടെ അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെയും **أولاد** അവർ വ്യാജമാക്കി, കളവാക്കി **أولاد** ആയത്തുകളെ **أولاد** അവരുടെ റബ്ബിന്റെ **أولاد** അപ്പോൾ നാമവരെ നശിപ്പിച്ചു **أولاد** അവരുടെ പാപങ്ങൾ നിമിത്തം **أولاد** നാം മുക്കിക്കളയുകയും ചെയ്തു **أولاد** ഫിർഖന്റെ കൂട്ടരെ **أولاد** എല്ലാവരും (തന്നെ) **أولاد** ആയിത്തന്നെ **أولاد** അക്രമികൾ.

അവർക്ക് അല്ലാഹു പല അനുഗ്രഹങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്തു. അതിനു നന്ദി കാണിക്കാതെ അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ അവർ മാറ്റിക്കളഞ്ഞു. നന്ദികൂടും ധിക്കാരവുമാണ് അവർ കൈകൊണ്ടത്. അതെല്ലാം അല്ലാഹു ശരിക്കും കേട്ടും കണ്ടുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ, ആ അനുഗ്രഹങ്ങളെ അല്ലാഹു എടുത്തു കളയുകയും, അവരുടെ ദുഷ്ചെയ്തികൾ കാരണം അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. സൂറത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു: **وَلَا تَدْرِي لَهمْ يَوْمَئِذٍ مَالَهُمْ شَرٌّ مِمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ** (സാരം: ഒരു ജനതയുടെ സ്ഥിതിയെ, അവർ തങ്ങളിലുള്ള അവസ്ഥയെ സ്വയം മാറ്റുന്നതുവരെ, അല്ലാഹു മാറ്റം വരുത്തുകയില്ല. അല്ലാഹു ഒരു ജനതയിൽ വല്ല തിന്മയും ഉണ്ടാക്കിയെ സ്വയം മാറ്റുന്നതുവരെ, അല്ലാഹു മാറ്റം വരുത്തുകയില്ല. (അം: 11)

55. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ (ജീവ) ജന്മങ്ങളിൽ വെച്ചു മോശപ്പെട്ടവർ യാതൊരു കൂട്ടരാണ്. അവർ അവിശ്വസിച്ചു; അതിനാൽ, അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. (ഇങ്ങിനെയുള്ളവരാകുന്നു)

۝۵۵ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

56. അതായതു യാതൊരു കൂട്ടർ: അവരോടു നീ കരാറുവാങ്ങി; (എന്നിട്ടു) പിന്നെ, എല്ലാ പ്രാവശ്യത്തിലും തങ്ങളുടെ കരാർ അവർ ലംഘിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അവരാകട്ടെ, (അല്ലാഹുവിനെ) സൂക്ഷിക്കുന്നുമില്ല.

۝۵۶ الَّذِينَ عَاهَدَتْ مِنْهُمْ لَمَّا يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرْجَةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ۝

57. അതിനാൽ, യുദ്ധത്തിൽവെച്ച് (വല്ലപ്പോഴും) നീ അവരെ കണ്ടെത്തുന്ന പക്ഷം, അവരെക്കൊണ്ടു അവരുടെ പിന്തിരിയലുള്ളവരെ (പരം പഠിപ്പിച്ചു) തുരത്തിക്കളയുക; അവർ ഉററാലോചിച്ചേക്കാം.

۝۵۷ وَإِذَا تَشَفَّعْتُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكُرُونَ ۝

58. വല്ല ജനതയിൽനിന്നും നീ (വല്ലപ്പോഴും) ചതിയെ യെപ്പെടുന്ന പക്ഷം, സമത്തിലായിക്കൊണ്ട് അവർക്ക് (അവരുടെ കരാർ അത്) ഇട്ടുകൊടുത്തേക്കുക.

۝۵۸ وَإِذَا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةٌ فَانْبِذْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ ۝

നിശ്ചയമായും, ചതിയന്മാരെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.

۝۵۹ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ۝

55. നിശ്ചയമായും മോശം, മോശപ്പെട്ടവർ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ ജീവിതങ്ങളിൽ, ജീവിതങ്ങളിലെ ചില അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ യാതൊരുവരാണ്. അവർ അവിശ്വസിച്ചു. പിന്നെ (അതിനാൽ) അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. 56. അതായതു യാതൊരു കൂട്ടർ നീ കരാറു നൽകി (വാങ്ങി) പിന്നെ അവരോടു, അവരിൽ നിന്നു പിന്നെ അവർ ലംഘിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ കരാറിനെ എല്ലാ പ്രാവശ്യത്തിലും അവരാകട്ടെ സൂക്ഷിക്കുന്നുമില്ല. 57. അല്ലാഹു, വല്ലപ്പോഴുമെങ്കിൽ പിന്നെ അവരെ നീ കണ്ടെത്തുന്നു (വെങ്കിൽ) അവരിൽ വെച്ചു എന്നാൽ നീ തുരത്തിക്കളയുക പിന്നെ അവർ മൂലം, അവരെക്കൊണ്ടു അവരുടെ പിന്തിരിയലുള്ളവരെ പിന്നെ അവരായേക്കാം. അവർ ഉററാലോചിക്കും. 58. വല്ല ജനതയിൽനിന്നും ചതി, വല്ല വഞ്ചനയും ചതി എന്നാൽ ഇട്ടുകൊടുക്കുക, എറിയുക പിന്നെ അവരിലേക്കു സമത്തിലായി നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല ചതിയന്മാരെ.

സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാതെ, അവിശ്വാസത്തിലും നിഷേധത്തിലും ശരിച്ചുനിൽക്കുകയും, അന്യോന്യം ഉടമ്പടിയും കാര്യം ചെയ്താൽ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കാതെ ലംഘിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകളാണ്. മുമ്പുവെച്ചുള്ള ജീവജന്മങ്ങളിൽ വെച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഏറ്റവും ദുഷ്ടന്മാർ. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെ യുദ്ധത്തിൽ വെച്ച് പിടിച്ചിൽ കിട്ടിയാൽ, അവരുടെ നേരെ ഒട്ടും യെ കാണിക്കാതെ കൊല ചെയ്യുകയോ ബന്ധനത്തിലാക്കുകയോ വേണം. അങ്ങനെ, അവരുടെയ്ക്ക് സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന ആ നിർദ്ദയ നടപടി അവരുടെ പിന്തിരിയാലിക്കൂ മറ്റു പാപാചാരത്തിലേക്കുകയും, അവരുടെ മുന്നോട്ടുള്ളഗതി പിന്നോട്ടു വെട്ടിക്കൊണ്ടു വേണം. ഇങ്ങിനെ ചെയ്താലേ അവർക്ക് നന്മയുണ്ടാകും. ഏതെങ്കിലും ജനങ്ങളുമായി വല്ല കരാറുവ്യവസ്ഥയും നിലവിലുള്ളപ്പോൾ, അവർ അതിലെ നിശ്ചയം പാലിക്കാതെ ചതിയും വഞ്ചനയും നടത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതായി കണ്ടാൽ, അവരോടു

പെട്ടെന്നു യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങാതെ, അവരുമായുള്ള കരാർ അങ്ങോട്ടു തിരിച്ചുകൊടുക്കണം. അഥവാ അതു മുൻപു ലക്ഷ്യത്തിലിരിക്കുന്നുവെന്നു അവരെ അറിയിക്കണം. അങ്ങിനെ ചെയ്യാതിരിക്കുന്ന പക്ഷം-ആ കരാർ നിലവിലുള്ള സ്ഥിതിക്കു-ആദ്യമേ അവരോടു യുദ്ധത്തിനൊരുങ്ങുന്നതു ചതിയായിരിക്കും. ആരോടും ചതി നടത്തുന്നതു അല്ലാഹുവിനു ഇഷ്ടമില്ലാത്ത കാര്യമാണു എന്ന്നൊക്കെയോണു ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

കരാറുലംഘനം പതിവായിരുന്ന എല്ലാ അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചും പൊതുവിലാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെങ്കിലും യഹൂദികളാണു ഈ ആക്ഷേപത്തിനു പ്രധാനമായും പാത്രമായിരിക്കുന്നതെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. കരാറുലംഘനവും, വഞ്ചനകളും അവരുടെ ഒരു നിത്യപതിവായിരുന്നു. നബി (സ) മദീനയിൽ ചെന്ന ഉടനെത്തന്നെ, മുസ്ലിംകളോടു യുദ്ധം ചെയ്തുകയില്ലെന്നും, മുസ്ലിംകൾക്കെതിരായി ആരെയും സഹായിക്കുകയില്ലെന്നും അവരുമായി ഉടമ്പടി നടന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം അവരുടേ ലംഘിക്കുകയും, മുശ്റിക്കുകൾക്കു ആയുധം നൽകിയും, മറ്റും അവരെ സഹായിക്കുകയുമുണ്ടായി. അതു നിമിത്തമാണു അവസാനം അവർ മദീനയിൽ നിന്നു കൂട്ടക്കൊല നടപ്പാക്കപ്പെട്ടതും.

മുആവിയ (റ) ഖലീഫയായിരുന്ന കാലത്തു അദ്ദേഹവും റോമക്കാരുമായി ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു സന്ധി വ്യവസ്ഥയുടെ കാലം കഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ അവരുടെ നേരെ പടയോട്ടക്കാലം അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. ഇതിനെപ്പോലും, അറബു സന്ധി അൻബസത്ത (عرب وبنو نصر) അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: അല്ലാഹു അക്ബർ! (കാർ) നിറവേറണം. വഞ്ചന പാടില്ല. സൂൽ (സ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'ആക്കെങ്കിലും, അവരും വല്ല ജനതയും തമ്മിൽ എന്തെങ്കിലും കരാറുണ്ടായിരുന്നാൽ, അതിന്റെ അവധി എത്തുന്നതുവരെ ഒരു കെട്ട് അടിക്കുവാൻ ഒരു കെട്ട് കെട്ടുവാനോ (അതിൽ വല്ലതും കുറയ്ക്കുവാനോ കൂട്ടുവാനോ) പാടില്ല. അല്ലെങ്കിൽ സമതിൽ (ഇങ്ങോട്ടു ചെയ്യുന്ന അമുത മാതിരി) കാർ അങ്ങോട്ടു ഇട്ടു കൊടുക്കുക (ഒരു ചെട്ടുക)'. ഈ കെട്ടുപ്പോലും മുആവിയ (റ) തന്റെ തീരുമാനത്തിൽ നിന്നു മടങ്ങുകയുണ്ടായി. (അ. ഖ: തി. ന)

വിഭാഗം-8

59. നിശ്ചയമായും അവിശ്വസിച്ചവർ ഗണിക്കേണ്ടതാ. തങ്ങൾ (പിടികിട്ടാതെ) മരിക്കുന്നു പോയിരിക്കുന്നുവെന്നു. നിശ്ചയമായും, അവർ (അല്ലാഹുവിനെ) ശക്തനാക്കുകയില്ല.

وَلَا يَخْشَوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبْقًا
إِنَّهُمْ لَا يُغْزَوْنَ ٥٩

59. لا يَخْشَوْنَ നിശ്ചയമായും ഗണിക്കേണ്ടതാ, കണക്കു കൂട്ടാതെ, വിചാരിക്കരുതു كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ لا يَخْشَوْنَ അവർ മരിക്കുന്നുവെന്നു لا يَغْزَوْنَ നിശ്ചയമായും അവർ അവർ അശക്തരാക്കുക (കിട്ടാത്താക്കുക) യില്ല, പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതല്ല

لا يَخْشَوْنَ എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തു لا يَغْزَوْنَ എന്നും വായനയുണ്ട്. 'അവിശ്വസിച്ചവരെ അവർ മുൻകൂട്ടന്നു പോയിരിക്കുന്നതായി നീ ഗണിക്കേണ്ടതാ' എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ അർത്ഥം. രണ്ടാലും സാരം ഒന്നുതന്നെ. അതായതു, അല്ലാഹുവിനു പിടികിട്ടാത്ത വിധം അവരെ പരാജയപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളു അവർ മുമ്പിൽ കടന്നുവരിച്ചു പോയിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതേണ്ട. അവനെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ അവർക്കുസാധ്യമല്ല, എന്നു സാരം. എന്നി, വീര്യമുള്ള പോരയിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതേണ്ട. അവനെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ അവർക്കുസാധ്യമല്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു: ഇഹത്തിൽ വെച്ചു ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ലെങ്കിൽ തന്നെ പാരത്തിൽ അവർക്കു പക്ഷമില്ലല്ലോ. അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അവിശ്വസിച്ചവർ രാജ്യങ്ങളിലൂടെ സൈന്യാധിപരാര കൊള്ളുന്നതു നിന്നെ വഞ്ചിച്ചു കളയുക'. അർത്ഥമായ ഒരു സൂചനയുണ്ടെന്നു. പിന്നീടു അവരുടെ സമേത സ്ഥാനം നാശമാകുന്നു. (3: 190, 197)

60. (സത്യവിശ്വാസികളേ) അവർക്കു വേണ്ടി നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുന്നത്ര ശക്തിയും കെട്ടിനിറുത്തിയ (പോർ) കൃതിരകളെയും നിങ്ങൾ ഒരുക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ; അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുവെയും, നിങ്ങളുടെ ശത്രുവെയും, അവർക്കു പുറമെ വേറെ ചിലരെയും അതുമൂലം നിങ്ങൾ പേടിപ്പെടുത്തുമാൻ: അവരെ (ക്കുറിച്ചു) നിങ്ങൾ അറിയുകയില്ല; അല്ലാഹു അവരെ (ക്കുറിച്ചു) അറിയുന്നതാണ്.

അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾ ഏതൊരു വസ്തു ചിലവഴിക്കുന്നുവോ, അതു നിങ്ങൾക്കു നിറവേറ്റിത്തരപ്പെടുന്നതാണ്; നിങ്ങളാകട്ടെ നിങ്ങളോടു അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല താനും.

70. وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ

وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوفَ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَظْلُمُونَ

60. اعدوا നിങ്ങൾ ഒരുക്കുക (സജ്ജീകരിക്കുക)യും ചെയ്വിൻ അവർക്കുവേണ്ടി, അവരോടു നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതു, സാധ്യമാകുന്നത്ര ശക്തിയിൽനിന്നും, ശക്തിയായിട്ടു നിങ്ങൾ കെട്ടിനിറുത്തപ്പെട്ടതിൽനിന്നും, കെട്ടി നിറുത്തലായും കൃതിര (യിലെ), കൃതിരയെ നിങ്ങൾ പേടിപ്പെടുത്തുമാൻ അതുമൂലം അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുവെയും നിങ്ങളുടെ ശത്രുവെയും, മറ്റുള്ളവരെയും അവർക്കു പുറമെ, അവരെ കൂടാതെ അവരെ നിങ്ങൾ അറിയുന്നതല്ല അല്ലാഹു അവരെ അറിയുന്നതാണ് നിങ്ങൾ എന്തു ചിലവഴിക്കുന്നുവോ, എന്തു ചിലവഴിക്കുന്നതായാലും ഒരു വസ്തുവായിട്ടു, ഏതൊരു വസ്തുവെയും മാർഗ്ഗത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അതു നിറവേറ്റി (പൂർത്തിയാക്കി) തരപ്പെട്ടു നിങ്ങൾക്കു, നിങ്ങളിലേക്കു നിങ്ങളാകട്ടെ നിങ്ങൾ അനീതി ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമല്ല.

സത്യം തങ്ങളുടെ ഭാഗത്താണ്, സത്യത്തിന്റെ കക്ഷിയായ തങ്ങളെ അല്ലാഹു സഹായിച്ചുകൊള്ളും, അസത്യത്തിന്റെ കക്ഷിയെ അവൻ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും എന്നുവെച്ചു സത്യവിശ്വാസികൾ അടങ്ങിയിരിക്കുവാൻ പാടില്ല. വേണ്ടിവരുമ്പോൾ ശത്രുക്കളെ നേരിടുവാനും, ഇങ്ങോട്ടു വന്നു ആക്രമണം നടത്തുവാൻ അവർക്കു മേൽത്തോന്നുവാനും വേണ്ടി സത്യവിശ്വാസികൾ കഴിയുന്നത്ര ശക്തി സംഭരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നു അല്ലാഹു ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. ശക്തി (قوة) എന്ന വാക്ക് ഒരു വ്യാപകാർത്ഥത്തിലുള്ളതാണ്. കാലത്തിനും, പരിതസ്ഥിതികൾക്കും അനുസരിച്ചു ശത്രുക്കളോടു നേരിടുവാൻ ഏതെല്ലാം തരത്തിലുള്ള ശക്തി വേണമോ അതെല്ലാം അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു, ആയുധശക്തി, സാമ്പത്തിക ശക്തി, ബുദ്ധിപരവും നയപരവും സംഘടനാപരവുമായ ശക്തി എന്നിവയെല്ലാം അതിൽ അടങ്ങുന്നു. യുദ്ധമുഹൂർത്തം വരുമ്പോൾ മാത്രം അവയെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചാൽ പോര, നേരത്തെത്തന്നെ ഇങ്ങിനെയുള്ള മുന്നൊരുക്കങ്ങൾ കരുതിവെക്കണം എന്നുകൂടി അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. മുൻകാലത്തുള്ള യുദ്ധ സജ്ജീകരണങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം പടക്കുതിരകൾക്കായിരുന്നു, യുദ്ധപ്പയനുകൾ പരിശീലിപ്പിച്ചും പോഷണം നൽകിയും കൊണ്ടു ലക്ഷണമൊത്ത കൃതിരകളെ അതിനായി ഒരുക്കിനിറുത്തലും അക്കാലത്തു പതിവായിരുന്നു. ഈ യന്ത്ര യുഗത്തിൽപോലും കൃതിരപ്പട്ടാളത്തിന്റെ സ്ഥാനം തീരെ നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതു കൊണ്ടാണു പടക്കുതിരകളെ കെട്ടിനിറുത്തുന്നതിനെ (جلب الخيل)പ്പറ്റി പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയുവാൻ കാരണം. വാൾ, കുന്തം മുതലായ അനേകതരം യുദ്ധായുധങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച്, ശത്രുക്കളെ അകറ്റുവാൻ കൂടുതൽ ഉപയോഗപ്പെട്ടിരുന്ന ആയുധം അമ്പുകളായിരുന്നു. ഇന്നു തൊക്കിന്റെ സ്ഥാനം അന്നു അമ്പിനായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ വാചനം ഓതിക്കൊണ്ട് ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ നബി(സ) ഇങ്ങിനെ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞതു: لا انا ولا اقرائي (അറിഞ്ഞേക്കുക: നിശ്ചയമായും, ശക്തിയെന്നാൽ അമ്പത്താണെന്നു). (മു)

ശക്തി സംഭരിച്ചുവെക്കണമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹുവിന്റെയും നിങ്ങളുടെയും ശത്രുക്കളായി ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ളവരെ ചീതിപ്പിക്കുന്നതുക മാത്രമല്ലെന്നും, വാണിരിക്കുന്ന ശത്രുക്കളെയും ചീതിപ്പിക്കുന്നതുക കൂടിയാണെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതിക്കുന്നു. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വന്യകുടുംബത്തിലുള്ളവയെ വേറെയും ശത്രുക്കൾ വാണിരിക്കുന്നുണ്ട്, അവരെക്കൂടി ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കൊന്നും അറിയുകയില്ല. അല്ലാഹുവിന്നു അറിയാം എന്നൊക്കെയാണു **أَنزَلَ** (അവർക്കു പുറമെ മറ്റു ചിലരെയും) എന്നു തുടങ്ങിയ വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം. ബദൽ യുക്തത്തിനുംശേഷം, മുസ്ലീംകളുമായി യുദ്ധം നടത്തിയ എല്ലാ അറബുൻ ശത്രുക്കളെയും, അധികം അമ്നിയത്തെ അവർക്കു ഏറ്റുമാനൂണി വന്ന വിദേശ ശത്രുക്കളെയും, ഭാവിയിൽ മുസ്ലീംകളുടെ മേരെ ആക്രമണത്തിന്നൊരുങ്ങിയേക്കുന്ന എല്ലാ ശത്രുക്കളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണിതെന്നു പറയേണ്ടതല്ല. ശക്തി സംഭരിക്കുന്നതിനു പ്രയത്നമായും മനവ്യയമാണല്ലോ ആവശ്യം. അതുകൊണ്ടു അക്കാര്യവും അല്ലാഹു ഉന്മാദമാതിരിച്ചിട്ടില്ല. അതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്തു തന്നെ ചിലവഴിച്ചാലും യാതൊരു അനിതിയും കുറ്റവും കൂടാതെ അതിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾക്കു പൂർത്തിയായി നൽകപ്പെടുന്നതാണ് (.....) എന്നു വാഗ്ദാനവും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചിലവഴിക്കുന്നതിനു ഏറ്റുനൂറ്റിരട്ടിയും, അതിലധികവും പ്രതിഫലം നൽകുമെന്നു (2:261ൽ) വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതും സ്ഥാനീയമാകുന്നു. ധർമ്മയുക്തത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ത്യാഗങ്ങളുടെയും, മനവ്യയങ്ങളുടെയും പൂണ്യഫലത്തെ സ്ഥാനം ധരിച്ചു പ്രത്യേകമായി സൂ: അബ: 120, 121 വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുണ്ട്.

61. (നബിയേ) അവർ സമാധാനത്തിനു [സന്ധിക്കു] തുനിയുന്നപക്ഷം, നീയും അതിനു തുനിയുക; അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക.

നിശ്ചയമായും, അവൻ തന്നെയാണു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനും.

٦١- وَإِنْ جَاءُوا لِّلسَّلَامِ
فَاجْتَنِبْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

62. അവർ നിന്നെ വഞ്ചിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിലും, അപ്പോൾ, നിശ്ചയമായും, നിനക്കു അല്ലാഹു (തന്നെ) മതി. അവനത്രെ, തന്റെ സഹായംകൊണ്ടും, സത്യവിശ്വാസികളെക്കൊണ്ടും നിന്നെ ബലപ്പെടുത്തിത്തന്നവൻ.

٦٢- وَإِنْ يُرِيدُوا أَن يَخْدَعُوكَ
فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ
هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنُصْرِهِ وَالْمُؤْمِنِينَ

63. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കിടയിൽ അവൻ ഇണക്കിപ്പേർക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയിലുള്ളതു മുഴുവനും നീ ചിലവഴിച്ചിരുന്നാലും, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കിടയിൽ നീ ഇണക്കിപ്പേർക്കുമായിരുന്നില്ല. [നിനക്കതിന്നു സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല] എങ്കിലും, അവർക്കിടയിൽ അല്ലാഹു ഇണക്കിപ്പേർത്തിരിക്കുകയാണ്. നിശ്ചയമായും അവൻ, പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞാനമാകുന്നു.

٦٣- وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ
لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ
أَلْفَ بَيْنَهُمْ
إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

61. അവർ തുനിഞ്ഞാൽ, ചാഞ്ഞുവെങ്കിൽ **لَا** സമാധാനത്തിനു (സമാധാന സന്ധിയിലേക്കു) **تَجِدُ** നീയും തുനിയുക, ചായുക **لَا** അതിനു, അതിലേക്കു **تَجِدُ** നീ ഭരമേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. **أَيُّهَا** അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ **أَيُّهَا** നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെ **السميع** കേൾക്കുന്നവൻ **العليم** ചെയ്യുക. **أَيُّهَا** അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ **أَيُّهَا** നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെ **السميع** കേൾക്കുന്നവൻ **العليم** ചെയ്യുക. 62. അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിലും **أَيُّهَا** അവർ നിന്നെ വഞ്ചിക്കുവാൻ അറിയാത്തവൻ 63. **أَيُّهَا** അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിലും **أَيُّهَا** അവർ നിന്നെ വഞ്ചിക്കുവാൻ **أَيُّهَا** അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവെകുന്നു **أَيُّهَا** എന്താൽ നിശ്ചയമായും നിനക്കുമതി, മതിയായവൻ **أَيُّهَا** അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവെകുന്നു **أَيُّهَا** അവനത്രെ യാതൊരുവൻ **أَيُّهَا** നിന്നെ അവൻ ബലപ്പെടുത്തി **أَيُّهَا** തന്റെ സഹായംകൊണ്ടും **أَيُّهَا** സത്യവിശ്വാസികളെക്കൊണ്ടും. 63. **أَيُّهَا** അവൻ ഇണക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു **أَيُّهَا** അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കിടയിൽ **أَيُّهَا** നീ ചിലവഴിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, ചിലവാക്കിയാലും **أَيُّهَا** ഭൂമിയിലുള്ളതു മുഴുവനും **أَيُّهَا** നീ ഇണക്കിപ്പേർക്കുകയില്ല **أَيُّهَا** അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കിടയിൽ **أَيُّهَا** യിലുള്ളതു മുഴുവനും **أَيُّهَا** നീ ഇണക്കിയിരിക്കുന്നു **أَيُّهَا** അവർക്കിടയിൽ **أَيُّهَا** നിശ്ചയമായും **أَيُّهَا** എങ്കിലും അല്ലാഹു **أَيُّهَا** ഇണക്കിയിരിക്കുന്നു **أَيُّهَا** അഗാധജ്ഞാനമാണു, യുക്തിമാനാണ് അവൻ **أَيُّهَا** പ്രതാപശാലിയാണു **أَيُّهَا** അഗാധജ്ഞാനമാണു, യുക്തിമാനാണ്

വേഷിദ്ധ്യസ്ഥരും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവന്നും, ശത്രുക്കളുടെ അക്രമണവാണ് മതമധ്യസ്ഥരും വേഷി കഴിയുന്ന ഗകീകാലയുക്തിവേഷണമെന്നു പറഞ്ഞശേഷം, സമാധാനസ്ഥിതിയിലുള്ള വല്ല ചായ്വും ശത്രുക്കളിൽ നിന്നു കരഞ്ഞു പകർന്നു, അവരോടു സന്ധി നടത്തി യുദ്ധം കൂടാതെ കഴിക്കണമെന്നു നബി (സ) യോടു കല്പിച്ചു. പുറമെ സന്ധിയിലു ന്യായാധ്യക്ഷനുകളിലും ഉള്ളിൽ വല്ല വഞ്ചനയും അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടാവാമെന്നു ഗകീപ്പ് അതിനു കിടക്കുന്നതില്ല. അല്ലാഹു എല്ലാം കണ്ടും മേട്ടും അറിഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണ്, വല്ല വഞ്ചനയും അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു പരിഹാരം അല്ലാഹു ഉണ്ടാക്കിക്കൊള്ളും, അതിനു അവർക്കു കെട്ടി ഏകദേശം നബി (സ) യെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ടു നബി (സ) കൂലിച്ചു ചില അനുഗ്രഹങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിനു മുമ്പും പല സഹായങ്ങളും നൽകിയിട്ടുള്ളതും, അച്ചടക്കവും അനുസാരവും തൃപ്തസന്നദ്ധതയും തെളിയിക്കുന്ന ഒരു അനുയായിവുമായിത്തീർന്ന സഖ്യാക്കാരെക്കൊടുത്തതും ഒരു കാലത്തും, തെളിയിക്കുന്നതെല്ലാം ശത്രുക്കളിൽ വർത്തിച്ചു പണിതുന്ന ആ ഹൃദയങ്ങളെ തമ്മതമായി ഇണക്കിച്ചേർത്തു ഒരു ശരീരത്തിന്റെ അവയവങ്ങൾ കണക്കു മറക്കുകയായി മാറിക്കൊടുത്തതുമൊക്കെ അല്ലാഹു തന്നെയാണല്ലോ. അഥവാ, അത്യുപാലേ, മേലിലും അവന്റെ സഹായവും അനുഗ്രഹവും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നുള്ള ഒരു സൂചന യാണിത്.

മുഹമ്മദിനുള്ളും അൻസാറികളും ചേർന്നതാണ് അന്ന് സത്യ വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹം. അൻസാറികളാ കളെ, ഹാസ, ഖസറുമു എന്നു രണ്ടു ഗോത്രക്കാരാണ്. ഇസ്ലാമിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനു മുമ്പ് രണ്ടു ഗോത്രങ്ങളും തമ്മിൽ ഭക്തികാമിയായ ശത്രുതയിലായിരുന്നു, യുദ്ധങ്ങളുടെയും, കകഷിദ്ധ്യകളുടെയും ഒരു നിർഭാഗ്യമായ ചരിത്രം തന്നെ അവർക്കുണ്ട്. ഓരോ ഗോത്രവും മറ്റൊ ഗോത്രത്തിനെതിരിൽ ആരേയും കൂട്ടുപിടിക്കുകയും, ആരോടും സഖ്യത്തിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്തു. സന്ധിസംസാരങ്ങൾക്കും സഖ്യസംരംഭങ്ങൾക്കും പഴുതില്ലാത്ത വിധം ഒത്തുവീരോധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു അവർ. അവർ ഇസ്ലാമിൽ പ്രവേശിച്ചതോടുകൂടി അതെല്ലാം തുടച്ചുനീക്കു പ്പെട്ടു. സത്യവിശ്വാസമാകുന്ന കരകിൽ എല്ലാവരും കേൾത്തിണക്കപ്പെട്ടു. ഏകദേശ സഹോദരങ്ങളെപ്പോലെ— അല്ല, ഏക ശരീരംഗങ്ങളെപ്പോലെ—ആയിത്തീർന്നു. ഇത്ര തന്നെ ഗകീകമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും മുഹമ്മദിനുള്ളു രെയും സന്ധിയിൽ ഇതുപോലെത്തന്നെയായിരുന്നു. മുമ്പിലെ വിവേചനം മൃഗവനം ചിലവഴിച്ചാലും അവരെ ഇണക്കിച്ചേർക്കുവാൻ നിനക്കു കഴിയുമായിരുന്നില്ല എന്നും, അല്ലാഹുവാണ് അവരെ ഇണക്കി യോജിപ്പിച്ചതും എന്നും (....سورة النور) പറഞ്ഞതു മൊത്തത്തിൽ രണ്ടുകൂട്ടരെ സംബന്ധിച്ചുകൊണ്ടെങ്കിലും അൻസാറികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതു കൂടുതൽ അർത്ഥവത്താകുന്നു.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: കൂട്ടംബന്ധനം മുമ്പിട പ്പെടാറുണ്ട്. അനുഗ്രഹത്തോടു നന്ദികേട്ടു കാണിക്കപ്പെടാറുമുണ്ട്. എന്നാൽ, ഹൃദയങ്ങൾക്കിടയിൽ അല്ലാഹു അടുപ്പം നൽകിയവർ (പിന്നെ) അതിനെ നന്നും തന്നെ നിക്ഷിപ്തയ്യുന്നതല്ല. 'തുടർന്നുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം ... سورة النور എന്നുള്ള ഈ വചനം ഓരുകയും ചെയ്തു. (അറകി) ത്വബ്റാനി (റ)യും മറ്റും ഉദ്യോഗിച്ച ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'ഒരു മുസ്ലിം അവന്റെ മുസ്ലിമായ സഹോദരനെ കണ്ടുവോ സഹോ ഡപുർവ്വം, അവനു കൈകൊടുത്താൽ, ഇണക്കിയ മരത്തിന്റെ ഇല കാരറിൽ കൊഴിഞ്ഞു വീഴുന്നതുപോലെ അവയുടെ പരപഞ്ചം കൊഴിഞ്ഞുപോകും.' ഇതും ബൈഹഖീ-അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാബുൽ ഇമാൻ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ-ഉദ്യ രിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞതായും വന്നിട്ടുണ്ട്: 'സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ പിടിക്കുമ്പോളിൽ വെച്ചു അധികം ഉറപ്പുള്ളതും, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ അന്യോന്യം മൈത്രി സ്മരണകളും, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ സന്തോഷവും, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ വെറുക്കലുമുമാകുന്നു.'

64. ഹേ, നബിയേ, നിനക്കും, സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്ന് നിന്നെ പിൻപറ്റിയിട്ടുള്ളവർക്കും അല്ലാഹു (തന്നെ) മതി.

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ
وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

64. ഹേ നബിയേ ക്ക നിനക്കുമതി, മതിയായവനാണു ക്ക അല്ലാഹു ക്ക നിന്നെ പിൻപറ്റിയവർക്കും, പിൻപറ്റിയവരും ക്ക സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്നു, വിശ്വാ സികളായി

വാചക 'പട്ടന നോക്കുമ്പോൾ ഈ വചനത്തിനു രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ അർത്ഥം വരുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്': (1) പരിഭാഷയിൽ കണ്ടുപോലെ, 'നിനക്കും സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്നു നിന്നെ പിൻപറിയവർക്കും അല്ലാഹു മതി' എന്നും, (2) 'നിനക്കും അല്ലാഹുവും, സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്നു നിന്നെ പിൻപറിയവരും മതി' എന്നും. ഒന്നാമത്തെ അർത്ഥമാണു പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും സ്വീകരിച്ചിരുന്നത്. അതാണു ശരിയായതു എന്നു ശ്രദ്ധേയമായതു (9) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായം. [*] രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥവും അതല്ലെന്നും പലരും പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. 62-ാം വചനത്തിൽ **وَالَّذِي إِلَيْكَ أَلْمَمُوا بِهٖ** (അവനത്രെ തന്റെ സഹായം കൊണ്ടും സത്യവിശ്വാസികളെക്കൊണ്ടും നിന്നെ ബലപ്പെടുത്തിയവൻ) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. വ്യാഖ്യാനപരമായി മുൻപണമ അർഹിക്കുന്നതു ഈ അർത്ഥമാണെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (**) സഹായവും ശക്തിയും ലഭിക്കുന്നതു യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നാണെങ്കിലും സത്യവിശ്വാസികളായ അനുയായികളും നബി(സ)ക്കും ശക്തി നൽകുന്നതാണല്ലോ. രണ്ടിൽ ഏതർത്ഥം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടാലും ശരി, സത്യവിശ്വാസികളായ അനുയായികളുടെ ഏറ്റവും കൂറുവായാലും അധികമായാലും അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും, അവന്റെ സഹായം മാത്രം ഉണ്ടായാൽ മതി നിങ്ങൾക്ക് എന്നുമായിരിക്കും ആയത്തിന്റെ അർത്ഥം.

വിഭാഗം-9

65. ഹേ, നബിയേ, സത്യവിശ്വാസികളെ യുദ്ധത്തിനു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക. നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ക്ഷമാശീലരായ ഇരുപതു പേരുണ്ടായിരുന്നാൽ, അവർ ഇരുനൂറ് പേരെ ജയിച്ചുകൊള്ളുന്നതാണ്; നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നൂറു പേരുണ്ടായിരുന്നാൽ, അവിശ്വസിച്ചവരിൽ നിന്നു ആയിരം പേരെയും അവർ ജയിച്ചുകൊള്ളുന്നതാണ്; അവർ (കാര്യം) ഗ്രഹിക്കാത്ത ഒരു ജനതയാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ് (അത്).

٦٥-يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا أَلْفًا ثَمِينًا وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ٥

66. ഇപ്പോൾ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു ലാലുവാക്കി [ഇതു വ്യ ചെയ്തു] തന്നിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളിൽ ഒരു (തരം) ദൗർബല്യം ഉണ്ടെന്നുള്ളതു അവൻ അറിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

٦٦-الَّذِينَ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا

65. **يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ** ഹേ നബിയേ **حَرِّضِ** പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക **الْمُؤْمِنِينَ** സത്യവിശ്വാസികളെ **لِقِتَالِهِ** യുദ്ധത്തിനു **إِنْ يَكُنْ** ഉണ്ടായിരുന്നാൽ **مِنْكُمْ** നിങ്ങളിൽ നിന്നു, നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ **عِشْرُونَ** ഇരുപതു (പേർ) **صَابِرُونَ** ക്ഷമയുള്ളവരായ **يَغْلِبُوا** അവർ ജയിച്ചുകൊള്ളും **أَلْفًا ثَمِينًا** ഇരുനൂറ് (പേരെ) **وَإِنْ يَكُنْ** ഉണ്ടാ **مِنْكُمْ** നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ **مِائَةٌ** നൂറു (ആളുകൾ) **يَغْلِبُوا** അവർ ജയിച്ചുകൊള്ളും **أَلْفًا** ആയിരുന്നാലോ **بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ** നിങ്ങൾക്കു അവിശ്വസിച്ചവരിൽ നിന്നു **أَلْفًا** അവർ (ആകുന്നു) എന്നതുകൊണ്ടാണു യിരം (പേരെ) **مِنْ** അവിശ്വസിച്ചവരിൽ നിന്നു **الَّذِينَ كَفَرُوا** അവർ (ആകുന്നു) എന്നതുകൊണ്ടാണു **بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ** ഗ്രഹിക്കാത്ത, കാര്യം മനസ്സിലാക്കാത്ത. 66. **الَّذِينَ** ഓ ഹേ, **خَفَّفَ** ഇപ്പോൾ, **لَهُ** ഒരു ജനത(യാകുന്നു) **عَلِمَ** ഗ്രഹിക്കാത്ത, കാര്യം മനസ്സിലാക്കാത്ത. **وَعَلِمَ** അവൻ അറിയുകയും **أَنَّ فِيكُمْ** ഇപ്പോൾ, **ضَعْفًا** അല്ലാഹു ലാലുവാക്കിയിരിക്കുന്നു **بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ** നിങ്ങൾക്കു **أَلْفًا** അവൻ അറിയുകയും **يَغْلِبُوا** ചെയ്തിരിക്കുന്നു **بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ** നിങ്ങളിലുണ്ടെന്നു **بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ** ഒരു ദൗർബല്യം, ബലഹീനത

(*) كما صرح به في اقتضاء الصراط المستقيم

(**) يعني ان ضعف الظاهر على المظهر في هذه السورة ممتنع اما فتح القدير وغيره

ആകയാൽ, നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഷഹാദീലരായ നൂറു പേരുണ്ടായിരുന്നാൽ, അവർ ഇരുനൂറു പേരെ ജയിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആയിരം പേരുണ്ടായിരുന്നാൽ, അവർ ഷഹാദീലം പെരയ്യും ജയിച്ചുകൊടുക്കും—അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതി (സമ്മതം - ഉത്തരവ്) കൊണ്ട്.

അല്ലാഹുവാക്കട്ടെ, ഷഹാദീലരാക്കുകയുണ്ടായിരിക്കും.

كَانَ يَكُنْ مِنْكُمْ وَائِلُهُ صَابِرَةٌ
يَغْلِبُوا بِأَتْنَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ
يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ

وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

൧൨൫ എന്ന് (അതിനാൽ) ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ൧൨൫ നിങ്ങളിൽനിന്നും ൧൨൫ നൂറു (പേർ) ൧൨൫ ക്ഷമിക്കുന്ന, ഷഹാദീലരായ ൧൨൫ അവർ ജയിക്കും. ൧൨൫ ഇരുനൂറു (പേരെ) ൧൨൫ നിങ്ങളിൽ (നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ) നിന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ ൧൨൫ ആയിരം (പേർ) ൧൨൫ അവർ ജയിക്കും. ൧൨൫ രണ്ടായിരം (ആളുകളെ) ൧൨൫ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതി (സമ്മതം - ഉത്തരവ്) കൊണ്ടു ൧൨൫ അല്ലാഹു ൧൨൫ കീഴടക്കുന്നവരുടെ കൂടെയായിരിക്കും.

നബി (സ) ക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം മതിയെന്നു സന്തോഷപാർത്ത അറിയിച്ചതിനെത്തുടർന്നു സത്യവിശ്വാസികളെ യുദ്ധത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കുവാൻ കൽപിക്കുകയും, അവർ കഷ്ടതയും സഹനവും മൈതലംകൊള്ളുന്നപക്ഷം അവരെക്കാൾ വർദ്ധിച്ച ശത്രുക്കളെ ജയിച്ചുകൊടുവാൻ അവർക്കു കഴിയുമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ശത്രുക്കളുമായി ധർമ്മ യുദ്ധം നടത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയും, അതിൽ ധനവും ശരീരവും വീതിയോടുകൂടുന്നതിനു അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന പുണ്യഫലങ്ങളും മറ്റും വിവരിച്ചുകൊണ്ടു സഹാബികളെ നബി (സ) യുദ്ധത്തിനു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുക പതിവായിരുന്നുവെന്നും, സഹാബികളിൽ അത്യവളമായധികം ആവേശം ഉളവാക്കിയിരുന്നുവെന്നുമുള്ളതു ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമാണ്. ബദർ യുദ്ധം വെള്ളയിൽ സൈന്യത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ നബി (സ) പറയുകയുണ്ടായി: 'മുഹമ്മദിന്റെ ആത്മാവു യാതൊരുവന്റെ കയ്യിലാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം! ഇന്ന് അവരോടു എന്തെങ്കിലും മാരക യുദ്ധം ചെയ്യുകയും, എന്നിട്ട് കഷ്ടമായി പരാജിതരായി പ്രതിഫലം മോഹിച്ചു പിൻവാങ്ങാതെ മുന്നോട്ടു ഗമിച്ചു കൊണ്ട് കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അല്ലാഹു അവനെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയില്ല.' ഇരു ശതകോട്ടരും, കാരക തീന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്ന ഉരൈറുബ്ബനു ഹുമാം (റ): 'ഹാ! ഹാ! എനിക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഇക്കൂട്ടം എന്നെ കൊലപ്പെടുത്തുകയേവേണ്ടൂ!' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന കാരക ഏറിഞ്ഞു കളഞ്ഞു. വാളെടുത്തു ശത്രുക്കൾക്കിടയിൽ തിരക്കിക്കെന്നു പടവെട്ടുകയായി. അദ്ദേഹം അതിൽ രക്തസാക്ഷിയാകുകയും ചെയ്തു. ൧൨൫ ഇതുപോലെ പല ഉദാഹരണങ്ങളും ചരിത്രത്തിൽ കാണാം.

ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ, ഷഹാദീലരായ ഇരുപതു സത്യവിശ്വാസികൾ ഇരുനൂറു അവിശ്വാസികളെയും, ഷഹാദീലരായ നൂറു സത്യവിശ്വാസികൾ ആയിരം അവിശ്വാസികളെയും ജയിക്കുമെന്നും—അഥവാ, പത്തിരട്ടി വരുന്ന ശത്രുക്കളെ ജയിച്ചുകൊടുവാൻ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു സാധിക്കുമെന്നും—അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. ബറഹ്തത്തിൽ ഇതൊരു വാഗ്ദാനരൂപത്തിലുള്ള വാർത്തയായിട്ടാണുള്ളതെങ്കിലും ആശയം നോക്കുമ്പോൾ, അതൊരു കൽപനാരൂപത്തിലുള്ളതാണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. ശത്രുക്കൾ പത്തിരട്ടിയായാലും അവരോടു ഷഹാദീലർപ്പും നേരിടണമെന്നും, ക്ഷമിച്ചു നിന്നാൽ അവരെ ജയിക്കുമെന്നുമാണല്ലോ അതിന്റെ സാരം. ഇതിനു കാരണവും അല്ലാഹു തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ൧൨൫ (അവർ കാര്യം ഗ്രഹിക്കാത്ത മനങ്ങളാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു) എന്ന്. അതായതു, അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യം ഉയർത്തുവാൻ വേണ്ടിയും, അവന്റെ കൽപന അനുസരിച്ചുകൊണ്ടും, അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള പുണ്യഫലം ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടും യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവരും, പോരിനും പെരുമക്കും ദുർവ്വാദികൾ വേണ്ടി യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസവും, അതതിന്റെ അനന്തര നേട്ടങ്ങളും മനസ്സിലാക്കാത്തവരാണവർ. അതുകൊണ്ടു ജീവനോടെ രക്തപ്പെട്ട് ജയിക്കണം. അതു സാധ്യമാകാത്ത പക്ഷം പരാജയം വരിച്ചു പിൻമാങ്ങണം എന്നു അവർക്കു ഉദ്ദേശ്യമുള്ളതു. സത്യവിശ്വാസികളുടെ നീല അതല്ല. രക്തപ്പെട്ടാൽ അതു തങ്ങൾക്കും തങ്ങളുടെ മരുമക്കൾക്കും ലഭിക്കുന്ന വിജയം. മരണപ്പെട്ടാലും തങ്ങൾക്കു വിജയം തന്നെ.

68. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നും ഒരു നിശ്ചയം മുമ്പു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ വാങ്ങിയതിൽ നിങ്ങൾക്കു വമ്പിച്ച ശിക്ഷ ബാധിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

٦٨- لَوْلَا كِتَابٌ
مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ لَمَسَّكُمْ
فِيمَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

69. എന്നാൽ, (എനി) നിങ്ങൾ 'ഗനീമത്തായി' [യുദ്ധമുതലായി] എടുത്തതിൽ നിന്ന് അനുവദനീയമായും, വാശിഷ്ടമായും നിങ്ങൾ തിന്നുകൊള്ളുവിൻ; അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു:

٦٩- فَكُلُوا مِنَّمَا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا
وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

67. ٦٦ ആയിക്കൂടാ (പാടില്ല) لَيْلٍ ഒരു നബിക്കും, [പ്രവാചകനും] نَارٍ ഉണ്ടായിരിക്കൽ ٦ അദ്ദേഹത്തിനു اسرى ബന്ധനസ്ഥൻ, ചിറയിലകപ്പെട്ടവൻ ٧ അദ്ദേഹം ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന(കനപ്പിക്കുന്ന-ജയിച്ചുകൊണ്ടു-കഠിനമാക്കുന്ന-ശക്തിയാർജ്ജിക്കുന്ന)തുവരെ ٨ ٩ ഭൂമിയിൽ ١٠ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു ١١ വിഭവത്തെ ١٢ ഇഹാലോകത്തിന്റെ ١٣ അല്ലാഹുവാകട്ടെ ١٤ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു ١٥ ١٦ പരലോകത്തെ ١٧ അല്ലാഹു ١٨ [പ്രതാപശാലിയാണ] ١٩ അഗാധജ്ഞനാണു, യുക്തിമാനാണു. 68. ٢٠ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ٢١ ഒരു (നിയമ) നിശ്ചയം ٢٢ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള ٢٣ മുമ്പുകഴിഞ്ഞ (തായ) ٢٤ നിങ്ങളെ സ്തംഭിപ്പിക്കുക (ബാധിക്കുക) തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു ٢٥ ٢٦ നിങ്ങൾ വാങ്ങിയതിൽ ٢٧ ശിക്ഷ ٢٨ വമ്പിച്ചതായ. 69. ٢٩ എന്നാൽ (എനി) തിന്നുകൊള്ളുവിൻ ٣٠ നിങ്ങൾ ഗനീമത്തുകൾക്കു നിന്നു ٣١ അനുവദനീയമായിക്കൊണ്ടു ٣٢ നല്ലതായി (വിശിഷ്ടമായി-പാടിശുദ്ധമായി)ക്കൊണ്ടു ٣٣ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ ٣٤ അല്ലാഹുവിനെ ٣٥ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ٣٦ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണു ٣٧ കരുണാനിധിയാണു.

ഇതാം അഹ്മദ്, മുസ്ലിം, അബൂദാവൂദ്, തിർമിദി, ഇബ്നുജാരിദ്(റ) എന്നിവർ വ്യത്യസ്ത മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ഉദ്യരിച്ച താഴെ കാണുന്ന സംഭവത്തെത്തുടർന്നാണു ഈ വചനങ്ങളുടെ അവതരണമുണ്ടായത്. സംഭവത്തിന്റെ പുരുഷം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു:-ബദർ യുദ്ധത്തിൽ മുസ്ലിംകൾ ഏഴുപതു മുസ്ലിംകളെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും, ഏഴുപതു പേരെ ബന്ധനസ്ഥരാക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, ബന്ധനസ്ഥരുടെ വിഷയത്തിൽ അബൂബക്കർ, ഉമർ (റ) മുതലായവരുമായി നബി (സ) ആലോചന നടത്തി. അബൂബക്കർ (റ) പറഞ്ഞു: സത്യം, ഇവരെക്കൊ (നമ്മുടെ) പിതൃവ്യ പുത്രന്മാരും കുടുംബബന്ധമുള്ളവരുമാണല്ലോ. ഇവരിൽ നിന്നും തെങ്ങ, (ചോറ മുല്യം) വാങ്ങി വിട്ടയക്കണമെന്നാണു എന്റെ അഭിപ്രായം. അതു അവിശ്വാസികൾക്കെതിരെ നമുക്കു ശക്തി നൽകുന്നതുമായിരിക്കും. ഉമർ (റ)ന്റെ അഭിപ്രായം അതായിരുന്നില്ല. അവരെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ തങ്ങളെ അനുവദിക്കണം, ഭാരോരുത്തർ അവരുമായി അധികം ബന്ധപ്പെട്ടവരെ വധിക്കട്ടെ. ഇവരുല്ലാം അവിശ്വാസികളുടെ നേതാക്കളും പ്രമാണികളുമാണു എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. അബൂബക്കർ (റ)ന്റെ അഭിപ്രായമായിരുന്നു നബി (സ) ഇഷ്ടപ്പെട്ടത്. പിറ്റേ ദിവസം ഉമർ (റ) ചെന്നപ്പോൾ, സത്യൻ (സ) തിരുമേനിയും, അബൂബക്കറും (റ) കയ്യുകയായിരുന്നു. കാരണം അറിഞ്ഞാൽ തന്നിടം അതിൽ പങ്കുകൊള്ളാമായിരുന്നുവെന്നു ഉമർ (റ) പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'താങ്കളുടെ സ്നേഹിതന്മാർ (ബന്ധനസ്ഥരിൽ നിന്നു) തെങ്ങ, വാങ്ങിവിട്ടതു നിമിത്തമാണു. അവരുടെ ശിക്ഷ ഇതാ ഈ വൃക്ഷത്തെക്കൊണ്ടു അടുത്തു നിൽക്കുന്നതായി ഞാൻ കാണുന്നു.' അങ്ങനെ, ... اسرى لَيْلٍ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ എന്നു അവതരിച്ചു.

ഇബ്നു അബീശൈബ, തിർമിദി, അബൂറാണി, ഹാകിം, ഇബ്നു അബീഹാസിം (റ) മുതലായവർ ഇബ്നു മുസ്ലിം ഉദ്യരിച്ച ഹദീസിൽ നിന്നു മേൽ കണ്ടതിനു പുറമെ താഴെ കാണുന്ന വിവരങ്ങൾ കൂടി ചേർക്കുന്നു.

നബി (സ) സ്വന്തം അഭിപ്രായമനുസരിച്ച് വ്യക്തമായി തോന്നിയ തീരുമാനം എടുത്തുകൊണ്ടും, അതിൽ വല്ല ഏറ്റവും അബദ്ധം പിണഞ്ഞു കൂടായ്കയില്ലെന്നും, അബദ്ധം പിണയുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹു അതു തീരുത്താതിരിക്കുകയില്ലെന്നും പല ഹാൻമാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങിനെ ചില സംഭവങ്ങളെ മുൻനിർത്തിയാകുന്നു. ബന്ധനസ്ഥരിൽനിന്നു മോചനമുല്പാദിപ്പിക്കുവാൻ വിട്ടുകൊടുത്തു എന്നറിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടുള്ള ഒരു വശം ഇതിനു മുന്ധ്യമായിട്ടില്ലെന്നും, ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നബി (സ) ഒരിക്കലും അതിനു അനുവദിക്കുകയില്ലായിരുന്നുവെന്നും തീർച്ചയുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്കു അവർ അങ്ങിനെ ചെയ്തതു കേവലം കുറ്റകരമായ ഒരു പാപകൃത്യമല്ലെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അതു നന്നല്ലാത്തതായിരുന്നു. അവർ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നതു അതായിരുന്നില്ല എന്നത്രെ ആക്ഷേപത്തിന്റെ മർമ്മവശം. 68, 69 എന്നീ വചനങ്ങളിലെ തുടർന്നുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നുതന്നെ ഈ സംഗതി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനമാണെന്നും, നബി (സ) തീരുമെന്നിയാണെന്നും കൃത്യപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിനു ഈ വചനവും, നബി (സ) യെക്കുറിച്ചു അപേക്ഷ സ്വരത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള മറ്റു ചില ആയത്തുകളും തെളിവാണ്.

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ഒരു മുൻനിശ്ചയം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾ വാങ്ങിയതിൽ നിങ്ങൾക്കു വമ്പിച്ച ശിക്ഷ ബാധിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു (....فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ شَيْءٌ) എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ ഈ മുൻനിശ്ചയംകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ പല പ്രകാരത്തിലും വിവരിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. (1) കഴിഞ്ഞ 33-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, സമുദയ മദ്ധ്യേ റസൂൽ നിവിലുള്ളപ്പോഴും, അവർ പാപമോചനം തേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയില്ലെന്ന നിശ്ചയം. (2) ബദനിൽ സംബന്ധിച്ചവരുടെ പാപങ്ങൾ പൊറ്റിക്കളഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയത്തിൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയില്ലെന്ന നിശ്ചയം. അത്മം (أَمْثَلُ), ഇബ്നു ജുബൈർ, അത്മാ (9) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായമാണിത്. (3) വിരോധിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കൽപന മുന്ധ്യ വന്നിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവരെ ശിക്ഷിക്കുകയില്ലെന്ന നിശ്ചയം. ഇബ്നു അബ്ദാസ് (9)ൽ നിന്നും മറ്റും ഇതു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയുണ്ടു്. (4) ഗനീമത്തു സ്വത്തുക്കൾ ഈ സമുദയത്തിനു അനുവദനീയമാണെന്നുള്ള മുൻ നിശ്ചയം. ഇതു മേൽപറഞ്ഞ ചിലരിൽനിന്നും, ഹസൻ ബസ്രി, ഖത്താബ (9) മുതലായവരിൽനിന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇബ്നുഖരീർ (9) ഇതിനാണു മുൻഗണന നൽകുന്നത് തുടർന്നുള്ള 69-ാം വചനത്തിൽതന്നെ ഇക്കാര്യം അല്ലാഹു അറിയിച്ചിട്ടുമുണ്ടല്ലോ. (5) അബദ്ധത്തിൽ വന്നുപോയ തെറ്റിനു മാപ്പു നൽകുന്നതാണെന്ന നിശ്ചയം. ഇതാണു റാസി (9)സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ചിലതോ, ഏതാനുമോ ആയിരിക്കാം ഉദ്ദേശ്യമെന്നു കരുതാവാനുതരമുള്ളു. 68, 69 ഏതായാലും ബദർ യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുക്കളെ ബന്ധനത്തിൽവെച്ചതിനെയും, അവരിൽനിന്നു മോചനമുല്പാദിപ്പിച്ചതിനെയും സംബന്ധിച്ചല്ലാതെ, മേലിൽ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇതിൽ ആക്ഷേപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

മോചനമുല്പാദിപ്പിക്കുവാൻ അബദ്ധമായിപ്പോയെങ്കിലും അതിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നു അറിയിച്ചതിനെത്തുടർന്നു നിങ്ങൾക്കു ഗനീമത്തായി ലഭിച്ച സ്വത്തുക്കളെ അനുവദനീയവും, വിശിഷ്ടവുമായ വിധത്തിൽ നിങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളുക. (فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ شَيْءٌ) എന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. വാങ്ങിയതു തിരിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, അതു ഉപയോഗിക്കാമെന്നും, അതിനു വിരോധമില്ലെന്നും ഇതിൽ നിന്നു വ്യക്തമായി. ബന്ധനസ്ഥരോടു വാങ്ങുന്ന മോചനമുല്പാദിപ്പിക്കുന്ന ഗനീമത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണെന്നുകൂടി ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. ഗനീമത്തു സ്വത്തുക്കൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതു അനുവദനീയമാണെന്നു വേറെ ആയത്തുകളിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുവെച്ചു ഇവിടെ അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും പ്രസ്താവിക്കാതെ, ആദ്യത്തെ രണ്ടു വചനങ്ങൾ (67ഉം 68ഉം) മാത്രമായിരുന്നു ഈ വിഷയത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ, വാങ്ങിക്കഴിഞ്ഞ (36)വും അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നതും ആക്ഷേപകരമാണെന്നു വരുമല്ലോ. മഹാകരുണികനായ റബ്ബ് അവന്റെ അടിയന്തരമായ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അവർ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഏത്ര വ്യക്തവും, വസ്തുനിഷ്ഠവുമായ രൂപത്തിലാണു വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക! അവസാനമായി ഏല്പായ്ചോഴും—ഏല്പാ വിഷയത്തിലും—അബദ്ധം പിണയുന്നതും, അമിതത്വം വന്നുപോകുന്നതും സൂക്ഷിക്കണമെന്നു താക്കീതുചെയ്യുകയുണ്ടു്, ഒപ്പംതന്നെ, അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിലും, മാപ്പിലും സുപ്രതീക്ഷ നൽകിക്കൊണ്ടും അല്ലാഹു വിഷയം സമാപിക്കുന്നതും നോക്കുക! (അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വളരെപ്പൊരുക്കുന്നവനാണ്. കരുണാനിധിയാണ്)

വിഭാഗം- 10

70. ഫേ, നബിയേ, നിങ്ങളുടെ കൈവശങ്ങളിലുള്ള ബന്ധനസ്ഥരോടു പറയുക:

'നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വല്ല നന്മയും (ഉള്ളതായി) അല്ലാഹു അറിയുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളിൽനിന്നു വാങ്ങിയതിനെക്കാരും ഉത്തമമായതു അവൻ നിങ്ങൾക്കു നൽകുകയും, നിങ്ങൾക്കു പൊറുത്തു തരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്". അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.'

71. നിന്നെ ചരിക്കുവാൻ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, (അതിൽ പുതുമയില്ല;) അവർ മുമ്പ് അല്ലാഹുവിനോടു ചതി പ്രവർത്തിക്കുകയും, എന്നിട്ട് അവൻ അവരെ (കീഴടക്കി) അധീനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. [അതുപോലെ എന്നിയും സംഭവിക്കും] അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

٤٠. يَأْتِيهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ
الْأَشْرَى

إِنْ يَتْلُمْ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا
يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِمَّا آخَذَ مِنْكُمْ
وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٥

٤- وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ
فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ
فَإِمْكِنْ مِنْهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ○

70. ഹേ നബിയേ! നിങ്ങളുടെ കൈ (വശം)കളിലുള്ളവരോടു
 ബന്ധനസ്ഥരിൽ നിന്നു അറിയുന്നപക്ഷം ഓരോ അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വെല്ലുനീക്കവും, ഗൂണവും അവൻ നിങ്ങൾക്കു നൽകും. നല്ലതും, ഉത്തമമായതും മേടിക്ക (എടുക്ക-വാങ്ങ)പ്പെട്ടതിനെക്കാൾ അവൻ പൊറുക്കുകയും ചെയ്യും. പ്രതിനിദ്ധികളായ അല്ലാഹു (വോ) വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്. കരുണാനിധിയാണ്.
 71, അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം ചിലർ നിന്നെ ചതിക്കുന്നതിനു എണ്ണലവർ ചതിച്ചിട്ടുണ്ട്, ചതി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിനോടു മുൻ മുഖം, മുമ്പെ എന്നിട്ടവൻ സാധ്യമാക്കി, സൗകര്യപ്പെടുത്തി (അധീനപ്പെടുത്തി) അവരെ, അവരെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു അറിയുന്നവനാണ്. അഗാധജ്ഞനാണ്, യുക്തിമാനാണ്.

[illegible]

പല മഹാൻമാരിൽ നിന്നുമായി ഇതും സൂഹ്നി (൧) ഇപ്രകാരം ഉദ്യനിചിരിക്കുന്നു:— 'ഖുറൈഷികളിൽ നിന്നു (ബദ്നിൽ) ബനീയനസ്രാമന്മാരുടെയും മോചനമുല്പന്നരായ അവർ അയച്ചുകൊടുത്തു. ഏല്പാലവും അവർ

വരുടെ ആളുകൾക്കുള്ള മൂല്യം നൽകി. (തിരുമേനിയുടെ പിതൃവ്യനായ) അബ്ബാസ് (റ) നബി (സ) യോടു പറഞ്ഞു, 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, ഞാൻ മുസ്ലിമായായിരുന്നു.' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'താങ്കളുടെ ഇസ്ലാമിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിനു അറിയാം. താങ്കൾ പറയുന്ന മാതിരിയാണു കാര്യമെങ്കിൽ അല്ലാഹു താങ്കൾക്കു പ്രതിഫലം നൽകും. എന്നാൽ, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ താങ്കൾ ഞങ്ങൾക്കെതിരായിരുന്നുവല്ലോ. അതുകൊണ്ടു താങ്കൾക്കും, താങ്കളുടെ പിതൃവ്യ പുത്രന്മാരായ നൗഫലുബ്നു ഹാരിമിനും, അഖിലുബ്നു അബീത്വാലിബിനും, താങ്കളുടെ കൂട്ടുകാരൻ ഉത്ബുത്തുബ്നു അഹിനുമുള്ള മോചന മൂല്യം താങ്കൾ നൽകണം.' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ; അതു എന്റെ പക്കൽ ഇല്ലല്ലോ.' അപ്പോൾ തിരുമേനി ചോദിച്ചു: 'താങ്കളും, (താങ്കളുടെ ഭാര്യ) ഉമ്മുൽ ഫഖ്റാലും, കൂടി കൂഴിച്ചിട്ട് (ഒളിച്ചുവെച്ച) ആ ധനം എവിടെ? ഈ യാത്രയിൽ എനിക്കു ആപത്തു പിണഞ്ഞാൽ, ഈ ധനം എന്റെ മക്കൾ ഫഖ്റാലിനും, അബ്ദുല്ലാക്കും, ഖുഥമി (خادمي) നുള്ളതാണെന്നും താങ്കൾ പറഞ്ഞിരുന്നുവല്ലോ.' അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു തന്നെയാണി അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, താങ്കൾ അവന്റെ റസൂലാണെന്നു നിശ്ചയമായും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. (*) ഇതു ഞാനും ഉമ്മുൽഫഖ്റാലും ഒരുമിച്ച് അറിയാത്ത കാര്യമാണ്. എന്നാൽ- റസൂലേ, -എന്റെ പക്കലുണ്ടായിരുന്ന- (യുദ്ധധനത്തിൽ) എന്റെ പക്കൽ നിന്നു നിങ്ങൾ പിടിച്ചെടുത്ത ആ ഈശ്വര 'ഉഖ്വിയ' (**) എനിക്കു (മോചന മൂല്യത്തിലേക്കു) കണക്കു വെച്ചു തരണം.' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഇല്ല. അതു താങ്കളിൽനിന്നു അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്കു തന്നതാണു. (ഗനീമത്താണു)' അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം തനിക്കും, ഭാര്യ സഹോദര പുത്രന്മാർക്കും, കൂട്ടുകാരനും മോചനമൂല്യം കൊടുത്തു. ഈ വിഷയത്തിൽ ...¹ എന്നു അവതരിച്ചു. അബ്ബാസ് (റ) പറയുകയാണു: 'അനന്തരം ആ ഈശ്വര 'ഉഖ്വിയ'യുടെ സ്ഥാനത്തു ഇസ്ലാമിൽ (അൻ മുസ്ലിമായ ശേഷം) അല്ലാഹു എനിക്കു ഈശ്വര അടികളെ നൽകി. അതോടുകൂടി അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പാപമോചനം ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.'

ഈ വിഷയത്തിൽ ഏതാണു ഇതുപോലെയുള്ള വേറെയും ചില വിവരത്തുകൾ കാണാം. ബദ്രിൽ വന്ന ഖുലൈ പട്ടാളത്തിന്റെ ചിലവുകൾ ഏറ്റെടുക്കുന്ന പത്തു പ്രമേണിമാരിൽ ഒരാളായിരുന്ന അസ് അബ്ബാസ് (റ) എന്തും, അതിൽ വിനിയോഗിക്കുവാൻവേണ്ടി അദ്ദേഹം കയ്യിൽകൊണ്ടു വന്നതായിരുന്ന പ്രസംഗ് ആ ഈശ്വര ഉഖ്വിയ സ്വർണ്ണമെന്നും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈടും എത്തും മുസ് അദ്ദേഹം തടവിൽപെട്ടുപോയെന്നും പ്രസംഗ് ആ വിവരത്തുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ വചനം അവതരിച്ചതു അബ്ബാസ് (റ)ന്റെ വിഷയത്തിലായിരുന്നാൽ തന്നെയും ആയിരല വാക്കുകൾ, അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ഇസ്ലാമിലേക്കു ചായ്വ് (പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും, മോചനമൂല്യം കൊടുക്കണമെന്നതിൽ പരിവേഷം കാണിക്കുകയും ചെയ്ത എല്ലാവരെയും ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണുള്ളത്.

72. നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, 'ഹിജ്' പോകുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ തങ്ങളുടെ ധനംകൊണ്ടും, ദേഹംകൊണ്ടും സമരം നടത്തുകയും ചെയ്തവരും, ആശ്രയം നൽകുകയും സഹായം നൽകുകയും ചെയ്തവരും (അതെ) അക്കൂട്ടർ-അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ [തമ്മിൽ] ബന്ധുവിത്രങ്ങളാകുന്നു.

വിശ്വസിക്കുകയും, 'ഹിജ്' പോരുന്നതിരിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അവർ 'ഹിജ്' പോരുന്നതുവരെ അവരോടുള്ള മൈത്രിബന്ധത്തിൽ യാതൊന്നും (തന്നെ) നിങ്ങൾക്കില്ല.

إِنَّ الدِّينَ أَمْنًا وَمَأْجُرًا
وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ أَوْذَوْا وَكُفِّرُوا
أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
وَالَّذِينَ أَمْنُوا وَلَمْ يُهَاجِرُوا
مَالَهُمْ مِنْ وَلَايَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
حَتَّى يُهَاجِرُوا

(*) ആരും അറിയാത്ത ഈ രഹസ്യം അല്ലാഹു താങ്കൾക്കു അറിയിച്ചു തന്നതു താങ്കൾ അവന്റെ റസൂലാണെന്നുള്ളതിന്റെ തെളിവാണ് എന്നർത്ഥം.

(**) ഒരു ഉഖ്വിയ: (خديجة) = ഏതാണു ഒരു ഖജ്നസ്ഥാ-അല്ലെങ്കിൽ റാജാവിന്റെ $\frac{1}{12}$ ഭാഗം-വരുന്ന ആളും. ഈശ്വര ഉഖ്വിയയ്ക്കും സ്വർണ്ണമാണു മൂല്യം.

മത (വിഷയ)ത്തിൽ അവർ നിങ്ങളോടു സഹായം തേടിയെങ്കിൽ, സഹായിക്കൽ നിങ്ങളുടെ മേൽ (ബാധ്യത) ഉണ്ടു; നിങ്ങളുടെയും, തങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ വല്ല കരാർ ബന്ധവും (നിലവിൽ) ഉള്ളതായ ജനതക്കെതിരായിട്ടൊഴികെ. [എന്നാലവരെ സഹായിക്കേണ്ട ബാധ്യതയില്ല] അല്ലാഹു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാകുന്നു.

وَلَا يَنْتَظِرُكُمْ فِي الدِّينِ
فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ
إِلَّا عَلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ
وَبَيْنَهُمْ قَبْلَةٌ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ١٠

73. അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ [തമ്മതത്തിൽ] ബന്ധുവിത്രങ്ങളാകുന്നു. ഇതു (പ്രകാരം) നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഭൂമിയിൽ കഴപ്പവും, വലുതായ നാശവും ഉണ്ടായിത്തീരും.

٤٣-وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ
بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوا
تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ
وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ١١

72. الَّذِينَ آمَنُوا നിശ്ചയമായും വിശ്വസിച്ചവർ مَاجِرَا ഹിജ്ര പോകുകയും سَامِرَا സമരം ചെയ്യുകയും بِأَمْرِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ (ധനം) കൊണ്ടു مَاجِرَا തങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങൾ കൊണ്ടും فِي سَبِيلِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ وَالَّذِينَ آمَنُوا (സങ്കേതം-അഭയം-സൗകര്യം) നൽകിയവരും وَأَمَّا അവർ സഹായിക്കയും ചെയ്തു فَكُلُّهُ ആ കൂട്ടർ مَعْهُمْ അവരിൽ ചിലർ أُولَاءُ ബന്ധുവിത്രങ്ങളാണു بَعْضُ ചിലരുടെ الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ مَاجِرَا അവർ ഹിജ്ര പോയിട്ടുമില്ല (പോകുകയും ചെയ്യാത്ത) مَالِهِمْ നിങ്ങൾക്കില്ല مِنْهُمْ അവരുടെ മൈത്രി ബന്ധത്തിൽ നിന്നു مِنْ شَيْءٍ യാതൊന്നും حَتَّى مَاجِرَا അവർ ഹിജ്ര പോകുന്നതുവരെ وَإِنَّا نَتَنَصَّرُكُمْ നിങ്ങളോടവർ സഹായം തേടിയെങ്കിൽ الَّذِينَ مَثَلُ മതത്തിൽ (മത കാര്യത്തിൽ) مَثَلُ എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ മേലുണ്ടു (ബാധ്യത) النَّصْرُ സഹായം, സഹായിക്കൽ إِلَّا عَلَى قَوْمٍ ഒരു ജനതയുടെമേൽ (എതിരിൽ ഒഴികെ) بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിലുണ്ട് مَعْهُمْ അവർക്കിടയിലും قَبْلَةٍ വല്ല കാര്യം (ഉടമ്പടിയും) وَأَمَّا അല്ലാഹു لَا تَسْلُوْكُمْ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി مَعْهُمْ കാണുന്നവനാണു 73. وَالَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ مَعْهُمْ അവരിൽ ചിലർ أُولَاءُ ബന്ധുവിത്രങ്ങളാണു بَعْضُ ചിലരുടെ لَا تَسْلُوْكُمْ അതു (ഇതു) നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ تَكُنْ ഉണ്ടായിത്തീരും فِتْنَةٌ കഴപ്പും فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ نَارٌ നാശവും مَعْهُمْ വലുതായ.

രസൂൽ (സ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തുള്ള സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു നാലായി തരം തിരിക്കുന്നു. (1) ആദ്യകാലത്തു തന്നെ നബി (സ) യിൽ വിശ്വസിക്കുകയും സ്വദേശം വിട്ടു മദീനയിലേക്കു ഹിജ്ര പോന്ന അവിടെ അഭയം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്ത മുഹാജിറുകൾ മീനീനൂവേണ്ടി വളരെയധികം മർദ്ദനങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളും അനുഭവിച്ചശേഷം, നരകം വീടും സ്വത്തും കുടുംബവുമെല്ലാം ത്യജിച്ചും, എത്രയോ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചു കൊണ്ടു മദീനയിൽ വന്നു താമസമാക്കിയവരാണ്വർ. ഹിജ്രക്കു മുമ്പും പിമ്പും തന്നെ അവരുടെ ദേഹവും, ധനവും അവർ മീനീനൂവേണ്ടി വിനിയോഗിച്ചു. ഇവരെക്കുറിച്ചാണു ആദ്യം ... الَّذِينَ آمَنُوا وَمَاجِرَا (വിശ്വസിക്കുകയും, ഹിജ്ര പോകുകയും, ധനംകൊണ്ടും ദേഹംകൊണ്ടും സമരം ചെയ്യുകയും ചെയ്തവർ) എന്നു പറഞ്ഞത്. സഹാബി കളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ, ഇവിടെയെന്നപോലെ വേറെ സ്ഥലങ്ങളിലും മുഹാജിറുകൾക്കു അല്ലാഹു ഒന്നാം സ്ഥാനം നൽകിയിരിക്കുന്നതായി കാണാവുന്നതാണ്.

(2) നബി (സ) തിരുമേനിക്കും സ്വദേശം ത്യജിച്ചു ചെല്ലുന്ന മുഹാജിറുകൾക്കും ആശ്രയവും അഭയവും നൽകി എല്ലാ വിധ സഹായ സഹകരണങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്ത മദീനക്കാരായ അൻസാരികൾ. ഇവരെപ്പറ്റിയാണു (وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَاجِرَا) (ആശ്രയം നൽകുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്തവർ), എന്നു പറഞ്ഞത്. ഈ രണ്ടുകൾ (وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَاجِرَا) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതെ ദൂരം പരസ്പരം ബന്ധുവിത്രങ്ങളാണു (بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതെ

സഹായസഹകരണം, സ്നേഹം, ഗുണകരകൃഷി, സാഹോദര്യം, സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ കൂട്ടുത്തരവാദിത്വം ആദിയായവയിൽ അവരന്യോന്യം സഹധർമ്മം ബന്ധപ്പെട്ടു കഴിയേണ്ടവരാണ്. ഈ തത്വം രണ്ടു കൂട്ടരും അക്വാരർത്ഥത്തിൽ തന്നെ പാലിച്ചുപോന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമത്രെ. അൻസാരികൾ അവരുടെ നാടു, വീടു, സ്വത്തും, കൃഷിയിടവുമെല്ലാം തന്നെ മുഹാജിറുകൾക്കു ഭാഗിച്ചു കൊടുത്തു ഒരു വിട്ടിലെ ഏകദേശ സഹോദരങ്ങളാകാൻ അടുപ്പത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടി. ആദ്യം സ്വത്തവകാശം പോലും അവർക്കിടയിൽ സ്ഥാപിതമായിരുന്നു. ക്രമേണ മുഹാജിറുകൾ ആ നാട്ടുകാരായി മാറുകയും, സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കുമാറാകുകയും ചെയ്തു. ശേഷമാണ്-മിക്കവരും ബാർ യൂസ്. കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം-താഴെ പറയുന്നതുപോലെ പ്രസ്തുത സ്വത്തവകാശ സമ്പ്രദായം ഇല്ലാതാക്കപ്പെട്ടത്.

(3) നേരത്തേത്തന്നെ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ശിർക്കിന്റെ നാട്ടിൽ നിന്നു ഹിജ്ര പോന്നു മുസ്ലിംകളോടൊപ്പം താമസമാക്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവർ ഇവരെക്കുറിച്ചാണു *الذين آمنوا ولم يهاجروا* (വിശ്വാസികളായും, ഹിജ്ര പോകാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവർ) എന്നു പറഞ്ഞത്. ഇവർ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിലും ഹിജ്ര പോന്നിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു മക്കയിലെ അന്നത്തെ പരിതസ്ഥിതിയിൽ അവരുമായി കൂട്ടുബന്ധം പാലിക്കുക സാധ്യമല്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അവർ ഹിജ്ര വരുന്നതുവരെ അവരോടു മേൽപ്രകാരം മിത്രബന്ധം പാലിക്കേണ്ടുന്ന ചുമതല മുഹാജിറുകൾക്കും അൻസാരികൾക്കും ഇല്ല. (*لا يملك من لا يهاجر حتى يهاجروا*) എന്നു അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. എങ്കിലും സത്യവിശ്വാസികളെന്ന നിലക്ക് അവരുടെ മതരംഗത്തു ശത്രുക്കളുടെ ഭാഗത്തു നിന്നു വല്ല അനിഷ്ട സംഭവങ്ങളും നേരിടുമ്പോൾ അവർ സഹായത്തിനപേക്ഷിച്ചാൽ അവരെ സഹായിക്കൽ നിർബന്ധവുമാകുന്നു. (*وان استعزوا بالذين لم يهاجروا فممن لم يهاجروا*) എന്നാൽ, ആ സഹായം മുസ്ലിംകളുമായി വല്ല കാരിലോ സന്ധി നിശ്ചയത്തിലോ തുറിക്കുന്ന അവിശ്വാസികൾക്കെതിരായിരിക്കുവാൻ പാടില്ല. (*لا على قوم بكم وبينهم ميثاق*) അഥവാ, അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ആ സഹായം ആ നിശ്ചയങ്ങൾക്കു എതിരായിത്തീരുവാൻ പാടില്ല. ഇങ്ങിനെ യുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം നിങ്ങൾ ശരിക്കു ഗൗനിക്കുകയും സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ, ഇല്ലെന്നു അല്ലാഹു കണ്ടും വീക്ഷിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു (*وان لا تعلموا*) ഉണർത്തിക്കൊണ്ടു അവയുടെ പ്രധാന്യം മനസ്സിലാക്കി ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

നാലാമത്തെ വിഭാഗം സത്യവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി സൂറത്തിന്റെ അവസാനത്തിലെ വചനത്തിലാണു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനുമുമ്പായി, അവിശ്വാസികളുടെ നിലയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതെ, *الذين كفروا* (അവിശ്വാസിച്ചവർ-അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ ബന്ധുമിത്രങ്ങളാകുന്നു) മുശ്റിക്കുകൾക്കെന്നോ, വേദക്കാരെന്നോ വ്യത്യസ്തമില്ലാതെ അവർ പരസ്പരം സംഘടിച്ചും കൂട്ടുകെട്ടിലും കഴിയുന്നവരാണ്. അവർ തമ്മിൽ പല നിലക്കുമുള്ള വിരോധിപ്പും ശത്രുതയും ഉണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും ഇസ്ലാമിനും മുസ്ലിംകൾക്കും എതിരെയുള്ള സംരംഭങ്ങളിൽ അവരെല്ലാം ഒരുപോലെത്തന്നെ, യഹൂദികളും മുശ്റിക്കുകളുമാണല്ലോ അന്നു പ്രധാന ശത്രുക്കളായി രംഗത്തുള്ളവർ. നബി (സ) തിരുമേനിയിൽ വിശ്വാസിച്ചില്ലെങ്കിൽപോലും അവിടുത്തെങ്ങും മുശ്റിക്കുകളെക്കാൾ മമതയിലും രജ്ഞിപ്പിലും കഴിയേണ്ടിയിരുന്നവരാണു യഹൂദികൾ. എന്നിട്ടും, മുശ്റിക്കുകളോടു കൂട്ടുചേർന്നു ഗൂഢമായും, പാസ്യമായും മുസ്ലിംകളെ എതിർക്കുകയാണവർ ചെയ്തത്. അവിശ്വാസികൾ എന്തു വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവരായിരുന്നാലും ഇസ്ലാമിനെതിരിൽ അവരെല്ലാം പരസ്പരം മൈത്രി ഭാവമുള്ളവരായിക്കുന്നതുള്ളതിനു ഇതുതന്നെ തെളിവാണല്ലോ. പിൽക്കാല ചരിത്രങ്ങളിൽ ഇതിനു ധാരാളം തെളിവുകൾ കാണാവുന്നതാകുന്നു.

അവസാനം അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഗൗരവപൂർവ്വം അറിയിച്ചു ചെയ്യുന്നു: *الذين آمنوا* (ഇപ്രകാരം നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ ഓമിയിൽ കൂഴപ്പവു വലിയ നാശവും ഉണ്ടായിത്തീരും) നിങ്ങൾ പരസ്പരം ബന്ധുമിത്രങ്ങളായി വർത്തിക്കുക, തമ്മിൽ സഹായ സഹകരണം ചെയ്യുക, അവിശ്വാസികളെ മിത്രങ്ങളാക്കേതിക്കുക, കരാറു വ്യവസ്ഥകൾക്കു ലംഘനം വരുത്താതിരിക്കുക മുതലായി മേൽ പ്രസ്താവിച്ച തത്വങ്ങൾ ശരിക്കും നിങ്ങൾ പ്രാവർത്തികമാക്കാത്ത പക്ഷം, അതു ഇസ്ലാമിനും നിങ്ങൾക്കും വമ്പിച്ച അനർത്ഥവും ആപത്തും വരുത്തിത്തീർക്കുമെന്നു നിങ്ങൾ സദാ ഓർമ്മവെക്കണമെന്നു സാരം. അവിശ്വാസികൾ പരസ്പരം ബന്ധുമിത്രങ്ങളാണെന്നും, സത്യവിശ്വാസികളും അവരും തമ്മിൽ ബന്ധുമിത്രങ്ങളല്ലെന്നുമുള്ള തത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണു 'മുസ്ലിം കോഫിനിനെയും, കോഫിർ മുസ്ലിമിനെയും അനന്തരമെടുക്കുകയില്ല' എന്നു നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതും, മുഹാജിറുകളെയും, അൻസാരികളെയും പ്രശംസിച്ചു കൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു :-

മുഹാജിറുകളും, അൻസാരികളും തമ്മിൽ ബന്ധുത്വമുണ്ടാകുന്നു, അവർ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടു കഴിയേണ്ടവരാണെന്നും വിവരിച്ചശേഷം, ആ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചു ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും തീരെ മുറിഞ്ഞു പോകാത്തതുമായ ഒരു ബന്ധമാണു രക്തച്ചാർച്ചയുടെ ബന്ധമെന്നും, അതുകൊണ്ടു രക്തബന്ധമുള്ളവർ തമ്മിൽ കൂടുതൽ ചില ബന്ധങ്ങളുണ്ടെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. ഈ വചനത്തോടുകൂടി, മുഹാജിറുകളും അൻസാരികളും തമ്മിൽ, തൽക്കാല സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു ഏർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരുന്ന സ്വത്തവകാശ സമ്പ്രദായം നിറുത്തൽ ചെയ്യപ്പെടുകയുണ്ടായി. സ്വത്തവകാശം കൂട്ടംബബന്ധമുള്ളവർ തമ്മിൽ മാത്രമായി നിലനിറുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതാണ് ഖുർആൻ മുഖേന ഇസ്ലാമിലെ സമീപമായ സ്വത്തവകാശ നിയമമെന്നത്രെ ചിലർ (അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. കൂട്ടംബബന്ധമാണു കൂടുതൽ ശക്തമായ ബന്ധമെന്നുള്ള തത്വത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, സ്വത്തവകാശമല്ലാത്ത വേറെയും ചില അവകാശങ്ങൾ നിലവിലുണ്ട്. വിവാഹകാര്യം, സ്വത്തിന്റെ ക്രയവിക്രയം, ജനാസ ശുശ്രൂഷണം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളിൽ ചിലർക്കുവേണ്ടി കൈകാര്യം നടത്തുവാൻ ചിലർക്കു നിയമപരമായി നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അവകാശങ്ങളും, അധികാരങ്ങളും ആ അടിസ്ഥാനത്തിലാകുന്നു.

അബൂദാവൂദ് ത്വയ്യാലസിയും, ത്വബ്റാനിയും (റ) മററും ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതായി ഇങ്ങനെ വിവര്യത്തു ചെയ്യുന്നു: 'റസൂൽ (സ) അവിടുത്തെ സഹാബികൾക്കിടയിൽ സംഹാര്യബന്ധം സ്ഥാപിക്കുകയും അവർക്കിടയിൽ അനന്തരവകാശം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. (രക്തബന്ധമുള്ളവർ തമ്മിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെടുത്തുവാൻ) എന്ന വചനം അവതരിപ്പിക്കുന്നതുവരെ. അതു അവതരിച്ചപ്പോൾ അതു ഉപേക്ഷിക്കുകയും, കൂട്ടംബബന്ധം മുഖേനയുള്ള അനന്തരവകാശം ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്തു.' عنه

اللهم لك الحمد ولك الفضل والمنة

[كل الأنعام من سورة تفسير هذه السورة حيثما انتفت ليلة السبت الثانية والثلاثين من ربيع الأول سنة ١٣٩٧
 الموافق ٧٧/٢/١٢ م - ومن نية حتى يوم الجمعة ثلاثين من ذي الحجة الحرام سنة ١٣٩٨
 الموافق ٧٨/١٢/١ م م في] - والحمد لله العلاء

9. സൂറത്തു - തൗബ :

മദീനയിൽ അവതരിപ്പിച്ച് — വചനങ്ങൾ 129 — വിഭാഗം (റൂക്വഉ') 16

ഈ സൂറത്തിൽ പലരുടെയും തൗബയെ (പശ്ചാത്താപത്തെ) കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നതിൽ നിന്നാണ് ഇതിനു സൂറത്തുതൗബ എന്നു പേര് വന്നത്. സൂറത്തുൽ 'ബറാ അത്ത' എന്നും പേരുണ്ട്. ആരും വചനത്തിന്റെ തുടക്കം 'ബറാ അത്തു' (بَارَأَ) എന്ന വാക്കോണല്ലോ. ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ ചില പ്രത്യേക വശങ്ങളെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു വേറെയും പേരുകൾ ഇതിനു പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സൂറത്തു മുഴുവനും അല്ലെങ്കിൽ മിക്കഭാഗവും ഹിജ്ര ബേതാം കൊല്ലത്തിൽ തബുക്കു യുദ്ധകാലത്തും അതിനുശേഷവുമായി അവതരിപ്പിച്ചതാകുന്നു. ആദ്യത്തിലെ ഏതാനും വചനങ്ങൾ തിരുമേനി യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു മടങ്ങുമ്പോഴാണ് അവതരിപ്പിച്ചതെന്നു പലരും പറയുന്നു. താഴെ വിവരിക്കുന്ന പ്രകാരം, ആ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ കൽപനകൾ വിളംബരപ്പെടുത്തുവാൻ മക്കയിലേക്കു തിരുമേനി ആദ്യ അയക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

എല്ലാ സൂറത്തുകളുടെയും ആരംഭത്തിലുള്ളതുപോലെ ഈ സൂറത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, സഹാബികളോ ശേഷമുള്ളവരോ ആരും തന്നെ അവരുടെ മുമ്പാഹ്വകളിൽ 'ബിസ്മി' (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) എഴുതി വന്നിട്ടില്ല. ഇതിനു ചില കാരണങ്ങൾ പറയപ്പെടുന്നു. മറ്റുള്ളവയെപ്പോലെ ഈ സൂറത്തിൽ ബിസ്മി അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണ് കൂടുതൽ ശരിയായ അഭിപ്രായം. അല്ലാഹുവിന്റെ കരുണയ്ക്കുതക്കുന്നതാണു ബിസ്മി. ഈ സൂറത്തിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയങ്ങൾ പ്രധാനമായും മുശ്‌റിക്കുകളുമായുള്ള കർശന നടപടികളെ സംബന്ധിക്കുന്നവയുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഇതിൽ ബിസ്മി അവതരിക്കാതിരിക്കുവാൻ കാരണമെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾

1. (ഇതു) അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും, അവന്റെ റസൂലിൽ നിന്നുമുള്ള ഒരു (ബാധ്യത) ഒഴിവാകലാണ് [ഒഴിവായിക്കൊണ്ടുള്ള പ്രഖ്യാപനമാണ്]; മുശ്‌റിക്കു [ബഹുദൈവ വിശ്വാസി] കളിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ കരാറു നടത്തിയിട്ടുള്ളവരോട്.

بَرَآءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ
مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ۝

2. ആകയാൽ, (ഹാ, മുശ്റിക്കുകളെ,) നിങ്ങൾ നാലു മാസം ഭൂമിയിൽ (യഥേഷ്ടം) സഞ്ചരിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ അറിയുകയും ചെയ്യുവിൻ: നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ (അറിയപ്പെട്ട്) അശക്തമാക്കുന്നവരല്ലെന്നും, അല്ലാഹു അവിശ്വാസികളെ അപമാനപ്പെടുത്തുന്നവനാണെന്നും.

فَيَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ
وَأَعْلَمُوا أَنَّهُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ
وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ○

1. **بَرَاء** ഒരു ഒഴിവാക്കൽ, ഒഴിവു പ്രഖ്യാപനമാകുന്നു **فِي** അല്ലാഹുവിൽനിന്നും **أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ** അഞ്ചു മാസത്തിനിന്നും **وَأَعْلَمُوا أَنَّهُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ** യാതൊരുവരിലേക്കും, യാതൊരു കൂട്ടത്തോടും നിങ്ങൾ കരാർ (ഉടമ്പടി) ചെയ്തവരോടും **وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ** മുശ്റിക്കുകളിൽനിന്നും. 2. **فَيَسِيرُوا** അതിനാൽ (എന്നി) നിങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുവിൻ **فِي** ഭൂമിയിൽ **أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ** നാലു മാസങ്ങൾ **وَأَعْلَمُوا** അറിയുകയും ചെയ്യുവിൻ **وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ** നിങ്ങൾ (ആകുന്നു) എന്നും **وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ** അല്ലാത്ത(വർ) **وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ** കഴിയാത്താക്കുന്നവർ അശക്തമാക്കുന്നവർ (ആകുന്നു) **وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ** അല്ലാഹുവിനെ **وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ** അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നും **وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ** അപമാനിക്കുന്നവൻ, നിന്ദിക്കുന്നവൻ **وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ** അവിശ്വാസികളെ.

നബി (സ)യും സത്യവിശ്വാസികളും മക്ക മൂശ്റിക്കുകളുടെ മർദ്ദനംകൊണ്ട് വളരെക്കാലം പൊറുതിപ്പെട്ടി അവസാനം മദീനയിലേക്കു ഹിജ്ര ചെയ്തി. എന്നിട്ടും അവരുടെ അക്രമങ്ങളും ആക്രമണങ്ങളും നിലച്ചിട്ടു തടയുകയും ചെയ്തവരോടും **وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ** മുശ്റിക്കുകളിൽനിന്നും. 2. **فَيَسِيرُوا** അതിനാൽ (എന്നി) നിങ്ങൾ സഞ്ചരിക്കുവിൻ **فِي** ഭൂമിയിൽ **أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ** നാലു മാസങ്ങൾ **وَأَعْلَمُوا** അറിയുകയും ചെയ്യുവിൻ **وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ** നിങ്ങൾ (ആകുന്നു) എന്നും **وَأَنَّ اللَّهَ مُخْZI الْكَافِرِينَ** അല്ലാത്ത(വർ) **وَأَنَّ اللَّهَ مُخْZI الْكَافِرِينَ** കഴിയാത്താക്കുന്നവർ അശക്തമാക്കുന്നവർ (ആകുന്നു) **وَأَنَّ اللَّهَ مُخْZI الْكَافِرِينَ** അല്ലാഹുവിനെ **وَأَنَّ اللَّهَ مُXZI الْكَافِرِينَ** അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നും **وَأَنَّ اللَّهَ مُXZI الْكَافِرِينَ** അപമാനിക്കുന്നവൻ, നിന്ദിക്കുന്നവൻ **وَأَنَّ اللَّهَ مُXZI الْكَافِرِينَ** അവിശ്വാസികളെ.

മൂശ്റിക്കുകളോടുള്ള പരസ്യമായ ഒരു വിളംബരമായിക്കൊണ്ടാണ് ഈ വചനങ്ങളും തുടർന്നുള്ള കുറെ വചനങ്ങളും നിലകൊള്ളുന്നത്. വിളംബരം അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ളതാണെങ്കിലും അത് നട്ടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതു നബി (സ) മുഖാന്തരമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണു അല്ലാഹുവിൽനിന്നും അവന്റെ റസൂലിൽ നിന്നുമുള്ള ബാധ്യത ഒഴിവാക്കൽ (**بَرَاء** **فِي** **أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ**) എന്നു ആദ്യത്തെ വചനത്തിലും, അല്ലാഹുവിൽനിന്നും അവന്റെ റസൂലിൽനിന്നും മുള്ള അറിയിപ്പ് (**فَيَسِيرُوا** **فِي** **أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ**) എന്നു അടുത്തവചനത്തിലും അതിന്നു ശീർഷകം നൽകിയിരിക്കുന്നതു. അക്കാലത്തു അറേബ്യമുഴുവനും പരസ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതുള്ള വല്ല കാര്യവും വിളംബരപ്പെടുത്തുവാൻ ഹജ്ജു സമയത്തെ ഫൈയ്യാൽ ഉതകുന്ന മറ്റൊരുവസരവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണു അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണുന്ന പ്രകാരം ഈ വിളംബരം ഹജ്ജു ദിവസം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യാൻ ആദ്യം അറിയിക്കുന്നതു. ഈ പ്രഖ്യാപനത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഹദീസുകളും റിവായത്തുകളും പലതും കാണാം. അവയുടെ രത്നചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:

ഹിജ 9-ാം കൊല്ലത്തിൽ, തബൂക്ക് യൂദയം കഴിഞ്ഞു വന്നശേഷം, നബി (സ) ഹജ്ജിനു മക്കയിലേക്കു പോകുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷെ, മുശ്റിക്കുകളും ഹജ്ജിൽ പങ്കെടുക്കുകയായിരുന്നതുകൊണ്ടു തീരുമെന്നി ചൊക്കിയിരിക്കുകയാണുണ്ടായത്. അക്കാലം ഹജ്ജിന്റെ അമീറായി (നേതാവായി) നബി (സ) അബൂബക്കർ സിദ്ദീഖ് (റ) നെ അയച്ചു. നൂറുകണക്കിൽ മുസ്ലിംകളും അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ പോയിരുന്നു. അബൂബക്കർ (റ) പുറപ്പെട്ടപ്പോഴായിക്കഴിഞ്ഞശേഷം ഈ വചനങ്ങളെ ഹജ്ജിൽ വിളംബരപ്പെടുത്തുവാൻ പിന്നാലെ അലി (റ) യെയും നബി (സ) അയക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിങ്ങനെ വിളംബരം നടത്തുന്ന ആയ ഏന്റെ കൂടുംബത്തിൽ ഒരാളായിരിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണു നബി (സ) അദ്ദേഹത്തെ അയച്ചത്. (*) അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ, മറു ചിലരും കൂടി അക്കാലത്തെ ഹജ്ജ് മഹാ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ച് ദുൽഹജ്ജ് മാസം പത്തിന് ഈ സൂറത്തിന്റെ ആദ്യം മുതൽക്കുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങൾ (മുപ്പത്തോ നാൽപ്പതോ വചനങ്ങൾ) വിളംബരം ചെയ്തു. അതോടൊപ്പം തന്നെ, അടുത്തകാലം മുതൽ മുശ്റിക്കുകളെയും കഅ്ബത്തിൽ ഹജ്ജിനു വരുത്തെന്നും, മേലിൽ ആദ്യം നഗ്നരായി 'ത്വവറഹ്' (കഅ്ബാ പ്രദക്ഷിണം) ചെയ്യരുതെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. നേരത്തെത്തന്നെ ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും ഹജ്ജിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യാൻ അബൂബക്കർ (റ) ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും, അലി (റ) യുടെ വിളംബരത്തിലും ഇത് രണ്ടും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും താഴെ ഉദ്യരികുന്ന അബൂഹുരൈറ (റ) യുടെ ഹദീസിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു.

ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങളെ വീവരിക്കുന്ന മദ്യെ ഇബ്നു കഥീർ (റ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: 'ഈ വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വ്യാഖ്യാനക്കാരെക്കൂ വളരെ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ട്. ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ പറയുന്നു: കാലാവധി നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തവരെക്കൂ, നാലുമാസക്കാലത്തിനു താഴെ അവധി നിശ്ചയിക്കാപ്പെട്ടവരെക്കൂ സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനം. അവർക്കു നാലുമാസം വരെ അവധി നൽകപ്പെടുന്നതാണ്. അവധി നിർണ്ണയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കരണുകാർക്കു അവരുടെ അവധികാലം തീരുന്നതുവരെയും അവധി നൽകപ്പെടും. അവർക്കു അവരുടെ അവധി പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നു (നാലാം വചനത്തിൽ) പറയുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇപ്രകാരം ഹദീസിലും വന്നിരിക്കുന്നു. ഇതാണ് ആ അഭിപ്രായങ്ങളിൽവെച്ചു ഏറ്റവും നല്ല അഭിപ്രായം. ഇബ്നു ജരീറും (റ) ഇതാണു നല്ലതായി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. വേറെ പലരിൽ നിന്നും ഇങ്ങനെ നിരവധനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.'

രണ്ടാമത്തെ ആയത്തിന്റെ അന്വസാനഭാഗം മുശ്റിക്കുകളെക്കൂ താക്കീതാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഈ പ്രഖ്യാപനം കഴിഞ്ഞതു മുതൽക്കു തന്നെ ആ താക്കീതിന്റെ ഫലം അവർ അനുഭവിച്ചറിയുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

3. അല്ലാഹുവിൽനിന്നും, അവന്റെ റസൂലിൽനിന്നു മുഖ്യാതമായ ഹജ്ജിന്റെ ദിവസത്തിൽ മനുഷ്യരോടു (പൊതുവിൽ), അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും മുശ്റിക്കുകളിൽനിന്നു (ബാദ്യുത) ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നു. എന്നാൽ, (മുശ്റിക്കുകളെ) നിങ്ങൾ പശ്ചാത്തപിച്ചാൽ, അതു നിങ്ങൾക്കു ഉത്തമമായിരിക്കും; നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു കളഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ (പരാജയപ്പെടുത്തി) അശക്തമാക്കുന്നവരല്ലെന്നു അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ.

അവിശ്വസിച്ചവർക്കു (നബിയേ) വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക.

٢- وَإِذْ أَنْقَضَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَدُّهُمُ رُسُلُهُمْ فَإِنْ تَبَيَّنْتُمْ أَنَّهُمْ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُنْجَرِي اللَّهِ

وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

(*) ഇങ്ങിനെയുള്ള ഉത്തരവാദിപ്പെട്ട പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ നടത്തുവാൻ പ്രതിനിധിയെ അയക്കുമ്പോൾ, ആ പ്രതിനിധി അയാളെ അയക്കുന്ന ആളുടെ അടുത്ത ബന്ധുവായിരിക്കണമെന്നുള്ളതു അറബികളുടെ ഇടയിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു പതിവായിരുന്നു.

4. (പക്'യ) മുശ്റിക്കുകളിൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു നൽകിയിട്ടുള്ളവരൊഴികെ, പിന്നീടു (അതിൽ) നിങ്ങളോടു യാതൊന്നും അവർ പോരായ്മ വരുത്തിയിട്ടുമില്ല, നിങ്ങൾക്കെതിരിൽ ഒരാൾക്കും അവർ പിന്തുണ നൽകിയിട്ടുമില്ല (ഇങ്ങിനെയുള്ളവരൊഴികെ); അപ്പോൾ, അവർക്കു അവരുടെ കാലം [അവധി] വരേക്കു അവരുടെ കരാറു നിങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കുവിൻ.

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
لَمْ يَنقُصُوكُمْ شَيْئًا
وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا
فَآتُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مَدَّتِهِمْ

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

3. '21, ഒരു അറിയിപ്പു (പ്രഖ്യാപനവും) മാണു 21 അവന്റെ സൂലിൽനിന്നും 21 നേപ്പുരിലേക്കു, ജനങ്ങളോടു 21 ഹജ്ജിന്റെ ദിവസം 21 വലിയതായ (മഹത്തായ) 21 അല്ലാഹു (ആണു) എന്നു 21 ഒഴിവായവനാണു (എന്നു) 21 മുശ്റിക്കുകളിൽനിന്നു 21 അവന്റെ സൂലും 21 എന്നാൽ നിങ്ങൾ പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന പക്ഷം 21 അപ്പോൾ അതു 21 നിങ്ങൾക്കു ഉത്തമമാകുന്നു 21 നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകളയുന്ന പക്ഷം 21 നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ 21 നിങ്ങൾ (ആകുന്നു) എന്നു 21 അസാധ്യമാക്കാത്തവർ, അശക്തമാക്കുന്നവരല്ല (എന്നു) 21 അല്ലാഹുവിനെ 21 സന്തോഷമറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക. 21 അവിശ്വസിച്ചവരോടു 21 ശിക്ഷയെപ്പറ്റി 21 വേദനപ്പെട്ട (വേദനയേറിയ) 4. 21 ഒഴികെ 21 നിങ്ങൾക്കു നൽകിയിട്ടുള്ളവർ 21 മുശ്റിക്കുകളിൽനിന്നു 21 പിന്നീടു 21 അവർ നിങ്ങൾക്കു ചുരുക്കി (നിങ്ങളോടു കുറവു വരുത്തി) യിട്ടില്ല 21 യാതൊന്നും 21 അവർ പിന്തുണ നൽകിയിട്ടുമില്ല 21 നിങ്ങൾക്കെതിരിൽ 21 ഒരാൾക്കും 21 എന്നാൽ (അപ്പോൾ) പൂർത്തിയാക്കുവിൻ 21 അവരിലേക്കു, അവരോടു 21 അവരുടെ കരാറു 21 അവരുടെ കാലംവരെ 21 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു 21 ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, സ്നേഹിക്കും 21 സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെ.

21 (മഹത്തായ ഹജ്ജിന്റെ ദിവസം) മുൽഹജ്ജു സെതം, ദിവസമായ അറഫാ ദിനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും, പത്താം ദിവസമായ പെരുന്നാൾ ദിനത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചും, തുടർന്നുള്ള മൂന്നു ദിവസങ്ങളായ 'അയ്യാമുത്തശ്ശിഖി'നെ ഉദ്ദേശിച്ചും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ചിലപ്പോൾ, ഹജ്ജു കാലത്തെ പൊതുവിൽ ഉദ്ദേശിച്ചും പറയപ്പെടും. പക്'യ, വിളംബരം നടത്തപ്പെട്ടതു പെരുന്നാൾ ദിവസമായിരുന്നുവെന്നു ഹദീസിനാൽ സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുകൊണ്ടു ആ ദിവസമാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഹജ്ജിന്റെ വിശേഷണമായി 21 (എറവും വലുതായ—അഥവാ മഹത്തായ) എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചതിനു പലരും പല കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞു കാണുന്നു: ഉറകർമ്മത്തെപ്പറ്റി ചെറിയ ഹജ്ജു (21) എന്നു പറയപ്പെടാറുള്ളതുകൊണ്ടു അതല്ല ഉദ്ദേശ്യമെന്നു വ്യക്തമാക്കുവാനാണെന്നും, ഹജ്ജിന്റെ പ്രധാന കർമ്മങ്ങൾ നടക്കുകയും ജനങ്ങളെല്ലാം മിന്നായിൽ ഒരുമിച്ചുകൂടുകയും ചെയ്യുന്നതു പെരുന്നാൾ ദിവസമായതുകൊണ്ടു അതാണിവിടെ ഉദ്ദേശിച്ചതെന്നും മറുമാണ്. എന്തായാലും—ഇക്കാരണത്തു ചിലർ ധരിച്ചുവശമായതുപോലെ—അറഫാ ദിവസം വെള്ളിയാഴ്ചയായി വരുന്ന കൊല്ലങ്ങളിലെ ഹജ്ജിനുള്ള ഒരു പ്രത്യേക നാമമോ, വിശേഷണമോ അല്ല 'ഹജ്ജുൽ അക്ബർ (21)' എന്ന വാക്ക്.

ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ പ്രഖ്യാപനങ്ങളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെ പറയാം: (1) നബി (സ) യും മുശ്റിക്കുകളുമായുള്ള കരാറു വ്യവസ്ഥകൾ ഇതോടെ അവസാനിച്ചു. (2) കഴിഞ്ഞുപോയ തെറ്റുകളിൽ നിന്നും ലംഘനങ്ങളിൽ നിന്നും പശ്ചാത്തപിച്ച മടങ്ങിയാൽ അതവർക്കു ഗുണമായിത്തീരും. അല്ലാത്തപക്ഷം അതിന്റെഫലം (ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും) അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. അതിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ അവർക്കു സാധ്യമാകുക ഇല്ലതന്നെ. 'പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുക' എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ഇസ്ലാമിനെ സ്വീകരിക്കുക എന്നായി

കിഷ്ടം. കാരണം, ഇസ്‌ലാമിൽ പ്രവേശിക്കാത്ത മുസ്‌ലിംകളുടെ കട് അതിൽ വർത്തിക്കുവാൻ അവർക്ക് വിട്ടുനൽകുന്ന വരുമാനം 6-ാം വകുപ്പിൽ പ്രത്യേകം വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. (3) മുസ്‌ലിംകളുമായി വല്ലക്കാരും നിലവിലുള്ള ഞെരുക്കിയിരിക്കുകയും, അതിൽ വിചിത്രം വ്യാജതയോടെയും, മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരായി ഗ്രന്ഥങ്ങളെ സ്ഥാനമെടുക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവർ മാത്രം ഇതിൽ നിന്നു ഒഴിവാക്കുന്നു. അവർക്ക് സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മുസ്‌ലിംകൾക്ക് നാലുമാസത്തിലധികം അവധിയുടെ കണക്കില്ല. അവരുമായുള്ള കരാറിൽ നിശ്ചയിച്ച അവധി തീരുന്നതു വരെ അത്യാപാദിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

അസ്സഹുറേറ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഹുദൈബ് നു അബ്ദിൻ റഹ്മാൻ (റ) ഇപ്രകാരം ഉദ്യേശിച്ചിരിക്കുന്നു: 'ആ ഹജ്ജിൽ വെച്ച് അക്കൊല്ലത്തിനുശേഷം മൂശ്റിക്കും ഹജ്ജ് ചെയ്യേണ്ടതും നഗ്നനായി ആദ്യം 'ത്വറാഫ്' ചെയ്യേണ്ടതും സ്ഥലിപെരുന്നതാൽ മിവസം മിനായിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യേണ്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അസ്സഹുറേറ (റ) എന്നതും അയച്ചിരുന്നു.' (നിവേദകനായ) ഹുദൈബ് പറയുകയാണ്: 'പിന്നീട് റസൂൽ (സ) അധിയ്യസ് നു അബീത്വാലിബ് (റ) നെയും 'ബറാഅത്തു' പ്രഖ്യാപനത്തിനായി പിന്നാലെ അയച്ചു.' അസ്സഹുറേറ (റ) തുടർന്നു പറഞ്ഞു: 'അങ്ങനെ, അലിയും തങ്ങൾക്കൊന്നിച്ചു സ്ഥലിപെരുന്നതാൽ മിവസം മിനായിലെ മന അളിൽ 'ബറാഅത്തും', ഇക്കൊല്ലത്തിനുശേഷം മൂശ്റിക്കും ഹജ്ജ് ചെയ്യേണ്ടതും, നഗ്നനാകാൻ 'ത്വറാഫ്' ചെയ്യേണ്ടതും വീളംബരം നടത്തി.' (ബുഖാരി)

5. അങ്ങനെ, (യൂട്രിംഗ്) നിക്ഷിപ്തമായ (ആ) മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയതിൽ, മൃഗശിക്ഷകളെ നിങ്ങൾ വധിക്കുവാൻ, അവരെ കിട്ടിയെടുത്തുവെച്ചു. അവരെ പിടിക്കുകയും, അവരെ ഉപയോഗിക്കുകയും, എല്ലാ പതിനാലുവർഷവും അവർക്കുവേണ്ടി (പതി) ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ.

എന്നി. അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, നമസ്കാരം നിലനിർത്തുകയും, സക്കാരത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, (അവർക്കു) അവരുടെ വഴി ഒഴിവാക്കി (മിട്ടു) കൊടുക്കുമിൻ.

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്,
 കരുണാനിധിയാണ്.

هـ- فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ
فَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
وَخُذُوا هُمْ وَأَحْصُرُوهُمْ
وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ
فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ

إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ○

5. അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞാൽ (ആ) മാസങ്ങൾ الحرم നിഷിദ്ധമായ, പരിപാവനമായ പ്രദേശം നിങ്ങളുടെ വധിക്കുവിൻ, കൊല്ലൂവിൻ الشرك മുശ്ശറികളെ ഇടത്തിൽ, വിധത്തിൽ جازയ്ക്കു നിങ്ങളെ അവരെ കീട്ടിയ, നിങ്ങളെ കണ്ടെത്തിയ ദ്രവ്യ അവരെ പിടിക്കുകയും ചെയ്യൂവിൻ അവരെ ഉപരോധിക്കുകയും ചെയ്യൂവിൻ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യൂവിൻ അവരെ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യൂവിൻ എല്ലാ പതിപ്പിലും, നിരീക്ഷണ സ്മരണയും പ്രദാനം എന്നി (എന്നാൽ) അവർ പശ്ചാത്താപിച്ചെങ്കിൽ അവർ നിലനിറുത്തുകയും ജാര നമസ്കാരം ത്വഅ വർ കൊടുക്കുകയും ടക്വ സക്കാരത്തു ഏറ്റവും എന്നാൽ ഒഴിവാക്കുവിൻ അവരുടെ വഴി, മാർഗ്ഗം ചിഹ്നം നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണ്.

الاشرار (യുദ്ധം നിഷിദ്ധമായ മനുഷ്യരെ) കൊണ്ടു ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ളതിൽ ഭയം അതി
 പ്രായങ്ങളുണ്ട്. (1) യുദ്ധം നിഷിദ്ധമായ ദുർഗ്ഗഭാവം, ദുർഗ്ഗഭാവം, ദുർഗ്ഗഭാവം എന്നിവയും മേൽപ്രകൃതി
 നാലുമനുഷ്യരെക്കൊണ്ടുമാണ് ഇവിടെയും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഇതനുസരിച്ചു മുമ്പ് കരൾ നിലവിലില്ലാത്ത
 ദുർഗ്ഗഭാവംകൊണ്ടു പ്രവൃത്തി നടന്നതു മുമ്പ് അടുത്ത മുമ്പ് കഴിയുന്നതുവരെ നടപടിയൊന്നും എടുക്കേണ്ടതി
 ല്ലെന്നും, മുമ്പ് കഴിഞ്ഞാൽ—അവർ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങത്തെപക്ഷം—മേൽപറഞ്ഞ നടപടികൾ അവരോടു

സ്വീകരിക്കണമെന്നുമായിരിക്കും. ആയതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. (2) യുദ്ധം നിഷിദ്ധമായ ആ മഠങ്ങളെ ഇവിടെ ഉൾക്കൊള്ളും. കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ നാലുമാസം ചൂടിയില്ലാതെ സഞ്ചരിച്ചുകൊള്ളുക (أشهر من الشهر) എന്നു ചൂടിയിരിക്കുകയും അവർക്കു അവസരം കാര്യ പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കുക (أتمم ما بدأه) എന്നു ചൂടിയിരിക്കുകയും പറഞ്ഞ ആ കാലമാണുദ്ദേശ്യം. ഇതനുസരിച്ചു ഈ പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നുശേഷം അവർക്കു കൂടുതൽ അനുവദിക്കപ്പെടുന്നു. അവർക്കു യുദ്ധം നടത്തുവാൻ പാടില്ലാത്തതുമായ ആ മഠങ്ങൾ കഴിയുന്നതുവരെ അവരോടു ഒരു നൽകിത്തും എടുത്തുനൽകിത്തും. അതു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ—അവർ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങാത്തപക്ഷം—കാലം നൽകിത്തം സ്വീകരിക്കണമെന്നുമായിരിക്കും ഉദ്ദേശ്യം. ഈ അഭിപ്രായത്തിനാണു ഇസ്തക്മീൻ(9) ചൂടിയില്ലാത്ത നൽകിത്തമെന്നത്. മൂലാഹിദു, ഇസ്തക്മീൻ(9), ഖത്താബ് സൂര്യ (9) എന്നിവയുടെയും അഭിപ്രായം അതാണെന്നും. നൽകിത്തംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കുന്നതു ഇതാണെന്നും. യുദ്ധം നിഷിദ്ധമായ നാലു മാസങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വിധി ഈ സൂറയിൽതന്നെ (36-ാം വചനത്തിൽ) പ്രത്യേകം താഴെ വരുന്നുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

കാര്യ പ്രകാരം യുദ്ധം നടപടിമെടുക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത ആ മഠങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം അവർ പശ്ചാത്തപിക്കാതെ പശ്ചാത്തപിക്കാത്ത തുടക്കമുണ്ടാകാതെ അവരുടെ നേരെ സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന നടപടികൾ ഇവയാകുന്നു: (1) കിട്ടിയതെല്ലാം വെച്ചു കൊടുക്കുകയും. (2) പിടിച്ചു ബന്ധനത്തിലാക്കുക. ബന്ധനത്തിലാക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച സൂറയിൽ അർഷാൽ 67-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ആക്ഷേപം ഇപ്പോൾ നിലവിലില്ല. കൃത്യം ലഭിക്കുകയും ശക്തിയും പ്രതാപവും വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണല്ലോ. (3) ഉപരോധം ചെയ്യുക. അവർ കൊടുക്കത്തക്കതൊന്നും പ്രവേശിച്ചു രക്തപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം അവർ പുറത്തുവന്ന് കിഴക്കുത്താൻ നിർബന്ധിതരാകുന്നു. ഉപരോധം എടുത്തുനൽകുന്നതാണു സാരം. (4) തക്കവും തരവും നോക്കി എല്ലാ കർമ്മ സാധനങ്ങളിലും പതിയിരുന്നതുകൊണ്ടു അവരെ സ്വീകരിക്കാൻ കൊള്ളുവാൻ അനുവദിക്കാതിരിക്കുക. അക്കാരണത്തു ശത്രു വിരോധം തക്കതാക്കിയിരിക്കുന്ന യുദ്ധം നയങ്ങളാണിതെല്ലാം.

ഈ പ്രവൃത്തികൾ കഴിഞ്ഞ ശേഷവും ആരാകിലും പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുന്ന പക്ഷം അതു വരെ അവർ ചെയ്തതൊക്കെയും മൗനമായിത്തീർന്നു. പശ്ചാത്തപിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ശീർഷിൽ നിന്നു പിൻമാറ്റി ഇസ്തക്മീൻ അംഗീകരിക്കുക എന്നാണു. പക്ഷം, ഇസ്തക്മീൻ(9) മൂലമാകയാൽ ശാഹാത്തു കലിമകൾ നാലുകൊണ്ടു പഠത്താൽ മത്രം പോര, അതു പ്രവർത്തനംകൊണ്ടു തെളിയിക്കുകയും വേണം. അതായതു ശാഹിദികളായി ഏറ്റവും വലിയ നിർബന്ധകരമായ നമസ്കാരം നിലനിർത്തിപ്പോരുകയും, മനപരമായി ഏറ്റവും വലിയ കടമയായ സകാത്തു കൊടുക്കുകയും വേണം. അതവർ ചെയ്താൽ മുസ്ലീംകൾക്കുള്ള എല്ലാ പരോധകാര്യങ്ങളും അവർ അർഹരായിത്തീർന്നു. പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഹാദീസിൽ നബി (സ) ഈ തത്വം ഇങ്ങിനെ വ്യക്തമാക്കുന്നു: 'അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധ്യനില്ലെന്നും, മുഹമ്മദു അല്ലാഹുവിന്റെ രസുലാണെന്നും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും, നമസ്കാരം നിലനിർത്തിക്കൊടുക്കുകയും, സകാത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുമായ മൗനം മൗനമുറോടുകൂടിത്തന്നെ എണ്ണാത്ത കല്ലിനെപ്പോലെയാണു. അതവർ ചെയ്താൽ അവരുടെ രക്തങ്ങളും, സ്വത്തുക്കളും എന്നിൽ നിന്നും അവർ കാത്തു രക്തപ്പെട്ടു; (മറ്റു കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ കാരണം) ഇസ്തക്മീൻ(9) നിയമസംഗ്രഹിച്ചത് (നടപടി) വേണ്ടി വന്നാലല്ലാതെ, (മറ്റു നിലക്കുള്ള) അവരുടെ വിചാരണ (അഥവാ കൃത്യമായ കണക്കു പരിശോധന) അല്ലാഹുവിന്റെ ബാധ്യതയാണു.' (ബുഖാരി) ഇപ്രകാരം ഇസ്തക്മീൻ(9) പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഇസ്തക്മീൻ(9) മുറപ്രകാരമുള്ള ശാസനകളാണു നിയമധർമ്മങ്ങൾ അവർക്കു പാടില്ല. നിയമധർമ്മങ്ങൾ അതിന്റെ പേരിൽ അവരോടു നിയമാനുസൃതമായ നടപടി എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും എന്നു സാരം. ഈ തത്വത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ്, നബി (സ) യുടെ വിരോധനത്തരം, മേലിൽ അതരം സകാത്തു കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു ശാരിഖ് വരോട് ഒന്നാം വലീഫ് അബൂബക്കർ (9) യുദ്ധം നടത്തിയത്.

6. (നബിയേ) മുശ്റിക്കുകളിൽ നിന്നു ഏതെങ്കിലും ഒരാൾ നിന്നോട് രക്തം [അയം] തേടിയെങ്കിൽ, അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം കേൾക്കുന്നതുവരെ അവനു രക്തം [അയം] നൽകുക.

وَأَنَّ أَحَدًا مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ
فَأَجْرُهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلِمَ اللَّهِ

6. 23-ാം വല്ല ഒരുവനും (ഏതെങ്കിലും ഒരാൾ) എങ്കിൽ മുശ്റിക്കുകളിൽ നിന്നു ക്ഷമ നിന്നോടു രക്തം (അയം-കാവൽ) തേടി(യെങ്കിൽ) 23-ാം എന്നാലവനു രക്തം (അയം-കാവൽ) നൽകുക 23-ാം അവൻ കേൾക്കുവാൻ വേണ്ടി, കേൾക്കുന്നതുവരെ 23-ാം അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം

എന്നാൽ, അവർ നിങ്ങളോടു ചൊല്ലിനു നില കൊള്ളു
സ്വോം, നിങ്ങൾ അവരോടു ചൊല്ലിനുനിലകൊള്ളുവിൻ.
നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെ
ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.

فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ
فَأَسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

7. ۞ ۞ ۞ എങ്ങിനെ ഉണ്ടായിരിക്കും, ഉണ്ടാകും ۞ ۞ ۞ മുശ്റിക്കുകൾക്കു ۞ ۞ ഒരു കരാർ,
വല്ല ഉടമ്പടിയും ۞ ۞ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ۞ ۞ അവന്റെ രസൂലിന്റെ അടുക്കലും
۞ ۞ യാതൊരു കൂട്ടരൊഴികെ, ഒരു കൂട്ടർക്കല്ലാതെ ۞ ۞ നിങ്ങൾ കരാർ (സന'ധി) നടത്തിയ
۞ ۞ മസ്'ജിദ്യൽ ഹറാമിന്റെ അടുക്കൽവെച്ചു ۞ ۞ എന്നാൽ അവർ ചൊല്ലിനു (നേർക്കു
നേരെ) നിലകൊള്ളുസ്വോം ۞ ۞ നിങ്ങളോടു ۞ ۞ നിങ്ങൾ (നിങ്ങളും) ചൊല്ലിനു നിലകൊള്ളു
വിൻ ۞ ۞ അവരോടു ۞ ۞ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ۞ ۞ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു, സ്നേഹിക്കും ۞ ۞ സൂ
ക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെ.

നാലുമാസം കഴിഞ്ഞാൽ സന'ധിയിലും സമരം നടത്തുമെന്ന പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ട ആ മുശ്റിക്കുകളെപ്പറ്റിയാണ്
പറയുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെയും രസൂലിന്റെയും ഭാഗത്തുനിന്നു ഒരു കരാറും നടത്തപ്പെടുവാനുള്ള യാതൊരു
അർഹതയും അവർക്കില്ല. അവരുടെ ഇത്പര്യന്തമുള്ള ചെയ്തികളും, കരാറു ലംഘനങ്ങളും, അല്ലാഹുവിനോടും
രസൂലിനോടും അവർ അന്യവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന നയങ്ങളുമെല്ലാം നിലവിലിരിക്കെ, അതിനു അവർക്കു എങ്ങിനെ
അർഹതയുണ്ടാകുവാനാണു? പക്ഷെ, മസ്'ജിദ്യൽ ഹറാമിന്റെ (കഅ'ബയുടെ) പരിസരത്തിൽ വെച്ചു സന'ധി
നടത്തിയിട്ടുള്ള ചിലർ തങ്ങളുടെ സന'ധി വ്യവസ്ഥ ലംഘിക്കാത്തവരായിട്ടുണ്ട്. അവർ അതേ നിലക്കു ചൊല്ലിനു
നിലക്കൊള്ളുന്ന കാലത്തോളം അവർക്കു ഈ പ്രഖ്യാപനം ബാധകമാകുകയില്ല. അവരിൽ നിന്നു വല്ല ലംഘനവും
ഉണ്ടാകാത്ത കാലത്തോളം അവരോടങ്ങാട്ടും വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം ചൊല്ലിനു പെരുമാറുക തന്നെ വേണം എന്നു സാരം.

മസ്'ജിദ്യൽ ഹറാമിന്റെ അടുക്കൽ വെച്ചു നടത്തിയ കരാറു കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഹൃദയബീജമായിത്തീർന്നുവെച്ചു
നബി (സ) യും മുശ്റിക്കുകളും തമ്മിൽ നടന്ന പ്രസിദ്ധ സന'ധിയാകുന്നു. ഖുറൈശികളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നു
സന'ധി ലംഘനമുണ്ടായിത്തീരുകയും, അതു മക്ക മീഖത്തുനിന്നു കാരണമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ,
ബന്ധു പിനാബ, ബന്ധുലംറത്ത് എന്നീ രണ്ടു ഉപ ഗോത്രങ്ങൾ സന'ധി നിശ്ചയങ്ങൾ ശരിക്കും പാലിച്ചിരുന്നു.
അവരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു അവർ ചൊല്ലിനു നിലകൊള്ളുന്ന കാലത്തോളം അവരോടങ്ങാട്ടും ചൊല്ലിനു നിലകൊള്ള
ണമെന്നു പറഞ്ഞത്. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

8. എങ്ങിനെയാണു് (അവർക്കു കരാർ ഉണ്ടായിരിക്കുക)?
നിങ്ങളുടെ മേൽ അവർ (വിജയം വരിച്ചു്) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന
പക്ഷം, നിങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുംബ ബന്ധമാകട്ടെ, (കരാറു്)
ബാധ്യതയാകട്ടെ അവർ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയില്ല [പരിഗ
ണിക്കുകയില്ല]! അവരുടെ വായകൊണ്ടു അവർ നിങ്ങളെ
തൃപ്തിപ്പെടുത്തും; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ വെറുക്കുകയും
ചെയ്യും. അവരിൽ അധികപേരും തോന്നിയവാസികളു
മാകുന്നു.

۞ ۞ ۞ كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ
۞ ۞ ۞ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا
۞ ۞ ۞ ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَقْوَاهُمْ
۞ ۞ ۞ وَتَأْتِي تِلْكَ صَفَاتُهُمْ
۞ ۞ ۞ وَالْأَكْثَرُ فُسْقُونَ ۞

8. ۞ ۞ ۞ എങ്ങിനെയാണു ۞ ۞ ۞ അവർ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന (വിജയിക്കുന്ന) പക്ഷം
۞ ۞ ۞ നിങ്ങളുടെമേൽ, നിങ്ങളോടു ۞ ۞ ۞ അവർ കാത്തിരിക്കയില്ല, പ്രതീക്ഷിക്കുകയില്ല, കാത്തു
സൂക്ഷിക്കുകയില്ല ۞ ۞ ۞ നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങളെപ്പറ്റി ۞ ۞ ۞ കടംബബന്ധം, സഖ്യബന്ധം ۞ ۞ ۞
ബാധ്യതയും (ഉത്തരവാദിത്വവും) ഇല്ല ۞ ۞ ۞ അവർ നിങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തും ۞ ۞ ۞ അവരു
ടെ വായകൾ കൊണ്ടു ۞ ۞ ۞ വെറുക്കുക (വിസമ്മതിക്കുക—പ്രതികൂലിക്കുക)യും ചെയ്യും ۞ ۞ ۞ പേർ
അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ۞ ۞ ۞ അവരിൽ അധികപേരും, അധിക ഭാഗവും ۞ ۞ ۞ തോന്നിയവാസി
(ധിക്കാരി) കളാണു്.

അവർ നിങ്ങളുടെ ജയിച്ച ശക്തി പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളും അവരും തമ്മിലുള്ള കുടുംബബന്ധം പൊലുള്ള ബന്ധങ്ങളോ, കരാർ വ്യവസ്ഥകളോ ഒന്നുംതന്നെ അവർ വിലവെക്കുകയില്ല. നിങ്ങൾക്കെതിരെ എന്തും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അവർ ഭടിക്കുകയില്ല. എന്നിരിക്കെ, അവരോടു വല്ല കാരണവും, സഖ്യമോ ഒന്നും നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിൽ ആത്മാർത്ഥത തൊട്ടുതിങ്ങിയിരിക്കുകയില്ല. ഹൃദയങ്ങളിൽ വെറുപ്പും വിരോധവും മാത്രമാണ്. ഇത്തരം കാരണമായിട്ടാണ് മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം അവരോടു സന്ധിയില്ലാ സമാധാനം സ്വീകരിക്കണമെന്നു കൽപിക്കുവാൻ കാരണം എന്നു താൽപര്യം.

9. അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' കൾക്കു ലക്ഷ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കു അവർ അല്ലമായ വിലവാങ്ങി; അങ്ങനെ, അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു അവർ (ആളുകളെ) തടഞ്ഞു.

നിശ്ചയമായും അവർ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതു വളരെ ചീത്ത!

۱- اِشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ

۞ اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

9. അവർ വാങ്ങി (പകരമെടുത്തു) ആയത്തുകൾക്കു, ലക്ഷ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾക്കു (പകരം) ചെറിയ വില അൽപമായ അങ്ങനെ (അതിനാൽ) അവർ തടഞ്ഞു അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു നിശ്ചയമായും അവർ വളരെ മോശം, ചീത്ത ആയിരിക്കുന്നതു പ്രവർത്തിക്കും.

അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അവഗണിക്കുക മാത്രമല്ല, അവക്കുപകരം ഐഹികമായ സ്വാർത്ഥ ലാഭങ്ങൾക്കൊണ്ടു അവർ തൃപ്തി അടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനായി, മറ്റുള്ളവരെക്കൂടി നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ ചരിക്കുവെന്നുവഴിക്കാതെ അതിൽനിന്നു തട്ടിനീക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതാണു അവർ ഇത്രയും ദുഷിച്ചുപോകുവാനുള്ള സാക്ഷ്യം കാരണം.

10. ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെപ്പറ്റിയും കുടുംബ ബന്ധത്തെയൊക്കട്ടെ, (കരാറു) ബാധ്യതയൊക്കട്ടെ അവർ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുക പ്രതിഗണിക്കുകയല്ല.

അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണു അതിക്രമികളും.

۱۰- لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلًّا وَلَا ذِمَّةً

۞ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْسِدُونَ

10. അവർ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുകയല്ല ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെയും, സത്യവിശ്വാസിയെപ്പറ്റിയും കുടുംബ (സഖ്യ) ബന്ധം ബാധ്യതയും (ഉത്തരവാദിത്വവും) ഇല്ല അക്കൂട്ടർതന്നെ അതിക്രമികൾ, അതിരു വീട്ടവർ.

ബഹു ദൈവ വിശ്വാസികൾ സത്യവിശ്വാസികൾക്കെതിരെ വിജയം നേടി ശക്തി പ്രാപിച്ചാൽ പിന്നെ അവർ കുടുംബ ബന്ധങ്ങളോ കരാറു വ്യവസ്ഥകളോ ഒന്നും വില വെക്കുകയില്ല, അതിനെന്നും ഒരു പരിഗണനയും അവർ നൽകുകയില്ല എന്നു 8-ാം വചനത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയ ശേഷം, സത്യവിശ്വാസികൾക്കെതിരെ ഇത്തരം സ്മിരമായ ഒരു സ്വഭാവമാണെന്നും, അക്രമവും ധിക്കാരവും പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ ഒരു അതിരും ഇവരുടെ സ്ഥിരമായ ഒരു സ്വഭാവമാണെന്നും, മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം, അവ വാസ്തവം അവർക്കില്ലെന്നും അല്ലാഹു വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചുണർത്തുകയാണ്. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം, അവരോടു നിഷ്കരുണം പെരുമാറാതെ അവരോടു സന്ധിക്കും വിട്ടു വീഴ്ചക്കും ഒരുങ്ങുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ

വാക്കുകൾ കേട്ടു വായിക്കാവുകയും ചെയ്താൽ, അതു നിങ്ങളുടെ ഭാവിക്ക് വളരെ ആപത്തായിത്തീരുമെന്നാണ് ഇതു മൂലം സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്.

ഇതിനു കാണാതെയായി 8, 9, 10 വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തു പറഞ്ഞ അവരുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ ഇവ യാണ്: (1) അവർ വിലയം നേടിക്കഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങളുമായുള്ള കൂടുമ്പ ബന്ധങ്ങളോ കരാറു വ്യവസ്ഥകളോ ഒന്നും അവർ വില വെക്കുകയില്ല. എല്ലാ സത്യവിശ്വാസികളോടുമുള്ള അവരുടെ നിലപാടു ഇതു തന്നെയായിരിക്കുമെന്നു കൂടി ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. (2) വായകൊണ്ടു നല്ല വാക്കു പറഞ്ഞും നയത്തിൽ സംസാരിച്ചും നിങ്ങളെ അവർ തൃപ്തിപ്പെടുത്തും. പക്ഷെ, ഹൃദയത്തിൽ നേരെ മറിച്ചു വെറുപ്പും വിദ്വേഷവുമാണുണ്ടായിരിക്കുക. (3) അവരിൽ മിക്കവരും തോന്നിയ വാസികളായിരിക്കും. അഥവാ എന്തു അക്രമവും ധിക്കാരവും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ അവർ മടിക്കുകയില്ല. (4) അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വകവെക്കാതെ അതിനു പകരം നിസ്സാരമായ സ്വാർത്ഥ ലാഭങ്ങളെയാണവർ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നത്. (5) അതിനെ തുടർന്നു മറ്റുള്ളവരെ അവർ നേർമൽഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു തിരിച്ചു വിടുകയും ചെയ്യുന്നു. (6) അതിക്രമികളായിരിക്കും അവർ. അഥവാ തോന്നിയ വാസങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ വല്ല ക്രമമോ, അതിരോ അവർക്കുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

ഇത്രയും വിശദവും വ്യക്തവുമായ രൂപത്തിൽ മുശ്റിക്കുകളുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ അല്ലാഹു വിവരിച്ചതു സത്യവിശ്വാസികൾ അവരെപ്പറ്റി മാത്രമായോ കൂടിയിരിക്കുവാൻവേണ്ടിയും ഓർക്കാവുന്നതും അപകടത്തിൽ പെട്ടു പോകരുതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുമത്രെ. സത്യവിശ്വാസികളെ വിളിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു സൂ: ആലു ഇംറാനിൽ പറയുന്നു: لا يَأْتِيَنَّكُمْ جُنُودٌ مِّنْ دُونِي يَخُوفُونَكُمْ حِثْرًا... (സാരം: അവർ നിങ്ങളോടു കൂഴപ്പത്തിൽ വിജ്യാവരുത്തുകയില്ല. നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമുട്ടുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അവരുടെ വായിൽ നിന്നു ഈർഷ്യത വെളിപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ഉളിച്ചു വെക്കുന്നതാകട്ടെ കൂടുതൽ വലിയതുമാകുന്നു. (ആലു ഇംറാൻ 118) മേൽ വിവരിച്ചതു നബി (സ) യുടെ കാലത്തുള്ള മുശ്റിക്കുകളെപ്പറ്റിയാണെങ്കിലും-ചരിത്ര സ്വകൃഷ്ടങ്ങളും അനുഭവ യഥാർത്ഥ്യങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ- എല്ലാ കാലത്തും ഇസ്ലാമിന്റെയും മുസ്ലീംകളുടെയും ശത്രുക്കളായി രംഗ പ്രവേശം ചെയ്യുന്നവരുടെ-വിശേഷിച്ചും മുശ്റിക്കുകളുടെ-സ്വഭാവം ഇതു തന്നെയാണ് കഴിഞ്ഞകാല ചരിത്രത്തിൽ ഇതിനു ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം. അത്രയുമല്ല, വിവിധ നാടുകളിലായി മുസ്ലീംകൾക്കും അമുസ്ലീംകൾക്കുമിടയിൽ ഈ അടുത്തകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകാറുള്ള ഏറ്റുമുട്ടലുകളിൽ തന്നെയും ഈ യഥാർത്ഥ്യം നാം കണ്ടും കേട്ടും കൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. لا يَأْتِيَنَّكُمْ جُنُودٌ مِّنْ دُونِي അല്ലാഹു പറയുന്നു:

11. എന്നാൽ, അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സക്കറത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്താൽ, (അവർ) മതത്തിൽ നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളായിരിക്കും.

11- فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخِوْا لَهُمْ فِي الدِّينِ

അറിയുന്ന ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നാം 'ആയത്തു' കൾ [ലക്ഷ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ] വിശദീകരിക്കുകയാണ്.

وَنُفِصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

11. فَإِنْ تَابُوا എന്നാൽ (എനി) അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുന്ന പക്ഷം تَابُوا അവർ നിലനിറുത്തുകയും تَابُوا നമസ്കാരം تَابُوا അവർ കൊടുക്കുക(നൽകുക)യും تَابُوا സക്കറത്തു تَابُوا എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളാണു تَابُوا മതത്തിൽ تَابُوا നാം വിശദീകരിക്കുന്നു, വിവരിക്കുകയാണു تَابُوا ആയത്തുകളെ, ലക്ഷ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ تَابُوا ജനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി تَابُوا അറിയുന്നു.

12. അവരുടെ കരാറിനുശേഷം, അവർ അവരുടെ ശപഥങ്ങളെ ലംഘിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ മതത്തിൽ (ആക്ഷേപിച്ചു) കുത്തിപ്പറയുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലോ, അപ്പോൾ, അവിശ്വാസത്തിന്റെ നേതാക്കളോടു നിങ്ങൾ യുദ്ധം നടത്തുവിൻ. (കാരണം) നിശ്ചയമായും അവർ-അവർക്കു ശപഥങ്ങളേയില്ല. [അതിനു അവർ ഒട്ടും വില കൽപിക്കാറില്ല] അവർ വിരമിച്ചേക്കാം.

۱۲- وَإِنْ تَكَثَّرَ آيْمَانُهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ
وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ
فَقَاتِلُوا أَلِئِنَّةَ الْكُفْرِ
إِنَّهُمْ لَا آيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ۝

12. അവർ ലംഘിച്ചുവെങ്കിലോ അവരുടെ സത്യ (ശപഥ)ങ്ങളെ മറികടന്നു, പിന്നീടു അവരുടെ കരാറിന്റെ, ഉടമ്പടിയുടെ അവർ കത്തുക (കുത്തിപ്പറയുക)യും, കുറ്റം പറയുകയും ചെയ്ത നിങ്ങളുടെ മതത്തിൽ എന്തെങ്കിലും നഷ്ടം സംഭവിച്ചു എന്ന് നേതാക്കളോടു അവിശ്വാസത്തിന്റെ നിശ്ചയമായും അവർ സത്യ (ശപഥ)ങ്ങൾ ഇല്ല എന്നു അവർക്കു അറിയാത്തതുകൊണ്ട് വിരമിക്കും.

മുഗ്ദ്ധരികളുടെ തനി നിറങ്ങളും, അവരോടു സത്യവിശ്വാസികൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്നതിനുള്ള മുസ്ലിം വിവരിച്ചു. അതിനുശേഷം, അവരിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന പ്രതികരണം രണ്ടിലൊരു വിധത്തിലായിരിക്കാമെന്നും, രണ്ടാണിലും കൈക്കൊള്ളേണ്ട നയമെന്താണെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഒന്നുകിൽ, തങ്ങളുടെ പക്കൽ ഇതുവരെ വന്നുപോയ അക്രമങ്ങളെപ്പറ്റി അവർ വേദിച്ചു മടങ്ങും. അല്ലെങ്കിൽ കരാർ ബന്ധമുള്ള ശപഥങ്ങളുമൊക്കെ ലംഘിച്ചു ധിക്കാരം തുടരുകയും ഇസ്ലാമിനെപ്പറ്റി പരിഹാസങ്ങളും കൂട്ടുവാക്കുകളും അടിച്ചു വിടുകയും ചെയ്യും. ഒന്നാമത്തെ നിലപാടാണു സ്വീകരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അത്യാവശ്യം അവരെ മുന്നിൽ തങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരായി മുസ്ലിംകൾ കണക്കാക്കണം. സത്യവിശ്വാസികൾ പരസ്പരം സഹോദരന്മാരാണല്ലോ. (إِنَّا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ) മുസ്ലിം അവർ എന്തുതന്നെ ചെയ്തിരുന്നാലും, അതല്ല, മനുഷ്യത്വവും മനുഷ്യത്വവും വേണം. മുസ്ലിംകളുടെ സുഖദുഃഖങ്ങളിലും, അവകാശങ്ങളിലും, കടമകളിലുമെല്ലാം അവരും ഭാഗമാക്കിയിരിക്കുന്നതുമാണ്.

രണ്ടാമത്തെ നിലപാടാണു അവർ സ്വീകരിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അവിശ്വാസത്തിന്റെയും അതിന്റെ പേരിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന അക്രമങ്ങളുടെയും നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന അവരുടെ തലവന്മാരോടു ഏറ്റുമുട്ടി അവരെ ചുട്ടുകുത്തിക്കുക തന്നെ വേണം. മേലിൽ അവർ വെച്ചു കാട്ടുന്ന കരാറുകളോ, ശപഥങ്ങളോ ഒന്നും അംഗീകരിച്ചു കൂടാ. അവരുടെ അടുക്കൽ കരാറിനും സത്യത്തിനും വിലയില്ലെന്നു അവർ തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്. മനസ്സിലാക്കണം വേദിച്ചു മടങ്ങിയവർ മാത്രം പോര, നമസ്കാരവും, സഹോദര്യം അനുഷ്ഠിക്കുക കൂടി വേണ്ടെന്നു 5-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതു പോലെ ഇവിടെയും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനുള്ള കാരണം നാം അവിടെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

13. (സത്യവിശ്വാസികളെ) തങ്ങളുടെ ശപഥങ്ങളെ ലംഘിക്കുകയും, റസൂലിനെ (നാട്ടിൽനിന്നു) പുറത്താക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു ജനതയോടു നിങ്ങൾക്ക് യുദ്ധം ചെയ്തു കൂടെ? അവരാണ്, നിങ്ങളോടു ആദ്യ പ്രാവശ്യം (തന്നെ, ആക്രമണം) തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളതും (എന്നിരിക്കെ)! അവരെ നിങ്ങൾ യെപ്പെടുകയോ? എന്നാൽ അല്ലാഹുവത്രെ, നിങ്ങൾ യെപ്പെടുവാൻ ഏറ്റവും അർഹനായുള്ളവൻ, നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ.

۱۳- أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا تَكَثَّرَ آيْمَانُهُمْ
وَكُنُوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ
وَهُمْ بَدُّوا زَكْرًا
أَوَّلَ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَهُمْ
فَإِنَّ اللَّهَ أَهْلٌ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

14. അവരോടു നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ, നിങ്ങളുടെ കരങ്ങളാൽ അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കും; അവരെ അവൻ അപമാനിക്കുകയും, അവർക്കെതിരിൽ നിങ്ങളെ അവൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും; സത്യവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളുടെ നെഞ്ചു [മനസ്സു] കടക്കു അവൻ ശമനം നൽകുകയും ചെയ്യും;

14- قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَبْطِرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ۝

15. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെ ക്ഷോഭം അവൻ (നീക്കി) കളയുകയും ചെയ്യും. അല്ലാഹു, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും, അഗാധജ്ഞനാകുന്നു.

15- وَيَذْهَبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

13. قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَبْطِرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ۝ 14. قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَبْطِرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ۝ 15. وَيَذْهَبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

കരറു നിശ്ചയങ്ങൾ ലംഘിക്കുക, ദസ്യുലിനെ നാട്ടിൽ നിന്നു പുറത്താക്കാൻ ശ്രമിക്കുക, ആദ്യമായി ഇങ്ങനെയെന്നു യുദ്ധം നടത്തുക മുതലായ അക്രമങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ച ആ ശത്രുക്കളോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ എന്തിനു മടിക്കണം? നിങ്ങൾ അവരെ യെപ്പെടുക്കയാണോ? സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അല്ലാഹുവിനെ മാത്രമാണല്ലോ യെപ്പെടുവാൻ ഉള്ളത്. അവനാണല്ലോ നിങ്ങളോടു യുദ്ധം നടത്തണമെന്നു പറയുന്നതും. ഇങ്ങിനെ സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു യുദ്ധത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കുകയും, അവർക്കു അതിനു ആവേശവും, ധൈര്യവും നൽകുകയുമാണ്. ഹുദൈബിയറ സന്ധിയിലെ നിശ്ചയങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമായി, മുസ്ലീംകളോടു സഖ്യബന്ധത്തിലായിരുന്ന ബന്ദുസാഅ: (بنو النضير) ഗോത്രത്തിനെതിരിൽ, തങ്ങളോടു സഖ്യബന്ധമുണ്ടായിരുന്ന ബന്ദു ബക്രിനെ ചുറ്റും സഹായിക്കുകയുണ്ടായി. ദസ്യുൽ (സ) തിരുമേനിയെ നാട്ടിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുവാൻ അവർ ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്തു. മുസ്ലീംകളുടെ മേൽ ആദ്യമായി അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾ അഴിച്ചുവിട്ടതും അവർതന്നെ. അതെ, ഒന്നാമത്തെ യുദ്ധമായ ബദ്ർ യുദ്ധത്തിനു കാരണമുണ്ടാക്കിയതു അവരാണു്. അബൂ സുഫ്യാനെയും സംഘത്തെയും രക്ഷിക്കാനാണു അവർ മരയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതെങ്കിലും, അവർ രക്ഷപ്പെട്ട വിവരം അറിഞ്ഞിട്ടും മടങ്ങിപ്പോകാതെ, ബദ്റിൽ വന്നു പോർവിളി നടത്തുകയാണല്ലോ അവർ ചെയ്തത്. ഇതൊക്കെയാണു അവരോടു യുദ്ധം നടത്തേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയായി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു്.

ഈ യുദ്ധം ഹാജനം നിമിത്തം ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്ന ഫലങ്ങളെയും അല്ലാഹു എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (1) നിങ്ങളുടെ കൈക്കു അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കും. യുദ്ധത്തിൽ വെച്ചു വധവും, ബന്ധനവും പരാജയവും അനുഭവിക്കുന്നതു ഇഹത്തിൽവെച്ചുള്ള ശിക്ഷയുമാണല്ലോ. (2) അല്ലാഹു അവരെ അപമാനപ്പെടുത്തും.

നോക്കൂ പരഞ്ഞ സംഗതിയുടെ അനിവാര്യഫലമാണിത്. (3) നിങ്ങളെ അല്ലാഹു സഹായിക്കും. അല്ലാഹു മനസ്സിനു ആശ്വാസം നൽകും. മേൽപറഞ്ഞ മൂന്നു കാര്യങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നതോടുകൂടി ഇതുവരെ അവർ അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള ക്രോധത്തെ നീക്കിക്കളയും. അവരുടെ അമർഷവും മനോ വേദനയും നീക്കി അവർക്കു പൊതുവെ ആശ്വാസവും സമാധാനവും നൽകുമെന്നുദ്ദേശ്യം. യൂദ"ധത്തിൽ പങ്കുവഹിച്ചവരും അല്ലാത്തവരും ഈ രണ്ടു വിഷയത്തിലും ഭാഗഭാക്കായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു അവസാനത്തെ രണ്ടു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ, മുൻ വാക്യങ്ങളിലെ ഗൈലിയനുസരിച്ചു 'നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ' എന്നു പറയാതെ 'സത്യവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും.

16. അതല്ല, നിങ്ങൾ കണക്കാക്കിയോ, നിങ്ങൾ (വെറുത്തെ) ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന്? നിങ്ങളിൽ നിന്നു സമരം ചെയ്യുകയും, അല്ലാഹുവിനും, അവന്റെ റസൂലിനും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കും പുറമെ ഒരു രഹസ്യക്കൂട്ടുകെട്ട് ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവരെ അല്ലാഹു (പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കണ്ട്) അറിയാത്ത സ്ഥിതിക്ക്!

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായറിയുന്നവനാകുന്നു.

17-أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَنَّةً

وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

16. അതല്ല, അഥവാ, അതോ നിങ്ങൾ കണക്കാക്കി(ഗണിച്ചു-കരുതി)യോ നിങ്ങൾ വിടപ്പെടു (ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടു)മെന്നു നിങ്ങൾ അറിയാത്ത സ്ഥിതിക്ക്, അറിയാതെ അല്ലാഹു സമരം ചെയ്തവരെ നിങ്ങളിൽ നിന്നു അവർ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുമില്ല. അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ അവന്റെ റസൂലിനും (പുറമെ)ഇല്ല സത്യവിശ്വാസികൾക്കും (പുറമെ)ഇല്ല ഒരു രഹസ്യക്കൂട്ടുകെട്ടു, സ്വകാര്യബന്ധുവെ, ഉള്ളുകളളിക്കാതെ അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി

സമരങ്ങളും യൂദ"ധങ്ങളും നടത്തുവാൻ കൽപിക്കുന്നതിലടങ്ങിയ ഒരു പ്രധാന രഹസ്യം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. അതായത്, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനകൾ അനുസരിക്കുകയും, അതിനു വേണ്ടിവരുന്ന ത്യാഗങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും സഹിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ആത്മാർത്ഥമായി മുന്നോട്ടു വരുന്നവർ ആരാണു, അതിനു തയ്യാറാകാത്തവർ ആരാണു എന്നു വേർതിരിഞ്ഞു കാണുവാനുള്ള ഒരു പരീക്ഷണമാണിത്. അതുകൊണ്ടു അല്ലാഹു വിനോദം, റസൂലിനോടും, സത്യവിശ്വാസികളോടും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന ബന്ധത്തിനു നിരക്കാത്ത കൂട്ടുകെട്ടു കളിൽ നിന്നും, സ്വകാര്യബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും വിമുക്തരായിക്കൊണ്ടു അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം നടത്തുന്നവരും, അല്ലാത്തവരും തമ്മിൽ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വേർതിരിഞ്ഞു കാണാതെ- നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെന്നും മുസ്ലിംകളാണെന്നും അവകാശപ്പെട്ടതുകൊണ്ടുമാത്രം-നിങ്ങളെ ഒഴിവറക്കി വിടുമെന്നു നിങ്ങൾ കരുതേണ്ട; അതു സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. എന്നു സാരം. മറ്റൊരരിടത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: إِنَّ أَحِبَّ النَّاسِ إِلَى اللَّهِ أَنْ يَسْرِعُوا فِي مَجَارِبِهِمْ (സാരം: ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു എന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം ഞങ്ങൾ പരീക്ഷിക്കപ്പെടാതെ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നു മനുഷ്യർ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നുവോ? (29: 2)

ചെറുതു-വലുതു, മൂത-വർത്തമാന-ഭാവി, രഹസ്യം-പരസ്യം എന്നിങ്ങനെയുള്ള വ്യത്യാസമില്ലാതെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സസൂക്ഷ്മം അറിയുന്നവനാണു അല്ലാഹു. അവന്റെ അറിവിനെതിരായി ഒര അണുത്തൂക്കവും സംഭവിക്കുകയുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, സമരം ചെയ്യുന്നവരെയും അല്ലാത്തവരെയും അവനു തിരിച്ചറിയുവാനാണു ഇങ്ങനെയുള്ള പരീക്ഷണങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്നു വല്ലവർക്കും സംശയം തോന്നിയേക്കാം.

ഒരു യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്, ഈ സംഗ്രഹം അസംഗതമാണെന്നു സ്വയം ബോധ്യപ്പെടും. (1) സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഓരോ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അവ ഇന്നിന്ന പ്രകാരമേ സംഭവിക്കൂ എന്നു അല്ലാഹുവിനറിയാം. പക്ഷേ, അതു അനുഭവത്തിലും പ്രവർത്തനരംഗത്തും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു കാണലും, സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഇന്നിന്ന പ്രകാരമായിരിക്കും അതു സംഭവിക്കുക എന്നു മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞിരിക്കലും വ്യത്യസ്ത കാര്യങ്ങളാണ്. (2) മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചാണ് അല്ലാഹു അവനു പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്. അഥവാ ഇന്നിന്ന പ്രകാരമെന്നായിരിക്കുമെന്നുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല അതു. അതുകൊണ്ടു ഓരോരുത്തന്റെയും നൽക തീർച്ചകൾ കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതിന്നു അവ അവന്റെ പ്രവർത്തന രംഗത്തു തന്നെ പ്രകടമായിരിക്കണമെന്നായിരിക്കുന്നു. **اَلَمْ اَعْلَم**

വിഭാഗം-3

17. മുശ്റിക്കുകൾക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ പള്ളികളെ പരിപാലിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല; (അവർ) തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളുടെ മേൽ അവിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരായിക്കൊണ്ടു.

അക്കൂട്ടർ-അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ പൊളിഞ്ഞു (നിഷ്ഠലമായി) പോയിരിക്കുന്നു. നരകത്തിലാകട്ടെ, അവർ സ്ഥിരവാസികളുമായിരിക്കും.

18. നിഷ്ഠയുമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ പള്ളികളെ പരിപാലിക്കുക, - അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുകയും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സകാത്തു കൊടുക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ യേശുദാതിരിക്കുകയും ചെയ്തവർ മാത്രമാകുന്നു. [അവർക്കേ അതിനർഹതയുള്ളൂ] എന്നാൽ, അക്കൂട്ടർ സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീർന്നേക്കാം.

14- مَا كَانَ لِلشَّٰرِكِينَ
أَنْ يَّعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ
شَٰهِدِينَ عَلَى الْفٰلِقِينَ ۖ
أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
وَ فِي النَّارِهِمْ خٰلِدُونَ ۖ

18- إِنَّمَا يَعْْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ
مَنْ أَمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلٰوةَ
وَأَتَى الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَحْشَ
إِلَّا اللَّهَ ۖ فَعَلَىٰ
أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ
الْمُهْتَدِينَ ۖ

17. ൧൪൭ ആകുകയില്ല, ആകാവതല്ല, പാടില്ല, നിവൃത്തിയില്ല ൧൪൮ മുശ്റിക്കുകൾക്കു അവർ പരിപാലിക്കു(ശുശ്രൂഷിക്കു-സംരക്ഷിക്കു)വാൻ ൧൪൯ പള്ളികളെ ൧൫൦ അല്ലാഹുവിന്റെ ൧൫൧ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവരായിക്കൊണ്ടു ൧൫൨ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളുടെ (തങ്ങളുടെ തന്നെ)മേൽ കൂഫറാണെന്നു, അവിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി ൧൫൩ അക്കൂട്ടർ ൧൫൪ പൊളിഞ്ഞിരിക്കുന്നു, നിഷ്ഠലമായി ൧൫൫ അവരുടെ പ്രവൃത്തി(കർമ്മം)കൾ ൧൫൬ നരകത്തിൽ ൧൫൭ അവർ ൧൫൮ സ്ഥിരവാസികളാണു 18. ൧൯ നിഷ്ഠയുമായും തന്നെ (മാത്രം) ൨൦ പരിപാലിക്കും, ശുശ്രൂഷിക്കും ൨൧ അല്ലാഹുവിന്റെ പള്ളികളെ ൨൨ വിശ്വസിച്ചവർ (തന്നെ-മാത്രം) ൨൩ അല്ലാഹുവിലും ൨൪ അന്ത്യദിനത്തിലും ൨൫ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്തു ൨൬ നമസ്കാരം ൨൭ സകാത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു ൨൮ യേശുദാതുമില്ല ൨൯ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ൩൦ എന്നാൽ (അപ്പോൾ) ആയേക്കാം ൩൧ അക്കൂട്ടർ ൩൨ അവരായിരിക്കുക ൩൩ സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവരിൽ പെട്ട(വർ)

നാലുമാസത്തിലധികം അവധിവെച്ച കരാറു നിലവിലുള്ളവരോടിച്ചു മറ്റൊരാൾ മുശ്റിക്കുകൾക്കും നാലു മാസത്തെ ഒഴിവു നൽകുകയും, പിന്നീടു സത്ഥിയില്ലാ സമരമായിരിക്കുമെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തുകൊ

വിലക്കുകൾ പാലിക്കുന്നില്ലെന്ന കാരണത്താൽ, മുസ്‌ലിംകളായ വ്യക്തികൾ പള്ളിപരിപാലനത്തിൽ പങ്കുവഹിക്കാനുള്ള അവകാശം-കുഫ്‌റിന്റെതായ അടയാളമെന്നും അയാളിൽ പ്രത്യക്‌ഷപ്പെടാത്ത കാലത്തോളം-തടയപ്പെട്ടു കൂടാ എന്നു ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. **عَلَيْكُمْ**

അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ യേശുക്രിസ്തിക്കുക **(يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ)** എന്നു പറഞ്ഞതു കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയിലുള്ള പാലിക്കുന്നതിലും, മതപരമായ കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിലും മറ്റൊരെയും യേശുക്രിസ്തിക്കുകയാണ് എന്നു സാമാന്യമായിപ്പറയാം. എന്നല്ലാതെ, വല്ല ആപത്തുകൾ വരുന്നതിനെക്കുറിച്ചും, (കുറുപ്പുകൾ മുതലായവയെക്കുറിച്ചും യേശുക്രിസ്തിക്കുക എന്നല്ല; ഇമാം ബൈലാഖി (റ) മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ പ്രകൃത്യാ മനുഷ്യനിൽ ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന ഒരു സ്വഭാവമാണത്. ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർക്കും അതൃപ്തിപ്പെടാത്തവർക്കും (ഖഗ്‌യത്ത) എന്ന ധാതുവിന്റെ അർത്ഥം 'യേശു, പേടി, സൂക്ഷ്മത' എന്നൊക്കെയാണെങ്കിലും കേന്ദ്രി ബഹുമാനത്തോടുകൂടിയുള്ള യേശുക്രിസ്താണ് അതിന്റെ പ്രയാഗമെന്നു ഇമാം റംഗിസ് (റ) വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

പള്ളി നിർമ്മാണം, പള്ളി പരിപാലനം എന്നീ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ഹദീസുകൾ പലതും കാണാം. ഉദാഹരണാർത്ഥം ചിലതു നമുക്കിവിടെ ചർച്ചിക്കാം: (1) നബി (സ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഉസ്മാൻ (റ) ഉദ്യമിക്കുന്നു: 'ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിനു ഒരു പള്ളി സ്ഥാപിച്ചാൽ അല്ലാഹു അവനു സർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു വീടു സ്ഥാപിക്കുന്നതാണ്.' (ബു: മു: തി) റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയുടെ പള്ളി ഉസ്മാൻ (റ) പൂർത്തിയാക്കുകയും, അതിൽ ചില പരിവർത്തനങ്ങൾ വരുത്തുകയും ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി ചിലർ ആക്ഷേപിച്ചു പറഞ്ഞിരുന്നു. മറുപടി നൽകിയ അവസരത്തിലായിരുന്നു നബി (സ) യിൽനിന്നു അദ്ദേഹം കേട്ട ഈ വചനം അദ്ദേഹം ഉദ്യമിച്ചത്. (2) നബി (സ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അബൂഹുറൈറ (റ) ഉദ്യമിക്കുന്നു: 'ആരെങ്കിലും പള്ളിയിലേക്കു പോകുകയോ വരുകയോ ചെയ്യുന്നതായാൽ, അവൻ പോകുമ്പോഴും വരുമ്പോഴുമെല്ലാം അവനു അല്ലാഹു സർഗ്ഗത്തിൽ വിരുന്നു ഒരുക്കുന്നതാണ്.' (ബു: മു) (3) അല്ലാഹുവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഉള്ളവർക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ അടുത്തുള്ളവർക്കും പള്ളിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചതായി നബി (സ) വചനത്തിൽ 'ഹുദയ്ക്ക് പള്ളികളായി സ്ഥാപിച്ചു ആളുകളെ യാണു നബി (സ) നെ ഏല്പിയിരിക്കുന്നത്. (ബു: മു) (4) റസൂൽ (സ) പറഞ്ഞതായി അബൂ സയ്യാ (റ) ഉദ്യമിക്കുന്നു: 'ഒരു പുരുഷൻ പള്ളിയിലേക്കു പതിവായി പോകുന്നതു കണ്ടാൽ, അവന്റെ സത്യവിശ്വാസത്തിനു തീക്കൽ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊള്ളുവിൻ.' പിന്നീടു തിരുമേനി ഈ (18-ാം) വചനം മാറ്റുകയും ചെയ്തു. (അ. തി: 2) (5) പള്ളിയിൽ അടിച്ചു വാരിയിരുന്ന-തൂപ്പുവേല ചെയ്തിരുന്ന-ഒരു സ്ത്രീ കാണപ്പെട്ടു. ആ സ്ത്രീയെ കാണാതായപ്പോൾ നബി (സ) അവരെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചു. അവർ മണപ്പെട്ടുവെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ, 'അവരുടെ ചെറിയ മകൻ അവിടെ വാൻ വേണ്ടി എന്തെന്ന് വിവരം അറിയിച്ചു കൂടാമിരുന്നു?' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തിരുമേനി അവരുടെ മുമ്പാകെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവരുടെ പേരിൽ (ജനറസ) നമസ്കാരം നടത്തി. (ബു: മു: 20: 2)

19. ഹജ്ജ് ചെയ്യുന്നവർക്കു കൂടിപ്പാൻ (വെള്ളം) കൊടുക്കലും, 'മസ്ജിദുൽ ഹറാമി'ന്റെ പരിപാലനവും (ചെയ്യുന്നവരെ) നിങ്ങൾ ആക്കുകയോ? - അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരെപ്പോലെ

19- أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَسَنَ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوْنَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ സമന്വരമാകുകയില്ല. അല്ലാഹു, അക്രമികളായ ജനങ്ങളെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

19. أَجْعَلْتُمْ നിങ്ങൾ ആക്കിയോ, ആക്കുകയാണോ **أَجْعَلْ** കൂടിപ്പാൻ കൊടുക്കൽ, വെള്ളം നൽകൽ **السَّجْدِ** ഹജ്ജ് ചെയ്യുന്നവനും, ഹജ്ജിനു വരുന്നവർക്കു **أَجْعَلْ** പരിപാലനവും, ശുശ്രൂഷയും **الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ** മസ്ജിദുൽ ഹറാമിന്റെ **أَجْعَلْ** ഒരുവനെ (യാതൊരുവരെ)പ്പോലെ **أَجْعَلْ** വിശ്വസിച്ചു **أَجْعَلْ** അല്ലാഹുവിൽ **أَجْعَلْ** അന്ത്യദിനത്തിലും **أَجْعَلْ** സമരം ചെയ്യുകയും **أَجْعَلْ** അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ **أَجْعَلْ** അവർ സമമാകുകയില്ല **أَجْعَلْ** അല്ലാഹുവിൽ **أَجْعَلْ** അല്ലാഹുവാകട്ടെ **أَجْعَلْ** നേർമാർഗ്ഗ(സന്മാർഗ്ഗ)ത്തിലാക്കുകയില്ല **أَجْعَلْ** ജനങ്ങളെ **أَجْعَلْ** അക്രമികളായ

23. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും, സഹോദരങ്ങളും സത്യവിശ്വാസത്തെക്കൊരും അവിശ്വാസത്തോടു ഇഷ്ടം കാണിക്കുന്നപക്ഷം, അവരെ നിങ്ങൾ മിത്രങ്ങൾ (അഥവാ കൈകാര്യക്കാർ) ആക്കരുത്. നിങ്ങളിൽ നിന്നു ആരെങ്കിലും അവരോടു മിത്രബന്ധം പുലർത്തുന്ന (അഥവാ അവർക്കു കൈകാര്യ കർത്വത്വം നൽകുന്ന) പക്ഷം, അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണു അക്രമികൾ.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ
وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى
الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَوَلَّيْكُمْ فَاولِيَاءُ
الظَّالِمِينَ ١٠

24. (നബിയേ) പറയുക: 'നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും, നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരും, നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ ഇണകളും, നിങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളുംബങ്ങളും, നിങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചുണ്ടാക്കിയ സ്വത്തുക്കളും, നിങ്ങൾ വിലയിടിയു (അഥവാ ചിലവാകായ്ക) ചെയ്യുന്ന കച്ചവടവും, നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പാർപ്പിടങ്ങളുമാണ് അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ റസൂലിനെയും, അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുന്നതിനെയും കാര്യം (അധികം) നിങ്ങൾക്കു പ്രിയങ്കരമെങ്കിൽ, എന്നാൽ അല്ലാഹു അവന്റെ കൽപന കൊണ്ടു വരുന്നതു വരെ നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ!

قُلْ إِن كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ
وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ
وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ
كَسَادَهَا وَمَسْكِنٌ تَرْضَوْنَ حَبِيبُكُمْ
مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٌ فِي سَبِيلِهِ
فَتَرْتَضُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ

അല്ലാഹു തോന്നിയവാസികളായ ജനങ്ങളെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല.

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ١١

23. ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ! നിങ്ങൾ ആക്കരുത് നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ, നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളെ (സഹോദരന്മാരെ)യും, നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളെ, നിങ്ങളുടെ ഇണകളെ, നിങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളുംബങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളും, നിങ്ങളുടെ വിലയിടിയു (അഥവാ ചിലവാകായ്ക) ചെയ്യുന്ന കച്ചവടവും, നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പാർപ്പിടങ്ങളുമാണ് അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ റസൂലിനെയും, അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുന്നതിനെയും കാര്യം (അധികം) നിങ്ങൾക്കു പ്രിയങ്കരമെങ്കിൽ, എന്നാൽ അല്ലാഹു അവന്റെ കൽപന കൊണ്ടു വരുന്നതു വരെ നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ! നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും, നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരും (മക്കളും), നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ ഇണകളും (ഭാര്യമാർത്താക്കളും), നിങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളുംബങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളും, നിങ്ങളുടെ വിലയിടിയു (അഥവാ ചിലവാകായ്ക) ചെയ്യുന്ന കച്ചവടവും, നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പാർപ്പിടങ്ങളുമാണ് അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ റസൂലിനെയും, അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുന്നതിനെയും കാര്യം (അധികം) നിങ്ങൾക്കു പ്രിയങ്കരമെങ്കിൽ, എന്നാൽ അല്ലാഹു അവന്റെ കൽപന കൊണ്ടു വരുന്നതു വരെ നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ! നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും, നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരും (മക്കളും), നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ ഇണകളും (ഭാര്യമാർത്താക്കളും), നിങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളുംബങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളും, നിങ്ങളുടെ വിലയിടിയു (അഥവാ ചിലവാകായ്ക) ചെയ്യുന്ന കച്ചവടവും, നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പാർപ്പിടങ്ങളുമാണ് അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ റസൂലിനെയും, അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുന്നതിനെയും കാര്യം (അധികം) നിങ്ങൾക്കു പ്രിയങ്കരമെങ്കിൽ, എന്നാൽ അല്ലാഹു അവന്റെ കൽപന കൊണ്ടു വരുന്നതു വരെ നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ! നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും, നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരും (മക്കളും), നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ ഇണകളും (ഭാര്യമാർത്താക്കളും), നിങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളുംബങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളും, നിങ്ങളുടെ വിലയിടിയു (അഥവാ ചിലവാകായ്ക) ചെയ്യുന്ന കച്ചവടവും, നിങ്ങളുടെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പാർപ്പിടങ്ങളുമാണ് അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ റസൂലിനെയും, അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുന്നതിനെയും കാര്യം (അധികം) നിങ്ങൾക്കു പ്രിയങ്കരമെങ്കിൽ, എന്നാൽ അല്ലാഹു അവന്റെ കൽപന കൊണ്ടു വരുന്നതു വരെ നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ!

സ്വന്തം പിതാക്കളോ സ്വന്തം സഹോദരങ്ങളോ ആയിരുന്നാൽ പോലും-അവർ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാതെ അവിശ്വാസം കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുന്ന പക്ഷം-അവരുമായി മിത്രബന്ധം പുലർത്തുകയും, അവരെ കൈകാര്യക്കാ

വിഭാഗം- 4

25. വളരെ (യുദ്ധ്യാ) രംഗങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്; ഹുനൈൻ (യുദ്ധ്യാ) ദിവസവും (സഹായിച്ചു); അതായത്, നിങ്ങളുടെ (ആൾ) പെരുപ്പം നിങ്ങളെ സംതൃപ്തിപ്പെടുത്തിയിട്ട് അതു നിങ്ങൾക്കു യാതൊന്നും പര്യാപ്തമാക്കാതിരുന്നപ്പോൾ; ഭൂമി വിശാലമായതോടെ അതു നിങ്ങൾക്കു ഇടക്കമാകുകയും ചെയ്തു; പിന്നീട് നിങ്ങൾ പിന്നോക്കം തിരിഞ്ഞോടുകയും ചെയ്തു.

٢٥- لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ
وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ
فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا
وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
ثُمَّ وَلَيْتُمْ مُدْمِرِينَ ٥

26. പിന്നെ, അല്ലാഹു അവന്റെ റസൂലിന്റെ മേലും, സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേലും തന്റെ (വക്) ശാന്തത ഇറക്കിക്കൊടുത്തു; നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില സൈന്യങ്ങളെ അവൻ ഇറക്കുകയും ചെയ്തു; അവിശ്വസിച്ചവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

٢٦- ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ
وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ
تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ٦

അതത്രെ, അവിശ്വാസികളുടെ പ്രതിഫലം.

27. പിന്നീടു അതിനുശേഷം, താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ പശ്ചാത്താപം അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്.

٢٧- ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٧

അല്ലാഹു (വളരെ) പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാത്രെ.

25. ഈ തീർച്ചയായും ഉണ്ടു ഓ നിങ്ങൾ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സഹായിച്ചു (യുദ്ധ്യാ) രംഗങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ വളരെ ഹുനൈൻ ദിവസവും നിങ്ങളെ സംതൃപ്തിപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പെരുപ്പം, ആധിക്യം എന്നിട്ടതു ധന്യമാക്കിയില്ല, പര്യാപ്തമാക്കിയില്ല, ഉപകരിച്ചില്ല നിങ്ങൾക്കു യാതൊന്നും ഇടുങ്ങുക (കുടുങ്ങായിരിക്കുക)യും ചെയ്തു നിങ്ങൾക്കു, നിങ്ങളുടെ മേൽ ഭൂമി അതു വിശാലമായതോടെ പിന്നെ നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുപോന്നു പിൻതിരിഞ്ഞവരായി (പിന്നോക്കം) 26. പിന്നെ ഇറക്കി ഓ അല്ലാഹു അവന്റെ ശാന്തത, സമാധാനം, അടക്കം തന്റെ റസൂലിന്റെ മേൽ സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേലും അവൻ ഇറക്കുകയും ചെയ്തു ചില സൈന്യങ്ങളെ നിങ്ങളു കണ്ടിട്ടില്ല, കാണാത്ത അവൻ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു അവിശ്വസിച്ചവരെ അതു, അതത്രെ, പ്രതിഫലമത്രെ, പ്രതിഫലം അവിശ്വാസികളുടെ 27. പിന്നെ പശ്ചാത്താപം (മടക്കം) സ്വീകരിക്കും ഓ അല്ലാഹു അതിന്റെശേഷം അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ ഓ അല്ലാഹു (വളരെ) പൊറുക്കുന്നവനാകുന്നു കരുണാനിധിയാണു

കൂടുതലായും, ധനം, വാസസ്ഥലം ആദിയായവയെക്കാളെല്ലാം പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ടതു അല്ലാഹുവിന്റെയും റസൂലിന്റെയും സ്നേഹം സന്മാദിക്കുന്നതിനും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുന്നതിനും മാരണവും, അല്ലാത്തപക്ഷം അതിന്റെ വേിയ്യത്തു ചെയ്യാമെന്നും അറിയിച്ചശേഷം, അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള സഹായം ഇതിനുതൃപ്തു നിങ്ങൾക്കു പലപ്പോഴും ലഭിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, അതാണു നിങ്ങളുടെ ശക്തി കൊണ്ടോ പ്രതാപംകൊണ്ടോ ആയിരുന്നില്ലെന്നും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു, കൂട്ടത്തിൽ ഹുനൈൻ യു

സംതൃപ്തരാകുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ ഫലമുണ്ടായില്ല. മുസ്‌ലിംകളുടെ മുന്നണി സൈന്യം മുന്നോട്ടു നീങ്ങിയപ്പോഴേക്കും ശത്രുക്കളുടെ ഒരു വമ്പിച്ച ഭട്ടിസൈന്യം അവരെ തുരൂത്തു ആക്രമിച്ചു. അവർ പിന്തിരിഞ്ഞ് പല പാട്ടിലും ഓടേണ്ടിവന്നു. അതോടെ സൈന്യത്തിന്റെ സമനില തെറ്റി. പിന്നണികളും അവരെ അതൃപ്തരാക്കുകയുണ്ടായി.

നബി (സ) തിരുമേനി യുദ്ധങ്ങളിൽ തന്നെ ഉറച്ചു നിന്നു. ഈ യാത്രയിൽ തിരുമേനി ഇരട്ടപടയങ്കിയായിരുന്നു ധരിച്ചിരുന്നത്. മൃഹാജിറുകളിലും, അൻസാരികളിലും പെട്ട ചില സഹാബി പ്രമുഖന്മാരും തിരുമേനിയുടെ ഒന്നിച്ചു നിന്നു. 'ഇമ്മൊട്ടുവരീൻ! ഇമ്മൊട്ടുവരീൻ! അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയന്തരമായി 'എന്നു നബി (സ) വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഓടി രക്തപ്പെടുത്തുന്നവർ അതു കേട്ടു മടങ്ങുകയുണ്ടായില്ല. അങ്കലാപ്പും യുദ്ധവും നിമിത്തം ഓടി രക്തപ്പെടുത്താൻ പോലും ഇടമില്ലാത്തവിധം ഭൂമി വളരെ കൂടുമ്പോൾ അവർക്കു തോന്നി, ശിർക്കരക്കു പിണഞ്ഞ ഈ പരാജയത്തിൽ സന്തോഷം കൊണ്ടു. 'സിഹ്ർ ഇപ്പോഴാണു പൊളിഞ്ഞതു' എന്നും മറ്റും ചിലർ പറയുകപോലുമുണ്ടായി. അതസമയം, നബി (സ)യുടെ കൂടെ പോന്നിരുന്ന മുശ്‌രിക്കുകളിൽ ചിലർ അവരുടെ നേരെ പ്രതിഷേധം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതെല്ലാമായിട്ടും നബി (സ) സ്ഥലം വിട്ടില്ല. അവസാനം, നബി (സ)യുടെ കൽപന പ്രകാരം അവിടുത്തെ പിതൃവ്യവും, ഉച്ചത്തിൽ ശബ്ദിക്കുന്ന ആളുമായിരുന്ന അബ്ദുസ് (റ) ജനങ്ങളെ ഉറക്കെ വിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതോടെ, അവർ ഓട്ടം നിറുത്തുവാനും, നബി (സ)യുടെ ചുറ്റും വന്നുകൂടുവാനും തുടങ്ങി. അല്ലാഹു അവർക്കു മനസ്സുമാധാനവും ശാന്തിയും നൽകുകയും, മനുഷ്യർക്കു കാണാൻ കഴിയാത്ത സൈന്യങ്ങളെ-മലക്കുകളെ-ഇറക്കി അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. (*) അങ്ങനെ, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ഒരു പുതിയ ധൈര്യവും ഉന്മേഷവും ഉളവായി. അവർ ശത്രുക്കളുടെ നേരെ കൂതിച്ചു ചാളുകയായി. യുദ്ധംഗം പാടു മാറി. ശത്രുക്കൾ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളെയും, സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയുമൊന്നും വകവെക്കാതെ പടക്കളെ വിട്ടോടിക്കളഞ്ഞു. മുസ്‌ലിംകൾ വിജയക്കൊടി ഉയർത്തി.

മുസ്‌ലിംകൾക്കും ലഭിക്കാത്തത്ര ആടുമാടാട്ടകങ്ങളടക്കം വളരെ ഗനീമത്തു സ്വത്തുക്കൾ മുസ്‌ലിംകൾക്കു ലഭിച്ചു. പുരുഷന്മാർക്കു പുറമെ വളരെയധികം സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും ചീനമിലകപ്പെട്ടു. അപ്രതീക്ഷിതമായി അല്ലാഹു മുസ്‌ലിംകൾക്കു നൽകിയ ഈ വമ്പിച്ച സഹായം, വളരെയേറെ മുശ്‌രിക്കുകൾ ഇസ്‌ലാമിനെ ആശ്വേദിപ്പിക്കുവാൻ കാരണമായിത്തീർന്നു. ഗനീമത്തിന്റെ വലിയൊരു ഭാഗം, വിശ്വാസം ഉറച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത പുതുവിശ്വാസികൾക്കും, കൂടെ പോന്നിരുന്ന മുശ്‌രിക്കുകൾക്കുമായിരുന്നു നബി (സ) നൽകിയത്. ഈ ഭാരാര്യം നിമിത്തവും ഇസ്‌ലാമിനു വളരെ നേട്ടമുണ്ടായി. വളരെ ആളുകൾ വിശ്വസിക്കുവാനും, വളരെ ആളുകളുടെ വിശ്വാസം ശക്തിപ്പെടുവാനും ഇതു കാരണമായി. അൻസാരികളായി സൈന്യത്തിലുണ്ടായിരുന്നവർക്കു കാര്യമായ ഓഹരിയൊന്നും ലഭിക്കാത്തതിൽ, അവർക്കിടയിൽ ചില പിശുപിറുപ്പുമുണ്ടായി. നബി (സ) അവരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി അവർക്കു ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും, ഈ പ്രാവശ്യത്തെ ഗനീമത്തു മുൻവഴക്കത്തിനു വ്യത്യസ്തമായി വിനിയോഗിച്ചതിലടങ്ങിയ തത്വം അവരെ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. 'ജനങ്ങൾ ആടുമാടുകളും കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ദസ്യുലിനെയും കൊണ്ടു (തിരിച്ചു) പോകുന്നതിന്' നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലേ? എന്നു തിരുമേനി അവരോടു ചോദിച്ചു. അവർ വളരെ തൃപ്തിപ്പെട്ടുവെന്നു മാത്രമല്ല, ഈ ചോദ്യം അവരിൽ ഉണ്ടാക്കിയ സന്തോഷാധിക്യം കൊണ്ട് അവർ കരയുകയും ചെയ്തു. കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം, ഫവാസിൻ ഗോത്രത്തിന്റെ ഒരു നിവേദക സംഘം നബി (സ)യുടെ സന്നിധിയിൽ വന്നു ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുകയും ആദായീരത്തോളം വരുന്ന തങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളെയും കുട്ടികളെയും വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ പലർക്കുമായി ഭാഗിക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരെ വിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ നബി (സ) ജനങ്ങളോടു ശുപാർശ ചെയ്തു. അതിനെത്തുടർന്നു എല്ലാവരും വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതാണു ഹുനൈൻ യുദ്ധത്തിന്റെ ചുരുക്കം. ഇതിൽ നിന്നു 25, 26 വചനങ്ങളിലെ പരാമർശങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത സൈന്യങ്ങൾ (جندك) കൊണ്ടുയോഗ്യം മലക്കുകളാണെന്നുള്ളതിൽ-റാസീ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ-ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ ചിന്നാലിപ്രായമില്ല. പക്ഷെ, ബദ്രിൽ ഇറക്കപ്പെട്ട മലക്കുകളുടെ എണ്ണത്തെക്കുറിച്ചും മറ്റും സൂ: ആലൂഇ:റാനിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ഇവിടെ അവരെക്കുറിച്ചു പ്രത്യേകമൊന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. 27-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ പശ്ചാത്താപം അതിനുശേഷം അവൻ സ്വീകരിക്കും. (....كذبوا) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ പൂ

(*) മലക്കുകൾക്കു യുദ്ധത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്ന പങ്കിനെപ്പറ്റി കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലും അതിനു മുമ്പും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അബൂബക്കർ (റ)ന്റെയും, അബി (റ)ന്റെയും വിളംബരത്തിൽ, മേലിൽ അവർ ഹജ്ജ് ചെയ്യരുതെന്നും, നഗ്നരായിക്കൊണ്ടു തപവരഹു ചെയ്യരുതെന്നുമായിരുന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നത്. ഈ വചനം മുഖേന അവരുടെ പ്രവേശനം പൊലും തടയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ നിയമം മൂലം മേൽസൂചിപ്പിച്ചതുപോലെയുള്ള ധനാഗമമാർഗ്ഗം നഷ്ടപ്പെട്ടു കൈമാർക്കു മാറിഭ്രൂവും ബുദ്ധിമുട്ടും നേരിട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന യെപ്പേടേണ്ടതില്ല, അവർക്ക് വേറെ മാർഗ്ഗം അല്ലാഹു ഉണ്ടാക്കിത്തരും എന്നത്രെ ... (നിങ്ങൾ വല്ല ഞ്ഞുകൊണ്ടെയും യെപ്പേടുന്നപക്ഷം, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു വഴിയെ ധന്യത നൽകുന്നതാണ്) എന്നവാക്യത്തിൽ അറിയിക്കുന്നത്. ഈ വാഗ്ദത്തം അല്ലാഹു നിറവേറുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മക്കയിലേക്കു കൃഷിയുൽപ്പന്നങ്ങളും, കായ്കനികളും ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന ത്വഹ്മ് തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളെല്ലാം അടുത്ത കാലത്തുതന്നെ ഇസ്ലാമിന്റെ നാടുകളായി മാറി. ഒരു കാർഷിക പ്രദേശമായതുകൊണ്ട് ഇസ്ലാമിന്റെ നാടായിത്തീർന്നു. അങ്ങനെ, ചുറ്റുപുറങ്ങളിലുള്ളവരെല്ലാം തമ്മിൽ ആഭ്യന്തര സമാധാനത്തിലും സമ്പർക്കത്തിലുമായിത്തീരുകയും, ജീവിതമാർഗ്ഗങ്ങൾ പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ വചനത്തിന്റെയും കഴിഞ്ഞ 17, 18 വചനങ്ങൾ, അൽബഖറ 114-ാം വചനം മുതലായവയുടെയും മാറ്റു തെളിവുകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, മസ്ജിദുൽ ഹറാമിലും, മറ്റു മസ്ജിദുകളിലും അമുസ്ലിംകൾ പ്രവേശിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച നിയമപരമായ വിശദീകരണങ്ങളിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ വീക്ഷണങ്ങളും അഭിപ്രായങ്ങളും കാണാം. അവയും, അതിന്റെ ന്യായങ്ങളും തെളിവുകളും ചുരുക്കിയെങ്കിലും വിവരിക്കുന്ന പക്ഷം അതു കൂറേ ദീർഘിച്ചു പോകുന്നതുകൊണ്ടും, ഇവിടെ അതിന്റെ സ്ഥാനമല്ലാത്തതുകൊണ്ടും ആ മേഖലയ്ക്കു നാം തിരിയുന്നില്ല. അവയെപ്പറ്റി മൊത്തത്തിലൊരു ധാരണ ഉണ്ടാകത്തക്ക ചില സൂചനകൾ കൊണ്ടു മനിയ്ക്കാം: (1) കഅ്ബയുടെ പരിസര പ്രദേശങ്ങളായ ഹറാമിൽ അമുസ്ലിംകൾക്കു പ്രവേശനം അനുവദിച്ചുകൂടാ. എന്നാൽ, മുമ്പിടുകയുമായി സഖ്യമോ, സന്ധിയോ നിലവിലുള്ളവരോ, അമുസ്ലിംകളുടെ പ്രതിനിധി വഹിച്ചുകൊണ്ടു പ്രത്യേകവശ്യരത്നം വരുന്ന ദൂതന്മാരോ ആണെങ്കിൽ ഭരണാധികാരിയോ അവരെ പ്രവേശിക്കുവാൻ അനുവദിക്കാമെന്നു ചില പണ്ഡിതന്മാർക്കു അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഏതായാലും, ആവശ്യമായ സമയത്തിൽ കവിഞ്ഞു അവരെ അവിടെ താമസിക്കുവാൻ അനുവദിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു. (2) ഹറാമിനു പുറത്തുള്ള ഹിജാസിൽ അവർക്കു പ്രവേശനം അനുവദിക്കാം. സ്ഥിരവാസത്തിനു അനുവദിച്ചുകൂടാ. (3) പള്ളികളിൽ മുമ്പിടുകയുടെ സമ്മതപ്രകാരം പ്രവേശിക്കാം. സമ്മതം കൂടാതെ പ്രവേശിച്ചുകൂടാ. സദ്യദ്ദേശ്യപൂർവ്വമല്ലാത്ത ആവശ്യങ്ങൾക്കു സമ്മതം നൽകുവാനും പാടില്ല.

ഈമാനിന്റെയും താഹ്ദിന്റെയും (സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെയും ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിന്റെയും) ചിഹ്നങ്ങളും കേന്ദ്രങ്ങളുമാണു പള്ളികൾ. മസ്ജിദുൽ ഹറാമിന്റെ, ആ കേന്ദ്രങ്ങളുടെയെല്ലാം കേന്ദ്രസ്ഥാനവുമാണ്. എന്നിരിക്കെ, അതിനു കടകവിരുദ്ധമായ വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും, അതിനെതിരിൽ വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കു അവിടങ്ങളിൽ പ്രവേശനത്തിനും സേവനവിഹാരത്തിനും അനുവദിക്കുന്നതു നീതിയുക്തമല്ലല്ലോ. അതു ക്രമേണ അവയുടെ പവിത്രതയ്ക്കും, അവയുടെ ദൗത്യലക്ഷ്യങ്ങൾക്കും ആപത്തായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യും. അതാണ് നിരന്ധരത്തിലടങ്ങിയ യുക്തിതത്വം.

സൂറത്തിന്റെ ആരംഭം തൊട്ട് ഇത്ര വരെയുള്ള പരാമർശങ്ങൾ മുശ്റിക്കുകളെ സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു. അടുത്ത വചനം മുതൽ അഞ്ചാറു വചനങ്ങളിൽ വേദക്കാരെ സംബന്ധിക്കുന്ന പ്രസ്താവനകളാകുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

29. യാതൊരു കൂട്ടരോടും നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ: അല്ലാഹുവിലാകട്ടെ, അന്ത്യനാളിലാകട്ടെ, അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല; അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലും നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെ അവർ നിഷിദ്ധമാ (യി സ്വീകരി)ക്കുന്നുമില്ല; യഥാർത്ഥ മതത്തെ അവർ (മതമായി) ആചരിക്കുന്നുമില്ല; (അതെ,) വേദഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരിൽ നിന്നു (ഇങ്ങിനെയുള്ളവരോടും യുദ്ധം ചെയ്തുകൊള്ളുവിൻ);

٢٩- قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

വെക്കൽ മുസ്'ലിംകൾക്കു കപ്പം കൊടുപ്പാൻ തയ്യാറായാൽ അവരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു കൂടാ എന്നാണു ഹദീസ് (അവർ കപ്പം കൊടുക്കുന്നതുവരെ) എന്ന വാക്യം അറിയപ്പെടുന്നത്. ഹദീസ് (2) എന്ന സ"ഥലത്തെ 'മജൂസി'കളിൽ (അഗ്നിയോരായകൻമാരിൽ) നിന്നു നബി (സ) കപ്പം സ്വീകരിച്ചതായും അവരോടു വെക്കലോടടു സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്ന നടപടി സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നു നബി (സ) പറഞ്ഞതായും ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു വെക്കാരായ യഹൂദികളിൽനിന്നും, ക്രിസ്ത്യോനികളിൽ നിന്നും, മജൂസികളിൽ നിന്നും കപ്പം സ്വീകരിക്കാനുള്ളതിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ പരമത്തെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. മുസ്'ലിംകളിൽനിന്നും, മറ്റുള്ള അവിശ്വാസികളിൽനിന്നും കപ്പം വാങ്ങാമോ എന്നുള്ളതിൽ പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ രണ്ടുപക്ഷമാണുള്ളത്. ആയിശ (റ) യിൽനിന്നു ബുരൈദി (റ), ഉദ്ധരിച്ചതു മുസ്'ലിം (റ) വേവപ്പെടുത്തിയതു മായ ഒരു ഹദീസിൽ, നബി (സ) സൈന്യങ്ങളെ അയക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ നായകൻമാർക്കു നൽകുന്ന ഉപദേശങ്ങളിൽ ഒന്നുകിൽ ഗുരുക്കൾ ഇസ്'ലാമിനെ സ്വീകരിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ കപ്പം നൽകുക, രണ്ടും ചെയ്യാത്തപക്ഷം യുദ്ധം ചെയ്യുക എന്നു പറഞ്ഞതായി കാണാം. ഇതിനെ ആസ്പദമാക്കി എല്ലാ അവിശ്വാസികളിൽനിന്നും കപ്പം സ്വീകരിക്കാനെന്നാണു ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. വിശദീകരണത്തിന്റെ സ്ഥാനം ഫിഖ്ഹു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ.

ഒരുതരം ഭരണ നികുതിയാണു കപ്പം (كسب). കപ്പം നൽകുവാൻ നിശ്ചയിക്കുന്നതോടുകൂടി അവരുടെ ഭരണഭാരവും, സംരക്ഷണത്തിന്റെ ചുമതലയും മുസ്'ലിംകളുടെ മേൽ ഭവിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ പേരിൽ ഇടാക്കു വെക്കുന്ന ഒരു തുച്ഛ സംഖ്യമാത്രമാണതു. നബി (സ) യും, ആദ്യകാല ഖലീഫമാരും (ഖുലഫാഇ-ർ-റാശിദീനും) വേക്കലിൽനിന്നു ഇടാക്കിയിരുന്ന കപ്പങ്ങളുടെ തോത് പരിശോധിച്ചാൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു സാധാരണക്കാരന്റെ മേൽ കൊല്ലത്തിൽ പന്ത്രണ്ടു ദിർഹം (വെള്ളിപ്പണം) മാത്രമായിരുന്നു (*) കപ്പം ചുമത്തപ്പെട്ടിരുന്നത്. ധനികന്മാരുടെ പേരിൽ അർത്ഥം കൂടുതൽ ചുമത്തപ്പെടുന്നുവെന്നും, പലപ്പോഴും നാണയത്തിനു പകരം അതതു സ്ഥലങ്ങളിലെ ഉൽപ്പന്നങ്ങളായി അതുകൊടുത്തു തീർക്കുവാനുള്ള വ്യവസ്ഥയും ഉണ്ടായിരിക്കും. കപ്പം കൊടുത്തു കീഴടങ്ങുന്നവർ 'ദിമ്മികൾ' (أهل الذمة) അഥവാ മുസ്'ലിംകളാൽ ഉത്തരവാദിത്വം ഏൽക്കപ്പെട്ടവർ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഇവരെപ്പറ്റി മുസ്'ലിംകൾക്കുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം എത്രത്തോളമുണ്ടെന്നു അനുമാനിക്കാൻ നബി (സ) യുടെ ഒരു ഹദീസു മതിയാകുന്നതാണ്. ഇബ്നു ഉമർ (റ) ഉദ്ധരിച്ച ആ നബി വചനം ഇതാകുന്നു: 'സമാധാന ഉടമ്പടി ചെയ്ത ഒരാളെ ആരെങ്കിലും കൊലപ്പെടുത്തിയാൽ അവനു സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വാസന ലഭിക്കുകയില്ല. അതിന്റെ വാസനയൊക്കെ, നൽകപ്പെട്ട കൊല്ലത്തെ മൂലത്തു നിന്നുണ്ടാകുന്നതാകുന്നു.' (ബു.) അതോടു കൂടി, അവരുടെ മതാചാരങ്ങളിലും, വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങളിലും അവർ തികച്ചും സ്വതന്ത്രരുമായിരിക്കും.

കപ്പം നൽകുന്നതിനെപ്പറ്റി രണ്ടു ഉപാധികൾ അല്ലാഹു എടുത്തുകൊണ്ടിയിരിക്കുന്നു. (1) ١٠ (കത്തൂടെ) എന്നും (2) ٢٠ (അവർ നിസ്സാരൻമാരായിക്കൊണ്ടു) എന്നും. ١٠ (യദൂൻ) എന്ന വാക്കിനു സംരക്ഷാൻ അർത്ഥം 'കൈ' എന്നാണെങ്കിലും 'കഴിവു, അനുഗ്രഹം, പക്ഷം, അധികാരം' എന്നിങ്ങനെയും സന്ദർഭമനുസരിച്ചു അതിനു അർത്ഥങ്ങൾ വരാറുണ്ട്. ٢٠ (അൻ) എന്ന അപ്യയവും അതുപോലെ പല അർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. അതിനാൽ ഒന്നാമത്തെ ഉപാധിയായ ١٠ (അൻയദീൻ) എന്ന വാക്കിനു 'കഴിവനുസരിച്ചു, റാക്ക മായ്ക്കൊണ്ടു, കീഴോത്തുങ്ങിക്കൊണ്ടു, ഒരു മുടക്കം കൂടാതെ, (മുസ്'ലിംകളുടെ വക) അനുഗ്രഹമായിട്ടു' എന്നിങ്ങനെയൊക്കെ അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. റാക്ക നിലക്കു എല്ലാ അർത്ഥവും പരിഗണനാർഹമാണെങ്കിലും ആദ്യത്തെ രണ്ടാർത്ഥങ്ങളാണു കൂടുതൽ നന്നായിത്തീർന്നിരുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഒന്നാമത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം അവരുടെ കഴിവനുസരിച്ചായിരിക്കണം കപ്പം വാങ്ങുന്നതെന്നും, രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥപ്രകാരം അതു കടമായിരുന്നാൽപോലും റാക്കം തന്നെ നൽകണം-എന്നും സംരക്ഷിതർക്കും ٢٠ (സ്വാഹിറുൻ) എന്ന വാക്കിനു പദാർത്ഥം 'ചെറുതായവർ' എന്നാണെങ്കിലും 'നിസ്സാരൻമാർ, കീഴോത്തുങ്ങിയവർ നിന്ദുൻമാർ' എന്നൊക്കെയുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ ഉദ്ദേശ്യാർത്ഥങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ചില വിശദാംശങ്ങളിലും പണ്ഡിതൻമാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ കാണാം. സാമാന്യമായിപ്പറഞ്ഞാൽ, കഴിവനുസരിച്ചും, റാക്കമായും മുസ്'ലിംകൾക്കു കീഴോത്തുങ്ങിക്കൊണ്ടും, ഇസ്'ലാമിക ഭരണത്തിനു വഴങ്ങിക്കൊണ്ടുതായിരിക്കണം കപ്പം കൊടുക്കുന്നതു എന്നു ചുരുക്കം. ١٠

(*) ഒരു ദിർഹം- ഏകദേശം 3 ഗ്രാം വെള്ളി.

കായ ക്ഷയം കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയെന്നു മാത്രമല്ല, ദൈവീകതവുമായി നാമമാത്രബന്ധം പോലുമില്ലാത്ത അവിശ്വാസികളുടെ വാദങ്ങളെ അവർ അനുകരിക്കുകയും, അതിൽനിന്നു പ്രചോദനം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിൽ അല്ലാഹുവിനു അവരോടുള്ള അമർഷവും കഠിനമായ പ്രതിഷേധവുമാണു അവസാനത്തെ രണ്ടുവാക്യങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. 17 എന്ന പദം 'യുദ്ധം ചെയ്തു' എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഭൂതകാല ക്രിയ രൂപത്തിലുള്ളതാണെങ്കിലും 'ശപിക്കട്ടെ, നശിക്കട്ടെ' എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രാർത്ഥനാ രൂപത്തിലാണ്—ആശ്ചര്യവും പ്രതിഷേധവും പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ—അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത്.

ബൈബിളിൽ ഏസ്രാ എന്ന പേരിലാണു ഉസൈർ (عيسر) അറിയപ്പെടുന്നത്. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പിലഡർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, വേദ പുസ്തക ചരിത്രങ്ങളിലും പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇതാണു: അദ്ദേഹം യഹൂദികളിലെ വേദ ശാസ്ത്ര വിദഗ്ദ്ധനും ഒരു എഴുത്തുകാരനുമായിരുന്നു. ബാബിലോണിയക്കാർ യഹൂദികളെ അക്രമിച്ചു രാജ്യം നശിപ്പിക്കുകയും, അവരെ ബാബിലോണിയയിലേക്കു ബന്ധനസ്ഥരാക്കി കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തതോടെ, തരാത്തിന്റെ വിജ്ഞാനങ്ങൾ അവരിൽ നിന്നു നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. അദ്ദേഹം തന്റെ ഓർമ്മയിൽനിന്നും മറ്റുകായി അതു വീണ്ടും എഴുതി പുനരുദ്ധരിച്ചു, തരാത്തിന്റെ മൂല ഭാഷയായിരുന്ന ഹിബ്രു (עברית) ഭാഷ യഹൂദികളിൽനിന്നു മിക്കവാറും വിസ്തരിക്കപ്പെട്ടു പോയിരുന്നതു നിമിത്തം അൽപം ഹിബ്രുവും കലർത്തികൊണ്ട് ബാബിലോണിയൻ ഭാഷയായ കൽദായ (כلدא) ഭാഷയിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം അതെഴുതിയിരുന്നത്. പിന്നീട് തരാത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പകർപ്പു കണ്ടു കിട്ടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം എഴുതിയുണ്ടാക്കിയിരുന്ന പകർപ്പു ശരി തന്നെയാണെന്നു മനസ്സിലായി. ബൈബിളിലെ ഏസ്രാ, നെഹെമ്യേയും, ദിനവുത്താനും എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ രചയിതാവു അദ്ദേഹമാകുന്നു. [*] ബാബിലോണിയയിൽ നിന്നു യഹൂദികളെ മോചിപ്പിച്ചു സ്വാദേശമായ യരൂശലേമിൽ (ബൈത്തുൽ മുഖദ്രസിൽ) തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരുവാനും, അവരിൽ നിന്നു നശിച്ചുപോയിരുന്ന വേദവിജ്ഞാനവും മത സംസ്കാരവും പുനർജീവിപ്പിക്കുവാനും അദ്ദേഹം വമ്പിച്ച പരിശ്രമങ്ങൾ നടത്തി. അതിൽ അദ്ദേഹം വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രിസ്താബ്ദത്തിനുമുമ്പ് അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലം. അദ്ദേഹം യഹൂദീ പ്രവാചകൻമാരിൽപെട്ട ഒരു പ്രവാചകനായിരുന്നു. മേൽപ്രസ്താവിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹൽ കൃത്യങ്ങളെയും യോഗ്യതകളെയും മൂർന്നിരുത്തി യഹൂദികളിൽ ഒരു വിഭാഗം അദ്ദേഹത്തെ ദൈവപുത്രനായിക്കരുതുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. [**]

ഇബ്നു ഇസ്ഹാഖ്, ഇബ്നു ജരീർ (റ) മുതലായവർ ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ൽ നിന്നുദ്ധരിച്ച ഒരു രിവായത്തിൽ, സലാമുബ്നു മുഷ്ക (سالم بن مذكع) തുടങ്ങിയ ചില യഹൂദീ പ്രമുഖന്മാർ നബി (സ) യോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി വന്നിരിക്കുന്നു: 'താങ്കളെ ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ പിൻപറ്റും?! ഞങ്ങളുടെ ബിബിളയെ താങ്കൾ വിട്ടു കളഞ്ഞു. ഉസൈർ അല്ലാഹുവിന്റെ പുത്രനാണെന്നു താങ്കൾ പറയുന്നുമില്ല.' ഈ രിവായത്തിൽനിന്നു ഖുർആൻ അവതരിക്കുന്ന കാലത്തു മടീനയിലെ യഹൂദികൾ ആ വിശ്വാസക്കാരായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. വേദക്കാരുടെ വഴിപിഴവുകൾക്കു അടിസ്ഥാനപരമായ മറ്റൊരു കാരണം അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു. പൂർവ്വികരായ അവിശ്വാസികളെ അവർ അനുകരിക്കുകയാണെന്നുള്ളതിനു ഒരു വിശദീകരണം കൃത്യമാണതു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

[*] അദ്ദേഹം വേറെയും പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും രചിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അവയെല്ലാം 'അപ്പൊക്രിഫം' എന്നറിയപ്പെടുന്ന പുരംതള്ളപ്പെട്ട വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

[**] ദൈവ പുത്രനാക്കിയെന്നതൊഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ള പ്രസ്തുത വിവരണം ഏറെക്കുറെ വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിലും കാണാം.

31. തങ്ങളുടെ പണ്ഡിതന്മാരെയും, തങ്ങളുടെ പുരോഹിതന്മാരെയും അല്ലാഹുവിനു പറ്റുമെ അവർ റബ്ബു കളാക്കി വെച്ചു. മർയ്യാമിന്റെ മകൻ മസീഹിനെയും (റബ്ബാ മരിവെച്ചു).

ഒരേ ഇലാഹിനെ [ആരാധ്യനെ] ആരാധിക്കുവാനല്ലാതെ അവരോടു കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല താനും. അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനേ ഇല്ല അവൻ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നും അവൻ എത്രയോ പരിശുദ്ധൻ!

٣١- اتَّخَذُوا أَحِبَّاءَهُمْ وَرُحْبَاءَهُمْ
أَرْبَابًا مِمَّنْ دُونِ اللَّهِ
وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ

وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ○

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

سُبْحَنَكَ عَمَّا يُشْرِكُونَ ○

31. അർദ്ധം ആക്കിവെച്ചു, ആക്കിത്തീർത്തു, ഏർപ്പെടുത്തി അവരുടെ മതപണ്ഡിതന്മാരെ അവരുടെ പുരോഹിതന്മാരെയും അല്ലാഹി അല്ലാഹുവിനെ മനസ്സിലാക്കിയവരെയും മർയ്യാമിന്റെ മകൻ, പുത്രനായ അബ്രാഹാം (അവരോടുകൂടി) കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അവർ ആരാധിക്കുവാനല്ലാതെ ഒരേ (ഏക) ഇലാഹിനെ ഒരു ആരാധ്യനായില്ല, ഇലാഹേ ഇല്ല അവനല്ലാതെ അവൻ മഹാ (ഏതേയോ) പരിശുദ്ധൻ യാതൊന്നിൽനിന്നും അവർ പങ്കു ചേർക്കുന്ന.

യഹൂദികളിലുള്ള മതപണ്ഡിതന്മാരും വേദശാസ്ത്രികളുമായ ആളുകൾക്കു **اجار** (അഹ്ബാർ) എന്നും, ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ തപസ്സും സന്യാസവും സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന പുരോഹിതന്മാർക്കു **نجر** (റുഹ്ബാർ) എന്നും പറയപ്പെടാറുണ്ട്. ഓഫാർത്ഥം നോക്കുമ്പോൾ എല്ലാ പണ്ഡിതന്മാർക്കും പുരോഹിതന്മാർക്കും പൊതുവെ അവ ഉപയോഗിക്കാവുന്നതുകൊണ്ടു. ഇവിടെ, യഹൂദികളും, ക്രിസ്ത്യാനികളുമായവർ വേദശാസ്ത്രികളുള്ള പണ്ഡിതന്മാരെയും പുരോഹിതന്മാരെയും അവർ രണ്ടുകളാക്കിയതിനെക്കുറിച്ചത്രെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. 'അവർ അവരെ രണ്ടുകളാക്കി' എന്നു പറഞ്ഞതു-ഇമാം റാസീ (റ) യും മറ്റും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ-അവർ അവരെ ദൈവങ്ങളാക്കി അവർക്കു ആരാധന നടത്തിവന്നിരുന്നുവെന്നർത്ഥം അതിലല്ല. തന്റെ ഉദ്യമിക്കുന്ന ഹദീസിൽ നബി (സ) വ്യക്തമാക്കിയതുപോലെ, അവർ അവർക്കു മതനിയമ നിർമ്മാണാധികാരം വകവെച്ചു കൊടുക്കുകയും, അവർ നിർമ്മിക്കുന്ന നിയമങ്ങളെ അവർ തങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ മത നിയമങ്ങളായി അംഗീകരിച്ചു പോരുകയും ചെയ്തുവെന്ന അർത്ഥത്തിലാകുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഇതിനു പുറമെ, വേദക്കാർ (തന്റെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന പോലെ) അവരുടെ പണ്ഡിത പുരോഹിതന്മാരിൽ ഓരോ തരത്തിലുള്ള ദിവ്യത്വം കൽപിച്ചു വരുന്നതായും കാണാവുന്നതാകുന്നു.

ഇമാം അഹ്മദ്, തിർമിദി, ഇബ്നു ഓമർ (റ) എന്നിവർ പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും അഭിയുബ്നു ഹംതി ഭരണാലയ (بني حاتم بن يعب)യെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'അദ്ദേഹത്തെ ഇസ്ലാമിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ ക്ഷണം വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം ശാമിലേക്കു ഓടിപ്പോയി. അദ്ദേഹം ജാഹിലിയ്യത്തിൽ ക്രിസ്ത്യന്മാരേ സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരിയും ഗോത്രത്തിൽ പെട്ട കുറെ ആളുകളും ചിറയിലകപ്പെട്ടു. (*) പിന്നീടു അവരെ (സഹോദരിയെ) നബി (സ) ഉദ്ധരപൂർവ്വം വീട്ട

[illegible]

യല്ല. അന്നാം അവർ മേൽ സന്ധ്യയോടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. അദ്ദേഹത്തെ ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുവാൻ തബി (സ)യുടെ അടുക്കൽ വരുവാനും പ്രേരണാശീലമായി. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം (റ) മേൽനോട്ടത്തിൽ വന്നു. തബി (സ) (പ്ര)കാരത്തിലേക്ക് ഒരു അനുയായിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരവിനെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ സംസാരിച്ചു. അദ്ദേഹം റസൂൽ (സ) നിരൂപണയുടെ അടുക്കൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ തിരുമേനി ഈ (31-ാം) വചനം മാത്രം അറിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം (റ) പറയുകയാണ്: 'അവർ അവരെ ആരാധിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ! (എന്നിരിക്കെ അവരെ അവർ റബ്ബുകളാക്കി എന്ന് പറയുന്നതു എത്രകൊണ്ടാണ്?)' എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ, തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഇല്ലാതെ! അവർ അവർക്കു ഹലാലിനെ (അനുവദനീയമായതിനെ) ഹറാമാക്കി (നിഷിദ്ധമാക്കി). ഹറാമിനെ ഹലാലാക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നിട്ട് അവർ അവരെ പിൻപറ്റി. അതാണ് അവർ അവർക്കു ചെയ്ത ആരായന'. പിന്നീട് റസൂൽ (സ) അദ്ദേഹത്തോടു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'അദ്ദേഹം, തന്നെത്തന്നെ പറയുന്നു? 'അല്ലാഹു അക്ബർ' (അല്ലാഹു ഏറ്റവും വലിയവൻ) എന്ന് പറയുന്നതിനു താങ്കൾക്കു വിരോധമുണ്ടോ? അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ വലിയവനായി ആരാധിച്ചിട്ടു തന്നിരിക്കുകയോ? 'ലാഇലാഹ ഇല്ലാഹു' (അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരാധ്യനായില്ല) എന്ന് പറയുന്നതിനു തന്നിട്ടു വിരോധമുണ്ടോ? അല്ലാഹുവല്ലാതെ വല്ല ഇലാഹിനെയും അർപ്പിക്കുകയോ? പിന്നീട് തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തെ ഇസ്ലാമിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുകയും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്: 'അപ്പോൾ തിരുമേനിയുടെ മുമ്പം സന്തോഷം പൂർണ്ണമായി ഞാൻ കണ്ടു'. പിന്നീട് തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും യഹൂദികൾ കോപവിധേയരും (مذمومين) (കിസ്തുമനികൾ വഴിപിഴച്ചവരും) ആകുന്നു'.

വേദക്കാർ തങ്ങളുടെ പണ്ഡിത പുരോഹിതന്മാരെ റബ്ബുകളാക്കി എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം, അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമങ്ങൾക്കെതിരായി അവർ നിയമിച്ച നിയമങ്ങളെ മതനിയമങ്ങളായി ഗണിക്കുകയും അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നതാണെന്നും, ഇതവരെ റബ്ബുകളാക്കലാണെന്നും ഈ ഹദീസിൽനിന്നു സ്పഷ്ടമാണ്. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനം, അല്ലാത്തവരുമായ പല മഹാൻമാരും പറയാറുള്ളതുപോലെ, മുസ്ലിം സമുദായം വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം മനസ്സിലാക്കേണ്ടുന്ന ഒരു വിഷയമാണിത്. അല്ലാഹുവിന്റെയും അവന്റെ റസൂലിന്റെയും—അഥവാ ഖുർആന്റെയും സുന്നത്തിന്റെയും—വിധികളെപ്പറ്റി ഗൗനിക്കാതെ, ഏതെങ്കിലും ഇമാമോ, പണ്ഡിതനോ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പ്രമുഖ വീരനോ ആളുകളോ പറയുന്നതുപോലെ മതവിധിയായി അംഗീകരിക്കലും, അതിനെതിരിൽ തക്കതായ തെളിവുകൾക്കെതിരെയും അതു സ്വീകരിക്കാതിരിക്കലും വേദക്കാരുടെ സമ്പ്രദായമാണെന്നും ഇതു ആ ഇമാമുകളെയും പണ്ഡിതന്മാരെയും റബ്ബുകളാക്കലാണെന്നും ഈ ഹദീസിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണ്. ഇന്നു മുസ്ലിം സമുദായത്തിലെ ബഹുഭൂരിഭാഗവും ആപൽക്കരമായ ഈ രോഗം ബാധിച്ചവരാണെന്നുള്ളതു അത്യധികം വേദനാജനകമായ ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. അത്രയുമല്ല, അതിനെപ്പറ്റി ഗൗണിക്കാത്തവരെ പിഴച്ചവരായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ വേദക്കാരെ പഠിപ്പിക്കുന്നവരായും മുസ്ലിം മുസ്ലിം നിങ്ങൾ പിൻപറ്റുന്നവർ മുസ്ലിം സമുദായത്തിനു അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയിട്ടുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. അല്ലാഹുവിൽ ശരണം!

വിവരമില്ലാത്ത ആളുകൾ പണ്ഡിതന്മാരോടു മതവിധികൾ അന്വേഷിക്കലും, അതനുസരിക്കലും പാടില്ലെന്നുള്ളതു തീർത്തത്. ഇന്നിന്നവർ പറഞ്ഞതെ മതനിയമമായി അംഗീകരിച്ചുകൂടാ. ഖുർആനിലും സുന്നത്തിലും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരുന്നാലും അവർ പറഞ്ഞതിനെതിരിൽ മറുമാറ്റം സ്വീകാര്യമല്ല എന്നുള്ള നില പാടാണു ആപൽക്കരം. ഇമാം റസൂൽ (റ) യുടെ വരുനായ ഗുരുവര്യൻ (*) അക്കാലത്തു പറഞ്ഞ ചില വാക്കുകൾ അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചതു കാണുക: 'ഹുഖ്വഹാക്കളെ തബ്ലിദ് ചെയ്യുന്ന (കർമ്മ ശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ അനുകരിക്കുന്ന) വരിൽപെട്ട ഒരു കൂട്ടം ആളുകളെ ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായി. ചില പ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു അല്ലാഹുവിന്റെ കിത്താബിൽനിന്നുള്ള പല ആയത്തുകളും ഞാൻ അവരെ ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചു. അവരുടെ മദ്ഹബുകൾ (അവർ സ്വീകരിച്ച അഭിപ്രായ ഗതികൾ) ആയത്തുകളെക്കൂടി എതിരായിരുന്നു. അവർതു സ്വീകരിച്ചില്ല. അതിലേക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കിയതുമില്ല. ഞങ്ങളുടെ മുൻഗാമികളിൽനിന്നുള്ള വിവരങ്ങൾ ഇതിനു എതിരായിരിക്കെ, ഈ ആയത്തുകളുടെ ബാഹ്യാർത്ഥങ്ങളെ ഞങ്ങൾ എങ്ങനെ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതിൽ സ്വീകരിക്കും! എന്നിങ്ങനെ എന്നെന്നേക്കുമായി ആശ്ചര്യപ്പെടുകയാണ് അവർ ചെയ്തത്. ശരിക്കു ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നപക്ഷം ലോകത്തുള്ള മിക്കവാറും ഞരമ്പുകളിലും ഈ രോഗം പടർന്നിരിക്കുന്നു

(*) لله بنى والده، عمر بن عبد الله بن حارث بن عبد المطلب بن هاشم بن عبد مناف بن قصي بن كلاب بن مرة بن كعب بن لؤي بن غالب بن فهر بن مالك بن النضر بن كنانة بن خزيمة بن مدركة بن إلياس بن مضر بن نضرة بن معد بن تميم بن مر بن أد بن طابخية بن أسد بن عبد مناف.

നാമിക്കാണാം..’ ഇതും റാസി (റ) യുടെ കാലത്തെ-എതാണു എട്ടു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുന്പുള്ള-കഥയാണു ആ മഹാൻ ഇന്ത്യവഴി ചുണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇന്നത്തെ കഥയോ?.....ആലോചിച്ചു നോക്കുക! *

അനയമായ ഈ അനുകരണ മഹാവ്യായി പൂർവ്വധികം പകരുക മാത്രമല്ല സമുദായത്തിൽ ചെയ്തിരിക്കു ന്നത്. ഖുർആന്റെയും ഹദീസിന്റെയും അഭ്യുപനങ്ങൾക്കു എതിരാണ്ണെന്നതിരിക്കട്ടെ, കഴിഞ്ഞുപോയ ഏതെ മിലും ഇമാമിന്റെ വാക്കുകളിൽപോലും കാണപ്പെടാത്ത പല പുതിയ മതവിധികളും സ്വാർത്ഥമതനികളായ ചില പണ്ഡിതന്മാർ-ഓരക്കായും-കൂട്ടായും നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു! ഒരു വിഭാഗം തങ്ങളുടെ ജീവിതമാർഗ്ഗം നിലനിർത്തുന്നതിനും, ജനമദ്ധ്യേ തങ്ങൾക്കുള്ള സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണിതു ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, വേറൊരു വിഭാഗം, കാലത്തിന്റെ ഒഴുക്കനുസരിച്ച് മതസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ ഒരു പൊളിച്ചെഴുത്തു നടത്തി ജനസമ്മതിയും കീർത്തിയും ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടാണു ചെയ്യുന്നത. 34-ാം വചനത്തിൽ പറയുന്ന താക്കീതു ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്കെല്ലാം ബാധകം തന്നെ. അല്ലാഹു സമുദായത്തെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ! (ആമീൻ)

വേദക്കാരിൽ, യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും അടങ്ങുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർ യേശുക്രിസ്തുവിനെ ദൈവവും കർത്താവുമായി അംഗീകരിച്ചു വരുന്നതു പ്രസിദ്ധമാണ്. പുറമെ, അവരുടെ പണ്ഡിത പുരോഹിതന്മാർക്കു പൊതുവിലും വിശുദ്ധ സ്ഥാനം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചില വ്യക്തികൾക്കു വിശേഷിച്ചും ദിവ്യത്വവും ദൈവത്തിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളും അവർ വകവെച്ചു കൊടുക്കുന്നു. വിശുദ്ധനെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന വ്യക്തികളുടെ പ്രതിമയുണ്ടാക്കലും അവരെ ആരാധിക്കലും വരെ അതു എത്തിയിട്ടുണ്ട്. പരപരോ ചനത്തിനും മത നിയമ നിർമ്മാണത്തിനുമുള്ള അധികാരം പണ്ഡിത പുരോഹിതന്മാർക്കുണ്ടെന്നുള്ളതിനു അവർ ക്കുള്ള പ്രധാന ആധാരം യേശുക്രിസ്തു ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞതായി അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉദ്ധരിച്ച ഒരു വാക്യമത്രെ. അതായതു: ‘നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിലും കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും; നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തിലും അഴിഞ്ഞിരിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.’ (മത്തായി: (18ൽ 18.) (**)) യഹൂദികൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഈ വിഷയത്തിൽ അൽപം പിന്നോക്കമാണെന്നു തോന്നാമെങ്കിലും പണ്ഡിത പുരോഹിതന്മാരുടെ വാക്കുകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണല്ലോ അവർ നബി (സ)യുടെ മതസത്യങ്ങളും പ്രവാചകത്വത്തെയുമെല്ലാം നിഷേധിക്കുന്നതും, യഥാർത്ഥത്തിൽ മതത്തിൽ ഇല്ലാത്ത ചില നിയമങ്ങൾ മത നിയമങ്ങളായിക്കരുതുന്നതും.

പണ്ഡിത പുരോഹിതന്മാർക്കു ദൈവത്തിന്റെ പല അധികാരാവകാശങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും വകവെച്ചു കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അമൂസ്ലിം സമുദായത്തിലും ധാരാളം കാണാം. മുസ്ലിംകളിലും ചില മഹാത്മാക്കൾക്കു അതിരുകവിഞ്ഞ അധികാരങ്ങളും അവകാശങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളും കൽപിക്കപ്പെടുന്നതും സാധാരണമാണല്ലോ. ചില ‘ത്വരീഖത്തി’ന്റെ ‘ഗൈബു’മാരെ അവരുടെ ‘മുരീദു’കൾ ദൈവാവതാരങ്ങളും മറുമറിക്കൊണ്ടു അവരെ ദൈവതുല്യരാക്കുന്നതു അതുകൊണ്ടത്രെ. ഉദാഹരണസഹിതം വിവരിക്കുന്നപക്ഷം അതു കുറേ ദീർഘിച്ചുപോയേക്കും. (رأى الله التكي)

അല്ലാഹു മാത്രമാണു ഇലാഹും റബ്ബും: അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവൂ എന്നു എല്ലാ സമുദായങ്ങളോടു മെന്നപോലെ വേദക്കാരോടും കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും അവർ ഇങ്ങനെയൊക്കെ ചെയ്തുകൊണ്ടുവെന്നുള്ള ആക്ഷേപമാണു ആയത്തിന്റെ അവസാന ഖഗത്തിൽ കാണുന്നത്. വേദക്കാരുടെ കൈവശമുള്ള അവരുടെ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ-അവയിൽ എത്രതന്നെ കൈകടത്തലുകൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പോലും-അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ

• ونص عبارة الرازي : قال شيخنا ومولانا قد شاهدت جماعة من مقابلة الفقهاء قرأت عليهم آيات كثيرة من كتاب الله تعالى في بعض مسائل وكنت مذهبهم بخلاف تلك الآيات فلم يقبلوا تلك الآيات ولم يلتفتوا إليها ويقولوا ينظرون الى كالمعجب يعني.... ولو تأملت حق التأمل وجدت هذا الداء ساريا في عروق الاكثرين من أهل الدنيا ام

(**) ബൈബിളിന്റെ ചില വിവർത്തനങ്ങളിൽ ‘കെട്ടുന്നതെല്ലാം’ എന്നതിനുപകരം ‘കെട്ടിയതെല്ലാം’ എന്നും ‘അഴിക്കുന്നതെല്ലാം’ എന്നതിനു പകരം ‘അഴിച്ചതെല്ലാം’ എന്നും (മൂത ക്രിയാരൂപത്തിൽ) ആകുന്നുവെന്നു സൂക്ഷ്മം നോക്കുന്നതെല്ലാം എന്നതിനു പകരം ‘അഴിച്ചതെല്ലാം’ എന്നും (പ്രയോഗവും തമ്മിൽ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ എത്ര മാറ്റം?!) നോക്കിയ ചില പണ്ഡിതന്മാർ ചുണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

കൽപന അവിടവിടെയായി ഇന്നും സമീതിചെയ്യുന്നുണ്ട്. (പുറപ്പാട്: 20ൽ 3, 4; ആവർത്തനം: 4ൽ 35; സങ്കീർത്തനം: 96ൽ 5; യേശുത്വം: 43ൽ 10, 11; 45ൽ 22; മത്തായി: 4ൽ 10; മാർക്കോസ്: 12ൽ 29 മുതലായവ നോക്കുക.) അല്ലാഹു തുടരുന്നു:—

32. തങ്ങളുടെ വായകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകാശത്തെ (ഊതി) കെടുത്തു കളയുവാൻ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. തന്റെ പ്രകാശത്തെ പൂർത്തിയാക്കുവാനല്ലാതെ(മറെറാന്നിനു) അല്ലാഹു വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവിശ്വാസികൾ വെറുത്താലും ശരി.

۳۲- يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝

33. അവനത്രെ, മാർഗ്ഗദർശനവും, യഥാർത്ഥ മതവുമായി തന്റെ റസൂലിനെ അയച്ചിട്ടുള്ളവൻ; എല്ലാ മതത്തേക്കാളും അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തു[വിജയിപ്പിക്കു]വാൻ വേണ്ടി മുശ്റിക്കുകൾ [ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ] വെറുത്താലും ശരി.

۳۳- هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الشَّاكِرُونَ ۝

32. يُرِيدُونَ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു أَطْفِئُوا അവർ കെടുത്തുവാൻ نُورَ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകാശ (വെളിച്ച)ത്തെ بِأَفْوَاهِهِ അവരുടെ വായകൾകൊണ്ടു وَيَأْبَى അല്ലാഹു വിസമ്മതിക്കുക (വെറുക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു إِلَّا أَنْ അവിൻ പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനല്ലാതെ لِيُتِمَّ തന്റെ പ്രകാശത്തെ وَيُظْهِرَهُ വെറുത്താലും ശരി, അത്യാപതിപ്പെട്ടാലും هُوَ അവനത്രെ الَّذِي അയച്ചവൻ أَرْسَلَ തന്റെ റസൂലിനെ بِالْهُدَى മാർഗ്ഗദർശനവും കൊണ്ടു. സന്മാർഗ്ഗവുമായി وَدِينِ യഥാർത്ഥ (സത്യ) മതവും لِيُظْهِرَهُ അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തു (പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തു-വിജയിപ്പിക്കു)വാൻവേണ്ടി عَلَى الدِّينِ മതത്തേക്കാൾ كُلِّهِ എല്ലാ, അതെല്ലാം وَلَوْ കൈത്താലും ശരി الشَّاكِرُونَ മുശ്റിക്കുകൾ.

മേൽ വിവരിച്ച പ്രകാരമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ അല്ലാഹുവിന്റെ മതത്തെ നിയംപ്രദമാക്കുവാനുണ്ടു വെറുക്കാരെക്കുമുള്ള അവിശ്വാസികളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. സൂര്യപ്രകാശം വായകൊണ്ടു ഉതിക്കെടുക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലല്ലോ. അതുപോലെ, ഇന്ദ്രമോകുന്ന പ്രകാശത്തെ വായകൊണ്ടു ഉതിക്കെടുത്തി ഇവിടെ അനാധികാരമോക്കുവാൻ അസാധ്യമല്ല. അതിനു ഒരിക്കലും അല്ലാഹു അനുവദിക്കുകയില്ല. ആ പ്രകാരത്തെ പരിപൂർണ്ണമാക്കി പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനാണു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. ആ ആവശ്യംമാർഗ്ഗം, വേണ്ടത്ര ലക്ഷ്യ ചുമപ്പാണെന്നു സംശയിക്ക. ആ മതം അതിന്റെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ പ്രബോധനം ചെയ്യാനും, മറെറല്ലാ കൃത്രിമ മതങ്ങളെയും വെല്ലുമാറ്റ അതിനെ ലോകത്തെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുവാനും വേണ്ടിയാണു അന്ത്യപ്രവാചകനായ ഈ റസൂലിനെ അവൻ അയച്ചിരിക്കുന്നതും. വേദക്കർക്കാരെ, മുശ്റിക്കുകൾക്കേറ, മറെറൈകിലും സത്യ നിശ്ചയിക്കുകക്കോ അതിൽ വെറുപ്പും പ്രതിഷേധവും ഉണ്ടായിരുന്നാലും ശരി, അല്ലാഹു അതു നഷ്ടിയിൽ വരുത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. എന്തൊക്കെയാണു ഈ മതത്തിൽ അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു അക്കാര്യം നഷ്ടിയിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടുതാനും. وَ

എല്ലാ മതത്തേക്കാളും അതിനെ—അഥവാ ഇസ്ലാമിനെ—വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ (لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, മറ്റു മതങ്ങളെന്നും ലോകത്തെ നിന്നു അപ്രത്യക്ഷമാക്കുമെന്നും, കൃത്യവസ്തു ഇസ്ലാമിനു അടിയറവെച്ചു കീഴടങ്ങുമെന്നും അല്ല. ന്യായം, പ്രമാണം, ദൃഷ്ടാന്തം, വിജ്ഞാനം, സ്വാധീനം, അധികാരം, പ്രത്യാപം, നേർമാർഗ്ഗം, പ്രചാരം ആദിയായവയിലെല്ലാം തന്നെ, ഒരു മതമെന്ന നിലക്കു ഇസ്ലാമിനു സ്ഥിരീകൃത വിജയം മറെറാരു മതത്തിനും കൈവരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. മറെറൈകിലും സംസ്കാരത്തിന്നു നമഗ്ഗീകരമോ ശക്തിക്കേറ ലോകത്തെ കൂടുതൽ സ്വാധീനം കൈവന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതു ഇസ്ലാം മതത്തിന്റെ

മഃബാൻ (റ) ഉദ്യോഗിക്കുന്നു: നബി (സ) പറഞ്ഞു: 'ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവർ അവരുടെ ഭക്ഷണപ്പത്രത്തിലേക്കു ചെന്നു വിഴുന്ന് (തീർക്കി കൈനീട്ടുന്നതു) പോലെ, നിങ്ങളുടെമേൽ സമുദായങ്ങൾ വന്നു വിഴുന്ന് കാലം അടുത്തുവരുന്നു.' അപ്പോൾ ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'ഞങ്ങൾ അന്നു കുറ്റവായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണോ?' തീരുമാനം പറഞ്ഞു: (അല്ല) പക്ഷെ, അന്നു നിങ്ങൾ അധികമുണ്ടായിരിക്കും. എങ്കിലും മലവെള്ളത്തിലെ ചവറുപോലെ യുദ്ധവരായിരിക്കും നിങ്ങൾ. നിങ്ങളുടെ ശത്രുവിന്റെ മനസ്സുകളിൽ നിന്നു നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഗൗരവം അല്ലാഹു നീക്കിക്കളയും. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അവൻ ദാർബ്ബല്യം ഇട്ടേക്കെയും ചെയ്യും'. ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'റസൂലേ! എന്തായിരിക്കും ദാർബ്ബല്യം?' തീരുമാനം പറഞ്ഞു: 'ഇഹലോകത്തോടുള്ള സ്നേഹവും, മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വെറുപ്പും.' (അബൂദാവൂദ്, ബൈഹഖീ-ദലാഇലിലും) സൂറത്തുൽ അഹ്സാബ് 40-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഉദ്യരിച്ചു എന്താനും ആയത്തുകളും ഹദീസുകളും ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു.

34. ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിശ്ചയമായും മതപണ്ഡിതന്മാരിൽ നിന്നും പുരോഹിതന്മാരിൽ നിന്നും വളരെ ആളുകൾ, മനുഷ്യരുടെ സ്വത്തുക്കളെ അന്യായമായി തിന്നുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു; അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അവർ (ആളുകളെ) തടയുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വർണ്ണവും, വെള്ളിയും നിക്ഷേപിച്ചു വെക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ അതിനെ ചിലവഴിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരാകട്ടെ, അവർക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക!—

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ
الرَّحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَآكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ
بِالْبَاطِلِ وَيُصَدِّقُونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ
الَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَفْقَهُونَهَا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ
قَبِيرُهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

35. 'ജഹന്നമി'ന്റെ [നരകത്തിന്റെ] അഗ്നിയിൽ വെച്ചു അതു കാച്ചിപ്പഴുപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം, എന്നിട്ട് അതുകൊണ്ടു അവരുടെ നെറികൾക്കും, പാർശ്വങ്ങൾക്കും, മുതുകുകൾക്കും ചൂടു വെ(ച്ച് കരി)ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന (ദിവസം).

'ഇതത്രെ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾക്കു വേണ്ടി നിക്ഷേപിച്ചു വെച്ചത്'; അതിനാൽ, നിങ്ങൾ നിക്ഷേപിച്ചു വെച്ചിരുന്നതിനെ നിങ്ങൾ രൂപിച്ചുനോക്കിക്കൊള്ളുവിൻ! (എന്നു അവരോടു പറയപ്പെടുകയും ചെയ്യും.)

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ
تُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ
وَطُورُهُمْ
هَذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ
فَلَوْ تَوَدَّدْتُمْ أَنْ تَسْلَمُوا

34. ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ നിശ്ചയമായും വളരെ (അധികം പല) ആളുകൾ മതപണ്ഡിതന്മാരിൽ നിന്നും പുരോഹിതന്മാരിൽ നിന്നും വളരെ ആളുകൾ തിന്നുക തന്നെ ചെയ്യും, തിന്നുന്ന സ്വത്തുക്കളെ മനുഷ്യരുടെ അന്യായമായിട്ടു, വ്യത്യാസമായ വഴിക്കു അവർ തടയുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു നിക്ഷേപിച്ചു വെക്കുന്നവരാകട്ടെ സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും അതിനെ അവർ ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സന്തോഷമറിയിക്കുക ശിക്ഷയെപ്പറ്റി വേദനയേറിയ 35. ദിവസം അതു കാച്ചിപ്പഴുപ്പിക്കപ്പെടുന്ന തീയിൽ, അഗ്നിയിൽ ജഹന്നമിന്റെ എന്നിട്ടു ചൂടു കുത്തപ്പെടും, കരിയപ്പെടും. അതുകൊണ്ടു, അതിനാൽ അവരുടെ നെറികൾക്കും, പാർശ്വങ്ങൾക്കും, മറുഭാഗങ്ങൾക്കും, മുതുകൾക്കും ഇതു ചൂടു നിങ്ങൾ നിക്ഷേപിച്ചു വെച്ചത് നിങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ (ദേഹങ്ങൾ)ക്കു വേണ്ടി അതിനാൽ (എന്നി) നിങ്ങൾ രൂപിച്ചുനോക്കുവിൻ, ആസ്വദിക്കുവിൻ നിങ്ങളായിരുന്നതിനെ നിങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു വെക്കും.

36. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ മാസങ്ങളുടെ എണ്ണം, പന്ത്രണ്ടുമാസങ്ങൾ എന്നാകുന്നു; (അതെ) ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ച ദിവസം അല്ലാഹുവിന്റെ രേഖയിൽ [വിധി നിശ്ചയത്തിൽ]. അവയിൽ പെട്ടതാണ് (യുദ്ധം നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ട) പവിത്രമായ നാലു (മാസം)

അതത്രെ ചൊല്ലായി നിലകൊള്ളുന്ന മതം [നടപടി]. ആകയാൽ, അവയിൽ [ആ നാലുമാസങ്ങളിൽ] നിങ്ങൾ നിങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം ചെയ്യരുത്. മുശ്റിക്കുകൾ നിങ്ങളോടു ആകമാനം യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതുപോലെ, നിങ്ങൾ അവരോടു ആകമാനം യുദ്ധം ചെയ്യുവിൻ.

അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരോടു കൂടെയാണെന്നു നിങ്ങൾ അറിയുകയും ചെയ്യുവിൻ.

37. നിശ്ചയമായും (മാസത്തിന്റെ നിഷിദ്ധതയെ) പിന്നോട്ടു മാറ്റാൻ, അവിശ്വാസത്തിൽ ഒരു വർദ്ധനവു തന്നെയാകുന്നു. അതുമൂലം അവിശ്വാസിച്ചവർ വഴി പിഴപ്പിക്കപ്പെടുന്നു: (അതായതു) ഒരു കൊല്ലം അതിനെ [മാറ്റിവെച്ചു മാസത്തെ] അവർ അനുവദനീയമാക്കുകയും, ഒരു കൊല്ലം അതിനെ നിഷിദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയതിന്റെ എണ്ണത്തോട് ഒപ്പിക്കുവാനും, അങ്ങനെ, അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെ അനുവദനീയമാക്കുവാനും വേണ്ടി.

۲۶- اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِيْ كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ التَّمْوِيْتَ وَالْاَرْضَ مِنْهَا اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ

ذٰلِكَ الدِّيْنُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوْا فِيْهِنَّ اَنْفُسَكُمْ وَتَاتِلُوا الْمُشْرِكِيْنَ كَاٰثَةً كَمَا يَفَاتِلُوْنَكُمْ كَاٰثَةً

وَاعْلَمُوْا اَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِيْنَ

۳۷- اِنَّمَا الْبَلَاءُ لِيْلٰى زِيَادَةً فِى الْكُفْرِ يُضِلُّ بِهٖ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يُجِلُّوْنَہٗ عَامًا وَّ يُخَسِّرُوْنَہٗ عَامًا لِّيََاْطُوْا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ فَيُحِلُُّوْا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ

36. 36. നിശ്ചയമായും എണ്ണം 12 മാസങ്ങളുടെ 12 അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ 12 പന്ത്രണ്ടാകുന്നു 12 മാസം, മാസമായിട്ടു 12 വിധി നിശ്ചയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ, രേഖയിൽ 12 അല്ലാഹുവിന്റെ 12 അവൻ സൃഷ്ടിച്ച ദിവസം 12 ആകാശങ്ങളെ 12 ഭൂമിയെയും 12 അവയിൽ പെട്ടതാണു, അതിലുണ്ട് 12 നാലു (എണ്ണം-മാസം) 12 പവിത്രമായ, (യുദ്ധം) നിഷിദ്ധമായ 12 അതു മതമത്രെ, അതു നടപടിയാണു 12 ചൊല്ലെ നിലകൊള്ളുന്ന, ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന 12 അതിനാൽ നിങ്ങൾ അക്രമം ചെയ്യരുത് 12 അവയിൽ 12 നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോടു, നിങ്ങളോടുതന്നെ 12 യുദ്ധം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുവിൻ 12 മുശ്റിക്കുകൾക്കോടു 12 ആകമാനം, ഒന്നടങ്കം 12 അവർ നിങ്ങളോടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നപോലെ 12 ആകമാനം, മുഴുവനും 12 അറിയുകയും ചെയ്യുക 12 അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നു 12 സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെകൂടെ. 37. 37. നിശ്ചയമായും മാത്രം (തന്നെ) 12 പിന്നോട്ടു മാറ്റാൻ, പിന്തിരിച്ചുവെക്കൽ 12 ഒരു വർദ്ധനവു (തന്നെ-മാത്രം) ആകുന്നു 12 അവിശ്വാസത്തിൽ 12 വഴി പിഴപ്പിക്കപ്പെടുന്നു 12 അതുകൊണ്ടു, അതുമൂലം 12 അവിശ്വാസിച്ചവർ 12 അതിനെ അവർ ഹലാൽ (അനുവദനീയം) ആക്കുന്നു 12 ഒരു കൊല്ലം 12 അതിനെ അവർ ഹറാം (നിഷിദ്ധം) ആക്കുകയും ചെയ്യുന്നു 12 ഒരു കൊല്ലം 12 അവർ ഒപ്പിക്കുവാൻ, ഒത്തുകൂട്ടുവാൻ വേണ്ടി 12 എണ്ണത്തോട് 12 നിഷിദ്ധമാക്കിയതിന്റെ 12 അല്ലാഹു 12 അങ്ങനെ അവർ അനുവദനീയമാക്കുവാൻ 12 അല്ലാഹു നിഷിദ്ധമാക്കിയതിനെ

ചില കാലത്തുകൂടും, ചില സമയത്തുകൂടും അല്ലാഹു ചില പ്രത്യേക സമയങ്ങളെ കൽപിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു. മറ്റുള്ളവയിലില്ലാത്ത ചില അസൂയകളെയും ആപരണങ്ങളും അവയിൽ അവൻ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിനെ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ അന്ധർ ചിലതൊക്കെ നമുക്ക് അറിയുകയും ചെയ്തില്ല. എന്തുകൊണ്ടു ദിനപ്രതി അഞ്ചു നമസ്കാരം നിയമിച്ചു? ആഴ്ചയിലെ ദിവസങ്ങളിൽ വെള്ളിയായാ ഉതിരുന്നെന്നും, വസ്ത്രം നിഷ്ഠവും പരിപൂർണ്ണവുമായ ഉത്തരം പറയുവാൻ നമുക്കു സാധ്യമല്ല. ഇതുപോലെ, സമയങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പള്ളികൾക്കും, രാജ്യങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ മക്ക, മദീന, ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസ് എന്നിവയ്ക്കും അല്ലാഹു ചില ശ്രേഷ്ഠതകൾ നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഓരോന്നിനും ചില കാരണങ്ങളൊക്കെ നമുക്ക് മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, നമുക്കു അത്ഭുതമായ വേറെയും യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ അതിലെല്ലാം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ആ സമിതിക്കു ഓരോന്നിനും കൽപിച്ച പവിത്രതയും, സമയവും അതേ രൂപത്തിൽ അംഗീകരിക്കുകയല്ലാതെ അതിൽ മാറ്റമോ വ്യത്യാസമോ വരുത്തുവാൻ മനുഷ്യർക്കു അവകാശമോ, അനുവാദമോ ഇല്ല. ചെറിയ ചെറിയ അതനുസരിക്കുകയാണു നമ്മുടെ കടമ. അതാണു നന്മയെന്നുള്ള മതനടപടിയും. (سورة التوبة)

മറയ്ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ വ്യവസ്ഥകളിലൊന്നാണു കൊല്ലത്തിൽ പന്ത്രണ്ടു മാസങ്ങളാണെന്നുള്ളതും. ആ പന്ത്രണ്ടിൽ നാലെണ്ണം അവൻ 'ഹറാമ'യായ പവിത്ര മാസങ്ങളാക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (سورة التوبة) അതിൽ ഹറാമമായ വരുത്താതെ അവൻ നിശ്ചയിച്ച അമതപടി ആ മാസങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതാണു ശാരിയ്യം. സമീപവുമായ മതനടപടി (سورة التوبة). അവയിൽ വല്ല ദേശഗതിയും സ്വീകരിക്കുന്നതും, അവയുടെ അലംബനിയ്ക്കലും പവിത്രതയും ഹാനികരമായ വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കുന്നതും നിങ്ങൾ നിങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കലാകുന്നു. അഥവാ അതിന്റെ ഫലം നിങ്ങൾ തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കരുതു (سورة التوبة) എന്നൊക്കെ ഉണർത്തിയശേഷം, ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം സത്യവിശ്വാസികൾ വിസ്മയിച്ചുകയറുകയെന്നു അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അതായതു, മുശ്റിക്കുകൾ കൂട്ടത്തോടെ നിങ്ങളോടു യുദ്ധത്തിനു ഒരുങ്ങി ഇറങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ടു അപ്പോലെ നിങ്ങളും തൈത്താരുമിച്ച് മറക്കൊട്ടായി അവരോട് ഒത്താശയും യുദ്ധത്തിനു തയ്യാറായിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. (سورة التوبة) എന്നത്രെ അത്. അതോടുകൂടി, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കണമെന്നും, സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരുടെ ഭാഗത്താണു അല്ലാഹു എന്നു നിങ്ങൾക്കു ഓർമ്മയുണ്ടായിരിക്കണം. (سورة التوبة) എന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

വിഭാഗം-6

ഈ സൂറത്തിന്റെ അവസാനത്തെ രണ്ടു വചനങ്ങളും, ഇടക്കുള്ള ചില വചനങ്ങളും ഒഴിവാക്കിയാൽ, ഇവിടെ മുതൽക്കുള്ള വചനങ്ങളിലെ പരാമർശങ്ങൾ തബൂക്ക് സംഭവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളാകുന്നു. മദീനയുടെയും, മിഖിശ്ബി (ഡമസ്കസി)ന്റെയും ഏതാണ്ടു മദ്ധ്യത്തിൽ, മദീനയിൽ നിന്നും ഏതാണ്ടു നാനൂറു നാഴിക ദൂരെ സമിതിയെത്തുന്നതും, അക്കാലത്തു ശം രാജ്യങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതുമായ ഒരു താഴ്വരയാണു തബൂക്ക് (تَبُوكْ). * ഹാമ ചക്രവർത്തിയുടെ മേൽകോയ്മയിലാണു അന്നു ശം രാജ്യങ്ങൾ. തന്റെ വരുന്ന പല പരാമർശങ്ങളെക്കുറിച്ചും വെണ്ടതുപോലെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു തബൂക്ക് സംഭവത്തെപ്പറ്റി സാമാന്യ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ആവശ്യമായതു കൊണ്ടു അതിന്റെ ഒരു ചുരുക്കം ഇവിടെ വിവരിക്കാം:—

* തബൂക്ക് (تَبُوكْ) പട്ടം നമ്പ്-8ൽ കാണാം.

തബുകിലേക്കുള്ള പടയോട്ടത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ നബി (സ) മനഞ്ഞു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, മുന്നോട്ടുവരുവാൻ മടിച്ചു നിന്നവരെക്കുറിച്ചുള്ള ആക്ഷേപമാണിത്. ഐഹികമായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുമെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. നിന്നാൽ അതിന്റെ ദുഷ്ഫലം നിങ്ങൾ തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നു അല്ലാഹു അവരെ അപേക്ഷിച്ചു അതു വളരെ തൃപ്തമായിരിക്കുമെന്ന് ഉണർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഓരോ തന്റെ വിരൽ സമുദ്രത്തിൽ മുക്കി പുറത്തെടുക്കുമ്പോൾ, ആ സമുദ്രജലത്തെ അപേക്ഷിച്ചു അവന്റെ വിരലിൽ എന്തുമാത്രം വെള്ളം ഉണ്ടായിരിക്കുമോ അതുപോലെ മാത്രമാണു പരലോകത്തെ അപേക്ഷിച്ചു ഇഹലോക വസ്തുക്കളുടെ നിലയെന്നു അഹങ്കാരം, തീർക്കു, തൃപ്തി. (9) എന്നിവർ ഉദ്യോഗിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നതു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

40. നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ [നബിയെ] സഹായിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു [അതുപോലെ, എന്നിയും അവൻ സഹായിക്കും]; (അതെ) രണ്ടുപേരിൽ ഒരാളായിക്കൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ (നാട്ടിൽ നിന്നു) പുറത്താക്കിയ സന്ദർഭത്തിൽ; അതായതു, അവർ രണ്ടു പേരും (ആ) ഗൃഹയിലായിരുന്നപ്പോൾ; (അതെ) അദ്ദേഹം തന്റെ ചങ്ങാതിയോടു: 'വ്യസനിക്കേണ്ടോ - നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു നമ്മുടെ കൂടെയുണ്ടു' എന്നു പറയുമ്പോൾ.

അപ്പോൾ, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു തന്റെ (വക മന:) സമാധാനം ഇറക്കിക്കൊടുത്തു. നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു (തരം) സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ അവൻ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവിശ്വസിച്ചവരുടെ വാക്യത്തെ അവൻ ഏറ്റവും താണതാക്കുകയും ചെയ്തു.

അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യം തന്നെയാണു ഏറ്റവും ഉന്നതമായതു. അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനാകുന്നു.

٤٠- اِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللّٰهُ
اِذْ اَخْرَجَهُ الدِّينَ كَفَرُوْا
ثَانِي اَثْنَيْنِ اِذْ هُمَا فِي الْغَارِ
اِذْ يَقُوْلُ لِصَاحِبِهٖ
لَا تَخْزَنْ اِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا

فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِيْنَتَهٗ عَلَيْهِ
وَاَيَّدَتْهُ بِجُنُوْدٍ لَّمْ تَرَوْهَا
وَجَعَلَ كَلِمَةَ الدِّينِ كَفَرُوْا السُّفْلٰى
وَكَلِمَةَ اللّٰهِ هِيَ الْعُلْيَا
وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ

40. അദ്ദേഹത്തെ നിങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ പുറത്താക്കിയപ്പോൾ (സന്ദർഭം) രണ്ടാമത്തേവനായിട്ടു (ഒരാളായിക്കൊണ്ടു) രണ്ടിൽ, രണ്ടാളുടെ അവിശ്വസിച്ചവർ രണ്ടാമത്തേവനായിട്ടു (ആയിരിക്കുമ്പോൾ) ഗൃഹയിൽ, പൊത്തിൽ പറയു അവർ രണ്ടാളുമായിരിക്കെ (ആയിരിക്കുമ്പോൾ) വ്യസനിക്കേണ്ടോ - നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നമ്മുടെ കൂടെയുണ്ടു അപ്പോൾ അല്ലാഹു ഇറക്കി അദ്ദേഹത്തിനു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ അദ്ദേഹത്തെ അവൻ വന്റെ സമാധാനം, ശാന്തത അദ്ദേഹത്തിനു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ അദ്ദേഹത്തെ അവൻ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (ചെയ്തു) ചില സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത, നിങ്ങളുടെ കണ്ടിട്ടില്ല അവൻ ആക്കുകയും ചെയ്തു വാക്യത്തെ അവിശ്വസിച്ചവരുടെ താണതും, ഏറ്റവും താഴ്ന്നതും അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യം അതാണെന്നു അധികം ഉന്നതമായതു അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയാണു അഗാധജ്ഞനാണു

അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്തും, മാറ്റു വിധേനയും നിങ്ങൾ നബിയെ സഹായിക്കുവാൻ തയ്യാറല്ലാതിരുന്നാലും നബിക്കു അതുമൂലം പരാജയമോ അപകടമോ ഏതെങ്കിലും സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല; ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആക്ഷേപം അപകടം പിടിച്ചതും നിസ്സഹായവസ്ഥയിലുള്ളതുമായ പട്ടത്തിൽപാലും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചു.

മുസ്ലിം സഹായിച്ചു രക്തപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ എന്നിയും അവൻ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കുന്നതിനുള്ള ഉപാധങ്ങളെ സഹിതം സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. സൂറത്തുൽ അൻഹാൽ 30-ാം വാക്യത്തിലും വ്യാഖ്യാനത്തിലും വിവരിച്ചതുപോലെ, അവിശ്വാസികളുടെ അക്രമങ്ങൾ നിമിത്തം സ്വദേശത്തു നിന്നു കൂടി പുറപ്പെട്ട് മൗലികൾ ഗൃഹത്തിൽ പോയി ഒളിച്ചിരിക്കുകയും ഗൃഹമുഖത്ത് ചെന്നു എത്തിനോക്കിയ ശത്രുക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടാതെ അത്ഭുതകരമായ വസ്തുതകൾ രക്തപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത സന്ദർഭങ്ങളാണു് അല്ലാഹു ഉപാധനമായി ഏകദേശം കാട്ടിയത്. ആ സമയത്തു നബി (സ)യും അവിടുത്തെ ചങ്ങാതി അബൂബക്കറും (റ) അല്ലാതെ മൂന്നാമതൊരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ.

അബൂബക്കർ (റ) തന്നോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി അനസ് (റ) ഉദ്യമിക്കുന്നു: 'ഞങ്ങൾ ഗൃഹയിലായിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ നബി (സ) യോടു പറഞ്ഞു: 'അവനിൽ (ശത്രുക്കളിൽ) ആരെങ്കിലും അവരുടെ കരളടിക്കു താഴെത്തോക്കിയാൽ നമ്മെ കാണുകല്ലോ!' അപ്പോൾ നബി (സ) പറഞ്ഞു: 'അബൂബക്കറെ, അല്ലാഹു മൂന്നാമനായിക്കൊണ്ടുള്ള രണ്ടുപേരെപ്പറ്റി അകളുടെ വിചാരമെന്താണ്?' (അ; ബു; മു.) അവരെ തേടി നടക്കുന്ന ശത്രുക്കൾ ഗൃഹമുഖത്തു നിൽക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോഴാണു് സിദ്ദീഖു (റ) ഇതു പറഞ്ഞതും. നബി (സ) അദ്ദേഹത്തെ സമാധാനിപ്പിച്ചതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യസനം സ്വന്തം കര്യത്തിലല്ല, നബി (സ)യുടെ കര്യത്തിലായിരുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തെപ്പറ്റി പറയുന്ന സന്ദർഭം: (...) എന്നു പറഞ്ഞത്. 'അപ്പോൾ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു തന്റെ വക മനസ്സു മധാനം ഇറക്കിക്കൊടുത്തു' (...) എന്നു പഞ്ഞതു-ഇബ്നു കഥീർ (റ) മുതലായവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതു പോലെ. നബി (സ) യെ ഉദ്ദേശിച്ചും, അബൂബക്കർ (റ)നെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആകാവുന്നതാണ്. എങ്കിലും, അബൂബക്കർ (റ)നെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനാണു് കൂടുതൽ സാധ്യമെന്നും ചിലർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം, നബി (സ)ക്കു മനസ്സുമാധാനമുണ്ടായിട്ടില്ല. അബൂബക്കർ (റ)നായിരുന്നു നബി (സ) യെ ഓർത്തു മനസ്സുമാധാനമില്ലാതിരുന്നത്. രണ്ടു പ്രകാരത്തിലൊന്നിലും മറ്റൊ സാരത്തിൽ തന്നെ അതു ലഭിക്കാവുന്നതാണു്.

തുടർന്നുകൊണ്ടു് **وَالَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَلَمْ يَمَسُّهُمُ الْبَغْيُ** (നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില സന്ദർഭങ്ങളെക്കൊണ്ടു് അവർ നബിയെ ബലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു) എന്നു പറഞ്ഞതിലെ **وَالَّذِينَ** (സൈന്യങ്ങൾ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മലക്കുകളാണെന്നുള്ളതിൽ ഭിന്നഭിപ്രായമില്ല. പക്ഷേ, ഈ വാക്യം ഗൃഹാസംഭവത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടതാണെന്നും, അല്ല, വേറൊരു സംഭവത്തെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതാണെന്നും എന്നതിൽ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ ഭേദഭിപ്രായമുണ്ട്. (1) നബി (സ) ഗൃഹയിലായിരുന്നപ്പോൾ, ശത്രുക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടുവാൻ ധാരാളം സാധ്യത ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവർക്കു നബി (സ)യെ കാണുവാൻ സാധിക്കാത്തവിധം അവരുടെ കാഴ്ചയിൽ നിന്നു മാക്കുവാൻ ആ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രത്യേകം അല്ലാഹു മലക്കുകളെ ഇറക്കിയിരുന്നുവെന്നാണു് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. (2) ബദറിലും മറ്റും മലക്കുകളെ ഇറക്കി സഹായിച്ചതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണിതു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നത്രെ പ്രമുഖ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ അധികവും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതനുസരിച്ച് ചില പ്രത്യേക വിഷയംവട്ടങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നബി (സ)യെ സഹായിച്ച രണ്ടു ഉദാഹരണങ്ങൾ ഈ വചനത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു ഗൃഹാസംഭവത്തെ മാത്രമേ ഇവിടെ ഉദാഹരിച്ചിട്ടുള്ളൂ. രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായത്തിനാണു് കൂടുതൽ സാധ്യത കണ്ടുന്നത്. ഗൃഹാസംഭവത്തിൽ മലക്കുകളെ ഇറക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു ഈ വാക്യമല്ലാതെ വേറെ തെളിവുകളൊന്നുമില്ല. ഈ വാക്യമെങ്കിൽ, ഗൃഹാസംഭവത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു തീർത്തു പറയുവാനും സാധ്യമല്ല. ബദർ യുദ്ധത്തിലും മറ്റും മലക്കുകളെ ഇറക്കിയതിനെപ്പറ്റി വ്യക്തമായിത്തന്നെ വേറെ സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. (3: 124: 33; 9: 9: 26; മുതലായവ നോക്കുക)

ബദറിലും മറ്റും യുദ്ധങ്ങളിലും മലക്കുകൾ തീരെ പങ്കെടുത്തിട്ടില്ലെന്ന വാദക്കാരിൽ ചിലർ ഈ വാക്യത്തെ (**وَالَّذِينَ**) ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു് തങ്ങളുടെ വാദത്തിനു അതു് ഒരു തെളിവുവെക്കി വ്യാഖ്യാനിച്ചു കൊണ്ടു്. ഇതു ശരിയല്ലെന്നു ഈ വിവരണത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കണം. അവരുടെ മറ്റു തെളിവുകളുടെ സാധിതീയം ഇതുപോലെത്തന്നെ.

അവിശ്വാസികളുടെ വാക്യത്തെ അല്ലാഹു താണതാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്യം തന്നെയാണു് ഉന്നതമായതു എന്നും (...) പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. ശിർക്കിന്റെ മൂലാവസ്ഥയും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വാക്കുകളും നിശ്ശേഷം പരാജയപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നും, അഹ്മീദിന്റെ മൂലാവസ്ഥയും അതോടു ബന്ധപ്പെട്ട വാക്കുകളും തന്നെ അവസാനം വിജയിക്കുകയും നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും ആകുന്നു. 'ധീരത് നിമിത്തമോ, മോഷം നിമിത്തമോ, (കീർത്തിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു്) ആളെ കണ്ടിടാവൻ വേണ്ടിപ്പോ യുദ്ധം'

തബുക്കിലേക്കു പുറപ്പെടാതെ മറീനിൽക്കുന്ന കപട വിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചാണു പറയുന്നതു. വളരെ പ്രയാസമെന്നും സഹിക്കാതെ അവിടെവെച്ചു വല്ല കാര്യലാഭവും വേഗമേ ലഭിക്കുമെന്നു കാണുകയും, യാത്ര കേവലം സാധാരണപരവല്ല ഒരു കിതമായ യാത്രയായിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ അവരും മടി കൂടാതെ പ്പോക്കുവായിരുന്നു. പക്ഷെ, യാത്ര കൂറെ ക്ഷേമകരമായിരിക്കുന്നതു കൊണ്ടാണവർ തയ്യാറാകാത്തത്. യഥാർത്ഥം ഇതാണ്. എന്നി, വഴിയെ (നിങ്ങൾ മടങ്ങിയെത്തിയശേഷം) ഞങ്ങൾക്കു സാധിക്കായ്കകൊണ്ട് പോരാ തീരുന്നതാണെന്നു അവർ കള്ളം പറഞ്ഞു സത്യം ചെയ്യും. അതിന്റെ അനന്തരഫലം അവരുടെ തന്നെ നാശമായിരി ക്കുന്നതുമാണു എന്നു സാരം. ഇവരുടെ ഒഴികഴിവുകളെപ്പറ്റി 94-ാം വചനം മുതൽ താഴെ കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുന്നു.

വിഭാഗം-7

43. (നബിയേ) നിനക്കു അല്ലാഹു മാപ്പു ചെയ്തിരി കുന്നു. എന്തിനാണു നീ അവർക്കു സമ്മതം നൽകിയതു— (അവരിൽ നിന്നു) സത്യം പറഞ്ഞവർ (ആരെന്നു) നിനക്കു വ്യക്തമായിത്തീരുകയും, വ്യാജം പറയുന്നവരെ നീ അറി യുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ? !

٣٠- عَفَا اللَّهُ عَنْكَ
لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ حَتَّى يَبَيِّنَ لَكَ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ

43. ഏ ൈ അല്ലാഹു മാപ്പു ചെയ്തിരിക്കുന്നു ൈ നിനക്കു, നിന്നെപ്പറ്റി എന്തിനു ധി നീ സമ്മതം കൊടുത്തു ൈ അവർക്കു ധി വ്യക്തമാകുന്നതുവരെ ധി നിനക്കു സത്യം പറഞ്ഞവർ ൈ നീ അറിയുകയും (ചെയ്യുന്നതുവരെ) ധി വ്യാജം പറയുന്നവരെ.

ഓരോ ഒഴികഴിവുകളും പറഞ്ഞു ആ യാത്രയിൽ നിന്നു തങ്ങളെ ഒഴിവാക്കണമെന്നു കപട വിശ്വാസികൾ നബി (സ) യോടു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, അവരുടെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കു വാൻ ശ്രമിക്കാതെ—അവരുടെ വാക്കുകളെമാത്രം ആസ്പദമാക്കി—അവർക്കു ഒഴിവു കൊടുത്തതു നന്നായില്ല അത്ര തേറാളും വേണ്ടതില്ലായിരുന്നു. ഒഴികഴിവു അനുവദിച്ചില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും പോരുവാൻ തയ്യാറിലാത്തവരാണവർ. ഏതായാലും അങ്ങിനെ ചെയ്തതു അല്ലാഹു മാപ്പാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു എന്നു സാരം. നബി (സ) ചെയ്തതു കൂറ്റന കൃത്യമായിപ്പോയെന്നോ പാപമായിപ്പോയെന്നോ, അല്ല ഇതിന്റെ അർത്ഥം. നബി(സ) വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തതു കർച്ചയി കമായിപ്പോയി, അവരെപ്പറ്റിയുള്ള സഭ വിചാരത്തിൽ തിരുമേനിക്കു പിഴവുപററിപ്പോയി എന്നു സാക്ഷ്യമായ രൂപത്തിൽ ഉണ്ടാകുക മാത്രമാണുദ്ദേശ്യം. അതുകൊണ്ടാണു, ആക്രമപ വിധയം എന്നാണെന്നു പറയുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ നിനക്കു അല്ലാഹു മാപ്പു നൽകിയിരിക്കുന്നു. (٣٠ ع) എന്നു ആദ്യമേ പറഞ്ഞത്.

44. അല്ലാഹുവിലും, അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്ക നവർ നിന്നോടു സമ്മതം തേടുകയില്ല, തങ്ങളുടെ ധനം കൊണ്ടും, ദേഹങ്ങൾകൊണ്ടും സമരം നടത്തുന്നതിൽ നിന്നു (ഒഴിവാകുവാൻ). അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെ പ്പറ്റി അറിയുന്നവനുകാകുന്നു.

٣١- لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

44. ൈ നിന്നോടു സമ്മതം തേടുക (പോദിക്കുക) യില്ല ൈ വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഏ അല്ലാഹുവിൽ ൈ ദിന (ദിവസ)ത്തിലും ൈ അന്ത്യ, അവസാന ൈ അവർ സമരം ചെയ്യുന്നതിനു (വെറുത്തിട്ടു), സമരം ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നു (ഒഴിവാകുവാൻ) ൈ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ (ധനം) കൊണ്ടു ൈ തങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങൾ കൊണ്ടും ൈ അല്ലാഹു അറിയുന്ന വനാണു ൈ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരെ (യേജക്തരെ)പ്പറ്റി

47. നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവർ പുറപ്പെട്ടിരുന്നാൽ, അവർ നിങ്ങളെ അസ്വാസ്ഥ്യമല്ലാതെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതല്ല; നിങ്ങളെ കഴപ്പം (ഉണ്ടാകുവാൻ) ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ ഇടയിലൂടെ അവർ പരക്കം പറയുകയും തന്നെ ചെയ്യും. അവർക്കു ചെവി കൊടുക്കുന്ന (കുറെ) ആളുകൾ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടു താനും.

അല്ലാഹു അക്രമികളെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനുമാണ്

۞ لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا ۖ
وَلَا أَوْضَعُوا خِلَافَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ ۚ وَفِيكُمْ سَمْعُونُ لَهُمْ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝

47. നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവർ പുറപ്പെട്ടിരുന്നാൽ നിങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കുക (അധികമാക്കുക)യില്ല കൂപ്പം (അസ്വാസ്ഥ്യം-കിറുക്ക-ആപത്തു) അല്ലാതെ അവർ ഓടിനടക്കുക (പരക്കം പറയുക)യും തന്നെ ചെയ്യും (കിണഞ്ഞു ശ്രമിക്കും) നിങ്ങളുടെ ഇടയിലൂടെ നിങ്ങളെ തേടി (അന്വേഷിച്ചു-ആഗ്രഹിച്ചു) കൊണ്ടു കഴപ്പം നിങ്ങളിലുണ്ടുതാനും കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന (ചെവികൊടുക്കുന്ന)വർ അവർക്കു അവരിലേക്കു ചില അല്ലാഹുവാകട്ടെ അറിയുന്നവനാണു അക്രമികളെപ്പറ്റി.

അവർ നിങ്ങളെ നീച്ചു പോന്നിരുന്നാൽ തന്നെയും യാതൊരു ഉപകാരവും അവരെക്കൊണ്ടു നിങ്ങളെക്കുണ്ടാവാൻ പോകുന്നില്ല. കൂപ്പം, വഞ്ചന, ഏഷണി മുതലായവ വഴി നിങ്ങളെ ആപത്തു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം പരക്കം പറച്ചലും മാത്രമേ അവരിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നുള്ളൂ. അതോടുകൂടി, അവരുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുകയും അതിൽ വഞ്ചിതരാവുകയും ചെയ്യുന്ന കുറെ ആളുകൾ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടുതാനും. അവരും ഇവരും കൂടി ചെറുസ്ഥലം കൂപ്പം കൂട്ടുതലാക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതെല്ലാം കാരണമായിട്ടാണു അവർ നിങ്ങളെ നീച്ചു പോരുന്നതു അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കുന്നതും, അവർക്കെതിരെ പ്രേരണ നൽകാതെ അവരെ തടഞ്ഞുവെച്ചതും എന്നു താൽപര്യം. 'അവർക്കു ചെവികൊടുക്കുന്ന ആളുകൾ നിങ്ങളിലുണ്ടു' എന്നു പറഞ്ഞതു വിശ്വാസം ദൃഢപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ദുർബ്ബല വിശ്വാസികൾ, മീർഘദൃഷ്ടിയും സൂക്ഷ്മ ബുദ്ധിയുമില്ലാത്ത സാത്വികന്മാരായ ആളുകൾ എന്നിവരെക്കൊക്കെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു.

48. (നബിയെ) മുമ്പു (തന്നെ) അവർ കൂപ്പത്തിനു ആഗ്രഹിക്കുകയും, നിനക്കു കാര്യങ്ങളെ (അവതാളത്തിലാക്കുവാൻ) തിരിച്ചു മറിക്കുകയും ചെയ്തുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ, (അവസാനം) യഥാർത്ഥം വരുകയും, അല്ലാഹു വിന്റെ കാര്യം (വിജയിച്ചു) പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു, അവർ വെറുക്കുന്നവരായിരിക്കെ.

۞ لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُونَ ۝

48. അവർ തേടുക (ആഗ്രഹിക്കുക) യുണ്ടായിട്ടുണ്ടു കൂപ്പത്തെ മുമ്പു മുമ്പു (തന്നെ) അവർ മറിച്ചിടുക (തിരിച്ചു മറിക്കുക-അവതാളത്തിലാക്കുക-സൂത്രപ്രയോഗം നടത്തുക)യും നിനക്കു, നിന്നോടു കാര്യങ്ങളെ അങ്ങനെ വന്നു, വരുന്നതുവരെ യഥാർത്ഥം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക (വിജയിക്കുക)യും ചെയ്തു അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യം അവരാകട്ടെ, അവർ ആയിരിക്കെ വെറുക്കുന്നവരുമാണു (അത്യുപ്തർ)

ഉദ്ദേശിച്ചതു മേൽ കണ്ട ഏതു കാര്യമായിരുന്നാലും ശരി, അതിനെക്കുറവ വമ്പിച്ച കുഴപ്പത്തിലാണു അവർ ചാടിയിരിക്കുന്നതെന്നു അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. അതായതു, അവിശ്വാസവും കരപട്ടവുമായ്കുന്ന കുഴപ്പത്തിലാണവർ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ ഫലമാകട്ടെ അതികഠിനവും ശഠപരവുമായ നരകവും.

50. (നബിയേ) നിനക്കു വല്ല നന്മയും ബാധിക്കുന്ന പക്ഷം അത്വർക്കു അസുഖമുണ്ടാക്കും; നിനക്കു വല്ല വിപത്തും ബാധിക്കുന്ന പക്ഷം, അവർ പറയുകയും ചെയ്യും; 'ഞങ്ങളുടെ കാര്യം [മുൻകരുതൽ] ഞങ്ങൾ മുമ്പേ എടുത്തിട്ടുണ്ട്' എന്നു; ആഹ്ലാദിക്കുന്നവരായും കൊണ്ട് അവർ തിരിഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്യും.

وَإِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ فُسُوءُهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ فَرِحُونَ

50. كَلْبًا നിന്നെ (നിനക്കു) ബാധിക്കുന്ന പക്ഷം ۞ വല്ല നന്മയും, നല്ല കാര്യവും ۞ അത്വരെ വെറുപ്പിക്കും, അസുഖമുണ്ടാക്കും, മോശപ്പെടുത്തും ۞ وَإِنْ تُصِيبَكَ നിനക്കു ബാധിക്കുന്ന (എത്തുന്ന) പക്ഷം ۞ വല്ല ബാധയും, വിപത്തും ۞ അവർ പറയും ۞ ۞ ഞങ്ങൾ ഏടുത്തി(സ്വീകരിച്ചി)ട്ടുണ്ട്. ۞ ഞങ്ങളുടെ കാര്യം ۞ മുമ്പേ അവർ തിരിഞ്ഞു പോകയും ചെയ്യും ۞ അവരായിക്കൊണ്ടു ۞ ആഹ്ലാദിക്കുന്നവർ, സന്തോഷം (പുളകം) കൊള്ളുന്നവർ

വിജയം, ഗനീമത്തു മുതലായ വല്ല ഗുണങ്ങളും നബി (സ) ൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കും യുദ്ധത്തിൽ ലഭിക്കുന്നതു അവർക്കു വെറുപ്പാണ്. നേരെ മറിച്ചു അവർക്കു വല്ല അനിഷ്ടങ്ങളും സംഭവിച്ചാൽ, അതിൽ അവർ സന്തോഷം കൊള്ളുകയും, ഞങ്ങൾ നേരത്തെത്തന്നെ മുൻകരുതലെടുത്തു—അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കതു ബാധിക്കാതെ കഴിഞ്ഞു—എന്നു അഹങ്കരിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നു സാരം. അവർ വളരെ ദീർഘദൃഷ്ടിയും, അകലക്കരചയുമുള്ളവരാണു, നബി (സ) ൽ സഹാബികൾക്കും വിരോധവും മുൻകരുതലുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണു ആപത്തു പിണയുന്നതു എന്നൊക്കെയാണല്ലോ അവരുടെ വാക്കിലെ സൂചന. ഇതിന്നു ഇങ്ങിനെ മറുപടി നൽകുവാൻ നബി (സ)യോടു അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു:—

51. പറയുക: 'ഞങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു (നിശ്ചയിച്ച) രേഖപ്പെടുത്തിയതല്ലാതെ (ഒന്നും) ഞങ്ങളെ ബാധിക്കുകയില്ലതെന്നു. അവൻ ഞങ്ങളുടെ യജമാനനാകുന്നു.

۞ قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا ۚ هُوَ مَوْلَانَا ۚ وَعَلَى اللَّهِ قَلْبَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഭരമേൽപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ—സത്യവിശ്വാസികൾ.'

51. ۞ പറയുക ۞ ۞ ഞങ്ങളെ ബാധിക്കുകയേ ഇല്ല ۞ യാതൊന്നല്ലാതെ ۞ അല്ലാഹു രേഖപ്പെടുത്തിയ ۞ ۞ ഞങ്ങൾക്കു ۞ അവൻ ۞ ۞ ഞങ്ങളുടെ യജമാനനാണു ۞ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ۞ ഭരമേൽപിച്ചു കൊള്ളട്ടെ ۞ സത്യവിശ്വാസികൾ

അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചതിനപ്പുറം ഒന്നും സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. മുൻകരുതലുകൾകൊണ്ടാണു അതില്ലാത്തശവാണ് സാധ്യമല്ല. ഞങ്ങളുടെ യജമാനൻ അവനായതുകൊണ്ടു അവന്റെ കൽപനയനുസരിക്കുകയേ ഞങ്ങൾക്കു നിവൃത്തിയുള്ളൂ. എല്ലാ കാര്യവും അവനിൽ അർപ്പിക്കുകയാണു സത്യവിശ്വാസികൾ ചെയ്യേണ്ടത്. അതാണു ഞങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതും, എന്നു സാരം. ഈ പൊതു തത്വം ഓർമ്മിപ്പിച്ചശേഷം, അവരോടു വീണ്ടും പറയുവാൻ കൽപിക്കുന്നു:—

കുലപ്പെന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. അവർക്കുതീർത്ത് ആത്മാർത്ഥതയുണ്ടാകയില്ലാത്തതും. ഇതിനു കാരണമായി അല്ലാഹു പറഞ്ഞതു അവർ മാനനിയവസ്ഥകളാണെന്നുള്ളതാണ്. അതിനൊരു വിശദീകരണമത്രെ അടുത്ത വചനം:-

54. അവരിൽ നിന്ന് അവരുടെ (വക) ചിലവുകൾ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന് അവരെ തടസ്സം ചെയ്തിട്ടില്ല, അവർ, അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ റസൂലിലും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നതല്ലാതെ; മടിയൻമാരായും കൊണ്ടല്ലാതെ, അവർ നമസ്കാരത്തിനു ചെല്ലുകയുമില്ല; വെറുത്തവരായും കൊണ്ടല്ലാതെ, അവർ ചിലവഴിക്കുകയുമില്ല. [ഇതൊക്കെ യാണതിനു തടസ്സം.]

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ
تَفَقُّهُمْ
إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى
وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَرِهُونَ

54. ۞ അവരെ മുകടി (അവർക്കു തടസ്സം വരുത്തി)യിട്ടില്ല ۞ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനു ۞ അവരിൽ നിന്നു ۞ അവരുടെ ചിലവുകൾ ۞ അവർ (ആകുന്നു) എന്നതല്ലാതെ ۞ അവർ അവിശ്വസിച്ചു (വെന്നതു) ۞ അല്ലാഹുവിൽ ۞ അവന്റെ റസൂലിലും ۞ അവർ ചെല്ലുക (വരുക)യുമില്ല (എന്നതും) ۞ നമസ്കാരത്തിനു, നമസ്കാരത്തിൽ അവരായും കൊണ്ടല്ലാതെ ۞ മടിയൻമാർ ۞ അവർ ചിലവഴിക്കുകയുമില്ല ۞ അവരായും കൊണ്ടല്ലാതെ ۞ വെറുത്തവർ, ഇഷ്ടമില്ലാത്തവർ

നിഷ്കളങ്കമായ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു സൽമനസ്സോടുകൂടി ചെയ്യുന്ന സൽകർമ്മങ്ങളും മാനധർമ്മങ്ങളും മാത്രമേ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയുള്ളൂവെന്നു അല്ലാഹു പലപ്പോഴും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. ۞ ۞ ۞ (സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവരിൽ നിന്നു മാത്രമേ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുകയുള്ളൂ.)

55. എന്നിരിക്കെ, അവരുടെ സ്വത്തുക്കളാകട്ടെ, മക്കളാകട്ടെ, നിന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തരുത്.

هـ- فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ

നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു, അവ മൂലം ഇഹലോക ജീവിതത്തിൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാനും അവർ അവിശ്വാസികളായുംകൊണ്ട് അവരുടെ ജീവൻ പോകുവാനും തന്നെയാകുന്നു.

إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا
وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ

55. ۞ അതിനാൽ (എന്നിരിക്കെ) നിന്നെ ആശ്ചര്യ (അൽഭുത)പ്പെടുത്തരുത് ۞ അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾ ۞ അവരുടെ മക്കളും (സന്താനങ്ങളും) അരുതും ۞ നിശ്ചയമായും (മാത്രം-തന്നെ) ഉദ്ദേശിക്കുന്നു ۞ അല്ലാഹു ۞ അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ (തന്നെ-മാത്രം) ۞ അവകൊണ്ടു (മൂലം) ۞ ഇഹലോക ജീവിതത്തിൽ ۞ (നശിച്ചു) പോകുവാനും ۞ അവരുടെ ആത്മാക്കൾ (ജീവൻ) ۞ അവർ അവിശ്വാസികളായിക്കൊണ്ടു

അവർക്കു കൂറു സ്വത്തുക്കളും മക്കളും ഉണ്ടെന്നു കണ്ട് അത്ഭുതപ്പെടുവാനെന്നായില്ല. അവന്മാരുള്ള സ്നേഹം കൊണ്ടും, അവരുടെ ഗുണത്തിനും നൽകലും വേണ്ടിയോ അല്ലാഹു നൽകിയതാണു അതൊക്കെയെന്നു കരുതേണ്ട. അവരുടെ നിലപാട് മാനദർശനങ്ങളും അവർക്കു അതൊക്കെ ഇഹത്തിൽ ഒരു ശിക്ഷയായിരിക്കുന്നതാണ്. അവസാനം നരകാവകാശികളായ അവിശ്വാസികളായിക്കൊണ്ടു അവരുടെ ആയുഷ്കാലം കഴിഞ്ഞുപോകും

കയ്യും ചെയ്യും. അതാണു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. (പ്രവാചകന്മാരുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഭിന്നിച്ചുപോയ വശാപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു.أَجِبُونَ إِنَّا نَعْلَمُ مِنْ مَالِ رَبِّهِمْ) (സാരം: അവർക്കു സ്വത്തും മക്കളും നൽകി നാം അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതു അവർക്കു നൽകകളിൽ നാം വേഗതകൂട്ടുകയാണെന്നു അവർ കണക്കാക്കുന്നുവോ? പക്ഷേ ഓ, അവർക്കു ബോധം വരുന്നില്ല. (23: 55, 56.) ഒരു ജനത അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ മറ്റൊരതെ അല്ലാഹു അവരുടെ സ്ഥിതി മറ്റൊരുക്കിയില്ല. (إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ مَا يُقْرَمُ حَتَّى يَغْفِرَ مَا بَأْتِيَهُمْ — الرعد - 11)

സ്വത്തുക്കളും മക്കളും ഇഹത്തിൽ അവർക്കു ശിക്ഷയായിരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം അവയുടെ സ്വാഭാവികത, നിലനിൽപ്പ്, അഭിവൃദ്ധി ആദിയായവയെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസം മനസ്സുകൊണ്ടുവെച്ചിട്ടുള്ളതല്ല കഷ്ടപ്പെട്ടുണ്ടി വരുക, അവയെ നശിപ്പിക്കുകയും ആപത്തുകളും അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുക മുതലായവയാകുന്നു. സ്വത്തുക്കളും മക്കളും ഉണ്ടായതു നിമിത്തം കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും മനഃക്ലേശങ്ങളും അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നതിനേക്കാൾ നല്ലതു അവ ഇല്ലാതിരിക്കലാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതോടുകൂടി, പരലോകത്തു അവ നിമിത്തം ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലോ ആലോചിച്ചു നോക്കുക!

56. അവർ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു ശപഥം ചെയ്യും: നിശ്ചയമായും അവർ നിങ്ങളിൽ പെട്ടവർ തന്നെയാണ് എന്ന്. (വാസ്തവത്തിൽ) അവർ നിങ്ങളിൽ പെട്ടവരല്ല താനും. പക്ഷേ അവർ, വേദിച്ചു കഴിയുന്ന ഒരു ജനതയാകുന്നു.

۵۶- وَيَخْلُقُونَ بِاللَّهِ إِلَهُكُمْ لَيْتَكُمْ
وَمَا هُمْ قَبْلَكُمْ
وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْهَمُونَ ○

57. വല്ല രക്തപ്രാസംഗമാനമോ, അല്ലെങ്കിൽ വല്ല ഗൃഹകളോ, അല്ലെങ്കിൽ (ഒളിഞ്ഞത്) കടന്നുകൂടാവുന്നവല്ല സമലമോ അവർ കണ്ടെത്തിയിരുന്നവെങ്കിൽ, കുറ്റസ്വകാട്ടി (തിക്കിത്തീരുക) കൊണ്ടു അവർ അതിലേക്കു തിരിയുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

٥٤- لَوْ يَجِدُونَ مَلِجًا أَوْ مَخْرَجًا
أَوْ مَدْخَلًا لَّوَكُنُوا لَئِيْمًا
وَهُمْ يَجْمَحُونَ ○

56. **مُتَّحِد** അവർ ആണയിടുന്നു സത്യം ചെയ്യും, ശപഥം ചെയ്യും **وَالْحَقُّ** അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു **وَالْحَقُّ** നിശ്ചയമായും അവർ **وَالْحَقُّ** നിങ്ങളിൽപെട്ട (വർ) തന്നെ എന്നു **وَالْحَقُّ** അവരല്ല താനും **وَالْحَقُّ** നിങ്ങളിൽ പെട്ട (വർ) **وَالْحَقُّ** പക്ഷേ അവർ **وَالْحَقُّ** ഒരു ജനതയാണു **وَالْحَقُّ** പേടിച്ചു നടക്കുന്നിരിക്കണമിരിക്കുന്നു 57. **وَالْحَقُّ** അവർക്കു കിട്ടി(അവർ കണ്ടെത്തി)യിരുന്നെങ്കിൽ **وَالْحَقُّ** വല്ല (ഒരു) രക്ഷാ (അഭയ) സ്ഥാനം **وَالْحَقُّ** അല്ലെങ്കിൽ വല്ല ഗൃഹകര **وَالْحَقُّ** അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കടന്നു കൂടാ വുന്ന സ്ഥാനം **وَالْحَقُّ** അവർ തിരിയുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു **وَالْحَقُّ** അതിലേക്കു, അതിന്റെ നേരെ **وَالْحَقُّ** അവരായിക്കൊണ്ടു **وَالْحَقُّ** അവർ കുറുസ്സുകാട്ടി (തിക്കിതിരക്കി)കൊണ്ടു

[illegible]

58. അവരിലുണ്ടു, മാനധർമ്മങ്ങളുടെ (വിനിയോഗ) കാര്യത്തിൽ നിന്നെ (ആക്രമിച്ചു) കുറവാക്കുന്ന ചിലർ. എന്നാൽ, അതിൽ നിന്ന അവർക്കു കൊടുക്കപ്പെടുന്ന പക്ഷം, അവർ തൃപ്തിപ്പെട്ടു; അവർക്കതിൽ നിന്നു കൊടുക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലോ, അപ്പോൾ (അതാ) അവർ ക്രോധിക്കുന്നു!

58- وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلِيْزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ
فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا
مِنْهَا إِذَا هُمْ يَكْظُمُونَ

59. അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലും അവർക്കു നൽകിയതു അവർ തൃപ്തിപ്പെടുകയും, അവർ (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ! 'ഞങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു മതി; അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന അവനും അവന്റെ റസൂലും (വഴിയെ) ഞങ്ങൾക്കു നൽകിക്കൊള്ളും; നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു ആഗ്രഹം സമർപ്പിക്കുന്നവരാകുന്നു.' [എന്നാൽ അവർക്കു വളരെ നന്നായിരുന്നു എന്നെനി!]

59- وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا
مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ
إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ

58. ൈ അവരിലുണ്ടു, അവരിൽപെട്ടതാണു ൈ ചിലർ, യാതൊരുവർ ൈ നിന്നെ ആക്രമിച്ചുകൊണ്ടു, കുറവാക്കുന്ന, അപഹസിക്കുന്ന ൈ ധർമ്മങ്ങളിൽ (ദാനധർമ്മങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ) ൈ എന്നാൽ അവർക്കു കൊടുക്കപ്പെടുന്ന പക്ഷം ൈ അതിൽ (അവയിൽ) നിന്നു ൈ അവർ തൃപ്തിപ്പെട്ടു (തൃപ്തിപ്പെട്ടു) ൈ അവർക്കു കൊടുക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലാകട്ടെ ൈ അതിൽനിന്നു ൈ അപ്പോൾ (അതാ) അവർ ൈ ക്രോധിക്കുന്നു, കോപിക്കുന്നു 59. ൈ അവരായിരുന്നെങ്കിൽ ൈ തൃപ്തിപ്പെട്ടു (എന്നിരുന്നെങ്കിൽ) ൈ അവർക്കു നൽകിയതിനെ ൈ, ൈ അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും ൈ അവർ പറയുകയും ചെയ്തു (വെങ്കിൽ) ൈ ഞങ്ങൾക്കു മതി ൈ അല്ലാഹു ൈ വഴിയെ ഞങ്ങൾക്കു തരും, നൽകിക്കൊള്ളും ൈ അല്ലാഹു ൈ അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽനിന്നു, ദേവിനാൽ ൈ അവന്റെ റസൂലും ൈ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ൈ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു ൈ ആഗ്രഹം സമർപ്പിക്കുന്ന (ആഗ്രഹിച്ചു ചെയ്യുന്ന)വരാണു

സകാത്തുപോലെയുള്ള പൊതു സ്വത്തുക്കൾ അവകാശികൾക്ക് വിഹിതിച്ചു കൊടുക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് പ്രതീക്ഷിച്ചത്ര ലഭിക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷം, ഈ വിഹിതിക്കൽ നീതിപൂർവ്വകമല്ലെന്നും, പക്ഷമേകം കാണിച്ചുകൊണ്ടാണെന്നുകൊള്ളെ പറഞ്ഞു നബി (സ) യെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും, കുറവാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചില ആളുകളും കപട വിശ്വാസികളിലുണ്ട്. അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നമാതിരി അവർക്കു കിട്ടിയാൽ ഈ ആക്രമ്യം ഉണ്ടാകുകയുമാില്ല. അത്ര കിട്ടാത്തപ്പോഴാണു ഈ കോപവും ആക്രമ്യവുമൊക്കെ. തൽക്കാലം, ലഭിച്ചതിൽ തൃപ്തിപ്പെട്ടുകൊണ്ടു മേലിൽ തങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ ലഭിച്ചുകൊള്ളുമെന്ന് സങ്കാശനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അതിനായി അല്ലാഹുവിനോടു അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ അതായിരുന്നു അവർക്കു വളരെ ഗുണകരം എന്നു സാരം. പൊതു സ്വത്തുക്കൾ വിതരണം ചെയ്യുമ്പോൾ ഉദ്ദേശിച്ചത്ര ലഭിക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ, നബി (സ) യോടു ചിലർ മൃഗ്യമൃഗ്യങ്ങളെയും, ആക്രമിച്ചുകയും ചെയ്ത ഒന്നിലധികം സംഭവങ്ങൾ ഹദീസ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാകുന്നു. ഉദാഹരണമായി:-

ഇബ്നു മസ്ഊദു (റ) പറഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ഹുനൈനിലെ ഗനീമത്തു മോഹിച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ ഒരാൾ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു: 'ഇതു അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടുള്ള മോഹിക്കലല്ല.' ഞാനിതു നബി (സ) തിരുമേനിയെ അറിയിച്ചു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'മുസാ(അ)ക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യം ഉണ്ടാവട്ടെ! അദ്ദേഹം ഇതിനേക്കാൾ ദ്രോഹിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ടദ്ദേഹം ക്ഷമിക്കുകയെന്നു ചെയ്തതു.' അബൂസഹൂദിൽഖുദ്'രി (റ) പറഞ്ഞതായി ബുഖാരിയും, മുസ്ലിമും (റ) ഉദ്യരിച്ച ഒരു സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: നബി (സ) സ്വത്തുക്കൾ മോഹിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ അവർക്കു യുദ്ധമായിരുന്നു. ബനുതമീം ഗോത്രത്തിൽനിന്നു ഒരാൾ വന്നു പറയുകയുണ്ടായി: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ,

നീതി പാലിക്കണം.' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ നീതി പാലിച്ചില്ലെങ്കിൽ ആർ നീതി പാലിക്കും?' ഒരു രിവദ
തത്തിൽ ഇങ്ങിനെയാണു്. ഉണ്ടു്: അപ്പോൾ ഉമർ (റ) പറഞ്ഞു: 'ഇവന്റെ കഴുത്തുവെട്ടുവാൻ എനിക്കു് സമ്മതം തരുക-
നബിയി!' അപ്പോൾ നബി (സ) പറഞ്ഞു: അവനെ വിട്ടുകൊടു. അവനു് ചില ആവശ്യങ്ങളുണ്ടു്. അവയുടെ നമ
സ്കാരവും നോമ്പും അപേക്ഷിച്ചു നിങ്ങളുടെ നമസ്കാരവും നോമ്പും ഒരാൾക്കു നിസ്സാരമായിത്തീരുന്നതാണു്. അവർ
ധർമ്മത്തിൽ ഭാര്യ, അവരുടെ തൊണ്ടക്കുഴി വിട്ടുകൊടുക്കുകയില്ല. അവയെപ്പറ്റി ഉരുവിളയുടെ അമ്പു പുറത്തു കടന്നു
പോകുന്നതുപോലെ അവർ മതത്തിൽ നിന്നു പുറത്തു കടന്നു പോകുന്നതാണു്.'

ആ കപട വിശ്വാസികൾക്കു അവരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ സ്വത്തു വിഹിതം ലഭിക്കത്തക്കതു നബി (സ) യുടെ
കുറാമോ കുറവോകൊണ്ടല്ല; ധർമ്മസ്വത്തുക്കൾ വിഹിതിക്കുന്നതിന്നു ചില വ്യവസ്ഥകളൊക്കെയുണ്ടു്; എന്നു്
സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ആരെല്ലാമാണു അതിന്റെ അവകാശികൾ എന്നു അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

വിഭാഗം-8

60. നിശ്ചയമായും ധർമ്മങ്ങൾ, ദരിദ്രന്മാർക്കും,
പാവപ്പെട്ടവർ, (അഥവാ സാധുക്കൾ)ക്കും, അവക്കുവേണ്ടി
(പ്രവൃത്തിക്കുന്നവർക്കും, ഹൃദയങ്ങൾ ഇണക്കപ്പെട്ടവർക്കും,
അടിമകളുടെ വിപ്രയത്തിലും, കടപ്പെട്ടവർക്കും അല്ലാഹുവി
ന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലും, വഴി (യാത്ര)ക്കാരനും തന്നെയാകുന്നു;

(അതെ) അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള ഒരു (നിശ്ചിത) നിർ
ബ്ധനമായ നിയമം!

അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും, അഗാധജ്ഞനും
മാകുന്നു.

۞-۱۰ اِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ
وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ
وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ
وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَابْنِ السَّبِيلِ
فَرِضَةٌ مِّنَ اللّٰهِ
وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

60. 60. 60. നിശ്ചയമായും തന്നെ (മാത്രം) ദരിദ്ര ധർമ്മങ്ങൾ, ദാനധർമ്മങ്ങൾ ദരിദ്ര
ന്മാർക്കു (തന്നെ മാത്രം) ആകുന്നു 60. 60. 60. സാധുക്കൾക്കും, പാവപ്പെട്ടവർക്കും 60. 60. 60. പ്രവർത്തി
ക്കുന്നവർക്കും, പ്രവൃത്തിക്കാർക്കും 60. 60. 60. അവയുടെ പേരിൽ (അവക്കുവേണ്ടി) 60. 60. 60. ഇണക്കപ്പെട്ട
(ഇണങ്ങിയ)വർക്കും 60. 60. 60. തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ 60. 60. 60. അടിമകളിലും (അടിമകളുടെ വിപ്രയത്തി
ലും) 60. 60. 60. കടക്കാരായവർ (കടപ്പെട്ടവർ)ക്കും 60. 60. 60. മാർഗ്ഗത്തിലും 60. 60. 60. അല്ലാഹുവിന്റെ
60. 60. 60. വഴിയുടെ ആവശ്യം, വഴിപോക്കനും (വഴിയാത്രക്കാരനും) 60. 60. 60. നിശ്ചിത നിയമം (നിർ
ബ്ധനമായ നിയമം) ആയിക്കൊണ്ടു 60. 60. 60. അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള 60. 60. 60. അല്ലാഹുവാകട്ടെ 60. 60. 60. അറി
യുന്നവനാണു 60. 60. 60. യുക്തിമാനാണു, അഗാധജ്ഞനാണു.

ധർമ്മങ്ങൾ (60. 60. 60.) എന്ന വാക്കിൽ എല്ലാവിധ ദാനധർമ്മങ്ങളും ഉൾപ്പെടുത്തുകയും നിർബ്ധനമായ ധർമ്മമായ
ധർമ്മങ്ങൾ (60. 60. 60.) എന്ന വാക്കിൽ എല്ലാവിധ ദാനധർമ്മങ്ങളെയും ഉൾപ്പെടുത്തുകയും നിർബ്ധനമായ ധർമ്മമായ
സകാത്താണു ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശ്യം. പൊതുവെ ദാനധർമ്മങ്ങളെല്ലാം നൽകപ്പെടുവാൻ അർഹത ഈ
വചനത്തിൽ പറയപ്പെട്ട കൂട്ടർക്കു തന്നെ. എങ്കിലും അവരിൽ ഉൾപ്പെടാത്തവർക്കും നൽകുന്നതിന്നു വിരോധമില്ല.
അല്ലാഹു പറയുന്നു: 60. 60. 60. (നിങ്ങൾ ദാനധർമ്മങ്ങളെ വെളിവാക്കിക്കൊടുത്താലും. അതു
വളരെ നല്ലതാണു്. നിങ്ങളുടെ മറച്ചുവെക്കുകയും ദരിദ്രന്മാർക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം. അതു നി
ങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ നല്ലതായിരിക്കും. (2: 271.) അപ്പോൾ, അവ ധനികന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്നതിന്നും വിരോധമി
ല്ലെന്നു ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. മനോഹരിച്ചു സകാത്താണെപ്പറ്റി 60. 60. 60. (പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്.
(ധനികന്മാരിൽ നിന്നു വാങ്ങി ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കപ്പെടുന്ന ധർമ്മം) എന്നു നബി (സ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്.
(ബു: മു.) ചുരുക്കത്തിൽ, സകാത്താണെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ എട്ടു കൂട്ടരിൽ ഉൾപ്പെടാത്തവർക്കു അതു കൊടു
ക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. എട്ടുകൂട്ടർ നിലവിലില്ലെങ്കിൽ ഉള്ളവർക്കു നൽകേണ്ടതാണു്. എല്ലാകൂട്ടർക്കും

സമാധി വിഹിതംകൊണ്ടു തുടങ്ങിയതും അതിന്റെയും ഒരു വിഭാഗം പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം അനുസരിച്ചതും—അല്ലെങ്കിൽ സത്യംകൊണ്ട്—അഭിപ്രായമനുസരിച്ചു ചിലർക്കു പ്രത്യേകത നൽകുന്നതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതും മാത്രം. അതുകൊണ്ട് (9) എന്നിവയുടെയും, മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമായ പലരുടെയും അഭിപ്രായം. ഇതു പണ്ഡിതന്മാരുടെ പൊതുവിലുള്ള അഭിപ്രായമായി ഇബ്നു ജാർ (9) പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച എട്ടു കൂട്ടർ—അഥവാ വകുപ്പുകൾ—ഇവരാകുന്നു:—

1. ചുവ്വ (ഫഖീറുകൾ—ദിദ്ദാർ). 2. ചുവ്വ (മിസ്കീനുകൾ—പാവങ്ങൾ അഥവാ സാധുക്കൾ) ഇവരുടെ കൂട്ടരുടെയും നിർവ്വചനത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ പല അഭിപ്രായങ്ങളും കാണാം. രണ്ടു വാക്കുകളും സത്യംകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യർത്ഥത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതാണു ഇതിനു കാരണം. ജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്കു യാതൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ലാതെ അന്യരെ ആശ്രയിക്കേണ്ടി വരുന്നവൻ എന്നു 'ഫഖീറീ'നും, അൽപമൊക്കെ വഴിയുണ്ടെങ്കിലും അത്യകാഷ്ട്യ തികയാതെ വരുന്നവൻ എന്നു 'മിസ്കീനീ'നും ഒരു കൂട്ടർ അർത്ഥമുണ്ടെന്നു. വേറൊരു കൂട്ടർ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായപ്രകാരം കൂടുതൽ സ്വർദ്ധിമുട്ടുകാരൻ ഫഖീറും, രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായപ്രകാരം കൂടുതൽ തൊഴുതുകാരൻ മിസ്കീനുമായിരിക്കും. പ്രസ്തുത രണ്ടു വാക്കുകളും അത്യവശ്യങ്ങൾക്കു മുഴുവനായോ ഭാഗികമായോ വഴിയില്ലാത്തവർ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഒരു കൂട്ടരെ സംബന്ധിച്ച വിശേഷണങ്ങളാണെന്നും രണ്ടും വെറുതെ കൂട്ടരെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതും മൂന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമുണ്ട്. എല്ലാറ്റിനും ചില ന്യായങ്ങളും തെളിവുകളും വിശദീകരണങ്ങളും ഉദ്യോഗിക്കാവുന്നതുമാകുന്നു. നാലാമത്തെ അഭിപ്രായം ഇതാണ്: ദൈവത്തിലും കഴിവിലായ്ക്കുമായിട്ടും ഫഖീറും, മിസ്കീനും ഒരുപോലെത്തന്നെ. പക്ഷേ, ഫഖീറീന്റെ ദിദ്ദാ വസ്ഥ പൂർണ്ണതയുള്ളവർക്കു കണ്ടിയുവാൻ കഴിയും. അവനതു മൂടിവെക്കുകയില്ല. മിസ്കീനാവട്ടെ, തന്റെ സ്ഥിതി പൂർണ്ണതയുള്ളവരെ അറിയിക്കാത്ത വിധം മൂടിവെച്ചുകൊണ്ടു മാനവും മാനുഷവും കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഈ കാര്യത്തിലാണു രണ്ടാളും വേർതിരിയുന്നത്. ഈ അഭിപ്രായമാണു കൂടുതൽ ന്യായമായി കാണുന്നത്. അതേ ഉദ്യോഗിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ഹദീസുകളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതും അതാണ്. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

രസൂൽ (സ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു ഉമർ (9) ഉദ്യോഗിക്കുന്നു: 'ധനികനാകട്ടെ, ശരിയായ ശരീറശേഷി (അദ്യം)നിയോഗിക്കുന്നതു കഴിവു ഉള്ളവനാകട്ടെ, ഈ ധർമ്മം അനുവദനീയമാകുകയില്ല'. (അ: മാ: തി.) അബൂ ഹുരൈറ (9)യും, ഈ നബി വചനം ഉദ്യോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. (അ: ന: ജ.) ഉബൈദില്ലാഹിബ്നു അദിയ്യ (9) പറയുകയാണ്: രണ്ടാളുകൾ എന്നൊക്കെ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: അവർ രണ്ടുപേരും ധർമ്മത്തിൽ നിന്നു വല്ലതും ചോദിച്ചു കൊണ്ടു നബി (സ) യുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. അപ്പോൾ, തിരുമേനി അവരെ തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കി. രണ്ടാളും ശരീരബലമുള്ളവരായി അവിടുന്ന് കണ്ടു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾക്കു വേണമെങ്കിൽ ഞാൻ നൽകാം. ധനികനാകട്ടെ, ദേഹലിയെടുക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവനാകട്ടെ ഇതിൽ ഓഹരിയില്ല'. (അ: മാ:) അബൂ ഹുരൈറ (9) ഉദ്യോഗിക്കുന്നു: നബി (സ) പറഞ്ഞു: 'മിസ്കീൻ' എന്നാൽ, ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലൂടെ ചുറ്റി നടക്കുന്നവനും, ഒരു പിടിയും രണ്ടു പിടിയും, ഒരു കരക്കെയും രണ്ടു കരക്കെയും (കൊടുത്തു) മടക്കി അയക്കുവാനുള്ളവരുമായ ഈ സഞ്ചാരികളല്ല. സഹാബികൾ ചോദിച്ചു: 'എന്നാൽ 'മിസ്കീൻ' എന്താണു അല്ലാഹുവിന്റെ രസൂലേ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ധനികനാകുന്ന—അഥവാ ആവശ്യത്തിനു മതിയാകുന്ന—ധനം ലഭിക്കാതിരിക്കുകയും, സ്ഥിതിഗതികൾ മനസ്സിലാക്കി ധർമ്മം നൽകപ്പെടാതിരിക്കുകയും, ജനങ്ങളോടു യാതൊന്നും ചോദിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു'. (ബു: മു:)

3. ചുവ്വ (അതിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ). സകാത്തിന്റെ ശേഖരണ വിതരണമായി വിഷയം അയക്കു വേണ്ടി അദ്യംകൊണ്ടുകയും, ദോലി ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവരെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇവർ അത്യവശ്യത്തിനു വകയുള്ളവരായാലും അവരുടെ അദ്യംകൊണ്ടു ഫലമെന്ന നിലക്ക് ദൈവാഹരി ഇവർക്കു നൽകേണ്ടതാണ്. ഇബ്നു സുസ്സഅ് (9) മാലികി (9) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: ഉമർ (9) എന്ന സഭയുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ നിയമിച്ചു. പ്രവൃത്തി കഴിഞ്ഞു അതെല്ലാം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വശം എൽപ്പിച്ചു കൊടുത്തു. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹം എനിക്കു ഒരു പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ കൽപ്പിച്ചു. ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി മൗത്രം പ്രവർത്തിച്ചതാണ്'. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'തനിക്കു നൽകപ്പെട്ടതു താൻ സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുക. രസൂൽ (സ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്തു അവിടുന്ന് എന്നെ ഒരു പ്രവർത്തകനാക്കുകയുണ്ടായി. എന്നിട്ടു എനിക്കു പ്രവർത്തനത്തിനു പ്രതിഫലം തന്നു. താൻ പറഞ്ഞതുപോലെ ഞാനും പറഞ്ഞു.' അപ്പോൾ, തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'താൻ ചോദിച്ച വശ്യപ്പെടാതെ തനിക്കു വല്ലതും നൽകപ്പെട്ടാൽ, അതു തിന്നുക (ഉപയോഗിക്കുക) യും, ധർമ്മം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളുക' (അ: ബു: മു:)

4. ചുവ്വ (ഹുദായം ഇണക്കപ്പെട്ടവർ). ഈ വകുപ്പിൽ ഒന്നിലധികം അക്കൗർ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഒരു അക്കൗർ; ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടു പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നു.

ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ഇമം റാസി (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഹ്സീനിൽ ഈ കാര്യം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞു കാണാം. (111 ص 7 ح നോക്കുക). വിശദാംശങ്ങളിൽ ളിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടാവുമെങ്കിലും തത്വത്തിൽ ആർക്കും ഇതിൽ ളിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടാകുവാൻ സാധ്യമില്ല. 8. ابن ابي (വഴിപോക്കർ). സ്വന്തം നാട്ടിൽനിന്നു വല്ല ആവശ്യമുണ്ടായാലും വിദേശത്തു വരുകയും, നിത്യവൃത്തിക്കും അത്യാവശ്യങ്ങൾക്കും വേണ്ടുന്ന വക കൈവശമില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരും—അവരുടെ സ്വന്തം നാട്ടിൽ അവർക്കു കഴിവുണ്ടെങ്കിൽപോലും—ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. സാധാരണ വല്ല ആവശ്യത്തിനും വേണ്ടി യാത്രപോകേണ്ടി വരുകയും, ചിലവിനുള്ള വക ഇല്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരും അതുപോലെ തന്നെ.

ഈ എട്ടു വകുപ്പുകളിലായിരിക്കണം സ്കാത്തിന്റെ സ്വത്തുക്കൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതെന്നുള്ളതു കേവലം തത്വപരമായ ഒരു ഉപദേശം മാത്രമല്ല, നിർബ്ബന്ധമായ ഒരു നിയമം തന്നെയാണെന്നു **ابن ابي** (അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള നിശ്ചിത നിയമം) എന്ന വാക്കു മുമ്പേത അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. അവസാനം മനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികളും, ആവശ്യവും, പൊതു നന്മയുമെല്ലാം ശരിക്കും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടും, അതിന്നു തികച്ചും പരിഹാരം നൽകുന്ന യുക്തമായ നടപടിയായിക്കൊണ്ടുമാണു ഈ വിതരണ പദ്ധതി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, ഇതല്ലാത്ത മറ്റു പദ്ധതികളൊന്നും സമുദായത്തിന്റെ പൊതു നന്മക്കു പ്രയോജനകരമായിരിക്കുകയില്ലെന്നും കൂടി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു: **وَأَمَّا مَا فِي الْمَنَازِلِ وَالْأَمْوَالِ الَّتِي مَلَكَتْ أَيْدِي النَّاسِ فَلا يَحِلُّ هِيَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِّ** അതെ, അല്ലാഹു എല്ലാം അറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞനാണു: എല്ലാം യുക്തിപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുന്ന അഗാധജ്ഞനാണു.

61. നബിയെ ദ്രോഹിക്കുകയും, 'അദ്ദേഹം (എല്ലാവർക്കും) ഒരു ചെവിയാണു' എന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്നവരും അവരിൽ കപടവിശ്വാസികളിൽ ഉണ്ടു. പറയുക: 'അദ്ദേഹം നിങ്ങളെക്കു ഗുണത്തിന്റെ ചെവിയാകുന്നു; അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു; സത്യവിശ്വാസികളെ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു;

നിങ്ങളിൽ നിന്നു വിശ്വസിച്ചവർക്കു ഒരു കാര്യവ്യവസ്ഥാമണ്ഡലം (അദ്ദേഹം)'. അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിനെ ദ്രോഹിക്കുന്നവരാകട്ടെ, അവർക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും.

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أَدْنَىٰ خَيْرٍ لِّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ بِالْمُؤْمِنِينَ

وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

61. **فَمِنْهُمْ** അവരിലുണ്ടു, അവരിൽപ്പെട്ടതാണു **الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ** (ദ്രോഹിക്കുന്നവർ, സ്വൈരം കെടുത്തു നവർ **الَّذِينَ** പ്രവചകനെ **يَقُولُونَ** പറയുകയും, അവർ പറയുകയും ചെയ്യും **هُوَ أَدْنَىٰ خَيْرٍ لِّكُمْ** അവൻ (അദ്ദേഹം) ഒരു ചെവിയാണു (കേൾക്കുന്ന ആളാണു) **وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ** നന്മയുടെ (ഗുണത്തിന്റെ) ചെവിയാണു **وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ** നിങ്ങളെക്കു **يَقُولُونَ** അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നു **وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ** അല്ലാഹുവിൽ **يُؤْمِنُونَ** അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു **وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ** സത്യവിശ്വാസികളെ **يَقُولُونَ** കാര്യവ്യവസ്ഥാമണ്ഡലം (അനുഗ്രഹ)വുമാണു **وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ** വിശ്വസിച്ചവർക്കു **يَقُولُونَ** നിങ്ങളിൽനിന്നു **يَقُولُونَ** ദ്രോഹിക്കുന്നവരാകട്ടെ **يَقُولُونَ** അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിനെ **يَقُولُونَ** അവർക്കുണ്ടു, ഉണ്ടായിരിക്കും **يَقُولُونَ** വേദനയേറിയ ശിക്ഷ

കപടവിശ്വാസികളുടെ സ്വഭാവങ്ങളും ഉള്ളിലിരിപ്പുകളും സംബന്ധിച്ചു സംസാരിച്ചു വരുന്ന മദ്യോക്താവിന്റെ വചനത്തിൽ സന്ദർഭശാൽ—നിർബ്ബന്ധ ധർമ്മങ്ങളുടെ വിതരണ മാർഗ്ഗങ്ങൾ വിവരിച്ചശേഷം വീണ്ടും പ്രസ്തുത വിഷയത്തിലേക്കു തന്നെ സംസാരം തിരിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. കപടവിശ്വാസികളുടെ കാപട്യം പ്രകടമാക്കുന്ന ഒരു ദുസ്വഭാവമാണു അല്ലാഹു ഇതിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്. മറ്റൊരുകെട്ട ചില വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ച് അവർ നബി(സ)യെ ഉപദ്രവിക്കാറുണ്ടു, അതിനൊരു ഉദാഹരണമാണു 'അദ്ദേഹം ഒരു ചെവിയാണു' (أذن) എന്ന വാക്ക്. അതായതു, ആരെന്തു പറഞ്ഞാലും അതൊക്കെ അദ്ദേഹം ചെവിക്കൊള്ളുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യും, ഞങ്ങളെപ്പറ്റി വല്ലവരും കുറ്റം പറഞ്ഞാൽ അതു കേൾക്കും, ഞങ്ങൾ വല്ലതും ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞാൽ അതു കേൾക്കും എന്നൊ

ക്കൊയ്താവർ ഇതുമൂലം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. നബി (സ) ഒരു ദോഷനാണ്, മനസ്സാക്ഷിയും സത്യനിഷ്ഠയുമില്ലാത്ത ആളാണ്, വസ്തുനിഷ്ഠമായി കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയാത്ത ആളാണ് എന്നൊക്കെയാണല്ലോ ഇതിന്റെ അർത്ഥം. **مَدَامَا** മുമ്പിലും കളോടടുത്തപോലെ അവരോടും നബി (സ) പെരുമാറി വരുന്നതിൽനിന്ന് ഒരു പക്ഷേ-തങ്ങളുടെ കാപട്യങ്ങളും, ഗുണതന്ത്രങ്ങളും വേണ്ടത്ര നബി (സ) മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും ആ വിഡ്ഢി കൾ ധരിച്ചിരിക്കാം. അല്ലാഹുവിനറിയാം.

ഇതിനു അല്ലാഹു നൽകുന്ന-നൽകുവാൻ നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുന്ന-മറുപടിയുടെ സാരം: ശരിയാണ്. അദ്ദേഹം ഒരു 'ചെവി' തന്നെ. പക്ഷേ, ഗുണത്തിന്റെ ചെവിയാണെന്നു മാത്രം. അഥവാ അദ്ദേഹം സത്യംസത്യ വിവേചനമുള്ള ആളാണ്. അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ആളുമാണ്. ആ വിശ്വാസത്തിനു നിരക്കാത്തതൊന്നും അദ്ദേഹം ചെവിക്ക് അല്ലെങ്കൾ. അദ്ദേഹം സത്യവിശ്വാസികളെ വിശ്വസിക്കുന്നവനുമാണ്, കപടന്മാരും, അവിശ്വാസികളും പറയുന്നതൊക്കെ അദ്ദേഹത്തിനു വിശ്വാസമില്ല. എന്നല്ലാതെ-നിങ്ങൾ ജൽപിക്കുന്നതുപോലെ-അദ്ദേഹം എല്ലാം കേൾക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളല്ല. നിങ്ങൾ പുറമെ കാണിക്കുന്ന ഈ വിശ്വാസം യഥാർത്ഥമാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം നിങ്ങൾക്കും കാര്യം തന്നെയായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെ അദ്ദേഹത്തെ ദ്രോഹിക്കുകയാണ് നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ കടുത്ത ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുകയും വേണ്ടിവരും.

നബി (സ) തിരുമേനിയോടു മനസ്സെയും മര്യാദയുമില്ലാതെ പെരുമാറുന്നതിനെ ആക്ഷേപിച്ചും, ആദരം വാങ്ങും, അച്ചടക്കത്തോടും പെരുമാറണമെന്നു കൽപിച്ചും കൊണ്ടുള്ള പല സൂക്തങ്ങളും സൂരത്തുണ്ണുവിലും ഹുജ്റാത്തിലും കാണാവുന്നതാണ്.

62. നിങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി നിങ്ങളോട് അവർ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു ശപഥം ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലുമത്രെ അവർ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ഏറ്റവും അർഹരായവർ, അവർ സത്യവിശ്വാസികളാണെങ്കിൽ.

۞ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمُ لِيُزْضَوْكُمْ
وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُزْضَوْهُ
إِنْ كُنَّا مُؤْمِنِينَ ۝

63. അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ റസൂലിനോടും ആരെങ്കിലും മത്സരിക്കുന്ന പക്ഷം, അവനു 'ജഹന്നമി' (നരകത്തി)ന്റെ അഗ്നിയുണ്ടായിരിക്കും അതിൽ (അവൻ) നിത്യവാസിയായിക്കൊണ്ടു-എന്നു?!

അതത്രെ വമ്പിച്ചതായ അപമാനം.

۞ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنِ يُحَادِدِ اللَّهَ
رَسُولَهُ فَأَنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ
خَالِدًا فِيهَا
ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ۝

62. **يُزْضَوْكُمْ** അവർ സത്യം (ശപഥം) ചെയ്യുന്നു **۞** അല്ലാഹുവിൽ, അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു **۞** നിങ്ങളോടു **يُزْضَوْكُمْ** നിങ്ങളെ അവർ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി **۞** അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അല്ലാഹുവത്രെ **۞** അവന്റെ റസൂലും **۞** അധികം അവകാശപ്പെട്ടവർ, അർഹരത്രെ **۞** അവരാകുന്നുവെങ്കിൽ **۞** സത്യവിശ്വാസികൾ 63. **۞** അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെ **۞** അതു (കാര്യം ആകുന്നു) എന്നു **۞** ആരെങ്കിലും മത്സരിക്കുന്ന പക്ഷം **۞** അല്ലാഹുവിനോടു **۞** അവന്റെ റസൂലിനോടും **۞** എന്നാലവ **۞** ജഹന്നമിന്റെ അഗ്നി **۞** നിത്യ (സ്മിത)വാസിയായിക്കൊണ്ടു **۞** അതിൽ **۞** അതു, അതത്രെ **۞** അപമാനമത്രെ, നിന്ദ്യത **۞** വമ്പിച്ചതായ (വലിയ)

അനാവശ്യങ്ങളും തേങ്ങിയവാസങ്ങളും പറയുകയും, പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം, നിരപരാധിത്വം സ്മാപിക്കുവാൻവേണ്ടി കള്ള സത്യം ചെയ്യലും കപടവിശ്വാസികളുടെ ഒരു പതിവായിരുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ചാണ്

ഈ വചനങ്ങളിൽ പറയുന്നത്. ഈ സ്വഭാവം എല്ലാ കാലത്തും പലരിലും കണ്ടുവരുന്നതത്രെ. കപടവിശ്വാസി കൾക്കു നൽകിയ എല്ലാ താക്കീതുകളും അങ്ങനെയുള്ളവയെല്ലാം സ്വംധിക്കുന്നതുമത്രെ. ഖത്താദ (റ) പ്രസ്താവിച്ച അതി ഇബ്നുൽ മുൻബിർ (റ) ഉദ്യമിക്കുന്നു: തബുക്ക യുദ്ധത്തിനു പോകാതിരുന്നതിനെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ ആ ക്ഷേപങ്ങൾ അവതരിച്ചതു സംബന്ധിച്ചു ഒരു കപടവിശ്വാസിപദത്തെ: 'നിശ്ചയമായും അവർ (ആക്ഷേപവിധേയരായ ആളുകൾ) നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ഉത്തമന്മാരും, യോഗ്യന്മാരും ആകുന്നു. മുഹമ്മദു പറയുന്നതു യഥാർത്ഥമാണെങ്കിൽ, അവർ കഴുതകളെക്കാൾ മോശപ്പെട്ടവരായിരിക്കുമല്ലോ' ഇതു ഒരു മുസ്ലിം കേട്ടു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'മുഹമ്മദ് പറയുന്നതു യഥാർത്ഥം തന്നെയാണ്. അൻ കഴുതയെക്കാൾ മോശക്കാരനാകുന്നു'. ഈ വിവരം അദ്ദേഹം നബി (സ) യെ അറിയിച്ചു. നബി (സ) ആ മനുഷ്യനെ വിളിപ്പിച്ചു എന്താണങ്ങിനെ പറയുവാൻ കരണമെന്ന് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ, അയാൾ തന്നെത്തന്നെ ശപിക്കുകയും, തന്നെങ്ങിനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു സത്യം ചെയ്യുകയുമായി. ആ മുസ്ലിം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവേ! സത്യം പറഞ്ഞവനെ നീ ശരിവെക്കുകയും, വ്യാജം പറഞ്ഞവനെ നീ തള്ളിപ്പറയുകയും ചെയ്യേണമേ!' അങ്ങനെ, ഈ വചനം അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചു.

64. കപടവിശ്വാസികൾ ഭയപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് അവരെ വിവരമറിയിക്കുന്ന വല്ല 'സൂറത്തും' (അദ്യായവും) അവരിൽ അവതരിക്കപ്പെടുന്നതിനെ.

പറയുക: 'നിങ്ങൾ പരിഹസിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവനാണു.'

يَحْذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ
سُورَةٌ تَنْبِئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ

قُلْ اسْتَخِرُوا إِنْ شَاءَ اللَّهُ
مُخْرِجٌ مَّا كُنْتُمْ تُرَوْنَ

64. ഈ ജാഗ്രത കാണിക്കുന്നു, ഭയപ്പെടുന്നു. കപട വിശ്വാസികൾ അവതരിക്കപ്പെടുന്നതിനെ അവരിൽ, അവർക്കെതിരെ വല്ല സൂറത്തും, അദ്യായവും അവർക്കു വിവരം നൽകുന്ന, അത്വരെ ബോധപ്പെടുത്തും. യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുള്ള പറയുക നിങ്ങൾ പരിഹസിച്ചുകൊള്ളുവിൻ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു പുറത്തു (വെളിപ്പെടു) വരുത്തുന്നവനാണു നിങ്ങൾ ജാഗ്രത കാണിച്ചു (ഭയപ്പെട്ടു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു

തങ്ങളുടെ മനസ്സിലിരിപ്പിന്റെ ഉള്ളുകളിൽ പരസ്യമാക്കി തുറന്നുകാട്ടുന്ന ഏതാനും ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചു തങ്ങൾ വഷളായിപ്പോകുമോ എന്നു കപട വിശ്വാസികൾ വളരെ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവർ കണ്ടപോലെ അവർ പരിഹസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. അവരുടെ രഹസ്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തുകയും, അവർ വഷളാവുകയും തന്നെ ചെയ്യും.

65. നീ അവരോടു ചോദിച്ചു (ചന്ദ്രോഷിച്ചു) വെങ്കിലോ, നിശ്ചയമായും, അവർ പറയും: 'ഞങ്ങൾ (വർത്തമാനത്തിൽ) മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും, കളി (യായി സംസാരിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുകയും മാത്രമായിരുന്നു.'

പറയുക: 'അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെയും, അവന്റെ റസൂലിനെയും കുറിച്ചാണോ നിങ്ങൾ പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത?'

وَلَيَنْ سَأَلْتُهُمْ
لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ

قُلْ أَيْدِي اللَّهِ وَأَيْتِهِ وَرُسُلِهِ
كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ

വിഭാഗം-9

67. കപടവിശ്വാസികളും, കപടവിശ്വാസിനികളും- അവരിൽ ചിലർ ചിലരിൽ നിന്നുള്ളവരത്രെ. [എല്ലാം ഒരു പോലെത്തന്നെ.]

അവർ ദുരാചാരം കൊണ്ടു കൽപിക്കുകയും, സദാചാരത്തെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തങ്ങളുടെ കൈകളെ അവർ (ഇറുക്കി) പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവർ അല്ലാഹുവിനെ വിസ്മരിച്ചു; അതിനാൽ, അവൻ അവരെ (യും) വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, കപടവിശ്വാസികൾ തന്നെയാണു തോന്നിയവാസികൾ.

٦٧- الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ

مِنْ بَعْضٍ

يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ

وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ

سُئِلَ اللَّهُ فَتَسَبَّاهُمْ

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ○

67. 67. കപടവിശ്വാസികൾ കപടവിശ്വാസിനികളും അവരിൽ ചിലർ ചിലരിൽനിന്നുള്ള (ചിലരിൽപെട്ട) വരാണു അവർ കൽപിക്കുന്നു (ഉപദേശിക്കുന്നു), കൽപിക്കും ദുരാചാരം (വെറുക്കപ്പെട്ടതു-നിരോധിക്കപ്പെട്ടതു-അപരിചിതം)കൊണ്ടു അവർ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (ചെയ്യും) സദാചാരം (സൽക്കാര്യ)ത്തെപ്പറ്റി അവർ (മുറുക്കി-കുറുക്കി) പിടിക്കുക (എടുക്കുക)യും ചെയ്യും അവരുടെ കൈകളെ അവർ വിസ്മരിച്ചു അല്ലാഹുവിനെ അല്ലാഹു (അതിനാൽ) അവൻ അവരെ വിസ്മരിച്ചു നിശ്ചയമായും കപടവിശ്വാസികൾ അവർ (തന്നെ) തോന്നിയവാസികൾ, തെമ്മാടി (ധിക്കാരി)കൾ.

കപട വിശ്വാസികൾ ആണായാലും പെണ്ണായാലും ഒരുപോലെത്തന്നെ. ദുർഗ്ഗുണങ്ങളിൽ എല്ലാവരും തുല്യരാണ്. വെറുക്കപ്പെട്ട ദുരാചാരങ്ങൾക്കു പരസ്പരം ഉപദേശിക്കലും, വേണ്ടപ്പെട്ട സദാചാരങ്ങളെ തടയലും അവരുടെ സ്വഭാവമാകുന്നു. നല്ല കാര്യങ്ങളിൽ ധനം ചിലവഴിക്കുവാൻ അവരുടെ കൈകളെ അവർ നീട്ടുകയില്ല. പിശുക്കു പിടിച്ചു പിറന്നാക്കം ഇറക്കിപ്പിടിക്കുകയാണു ചെയ്യുക. അല്ലാഹുവിനെ അവർ മറന്നുകളഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അഥവാ അവന്റെ കല്പനാനിർദ്ദേശങ്ങളെയും, അവന്റെ രക്ഷാശീക്ഷകളെയുമൊക്കെ അവർ അവഗണിച്ചുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവരെ അല്ലാഹുവു അവഗണിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ നേരെ അവൻ കാര്യവും കണിവും കാണിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. തോന്നിയവാസികൾ വേറെയും ഉണ്ടെങ്കിലും പരിപൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിലുള്ള കടുത്തതോന്നിയവാസികൾ ഇവർതന്നെ എന്നാക്കുകയാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. കപടവിശ്വാസികൾ, നരകത്തിലെ ഏറ്റവും താണപടിയിലായിരിക്കുമെന്ന് 4:145ൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അവിശ്വാസികളും തോന്നിയവാസികൾതന്നെ. എന്നാലും തെറ്റായതെങ്കിലും ചില വിശ്വാസങ്ങളും ആചാരമുറകളുമൊക്കെ അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും. കപടരും സമ്പന്നരായിട്ടിട്ടുണ്ടാകും, അവർക്കു ഒന്നിലും വിശ്വാസമോ സ്ഥിരതയോ ഇല്ലാത്തവരാണല്ലോ. അല്ലാഹു അവരെ ഇത്രയും അവഗണിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമെന്തായിരിക്കുമെന്നു അടുത്ത വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

68. കപടവിശ്വാസികളോടും, കപടവിശ്വാസിനികളോടും, അവിശ്വാസികളോടും അല്ലാഹു 'ജഹന്നമി' [നരകത്തി]ന്റെ അഗ്നി വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അതിൽ (അവർ) നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ടു്.

അതവർക്കു മതി! അല്ലാഹു അവരെ ശപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവർക്കു (മുറിയൊതെ) നില നിൽക്കുന്ന ശിക്ഷയുമുണ്ടായിരിക്കും:-

٦٨- وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ

الْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا

هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَّ اللَّهُ

رَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِمٌّ ○

69. (അതെ, കപടവിശ്വാസികളേ,) നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവരെപ്പോലെ (ത്തന്നെ). അവർ നിങ്ങളെക്കാൾ കടുത്ത ശക്തിയുള്ളവരും, സ്വത്തുക്കളും, സന്താനങ്ങളും അധികമുള്ളവരുമായിരുന്നു;

٦٩- كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَكَانُوا أَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا

അങ്ങനെ, തങ്ങളുടെ ഓഹരികൊണ്ടു അവർ സുഖമനുഭവിച്ചു. എന്നിട്ടു (ഇപ്പോൾ) നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവർ തങ്ങളുടെ ഓഹരികൊണ്ടു സുഖമനുഭവിച്ചതുപോലെ, നിങ്ങളുടെ ഓഹരികൊണ്ടു നിങ്ങളും സുഖമനുഭവിച്ചു. അവർ (അനാവശ്യത്തിൽ) മുഴുകിയതുപോലെ നിങ്ങളും മുഴുകി.

فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَائِقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَائِقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَائِقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا

അക്കൂട്ടർ-അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ ഇഹത്തിലും പരത്തിലും (പൊളിഞ്ഞു) നിഷ്ഫലമായി. അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണു നഷ്ടക്കാരും.

أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ

68. അല്ലാഹു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതു (ചെയ്തിരിക്കുന്നു) കപടവിശ്വാസികളോടു കപട വിശ്വാസികളോടും അവിശ്വാസികളോടും അഗ്നി, തീ എന്നിവയുടെ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ടു അതിൽ അതു അവർക്കു മതി, മതിയായതാണു അല്ലാഹു അവരെ ശപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു അവർക്കുണ്ടു താനും, ഉണ്ടായിരിക്കും ഉപശിഷ്ടം നിലനിൽക്കുന്ന. 69. ഈ യാതൊരുവരെപ്പോലെ നിങ്ങളുടെമുമ്പുള്ള അവരായിരുന്നു അധികം കഠിനന്മാർ, കടുത്ത (ശക്തമായ)വർ നിങ്ങളെക്കാൾ ഉറക്കിൽ, ശക്തിയാൽ കൂടുതൽ അധികമുള്ളവരും സ്വത്തുക്കൾ, ധനത്തിൽ മക്കളും, സന്താനങ്ങളും അങ്ങനെ അവർ അനുഭവമെടുത്തു, സുഖമെടുത്തു അവരുടെ ഓഹരികൊണ്ടു എന്നിട്ടു നിങ്ങൾ സുഖമെടുത്തു, ഉപയോഗമെടുത്തു നിങ്ങളുടെ ഓഹരി (ഭാഗം) കൊണ്ടു സുഖ (ഉപയോഗ)മെടുത്തതുപോലെ ഈ യാതൊരു കൂട്ടർ നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ള അവരുടെ ഓഹരികൊണ്ടു നിങ്ങൾ മുഴുകുകയും ചെയ്തു (അനാവശ്യത്തിൽ ഇറങ്ങി) ഈ യാതൊന്നുപോലെ അവർ മുഴുകിയ കയ്യും ചെയ്തു (അനാവശ്യത്തിൽ ഇറങ്ങി) അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ, കർമ്മങ്ങൾ അക്കൂട്ടർ പൊളിഞ്ഞു(നിഷ്ഫലമായി)പോയി അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ, കർമ്മങ്ങൾ ഇഹത്തിൽ പരത്തിലും അക്കൂട്ടർ അവർ(തന്നെ) നഷ്ടപ്പെട്ടവർ.

നിങ്ങൾ മാത്രമല്ല കപടന്മാർ. നിങ്ങളുടെ മുമ്പും നിങ്ങളെപ്പോലെ എത്രയോ കപടന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉറക്കിലും സ്വാധീനത്തിലുമൊക്കെ നിങ്ങളെക്കാൾ കവിഞ്ഞവരായിരുന്നു അവർ. അതെല്ലാം അനുഭവിച്ചാസ്വാദി ആദമിന്റെയും, മകുബിന്റെയും, ഇബ്രാഹിമിന്റെയും, അഹ്മദിന്റെയും, (അടിമേൽ) മറഞ്ഞ രാജ്യങ്ങളുടെയും, മദ്യൻകാരുടെയും, (അടിമേൽ) മറഞ്ഞ രാജ്യങ്ങളുടെയും (വൃത്താന്തം)।

٧٠- أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودَ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ وَالنَّوَافِكُ

70. ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെ വൃത്താന്തം ഇവർക്കു വന്നിട്ടില്ലയോ? അതായതു: നൂഹിന്റെ ജനതയുടെയും, ആദമിന്റെയും, മകുബിന്റെയും, ഇബ്രാഹിമിന്റെയും, അഹ്മദിന്റെയും, (അടിമേൽ) മറഞ്ഞ രാജ്യങ്ങളുടെയും, മദ്യൻകാരുടെയും, (അടിമേൽ) മറഞ്ഞ രാജ്യങ്ങളുടെയും (വൃത്താന്തം)।

(അതെ) അവർക്കു അവരുടെ റസൂലുകൾ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി ചെന്നു; എന്നാൽ, അല്ലാഹു അവരെ അക്രമിക്കുകയുണ്ടായില്ല; എങ്കിലും, അവർ അവരോടുതന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നു (ചെയ്തത്).

أَتَيْنَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِلَهُمْ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

70. **പ്രാർത്ഥനാർത്ഥം** (ഇവർക്കു) വന്നിട്ടില്ലെങ്കിലും വ്യക്തമായതും, വിവരം, വാർത്താ ദൈവം തന്നെ അവരുടെ (ഇവരുടെ) മുമ്പുള്ള പ്രാർത്ഥനയെ നൂഹിന്റെ ജനതയുടെ ചെറു ആളിന്റെയും, മദ്ധ്യഭാഗിന്റെയും, ഇബ്രാഹിമിന്റെ ജനതയുടെയും, ആദാമിന്റെയും മുമ്പുള്ളതും, അടിമേലായി) മറിഞ്ഞവയുടെയും. **പ്രാർത്ഥനാർത്ഥം** (അവർക്കു) ചെന്നു, വന്നു അവരുടെ റസൂലുകൾ തെളിവുകളുമായി വന്നു എന്നിട്ടു (എന്നാൽ) ആയില്ല, ഉണ്ടായില്ല. അല്ലാഹു അവരോടു അക്രമം ചെയ്യാൻ അവരെ അക്രമിക്കുക എങ്കിലും അവരായിരുന്നു. തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോടു, തങ്ങളോടുതന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കും.

റസൂലു (അ) നബിയുടെ സമുദായമാണു ആദ്യം, സ്വാലിഹ് (അ) നബിയുടെ സമുദായമായിരുന്നു മദ്ധ്യഭാഗം, ശുഐബ് (അ) നബിയുടെ ജനതയാണു മുമ്പ് നിവസിക്കുക, 'അടിമേലായി മറിഞ്ഞവ' (പ്രാർത്ഥന) എന്നു പറഞ്ഞു ലൂത്താ (അ) നബിയുടെ ജനത താമസിച്ചിരുന്ന അടിമേൽ മറിക്കപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളാകുന്നു. അഥവാ, അവയിലെ ജനങ്ങളാണുദ്ദേശ്യം. ഓരോ ജനതയുടെയും ചരിത്രം വ്യക്തമായി ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഈ സമുദായങ്ങളുടെയൊക്കെ ചരിത്രം ഈ കപടവിശ്വാസികൾ കേട്ടറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഓരോ കൂട്ടരും അവരുടെ റസൂലുകളെ നിഷേധിക്കുകയും, അവർ കൊണ്ടുവന്ന തെളിവുകളെ നിരസിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിനു ശിക്ഷകൾക്കും വിധേയരായി. എല്ലാവരും അവരവരോടു തന്നെ ചെയ്ത അക്രമങ്ങളുടെ ഫലമായിരുന്നു അത്. അല്ലാതെ, അല്ലാഹു അക്രമവും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല. അവൻ അക്രമം ചെയ്യുകയുണ്ടില്ല. അവന്റെ ആ ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾ ഇവർക്കും പാഠമാകേണ്ടതല്ലേ? എന്നാണു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം.

കപടവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതികളും, സ്വഭാവങ്ങളും, അവർക്കു വരുവാനിരിക്കുന്ന അനുഭവങ്ങളും പലതും വിവരിച്ചശേഷം, എന്നാൽ സത്യവിശ്വാസികളുടെ സ്ഥിതിഗതികളെന്തായിരിക്കും—അഥവാ എങ്ങിനെയായിരിക്കണം—എന്നു അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:—

71. സത്യവിശ്വാസികളും, സത്യവിശ്വാസികളുമായവർക്കു, അവരിൽ ചിലർ ചിലരുടെ [തമ്മിൽ] ബന്ധുബന്ധങ്ങളാകുന്നു. അവർ സദാചാരംകൊണ്ടു കൽപിക്കുകയും, ദുരാചാരത്തെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവർ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, സകാത്തു കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവർ അല്ലാഹുവിനെയും, അവന്റെ റസൂലിനെയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അക്കൂട്ടർ-അവർക്കു അല്ലാഹു വഴിയെ കരുണ ചെയ്യുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞാനമുള്ളതും.

أَوَّلِيَاءُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضُهُمْ
وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

72. സത്യവിശ്വാസികളോടും, സത്യവിശ്വാസിനികളോടും അല്പാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു: അടിഭാഗത്തിലൂടെ അത്വികരം ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളെ—അതിൽ (അവർ) നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്; 'ജനാത്താ—അബ്നി'ൽ [സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ] നല്ലതായ (വിശിഷ്ട) പാർപ്പിടങ്ങളെയും (വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു).

അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രീതിയത്രെ ഏറെയും വലുതാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് മഹത്തായ ഭാഗ്യം!

٤١- وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَمُسْكِينَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ
وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ

ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

71. **സത്യവിശ്വാസികളാകട്ടെ** **سَمِعُوا** സത്യവിശ്വാസികളും **بِهِمْ** അവരിൽ ചിലർ **أُولَئِكَ** ബന്ധുത്വമുള്ളവരും **بَعْضُ** ചിലരുടെ **أَمْرًا** അവർ കൽപിക്കുന്നു, ഉപദേശിക്കും **بِأَمْرِهِ** സഭാ ചാരം (സൽക്കാരം-വേണ്ടപ്പെട്ടതു)കൊണ്ടും **بِهِمْ** അവർ വിരോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു (ചെയ്യും) **عَنِ الْمَكْرِ** ദുരാചാര (ദുഷ്കാര്യ-വെറുക്കപ്പെട്ട കാര്യ)ത്തെപ്പറ്റി **يُخَيِّرُ** അവർ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യും (ചെയ്യുന്നു) **أُولَئِكَ** നമസ്കാരം **يُؤْتُونَ** കൊടുക്കുകയും **يُكْرِئُونَ** സകാത്തു **يُطِيعُونَ** അവർ അനുസരിക്കുകയും (ചെയ്യും-ചെയ്യുന്നു) **أُولَئِكَ** അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ റസൂലിനെയും **يُطِيعُونَ** അക്കൂട്ടർ **يُطِيعُونَ** അവരോടു കരുണ ചെയ്തേക്കും, വഴിയെ അവർക്കു കരുണ ചെയ്യും **أُولَئِكَ** അല്ലാഹു **يُؤْتِي** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു **يُؤْتِي** പ്രതാപശാലിയായ്ക്കും **يُؤْتِي** അഗാധജ്ഞനായ്ക്കും, യുക്തിമാനായ **72. أُولَئِكَ** അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു **يُؤْتِي** സത്യവിശ്വാസികളോടു **سَمِعُوا** സത്യവിശ്വാസികളോടും **أُولَئِكَ** ചില സ്വർഗ്ഗങ്ങളെ **يُؤْتِي** നൽകും, ഒഴുകും **بِهِمْ** അവയുടെ അടിയിലൂടെ **أُولَئِكَ** അത്വി (നദി)കൾ **يُؤْتِي** നിത്യവാസികളായിട്ടു, ശാശ്വതരായി **بِهِمْ** അവയിൽ, അതിൽ **يُؤْتِي** പാർപ്പിട(വാസസ്ഥല)ങ്ങളും **يُؤْتِي** നല്ലതായ, വിശിഷ്ടങ്ങളായ, ശുദ്ധങ്ങളായ **أُولَئِكَ** സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ, തോപ്പുകളിൽ **يُؤْتِي** സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ **يُؤْتِي** പ്രീതി **أُولَئِكَ** അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള **يُؤْتِي** ഏകദേശം വലത് **أُولَئِكَ** അത് **يُؤْتِي** അത് (തന്നെ) **يُؤْتِي** ഭാഗ്യം, വിജയം **يُؤْتِي** മഹത്തമമായ, വമ്പിച്ച

[illegible][illegible]

സമാഹരിക്കുകയും, നല്ല കർമ്മങ്ങളും കൊണ്ടു അവർ ഉപദേശിക്കുകയും ദുരാചാരങ്ങളെയും വെറുക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു വിരോധിക്കുകയുമാണു ചെയ്യുക. (أمرن بالمعروف) അവർ നമസ്കാരം ശരിക്കു നീവനിറുത്തുകയും, സകാത്തു ശരിക്കും കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. (رقيقون العلة) (3) കപട വിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിനെ അവഗണിച്ചു വിസ്മരിക്കിച്ചിരിക്കുകയാണ് (نكروا). സത്യവിശ്വാസികൾ ഒരിക്കലും അല്ലാഹുവിനെ വിസ്മരിക്കുന്നതല്ല. അവർ അല്ലാഹുവിന്റെയും, അവന്റെ റസൂലിന്റെയും കൽപനകൾ മുഴുവൻ അനുസരിക്കുന്നവരായിരിക്കും (رقيقون).

ഈ വൈരുദ്ധ്യങ്ങളുടെ ഫലമോ? (1) കപടവിശ്വാസികളായ പുരുഷന്മാർക്കും, സ്ത്രീകൾക്കും-68-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ-അല്ലാഹു ശാശ്വതമായ നരകശിക്ഷയെന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികളായ പുരുഷന്മാർക്കും സ്ത്രീകൾക്കുമാകട്ടെ, സുഖസമ്പൂർണ്ണവും ശാശ്വതവുമായ സ്വർഗ്ഗങ്ങളും. (2) കപടവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്ക് പുറമെ അവന്റെ കോപത്തിൽ വിധേയനായിരിക്കും. (48: 6) സത്യവിശ്വാസികൾക്കാകട്ടെ, സ്വർഗ്ഗീയ സൗകര്യങ്ങൾക്കു പുറമെ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും ലഭിക്കുന്നു. മറ്റൊരു അനുഗ്രഹത്തോളവും വമ്പിച്ചതത്രെ അത്. (3) മുരുക്കപ്പെടാത്തവർ-69-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ-കപടവിശ്വാസികളുടെ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം ഇഹത്തിലും പരത്തിലും പാഴായിപ്പോകുകയും അവർ തന്നെ നഷ്ടക്കാരായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളുടെ കർമ്മങ്ങൾ ഫലവത്തായിത്തീരുകയും, അങ്ങനെ, അവർ ഏറെയും മഹത്തായ ഭാഗ്യം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (4) (ذلك هو الفوز العظيم)

അബൂസഹൂലിൽ ഖുദ്രീ (റ)യിൽ നിന്നു ഇമാം മാലിക് (റ) നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു നബിവാചനത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ആളുകളെ അല്ലാഹു വിളിക്കും. അവർ സന്തോഷത്തോടും ബഹുമാനത്തോടും കൂടി അതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യും. അല്ലാഹു അവരോടു ചോദിക്കും: 'നിങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെട്ടവരോ?' അവർ ഉത്തരം പറയും: 'റബ്ബി! മനുഷ്യ സൃഷ്ടികൾക്കൊന്നും നീ കൊടുത്തിട്ടില്ലാത്തത് (അനുഗ്രഹങ്ങൾ) നീ ഞങ്ങൾക്കു നൽകിയിരിക്കെ, ഞങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടാതിരിക്കുവാൻ എന്താണു കാരണമുള്ളത്?' അപ്പോൾ അല്ലാഹു പറയും: 'അതിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു കാര്യം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു നൽകട്ടെയോ?' അവർ പറയും: 'റബ്ബി! എന്താണു അതിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായുള്ളത്?' അല്ലാഹു പറയും: 'ഞാൻ നിങ്ങളിൽ ഏന്റെ പ്രീതി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഞാൻ ഏനി ഒരു കാലത്തും നിങ്ങളോടു കോപിക്കുകയില്ല'. (ബു: മു.) അല്ലാഹുവേ! ഞങ്ങളെയെല്ലാം നിന്റെ മഹത്തായ പ്രീതി ലഭിക്കുന്ന മഹാഭാഗ്യവാന്മാരിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കണമേ! ആമീൻ.

വിഭാഗം-10

73. ഹേ, നബിയേ, അവിശ്വാസികളോടും, കപടവിശ്വാസികളോടും സമരം നടത്തിക്കൊള്ളുക; അവരോടു പരച്ഛത കാണിക്കുകയും ചെയ്യുക. അവരുടെ സങ്കേതം 'ജഹന്നം' [നരകം] ആകുന്നു. (ആ) തിരിച്ചെത്തുന്ന (മടക്ക)സ്ഥാനം ഏത്രയോ ചീത്തയുടേ!

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ رِبْضُ الْمَصِيرِ

73. ഹേ, നബിയേ ജാ ജിഹാദു (സമരം) ചെയ്യുക ദാകി അവിശ്വാസികളോടും കപടവിശ്വാസികളോടും. ള്ഘ, പരുഷത (കാഠിന്യം-ഉറക്കം-നിർദ്വയത) കാണിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഹ്ഘ അവരോടു, അവർക്കെതിരിൽ ഹാഹ അവരുടെ സങ്കേത അയേ സ്ഥാനം. ഹ്ഘ ജഹന്നമാകുന്നു. ഷി വളരെ (ഏത്രയോ) ചീത്ത (മോശം) തിരിച്ചെത്തുന്ന (മടക്ക) സ്ഥാനം.

'സമരം ചെയ്യുക' എന്നു അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെടാറുള്ള ജാ (ജഹ്ദാ) എന്ന ക്രിയയുടെ ധാതുരൂപം. ദാക (ജിഹാദം) എന്നും. ള്ഘ (മുജാഹദത്തം) എന്നും വരും. ഇതിനു ഇമാം റാഗിബ് (റ) അർത്ഥം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്

'ശത്രുവെ ചെറുക്കുന്നതിൽ കഴിവു കൂടുവൻ വിനിയോഗിക്കൽ' എന്നാകുന്നു. ജിഹാദ് പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ള ശത്രുവിനോടും, പിശാചിനോടും, സ്വന്തം ദൈവത്തോടും എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു തരത്തിലുണ്ടാകാമെന്നും തുടർന്നു കൊണ്ടു അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ, വ്യർത്തൻ വാക്യങ്ങളും നബിവാക്യങ്ങളും ഉദ്യമിച്ചു കൊണ്ടു ദൈവംകൊണ്ടും, ധനംകൊണ്ടും, കൈകൊണ്ടും, നാവുകൊണ്ടും ജിഹാദ് ഉണ്ടാകുമെന്നും അദ്ദേഹം പൂർണ്ണ യുദ്ധങ്ങൾവരെയുള്ള എല്ലാതരം സമരങ്ങളും ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു വാക്കാണ് 'ജിഹാദ്' എന്നും, സന്ദർഭത്തിനും പരിതസ്ഥിതിക്കുമനുസരിച്ചു സമര മറ്റകൾ വ്യത്യാസപ്പെടുകയും ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്.

അവിശ്വാസികളോടുള്ള സമരത്തിൽ ധർമ്മ യുദ്ധമാണ് പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശ്യം. കപടവിശ്വാസികളോടുള്ള സമരത്തിൽ യുദ്ധം ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ന്യായങ്ങളും തെളിവുകളും നിരത്തിക്കാട്ടുക, സത്യവിരുദ്ധമായി വാദങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കുക, നിയമ നടപടികൾ എടുക്കുക മുതലായവയാണ് അവരോടുള്ള സമരമറകൾ. നബി(സ) സ്വീകരിച്ചതും അതുതന്നെയായിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ ആർക്കും മിന്നാമിപ്രായമില്ല. സത്യവിശ്വാസികളോടു പാർശ്വം താഴ്ത്തി സൗമ്യമായ രീതിയിൽ പെരുമാറണമെന്നു (28: 215ൽ) നബി (സ) യോടു ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. അതേ സമയത്തു അവിശ്വാസികളോടു കപടവിശ്വാസികളോടും പരസ്യമായി പെരുമാറണം (غلظ عليهم) എന്നും കൽപിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

74 'തങ്ങൾ (അങ്ങിനെ) പറഞ്ഞിട്ടില്ല' എന്നു അവർ അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു ശപഥം ചെയ്തു പറയുന്നു; തീർച്ചയായും, അവർ അവിശ്വാസത്തിന്റെ വാക്കു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു താനും. അവരുടെ 'ഇസ്രാമി' നു ശേഷം അവർ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു അവർ പ്രാപിക്കാത്ത (അഥവാ നേടിക്കഴിയാത്ത)തിന് അവർ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലും അവന്റെ അനുഗ്രഹത്താൽ അവർക്കു ഐശ്വര്യം നൽകിയെന്നുള്ളതിനാലല്ലാതെ (മറെറാരു കാരണത്താലും) അവർ ആക്രമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല.

ആകയാൽ, അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതവർക്കു ഉത്തമമായിരിക്കും. അവർ തിരിഞ്ഞു കളയുകയാണെങ്കിലോ, അവരെ അല്ലാഹു ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും.

അവർക്കു ഭൂമിയിൽ ഒരു ബന്ധുമിത്രമാകട്ടെ, സഹായിയാകട്ടെ ഇല്ലതാനും.

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا
وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ
وَكُفْرًا وَابْتَدَأُ إِسْلَامَهُمْ
وَهُتُّوا بِمَا كَفَرُوا قَالُوا وَمَا نَقُوءُ إِلَّا
أَنْ أَعْزَمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ

كَانَ يَتُوبُوا إِلَيْكَ خَيْرَ الْهَمِّ
وَإِنْ يَتُوبُوا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ
عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مِنْ دُونِ وَلَا نَصِيرٍ

74. 9-10 അവർ ശപഥം ചെയ്യുന്നു, സത്യം ചെയ്തു പറയും. 9-11 അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ട് അവർ പറഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നു 9-12 തീർച്ചയായും ഉണ്ട്. 12-13 അവർ പറഞ്ഞതു ച് വാക്കു വാക്യം الْكُفْرِ അവിശ്വാസത്തിന്റെ 14-15 അവർ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു 16 ശേഷം, പിറകെ 17-18 അവരുടെ ഇസ്രാമിന്റെ 19-20 അവർ ഉദ്ദേശിക്കുക(കരുതുക)യും ചെയ്തു 21-22 അവർ പ്രാപിക്കാത്തതിനു, അവർ നേടിയിട്ടില്ലാത്തതിനെപ്പറ്റി 23-24 അവർ ആക്രമിച്ചിട്ടില്ല, കുററു പ്പെടുത്തിയിട്ടുമില്ല 25 അല്ലാതെ, ഒഴികെ 26-27 അവരെ ഐശ്വര്യ (ധന്യ)മാക്കിയതിനാൽ 28-29 അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തി(ദയവി)നാൽ 30-31 എന്നാൽ അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും 32-33 അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ 34-35 അതായിരിക്കും, ആയിത്തീരും 36 ഉത്തമം, (ആകയാൽ) അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുന്നപക്ഷം 37 അതായിരിക്കും, ആയിത്തീരും 38 അല്ലാഹു അവ ഗുണം 39 അവർക്കു 40-41 അവർ തിരിഞ്ഞു കളയുന്നുവെങ്കിലാകട്ടെ 42-43 അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കും 44 ഒരു ശിക്ഷ 45 വേദനയേറിയ 46-47 ഇഹത്തിൽ 48-49 പരത്തിലും 50-51 52-53 ഒരു ബന്ധുവും, മിത്രവും 54-55 ഒരു സഹായിയും ഇല്ല അവർക്കില്ലതാനും 56-57 ഭൂമിയിൽ 58-59 ഒരു സഹായിയും ഇല്ല

ആ കപടവിശ്വാസികൾ എത്രത്തോളം അധഃപതിച്ചു പോയിരുന്നുവെന്നും, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ എത്രമാത്രം മൃഷ്ടിച്ചു വഷളായിരുന്നുവെന്നും, അതേ സമയത്തു അല്ലാഹുവും റസൂലും അവരുടെ നേരെ എത്രയധികം വിദ്യുധി ഘാതം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഈ വചനങ്ങൾ മാത്രം മതിയാകും. ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു സൂചിപ്പിച്ച സംഭവങ്ങൾ നടന്ന അതേ കാലങ്ങളിൽ തന്നെ അവതരിപ്പിച്ചവയാണവ. അതുകൊണ്ടു ഓരോന്നും അധികം വിശദീകരിക്കണമെന്നും കൂടാതെ സൂചനാ രൂപത്തിലും, ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിലും ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണു അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. മലാകാവസാനം വരെ പാരായണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ദിവ്യ ഗ്രന്ഥമാണല്ലോ ഖുർആൻ. ആ സ്മൃതിക്കു മനുഷ്യരാചിന്തമല്ലാത്ത ആ നിക്ഷ്പാട് ചെയ്തികൾ അപ്പോടെ ഉദ്യമിക്കുന്നതു അതിന്റെ മാനുതകും, പവിത്രതയും, അന്തസ്സിനും നിരക്കുന്നതുമായിരിക്കയില്ലല്ലോ.

ഒന്നാമതായി അവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതു, അവർ അവിശ്വാസത്തിന്റെ വാക്കു പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, എന്നിട്ടു തങ്ങളതു പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളസത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞുവെന്നുമാണു (....) ഈ സംഭവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം എന്തായിരുന്നുവെന്നു തിട്ടപ്പെടുത്താൻ തെളിവുകൾ ഉണ്ടാമല്ല. എങ്കിലും ഒന്നിലധികം രൂപത്തിലുള്ള സംഭവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ദിവ്യാത്മകരം ഇവിടെ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ സ്മലം പികിച്ചുകാണാം. അവയിൽ ചിലതോ, അവ ചുറ്റുവട്ടത്തോ, അല്ലെങ്കിൽ അവ പോലുള്ള മറ്റു വല്ല സംഭവങ്ങളോ ആസംബന്ധമായിരിക്കാം. അല്ലാഹു ഈ പറഞ്ഞു.

പ്രസ്തുത ദിവ്യാത്മകങ്ങളിൽ കൂടുതൽ സ്വലവത്തായി കാണുന്ന ഒരു ദിവ്യാത്മകം ഇബ്നു അബ്ബാസ്(റ)ൽ നിന്നു ഇബ്നു ഓമർ, താബ്ദറാനി, അബൂശ്ശ-ശൈഖ് (റ) മുതലായവർ ഉദ്ധരിച്ചതത്രെ. അതിനിന്നുമാണു റസൂൽ (സ) തിരുമേനി, ഒരു വ്യക്തിയുടെ ചുവട്ടിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നപ്പോൾ ഇതിനെ പറഞ്ഞു: 'പിശാചിന്റെ കണ്ണുകൾകൊണ്ടു നിങ്ങളെ നോക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ അടുത്തു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അയാൾ പറഞ്ഞു: നിങ്ങളെ അയാളോടു സംസാരിക്കരുതു.' അധികം താമസിയാതെ നീവക്കണ്ണുള്ള ഒരു പുരുഷൻ വന്നു. റസൂൽ(സ) അയാളെ വിളിച്ചിട്ടു ചോദിച്ചു: 'താനും തന്റെ ആൾക്കാരും എന്തിന്റെ പേരിലാണു ഏതെ പറിച്ചു പറഞ്ഞു?' ആ മനുഷ്യൻ പോയിത്തന്റെ കൂട്ടുകാരെയും കൂട്ടിവന്നു. എന്നിട്ട് അയാൾ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത അവർ അല്ലാഹു വിനയത്തോടെ സത്യം ചെയ്തു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ, റസൂൽ (സ) അവർക്കു വിട്ടു കൊടുത്തു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഈ വചനം അവതരിച്ചു. ഇതാണാദിവ്യാത്മകം.

മറ്റു ചില ദിവ്യാത്മകങ്ങളുടെ ചുരുക്കം: (1) ഒരു അൻസാരിയും മൂന്നുപേരും ഗോത്രക്കാരനായ ഓളം തടയിൽ നടന്ന ഒരു ശബ്ദത്തിൽ ഇടപെട്ടുകൊണ്ട് കപടവിശ്വാസികളുടെ നേതാവായ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യ പറഞ്ഞു: നമ്മുടെയും മുഹമ്മദിന്റെയും ഉപമ 'നിന്റെ നായയെ നീ കൊല്ലപ്പിച്ചു (തൊപ്പിച്ചു)കൊള്ളുക-അത് നിന്റെ ദിക്കുകളെ' എന്നു ഒരാരം പറഞ്ഞതുപോലെയാകുന്നു. (2) വേറൊരിക്കൽ അവർ പറഞ്ഞു: 'നാം മദീനയിൽ തിരിച്ചെത്തിയത്, മാനുന്മാർ നിന്ദയ്ക്കാരെ പുറത്താക്കുന്നതാണു.' (3) മൂല്ലാസ് എന്ന പേരായ ഒരാരം പറഞ്ഞു: 'മുഹമ്മദു ഈ പറയുന്നതൊക്കെ സത്യമാണെങ്കിൽ, നാം കഴുതകളെക്കാൾ മോശപ്പെട്ടവരായിരിക്കണമല്ലോ.' ഈ വാക്കുകളെക്കുറിച്ചു അതതിന്റെ വക്താക്കളെ വിളിച്ചു നബി(സ) ചോദിച്ചപ്പോൾ, അയാൾ അതിനെ പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നായിരുന്നു അവരുടെ മറുപടി. എന്നാൽ, മൂല്ലാസ് പിന്നീട് ഖദീച്ചു മടങ്ങിയെന്നും അതു സംബന്ധിച്ച ദിവ്യാത്മകം കാണാം. ഏതായാലും-ഈ ദിവ്യാത്മകം എല്ലാം ശരിയാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും അതി-കുറു കാര്യം വ്യക്തമാണു: നബി(സ) തബൂക്കിൽ കൂറേ ദിവസം താമസിച്ച ശേഷമാണു അവിടെ നിന്നു മക്കയോട്രയ്യുണ്ടായതു. ആ മാത്രയിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന കപടവിശ്വാസികളിൽനിന്നു ആ കാലത്തിനിടയിൽ അവരുടെ തനിമിനും വ്യക്തമാകുന്ന പലതും സംഭവിച്ചിരുന്നു. അവയിൽ പലതിനെപ്പറ്റിയും ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

നബി (സ) യെ പഴിക്കുകയോ, ഖുർആനെ പരിഹസിക്കുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള എല്ലാ സംസാരങ്ങളും അവിശ്വാസത്തിന്റെ ബഹിർ ഗമനമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ടാണു ആ കപട വിശ്വാസികളെപ്പറ്റി (അവരുടെ ഇസ്ലാമിനുശേഷം അവർ അവിശ്വാസിച്ചു) എന്നു ഇവിടെയും (നീങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന് ശേഷം നിങ്ങൾ അവിശ്വാസിച്ചു) എന്നു 80-ാം വചനത്തിലും പ്രസ്താവിച്ചതും ഒരിക്കൽ ഇസ്ലാമിനെ ദൈവികമായി വിശ്വാസം മോശപ്പെടുത്തിയവരായവർ. അതിനു ശേഷം, അവരുടെ നേട്ടിൽ ഒളിച്ചുവെച്ചിരുന്ന അവിശ്വാസം വാക്കിലൂടെയും, പ്രവൃത്തിയിലൂടെയും പ്രകടമാക്കുകയാണു അവർ ചെയ്തതെന്നു താൽപര്യം.

കപട വിശ്വാസികളെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച മറ്റൊരു കാര്യം (അവർ പ്രവചിക്കാത്തതിനു-അഥവാ അവർ നേടിയിട്ടില്ലാത്തതിനു-അവർ ഉദ്ദേശിച്ചു) എന്നാകുന്നു. അവർക്കു ചില താൽപര്യങ്ങളൊക്കെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിനായി അവർ ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്തു; പക്ഷെ, അതൊന്നും അവർക്കു സാധിക്കാ

76. എന്നിട്ട്, അവൻ [അല്ലാഹു] തന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് അവർക്കു നൽകിയപ്പോൾ, അവർ അതിൽ ലുബ്ധ് കാണിക്കുകയും, അവഗണിച്ചവരായുംകൊണ്ട് അവർ തിരിഞ്ഞു കളയുകയും ചെയ്തു.

٤٦- فَلَمَّا أَتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ
بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا
وَهُمْ مُعْرِضُونَ

77. അതിനാൽ, അവനെ [അല്ലാഹുവിനെ] അവർ കണ്ടു മുട്ടുന്ന ദിവസം വരെക്കും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അതു [ലുബ്ധ്] കാപട്യം ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു; (അതെ) അവർ അല്ലാഹുവിനോട് വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതിനെ അവർ ലംഘിച്ചതു നിമിത്തവും, അവർ വ്യാജം പറഞ്ഞിരുന്നതു നിമിത്തവും.

٤٧- فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي كُلِّ بَيْتٍ
إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَ اللَّهَ
بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ
وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

78. അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, അല്ലാഹു അവരുടെ രഹസ്യവും, അവരുടെ ഗൂഢമന്ത്രവും അറിയുമെന്നും അല്ലാഹു അദ്യക്ഷകാര്യങ്ങളെ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണെന്നും?!

٤٨- أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ
وَنَجْوَاهُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

75. ഈ അവരിലുണ്ടു, അവരിൽ പെട്ടതാണു ٤٦- കരാർ ചെയ്ത ചിലർ, ഉടമ്പടി നടത്തിയവർ ٥1 അല്ലാഹുവുമായി, അല്ലാഹുവിനോടു ٥2 തീർച്ചയായും (സത്യമായും) അവൻ നമുക്കു തന്നെങ്കിൽ, നൽകുന്ന പക്ഷം ٥3 അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ (ദയവിൽ) നിന്നു ٥4 നിശ്ചയമായും നാം ദാനധർമ്മം ചെയ്കതന്നെ ചെയ്യും ٥5 നിശ്ചയമായും നാമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും ٥6 സജ്ജനങ്ങളിൽ, സദ്വൃത്തരിൽ പെട്ടവർ). 76. ٥7 എന്നിട്ടു അവൻ അവർക്കു നൽകിയപ്പോൾ ٥8 തന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ നിന്നു (ദയവിനാൽ) ٥9 അതിനാൽ (അതിനെപ്പറ്റി) അവർ ലുബ്ധ് (പിശുക്കു) കാണിച്ചു ٦0 അവർ തിരിഞ്ഞു കളയുകയും ചെയ്തു ٦1 അവരായിരിക്കൊണ്ടു ٦2 തിരിഞ്ഞു പോകുന്ന (അവഗണിക്കുന്ന)വർ. 77. ٦3 അതിനാൽ അവൻ (അല്ലാഹു) കലാശിപ്പിച്ചു (പകരം നൽകി), അതു (ലുബ്ധ്) ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു ٦4 കാപട്യം ٦5 അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ٦6 ദിവസം വരെ ٦7 അവർ അവനെ കണ്ടുമുട്ടും ٦8 ٦9 അവർ എതിരുകാണിച്ച(ലംഘിച്ച)തു നിമിത്തം ٧0 അല്ലാഹുവിനോടു ٧1 അവർ അവനോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതിനെ ٧2 അവർ ആയിരുന്നതുകൊണ്ടും ٧3 അവർ വ്യാജം (കളവും) പറയുക. 78. ٧4 അവർക്കറിഞ്ഞു കൂടേ, അവരറിഞ്ഞിട്ടില്ല ٧5 അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നു ٧6 അവൻ അറിയും (എന്നു) ٧7 അവരുടെ രഹസ്യം, സ്വകാര്യം ٧8 അവരുടെ ഗൂഢ സമ്പാദവും, മന്ത്രവും ٧9 അല്ലാഹു (ആകുന്നു) എന്നും ٨0 വളരെ (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവൻ ٨1 അദ്യക്ഷകാര്യങ്ങളെ.

ഈ വചനങ്ങളിലെ പ്രസ്താവനകൾക്കു ആസ്ഥമായ സംഭവവും, ഏതാണെന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. ഇതിലെ ആരോപണങ്ങൾക്കും, വിവരണങ്ങൾക്കും ഉദാഹരണമായ ഒരു സംഭവം ഇബ്നു ജരീർ, ഇബ്നു അബിഹാതിം, തബസ്റാനി (9) മുതലായവർ ഉദ്യരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:

ഗൗബസ്തുബ്നു ഹംതാബു (عبد بن حاتم) എന്ന പേരായ ഒരു അൻസാരി നബി (സ) യുടെ അടുക്കൽ വന്ന് തനിക്കു കൂറേ ധനം നൽകുവാൻ അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചു. ധനം കിട്ടിയാൽ വേണ്ടുന്ന വിഷയങ്ങളിലെല്ലാം താൻ അതു ചിലവഴിച്ചു കൊള്ളുമെന്നു അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. അതപ്രകാരം:

58-ാം വചനത്തിൽ കത്തുപോലെ, നബി (സ) ധർമ്മസ്വത്തുക്കൾ ഭാഗിച്ചു കൊടുത്തതിൽ നീതിപാലിക്കു ന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞു തിരുമേനിയുടെ പേരിൽ കുറവു. കുറവു. ആരോപിച്ച ആ കപടവിശ്വാസികൾ മറ്റുള്ളവരെ ഒഴി വർക്കുന്നു? അല്ലാഹുവിന്റെ കാർഗ്ഗത്തിലേക്കു സംഭാവന നൽകുവാൻ വേണ്ടി നബി (സ) സത്യവിശ്വാസികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചപ്പോൾ, ഉമർ, ഉസ്മാൻ, അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നു ഓഫു (റ) മുതലായ പല സഹാബികളും വലിയ വലിയ തുകകൾ സംഭാവന നൽകുകയുണ്ടായി. നിർബ്ബന്ധത്തിനോ, പരപ്രദാനം വഴിയായിരുന്നില്ല-അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും മാത്രം മോഹിച്ചായിരുന്നു-അതല്ലാം. പക്ഷെ, അങ്ങനെയെ ജനങ്ങളെ കണ്ടിടാവാനും, കീർത്തി നേടുവാനുമാണെന്നു കപടവിശ്വാസികൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. നേരെനില്പു ചിലർക്കു വലിയ സംഖ്യകൾ നൽകുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും അതിനു കഴിവുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്യം നില്പും കൂലിപ്പണിയെടുത്തും തങ്ങളുടെ കഴിവിന്റെ പരമാവധി അവരും സംഭാവനകൾ നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇതു കേവലം ചെറിയതൊതിലായിരിക്കുമല്ലോ. ഇവരെപ്പറ്റി, അവർക്കു ഭാഷിക്കുന്നു, അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനും ഇതിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്നുമാത്രമല്ല പരഞ്ഞു പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതിനെപ്പറ്റിയൊന്നു ഈ വചനത്തിൽ പറയുന്നത്.

അബൂമുസ'ഉദിൽ ബദ'രി (റ) പറയുകയാണു: സഭയെ (ധർമ്മത്തെ) സ്വസ്ഥനായിച്ചു ആയത്തു അവതരി ച്ചപ്പോൾ, ഞങ്ങൾ തങ്ങളുടെ പുറത്തു (കൂലിക്കു) ചുമടേറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ, ഞങ്ങൾ വന്നു വലി യൊരു സംഖ്യ ധർമ്മം ചെയ്തു. അപ്പോൾ അവർ (കപടവിശ്വാസികൾ) പറഞ്ഞു: ഇവർക്കു ആളെ കണ്ടിടാവാനു വേണ്ടി ചെയ്തതാണെന്നു. വേറെൊരു ഒരു 'സ്വാഇ' (*) കൊണ്ടുവന്നു. അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: നിശ്ചയ മായും, അല്ലാഹു ഇവരുടെ സ്വാഇനെ ആവശ്യമില്ലാത്തവനാണു എന്ന്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പറയുന്നില്ല (ഈ) വചനം അവതരിച്ചു. (ബു: മു)

80. (നബിയെ) അവർക്കുവേണ്ടി നീ പാപമോചന തേടിക്കൊള്ളുക, അല്ലെങ്കിൽ അവർക്കു പാപമോചനം തേടാ തിരിക്കുക: അവർക്കുവേണ്ടി നീ ഏഴുപതു പ്രാവശ്യം പാപമോചനം തേടിയൊലും അല്ലാഹു അവർക്കു പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയില്ലതന്നെ.

അതു, അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ റസൂലിലും അവർ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, തോന്നിയ വാസികളായ ജനങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക യില്ല.

اَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ
اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً
فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ
ذَلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

80. اَسْتَغْفِرْ لَهُمْ നീ പാപമോചനം തേടുക اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ അവർക്കുവേണ്ടി അല്ലെങ്കിൽ നീ പാപമോ ചനം തേടാതിരിക്കുക اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ അവർക്കുവേണ്ടി നീ പാപമോചനം തേടിയെങ്കിൽ (തേടിയൊലും) اَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ അവർക്കുവേണ്ടി നീ ഏഴുപതു مر (പ്രാവശ്യം) فَالَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ എന്നാൽ പൊറുക്കുകയില്ല തന്നെ اِنَّ ذَٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ അവർ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു (എന്നതു) اِنَّ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ അല്ലാഹുവിൽ اِنَّ അവന്റെ റസൂലിലും اِنَّ അവർ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു (എന്നതു) اِنَّ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ അവർ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല اِنَّ ജനങ്ങളെ اِنَّ തോന്നിയവാസി കളായ, ദൂർന്നടപ്പുകാരായ

കപടവിശ്വാസികളുടെ സ്വഭാവങ്ങളും ചെയ്തികളും വളരെയധികം അല്ലാഹു എടുത്തുകാണിച്ചുവല്ലോ. അങ്ങനെയുള്ള അവർക്കു അല്ലാഹു ഒരിക്കലും പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയില്ലെന്നും അതിനുള്ള കാരണം ഇന്നതാണെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു. അവരുടെ പാപമോചനത്തിനു വേണ്ടി നബി (സ) പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല പ്രാർത്ഥി

(*) നാലു 'മുദ'ദു' ചേർന്ന അളവത്രെ 'സ്വാഇ' (ع) രണ്ടു കൈയും കൂട്ടി വാരിയൊരു കിട്ടുന്ന ഒരു അളവാണ് മുദു എന്നു പറയണം.

ച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും അല്ലാഹു അവർക്കു പൊറുക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. കാരണം, അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവിശ്വാസികളാകുന്നു. അവിശ്വാസികളുടെ പാപം പൊറുത്തു കൊടുത്തു അവരെ സന്മാർഗ്ഗികളാക്കിത്തീർക്കുകയെന്നുള്ളതു അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമപട്ടത്തിനു നിരക്കാത്തതാകുന്നു ... 4 لا يغفر الله ان يشرك به (നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിനോട് പങ്കു ചേർക്കപ്പെടുന്നതിനെ അവൻ പൊറുക്കുകയില്ല. അതിന്നിപ്പുറമുള്ളതു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ പൊറുത്തു കൊടുക്കുന്നതുമാണ്.) എന്നു സൂ: നിസാഉ: 48ലും 116ലും അവൻ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

توبوا (ആഴ്ചതു പ്രാവശ്യം) എന്നു പറഞ്ഞതു ആ ആഴ്ചയെ കൃത്യമായി ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടല്ല. അധികം പ്രാവശ്യം എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലാകുന്നു. ചലച്ചിത്രത്തിൽ നാം, ആധികൃതരുടെ ഉദ്ദേശിച്ചു 'നൂറും, ആയിരവും' എന്നൊക്കെ പറയുന്നതുപോലെ, അറബി ഭാഷയിൽ 'ആഴ്ചതും, ആഴ്ചനൂറും'യൊക്കെ ഉപയോഗിക്കുക സാധാരണമാകുന്നു.

വിഭാഗം-11

81. പിന്നോക്കം നിറുത്തപ്പെട്ടവർ [യൂദ"യന്മാരുപോലാതെ പിന്തി നിന്നവർ] അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിനെതിരായുള്ള അവരുടെ ഇരുപ്പിൽ സന്തോഷം പൂണ്ടിരിക്കുന്നു; തങ്ങളുടെ ധനംകൊണ്ടും, ദേഹങ്ങൾ കൊണ്ടും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം നടത്തുന്നതിനെ അവർ വെറുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; 'നിങ്ങൾ (ഇ) ഉഷ്ണത്തിൽ (യൂദ"യത്തിനു) പുറപ്പെട്ടു പോകേണ്ട' എന്ന അവർ പറയുകയും ചെയ്തു.

പറയുക: 'ജഹന്നമിന്റെ [നരകത്തിന്റെ] അഗ്നി, കൂടുതൽ ഉഷ്ണം കഠിനമായതാണ്.' അവർ (കാര്യം) ഗ്രഹിക്കുമായിരുന്നെങ്കിൽ !

82. അതിനാൽ, അവർ അല്പം ചിരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, അധികം കരയുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ, അവർ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതിനു പ്രതിഫലമായിട്ടു !

81- قَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ

وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ

قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ

82- فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

81. قَرِحَ സന്തോഷം കൊണ്ടും, ആഗ്ഠദിച്ചു (പിന്തിനിന്നവർ) الْمُخَلَّفُونَ (അവരുടെ ഇരുപ്പുകൊണ്ടും, ഇരുപ്പിടത്തിൽ ചലിക്കുന്നതിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിന്റെ അതിരുകൾ അവർ വെറുക്കുകയും ചെയ്തു) قَرِحَ അവർ സമരം ചെയ്യുന്നതിനെ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ അവർ പരയുകയും ചെയ്തു قَرِحَ നിങ്ങൾ (ഇ) ഉഷ്ണത്തിൽ (യൂദ"യത്തിനു) പുറപ്പെട്ടു പോകേണ്ട എന്നു പറയുകയും ചെയ്തു قَرِحَ ജഹന്നമിന്റെ അഗ്നി (തീ) ചി എന്നും കഠിനമായതു ചി ചൂടു, ഉഷ്ണം ചി അവരായിരുന്നെങ്കിൽ ചി (കാര്യം) ഗ്രഹിക്കും. 82. قَرِحَ അതിനാൽ അവർ ചിരിച്ചു കൊള്ളട്ടെ ചി കൂറച്ചു, അൽപം ചി കരയും കരയുകയും ചെയ്യട്ടെ ചി വളരെ, അധികം ചി പ്രതിഫലമായിട്ടു ചി അവർ ആയിരുന്നതിനു ചി അവർ തൊഴിലാളികൾ (സമ്പാദിക്കുക-പ്രവർത്തിക്കുക-ചെയ്തു വെക്കുക)

ഉഷ്ണം ശക്തമായിരുന്ന അക്കാലത്തു തബുക്കിലേക്കുള്ള യാത്രയുടെ വിഷയങ്ങളും മറ്റും പറഞ്ഞു സൂരി (സ) തിരുമേനിക്കെതിരിൽ പ്രചാര വേല നടത്തുകയും, ചില ഉപായങ്ങളുടെ പേരിൽ യാത്രയിൽ നിന്നൊഴിവായി പിന്തിനിക്കുകയും ചെയ്ത കപടവിശ്വാസികൾ, തങ്ങൾ ഒഴിവായതിൽ ആഹ്ലാദം കൊള്ളുകയെന്നും ഈ ആദ്യം അതിന്റെ കാര്യമാണല്ലോ അവർ പൊക്കിപ്പിടിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ, അവർക്കു അനുഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന നരകാഗ്നി യുടെ ഉഷ്ണം അതിനേക്കാൾ ഏതേതാ കഠിനതരമാണെന്നു അവർ ഓർത്തിരിക്കട്ടെ. അവരുടെ സന്തോഷവും ചിരി സ്വന്തം ചെയ്തികൾ തന്നെയാണു അതിനു കാരണവും എന്നു സാരം. ഇഹലോകത്തുള്ള അഗ്നിയിലേക്കാൾ എഴു പതുകൾ ഉഷ്ണമേറിയതാണ് നരകാഗ്നിയെന്നു നബി (സ) പറഞ്ഞതായി പ്രബലമായ പല ഹദീസുകളിലും വന്നിട്ടുള്ളതു സ്മരണീയമാകുന്നു.

83. (നബിയേ) എന്നി അവരിൽപെട്ട വല്ല വിഭാഗത്തിന്റേതാകുമലേക്കും നിന്നെ അല്ലാഹു മട (ക്കി അയ) ക്കുന്ന പക്ഷം. എന്നിട്ടു (വല്ല പടയെടുപ്പിലും) പുറപ്പെട്ടവൻ അവർ നിന്നോടു സമ്മതം തേടുകയും ചെയ്തു (വെളിൽ), എന്നാൽ നീ പറയുക: 'നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും എന്റെ കൂടെ പുറപ്പെട്ടു പോവുകയില്ല തന്നെ; എന്റെ കൂടെനിങ്ങൾ ഒരു ശത്രുവോടും യുദ്ധം ചെയ്യുകയുമില്ല തന്നെ. നിങ്ങൾ ആദ്യത്തെ പ്രാവശ്യം (പോരാതെ) ഇരിക്കുന്നതിനു തൃപ്തിപ്പെടുകയാണു ചെയ്തത്. ആകയാൽ, പിന്തി നിൽക്കുന്നവരോടൊപ്പം നിങ്ങൾ ഇരുന്നൂ ചെല്ലുവിൻ.'

۞ فَإِنْ جَعَلَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ
 قَاتِلًا ذُرِّيَّتَكَ لِلْخُرُوجِ
 فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا
 وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا
 ۞ إِنَّكُمْ رَضِيتُم بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
 فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ ۝

83. ۞ فَإِنْ جَعَلَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ قَاتِلًا ذُرِّيَّتَكَ لِلْخُرُوجِ എന്നി നിന്നെ മടക്കിയെങ്കിൽ, മടക്കുന്ന പക്ഷം ۞ അല്ലാഹു ۞ വിഭാഗത്തിലേക്കും, വല്ല കുട്ടരിലേക്കും ۞ അവരിൽപെട്ട ۞ എന്നിട്ടവർനിന്നോടു സമ്മതം തേടി (യെങ്കിൽ) ۞ എന്നാൽ (അല്ലാഹു) പറയുക ۞ നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു പോവുകയില്ല തന്നെ ۞ എന്നോടൊപ്പം ۞ ഒരിക്കലും; എക്കാലവും ۞ നിങ്ങൾ യുദ്ധം ചെയ്യുകയുമില്ല തന്നെ ۞ എന്നോടൊപ്പം, ۞ ഒരു ശത്രുവോടും ۞ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെട്ടു ۞ ഇരുത്തത്തിന്നു ۞ ആദ്യത്തെ (ഒന്നാം) പ്രാവശ്യം ۞ അതിനാൽ നിങ്ങൾ ഇരുന്നുകൊള്ളുക ۞ പിന്തിയവരോടുകൂടി..

തബുക്കിൽ നിന്നു നബി (സ) മദീനയിൽ മടങ്ങി എത്തിയ ശേഷം, പിന്നീടുണ്ടായെന്ന വല്ല പടയെടുപ്പു യാത്രയിലും പങ്കെടുക്കുവാൻ അവർ-തബുക്കിലേക്കു പോകാതെ മറ്റിനിന്ന കപടവിശ്വാസികൾ-അനുവാദം ചോദിച്ചാൽ അവരെ അതിന്നുവഴിക്കരുതെന്നു അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളിൽനിന്നു അവരെവേർതിരിച്ചു കാട്ടി അപമാനിക്കുക മാത്രമല്ല ഇതിലടങ്ങിയ തത്വം, അവർ കൂട്ടത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന പക്ഷം, കൂത്തിൽനിന്നിപ്പോകളുണ്ടാക്കി നബി (സ)ക്കും, മുസ്ലിംകൾക്കും സൈന്യമേകുണ്ടാക്കുവാനും അവർ ശ്രമിക്കുമല്ലോ. തബുക്കിലേക്കുള്ള പടയെടുപ്പിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ, അതിന്നു കൂട്ടമേകാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറുക യാണു നിങ്ങൾ ചെയ്തത്. അപ്പോഴായിരുന്നു നിങ്ങൾ പോരോങ്ങിയിരുന്ന ആവശ്യം കൂടുതലുണ്ടായിരുന്നത്. അതുകൊണ്ടു മേലിൽ ഒരിക്കലും നിങ്ങൾ എന്റെ ഒന്നിച്ചു യാത്രകളിൽ പങ്കെടുക്കുകയോ, ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധം നടത്തുകയോ ചെയ്കയില്ല. അഥവാ, അതിന്നു നിങ്ങളെ അനുവദിക്കുകയില്ല. സൈന്യ നടപടികളിൽ പങ്കെടുക്കത്തക്കവരായ സ്ത്രീകൾ, കുട്ടികൾ, വൃദ്ധന്മാർ മുതലായവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിങ്ങളും നാട്ടിൽ തന്നെ മടങ്ങിയിരുന്നുകൊള്ളുക. അങ്ങിനെയാണല്ലോ നിങ്ങൾ ആദ്യം ചെയ്തത്. മേലിലും അങ്ങിനെത്തന്നെ മതി. ഇവിടം അവരോടു പറയുവാൻ നബി (സ)യോടു അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

84. (നബിയേ) അവരിൽനിന്നു മരണപ്പെട്ടതായ ഒരാളുടെ പേരിലും നീ നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്; അവന്റെ ഖബ്റികൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്യരുത്.

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ
أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ

(കാരണം) നിശ്ചയമായും അവർ അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ റസൂലിലും അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ തോന്നിയവാസികളായുംകൊണ്ടു മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَمَا تُوَاوَهُمْ فَلْيُقَاتُوا ۝

84. لَا تُصَلِّ നീ നമസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യരുത് أَحَدًا ഒരാളുടെ മേലും. مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്നും مَاتَ മരണപ്പെട്ട إِذَا ഒരിക്കലും قَبْرِهِ നീ നിൽക്കുകയും അരുത്. قَبْرِهِ അവന്റെ ഖബറുങ്ങൾ عَلَى നിശ്ചയമായും അവർ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. تُوَاوَهُمْ അല്ലാഹുവിൽ وَرَسُولِهِ അവന്റെ റസൂലിലും. تُوَاوَهُمْ അവർ മരണപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. قَاتُوا അവരോട്, അവരായിരിക്കെ قَاتُوا തോന്നിയവാസികൾ.

കപടവിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടിയിട്ടു കാര്യമില്ല, അല്ലാഹു അവർക്കു പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയില്ല. അവരെ മേലിൽ യൂദീയ യാത്രകളിൽ പങ്കെടുക്കാൻ അനുവദിച്ചുകൂടാ എന്നൊക്കെ മുമ്പു കൽപിച്ചു. അവർ മരണപ്പെട്ടാൽപോലും അവരെ മുമ്പിലുംകളിൽ നിന്നു മരണപ്പെടുത്തണമെന്നു ഈ വചനത്തിൽ കൽപിക്കുന്നു. മുമ്പിലുംകൾ മരണപ്പെട്ടാൽ ജനാസ നമസ്കാരം നടത്തണമെന്നുണ്ടല്ലോ. മരണപ്പെട്ട ആളുടെ പാപമോചനത്തിനും, അയാൾക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യണത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണത്. ഇവർ പുറമെ മുമ്പിലുംകളായി അഭിനയിക്കുന്നുവെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവിശ്വാസികളാണ്. അവിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങാതെയെന്നവർ മരണമടയുന്നതും, അതുകൊണ്ടാണു അവരുടെ പേരിൽ നമസ്കാരം നടത്തുകയും, അവരുടെ ഖബറുകളുടെ അടുക്കൽ നിൽക്കുകയും ചെയ്യാതെന്നു കൽപിക്കുന്നതെന്നുകൂടി അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

'നമസ്കാരം' കൊണ്ടു ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം ജനാസ നമസ്കാരമാണെന്നു വ്യക്തമാണ്. 'ഖബറികൽ നിൽക്കുക' എന്നതിന്റെ വിവക്ഷ രണ്ടു പ്രകാരത്തിലായിരിക്കാവുന്നതാണ്. (1) ജനാസയോടൊപ്പം പോകുകയും, മറമാടുന്നതുവരെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്യുക. (2) മറമാടിയശേഷം, മരണപ്പെട്ട ആൾക്കു വേണ്ടി താഴെ കാണുന്ന പ്രകാരം ഖബ്റികൽ വെച്ചു പ്രാർത്ഥന നടത്തുക. ഒരു പക്ഷെ, രണ്ടും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുവാനും ഇടയുണ്ട്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഉസ്മാൻ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: മയിത്ത (മരണപ്പെട്ട ആൾ) മറമാടപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ നബി (സ) അതിന്റെ അടുക്കൽ നിൽക്കുകയും, എന്നിട്ടു ഇപ്രകാരം പറയുകയും ചെയ്യും: നിങ്ങളുടെ സഹോദരനു വേണ്ടി നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടുകയും, അവനു വേണ്ടി 'തഥ്ബീത്ത' എന്ന ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. കാരണം, അവൻ ഇപ്പോൾ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണ്. (ദാ: ഹാ: ബസ്സാർ.) മരണപ്പെട്ട ആളോടു ഖബ്റിൽ വെച്ചു മലക്കുകൾ ചോദ്യം ചെയ്യുമെന്നു പല ഹദീസുകളിലും സ്ഥാപിതമായതാകുന്നു. * ആ ചോദ്യവേളയിലും മറ്റും പതറിപ്പോകാതെ ശരിയായ മറുപടി നൽകുമാറുള്ള സ്ഥാപിതമായതാകുന്നു. * ആ ചോദ്യവേളയിലും നൽകുവാൻവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനക്കാണ് 'തഥ്ബീത്ത' (تَبَت) സ്ഥൈര്യവും ഉറപ്പും അദ്ദേഹത്തിനു നൽകുവാൻവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനക്കാണ്. (കൂടുതൽ വിവരം സൂ: ഇബ്രാഹീം, 27-ാം വചനത്തിന്റെ ഒരു ചോദിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു വിവക്ഷ. (കൂടുതൽ വിവരം സൂ: ഇബ്രാഹീം, 27-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യംഖ്യാനത്തിൽ വരുന്നതാണ്. عَالَمًا)

ഈ ആയത്തു അവതരിപ്പിച്ചിതു ശേഷം കപടവിശ്വാസികളുടെ പേരിൽ നബി (സ) ജനാസ നമസ്കരിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരു വ്യക്തി കപടവിശ്വാസിയായെന്നു തീരുമാനിക്കുവാൻ വഹിയു മുഖാന്തരമോ, അല്ലെങ്കിൽ-സൂ:കുഹമ്മാ 30-ാം വചനത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ-അവരിൽ കാണാവുന്ന ചില പ്രത്യേക ലക്ഷണങ്ങൾ മുഖേന

* വിശദ വിവരത്തിനു ഖബ്റിലെ സ്ഥിതിഗതികളെണ്ണുബന്ധിച്ചു സൂ:യൂസീനിയുശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യംഖ്യാനക്കുറിപ്പു നോക്കുക.

നയോ നബി (സ) ക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിലും. എന്നാൽ, നബി (സ) യുടെ ശേഷം, നബി (സ)യിൽ നിന്നു വ്യക്തമായ വല്ല അറിവും നേരത്തേ കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മേത്രയെ സഹാബികൾക്കുപോലും ഇന്ന ആൾ കപട വിശ്വാസിയെന്നു തീരുമാനിച്ചു നമസ്കാരം നടത്താതിരിക്കുവാൻ സാധ്യമാകുകയുള്ളൂ. തബുകിൽനിന്നു മടങ്ങിപ്പോവുമ്പോൾ, നബി (സ) യെ ഒരു അപകടത്തിൽ പെടുത്തി കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ഗൂഢാലോചന നടത്തി പരാജയപ്പെട്ട പന്ത്രണ്ടു കപടവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി ഹുദൈഫത്തുബ്നുൽ യമദ് (റ) എന്ന സഹാബിക്കു നബി(സ) സ്വകാര്യമായി അറിയിച്ചുകൊടുക്കുകയും, അതു പരസ്യമാക്കരുതെന്നു അദ്ദേഹത്തോടു പറയുകയും ഉണ്ടായ വിവരം അൽപം മുമ്പു നാം ഉദ്യരിച്ചുവല്ലോ, (*) അതുകൊണ്ടു കപടവിശ്വാസിയെന്നു സംശയിക്കപ്പെടുന്ന ആളെപ്പറ്റി ഹുദൈഫ (റ) സ്വീകരിക്കുന്ന നിലപാടെന്നാണെന്നു അറിഞ്ഞതിനുശേഷമേ ഉമർ (റ) അയാളുടെ പേരിൽ ജനാസ നമസ്കരിച്ചിരുന്നുള്ളുവെന്നു വാഖിദി (റ) യുടെ രിവായത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രസ്താവമത്രെ.

കപട വിശ്വാസികൾ (മുനാഫിഖുകൾ) എല്ലാ കാലത്തും ഉണ്ടെന്നുള്ളതിൽ സംശയില്ല. കപടവിശ്വാസി കളുടെ സ്വഭാവങ്ങളും ചെയ്തികളുമായി ഖുർആനിലും ഹദീസിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട മിക്കകാര്യങ്ങളും എല്ലാ കാലത്തെ കപടവിശ്വാസികളിലും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. എങ്കിലും യതൊരു വ്യത്യാസത്തിനും മറികഴിവിനും ഇടമില്ലാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം സ്വപക്ഷമായ 'കുഫ്ർ' (അവിശ്വാസം) വെളിപ്പെട്ടു കണ്ടാലൊക്കെ, വ്യക്തികളെ അവിശ്വാസികളായി വിധി കൽപിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണു. അതു വെളിപ്പെടാതെ കാലത്തോളം നിയമപരമായ വിഷയങ്ങളിൽ അവരെയും മുസ്ലീംകളായി ഗണിക്കുവാനേ നബി (സ) യുടെ കാലമേ. നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ഓഫിലിയത്തിലും ശിർക്കിലുമായിരുന്ന ആളുകൾ-അവർക്കു നബി (സ) തീർപ്പാക്കി, ഖുർആനിലും, ഇസ്ലാമിലും തന്നെ വിശ്വാസമില്ലാത്തതാൽക്കാലികമായി ചില കാര്യലക്ഷ്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തി ഇസ്ലാമിന്റെ സാക്ഷിമോഴിനൽകി (ശഹാദത്ത് കലീമ ചൊല്ലി) ഇസ്ലാമിൽ കടന്നുകൂടിയവരായു നബി (സ) യുടെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന കപട വിശ്വാസികൾ. അവർക്കു ഇസ്ലാമിന്റെ നേതൃത്വത്താൽ 'മുസ്ലിം'മായി അവരുടെ വാക്കുകളിൽ നിന്നും പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നും എത്രമാത്രം പ്രകടമായിരുന്നു വെന്നു വസ്തുത ഇന്നു നമ്മുടെ മുമ്പും നിരവധി ഖുർആൻ വചനങ്ങളാൽ അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. എന്നിട്ടുപോലും അവർക്കുവേണ്ടി പാപലാപനം തേക്കരുതെന്നും, അവരുടെ പേരിൽ നമസ്കരിക്കരുതെന്നും പോലെയുള്ള കഠിനനരക വസ്തുതകൾ സംഗ്രഹിച്ച് മുസ്ലീംകളോടൊന്നുപോലെ അവരോടു പെരുമാറുകയാണു നബി (സ) ചെയ്തത്. ഇന്നത്തെ കപട വിശ്വാസി കളെപ്പറ്റി പൊതുവെ പറയുകയാണെങ്കിൽ, അവരിൽ ബഹുഭൂരിഭാഗവും ഇസ്ലാമിൽ പാടെ വിശ്വാസമില്ലാത്തവരായിരിക്കുകയില്ല. വിശ്വാസത്തിന്റെ ഭാർണ്യവും, അമ്നത, സേഖ് അപരമാ കളിയിക്കൽ ആരംഭം തുടങ്ങിയവയും എന്നിങ്ങനെ ചില കാരണങ്ങളാൽ ഇസ്ലാമിക നിയമങ്ങളെ അവഗണിച്ചു പാപങ്ങളിൽ മുഴുകിയവരായിരിക്കാം അവർ. മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ നബി(സ)യുടെ കാലത്തു കാപട്യം വിശ്വാസത്തിലുള്ള കാപട്യം (കുഫ്ർ) ആയിരുന്നു. പിൽക്കാലത്തെ കാപട്യം അനുഷ്ഠാനത്തിലുള്ള കാപട്യം (നീക്കം) ആകുന്നു. കപടവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിക്കുന്ന താക്കീതുകളിലും ആദായപത്രങ്ങളിലും ഏറെക്കുറെ വ്യത്യാസം കപടവിശ്വാസികളും ഉണ്ടപ്പെടുന്നതാണുതാനും.

സന്ദർഭപരമ് മറ്റൊരു സംഗതികൂടി ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു നന്നായിരിക്കും. അതായതു ഖുർആനിലും ഹദീസിലും സാധാരണ ഉപയോഗിച്ചു കാണപ്പെടാറുള്ള ഒരു വാക്കാണ് **كُفْرًا** (ഫാസിഖ്). 'അന്ധനായി, ദൂർന്നപ്പുകാരൻ, ധിക്കാരി, അനുസരണം കെട്ടവൻ' എന്നൊക്കെയൊന്നിതിനു വാക്കർത്ഥം. ഖുർആനിൽ ഈ വാക്കു പലപ്പോഴും ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നതു 'കുഫ്റിനി'നെയും 'കുനാഫിഖി'നെയും ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഈ വചനത്തിലെ അവസാന വാക്കും തന്നെ ഇതിനു ഉദാഹരണമാകുന്നു. 'കപടവിശ്വാസികൾ തന്നെയൊരു ഫാസിഖുകൾ' എന്നു 67-ാം വചനത്തിലും നാം കണ്ടു. മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുന്നതിനെയും, അവനോടു യാതൊന്നിനെയും പങ്കുപങ്കാളിയാക്കുന്നതിനെയും കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുകയോ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അതിനുശേഷം ആർ അവിശ്വാസിച്ചുവോ അവർ തന്നെയാണ് ഫാസിഖുകൾ' (സൂർ: 55) വേറെയും ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇതിനു കാണാം. അപ്പോൾ, ഖുർആന്റെ ഭാഷയിൽ **كُفْرًا** (ഫാസിഖ്) എന്ന വാക്കു 'കുഫ്റിനി'നു തുല്യമായ ഒരർത്ഥത്തിൽ-അഥവാ അതിനെക്കാൾ ശക്തിയായ ഒരർത്ഥത്തിൽ-ഉള്ളതാണെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, മുസ്ലീംകൾക്കിടയിൽ പിൽക്കാലത്തു പൊതുവെ അറിയപ്പെട്ടു വരുന്നതും പിൽക്കാലത്തെ സാഹിത്യങ്ങളിൽ സാധാരണ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നതും നേരക്കേമ്പാൾ 'ഫാസിഖ്' എന്ന വാക്കു കൂടേക്കൂടി ലഘുവായ ഒരർത്ഥത്തിലാണു ഗണിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നത്. അഥവാ ഏതെങ്കിലും ഒരു മഹാപാപം ചെയ്തവൻ.

(*) ഹുദൈഫ (റ) ക്കു മാത്രം അറിയാവുന്ന ഒരു രഹസ്യമായിരുന്നു ചക്രം. അതുകൊണ്ടാണു അദ്ദേഹത്തെ പ്രസിദ്ധസ്വർ (സ) തിരുമേനിയുടെ രഹസ്യക്കാരൻ (مستتر) എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. **مستتر**

87. (യുദ്യത്തിനു പോകാതെ) പിന്തിനിൽക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെ കൂടെ യായിരിക്കുവാൻ അവർ തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ മേൽ മൂട്രകൃത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവർ കാര്യം ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

87- رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

87. അവർ തൃപ്തിപ്പെട്ടു അവരായിരിക്കുന്നതിനു സ്ത്രീകളുടെ കൂടെ, (നന്മയില്ലാത്ത) പിന്നോക്കക്കാരരുടെ ഒപ്പം മൂട്രകൃത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ മേൽ അതിനാൽ അവർ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.

അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു സൂലിനോടൊപ്പം അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുന്നതെന്നു കൽപിക്കുന്ന ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ വല്ലതും അവർക്കു സ്പർശിക്കുകയും അവർക്കു പിറളിയായി, അതിൽ നിന്നു എങ്ങിനെയെങ്കിലും ഒഴിവാക്കിത്തുവാൻ അവർ സൂൽ (സ) തിരുമേനിയെ സ്ഥിപിച്ചു ഒഴികഴിവുകൾ നിറത്തി അനുവാദം തേടും. യുദ്യങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാനില്ലാത്തവരാണല്ലോ സ്ത്രീകൾ. അവരോടൊപ്പം വീട്ടിൽത്തന്നെ അടങ്ങിയിരിക്കുവാനാണു അവർക്കിഷ്ടം. ആണുങ്ങളെപ്പോലെ പുരുഷന്മാർ ശത്രുക്കളെ നേരിടുന്നതു അവർക്കിഷ്ടമില്ല. വേണ്ടതെന്നും ഉള്ളതല്ല പ്രവേശിക്കാത്തവിധം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ നിഷ്പ്രഭമായിരിക്കുകയാണു എന്നു സാരം. ('ഹൃദയങ്ങളുടെ മേൽ മൂട്രകൃത്തി' എന്നതുപോലെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങളുടെ താൽപര്യം ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.)

88. (അവാലിഫ്) എന്ന വാക്കിനാണു 'പിന്തി നിൽക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ' എന്നു നാം അർത്ഥം കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. അതിനു നന്മയില്ലാത്തവരും പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നവരുമായ ആളുകൾ എന്നും അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. രണ്ടോയൊലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണല്ലോ.

88. പക്ഷേ, സൂലും, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരുമാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ ധനം കൊണ്ടും, തങ്ങളുടെ ദേഹംകൊണ്ടും അവർ സമരം ചെയ്യുന്നതാണ്.

88- لَكِنَّ الرُّسُلَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

അക്കൂട്ടരകളെ, അവർക്കൊന്നു നന്മകളും (ഉള്ളതും). അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് വിജയം പ്രാപിക്കുന്നവരും.

89- أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

89. അവർക്കു അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളെ അല്ലാഹു ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു; അതിൽ (അവർ) നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്. അത് ത്രൈവന്ധ്യ ഭാഗ്യം.

88. പക്ഷേ, എങ്കിലും എന്നാൽ സൂൽ വിശ്വസിച്ചവരും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം സമരം ചെയ്തും, ചെയ്യുന്നതാണു അവർ. തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ (ധനം) കൊണ്ടും തങ്ങളുടെ തടികൾ (ദേഹം)കൊണ്ടും അവർക്കു, അക്കൂട്ടരകളെ, അവർക്കു നന്മ(ഗുണം)കൾ അക്കൂട്ടർ തന്നെ വിജയികൾ, വിജയം പ്രാപിക്കുന്നവരും. 89. അല്ലാഹു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു അവർക്കു ചില സ്വർഗ്ഗങ്ങളെ സഞ്ചരിക്കും, നടക്കുന്ന, ഒഴുകുന്ന അതിന്റെ (അവയുടെ) അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവി(അരു-നദി)കൾ നിത്യവാസികളായിട്ടും ശാശ്വതനർമ്മരായിട്ടും അത്ഭുത ഭാഗ്യം, അത്ഭുത ഭാഗ്യമത്രെ വന്ധിച്ച, മഹത്തായ.

വിഭാഗം-12

90. 'അഅറാബി' [മരുഭൂപ്രാസി]കളിൽനിന്ന് ഒഴികഴിവു സമർപ്പിക്കുന്നവർ, തങ്ങൾക്കു സമ്മതം നൽകപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി വന്നു. അല്ലാഹുവിനോടും, അവന്റെ റസൂലിനോടും വ്യാജം പറഞ്ഞവർ (വീട്ടിൽ) ഇരിക്കുകയും ചെയ്തു.

അവരിൽനിന്ന് അവിശ്വസിച്ചിട്ടുള്ളവർക്കു വഴിയെ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ബാധിക്കുന്നതാണ്.

9-وَجَاءَ الْمُعَذِّبُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ
لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ
كَذَّبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ
سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ

90. ലാ വന്നു, വരുകയും ചെയ്തു الْمُعَذِّبُونَ ഒഴികഴിവു സമർപ്പിക്കുന്ന (പറയുന്ന) വർ من الْأَعْرَابِ അഅറാബി (മരുഭൂ പ്രാസി)കളിൽനിന്നു لِيُؤْذَنَ സമ്മതം നൽകപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി لَهُمْ അവർക്കു, തങ്ങൾക്കു كَذَّبُوا ഇരിക്കു(ഇരുപ്പിലാകു)കയും ചെയ്തു وَرَسُولَهُ വ്യാജം പറഞ്ഞവർ كَفَرُوا അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ റസൂലിനോടും سَيُصِيبُ വഴിയെ ബാധിക്കും الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർക്കു عَذَابٌ أَلِيمٌ അവരിൽ നിന്നു വേദന യേറിയ ശിക്ഷ.

മരുപ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിച്ചുവരുന്ന ഉന്നതകാരായ അറബികൾക്കാണ് الْأَعْرَابُ ('അഅറാബി'കൾ) എന്നു പറയപ്പെടുന്നതു. ഇവർക്കു 'ബദു'ക്കൾ (بَدُو) എന്നും പറയാറുണ്ട്. അഅറാബികളിൽപെട്ട പലരും നബി(സ)യുടെ അടുക്കൽവന്ന് തങ്ങൾക്കു തബൂക്കു യാത്രയിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ സാധിക്കാതിരിക്കുമാറുള്ള ചില ഒഴികഴിവു കൾ സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അതിന്നു നബി (സ)യുടെ സമ്മതം തേടുകയുണ്ടായി. അവരിലുണ്ടായിരുന്ന കപടവിശ്വാസികളാകട്ടെ, ഇല്ലാത്ത കാരണങ്ങൾ കളവായി പറഞ്ഞു പിൻമാറിക്കളയുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അവിശ്വാസം നിമിത്തം കളവു പറഞ്ഞവരെപ്പറ്റിയാണ് 'വഴിയെ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ബാധിക്കും'മെന്നു പറഞ്ഞത്.

യുദ്ധ യാത്രകളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിൽ നിന്നു ഒഴിവാകുവാൻ തക്കതായ മട്ടക്കുകളുള്ളവർ ആനന്ദകരമായൊന്നു അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നു:-

91. ബലഹീനരുടെ മേലാകട്ടെ, രോഗികളുടെ മേലാകട്ടെ, ചിലവഴിക്കുവാനുള്ളതു കിട്ടാത്തവരുടെ മേലാകട്ടെ, ഒരു വിഷമവും [കുറവു] ഇല്ല; അവർ അല്ലാഹുവിനും, അവന്റെ റസൂലിനും ഗുണം കാംക്ഷിച്ചാൽ (അഥവാ നിഷ്കളങ്കരായിരുന്നാൽ). സൽഗുണവാൻമാരുടെ മേൽ യാതൊരു മാർഗ്ഗവും (സ്വീകരിക്കുവാൻ) ഇല്ല.

അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമായെന്നു.

91-لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ
وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا
يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا انْقَضَىٰ
رَبُّهُ وَرَسُولُهُ مَا عَلَى الْحُسَيْنِ مِنْ سَبِيلٍ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

91. لَيْسَ ഇല്ല الضَّعَفَاءُ ബലഹീനരുടെ (ദുർബ്ബലൻമാരുടെ) മേൽ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى രോഗികളുടെ وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا യാതൊരു കൂട്ടരുടെ മേലും ഇല്ല يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ അവർക്കു കിട്ടുകയില്ല إِذَا انْقَضَىٰ അവർ ഗുണംകാംക്ഷി വർ ചിലവഴിക്കുന്നതു, ചിലവഴിക്കേണ്ടതു حَرَجٌ ഒരു വിഷമവും مَا عَلَى الْحُسَيْنِ സൽഗുണവാൻമാരുടെ (പണ്യ ചാൽ ۞ അല്ലാഹുവിനും ۞ അവന്റെ റസൂലിനും ۞ مَا عَلَى الْحُسَيْنِ സൽഗുണവാൻമാരുടെ (പണ്യ വാൻമാരുടെ) മേൽ ഇല്ല مِنْ سَبِيلٍ ഒരു മാർഗ്ഗവും ۞ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണു കരുണാനിധിയാണു

92. യാതൊരു കൂട്ടരുടെ മേലും (ഒരു മാർഗ്ഗവും) ഇല്ല അവരെ (വാഹനം) കയറിക്കൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി നിന്റെ അടുക്കൽ അവർ വന്നപ്പോൾ, നീ (അവരോടു) പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളെ കയറുവാനുള്ളതു [അതിനുള്ള വക] ഞാൻ കണ്ടെത്തുന്നില്ല;' (അങ്ങനെ) വ്യസനത്താൽ തങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ അശ്രു (ധാര) ഒഴുകിക്കൊണ്ടു അവർ തിരിഞ്ഞു പോയി; തങ്ങൾക്കു ചിലവഴിക്കുവാനുള്ളതു [അതിനുള്ള വക] അവർ കണ്ടെത്താത്തതിനാൽ!

91- وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا اتَّوَكَّلُوا
لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أُحِبُّ مَا أَحْمِلُكُمْ
عَلَيْهِ
تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ
حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ٩٢

93. നിശ്ചയമായും മാർഗ്ഗം (ഉള്ളതു), തങ്ങൾ ധനികരായിരിക്കെ നിന്നോടു സമ്മതം തേടുന്നവരുടെ മേൽ മാത്രമാകുന്നു. അവർ പിന്നി നിൽക്കുന്ന സ്ത്രീകളോടു കൂടെ യാതൊരുവാനും തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു: അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെമേൽ അല്ലാഹു മുദ്ര കുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, അവർ അറിയുന്നില്ല.

93- إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ
يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ
رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ
وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ
لَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٩٣

92. യാതൊരു കൂട്ടരുടെ മേലും ഇല്ല അവർ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ നി അവരെ വഹിക്കുവാൻ (കയറിക്കൊണ്ടു പോകുവാൻ) വേണ്ടി നീ പറഞ്ഞു (പറഞ്ഞ സ്ഥിതിയിൽ) ഞാൻ കണ്ടെത്തുന്നില്ല, എന്നിങ്ങ കിട്ടുന്നില്ല നിങ്ങളെ ഞാൻ കയറുന്നതുപോലെ അവർ തിരിഞ്ഞുപോയി അവരുടെ കണ്ണുകളാകട്ടെ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു കണ്ണുനീരിനാൽ, അശ്രുവാൽ വ്യസനത്താൽ, വ്യസനിച്ചു അവർ കണ്ടെത്താതിരിക്കുന്ന (അവർക്കു കിട്ടാതിരുന്ന)തിനാൽ അവർ ചിലവഴിക്കുന്നതു, ചിലവാക്കേണ്ടതു 93. നിശ്ചയമായും മാർഗ്ഗം യാതൊരുവരുടെ മേൽ തന്നെ (മാത്രം) അവർ നിന്നോടു സമ്മതം തേടുന്നു അവരോട്, അവരായിരിക്കെ ധനികരാണു, ധനികൻമാർ അവർ തൃപ്തിപ്പെട്ടു, തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു അവർ ആയിരിക്കുവാൻ പിന്നി നിൽക്കുന്ന സ്ത്രീകളുടെ കൂടെ, (നൽകയില്ലാത്ത) പിന്നോക്കക്കാരോടൊപ്പം മുദ്ര കുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെക്കുറിച്ചു അതിനാൽ അവർ അറിയുന്നില്ല, അറിയുകയല്ല.

യുദ്ധകാലത്തെപ്പറ്റി നിന്നു ഒഴിവു അനുവദിക്കപ്പെട്ടവരും, യുദ്ധ യാത്രകളിൽ പങ്കെടുക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ നടപടിയെന്നും സ്വീകരിക്കപ്പെടുവാൻ പാടില്ലാത്തവരും ആരെക്കൊണ്ടെന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. (1) ബലഹീനന്മാർ. പ്രകൃത്യാ ദുർബ്ബലരായ കുട്ടികൾ, സ്ത്രീകൾ, വയോധികർ, അനാഥന്മാർ, മുടന്തന്മാർ മുതലായവരെക്കൂടി ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. (2) രോഗികൾ, യുദ്ധത്തിനും യാത്രക്കും വിഷമകരമായിത്തീരുന്ന രോഗങ്ങളുള്ളവരും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടും. (3) ഭക്ഷണം, വാഹനം മുതലായ യാത്രച്ചിലവുകൾക്കു വകയില്ലാത്തവർ. എന്നാൽ, യുദ്ധകാലമായിരിക്കേണ്ടതല്ലെന്നും, വല്ല കുത്തിത്തീർപ്പും അവരിൽനിന്നു ഉണ്ടായിത്തീരുന്നപക്ഷം അവരുടെ മേലും നടപടികൾ ഏടുക്കേണ്ടതായിവരുമെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

മൂന്നാമത്തെ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ട ചില പ്രത്യേക വ്യക്തികളെപ്പറ്റിയൊന്നു 92-ാം വചനത്തിൽ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു. തബൂക്കിലേക്കുള്ള പടയോട്ടത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ അവർക്കു വളരെയധികം ആഗ്രഹം

വും ആവേശവുമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ, വാഹനത്തിനോ വഴിച്ചിലവുകൾക്കോ ഒരു കഴിവു അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ നബി(സ)യുടെ അടുക്കൽ വന്നു വല്ല വിധേനയും തങ്ങൾക്കു വാഹനത്തിനു മാർഗ്ഗമുണ്ടാക്കിത്തന്നു. നിങ്ങളെ സഹായിച്ച് കൂടെക്കൊണ്ടു പോകുവാനുള്ള വകയൊരാഴ്ചക്കൊണ്ടുതിരിച്ചു പോകേണ്ടിവന്നു. ഇവരെപ്പറ്റിയൊന്നു അതിലെ പരാമർശം. ഈ സഹാബികൾ 32:3 (അധികമായി കരഞ്ഞവർ) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ധനവും, കഴിവുമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഉപായങ്ങൾ പറഞ്ഞെപ്പിച്ചു ഒഴിവാകുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും, അങ്ങനെ സ്ത്രീകളെപ്പോലെ വീട്ടിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തവരുടെ ഒഴികഴിവുകളാണു സ്വീകാര്യമല്ലാത്തതു; അവരുടെ മേൽ നടപടി എടുക്കുക തന്നെ വേണം; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്കു നന്മകൾ പ്രവേശിക്കാത്തവിധം അവ അടഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു; അതിനാൽ അവർക്കു കാര്യത്തിന്റെ ഗൗരവത്തെക്കുറിച്ചോ, തങ്ങളുടെ ഗുണത്തെക്കുറിച്ചോ അറിയുവാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നൊക്കെയാണു 93-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു.

യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും തക്കതായ കാരണം നിമിത്തം അതിനു സാധിക്കാതെ വന്നവർക്കു-അവർ പങ്കെടുക്കാതെത്തന്നെ-അല്ലാഹു പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണെന്നു പല ഹദീസുകളിലും വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി, അനസ് (റ) പറയുന്നു: 'മദീനയിൽ ചില ജനങ്ങളുണ്ടു; നിങ്ങൾ വല്ല താഴ്വാരും കടന്നു പോകുകയോ, വഴി നടക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോഴൊക്കെ അവരും നിങ്ങളോടൊപ്പം ഉണരുകാതിരിക്കുകയില്ല എന്നു നബി (സ) പറയുകയുണ്ടായി. സഹാബികൾ ചോദിച്ചു: 'അവർ മദീനയിലായിരിക്കുമ്പോഴുമോ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അതെ, മുകളുകൾ അവരെ തടഞ്ഞുവെച്ചിരിക്കുകയാണ്'. (ബു; മു)

ജുസുഉം - 11

94. നിങ്ങൾ അവരുടെ അടുക്കലേക്കു മടങ്ങി (എത്തി) യാൽ അവർ നിങ്ങളോട് ഒഴികഴിവു പറയുന്നതാണ്.

(അവരോടു) പറയുക: 'നിങ്ങൾ ഒഴികഴിവു പറയേണ്ട; നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല; (കാരണം) നിങ്ങളുടെ വർത്തമാനങ്ങളിൽ നിന്നു (ചിലതൊക്കെ) അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്കു വിവരമറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്'.

വഴിയെ നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം (എന്താണെന്നു) അല്ലാഹുവും, അവന്റെ റസൂലും കാണുന്നതുമാണ്. പിന്നീട്, അദ്ദേശ്യവും ദൃശ്യവും അറിയുന്നവനിലേക്കു നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു അവൻ നിങ്ങൾക്കു വിവരം നൽകും.

94- يَحْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا جَعَلْتُمْ إِلَيْهِمْ
قُلْ لَا تَعْتَذِرُونَ وَالَّذِينَ تُوْصُونَ لَكُمْ
قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ
وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ
ثُمَّ تَرْجُونَ
إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ○

94. 32:3 അവർ ഒഴികഴിവു പറയും 32:3 നിങ്ങളിലേക്കു(വന്നു), നിങ്ങളോടു 32:3 നിങ്ങൾ മടങ്ങിയാൽ 32:3 അവരിലേക്കു 32:3 പറയുക 32:3 നിങ്ങൾ ഒഴികഴിവു പറയേണ്ട 32:3 ഞങ്ങൾ മടങ്ങിയാൽ 32:3 അവരിലേക്കു 32:3 പറയുക 32:3 നിങ്ങളെ 32:3 ഞങ്ങൾക്കു വിവരം ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല, വിശ്വസിക്കയില്ല തന്നെ 32:3 നിങ്ങളെ 32:3 ഞങ്ങൾക്കു വിവരം അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടു, വർത്തമാനം നൽകിയിട്ടുണ്ടു 32:3 അല്ലാഹു 32:3 നിങ്ങളുടെ വർത്തമാനങ്ങളെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടു, വർത്തമാനം നൽകിയിട്ടുണ്ടു 32:3 അല്ലാഹു 32:3 നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്നു (ചിലതും) 32:3 വഴിയെ കാണുകയും ചെയ്യും 32:3 അല്ലാഹു 32:3 നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയെ, പ്രവർത്തനം 32:3 അവന്റെ റസൂലും 32:3 പിന്നീടു 32:3 നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടും, ആക്കത്തിയെ, പ്രവർത്തനം 32:3 അവന്റെ റസൂലും 32:3 അദ്ദേശ്യത്തെ, മറഞ്ഞ കാര്യം 32:3 ദൃശ്യത്തെയും, വെളിപ്പെടും 32:3 അറിയുന്നവനിലേക്കു 32:3 അദ്ദേശ്യത്തെ, മറഞ്ഞ കാര്യം 32:3 ദൃശ്യത്തെയും, വെളിപ്പെടും 32:3 അപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളെ വിവരമറിയിക്കും, ബോധപ്പെടുന്നതും 32:3 നിങ്ങളിലായതും 32:3 അപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളെ പ്രവർത്തിക്കും, യിരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു 32:3 നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചവരെ -കഴിവുണ്ടായിരുന്നിട്ടും പടയെടുപ്പിൽ പങ്കെടുക്കാതെ പിന്തി നിന്നവരെ-പ്പരാധിയാണു പ്രസ്താവിച്ചുവന്നത്. തബീ(സ)യും സഹാബികളും തബൂക്കിൽനിന്നു തിരിച്ചെത്തിയാൽ ഓരോ ഒഴികഴിവുകളുമായി അവർ മുമ്പോട്ടു വരുമെന്നും, അപ്പോൾ അവരോടു ഇന്നിന്നപ്രകാരം പറയണമെന്നും അല്ലാഹു നബി(സ)യെ അറിയിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഈ ഒഴികഴിവുകളൊന്നും ഞങ്ങൾക്കു കേൾക്കേണ്ട, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല, നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ നിലയെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ഞങ്ങൾക്കു അറിവു തന്നിട്ടുണ്ട്, അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ ഒഴികഴിവുകൾ മനം സ്വീകാര്യമല്ല. അതിരിക്കട്ടെ, മേലിൽ നിങ്ങൾ എന്തു നിലപാടാണു സ്വീകരിക്കുന്നതു-ഈ കപടനില തന്നെ തുടരുമോ അല്ല, അതിൽനിന്നു വേദിച്ചു നടങ്ങി മേലിൽ നന്നായിത്തീരുമോ എന്നൊക്കെ-കണ്ടറിഞ്ഞശേഷം അതനുസരിച്ചു അല്ലാഹുവും റസൂലും നിങ്ങളോടു ചേരുമാറുന്നതാണു. എല്ലാ രഹസ്യപരസ്യങ്ങളും അറിയുന്ന അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ്ല്ലോ നിങ്ങൾ നടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നതു. അപ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കനുസരിച്ചുള്ള നടപടി അവൻ സ്വീകരിക്കുന്നതും, അതു നിങ്ങളു അവൻ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നതുമായാകുന്നു എന്നൊക്കെയാണു മറുപടിയുടെ ചുരുക്കം. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

95. നിങ്ങൾ അവരിലേക്കു തിരിച്ചെത്തിയാൽ- നിങ്ങൾ അവരെക്കുറിച്ച് (നിരാകൃഷ്ടപം) തിരിഞ്ഞു കളയുവാൻവേണ്ടി-വഴിയെ അവർ നിങ്ങളോടുഅല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു ശപഥം ചെയ്യും. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവരെക്കുറിച്ച് (അവഗണിച്ചു) തിരിഞ്ഞു കളയുവിൻ. നിശ്ചയമായും അവർ, വൃത്തികെട്ടവരാകുന്നു; അവരുടെ സങ്കേതമാകട്ടെ, 'ജഹന്നമും' [നരകവും] ആകുന്നു; അവർ പ്രവർത്തിച്ചു (സമ്പാദിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനു പ്രതിഫലമായിട്ട്.

95-يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّكُمْ رَجْسٌ وَمَا أُولَئِكَ جَاهَنَّمُ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

96. നിങ്ങൾ അവരെക്കുറിച്ച് തൃപ്തിപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി അവർ നിങ്ങളോടു ശപഥം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അവരെക്കുറിച്ച് തൃപ്തിപ്പെടുന്ന പക്ഷം, നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു (ആ) തോന്നിയവാസികളെക്കുറിച്ച് തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല.

96-يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

95. 95. വഴിയെ അവർ സത്യം (ശപഥം) ചെയ്യും. 95. അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു നിങ്ങളോടു നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു (തിരിച്ചു) വന്നാൽ അവരിലേക്കു നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു കളയുവാൻ വേണ്ടി അവരെക്കുറിച്ച് എന്നാൽ (അതിനാൽ) നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു (അവഗണിച്ചു) കളയുവിൻ അവരെപ്പറ്റി. നിശ്ചയമായും അവർ മറ്റേപ്രകാരമായും, വൃത്തികെട്ടവരാണു അവരുടെ സങ്കേതമാകട്ടെ ജഹന്നമാകുന്നു പ്രതിഫലമായിട്ടു അവർ ആയിരുന്നതിനു അവർ സമ്പാദിക്കും, പ്രവർത്തിക്കുക. 96. 96. അവർ സത്യം (ശപഥം) ചെയ്യും (ചെയ്യുന്നു) നിങ്ങളോടു നിങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി അവരെക്കുറിച്ച് എന്നി (എന്നാൽ, അങ്ങിനെ) നിങ്ങൾ തൃപ്തിപ്പെടുന്ന പക്ഷം അവരെക്കുറിച്ച് 96. എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അവൻ തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല 96. ജനങ്ങളെക്കുറിച്ച് തോന്നിയവാസികളായ.

നിങ്ങൾ അവരുടെ കൂറും നിസ്സാരമാക്കണം, അവരെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ തൃപ്തരാവണം, അഥവാ നിങ്ങളിൽ നിന്നു അവരുടെ നേരെ ആക്ഷേപവും പ്രതിഷേധവും ഉണ്ടാവരുത് എന്നൊക്കെയാണു ആ വൃത്തികെട്ടവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. അതിനു വേണ്ടിയാണവർ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ടു ഒഴികഴിവുകൾ സമർപ്പിക്കുന്നതു. നിങ്ങൾ അവരെപ്പറ്റി തൃപ്തിപ്പെട്ടാൽപോലും അല്ലാഹു അവരെപ്പറ്റി തൃപ്തിപ്പെടുവാൻ പോകുന്നില്ല.

ഓരും ഇസ്‌ലാമിനെയും അതിന് താല്പര്യത്തോടെ സഹായിച്ചു മാനിയിലെ സത്യവിശ്വാസികളാണു അൻസാരി
 കൾ. ഇവരിൽ ഇസ്‌ലാമിലേക്കും, ഇസ്‌ലാമിക സേവനങ്ങളിലേക്കും ആദ്യമായും മുസ്‌ലിമു വന്നവരെക്കുറിച്ചാണു
 മുൻകണവർ (മുൻകണവർ) എന്നു പറഞ്ഞത്. ആദ്യമായും സത്യവിശ്വാസവും ത്യാഗസന്നദ്ധതയും സ്വീകരിച്ചവർ
 പ്രമുഖ സാഹിത്യം കൂടുതൽ ശ്രദ്ധയോടെയുണ്ടെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണു ഒന്നാമതായി അവരെ
 കൂറ്റിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചത്. അതിനു ശേഷം, അവരുടെ മേൽക്കുകൾ പിൻപറ്റിക്കൊണ്ടു ഇരു വിഭാഗത്തിലുമുള്ള
 എല്ലാവരെക്കൂറ്റിച്ചു, രണ്ടാമതാണു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഹിന്ദു ആരം കൊല്ലത്തിൽ ഹുസൈനിയായിത്തീർന്നു
 നടന്ന പ്രസിദ്ധമായ സന്ധിയിൽക്കൂടി ഹിന്ദു വന്ന സഹാബികളെ ഒന്നാം ഘട്ടക്കാരായ മുഹമ്മദുകൾക്കായി പൊതുവെ
 എണ്ണപ്പെടുന്നു. അവരിൽനിന്നു ആദ്യമായും വന്നവരും പ്രധാന രംഗങ്ങളിൽ പങ്കുവഹിച്ചവരുമായ ആളുകൾക്കു
 മുൻഗണന ഉണ്ടാകുന്നു. നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ പ്രവർത്തനത്തിനുശേഷം പതിനൊന്നാം കൊല്ലത്തിൽ ഏഴു
 പേരും, പത്താം കൊല്ലത്തിൽ ഏഴുപതു പുരുഷന്മാരും ഒമ്പതു സ്ത്രീകളുടേയും എഴുപത്തിരണ്ടു പേരും മാനി
 യിൽനിന്നു മക്കയിൽ വന്നു നബി (സ) യുമായി ബൈത്തുൽ അബ്ബാ: എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു
 സ്വകാര്യ കൂടമ്പലം നടത്തിപ്പോയിരുന്നു. ഈ ഉടമ്പടിയിലെ അംഗങ്ങളാണ് അൻസാരികളിൽ പ്രഥമ സാഹിത്യം അർ
 ഹിക്കുന്നവർ. 'മുൻകണവർ' (മുൻകണവർ) എന്നതിനെപ്പറ്റി വേറെയും അഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിലും ഇപ്പറഞ്ഞതാണു പൊതു
 വിൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നത്.

മുഹാജിറുകളും അന്ധാരികളുമായി നബി (സ) യുടെ സഹാബികളായുള്ള ഏല്പാവരെയും ഉപേക്ഷിച്ച് കൊണ്ടു അവർക്കു അല്ലാഹു നൽകുന്ന ബഹുമതി നോക്കുക! ഒന്നാമതായി: **مُهَاجِرٌ** (അല്ലാഹു അവനെ ക്ഷണിച്ചു ത്യജ്ത്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) അതെ, അവരുടെ വിശ്വാസത്തിലും പ്രവൃത്തിയിലും, സ്ഥിതിഗതികളിലും മെല്ലം തന്നെ അവരെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹുവിന്നു ത്യജ്ത്തിയെന്നുള്ളത്. അങ്ങനെ, അവന്റെ മഹത്തായ കാര്യങ്ങൾ അറിവു, അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും അവർ പാത്രമായിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമതായി: **مُزَاوٍ** (അവർ അവനെക്കുറിച്ചു ത്യജ്ത്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) അതെ, ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹു തങ്ങൾക്കു നൽകുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ പരിപൂർണ്ണമായ സംത്യജ്ത്തിയുള്ളവരും തികച്ചും സന്തുഷ്ടരുമാണവർ. ശിർക്കു കുഫ്റുകളിൽ നിന്നും അനാധാര മതപാരമ്പര്യങ്ങളിൽനിന്നും അവൻ അവരെ രക്ഷിച്ചു. അവരുടെ കൈക്കു ഇസ്ലാമിനു വിജയവും അഭിവൃദ്ധിയും നൽകി. നിന്ദ്യനികൃഷ്ടമായ ജീവിത രീതിയിൽനിന്നു ഉദ്യക്ഷ്യവും പരിപാവനവുമായ ജീവിത രീതിക്കു അവൻ അവരെ ഉത്തമ മാതൃകകളാക്കി. പരലോകത്തുവെച്ചു ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന സാർഗ്ഗീയാനുഗ്രഹങ്ങളും സ്ഥാനമാനങ്ങളുമാകട്ടെ, അവർണ്ണനീയവും! ഇതിൽപരം കോഗ്യം മറ്റൊന്നുണ്ടാ? ഇല്ല. മറ്റൊന്നുമില്ല. അതു തന്നെ മഹത്തായ കോഗ്യം! (**لَيْسَ هُوَ الْوَالِدُ**)

അല്ലാഹുതന്നെ പറഞ്ഞതുപോലെ, മനുഷ്യർക്കു ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന അതിമഹത്തായ ഈ ഭാഗ്യം—അല്ലാഹു അവരെക്കുറിച്ചും അവർ അവനെക്കുറിച്ചും തൃപ്തിപ്പെടുകയെന്ന ഭാഗ്യം—സിദ്ദീഖുവരും, അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുപാദികൾക്കു പ്രശംസക്കു പാത്രീകളായതായ ആ സഹാബീ വരുന്നതാണിപ്പോൾ പൊതുവിലോ, അവരിൽപെട്ട ചിലരെപ്പറ്റി പ്രത്യേകമായോ പഴിവാക്കുകയോ ഉപയോഗിക്കുകയോ, അവർക്കു അല്ലാഹു നൽകിയ ആ ബഹുനന്ദികൾക്കു നന്ദിക്കുവാനോ അല്ലാഹു അവരുടെ സ്ഥാന പദവികളെ ഇടിച്ചു താഴ്ത്തുകയോ ചെയ്യുന്നതു എന്തുമാത്രം ധിക്കാരമായിരിക്കുന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക! അതിനു ആക്കിലും മുമ്പിരുന്ന പക്ഷം—അവർ വ്യക്തികളോ, (ശിന്യാ: വാമിളവ: പോലെയുള്ള) കക്ഷികളോ, തൂൻകാലക്കാരോ, പിൻകാലക്കാരോ, ആരാവട്ടെ—അതിന്റെ അർത്ഥം അല്ലാഹു സഹാബികൾക്കു നൽകിയ പ്രശംസകളെ അംഗീകരിക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറല്ലെന്നാണല്ലോ. അതിന്റെ അനിവാര്യഫലമാകട്ടെ, അല്ലാഹുവിന്റെ കേരപരാപവും, ശിക്ഷയുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ലെന്നും. മദ്രാസ്

സത്യവിശ്വാസത്തിലും ഇസ്‌ലാമിനെ സഹായിക്കുന്നതിലും ആദ്യമായി മംഗളം വന്ന തലമുറയെന്നല്ലാതെ മഹാജിന്ദുകളും അൻസാരികളുമായ സഹാബികളുടെ തലമുറ. അതുകൊണ്ടു ആദ്യമായി മുൻകടന്നവർ (أول الأئمة) എന്ന വിശേഷണം സഹാബികളെ ചൂഴ്ചവൻ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നുവെന്നും ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതനുസരിച്ചു സൂക്ഷ്മം ചെയ്തുകൊണ്ടു അവരെ പിൻപറ്റിയവർ (أئمة تابعون) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം. സഹാബികളുടെ അടുത്ത തലമുറയും അവരെ പിൻപറ്റിപ്പോന്നവരുമായ 'അബിദ്'കൾ (أئمة أبيي) ആണെന്നു ചിലരും; സഹാബികളെ യഥാവിധി പിൻപറ്റിപ്പോരുന്ന ഖിതാമത്തുവരെയാണെന്നു എല്ലാ സൂത്രവാന്മാരും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ചിലരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. പക്ഷെ, സഹാബികളെ പിൻപറ്റിയവർ അടുത്ത തലമുറയ്ക്ക് 'അബിദ്'കൾ എന്ന പേർ ലഭിച്ചത് അവതരിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ, നബി(സ)യുടെ കാലത്തോളമല്ലെന്നും അതു പിന്നീട് വന്ന ഒരു സാമൂഹിക വിശേഷണമാണെന്നും ഒർക്കുമ്പോൾ 'അബിദ്'കളെന്നു അതുകൊണ്ടു വിവക്ഷയെന്നു പറയുവാൻ

പരലോക ശിക്ഷ അതിനു പുറമെയും. (2) മറ്റൊരു കൂട്ടർ കപടവിശ്വാസികളല്ലെങ്കിലും നല്ല കർമ്മങ്ങളിലൂടെ ജീവിച്ച കർമ്മങ്ങളും കൂട്ടിക്കലർത്തിയിട്ടുള്ളവരാണ്. എന്നാൽ, തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി അവർ ബോധവാന്മാരും കൃപയും ഏറ്റവും പരഞ്ഞു പശ്ചാത്തപിക്കുന്നവരുമാണവർ. ഇവർക്കു അല്ലാഹു പൊറുത്തു കൊടുക്കുമെന്നു തീർച്ചയും പ്രതീക്ഷിക്കാം. ഇതാണു ആ രണ്ടുകൂട്ടരെപ്പറ്റിയും പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ സാരം. 'അല്ലാഹു ഇന്നു പ്രകാരം ചെയ്തതേക്കാൾ' (أَفْعَى) എന്നിങ്ങനെ പ്രതീക്ഷക്കു വക നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രസ്താവനകളിലടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നു ഉറപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

وَأَخْرَجُوا مِنْ دُونِهَا زُرْعًا (വേറെ ചിലർ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി ഏറ്റവും പരഞ്ഞിരിക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതു അബൂലൂബാബത്താൽ അൻസാരി (റ) യെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടുകാരായ ചില വ്യക്തികളെയും സംബന്ധിച്ചാണെന്നത്രെ ഇബ്നു ജരീർ (റ) മുതലായ പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടുകാരുടെ എണ്ണം അഞ്ചോ, ഏഴോ, ഒമ്പതോ എന്നുള്ളതിൽ നിവായത്തുകൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പു കാണാമെങ്കിലും അവരുടെ സംഭവം ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: തക്കതായ കാരണം കൂടാതെ തബുക്കു യൂദയയാത്രയിൽനിന്നു അവർ ഒഴിഞ്ഞു മാറിയിരുന്നു. റസൂൽ (സ) മടങ്ങിയെത്തും മുമ്പുതന്നെ അവർ വളരെ ഖേദത്തിലായി. 'റസൂൽ (സ) തിരുമേനി വളരെ കഷ്ടതയിലും വിഷമത്തിലും കഴിഞ്ഞു കൂടുമ്പോൾ നാം സുഖമായി കഴിഞ്ഞു കൂട്ടുന്നതു ശരിയല്ല; അതുകൊണ്ടു നാം നമ്മെത്തന്നെ പള്ളിയുടെ തൂണുകളിൽകെട്ടി ബന്ധിക്കുക; റസൂൽ (സ) വന്നു നമുക്കു ഒഴികഴിവു നൽകി നമ്മെ അഴിച്ചു വിടുന്നതു വരെ നാം അങ്ങിനെത്തന്നെ കഴിയണം.' എന്നു അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ, അവരിൽ (താഴെ പറയുന്ന) മൂന്നുപേരാഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളവർ തങ്ങളെ സ്വയം തന്നെ തൂണുകളിൽ ബന്ധിച്ചു. റസൂൽ (സ) മടങ്ങി വരുന്ന വഴി പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അവരെ കണ്ടു. വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിൽനിന്നു കൽപന കിട്ടാതെ ഞാൻ അവരെ അഴിച്ചു വിടുകയോ, അവർക്കു ഒഴികഴിവു നൽകുകയോ ചെയ്തുകയില്ല.' അനന്തരം أَخْرَجُوا مِنْ دُونِهَا എന്നുള്ള (ഇതു) വചനം അവതരിച്ചു. അപ്പോൾ, നബി (സ) അവരെ അഴിച്ചു വിടുകയും, അവർക്കു ഒഴികഴിവു നൽകുകയും ചെയ്തു.

ഇബ്നുജരീർ (റ) മുതലായവർ പല മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ നിവേദനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിന്റെ ചുരുക്കമാണിതു. വേറെയും ചില സംഭവങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദാഹരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഖുർആന്റെ വാക്കുകളോടു അവ യോജിക്കുന്നില്ലെന്നു ഇബ്നുജരീർ (റ) പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. തൂണുകളിൽ ബന്ധിക്കുന്നതിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കിയ ആ മൂന്നു പേരെപ്പറ്റി 106ഉം 118ഉം വചനങ്ങളിൽ താഴെ പരാമർശങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്.

രണ്ടുവട്ടം അവരെ ശിക്ഷിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം പലരും വ്യത്യസ്ത വാക്കുകളിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാറുണ്ട്. അവയുടെ ആകെ സാരം ഇങ്ങിനെ പറയാം: കപട്യത്തിന്റെ രഹസ്യം പുറത്താക്കുക, അപമാനത്തിനു വിധേയരാക്കുക, മാനസികമോ സർവ്വത്തികമോ ശാരീരികമോ ആയ അവശതകൾ അനുഭവിപ്പിക്കുക മുതലായ കാര്യങ്ങൾ ഒന്നാമത്തെ ശിക്ഷയും, അവിശ്വാസികളായി മരണപ്പെടുക, മരണവേളയിൽ മലക്കുകളുടെ കൈക്കും മറ്റുമുണ്ടാകുന്ന കഷ്ടതകൾ അനുഭവപ്പെടുക, ഖബ്റിലുവെച്ചുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷയും അനുഭവങ്ങൾ മുതലായവ രണ്ടാമത്തെ ശിക്ഷയുമായിരിക്കും. أَعْلَى

കപടവിശ്വാസികളായ ചില വ്യക്തികളെക്കുറിച്ചു നബി (സ)ക്ക് അറിവുണ്ടായിരുന്നു-അഥവാ അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു-വെന്നു ചില സംഭവങ്ങളിൽനിന്നു മുമ്പ് നാം കണ്ടുവെല്ലാം. 'അവരുടെ വാക്കിന്റെ ശൈലിയിൽ അവരെ നിനക്ക് മനസ്സിലാക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.' (وَلَا تَعْلَمُ مِنْهُ إِلَّا قَلِيلٌ) എന്നു സൂ: മുഹമ്മദ്: 30ലും പറയുന്നുണ്ട്. ഇവിടെ 'നി അവരെ അറിയുകയില്ല, അല്ലാഹു അറിയും' (لَا تَعْلَمُ مِنْهُ إِلَّا قَلِيلٌ) എന്നു പറഞ്ഞതും അതു മായി പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യമില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ചില അടയാളങ്ങൾ വഴി ചിലരെയാകെ അവർ കപടന്മാരാണെന്നു നബി (സ)ക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും; തബുക്കിൽനിന്നുള്ള മടക്കയാത്രയിൽ നബി (സ)യെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ഗൂഢനീക്കം നടത്തിയ വ്യക്തികളെപ്പോലെ അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുത്തവരെപ്പറ്റി വ്യക്തിപരമായിത്തന്നെ അറിയുവാൻ കഴിയും; പക്ഷേ, എല്ലാ കപടവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചും വിശദമായി മനസ്സിലാക്കുവാനും, സൂക്ഷ്മമായി അറിയുവാനും നബി (സ) കൂടു കഴിയുകയില്ല എന്നത്രെ അവയുടെ താൽപര്യമെന്നു സാമാന്യമായി പറയാം.

103. (നബിയെ) അവരുടെ സ്വത്തുകളിൽ നിന്നും ധർമ്മം എടുക്കുക [വാങ്ങുക] അതുവഴി നീ അവരെ ശുദ്ധിയാക്കുകയും, സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്യുമാൻ. അവർക്കു (അനുഗ്രഹത്തിനായി) പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും, നിന്റെ പ്രാർത്ഥന അവർക്കു ഒരു (മന:) സമാധാനമാകുന്നു. അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനുമാകുന്നു.

103- اٰ۟خُذْ مِنْ اَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ اِنَّ صَلٰتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ ۝

104. അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടെ? അല്ലാഹു തന്നെയാണ് അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്നു 'തറബ്' [പശ്ചാത്താപം] സ്വീകരിക്കുകയും ദാനധർമ്മങ്ങൾ എടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്നും, അല്ലാഹു തന്നെയാണ് പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയായുള്ളവനെന്നും !

104- اَلَمْ يَعْلَمُوْۤا اَنَّ اللّٰهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَا۟خُذُ الصَّدَقٰتِ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ۝

103. 1- വാങ്ങുക, എടുക്കുക, സ്വീകരിക്കുക من അവരുടെ ധനം (സ്വത്തു)കളിൽ നിന്നു 2- 1- 2- 3- 4- 5- 6- 7- 8- 9- 10- 11- 12- 13- 14- 15- 16- 17- 18- 19- 20- 21- 22- 23- 24- 25- 26- 27- 28- 29- 30- 31- 32- 33- 34- 35- 36- 37- 38- 39- 40- 41- 42- 43- 44- 45- 46- 47- 48- 49- 50- 51- 52- 53- 54- 55- 56- 57- 58- 59- 60- 61- 62- 63- 64- 65- 66- 67- 68- 69- 70- 71- 72- 73- 74- 75- 76- 77- 78- 79- 80- 81- 82- 83- 84- 85- 86- 87- 88- 89- 90- 91- 92- 93- 94- 95- 96- 97- 98- 99- 100- 101- 102- 103- 104- 105- 106- 107- 108- 109- 110- 111- 112- 113- 114- 115- 116- 117- 118- 119- 120- 121- 122- 123- 124- 125- 126- 127- 128- 129- 130- 131- 132- 133- 134- 135- 136- 137- 138- 139- 140- 141- 142- 143- 144- 145- 146- 147- 148- 149- 150- 151- 152- 153- 154- 155- 156- 157- 158- 159- 160- 161- 162- 163- 164- 165- 166- 167- 168- 169- 170- 171- 172- 173- 174- 175- 176- 177- 178- 179- 180- 181- 182- 183- 184- 185- 186- 187- 188- 189- 190- 191- 192- 193- 194- 195- 196- 197- 198- 199- 200- 201- 202- 203- 204- 205- 206- 207- 208- 209- 210- 211- 212- 213- 214- 215- 216- 217- 218- 219- 220- 221- 222- 223- 224- 225- 226- 227- 228- 229- 230- 231- 232- 233- 234- 235- 236- 237- 238- 239- 240- 241- 242- 243- 244- 245- 246- 247- 248- 249- 250- 251- 252- 253- 254- 255- 256- 257- 258- 259- 260- 261- 262- 263- 264- 265- 266- 267- 268- 269- 270- 271- 272- 273- 274- 275- 276- 277- 278- 279- 280- 281- 282- 283- 284- 285- 286- 287- 288- 289- 290- 291- 292- 293- 294- 295- 296- 297- 298- 299- 300- 301- 302- 303- 304- 305- 306- 307- 308- 309- 310- 311- 312- 313- 314- 315- 316- 317- 318- 319- 320- 321- 322- 323- 324- 325- 326- 327- 328- 329- 330- 331- 332- 333- 334- 335- 336- 337- 338- 339- 340- 341- 342- 343- 344- 345- 346- 347- 348- 349- 350- 351- 352- 353- 354- 355- 356- 357- 358- 359- 360- 361- 362- 363- 364- 365- 366- 367- 368- 369- 370- 371- 372- 373- 374- 375- 376- 377- 378- 379- 380- 381- 382- 383- 384- 385- 386- 387- 388- 389- 390- 391- 392- 393- 394- 395- 396- 397- 398- 399- 400- 401- 402- 403- 404- 405- 406- 407- 408- 409- 410- 411- 412- 413- 414- 415- 416- 417- 418- 419- 420- 421- 422- 423- 424- 425- 426- 427- 428- 429- 430- 431- 432- 433- 434- 435- 436- 437- 438- 439- 440- 441- 442- 443- 444- 445- 446- 447- 448- 449- 450- 451- 452- 453- 454- 455- 456- 457- 458- 459- 460- 461- 462- 463- 464- 465- 466- 467- 468- 469- 470- 471- 472- 473- 474- 475- 476- 477- 478- 479- 480- 481- 482- 483- 484- 485- 486- 487- 488- 489- 490- 491- 492- 493- 494- 495- 496- 497- 498- 499- 500- 501- 502- 503- 504- 505- 506- 507- 508- 509- 510- 511- 512- 513- 514- 515- 516- 517- 518- 519- 520- 521- 522- 523- 524- 525- 526- 527- 528- 529- 530- 531- 532- 533- 534- 535- 536- 537- 538- 539- 540- 541- 542- 543- 544- 545- 546- 547- 548- 549- 550- 551- 552- 553- 554- 555- 556- 557- 558- 559- 560- 561- 562- 563- 564- 565- 566- 567- 568- 569- 570- 571- 572- 573- 574- 575- 576- 577- 578- 579- 580- 581- 582- 583- 584- 585- 586- 587- 588- 589- 590- 591- 592- 593- 594- 595- 596- 597- 598- 599- 600- 601- 602- 603- 604- 605- 606- 607- 608- 609- 610- 611- 612- 613- 614- 615- 616- 617- 618- 619- 620- 621- 622- 623- 624- 625- 626- 627- 628- 629- 630- 631- 632- 633- 634- 635- 636- 637- 638- 639- 640- 641- 642- 643- 644- 645- 646- 647- 648- 649- 650- 651- 652- 653- 654- 655- 656- 657- 658- 659- 660- 661- 662- 663- 664- 665- 666- 667- 668- 669- 670- 671- 672- 673- 674- 675- 676- 677- 678- 679- 680- 681- 682- 683- 684- 685- 686- 687- 688- 689- 690- 691- 692- 693- 694- 695- 696- 697- 698- 699- 700- 701- 702- 703- 704- 705- 706- 707- 708- 709- 710- 711- 712- 713- 714- 715- 716- 717- 718- 719- 720- 721- 722- 723- 724- 725- 726- 727- 728- 729- 730- 731- 732- 733- 734- 735- 736- 737- 738- 739- 740- 741- 742- 743- 744- 745- 746- 747- 748- 749- 750- 751- 752- 753- 754- 755- 756- 757- 758- 759- 760- 761- 762- 763- 764- 765- 766- 767- 768- 769- 770- 771- 772- 773- 774- 775- 776- 777- 778- 779- 780- 781- 782- 783- 784- 785- 786- 787- 788- 789- 790- 791- 792- 793- 794- 795- 796- 797- 798- 799- 800- 801- 802- 803- 804- 805- 806- 807- 808- 809- 810- 811- 812- 813- 814- 815- 816- 817- 818- 819- 820- 821- 822- 823- 824- 825- 826- 827- 828- 829- 830- 831- 832- 833- 834- 835- 836- 837- 838- 839- 840- 841- 842- 843- 844- 845- 846- 847- 848- 849- 850- 851- 852- 853- 854- 855- 856- 857- 858- 859- 860- 861- 862- 863- 864- 865- 866- 867- 868- 869- 870- 871- 872- 873- 874- 875- 876- 877- 878- 879- 880- 881- 882- 883- 884- 885- 886- 887- 888- 889- 890- 891- 892- 893- 894- 895- 896- 897- 898- 899- 900- 901- 902- 903- 904- 905- 906- 907- 908- 909- 910- 911- 912- 913- 914- 915- 916- 917- 918- 919- 920- 921- 922- 923- 924- 925- 926- 927- 928- 929- 930- 931- 932- 933- 934- 935- 936- 937- 938- 939- 940- 941- 942- 943- 944- 945- 946- 947- 948- 949- 950- 951- 952- 953- 954- 955- 956- 957- 958- 959- 960- 961- 962- 963- 964- 965- 966- 967- 968- 969- 970- 971- 972- 973- 974- 975- 976- 977- 978- 979- 980- 981- 982- 983- 984- 985- 986- 987- 988- 989- 990- 991- 992- 993- 994- 995- 996- 997- 998- 999- 1000- 1001- 1002- 1003- 1004- 1005- 1006- 1007- 1008- 1009- 1010- 1011- 1012- 1013- 1014- 1015- 1016- 1017- 1018- 1019- 1020- 1021- 1022- 1023- 1024- 1025- 1026- 1027- 1028- 1029- 1030- 1031- 1032- 1033- 1034- 1035- 1036- 1037- 1038- 1039- 1040- 1041- 1042- 1043- 1044- 1045- 1046- 1047- 1048- 1049- 1050- 1051- 1052- 1053- 1054- 1055- 1056- 1057- 1058- 1059- 1060- 1061- 1062- 1063- 1064- 1065- 1066- 1067- 1068- 1069- 1070- 1071- 1072- 1073- 1074- 1075- 1076- 1077- 1078- 1079- 1080- 1081- 1082- 1083- 1084- 1085- 1086- 1087- 1088- 1089- 1090- 1091- 1092- 1093- 1094- 1095- 1096- 1097- 1098- 1099- 1100- 1101- 1102- 1103- 1104- 1105- 1106- 1107- 1108- 1109- 1110- 1111- 1112- 1113- 1114- 1115- 1116- 1117- 1118- 1119- 1120- 1121- 1122- 1123- 1124- 1125- 1126- 1127- 1128- 1129- 1130- 1131- 1132- 1133- 1134- 1135- 1136- 1137- 1138- 1139- 1140- 1141- 1142- 1143- 1144- 1145- 1146- 1147- 1148- 1149- 1150- 1151- 1152- 1153- 1154- 1155- 1156- 1157- 1158- 1159- 1160- 1161- 1162- 1163- 1164- 1165- 1166- 1167- 1168- 1169- 1170- 1171- 1172- 1173- 1174- 1175- 1176- 1177- 1178- 1179- 1180- 1181- 1182- 1183- 1184- 1185- 1186- 1187- 1188- 1189- 1190- 1191- 1192- 1193- 1194- 1195- 1196- 1197- 1198- 1199- 1200- 1201- 1202- 1203- 1204- 1205- 1206- 1207- 1208- 1209- 1210- 1211- 1212- 1213- 1214- 1215- 1216- 1217- 1218- 1219- 1220- 1221- 1222- 1223- 1224- 1225- 1226- 1227- 1228- 1229- 1230- 1231- 1232- 1233- 1234- 1235- 1236- 1237- 1238- 1239- 1240- 1241- 1242- 1243- 1244- 1245- 1246- 1247- 1248- 1249- 1250- 1251- 1252- 1253- 1254- 1255- 1256- 1257- 1258- 1259- 1260- 1261- 1262- 1263- 1264- 1265- 1266- 1267- 1268- 1269- 1270- 1271- 1272- 1273- 1274- 1275- 1276- 1277- 1278- 1279- 1280- 1281- 1282- 1283- 1284- 1285- 1286- 1287- 1288- 1289- 1290- 1291- 1292- 1293- 1294- 1295- 1296- 1297- 1298- 1299- 1300- 1301- 1302- 1303- 1304- 1305- 1306- 1307- 1308- 1309- 1310- 1311- 1312- 1313- 1314- 1315- 1316- 1317- 1318- 1319- 1320- 1321- 1322- 1323- 1324- 1325- 1326- 1327- 1328- 1329- 1330- 1331- 1332- 1333- 1334- 1335- 1336- 1337- 1338- 1339- 1340- 1341- 1342- 1343- 1344- 1345- 1346- 1347- 1348- 1349- 1350- 1351- 1352- 1353- 1354- 1355- 1356- 1357- 1358- 1359- 1360- 1361- 1362- 1363- 1364- 1365- 1366- 1367- 1368- 1369- 1370- 1371- 1372- 1373- 1374- 1375- 1376- 1377- 1378- 1379- 1380- 1381- 1382- 1383- 1384- 1385- 1386- 1387- 1388- 1389- 1390- 1391- 1392- 1393- 1394- 1395- 1396- 1397- 1398- 1399- 1400- 1401- 1402- 1403- 1404- 1405- 1406- 1407- 1408- 1409- 1410- 1411- 1412- 1413- 1414- 1415- 1416- 1417- 1418- 1419- 1420- 1421- 1422- 1423- 1424- 1425- 1426- 1427- 1428- 1429- 1430- 1431- 1432- 1433- 1434- 1435- 1436- 1437- 1438- 1439- 1440- 1441- 1442- 1443- 1444- 1445- 1446- 1447- 1448- 1449- 1450- 1451- 1452- 1453- 1454- 1455- 1456- 1457- 1458- 1459- 1460- 1461- 1462- 1463- 1464- 1465- 1466- 1467- 1468- 1469- 1470- 1471- 1472- 1473- 1474- 1475- 1476- 1477- 1478- 1479- 1480- 1481- 1482- 1483- 1484- 1485- 1486- 1487- 1488- 1489- 1490- 1491- 1492- 1493- 1494- 1495- 1496- 1497- 1498- 1499- 1500- 1501- 1502- 1503- 1504- 1505- 1506- 1507- 1508- 1509- 1510- 1511- 1512- 1513- 1514- 1515- 1516- 1517- 1518- 1519- 1520- 1521- 1522- 1523- 1524- 1525- 1526- 1527- 1528- 1529- 1530- 1531- 1532- 1533- 1534- 1535- 1536- 1537- 1538- 1539- 1540- 1541- 1542- 1543- 1544- 1545- 1546- 1547- 1548- 1549- 1550- 1551- 1552- 1553- 1554- 1555- 1556- 1557- 1558- 1559- 1560- 1561- 1562- 1563- 1564- 1565- 1566- 1567- 1568- 1569- 1570- 1571- 1572- 1573- 1574- 1575- 1576- 1577- 1578- 1579- 1580- 1581- 1582- 1583- 1584- 1585- 1586- 1587- 1588- 1589- 1590- 1591- 1592- 1593- 1594- 1595- 1596- 1597- 1598- 1599- 1600- 1601- 1602- 1603- 1604- 1605- 1606- 1607- 1608- 1609- 1610- 1611- 1612- 1613- 1614- 1615- 1616- 1617- 1618- 1619- 1620- 1621- 1622- 1623- 1624- 1625- 1626- 1627- 1628- 1629- 1630- 1631- 1632- 1633- 1634- 1635- 1636- 1637- 1638- 1639- 1640- 1641- 1642- 1643- 1644- 1645- 1646- 1647- 1648- 1649- 1650- 1651- 1652- 1653- 1654- 1655- 1656- 1657- 1658- 1659- 1660- 1661- 1662- 1663- 1664- 1665- 1666- 1667- 1668- 1669- 1670- 1671- 1672- 1673- 1674- 1675- 1676- 1677- 1678- 1679- 1680- 1681- 1682- 1683- 1684- 1685- 1686- 1687- 1688- 1689- 1690- 1691- 1692- 1693- 1694- 1695- 1696- 1697- 1698- 1699- 1700- 1701- 1702- 1703- 1704- 1705- 1706- 1707- 1708- 1709- 1710- 1711- 1712- 1713- 1714- 1715- 1716- 1717- 1718- 1719- 1720- 1721- 1722- 1723- 1724- 1725- 1726- 1727- 1728- 1729- 1730- 1731- 1732- 1733- 1734- 1735- 1736- 1737- 1738- 1739- 1740- 1741- 1742- 1743- 1744- 1745- 1746- 1747- 1748- 1749- 1750- 1751- 1752- 1753- 1754- 1755- 1756- 1757- 1758- 1759- 1760- 1761- 1762- 1763- 1764- 1765- 1766- 1767- 1768- 1769- 1770- 1771- 1772- 1773- 1774- 1775- 1776- 1777- 1778- 1779- 1780- 1781- 1782- 1783- 1784- 1785- 1786- 1787- 1788- 1789- 1790- 1791- 1792- 1793- 1794- 1795- 1796- 1797- 1798- 1799- 1800- 1801- 1802- 1803- 1804- 1805- 1806- 1807- 1808- 1809- 1810- 1811- 1812- 1813- 1814- 1815- 1816- 1817- 1818- 1819- 1820- 1821- 1822- 1823- 1824- 1825- 1826- 1827- 1828- 1829- 1830- 1831- 1832- 1833- 1834- 1835- 1836- 1837- 1838- 1839- 1840- 1841- 1842- 1843- 1844- 1845- 1846- 1847- 1848- 1849- 1850- 1851- 1852- 1853- 1854- 1855- 1856- 1857- 1858- 1859- 1860- 1861- 1862- 1863- 1864- 1865- 1866- 1867- 1868- 1869- 1870- 1871- 1872- 1873- 1874- 1875- 1876- 1877- 1878- 1879- 1880- 1881- 1882- 1883- 1884- 1885- 1886- 1887- 1888- 1889- 1890- 1891- 1892- 1893- 1894- 1895- 1896- 1897- 1898- 1899- 1900- 1901- 1902- 1903- 1904- 1905- 1906- 1907- 1908- 1909- 1910- 1911- 1912- 1913- 1914- 1915- 1916- 1917- 1918- 1919- 1920- 1921- 1922- 1923- 1924- 1925- 1926- 1927- 1928- 1929- 1930- 1931- 1932- 1933- 1934- 1935- 1936- 1937- 1938- 1939- 1940- 1941- 1942- 1943- 1944- 1945- 1946- 1947- 1948- 1949- 1950- 1951- 1952- 1953- 1954- 1955- 1956- 1957- 1958- 1959- 1960- 1961- 1962- 1963- 1964- 1965- 1966- 1967- 1968- 1969- 1970- 1971- 1972- 1973- 1974- 1975- 1976- 1977- 1978- 1979- 1980- 1981- 1982- 1983- 1984- 1985- 1986- 1987- 1988- 1989- 1990- 1991- 1992- 1993- 1994- 1995- 1996- 1997- 1998- 1999- 2000- 2001- 2002- 2003- 2004- 2005- 2006- 2007- 2008- 2009- 2010- 2011- 2012- 2013- 2014- 2015- 2016- 2017- 2018- 2019- 2020- 2021- 2022- 2023- 2024- 2025- 2026- 2027- 2028- 2029- 2030- 2031- 2032- 2033- 2034- 2035- 2036- 2037- 2038- 2039- 2040- 2041- 2042- 2043- 2044- 2045- 2046- 2047- 2048- 2049- 2050- 2051- 2052- 2053- 2054- 2055- 2056- 2057- 2058- 2059- 2060- 2061- 2062- 2063- 2064- 2065- 2066- 2067- 2068- 2069- 2070- 2071- 2072- 2073- 2074- 2075- 2076- 2077- 2078- 2079- 2080- 2081- 2082- 2083- 2084- 2085- 2086- 2087- 2088- 2089- 2090- 2091- 2092- 2093- 2094- 2095- 2096- 2097- 2098- 2099- 2100- 2101- 2102- 2103- 2104- 2105- 2106- 2107- 2108- 2109- 2110- 2111- 2112- 2113- 2114- 2115- 2116- 2117- 2118- 2

നും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നുമായിരിക്കും അതുകൊണ്ടു വിവക്ഷാ യർജ്ജുവുമായി വരുന്ന ആളുകൾക്കുവേണ്ടി ഈ കൽപനയനുസരിച്ചു നബി(സ) പ്രാർത്ഥന നടത്തിയിരുന്നതായി ഹദീസുകളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു അബീഓഫ് (റ) പറയുന്നു: നബി(സ)യുടെ അടുക്കൽ വല്ല ആളുകളും അവരുടെ യർജ്ജുവുമായി വന്നാൽ അവിടുന്ന് പറയും: 'അല്ലാഹുവേ, ഇന്ന് ആളുടെ കൂട്ടർക്കു അനുഗ്രഹം നൽകണം!' അങ്ങനെ, ഏന്റെ പിതാവ് അദ്വഹത്തിന്റെ യർജ്ജുവുമായി ചെന്നു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവേ, അബീഓഫായുടെ കൂട്ടർക്കു നീ അനുഗ്രഹം നൽകണം!' (ബു:മു)

അങ്ങനത്തെ വചനത്തിൽ 'അബ: പ്രശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നതും, യർജ്ജുവു വാങ്ങുന്നതും അല്ലാഹുതന്നെയാണെന്നും, അവൻ പ്രശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാണെന്നും അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടട്ടെ!' എന്ന ചോദ്യം വളരെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. പല സൂചനകളും അടങ്ങിയ ഒരു ചോദ്യമാണത്. ഉദാഹരണമായി: (1) പ്രശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം അധികാരാവകാശത്തിൽ പെട്ടതാണ്. അതിൽ നബി(സ)ക്കു മറുപടിക്കുകയോ യാതൊരു പങ്കുമില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുവാദപ്രകാരമല്ലാതെ ഒരാളുടെ പശ്ചാത്താപവും വേറെയും സ്വീകരിച്ചു ആയം ഒരു ശുഭധീകരിക്കുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. (2) യർജ്ജുവു വാങ്ങി അതതു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ പിന്നിയോഗിക്കുന്നതു നബി(സ)യുടെ കൈക്കാണ് നടക്കുന്നതെങ്കിലും അത് അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരമായതുകൊണ്ടു യഥാർത്ഥത്തിൽ അതു ഏറ്റുവാങ്ങുന്നതു അല്ലാഹുവാകുന്നു. ആ സാഹചര്യത്തിൽ അതാരിക്കലും വെറുതെയാവുകയല്ല. തക്ക പ്രതിഫലം അവൻ നൽകുകതന്നെ ചെയ്യും. (3) പരപങ്ങളിൽനിന്നു പ്രശ്ചാത്താപിക്കലും, യർജ്ജുവു ചെയ്യലും അല്ലാഹുവിനു വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളാകുന്നു. (4) പരപങ്ങളിൽനിന്നു പ്രശ്ചാത്താപിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ സ്വത്തിൽനിന്നു യർജ്ജു കൊടുക്കുന്നതു അവരുടെ പരപം പൊരുക്കുവാൻ കാരണമായിത്തീരുന്നതാണു, ഇങ്ങിനെ പലതും.

തബൂക്കു പടയെടുപ്പിൽ സ.ബനാധിക്കാതെയോ, അതിലേക്കു യനം ചിലവഴിക്കാതെയോ ഇരുന്നവരും, പിന്നീടു തങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്നുപോയ അപരാധത്തെപ്പറ്റി വേദക്കാര്യമായ ആളുകൾ പ്രത്യേകിച്ചും മാനധർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരുണ്ടെന്നും, അതു അവരുടെ പ്രശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുവാൻ സഹായകമാവുമെന്നും ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു നെണ്ണിലാക്കും. ആദ്യം ഒഴിവായി പിന്തിന്നിനുവെങ്കിലും പിന്നീട് വലിയ വേദത്തിലായ അബൂലുബാബത്താ അൻസാരി(റ)യുടെയും കൂട്ടരുടെയും കഥ രസ്യ പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവർ നബി(സ)യുടെ അടുക്കൽവന്നു 'നബിയേ, ഇതാ ഞങ്ങളുടെ യനം, ഇതു (യർജ്ജുമായി) സ്വീകരിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അങ്ങനെയൊരു പാപമോചനം തേടണം.' എന്നു അപേക്ഷിച്ചുവെന്നും, 'നിങ്ങളുടെ ധനത്തിൽനിന്നു ഒന്നും വാങ്ങുവാൻ ഏന്നോടുകൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.' എന്നു 'തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞുവെന്നും, പിന്നീട് من أمرهم (അവരുടെ ധനത്തിൽ നിന്നും യർജ്ജു വാങ്ങിക്കൊള്ളുക....) എന്ന വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ, നബി(സ) അവരിൽ നിന്നു (അവരുടെ സ്വത്തിന്റെ) മൂന്നിലൊന്നു വാങ്ങി അവർക്കു വേണ്ടി യർജ്ജു ചെയ്യുകയുണ്ടായെന്നും ഇബ്നു ജാരിർ (റ) നെനിലധികം മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ഉദ്യോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

നബി(സ)യോടുള്ള ഈ കൽപന-അവരുടെ സ്വത്തുക്കളിൽ നിന്നു യർജ്ജു അഥവാ സക്കാത്തു വാങ്ങണമെന്ന കൽപന- നബി(സ)യ്ക്കു മാത്രം ബാധകമായതല്ലെന്നും, നബി(സ)യുടെ ദാഷം അതതു കാലത്തെ അധികാരസ്ഥന്മാർ അതു വസ്തുലാഭക്കാര്യങ്ങളെന്നും, ഏല്പാവരുടെ സ്വത്തിനും ബാധകമാണ് ഈ നിയമമെന്നും ഇമാം ഇബ്നു കഥീർ(റ) ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

105. (നബിയേ) പറയുകയും ചെയ്യുക: 'നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു കൊള്ളുവിൻ, നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം വഴിയെ അല്ലാഹു കണ്ടുകൊള്ളും; അവന്റെ റസൂലും, സത്യവിശ്വാസികളും (കണ്ടുകൊള്ളും).

وَقُلْ اَعْمَلُوا فَيَرَى اللّٰهُ عَمَلَكُمْ
وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ

അദ്വശ്യവും, ദൃശ്യവും അറിയുന്നവനിലേക്കു നിങ്ങൾ വഴിയെ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി അവൻ നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

وَسَرُّدُونَ اِلَى عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

105. ഈ പറയുകയും ചെയ്യുക: നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവിൻ എന്നാൽ വഴിയെ കാണും. ഓ അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ കർമ്മം, പ്രവർത്തികൾ അവന്റെ റസൂലും, സത്യവിശ്വാസികളും നിങ്ങളെ മടക്ക(ത്തള്ള)പ്പെടുകയും ചെയ്യും. അറിയുന്നവനിലേക്കു അദ്വശ്യത്തെ, മറഞ്ഞതിനെ ദൃശ്യം, വെളിവാക്കുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ അവൻ നിങ്ങളെ വിവരമായിരിക്കും, ബോധപ്പെടുത്തും നിങ്ങളായിരുന്നതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു.

മൂന്നു പേരായ കഅ്ബുസ്സു മാലിക്, ഹിലാലുസ്സു ഉമയ്യ: മുനാ അബ്ബസ്സുർറബീഉ (റ) എന്നീ സഹാബി കളാണ് ഇവരാണ് ഇബ്നു അബ്ബാസ്, ഇക്രിമ, മുജാഹിദ്, ഉഹ്-ഹാക് (റ) എന്നിവരിൽ നിന്ന നിവേദനങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ മൂന്നുപേരുടെ കാര്യത്തിൽ, അവരുടെ താബ: (പശ്ചാത്താപം) സ്വീകരിക്കുമെന്നും, ഇല്ലെന്നും ഈ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. താബ: 117, 118 എന്നീ വചനങ്ങളിലാണു അവരുടെ താബ: സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി അറിയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ വചനങ്ങൾ അവതരിക്കുന്നതുവരെ ഇവരുടെ കാര്യം അനിശ്ചിതാവസ്ഥയിലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഇവരെപ്പറ്റി لا ريب (അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനക്കുവേണ്ടി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടവർ) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

അവരുടെ വേഷവും, യോജിച്ചു വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു ശുദ്ധീകരണം നൽകുവാനും, അവരുടെ നിഷ്കളങ്കത കൂടുതൽ ദൃഢമാക്കുവാനും വേണ്ടിയായിരിക്കാം, അല്ലാഹു അവരുടെ കാര്യം ഒന്നു വ്യക്തമാക്കാതെ നിട്ടിവെച്ചത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. അമ്പതു ദിവസത്തോളം നീണ്ടുനിന്ന ആ അനിശ്ചിതാവസ്ഥയിൽ, ആ സഹാബിവര്യന്മാർ അനുഭവിച്ച മനോവേദനകളും, വ്യസനഭരവും കേവലം അസാധാരണമായിരുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽവിവരം തൽസംമാനത്തുവെച്ചു കാണാവുന്നതാണ്. ان شاء الله

107. ഒരു പള്ളി ഉണ്ടാക്കിയവരും (അവരിൽ) ഉണ്ടു; ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കുന്നതിനും, അവിശ്വാസത്തിനും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നതിനും, മുസ് അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ റസൂലിനോടും യുദ്ധം നടത്തിയവർക്കു ഒരു പതി (സംഗ്രഹം) ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനുമായിട്ട്. ഞങ്ങൾ (വളരെ) നല്ല കാര്യമല്ലാതെ (ഒന്നും) ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് തീർച്ചയായും അവർ ശപഥം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും.

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, നിശ്ചയമായും അവർ വ്യാജം പറയുന്നവരാണെന്നു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

108. (നബിയേ) നീ ഒരിക്കലും അതിൽ നിൽക്കരുത് [നമസ്കരിക്കരുത്].

ആദ്യ ദിവസം മുതൽക്കേ ഭയഭക്തിയിൻമേൽ അടിത്തറയിടപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പള്ളി തന്നെയാണു നീ നിൽക്കുവാൻ [നമസ്കരിക്കുവാൻ] കൂടുതൽ അർഹതയുള്ളത്.

1- وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضَرًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَرِصَادًا لِّمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفْنَ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ

وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

1- لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا

لَسَجْدٌ أَتَى عَلَى الْفُقَاحَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ

107. ഉണ്ടാക്കിയവർ, ഏർപ്പെടുത്തിയവർ ഒരു പള്ളി ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കുന്നതിനും, ദ്രോഹം ചെയ്യാൻ ക്കുവാൻ അവിശ്വാസത്തിനും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നതിനും, മുസ് അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ റസൂലിനോടും യുദ്ധം (പോർ-പട) നടത്തിയവർക്കു ഒരു പതി (എന്നും) ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനും, കാത്തിരിക്കുന്നതിനും മുസ് മുസ് അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ റസൂലിനോടും യുദ്ധം ചെയ്യുകയും തന്നെ ചെയ്യും. ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല (എന്നും) വളരെ (ഏറെ) നല്ലതല്ലാതെ അല്ലാഹുവാകട്ടെ അവൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു നിശ്ചയമായും അവർ വ്യാജം പറയുന്നവർ തന്നെയാണ് (എന്നും) 108. നീ (നമസ്കാരത്തിനു) നിൽക്കരുത് പ അതിൽ എന്നെന്നും, ഒരിക്കലും ഒരു പള്ളി തന്നെ അടിത്തറ (അസ്ഥിവാഹം) ഇടപ്പെട്ടു ഭയഭക്തിയുടെമേൽ ആദ്യദിവസം മുതൽ അധികം (കൂടുതൽ) അർഹമായതു, അവകാശപ്പെട്ടതാണു നീ നില്പാൻ, നില്പാൻ

110. അവർ സ്ഥാപിച്ചതായ അവരുടെ (ആ) കെട്ടിടം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരു ആശങ്ക (അഥവാ അസ്ഥാസ്ഥി) ആയിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നതാണ്, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ കഷ്ടം കഷ്ടമായിപ്പോയാലൊഴികെ. അല്ലാഹു (ഏല്പാം) അറിയുന്നവനും, അഗാധജ്ഞനാകുന്നു.

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي
بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ
قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

110. 110. 110. നീക്കം വരുകയില്ല (ആയിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും) അവരുടെ കെട്ടിടം. അവർ സ്ഥാപിച്ച, നിർമ്മിച്ച ഒരു ആശങ്ക, സ്ഥാപനം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ മുറുപ്പിത്തു മുറുപ്പിത്തു (കഷ്ടം കഷ്ടമായി) പോയാലൊഴികെ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അല്ലാഹു അറിയുന്നവനാണു അഗാധജ്ഞനാണു

'മസ്ജിദ്-ത്തവ്വ' (യെരേക്തിയുടെ പള്ളി) യോടും, അതിന്റെ ആരക്കാരോടും താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ 'മസ്ജിദ്-ഉഹിറാനി' (ഉപദ്രവത്തിന്റെ പള്ളി)ന്റെയും അതിന്റെ ആരക്കാരുടെയും പരസ്പരവിരുദ്ധമായ നിലപാട് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ഉപമാലങ്കാര രൂപത്തിലുള്ള ഒരു വിവരണമാണു ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. ശക്തിമത്തായ അടിത്തറയിട്ടുകൊണ്ടു അതിന്മേൽ കെട്ടി ഉയർത്തപ്പെട്ട കെട്ടിടം പൊളിഞ്ഞുവീഴാതെയും, കേടുപാടും കൂടാതെയും ദീർഘകാലം സ്വരക്ഷിതമായി നിലനിൽക്കുമല്ലോ. അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള യെരേക്തിയുടെയും, അവന്റെ പ്രീതി ലഭിക്കണമെന്ന മോഹത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ മതസ്ഥാപനമാകുന്ന കെട്ടിടം സ്ഥാപിച്ചുള്ള സ്ഥിതിയും അതുപോലെതന്നെ, അതിന്റെ പരിശുദ്ധീകരണ പവിത്രതക്കോ കോട്ടം തട്ടാതെ അതു നിലനിൽക്കും. വല്ല പുഴവക്കിലോ പൊട്ടക്കിണരിന്റെ വക്കിലോ ഏതവസ്ഥയിലും പൊളിഞ്ഞുവീഴാനിടയുള്ള മൺ തിണ്ണയുടെ ഓരത്തു ഒരു കെട്ടിടം സ്ഥാപിച്ചാൽ ആ കെട്ടിടം അതിലെ ആരക്കാരെക്കും ഏതു നിമിഷവും മുറുപ്പിത്തു വീണുതകരുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അതുപോലെയാണ് കപടവിശ്വാസികളുടെ മത സ്ഥാപനങ്ങൾ. ആ കെട്ടിടം പൊളിഞ്ഞുവീഴുന്നതു ആ തിണ്ണയുടെ താഴ്ചഭാഗത്തിലുള്ള പുഴയിലേക്കോ കിണറിലേക്കോ ആയിരിക്കുമെങ്കിൽ, കപടവിശ്വാസികൾ നിർമ്മിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളുടെ കലാശം നരകാഗ്നിയിലേക്കുമായിരിക്കും. അപ്പോൾ, ഈ രണ്ടു സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഏതാണു നല്ലതെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇതാണ് ആ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയം.

കപടവിശ്വാസികൾ ആ പള്ളി നിർമ്മിച്ചതു തന്നെ അവരുടെ കാപട്യം നിമിത്തമുള്ള അസ്ഥാസ്ഥിതകൊണ്ടാണു. അതു പൊളിച്ചു നശിപ്പിച്ചപ്പോഴാകട്ടെ, എനി ഏതെല്ലാമാണു സംഭവിക്കുകയെന്നുള്ള അവരുടെ ഭയപ്പാടും ആശങ്കയും അസ്ഥാസ്ഥിതയും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ നിലവിലുള്ള കാലത്തോളം അവരെ വീട്ടുമാറുവാൻ പോകുന്നില്ല എന്നത്രെ രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

വിഭാഗം-14

111. നിശ്ചയമായും, സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്നു അവരുടെ ദേഹങ്ങളെയും, സ്വത്തുക്കളെയും അല്ലാഹു (വിലക്കു) വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു; അവർക്കു സ്വർഗ്ഗമുണ്ട് എന്നുള്ളതിന്നു (പ്രകാരം).

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ

111. 111. 111. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്നു അവരുടെ സ്വത്തു (ദേഹ)ങ്ങളെ സ്വർഗ്ഗം അവരുടെ സ്വത്തുക്കളെയും. സ്വർഗ്ഗം വർണ്ണമു എന്നതിന്നു സ്വർഗ്ഗം

അതായത്: അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു; അങ്ങനെ, അവർ കൊല്ലുകയും, കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. (അതെ) ത്വറാത്തിലും, ഇഞ്ചിലിലും, ഖുർആനിലും അവന്റെമേൽ ബാധ്യസ്ഥമായി (പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടി) ടുള്ള ഒരു യഥാർത്ഥ വാഗ്ദത്തം!

يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ

ആരാണ്, അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ അധികം തന്റെ കരാറിനെ നിറവേറ്റുന്നവൻ? [ആരുമില്ല] ആകയാൽ, നിങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുള്ളതായ നിങ്ങളുടെ (ആ) കച്ചവടം കൊണ്ടു നിങ്ങൾ സന്തോഷമടയുവിൻ.

وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ

അതു തന്നെയാണു വമ്പിച്ച ഭാഗ്യം!

وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

﴿١١﴾ അവർ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു, (ചെയ്യണം) ﴿١٢﴾ മാർഗ്ഗത്തിൽ ﴿١٣﴾ അല്ലാഹുവിന്റെ ﴿١٤﴾ എന്നിട്ടു (അങ്ങിനെ) അവർ കൊല്ലുന്നു, വധിക്കുന്നു (വധിക്കണം) ﴿١٥﴾ അവർ കൊല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു (ചെയ്യണം) ﴿١٦﴾ ഒരു വാഗ്ദത്തം, വാഗ്ദത്തമായിട്ടു ﴿١٧﴾ അവന്റെ മേൽ (ബാധ്യതപ്പെട്ട) ﴿١٨﴾ യഥാർത്ഥ (ന്യായ)മായ, കടമപ്പെട്ട ﴿١٩﴾ ത്വറാത്തിൽ ﴿٢٠﴾ ഇഞ്ചിലിലും ﴿٢١﴾ ഖുർആനിലും ﴿٢٢﴾ ആരാണ്, ആരുണ്ടു ﴿٢٣﴾ അധികം (കൂടുതൽ) നിറവേറ്റുന്നവൻ ﴿٢٤﴾ തന്റെ കരാറിനെ ﴿٢٥﴾ അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ അതിനാൽ സന്തോഷമടയുവിൻ ﴿٢٦﴾ നിങ്ങളുടെ വിൽപന (കച്ചവടം)കൊണ്ടു ﴿٢٧﴾ നിങ്ങൾ വിൽപന (ഇടപാടു) നടത്തിയ ﴿٢٨﴾ അതിനെപ്പറ്റി, അതിനെ ﴿٢٩﴾ അതുതന്നെയാണ് ഓഗ്യം, വിജയം ﴿٣٠﴾ വമ്പിച്ച, മഹാ

അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനിനുവേണ്ടി സത്യവിശ്വാസികൾ സമരം നടത്തേണ്ടുന്നതിന്റെ ആവശ്യകതയും, അതിന്റെ പ്രതിഫലമായി അവർക്കു സ്വർഗ്ഗം നൽകാമെന്നു അവൻ നൽകിയ വാഗ്ദാനത്തെയും അല്ലാഹുവും സത്യവിശ്വാസികളും തമ്മിൽ നടന്നിട്ടുള്ള ഒരു കച്ചവട ഇടപാടായി ചിത്രീകരിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു അവർക്കു യുദ്ധം ചെയ്യാനുള്ള ആവേശവും പ്രോത്സാഹനവും നൽകുകയാണ്. ഇടപാടുകാരൻ അല്ലാഹു. അവൻ വില കൊടുത്തു മേടിക്കുന്നതു അവരുടെ ദേഹവും ധനവും. അഥവാ അവ രണ്ടും അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ വിനിയോഗിക്കണം. ശത്രുക്കളുമായി സമരമുണ്ടാക്കുന്നതിൽ ഇറങ്ങി പടവെട്ടുകയും വേണം. അപ്പോൾ ശത്രുക്കളെ കൊല്ലുകയും, ശത്രുക്കളാൽ കൊല്ലപ്പെടുകയും വേണ്ടിവരും. ഇതിനു അവർക്കു അവൻ നൽകുന്ന വില സ്വർഗ്ഗമാത്രമല്ല, അതെ, ആരും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ആരും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതും, ആരുടെ മനസ്സിനും വിചാരനം ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തതുമായ അതിമഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ലോകമായ സ്വർഗ്ഗം! ഇതു ഇപ്പോൾ പുതുതായി നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു വാഗ്ദാനമല്ല. വാഗ്കുലമാത്രമായ ഒരു കരാറുമല്ല. മുമ്പുതന്നെ ത്വറാത്തിലും, ഇഞ്ചിലിലും, ഖുർആനിലുമായി മേവപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു വന്നിട്ടുള്ള ഒരു ലിഖിതമേഖലയാണത്. അപ്പോൾ, ഇതിനെക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ടതും ലോകേതരമായതുമായ ഒരു ഇടപാട് വേറെ ഏതാണുള്ളത്? അല്ലാഹുവിനെപ്പോലെ പരിപൂർണ്ണമായി കരാറു പാലിക്കുന്നവനും, പാലിക്കാൻ കഴിയുന്നവനും വരെ ആരുണ്ടു? ഇല്ല. ഒരിക്കലുമില്ല. ആരുമില്ല.

ഈ ഏടപാടിലെ വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗം ലഭിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടാവുന്ന സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണിരിക്കുമെന്നുകൂടി അല്ലാഹു തുടർന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

(5, 6) റുക്യുളും, സുബുറും (കുബീട്ടു നമസ്കാരവും, സറബ്ദംഗ നമസ്കാരവും) ചെയ്യുക. നമസ്കാരത്തിൽ അനുയ്യിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ശാരീരികമായ രണ്ടു പ്രധാന ഘടകങ്ങളാണു റുക്യുളും സുബുറും. അതുകൊണ്ടാണു അവ രണ്ടും പ്രത്യേകം ഏകുത്തു പഠിപ്പിക്കുന്നത. നമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു ഈ രണ്ടു ഘടകങ്ങളെയും പൊലെ മറ്റൊരു പ്രധാന ഘടകമായ നിറുത്തത്തെ (قيام)യും ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇതിനൊരു ഉദാഹരണം 108-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടുവല്ലോ. (7) സദാചാരപരമായ നല്ല കാര്യങ്ങളെ ഉപദേശിക്കലും, ദുരാചാരപരമായ ചീത്ത കാര്യങ്ങളെ വിരോധിക്കലും. ഈ രണ്ടു ഗുണങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു ഖുർആനിലും ഹദീസിലും വളരെയധികം പ്രസ്താവനകൾ കാണാവുന്നതാണ്. രണ്ടും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടതും, ഒന്നു മറ്റൊന്നിന്റെ അനിവാര്യഫലവുമാകുകൊണ്ടു രണ്ടും കൂടി ഒന്നായി എണ്ണിയിരിക്കുകയാണ്. (8) അല്ലാഹു നിയമിച്ച നിയമാതിർത്തികളെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുക. അഥവാ, അവയെ മറികടക്കുകയോ, ലംഘിക്കുകയോ, ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയോ ചെയ്യാതെ തികച്ചും പാലിക്കുക. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഗുണങ്ങളടക്കമുള്ള എല്ലാ സദാചാരമൂല്യങ്ങൾക്കും ബാധകമാകുന്ന ഒരു അടിസ്ഥാനമത്രെ ഈ അവസാനം പറഞ്ഞ ഗുണം. ഈ എട്ടു ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയ സത്യവിശ്വാസി കൾക്ക് സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കണം (بشر المؤمنين) എന്നും അവസാനമായി നബി(സ)യോട് കൽപിക്കുന്നു. ഇന്നു വിചയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സന്തോഷവാർത്ത എന്നു വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നൽകുമ്പോഴെയ് എല്ലാ സന്തോഷവാർത്തയും അറിയിക്കപ്പെടാൻ അർഹരാണവർ എന്നാണതു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ۞

113. മുശ്റിക്കു [ബഹുദൈവ വിശ്വാസി] കൾക്കു വേണ്ടി പാപമോചനം തേടുവാൻ നബിക്കും വിശ്വസിച്ചവർക്കും പാടില്ല, അവർ അടുത്ത (കൂടുംബ) ബന്ധമുള്ളവരായിരുന്നാലും ശരി, അവർ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ [നരകത്തിന്റെ] ആലക്കാരാണെന്നു വ്യക്തമായിത്തീർന്നശേഷം.

۞ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝

114. ഇബ്രാഹീം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനു വേണ്ടി പാപമോചനം തേടിയതു അദ്ദേഹം അയാളോടു ചെയ്തിരുന്ന ഒരു വാഗ്ദത്തം നിമിത്തമല്ലാതെ ആയിരുന്നില്ല.

۞ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ ۖ

എന്നിട്ട് അയാൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു ശത്രുവാണെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു വ്യക്തമായിത്തീർന്നപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അയാളിൽ നിന്നു (ബന്ധം) വിട്ടുമാറി.

۞ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ۝

നിശ്ചയമായും, ഇബ്രാഹീം വളരെ വിനയനും സഹനശീലനും തന്നെയാകുന്നു.

113. ۞ മുശ്റിക്കു, ആകാവതല്ല (പാടില്ല) ۞ നബിക്കു, പ്രവാചകനു ۞ വിശ്വസിച്ചവർക്കും ۞ അവർ പാപമോചനം തേടുവാൻ (തേടൽ) ۞ മുശ്റിക്കുകൾക്കു വേണ്ടി ۞ അവർ ആയിരുന്നാലും ശരി ۞ അടുത്ത (കൂടുംബ) ബന്ധമുള്ളവർ ۞ ശേഷം ۞ വ്യക്തമായിത്തീർന്നതിനു ۞ അവർക്കു ۞ അവരാണെന്നു ۞ ആലക്കാര, ഉടയവർ ۞ ജ്വലിക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ 114. ۞ ആയിരുന്നില്ല, അല്ല ۞ പാപമോചനം തേടൽ ۞ ഇബ്രാഹീമിന്റെ ۞ തന്റെ പിതാവിനു, ബാപ്പക്കു ۞ അല്ലാതെ, ഒഴികെ ۞ ഒരു വാഗ്ദത്തത്താൽ ۞ അദ്ദേഹമതു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു ۞ അയാളോടു ۞ എന്നിട്ടു വ്യക്തമായിത്തീർന്നപ്പോൾ ۞ അദ്ദേഹത്തിനു ۞ അയാൾ ഒരു ശത്രുവാണെന്നു ۞ അല്ലാഹുവിനു (അല്ലാഹുവിന്റെ) ۞ അദ്ദേഹം വിട്ടുമാറി, ഒഴിഞ്ഞു നിന്നു ۞ അയാളിൽ നിന്നു, അതിൽ നിന്നു ۞ നിശ്ചയമായും ഇബ്രാഹീം ۞ വളരെ വിനയം (കേന്തിയും താഴ്മയും) ഉള്ളവൻ തന്നെയാണു ۞ സഹനശീലനാണു ۞

സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്ത മുശ്റിക്കുകളിൽനിന്നും കപടവിശ്വാസികളിൽ നിന്നും ബന്ധം വിടുന്നതിക്കുള്ള പരമർശങ്ങളാണല്ലോ ഈ സൂറത്തിലെ അധികഭാഗവും. അവർ അതേ നിലയിൽ തന്നെ മരണപ്പെട്ടു അടുത്ത ബന്ധുക്കളായ മാതാപിതാക്കൾക്കുപോലും, അവർ അവിശ്വാസികളാണെന്നു വ്യക്തമായിക്കഴിഞ്ഞാൽ, അവരുടെ പാപമോചനത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നബി (സ) ക്കൊള്ള, സത്യവിശ്വാസികൾക്കൊള്ള പാടി പൊറ്റുത്തുകൊടുക്കുകയില്ലെന്നും, അവർ നരകത്തിന്റെ ആകാശമാണെന്നുള്ളതു അല്ലാഹുവിന്റെ മാരകിദ്വാത്ത തീരുമാനമാകുന്നു. (2: 217; 4: 48 മുതലായവ നോക്കുക.) ഒരു വ്യക്തി എത്ര കടുത്ത അവിശ്വാസിയാണെന്നു അയാളുടെ മരണത്തിനുമുമ്പ് സത്യത്തിലേക്കു മടങ്ങുവാനുള്ള സാധ്യത എപ്പോഴും നിലവിലുണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു അയാൾ അവിശ്വാസിയാതെക്കൊണ്ടു തന്നെ മരണമടയുമ്പോൾ മാത്രമേ അയാൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുവാണു-അഥവാ അവിശ്വാസിയാണു-എന്നും, നരകത്തിന്റെ ആളാണെന്നും തീരുമാനിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അല്ലാത്തപക്ഷം, അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും പ്രത്യേകം ഖുഫ്യു ലഭിക്കണം. ഇതു നബി (സ)യുടെ കാലശേഷം സംഭവ്യവുമല്ല.

നബി (സ)യും സത്യവിശ്വാസികളും ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ മാതൃക സ്വീകരിക്കുവാൻ കൽപിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു. അദ്ദേഹം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു താനും. (തന്ററ ദിലേക്കുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ഷണം നിരസിച്ചുകൊണ്ടു പിതാവു അദ്ദേഹത്തെ ആട്ടിവിട്ടപ്പോൾ, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി രബ്ബിനോട് പാപമോചനം തേടുന്നതാണെന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരുന്നതായി സൂ: മർയം 47-ൽ കാണാം.) എന്നാൽ, ഈ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ മാതൃകയാക്കേണ്ടതില്ലെന്നും, പിതാവിനുംവേണ്ടി അദ്ദേഹം പാപമോചനം തേടിയതു പിതാവിനോടു അദ്ദേഹം ചെയ്തിരുന്ന ഒരു വാഗ്ദത്തം നിമിത്തമായിരുന്നുവെന്നും, പിന്നീട് പിതാവ് അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രു-അഥവാ അവിശ്വാസി-തന്നെയാണെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു വ്യക്തമായെന്നും, അതോടെ അദ്ദേഹം നിറുത്തൽ ചെയ്തതാണെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഈ വിഷയം സൂ: മുതഹിന: 4ലും പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം.

സബുത്ത്ബനുൽമുസയ്യബ് (റ) തന്റെ പിതാവിൽ നിന്ന് ഇങ്ങിനെ ഉദ്ഘാഷിച്ചിരിക്കുന്നു: അബൂത്വാലിബിനു മരണം ആസന്നമായപ്പോൾ നബി (സ) അവിടെ കടന്നുചെന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ അബൂത്വാലിബും, അബ്ദുല്ലാഹിബ്ബനുഅബ്ബീളുമയ്യത്തും ഉണ്ടായിരുന്നു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'പിതൃവ്യരേ, നിങ്ങൾ 'ലാഇലാഹഇല്ലല്ലാഹു' എന്നു പറയുവിൻ. അതേ, നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ എനിക്കു ന്യായം പറയുവാനുള്ള ഒരു വാക്ക്!' ആ രണ്ടു പേരും പറഞ്ഞു: 'താങ്കൾ അബ്ദുൽമുത്താലിബിന്റെ മാർഗ്ഗം വിട്ടുകളയുകയോ!' റസൂൽ (സ) ആ വാക്കു അദ്ദേഹത്തിനു വെച്ചു കാട്ടിക്കൊണ്ടും, ആ രണ്ടുപേരും അവരുടെ വാക്ക് ആവർത്തിച്ചു കൊണ്ടുചിരുന്നു. അവസാനം അദ്ദേഹം അവരോടു സംസാരിച്ചതു 'അബ്ദുൽമുത്താലിബിന്റെ മാർഗ്ഗംഗത്തിൽ' എന്നായിരുന്നു. 'ലാഇലാഹഇല്ലല്ലാഹു' എന്നു പറഞ്ഞില്ല. അപ്പോൾ റസൂൽ (സ) പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവാണ്! നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു എന്നെ വിലക്കപ്പെടാത്ത കാര്യത്തോളം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പാപമോചനം തേടുന്നതാണ്'. അങ്ങനെ, അല്ലാഹു رَبِّكَ اللَّهُ എന്നുള്ള (ഈ) വചനം അവതരിപ്പിച്ചു. അബൂത്വാലിബിന്റെ വിഷയത്തിൽ അങ്ങനെ, അല്ലാഹു رَبِّكَ اللَّهُ (നി ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരെ നീ നേർത്താർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയില്ല. എങ്കിലും, അല്ലാഹു, അവൻ رَبِّكَ اللَّهُ (നി ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരെ നീ നേർത്താർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നതാണ്. (28:56) എന്നും അവതരിച്ചു.

അഹ്മദു, ബുഖാരി; മുസ്ലിം (റ) മുതലായവർ ഉദ്ഘാഷിച്ചതാണ് പ്രസ്തുത ഹദീസ്. അബൂത്വാലിബിന്റെ മരണം ഹിജ്രയുടെ ഏതാണ്ടു മൂന്നു കൊല്ലം മുമ്പായിരുന്നു. ഈ സൂറത്താകട്ടെ, ഹിജ്രക്കുശേഷം ഒമ്പതാം കൊല്ലത്തിൽ അവതരിച്ചതാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, ഈ വചനം അബൂത്വാലിബിന്റെ വിഷയത്തിൽ അവതരിച്ചു വെന്നു ഇതിൽ പരഞ്ഞതും ശരിയാവാൻ തരമില്ലെന്നു മതാനുവർത്തനമാണ്. പക്ഷേ, വല്ല സംഭവവും വിവരിച്ചു കൊണ്ടു 'അപ്പോൾ ഈ വചനം അവതരിച്ചു'വെന്നും 'ആ വിഷയത്തിൽ ഇന്നിന്ന പ്രകാരം അവതരിച്ചു'വെന്നും മറ്റു കള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ പല വിവരയത്തുകളിലും കാണപ്പെടുന്നുള്ളതാണ്. ഇവിടങ്ങളിലൊക്കെ അത്തതു വിഷയത്തിൽ ആയത്തുകളായിരിക്കും അവ എന്ന് ഉദ്ദേശ്യമുള്ളൂ. ഈ വിഷയം മുഖവുരയിൽ നാം മുഖ് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആയത്തുകളായിരിക്കും അവ എന്ന് ഉദ്ദേശ്യമുള്ളൂ. ഈ വിഷയം മുഖവുരയിൽ നാം മുഖ് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

(*) മാതാപിതാക്കളോടും മറ്റും ഇഹത്തിൽവെച്ചു നല്കുന്നിലയിൽ പെരുമാറേണ്ടതുണ്ടെന്ന വസ്തുതയും ഈ നിരോധവും തമ്മിൽ പൊരുത്തമുണ്ടാണെന്നുവരില്ല. രണ്ടും വെച്ചു കാര്യങ്ങളാകുന്നു.

അബൂഹുസൈൻ (റ)യിൽ നിന്നു ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: റസൂൽ (സ) തിരുമേനി അവിടുത്തെ മാതാവിന്റെ ഖബ്റിലിരുന്ന് ചെന്നു കരയുകയുണ്ടായി. തിരുമേനിയുടെ ചുറ്റുമുണ്ടായിരുന്നവരും അതുകണ്ടു കരയുകയായി. പിന്നീടു തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അവർക്കു വേണ്ടി പാപമോചനം എടുവാൻ ഏന്റെ റബ്ബിനോടു ഞാൻ സമ്മതം തേടി. എന്നിങ്കു സമ്മതം കിട്ടിയില്ല. അവരുടെ ഖബർ സന്ദർശിക്കുവാൻ ഞാൻ അനുമതി തേടി. അതിന്നു അനുമതി ലഭിച്ചു. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ ഖബ്റുകൾ സന്ദർശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ, അതു മരണത്തെ മെർമ്മിപ്പിക്കുന്നതാണ്.' (അ; മു; മാ.) ഇതുപോലെയാളുളള ഹിന്ദുക്കൾക്കും വേണ്ടും വന്നിട്ടുണ്ട്.

115. ഒരു ജനതയെയും (തന്നെ) അവർക്കു അല്ലാഹു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിയതിനുശേഷം വഴിപിഴവിലാക്കുവതല്ല. [വഴി പിഴവിലാക്കുക പതിവില്ല.] അവർ സൂക്ഷ്മ കേന്ദ്രത്തിനെ അവർക്കു അവൻ വ്യക്തമായി വിവരിച്ചു കൊടു) കുന്നത്തുവരേക്കും.

നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു എല്ലാകാര്യത്തെയും അറിയുന്നവനാണ്.

٥- وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ

حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَكُم مَّا يَتَّقُونَ *

إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

116. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അവന്നുള്ളതാണു ആകാശങ്ങളുടെയും, ഭൂമിയുടെയും രാജാധികാരം.

അവൻ ജീവിപ്പിക്കുകയും, മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾക്കു ഒരു കൈകാര്യ കർത്താവാകട്ടെ, സഹായകനാകട്ടെ ഇല്ലതാനും.

١١٦- إِنْ أُنْزِلَ لَكَ الْغَمُومُ وَالْأَرْضُ

يُخَيِّ وَيُسَيِّتُ ۖ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝

115. **എൻ്റെ അല്ലാഹു ആകാശത്തു, ആകാശത്തിൽ (പതിവില്ല) വഴിപിടവില്ലാക്കാൻ**
എൻ്റെ ജനതയെയും **എൻ്റെ ശേഷം, പിന്നീട്** **എൻ്റെ അവർക്കുവെൻ്റെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ** **നൽകിയതിനു,**
വഴി കാട്ടിയതിൻ്റെ **എൻ്റെ വ്യക്തമാക്കി (വിവരിച്ചു) കൊടുക്കുന്നതു വരെ** **എൻ്റെ അവർക്കുവെൻ്റെ**
അവർ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതു **എൻ്റെ നിശ്ചയമായും** **അല്ലാഹു** **എൻ്റെ ഏറ്റവും കാര്യത്തെ (വസ്തുവെ)**
ക്കുറിച്ചും **എൻ്റെ അറിയുന്നവനാണു** 116. **എൻ്റെ നിശ്ചയമായും** **അല്ലാഹു** **എൻ്റെ അവനാണു,** **അവ**
ൻ്റെതാണു **എൻ്റെ രാജ്യം,** **രാജാധികാരം** **എൻ്റെ ആകാശങ്ങളുടെ** **എൻ്റെ ഭൂമിയുടെയും** **എൻ്റെ**
വൻ്റെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു **എൻ്റെ മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു** **എൻ്റെ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതാണു** **എൻ്റെ കൂടാ**
തെ, പുറമെ **എൻ്റെ അല്ലാഹുവിനെ(ന്നു)** **എൻ്റെ ഒരു ബന്ധുവും,** **കാര്യകർത്താവും,** **രക്ഷാധികാ**
രിയും **എൻ്റെ സഹായകനുമില്ല**

മുഗ്ദ്ധരികൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനത്തിനു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൂടാ എന്നു കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ കർത്താവായ മൂസാ, മൂസാ അങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ ഉണ്ടായിരുന്നവർ തങ്ങൾ കുറ്റക്കാരായിത്തീർന്നെങ്കിലും യേശു ക്രിസ്തു അവരെ സ്നേഹിച്ചിരിക്കുന്നതാണു ആദ്യത്തെ വചനം. ഒരു കൂട്ടർക്കു അല്ലാഹു ഇസ്രാലിലേക്കു സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചശേഷം, അവർ എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചുപോരണമെന്നു അല്ലാഹു അവർക്കു ശരിക്കും വിവരിച്ചറിയിച്ചുകൊടുക്കാനെ അവരെ വഴിപിഴച്ചവരും, തെറ്റുകാര്യക്കാർ നിശ്ചയിച്ചവരും പതിവു അല്ലാഹുവിനില്ല. അവർ സൂക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുത്തിട്ടു പിന്നെയും അവർ സൂക്ഷിക്കാതിരുന്നാൽ മാത്രമേ അവരെ പിഴച്ചവരായി വിധി കൽപിക്കുകയുള്ളൂ. അഥവാ ഒരു കാര്യം വിധിക്കപ്പെടാത്ത കാലത്തോളം ആതു തെറ്റായി ഗണിക്കപ്പെടുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു ഈ വിരോധക്കൽപന വരുന്നതിനു മുമ്പ് മുഗ്ദ്ധരികൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടിയവർ അതു നിമിത്തം വഴിപിഴച്ചുപോകുന്നവരല്ല മേലിൽ അതു ചെയ്യുവാൻ പഠിപ്പെന്നു മാത്രം. എന്തൊക്കെയാണ് ആ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം. നമ്മുടെ വചനത്തിലെ ആശയം സ്പഷ്ടമാണ്. അവിശ്വാസികൾ എത്ര ശക്തിയും പ്രതാപവുമുള്ളവരായിരുന്നാലും അവരെ യേശു മേൽത്തില്ലെന്നും, അവരിൽ നിന്നും ഒരു നന്മയും സഹായവും പ്രതീക്ഷിക്കാമെന്നില്ലെന്നും അതിൽ സൂചന കാണാം.

കാര്യങ്ങൾവന്നു ഈ പ്രസ്താവനയിൽ ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടെന്നു കരുതണമിട്ട്, നബി (സ)യെക്കുടി ഇവിടെ എടുത്തു പറയുന്നതിൽ പല രഹസ്യങ്ങളും ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണമായി: (1) സത്യവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി പൊതുവെയുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയിൽ നബി (സ) യെയും കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതു അവർക്കൊരു ബഹുതതിയും മനസ്സു തൃപ്തികരമായതിരിക്കും. അഥവാ 'ഗനീമത്തു'കളിൽ നബി (സ)യുടെ അഞ്ചിലൊരു ഭാഗത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ അതു അല്ലാഹുവിന്റെ സൂലിനുള്ളതെന്നു മുമ്പു (8: 41ൽ) പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള ഒരു ശൈലിയായിരിക്കാം ഇവിടെ സത്യവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ അതിൽ നബി (സ)യെയും കൂട്ടിപ്പറഞ്ഞത്. (2) നബി (സ) തിരുമേനി പാപവിമുക്തനാണെങ്കിലും മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ചു, വളരെ നിസ്സാരമായ വീഴ്ചകൾപോലും നബി (സ) യെ സംബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം പാകപ്പിഴവുകളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവ അല്ലാഹു നബി (സ) ക്കു ണ്നല്ലാ പലപ്പോഴും സംഗതികൾ വിലയിരുത്തപ്പെടുക. ഈ വിഷയകമായി 43-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു ഓർക്കുക. (3) എത്ര ഉന്നതപദവിയിലുള്ള ആളായിരുന്നാലും അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു വേദിച്ചു കേൾക്കൽ എല്ലാവരുടെയും കടമയാണെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യവും മാപ്പും കൂടാതെ നബിമാർക്കുപോലും രക്ഷയില്ലെന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി പറഞ്ഞതുമായും. ഇതുകൊണ്ടാണല്ലോ നബി (സ) നിത്യവും പാപ മോചനം തേടാറുണ്ടായിരുന്നതും. راف اعلم

അവരിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കൂട്ടരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ തെറിപ്പോകാറായി راف اعلم എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ വിവക്ഷ ഇന്നതാണെന്നു തിട്ടപ്പെടുത്തുക സാധ്യമല്ല. നബി (സ) യോന്നിച്ചു യാത്ര പോയെങ്കിലും പല നിലയും ക്ഷമയോടെയെ ചുറ്റുപാടായിരുന്നതുകൊണ്ടു ചിലരുടെ പുറപ്പാട് മനമില്ലാമനസ്സോടെയായിരിക്കാം. വഴിമധ്യേ അനുഭവപ്പെട്ട അസഹ്യതകൾ കാരണം ചിലർക്കു തങ്ങൾ പോരണമിയിരുന്നില്ലെന്നു തോന്നിയിരിക്കാം. ചിലർ കൂട്ടം വിട്ടു തിരിച്ചുപോയെങ്കിലോ എന്നു കരുതിയിരിക്കാം. എല്ലാം സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. ഹൃദയമേർബ്ബലുമാ, വിശ്വാസമേർബ്ബലുമാ ഉള്ളവരിൽ നിന്നു വിശേഷിച്ചും. പക്ഷെ, ഇങ്ങനെയുള്ള മാനസികമായ കോളിളക്കങ്ങളൊന്നും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതമായിരുന്നില്ല. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ നേരിട്ട ആപത്തുകളിൽനിന്നു അല്ലാഹു അവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും, തങ്ങളുടെ കടമ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ അവർ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അത്പം ചിലരിലല്ലാതെ പൊതുവിൽ എല്ലാവരിലും ഇത്തരം വിചാരവികാരങ്ങൾ പ്രകടമായിരുന്നതുമില്ല. എന്നൊക്കെ അല്ലാഹുവിന്റെ വാചകത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

അസഹനീയമായ ഉഷ്ണകാലം, ഭക്ഷണപാനീയങ്ങളുടെയും വാഹനങ്ങളുടെയും ദുർലഭ്യം, ക്ഷമവും ദുരിന്ദ്ര്യവും മൂഴ്യത്ത കാലത്തുള്ള പുറപ്പാടും, പതച്ച മണലാരണ്യത്തിലൂടെയുള്ള യാത്ര മനോഹരങ്ങളിലുള്ള വഴി ദൂരം, ഇന്നത്തെമതിരി ആവശ്യസാധനങ്ങൾ വിലകൊടുത്തുവാങ്ങുവാൻ പോലും വഴിമധ്യേ സൗകര്യങ്ങളില്ലാത്ത പുറപ്പാട്. ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക! യാത്രാമധ്യേ വിശന്നുവലയുമ്പോൾ ഒരു കാരണ രണ്ടാക്കിപ്പൊളിച്ചു രണ്ടുപേർ ഭാഗിച്ചെടുത്തു തിന്നേണ്ടിവരുക, ഒരു കാരണ വായിലിട്ടു ഈമ്പിക്കൊണ്ട് അതിനുമീതെ പച്ചവെള്ളം കുടിക്കേണ്ടി വരിക, ഓറിച്ചു വലയുമ്പോൾ ഒട്ടകത്തെ അറുത്ത് അതിന്റെ ഉൾസഞ്ചികൾ പിഴിഞ്ഞെടുത്ത വെള്ളം കൊണ്ടു ഭാഹശമനം വരുത്തേണ്ട ഗതികേടുകളൊക്കെ തുടങ്ങിയ പല അനുഭവങ്ങളും ആ യാത്രയിൽ സഹാബികൾക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പല രിവായത്തുകളിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. അതെ, അവരുടെ ദൃഢവിശ്വാസവും, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി ലഭിക്കുന്നതിലുള്ള അവരുടെ ആവേശവും കാരണം അതെല്ലാം അവർ സഹിച്ചു. എന്നുവെച്ചാൽ, 111-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച ആ കച്ചവട ഇടപാടിനെ ബാധ്യത അവർ നിറവേറ്റുകതന്നെ ചെയ്തു. 112-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ സൽഗുണങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യപത്രം അവർ കരസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്തു. അതെ, അല്ലാഹു അവരെക്കുറിച്ചു തൃപ്തിപ്പെട്ടു. അവർ അവനെക്കുറിച്ചു തൃപ്തിപ്പെട്ടു. رضى الله عنهم

118. പിന്നേക്കു വെക്കപ്പെട്ടവരായ (ആ) മൂന്നാളുടെ പേരിലും (അല്ലാഹു കനിഞ്ഞു മടങ്ങിയിരിക്കുന്നു);

മൂന്നു വിശാലമായതോടെ (അന്നെ) അതവർക്ക് ഇടുങ്ങി (യതായിത്തോന്നി) പ്പോകുന്നതുവരെയും, തങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ തങ്ങൾക്കു തെരുങ്ങിപ്പോകുകയും, അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു (രക്ഷയ്ക്കു) അവകുലകളൊതെ (വേറെ) ആശ്രയസ്ഥാനമില്ലെന്നു അവർ കരുതുകയും ചെയ്യുന്നതു (വരെയും അവർ ക്ഷമയോടെയുവേദിച്ചു)

118. عَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا

حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ
بِمَا رَحَبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمُ أَنْفُسُهُمْ
وَنظَرُوا أَنَّهُ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ
إِلَّا إِلَيْهِ

'തബൂക്ക' യുദ്ധത്തിലല്ലാതെ മറ്റൊരു യുദ്ധത്തിലും നബി (സ)യൊന്നിച്ചു ഞാൻ പങ്കെടുക്കാതിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, ബദ്രിൽ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായില്ല. അതിൽ പങ്കെടുക്കാത്തവരെപ്പറ്റി ആക്ഷേപവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഒരു മുൻനിശ്ചയം കൂടാതെ ഖുറൈശികളുടെ വർത്തകസംഘത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു മാത്രമായിരുന്നു നബി (സ) അന്നു പുറപ്പെട്ടത്. അൽഅഖബ: ഉടമ്പടി (*) ഉണ്ടായ രാത്രിയിൽ ഞങ്ങൾ ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിച്ച കരാർ നടത്തിയപ്പോൾ ഞാനും അതിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. ജനമദ്ധ്യ ബദർ യുദ്ധത്തിനാണ് അധിക പ്രശസ്തിയുള്ളതെങ്കിലും അവബയുടെ സ്മാനം ബദറിനു നൽകുവാൻ ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. തബൂക്കിൽ നിന്നു ഞാൻ പിന്തി നിന്നതു ഇങ്ങിനെയാണ്: അന്ന് എനിക്കു മുമ്പത്തെക്കാളൊക്കെ കഴിവും, സൗകര്യവുമുണ്ടായിരുന്നു. റസൂൽ (സ) യുദ്ധയാത്രകൾ ചെയ്യുമ്പോൾ സാധാരണ ലക്ഷ്യസ്മാനം വ്യക്തമാക്കാറില്ലായിരുന്നു. ആ യാത്ര ഉഷ്ണകാലത്തായിരുന്നതും, ദൂരയാത്രയായിരുന്നതും, വമ്പിച്ച ഒരു സൈന്യത്തെ നേരിടുവാനായിരുന്നതും കാരണമായി മുസ്ലിംകൾ വേണ്ടുന്ന ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻവേണ്ടി-യാത്രയുടെ ലക്ഷ്യം നന്നാക്കത്തന്നെ അവിടുന്ന് അറിയിച്ചിരുന്നു. നബി (സ)യുടെ ഒന്നിച്ചു മുസ്ലിംകൾ അക്കാലത്തു ധാരാളമുണ്ട്. പക്ഷേ, പട്ടാളക്കാരുടെ പട്ടിക രേഖപ്പെടുത്തുന്ന സമ്പ്രദായം അന്നില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കാതെ ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നവരിൽ-വഹ്യു മുഖേന അറിവുകിട്ടാത്തപക്ഷം-തങ്ങളെപ്പറ്റി നബി (സ)ക്കു അറിവുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നു ധരിക്കാത്തവർ കുറ്റമായിരുന്നു. പഴവർഗ്ഗങ്ങളും തണലും നന്നായി വരുന്ന ഒരു കാലത്തായിരുന്നു നബി (സ)യുടെ പുറപ്പെട്.

'അങ്ങനെ, നബി (സ) യും മുസ്ലിംകളും ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തു. ഞാൻ ഒരുങ്ങുവാൻ ശ്രമിച്ചും പിന്നോക്കംവെച്ചും കൊണ്ടു-ഒരു തീരുമാനവുമെടുക്കാതെ-കഴിഞ്ഞുകൂടി. റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയും ജനങ്ങളും യാത്ര തുടങ്ങി. അപ്പോഴും ഞാൻ വാഹനം കയറി പുറപ്പെട്ടെങ്കിലോ എന്നുദ്ദേശിച്ചു. അയ്യോ! അങ്ങനെ ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായെന്നെ! പക്ഷേ, അതിനു വിധിയുണ്ടായില്ല! റസൂൽ (സ) പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ പിന്നെ, പുറത്തിറങ്ങിയവർ ഒന്നുകിൽ കപടവിശ്വാസത്തിന്റെ ആക്ഷേപത്തിനു വിധേയരായ ആളുകളെ, അല്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹു ഒഴികഴിവ് അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ദുർബ്ബലരായ ആളുകളെ അല്ലാതെ എനിക്കു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. തബൂക്കിലെത്തുന്നതുവരെ നബി (സ) കൂടുതലൊന്നും അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ചെയ്തുവെന്നു തിരുമേനി അന്വേഷിച്ചു. ബനുസലമ ഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാൾ 'അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ തടഞ്ഞുവെച്ചിരിക്കുകയാണ്' എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ മൂത്തുബ്നുജബൽ (റ) പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ ആ പറഞ്ഞതു മോശമായിപ്പോയി. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് നല്ലതല്ലാത്ത നമുക്കറിവില്ല.' നബി (സ) അപ്പോൾ മരണമവലംബിച്ചു. അങ്ങനെയിരിക്കെ, വെള്ള വസത്രം ധരിച്ചുകൊണ്ടു ഒരാൾ മരീചികതാളി വരുന്നതായി ദൂരെ നിന്നു കണ്ടു. 'അതു അബൂലൈഥമയായിരിക്കണം' എന്നു തിരുമേനി (ലക്ഷണം) പറഞ്ഞു. ഒരു സ്വാള (സേർ) കരകൾ സംഭാവന നല്കിയതിൽ, കപടവിശ്വാസികൾ പരിഹസിപ്പുകയുണ്ടായ അബൂലൈഥമ (റ) തന്നെയായിരുന്നു (**). അതു.'

കഅബ്-റ-തുടരുന്നു: 'തബൂക്കിൽ നിന്നു റസൂൽ (സ) മടങ്ങിവരുന്നുണ്ടെന്നു കേട്ടപ്പോൾ, എന്നെ സഭാ പിടികൂടി. തിരുമേനിയുടെ കോപത്തിൽനിന്നു ഞാൻ എങ്ങിനെ രക്ഷപ്പെടും? ആരെയാക്കെ അതിനു ഉപയോഗപ്പെടുത്തും? എന്നൊക്കെ ഞാൻ (മനസ്സിൽ) കള്ള സ്വരൂപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നബി (സ) എത്താറായി എന്നു കേട്ടപ്പോൾ, ആ ദുർവിചാരമൊക്കെ എന്നിൽ നിന്നു നീങ്ങി. ഒന്നുകൊണ്ടും എനിക്കു രക്ഷയില്ലെന്നു ബോധ്യം വന്നു. സത്യം പറയുവാൻ തന്നെ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു. റസൂൽ (സ) രാവിലെ എത്തി. വല്ല യാത്രയും കഴിഞ്ഞു

(*) ഹിജ്രക്കുമുമ്പു മദീനയിൽനിന്നു ഹജ്ജിനുവന്നിരുന്ന ഏഴുപതിൽപരം ആളുകൾ ഒരു രാത്രിയിൽ-ഖുറൈശികൾ അറിയാതെ-നബി (സ) യിൽ വിശ്വാസിക്കുകയും, അൽഅഖബ: എന്നിടത്തുവെച്ചു നബി (സ) യെ മദീനയിൽ പെണാൽ വേണ്ടപ്രകാരം സഹായിക്കാമെന്നും മറ്റും നബി (സ) യുമായി ഉടമ്പടി ചെയ്തുപോകുകയും ഉണ്ടായി. ആ സംഭവമാണു ഉദ്ദേശ്യം. 100-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഈ ഉടമ്പടിയെപ്പറ്റി നാം സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

(**) അബൂലൈഥമ (റ) ആദ്യം അലസതനിമിത്തം നബി (സ) യൊന്നിച്ചു പോയിരുന്നില്ല. നബി (സ)യും സഹാബികളും പോയിക്കഴിഞ്ഞശേഷം അദ്ദേഹം തന്റെ വീട്ടിൽ പെണപ്പോൾ, വീട്ടുകാർ തനിക്കായി ഒരുക്കിവെച്ചിരുന്ന സുഖസൗകര്യങ്ങൾ കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ വ്യസനം തോന്നി. റസൂൽ (സ) തിരുമേനി വളരെ കഷ്ടതയിലും ബുദ്ധിമുട്ടിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന അവസരത്തിൽ ഞാൻ ഈ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുന്നതു നന്നല്ലെന്നു അദ്ദേഹം കരുതി. വേഗം തബൂക്കിലേക്കു വാഹനം കയറി, അതായിരുന്നു അദ്ദേഹം താമസിച്ചു ആവാനും, മറ്റൊരായിരിക്കുവാനും കാരണം. റസൂൽ (സ) അദ്ദേഹത്തെ വളരെ ആദരിക്കുകയും ചെയ്തു.

എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. 'വേണ്ടാ, തന്റെ കാര്യത്തിൽ തീരുമാനം വരുന്നതുവരെ ഭാര്യയുമായി വിട്ടുനിൽക്കണം- സമീപിക്കരുത്' എന്നു അയരം മറുപടി പറഞ്ഞു. മറ്റേ രണ്ടാളുകളുടെ അടുക്കലേക്കും അപ്രകാരം ആളയച്ചിരുന്നു. എന്റെ ഭാര്യയോടു അവളുടെ വീട്ടിലേക്കു പോയിക്കൊള്ളുവാൻ ഞാൻ പറഞ്ഞു.'

കഅബു-റ-പറയുകയാണ്. 'ഹിലാലുബ്നുളമയ്യയുടെ ഭാര്യ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു 'റസൂലേ, ഹിലാലുബ്നുളമയ്യ വലിയ കിഴവനാണ്. അദ്ദേഹത്തിനു ഭൃത്യന്മാരുമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനു ഭൃത്യവേല ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിനു വിരോധമുണ്ടോ' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'ഇല്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹം തന്നെ സമീപിക്കരുത്.' ആ സത്രി പറഞ്ഞു: 'ഇല്ല. അദ്ദേഹത്തിനു യാതൊരു വിഷയത്തിലും ഒരു വികാരവുമില്ല ഇന്നുവരെയും കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്'. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ എന്റെ ചില കുടുംബക്കാർ എനോട് എന്റെ ഭാര്യയെക്കുറിച്ചും നബി (സ) യോടു സമ്മതം ചോദിക്കുവാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി. ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'ഞാനതുകൊണ്ടുകയ്യില്ല. ഞാനൊരു യുവാവായിരിക്കെ, അവിടുന്ന് എനോട് എന്തു പറയുമെന്നു എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല'. അങ്ങനെ, പത്തു ദിവസം കൂടി കഴിഞ്ഞു. അങ്ങുമായുള്ള സംസാരം ഞാനും ചെയ്തിട്ട് അപ്പോഴേക്കു അമ്പതു ദിവസം പൂർത്തിയായി. അമ്പതിന്റെ പ്രഭാതത്തിൽ ഞാൻ അങ്ങളുടെ ഒരു വീട്ടിന്റെ മുകളിൽ വെച്ചു സുബ്ഹു നമസ്കാരം നമസ്കരിച്ച് ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അല്പാഹു പറഞ്ഞതുപോലെ പൂർവികാവരോടായിരുന്നിട്ടും എനിക്കതു ഇടുങ്ങിയതായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

'അപ്പോഴതാ സൽഹ് (ح) മലയുടെ മുകളിൽനിന്ന് ഒരായ അത്യുച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറയുന്നു: 'കഅബുനാമലിക് സന്തോഷിച്ചുകൊള്ളുക' ഞാൻ അല്പാഹുവിനു സൂക്ഷ്മമായി നിലത്തു വീണു. ഒരു തുരവിവന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. സുബ്ഹു നമസ്കാരാനന്തരം അല്പാഹുവിങ്കൽ നിന്നു (അങ്ങളുടെ) താബ: (പ്രശ്നാത്തരപം) സ്വീകരിച്ച വിവരം നബി (സ) ജനങ്ങളിൽ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിരുന്നു. ജനങ്ങൾ അങ്ങളെ അനുരോധിക്കുവാൻ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്റെ രണ്ടു കൂട്ടുകാരിലേക്കും ആളുകൾ പോയിരുന്നു. എന്റെ അടുക്കലേക്കും ഒരായ കുതിരപ്പുറത്തു കയറിയും, വേരൊരായ ഓടിക്കൊണ്ടും കുതിച്ചു വന്നു. (*) പക്ഷേ, (സൽഹ് മലയിൽ നിന്നു കേട്ട) ആ ശബ്ദമായിത്തന്നെ ആദ്യം എനിക്കു എത്തിയത്. അതുകൊണ്ടു ആ ശബ്ദത്തിന്റെ ആരംഭം (**) ഞാൻ എന്റെ മേലുണ്ടായിരുന്ന രണ്ടു വസ്ത്രവും അഴിച്ചുകൊടുത്തു സമ്മാനിച്ചു. (***) സത്യമായും, അതു രണ്ടുപ്രകാരം വസ്ത്രം എനിക്കു വേറെയുണ്ടായിരുന്നില്ല അനന്തരം രണ്ടു വസ്ത്രങ്ങൾ വായ്പമെടുത്തു ധരിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കലേക്കു പോയി. ജനങ്ങൾ കൂട്ടുകൂട്ടമായി വന്നു എന്ന അനുരോധിക്കുകയും, എനിക്കു മംഗളം പറയുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു'

(കഅബു-റ-തുടരുന്നു:) 'ഞാൻ പള്ളിയിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ, റസൂൽ (സ) ഇരിക്കുന്നു. ചുറ്റുപാടും ആളുകളുമുണ്ട്. തൽഹത്തുബ്നുളബൈദില്ലാ (റ) ഓടിവന്ന് എനിക്കു കൈ തരുകയും, എന്ന അനുരോധിക്കുകയും ചെയ്തു. (****) മുഹാജിറുകളിൽ വേറെ ആരും എഴുന്നേറ്റുവന്ന് അങ്ങനെ ചെയ്യുകയുണ്ടായില്ല. (****) റസൂൽ (സ) തിരുമേനിക്കു ഞാൻ സലാം പറഞ്ഞപ്പോൾ, തിരുമേനിയുടെ മുഖം സന്തോഷംകൊണ്ടു പ്രകാശിതമായിരുന്നു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'അവളുടെ മാതാവ് അവളെ പ്രസവിച്ചത് മുതൽ ഏറ്റവും നല്ല ഒരു ദിവസത്തെക്കുറിച്ചു സന്തോഷപ്പെട്ടുകൊള്ളുക' ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'അങ്ങയിൽനിന്നുള്ളതോ, അല്പാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതോ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അല്പാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതുതന്നെ.' തിരുമേനിക്കു സന്തോഷംവന്നാൽ അവിടുത്തെ മുഖം ചന്ദ്രനെപ്പോലെ പ്രകാശമായതായിത്തീരുന്നതു ഞങ്ങൾ പരിചയിച്ചതാണ്. അങ്ങനെ, ഞാൻ ഇരുന്നു, ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'അല്പാഹുവിന്റെ റസൂലേ, എന്റെ താബയുടെ പൂർത്തീകരണമായി ഞാൻ എന്റെ ധനം മുഴുവൻ ധർമ്മമായി അല്പാഹുവിനും റസൂലിനും ഒഴിഞ്ഞുതരുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു 'കുറച്ചു ധനം താൻ സൂക്ഷിപ്പിച്ചുവെച്ചുകൊള്ളുക. അതു തനിക്കു നല്ലതാണ്.' ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'വൈബറിലുള്ള എന്റെ ഓഹരി ഞാൻ സൂക്ഷിപ്പിക്കാളോ. (ബറക്കിയൊക്കെ ധർമ്മമാണു) ഞാൻ ജീവിക്കുന്ന കാലത്തോളം ആരോടും ഞാൻ കളവുപറയുകയില്ലെന്നുള്ളതും എന്റെ താബയിൽപെട്ടതാകുന്നു.'

(*) കുതിരപ്പുറത്തു ചെന്നതു സുബൈറുബ്നുൽഅവാക്വം (റ), ഓടി വന്നതു ഹംസത്തുബ്നുഅംറും (റ) ആയിരുന്നുവെന്നും ചില രീതിയെത്തുകയുണ്ട്. (**) ശബ്ദമിട്ടു വിളിച്ചു പറഞ്ഞതു അബൂബക്കർ (റ) ആയിരുന്നുവെന്നും രീതിയെത്തുകയുണ്ട്. (***) പ്രധാനപ്പെട്ട സന്തോഷവർത്ത അറിയിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ ആരംഭം അപ്പോൾ ധരിച്ചിട്ടുള്ള വസ്ത്രങ്ങൾ അഴിച്ചുകൊടുത്തു സമ്മാനിക്കുന്നത് അറബികളുടെ ഒരു പതിവായിരുന്നു.

(****) തൽഹത്തുബ്നുളബൈദിയും, സ്വർഗ്ഗംകൊണ്ടു സന്തോഷമറിയിച്ചപ്പോൾ പത്തു സഹാബികളിൽ പെട്ട ഒരാളാകുന്നു. (*****) ഇക്കാരണത്താൽ തൽഹത്തിനെ (റ) കുറിച്ചു കഅബു (റ) എപ്പോഴും നന്ദി പൂലത്തിപ്പോന്നിരുന്നുവെന്നു നീവേകനായ പൂത്രൻ പ്രസംഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

'ഞാൻ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയോടു ആ സത്യം പറഞ്ഞശേഷം, എന്തെപ്പോലെ പരീക്ഷണത്തിനു വിധേയനായി വിജയംവരിച്ച ഒരാളെ എനിക്കറിവില്ല. അതിനുശേഷം ഇന്നവരെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു ഞാൻ ആരോടും കളവു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മേലിലും അല്ലാഹു എന്നെ കാക്കുമെന്നു ഞാൻ ആശിച്ചെന്നു. അങ്ങനെ, അല്ലാഹു **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَأُوا كِتَابَ التَّوْرَةِ** എന്നതു മുതൽ **وَلَا تَقْرَأُوا كِتَابَ الْإِنْجِيلِ** എന്നുവരെയും (117, 118, 119 വചനങ്ങൾ) അവ തരിച്ചു.'

(കഅബ്-റ-തുടർന്നു പറയുകയാണു:) 'അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയോ റസൂൽ(സ) തിരുമേനിയോട് കളവു പറയുകയും, കളവു പറഞ്ഞവരെപ്പോലെ നാശത്തിലകപ്പെടുകയും ചെയ്യാതെ ഞാൻ സത്യം മാത്രം പറഞ്ഞതു, എന്തെങ്കിലും ലാമിലേക്കു മാർഗ്ഗംഗർഭനം നൽകി അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചതിനുശേഷം, അവൻ എനിക്കു തന്നെ ഏറ്റവും വലിയ ഒരുനുഗ്രഹമാകുന്നു. വഹ്യം വന്നപ്പോൾ, കളവു പറഞ്ഞവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു വളരെ കടുത്ത വാക്കുകളാണ് പറഞ്ഞത്. അതായതു, **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَأُوا كِتَابَ التَّوْرَةِ** എന്നു തുടങ്ങി **وَلَا تَقْرَأُوا كِتَابَ الْإِنْجِيلِ** വരെ (95ഉം 96ഉം വചനങ്ങൾ). റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയോട് സത്യം ചെയ്തു ഒഴികഴിവുകൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ അതു സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് തിരുമേനി പാപമോചനം തേടിയിരുന്ന ആളുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരുടെയും കാര്യം റസൂൽ (സ) പിന്നോക്ക നിറുത്തിവെക്കുകയാണു ചെയ്തതു. എന്നിട്ട്, ഞങ്ങളുടെ വിഷയത്തിൽ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَأُوا كِتَابَ التَّوْرَةِ** (പിന്നോക്കം വെക്കപ്പെട്ട മൂന്നാളുടെ പേരിലും.....) എന്നു അവതരിച്ചു. യുദ്ധത്തിനു പോകാതെ പിന്തിന്നിനവർ എന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. സത്യം ചെയ്ത് ഒഴികഴിവ് പറഞ്ഞവരിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി കാര്യം പിന്നോക്ക നിട്ടിവെക്കപ്പെട്ടവർ എന്നു ഊദ്ദേശ്യം.' (അ: ബു: മു. മുതലായവർ)

സുദീർഘവും പ്രസിദ്ധവുമായ ഈ ഹദീസിൽ നിന്നു കഴിഞ്ഞ ഏതാനും ആയത്തുകളുടെ ആശയം കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതിനു പുറമെ, മറ്റു പല കാര്യങ്ങളും ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണു. നീഷ് കളകവും, പരിപൂർണ്ണവുമായ തൗബയുടെ നല്ലൊരു മാതൃകയാണതു. സഹാബികൾ തങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്നുപോയ തെറ്റുകുറ്റങ്ങളെപ്പറ്റി എത്രത്തോളം മനംനൊന്തിരുന്നുവെന്നും, അവരുടെ സത്യസന്ധത എത്രമാത്രം ദൃഢമതരമായിരുന്നുവെന്നും, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള പാപമോചനവും കാര്യവും ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവർ എത്രത്തോളം ത്യാഗവും കഷ്ടനഷ്ടവും അനുഭവിക്കുവാൻ തയ്യാറായിരുന്നുവെന്നും റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയോടു അവർക്കുള്ള സ്നേഹബഹുമാനം എത്ര വലുതായിരുന്നുവെന്നും, തിരുമേനിയുടെ ഉപദേശനിർദ്ദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ അവർ എത്രത്തോളം തൽപരരായിരുന്നുവെന്നും-അങ്ങനെ പലതും-മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള ഒരു പാഠാവലിയാണു ഈ ഹദീസ് എന്നു പറയാം. നബി (സ) തിരുമേനിയുടെയും, അവിടുത്തെ സഹാബികളുടെയും മാതൃക പിൻപറ്റി സൗഭാഗ്യം അടയുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ.

റസൂൽ (സ) തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തതായി ഇബ്നുനുയൈം (റ) ഉദ്യരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു: 'നിങ്ങൾ സത്യത്തെ മറ്റുകെ പിടിക്കുവിൻ. കാരണം, സത്യം പുണ്യത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു. പുണ്യമുകളെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു. ഒരു മനുഷ്യൻ സത്യം പറഞ്ഞും, സത്യത്തെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചും വരുന്നതായാൽ, അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ 'സ്വീട്ടീഡായി' (സത്യസന്ധനായി) രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടും. നിങ്ങൾ അസത്യത്തെ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ 'കട്ടിബായി' (അസത്യവാദിയായി) രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നതാണ്.' (അ: ബു: മു.)

120. മദീനക്കാർക്കും, 'അഅറാബി' [മരുഭൂവംസി] കളിൽനിന്നു അവരുടെ ചുറ്റുപാടിലുള്ളവർക്കും പാടില്ല. അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലിനെ വിട്ടു പിന്തിനിൽക്കുവാൻ; അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്ത (കാര്യ) ത്തെ വിട്ടെച്ചുവാൻ; അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്ത (കാര്യ) ങ്ങളെപ്പറ്റി താൽപര്യം കാണിക്കുവാനും പാടില്ല.

12- مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ

അതെന്നാൽ അവർ, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ വെർക്കു വല്ല ദാഹമാകട്ടെ, കഷീണമാകട്ടെ, പട്ടിണിയാമാകട്ടെ, ബാധിക്കുകയില്ല, അവിശ്വാസികളെ കോപിപ്പിക്കുന്ന വല്ല സ്ഥാനത്തും അവർ ചവട്ടുകയുമില്ല, ഒരു ശത്രുവിനും വല്ല ബാധയും [ഉപദ്രവവും] അവർ ഏൽപ്പിക്കുകയുമില്ല.—അത്യന്തിമിത്തം അവർക്കു ഒരു നല്ലതായ കാര്യം രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടാതെ [ഇതാണതിനു കാരണം.]

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു സുകൃതം ചെയ്യുന്നവരുടെ പ്രതിഫലം പാഴാക്കുകയില്ല.

121. ചെറുതാകട്ടെ, വലുതാകട്ടെ ഒരു ചിലവും അവർ ചിലവഴിക്കുകയുമില്ല, വല്ല താഴ്വരയും അവർ വിട്ടുകൊടുക്കുകയുമില്ല.—അതവർക്കു രേഖപ്പെടുത്താതെ.

(അതെ) അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ ഏറെ നല്ലതിനു (അനുസരിച്ച്) അല്ലാഹു അവർക്കു പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ വേണ്ടി.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُضَيِّعُونَ ظَنًّا
وَلَا نَصَبًا وَلَا تَخَصُّصًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَلَا يَطْعُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ
وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ وَلَا
إِلَّا كَتَبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ

إِنَّ اللَّهَ لَا يُضَيِّعُ أَجْرَ الْحُسَيْنِيِّينَ

121- وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا
كَبِيرَةً

وَلَا يَفْطَحُونَ وَادِيًّا إِلَّا كَتَبَ لَهُمْ
بِجَزَائِهِمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

120. ൧൪൩ ആകുകയില്ല (പാടില്ല), ആകാവതല്ല ൧൪൩ മരീനക്കാർക്കു അവരുടെ ചുറ്റുപാടില്ലാത്തവർക്കും ൧൪൩ അഅറാബികളിൽനിന്നു ൧൪൩ അവർ പിന്തിനിൽക്കൽ, പിന്തുവാൻ ൧൪൩ റസൂലിനെവിട്ട് ൧൪൩ അല്ലാഹുവിന്റെ ൧൪൩ അവർ ആഗ്രഹിക്കലും (താൽപര്യം കാണിക്കുവാനും) പാടില്ല ൧൪൩ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെപ്പറ്റി ൧൪൩ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തത്തെ വിട്ട് ൧൪൩ അതു (കാരണം) ൧൪൩ അവർ (ആകുന്നു) എന്നതുകൊണ്ടാണു ൧൪൩ അവർക്കു ബാധിക്കുക (എത്തുക)യില്ല ൧൪൩ ഒരു ദാഹം, വല്ല ദാഹവും ൧൪൩ ഒരു കഷീണവുമില്ല, ബുദ്ധിമുട്ടുമില്ല ൧൪൩ ഒരു പട്ടിണിയുമില്ല ൧൪൩ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ൧൪൩ അവർ ചവിട്ടുകയുമില്ല ൧൪൩ ഒരു ചവിട്ടുന്ന സ്ഥാനത്തും ൧൪൩ കോപിപ്പിക്കുന്ന, കളേശമുണ്ടാക്കുന്ന ൧൪൩ അവിശ്വാസികളെ, കാഹ്നുകൾക്കു ൧൪൩ അവർ എത്തിക്കുക (ബാധിപ്പിക്കുക)യുമില്ല, ൧൪൩ വല്ലശത്രുവിനും ൧൪൩ വല്ല എത്തലും (കിട്ടലും) ഒരു ബാധയും ൧൪൩ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടാതെ, എഴുതപ്പെട്ടിട്ടില്ലാതെ ൧൪൩ അവർക്കു ൧൪൩ അതുമൂലം, അതുകൊണ്ടു ൧൪൩ ഒരു കർമ്മം ൧൪൩ നല്ലതായ ൧൪൩ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ൧൪൩ അവൻ പാഴാക്കുക (വിഫലമാക്കുക)യില്ല, ൧൪൩ പ്രതിഫലം, കൂലി ൧൪൩ സുകൃതം ചെയ്യുന്നവരുടെ 121. ൧൪൩ അവർ ചിലവഴിക്കുകയുമില്ല ൧൪൩ ഒരു ചിലവും, വല്ല ചിലവും ൧൪൩ ചെറുതായ ൧൪൩ വലുതുമില്ല ൧൪൩ അവർ മുറിച്ചു (വിട്ടു) പോകുകയുമില്ല ൧൪൩ ഒരു താഴ്വര, വല്ല താഴ്വരയും ൧൪൩ അതു രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടാതെ ൧൪൩ അവർക്കു ൧൪൩ അവർക്കു പ്രതിഫലം കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി ൧൪൩ അല്ലാഹു ൧൪൩ ഏറെ നല്ലതിനു ൧൪൩ അവരായിരുന്നതിൽ ൧൪൩ അവർ പ്രവർത്തിക്കും.

സാരം: റസൂൽ (സ) വല്ല പടയെടുപ്പും നടത്തുമ്പോൾ, മരീന നിവാസികളോ, ചുറ്റുപാടുകളിൽ താമസിക്കുന്ന അഅറാബി (മരുഭൂവാസി)കളോ അദ്ദേഹമൊന്നിച്ചു ആ യാത്രയിൽ പങ്കെടുക്കതെ മാറിനിൽക്കുവാൻ പാടില്ല. അതുപോലെത്തന്നെ, റസൂലിനു വല്ല ആപത്തോ വിഷമമോ നേരിടുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ശ്രദ്ധിക്കാതെ, സ്വന്തം കാര്യത്തിൽമാത്രം അവർ ശ്രദ്ധപതിക്കുവാനും പാടില്ല. തങ്ങളുടെ കാര്യംപോലെ-അല്ല, അതിലും ഉപരിയായി-

നബി (സ)യുടെ കാര്യത്തിലും അവർക്കു താൽപര്യമുണ്ടായിരിക്കണം. ഇങ്ങിനെ കൽപിക്കുവാൻ കാരണം, അവർക്കു ഇതുകൊണ്ടെന്നും ഒരു നഷ്ടവും സംഭവിക്കുവാനില്ല; മാത്രമല്ല, വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം ലഭിക്കുവാനുമാകുന്നു. ഉദാഹരണമായി: അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധവും സമാധ്യം നടത്തുന്ന അവസരത്തിൽ, അവർക്കു വല്ല ഓഹരും, വിശപ്പോ മറ്റു വല്ല ബുദ്ധിമുട്ടോ ബാധിച്ചുവെന്നു വെക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ ശത്രുക്കൾക്കു ദോഷകാരായിത്തീരുന്ന വല്ല സമയത്തിലൂടെയും അവർ കരലേശുത്തുവെക്കേണ്ടി വരികയോ, അവർക്കു എന്തെങ്കിലും പീഡനം അനുഭവിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തുവെന്നു വെക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ചെറുതോ വലുതോ ആയ വല്ല ചിലവുകളും ചെയ്തുവെന്നു വെക്കുക. ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിലെല്ലാംതന്നെ, അല്ലാഹു അവർക്കു ഓരോന്നിനും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം നൽകുന്നതു. അവയെല്ലാം അവയുടെ സർവ്വകീമലായി രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കുന്നതാകുന്നു. അങ്ങനെ, മറ്റുള്ള അവസരങ്ങളിൽ ലഭിക്കാത്ത ചൂടുത്താപവും അവർക്കു ആ മാത്രമേ കരസ്ഥമാകുന്നതാണ്.

122. സത്യവിശ്വാസികൾ ആകമാനം (യുദ്ധത്തിനു) പുറപ്പെട്ടു പോകാവതുമല്ല.

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَآفَّةً

എന്നാൽ, അവരിൽനിന്നുള്ള എല്ലാ സംഘത്തിൽനിന്നും ഒരു വിഭാഗം പുറപ്പെട്ടുപോയിക്കൂടെ, മതത്തിൽ അവർക്കു ജ്ഞാനം നേടുവാനും തങ്ങളുടെ ജനങ്ങളിലേക്കു അറാം മടങ്ങി വന്നാൽ അവരെ താക്കീതു ചെയ്യുവാനും വേണ്ടി അവർ കാര്യം സൂക്ഷിച്ചെടുക്കേണ്ടല്ലോ.

فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ

122. ൧൧൨ ആകാവതല്ല(പാടില്ല) ൧൧൨ സത്യവിശ്വാസികൾ ൧൧൨ അവർ (യുദ്ധത്തിനു) പുറപ്പെട്ടുപോകുവാൻ ൧൧൨ ആകമാനം, അടങ്കലുമായി ൧൧൨ എന്നാൽ ആയിക്കൂടെ, എന്തുകൊണ്ടായിക്കൂടാ ൧൧൨ പുറപ്പെട്ടു പോയി ൧൧൨ എല്ലാ സംഘ(കൂട്ട)ത്തിൽനിന്നും ൧൧൨ അവരിൽനിന്നുള്ള, അവരിൽപെട്ട ൧൧൨ ഒരു വിഭാഗം ൧൧൨ അവർ ജ്ഞാനം നേടുവാൻവേണ്ടി, ശ്രമിച്ചറിയുവാൻ ൧൧൨ മത(കാര്യ)ത്തിൽ ൧൧൨ അവർ താക്കീതു (ചൂന്നായിച്ചു) നൽകുവാനും ൧൧൨ അവരുടെ ജനങ്ങൾക്കു ൧൧൨ അവർ മടങ്ങിയാൽ ൧൧൨ അവരിലേക്കു ൧൧൨ അവരായ്ക്കൊ, ആകമാനം വേണ്ടി ൧൧൨ അവർ കാര്യം സൂക്ഷിക്കും, ജാഗ്രതവെക്കും, കരുതലോടിക്കൂടും.

ഈ വചനം യുദ്ധസംബന്ധമായിട്ടുള്ളതിൽ ധന വചനങ്ങളുടെ തുല്യതയെന്നതാണ്-അതല്ല-ഇതിലെ വിഷയം യുദ്ധകാര്യങ്ങളുമായി പ്രത്യേക ബന്ധമുണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു സ്വതന്ത്ര വിഷയമാണെന്നു കാണാം. ഈ വചനം യുദ്ധസംബന്ധമായ വചനമാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല. ഈ വചനം യുദ്ധസംബന്ധമായിട്ടുള്ളതു പുറപ്പെട്ടു പോകുക എന്നതിൽക്കൂടിയും ഇതിലെ (നാഹി) എന്ന ക്രിയ സന്ദർഭമനുസരിച്ച് യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടു പോകുക എന്ന പ്രത്യേകർത്ഥത്തിൽ ഇപ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നതു ആയിരിക്കണം. ഈ അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിനു കാരണം ൧൧൨

ഒന്നിലധികം രൂപത്തിൽ ഈ വചനത്തിനു വ്യവ്യാസം നൽകപ്പെട്ടു കാണാം. അവയിൽ കൂടുതൽ പ്രസക്തമായ രണ്ടു വ്യവ്യാസങ്ങൾ ഇപ്രകാരമാകുന്നു: (1) അംഗീകൃതമായ ഒഴികഴിവുകളിലാത്തവർ യുദ്ധം മാത്രമല്ല മറ്റു പലകാര്യങ്ങളിലും തങ്ങളുടെ മുൻവചനങ്ങളുടെ പരിപാലനം താൽപര്യം അനുസരിച്ച് എല്ലാവരും ചെയ്യാവുന്നതു. ഇതിലെ (നാഹി) എന്ന ക്രിയ സന്ദർഭമനുസരിച്ച് യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടു പോകുക എന്ന പ്രത്യേകർത്ഥത്തിൽ ഇപ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നതു ആയിരിക്കണം. ഈ അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിനു കാരണം ൧൧൨

നിന്നും ഓരോ വിഭാഗം ആളുകൾ-ഓരോ നാട്ടുകാരിൽ നിന്നും ഗോത്രങ്ങളിൽ നിന്നുമൊക്കെ ഏതാനും ആളുകൾ
 വീതം-യുദ്ധാവശ്യങ്ങൾക്ക്- ബെളിയിൽ പോയാൽ മതി. മറ്റുള്ളവർ സ്ഥലം വിടാതെ, നബി (സ) യുമായി
 ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, നബി (സ) യിൽ നിന്നു അപ്പോപ്പാൽ ലഭിക്കുന്ന അറിവുകൾ കരസ്ഥമാക്കുകയും
 ചെയ്യണം. എന്നിട്ട്, സ്ഥലം വിട്ടുപോയവർ നാട്ടിൽ മടങ്ങി വരുമ്പോൾ അവർക്കു അതു പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും
 ചെയ്യണം. അങ്ങനെ, അവർക്കു കരുതലോടിരിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ അവർ ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്.
 (2) യുദ്ധാവശ്യങ്ങൾക്കു മുകളിൽ, വിജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിനാകട്ടെ, എല്ലാവരും കൂടി സ്ഥലം വിട്ടുപോയിക്കൂടാ.
 (അതു പൊതു ജീവിതത്തിന്റെ നൽകൽ ദോഷകരമായിരിക്കും.) ഓരോ വലിയ സംഘത്തിൽനിന്നും ഓരോ വിഭാഗം
 ആളുകൾ മാത്രം പോകുകയും, മറ്റുള്ളവർ നാട്ടിൽ തങ്ങുകയും വേണം. പോകുന്നവർ തങ്ങളുടെ യാത്രകളിൽ
 തങ്ങളുടെ സിദ്ധിക്കുന്ന അറിവുകൾ-അവർ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ-നാട്ടിലുള്ളവർക്കും പഠിപ്പിച്ചുകൊടുക്കണം.

രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് ബെളിയിൽ പോകുന്നവർക്കു ലഭിക്കുന്ന അറിവുകൾ വ്യത്യസ്ത രൂപ
 അലുള്ളതായിരിക്കാം. നബി (സ) യൊന്നിച്ചാണ് അവർ പോകുന്നതെങ്കിൽ നബി (സ) മുഖേന ലഭിക്കുന്ന
 അറിവുകൾതന്നെ. നബി (സ) യൊന്നിച്ചല്ലാത്തയാത്രയിലാണു പോകുന്നതെങ്കിൽ, ആ യാത്രയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട
 അനുഭവങ്ങളിൽ നിന്നും, പരിചയങ്ങളിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന അറിവുകളുമായിരിക്കും. ഒന്നാമത്തെ വ്യവസ്ഥ
 പ്രകാരം, യാത്രയിൽ പങ്കെടുക്കാതെ നാട്ടിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്നവരായിരിക്കും വിജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നവർ. രണ്ടാ
 മത്തെ വ്യവസ്ഥപ്രകാരം നാട്ടുവിട്ടു പോയവരായിരിക്കും വിജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുന്നവർ. പഠിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടവർ
 നേരെ മറിച്ചും ആയിരിക്കും. നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ കാലശേഷം മതവിജ്ഞാന സമ്പാദനത്തിനുവേണ്ടിനാടു
 വിട്ടു പോകുന്നത് പ്രയോജനകരമാ, അല്ലെങ്കിൽ അത്യാവശ്യമോ ആയിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നബി (സ) യുടെ
 ജീവിത കാലത്ത് പുറനാടുകളിൽ നിന്നു മടീനയിൽ വന്നു വിജ്ഞാനം കരസ്ഥമാക്കുകയല്ലാതെ, മടീനയിൽ
 നിന്നു പുറത്തുപോയി വിജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കുക എന്നു പറയുന്നതിന് അർത്ഥം കാണുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടായി
 രിക്കും ഈ രണ്ടാമത്തെ വ്യവസ്ഥയെ ചില മഹാൻമാർ വിമർശിക്കുന്നതു്, ഒന്നാമത്തെ വ്യവസ്ഥയ്ക്കിന് മുമ്പുണ്ടാ
 ന്നതല്ലെന്നതും. ﴿ اَعْلَمُ ﴾

ഈ വചനത്തിലെ വാചകങ്ങളും, അവയുടെ വ്യവസ്ഥനത്തിൽ ഖുർആൻ വ്യവസ്ഥാക്കാരും പ്രസ്താവിച്ചു
 കാണുന്ന ചില വിവരങ്ങളും കണിലെടുക്കുമ്പോൾ, താഴെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചില സംഗതികൾ നമുക്കിവിടെ മനസ്സിലാ
 ക്കാവുന്നതാണ്: (1) ധർമ്മയുദ്ധത്തെപ്പോലെത്തന്നെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന വിഷയംതന്നെയാണ് മതവി
 ജ്ഞാനസമ്പാദനവും. രണ്ടിനും വേണ്ടിയുള്ള യാത്രകൾ പുണ്യയാത്രകൾതന്നെ. (2) യുദ്ധ വിഷയത്തിലായാലും,
 വിജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിലായാലും എല്ലാവരും കൂടി അതിൽമാത്രം വ്യവസ്ഥിതരായിക്കൂടാ. ഒരു കൂട്ടർ അതു്, മറ്റു
 ഉള്ളവർ പൊതുവായ മറ്റു ആവശ്യങ്ങളും നിറവേറ്റേണ്ടതാകുന്നു. ഓരോ വ്യക്തിക്കും ഒഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ പാടില്ലാത്ത
 നിർബ്ബന്ധ കടമകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് സമ്പാദിക്കൽ ഓരോ വ്യക്തിക്കും കടമതന്നെ. അതിനപ്പുറമുള്ള വിജ്ഞാ
 നങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഇപ്പറഞ്ഞതെന്ന് പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കേണ്ടതുണ്ട്. (3) പഠിച്ചറിഞ്ഞവർ അറിവില്ലാത്തവർക്കു
 പഠിപ്പിക്കുകയും വിജ്ഞാനം പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്താൽ അവരുടെ കടമയാകുന്നു.

(4) പൊതു വിജ്ഞാനങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുന്നത് മതദൃഷ്ട്യോ വേണ്ടപ്പെട്ട കാര്യംതന്നെയാണെങ്കിലും, ഈ വച
 നത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത് മതവിജ്ഞാന സമ്പാദനം. (﴿ اَعْلَمُ ﴾) സംബന്ധിച്ചുകുന്നവെന്ന് സ്ഥൂഷ്
 മാണ്. ഇസ്ലാമിൽ മതവിജ്ഞാനമെന്നും, ലൗകിക വിജ്ഞാനമെന്നും തരംതിരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും, എല്ലാ അറി
 വുകളും ഇസ്ലാമികദൃഷ്ട്യോ ഒരുപോലെയാണെന്നും മറ്റും ഭൗതികതാൽപര്യക്കാരായ ചില ആളുകൾ സമർത്ഥി
 ക്കാറുള്ളത് ശരിയല്ലെന്ന് ഈ വചനത്തിൽ നിന്നും, ഇതുപോലെ ഖുർആനും നബിവചനങ്ങളുടെയും മറ്റു പല
 പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണ്. ഈ ഒരൊറ്റ വചനത്തിൽ നിന്നുതന്നെ, മതവിജ്ഞാനവും, മതപരമല്ലാത്ത
 വിജ്ഞാനവും വ്യവസ്ഥിതയാണെന്നും, മതവിജ്ഞാനത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യം അല്ലാഹുവും അവന്റെ ദാസ്യവും മറ്റൊ
 ന്നിനും നൽകിയിട്ടില്ലെന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. (5) ഒരു ദേശത്ത് മതവിജ്ഞാനം പഠിക്കുവാൻ തക്ക
 മാർഗ്ഗങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്തപക്ഷം, ആ ദേശക്കാരായ ഏതാനും ആളുകൾ ദേശം വിട്ടുപോയി അത് കരസ്ഥമാക്കലും,
 അവർ മറ്റുള്ളവരെ ഉപദേശിക്കലും നിർബ്ബന്ധമാകുന്നു. ആരും അതിനു മുതിരാത്തപക്ഷം എല്ലാവരും കുറ്റ
 കാരായിരിക്കും. ആതം അതിന് സ്വയം തയ്യാറാകുന്നില്ലെങ്കിൽ എല്ലാവരും കൂടി അതിന് നിവാരണം ഉണ്ടാക്കേണ്ടത്
 അവരുടെ കടമയുമാകുന്നു.

125. എന്നാൽ, ഹൃദയങ്ങളിൽ രോഗവുമുള്ളവരാകട്ടെ, അവർക്ക് അവരുടെ മ്ളേച്ഛതയിലൂടെ (വീണ്ടും) മ്ളേച്ഛത വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണ്; അവർ അവിശ്വാസികളായും കൊണ്ടു മരണമടയുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادُوا
بِغْيَا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ

124. **وَالَّذِينَ** (വല്ലാത്തവരും) അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ **فَرَضَ** ഒരു സൂറത്തും, വല്ല അദ്ധ്യായവും **فَرَضَ** എന്നാലവരിലുണ്ടായിരിക്കും **فَرَضَ** പറയുന്നവർ, പറയുന്ന ചിലർ **فَرَضَ** നിങ്ങളിൽ ഏതാളാണ് (ആരാണു) **فَرَضَ** അവനു വർദ്ധിപ്പിച്ചതും **فَرَضَ** ഇതും, ഇവ **فَرَضَ** വിശ്വാസത്തെ **فَرَضَ** എന്നാൽ **فَرَضَ** വിശ്വാസിച്ചവർ **فَرَضَ** അവർക്കു വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു, വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണു **فَرَضَ** വിശ്വാസം **فَرَضَ** അവരാകട്ടെ **فَرَضَ** സന്തോഷം കൊള്ളുകയും ചെയ്യും. 125. **وَالَّذِينَ** യാതൊരു കൃത്യവുമില്ല **فَرَضَ** അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലുണ്ടു **فَرَضَ** ഒരു രോഗം, വല്ല രോഗവും **فَرَضَ** എന്നാലവർക്കതു വർദ്ധിപ്പിച്ചു, വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതാണു **فَرَضَ** മ്ളേച്ഛത, മാലിന്യം **فَرَضَ** അവരുടെ മ്ളേച്ഛതയിലൂടെ, മാലിന്യത്തിലേക്ക് **فَرَضَ** അവർ മരണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് **فَرَضَ** അവർ (ആയിരിക്കാണു) **فَرَضَ** അവിശ്വാസികൾ

കൊള്ളുന്ന രോഗംനിമിത്തം മനസ്സു ദുഷിച്ചുകഴിഞ്ഞ ആളുകൾ, വല്ല ഖുർആൻ വചനങ്ങളും പൂർത്തമായി അവതരിപ്പിച്ചവരും സത്യവിശ്വാസികളെ നോക്കി പറയാറുള്ള ഒരു പരിഹാസവാക്കും അതിന്നു അല്ലാഹു നൽകുന്ന മറുപടിയുമാണിത്. 'ഖുർആൻ കേൾക്കുമ്പോൾ വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുമെന്നാണല്ലോ വയ്പ്'. ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ച് നിങ്ങളാരാർക്കെങ്കിലും വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിച്ചുവോ? എന്നു ചില കപടവിശ്വാസികൾ സത്യവിശ്വാസികളോട് ചോദിക്കും. അവർക്കു നൽകുന്ന മറുപടി ഇതാണ്: 'സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അതു വിശ്വാസം വർദ്ധിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. മാത്രമല്ല, അവരതിൽ സന്തോഷംകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്'. എന്നാൽ, നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള രോഗബാധിതമനസ്കർക്ക് അവമൂലം വിശ്വാസത്തിൽ വർദ്ധനവൊന്നും ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നില്ല. നേരെനിച്ച് നിങ്ങളുടെ മ്ളേച്ഛതയും വഷളത്തവും പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയേ അതുമൂലം ഉണ്ടാകൂ' ഓരോ വചനം അവതരിക്കുമ്പോഴും അതിന്റെ നേരെ പരിഹാസവും നിഷേധവുമാണല്ലോ അവരിൽനിന്നു പ്രകടമാകുക. അങ്ങനെ, അവസാനം തനി നിഷേധികളായിക്കൊണ്ടു തന്നെ അവരുടെകാലം അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യും. കപടവിശ്വാസികളോട് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നു:

126. അവർ കാണുന്നില്ലേ? എല്ലാ കൊല്ലത്തിലും ഒരു പ്രാവശ്യമോ, രണ്ടു പ്രാവശ്യമോ അവർ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു! (എന്നിട്ടും) പിന്നെ അവർ (പശ്ചാത്തപിച്ചു) മടങ്ങുന്നില്ല; അവർ ഉററാലോചിക്കുന്ന ചില!

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ
عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ
وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ

126. **وَالَّذِينَ** അവർ കാണുന്നില്ലേ, അവർക്കു കണ്ടുകൂടേ **فَرَضَ** അവർ (ആകുന്നു) എന്നു **فَرَضَ** അവർ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു, കൂഴപ്പത്തിലാക്കപ്പെടുന്നു (എന്നു) **فَرَضَ** എല്ലാ കൊല്ലത്തിലും **فَرَضَ** ഒരു പ്രാവശ്യം **فَرَضَ** അല്ലെങ്കിൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം **فَرَضَ** പിന്നെ, എന്നിട്ടും **فَرَضَ** അവർ മടങ്ങുന്നില്ല, പശ്ചാത്തപിക്കുന്നില്ല **فَرَضَ** അവരില്ലതാനും **فَرَضَ** ഉററാലോചിക്കും

ലോഭിച്ചു മടങ്ങുവാനും, ചിന്തിച്ചറിയുവാനും പോരുന്ന ഓരോ തരം പരീക്ഷണങ്ങൾ-അവരുടെ ഗുണരഹിത്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന സംഭവങ്ങൾ, യുദ്ധങ്ങളിൽനിന്നും മറ്റും ലഭിക്കുന്ന പരാജയം മുതലായവ-കൊല്ലത്തിൽ

ഒന്നും രണ്ടുമായി ആ കപടവിശ്വാസികൾക്കു അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നിട്ടും അവർക്കു തന്മൂലം വരാത്തത് അർജ്ജുനം തന്നെ എന്നു സാരം.

127. വല്ല 'സൂരത്തും' [അദ്യായവും] അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ, - അവരിൽ ചിലർ ചിലരിലേക്കു [തമ്മിൽ] നോക്കുകയായി; 'നിങ്ങളെ ആരെങ്കിലും കാണുന്നുവോ' എന്നു (ഇളഭാവത്തിൽ); പിന്നെ അവർ പിരിഞ്ഞു പോകുന്നതാണ്. അവർ (കാര്യം) ഗ്രഹിക്കാത്ത ഒരു ജനതയാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ തിരിച്ചുവിട്ടിരിക്കുകയാണു.

127- وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ مِّنْكُمْ يَرَىٰ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝

127. وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ, سُورَةٌ വല്ലസൂരത്തും, അദ്യായവും نَّظَرَ നോക്കും, നോക്കുകയായി بَعْضُ അവരിൽ ചിലർ إِلَى ചിലരിലേക്കു مِنْكُمْ നിങ്ങളെ കാണുന്നുവോ ثُمَّ വല്ല ഒരാളും (ആരെങ്കിലും) ثُمَّ പിന്നെ അവർ തിരിഞ്ഞു (പിരിഞ്ഞു) പോകുന്നതാണു صَرَفَ അല്ലാഹു തിരിച്ചിരിക്കുകയാണു, തിരിച്ചുവിടട്ടെ قُلُوبَهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ بِأَنَّهُمْ അവർ (ആകുന്നു) എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു قَوْمٌ ഒരു ജനത لَا ഗ്രഹിക്കുകയില്ല മനസ്സിലാക്കാത്ത

സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ഖുർആന്റെ വല്ല ഭാഗവും അവതരിച്ചു കേൾക്കുന്നതു സന്തോഷവും ആവേശവും ഉളവാക്കുന്നു. കപടവിശ്വാസികൾക്കകട്ടെ, അതിൽ വെറുപ്പും പ്രതിഷേധവുമായിരിക്കും. അതിന്റെ ഒരു പ്രകടരൂപമാണു അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നത്. ഖുർആന്റെ വല്ല ഭാഗവും നബി (സ)ക്കു അവതരിച്ചുപോയ, അതു കേട്ടാ സ്വദിക്കുവാൻ കഷ്ടത വരാത്ത അവർ സ്വസ്ഥിയിൽനിന്നു എഴുന്നേറ്റു പോകുവാൻ ശ്രമിക്കും. പക്ഷേ, തൽസമയത്തു സ്ഥലം വിട്ടു പോകുന്നതു നബി (സ)യും സഹാബികളും കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ ആശങ്കയും തോന്നും. അതുകൊണ്ടു തങ്ങൾ എഴുന്നേറ്റു പോകുന്നതു ആരെങ്കിലും കാണുന്നുണ്ടോ-ഗൗനിക്കുന്നുണ്ടോ-എന്നറിയുവാൻ തമ്മിൽ തമ്മിൽ നോക്കി കണ്ണിമവെട്ടിയും, ഗോപ്യംകരം കാണിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കും അവർ സ്ഥലം വിട്ടുക. ഖുർആൻ കേൾക്കുന്നതു തന്നെ അവർക്കു വെറുപ്പായിരിക്കും. അതിനും പുറമെ, ചിലപ്പോൾ തങ്ങളുടെ ഉള്ളുകളിൽ തുറന്നു കാട്ടുന്ന വചനങ്ങളായിരിക്കുമല്ലോ അവതരിച്ചതും.

‘അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ തിരിച്ചുവിട്ടിരിക്കുകയാണ്’ എന്നു നാം അർത്ഥം കൽപിച്ച مَرَفَاقًا 127-എന്ന വാക്യം അവർക്കെതിരെയുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥനാവാക്യമായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. ഇതുപോലുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ അറബി സാഹിത്യത്തിൽ സുപരിചിതമായ ഒരു ഗോലിയാണതു. അപ്പോൾ ‘അല്ലാഹു അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ തിരിച്ചു വിടട്ടെ’ എന്നായിരിക്കും അതിന്നർത്ഥം. രണ്ടാലും ഒരേ സാരത്തിലാണതു കലാശിക്കുന്നതെന്ന്. അതായതു, എന്തു തന്നെ കണ്ടാലും കേട്ടാലും കാര്യം ഗ്രഹിക്കാത്ത ഹൃദയങ്ങളാണു അവരുടേത്. ചിന്തിക്കുവാനോ, ആലോചിക്കുവാനോ അവർ തയ്യാറല്ല. അതാണു ഈ തിരിഞ്ഞുപോക്കിനു കാരണമെന്നു സാരം.

128. തിർച്ചയായും, നിങ്ങളെക്കു നിങ്ങളിൽനിന്നു തന്നെയുള്ള ഒരു റസൂൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടുന്നതു അദ്ദേഹത്തിനു ദുസ്സഹമാകുന്നു; നിങ്ങളെപ്പറ്റി അത്യാഗ്രഹമുള്ളവനാകുന്നു; സത്യവിശ്വാസികളോടു വളരെ യോദ്ധുവും, കരുണയുള്ളവനുമാകുന്നു.

128- لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُم بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝

വിശ്വസിക്കുകയും, ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും, ചെയ്തവരോട് അടുക്കത്തിന് പ്രത്യേകിച്ചു വാതിസല്യവും കനിവുമാണുള്ളത് എന്നു ചുരുക്കം.

നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ സ്വഭാവമഹത്വങ്ങളെപ്പറ്റി ഖുർആനിൽ പലയിടങ്ങളിലും അല്ലാഹു പ്രശംസിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. സമുദായം സന്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചു കാണുവാനുള്ള മോഹത്തിലും, അവർ ഖുർത്താർഗ്ഗത്തിൽ പതിക്കുന്നതിലുള്ള വ്യസനത്തിലും തിരുമേനി കൂറു് അതിനു കവിത്തുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും, അത്രേത്താളം വേണ്ടതില്ലെന്നും വരെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന വചനങ്ങൾ കാണാം. ഓടത്ത് അല്ലാഹു പറയുന്നു:كَيْفَ يَكُونُ لَكُمْ (ഈ വർത്തമാനത്തിൽ-ഖുർആനിൽ-അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷം നീ അവരുടെ പിന്നാലെ ദുഃഖിച്ചു നിൽക്കു ജീവൻ അപകടപ്പെടുത്തുന്നവനായേക്കാം (18:6). ഒരു പ്രത്യേക സംഭവത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്ന മദ്യൈയ് വേറെ ഓടത്തു പറയുന്നു: مَا يَكُونُ لَكُمْ أَنْ لَا تُؤْمِنُوا (അവർ പാശ്ചാത്യ പ്രാപിക്കാതിരിക്കുന്നതിനാൽ നിനക്കെന്താണ് ബാധ്യതയുള്ളത്? 80:7). വീണ്ടും പറയുന്നു: ...أَكْثَرُ ثَمَرٍ (നിനക്കു വളരെ മോഹമുണ്ടെങ്കിലും മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല. 12: 103) نَبِيٍّ أُولَئِكَ لَا يَتُوبُونَ (സത്യവിശ്വാസികളോട് അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളെക്കുറേ ബന്ധപ്പെട്ടവനാണ് നബി. 33:5) مَا يَكُونُ لَكُمْ أَنْ لَا تُؤْمِنُوا (ലോകർക്കു ഒരു കാര്യമുണ്ടായിട്ടല്ലാതെ നിന്നെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല. 21:107.) ഇതുപോലെ പലതും.

നബി (സ) തിരുമേനി അറുളിച്ചെന്താതി ഒരു ഹദീസിൽ അബൂഹുരൈറ (റ) ഉദ്യോഗിച്ചതിന്റെ സാരം ഇതാണ്: 'എന്റെ ഉപമ ഒരു മനുഷ്യന്റെ മതിരിയാണ്. അവൻ മൃതികൊണ്ടിട്ടു. ചുറ്റുപാടും പ്രകാശിച്ചപ്പോൾ, പാറുകളും, തീയിൽ ചെന്നു വീഴാറുള്ള പ്രാണികളും അതിൽ വീഴാൻ തുടങ്ങി. അവൻ അവയെ തടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായി. അയാളെ തൊൽപിച്ച് അവ അതിൽ തിരക്കിച്ചുകയറും ചെയ്യുന്നു. (അതുപോലെ) നാകത്തിൽ വീഴാതിരിക്കുവാൻ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അക്കൂട്ടം പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളാ, അതിൽ തിരക്കിക്കടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.' (ബു: മു)

റസൂൽ (സ) ഇങ്ങിനെയുള്ള ആളായിരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹത്തെ അനുസരിക്കുവാനും, വിശ്വസിക്കുവാനും കുമ്പസാരം വരാതെ ജനങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകയറുകയാണെങ്കിൽ, അതിൽ ഒരു പാടിയിരിക്കുകയാ വ്യസനിക്കുകയോ വേണ്ടതില്ല; എല്ലാ കാര്യത്തിനും അല്ലാഹു തന്നെ മതി എന്ന് സമാധാനിച്ചുകൊണ്ട് കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവനിൽ അർപ്പിക്കുകയേ വേണ്ടൂ എന്നു അല്ലാഹു തിരുമേനിയെ ഉപദേശിക്കുകയാണ് അവസാന വചനത്തിലെ ആദ്യത്തെ വാക്യം ചെയ്യുന്നത്. അവനല്ലാതെ യഥാർത്ഥ ആരാധനയായി മറ്റൊരാൾ വസതുവുമില്ല എന്നിരിക്കെ വേറൊരാളുടെ ആശ്രയമോ സഹായമോ ആർക്കും ആവശ്യമില്ല; അതുപോലെത്തന്നെ, മഹത്തായ അർശിന്റെ നാമനും-അഥവാ ലോകമലോകങ്ങളുടെ ഭരണാധിപനും, ഉടമസ്ഥനും-അവൻ മാത്രമാണ്. എന്നിരിക്കെ ആരാധിക്കപ്പെടുവാനും, കാര്യങ്ങൾ അർപ്പിക്കപ്പെടുവാനുമുള്ള അർഹത അവനല്ലാതെ മറ്റൊരാളുമില്ല എന്നാക്കെ മർജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഈ സൂറത്തു അല്ലാഹു അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

الحمد لك الحمد ولك المنة والمنزل

[سرخ من توبه في هذه السورة المكية ليلة الب 97/8/1 * المواق 77/1/22 م ومن أبيه
 حرة يوم الخميس 99/2/6 * المواق 79/1/1 م - م ل]

10. സൂറത്തു - യൂനുസ്

മക്കയിൽ അവതരിപ്പിച്ച് — വചനങ്ങൾ 109 — വിഭാഗം (റൂക്യൂഅ്) 11

മക്കി സൂറത്തുകളിലെ പ്രധാന പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങളായ താഹിദിന്റെ സ്ഥാപനം, ഗിർക്കിന്റെ ഖബ്ര് വനം (പ്രവാചകത്വം), മരണാനന്തരജീവിതം, പ്രതിഫലനടപടി മുതലായവയും അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളും തന്നെയാണു് ഈ സൂറത്തിലെയും മുഖ്യ പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങൾ. 98-ാം വചനത്തിൽ യൂനുസ് (അ) ന്റെ ജനതയെ പറ്റി പരാമർശിക്കുന്നു. സൂറത്തു യൂനുസ് എന്ന നാമകാണത്തിന് കാരണമതാണ്.

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّحْمَنِ

1. 'അലിഫ്-ലാം-റാ'

അവ വിജ്ഞാനപ്രദമായ (അഥവാ തത്വപൂർണ്ണമായ) വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 'ആയത്തു' [സൂക്തം] കളാകുന്നു.

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

1. ا 'അലിഫ്-ലാം-റാ' ۞ അവ (ഇവ) ۞ ആയത്തു (സൂക്തം-വചനം) കളാകുന്നു ۞
۞ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ۞ വിജ്ഞാനപ്രദമായ, യുക്തി പൂർണ്ണമായ, തത്വ പൂർണ്ണമായ

ഈ സൂറത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ടുള്ള കേവലാക്ഷിപരമായ സംബന്ധിച്ച് സൂറത്തു മുഖവുരയുടെ ആരംഭത്തിലും മറ്റും മുമ്പ് വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ, ഈ സൂറത്തിലെ സൂക്തങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ച് ۞ (ഇവ) എന്നു പറയാതെ ۞ (അവ) എന്ന സൂചനയോടെ ഉപയോഗിച്ചതാണിവ സൂചനയും സൂറത്തു മുഖവുര 2-ാം വചനത്തിന്റെ പുറംവശത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

2. മനുഷ്യർക്കു ഒരു അത്ഭുതമായിപ്പോയോ, അവരിൽപെട്ട ഒരു പുരുഷനു നാം 'വഹ്'യു' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകിയതു?: മനുഷ്യരെ നീ താക്കീതു ചെയ്യണമെന്നും, വിശ്വസിച്ചവർക്കു തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ സത്യത്തിന്റെ (ഉന്നത) പദവിയുണ്ടെന്നു സന്തോഷ വാർത്ത അറിയിക്കണമെന്നും ।

അവിശ്വാസികൾ പറയുന്നു; 'നിശ്ചയമായും ഇവൻ ഒരു സ്വപ്നമായ മാരണക്കാരൻ തന്നെ' എന്ന്.

أَكَاَنَّ لِلنَّاسِ عَجَبًا
أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ
مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ
وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا
أَنَّ لَهُمْ قَدْ مَرَّصَدِي عِنْدَ رَبِّهِمْ

قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا السَّحِرُ مُبِينٌ

അവർക്കു നൽകിയത്

2. ട്കാ ആയിപ്പോയോ, ആയിത്തീർന്നോ മനുഷ്യർക്കു ഒരത്ഭുതം നാം വഹ്'യു(ദിവ്യസന്ദേശം) നൽകിയതു ഒരു പുരുഷനിലേക്കു അവരിൽപെട്ട നീ താക്കീതു ചെയ്യണമെന്നു മനുഷ്യരെ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കണമെന്നും വിശ്വസിച്ചവർക്കു അവർക്കുണ്ടെന്നു പാദം (പദവി) സത്യത്തിന്റെ അവരുടെ റബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ അവിശ്വാസികൾ പറഞ്ഞതു, പറയുന്നു, നിശ്ചയമായും ഇതു (ഇവൻ) ഒരു മാരണക്കാരൻ തന്നെ സ്വപ്നമായ (തന്നി)

'ഒരു മനുഷ്യനെയോ അല്ലാഹു റസൂലായി നിയോഗിച്ചതു?' 17:94 (اِبْرَاهِيْمَ رَسُوْلًا) എന്നും, 'നമ്മുടെ റബ്ബു വേണമെന്നു വെച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ മലക്കുകളെ ഇറക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു' 41: 14 (لَوْ اِشَاءَ رَبِّنَا لَفَعَلْنَا بَعْدُكَ تَارَةً اُخْرٰى) എന്നുമാക്കെ സത്യനിഷേധികൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ 'ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളിൽ-മക്കരയിലോ താമര ഫിലോ-ഉള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു മഹാപുരുഷന്റെ മേൽ എന്തു കൊണ്ട് ഈ ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടു?' 43:31 (لَوْلَا اَنْزِلْنَا مِثْلَ مَا اَنْزَلْنَا عَلَى رَجُلٍ مِّنْ اٰقْرِبَيْنِ عَلَیْهِ) എന്നും അവർ പറയും. ഇങ്ങനെയുള്ള അവിശ്വാസികളെ കുറിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട, തങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള, തങ്ങൾക്കു സുപരിചിതനായ ഒരു മനുഷ്യനു അല്ലാഹു ദിവ്യസന്ദേശം നൽകിയതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാൻ സന്ദേശത്തിന്റെ സാരമാകട്ടെ, ഖുർആൻഗ്രീകർക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷ ലഭിക്കുമെന്നു താക്കീത് നൽകുവാനും, സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു സന്മാർഗ്ഗികളായവർക്കു അവന്റെ അടുക്കൽ ഉന്നതമായ പദവി ലഭിക്കുമെന്നു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനുമാണുതാനും. ഇതിലൊന്നിത്ര അത്ഭുതത്തിന് വരവുള്ളതു എന്നു സാരം. ആശ്ചര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല, അവർ ചെയ്യുന്നത്. ഇവൻ ഒരു തന്നി മാരണക്കാരനാണെന്നും, ഇവൻ കൊണ്ടുവന്ന ഈ ഖുർആൻ കേവലം ഒരു മാരണം-അഥവാ ജാലം-ആണെന്നും തുറന്നു പറയുക കൂടി അവർ ചെയ്യുന്നുവെന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

قَدْ فَتٰى എന്ന വാക്കിനു 'സത്യത്തിന്റെ പാദം' എന്നത്രെ ഓഷാർത്ഥം. സത്യം സ്വീകരിക്കുകയും, അതിനെ സാക്ഷാത്ക്കരിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട് ലഭിക്കുന്ന ഉന്നതപദവിയാണ് ഉദ്ദേശ്യം. അനുഗ്രഹത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു (കൈ) എന്നു പറയപ്പെടാറുള്ളതുപോലെ, സ്ഥാനപദവിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു പദം (പാദം) എന്ന വാക്കും അർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. (ഒരു മാരണക്കാരൻതന്നെ) എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് (ഒരു മാരണംതന്നെ) എന്നും ഇവിടെ വായനയുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേതു പ്രകാരം അതു നബി(സ)യെ ഉദ്ദേശിച്ചു, രണ്ടാമത്തേതു പ്രകാരം അത് ഖുർആനെ ഉദ്ദേശിച്ചു. ആയിരിക്കുമെങ്കിലും തത്വത്തിൽ രണ്ടും തെറ്റാത്തതാണെന്നു. (സിഹ്റ) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥങ്ങളും, അതിന്റെ വകുപ്പുകളും സംബന്ധിച്ച അൽബഖറ: 102 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മറ്റും വിവരിച്ചതുകൊണ്ടുക. 'മാരണം, ജാലവിദ്യ, ചെപ്പിടിവിദ്യ, ആഭിചാരം, ഇന്ദ്രജാലം, വശീകരണം, കൺകെട്ട്' എന്നിവയെല്ലാം 'സിഹ്റ'ിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതും പലപ്പോഴും നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ളതാണ്.

3. നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും ആറു ദിവസ [ഘട്ട]ങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചവനായ അല്ലാഹു വരിക.

പിന്നെ, അവൻ കാര്യത്തെ (വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി) നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ട് 'അർശി'ൽ [സിംഹാസനത്തിൽ] ആരോഹണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

അവന്റെ അനുവാദത്തിനു ശേഷമല്ലാതെ, ഒരു ശുപാർശക്കാരനും (ശുപാർശ നടത്തുക) ഇല്ല. (അങ്ങനെയുള്ള) അവനത്ര അല്ലാഹു, നിങ്ങളുടെ റബ്ബ്. ആകയാൽ, അവനെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുവിൻ. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ഉററാലോചിക്കുന്നില്ലേ? !

إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ

مَا مِنْ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْ ذَرَيْنَا ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

3. നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ റബ്ബു (രക്ഷിതാവു) ഓ അല്ലാഹുവരിക ഓ ഓ സൃഷ്ടിച്ചവൻ ആകാശങ്ങളെ ഭൂമിയെയും ആറിൽ ദിവസങ്ങൾ പിന്നെ അവൻ ശരിപ്പെട്ടു (ആരോഹണം ചെയ്തു) അർശിയേൻ, സിംഹാസനത്തിൽ നിൽക്കുകയും, അവൻ നിയന്ത്രിക്കുന്നു മാത്രം കാര്യം ഒരു ശുപാർശക്കാരനുമില്ല. അതല്ലാതെ അല്ലാഹു, നിങ്ങളുടെ റബ്ബായ അതിനാൽ അവനെ ആരാധിക്കുവിൻ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഉററാലോചിക്കു (ഓർമ്മവെക്കു) നില്ലേ

ആറുദിവസങ്ങളിലായി ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിച്ചുവെന്നും, അല്ലാഹു അർശിൽ ആരോഹണം ചെയ്തുവെന്നും പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി സൂ: അഅ്റാഫ് 54; ഫുർഖാൻ 59; സജ: 4, 5 മുതലായ വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആറു പ്രത്യേക ഘട്ടങ്ങളായിരിക്കും ആറു ദിവസംകൊണ്ടു് ദേശ്യമെന്നും, ആരോഹണം അതിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി അതു ഇന്ന പ്രകാരത്തിലായിരിക്കുമെന്നു നമുക്ക് ഊഹിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നും, ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നതുപോലെ അഖില കാര്യങ്ങളും ചിട്ടയോടും വ്യവസ്ഥയോടുംകൂടി അവൻ നിയന്ത്രിച്ചു പോരുന്നുവെന്ന യഥാർത്ഥ്യമാണ്. നാം അതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതെന്നും അവിടങ്ങളിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. (ما مِنْ شَيْءٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ) എന്ന വാക്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വത്തിലും ഉൽകൃഷ്ട ഗുണങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുന്നതോടൊപ്പം തന്നെ, അല്ലാഹുവിൽ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ശുപാർശ ചെയ്യുമെന്നു വാദിച്ചുകൊണ്ട് ദേവീദേവ സിദ്ധനന്തോടൊപ്പം തന്നെ, അല്ലാഹുവിൽ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ശുപാർശ ചെയ്യുമെന്നു വാദിച്ചുകൊണ്ടു് ആ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു്. ഈ യാദര്യം, പുണ്യോത്സവങ്ങളെയും ആരാധിച്ചിട്ട് യാതൊരു ഫലവുമില്ലെന്നാണ് ആ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു്. ഈ വിഷയകമായി 'ആയത്തുൽ കുർസി'യുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചതും ഓർക്കുക. (അൽബഖറ:255)

4. അവകലേക്കത്ര നിങ്ങളുടെയെല്ലാം മടക്കം. അല്ലാഹുവിന്റെ യഥാർത്ഥമായ വാഗ്ദത്തം! [അതിൽ നിന്നുപോക്കില്ല]

إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا

4. ഓ അവകലേക്കൊന്നു നിങ്ങളുടെ മടക്കം മറ്റുവന്നും, എല്ലാം ഓ അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദത്തം യഥാർത്ഥമായ, സത്യമായും

നിഷ്പന്ദമായും അവൻ സൃഷ്ടിയെ ആദ്യമായുണ്ടാക്കുന്നു; പിന്നീട് അതിനെ (വീണ്ടും) ആവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കുന്നു; വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് നിതി മൂറപ്രകാരം അവൻ പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ വേണ്ടി.

إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ

അവിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ, അവർക്കു ചുട്ടുതിളക്കുന്ന ജലത്തിൽ നിന്നുള്ള പാനീയവും, വേദനയേറിയ ശിക്ഷയും കൂടെയറിയിക്കും; അവർ അവിശ്വസിച്ചിരുന്നതു നിമിത്തം.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ

3- നിഷ്പന്ദമായും അവൻ ആരംഭിക്കുന്നു(ആദ്യമായുണ്ടാക്കുന്നു) الخ സൃഷ്ടി, സൃഷ്ടിയെ പിന്നീട് പിന്നെ അതിനെ മടക്കുന്നു (ആവർത്തിക്കുന്നു) ليجزى അവൻ പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ വേണ്ടി 4- വിശ്വസിച്ചവർക്കു പ്രദാനം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത الصالحات സൽക്കർമ്മങ്ങളെ പ്രതി നിതിമൂറപ്രകാരം 5- അവർക്കുണ്ടാകട്ടെ 6- അവർക്കുണ്ടാകട്ടെ 7- പാനീയം, കൂടിനിർമ്മിതമായ അത്യുഷ്ണ (ചുട്ടുതിളക്കുന്ന) ജലത്തിൽനിന്നും 8- ശിക്ഷയും 9- വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെന്നൊന്നു നിമിത്തം 10- അവരായിരുന്ന 11- അവിശ്വസിക്കും

സർവ്വ വസ്തുക്കളുടെയും (സൃഷ്ടാവും നിയന്താവും അല്ലാഹു മാത്രമായിരിക്കെ അവൻ മാത്രമേ ആരായിക്കൂടുവാൻ അർഹനായുള്ളൂവെന്നു കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം, മാവിയിൽ എല്ലാവരുടെയും മടക്കവും തിരിച്ചറച്ചതും അവരോടുകൂടെ തന്നെയാണെന്നും അവിടെവെച്ച് എല്ലാവർക്കും അവരവരുടെ സ്ഥിതിഗതികൾക്കനുസരിച്ച് പ്രതിഫലം നൽകുമെന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. 12- (ചുട്ടുതിളക്കുന്ന അത്യുഷ്ണമായ ജലം) എന്നു പറഞ്ഞതു നാകത്തിലെ ആരക്കൾക്ക് കൂടിക്കൂടുവാൻ നൽകപ്പെടുന്ന ഒരു പാനീയത്തെപ്പറ്റിയൊക്കുന്നു. അതു കൂടിക്കൂടുന്നതോടെ അതവരുടെ കൂടലുകളെ ന്യൂനമാക്കിയെന്നതാണെന്നു 47: 15ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

5. അവനത്രെ, സൂര്യനെ (തിളങ്ങുന്ന) ശോഭയും, ചന്ദ്രനെ പ്രകാശവുമാക്കിയവൻ. അതിനു ചന്ദ്രനേ അവൻ ചില വേദനങ്ങൾ [രാശികൾ] നിർണ്ണയിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ കൊല്ലങ്ങളുടെ എണ്ണവും കണക്കും അറിയുവാൻവേണ്ടി.

5- كُوْنَالَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ

6. യഥാർത്ഥം (മൂറ) പ്രകാരമല്ലാതെ അതിനെ (ഒന്നും) അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല.

مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ

അറിയാവുന്ന ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവൻ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വിശദീകരിക്കുകയാണ്.

يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

5- അവനത്രെ 6- ആക്കിയവൻ 7- സൂര്യനെ 8- ശോഭ, തിളക്കം 9- ചന്ദ്രനെയും 10- പ്രകാശം, വെളിച്ചം 11- അതിനു (അതിനെ) നിർണ്ണയിക്കുക(കണക്കാക്കുക)യും ചെയ്തു 12- ചില വേദന(മണ്ഡലം-രാശി)കൾ 13- നിങ്ങൾ അറിയുവാൻ വേണ്ടി 14- കൊല്ലങ്ങളുടെ എണ്ണം 15- കണക്കും 16- സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല 17- അല്ലാഹു 18- അതു 19- യഥാർത്ഥ(മൂറ-ന്യായ-കാര്യ) പ്രകാരമല്ലാതെ 20- അവൻ വിശദീകരിക്കുന്നു 21- ദൃഷ്ടാന്ത(അടയാള)ങ്ങളെ 22- ഒരു ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി 23- അറിയുന്ന

സൂന്നു. (6) ആകാശമുകളിലെ വസ്തുക്കളെ സൃഷ്ടിച്ചത്. ജീവജന്തുക്കൾ, നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കൾ, സൂര്യശക്തിയും ഇല്ലാത്തതുമായ വസ്തുക്കൾ, ഗോചരവും അഗോചരവുമായ വസ്തുക്കൾ, ഓരോന്നിലുമുള്ള തത്വത്വംസങ്ങൾ, വലുപ്പചെറുപ്പങ്ങൾ, പ്രയോജനങ്ങൾ, രൂപവ്യത്യാസങ്ങൾ ആദിയായി എണ്ണിയൊലൊടുങ്ങാത്ത വൈവിധ്യങ്ങളും, അവയെല്ലാം വ്യവസ്ഥാപിതമായി നിലകൊള്ളുന്നതും!

ഇവയെല്ലാം സാർവ്വത്രികമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ച് യുക്തിയുക്തം അടുക്കം ചിട്ടയുംവെച്ച് ഒന്നൊന്നിന്നു വിഘാതം വരുത്താതെ, നിമിഷം തെറ്റാതെ, അണുതാളവു പിഴക്കാതെ സൃഷ്ടിച്ചത് നിയന്ത്രിച്ചുപോരുന്ന ഒരു മഹാശക്തനായ (സഷ്ടാവ്) ഇവയുടെയെല്ലാം പിന്നിലുണ്ടെന്നും, ആ ശക്തിയാണ് ഇതിന്റെയെല്ലാം ഉടമസ്ഥനും അധികാരസ്ഥനുമെന്നും മനസ്സിലാക്കുവാനുണ്ടോ വല്ല പ്രയാസവും? പക്ഷേ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ നിന്നു തത്വങ്ങളും വാസ്തവങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള തരംഗവും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ചു ബോധവും ഉള്ളവർക്കു ഇതെല്ലാം പ്രയോജനപ്പെടുകയുള്ളൂ. അതാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ അറിയാവുന്ന ആദ്യകാരാണ് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വിശദീകരിക്കുന്നത് (بَلِّغْ آلِيَّاتِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ) എന്നും, രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ, സൂക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട് (بَلِّغْ آلِيَّاتِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ) എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

7. നിശ്ചയമായും, നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ പ്രതീക്ഷിക്കാതിരിക്കുകയും, ഐഹിക ജീവിതം കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുകയും, അതുകൊണ്ടു (മനസ്സ്) സമാധാനമടയുകയും ചെയ്യുന്നവർ, നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ചു (ചിന്തിക്കാതെ) അശ്രദ്ധരായുള്ളവരും,—

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
وَرُحُوا بِآحْيَاؤِ الدُّنْيَا وَاطْمَأْنَنُوا بِهَا
وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِيَّاتِنَا غٰفِلُونَ

8. (അതെ) അക്കൂട്ടർ, അവരുടെ സമേതം നരകമാകുന്നു. അവർ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചിരുന്നതു നിമിത്തം.

أَوَلَيْكَ مَا وَعَدْنَا
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

9. നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർ, അവരുടെ വിശ്വാസം നിമിത്തം അവരുടെ ദൈവ അവര സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുന്നതാണ്. സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ, അവരുടെ അടിമത്തത്തിലൂടെ അനുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
يَجْعَلُهُمْ رَبُّهُمْ يَأْتِيَانِيهِمْ نَجْدَيْنِ
خَيْرُ الْأَنْثَرِ فِي جَنَّتِ التَّعِيمِ

7. നിശ്ചയമായും യാതൊരുവർ പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത, അഭിലഷിക്കാത്ത പ്രവൃത്തികളെ കാണുന്നതിനെ, നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തു ജീവിതം കൊണ്ടു ഇഹത്തിലെ (ഐഹിക) സമാധാനമടയുകയും ചെയ്തു കൊണ്ടു, അതിനാൽ യാതൊരു കൂട്ടരും അവർ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ചു പ്രതി അശ്രദ്ധരാണ് 8. ചില അക്കൂട്ടർ അവരുടെ സമേതം (പ്രാപ്യ-മടക്കസ്ഥാനം) നരകമാണു, അഗ്നിയാകുന്നു അവർ ആയിരുന്നതു നിമിത്തം അവർ സമ്പാദിക്കും, ചെയ്തതുവെക്കും 9. നിശ്ചയമായും വിശ്വസിച്ചവർ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത സൽക്കർമ്മങ്ങളെ, നല്ല പ്രവൃത്തികൾ അവരെ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കും അവരുടെ ദൈവ അവരുടെ വിശ്വാസം കൊണ്ടു (നിമിത്തം) നടക്കും (ഒഴുകും) അവരുടെ അടിമത്തത്തിലൂടെ അനുവി (നദി)കൾ സ്വർഗ്ഗ(ആരാധന)ങ്ങളിൽ സുഖാനുഗ്രഹത്തിന്റെ

10. അവിടത്തിൽ അവരുടെ പ്രാർത്ഥന 'അല്ലാഹുവേ, നീ മഹാപരിശുദ്ധൻ!' [നിനക്കുസന്തോത്രം] എന്നു മായിരിക്കും; അവിടത്തിൽ അവരുടെ ഉപചാരം 'സലാം' [സമാധാനം ശാന്തി!] എന്നുമായിരിക്കും.

അവരുടെ അവസാന പ്രാർത്ഥന 'സതുതി (യെല്ലാം) ലോക രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹുവിനാണു' എന്നു മായിരിക്കും.

1- دَعَاؤُهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ

وَأَخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

10. അവരുടെ പ്രാർത്ഥന, തേട്ടം, ആവശ്യം നീ മഹാ പരിശുദ്ധൻ, നിനക്കു സ്തോത്രം, നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു (എന്നായിരിക്കും) ഫലി അല്ലാഹുവേ ഫഹ്ദ അവരുടെ ഉപചാരം, കാഴ്ച, കാണിക്ക, അഭിവാദ്യം ഫി അതിൽ (അവിടത്തിൽ) ഫല സലാമായിരിക്കും, സമാധാനം-ശാന്തിയാണു അവസാനത്തേതു ഫല അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലി സതുതി (എന്നായിരിക്കും) ഫ അല്ലാഹുവിനാണു (എന്നായിരിക്കും) رب العالمين ലോക രക്ഷിതാവായ, ലോകരുടെ രബായ

സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഓരോ അനുഗ്രഹവും, ആനന്ദകരമായ സംഭവനങ്ങളും കാണുമ്പോൾ, അവർ അല്ലാഹുവിനു സന്തോത്രകീർത്തനം ചെയ്യുകയും അവനെ സതുതിച്ചു വാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അവിടെ പ്രവേശിക്കുന്നതോടെ എല്ലാ ഭാഗത്തു നിന്നും അവരെ സലാം അഭിവാദ്യം ചെയ്യും. അല്ലാഹുവിനെ കാണുമ്പോഴും അവർക്കു സലാമിന്റെ അഭിവാദ്യം ലഭിക്കുന്നു. (33: 44) മലക്കുകളിൽ നിന്നും സലാം ലഭിക്കുന്നു. (39: 73) തമ്മതമ്മിലും സലാമിന്റെ ഉപചാരം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. (56: 25, 26) അവർ എന്തു ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ അതെല്ലാം അവർക്കു കിട്ടും. അവർ എന്തെല്ലാം ആവശ്യപ്പെടുന്നുവോ അതും അവർക്കു കിട്ടും. (41: 31) അപ്പോഴെല്ലാം അവർ അല്ലാഹുവിനു സതുതികീർത്തനം നടത്തുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

വിഭാഗം-2

11. മനുഷ്യർ നന്മക്കു ധൃതികൂട്ടുന്ന പ്രകാരം അല്ലാഹു അവർക്കു തിൻമയെ ധൃതിപ്പെടുത്തി (കൊടുത്തി) രുന്നു വെങ്കിൽ അവർക്കു അവരുടെ അവധി തീരുമാനിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

എന്നാൽ, നാമുമായി കണ്ടു മുട്ടുന്നതിനെ പ്രതീക്ഷിക്കാത്തവരെ, അവരുടെ ധിക്കാരത്തിൽ അന്ധാളിച്ച് (അലഞ്ഞു) കൊണ്ടു നാം വിട്ടുകളയുകയാണു.

1- وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتَعْجَلَ اللَّهُ بِالْخَيْرِ لَفُضِىَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ
فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

11. ധൃതിപ്പെടുത്തി(ബലപ്പെടുത്തി)യിരുന്നെങ്കിൽ ഫ അല്ലാഹു ഫല മനുഷ്യർക്കു ഫല നന്മക്കു, ഗുണത്തെപ്പറ്റി തിൻമയെ, ദോഷത്തെ استعجل അവരുടെ ബദ്ധപ്പെടൽ(പ്രകാരം) ഫല നന്മക്കു, ഗുണത്തെപ്പറ്റി അറിവി തീരുമാനിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും (വിധികഴിയുമായിരുന്നു) ഫല അവർക്കു ഫല നാമുമായി കണ്ടു മുട്ടുന്നതിനെ പ്രതീക്ഷിക്കാത്തവരെ ഫല നാമുമാവതടെ അവധി ഫല എന്നാൽ നാം വിട്ടുകളയുന്നു لا يرجون لقاءنا പ്രതീക്ഷിക്കാത്തവരെ ഫല അവർ അതിരു കവിച്ചലിൽ, ധിക്കാരത്തിൽ ഫല അവർ അതിരു കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ طغيانهم അവരുടെ അതിരു കവിച്ചലിൽ, ധിക്കാരത്തിൽ ഫല അവർ അന്ധാളിച്ച് (അലഞ്ഞു)കൊണ്ടു

മനുഷ്യൻ സ്വഭാവമനുസരിച്ച് അക്രമം, യുദ്ധം, ക്രമം, (۱۱) ആത്മീയതയും ആശയം, ഗോപ്യതയും വ്യത്യസ്തമാകും. അവൻ തന്റെ മനസ്സെയും, മക്കളെയും, സമൂഹത്തെയും ചിലപ്പോൾ തന്നെത്തന്നെയും അപമാനിച്ചു തുടങ്ങും. അവന്റെ പ്രവൃത്തികളെയും ചെയ്യും. 'നശിക്കട്ടെ! തുലയട്ടെ! മരിക്കട്ടെ! ചെയ്തേക്കാം.' എന്നിങ്ങനെ വാക്കുകൾ പറയുകയും, അവയെ നശിപ്പിക്കാനും തുലക്കുവാനും ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്തേക്കാം. മുന്നോലോചനയും പിന്നോലോചനയുമില്ല. ദീർഘദൃഷ്ടിയോ ശുഭപ്രതീക്ഷയോ ഇല്ല. മനുഷ്യന്റെ പൊതുനിലയാണിത്. മൃഗങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ, നബി (സ) പറയുന്നതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുവാനും ചിന്തിക്കുവാനും അവർ ഒരുക്കമില്ല. ഇത്തരക്കെന്തെന്നാണ് യഥാർത്ഥ സത്യം? അല്ലെങ്കിൽ കർമ്മ പദ്ധതികളെക്കുറിച്ച് അല്ലെങ്കിൽ വല്ല കഠിന ശിക്ഷയും വന്നുകൊള്ളട്ടെ! എന്നൊക്കെയാണ് അവരുടെ നില. (8: 32) ഇതുപോലെ അല്ലാഹുവും അവരുടെ മേൽ ധൃതഗതിയിൽ നടപടി എടുക്കുകയാണെന്നതിൽ അവരുടെ കമതമെന്ന ചിന്തയുപോകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അല്ലാഹു സഹനമുള്ളവനും യുക്തിമാനും ആണ്. അവൻ, അവരെ തങ്ങളുടെ താന്നിയവാസങ്ങളിൽ യഥേഷ്ടം വിഹരിച്ചുകൊണ്ട് അലഞ്ഞു നടക്കുവാൻ വിട്ടുകൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അവരുടെ ചെയ്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള നടപടി വഴിയെ എടുക്കാമെന്നു വെച്ചിരിക്കുകയാണു് എന്നു സാരം.

12. മനുഷ്യനെ ഉപദ്രവം (അഥവാ ബുദ്ധിമുട്ട്) ബാധിച്ചാൽ, അവന്റെ (ഒരു) വശത്തേക്കായി (കിടന്നു) കൊണ്ടു്, അല്ലെങ്കിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു്, അല്ലെങ്കിൽ നിന്നു കൊണ്ടു് അവൻ നമ്മെ വിളി (ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കുന്നതാണ്

۱۲- وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِحَبِيبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا

എന്നിട്ട് അവനിൽ നിന്നു അവന്റെ ഉപദ്രവത്തെ (അഥവാ ബുദ്ധിമുട്ടിനെ) നാം നീക്കുമ്പോഴോ, അവനു ബാധിച്ച വല്ല ഉപദ്രവത്തിനു (അഥവാ ബുദ്ധിമുട്ടിനു) വേണ്ടിയും അവൻ നമ്മെ വിളി (ചു പ്രാർത്ഥി)ച്ചിട്ടില്ലാത്ത പോലെ അവൻ നടക്കുന്നതാണ്.

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّكَانَ تَحِيَّدًا عَنَّا إِلَىٰ صِرْمَتِهِ

അപ്രകാരം, അതിരുകവിയുന്നവർക്കു തങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു അലങ്കാരമായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

كَذَلِكَ زَيْنَ لِلْمُتَرَفِّينَ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ

12. ۱۲ ബാധിച്ചാൽ, സ്വപർശിച്ചാൽ ۱۱ മനുഷ്യനെ ۱۱ ഉപദ്രവം, ബുദ്ധിമുട്ടും കഷ്ടത ۱۱ അവൻ നമ്മെ വിളിക്കും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതാണു ۱۱ അവന്റെ ഭാഗത്തേക്കായി, വശത്തേക്കു (കിടന്നു) ۱۱ അല്ലെങ്കിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു ۱۱ അല്ലെങ്കിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ۱۱ എന്നിട്ടു നാം തുറവിയൊക്കുമ്പോൾ, നീക്കം ചെയ്താൽ ۱۱ അവനിൽനിന്നു ۱۱ അവന്റെ ഉപദ്രവം, ബുദ്ധിമുട്ടും അവൻ നടക്കും ۱۱ ഇല്ലാത്തപോലെ ۱۱ അവൻ നമ്മെ വിളിച്ചിട്ട്, പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട് (ഇല്ലാത്ത പോലെ) ۱۱ ഒരു ഉപദ്രവത്തിലേക്കും, ബുദ്ധിമുട്ടിനുവേണ്ടിയും ۱۱ അവനെ ബാധിച്ച ۱۱ അപ്രകാരം ۱۱ അലങ്കാരമാക്ക (ഭംഗിയൊക്ക)പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ۱۱ അതിരുകവിയുന്നവർക്കു ۱۱ അവരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ۱۱ അവർ പ്രവർത്തിക്കുക

മനുഷ്യന്റെ പൊതുവെയുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണിതു്. വല്ല ബുദ്ധിമുട്ടോ, വിഷമമോ അനുഭവപ്പെട്ടു് സ്വയം വിനയഭാവത്തോടെ അല്ലാഹുവിനെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കും, കിടന്നും ഇരുന്നും നിന്നുകൊണ്ടു് അല്ലാഹുവിലേക്കു് കൈനീട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. തന്നെ സഹായിക്കുവാനുള്ളതു് അല്ലാഹു മാത്രമാണെന്നു് അവന്റെ വാക്കിലും ധാരണയിലും അവൻ പ്രകടിപ്പിക്കും. ആ ബുദ്ധിമുട്ടും വിഷമവും അല്ലാഹു നീക്കിക്കൊടുത്താലോ? മുമ്പു കഴിഞ്ഞതൊന്നും അവൻ ഓർമ്മിക്കുകയില്ല. അതിൽ നന്ദി പ്രകടിപ്പിക്കുകയുമില്ല. പിന്നീടുള്ള അവന്റെ നടപടിയും നിലപാടും കണ്ടാൽ, മുമ്പൊരിക്കലും അല്ലാഹുവിനെ അവനു വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കാണ്ടി വന്നിട്ടില്ലെന്നു തോന്നും. ഇത് നന്ദിമേകും, നീതിലംഘനവുമാണല്ലോ. ഇത്തരക്കാർക്കു് അവർ ചെയ്യുന്നതൊക്കെ ഭൂപണ്ഡരായി ശാസിക്കുന്ന

15. വ്യക്തമായ തെളിവുകളാലായിക്കൊണ്ടു നമ്മുടെ ആയത്തു' [വചനം] കൽ അവർക്കു ഓതിക്കൊടുക്കപ്പെട്ടു ന്നതായാൽ, നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത വർ പറയുന്നതാണു: 'ഇതല്ലാത്ത ഒരു ഖുർആൻ (പാരായണഗ്രന്ഥം) താൻ കൊണ്ടുവരുക, അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ (ഭേദഗതി ചെയ്തു)മാറ്റം വരുത്തുക' എന്നു!

(നബിയേ,) പറയുക: 'എന്റെ സ്വന്തം വകയായി അതിനെ മാറ്റം വരുത്തുവാൻ എനിക്കു പാടില്ല; എനിക്കു 'വഹ്'യു' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെടുന്നതിനെയല്ലാതെ ഞാൻ പിൻപററുന്നില്ല. നിശ്ചയമായും, എന്റെ രബ്ബിനോടു ഞാൻ അനുസരണമേക്കു ചെയ്താൽ, വമ്പിച്ച ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷയെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.'

16. പറയുക: 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കു ഞാനതു ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുകയാകട്ടെ, അതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങളെ അവൻ അറിയിക്കുകയാകട്ടെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

ഞാൻ നിങ്ങളിൽ ഇതിനു മുമ്പു ഒരു (നീണ്ട) പ്രായം കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടുത്തു ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ?'

15-وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٌ ۚ
قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
إِنَّهُ بَقْرَانٌ غَيْرُ هَذَا
أَوْ بَدِّلْهُ

قُلْ مَا يَكُونُ لِي
أَنْ أُبَدِّلَ مِنْ تِلْكَ آيٍ نَفِيٍّ
إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ ۖ إِنِّي أَخَافُ
إِنْ عَصَيْتُ رِبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝

16-قُلْ تَوْشَاءُ اللَّهِ مَا تَكُونُونَ
عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِكُهُمْ ۖ

فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

15. 15-16 ഓതിക്കേൾപ്പിക്ക (കൊടുക്ക)പ്പെട്ടാൽ 15-16 അവർക്കു, അവരിൽ 15-16 നമ്മുടെ ആയത്തുകൾ 15-16 തെളിവുകളായി, വ്യക്തമായ നിലയിൽ 15-16 പറയുന്നതാണു 15-16 യാതൊരു കൂട്ടർ 15-16 പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത 15-16 നാമുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ 15-16 നീ (താൻ) വാ, തരുക 15-16 ഒരു ഖുർആൻകൊണ്ടു, വല്ല പാരായണ ഗ്രന്ഥത്തെയും 15-16 ഇതല്ലാത്ത 15-16 അല്ലെങ്കിൽ അതിനെ മാറ്റം വരുത്തുക, ഭേദഗതി ചെയ്യുക 15-16 പറയുക 15-16 എനിക്കാവുകയില്ല (പാടില്ല) 15-16 അതിനെ മാറ്റം വരുത്താൻ 15-16 ഭാഗത്തു നിന്നു(വകയായി) 15-16 എന്റെ സ്വന്തം 15-16 ഞാൻ പിൻപററുന്നില്ല 15-16 യാതൊന്നല്ലാതെ 15-16 എനിക്കു വഹ്'യു നൽകപ്പെടുന്ന 15-16 നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു 15-16 ഞാൻ എതിരു (അനുസരണമേക്കു) ചെയ്തുകിൽ 15-16 എന്റെ രബ്ബിനു, രബ്ബിനോടു 15-16 ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷയെ 15-16 വമ്പിച്ച, മഹാ 16. 16 പറയുക 16-16 അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ 16-16 ഞാൻ അതു ഓതുമായിരുന്നില്ല, ഓതിക്കേൾപ്പിക്കില്ലായിരുന്നു 16-16 നിങ്ങൾക്കു 16-16 അവൻ നിങ്ങളെ അറിയിക്കുകയുമില്ലായിരുന്നു 16-16 അതിനെപ്പറ്റി 16-16 തീർച്ചയായും ഞാൻ താമസിച്ചിട്ടുണ്ടു, കഴിഞ്ഞുകൂടുകയുണ്ടായി 16-16 നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾക്കിടയിൽ 16-16 പ്രായം 16-16 ഇതിന്റെ(അതിന്റെ)മുമ്പു 16-16 അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ബുദ്ധികൊടുക്കുന്നില്ലേ.

15-16 (ഖുർആൻ) എന്ന വാക്കിനു അധികമായി വായിക്കപ്പെടുന്നതു-അഥവാ പാരായണഗ്രന്ഥം-എന്നർത്ഥമാകുന്നു. അതിന്റെ ആദ്യത്തിൽ 15 എന്ന അവ്യയം ചേരുമ്പോൾ അതുകൊണ്ടു വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പ്രത്യേക ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നു.

കൊമുഗ്നിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട് ഈ വചനങ്ങളിലെ പരാമർശം. ഖുർആന്റെ തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്ത അവർ, നബി (സ) യോടു പറയുകയാണ്: ഏകദൈവസിദ്ധാന്തം, പാരലാകം, പുനർജീവിതം പോലെയുള്ള വിഷയങ്ങളടങ്ങിയ ഈ ഖുർആൻ അല്ലാത്ത വേറെ വല്ല ഖുർആനും നീ കൊണ്ടുവന്നാൽ, അല്ലെങ്കിൽ ഇതിൽ ആവശ്യമായ ചില ഭേദഗതികൾ ചെയ്ത് ഇതിനൊരു മറ്റൊരു വരുത്തിയാൽ, ഞങ്ങൾ ഇതു സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും. ഇവരോട് പറയുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ച മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണ്: ഇത് ഏന്റെ വകയല്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ വകയാണ്. അത് അതേപടി പിൻപറയുകയല്ലാതെ എന്നിക്കു നിവൃത്തിയില്ല. അതിൽ വല്ല മാറ്റത്തിരുന്നതും വരുത്തിയാൽ ഞാൻ ഖിയാമത്തു നാളിൽ അതിഭയങ്കരമായ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. നിങ്ങൾക്കു ഇതു അതിഭയങ്കരപ്പെിക്കുവാനും, അതിലെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെക്കുവാനും ഞാൻ സ്വയം മുതിർന്നതല്ല അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും കൽപനയും അനുസരിച്ചാണ്. കൂറെ കാലത്തോളം-നാല്പതു കൊല്ലക്കാലം-ഇതിനു മുമ്പ് നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിങ്ങളെപ്പോലെ ഒരുവനായി ഞാൻ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയുണ്ടായി. അന്നൊന്നും ഞാൻ ഇങ്ങനെ പറയുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായില്ല. ഏന്നേപ്പറ്റി അന്നൊന്നും നിങ്ങൾക്ക് ആക്ഷേപമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ- ഈ വാർദ്ധ്യക്യത്തിലേക്കു തിരിയുകയും ബുദ്ധി ഉറക്കുകയും ചെയ്ത കാലത്ത്- നിങ്ങളെ സമീപിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത് ഏന്റെ ഇച്ഛാകൊണ്ടല്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനക്ക് വിധേയനായിട്ടായിരിക്കുമെന്നും നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടുത്ത് ആലോചിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കുതന്നെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. നിങ്ങൾക്കു ഏന് ചിന്തിച്ചു നോക്കിക്കൂടെ?

റോമാചക്രവർത്തി ഹിരഖ്ലിയൂസിനെ ഇസ്ലാമിലേക്കു ചേർന്നിട്ടുകൊണ്ടുള്ള നബി (സ) യുടെ കത്തു കിട്ടിയപ്പോൾ, അവിടെ (ശാമിൽ) കച്ചവടാർത്ഥം ചെന്നിരുന്ന അബൂസുഫ്യാനെയും മറ്റും ദർബാറിൽ വിളിച്ചു വരുത്തി നബി (സ) യെക്കുറിച്ച് രാജാവ് പലതും ചോദിച്ചറിയുകയുണ്ടായ സംഭവം പ്രസിദ്ധമാണ്. അന്നു അബൂസുഫ്യാൻ (റ) മുമ്പ് ലഭിക്കാതിരുന്നില്ല. നബി (സ) യുടെ ശത്രുക്കളുടെ നേതാവു കൂടിയായിരുന്നു. എന്നിട്ടും മുമ്പ് നബി കളവു പറഞ്ഞിരുന്നതായി നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി തെറ്റിദ്ധരിച്ചിരുന്നുവോ എന്നു ഹിരഖ്ലിയൂസിന്റെ ചോദ്യത്തിനു അബൂസുഫ്യാൻ (റ) ഉത്തരം നൽകിയത് 'ഇല്ല' എന്നായിരുന്നു. അപ്പോൾ, ഹിരഖ്ലിയൂസ് പരഞ്ഞു: 'എന്നാലട്ടേഹം, ജനങ്ങളെപ്പറ്റി കളവു പറയാതിരിക്കുകയും, അതോടെ അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി കളവു പറയുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടാവില്ലെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു.' ഇതുപോലെ അബി സീനിയാരാജാവായ നജ്ജാശി (നെഗൗശി) യുടെ മുമ്പിൽവെച്ചു നബി (സ) യെ പാഠിച്ചയപ്പെടുത്തിയ കൂട്ടത്തിൽ ജഅ്ഹറുബ്നു അബീത്വാലിബും (റ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരുന്നു: 'ഞങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഒരു ദസ്യൂലിനെ അയച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യതയും, തറവാടും, വിശ്വസ്തതയും ഞങ്ങൾക്കറിയാവുന്നതാണ്. അദ്ദേഹം നാൽപ്പതുകൊല്ലം ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുണ്ട്....'

17. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ 'ആയത്തു' [വചനം] കളെ വ്യാജമാക്കുകയോ ചെയ്തവനെക്കാരെ അക്രമി ആരുണ്ട്? നിശ്ചയമായും കാര്യം, കുറ്റവാളികൾ വിജയിക്കുകയില്ല.

۱- قَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ
عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ
إِنَّهُ لَا يَفْلَحُ الْمُجْرِمُونَ ۝

17. ۞ അപ്പോൾ ആർ ۞ അധികം അക്രമി ۞ കെട്ടിച്ചമച്ചവനെ(രെ)ക്കാരെ ۞ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ (മേൽ) ۞ വ്യാജം, കളവു ۞ അല്ലെങ്കിൽ വ്യാജമാക്കിയ ۞ അവന്റെ ۞ നിശ്ചയമായും അതു (കാര്യം) ۞ വിജയിക്കുകയില്ല ۞ ആയത്തു(വചനം-ലക്ഷ്യം) കളെ ۞ കുറ്റവാളികൾ.

18. അല്ലാഹുവിനുപുറമെ, തങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തതും, ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതുമായതിനെ അവർ ആരാധിച്ചുവരുന്നു: 'ഇവർ [ആ ആരാധ്യവസ്തുക്കൾ] അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ ഞങ്ങളുടെ ശുപാർശക്കാരാകുന്നു' എന്നു അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. പറയുക; 'ആകാശങ്ങളിലാകട്ടെ, ഭൂമിയിലാകട്ടെ (ഉള്ളതായി) അല്ലാഹു അറിയാത്ത കാര്യത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ അവന് വിവരമറിയിക്കുകയാണോ?'

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَنْقُصُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْتَوُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ

അവർ മഹാപരിശുദ്ധൻ! അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവൻ അത്യുന്നതി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ

18. അവർ ആരാധിച്ചു വരുന്നു. അവർ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തതിനെ അവർക്കു ഉപകാരവും ചെയ്യാത്തതും ചെയ്യുന്നു. ഇവർ, ഇക്കൂട്ടർ ഞങ്ങളുടെ ശുപാർശക്കാരാകുന്നു, ശുപാർശക്കാരാണു. അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ പറയുക. നിങ്ങൾ വിവരമറിയിക്കുകയോ. അല്ലാഹുവിനു അവൻ അറിയാത്തതിനെ (അറിയാത്ത കാര്യത്തെ) പറവി. ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും ഇല്ല (ഇല്ലാത്ത) അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ, അവനു സ്തോത്രം. അവൻ അത്യുന്നതി പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അവർ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നു.

ആരാധിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തു-അത് കല്ലോ, മരമോ, മനുഷ്യനോ, ദേവീദേവന്മാരോ, ജീവനുള്ളതോ, മരണപ്പെട്ടതോ എന്തായാലും ശരി-അതിന്റെ ആരാധകന്മാർക്ക് വല്ല ഗുണമോ ദോഷമോ ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതായിരിക്കണം. ഇല്ലാത്തപക്ഷം, ആരാധന തികച്ചും നിരർത്ഥകവും ഫലശൂന്യവുമാകുന്നു. എന്നിട്ടും ഈ മുശ്ശരിക്കുകൾ വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിച്ചുവരികയാണ്. അതിനു അവർ പറയുന്ന ന്യായം അവർക്കു ഗുണമോ ദോഷമോ ചെയ്യാൻ കഴിയുമെന്നല്ല, അവ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ തങ്ങൾക്കു ശുപാർശക്കാരായി വരുമെന്നും, അങ്ങനെ തങ്ങളെ ശിക്ഷ ഉണ്ടാക്കിയില്ല അല്ലാഹു അറിയുന്നതല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, ആ വാദത്തിന്റെ അർത്ഥം, അല്ലാഹുവിനറിയാത്ത ചില ശുപാർശക്കാർ അവന്റെ അടുക്കൽ സ്ഥാനം ചെലുത്തുന്നവരായി നിലവിലുണ്ട് എന്നാണല്ലോ. ഇത്തരം സങ്കല്പങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം തന്നെ അല്ലാഹു മഹാപരിശുദ്ധനും, അത്യുന്നതനുമാകുന്നു.

ശുപാർശക്കർമാരെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഇതുപോലെയുള്ള പ്രസ്താവനകൾ വിഗ്രഹാരാധകന്മാരെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതാണെന്ന് കാട്ടുന്നത് തികച്ചും തെറ്റാകുന്നു. ഉപകാരവും ഉപദ്രവവും ചെയ്യാനുള്ള യഥാർത്ഥ കഴിവ് അല്ലാഹുവിനു തന്നെയാണുള്ളതെന്ന് സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ആ മുശ്ശരിക്കുകളും ഈ ശുപാർശവാദം കൊണ്ടുവാക്കുന്നതെന്ന് ഓർക്കണം. അവർ ആരാധിക്കുന്ന കല്ലുകളോ വൃക്ഷങ്ങളോ തങ്ങൾക്ക് ശുപാർശ നടത്തുമെന്നല്ല അവർ പറയുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അവ ഏതു മഹാൻമാരുടെ-അല്ലെങ്കിൽ ദേവീദേവന്മാരുടെ-പേരിൽ പ്രതിഷ്ഠിതങ്ങളാണോ അവർ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിങ്കൽ ശുപാർശ ചെയ്യുമെന്നാണ് അവരുദ്ദേശിക്കുന്നത്. ന്യായം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് വല്ല മഹാൻമാരെയും വിളിച്ചുപ്രാർത്ഥിക്കുക, അതേ സമയത്ത് അവർ പറയുന്ന അതേ നേർച്ച വഴിപാടുകൾ നടത്തുകപോലെയുള്ള ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർക്കും ബാധകം തന്നെയാണിത്. *

(*) ഈ ആയത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇമാം റാസി എഴുതിയ ഒരു ചോദ്യം ഇവിടെ നന്നെ പകർത്തുന്നു.

انهم ومنعوا هذه الاصنام والارثان على صور انبيائهم وأكابرهم وزعموا أنهم متى اشتغلوا بعبادة هذه التماثيل فإن أولئك الأكابر تكون
شأنهم عند الله تعالى ونظيره في هذا الزمان اشتغال كثير من الخلق بعبادة كثير من الأصنام فإذا عظموا قبرهم فإنهم يكونون شأنهم عند الله
ഈ വിഗ്രഹങ്ങളെയും ബിംബങ്ങളെയും അവരുടെ പ്രവചകന്മാരുടെയും മഹാത്മാക്കളുടെയും രൂപത്തിൽ

19. മനുഷ്യർ ഒരു സമുദായമല്ലാതെ ആയിരുന്നില്ല; എന്നിട്ടവർ മിന്നിച്ചിരിക്കുകയാണ്⁴.

നിന്റെ റബ്ബികൽനിന്നും ഒരു വാക്യം മുൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, അവർ യാതൊന്നിൽ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ അവർക്കിടയിൽ തീരുമാനിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

١٩- وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً

فَاخْتَلَفُوا^٤

وَلَوْ لَا كَلِمَةُ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ

لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ○

19. പകലും ആയിരുന്നില്ല പക്ഷി മനുഷ്യർ ചിലി ഒരു സമുദായമല്ലാതെ ചിലി ഒരു നഗരം, ഏകദേശം 190000 എന്നിട്ടവർ ജീവിക്കുന്നു, അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിലായിട്ട് ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ചിലി ഒരു വാമം, വാമം ചിലി അതു മുൻകഴിഞ്ഞു, മുൻകഴിഞ്ഞ ചിലി നിന്റെ റബ്ബർനിന്നു ചിലി തീരുമാനം ചെയ്യപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു ചിലി അവർക്കിടയിൽ ചിലി യാതൊന്നിൽ ചിലി അതിൽ ചിലി അവർ ജീവിക്കുന്നുവെന്നു

ആദ്യകാലത്തു് മനുഷ്യരെല്ലാം തമ്മിൽ നിലകൊള്ളുന്ന ഏക സമുദായമായിട്ടായിരുന്നു ജീവിച്ചുപോന്നിരുന്നതു്. പിന്നീട് കുറെ കഴിഞ്ഞാണു് അവരിൽ ശിർക്കും മിന്നിപ്പും കടന്നുകൂടിയതു്. മിന്നിച്ചവരെ ശിക്ഷിച്ചു മിന്നിക്കാത്തവരെ രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് അവർക്കിടയിൽ നടപടി എടുക്കാൻ പാലോക ജീവിതത്തിൽവെച്ചായിരിക്കുമെന്ന അല്ലാഹു മുമ്പെ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിരിക്കുകയാണു്. അതുകൊണ്ടാണു് ഇപ്പോൾ രണ്ടു കൂട്ടർക്കുമിടയിലുള്ള ഓരോ സാന്നിദ്ധ്യം തീരുമാനമുണ്ടാക്കി നടപടി എടുക്കാത്തതു് എന്നു സാരം. നൂഹ് (അ) നബിയുടെ സമുദായത്തിൽനിന്നാണു് വിഗ്രഹാരാധനയുടെ തുടക്കം കുറിച്ചതെന്നും, അതിന്റെ ഉൽഭവം ഇന്നിന്നപ്രകാരമാണുണ്ടായതെന്നും ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ൽ നിന്നു ബുഖാരി (റ) ഉദ്യരിച്ച വിവരം നാം ഇതിനുമുമ്പ് ഉദ്യരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. കൂടുതൽ വിവരം സ്കൗത്തുന്നൂഹിനുശേഷം കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും കാണാവുന്നതാണു്.

20. അവർ പറയുന്നു: 'അവൻ' [നബിക്ക്] അവന്റെ രബ്ബിനോട് നിന്ന് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ഇറക്കിക്കൊടുക്കപ്പെടാത്തതെന്തു?]' എന്നാൽ, പറയുക: 'അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാണ് (അറിവുള്ളത്); ആകയാൽ, നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ, നിങ്ങളോടൊപ്പം കാത്തിരിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.

٢٠. وَيَقُولُونَ لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِّن

رَبِّهِ

فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا

عِ ۖ إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۝

20. പുറം അവർ പറയുന്നു يا ايها الذين آمنوا اذكروا نعم الله اليكم التي لا تحصى ഇറക്കപ്പെട്ട കൃഷി, എന്തുകൊണ്ടും ഇറക്കപ്പെട്ടില്ല പക്ഷെ അവൻ രഹ്മാൽ, അവനു ഉണ്ട് ഒരു ദൈവ് കാത്തും, വല്ല ദൈവ് കാത്തവും. وإن من النعم التي لا تحصى അതിനാൽ നോക്കിയിരിക്കൂ (കാത്തിരിക്കൂ)വിൻ നിങ്ങൾക്ക് നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളുടെയൊക്കെയും من المتظنين നോക്കി (കാത്ത്) ഇരിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനാണ്.

[illegible]

നബി (സ)യുടെ സത്യത്വം തെളിവില്ലാത്തതുകൊണ്ടോ, തെളിവിന്റെ പേരായ്കെ നിമിത്തം സംശയം തീരാത്തതുകൊണ്ടോ അല്ല ചൂഷ്ഠിക്കുകയോ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തത്തിന് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. നബി (സ)യെ ഉത്തരംകൂട്ടിച്ച് അവരോട് അധീക്ഷുകയാണു അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. മൂസാ (അ) നബിക്കു വടിയും കൈയും ദൃഷ്ടാന്തമായി ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെയാ, സ്വാഹിഹൂ (അ) നബിക്കു മട്ടകും ദൃഷ്ടാന്തമായിരുന്നതുപോലെയാ ഉള്ള ഒരു പ്രത്യക്ഷ പ്രകൃതി ദൃഷ്ടാന്തം. എന്തുകൊണ്ട് മൂഹമ്മദ് കാണിക്കുന്നില്ല എന്നാണവർ പറയുന്നത്. ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കണമെങ്കിൽ, ദൂമിയിൽനിന്ന് ഞങ്ങൾക്കൊരു ഉറവു നീ പൊട്ടിയൊഴുക്കിത്തരണം, അല്ലെങ്കിൽ നിനക്കു ഈത്തപ്പനയുടെയും മുന്തിരിവൃക്ഷയുടെയും ഒരു തൊട്ടുമുണ്ടാവണം, അല്ലെങ്കിൽ നീ ആകാശത്തുനിന്ന് കഷ്ണങ്ങൾ വീഴ്ത്തണം, അല്ലെങ്കിൽ നീ അല്ലാഹുവിനെയും മലക്കുമാരെയും കൊണ്ടുവരണം, അല്ലെങ്കിൽ സ്വർണ്ണം കൊണ്ടുള്ള ഒരു വീട് നിനക്കുണ്ടായിരിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ നീ ആകാശത്തിലൂടെ കയറിപ്പോകണം എന്നൊക്കെ ചില ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ അവർ സ്വയം തന്നെ നിർണ്ണയിച്ചുവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കഥ സൂ: ഇസ്രാഇ" 90-93ൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഇത്തരത്തിൽ പെട്ട വല്ല കാര്യങ്ങളുമായിരിക്കും അവർ ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത് എന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു.

ദൃഷ്ടാന്തം നൽകുന്ന കാര്യം-അതു ആർക്കു, എപ്പോൾ, എങ്ങിനെ വേണമെന്നല്ലാതെ വിഷയം-അദൃശ്യ കാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടതാണ്. അദൃശ്യത്വത്താണു അല്ലാഹുവിന്നു ഉള്ളു. അതുകൊണ്ട് എന്നോട് ദൃഷ്ടാന്തം ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ട് കരാറുണ്ട്. അല്ലാഹു ചെയ്യാൻ പോകുന്നതെന്താണെന്ന് നമുക്ക് കാത്തിരുന്ന് കാണാം. നാം ഈകൂട്ടം കറങ്ങിരിക്കുക എന്നൊക്കെയാണ് അവർക്ക് നൽകുവാൻ കൽപിച്ച മറുപടിയുടെ അർത്ഥം. ദൃഷ്ടാന്തം കാണിക്കുവാൻ നബി (സ)യെ കഴിയില്ലെന്നത് അറിയപ്പെടാത്തതാണ്, അവർക്ക് കനത്ത ഒരു താക്കീതുകൂടിയാണ് ഈ മറുപടി.

വിഭാഗം-3

21. മനുഷ്യർക്കു ബാധിച്ച വല്ല കഷ്ടതക്കും ശേഷം, അവർക്കു നാം ഒരു കാര്യംതന്നെ ആസ്വദിപ്പിക്കുന്നതായാൽ, അപ്പോൾ (അതാ) നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ അവർക്കൊരു തന്ത്രം!

وَاِذَا آتَيْنَا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا
ضُرَاءَ مَسْتَكْرِمِهِمْ اِذَا هُمْ مَكْرُوفٌ اِيَّاِنَا

പറയുക: 'അല്ലാഹു അതിവേഗം തന്ത്രം ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു'. (ഹേ, തന്ത്രക്കാരേ,) നിശ്ചയമായും, നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ, നിങ്ങൾ തന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു രേഖപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

قُلِ اللّٰهُ اَسْرَعُ مَكْرًا
اِنْ رُسُلُنَا يَكْتُوبُوْنَ مَا تَكْفُرُوْنَ

21. ഫ്രീ ഡി നാം ആസ്വദിപ്പിച്ചാൽ, രൂപി നോക്കിച്ചാൽ സി മനുഷ്യരെ, മനുഷ്യർക്ക് പല വല്ല കാര്യങ്ങളും പല ശേഷമായി ഹൂ ഒരു(വല്ല) കഷ്ടതയുടെ പല അവരെ ബാധിച്ച, സ്വർത്തിച്ച പല അപ്പോൾ അവർക്കു (ഉണ്ടായിരിക്കും) കൂ ഒരു തന്ത്രം (കത്തിത്തിരുപ്പു-വഞ്ചന) ഫ്രീ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽ കൂ പറയുക ഹൂ അല്ലാഹു അതി (കൂടുതൽ)വേഗത്തോളവനാണു കൂ തന്ത്രം, തന്ത്രത്തിൽ പല നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ പല എഴുത്തു ന്നു, രേഖപ്പെടുത്തുന്നു പല നിങ്ങൾ തന്ത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു

മനുഷ്യരിൽ പൊതുവെ കാണപ്പെടുന്ന മറ്റൊരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ് ഈ വചനം ചൂഷ്ഠിക്കാത്തത്. അതായത്, വല്ല കഷ്ടതയോ വിഷമമോ ബാധിച്ചുകഴിഞ്ഞശേഷം അല്ലാഹു വല്ല അനുഗ്രഹവും ചെയ്തുകൊടുത്താൽ, അതിന് നന്ദി കാണിക്കാതെ ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിലുള്ള നന്ദികേട് കാണിക്കുക. ഉദാഹരണമായി: കുറിയായ ഒരു വരച്ചയോ ക്ഷാമമോ പിടിപെട്ടശേഷം, നല്ല മഴ വർഷിച്ചു ദൂമിയിൽ വിളകൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവെന്ന് വിചാരിക്കുക. അത് തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങൾ കനിഞ്ഞതുകൊണ്ടാണെന്ന് പറയും ഒരു കുട്ടർ, ചിലർ തങ്ങൾ വിളിച്ചു

അങ്ങനെയുള്ള മഹാത്മാക്കളുടെ സ്വർക്കത്തായി അതിനെ വിശേഷിപ്പിക്കും. ഇന്നിന്ന നേർച്ചവഴിപാടുകളും ചടങ്ങുകളും നടത്തിയതുകൊണ്ടാണെന്ന് വേറെ ചിലർ. ഇന്ന നക്ഷത്രവും രാശിയും യോജിച്ചതുകൊണ്ടാണെന്നും, പ്രകൃതി കനിഞ്ഞതാണെന്നും മറ്റും വേറെയും ചിലർ. ചുരുക്കത്തിൽ, അത് അല്ലാഹു നൽകിയ ഓനുഗ്രഹമാണെന്നോ അതിന് നന്ദി കാണിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നോ ഉള്ള ബോധം മിക്കവാറും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെ അല്ലാഹു അറക്കിത് ചെയ്യുന്നു: അല്ലാഹുവിന് അതിവേഗം തന്ത്രം നടത്തുവാൻ കഴിയും, ഏതെങ്കിലും ദൂതൻമാർ-മലക്കുകൾ- നിങ്ങളുടെ അന്തരം കൂതന്ത്രങ്ങളല്ലാ, രേഖപ്പെടുത്തിവെക്കുന്നുണ്ട് എന്ന്. അതായത്, നിങ്ങളുടെ ആ കൂതന്ത്രങ്ങൾക്ക് അതിനേക്കാൾ വേഗതയിലും ശക്തിയിലും തന്ത്രപരമായ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് കഴിയും. പക്ഷെ, തൽക്കാലം അവൻ നടപടിയാണ് എടുക്കാതെ വിടുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്നുവെച്ച് നിങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുന്നുണ്ടാകാമെന്നും പാലോക്കത്ത് വെച്ച് നിങ്ങളുടെമേൽ നടപടി എടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ഇത് ഓർമ്മയിലിരിക്കട്ടെ! എന്നു അർത്ഥം.

22. അവനത്രെ, കരയിലും, കടലിലും, നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവൻ.

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ കപ്പലുകളിലായിരിക്കുമ്പോൾ, നല്ല (അനുകൂലമുള്ള)തായ ഒരു കാര്യം നിമിത്തം അവ അവരെ (യാത്രക്കാരെ)യും കൊണ്ട് സഞ്ചരിക്കുകയും അവരിൽ സന്തോഷമടയുകയും (ചെയ്യുമ്പോൾ), (അതാ) അവർക്ക് ഒരു കൊടുങ്കാറ്റ് വന്നെത്തി! നാനാഭാഗത്തു നിന്നും അവർക്ക് തിരമാല വന്നെത്തുകയും ചെയ്തു; തങ്ങൾ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടു (നാശത്തിലകപ്പെട്ടു)വെന്നു അവർ ധരിക്കുകയും ചെയ്തു (അപ്പോൾ) കീഴ്വണക്കം അല്ലാഹുവിനു നിഷ്കളങ്കമാക്കിയവരായിക്കൊണ്ട് അവർ അവനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥി)ക്കുകയായി:

حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِ
وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا
جَاءَتْهُمْ رَائِدُ الْمَوْجِ
مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُم أُحِيطَ
بِهِمْ دَعَا اللَّهَ
مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ

'ഇതിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ നീ രക്ഷപ്പെടുത്തിത്തന്നുവെന്ന് പക്ഷം, തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.'

لَنُؤْتِيَنَّهُمْ مِنْ هَذِهِ
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ

22. അവനത്രെ ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰

23. എന്നിട്ട്, അവരെ അവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയപ്പോഴോ, അപ്പോഴോ, അവർ ന്യായമില്ലാതെ ഭൂമിയിൽ ക്രമം തെറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു!

ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ ക്രമം തെറ്റൽ നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കെതിരെത്തന്നെയായിരിക്കും. (ഭവിക്കുന്നതു). (അതെ) ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ (താൽക്കാലിക) സുഖാനുഭവം! പിന്നീട്, നമ്മിലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ മടങ്ങിവരവ്; അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി നാം നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

۲۳- فَلَمَّا أَتَيْنَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغَيْكُمُ عَلَى أَنْفُسِكُمْ
مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ
فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ○

23. എന്നിട്ടു (എന്നാൽ) അവരെ അവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അപ്പോൾ (അതാ) അവർ **بَغَوْا** (ക്രമം തെറ്റുന്നു, അക്രമം ചെയ്യുന്നു, അതിരു വിടുന്നു **فِي الْأَرْضِ** ഭൂമിയിൽ **بِغَيْرِ الْحَقِّ** ന്യായം(കാര്യം-അവകാശം) ഇല്ലാതെ **يَبْغُونَ** ഹേ മനുഷ്യരേ **يَا أَيُّهَا النَّاسُ** നിങ്ങളുടെ ക്രമം തെറ്റൽ, അക്രമം, ധിക്കാരം (തന്നെ-മാത്രം) **ثُمَّ إِلَيْنَا** നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾക്കെതിരെ, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം പേരിൽ (മാത്രം-തന്നെ) **ثُمَّ إِلَيْنَا** സുഖാനുഭവം, ഉപകരണം, സുഖാനുഭവം **ثُمَّ إِلَيْنَا** ജീവിതത്തിന്റെ **ثُمَّ إِلَيْنَا** ദുർന്യാസത്തിന്റെ ഐഹിക **ثُمَّ إِلَيْنَا** പിന്നെ നമ്മിലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങി വരവ് **ثُمَّ إِلَيْنَا** അപ്പോൾ നാം നിങ്ങളെ ബോധപ്പെടുത്തും, വിവരമറിയിക്കും **ثُمَّ إِلَيْنَا** നിങ്ങൾ ഭ്രമയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി **ثُمَّ إِلَيْنَا** നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും

മനുഷ്യന്റെ നന്മിടേക്കിനെക്കുറിച്ചും, അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ അവർ കൃത്യമായ നടത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ചും കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. അതിനു നല്ലൊരു ഉദാഹരണം ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കേവലം സാങ്കല്പികമായ ഒരു ഉദാഹരണമല്ല മനുഷ്യരിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, ഒരു വ്യവസ്ഥയോടു വിരുദ്ധമായിത്തീർന്നതും സഹായകമാകാത്തതെന്ന മനസ്സിലാക്കുന്നതുമായ ഒരു ഉദാഹരണമാത്രം അത്. ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ മാത്രമല്ല, ദൈവ നിഷേധികളിലും പോലും ലോക നിയന്താവായ അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ മനുഷ്യന് യഥാർത്ഥത്തിൽ സഹായം നൽകുവാൻ കഴിവുള്ളൂവെന്ന ബോധം ഉളിഞ്ഞിരിപ്പാണെന്ന് കൂടി മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ഒരു ഉദാഹരണം കൂടിയാണിത്. തനി ഭാതികവാദികളായ ആളുകൾപോലും അല്ലാഹു ഈ ഉദാഹരണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെയുള്ള വല്ല അത്യുപത്തിലും അകപ്പെട്ട് ഗതിമുട്ടുമ്പോൾ 'ദൈവമേ, ധർമ്മം, പടച്ചവരേ' എന്നും മറ്റും വിളിച്ചു നിലവിളിക്കുന്നതും, മേൽപോട്ടു കൈനീട്ടി രക്ഷയായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും ദുർലഭമല്ല.

സഅ്ദുബ്നുഅബീവഖ്-ഖാസ്ബ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി, അബൂദാവൂദ്, നാബാഇ (റ) മുതലായവർ ഉദ്യോഗിച്ച ഒരു സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇങ്ങിനെയാണ്: മക്ക മദീനയ്ക്കു ഉണ്ടായപ്പോൾ, നബി (സ) യിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻവേണ്ടി ഇക്രിമത്തുബ്നു അബ്ദുറഹ്മാൻ (റ) സ്ഥലം വിട്ടോടിപ്പോയി. അദ്ദേഹം കപ്പൽകയറി യാത്രയായി. ഒരു കൊടുങ്കാറ്റു ബാധിച്ചു. കപ്പലിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥൻമാർ കപ്പലിലുള്ള യാത്രക്കാരുടെ പരഞ്ഞ: 'നിങ്ങൾ നിഷ്കളങ്കരായി പ്രാർത്ഥന ചെയ്യവിൻ. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെപ്പറ്റും ഉപകരിക്കുന്നതല്ല.' അപ്പോൾ, ഇക്രിമ (റ) പറഞ്ഞു: 'നിഷ്കളങ്കതയല്ലാതെ (അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം വിളിച്ചുപ്രാർത്ഥിക്കാലല്ലാതെ) സമുദ്രത്തിൽ വെച്ച് എന്തെങ്കിലും രക്ഷപ്പെടുത്തുകയില്ലെങ്കിൽ, കരയിൽവെച്ചും അതല്ലാതെ എന്തെങ്കിലും രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതല്ല. അല്ലാഹുവേ! നീനോട് ഞാൻ കരാർ ചെയ്യുന്നു: എന്തെങ്കിലും ഇതിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തിയാൽ ഞാൻ മുഹമ്മദിന്റെ അടുക്കൽചെന്ന് എന്റെ കൈ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽ വെക്കുന്നതാകുന്നു. (ഞാൻ മുസ്ലിമായി പ്രതിജ്ഞ നൽകാം.) അദ്ദേഹം മറുപ്തി നൽകുന്നവനും, മാനുസ്മായിട്ടാണെന്ന് ഞാൻ കാണുന്നത്.' അനന്തരം അദ്ദേഹം മടങ്ങി വന്ന് മുസ്ലിമായി.

വിഗ്രഹാരാധകരായ ആ മുഗ്ദ്ധരികൾക്കുപോലും അത്യുപത്തി വരുമ്പോൾ, രക്ഷപ്പെടുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിനോടായിരിക്കുമെന്നും, ആ സമയത്തു മറ്റാരെയും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയില്ലെന്നുമാണല്ലോ

അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. എന്നാൽ, മരണപ്പെട്ടവരോ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരോ ആയ ചില മഹാ ത്താക്കളെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനു-പ്രാർത്ഥന (പ്രാർത്ഥന) എന്നല്ലാത്ത വേറൊരു പേർ പറഞ്ഞുകൊണ്ട്- ഇസ്ലാമിന്റെ അംഗീകാരമുണ്ടെന്ന് കരുതിവശമായ ചില മുസ്ലിംകളുടെ സ്ഥിതി മാർക്കുവേണ്ട, ആ മുസ്ലിംകളെക്കുറിച്ചും വളരെ ശോചനീയമാണെന്ന് അത്യധികം വ്യസനത്തോടു കൂടി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാരണം സാധാരണഗതിയിൽ ഇവർ പ്രാർത്ഥനകൾ ചെയ്യാറുള്ളത് അല്ലാഹുവിനോടായിരിക്കുമെങ്കിലും ആപത്തുകൾ നേരിട്ടുവേണ്ട, അല്ലാഹുവിനെ വിട്ടുച്ച് ആ മഹാത്മാക്കളെയായിരിക്കും ഇവർ വിളിച്ചുപ്രാർത്ഥിക്കുക. ഇതുസംബന്ധിച്ച് അല്ലാമ ആലുസി (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'റൂഹുൽ മത്തനീ' എന്ന തഫ്സീറിൽ പ്രസ്താവിച്ച ഒരു പ്രസ്താവന ഇവിടെ സ്കർത്തവ്യമത്രെ. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇങ്ങനെ ഉദ്യമിക്കാം: '...എന്തായാലും, ആ സന്ദർഭത്തിൽ മുസ്ലിംകൾ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ വിളിച്ചുപ്രാർത്ഥിക്കുകയില്ലെന്നാണ് ഈ ആയത്തു കാട്ടിത്തന്നത്. നിനക്കറിയാം: ഇന്നു മനുഷ്യർ, അവർക്കു കരയിലോ കടലിലോ വെച്ച് വല്ല അപായവും നേരിട്ടാൽ, ഉപകാരവും ഉപദ്രവവും ചെയ്യാത്തവരും, കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യാത്തവരുമായ ആളുകളെയാണ് വിളിക്കുകയെന്ന്. ചിലർ ഖിദ്യർ, ഇൽയാസ് (അ) എന്നിവരെയും, ചിലർ വേറെ ചിലരെയും. മറ്റുചിലർ ഏതെങ്കിലും ഇക്കാര്യം നേയോ അല്ലെങ്കിൽ ശൈഖിനെയോ ആയിരിക്കും വിളിക്കുക. അല്ലാഹുവിനോട് കേന്ദ്രി അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരും, ആ വിചാരം മനസ്സിൽ തോന്നുന്നവരും കുറവായിരിക്കും. അപ്പോൾ, ഈ രണ്ടു കൂട്ടരിൽ ആരാണ് കൂടുതൽ നേർത്താർഗ്ഗംഗികളെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! അല്ലാഹുവിൽ ശരണം! ഇതേ സാരത്തിലുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന അല്ലാമ ശാകാനി (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ഫത്ഹുൽ ഖദീറി'ലും പ്രസ്താവിച്ചുകാണാം. എന്നു തുടങ്ങി പരയുകയാണ്: 'ഈ പൈശാചിക വിശ്വാസം അവരെ എവിടെ എത്തിച്ചുവെന്നും, അവർ എവിടെ എത്തിയെന്നും, പിശാച് അവരെ എവിടെ എത്തിച്ചുവെന്നും ആലോചിച്ചുനോക്കുക!'

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَاءْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَالْحَقِّ (ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ ക്രമം തെറ്റാൽ-അഥവാ ധിക്കാരം-നിങ്ങൾക്കെതിരായിത്തന്നെയായിരിക്കും ഭവിക്കുക) എന്ന വാക്യത്തിലെ താക്കീതു വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം മനസ്സിലാക്കേണ്ടുന്ന ഒരു താക്കീതത്രെ. പാപങ്ങളിലും, അക്രമങ്ങളിലും അതിരുകവിയുന്ന ധിക്കാരികൾ പരലോകശിക്ഷയ്ക്കു പറ്റുമെ ഇഹത്തിൽവെച്ചു തന്നെ അതിന്റെ തിരിച്ചടിയെ നേരിടേണ്ടിവരുമെന്നാണ് അതിലെ സൂചന. അധികാരവും, സ്വാധീനവും നിമിത്തം തോന്നിയവാസത്തിലും അക്രമത്തിലും അതിരുകവിഞ്ഞ ധിക്കാരികൾ ഈ ജീവിതത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ അതിന്റെ തിരിച്ചടി അനുഭവിച്ചതിന്റെ ഏതായാലും ഉദാഹരണങ്ങൾ ചരിത്രഗന്ധങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാകുന്നു. ഇമാം അഹ്മദ്, ബുഖാരി (റ) മുതലായവർ ഉദ്യമിച്ച ഒരു ഫദീസിന്റെ സാരം സ്കർണീയമാണ്: 'പാപം ചെയ്തവനു പരലോകത്തുവെച്ച് നൽകുവാൻ കരുതിവെക്കപ്പെട്ട ശിക്ഷയ്ക്കുപറ്റുമെ, ഇഹത്തിൽവെച്ചുതന്നെ ശിക്ഷ നൽകപ്പെടുവാൻ ധിക്കാരത്താലും, കൂടുംബന്ധം മുറിക്കലിനേക്കാരും അവകാശപ്പെട്ടതായി മരണാനില്ല.' അബൂ-ശൈഖ്, ഖത്വീബ്, അബൂനുഐഷ്, ദൈലമി (റ) എന്നിവർ ഉദ്യമിച്ച ഒരു ഫദീസിന്റെ സാരം ഇതാണ്: മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ അവയുടെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ തിരിച്ചടിക്കുന്നതാണ്: അതായത്: കുതന്ത്രവും, (പ്രതിജ്ഞ) ലംഘനവും, ധിക്കാരവും (المكر والكذب) പിന്നീട് (ഈ മൂന്നിനും തെളിവായിക്കൊണ്ടു) നബി (സ) ഈ മുൻപ്രകാരം വചനങ്ങൾ മാതൃകയ്ക്കും ചെയ്തു: ... يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا (ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ ധിക്കാരം നിങ്ങളുടെ മുൻപ്രകാരം വചനങ്ങൾ മാതൃകയ്ക്കും ചെയ്തു: ... لَا يَحِقُّ الْمَكْرُ الْبِئْسَ إِلَّا بِأَمَلٍ (ഭൂഷിച്ച കുതന്ത്രം അതിന്റെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെയായിരിക്കും) فَكَانَ كَمَا كُنْتُمْ عَلَىٰ تَفٍّ (ആരെങ്കിലും പ്രതിജ്ഞ ലംഘിച്ചാൽ, അവൻ തന്നിക്കെതിരായിത്തന്നെയെന്ന് ലംഘിക്കുന്നത്. (48: 10)

24. ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ ഉദാഹരണം, ആകാശത്തു നിന്നു നാം ഇറക്കിയ ഒരു വെള്ളം പോലെ മാത്രമാകുന്നു എന്നിട്ട്, മനുഷ്യരും കാലികളും ഭക്ഷിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഭൂമിയിലെ ചെടി(കൾ) അതുമൂലം ഇടകലർന്നു.

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ
مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ

24. ഈ നിശ്ചയമായും തന്നെ (മാത്രം) ല. ഉദാഹരണം, ഉപമ കിര ജീവിതത്തിന്റെ ല. നാം അതിനെ ഇറക്കി, ഇറക്കിയ യാവിന്റെ (ഐഹിക) ല. ഒരു വെള്ളം (ജലം) പോലെയാണു ല. നാം അതിനെ ഇറക്കി, ഇറക്കിയ ല. ആകാശത്തു നിന്നു ല. എന്നിട്ട് കലർന്നു ല. അതുമൂലം ല. ചെടി(കൾ) അതുമൂലം ഇടകലർന്നു ല. മിയിലെ ല. തിന്നുന്നതിൽപെട്ട (ഭക്ഷിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള) ല. മനുഷ്യർ ല. കാലികളും ല.

അങ്ങനെ, ഭൂമി അതിന്റെ മോടി സ്വീകരിക്കുകയും, അത് അലംകൃതമാകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, തങ്ങൾ അതിന്റെ ഉപയോഗമെടുക്കുന്നതിനു കഴിവുള്ളവരാണെന്ന് അതിലെ ആരാക്കർ ധരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, രാത്രിയിലോ പകലിലോ അതിനു നമ്മുടെ കൽപന വന്നെത്തി.

അങ്ങനെ, നാം അതിനെ (അതിലെ വിളയെ) കൊയ്തെടുക്കപ്പെട്ടതു (പോലെ)-തലേദിവസം അത് ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടില്ലാത്തതുപോലെ-ആക്കിത്തീർത്തു. അപ്രകാരം, ചിന്തിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നാം 'ആയത്തു' [ദ്യുഷ്ടാന്തം] കരം വിശദീകരിക്കുന്നു.

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا
وَارْتَيْتَتْ وَظَنَ أَهْلُهَا
أَنَّهُمْ قَدِ بُدِّلُوا عَلَيْهَا
أَنَّهُمْ أَمْرًا لَّيْلًا أَوْ نَهَارًا
فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ
تُغْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

വരെ(ഓളം), അങ്ങനെ അടുത്തപ്പോൾ, സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ ഭൂമി അതിന്റെ മോടി അതു അലങ്കൃതമാകുക(ഭംഗിയാകുക)യും കരുതുകയും ധരിക്കുകയും പ്ലാ അതിന്റെ ആരാക്കർ അവർ എന്ന് കഴിവുള്ളവരാണു (എന്നു) പ്ല അതിൻമേൽ, അതിനു പ്ല അതിനു വന്നു (എത്തി) പ്ല നമ്മുടെ കൽപന പ്ല രാത്രി പ്ല അല്ലെങ്കിൽ പകൽ പ്ല എന്നിട്ടു (അങ്ങനെ) നാം അതിനെയൊക്കെ കൊയ്തെടുക്കപ്പെട്ടതു അതു മന്യമാകാത്ത (ഉണ്ടാവാത്ത)പോലെ ഇന്നലെ, തലേന്ന പ്ല അപ്രകാരം, അതുപോലെ പ്ല നാം വിശദീകരിക്കുന്നു പ്ല ആയത്തുകൾ, ലക്ഷ്യങ്ങളെ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ പ്ല ഒരു ജനതക്കു, ജനങ്ങൾക്കു പ്ല ചിന്തിക്കുന്ന, ഉററാലോചിക്കുന്ന

ആകാശത്തുനിന്ന് ഒരു മഴ പെയ്ത് ഭൂമിയിൽ നാനാതരം സസ്യവർദ്ധിക്കു ത്തതു വളയ്ക്കുകയും, ഭൂമിക്ക് ഭംഗിയും മോടിയും കൂടുകയും, ഫലമെടുക്കുമാറായെന്ന് ഉടമസ്ഥൻമാർ കരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, മെൽക്കൊപ്പുറത്ത് പെട്ടെന്നു വല്ല അത്യുഹിതവും ബാധിച്ചു-അവിടെ മൃഗ് വിളങ്ങാത്തു, ഉടയ്ക്കിയുനില്ലെന്നു തോന്നുമാറ്-അതിലെ വിള മുഴുവൻ നശിച്ചുപോയി. ഇതുപോലെയാണ് ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ സ്ഥിതി. സുഖസൗകര്യങ്ങളും അലങ്കാരമുഷണങ്ങളും കൺമുമ്പിൽ കാണുമ്പോൾ അത് വളരെ ആകർഷകവും കാമ്യവുമാകുമെന്നും, സമ്പൂർണ്ണമാണ്, ശാശ്വതമാണ് എന്നൊക്കെ ആരാക്കർ കരുതിക്കൊണ്ടിരിക്കും, ചെട്ടെന്നൊരിക്കൽ അതല്ല, അപ്പോടെ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുകയായി. ഒന്നുകിൽ വിവേചനവും സമ്പത്തും നശിക്കുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ ഉടമസ്ഥൻ നശിക്കുന്നു. രണ്ടായാലും ഫലം ഒന്നാണല്ലോ. ഐഹികമായ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ എത്ര ചെറുതാക്കിയെന്നാലും അതിന് നിലനിൽപ്പില്ല. അൽക്കാലികവും നശാവുമുമാണത്. ആകയാൽ അതിന് അമിതമായ വില കൽപിക്കുകയോ, അതിനുവേണ്ടി അനശാവുവും അത്യുത്തമവുമായ പാരലോകജീവിതം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യാൻ എന്താശം. ഐഹികജീവിതത്തിന്റെ സ്ഥിതി ഇതാണെങ്കിൽ, പ്രാധാന്യം കൽപിക്കേണ്ടുന്ന ജീവിതം, ഏതാണെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

25. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, ശാന്തിയുടെ ഭവനത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നു. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ ചെറുപ്പമായ പാതയിലേക്ക് വഴി ചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ
وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

25. പ്ല അല്ലാഹു, അല്ലാഹുവാകട്ടെ പ്ല അവൻ ക്ഷണിക്കുന്നു, വിളിക്കുന്നു പ്ല ഭവനത്തിലേക്കു, വീട്ടിലേക്കു പ്ല ശാന്തിയുടെ, സമാധാനത്തിന്റെ പ്ല അവൻ വഴിചേർക്കുന്നു(കാട്ടുന്നു), സൻമാർഗ്ഗം നൽകുന്നു പ്ല അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ, ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു പ്ല പാതയിലേക്കു, വഴിയിലേക്കു പ്ല ചെറുപ്പായ, നേരെയുള്ള

അയിരിക്കുകയും ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. തുടർന്നുകൊണ്ട് അല്ലാഹു സദാ താക്കീത് ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിനയുടെ ഭവനമാകുന്ന നരകം ആർക്കാണ് ലഭിക്കുകയെന്നും, അവരുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്നും ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിലും വിവരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു നൽമഷം ചുരുങ്ങിയത് അതിന്റെ പത്തിരട്ടിയും, എഴുനൂറ്റിരട്ടിവരെയും പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയെന്നും, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അതിലും കൂടുതൽ ഇരട്ടിയും ലഭിക്കുകയെന്നും അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. (2:261) അതാണ് الحى (ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിഫലം) എന്ന വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഇരട്ടിക്കണക്കിലും കവിഞ്ഞതും, അതിനേക്കാൾ ഉപരിയായതുമായ വേറെയും മഹത്തായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്നുവെന്നത്രെ يس (കൂടുതലും ഉണ്ട്) എന്ന വാക്ക് കാണിക്കുന്നത്.

ഈ 'കൂടുതൽ' എന്താണെന്നു അല്ലാഹു ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുമുൽക്കർപ്പമായാണതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യമെന്നും, അതിൽകവിഞ്ഞൊരു മഹാഭാഗ്യം വേറെയില്ലെന്നും പല ഫദീസുകളിൽനിന്നും തിരവയത്തുകളിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. അബൂബക്കർ, ഹുസൈനത്തുബ്നുൽയമൻ, ഇബ്നുഅബ്ബാസ്, സഇദ്യുബ്നുൽ മുസയ്യബ്, അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നു അബീലൈലാ, മുജാഹിദ്, ഇക്രിമ, ഉഹ്-ഹാക്, ഹസൻ, ഖത്താബ, സുട്ടി(റ) തുടങ്ങിയ സഹാബികളും, താബിഉകളുമായ പല മഹാൻമാരിൽ നിന്നും ഇത് തിരവയത്തു ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ നബി (സ)യിൽനിന്നു വന്ന ഫദീസുകളിൽ ഒന്നു ഇപ്രകാരമാകുന്നു: لا حرا الحى (നൽമ ചെയ്തവർക്ക് ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിഫലവും കൂടുതലും ഉണ്ടായിരിക്കും) എന്ന ഓതിക്കൊണ്ട് തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'സ്വർഗ്ഗക്കാർ സ്വർഗ്ഗത്തിലും, നരകക്കാർ നരകത്തിലും പ്രവേശിച്ചാൽ ഒരാം വിളിച്ചു പറയും: സ്വർഗ്ഗക്കാരേ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയ ഒരു വാഗ്ദാനമുണ്ട്: അതവർ നിരവേററുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവർ പറയും: എന്താണത്? അവൻ ഞങ്ങളുടെ (സൽക്കർമ്മങ്ങളുടെ) തൂക്കങ്ങളെ ചേർപ്പെടുത്തിരുന്നില്ലേ? ഞങ്ങളുടെ മുഖങ്ങളെ അവൻ വെളുപ്പിച്ചു (സന്തോഷിപ്പിച്ചു) തരുകയും ചെയ്തില്ലേ? ഞങ്ങളെ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും, നരകത്തിൽനിന്ന് കാത്തുരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലേ? (എന്നി, വേറെ വാഗ്ദാനങ്ങളൊന്നും ഇല്ലല്ലോ) അപ്പോൾ അവർക്ക് മറുനീക്കപ്പെടും. അവർ അല്ലാഹുവിനെ നേരക്കിക്കാണും. അപ്പോൾ, അവനെ നോക്കിക്കാണുന്നതിനേക്കാൾ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതോ, കണ്ണുകൾക്ക് ആനന്ദം നൽകുന്നതോ ആയി മറ്റൊന്നും തന്നെ അവർക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല'. (അഹ്മദ്, മുസ്ലിം മുതലായ പലരും) (*)

എന്നാൽ, തിൻമയുടെ പ്രതിഫലമാകട്ടെ, അതിൽ വർദ്ധനവിന്റെ പ്രശ്നമേ ഇല്ല. ഒരു തിൻമക്ക് അതിനു തക്ക പ്രതിഫലം മാത്രം. ഈ സംഗതി ഇവിടെ മാത്രമല്ല, ഖുർആനിൽ പലേടത്തും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അത്യുപാലേത്തെന്ന, സത്യവിശ്വാസികളുടെയും സൽക്കർമ്മികളുടെയും മുഖങ്ങൾ അന്ന് വെളുത്തതും പ്രസന്നവും സന്തോഷമയവുമായിരിക്കുമെന്നും, അവിശ്വാസികളുടെയും കുറ്റവാളികളുടെയും മുഖങ്ങൾ അന്ന് ഇരുണ്ടതും മ്ളാറവും ചുളിഞ്ഞതുമായിരിക്കുമെന്നും പല സ്ഥലത്തും കാണാവുന്നതാകുന്നു. അല്ലാഹു തുടയന്നു:-

28. അവരെ മുഴുവനും നാം ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയും, പിന്നീട്, (അല്ലാഹുവിനോടു) പങ്കു ചേർത്തിയിട്ടുള്ളവരോടു നാം (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും ചെയ്യുന്ന ദിവസം! 'നിങ്ങളും, (നിങ്ങളുണ്ടാക്കിയ) നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളും നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തു നിൽക്കുക. [സ്ഥലം വിടരുതു]'

28-يَوْمَ نَحْضُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ

لِلَّذِينَ

أَشْرَكُوا مَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ

فَزَلَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ

مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ

എന്നിട്ട് അവർക്കിടയിൽ നാം വേർപ്പെടുത്തും. അവരുടെ പങ്കാളികൾ (അവരോടു) പറയുകയും ചെയ്യും: 'നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെയായിരുന്നില്ല ആരാധിച്ചിരുന്നത്'.

28. 28 ദിവസം 28 നാമവരെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന 28 മുഴുവൻ, എല്ലാവരെയും 28 പിന്നെ നാം പറയും 28 ശിർക്കു (പങ്കു ചേർക്കൽ) ചെയ്തവരോട് 28 നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനം), സ്ഥലം (വിടാതിരിക്കുക) 28 നിങ്ങൾ 28 നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളും 28 എന്നിട്ടു അങ്ങനെ) നാം നീക്കം വരുത്തും, വേർപെടുത്തും 28 അവർക്കിടയിൽ 28 പറയുകയും ചെയ്യും 28 അവരുടെ പങ്കാളികൾ 28 നിങ്ങളായിരുന്നില്ല 28 ഞങ്ങളെ 28 നിങ്ങൾ ആരാധിച്ചവരുക

(*) ഈ തിരുമർശനത്തെപ്പറ്റി സൂ: ഖിയ്യാ: 22-25ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കൂടുതൽ വിവരം കാണാവുന്നതാണ്.

29. 'എനി, ഞങ്ങളും, നിങ്ങളുമിടയിൽ സാക്ഷ്യമായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി. നിശ്ചയമായും, നിങ്ങളുടെ ആരാധനയെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ (അറിയാത്ത) അശ്രദ്ധ്യർ തന്നെയായിരുന്നു'.

۲۹۔ فَكَفَى بِاللّٰهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
اِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغٰفِلِيْنَ ۝

30. അവിടെവെച്ച് ഏല്പാ (ഓരോ) വ്യക്തിയും അതു മുൻ ചെയ്തുവെച്ചതുപോലെ [അതിന്റെ കർമ്മഫലം] പരീക്ഷിച്ചിറിയും. അവരുടെ യഥാർത്ഥ യജമാനനായ അല്ലാഹുവിലേക്കു അവർ തിരികപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നതു (ഏല്പാം) അവരെ വിട്ടുമാഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്യും.

٣٠. هُنَالِكَ تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَ
لُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوَالِحُهُمُ الْحَقُّ
لَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝

29. **കു** എന്നി മതി **കു** അല്ലാഹു തന്നെ **കു** സാക്ഷിയാക്കിട്ടു **കു** ഞങ്ങളുടെ ഇടക്കു നിങ്ങളുടെ ഇടക്കും **കു** നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളായിരുന്നു **കു** നിങ്ങളുടെ ആരാധനയെപ്പറ്റി **കു** അശ്രദ്ധൻ (അറിയാത്തവൻ) തന്നെ 30. **കു** അവിടെ വെച്ചു **കു** പരീക്ഷണം ചെയ്യും, പരീക്ഷിച്ചറിയും, പരിചയിച്ചറിയും **കു** ഏല്പാ ദേഹവും, വ്യക്തിയും, ആളും **കു** അതു മുൻ ചെയ്തു വെച്ചതു **കു** അവർ ആക്ക(മക്ക-തിരിക്ക-തള്ള)പ്പെടുകയും ചെയ്യും **കു** അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു **കു** അവരുടെ യജമാനനായ **കു** യഥാർത്ഥ **കു** പിഴച്ചു (മറഞ്ഞു) പോകയും ചെയ്യും **കു** അവരിൽ നിന്നു, അവരെ വിട്ടു **കു** അവർ ആയിരുന്നതു **കു** അവർ കെട്ടിച്ചമക്കും

[illegible][illegible]

അല്ലാഹുവിനെത്തല്ലാത്ത ആരാധിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പിശാചുക്കൾപോലും ഇതിൽ നിന്ന് ഒഴിവല്ല. ശിക്ഷിത പ്രേരിപ്പിച്ചവർ മാത്രമേ അവരുടെ കൃപത്തിനു ബാധ്യസ്ഥരായിത്തീരുകയുള്ളൂ. എന്നാൽ, ശിക്ഷാ പ്രവർത്തിച്ചവരോട്, ഈ കാരണവശാലും അവരുടെ കൃപത്തിൽനിന്നു ഒഴിവാകുന്ന പ്രശ്നമേ ഇല്ല.

വിഭാഗം-4

31. (നബിയേ,) പറയുക: 'ആകാശത്തുനിന്നും, ഭൂമിയിൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു ഉപജീവനം നൽകുന്നതു ആരാണു?

അതല്ലെങ്കിൽ, കേൾവിയും, കൗശലകളും അധീനമാക്കുന്നതു ആരാണു? നിർജ്ജീവ വസ്തുവിൽനിന്നു ജീവ വസ്തുവെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും, ജീവവസ്തുവിൽനിന്നു നിർജ്ജീവ വസ്തുവെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ആരാണു? കാര്യം(പരിപാടിയിട്ടു)നിയന്ത്രിക്കുന്നതും ആരാണു?'

എന്നാൽ, അവർ(മറുപടി) പറയും: 'അല്ലാഹു' എന്നു. അപ്പോൾ, പറയുക: 'എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?'

32. എന്നാൽ, (ആ പറഞ്ഞ)അവനാണു നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ രബ്ബായ അല്ലാഹു. എന്നിരിക്കെ, യഥാർത്ഥത്തിനു പുറമെ, വഴിപിഴവല്ലാതെ എന്താണുള്ളതു?! അപ്പോൾ എങ്ങിനെയാണു നിങ്ങൾ (യഥാർത്ഥം വിട്ടു)തിരിയപ്പെടുന്നതു?!

33. അപ്രകാരം, (ആ) തോന്നിയവാസം പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ മേൽ നിന്റെ രബ്ബിന്റെ വാക്യം യഥാർത്ഥമായിരിക്കുന്നു; അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെന്നു.

31- قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَقَمَّنْ يَمْلِكُ التَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ

فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۖ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝

32- فَذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ ۖ فَبِمَاذَا بَعَدَ الْحَقُّ إِلَّا الضَّلَالُ ۚ فَإِنِّي تُضْرَفُونَ ۝

33- كَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

31. ു പറയുക قُلْ നിങ്ങൾക്കു ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുന്നതു ആർ من السماء ആകാശത്തുനിന്നു الارض ഭൂമിയിൽ നിന്നും م من അല്ലാത്തപക്ഷം, അതല്ലെങ്കിൽ من يملك അധീനമാക്കുന്നതു ആരാണു التمتع കേൾവിയെ الابصار കൗശലകളെയും يخرج പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതും ആർ من الميت ജീവനുള്ളതിനെ من الحي നിർജ്ജീവമായതിൽ നിന്നു يخرج പുറപ്പെടുവിക്കുകയും الحي നിർജ്ജീവമായതിനെ من الحي ജീവനുള്ളതിൽ നിന്നു ومن നിയന്ത്രിക്കുന്നതും ആർ الامر കാര്യം يدير എന്നാൽ അവർ പറയും ان الله (എന്നു) قل അപ്പോൾ പറയുക قل എന്നാൽ (എന്നിരിക്കെ) നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്നില്ലേ 32. فذلکم الله എന്നാൽ (എന്നിരിക്കെ) അതാണു, അവനത്രെ فذلك നിങ്ങളുടെ രബ്ബായ അല്ലാഹു الحق യഥാർത്ഥമായ الحق എന്നിരിക്കെ (എന്നി) എന്തൊന്നാണു بماذا യഥാർത്ഥത്തിനു ശേഷം (പുറമെ) الا الضلال ദുർമാർഗ്ഗം (വഴിപിഴവു) അല്ലാതെ اي അപ്പോൾ എങ്ങിനെയാണു فاني تُضْرَفُونَ നിങ്ങൾ തിരിച്ചു വിടപ്പെടുന്നതു 33. كذلك അപ്രകാരം حق യഥാർത്ഥമായി, അവകാശപ്പെട്ടു, ന്യായമായി ذك വാക്കു, വാക്യം على നിന്റെ രബ്ബിന്റെ فاسقون യാതൊരുവരുടെ മേൽ فدا തോന്നിയവാസം ചെയ്ത, ധിക്കരിച്ച من അവർ (ആണു) എന്നതിനാൽ, ആണെന്നുള്ളതു لا അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല(എന്നതിനാൽ-എന്നു)

ആകാശത്തുനിന്നു മഴ തുടങ്ങിയ അനുഗ്രഹങ്ങളും, ഭൂമിയിൽനിന്നു വിളകുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളും വഴി മനുഷ്യർക്ക് ആഹാരം നൽകുന്നവൻ, കേൾവി-കാഴ്ച മുതലായ ശക്തികളെ സൃഷ്ടിച്ചു കൈകാര്യം നടത്തുന്നവൻ, ജീവനോ ജീവസ്സോ ഇല്ലാത്ത വസ്തുക്കളിൽനിന്നു ജീവനും ജീവസ്സുള്ളതുമായ വസ്തുക്കളെയും മറിച്ചു ജീവനുള്ളവയിൽനിന്നു നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളെയും ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നവൻ, ലോകകാര്യങ്ങൾ പരിപാടിയിട്ട് നടപ്പിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ ഇതെല്ലാം ആരാണെന്ന് ചോദിച്ചാൽ മുശ്റിക്കുകൾക്കും ഉത്തരം പറയുവാനുള്ളത്, 'അല്ലാഹു' എന്നതന്നെയായിരിക്കും. അതെല്ലാം നടത്തുന്നതു അല്ലാഹുവാണെന്നും, അവരുടെ ആരാധ്യന്മാർ അതൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും അവർക്കും ബോധ്യമാണ്. എന്നിട്ടും അല്ലാഹുവിനെ വിട്ടുച്ച് ഇതര വസ്തുക്കളെ ആരാധ്യരാക്കുകയെന്ന വിരോധാഭാസത്തിൽ മുഴുകിയ അവരോടു അല്ലാഹു ചോദിക്കുകയാണ്: 'നിങ്ങൾ ഒട്ടും സൂക്ഷ്മിക്കുന്നില്ലേ?' എന്നു, അതായത്, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മാവിയെപ്പറ്റി ഗാതിക്കുന്നില്ലേ? നിങ്ങൾക്കു ഇതിനു എന്തു ന്യായമാണു പറയുവാനുള്ളത്? നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടുത്ത് ആലോചിക്കുന്നില്ലേ? എന്നൊക്കെ. നിങ്ങൾ തന്നെ സമ്മതിക്കുന്ന ആ മഹൽ ഗുണങ്ങളുടെ ഉടമയായ നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ രക്ഷിതാവ് അല്ലാഹു മാത്രമാണ്, അവനെ മാത്രമേ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കാവൂ എന്നാണല്ലോ നിങ്ങളുടെ പരിമിതി. എന്നിട്ടും നിങ്ങളു കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ദുർമാർഗ്ഗത്തിലാണുള്ളതെന്ന് എനി പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. യഥാർത്ഥ സ്മിതി ഇത്രയും സ്പഷ്ടമായിരിക്കെ നിങ്ങൾ ദുർമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു തെറ്റിപ്പോകുന്നത് ആശ്ചര്യം തന്നെ.

അവസാനത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാണ്. ഓർ പരാമ്പര്യം, യഥാർത്ഥ സത്യം അറിയാമായിരുന്നിട്ടും അവർ തങ്ങളുടെ തോന്നിയവാസത്തിൽ നിറന്നു പിൻമാറ്റത്തോടൊന്നിരിക്കുകയാണ് അവർ അവിശ്വാസികളും, ശിക്ഷാർഹരായവരെന്നുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയം സാക്ഷാത്കൃതമായിരിക്കുന്നു. അഥവാ അവരുടെ മർദ്ദമുഷ്ടിയാണ് അതിനു കാരണം. ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ച് മക്കൾ മുശ്റിക്കുകളിലാണെന്നു വെച്ച് അവരെ മാത്രം ബോധിപ്പിക്കുന്നതാണവ എന്നും ആദ്യം ധരിക്കേണ്ടതില്ല. എല്ലാ കാലത്തുമുള്ള എല്ലാവരും മുശ്റിക്കുകളെയും ബോധിപ്പിക്കുന്നതാണ് ഈ വചനങ്ങൾ എന്നുള്ളതിൽ ആദ്യം തീർക്കുന്നവകാശമില്ലാത്തതാണ്.

34. പറയുക: '(ഹേ, പങ്കുചേർക്കുന്നവരേ) നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിലുണ്ടോ ആദ്യമായി സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയും, പിന്നീട് അതിനെ (വീണ്ടും) ആവർത്തിച്ചുണ്ടാക്കിയും ചെയ്യുന്നവർ?!

٢٢- قُلْ هَلْ مِنْ شَرِكَايَ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ

പറയുക: 'അല്ലാഹുവത്രെ, ആദ്യമായി സൃഷ്ടിക്കുകയും പിന്നീടതിനെ ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. എന്നിരിക്കെ, എങ്ങിനെയാണ് നിങ്ങൾ (സത്യംവിട്ടു) തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നത്?!

قُلْ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَيُّ تَوَكُّلُونَ

35. പറയുക: 'നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിലുണ്ടോ യഥാർത്ഥത്തിലേക്ക് മാർഗ്ഗഗർഭഗണം നൽകുന്നവർ?!' പറയുക: 'അല്ലാഹുവത്രെ, യഥാർത്ഥത്തിലേക്ക് മാർഗ്ഗഗർഭഗണം നൽകുന്നത്.

٢٣- قُلْ هَلْ مِنْ شَرِكَايَ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ

34. ് പറയുക ് ഉണ്ടോ, ഓ ٢٢. നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിൽ(പങ്കുകാരിൽ)പെട്ട ٢٢ ആദ്യമുണ്ടാക്കുന്നവൻ, ആരംഭിക്കുന്നവർ ٢٢ സൃഷ്ടിക്കൽ, സൃഷ്ടിയെ ٢ പിന്നെ ٢ അതിനെ ആദ്യമടക്കുന്ന, ആവർത്തിക്കുന്ന, വീണ്ടുമുണ്ടാക്കുന്ന ٢ പറയുക അല്ലാഹു ٢ ആരംഭിക്കുന്നു. ആദ്യമടക്കുന്ന, ആവർത്തിക്കുന്ന, വീണ്ടുമുണ്ടാക്കുന്ന ٢ പറയുക അല്ലാഹു ٢ ആദ്യമടക്കുന്ന, ആവർത്തിക്കുന്ന ٢ സൃഷ്ടിക്കൽ, സൃഷ്ടിയെ ٢ പിന്നെ അതിനെ മടക്കിയുണ്ടാക്കുന്നു, ആവർത്തിക്കുന്നു ٢ സൃഷ്ടിയെ, സൃഷ്ടിക്കൽ ٢ പിന്നെ അതിനെ മടക്കിയുണ്ടാക്കുന്നു. 35. ് പറയുക ٢ അപ്പോൾ (എന്നിരിക്കെ) എങ്ങിനെ ٢ നിങ്ങൾ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നു. 35. ് അപ്പോൾ (എന്നിരിക്കെ) എങ്ങിനെ ٢ നിങ്ങൾ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നു ٢ മാർഗ്ഗഗർഭഗണം നൽകുന്ന (നേർമാർഗ്ഗഗതിയിൽ) നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിലുണ്ടോ ٢ മാർഗ്ഗഗർഭഗണം നൽകുന്ന (നേർമാർഗ്ഗഗതിയിൽ) പറയുക ٢ അല്ലാഹു മാർഗ്ഗഗർഭഗണം നൽകുന്നത്, അല്ലാഹുവത്രെ നേർമാർഗ്ഗഗതിയിലാക്കുന്നതു ٢ യഥാർത്ഥ(സത്യ)ത്തിലേക്കു ٢ യഥാർത്ഥ(സത്യ)ത്തിലേക്കു ٢ നൽകുന്നു, അല്ലാഹുവത്രെ നേർമാർഗ്ഗഗതിയിലാക്കുന്നതു ٢ യഥാർത്ഥ(സത്യ)ത്തിലേക്കു ٢ നൽകുന്നു.

ആകയാൽ, യഥാർത്ഥത്തിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നവനോ പിൻപറ്റപ്പെടുവാൻ കൂടുതൽ അവകാശപ്പെട്ടവൻ; അതല്ല, മാർഗ്ഗദർശനം നൽകപ്പെടുന്നതായാലല്ലാതെ നെർമ്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കാത്തവനോ?!

അപ്പോൾ, നിങ്ങളെക്കെന്താണ്? ഏങ്ങിനെയൊണ്? നിങ്ങളെ വിധി കൽപിക്കുന്നത്?!

أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ
أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهْدِي
إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ

فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ○

൧൧) അപ്പോൾ (ആകയാൽ) യാതൊരുവനോ ധൂലി മാർഗ്ഗം ദർശനം നൽകുന്ന الحق യഥാർത്ഥത്തിലേക്കു الحق ഏറ്റവും അവകാശപ്പെട്ടവൻ, തരപ്പെട്ട ആൾ الحق പിൻപറപ്പെട്ടവൻ الحق അതല്ല ഒരുവനോ الحق അവൻ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുകയില്ല الحق അവന്നു മാർഗ്ഗം ദർശനം ചെയ്യപ്പെടാതെ, അവനെ നേർവഴിക്കാക്കാതെ الحق അപ്പോൾ നിങ്ങളെക്കണ്ടു الحق ഏങ്ങിനെ الحق നിങ്ങൾ വിധി കൽപിക്കുന്നു.

ശിർക്കിനെ ഖണ്ഡിച്ചും, താമിദിനെ സ്ഥാപിച്ചുംകൊണ്ട് ചോദ്യോത്തര രൂപത്തിൽ ചില തെളിവുകൾ കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ചു. അതുപോലെ വേറെ രണ്ടു തെളിവുകളാണു ഈ വചനങ്ങളിലും വിവരിക്കുന്നത്. കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിലെ ചോദ്യങ്ങൾക്കു നേർക്കുനേരെ മറുപടി പറയുവാൻ മുശ്റിക്കകൾക്ക് മടി തോന്നാത്തതുകൊണ്ട് അവർതന്നെ 'അല്ലാഹു' എന്നു മറുപടി പറയും. (പുറുപ്പു) എന്നായിരുന്നു അവിടെ പറഞ്ഞത്. ഈ വചനങ്ങളിലെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് അവർ അതേ വേഗതയിൽ മറുപടിപറയുവാൻ ഇടയില്ല. എന്നാലും അത്പൊന്നു ആലോചിച്ചാൽ അവയുള്ള മറുപടിയും മറ്റൊന്നായിരിക്കാൻ തരമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെത്തെ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള മറുപടി ഇന്നതാണെന്ന് അവരെ കേൾപ്പിച്ചു സമ്മതിപ്പിക്കുവാനും, ആ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരെ ഖണ്ഡിക്കുവാനും നബി (സ) യോട് കൽപിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

ഒന്നാമത്തെ ചോദ്യം, നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിൽ—നിങ്ങളെ ആരാധിച്ചുവരുന്ന വിഗ്രഹങ്ങൾ, മലക്കുകൾ, മഹാത്മാക്കൾ തുടങ്ങിയ ആരാധ്യവസ്തുക്കളിൽ—സൂപ്പർ“ട്രിക്കളെ ആദ്യം സൂപ്പർ“ട്രിച്ചുണ്ടാക്കുകയും, അവ നശിച്ചശേഷം പിന്നീട് വീണ്ടും സൂപ്പർ“ട്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുണ്ടോ? എന്നാണ്‌ല്ലോ. ഇതിൽ രണ്ടാമത്തെ സൂപ്പർ“ട്രിക്കിലിനെ—മാണാനന്തര ജീവിതത്തെ—സ്റ്റാറി മുൾ“രിക്കുകയാൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അവർ ചോദ്യത്തിന് മനോഹരമായ ഒരുപടി പറയുവാൻ മടിച്ചുകൊടുക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. എന്നാലും നിർജ്ജീവമായി കിടക്കുന്ന തരിശു ഭൂമിയെ മഴ ഇറക്കി നവജീവസ്സുള്ളതാക്കുന്നതും, ഉപ്“ന്ന കറലത്തു ഉണങ്ങി നശിച്ചു പോയ സസ്യലതാദികളെ വീണ്ടും ഉൽപാദിപ്പിച്ചു വളർത്തുന്നതും അല്പാഹുവമാണെന്ന് അവർക്കറിയാവുന്ന സ്മിതിക്ക് അക്കാത്യത്തിൽ അവർക്കു സംശയം ഉണ്ടായിക്കൂടാത്തതാണ്. രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യം: യഥാർത്ഥ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്ന വല്ലവത നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളിൽ ഉണ്ടോ? എന്നാണ്. മാർഗ്ഗദർശനം (2) പല പ്രകാരത്തിലുണ്ട്. ബുദ്ധി, കൗട്യം, കേരവി മുതലായ ജന്മസിദ്ധമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന തെളിവുകൾ മുദ്രവനയുള്ള മാർഗ്ഗദർശനം. പ്രവചകൻമാർ, മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ മുതലായവ മുദ്രവന ലഭിക്കുന്ന മാർഗ്ഗദർശനം. സാഹചര്യങ്ങളും ചുറ്റുപാടുകളും ശരിപ്പെടുന്നതിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന മാർഗ്ഗദർശനം. ഇവയെല്ലാം തന്നെ നൽകുന്നവൻ അല്പാഹുവല്ലാതെ മഹാരഥല്ലെന്നു അവർക്കും ആലോചിച്ചറിയാവുന്നതാകുന്നു. അപ്പോൾ, മേൽകണ്ട തരത്തിലുള്ള എല്ലാ മാർഗ്ഗദർശനങ്ങളും നൽകുന്ന അല്പാഹുവിനെ വിട്ടു യാതൊരു മാർഗ്ഗദർശനവും നൽകുവാൻ കഴിയത്തക്ക വസ്തുക്കളുടെ വഞ്ചനാക്കീടവെച്ച് ആരാധിക്കുന്നത് തികച്ചും വിഡ്ഢിത്തമല്ലേ? എന്നു അല്പാഹു അവരോടു ചോദിക്കുന്നു.

സത്യംവസ്ഥ ഇത്രയും വ്യക്തമായിരുന്നിട്ടും അവർ അതിൽനിന്നു തെറ്റി ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ ശരിയല്ലെന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു ഒരു വലിയ ആശ്ചര്യം തന്നെയാണല്ലോ. ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ **പ്രകാശ്വ** (അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഏങ്ങിനെ തെറ്റിക്കപ്പെടുന്നു?) എന്നും, രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ **പ്രകാശ്വ** (നിങ്ങൾക്കെന്താണ്?) നിങ്ങൾ ഏങ്ങിനെ വിധി കൽപിക്കുന്നു?) എന്നും പറഞ്ഞതു ഈ ആശ്ചര്യത്തെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. പ്രാഥമിക ബുദ്ധിയികൊണ്ട് ആലോചിച്ചാൽ പോലും മനസ്സിലാക്കാവുന്ന സ്പഷ്ടമായ തെളിവുകളുണ്ടായിരുന്നിട്ടും മുശ്ശി

37. ഈ ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ (മറ്റാ രാലും) കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെടാവതല്ല. പക്ഷേ, അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിന്റെ സത്യസാക്ഷീകരണവും, വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വിശദീകരണവുമാത്രം. അതിൽ സന്ദേശഹാമ ഇല്ല; ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണ് (അതു).

۳۷- وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ○

38. അതല്ല, 'അതു അവൻ (നബി) കെട്ടിച്ചമച്ചിരിക്ക യാണ്' എന്നു അവർ പറയുന്നുവോ? പറയുക; 'എന്നാൽ, അതുപോലെയുള്ള ഒരു 'സൂറത്തു' [അദ്ധ്യായം] നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവിൻ;

۳۸- أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ

അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുന്നവരെ (യെല്ലാം) നിങ്ങൾ വിളിച്ചും കൊള്ളുവിൻ; നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ'

وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ○

37. ഈ ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ (മറ്റാ രാലും) കെട്ടിച്ചമക്കപ്പെടാവതല്ല. പക്ഷേ, അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ളതിന്റെ സത്യസാക്ഷീകരണവും, വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വിശദീകരണവുമാത്രം. അതിൽ സന്ദേശഹാമ ഇല്ല; ലോകരുടെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണ് (അതു). 38. അതല്ല, 'അതു അവൻ (നബി) കെട്ടിച്ചമച്ചിരിക്ക യാണ്' എന്നു അവർ പറയുന്നുവോ? പറയുക; 'എന്നാൽ, അതുപോലെയുള്ള ഒരു 'സൂറത്തു' [അദ്ധ്യായം] നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവിൻ; നിങ്ങൾ സത്യവാൻമാരാണെങ്കിൽ'

അല്ലാഹുവിനെ സ്ഥാപിച്ചും, ശിർക്കിനെ ഖണ്ഡിച്ചുംകൊണ്ടുള്ള ഏതാനും പ്രസ്താവനകൾക്കുശേഷം അല്ലാഹു ഖുർആന്റെ അമാനുഷികതയും, സത്യതയും സ്ഥാപിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ഇങ്ങിനെ ഒരു ഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവരുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് ആദ്യം ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. തുടർന്നുകൊണ്ട് അതിന്റെ അമാനുഷികത ക്കുള്ള ചില തെളിവുകളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതായതു, അതിന്റെ മുമ്പിലുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സത്യ സാക്ഷീകരണവും, വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വിശദീകരണവുമാണ് അതെന്ന്. മുമ്പേവേദഗ്രന്ഥങ്ങളിലുള്ള പല വാർത്തകളും, അവയിലെ പ്രധാന തത്വങ്ങളും അമതപടി ഖുർആനിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ, സന്മാർഗ്ഗഗോപദേശങ്ങൾ, തെളിവുകൾ ആദിയായി ഒരു വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ എന്തെല്ലാം ആവശ്യമാകുന്നുവോ അതെല്ലാം സവിശദം അതിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നും തന്നെ സന്ദേശത്തിനോ ആശയക്കുഴപ്പത്തിനോ ഇടവുമില്ല. എല്ലാം സത്യസന്ധതയും ന്യായയുക്തവുമാണുതാനും. അതു ലോകസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്നതാകട്ടെ, അക്ഷരഭംഗമോ, വേദഗ്രന്ഥ പരിചയമോ ഇല്ലാത്ത ഒരാളുടെ കൈക്കൽ. ആ ഗ്രന്ഥം അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതാണെന്നും, സൃഷ്ടികളാൽ നിർമ്മിതമല്ലെന്നുമുള്ളതിനു ഇതൊക്കെത്തന്നെ തെളിവാണ്. അതെ, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരിൽ നിന്നായിരുന്നു ഖുർആനെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അതിൽ ധാരാളം വൈരുദ്ധ്യം കാണേണ്ടതായിരുന്നു. (ولولا أن عنده خزائنا لفي اختلاف كتابنا - الباء: 82)

വസ്തുതകൾ ഇങ്ങിനെയായിരുന്നിട്ടു പിന്നെയും മൂഹമ്മദു (സ) കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതാണ് ഈ ഖുർആൻ എന്ന് അതിന്റെ നിഷേധികൾക്ക് വാദമുണ്ടെങ്കിൽ അതിലെ അദ്ധ്യായംപോലെയുള്ള അദ്ധ്യായമെങ്കിലും അവ

രൊന്നു കൊണ്ടുവരട്ടെ, വേണമെങ്കിൽ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത മറ്റൊരെയും അവരുടെ കഴിവുപോലെ അവർ സഹായത്തിനു കൂട്ടുകയും ചെയ്തു കൊള്ളട്ടെ—എന്നാലതൊന്നു കാണാമല്ലോ—എന്നു അല്ലാഹു അവരെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം തന്നെയാണെന്നും, നബി (സ)യോ മറ്റോ രചിച്ചതല്ലെന്നുമുള്ളതിനു ഏറ്റവും വ്യക്തവും അനിഷേധ്യവുമായ ഒരു തെളിവത്രെ ഈ വെല്ലുവിളി. അറബികൾ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ ഏറ്റവും ഉച്ചിയിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്ന അക്കാലത്തും, അതിനുശേഷം ഇന്നിതുവരെയും ഈ വെല്ലുവിളിയെ നേരിടുവാൻ ആളുണ്ടായിട്ടില്ല. ഇതാകട്ടെ, ഈ തുറയിലുള്ള ഖുർആന്റെ വെല്ലുവിളികളിൽ മൂന്നാമത്തേതും ഏറ്റവും ലഘുവായതുമാണുതാനും. ജിന്നും മനുഷ്യരുമല്ലാകൂടി ചേർന്നാലും ഇതുകാതിരി ഒരു ഖുർആൻ കൊണ്ടുവരാൻ സാധ്യമല്ലെന്ന് സൂ: ഇസ്രാഇ: 88ലും, ഖുർആൻ നബി (സ) കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയതാണെന്നു വാദമുണ്ടെങ്കിൽ അതു പോലെ ഒരു പത്തു സൂറത്തുകളെങ്കിലും കൊണ്ടുവരട്ടെ, സാധിക്കുന്നവയൊക്കെ അതിനു ചെണിച്ചുംകൊള്ളട്ടെ എന്നു സൂ: ഹൂദ്: 13ലും അല്ലാഹു പ്രഖ്യാപിച്ചു. ആ രണ്ടു വെല്ലുവിളികളും തീലവിലിരിക്കത്തന്നെയാണ് അതേ മാതിരി ഒരു സൂറത്തേങ്കിലും കൊണ്ടുവരട്ടെ എന്നുള്ള ഈ മൂന്നാമത്തേതും.

ഈ മൂന്നു സൂറത്തുകളും—ഇസ്രാഇ:, ഹൂദ്:, ഈ സൂറയും—മേൽ സൂറയ്ക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. ഏറ്റവും ലഘുവായ ഈ മൂന്നാമത്തെ വെല്ലുവിളിയൊക്കട്ടെ, മേൽ സൂറയ്ക്കും അർബദ്ധ: 23, 24 വചനങ്ങളിൽ വീണ്ടും അല്ലാഹു ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഒരു കാലത്തും നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ലെന്ന് അവിടെ അറുത്തു മുറിച്ചു പറയുകകൂടി ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. മനസ്സാക്കിയും, സത്യംബദ്ധവുമുള്ള ഏതൊരു ഹൃദയത്തിനും ഖുർആന്റെ സത്യതയും ദൈവികതയും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇതിൽപരം തെളിവ് ഏതാണുള്ളത്? അല്ലാഹുവിനു പുറമെയുള്ള ആരുടെ സഹായസഹകരണം വേണമെങ്കിലും സ്വീകരിക്കാമെന്നും, എന്നാലും നിങ്ങൾക്കതിനു കഴിയുകയില്ലെന്നും അർത്ഥശക്തികളില്ലാത്തവിയും ഉറപ്പിച്ചു പറയുവാൻ അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ കഴിയുമോ? അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:—

39. എങ്കിലും അവർ യാതൊന്നിന്റെ അറിവിനെ സൂക്ഷ്മമാക്കിയിട്ടില്ലയോ അതിനെ [സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതിനെ] അവർ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുകയാണു. അതിന്റെ പുലർച്ച അവർക്കു വന്നെത്തിയിട്ടു കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു.

അപ്രകാരം, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് (ആ) അക്രമികളുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെ ആയെന്നു നോക്കുക!

40. അവരിൽനിന്നും ചിലർ അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ടു; അവരിൽനിന്നും ചിലർ അതിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുമുണ്ടു. നിന്റെ റബ്ബ്, നാശമുണ്ടാക്കുന്നവരെപ്പറ്റി നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാകുന്നു.

٢٩- بَلْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُفْرًا بَعْلِي
وَلَمَّا يَأْتِيهِمْ عَذَابُنَا

كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ
فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ

٤٠- وَمِنْهُمْ مَّنْ يُؤْمِنُ بِهِ
وَمِنْهُمْ مَّنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ

39. ൧. പക്ഷേ, എങ്കിലും, എന്നാൽ ൧൧൧ അവർ വ്യാജമാക്കി ൧൧ യാതൊന്നിനെ ൧൧൧ അവർ വലയം ചെയ്തിട്ടില്ല (സൂക്ഷ്മമാക്കിയിട്ടില്ല) ൧൧ അതിന്റെ അറിവിനെ ൧൧൧ അവർക്കു വന്നിട്ടു കിട്ടി ൧൧ അതിന്റെ പുലർച്ച, പൊരുൾ, വ്യാഖ്യാനം ൧൧ അവരുപോലെ ൧൧ വ്യാജമാക്കിയിരിക്കുന്നു ൧൧൧ അവരുടെ (ഇവരുടെ) മുമ്പുള്ളവർ ൧൧ എന്നിട്ടു നോക്കുക ൧൧൧ എങ്ങിനെ ആയി(ഉണ്ടായി) എന്നു ൧൧ കലാശം, പര്യവസാനം, അന്ത്യം ൧൧൧ അക്രമികളുടെ 40. ൧൧൧ അവരിലുണ്ടു, അവരിൽ നിന്നു (ചിലർ) ൧൧൧ വിശ്വസിക്കുന്നവർ, വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ടു ൧൧ അതിൽ ൧൧൧ അവരിലുണ്ടു, അവരിൽ (ചിലർ) ൧൧൧ വിശ്വസിക്കാത്തവർ, വിശ്വസിക്കാത്തവരാണ് ൧൧ അതിൽ ൧൧൧ നിന്റെ റബ്ബകളെ ൧൧൧ ഏറ്റവും (നല്ലപോലെ) അറിയുന്നവനാണു ൧൧൧ നാശം (കുഴപ്പം) ഉണ്ടാക്കുന്നവരെപ്പറ്റി

44. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, മനുഷ്യരോട് ഒട്ടും (തന്നെ) അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല; ഏകിലും, മനുഷ്യർ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

٢٣- إِنَّ اللَّهَ لَا يُظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا
وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ○

44. ചിറ നിശ്ചയമായും അല്ലാത്തു μ & അക്രമം ചെയ്തുകയില്ല μ മനുഷ്യരെ, മനുഷ്യരോടു ചി യാതൊന്നും, ഒട്ടും μ ഏകിലും മനുഷ്യർ μ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളോടു (ആത്മാക്കളോടു-ദേഹങ്ങളോടു) μ അവർ അക്രമം ചെയ്യുന്നു.

മേൽകണ്ടതുപോലെ, ആ സത്യനിഷേധികളുടെ നിഷേധത്തിനും അവിശ്വാസത്തിനും നീതികരണമൊന്നുമില്ല. അവരെ നന്നാക്കിത്തീർക്കുവാൻ പാടുപെട്ടിട്ടു കാര്യമില്ല. നിങ്ങൾ കണ്ടതുപോലെ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുക. നിങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്വം എനിക്കോ, എന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം നിങ്ങൾക്കോ ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞു അവരിൽനിന്നു മഴിഞ്ഞുനിൽക്കുകയേ വേണ്ടൂ. അവരിൽപെട്ട ചിലർ നീ പറയുന്നതും ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുന്നതും ഗ്രദ്ധാപ്യർച്ചം കേൾക്കുന്നതുകൊണ്ടും. ചിലർ കാര്യം മനസ്സിലാക്കാനെന്നപോലെ മുഖത്തു നോക്കിയിരിക്കുന്നതും കൊണ്ടും. എന്നാൽ, അവരൊന്നും ചിന്തിച്ചു ഗ്രഹിക്കുവാനോ, സത്യം മനസ്സിലാക്കുവാനോ വേണ്ടിയല്ല അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ, അവർ കേൾവിയും കൗഠചയുമുള്ളവരാണെങ്കിലും ബധിരന്മാരുടെയും, അന്ധന്മാരുടെയും സാമീപിയാണ് അവർക്കുള്ളത്. ബധിരന്മാരെ കേൾപ്പിച്ചും, അന്ധന്മാർക്ക് വഴികാട്ടിയും നേർവഴിക്കാക്കുവാൻ നിനക്കു കഴിയുകയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അവരെപ്പറ്റി അവഗണിച്ചുകൊള്ളുക. ഇപ്രകാരം നബി (സ)യെ അല്ലാഹു ഉണർത്തുകയാണ്.

45. പകലിൽനിന്നും ഒരു നാഴിക(സമയം)അല്ലാതെ അവർ (മുമ്പു) കഴിഞ്ഞു കൂടിയിട്ടില്ലെന്നാണ്. അവരെ അവൻ (അല്ലാഹു) ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്ന ദിവസം: അവർ തങ്ങളു ക്കിടയിൽ അന്യോന്യം അറിയുന്നതാണ്^൧.

٢٥- وَيَوْمَ يُخْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَسُوا
إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ
يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ
قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ
وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ○

അല്ലാഹുവുമായി കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെ വ്യാജമാക്കിയ വർക്ക് നഷ്ടപ്പെടുത്തുപോയി; അവർ നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ച് പ്രവരായിരുന്നുമില്ല.

45. **ദിവസം** **بشرم**: അവൻ അവരെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്ന പക്ഷെ എന്ന പോലെ, എന്നോണം. **بشرم** അവർ താമസിച്ചി(കഴിഞ്ഞു കൂടിയിട്ടി)ല്ല **بشرم** ഒരു നാഴികയല്ലാതെ **بشرم** പകലിൽനിന്നുള്ള **بشرم** അവർ അന്യോന്യം അറിയും, പരിചയപ്പെടും **بشرم** അവർക്കിടയിൽ **بشرم** നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു, നഷ്ടമടഞ്ഞുപോയി **بشرم** വ്യാജമാക്കിയവർ **بشرم** അല്ലാഹുവുമായി കാണുന്നതിനെ **بشرم** അവർ ആയിരുന്നുമില്ല **بشرم** നേർമാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചവർ.

മഹാശർ മഹാസമ്മേളനത്തിൽ എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്ന അവസരത്തിൽ, അന്നത്തെ അതിഗൗരവങ്ങളായ സാമിതിഗതികളും, പാരമ്പരിക ജീവിതത്തിന്റെ അന്ത്യമില്ലായ്മയും കണ്ടറിയുമ്പോൾ, അവിശ്വാസികളായ ആളുകൾക്കു മുമ്പ് തങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയതെല്ലാം അങ്ങോട്ട് നിസ്സാരമായി അനുഭവപ്പെടും. ഇതിനുമുമ്പ് ഭൂമിയിൽ ആകെ ഒരു നാഴിക നേരമേ തങ്ങൾ താമസിച്ചിട്ടുള്ളൂവെന്നു തോന്നും. മുമ്പ് അന്യോന്യം പരിചയമുണ്ടായിരുന്നവർ തമ്മിൽ കാണുമ്പോൾ, തങ്ങൾ വേർപെട്ടിട്ട് അധികകാലമൊന്നും കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവണ്ണം അന്യോന്യം തിരിച്ചറിയുകയും ചെയ്യും. ഇഹത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ പരലോക ജീവിതത്തെയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുന്നതിനെയും നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവർ മുഴുവനും ഈ അവസരത്തിൽ രക്ഷാമാർഗ്ഗമില്ലാതെ നഷ്ടത്തിലും കഷ്ടത്തിലും അകപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കും.

ഖിയാമത്തുനാളിലെ അതിഭയങ്കരങ്ങളായ സംഭവവികാസങ്ങളും, അവമൂലം ഏർപ്പെടുന്ന അകലാപ്പും കാരണമായി, അതിനു മുമ്പ് ഈ ഭൂമിയിൽ-മരണം വരെയും, മരണം മുതൽ പുനരുത്ഥാനം വരെയുമുള്ള കാലത്തു-വളരെ കുറഞ്ഞ സമയം മാത്രമേ കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടുള്ളൂവെന്നുള്ള അവിശ്വാസികളുടെ ഈ തോന്നലിനെപ്പറ്റി ഒന്നിലധികം സ്ഥലങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. (ത്വഹറ: 103; റൂം: 55; അഹ്-ഖാഫ: 35; നാസിആത്ത്: 40 മുതലായവ നോക്കുക.) ഈ വചനങ്ങളത്രയും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തു കൊണ്ട് ഇപ്പോൾ ചില ആധുനികശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു് ഖബറുകളിൽവെച്ചുണ്ടാകുന്ന അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് വന്നിട്ടുള്ള ഹദീസുകളെയെല്ലാം നിഷേധിക്കുകയും, പരിഹാസപൂർവ്വം തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നതു കാണാം. അവർ അത്പ്രസക്തമല്ലാത്ത കഴിഞ്ഞുകൂടിയിട്ടില്ലെന്ന് അവർക്കു തോന്നുവാൻ കാരണം, അവർ ഖബറുകളിൽ ഒന്നും അറിയാതെ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുകയായിരുന്നതു കൊണ്ടാണെന്നും മറ്റുമാണ് അവരുടെ സമർത്ഥനം. ഇത് തികച്ചും വാസ്തവവിരുദ്ധവും വ്യക്തതയോടെ വാക്കുകളും ഹദീസുകളും എതിരാണ്. കൂടുതൽ ഗ്രഹിക്കാൻ സുറത്തുൽ മുഅ്മിനുന്റെ അവസാനത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നോക്കുക.

46. (ഒരുപക്ഷേപം) അവരെ നാം താക്കീതു നൽകിവരുന്നതിൽ ചിലതു നാം നിനക്കു കാണിച്ചുതരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ[നിന്റെ ആത്മാവിനെ]നാം പിടിപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, എന്നാൽ നമ്മിലേക്കു തന്നെയായിരിക്കും അവരുടെ മടങ്ങിവരവ്. പിന്നെ, അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു സാക്ഷിയായിരിക്കും [അപ്പോൾ അവൻ വേണ്ടതു ചെയ്തുകൊള്ളും.]

وَأَمَّا نُرِيَنَّكَ
بَعْضَ الَّذِي نَعِدُكُمْ أَوْ
نُؤَيِّدَنَّكَ وَأَلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ
تَحَ اللَّهُ شَهِيدٌ
عَلَى مَا يَفْعَلُونَ

47. എല്ലാ (ഓരോ) സമുദായത്തിനു മുമ്പായിരിക്കും ഒരു റസൂൽ. അങ്ങനെ, അവരുടെ റസൂൽ (അവർക്കു) വന്നാൽ, അവർക്കിടയിൽ നീതി മുറയനുസരിച്ച് (കാര്യം) തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നതാണ്; അവരാകട്ടെ, അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയില്ലതാനും.

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ
وَإِذَا جَاءَ رُسُلَهُمْ تَخَيَّرَ بَيْنَ الْقِسْطِ
وَمَعْدٍ لَا يَنْصَلُونَ

46. (ഒരുപക്ഷേപം-വല്ലപ്പോഴും) നിനക്കു നാം കാണിച്ചു തന്ന പക്ഷം ചിലതു അവരോടു നാം വാഗ്ദത്തം (താക്കീതു) ചെയ്യുന്ന അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ നാം പിടിപ്പെടുത്തുന്ന (മുഴുവനുമായെടുക്കുന്ന) പക്ഷം ല്ല എന്നാൽ നമ്മിലേക്കാണ് അവരുടെ മടക്കം, മടങ്ങിവരവു പിന്നെ അല്ലാഹു സാക്ഷിയാണു അവർ ചെയ്യുന്നതിന് 47 ചിത്രം എല്ലാ സമുദായത്തിനുമുണ്ടു ഒരു (ഓരോ) റസൂൽ ല്ല എന്നിട്ടു (അങ്ങനെ) വന്നാൽ അവരുടെ റസൂൽ തീരുമാനിക്ക (വിധിക്ക)പ്പെടും ല് അവർക്കിടയിൽ നീതിമുറയനുസരിച്ചു ല് അവർ അക്രമിക്ക(അനീതി ചെയ്യ)പ്പെടുകയില്ല.

സാരം: ഈ സത്യനിഷേധികളെ താക്കീതുചെയ്തുവരുന്ന ശിക്ഷകളിൽ-കൊല, പരാജയം, അപമാനം തുടങ്ങിയവയിൽ-ചിലതു ഒരുപക്ഷേ, നബി (സ)യുടെ കാലത്തു തന്നെ സംഭവിക്കുകയും, നബി (സ)ക്ക് അതു കേൾക്കുവാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ അതിനു മുമ്പുതന്നെ അതോന്നും കേൾക്കുവാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം നേരത്തേ തന്നെ നബി (സ) സ്വർഗ്ഗം പൂകിയെന്നും വരാം. രണ്ടിൽ ഏതു സംഭവിച്ചാലും അവർ മടങ്ങിപ്പോകുന്നതു അല്ലാഹുവിങ്കലായിരിക്കും. അവർ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം അവൻ കണ്ടറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുമുണ്ട്. അപ്പോൾ, അവരുടെ മേൽ എടുക്കേണ്ടുന്ന നടപടി അവൻ എടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. മറ്റോ സമുദായത്തെയും മറ്റ് ശാക്തീകനും ചെയ്യാൻ അല്ലാഹു പ്രത്യേക റസൂലുകളെ അയക്കുന്നുണ്ട്. റസൂലുകളെ അയക്കാതെ ആരുടെ മേലും ശിക്ഷാനാപടി എടുക്കാറില്ല. (لَا يَكْفُرُ لَكُمْ إِلَى اللَّهِ إِلَى اللَّهِ) റസൂലുകൾ വന്ന് പ്രബോധനം നടത്തുകയും തെളിവുകൾ നൽകുകയും ചെയ്യു

52. പിന്നീടു, അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരോടു പറയപ്പെടും: 'നിങ്ങൾ ശാശ്വത ശിക്ഷ ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളുവിൻ! നിങ്ങൾ (പ്രവർത്തിച്ച) സമ്പാദിച്ചിരുന്നതിനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയോ?'

52- ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ ۖ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ

അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർക്ക് ശിക്ഷ നൽകപ്പെടും.

52. പിന്നെ പറയപ്പെടും അക്രമം ചെയ്തവരോടു നിങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുവിൻ പാപ ശിക്ഷയെ പാപ ശാശ്വതത്തിന്റെ സമീപത്തെയുടെ നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയോ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയോ നിങ്ങൾ സമ്പാദിക്കും, പ്രവർത്തിച്ചുവെക്കും.

സത്യവിശ്വാസികൾക്കു രക്ഷയും വിജയവും ലഭിക്കും. അവിശ്വാസികൾക്കു ശിക്ഷയും പരാജയവും അനുഭവപ്പെടും എന്നൊക്കെ നിങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ; അതൊക്കെ സത്യമാണെങ്കിൽ എന്താണതു സംഭവിക്കാത്തത്? എപ്പോഴായിരിക്കും അതുണ്ടാവുക? എന്നിങ്ങനെ അവിശ്വാസികൾ പരിഹസിച്ചു പറയറ്റുള്ളതിനു എങ്ങിനെ മറുപടി പറയേണമെന്നു അല്ലാഹു നബി (സ) ക്കു പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. മറുപടിയിൽ അടങ്ങിയ തത്വങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കാം:-

(1) മറ്റുള്ളവരുടെ കാര്യം ഇരിക്കട്ടെ, എന്റെ സ്വന്തം കാര്യത്തിൽപോലും അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചപോലെ സംഭവിക്കുമെന്നു എന്നിക്കു പറയുവാൻ സാധിക്കും. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിനപ്പുറം വല്ല ഉപദ്രവം ഉണ്ടാക്കുവാനോ, അതു തടുക്കുവാനോ, വല്ല ഉപകാരവും ചെയ്യാനോ, അതു ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാനോ എന്നിക്കു കഴിവില്ല. അവൻ നൽകിയതു അനുഭവിക്കുകയും, അവൻ അറിയിച്ചതു അറിയുകയും മാത്രമേ എന്നിക്കു നിവൃത്തിയുള്ളൂ. പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ് ആവാഗ്ത്തങ്ങളൊക്കെ ഇന്നപ്പോൾ സംഭവിക്കുമെന്നു ഞാൻ അറിയുക? (2) എന്നാൽ ഒരു വാസ്തവം നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം: ഓരോ സമുദായത്തിനും- അതു ഇന്നപ്പോൾ നശിക്കും അല്ലെങ്കിൽ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും എന്നൊക്കെ- അല്ലാഹു ഒരു നിശ്ചയവും അവധിയും വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു അന്തരപാലത്തെന്ന സംഭവിക്കും, അതിൽ ഒരു നിമിഷംപോലും ഏറ്റക്കുറവും സംഭവിക്കുകയില്ല. (3) ആ ശിക്ഷ ഒരുപക്ഷെ വല്ല രാത്രിയിലോ പകലിലോ പെട്ടെന്നുവരും സംഭവിക്കുന്നത്. ഒന്നും തീർത്തുപറയുവാൻ വയ്യ. എന്നാൽ, അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഇപ്പോൾ ധൃതികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ പാപികളൊക്കെയും അപ്പോൾ ധൃതികൂട്ടുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുകയോ? ധൃതികൂട്ടുമെങ്കിൽ ഏതു ശിക്ഷയായിരിക്കും ധൃതികൂട്ടുക? അതെ, ഈ ധൃതികൂട്ടലൊന്നും വേണ്ടിയിരുന്നില്ലെന്നു അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു ബോധ്യമാകും. (4) അതു സംഭവിക്കുന്നതു എപ്പോഴായാലും അപ്പോൾ വിശ്വസിക്കാമെന്നൊന്നോ നിങ്ങളുടെ ഭാവം? എങ്കിൽ അതു പ്രയോജനപ്പെടുവാൻ പോകുന്നില്ല. അപ്പോൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരോട്: 'ഈ ശിക്ഷക്കു തീരക്കു കൂട്ടിയിരുന്നവരാണല്ലോ നിങ്ങൾ, എന്നിട്ടു ഇപ്പോഴാണോ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നത്? ഈ വിശ്വാസം സ്വീകാര്യമല്ല'. എന്നായിരിക്കും പറയപ്പെടുക. അപ്പോഴത്തെ ആ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ശാശ്വതമായ നരക ശിക്ഷ അനുഭവിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന വിധിയും കൂടിയായിരിക്കും ലഭിക്കുക. അതു നിങ്ങളുടെ കർമ്മഫലമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലതാനും.

53. (നബിയേ) നിന്നോടവർ വർത്തമാനമന്വേഷിക്കുന്നു: യഥാർത്ഥമാണോ അതു? എന്നു പറയുക: 'ഓ! എന്റെ റബ്ബു തന്നെയാണു (സത്യം)! നിശ്ചയമായും അതു യഥാർത്ഥം തന്നെ! നിങ്ങൾ (പിടിയിൽപെടാതെ) അശക്തരാക്കുന്നവരല്ലതാനും.'

53- وَيَسْتَفْتُونَكَ أَحَقُّ هُوَ ۖ قُلْ إِيَّايَ وَرَبِّيَ إِنَّهُ أَحَقُّ ۚ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

അവർ നിന്നോട് യഥാർത്ഥമാണോ അതു എന്നു ചോദിക്കുന്നു.

53. അവർ നിന്നോടു വർത്തമാനം (വാവറം) തേടുന്നു, അന്വേഷിക്കുന്നു യഥാർത്ഥം (സത്യം) ആണോ അതു പറയുക ഓ, അതെ, ഉവ്വ് എന്റെ റബ്ബു തന്നെ സത്യം പിന്നീട് നിശ്ചയമായും അതു യഥാർത്ഥം തന്നെ നിങ്ങളല്ല താനും നിങ്ങൾ അശക്തമാക്കുന്നവർ, പരാജയപ്പെടുത്തുന്നവർ.

മനുഷ്യൻ മാിച്ചു മണ്ണായിട്ടും ജീവിപ്പിക്കപ്പെടും, മൂൻ ജീവിതത്തിൽ ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടും, അനന്തസരിച്ചു രക്ഷാശിക്ഷകൾക്കു വിധേയനാകും എന്നൊക്കെ നിങ്ങൾ പറയുന്നത് യഥാർത്ഥം തന്നെയാണോ? അതല്ല രക്തവലം തമാശയോ? സത്യനിഷേധികളുടെ ഇത്തരം ചോദ്യത്തിനു ഇപ്രകാരം മറുപടി പറയണമെന്ന് അല്ലാഹു നബി (സ) യോടു കൽപിക്കുന്നു: 'ഓ! സംശയിക്കേണ്ട! എന്റെ രബ്ബിനെത്തന്നെ സത്യം അക്ഷരപ്രതി ശരിയാണെന്നു, നിങ്ങൾ മണ്ണായി നശിച്ചാലും അല്ലാഹുവിന്റെ പിടിയിൽ അകപ്പെടാതെ അവനെ പരാജയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിച്ചേക്കുമെന്നു നിങ്ങൾ കരുതേണ്ട.'

പ്രശ്നം (എന്റെ രബീനെയെന്ന സത്യം) എന്നിത്രയും ശക്തിയായ സ്വഭാവത്തിൽ സത്യം ചെയ്തു കൊണ്ടു
അവിശ്വാസികളോട് മറുപടി പറയുവാൻ നബി (സ) യോടു കൽപിക്കുന്ന മൂന്നു സ്ഥലമാണു ഖുർആനിൽ ആകെ
തൃപ്തി. ഒന്ന് ഇതുതന്നെ. മറ്റൊന്നു: അന്ത്യ സമയം വന്നെത്തുകയില്ലെന്നു പറയുന്നവരോടു ... **فَيُخَذُّ مِنَ الْاِنْسَانِ اٰمِنًا**
(ഇല്ലാതെ എന്റെ രബീനെയെന്നതാണ് അത് നിങ്ങളോടു വന്നെത്തുക തന്നെ ചെയ്യും.) എന്നു പറയുവാൻ സൂറത്തു
സബഇ: 3ൽ കൽപിച്ചതാകുന്നു. മൂന്നാമത്തേതു: മരണാനന്തരം ജനങ്ങൾ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നു ജൽപി
ക്കുന്നവരോട് **يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ** (ഇല്ലാതെ എന്റെ രബീനെയെന്നതാണ്! തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെ
ടുകതന്നെ ചെയ്യും.) എന്നു പറയുവാൻ സൂ: തഗാബൂൻ: 7ൽ കൽപിച്ചതാകുന്നു. നിഷേധിക്കാത്തവരുടെ
നിഷേധവേളയിൽ ഉപയോഗിച്ച അതേ വാക്കുകളെത്തന്നെയാണ് ഇവിടങ്ങളിലെല്ലാം ഖണ്ഡിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന്
പ്രസ്താവ്യമത്രെ. മരണാനന്തര ജീവിതത്തെയും, പരലോക ജീവിതത്തെയും നിഷേധിക്കുന്നതിന്റെ ഗൗരവ
ത്തെയും, അതിൽ അവരോടു അല്ലാഹുവിനുള്ള അതികഠിനമായ അമർഷത്തെയും മറന്നിതു കാണിക്കുന്നത്.

പ്രകാരം-6

5.4. അക്രമം പ്രവർത്തിച്ച ഏല്പം (ഓരോ) വ്യക്തിക്കും ഭൂമിയിലുള്ളതു (മുഴുവൻ) ഉണ്ടായിരുന്നാലും, അതു അതിനെ തെളാം കൊടുത്തു മോചനത്തിനു ശ്രമിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. ശിക്ഷയെ കാണുമ്പോൾ അവർ വേദം മറച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്യും. അവർക്കിടയിൽ നീതിമുറയനുസരിച്ചു തീരുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; അവരോട്, അക്രമം ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമല്ല.

٥٢- وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ
مَا فِي الْأَرْضِ لَا فِتْنَتْ بِهِ
وَأَسْرُوا التَّدَامَةَ لَنَارُوا الْعَذَابَ
وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ○

[illegible]

തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യമെന്തെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന ശിക്ഷാവകുപ്പുകൾ കൺസ്യൂബിൽ കാണുമ്പോൾ, തങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്ന അക്രമങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർക്കു ലജ്ജയും അപമാനവും അനുഭവപ്പെടും. അതുകൊണ്ടു അല്ലാഹു തങ്ങളുടെ വേദം കഴിയുന്നത്ര മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവർ ശ്രമിക്കും എന്നു അൽപരും. പക്ഷേ, അതിനുശേഷം വേദവും വ്യവസ്ഥയും ഒന്നുകൂടി വെക്കുവാൻ കഴിയാതെ അവർ പരസ്യമായിത്തന്നെ സങ്കടം വീളിച്ചു പറയുകയും ചെയ്യുമെന്നു വേദ വചനങ്ങളിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. *يا حمران على ما نزلت* (ഹമ്രാ സങ്കടമേ അല്ലാഹുവിന്റെ വിഷയത്തിൽ ഞാൻ വിഴ്ചവെക്കുകയുണ്ടായി എന്നു വ്യക്തമാണ്). *يا حمران على ما نزلت* (ഹമ്രാ സങ്കടമേ അല്ലാഹുവിന്റെ വിഷയത്തിൽ ഞാൻ വിഴ്ചവെക്കുകയുണ്ടായി എന്നു വ്യക്തമാണ്) എന്നൊക്കെ അവർ പറയുമെന്നു സൂ: സൂരർ: 56ൽ കാണാം. അതായത് അല്ലാഹു ഞാൻ കളിയായെന്നുവന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു അറിഞ്ഞാൽ അത് അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവാണ്. അങ്ങനെയൊരിക്കലും പഴി പറ്റില്ല. *يا حمران على ما نزلت* (ഹമ്രാ സങ്കടമേ അല്ലാഹുവിന്റെ വിഷയത്തിൽ ഞാൻ വിഴ്ചവെക്കുകയുണ്ടായി എന്നു വ്യക്തമാണ്) എന്നൊക്കെ അവർ പറയുമെന്നു സൂ: മൂഅ്മിനൂൻ: 106, 107 വചനങ്ങളിലും കാണുന്നതാണ്. കളായിത്തീർന്നു) എന്നും മറ്റും പറയുമെന്നു സൂ: മൂഅ്മിനൂൻ: 106, 107 വചനങ്ങളിലും കാണുന്നതാണ്.

55. അല്ലാ (-അറിയുക:) നിശ്ചയമായും, ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതു (ഒക്കെ) അല്ലാഹുവിൻറെതാകുന്നു. അല്ലാ (-അറിയുക:) നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിൻറെ വാഗ്ദത്തം യഥാർത്ഥമാകുന്നു. എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമായും അറിയുന്നില്ല.

55-إِنَّا إِنَّمَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
إِنَّا وَعَدَ اللَّهُ حَقُّ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

56. അവൻ, ജീവിപ്പിക്കുകയും മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവകളേക്കുതന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

56-هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

57. ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾനിന്നു നിങ്ങൾക്കു സദുപദേശവും, നെഞ്ചുകളിലുള്ളതിനു [ഹൃദയരോഗങ്ങൾക്കു] ശമനവും വന്നിട്ടുണ്ട്; സത്യവിശ്വാസികൾക്കു മാർഗ്ഗദർശനവും, കാരുണ്യവും (വന്നിട്ടുണ്ട്).

57-يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ
مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ

58. പറയുക: 'അല്ലാഹുവിൻറെ ദയവു (അഥവാ അനുഗ്രഹം)കൊണ്ടും, അവൻറെ കാരുണ്യം കൊണ്ടുമത്രെ (അത്) -അതുകൊണ്ടു തന്നെ-അവർ ആഹ്ലാദിക്കട്ടെ! അത്, അവർ ശേഖരിച്ചു (സമ്പാദിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ (ഒക്കെ) ഉത്തമമാകുന്നു.

58-قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ
لِيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

55. 51 അല്ലാ, അല്ലേ (അറിയുക) إِنَّا നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിനാണു السَّمَوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളതു وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും 51 അല്ലാ (അറിയുക) إِنَّا നിശ്ചയമായും വാഗ്ദത്തം إِنَّا അല്ലാഹുവിൻറെ مِنْ യഥാർത്ഥമാകുന്നു وَلَكِنَّ എങ്കിലും, പക്ഷം أَكْثَرُ അവരിൽ അധികവും لَا അറിയുന്നില്ല. 56. يُحْيِي അവൻ ജീവിപ്പിക്കുന്നു, അവനത്രെ ജീവിപ്പിക്കുന്നതു وَيُمِيتُ മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു وَإِلَيْهِ അവനിലേക്കു തന്നെ تُرْجَعُونَ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു. 57. يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ قَدْ جَاءَكُمْ നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടുണ്ടു مَوْعِظَةٌ സദുപദേശം وَشِفَاءٌ നിങ്ങളുടെ റബ്ബികൾ നിന്നു لِمَا فِي الصُّدُورِ ശമനവും, ആശ്വാസവും وَهُدًى നെഞ്ചു (ഹൃദയം)കളിലുള്ളതിനു وَرَحْمَةٌ മാർഗ്ഗദർശനവും, നേർമാർഗ്ഗവും وَمَا കാരുണ്യവും لِلْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു. 58. قُلْ പറയുക بِفَضْلِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൻറെ ദയവും (അനുഗ്രഹം) കൊണ്ടു وَبِرَحْمَتِهِ അവൻറെ കരുണയും കൊണ്ടും فَبِذَلِكَ അതുകൊണ്ടു തന്നെ لِيَفْرَحُوا എന്നാലവർ സന്തോഷിച്ചു (ആഹ്ലാദം കൊള്ളട്ടെ) وَهُوَ خَيْرٌ അതു ഗുണകരമാണു, ഉത്തമമാണു مِمَّا أَجْمَعُونَ അവർ ഒത്തുചേർന്നു(ശേഖരിച്ചു)കൂട്ടുന്നതിനേക്കാൾ.

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു ആകമാനം സദുപദേശമത്രെ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ. അജ്ഞത, അന്ധവിശ്വാസം, കറുപ്പടും, സംശയം ആദിയായ മനോരോഗങ്ങൾക്കു അതു ശമനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അതിൻറെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കൊക്കെ, അതു മാർഗ്ഗദർശനവും കാരുണ്യവുമാകുന്നു. അതവരെ നേർവഴിക്കു നയിക്കും. അവരുടെ മോവിജീവിതത്തിനും, ശാശ്വതസമാധ്യത്തിനും അതു കാരണമാകുകയും ചെയ്യും. അതിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കു അതു പ്രയോജനം ചെയ്യുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അവർ കൈതിരെയുള്ള തെളിവുകൂടിയിരിക്കും അത്. അങ്ങനെ, അതവർക്കു കൂടുതൽ നഷ്ടമായിട്ടാണു കലാശിക്കുക. وَإِنَّمَا يَرْجِعُ إِلَى اللَّهِ مِمَّا يُكْسَبُ (സാരം: ഖുർആൻ മുഖേന സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ദരംഗശമനവും കാരുണ്യവുമായുള്ളതിനെ നാം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അക്രമികൾക്കു അത് നഷ്ടത്തെയല്ലാത്ത വലിപ്പിക്കുകയില്ല. (17:82.)

ഐഹികജീവിതത്തിൽ വെച്ചു മനുഷ്യനു നേടിയെടുക്കുവാനുള്ള ഏതൊരു നേട്ടത്തെയും പ്രാപ്തവും ഉത്തമവുമാണ് ഈ വ്യർത്ഥനയും, അതുവഴി അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളും കരുണയും, അതുകൊണ്ടു അതിലാണ് മനുഷ്യൻ സന്തോഷംകൊള്ളേണ്ടതും, അതിനാണ് മുൻഗണന നൽകേണ്ടതും. ഐഹികനേട്ടങ്ങൾ-അവ എത്രതന്നെ ഉയർന്നതും വർദ്ധിച്ചതുമായാണെങ്കിലും-മരണത്തോടെ അതു അവസാനിക്കുമല്ലോ. വ്യർത്ഥൻ മൃത്യുന ലഭിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങളെ, ഈ ലോകത്തും പരലോകത്തും ശോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

59. പറയുക: 'നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ, ആഹാരമായി അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇറക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളതു? എന്നിട്ട്, നിങ്ങൾ അതിൽനിന്നും (ചിലതു) നിഷിദ്ധവും, (ചിലതു) അനുവദനീയവുമാക്കിയിരിക്കുന്നു?' പറയുക: 'അല്ലാഹു വാണോ നിങ്ങൾക്കു (അതിനു) അനുവാദം നൽകിയതു; അതല്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമക്കുകയാണോ? (പറയുവിൻ-കേൾക്കട്ടെ)! -

59-قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ

60. അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവരുടെ വിചാരം ഖിയാമത്തുനാളിൽ എന്തായിരിക്കും?! നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു, മനുഷ്യരുടെ പേരിൽ ദയവു (അഥവാ അനുഗ്രഹം)ഉള്ളവൻ തന്നെ എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമാളും നന്ദി ചെയ്യുന്നില്ല.

60-وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ

59. ഈ പറയുക قُلْ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറയുക) اَرَأَيْتُمْ ഇറക്കിയതിനെ اَللّٰهُ അല്ലാഹു لَكُمْ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി رِزْقٍ ആഹാരമായിട്ടു, ഉപജീവനത്തിൽ നിന്നും جَعَلْتُمْ എന്നിട്ടു നിങ്ങൾ ആക്കി مِنْهُ അതിൽനിന്നു (ചിലതു) حَرَامًا നിഷിദ്ധം وَحَلَالًا അനുവദനീയവും ഈ പറയുക اَللّٰهُ അല്ലാഹുവാണോ اَذِنَ നിങ്ങൾക്കു അനുവാദം (സമ്മതം) തന്നതു أَمْ عَلَى اللَّهِ അതല്ല അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ تَفْتَرُونَ നിങ്ങൾ കെട്ടിപ്പറയുന്നുവോ. 60. وَمَا ظَنُّ എന്നാണു വിചാരം, ധാരണയെന്നാണു يَفْتَرُونَ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവരുടെ عَلَى അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ الْكَذِبَ വ്യാജം, കളവു يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്തു നാളിൽ, നാളിനെപ്പറ്റി إِنَّ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَذُو فَضْلٍ ദയവു (അനുഗ്രഹം) ഉള്ളവൻ തന്നെ عَلَى മനുഷ്യരുടെമേൽ أَكْثَرَهُمْ എങ്കിലും لَا يَشْكُرُونَ അവരിൽ അധികവും لَا يَشْكُرُونَ നന്ദി ചെയ്യുന്നില്ല.

മനുഷ്യർക്ക് ഉപജീവനത്തിനായി ധാരാളം ജീവികളും സസ്യവർഗ്ഗങ്ങളും അല്ലാഹു ഭൂമിയിൽ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ അനുഗ്രഹം വേണ്ടതുപോലെ ആസ്വാദിക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കാതെ, അവയിൽ ചിലതു മതാധ്വഷ്ട്യം അതിലാണ് മനുഷ്യൻ സന്തോഷംകൊള്ളേണ്ടതും, അതിനാണ് മുൻഗണന നൽകേണ്ടതും. ഐഹികനേട്ടങ്ങൾ-അവ എത്രതന്നെ ഉയർന്നതും വർദ്ധിച്ചതുമായാണെങ്കിലും-മരണത്തോടെ അതു അവസാനിക്കുമല്ലോ. വ്യർത്ഥൻ മൃത്യുന ലഭിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങളെ, ഈ ലോകത്തും പരലോകത്തും ശോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇറക്കിത്തന്നിട്ടുള്ളതു? എന്നിട്ട്, നിങ്ങൾ അതിൽനിന്നും (ചിലതു) നിഷിദ്ധവും, (ചിലതു) അനുവദനീയവുമാക്കിയിരിക്കുന്നു? എന്നു ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹു വാണോ നിങ്ങൾക്കു (അതിനു) അനുവാദം നൽകിയതു; അതല്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമക്കുകയാണോ? (പറയുവിൻ-കേൾക്കട്ടെ)! -

വിഗ്രഹങ്ങളുടെ ചെറിയും മറ്റുമായി ചിലതും ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളെയും, കൃഷി വിഭവങ്ങളെയും തുശ്ശികകൾ നിഷിദ്ധമാക്കി വെച്ചിരുന്നതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണു ഈ വചനങ്ങൾ. ഈ വിഷയകമായി സൂ: മാതൃ: 106 അർത്ഥ: 136, 138, 139; മുമ്പായ സഫ്ഫാർത്തിൽ മുമ്പ് വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവും അവന്റെ ദൂതരും നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ ഏതെങ്കിലും ന്യായം പറഞ്ഞു മതത്തിൽ നിഷിദ്ധമാക്കുന്നവരല്ലാ. ഈ ആക്ഷേപത്തിനു വിധേയർ തന്നെ. അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹങ്ങളെ ആസ്വദിക്കുന്നതു അവനോടു നന്ദി കാണിക്കലും, അതിനു തടസ്സമുണ്ടാക്കുന്നതു നന്ദികേടുകാണിക്കലുമാകുന്നു. അബൂൽ അഹ്‌മദ് (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇപ്രകാരം ഉദ്യരിച്ചിരിക്കുന്നു: ഞാൻ വളരെ താണതരത്തിലുള്ള വേഷത്തിൽ നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. അവിടുന്ന് ചോദിച്ചു: 'തനിക്കു സ്വത്തു വല്ലതും ഉണ്ടോ?' ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'ഉണ്ട്.' തിരുമേനി ചോദിച്ചു: 'എന്തു സ്വത്തുക്കളാണുള്ളതു?' ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'ഒട്ടകം, അടിക, കൃതിര, ആട് ഇതെല്ലാം തന്നെയുണ്ട്'. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'തനിക്കു അല്ലാഹു സ്വത്തു നൽകിയ സഫ്ഫാർത്തിൽ തനിക്കു അവൻ നൽകിയ അനുഗ്രഹത്തിന്റെയും, ആദരവിന്റെയും അടയാളം തന്നിൽ കാണപ്പെടട്ടെ.' (അ). ഈ തത്വം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഖാദീസുകളും വേറെയും കാണാം.

വിഭാഗം-7

61. (നബിയേ) നീ വല്ല കാര്യത്തിലും ആയിരിക്കുകയാകട്ടെ, അതു സംബന്ധിച്ചു ഖുർആനിൽനിന്നും (വല്ലതും) പാരായണം ചെയ്യുകയാകട്ടെ ചെയ്തുകയില്ല; നിങ്ങൾ [മനുഷ്യർ] വല്ല പ്രവൃത്തിയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുകയില്ല; നിങ്ങൾ അതിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ മേൽ നാം (ദൂഷം) സാക്ഷികളായിരിക്കാതെ.

മുമ്പിയിലാകട്ടെ, ആകാശത്തിലാകട്ടെ, ഒരു അണുത്തുക്കവും (തന്നെ) നിന്റെ ദണ്ഡിൽനിന്നും വിട്ടുപോകുകയില്ല; അതിനെക്കൊണ്ട് ചെറുതാകട്ടെ, വലുതാകട്ടെ ഇല്ല, (അത്) സ്പഷ്ടമായ ഒരു (രേഖാ)ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇല്ലാതെ.

وَمَا تَكُونُ فِي شَأٍ
وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ
وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ
شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ

وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ
وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

61. وَ مَا നീ ആയിരിക്കുമില്ല وَ ഒരു കാര്യത്തിലും, വല്ല വിഷയത്തിലും وَ مَا നീ പാരായണം ചെയ്തുകയുമില്ല ച അതു സംബന്ധിച്ചു وَ مَا ഒരു ഖുർആനും, ഖുർആനിൽ നിന്നും (വല്ലതും) وَ مَا നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയുമില്ല وَ ഒരു പ്രവൃത്തിയും, പ്രവൃത്തിയായിട്ടു (വല്ലതും) وَ مَا നാം ആയിരിക്കാതെ وَ നിങ്ങളുടെ മേൽ وَ സാക്ഷികൾ, നൂന്ന ഉദ്യർ وَ നിങ്ങൾ മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ച അതിൽ وَ വിട്ടു (തെറ്റി-മറഞ്ഞു) പോകയുമില്ല وَ നിന്റെ ദണ്ഡിൽ നിന്നു ദണ്ഡിനെ വിട്ടു وَ തൂക്കത്തിൽ നിന്നും (കനം-കുറവു) وَ ഒരു അണുവിന്റെ وَ മുമ്പിയിൽ ആകാശത്തിലുമില്ല وَ കൂടുതൽ ചെറിയതുമില്ല ച അതിനെക്കൊണ്ട് കൂടുതൽ വലുതുമില്ല وَ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ (രേഖയിൽ) ഇല്ലാതെ وَ സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ.

നബി (സ) യാകട്ടെ, മറ്റുള്ളവരാകട്ടെ, ഏതെങ്കിലും വിഷയത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയോ, വല്ല പ്രവൃത്തിയും ചെയ്യുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം അല്ലാഹു അതു കണ്ടറിയുന്നതിരിക്കുകയില്ല. ആകാശമുകളിലുള്ള ഏതൊരു വസ്തുവും-അതു ഏതു തന്നെ വലുതോ ചെറുതോ ആയിരുന്നാലും-അവന്റെ അറിവിൽപെടത്തക്കതുമില്ല. ഏല്ലാവിന്റെയും കണക്കും തോതുമൊക്കെ അവൻ കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തി വെച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു സാരം. നബി (സ) യുടെ ഖുർ

ലോകത്തു അദ്യശ്യമായ ചില കൈകാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്ന-അല്ലെങ്കിൽ അതിനു കഴിവു നൽകപ്പെട്ട-ചില മഹാ ത്തമാക്കപ്പെട്ട ഉദ്യോഗിയാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ വലിയൊരു പുറംപുറംപുറം ചിലർ പറയുന്നതു ശരിയല്ലെ ന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ നിർദ്ദേശത്തിൽ നിന്നു സ്വപ്നമായി. അതുപോലെത്തന്നെ, ചില അത്ഭുതസിദ്ധികളു ണെന്നു കരുതപ്പെടുന്നവർ, ജട മുടി മുതലായ ചില പ്രത്യേക വേഷം സ്വീകരിച്ചവർ, വല്ല മഹാനുഭൂതികളും ശി ഷ്ടകാര്യം കൈകാര്യം ചെയ്തവർ പോലെയോ വലിയതിന്റെ പേരിൽ പെട്ടെന്നു 'വലിപ്പം' നേടിയവർ എന്നിങ്ങനെയുള്ളവരാണ് വലിയൊരു പുറംപുറം ചില തെറ്റായ ധാരണകൾ പൊതുജനങ്ങൾക്കിടയിലുണ്ടു്. തികച്ചും അജ്ഞാതമായി നിന്നു. വിഡ്ഢിത്തത്തിൽ നിന്നു. ഉടലെടുത്ത ഈ ധാരണകൾ മൂലം മുമ്പിലും സമുദായത്തിൽ ഉണ്ടായതും, ഉണ്ടാ യിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ അനാചാരങ്ങൾക്കും അഴിമതികൾക്കും കയ്യും കണക്കുമില്ല. ഫി ദാ

സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുപോരുകയും ചെയ്തവരായാണ് 'വലിയു'കളുടെ നേതാക്കളായി അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തു കാണിച്ചത് നാലു കാര്യങ്ങളാകുന്നു. (1) لا غرر ولا عار (അവരുടെ മേൽ ഒരു ഭയവുമില്ല.) അവർ തങ്ങളുടെ കടമകളെ ശരിക്കും പാലിക്കുന്നവരും, പാപകൃത്യങ്ങളിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നവരുമാകകൊണ്ടു മറ്റുള്ളവർ യേശുവെന്നപോലെ വരാനിരിക്കുന്ന ഭവീഷ്യത്തുകളെക്കുറിച്ച് അവർ ഒന്നു ഭയപ്പെടേണ്ടതായി വരുകയില്ല എന്നുദ്ദേശ്യം. (2) لا مكر ولا خديعة (അവരെട്ടു വ്യസനിക്കുകയുമില്ല) ഐഹികമായതോ പാരത്രികമായതോ ആവട്ടെ, അവർ ചെയ്തതുപോയതിനെപ്പറ്റിയോ, ചെയ്യാതിരുന്നതിനെപ്പറ്റിയോ അവർക്കു വ്യസനിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം നേരിടുകയില്ല. കാരണം, ഓരോന്നിലും അവർ തങ്ങളുടെ ബാധ്യതകളെല്ലാം യഥാവിധി നിറവേറ്റുന്നവരായിരിക്കും. വല്ല അഹിതങ്ങളോ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളോ നേരിട്ടാലും വ്യസനവും ദുഃഖവും അവരെ തീണ്ടുകയില്ല. കാരണം, അവർ സർവ്വവും അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ചവരും, അവൻ നൽകിയതിൽ സമാധാനമടയുന്നവരുമായിരിക്കും. (3) لم يشركوا بالله شيئا (അവർക്കു ഐഹികജീവിതത്തിൽ സന്തോഷവാർത്തയുണ്ടായിരിക്കും.) പ്രപഞ്ചകന്മാരും, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും മുഖേന അവർക്കു പല സന്തോഷവാർത്തകളും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നല്ലതായ സ്വപ്നങ്ങൾ വഴിയും അവർക്കു മനസ്സമാധാനവും സന്തോഷവും ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. മനങ്ങളിൽ നിന്ന് അനുമോദനങ്ങളും സ്വീകരണങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ അല്ലാഹു പര്യാലോചനയ്ക്കായി. മരണവേളയിൽ മലക്കുകളും അവരെ സ്വാഗതം ചെയ്തുകയും അനുമോദിക്കുകയും ചെയ്യും. അവരോ അവരെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവരോ കാണുന്ന നല്ല സ്വപ്നങ്ങളും അവരുടെ ഐഹികമായ സന്തോഷവാർത്തയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതായി താഴെ ഉദ്യമിക്കുന്ന ഫദീസുകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണ്. അങ്ങിനെ പലതും ഇഹത്തിൽ വെച്ച് അവർക്കു ലഭിക്കുന്ന സന്തോഷങ്ങളായിരിക്കും. (4) لا ينالون من الله شيئا (പരലോകത്തിലും സന്തോഷവാർത്തയുണ്ടായിരിക്കും.) ലീയോമത്തുനാളിൽ മലക്കുകൾ അവരെ എതിരേൽക്കുകയും, അവർക്കു ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗം മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റി സന്തോഷമറിയിക്കുകയും ചെയ്യും. എല്ലാ ഭാഗത്തു നിന്നും സന്തോഷവാർത്തയോ അവർ കേൾക്കേണ്ടിവരുകയുള്ളൂ. ഇതെല്ലാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം, ഇതിലൊന്നും യാതൊരു മാരവും വരുത്തുകയില്ല-അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കുകൾക്കു വ്യത്യാസം വരുകയില്ല-എന്നും, മനുഷ്യർക്ക് ലഭിക്കാവുന്ന മഹത്തായ ഭാഗ്യം ഇതൊക്കെത്തന്നെയാണെന്നും, അല്ലാഹു ആ വാഗ്ദാനം വീണ്ടും ശക്തിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ മഹാഭാഗ്യത്തിനു പാരത്രികമായ സഭാജനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തിത്തരട്ടെ. ആമീൻ.

മേൽകണ്ട വിവരണത്തിലേക്കു വെളിച്ചം നൽകുന്ന അൽപം ചില സൂർത്തൻ വചനങ്ങളും, ഹദീസുകളും ഇവിടെ ഒർമ്മിപ്പിക്കുന്നത് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُوبَاتِ** (സാരം: ആർ അല്ലാഹു വിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവോ അവർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം അവരുടെ രബ്ബിന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. അവരുടെ മേൽ ഒരു ഭയവുമില്ല; അവർ വ്യസനിക്കുകയുമില്ല.) വീണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു: **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُوبَاتِ** (സാരം: ഞങ്ങളുടെ രബ്ബു അല്ലാഹു വാണെന്നു പറയുകയും, പിന്നീട് ചൊവ്വിനു നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്തവരിൽ മലക്കേൾ ഇറങ്ങിവന്നു പറയും: നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുകയും, വ്യസനിക്കുകയും വേണ്ട. നിങ്ങളുടെ വംഗ്ഭാനം ചെയ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന സ്വർഗ്ഗം കൊണ്ട് നിങ്ങൾ സന്തോഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ബന്ധുവിന്ദ്രങ്ങളോ കൂന്നും. അവിടത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതെന്തോ അതുമുണ്ടായിരിക്കും. അവിടത്തിൽ നിങ്ങൾ ഏതാവശ്യപ്പെടുന്നുവോ അത്, നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കും—വളരെ പൊരുഷണവാനും, കരുണാനിധിയുമായ രബ്ബിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള സൽക്കാരമായിക്കൊണ്ട്. (41: 30-32.)

മരണവേളയിലും, ഖണ്ഡിതവെച്ചും, പുനരുത്ഥാനസമയത്തും മലക്കുരൾ സജ്ജനങ്ങൾക്കു ഇപ്രകാരം സന്തോഷവർത്ത അറിയിക്കുന്നതാണെന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. (കൂട്ടത്തർ വിവരം ആ വചനങ്ങളുടെ വ്യംഖ്യനത്തിൽ നോക്കുക.) സജ്ജനങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർ നാകത്തിന്റെ ചെപ്പാടുപോലും മേൽക്കൈയില്ലെന്നും,

കൊള്ളും. ശക്തിയും പ്രതാപവുമാണ് അവനു മാത്രമാണുള്ളത്, അവന്റെ നദീപതിക്കു കീഴൊതുങ്ങാത്തവരായും തന്നെ ഇല്ല. എന്നാൽ അല്ലാഹു നബി (സ) യെ സമാധാനിപ്പിക്കുകയാണ്. മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: ...كَتَبَ الْإِنسَانُ عَلَى ذُلِّهِ أَكْبَرًا (നിശ്ചയമായും അന്നും ഏന്റെ റസൂലുകളും ജയിക്കേണ്ടെന്ന ചെയ്യുന്നത് അല്ലാഹു അവയ്ക്കു നബി വെച്ചിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ശക്തനും പ്രതാപശാലിയുമാകുന്നു. (88:21))

66. അല്ലാ (അറിയുക:) നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വിരഹിതാണ് ആകാശങ്ങളിലുള്ളവരും, ഭൂമിയിലുള്ളവരും (ക്കൊ). അല്ലാഹുവിനു പുറമെ അവർ വിളിച്ചുപ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ (യഥാർത്ഥത്തിൽ) 'പങ്കാളി'കളെ പിൻപറുന്നില്ല. (അതെ,) ഊഹത്തെയല്ലാതെ അവർ പിൻപറുന്നില്ല; അവർ മതിപ്പിട്ടു(കളവു) പറയുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നമില്ല.

۞ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يُتَّبَعُ الَّذِينَ يُدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءَ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ

66. ഏ അല്ലാ, അറിയുക ഏ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിനാണു, അല്ലാഹുവിന്റെയൊണു ആകാശത്തിലുള്ളവർ ഭൂമിയിലുള്ളവരും പിൻപറുന്നില്ല. വിളിക്കുന്ന (പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന)വർ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ പങ്കാളികളെ, കൂട്ടുകാരെ അവർ പിൻപറുന്നില്ല ഊഹത്തെ (ധാരണയെ) അല്ലാതെ അവരല്ലതാനും മതിപ്പിട്ടുക (അനുമാനം പറയുക)യല്ലാതെ

ആകാശ ഭൂമികളിലുള്ളവരെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളും, അടിമകളും, അവന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കഴിയുന്നവരുമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അവരിൽ ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളിലോ ഗുണമാഹരത്വങ്ങളിലോ അവനു പങ്കാളികളായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ബുദ്ധിയുള്ള ജീവികളുടെ സ്ഥിതിതന്നെ ഇതല്ലെങ്കിൽ, ബുദ്ധിയോ ജീവനോ ഇല്ലാത്ത നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളുടെ കാര്യം പരയേണ്ടതുമില്ലല്ലോ. അപ്പോൾ ഈ ഔദ്യോഗികമായി സൃഷ്ടികളെ അല്ലാഹുവിന്റെ പങ്കാളികളെ സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ട് ആരാധിച്ചുപ്രാർത്ഥിച്ചുവരുന്നതോ? വാസ്തവത്തിൽ അതൊന്നുംതന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ പങ്കാളികളല്ല. പിന്നെയോ? വെറും ചില ഊഹത്തെയും അനുമാനത്തെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി അവയെ അവന്റെ പങ്കുകാരാണെന്നു സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. അതിൽ സത്യത്തിന്റെയോ, ന്യായത്തിന്റെയോ കണികചേലുമില്ല. എന്നാൽ യാതൊരു ഇവിടെ അല്ലാഹു പരഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥവും.

67. അവനത്രെ നിങ്ങൾക്കു അടങ്ങി (ശാന്തമായിരിക്കുവാൻവേണ്ടി രാത്രിയെയും, കണ്ടറിയത്തക്ക നിലയിൽ പകലിനെയും ഏർപ്പെടുത്തിത്തന്നവൻ. നിശ്ചയമായും, കേട്ടറിയുന്ന ജനങ്ങൾക്കു അതിൽ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ടു,

۞ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمِعُونَ

67 അവൻ യാതൊരുവൻ, അവനത്രെ യാതൊരുവൻ നിങ്ങൾക്കു ആക്കി (ഏർപ്പെടുത്തിയ) രാത്രിയെ നിങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുവാൻ, ശാന്തമായിരിക്കുവാൻ പകലിൽ പകലിനെയും കാണത്തക്കവിധത്തിൽ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ടു പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഒരു ജനത്തക്കു കേൾക്കുന്ന, കേട്ടറിയുന്ന

രാപ്പകലുകളുടെ യഥാർത്ഥ്യങ്ങളെയും, അവയുടെ ക്രമീകരണ വ്യവസ്ഥയിലടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു ചിന്തിച്ചാൽതന്നെയും അല്ലാഹുവിനു പങ്കാളികൾ ഉണ്ടായിരിക്കുക സാധ്യമല്ലെന്നു അന്വേഷണ ബുദ്ധിയുള്ളവർക്ക് വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും.

പറയുന്നു: 'വളരെ ദയവുമായ ഒരു കാര്യമാണു നിങ്ങൾ ഈ ചെയ്തത്. ഇത് നിമിത്തം ആകാശങ്ങൾ പൊട്ടിപ്പിരിയുകയും ഭൂമി വിഘടിക്കുകയും, മലകൾ തകർന്നുവീഴുകയും ചെയ്യുമെന്നാകുന്നു! അതെ, പരമകരുണികനായുള്ളവനു മക്കളുണ്ടെന്നു വാദിച്ചതിനാൽ! സന്താനത്തെ സ്വീകരിക്കുകയെന്നതു പരമ കരുണികനു-അല്ലാഹുവിനു-യോജിക്കുന്നതല്ല. ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവരെല്ലാം തന്നെ പരമകരുണികന്റെ അടുക്കൽ അടിയമായി വരുന്നവരല്ലാത്ത ഇല്ല. അവൻ അവരെ സൂക്ഷ്മമായി അറിയുകയും, അവരെ എണ്ണിക്കണക്കാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്'. (മർയ: 89: 94.)

സന്താനമുണ്ടായിരിക്കുന്നതിൽനിന്നും അവൻ എത്രയോ പരിശുദ്ധനാണെന്നു പറഞ്ഞശേഷം, ആ പരിശുദ്ധതയുടെ പശ്ചാത്തലങ്ങളും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. (1) അവൻ ധന്യനാണു. ആരുടെയും ആശ്രയം അവന്നില്ല, ഇണയോ, തൂണയോ, മക്കളോ, കൂട്ടംബന്ധമോ ഒന്നും അവന്നു വേണ്ടതില്ല. ഒരു കാര്യത്തിലും ആരുടെയും സഹായമോ, സഹകരണമോ, കൂട്ടോ ഒന്നും അവനു വേണ്ടതില്ല. (2) സന്താനങ്ങളെന്നു പറയപ്പെടുന്നവരടക്കം ആകാശഭൂമികളിലുള്ള സർവ്വ വസ്തുക്കളും അവന്റെതാണ്. എല്ലാം അവന്റെ സൂക്ഷ്മം. അവൻ ഉടമ. എല്ലാം അവന്റെ നിയന്ത്രണത്തിനധീനം. എന്നിരിക്കെ, അതിൽ ചിലർ മാത്രം എങ്ങിനെ അവന്റെ മക്കളാകും? (3) ശരി, എന്നാൽ പിന്നെ ഈ വാദത്തിനു വല്ല രേഖയുമുണ്ടോ? ഇല്ല. ഒരു വേദഗ്രന്ഥമോ, ബുദ്ധിപരമായ വല്ല തെളിവോ, അറിവോ ഒന്നും തന്നെ അതിനില്ല. (4) സ്വീകാര്യമായ തെളിവോ രേഖാമൂലമുള്ള അറിവോ കൂടാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒരു വാദം മാത്രമാണതു.

ഇത്രയും കടുത്ത നുണ കെട്ടിപ്പറയുന്നവർ ഒരിക്കലും വിജയിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. തൽക്കാലം ഈ മലാകത്തു അൽപസമയത്തെ സുഖജീവിതം അവർക്കുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിലും താമസിയാതെ അവർ നമ്മുടെ അടുത്തക്കരണത്തിരിച്ചു വരാതിരിക്കുകയില്ല. അപ്പോഴരിയോ ആ ധിക്കാരത്തിന്റെയും സത്യനിഷേധത്തിന്റെയും തികൃതഫലം! എന്നു അവസാനം അവരെ അല്ലാഹു താക്കീതും ചെയ്യുന്നു.

വിഭാഗം-8

ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളായ സത്യനിഷേധികളെ സംബന്ധിച്ചു പലതും കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അടുത്ത വചനം മുതൽ ഏതാനും വചനങ്ങളിലായി അവരെപ്പോലെ മുൻസകുദായങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ ചില സത്യനിഷേധികളുടെ അനുഭവ പാഠങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ടു അതിലേക്കു അവരുടെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിക്കുന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

71. (നബിയേ,) അവർക്കു നൂഹിന്റെ വൃത്താന്തം ഓതിക്കൊണ്ടിരിക്കുക. (അതായതു) അദ്ദേഹം തന്റെ ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, എന്റെ നിലപാടും, അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ ഓർമ്മിപ്പിക്കലും നിങ്ങൾക്കു വളരെ വലുതായി [അസഹ്യമായി]ട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഞാൻ (ഇതാ) ഭരമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു.

'എന്നാൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളോടുകൂടി നിങ്ങളുടെ കാര്യം ഏകോപി(പ്പുറ)പ്പിച്ചു കൊള്ളുവിൻ; പിന്നെ, നിങ്ങളുടെ കാര്യം നിങ്ങൾക്കു ഒരവ്യക്തതയായിരിക്കരുതു. [ഒരു തുറന്ന തീരുമാനം എടുത്തു കൊള്ളുക] പിന്നീട്, എന്റെനേരെ നിങ്ങൾ(അതു) നിർവ്വഹിച്ചു കൊള്ളുക; എന്നിങ്ങ നിങ്ങൾ താമസം നൽകുകയും വേണ്ടാ.

وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ
لَّقَوْمٍ إِن كَانَتْ عَلَيْكُمْ
مَقَامِنٌ وَتَدْكُرِي بآيَاتِ اللَّهِ
فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ

فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ
ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً
ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ
وَلَا تُنْظِرُونِ

72. എന്നി, നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു പോകുകയാണെങ്കിൽ (അങ്ങിനെ പോയ്ക്കോളൂ) ഞാൻ നിങ്ങളോടു യാതൊരു പ്രതിഫലവും ചോദിച്ചിട്ടില്ല. എന്റെ പ്രതിഫലം അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിലല്ലാതെ (മറ്റൊരു പേരിലും ബാധ്യത) ഇല്ല. ഞാൻ 'മുസ്'ലിം'കളിൽ പെട്ടവനായിരിക്കുവാൻ ഞാൻ കൽപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.'

٤٢. إِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاءَ لَكُمْ مِمَّنْ أَجِرْتُ
إِنْ أَجِرْتُ إِلَّا عَلَى اللَّهِ
وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ

73. എന്നിട്ട് അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി; അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും കപ്പലിൽ (കയറി)നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി. അവരെ നാം (ഭൂമിയിൽ) പിൻഗാമികളാക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാക്കിയവരെ നാം മൂക്കിനശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

٤٣. فَكَذَّبُوهُ فَجَبْنَاهُ
وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِ
وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَ
وَاعْرِفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

അപ്പോൾ, നോക്കുക: (ആ) മുന്നറിയിപ്പ് നൽകപ്പെട്ടവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെ ആയെന്നാ!

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَكِبِينَ

71. ١. ഓതിക്കൊടുക്കുക, ഓതിക്കൊണ്ടിരിക്കുക അവർക്ക് ٢. നൂഹിന്റെ വൃത്താന്തം, വർത്തമാനം ٣. ٤. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം ٥. തന്റെ ജനതയോടു ٦. എന്റെ ജനങ്ങളെ ٧. ٨. ആണെങ്കിൽ ٩. വളരെ വലുതായി (അസഹ്യമായി), വമ്പിച്ചതായിപ്പോയി (എങ്കിൽ) ١٠. നിങ്ങൾക്കു ١١. എന്റെ നിലപാടു, സ്ഥാനം ١٢. എന്റെ ഓർമ്മിപ്പിക്കലും, ഉപദേശവും ١٣. അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളെപ്പറ്റി ١٤. എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ١٥. ഞാൻ ഒരു മേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു ١٦. എന്നാൽ (എനി) നിങ്ങൾ ഏകോപിപ്പിച്ചു (ഒരുമിച്ചുറപ്പിച്ചു) കൊള്ളുക ١٧. നിങ്ങളുടെ കാര്യം ١٨. നിങ്ങളുടെ പങ്കാളികളോടു കൂടി, പങ്കാളികളും (ചേർന്ന്) ١٩. പിന്നെ ആയിരിക്കരുതു ٢٠. നിങ്ങളുടെ കാര്യം ٢١. നിങ്ങളിൽ, നിങ്ങൾക്കു ٢٢. ഒരു മൂടൽ(അവ്യക്തത) ٢٣. പിന്നെ നിങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളുവിൻ ٢٤. എന്റെ നേരെ ٢٥. 72. ٢٦. എന്നി നിങ്ങൾ എന്നെ നോക്കിക്കൊക്കുക(എനിക്കു താമസം നൽകുക) യും വേണ്ടാ. 73. ٢٧. എന്നിട്ടു അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കി ٢٨. അപ്പോൾ ٢٩. മുസ്'ലിംകളിൽ പെട്ട(വൻ) 73. ٣٠. എന്നിട്ടു അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെയും ٣١. കപ്പലിൽ അദ്ദേഹത്തെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി ٣٢. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരെ ٣٣. കപ്പലിൽ അവരെ നാം ആക്കുകയും ചെയ്തു ٣٤. പിൻഗാമികൾ, പിന്നീടു മാറി വരുന്നവർ ٣٥. നമ്മുടെ ആയ നാം മൂക്കി (നശിപ്പിച്ചു)കളയുകയും ചെയ്തു ٣٦. വ്യാജമാക്കിയവരെ ٣٧. നമ്മുടെ ആയത്തുകളെ ٣٨. അപ്പോൾ നോക്കുക ٣٩. എങ്ങിനെ ആയെന്നു ٤٠. പര്യവസാനം, കലാശം ٤١. താക്കീതു (മുന്നറിയിപ്പ്) നൽകപ്പെട്ടവരുടെ.

ഈ 73-ാം വചനത്തിൽ നിന്നും തുടർന്നു വരുന്ന 74-ാം വചനത്തിൽ നിന്നും മറ്റും മനസ്സിലാകുന്നതുപോലെ, ദിവ്യ ഭരതവുമായി ഒരു സമുദായത്തിലേക്കു അയക്കപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ സൂൽ നൂഹ് (അ) നബിയായിട്ടാണു അറിയപ്പെടുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമുദായത്തിൽ നിന്നായിരുന്നു വിഗ്രഹാരാധനയുടെ ഉൽഭവവും. അവരെ തന്നെ മിക്കവാറും അദ്ദേഹം അവരിൽ ജീവിച്ചു. അൽപമാത്രം ദിലോഷം സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു 950 കൊല്ലം അദ്ദേഹം അവരിൽ ജീവിച്ചു. ഇവരുടെ വ്യക്തികളെഴിച്ച് മറ്റുള്ളവരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ നിന്ദിപ്പിക്കുകയും ധിക്കരിക്കുകയുമാണു ചെയ്തത്. ഇവരുടെ

പര്യവസാനം ഈ മുശ്ശികളെ കേൾപ്പിക്കുവാൻ നബി (സ)യോടു കൽപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ആ നീണ്ട ചരിത്രത്തിന്റെ ത്തെന്തെല്ലാം ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുകയാണ്.

നൂഹ് (അ) ആ ജനതയോടു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാണ്: ഞാൻ ഇത്രയും കഠിനം നിങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെ ജീവിക്കുകയും നിങ്ങളെ സത്യത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ ലക്ഷ്യഭൂഷ്ഠതയോടെ നിങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും നിങ്ങളെ സഹിക്കുവാൻ കഴിയാതായിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ, എന്നിങ്ങനെ കൊണ്ടു നന്നും വരാനില്ല. എന്റെ കാര്യം മുഴുവനും ഞാൻ അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളെ എന്റെ നേരെ വല്ല നടപടിയും എടുക്കണമെങ്കിൽ അതു നിങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളുക. അതിനായി നിങ്ങളും നിങ്ങളെ അല്ലാഹുവിന്റെ പങ്കാളിയായി ഗണിച്ചുവരുന്ന നിങ്ങളുടെ ആരാധനാരൂപം ചേർന്ന് കൂടിയാലോചിച്ചു തീർത്തുകൊടുത്തുകൊള്ളുക. എന്തെന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സഹായത്തിനും പഴുതില്ലാത്തവണ്ണം വല്ല തുറന്ന തീരുമാനവും എടുത്തുകൊള്ളുക. എന്നിട്ടു നടത്തിക്കൊള്ളുക. എന്നെ സംബന്ധിച്ചു യാതൊരു ഷിഖ് അയവും നിങ്ങൾ ചെയ്തതരേണ്ടതില്ലതാനും. കണ്ടാണു നിങ്ങളുടെ തീരുമാനം നിങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കിക്കൊള്ളുക. എന്റെ ഉപദേശങ്ങൾക്കു നിങ്ങൾ വിധേയമാകാതെ അവ ഗണിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എന്നിങ്ങനെ നഷ്ടപ്പെടുവാനില്ല. ഒരു പ്രതിഫലവും നിങ്ങളോടു അതിന്റെ പേരിൽ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ലല്ലോ. എന്നിങ്ങനെ പ്രതിഫലം നൽകേണ്ടുന്ന ബാധ്യത അല്ലാഹുവിനു മാത്രമാണ്. അതവർ ചെയ്തുകൊള്ളും. നിങ്ങൾ എന്തു നിലപാടു സ്വീകരിച്ചാലും ശരി, ഞാൻ ഒരു മുസ്ലിമായി (അവനു കീഴ്പ്പെട്ടവനായി)രിക്കണമെന്നൊന്നു എന്നോടവർ കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതു ഞാൻ പാലിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. നിങ്ങളുടെ എതിർപ്പുകളൊന്നും എന്നിങ്ങനെ തടസ്സമാകുകയില്ല.

നൂഹ് (അ) നബിയുടെ ഉപദേശങ്ങളും, താക്കീതുകളും ആ ജനത ചെയ്തിക്കൊണ്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് അവരിൽ അല്ലാഹു ജലപ്രളയം അയച്ചു. അല്ലാഹു മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം നൂഹ് (അ) തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന കപ്പലിൽ കയറി അദ്ദേഹവും, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നവരും രക്ഷപ്പെട്ടു. ആ ജനത മുഴുവനും മുങ്ങിനശിക്കുകയും ചെയ്തു. കപ്പലിൽ രക്ഷപ്പെട്ടവരിൽ നിന്നാണ് പിന്നീടുള്ള തലമുറകൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. ഇങ്ങനെയാണ് ആ സത്യനിഷേധികളായ ജനതയുടെ അന്ത്യം കലാശിച്ചത്. അതു ഈ ജനതയും ഓർമ്മിപ്പിക്കട്ടെ എന്നു അല്ലാഹു ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയാണ്. അടുത്ത സൂറത്തിൽ ഈ സംഭവം കൂടുതൽ വിശദമായി വിവരിച്ചുകൊണ്ടും. ചില

74. പിന്നീടു അദ്ദേഹത്തിനുശേഷം പല റസൂലുകളെയും അവ (രവ) രൂടെ ജനതയിലേക്കു നാം നിയോഗിച്ചു. എന്നിട്ട് അവർ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി അവരിൽ ചെന്നു. എന്നാൽ, മുസ് അവർ യാതൊന്നിനെ വ്യാജമാക്കിയോ അതിൽ അവർ [ആ ജനങ്ങൾ] വിശ്വസിക്കുവാൻ (തയ്യാർ) ആയില്ല. അപ്രകാരം, അതിക്രമിച്ചവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു നാം മുദ്ര കുത്തുന്നു.

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ
فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَمَا كَانُوا يُلْقُوا إِلَيْهَا كَذِبًا مِنْ
قَبْلِ كَذَلِكَ تَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ

74. പിന്നെ നാം എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു (നിയോഗിച്ചു), അയച്ചു പല റസൂലുകളെയും പല റസൂലുകളെയും അവരുടെ ജനങ്ങളിലേക്കു എന്നിട്ടു അവർ അവരിൽ (അവരുടെ അടുക്കൽ) ചെന്നു, വന്നു വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി എന്നിട്ടു അവരായില്ല അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ (തയ്യാർ), വിശ്വസിക്കുക പക്ഷെ അവർ യാതൊന്നിനെ വ്യാജമാക്കിയോ അതിൽ മുസ്, മുസ് അപ്രകാരം മുദ്ര വെക്കുന്നു ഹൃദയങ്ങൾക്കു അതിരൂ വിട്ടവരുടെ, അതിക്രമികളുടെ.

വ്യക്തമായ തെളിവുകളോടുകൂടി റസൂലുകൾ അവരെ നേർവഴിയിലേക്കു ക്ഷണിച്ചിട്ടും അവർ തങ്ങളുടെ പഴയ വിശ്വാസപരമ്പരയെ കൈവിടാതെ നിഷേധത്തിൽ ശഠിച്ചുനിൽക്കുകയാണു ചെയ്തത്. അങ്ങനെ, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്കു നമ്മെ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അല്ലാഹു അവരെ മുദ്രവെച്ചു. മുദ്രവെച്ചിട്ടും മാർസർ ബുദ്ധിയിലും അതിരൂകവിത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ധിക്കാരികളിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു നടപടിച്ചുമാണത്. നൂഹ് (അ) നബിക്കും, മുസ (അ) നബിക്കുമിടയിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ ഹൂദു, സാലിഹ് (അ) മുതലായവരുടെ സമുദായങ്ങളെക്കുറിച്ചു പൊതുവിലുള്ള ഒരു പ്രസ്താവനയാണു ഈ വചനം.

75. പിന്നീട്, അവരുടെ ശേഷം നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി ഫിർഔന്റെയും, അവന്റെ പ്രധാനികളുടെയും അടുക്കലേക്കു നാം മൃസായെയും, ഹാറുനെയും നിയോഗിച്ചു. എന്നിട്ടു അവർ അഹംഭാവം നടിച്ചു; അവർ കുറ്റവാളികളായ ഒരു ജനതയായിരുന്നു.

45- ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِ هَارُونَ وَ هَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ

76. അങ്ങനെ, അവർക്കു നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നും യഥാർത്ഥം വന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, ഇതു സ്പഷ്ടമായ ഒരു ജാലവിദ്യതന്നെ.'

46- فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ

75. പിന്നെ നാം ഏഴുനേൽപ്പിച്ചു. നിയോഗിച്ചു മൃസായെ ഹാറുനെയും ഫിർഔന്റെ അടുക്കലേക്കു അവന്റെ പ്രധാനികളുടെ (കുട്ടക്കാരുടെ)യും നമ്മുടെ ആയത്തുകളുമായി, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സഹിതം എന്നിട്ടു (അപ്പോൾ) അവർ ഗർവ്വം (വലുപ്പം) നടിച്ചു അവരായിരുന്നു ഒരു ജനത കുറ്റവാളികളായ. 76. അങ്ങനെ അവർക്കു വന്ന(വെ)ന്നപ്പോൾ യഥാർത്ഥം നമ്മുടെ അടുക്കൽനിന്നു അവർ പറഞ്ഞു നിശ്ചയമായും ഇതു ജാലവിദ്യ (തരണം-ആഭിപ്രായം) തന്നെ സ്പഷ്ടമായ, തന്നി.

മൃസാ(അ) നബിയുടെ വടി സർപ്പമായിത്തീർന്നു, കൈ വെള്ളമായി പ്രകാശിക്കുക മൃതലായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്കണ്ടായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ചാണു അവർ ജാലവിദ്യയെന്നു പറഞ്ഞുനളിക്കുന്നത്.

77. മൃസാ പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾക്കു യഥാർത്ഥം വന്നപ്പോൾ അതിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ (ജാലമെന്നു) പറയുകയോ? ജാലവിദ്യയാണോ ഇതു?!

47- قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ الْحَقُّ لَسِحْرًا هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّحَرُونَ

ജാലവിദ്യക്കാർ വിജയം പ്രാപിക്കുകയില്ല താനും..

78. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയതിൽ നിന്നും ഞങ്ങളെ തിരിച്ചു വിടുവാൻ വേണ്ടി നീ ഞങ്ങളിൽ വന്നിരിക്കുകയാണോ? ഭൂമിയിൽ വലിപ്പത്തരം നിങ്ങൾക്കു രണ്ടാൾക്കും ആയിത്തീരുവാനും?

48- قَالُوا أَجئْنَا لِنُلْقِيَنَّكَ وَجَدْنَا عَلَيْكَ آبَاءَنَا وَنَحْنُ لَكُمْ الْكَافِرُونَ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ

ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ രണ്ടാളെയും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ലതാനും..

77. മൃസാ പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ പറയുന്നവോ, പറഞ്ഞുണ്ടാകുകയോ യഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ചു അതു നിങ്ങൾക്കു വന്നപ്പോൾ സിഹ്നാണോ, ജാലവിദ്യയോ പ്രകാശമായിത്തീർന്നു? അതു നിങ്ങൾക്കു വന്നപ്പോൾ സിഹ്നാണോ, ജാലവിദ്യയോ... 78. ഇതു വിജയിക്കുകയില്ല താനും, വിജയിക്കുന്നതുമല്ല ജാലവിദ്യക്കാർ... 78. ഇതു അവർ പറഞ്ഞു നീ ഞങ്ങളിൽ (ഞങ്ങളെ) വന്നിരിക്കുകയാണോ ഞങ്ങളെ നീ തിരിച്ചു വിടുവാൻ വേണ്ടി യഥാർത്ഥത്തിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയതിൽ, അതുപ്രകാരം നിങ്ങൾ രണ്ടാൾക്കും ആയിത്തീരുകയും. 79. നിങ്ങൾ രണ്ടാൾക്കും ഭൂമി വലുപ്പത്തരം, മൃഗത്തരം ഭൂമിയിൽ, നാട്ടിൽ ഞങ്ങളല്ല (അല്ലതാനും) 80. നിങ്ങളെ രണ്ടാളെയും വിശ്വസിക്കുന്നവരല്ല

പൂർവ്വികൻമാരിൽനിന്നു പരമ്പരാഗതമായി ഞങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു വന്ന ഈ പരദൈവദായനയൊക്കെ നിറുത്തി വെച്ചു നിങ്ങളുടെ ഈ പുതിയ കത്തറിപ്പേക്കു ഞങ്ങളു കിട്ടുകയില്ല. അങ്ങനെ, തനിക്ക് തന്റെ സഹോദരൻ ഹാദുനും നാട്ടിൽ കൃഷ്ണനും നടക്കുന്നു കരുതണം. നിങ്ങൾ രണ്ടാളും പറയുന്നതു ഒരിക്കലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന പ്രശ്ന മേയില്ല എന്നു സാരം.

79. ഫിർഈൻ പറഞ്ഞു: '(വിദഗ്ദ്ധരായ) അറിവുള്ള എല്ലാ ജാലവിദ്യക്കാരെയും നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ'

79- وَقَالَ فِرْعَوْنُ
اَتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ

80. അങ്ങനെ, ജാലവിദ്യക്കാർ വന്നപ്പോൾ, അവരോടു മൂസാ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ ഇടുന്നതെന്തോ അതു ഇട്ടേക്കുവിൻ.'

80- فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى
الْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلقُونَ

79. 79 പറഞ്ഞു, പറയുകയും ചെയ്തു 79 ഫിർഈൻ 79 എന്നിങ്ങവരുവിൻ 79 എല്ലാ ജാലവിദ്യക്കാരെയും കൊണ്ടു 79 അറിവുള്ളവരായ (വിദഗ്ദ്ധരായ) 80. 80 അങ്ങനെ വന്നപ്പോൾ 80 ജാലവിദ്യക്കാർ 80 അവരോടു പറഞ്ഞു 80 മൂസാ 80 ഇടുവിൻ, ഇട്ടേക്കു 80 നിങ്ങൾ ആയിട്ടുള്ളതു 80 ഇടുന്നവർ

ജാലവിദ്യക്കാർ അവരുടെ വിദ്യകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ ആവശ്യമായിരുന്ന വടി. കയർ മുതലായ സാമഗ്രികൾ കൊണ്ടുപന്നിരുന്നു. അവ നിലത്തിട്ടുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വിദ്യകൾ ആദ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുക എന്നർത്ഥം.

81. അങ്ങനെ അവർ ഇട്ടപ്പോൾ മൂസാ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾകൊണ്ടുവന്നതു [ഈ പ്രദർശിപ്പിച്ചതു] ജാലവിദ്യയാണു; നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അതിനെ വിഫലമാക്കിയേക്കുന്നതാണു. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, കൃഷ്ണം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ പ്രവർത്തനത്തെ നന്നാക്കുകയില്ല.

81- فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى
مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ
إِنَّ اللَّهَ سَابِطٌ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِلُّ عَنْ السَّبِيلِ

82. 'അല്ലാഹു അവന്റെ വാക്യങ്ങൾ വഴി യഥാർത്ഥത്തെ യഥാർത്ഥമാ (യി സ്ഥാപി) ക്കുകയും ചെയ്യും; കുറ്റവാളികൾ വെറുത്താലും ശരി'.

82- وَيُحَقِّقُ اللَّهُ الْحَقَّ يَكْلِفْتِهِ
وَلَوْ كَرِهَ الْجَاهِلُونَ

81. 81 അങ്ങനെ അവർ ഇട്ടപ്പോൾ 81 മൂസാ പറഞ്ഞു 81 നിങ്ങൾ കൊണ്ടു വന്നതു 81 ജാലവിദ്യയാണു 81 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു 81 അതിനെ വിഫലമാക്കിയേക്കും, വിഫലമാക്കിക്കൊള്ളും 81 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു 81 അവൻ നന്നാക്കുകയില്ല 81 പ്രവൃത്തിയെ 81 കൃഷ്ണം (നാശം) പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ 82. 82 അല്ലാഹു യഥാർത്ഥമാക്കുകയും ചെയ്യും 82 യഥാർത്ഥത്തെ 82 അവന്റെ വാക്യ(വചനം-വാക്യം)കൾ കൊണ്ടു 82 വെറുത്താലും ശരി, അനിവർത്തനാലും 82 കുറ്റവാളികൾ.

ജാലവിദ്യക്കാർ തങ്ങളുടെ സാമഗ്രികൾ നിലത്തിട്ടപ്പോൾ അവ ജനമുഷ്ടിയിൽ പരമ്പുകളായി തോന്നി. മൂസാ (അ) വടിയിട്ടപ്പോൾ അതൊരു യഥാർത്ഥ സർപ്പമായി മാറുകയും, അവയെ വിഴുങ്ങുകയും ചെയ്തു. ജാല വിദ്യക്കാരുടെ പ്രവർത്തനം വിഫലമാകുകയും, അവർ പരാജയം സമ്മതിച്ച് മൂസാ (അ) നബിയിൽ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. ഫിർഔനും കൂട്ടരും അവരുടെനേരെ അക്രമരീട്കനങ്ങൾ അഴിച്ചുവിട്ടതല്ലാതെ, സത്യം സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായില്ല. വിശ്വവിവരം അഅ്റാഫ്, താഹാ മുതലായ സൂരത്തുകളിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

വിഭാഗം-9

83. എന്നാൽ, മൂസായെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിൽ നിന്നുള്ള ചില സന്തതികൾ [ചെറുപ്പക്കാർ] അല്ലാതെ വിശ്വസിച്ചില്ല. (അതും തന്നെ) ഫിർഔനെയും അവരിലുള്ള പ്രധാനികളെയും സംബന്ധിച്ചു-അവൻ തങ്ങളെ (മർദ്ദിച്ചു) കൃഷ്ണത്തിലാക്കുമെന്ന-യെപ്പാടോടെ (യാണു).

നിശ്ചയമായും, ഫിർഔനാകട്ടെ, ഭൂമിയിൽ ഒരു ഉന്നതൻ [തന്നെ] നടിക്കുന്നവൻ തന്നെയാണുതാനും. നിശ്ചയമായും അവൻ, അതിർ കവിഞ്ഞവരിൽപെട്ടവനും തന്നെ.

۸۳- فَمَا أَمَّنَ لِيُوسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ

وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ

83. എന്ന് എന്നാൽ വിശ്വസിച്ചില്ല മൂസായെ ചില സന്തതികളല്ലാതെ മറ്റും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിൽനിന്നു മറ്റും യെത്തോടെ, പേടിയിലായി ഫിർഔനെ സംബന്ധിച്ചു അവരിലെ പ്രധാനികളെയും അവൻ തങ്ങളെ കൃഷ്ണത്തിലാക്കുമെന്നു നിശ്ചയമായും ഫിർഔനാകട്ടെ ചില ഒരു ഉന്നതൻ (പ്രമത്തൻ-പൊങ്ങച്ചക്കാരൻ-ഊക്കൻ-സർവ്വാധികാരി) തന്നെ ഭൂമിയിൽ പല നിശ്ചയമായും അവൻ അതിര കവിഞ്ഞവരിൽ പെട്ടവനും തന്നെ.

ജാലവിദ്യക്കാർക്കു യഥാർത്ഥം മനസ്സിലായി മൂസാ (അ) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചതോടെ ഫിർഔൻ മർദ്ദനകരകൾ അഴിച്ചുവിടുകയായി. അവനെയും അവന്റെ ആൾക്കാരെയും യെന്ന ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവാൻ മുന്നോട്ടു വന്നില്ല. അൽപം ചെറുപ്പക്കാർ മാത്രം വിശ്വസിച്ചു. അതും വളരെ യെപ്പാടോടെ. അധികാരപ്രമത്തനും, ക്രൂര ഹൃദയനുമാണു ഫിർഔൻ. അവന്റെ ഉദ്യോഗവൃന്ദവും ജനനേതാക്കളുമാകട്ടെ, അവന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു താല്പര്യം ചവിട്ടു നാവരും. മൂസാ (അ) നബിയെ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻപോലും ഫിർഔൻ ഉദ്യമിക്കുകയുണ്ടായി. (40: 26.) മൂസാ നബിയും അവന്റെ കൂട്ടരെയും ഭൂമിയിൽ കൃഷ്ണമുണ്ടാക്കുവാൻ വിട്ടുകൂടാ എന്നു പറഞ്ഞു അവരിലുള്ള ആൺകുട്ടികളെയും അവന്റെ കൂട്ടരെയും ഭൂമിയിൽ കൃഷ്ണമുണ്ടാക്കുവാൻ വിട്ടുകൂടാ എന്നു പറഞ്ഞു അവൻ കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ അവൻ കൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. (7: 127.) ഇതുപോലെ പല മർദ്ദനകരകളും അവൻ നടപ്പിൽ വരുത്തി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിൽ നിന്നുള്ള ചില സന്തതികൾ-അഥവാ ചെറുപ്പക്കാർ-അല്ലാതെ വിശ്വസിച്ചില്ല. എന്നു പറഞ്ഞതു ഇസ്രാഇൽയിൽ നിന്നുള്ള ചെറുപ്പക്കാരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നാണു പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നത്. ഇസ്രാഇൽയിൽ പൊതുവെ മൂസാ (അ) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവെന്നും, ഇംജിപ്തുകാരായ ഫിബ്ബി (കൊപ്തി) വർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട പുരുഷം ചിലരും വിശ്വസിച്ചിരുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. മിക്കവാറും ഇവർക്കു മറ്റൊരു പേരും ഇബ്നുകമീർ (n) ബലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. അതിനു ചില കാരണങ്ങളും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ۱۱۱

84. മൂസാ പറയുകയും ചെയ്തു: 'എന്റെ ജനങ്ങളെ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ അവന്റെമേൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുവിൻ; നിങ്ങൾ 'മുസ്ലീംകൾ' [ശരിക്കും കീഴാത്തുങ്ങിയവർ] ആണെങ്കിൽ'.

84- وَقَالَ مُوسَىٰ يُقَوْمُ إِن كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ ٥

85. അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ദബ്ബ, ഞങ്ങളെ നീ (ഈ) അക്രമികളായ ജനങ്ങൾക്കു ഒരു കൂഴപ്പം (കാണിക്കാനുള്ള ഇട)മാക്കരുതേ!

85- فَقَالُوا عَلَى الله تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ٦

86. 'നിന്റെ കാര്യംകൊണ്ട് (ഈ) അവിശ്വാസികളിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണമേ!

86- وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ٧

87. മൂസാക്കും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനും [ഹാറൂനും] നാം 'വഹ്യു' നൽകുകയും ചെയ്തു:- നിങ്ങൾ രണ്ടും നിങ്ങളുടെ ജനങ്ങൾക്കു മിസ്രിൽ [ഈജിപ്തിൽ] വീടുകൾ സൗകര്യപ്പെടുത്തുവിൻ എന്നു. നിങ്ങളുടെ വീടുകൾ നിങ്ങൾ 'ഖിബ്ല:' [അഭിമുഖഭേദം] ആക്കുകയും, നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ; (മൂസാ) സത്യവിശ്വാസികൾക്കു നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക.

87- وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبْنُوا لِّلْقَوْمِ مَسَاجِدَ بِمِثْرَ بُوْتَا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ٨

84. മൂസാ പറഞ്ഞു, പറയുകയും ചെയ്തു. ٥ എന്റെ ജനങ്ങളെ നിങ്ങളാകുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു (വെങ്കിൽ) ٦ അല്ലാഹുവിൽ ٧ എന്ന് അവന്റെമേൽ ٨ നിങ്ങൾ ഭരമേൽപ്പിക്കുവിൻ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ ٩ മുസ്ലീംകൾ. 85. 10 അപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു 11 അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ 12 ഞങ്ങൾ ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു 13 ഞങ്ങളുടെ ദബ്ബ 14 ഞങ്ങളെ നീ ആക്കരുതേ 15 ഒരു കൂഴപ്പം (കൂഴപ്പം കാണിക്കാനുള്ള ഇടം). 16 ഒരു പരീക്ഷണം (പരീക്ഷണവിധേയം) 17 ജനങ്ങൾക്കു 18 അക്രമികളായ 86. 19 ഞങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും വേണമേ 20 നിന്റെ കാര്യംകൊണ്ടു 21 നിങ്ങളിൽ നിന്നു 22 അവിശ്വാസികളായ. 87. 23 നാം വഹ്യു നൽകുകയും ചെയ്തു മൂസായിലേക്കു 24 അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനിലേക്കു 25 നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കണമെന്നു 26 നിങ്ങളുടെ ജനത്തു 27 മിസ്രിൽ 28 വീടുകളെ 29 നിങ്ങൾ ആക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ 30 നിങ്ങളുടെ വീടുകളെ 31 അഭിമുഖഭേദം, ഖിബ്ല: 32 നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ 33 നമസ്കാരത്തെ 34 നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക 35 സത്യവിശ്വാസികൾക്കു.

ആദ്യത്തെ രണ്ടു കാൽപനകളും രണ്ടുപേരും കൂട്ടമായി സഹകരിച്ചു ചെയ്യേണ്ടതാകകൊണ്ടു ആ കാൽപനകൾ മൂസാ (അ)നെയും, ഹാറൂൻ (അ)നെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ്. മൂസാ (അ) നബിയുടെ ദൗത്യനിർവ്വഹണത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായകനായിട്ടാണ് ഹാറൂൻ (അ) നിരതനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതും. ദിവ്യത്തുത്തിന്റെ സംക്ഷാൽ വാഹകൻ മൂസാ (അ) നബിയായതുകൊണ്ടായിരിക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനുള്ള കാൽപന അദ്ദേഹത്തെ മാത്രം അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടായതു. 36

ഫിർഈന്റെയും ആരക്കാരുടെയും ഇടയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുമ്പോൾ ഇസ്രാഇൽയർ കൂടുതൽ മർദ്ദനങ്ങൾക്ക് വിധേയനാകുകയും, അവർക്ക് നമസ്കാരം മുതലായ ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ നടത്തുവാൻ സ്ഥിരമായില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് പ്രത്യേകം വാസസ്ഥലം എർപ്പെടുത്തുവാനും, അവരുടെ ആരാധനാ കർമ്മ അവരുടെ വീടുകളിൽവെച്ചു നടത്തുവാനും, നമസ്കാരത്തിന്റെ കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുവാനും അല്ലാഹു അവർക്ക് കൽപന നൽകി. 'നിങ്ങളുടെ വീടുകൾ ഖിബ്ലയായ്ക്ക' എന്ന പദത്തിന്റെ താൽപര്യം: (1) വീടു ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിന്റെ ഭാഗത്തേക്ക് മുഖമാക്കി സ്ഥാപിക്കുക എന്നാണെന്നും, (2) വീടുകളെ അവരുടെ ഖിബ്ലയായ്ക്ക അഭിമുഖമായിക്കൊണ്ടുള്ളതായ്ക്ക എന്നാണെന്നും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്.

88. മൂസാ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഫിർഈനും, അവന്റെ പ്രധാനികൾക്കും ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ നീ അലങ്കാരവും സ്വത്തുക്കളും നൽകിയിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! നിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു അവർ (ആളുകളെ) വഴി തെറ്റിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്' (അതുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത്). ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! അവരുടെ സ്വത്തുക്കളെ നീ തുടച്ചു നീക്കണേ! അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു നീ കഠിനം നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ! അങ്ങനെ, വേദനയേറിയ ഗീകയ കാണുന്നതുവരേക്കും അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കട്ടെ.'

88- وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ

88. 88. مൂസാ പറഞ്ഞു 88. ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ 88. നിശ്ചയമായും നീ 88. നീ കൊടുത്ത 88. ഫിർഈനും 88. അവന്റെ പ്രധാനികൾക്കും 88. സംഘങ്ങൾ 88. അലങ്കാരം, സൗന്ദര്യം 88. സ്വത്തുക്കളും 88. ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ 88. ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ 88. അവർ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി 88. നിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു 88. ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ 88. നീ തുടച്ചു നീക്കണേ 88. അവരുടെ സ്വത്തുക്കളെ 88. നീ കഠിനപ്പെടുത്തുക (കഠിനം നൽകുകയും) ചെയ്യേണ 88. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു 88. എന്നാൽ (അങ്ങനെ) അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല, വിശ്വസിക്കാതിരിക്കട്ടെ 88. അവർ കാണുവോളം 88. ഗീകയയെ 88. വേദനയേറിയ.

പ്രാർത്ഥന മൂസാ (അ) നബിയുടെ നരവിലൂടെയുണ്ടാക്കിയും ഹാശിൻ (അ) നബിയും അതിൽ ഭാഗഭാഗമായിരിക്കുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ടു രണ്ടുപേരെയും അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു മറുപടി നൽകി:-

89. അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ രണ്ടാളുടെയും പ്രാർത്ഥനക്കു ഉത്തരം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ചൊവ്വിനു നിലകൊള്ളുവിൻ, അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവരുടെ മാർഗ്ഗത്തെ നിങ്ങൾ നിശ്ചയമായും രണ്ടാളും പിൻ പറയുകയും ചെയ്യരുത്.'

89- قَالَ تَدْ أُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعِنَّ سَبِيلَ الْبَاطِلِ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

89. 89. അവൻ പറഞ്ഞു 89. ഉത്തരം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു 89. നിങ്ങൾ രണ്ടാളുടെയും 89. പ്രാർത്ഥന 89. അതിനാൽ നിങ്ങൾ രണ്ടാളും ചൊവ്വിനു നിലകൊള്ളുവിൻ 89. രണ്ടുപേരും 89. അറിയാത്തവരുടെ മാർഗ്ഗത്തെ 89. അറിയാത്ത. പിൻപറയുകയും ചെയ്യരുത് 89.

അധികാരപ്രകടനവും അഹങ്കാരവും ഉള്ളതോടൊപ്പം സമ്പൽസമൃദ്ധിയും, ആഡംബര സൗകര്യങ്ങളും കൂടി ചേർന്നാൽ പിന്നത്തെ കഥ പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഫറോവ രാജാക്കളുടെ വാഴ്ചകാലത്തെ ആഡംബര വസ്തുക്കളുടെയും, ധനസമൃദ്ധിയുടെയും ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന അവശിഷ്ടങ്ങൾ പലതും പുരവസ്തുനിരീക്ഷകൻ മാരാൽ ഇതിനകം കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പലതും ഈജിപ്തിൽ കൗഴ്ചവസ്തുക്കളായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടു കയ്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈജിപ്തിലെ ഫറോവ രാജാക്കളുടെ ശവക്കല്ലറകൾ (പിരമിഡുകൾ) ലോകത്തിലെ ഏഴു മഹാത്മ്യങ്ങളിൽ ഒന്നായി ഇന്നും എണ്ണപ്പെട്ടുവരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള ആ കഴിവുകളും സ്വാധീനങ്ങളുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തെ എതിർത്തു നശിപ്പിക്കുവാനും, അതിൽ നിന്നു ജനങ്ങളെ അകറ്റുവാനുമാണ് ഫിർഈനും അവന്റെ ആലോചനയും വിനിയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. മൂസാ (അ) ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുഖേനയും, ഉപദേശങ്ങൾ മുഖേനയും അവരെ സത്യമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു ആവുന്നത്ര ക്ഷണിച്ചുനോക്കി. ധിക്കാരം വർദ്ധിക്കുകയല്ലാതെ, മാനസാന്തരത്തിന്റെ യാതൊരു ലക്ഷണവും അദ്ദേഹം അവരിൽ കണ്ടില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള അതിയേകരമായ വല്ല ശിക്ഷയും കൊണ്ടല്ലാതെ അവർക്കു ഒരുക്കം വരുകയില്ലെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു ബോധ്യമായി.

ഈ അവസരത്തിലാണ് അദ്ദേഹം അവർക്കെതിരിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. അവരുടെ ധനസമ്പത്തുക്കൾക്കു നാശം വേിക്കുവാനും, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു കഠിനവും കൂട്ടുവാനും അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചു. സ്വത്തിനു നാശം വരുന്നതു അക്രമമർദ്ദനങ്ങൾ കൂറയുവാൻ സഹായമായിത്തീരും. ഹൃദയം കഠിനമാകുമ്പോൾ, ക്രൂരന സ്ഥിതി മുർച്ഛിക്കുകയും, അതു ശിക്ഷ വേിക്കുവാൻ സന്ദർഭം സൃഷ്ടുകയും ചെയ്യും. ശിക്ഷ അനുഭവത്തിൽ വരുമ്പോൾ അവർ വിശ്വസിക്കുമെന്നു ഉറപ്പാണ്. അടുത്ത വചനത്തിൽ വരുന്നതുപോലെ, ആ ലോകത്തിൽ ഫിർഈൻ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ വിശ്വാസംകൊണ്ടു ഫലമില്ലെങ്കിലും അതോടെ അക്രമങ്ങൾക്കു അറുതിവരുകയും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു പൊരുതി ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ.

നൂഹ് (അ) നബി ദീർഘകാലം തന്റെ ജനതയെ സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കു ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അവരിൽനിന്നു ആശങ്കു വഴി കാണാതെ അവരുടെ ധിക്കാരം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ പ്രാർത്ഥിച്ചതായി സൂറുത്തുനൂഹിൽ കാണാം: **يَا يٰٓأَرْحَمَ الرَّحْمٰنِيْنَ** (സാരം: ദയ്യേ, ഭൂമിയിൽ അവിശ്വാസികളിൽ നിന്നു ആരെയും ബാക്കിയാക്കരുത്! അവരെ ബാക്കിയാക്കി വിട്ടാൽ അവർ നിന്റെ അടിയാൻമാരെ വഴിപിഴപ്പിക്കും. നന്ദികെട്ട ദുർവൃത്തരെയല്ലാതെ അവർ ജനിപ്പിക്കുകയുമില്ല) ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥന തന്നെയാണ് മൂസാ (അ) നബിയുടേതും. അതായതു, അല്ലാഹുവിന്റെ സത്യമാർഗ്ഗത്തെ അവഹേളിക്കുന്നതിൽ ജനത അതിരുവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അതു കണ്ടു സഹിക്കവയ്യാതാവുകയും, സൽപ്രതീക്ഷയുള്ള ഒരു പഴുത്തും കാണാതാവുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടിയുള്ള കോപവും ദോഷവും നിമിത്തം മൂസാ (അ) പ്രാർത്ഥിച്ച പ്രാർത്ഥനയാണത്. ക്രൂരതയല്ലാതെ മരണാനന്ദം പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ലെന്നു ഉറപ്പായ ഒരു ജനതയുടെ നാശം മറ്റുള്ളവരുടെ സൈദ്ധാന്തിവിതത്തിനു സഹായകമാണല്ലോ.

മൂസാ (അ) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു. അവരുടെ സ്വത്തുക്കൾക്കും ആഡംബരജീവിതത്തിനും ഹാനികരമായ പല ശിക്ഷകളും അവർക്കനുഭവപ്പെട്ടു. ക്ഷാമം, വരൾച്ച, ഉഷ്ണമഹാമുഖ്യം, വെള്ളപ്പൊക്കം, വെട്ടുകിളി, പേൻ, തവള, രക്തം ആടിയായവമൂലം അവർ പല പരീക്ഷണങ്ങൾക്കും വിധേയരായി. ആപത്തുകൾ നേരിടുമ്പോൾ, മൂസാ (അ) നബിയോടു പ്രാർത്ഥിക്കുവാനുപേക്ഷിക്കുകയും, തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്യും. ആപത്തു നീങ്ങുമ്പോൾ പഴയ നിലയിലേക്കുതന്നെ മാറുകയും ചെയ്യും. ഇതിനെപ്പറ്റിയെല്ലാം സൂ: അഅ്റാഫിൽ (130-135ൽ) വിവരിച്ചുവെല്ലോ. ബൈബിളിലും (പുറപ്പാട്: 7 മുതൽ 11 കൂടിയ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ) ഇതെല്ലാം വിസ്തരിച്ചുവിവരിച്ചുകാണാം. പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന സന്തോഷവാർത്തയോടൊപ്പം അല്ലാഹു മൂസാ (അ) നബിയോടും, ഹാറൂൻ (അ) നബിയോടും ഒരു ഉപദേശം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: **فَاَوْفُوا بِعَهْدِيْكُمْ اِيَّاهُ** (നിങ്ങൾ രണ്ടാളും ചെയ്തിനു നിലകൊള്ളുകയും അറിവില്ലാത്തവരുടെ മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റാതിരിക്കുകയും വേണം) എന്നത്. നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട സ്ഥിതിക്കു നിങ്ങൾ കൂടുതൽ ദൃഢതയോടെ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കണം. അടിപതറാതെയും, അവിമേകം വരാതെയും സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം എന്നു സാരം.

90. ഇസ്രായീൽ സന്തതികളെ നാം സമുദ്രം കടത്തി വിട്ടു. അപ്പോൾ, ഫിർഔനും, അവന്റെ സൈന്യങ്ങളും ധിക്കാരവും, അതിക്രമവുമായി അവരെ പിൻതുടർന്നുചെന്നു.

അങ്ങനെ, മുങ്ങിമരണം അവനു പിടിപെട്ടപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു: 'ഇസ്രായീൽ സന്തതികൾ യാതൊരുവനിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനുമില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു; ഞാൻ 'മുസലിം'കളിൽ ക്രി ഷൊതുങ്ങിയവരിൽ പെട്ടവനുമാകുന്നു.'

91. (അവനോടു പറയപ്പെട്ടു:) 'ഇപ്പോഴാണോ (വിശ്വസിക്കുന്നതു)? മുസലിം അനുസരണമേടടു കാണിക്കുകയുണ്ടായി; നീ നാശകാരികളിൽ പെട്ടവനുമായിരുന്നു എന്നിരിക്കെ!

92. 'എനി, ഇന്ന് നീനെ, നീന്റെ ശരീരം മുഖേന നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു, നീന്റെ പിന്നിലുള്ളവർക്ക് നീ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിരിക്കുവാൻവേണ്ടി. മനുഷ്യരിൽ വളരെ ആളുകൾ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധർ തന്നെ.'

90-وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَآءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَذْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ أَمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَآءِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ

91-إِنَّا لَنَرُّوْا وَكَانَ مَقَرُّكَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

92-فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَفُلُونَ

90. ഇസ്രായീൽ സന്തതികളെ നാം കടത്തിവിട്ടു. അപ്പോൾ, ഫിർഔൻ, അവന്റെ സൈന്യങ്ങളും ധിക്കാരവുമായിട്ട് അവരെ പിന്തുടർന്നു ചെന്നു. അങ്ങനെ (വരേക്കും) അവനെ കണ്ടുമുട്ടിയ (പിടിപെട്ട)പ്പോൾ മുങ്ങൽ (മുങ്ങി മരണം) പിടിച്ചു അവൻ പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു. ധിക്കാരവും അതും (കാര്യം) ആണെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. യാതൊരുവനല്ലാതെ (എന്നു) ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇസ്രായീൽ സന്തതികൾ ഞാൻ, ഞാനാകട്ടെ മുസലിംകളിൽ പെട്ടവനുമാണു്. 91. ഇപ്പോഴാണോ നീ അനുസരണമേടടു (എന്തിനു) ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്, ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ (എന്നിരിക്കെ) മുസലിം നീ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്തു, നീ ആയിരുന്നുവെന്നും. നാശകാരികളിൽ, കൃഷ്ടമുണ്ടാക്കുന്നവരിൽ പെട്ട (വൻ) 92. എനി (എന്നാൽ) ഇന്നു നീനെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തും, രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാണു് നീന്റെ ശരീരം കൊണ്ടു് (ദേഹം മുഖേന) നീ ആയിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി. നീന്റെ പിന്നിലുള്ളവർക്കു് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം. നിശ്ചയമായും വളരെ ആളുകൾ, പലരും നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധർ തന്നെയാണു്.

ഫിർഔന്റെ (കുരുവാപ്പക്ഷി) അന്ത്യം കുറിച്ചതും, ഇസ്രായീൽക്കു് മോചനം ലഭിച്ചതുമായ ആ മഹാസംഭവത്തെക്കുറിച്ചാണു് 90-ാം വചനത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്. ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു് വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ഇസ്രായീൽക്കു് കൂട്ടി രാത്രിസമയത്തു് ഈജിപ്തു വിട്ടുപോകുവാൻ മുസാ (അ) നോടു അല്ലാഹു് കൽപിച്ചു. യാത്രയുടെ ലക്ഷ്യം പലസ്തീനായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവർ ഈജിപ്തിൽനിന്നു് കിഴക്കോട്ടു് നീങ്ങി ചെങ്കടൽതീരത്തെത്തി. (*) സമുദ്രത്തോടു് അപ്പോൾ, ഫിർഔനും

(*) സ്ഥലപരിചയത്തിനു് 4-ാം നമ്പർ പൂർവ്വം നോക്കുക.

സൈന്യവും പിന്നാലെ വന്നു തങ്ങളെ പിടികൂടുമെന്നും, തങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നും ഭയന്ന് ഇസ്രാഇലുകൾ മുറവിളി കൂട്ടി. മൂസാ (അ) നബിയുടെ വടികൊണ്ടു സമുദ്രത്തിൽ അടിക്കുവാൻ അല്ലാഹു കല്പിച്ചു. അടിക്കുണ്ടാകാതെ, സമുദ്രജലം ഒന്നായി പിളർന്നു. ഇരുഭാഗത്തും വെള്ളം മലപോലെ ചിറയുന്നിന്നു. മര്യം അതിൽ കുറങ്ങപ്പെട്ട വിശാലമായ വഴിയിലൂടെ യാതൊരു ആപത്തും കൂടാതെ മൂസാ(അ) നബിയും ഇസ്രാഇലുകൾക്കും കണ്ണുപോയി മറുകൾ പാറി. അവർ സ്ഥലംവിട്ട വിവരമറിഞ്ഞ ഫിരഔൻ സൈന്യസമേതം മേന്മ പുലർന്നപ്പോഴേക്കും അവരെ പിന്തുടർന്നുവന്നിരുന്നു. സമുദ്രം പിളർന്ന നിൽക്കുന്നതും, ഇസ്രാഇലുകൾ ഇടവഴിയിലൂടെ കടന്നു പോയതും കണ്ടപ്പോൾ, അവരെ പിടികൂടുവാനുള്ള വ്യഗ്രതയോടെ അവരും ആ വഴിയിലൂടെ ഇസ്രാഇലുകൾ അനുഗമിച്ചു. ഫിരഔനും സൈന്യവും ഇടവഴിയിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞതോടെ ഇരുഭാഗത്തും ചിറച്ചു നിന്നിരുന്ന ജല ഭിത്തികൾ കൂട്ടിമുട്ടുകയും അവർ ഒന്നടങ്കം വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിനശിക്കുകയും ചെയ്തു. സൂരത്തു താഹാ, ഗുഅാദ് മുതലായ സൂരത്തുകളിൽ വിശദമായും, സംക്ഷിപ്തമായും ഈ സംഭവം അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. (*)

ഈ സംഭവം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം- മൂസാ (അ) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ സൂചിപ്പിച്ചപോലെ വിശ്വാസം പ്രയോജനപ്പെടാത്ത ആ ഘട്ടത്തിൽ ഫിരഔനു ബോധവും തന്റേടവും വന്നു. മുങ്ങിച്ചാവാൻ പോകുകയാണെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, ഇസ്രാഇലുകൾ വിശ്വസിച്ച ഏക ഇലാഹിൽ താൻ വിശ്വസിച്ചുവെന്നും, അല്ലാഹുവിനു കീഴൊതുങ്ങി മൂസ"ലിനായിട്ടുണ്ടെന്നും പറയുകതന്നെ ചെയ്തു. പക്ഷേ, ഫലമെന്ത്? ഇതുവരെയും അനുസരണമേക്കും ധിക്കാരവും കാണിച്ച് മരണം മുമ്പിൽ കണ്ട ഈ അവസരത്തിലാണോ വിശ്വസിക്കുന്നത്? ഈ വിശ്വാസം കൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ല. എന്നായിരുന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു അതിനു ലഭിച്ച മറുപടി. അതോടുകൂടി, നിന്റെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടാലും നിന്റെ ജഡം രക്ഷപ്പെടുത്തി പുറത്തുകൊണ്ടുവന്ന് മറ്റുള്ളവർക്ക് തിന്നുന്ന നരം ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാക്കിത്തീർക്കുമെന്നും അല്ലാഹു അറിയിച്ചു. ഈ വിഷയം ഇവിടെയല്ലാതെ മറ്റു സൂരത്തുകളിലൊന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല.

ഫിരഔനും സൈന്യവും മുങ്ങിനശിച്ചശേഷം ഫിരഔന്റെ ശവം ഒരു തിണ്ണയിൽ പോയി അടിഞ്ഞുവെന്നും, അതു കണ്ടപ്പോൾ താൻ ദൈവമാണെന്നും മറ്റും അവൻ മുമ്പു വാദിച്ചുവന്നിരുന്നതു ശരിയല്ലെന്നു ജനങ്ങൾക്കു ബോധ്യമായെന്നും ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഫിരഔൻ (ഫറോവാ) മാരക ശവക്കല്ലറകളിൽ നിന്നു രത്നംമസിസ് രണ്ടാമൻ എന്ന ഒരു ഫിരഔന്റെ ജഡം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, ഈജിപ്തിലെ ഒരു മ്യൂസിയത്തിൽ അതു സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, അതോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന ലിഖിതശേഷകളിൽ നിന്നു അവനായിരുന്നു മൂസാ (അ) നബിയുടെ ശത്രുവായ ഫിരഔൻ എന്ന വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടെന്നും അൽപവർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് വർത്തമാനപത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കണ്ടിരുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയും വാസ്തവം.

വിഭാഗം-10

93. തീർച്ചയായും, ഇസ്രാഇൽ സന്തതികളെ സത്യത്തിന്റെ [നല്ലതായ] ഒരു സമേതത്തിൽ നാം ഇറക്കി (സൗകര്യപ്പെടുത്തി)ക്കൊടുക്കുകയുണ്ടായി. വിശിഷ്ടവസ്തുക്കളിൽ നിന്നും നാം അവർക്കു ആഹാരം നൽകുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, അവർക്കു അറിവ് വന്നെത്തിയതുവരെയും അവർ ഭിന്നിച്ചില്ല. [അതു വന്നപ്പോഴാണു ഭിന്നിച്ചതു.]

۹۳- وَلَقَدْ بَعَاْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبْوَءَ صَدَقٍ وَرَزَقْنَهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ

(*) നെിലധികം സ്ഥലത്തു ഖുർആൻ ആവർത്തിച്ചു വിവരിച്ച ഈ അസാധാരണ സംഭവത്തെ ചില സ്ഥാപിത തത്വപര്യടാർ, ഇപ്പോൾ അതിനൊരു പുതിയ രൂപം നൽകി അവതരിപ്പിക്കുകയും, അതിനായി ഖുർആന്റെ പല വാക്കുകളും അവരുടെ വകയായി ചില അർത്ഥവ്യുത്പാദനങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തവർ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ ഖണ്ഡനവും, സംഭവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥരൂപവും അടങ്ങുന്ന വിശദമായ ഒരു വ്യാഖ്യാനം റിപ്പോ സൂറ: താഹായുടെ അവസാനത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

നിശ്ചയമായും, അവർ ഭിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാര്യത്തിൽ നിന്റെ രബ്ബ് ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവർക്കിടയിൽ തീരുമാനമെടുക്കുന്നതാണ്.

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ○

93. **يَا** തീർച്ചയായും ഉണ്ടു, ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു **يَا** നാം സൗകര്യപ്പെടുത്തി, ഇറക്കിക്കൊടുത്തി (ഉണ്ടു) **يَا** ഇസ്രായേൽക്കു, ഇസ്രായേൽ സന്തതികളെ **يَا** സൗകര്യസ്ഥാനത്തു (താവളത്തിൽ) **عَنْ** സത്യത്തിന്റെ (നന്മയുടെ, ഉണ്മയുടെ) **مِنْ** അവർക്കു നാം (ആഹാരം-ഉപജീവനം) നൽകുകയും ചെയ്തു **مِنْ** നല്ല വസ്തു (വിശിഷ്ട സാധനം)കളിൽ നിന്നു **مِنْ** എന്നാലവർ ഭിന്നിച്ചില്ല, അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിലായില്ല **مِنْ** അവർക്കു വന്നതുവരെ, വരുവോളം **مِنْ** അറിവു, വിവരം **مِنْ** നിശ്ചയമായും നിന്റെ രബ്ബു **عَنْ** തീരുമാനം ചെയ്യും, വിധി കൽപിക്കും **مِنْ** അവർക്കിടയിൽ **مِنْ** ഖിയാമത്തുനാളിൽ **مِنْ** യാതൊരു കാര്യത്തിൽ **مِنْ** അതിൽ അവരായിരുന്നു, അവരായിരുന്ന **مِنْ** അവർ ഭിന്നിക്കുക.

عَنْ (സ്വീദ്ദ്) എന്ന പദത്തിനു 'സത്യം, യഥാർത്ഥം, യോഗ്യത, ഉണ്മ, നന്മ' എന്നൊക്കെ അർത്ഥങ്ങൾ വരും. ഏതെങ്കിലും ഒരു വസ്തുവെപ്പറ്റി അതു കൊള്ളാവുന്നതും തൃപ്തികരമായതും (**عَنْ**) ആണെന്നു സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ആ വസ്തുവെ അതാതു ചർച്ചയ്ക്കു പാത്രം അല്ലെങ്കിൽ പരിവർണ്ണം. ഉദാഹരണമായി: കൊള്ളാവുന്ന ഒരു നല്ല മനുഷ്യൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ **عَنْ** എന്നും, അനുയോജ്യവും തൃപ്തികരവുമായ സ്ഥലം എന്ന അർത്ഥത്തിൽ **عَنْ** എന്നും പറയപ്പെടും. ഈപ്രകാരമുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണ് **عَنْ** എന്ന വാക്കും. 'കൊള്ളാവുന്ന താവളം തൃപ്തികരമായ സ്ഥലം, യോജിച്ച സാങ്കേതം' എന്നൊക്കെയാണു അതു കൊണ്ടു വിവക്ഷ.

ഫിർഘനിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടശേഷം, ഇസ്രായേലിലെ ജവാരുടെ പൂർവ്വകാല വംശസ്ഥലമായിരുന്ന ഫലസ്തീനിൽ എത്തിച്ചേരുകയും, ഫലസ്തീയിഷ്ഠവും, അസുഗൃഹീതവുമായ ആ നാട്ടിൽ നിവസിക്കുവാൻ സാകര്യം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തതിനെപ്പറ്റിയാണ് **يَا** ഇസ്രായേൽക്കു **عَنْ** (ഇസ്രായേലിലെ സത്യത്തിന്റെ നായ ഒരു താവളത്തിൽ നാം ഇറക്കി) എന്നു പറഞ്ഞതു. ഇതാ നാടുകളിൽ കാണപ്പെടാത്ത വിധം പലതരം കായ്ഫലങ്ങളും, കൃഷിയുൽപ്പന്നങ്ങളും, ജലസൗകര്യങ്ങളും, നിറഞ്ഞ ഒരു നാടാണ് ഫലസ്തീൻ. എല്ലാ നിലക്കും നിവാസയോഗ്യമായ ആ ദേശത്തു നിവസിക്കുവാനും, നല്ല വിശിഷ്ടാഹാരങ്ങൾ കഴിച്ചുകൊണ്ട് അധികം കഴിഞ്ഞു കൂടുവാനും അല്ലാഹു അവർക്കു അനുഗ്രഹം ചെയ്തുകൊടുത്തു. എന്നിട്ടും അവർ നേർക്കാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു വ്യതിചലിച്ചു ഭിന്നിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. യഹൂദികളെന്നും ക്രിസ്ത്യാനികളെന്നും രണ്ടു കക്ഷികളായി പിരിയുക മാത്രമല്ല, ഓരോ കക്ഷികളിലും പല അവർണ്ണ വിഭാഗങ്ങളും ഉണ്ടായിത്തീർന്നു. വിഭാഗ വ്യത്യാസമോ, കക്ഷി വ്യത്യാസമോ ഇല്ലാതെ, എല്ലാവരും സമാവേശം കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ആ പ്രവാചകൻ-നബി(സ) തിരുമേനി വന്നപ്പോഴൊക്കെ, അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ഭിന്നിപ്പിൽ എല്ലാവരും യോജിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ഇതെല്ലാം അറിയാത്തതുകൊണ്ടുണ്ടായ ഭിന്നിപ്പുകളാണോ? അല്ല. പ്രവാചകൻമാർ മൃതനെയും, വൈഗ്രന്ഥം മൃതനെയും വേണ്ടത്ര അറിവും തെളിവും കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞശേഷം വന്നെ ഉണ്ടായതാണ് ഈ ഭിന്നിപ്പുകൾ. അതുകൊണ്ട് അവയെപ്പറ്റി വേണ്ടുന്ന ചിന്തമാനവും നേപടിയും അല്ലാഹു എടുക്കേണ്ടതിരിക്കുകയില്ല. എന്നാലതും ഇവിടെ വെച്ചല്ല, ഖിയാമത്തു നാളിൽവെച്ചു യിരിക്കും എന്നൊക്കെയാണു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ അർത്ഥം.

94. എന്നി, നിനക്കു നാം അവതരിപ്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് നീ വല്ല സംശയത്തിലുമാണെങ്കിൽ, നിന്റെ മുമ്പേ (വേദ) ഗ്രന്ഥം വായിച്ചുവരുന്നവരോടു നീ ചോദി(ച്ചുനോ)ക്കുക.

94-إِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
فَسْأَلِ الَّذِينَ يَفْقَهُونَ الْكِتَابَ مِنْ
نَبِيِّكَ

തീർച്ചയായും, നിന്റെ രബ്ബിങ്കൽനിന്നു നിനക്കു യഥാർത്ഥം വന്നിട്ടുണ്ടു. ആകയാൽ, നിശ്ചയമായും നീ സന്ദേഹപ്പെടുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിരിക്കരുതു.

لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ٩٥

95. അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം]കളെ വ്യാജമാക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലും നിശ്ചയമായും നീ ആയിരിക്കരുത്. എന്നാൽ, നീ നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽ പെട്ടവനായിത്തീരും.

95- وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ
اللَّهِ فَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٩٥

96. നിശ്ചയമായും യാതൊരുവരുടെ മേൽ നിന്റെ രബ്ബിന്റെ വാക്യം യഥാർത്ഥമായി (സഫിരപ്പെട്ടി)രിക്കുന്നുവോ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല;

96- إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
لَا يُؤْمِنُونَ ٩٦

97. - എല്ലാ ദൃഷ്ടാന്തവും അവർക്കു വന്നെത്തിയാലും ശരി; - വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെ അവർ കാണുന്നതുവരേക്കും.

97- وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ
حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ٩٧

94. تَكُونَنَّ എന്നി നീ ആണെങ്കിൽ കൂട്ടം വല്ല സംശയത്തിലും ലഭിക്കാ. അവതരിപ്പിച്ച തിനെപ്പറ്റി കി നിനക്കു, നിങ്കലേക്കു ലഭിക്കുന്നതോടുകൂടി എന്നാൽ ചോദിക്കുക പറയുന്നവരോടു പറയുക (വേദ) ഗ്രന്ഥം നിന്റെ മുമ്പു, മുമ്പേ ലഭിക്കു തീർച്ചയായും നിനക്കു വന്നിട്ടുണ്ടു യഥാർത്ഥം, സത്യം നിന്റെ രബ്ബിങ്കൽ നിന്നു തന്നെ അതിനാൽ നിശ്ചയമായും നീ ആയിരിക്കരുതു നിന്റെ സന്ദേഹപ്പെടുന്നവരിൽ പെട്ടവൻ. 95. നിശ്ചയമായും നീ ആയിരിക്കയും അയത്തു നിന്റെ യാതൊരുവരിൽ പെട്ടവൻ, വ്യാജമാക്കിയവരിൽ പെട്ടവൻ കി അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തു (ലക്ഷ്യം-വചനം-ധൃഷ്ടാന്തം)കളെ അല്ലാഹു നീയായിരിക്കും, ആയിത്തീരും നിന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽ പെട്ടവൻ. 96. നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടം യഥാർത്ഥമായി, അവകാശപ്പെട്ടു, ന്യായമായി, സഫിരപ്പെട്ടു അവരുടെമേൽ വാക്കു, വാക്യം നിന്റെ രബ്ബിന്റെ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. 97. എല്ലാ ദൃഷ്ടാന്തവും അവർ കാണുന്നതുവരെ, (കാണാതെ) ശിക്ഷയെ വേദനയേറിയ.

ഈ നാലു വചനങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെ രണ്ടും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നബി (സ)യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അവ മറ്റുള്ളവരെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളവയാകുന്നു. നിനക്കു നാം അവതരിപ്പിച്ചു തന്ന വല്ല വിഷയത്തിലും നിനക്കു സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ നിന്റെ മുമ്പ് വേദഗ്രന്ഥം വായിച്ചു വരുന്നവരോടു ചോദിച്ചു നോക്കുക; നിനക്കു വന്നു കിട്ടിയിട്ടുള്ളത് യഥാർത്ഥം തന്നെയാണ്; അതിൽ സംശയിക്കരുത് എന്നാണല്ലോ ഒന്നാമത്തെ വചനത്തിലുള്ളതു. അതായതു, നിനക്കുവതരിച്ച പരിത്ര സംഭവങ്ങൾ, തത്ത്വോപദേശങ്ങൾ മുതലായവയിൽ വല്ല സംശയവും ആർക്കെങ്കിലും തോന്നുന്നപക്ഷം, വേദക്കാരായ ആളുകളോട് അന്വേഷിച്ചാൽ അവയെല്ലാം സത്യവും പരമാർത്ഥവുമാണെന്നു ബോധ്യപ്പെടുകെന്നു സാരം. വേദക്കാരായ എല്ലാ വ്യക്തികൾക്കും അറിയാമെന്നും, അവർ പറയുന്നതെല്ലാം വിശ്വസിക്കാമെന്നും അല്ല ഉദ്ദേശ്യം. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി ശരിക്കറിയുകയും, സത്യം തുറന്നു പറയുകയും ചെയ്യുന്ന വേദക്കർക്കു സത്യവസ്ഥ അറിയും, വേദനമേകിൽ ചോദിച്ചുനോക്കു എന്നാണുദ്ദേശ്യം. അന്വേഷികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വേദഗ്രന്ഥങ്ങളുമായി അവർക്കു പരിചയമില്ലാത്ത സഫിരപ്പെട്ട മുമ്പോൾ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറയുന്നതും ഇതുപോലെത്തന്നെയാണെന്നു അറിയുന്നതു അവർക്കു ഖുർആന്റെ സത്യവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സഹായകമായിരിക്കുമല്ലോ.

ഖുർആനുകളെ, ഖുർആനല്ലാത്ത വഹ്യം (ദിവ്യസന്ദേശം)കളാവട്ടെ അവതരിച്ചാൽ അതിന്റെ സത്യതയിൽ നബി (സ)ക്കു സംശയമോ ആശയക്കുഴപ്പമോ തോന്നുക അസംഭവ്യമാകുന്നു. നബി (സ)ക്കു മാത്രമല്ല, വഹ്യംകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെ സ്ഥിതിയും ഇതു തന്നെ. ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രവാചകനും-അദ്ദേഹം എത്രയെത്ര പരീക്ഷണങ്ങൾക്കും മർദ്ദനങ്ങൾക്കും വിധേയനായിത്തന്നാൽപോലും-തനിക്കു ലഭിച്ച ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളിൽ സംശയത്തിന്റെ നെർത്ത സൂചന ഒരു വാക്കിലെങ്കിലും ഉണ്ടായതായി ചരിത്രം ഇല്ല. ഉണ്ടാകാവതുമല്ല. അപ്പോൾ, ആർക്കെങ്കിലും വല്ല സംശയവുമുണ്ടെങ്കിൽ അവർ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി അറിയുന്നവരോടു ഒന്ന് അന്വേഷിച്ചു നോക്കട്ടെ എന്നാണു ആ വചനത്തിന്റെ താൽപര്യമെന്നു വ്യക്തമാണ്. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി ശരിക്കറിയാത്തവരോടും, സത്യം തുറന്നു പറയുവാൻ മടിക്കുന്നവരോടും അന്വേഷണം ചെയ്തിട്ട് കാര്യമില്ലെന്നു പറയേണ്ടതുമില്ല.

ഒരു സംഭവത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് അതിന്റെ നേതാവിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചും, പുറകിലുള്ളവരെ ഉദ്ദേശിച്ച് മുമ്പിലുള്ളവരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുംകൊണ്ടുള്ള സംസാരഗതി സ്വീകരിക്കൽ ഖാഫാസാഫിത്യങ്ങളിൽ പൊതുവെ കാണപ്പെടാറുള്ളതാണ്. ഖുർആനിലും ഇതിനു ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം: സമുദായത്തിൽ ആരു തന്നെ ശിർക്കു പ്രവർത്തിച്ചാലും നബി (സ) തിരുമേനി ശിർക്കു പ്രവർത്തിക്കുകയില്ലെന്നുള്ള കാര്യം ഖണ്ഡിതമാണ്. എന്നിട്ടും നബി (സ)യോട് (39:65) അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'നീയെങ്ങാനും ശിർക്കു ചെയ്തുമ്പോൾ നീന്റെ കർമ്മം പൊളിഞ്ഞു നീഷ്ഠമലമാകും.' (لَنْ أَثْرَكَ لِجِبْنٍ عَلَيْهِ) എന്നും അതുപോലെത്തന്നെ, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കെതിരായി അവിശ്വാസികളെയോ, കപടവിശ്വാസികളെയോ വല്ലപ്പോഴും നബി(സ) അനുസരിക്കുകയില്ലെന്നതു തീർച്ചയെന്നു. എന്നിട്ടും നബി(സ)യോടു (33:1ൽ) അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'നബിയേ, താങ്കൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണം. അവിശ്വാസികളെയും കപടവിശ്വാസികളെയും, അനുസരിക്കരുതു' (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ لَا تَطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ) എന്നും ഇതെല്ലാം സമുദായത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള കൽപനകളത്രെ.

നബി (സ) യോടു തന്നെയും ഇങ്ങിനെയെല്ലാം കൽപിക്കുമ്പോൾ, സമുദായത്തിലെ ഓരോ അംഗവും ആ കൽപനകൾ വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതാണെന്നാണ് അതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്. രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ വ്യക്തമാക്കിയവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നീ പെട്ടുപോകരുതെന്നും, എന്നാൽ നീ നഷ്ടക്കാരനായിത്തീരുമെന്നും പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും ഇപ്പറഞ്ഞതിൽനിന്നു വ്യക്തമായല്ലോ. ചില ക്രിസ്തീയ പാതിരിമാർ ഇതുപോലെയുള്ള ചില വചനങ്ങളെ ചൂഷണം ചെയ്തു മുതലെടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാറുള്ളതു കൊണ്ടാണ് ഈ സംഗതി പ്രത്യേകം ഉണർത്തേണ്ടി വന്നത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്കു പാത്രമാണെന്നുള്ള അവന്റെ നിയമം ആരീൽ യഥാർത്ഥമായിത്തീരുന്നുവോ അങ്ങിനെയുള്ളവർ വിശ്വസിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ട: അവങ്കൽനിന്നുള്ള കഠിനമായ ശിക്ഷ അനുഭവത്തിൽ വരാതെ അവർ വിശ്വസിക്കുന്ന പ്രശ്നമില്ല; ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടിട്ടോ, സത്യം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടോ അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല എന്നൊക്കെയാണു മൂന്നാമത്തെയും നാലാമത്തെയും വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. സൻ മർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധതയോ വിചാരമോ ഇല്ലാത്തവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷക്കു വിധേയരാണെന്നുള്ളതു ഒരു പൊതു നിയമമത്രെ. ആരെക്കൊണ്ടാണു അങ്ങിനെയുള്ളവരെന്നു അവനു നല്ലപോലെ അറിയുകയും ചെയ്യും. അക്കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവരാണ് ഈ സത്യനിഷേധികളും. അതുകൊണ്ടു ഇവർ വിശ്വസിക്കുമെന്നു കരുതിയിരിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു താൽപര്യം. സൂ: സുറിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (സാരം: എന്റെ അടിയാൻമാർക്കു-അതായതു, പറയുന്ന വാക്ക് ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുകയും എന്നിട്ടു അതിൽ നല്ലതിനെ പിൻപറുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കു-സന്തോഷവാരി അറിയിക്കുക: അക്കൂട്ടംത്രെ അല്ലാഹു മാർഗ്ഗദർശനം നൽകിയിട്ടുള്ളവർ; അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണു ബുദ്ധിമാൻമാരും. (സൂരർ: 17, 18.) തൊട്ടു വചനത്തിൽ അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു: 'അപ്പോൾ ആരുടെമേൽ ശിക്ഷയുടെ വാക്യം യഥാർത്ഥമായി സ്ഥിരപ്പെട്ടുവോ അവനെ നീ നെർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കു മാ?' അതേ സൂറത്തിൽ, റസൂലുകളിലും പരലോകത്തിലും വിശ്വസിക്കാതിരുന്ന അവിശ്വാസികളെ നരകത്തിലേക്കു നയിക്കപ്പെടുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു പറയുന്നു: وَلَكِنْ حَقَّ كَلِمَاتُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ (എങ്കിലും ക്ഷണിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു പറയുന്നു: 'അപ്പോൾ ആരുടെമേൽ ശിക്ഷയുടെ വാക്യം അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ യഥാർത്ഥമായിരിക്കുകയാണ്'. (സൂരർ: 71.) 96-ാം വചനത്തിൽ ശിക്ഷയുടെ വാക്യം അവിശ്വാസികളുടെ മേൽ യഥാർത്ഥമായിത്തീർന്നവർ) എന്നു പറഞ്ഞതു ആരെപ്പറ്റി يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ (നീന്റെ രബ്ബിന്റെ വാക്യം യഥാർത്ഥമായിത്തീർന്നവർ) എന്നു പറഞ്ഞതു ആരെപ്പറ്റിയാണെന്നു മേലുദ്ധരിച്ചതിൽനിന്നാക്കെ വ്യക്തമായല്ലോ.

98. ഒരു രാജ്യം [രാജ്യക്കാർ] വിശ്വസിക്കുകയും, എന്നിട്ടതിന്റെ വിശ്വാസം അതിനു പ്രയോജനപ്പെടുകയും ആയിക്കൂടെ? യൂനുസിന്റെ ജനത അല്ലാത്ത.

അവർ വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ, അവരിൽ നിന്ന് ഇഹലോക ജീവിതത്തിൽ അപമാനത്തിന്റെ ശിക്ഷയെ നാം നീക്കം ചെയ്തു; ഒരു സമയംവരെ അവർക്കു നാം സുഖം നൽകുകയും ചെയ്തു.

98- فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ
أَمَنَتْ فَنَفَعَهَا إِنِبَاتُهَا إِلَّا قَوْمَ
يُؤْتَسَّرُ
لَنَا أَمْؤَاكُفُنَا عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ○

98. ۞ ۞ ആയിക്കൂടെ, എന്തുകൊണ്ടായില്ല ۞ വല്ല രാജ്യവും, ഒരു രാജ്യവും ۞ അതു വിശ്വസിക്കുക ۞ എന്നിട്ടതിനു പ്രയോജനപ്പെടുക, ഫലം ചെയ്യുക, എന്നാലതിനു പ്രയോജനം ചെയ്യുകയായിരുന്നു ۞ അതിന്റെ വിശ്വാസം ۞ ജനത ഒഴികെ, അല്ലാത്ത യൂനുസിന്റെ അവർ വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ ۞ നാം (തുറന്നു) നീക്കി ۞ അവരിൽ നിന്നു ۞ അപമാനത്തിന്റെ ശിക്ഷയെ ۞ ജീവിതത്തിൽ ۞ ഇഹലോകത്തെ, ഐഹിക ۞ അവർക്കു നാം സുഖം നൽകുകയും ചെയ്തു ۞ ഒരു സമയം വരെ.

۞ (ലാലാ) എന്ന അവയം രണ്ടർത്ഥത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്: (1) ഒരു കാര്യം മുടങ്ങിയതു നിമിത്തം (അതുകൊണ്ട് ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന) മറ്റൊരു കാര്യം മുടങ്ങുന്നതിനെ (۞ ۞) ഉദ്ദേശിച്ചും, (2) പ്രവേശന നൽകുന്നതിനെ (۞) ഉദ്ദേശിച്ചും. ഈ രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥത്തിലാണ് ഇവിടെ അതുള്ളത്. ۞ എന്നതിന്റെ സാമാന്യം ۞ (ഫലം) എന്നും ഇവിടെ വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുതാനും. ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്നതിനു ഈ വായന പിൻബലം നൽകുന്നതായി വേർപെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

മുൻവചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞ വിഷയങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതെന്നയാണു ഈ വചനവും. പ്രവാചകൻമാർ വന്ന് സത്യമാർഗ്ഗം പ്രഘോഷനം ചെയ്യുകയും, വിശ്വസിക്കാത്തവർക്ക് പൊതുശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു അറിയിപ്പ് നൽകുകയും ചെയ്ത നാളുകൾ തക്കസമയത്തു വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ശിക്ഷ കൺകുന്ദിൽ എത്തുമ്പോഴേ അവർ വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറാകുകയുണ്ടായുള്ളു. അതുകൊണ്ടു ആ വിശ്വാസം അവർക്കു പ്രയോജനപ്പെട്ടതായില്ല. അവർ നേരത്തെത്തന്നെ വിശ്വസിക്കുകയും, അങ്ങിനെ ആ വിശ്വാസം അവർക്ക് പ്രയോജനപ്പെടുകയും ചെയ്തുകൂടെ? എന്നാലവർക്കു ശിക്ഷയെ വിധേയരാവാതെ കഴിക്കാമായിരുന്നു എന്നത്രെ അല്ലാഹു ആക്ഷേപിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, മേൽ പറഞ്ഞ മുൻ സമുദായങ്ങളുടെ പൊതുസാമിതി ഇതാണെങ്കിലും യൂനുസ് (അ) നബിയുടെ ജനത ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവാണെന്നു, അവർക്കു അറിയിച്ചു ചെയ്യപ്പെട്ട ശിക്ഷ വരുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ അവർ വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായെന്നും, അങ്ങനെ അവർ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാണെന്നും, കൂറേ കാലം കൂടി അവർ സുഖമായി ജീവിക്കുകയുണ്ടായെന്നും തുടർന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

മറ്റൊരു സാമലത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: ۞ (സാരം: അതുപോലെ, അവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെ അടുക്കൽ ഏതൊരു റസൂൽ ചെയ്യുമ്പോഴും അദ്ദേഹം ഒരു ജാലവിദ്യക്കാരനോ, അല്ലെങ്കിൽ ഭ്രാന്തനോ ആണെന്നു അവർ പറയാതിരുന്നിട്ടില്ല. അവർ അന്യംനും അങ്ങിനെ വസിയ്ക്കത്തക്ക ചെയ്തിരിക്കുകയാണോ? അതല്ല, അവർ കമറതെറിച്ചപ്പോഴെ ജനങ്ങളാണോ? (51: 52, 53.) നൂഹ് (അ) നബിയുടെയും ജനതയുടെയും കഥ വിവരിച്ചശേഷം മറ്റൊരു സാമലത്തു പറയുന്നു: ۞ (സാരം: പിന്നീട് നമ്മുടെ റസൂലുകളെ നാം തുടങ്ങത്തക്ക അയച്ചു. മറ്റോ സമുദായത്തിനും അതിന്റെ റസൂൽ ചെയ്യുമ്പോഴൊക്കെയും അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യർമ്മിക്കി. അതിനാൽ അവരിൽ ചിലരെ ചിലക്കാട് നാം അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടു. (നശിപ്പിച്ചു) അവരെയല്ലാ. നാം കഥാവിഷയങ്ങളാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. (23: 44) പ്രസ്തുത വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയം

കുന്നവർ വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, അല്ലാത്തവർ അവിശ്വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ (فَنَاشِئِينَ مِنَ الْفِرْعَافِ) എന്നതാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. സൂ: ഹൂദിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'നിന്റെ രബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ, അവൻ മനുഷ്യരെ മറ്റേ സത്യദൈവമാക്കുമായിരുന്നു. അവർ മിന്നിച്ചവരായിക്കൊണ്ടേ ഇരിക്കുന്നതാണ്'. നിന്റെ രബ്ബ് കരുണ ചെയ്തവനാണിതെ. അതിനായിട്ടാണ് അവരെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചത്. (وَلَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ) കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ വെച്ചു കാണാം. (119: 118: 117)

നല്ലതു തിരഞ്ഞെടുക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധിയിലും സമാതന്ത്ര്യവും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും മനുഷ്യന്റെ വിശ്വാസം സാക്ഷാൽകൃതമാകേണ്ടതെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശവും അനുമതിയും കൂടി അതിനു അനിവാര്യമാത്രം. അതില്ലാത്തപക്ഷം-മനുഷ്യന്റെ അറിവും കഴിവും കൊണ്ടുമാത്രം-അവന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളൊന്നും സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെടുകയില്ല. പക്ഷേ, ഒരു വ്യവസ്ഥയെന്നും കൂടാതെ ചിലയെങ്ങും നല്ലവരും വിശ്വാസികളുമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചിലയെങ്ങും മ്ലേച്ഛരും അവിശ്വാസികളുമാക്കിത്തീർക്കുകയുമല്ല അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്. വിവേചനബുദ്ധി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി കാര്യം ഗ്രഹിക്കാത്തവരെയാണിരിക്കും അവൻ മ്ലേച്ഛന്മാരും ദുഷിച്ചവരുമാക്കുന്നത്. എന്നൊക്കെയാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം. ജനങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുവാൻ മുമ്പോട്ടു വരാത്തതിൽ അതിവലിയ വ്യസനം സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നബി (സ) തിരുമേനിക്കു മനസ്സുമാധാനവും, ആശ്വാസവും നൽകുന്നതാണ് ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളും.

മനുഷ്യൻ അവന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും പൂർണ്ണസ്വതന്ത്രനാണ്- അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശമാ അനുമതിയോ അതിൽ ആവശ്യമില്ല-എന്നും മറ്റും വാദിക്കുന്ന യൂക്തി വാദികൾക്കു ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളും, ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റു പല വചനങ്ങളും അവയുടെ നേർക്കുവന്നതായുള്ള അർത്ഥങ്ങളിൽ സ്വീകരിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു ഇത്തരം വചനങ്ങളിലെല്ലാം അവരുടെ വക ചില ഒളിച്ചുകളികളും ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. സൂ: അൻആമിലും അപ്പോ ചില സൂറത്തുകളിലും അവയെപ്പറ്റി സന്തോഷപിതം ചിലതെല്ലാം നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. സൂ: ഹദീദിനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

101. പറയുക: 'ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും എന്താണുള്ളതെന്നു നിങ്ങൾ (ചിന്തിച്ചു) നോക്കുവിൻ!' വിശ്വസിക്കാത്ത ജനങ്ങൾക്കു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും താക്കീതുകളും എന്നു ഉപകരിക്കുവാനാണ്!'

101. قُلْ اَنْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْاٰيٰتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُوْنَ

101. قُل പറയുക اَنْظُرُوا നോക്കുവിൻ (ചിന്തിക്കുവിൻ) مَاذَا എന്നതാണു, എന്തുണ്ടു, യാതൊന്നും (ഉള്ളവ) السَّمٰوٰتِ ആകാശങ്ങളിൽ وَالْاَرْضِ ഭൂമിയിലും وَمَا تُغْنِي എന്നു ഉപകരിക്കും ധന്യമാക്കും, ഉപകരിക്കുകയില്ല الْاٰيٰتِ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ وَالنُّذُرُ താക്കീതുകളും عَنْ قَوْمٍ ഒരു ജനതക്കു لَا വിശ്വസിക്കാത്ത

101. قُل എന്ന വാക്കിനു 'ആകാശഭൂമികളിലുള്ളവ' എന്നും, ആകാശഭൂമികളിൽ എന്താണുള്ളതു എന്നും അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ وَمَا എന്നതിനു 'ഉപകരിക്കുകയില്ല' എന്നു നിഷേധരൂപത്തിലും, 'എന്തു ഉപകരിക്കും' എന്നു ചോദ്യരൂപത്തിലും അർത്ഥം കൽപിക്കാം. ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ വ്യത്യാസമില്ലതാനും.

102. അപ്പോൾ, തങ്ങൾക്കു മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയവരുടെ നാളുകളെപ്പോലെല്ലാതെ (മറ്റു വല്ല ചരിത്രവും) ഇവർ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ? പറയുക: 'എന്നാൽ, നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ, നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം കാത്തിരിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവനാണ്.'

102. فَهَلْ يَنْتَظِرُوْنَ اِلَّا مِثْلَ اَيَّامِ الَّذِيْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَاَنْتَظِرُوْا لِيْ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِيْنَ

103. പിന്നീട്, നമ്മുടെ റസൂലുകളെയും, വിശ്വസിച്ചവരെയും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. അപ്രകാരം-നമ്മുടെ മേൽ (ബാധ്യതപ്പെട്ട) ഒരു കടമായിക്കൊണ്ടു സത്യവിശ്വാസികളെ നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

ثُمَّ لَنُنْجِيَ الَّذِينَ آمَنُوا
كَذَلِكَ
حَقًّا عَلَيْنَا نَجِّ الْمُؤْمِنِينَ ۝

102. പറയുക: എന്താലവർ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ പൊലെയല്ലാതെ, തുല്യമായ തല്ലാതെ നിങ്ങളുടെ, നിങ്ങളുടെ കഴിഞ്ഞുപോയവരുടെ ഇവർക്കു (അവർക്കു) മുമ്പു പറയുക പറയുക: എന്താൽ നിങ്ങൾ കാത്തിരിക്കുവിൻ, നോക്കിയിരിക്കുവിൻ നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം കാത്തിരിക്കുന്നവരിൽ പെട്ട (വൻ) ആകുന്നു. 103. പിന്നീടു നാം രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു നമ്മുടെ റസൂലുകളെ വിശ്വസിച്ചവരെയും അപ്രകാരം ഒരു കടമായിട്ടു, അവകാശപ്പെട്ടതായിട്ട്, യഥാർത്ഥമായിക്കൊണ്ടു നമ്മുടെമേൽ (ബാധ്യതപ്പെട്ട) നാം രക്ഷപ്പെടുത്തും സത്യവിശ്വാസികളെ.

കണക്കറ്റ നക്ഷത്ര മഹാഗോളങ്ങൾ, സൂര്യചന്ദ്രൻമാർ, അവയുടെ ഗതിവിഗതികൾ, സഞ്ചാരപഥങ്ങൾ, പ്രകാശങ്ങൾ, പ്രസരങ്ങൾ, രശ്മികൾ, അവയുടെ ഏറ്റക്കുറവുകൾ, മേഖലങ്ങൾ, രാത്രി, വെയിൽ, വായു, അനന്തമായ അന്തരീക്ഷം ആദിയായി ഉപരിയാകാശത്തും, എണ്ണമറ്റ സസ്യവർഗ്ഗങ്ങൾ, ഉൽപ്പന്നങ്ങൾ, ധാന്യവർഗ്ഗങ്ങൾ, ഫലങ്ങൾ, പൂക്കൾ, ധാന്യങ്ങൾ, സമുദ്രങ്ങൾ, മലകൾ, മലനിരകൾ, കടലുകൾ, മരുഭൂമികൾ, നദികൾ, തടാകങ്ങൾ ആദിയായി ഭൂമിയിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മോടാനുമോടിക്കണക്കില്ലാത്ത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെയും, അനുഗ്രഹങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച അത്ഭുതങ്ങളെയും ബുദ്ധിമുട്ടത്തോടുകൂടി ചിന്തിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ മഹിമഹത്വങ്ങളും, അവന്റെ ഏകത്വവും ശരിയും ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും... അതുകൊണ്ടു അങ്ങിനെയുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുനോക്കുവാൻ അല്ലാഹു മനസ്സുവെച്ചു കൊണ്ടു ചെയ്യുകയാണ്. എന്തുതന്നെ കണ്ടാലും വിശ്വസിക്കുവാൻ തയ്യാറല്ലാത്തവർക്കു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളോ താക്കീതുകളോ ഫലപ്പെടുകയില്ലെന്നും അതോടൊപ്പം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. നിഷ്പക്ഷവും, സത്യസന്ധവുമായി ചിന്തിക്കുകയും, അതിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന സനാതനമൂല്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവർ തീർച്ചയായും അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയില്ലതന്നെ.

തങ്ങൾ പ്രാരയണ സ്വീകരിച്ചുപോന്ന നിലപാടുകളെപ്പറ്റി പുനഃപരിശോധന നടത്താതെയും, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുടെയും താക്കീതുകളുടെയും നേരെ കണ്ണടച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ താന്നയാണ് ഇവരുടെ ഭാവമെങ്കിൽ, ഇവർക്കപ്പോലെ മുമ്പ്കാലം കഴിഞ്ഞുപോയ സമുദായങ്ങളെക്കൂടെയ ശിക്ഷാനുപയോഗം തന്നെയായിരിക്കും ഇവർക്കും അനുബന്ധിതമാകുന്നത്. അതല്ലാതെ, മറ്റൊന്നും ഇവർക്കു പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല. അതു കാത്തിരിക്കുവാനാണ് ഇവരുടെ ഭാവമെങ്കിൽ, അവർക്കിനെ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ. അതിന്റെ ഫലം കാണാമല്ലോ. സംഭവിക്കുന്നതെന്തെന്നെന്ന് ഇരു കൂട്ടരും കാത്തിരുന്നു കാണുക. ഒരു കാര്യം തീർച്ചയാണ്: ശിക്ഷ വരുമ്പോൾ, റസൂലുകളെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും രക്ഷപ്പെടുത്തി സഹായിക്കൽ അല്ലാഹു അവന്റെ ബാധ്യതയായി ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അതവൻ നിരവേറാതിരിക്കുകയില്ല എന്നാണ് പിന്നീട് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

വിഭാഗം-11

104. (നബിയേ) പറയുക: 'ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങൾ ഏന്റെ മതത്തെ സംബന്ധിച്ചു വല്ല സംശയത്തിലാണെങ്കിൽ (നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുക); എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നവരെ ഞാൻ ആരാധിക്കുകയില്ല; എങ്കിലും നിങ്ങളെ (മരണപ്പെടുത്തി) പിടിച്ചെടുക്കുന്നവനായ അല്ലാഹുവിനെ (മാത്രം) ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നു. ഞാൻ സത്യവിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവനായിരിക്കുവാൻ ഏറ്റെടുക്കൽപിടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي
شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ
تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَقَّكُمْ
وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝

105. "ജുജുമാനസനായിക്കൊണ്ട്" (ഇത്) മതത്തിലേക്കു നിന്റെ മുഖത്തെ നി ചൊവ്വാക്കി നിറുത്തണമെന്നും, നിശ്ചയമായും, നി 'മുശ്'രിക്കു' [ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവനായിരിക്കരുതെന്നും (കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു).

105. وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

104. ഈ പദയുടെ അർത്ഥം മനസ്സുവെക്കുന്നതിൽ നിന്നും വല്ല സംശയത്തിലും നിന്റെ മതത്തെ സംബന്ധിച്ചു നിന്നാൽ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നില്ല, ആരാധിക്കില്ല നിന്റെ മതത്തെ ആരാധിക്കുന്നവരെ അല്ലാഹുവിനു പുറമെ എങ്കിലും, പക്ഷെ ഞാൻ ആരാധിക്കുന്നു ഓ അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി പിടിച്ചെടുക്കുന്ന, മരിപ്പിക്കുന്ന എന്നോടുകൽപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു നിന്നാൽ ഞാനായിരിക്കാൻ സത്യവിശ്വാസികളിൽ (പെട്ടവൻ). 105. നി ചൊവ്വാക്കി നിറുത്തണം (നിവനിറുത്തണം) എന്നും നിന്റെ മുഖത്തെ മതത്തിലേക്കു ജുജുമാനസനായി, ശുശ്രൂഷനസ്കനായിട്ടു നിശ്ചയമായും നി ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യരുതു നിശ്ചരിക്കുകകളിൽ (പെട്ടവൻ).

എന്റെ മതത്തെപ്പറ്റി എനിയും നിങ്ങൾക്ക് സംശയം തീർന്നില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ കണ്ടമാതിരി നിങ്ങൾ നടന്നു കൊള്ളുക. അഹിദ് വിട്ടു ചാൽ ശിർക്കിലേക്ക് അണുവോളമെങ്കിലും ചായുമെന്നു നിങ്ങൾ കരുതണം, എന്നോട് അല്ലാഹു കൽപിച്ചതിനു ഞാൻ എതിരു പ്രവർത്തിക്കുകയെന്ന പ്രശ്നമേയില്ല എന്ന് ആമുശ്രിക്കുകയോട് അനുസര്യമായി പരയുവാൻ അല്ലാഹു നബി(സ) യോട് കൽപിക്കുന്നു. (നിങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി പിടിച്ചെടുക്കുന്നവൻ) അഥവാ മരണപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നവൻ എന്നു ഇവിടെ അല്ലാഹുവിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചതിൽ, നിങ്ങൾ ഈ ശിർക്കിന്റെ മതം സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതിന്റെ ഫലം അവന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു കാരണമാകുമെന്ന ഒരു അക്കീത് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ആരാധനകളിൽ പ്രധാനമായതു പ്രാർത്ഥനയാണെന്നും, അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിച്ചു കൂടാ എന്നതിലടങ്ങിയ പ്രധാന ഹെസ്യം ഇന്നതാണെന്നും അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നതാണ്:-

106. അല്ലാഹുവിനു പുറമെ, നിനക്കു ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതും, നിനക്കു ഉപദ്രവം ചെയ്യാത്തതുമായതിനെ നീ വിളി (ചു പ്രാർത്ഥി)ക്കരുതു. എന്നി, നീ (അങ്ങിനെ) ചെയ്തതു വെങ്കിൽ, അപ്പോൾ നിശ്ചയമായും നീ, അക്രമികളിൽപെട്ടവനായിരിക്കും.

106. وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ
إِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ

106. നീ വിളിക്കുക (പ്രാർത്ഥിക്കുക)യും ചെയ്യരുതു നിന്നും അല്ലാഹുവിനു പുറമെ നിനക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യാത്തതിനെ നിനക്ക് ഉപദ്രവവും (ദോഷവും) ചെയ്യാത്ത എന്നി നീ ചെയ്തെങ്കിൽ നിന്നാൽ നിശ്ചയമായും നീ ഓ എന്നാൽ (അപ്പോൾ അങ്ങനെ ചെയ്താൽ) അക്രമികളിൽ പെട്ട (വൻ) ആയിരിക്കും.

107. വല്ല ഉപദ്രവത്തെയും അല്ലാഹു നിനക്കു ബാധിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം, അവനല്ലാതെ അതിനെ നീക്കം ചെയ്യുന്ന ഒരുവനുമില്ല; അവൻ നിനക്കു വല്ല നന്മയെയും ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിലോ, അവന്റെ ദയവിനെ (അഥവാ അനുഗ്രഹത്തെ) തട്ടിക്കളയുന്നവനുമില്ല.

107. وَإِنْ يَّمْسَسْكَ اللَّهُ بَضْرًا فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ

തന്റെ അടിയാൻമാരിൽനിന്നും താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ അതു ബാധിപ്പിക്കുന്നു [എത്തിക്കുന്നു]. അവനത്രെ, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമായുള്ളവൻ.

يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

107. നിന്നെ സ്പർശിച്ചാൽ (നിനക്കു ബാധിച്ചാൽ) അല്ലാഹു വല്ല ഉപദ്രവത്തെയും എന്നാൽ നീക്കം ചെയ്യുന്ന (തുറവിക്കൊണ്ടു) വരുന്നില്ല അതിനെ അവനല്ലാതെ അവൻ നിനക്കു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവെങ്കിലോ വല്ല നന്മയെ (ഗുണത്തെ)യും എന്നാൽ തട്ടിനിറക്കുന്ന (തടുക്കുന്ന-തടയുന്ന) വരുന്നില്ല അവന്റെ ദയവിനെ, അനുഗ്രഹത്തെ അവൻ എത്തിക്കും, ബാധിപ്പിക്കുന്നു അതിനെ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്നും അവൻ, അവനത്രെ വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ കരുണാനിധി

ഇങ്ങിനെയുള്ള യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണ് അല്ലാഹു അല്ലാതെ ആരെയും എത്തിനെയും വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും, ആരാധിക്കുവാനും പഠിപ്പിച്ചതും, അത് അറിയിച്ചു തന്നതും. നിയ്ക്കലുമായുമാണെന്നും കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത്.

108. പറയുക: 'ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥം വന്മാകുന്നതും ആകയാൽ, ആർ നേർക്കാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചുവോ അവൻ തന്റെ സ്വന്തത്തിന്റെ (ഗുണത്തിന്റെ) വേണ്ടി മാത്രമാണ് നേർക്കാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നത്. ആർ വഴി പിഴച്ചുപോയോ അവൻ, അതിനെതിരിൽ (ദോഷമായി) മാത്രമാണു വഴിപിഴക്കുന്നത്. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ (ഉത്തരവാദി) ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടവനെന്നല്ല.'

108. قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ تَدَّ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ قَمِنْ اهْتَدَى قَأَلْمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ قَأَلْمَا يَضِلُّ عَلَيْنَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

108. പറയുക ഹേ മനുഷ്യരേ നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങൾ യഥാർത്ഥം നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളിൽ നിന്നു അതിനാൽ (എന്നാൽ-അപ്പോൾ) ആർ നേർക്കാർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചുവോ, വല്ലവനും സന്മാർഗ്ഗം സ്വീകരിച്ചാൽ അല്ലാഹു അവൻ നേർക്കാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുന്നത് അവന്റെ സ്വന്തത്തിന്, ആത്മാവിന് (മാത്രം-തന്നെ) ആർ വഴി പിഴച്ചുപോയോ, ആരെങ്കിലും വഴി പിഴച്ചാൽ അല്ലാഹു അവൻ വഴി പിഴക്കുന്നത് അതിനെതിരിൽ (മോശം-തന്നെ) ഞാനല്ലാത്തതും നിങ്ങളുടെമേൽ ഒരു ഏകദൈവനാണ്.

109. നിനക്കു 'വഹ്'യു' [ദിവ്യസന്ദേശം|നൽകപ്പെടുന്നതിനെ നീ പിൻപറുകയും ചെയ്യുക: അല്ലാഹു വിധി (കൽപി)ക്കുന്നതുവരെ ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുക.

അവനാകട്ടെ, വിധികർത്താക്കളിൽ വെച്ച് ഏറെ ഉത്തമനത്രെ.

109-وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَخْضَعُ اللَّهُ

هُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝

109. നിന്നിലേക്കു വഹ് ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുക വിധിക്കുന്നതുവരെ അല്ലാഹു അവൻ, അവനാകട്ടെ ഉത്തമനാണു, ഏറെയും നല്ലവനാണു വിധികർത്താക്കളിൽ.

ഈ സത്യനിഷേധികളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന സൈദ്ധാന്തങ്ങൾ, അക്രമങ്ങൾ, തർക്കങ്ങൾ, ക്ഷമാപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുക. താമസിയാതെ അല്ലാഹു അവരെ സംബന്ധിച്ച് വേണ്ടുന്ന തീരുമാനവും നടപടിയും എടുക്കുവാൻ പോകുന്നുണ്ട്. അതാടെ അവരെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യം അവസാനിക്കും എന്ന് നബി (സ) തീരുമാനിച്ചതായും സത്യവിശ്വാസികളെയും സമാധാനിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഈ സൂരത്തു അവസാനിപ്പിക്കുകയാണ്.

اللهم لك الحمد ولك الثناء والتعليل

[فرغ من توريد هذه السورة حتى يوم الاحد ١٩ جاد الاول ١٣٩٧ هـ الموافق ٧٧/٥/٨ م ومن تبليغ
حتى يوم السبت ٢١ صفر ١٣٩٩ هـ الموافق ٧٩/١/٢٠ م — م نى]

11. സൂറത്തു-ഹൂദ്

മക്കയിൽ അവതരിച്ചതു — വചനങ്ങൾ 123 — വിഭാഗം (റൂക്വത്ത്) 10

യുദ്ധം, പ്രവാചകത്വം, മരണാനന്തരജീവിതം മുതലായി കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലെ വിഷയങ്ങൾ തന്നെയാണ് ഈ സൂറത്തിലെയും പ്രധാന വിഷയം. അതിൽ സംക്ഷിപ്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട ചില വിഷയങ്ങളും സംഭവങ്ങളും ഇതിൽ വിശദീകരിച്ചും, അതിൽ വിശദീകരിക്കപ്പെട്ട ചിലതു ഇതിൽ സംക്ഷിപ്തമായും പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 'സൂറത്തുഹൂദ്', അതിന്റെ സഹോദരികളായ സൂറത്തുകളും എന്നെ നരപ്പിച്ചു' എന്നു നബി (സ) പറഞ്ഞതായി തിർമിദി, തബ്ദറാനി, ഹാകിം (റ) മുതലായവർ ഉദ്യരിച്ച ഹദീസുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. വിയോമത്ത നാളിലെ സ്ഥിതിഗതികളെക്കുറിച്ചും മറ്റും ശക്തമായ ഭാഷയിലുള്ള താക്കീതുകളും പരാമർശങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുള്ള സൂറത്തുൽവാഖിഅ മുതലായ ചില സൂറത്തുകളാണ് 'സഹോദരികളായ സൂറത്തുകൾ' കൊണ്ടുപിറവക്ഷയെന്ന പ്രസ്തുത ഹദീസിന്റെ ചില രിവായത്തുകളിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. പ്രസ്തുത സൂറത്തുകളിലെ വിഷയങ്ങളുടെ ഗൗരവം നിമിത്തം എന്നിങ്ങനെ വേഗത്തിൽ നൂറു പീടികപ്പെട്ടുവെന്നത്ര തീരുമെന്നി പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം, 50 മുതൽ 60 കൂടിയുള്ള വചനങ്ങൾ ഹൂദ് (അ)നെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയെയും സംബന്ധിച്ചാണ്. ഈ അദ്ധ്യായത്തിന് സൂറത്തു ഹൂദ് എന്ന നാമകരണത്തിന്റെ കാരണമതാണ്.

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുനാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. 'അലിഫ്-ലാം-റാ.' ഒരു (മഹത്തായ) ഗ്രന്ഥം! അതിന്റെ 'ആയത്തു' [സൂക്തം]കൾ ബലവത്താക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; പിന്നെ, അതു വിശദീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അഗാധജ്ഞനും, സൂക്ഷ്മജ്ഞനുമായ ഒരുവന്റെ അടുക്കൽ നിന്നുള്ളതാണു(അതു);

١-الْأَلِفُ كُتِبَتْ أَحْكَمْتُ أَيُّتُهُ
 ثُمَّ فَضِّلَتْ مِنْ لَدُنْ
 حَكِيمٍ خَبِيرٍ

1. 1. 'അലിഫ്-ലാം-റാ' 2. 3. ഒരു ഗ്രന്ഥം 4. 5. ബലവത്താക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു 6. 7. അതിന്റെ ആയത്തുകൾ 8. 9. പിന്നെ, പുറമെ 10. 11. അതു വിശദീകരിക്ക (വിസ്തരിക്ക)പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു 12. 13. അടുക്കൽനിന്നു 14. 15. ഒരു അഗാധജ്ഞന്റെ, യുക്തിമന്റന്റെ 16. 17. സൂക്ഷ്മജ്ഞനായ.

2. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കരുത് എന്നു, നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അവനിൽ നിന്ന് ഒരു അക്കീതുകാരനും, സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനുമാണ്;

۞ اَلَّا تَعْبُدُوْا اِلَّا اللّٰهَ
اِنِّىْ لَكُمْ مِنْهُ نَذِيْرٌ وَبَشِيْرٌ ۝

3. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോടു പാപമോചനം തേടുവിൻ, പിന്നെ അവനിൽനിന്ന് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ എന്നും. (എന്നാൽ) നിങ്ങളെ അവൻ ഒരു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധിവരെ നല്ല (സുഖമായ) അനുഭവം അനുഭവിപ്പിക്കുന്നതാണ്; വല്ല ശ്രേഷ്ഠതയുമുള്ള എല്ലാവർക്കും അവ(രവ)രുടെ ശ്രേഷ്ഠത അവൻ (വകവെച്ചു)കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

۞ اِنْ اسْتَغْفِرُوْا رُبَّكُمْ

تُؤْتُوْا اِلَيْهِ

يُنْتَغَمُّ مَتَاعًا حَسَنًا اِلَىٰ اَجَلٍ مُّسَمًّى

وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ ۝

നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു കളയുന്നവരിൽ, നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഒരു വലിയ ദിവസത്തെ ശിക്ഷ നിങ്ങളുടെ മേൽ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

۞ اِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّىْ اَخَافُ عَلَیْكُمْ عَذَابَ

یَوْمٍ كَبِيْرٍ ۝

4. അല്ലാഹുവിനിലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ മടക്കം. അവനാകട്ടെ, എല്ലാ കാര്യത്തിനും കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

۞ اِلَیَّ اللّٰهُ مَرْجِعُكُمْ

وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِيْرٌ ۝

2. ۱۱:۱۱ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്നു ۱۱:۱ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ۱۱:۱ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ۱۱:۱ നിങ്ങൾക്കു ۱۱:۱ അവനിൽനിന്നു ۱۱:۱ അക്കീതു(മുന്നറിയിപ്പു) കാരനാണു ۱۱:۱ സന്തോഷമറിയിക്കുന്നവനുമാണു. 3. ۱۱:۱ നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടണമെന്നും ۱۱:۱ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോടു ۱۱:۱ പിന്നെ പശ്ചാത്തപിക്കുവിൻ, മടങ്ങുവിൻ ۱۱:۱ അവനിൽനിന്ന് പശ്ചാത്തപിക്കു ۱۱:۱ അവൻ നിങ്ങൾക്കു അനുഭവം നൽകും, സൗഖ്യം നൽകും ۱۱:۱ അനുഭവം, സൗഖ്യം ۱۱:۱ നല്ലതായ ۱۱:۱ അവധിവരെ ۱۱:۱ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ۱۱:۱ അവൻ നൽകുകയും ചെയ്യും ۱۱:۱ ശ്രേഷ്ഠതയുമുള്ള എല്ലാവർക്കും ۱۱:۱ അവന്റെ ശ്രേഷ്ഠത ۱۱:۱ നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവർക്കും ۱۱:۱ എന്നാൽ ഞാൻ ۱۱:۱ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു ۱۱:۱ നിങ്ങളുടെ മേൽ ۱۱:۱ ശിക്ഷയെ ۱۱:۱ ഒരു ദിവസത്തെ ۱۱:۱ വലുതായ. 4. ۱۱:۱ അല്ലാഹുവിനിലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ മടക്കം, മടങ്ങിവരവു ۱۱:۱ അവനാകട്ടെ ۱۱:۱ എല്ലാ കാര്യത്തിനും ۱۱:۱ കഴിവുള്ളവനാകുന്നു.

۱) പോലെയുള്ള കേവലാക്ഷരങ്ങളെപ്പറ്റി സൂരത്തുൽ ബഖറയുടെ ആരംഭത്തിലും മറ്റും വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതൊരു മഹത്തായ ഗ്രന്ഥമാണെന്ന ആമുഖത്തോടുകൂടി ഈ വചനങ്ങളിൽ പഠനത്തിന്റെ സാരം ഇങ്ങിനെ വിവരിക്കാം:-

വാചകങ്ങളും, ഘടനയും, പ്രതിപാദന രീതിയുമെല്ലാം ബലവത്തായതും, കെട്ടുറപ്പുള്ളതുമാണു അതിലെ സൂക്തങ്ങൾ. കൂടാതെ, വിധിവിധികൾ, നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ, ഉപമകൾ, ചരിത്രപരങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, സന്തോഷവാർത്തകൾ, അക്കീതുകൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള അതിലെ പരമാർശ വിഷയങ്ങളെല്ലാം സവിസ്തരം പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അഗാധജ്ഞനും, സൂക്ഷ്മജ്ഞനുമായ അല്ലാഹുവാണ് അത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ സാരങ്ങളിൽ കേന്ദ്രപ്രധാനമായി നിലകൊള്ളുന്നത് അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കരുതെന്ന തൗഹീദാകുന്നു. രണ്ടാമതായി നിലകൊള്ളുന്നത് സത്യവിശ്വാസം സചിരച്ച സന്മാർഗ്ഗികൾക്ക്

പുണ്യഫലങ്ങളെക്കുറിച്ചു സന്തോഷപരമായി അവിശ്വാസികളായ മുർമ്മൂർഗ്ഗികൾക്ക് ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള താക്കീതും നൽകുവാനായി അയക്കപ്പെട്ട അന്ത്യനാഥന്റെ ഓൻ(മുഹമ്മദ്-സ)എന്നുള്ളതാകുന്നു. ഈ രണ്ട് മാലിക തത്വങ്ങളും അംഗീകരിക്കുന്നതോടൊപ്പം അവർ മൂവ് ചെയ്തതുപോലെയും, പിന്നീട് ചെയ്തതെക്കുന്നതായ പാപ താണ്. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളുടെ ഈ ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നതുവരെ അലട്ടുകയെന്നും കൂടാതെ നിങ്ങൾക്ക് സുഖമായി കഴിഞ്ഞുകൂടാം. അതോടുകൂടി നേർവഴിക്കു ജീവിച്ചും നന്മകൾ പ്രവർത്തിച്ചുംകൊണ്ട് ശ്രേഷ്ഠമായ നിലപാട് സമ്പാദിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള ഓരോ വ്യക്തിക്കും അവരുടെ യഥാർത്ഥ പദവി ഈ ജീവിത കളയുന്നപക്ഷം, ഖിയമത്തുനാളാകുന്ന ആ യേങ്കൾ ദിവസത്തിൽ നിങ്ങൾ വമ്പിച്ച ശിക്ഷക്ക് വിധേയരായിത്തീരുന്ന താണ്. എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിൽ ലേക്കാണു മടങ്ങിച്ചെല്ലുന്നതെന്ന് നിങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കണം. അവനു നിങ്ങളെ രണ്ടാമതു ജീവിപ്പിച്ചു നിങ്ങളുടെ മേൽ നടപടി എടുക്കുവാൻ ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. അവൻ സർവ്വശക്തനാണല്ലോ.

5. അല്ലാ! (അറിയുക:) അവനിൽ നിന്നും തങ്ങൾ മറഞ്ഞു പോകുവാൻ വേണ്ടി അവർ തങ്ങളുടെ നെഞ്ചുകളെ തിരിച്ചു കളയുന്നു! അല്ലാ! (അറിയത്തക്കതാകുക:) അവർ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ (കൊണ്ടു പുതുച്ചു) മൂടിയിടുന്ന സമയത്തു അവർ രഹസ്യമാക്കുന്നതും, പരസ്യമാക്കുന്നതും അവർ അറിയുന്നു. നിശ്ചയമായും അവൻ, നെഞ്ച് (ഹൃദയം) കളിലുള്ളതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാണു.

۞ اَلَا اِنَّكُمْ يَتَنَوْنُ صُدُورَكُمْ لَیْتَخَفُوْا مِنْهُ الْاَحْیَیْنَ یَتَخَفُوْنَ ثِیَابَهُمْ یَعْلَمُ مَا یُیْسِرُوْنَ وَمَا یُعْلِنُوْنَ اِنَّهٗ عَلِیْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ

5. ഹി അല്ലാ, അറിയുക ۞ നിശ്ചയമായും അവർ ۞ അവർ മടക്കുന്നു, ചുരുട്ടുന്നു, തിരിക്കുന്നു ۞ അവരുടെ നെഞ്ചുകളെ ۞ അവർ ചെയ്യുവാൻ വേണ്ടി ۞ അവനിൽനിന്നും, അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നും ۞ അല്ലാ, അറിയുക ۞ സമയത്തു, നൊമ്പതു ۞ അവർ മൂടിയിടുന്ന (പുതുപ്പിടുന്ന) ۞ അവരുടെ വസ്ത്രങ്ങളെ ۞ അവർ അറിയും ۞ അവർ രഹസ്യമാക്കുന്നതു ۞ നിശ്ചയമായും അവൻ ۞ അറിയുന്നവനാണു ۞ ഉള്ളതിനെപ്പറ്റി ۞ നെഞ്ചു (ഹൃദയം) കളിൽ.

ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക സംഭവത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവതരിപ്പിച്ചതായിരിക്കും ഈ വചനമെന്നാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ۞ എന്നിലധികം സംഭവങ്ങൾ ഇവിടെ ദിവ്യതയോടു ചേർത്തും കാണാം. പക്ഷെ, ഓരോന്നും ഓരോ നിലക്കു വിമർശനവിധേയമായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവ ഉദ്യോഗിച്ചു ദർശിപ്പിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം കണ്ടുവന്നില്ല. ആയത്തിന്റെ സാരം ചുരുക്കത്തിൽ ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം:

മസൂൽ (സ) തീരുമെന്നി ഖുർആനും മറ്റൊരു ജനങ്ങളെ കേൾപ്പിക്കുന്ന രംഗങ്ങളിൽ നിന്നു അവിശ്വാസികളിൽ ചിലർ ഉപായത്തിൽ ഒളിഞ്ഞും തിരിഞ്ഞും പെരുകുകയും അതവഗണിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ۞ അവർ തങ്ങളുടെ നെഞ്ചുകൾ തിരിക്കും) എന്ന പ്രയോഗത്തെ പല വ്യവഹാരങ്ങളും പല പ്രകാരത്തിൽ വിശദീകരി (അവർ തങ്ങളുടെ നെഞ്ചുകൾ തിരിക്കും) എന്ന പ്രയോഗത്തെ പല വ്യവഹാരങ്ങളും പല പ്രകാരത്തിൽ വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സന്തോക്കാര്യങ്ങളിലും അവരുടെ പ്രതിബദ്ധവും വെറുപ്പുമാണെന്നു പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. സന്തോക്കാര്യവും സന്തോക്കവും തോന്നുമ്പോൾ മൂലവും നെഞ്ചും മുമ്പോട്ടു തിരിച്ചു അഭിമുഖമായിരിക്കുകയാണല്ലോ പതിവ്. അവർ അവിശ്വാസികൾ രക്ഷപ്പെടുവാൻ പോകുന്നില്ല; അവരുടെ എല്ലാ രഹസ്യപരസ്യങ്ങളും അതുകൊണ്ടാണെന്നും ആ അവിശ്വാസികൾ രക്ഷപ്പെടുവാൻ പോകുന്നില്ല; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒളിച്ചുവെച്ച വിചാരവികാ അല്ലാഹു അറിയുന്നുണ്ട്; അവർ—രാത്രിയിലോ മറ്റൊ—വസ്ത്രമിട്ട് മൂടിപ്പുതച്ചു കിടക്കുമ്പോൾപോലും അവർ അല്ലാഹു അറിയുന്നുണ്ട്; അവർ—രാത്രിയിലോ മറ്റൊ—വസ്ത്രമിട്ട് മൂടിപ്പുതച്ചു കിടക്കുമ്പോൾപോലും അവർ അല്ലാഹു അറിയുന്നുണ്ട്; അവർ—രാത്രിയിലോ മറ്റൊ—വസ്ത്രമിട്ട് മൂടിപ്പുതച്ചു കിടക്കുമ്പോൾപോലും അവർ അല്ലാഹു അറിയുന്നുണ്ട്.

ജുസുഉം- 12

6. ഭൂമിയിലുള്ള ഒരു ജീവജന്തുവും തന്നെ, അവയുടെ ഉപജീവനം (അഥവാ ആഹാരം) അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ(ബാധ്യത) ഇല്ലാതെയില്ല. അവയുടെ വാസസ്ഥാനവും, അവയുടെ സൂക്ഷിപ്പു സ്ഥാനവും അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

എല്ലാം (തന്നെ) സ്വപക്ഷമായ ഒരു (രേഖ) ഗ്രന്ഥത്തിലുണ്ട്.

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا

كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ

6. دابة في الأرض ഒരു ജന്തുവുമില്ല, ജീവികളിൽനിന്നു (ഒന്നും) ഇല്ല مَا عَلَى اللَّهِ ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഇല്ലാതെ رزقها അതിന്റെ (അവയുടെ) ഉപജീവനം, ആഹാരം طعام അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യും مستقرها അവയുടെ താവളം, വാസസ്ഥലം, തങ്ങുന്ന ഇടം ومستودعها അവയുടെ സൂക്ഷിപ്പുസ്ഥാനവും 7 എല്ലാം كتاب في ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ (രേഖയിൽ) ഉണ്ടു كلٌّ സ്വപക്ഷമായ

ബുദ്ധി കൊടുത്തു ചിന്തിക്കുന്ന ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയെയും ഇരുത്തിച്ചിത്തിപ്പിക്കുവാൻ പോരുന്ന ഒരു വചനമാണിത്. മനുഷ്യനടക്കം ഈ ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാ ജീവജന്തുക്കളും അതതിന്റെ പ്രകൃതിക്കും ആവശ്യത്തിനുമനുസരിച്ച ഉപജീവനമാർഗ്ഗം ഏർപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്ന ബാധ്യത അല്ലാഹുവിനുണ്ട്. അതവൻ നിർദ്ദഹിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അഥവാ ആഹാരമാർഗ്ഗം ശരിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടല്ലാതെ ഒരു ജീവിയെയും ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. ഓരോ ജീവിയുടെയും സ്ഥിരമായ സ്ഥാനം, അർക്കലികമായ സ്ഥാനം ഏതൊക്കെയാണെന്ന അവനറിയാം. അതെ, എവിടെനിന്നു വന്നു, എങ്ങോട്ടു പോകുന്നു, നാട്ടിലോ, കാട്ടിലോ, കരയിലോ, വെള്ളത്തിലോ, മണ്ണിനു മീതെയോ, അഴിയോ ഏതൊക്കെ അവനറിയാവുന്നതാണ്. അതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു തന്നെ അതതിന്റെ ആഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളെ ശരിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു ജീവവർഗ്ഗത്തിനു ആഹാരത്തിനുള്ള വക ശരിപ്പെടുത്താതെ അവൻ ഒഴിവാക്കിയിട്ടില്ല. ഏതെല്ലാം ജീവികൾ ഏതെല്ലാം തരത്തിൽ ഉണ്ടെന്നും, ഓരോന്നിന്റെയും പെരുപ്പവും വർദ്ധനവും എത്രകണ്ടുവരുമെന്നും, ഓരോന്നിനും യോജിച്ച ആഹാരം എന്താണ് എന്നുക്കൊക്കെ കൃത്യവും സൂക്ഷ്മവുമായ അറിവും രേഖയും അവന്റെ പക്കലുണ്ട്. എന്തൊക്കെ ഈ വചനത്തിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

അപ്പോൾ, ജനപ്പെരുപ്പം നിമിത്തം ഭൂമിയിൽ ഉപജീവനമാർഗ്ഗമില്ലാതെ അടുത്ത ഭാവിയിൽ മനുഷ്യൻ കഷ്ടപ്പെടുകമെന്നു കണക്കുകൾ വലിച്ചുനീട്ടിക്കൊണ്ട് മനുഷ്യമനസ്സു തന്നെ ചുരുക്കിക്കളയുവാൻ വേണ്ടി ഇക്കാലത്ത് പൊതുവെ കാണപ്പെടുന്ന വെപ്രാളം, അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ വംഗ്ഗാനത്തിലും, കഴിവിലുള്ള വിശ്വാസരഹിത്യത്തിൽ നിന്നു ഉൽഭവിച്ചതാണെന്നു തീർച്ച തന്നെ. അല്ലാഹു ഈ ഭൂമിയിൽ നിക്ഷേപിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള ആഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളെയും, പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളെയും തേടിപ്പിടിച്ചു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനുപകരം, അല്ലാഹുവിനെ കണക്കാക്കണമെന്ന പ്രകാരം കണക്കാക്കുവാൻ കൂട്ടാക്കാത്ത ഗൂഢ്ഘോഷ്ഠികളാൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ട ഒരു വിവരത്തിൽ കവിഞ്ഞ് ഒരു സത്യവിശ്വാസിക്കു് ആ സ്വഭാവത്തെ കാണുവാൻ കഴികയില്ല. മനുഷ്യസമൂഹം എണ്ണത്തിൽ വളരെ കുറവായിരിക്കുമ്പോൾ ആഹാരം എവിടെയും സുലഭമായിരിക്കുമെന്നും, എണ്ണം വർദ്ധിച്ചുവരുമ്പോൾ അതു കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നുമുള്ള അനുമാനം അടിയോടെ ശരിയല്ലെന്നു ചരിത്രവും അനുഭവവും വെച്ചുകൊണ്ട് ആലോചിച്ചാൽ നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധികൾക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്.

അഭയാനവും പ്രയത്നവും കൂടാതെ ഓരോരുത്തന്റെയും ആഹാരം അവന്റെ മുമ്പിൽ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടു കൊടുക്കുമെന്നല്ല അല്ലാഹു പരഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. അവൻ സൃഷ്ടിച്ച ജീവവർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം അതാതിനു യോജിച്ചതും ആവശ്യമായതുമായ ആഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളെ ഈ ഭൂമിയിൽ അവൻ ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നത്രെ അർത്ഥം. മനുഷ്യന്റെ ആഹാരത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം അന്വേഷിച്ചു തേടിപ്പിടിക്കൽ അവന്റെ കടമയാകുന്നു. മനുഷ്യർ പെരുപുറംപുറം പുതിയ പുതിയ മാർഗ്ഗങ്ങളും ചൂഷണരീതികളും കണ്ടുപിടിച്ചു ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും.

7. അവൻ തന്നെയാണു ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും ആറു ദിവസങ്ങളിലായി സൃഷ്ടിച്ചവനും; അവന്റെ 'അർശൂ' [സിംഹാസനം] വെള്ളത്തിൽമേലായിരുന്നു. നിങ്ങളിൽ ആരാണ് കർമ്മത്തിൽ കൂടുതൽ നല്ലവനെന്നു നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി.

(നബിയേ) 'മരണത്തിനുശേഷം, നിങ്ങൾ (വീണ്ടും) എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരാണ്' എന്നു നീ പറഞ്ഞുപോയെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ പറയും: 'ഇതൊരു സ്വപ്നമായ ജാലവിദ്യയല്ലാതെ (മറെറാന്നും) അല്ല' എന്ന്!

8. ഒരു എണ്ണപ്പെട്ട [നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട] കാലയളവുവരെ അവരിൽനിന്നു നാം ശിക്ഷ പിന്തിച്ചുവെച്ചുവെങ്കിലാകട്ടെ, അവർ പറയുക തന്നെ ചെയ്യും: 'എന്താണതിനെ തടഞ്ഞുവെക്കുന്നത്?'

അല്ലാ! (അറിയുക:) അതവർക്കു വന്നെത്തുന്ന ദിവസം, അതു അവരിൽനിന്ന് തിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നതല്ല; അവർ യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി പരിഹസിച്ചു (പറഞ്ഞു) കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതു അവരിൽ വന്നനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

وَلَئِنْ قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى أَهْلٍ مُعْتَدٍ وَذَوْا لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ

أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَفْرُوقًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

7. അവൻ തന്നെ യാതൊരുവനും, അവൻ യാതൊരുവനുമത്രെ ഈ അവൻ സൃഷ്ടിച്ച ആകാശങ്ങളെ ^{وَالْأَرْضَ} ഭൂമിയെയും ^{فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ} ആറിൽ ^{وَعَلَى الْمَاءِ} നാളുകൾ, ദിവസങ്ങൾ (ഘട്ടങ്ങൾ) ^{لِيَبْلُوَكُمْ} നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാൻവേണ്ടി ^{أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا} നിങ്ങളിൽ ഏതാൾ (ആർ) അധികം നല്ലവൻ (എന്നു) പ്രവൃത്തി, കർമ്മത്തിൽ നീ പറഞ്ഞുവെങ്കിൽ ^{لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا} നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ ^{إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ} എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരാണ് ^{وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى أَهْلٍ مُعْتَدٍ} മരണത്തിന്റെ നിശ്ചയമായും പറയും ^{وَذَوْا} അവിശ്വസിച്ചവർ ^{لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ} ഇതല്ല ^{أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ} ജാലവിദ്യ (ആജീവാരം) അല്ലാതെ ^{لَيْسَ مَفْرُوقًا عَنْهُمْ} സ്വപ്നമായ. 8 ^{وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى أَهْلٍ مُعْتَدٍ} നാം പിന്തിച്ചുവെങ്കിൽ ^{وَلَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا} അവരിൽനിന്നു ^{إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ} ശിക്ഷയെ ^{وَذَوْا} ഒരു കാലയളവുവരെ ^{لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ} എണ്ണപ്പെട്ട, നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ^{وَلَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا} അവർ പറയുക തന്നെ ചെയ്യും ^{وَلَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا} അതിനെ തടഞ്ഞുവെക്കുന്നതെന്തു ^{وَلَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا} അല്ലാ, അറിയുക ^{وَلَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا} ഒരു ദിവസം ^{وَلَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا} അതവർക്കു വരുന്ന ^{وَلَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا} അതല്ല ^{وَلَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا} തിരിച്ചുവിടപ്പെടുന്നതു ^{وَلَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا} അവരിൽനിന്നു ^{وَلَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا} ഇറങ്ങിവരുക (അനുഭവപ്പെടുക)യും ചെയ്യും ^{وَلَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا} അവരിൽ ^{وَلَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا} അവരായിരുന്ന യാതൊന്നും ^{وَلَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا} അതിനെപ്പറ്റി ^{وَلَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا} അവർ പരിഹസിക്കുകയും

എല്ലാ ജീവവസ്തുക്കളുടെയും അന്നഭാരവും അല്ലാഹുവാണെന്നു കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചശേഷം, എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും സ്രഷ്ടാവുമാണെന്നും, അധിപതിയും അവൻ തന്നെയാണെന്നും, മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചതിന്റെ ലക്ഷ്യമെന്താണെന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ആകാശഭൂമികളെ ആറു ദിവസങ്ങളിലായിട്ടാണു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു കൂടാതെ, സമുദ്രം, പാർശ്വൻ മുതലായ സുരത്തുകളിലും ഏറെക്കുറെ 54ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ, സമുദ്രം, പാർശ്വൻ മുതലായ സുരത്തുകളിലും ഏറെക്കുറെ 54ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വിഷയം ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരണം കാണാം. അവിടങ്ങളിലൊന്നും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വിഷയം ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ^{وَلَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا} (അവന്റെ അർശൂ വെള്ളത്തിലായിരുന്നു) എന്നത്രെ അത്. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ പ്രത്യേകമെന്നു ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്.

ഇതും അഹ്മദ്യ, ബുദ്ധി, മൃഗ്വം (9) മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയ ചില ഹദീസുകളിൽ നബി (സ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും മുമ്പ് അല്ലാഹു ഉണ്ടായിരുന്നു. അവന്റെ 'അർശു' വെള്ളത്തിൽ ലയിച്ചിരുന്നു. 'ദിക്'റിൽ (പ്രമാണരേഖയിൽ) അവൻ എല്ലാം എഴുതുക (രേഖപ്പെടുത്തുക) യും ചെയ്തു. പിന്നീട് ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചു. ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഹദീസുകളും രിവായത്തുകളും പലതും വേറെയും കാണാം. ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിക്കുകയും, അവ രൂപം കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നതിന്റെ മുമ്പത്തെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ചാണ് **عَلَّمَ عَلَى الْمَاءِ** (അവന്റെ അർശു വെള്ളത്തിൽ ലയിച്ചിരുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാചകത്തിൽനിന്നും, നബി (സ) യുടെ ഈ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, 'വെള്ളം' (**الْمَاءِ**) കൊണ്ടു ഇവിടെ വിവക്ഷ നമുക്കു സുപരിചിതമായ അർത്ഥത്തിലുള്ള വെള്ളമായിരിക്കുവാൻ തരമില്ല. എന്തായാലും വെള്ളം (**الْمَاءِ**) എന്നു പറയുവുന്ന ഒരു വസ്തു ആകാശഭൂമികളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് തീർച്ചയല്ല. ശാസ്ത്രീയ നിരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് അത് വേണ്ടതുപോലെ വ്യക്തമാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നതുകൊണ്ടു ആ വാസ്തവത്തിനു ദോഷമൊന്നുമില്ല. നമുക്ക് അറിയത്തക്കതെല്ലാറ്റി അല്ലാഹുവിനറിയാം. എന്നു സമാധാനിക്കുവാനേ നമുക്ക് നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അത് നമ്മുടെ കടയുമാണ്.

ജീവികൾക്കു ആഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തിയതും, എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും സൃഷ്ടിച്ചതും അല്ലാഹു വാണെന്നു ഓർമ്മിപ്പിച്ചതിനെത്തുടർന്നു **لِيَبْلُغَ أَكْبَارُهَا** (നിങ്ങളിൽ ആരാണ് കൂടുതൽ നല്ല കർമ്മം ചെയ്യുന്നവരെന്ന് നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി) എന്നു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഒരു സംഗതി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാഹുവാണു ലോകസ്രഷ്ടാവു, നിയന്താവുമെന്ന് ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു ഇടക്കിടെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിന്റെ ആവശ്യം കേവലം ചരിത്രം പഠിപ്പിക്കലോ, ശാസ്ത്രം വിവരിക്കലോ അല്ല. അവൻ മാത്രമാണ് ഇലാഹും, റബ്ബും (ആരാധനയും രക്ഷിതാവും) എന്നും, അവനെ ആരാധിച്ചും അനുസരിച്ചും ജീവിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണ് അവന്റെ സൃഷ്ടികൾ എന്നും ബുദ്ധിമുട്ടിയിട്ടുള്ള ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അതീലേക്കാണ് മേൽ പ്രസ്താവനകളോടു ബന്ധപ്പെട്ടതിനോടാണ് നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി എന്ന വാക്യവും വിശദീകരിക്കുന്നത്. ഓരോരുത്തനും എന്തു പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു അല്ലാഹുവിനു കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനുവേണ്ടിയല്ല ഈ പരീക്ഷണം. കാരണം, അതവന്നു മുമ്പേ അറിയുന്നതാണ്. ഓരോരുത്തന്റെയും പ്രവർത്തനം അനുസരിച്ചാൽ വരുത്തുമാറാക്കി അതു രേഖപ്പെടുത്തുകയും, തദടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർക്ക് പ്രതിഫലം നൽകുകയുമാണ് പരീക്ഷണത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. പ്രതിഫലനടപടിയാകട്ടെ, മരണാനന്തരം പരലോകത്തുവെച്ചാണ് താനും. അതു കൊണ്ട് അതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരെപ്പറ്റിയാണ് അടുത്ത വാക്യങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

പരലോക നിഷേധികളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇങ്ങിനെ പറയാം: (സ്രഷ്ടാവും രക്ഷിതാവും അന്നു ദോഷവുമൊക്കെ അല്ലാഹുവാണെന്നു സമ്മതിച്ചാൽ തന്നെയും മരണാനന്തര ജീവിതത്തെയും, പ്രതിഫലനടപടിയെയും അവർ സമ്മതിക്കുവാൻ ഒരുക്കമില്ല. അതിനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ, ഇതൊക്കെ തനി ജാലവിദ്യയാണ്- അല്ലെങ്കിൽ ആജീവനാന്തം-ങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഉപായമാണ്- എന്നിങ്ങിനെ പറഞ്ഞു തള്ളിക്കളയുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. തൽക്കാലം ആ നിഷേധത്തിന്റെ പേരിൽ അവർക്കു ശിക്ഷയൊന്നും നൽകാതെ കുറച്ചു കാലംവരെ അവർക്കു ഒഴിവു കൊടുത്താൽ, അപ്പോഴും തന്നെ അവർ പരിഹാസവും നിഷേധവും തുടരുകയാണ് ചെയ്യുക. നബി (സ) താക്കീതു ചെയ്യുന്ന ആ ശിക്ഷ എന്താണു എന്നിയ്യം ഉണ്ടാവാത്തത്? അങ്ങിനെ ഒന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു കാരണത്താലല്ലേ? എന്നൊക്കെയായിരിക്കും അവർ പറയുക. ഈ പരിഹാസവും നിഷേധവും അങ്ങു മാറ്റിവെക്കുകയാണവർക്ക് നല്ലത്. ആ ശിക്ഷ ഒരിക്കൽ അവർ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരികതന്നെ ചെയ്യും. അതു വന്നുകഴിഞ്ഞാൽ, പിന്നെ അത്യന്തിനിക്കുവാനോ, അതിൽ നിന്നു ഒഴിവാകുവാനോ സാധ്യമാകുന്നതല്ല.

فَإِذَا (ഉച്ചത്തം) എന്ന വാക്കിനാണു ഇവിടെ 'കാലയളവ്' എന്നു നാം അർത്ഥം കല്പിച്ചത്. 'സമുദായം' അഥവാ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക മർഗ്ഗത്തിലും സമ്പ്രദായത്തിലും യോജിക്കുന്ന സമൂഹം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണതു സാധാരണയായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതു. വേറെ പല അർത്ഥങ്ങളിലും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. ഖുർആനിൽ തന്നെയും അതിനു അൗ പരമ്പരയുപോലുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം: - കാലയളവു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഇവിടെയെന്നപോലെ സൂ: യൂസുഫ് 45 ലും, മത്സകാനേതാവു (**فَإِذَا مَلَآ**) എന്ന അർത്ഥത്തിൽ നഹ് 120 ലും, മതവും നടപടിമാർഗ്ഗവും (**فَإِذَا مَلَ**) എന്നീ അർത്ഥങ്ങളിൽ സുഖ്റുഫ് 23 ലും, ഒരു സംഘം ആളുകൾ (**فَإِذَا**) എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഖസാസ് 23 ലും, ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ (**فَإِذَا**) എന്ന അർത്ഥത്തിൽ അഅ്റാഫ് 159 ലും ഉപയോഗിച്ചുകാണാം. നബിമാരുടെ സമുദായങ്ങളെപ്പറ്റി ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കു

അർത്ഥശൂന്യമായ ആദ്യകര മാത്രമേ ഈ ദുർഗ്ഗുണങ്ങൾ തീണ്ടാത്തവരുണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂവെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഒരു നബി വചനം ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. തിരുമേനി പറയുന്നു: 'സത്യവിശ്വാസിയുടെ കാര്യം അർത്ഥശൂന്യമല്ല. അവന്റെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവനു ഗുണകരമായിരിക്കും. അവനൊരു സന്തോഷം ബാധിച്ചാൽ അവൻ നന്മ കിട്ടിക്കൊള്ളും. അപ്പോൾ, അത്ഭവനു ഗുണമായിത്തീരുന്നു. അവനൊരു ദുരിതം ബാധിച്ചാൽ അവൻ കഷ്ടത കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ അത്ഭവനു ഗുണമായിത്തീരുന്നു. ഇത് സത്യവിശ്വാസികൾക്കുമാത്രമേ മറുവാർക്കും ഇല്ലാത്തതാണ്.' (ബു:രു)

12. (നബിയേ) നിനക്കു 'വഹ്യ' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെടുന്നതിൽ ചിലതു നീ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനും, അതു മൂലം നിന്റെ നെഞ്ചു[ഹൃദയം] ഇടുങ്ങിയവനുമായേക്കും? [അങ്ങിനെ ഉണ്ടാവരുത്] 'ഇയാളുടെ [നബിയുടെ] മേൽ വല്ല നിഷേധവും ഇറക്കപ്പെടുകയോ, ഇയാളുടെ കൂടെ വല്ല മലക്കും വരുകയോ ചെയ്യാത്തതെന്താണ്' എന്നു അവർ പറയുന്നതിനാൽ! നിശ്ചയമായും, നീ ഒരു താക്കീതുകാരൻ മാത്രമാകുന്നു.

അല്ലാഹുവാകട്ടെ, എല്ലാ കാര്യത്തിലും (അധികാരം) ഏറ്റെടുത്തവനാകുന്നു.

12- فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ
بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
وَصَاحِقٌ لَهُ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا
لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ
أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ

وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ۝

12. ക്ഷമ എന്നാൽ (ഒരുപക്ഷെ) നീ ആയേക്കാം (ആയേക്കുമോ) 12 ഉപേക്ഷിക്കുന്ന (വിട്ടു കളയുന്ന)വൻ 12 ചിലതിനെ 12 വഹ്യ' നൽകപ്പെടുന്നതിൽ 12 നിനക്കു, നിന്നിലേക്കു 12 അത്ഭവം ഇടുങ്ങി(ഞ്ഞങ്ങി)യവനും 12 നിന്റെ നെഞ്ചു (ഹൃദയം) 12 അവർ പറയുന്നതിനാൽ 12 12 ഇറക്കപ്പെടാത്തതെന്തും, ഇറക്കപ്പെട്ടുകൂടേ 12 അയാളുടെമേൽ, ഇയാൾക്ക് 12 വല്ല നിഷേധവും, ഒരുനിധി 12 അല്ലെങ്കിൽ വരുക 12 അയാളുടെ (ഇയാളുടെ) കൂടെ, ഒപ്പം 12 വല്ല മലക്കും ഒരു മലക്കു 12 നിശ്ചയമായും നീ (മാത്രം-തന്നെ) 12 ഒരു താക്കീതുകാരൻ (മാത്രം-തന്നെ) 12 അല്ലാഹുവാകട്ടെ 12 എല്ലാകാര്യത്തിലും, എല്ലാ വസ്തുവിൻമേലും 12 (അധികാരം-ഉത്തരവാദം-കാവൽ) ഏറ്റെടുത്തവനാണു, ഏൽപിക്കപ്പെട്ടവനാണു

മുഗ്ദ്ധിക്കുകൾ നിശ്ചയത്തിൽ ശരിച്ചു നിൽക്കുകയും, പരിഹാസവാക്കുകളും ചൂഷ്ടക്കാര്യവും, പരഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ നബി (സ) ക്ഷമ വളരെ മൗനവേദനയുണ്ടായിരുന്നു. 12 فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ (അവർ പറഞ്ഞു വരുന്നതു നിഷിത്തം നിന്റെ നെഞ്ചു-ഹൃദയം-ഇടുങ്ങിപ്പോകുന്നു വെന്നു നാം അറിയുകതന്നെ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. 15:97) 12 ഇയാൾ ഒരു ദൈവദൂതനാണെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ടു അയാൾക്കു വല്ല നിഷേധവും ഇറക്കപ്പെടുന്നില്ല? അല്ലെങ്കിൽ അവനെ സത്യപ്പെടുത്തുവാൻ വല്ല മലക്കുകളും എന്തുകൊണ്ട് അവനോടൊപ്പം അയക്കപ്പെടുന്നില്ല? എന്നും മറ്റുമുള്ള പല കൂതൽക്കാര്യവും നടത്തുക അവരുടെ പതിവായിരുന്നു. ഇതുപോലെ വേറെയും പല തർക്കങ്ങളും അവർ ഉന്നയിച്ചിരുന്നതായി ഫുർഖാൻ 7,8; ഇസ്രാഈ: 90-93 മുതലായ സ്മലങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അവരുടെ ഇത്തരം വാക്കുകൾ കേൾക്കും നബി (സ) യുടെ മനസ്സ് വേദനിക്കുകയോ, അവിടുന്ന് പ്രബോധനത്തിൽ വല്ല അയവോ വിട്ടുവീഴ്ചയോ വരുത്തുകയോ ചെയ്യരുത്. വേദിഷ്യത്തുകളെപ്പറ്റി അക്കീതു നൽകുക മാത്രമേ നബി (സ) ക്ക് കടമയുള്ളൂ, അത്ഭവ് പയ്താൽ മതി. അതിനപ്പുറമുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹു ആയിരിക്കേണ്ടും. സകലകാര്യത്തിന്റെയും മുഴുവൻ അധികാരം ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ളവൻ അല്ലാഹുവാണ്. എന്നു നബി (സ) യെ അല്ലാഹു സമാധാനിപ്പിക്കുകയാണ്:

13. അതല്ല, അവർ പറയുന്നുവോ: 'അവൻ ഇതു കെട്ടി ചുമച്ചിരിക്കുകയാണ്' എന്നു? പറയുക: 'എന്നാൽ ഇതുപോലെയുള്ള കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരു പത്തു 'സൂറത്തു' [അദ്ധ്യായം]കൾ നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവിൻ; അല്ലാഹുവിനു പറമ, നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമായവരെ(യെല്ലാം)നിങ്ങൾ (സഹായത്തിനു വിളിച്ചു കൊള്ളവിൻ, നിങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവരാണെങ്കിൽ! [അതൊന്നു കാണാമല്ലോ!]

12-أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَضَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

14. എന്നിട്ട് അവർ [നിങ്ങൾ വിളിക്കുന്നവർ] നിങ്ങൾക്കു ഉത്തരം നൽകിയില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞു കൊള്ളണം: അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവോടെ മാത്രമാണതു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും, അവനല്ലാതെ ആരാധ്യനേ ഇല്ലെന്നും! അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു കീഴൊത്തുണ്ടാവർ ആകുമോ?!

13-فَالَّذِينَ يَسْتَجِيبُوا الْكُفْرَ فَاَعْلَمُوا اَنَّمَا اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَاَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

13. അതല്ല (ഒരുപക്ഷം) അവർ പറയുന്നുവോ അവൻ (ഇവൻ) അതു (ഇതു) കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയെന്നു പറയുക എന്ന് അവർ വരുവിൻ പത്തുകൊണ്ടു സൂറത്തു (അദ്ധ്യായം)കൾ അതു(ഇതു)പോലെയുള്ള കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കപ്പെട്ട വിളിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമായവരെ കൂടാതെ, പറ്റമെ അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിന്റെ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ സത്യം പറയുന്നവർ 14. എന്നിട്ടവർ ഉത്തരം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു എന്നാൽ അറിയുവിൻ അതു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവോടെ (മാത്രം) ആരാധ്യനില്ലെന്നും അവനല്ലാതെ അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നിങ്ങൾ ആകുന്നുവോ മുസ്ലിംകൾ, കീഴൊത്തുണ്ടാവർ

സൂറത്തുൽ ഫൂർഖാൻ 4ലും മറ്റും കാണാവുന്നതുപോലെ, 'ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ളതെന്നല്ല; മൂഹമ്മദ് കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു നൂണുമാണത്'; വേറെ ചിലർ അവനെ അതിനു സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്' എന്നിങ്ങനെയുള്ള മുശ്ശരിക്കുകളുടെ ആരോപണങ്ങൾക്കു മറുപടിയാണിത്. നിങ്ങളുടെ വാദം ശരിയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിനെമാത്രം കഴിവാക്കി നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളടക്കം നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമാകുന്ന ആരെയും സഹായത്തിനു വിളിച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ടു ഖുർആന്റെ അദ്ധ്യായങ്ങൾക്കു തുല്യമായ ഒരു പത്തു അദ്ധ്യായം നിങ്ങളാണു രചിച്ചുകൊണ്ടുവരവിൻ. എന്നിട്ട് ആർക്കും അതിനു കഴിയാതെ വരുകയാണെങ്കിൽ കഴിയുകയില്ലെന്നു തീർച്ച തന്നെ-നിങ്ങളുടെ ആരോപണം തികച്ചും പൊള്ളയാണെന്നു സ്ഥിരമായി. അതെ, ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവോടെ അവൻ അവതരിപ്പിച്ചതാണെന്നു അതോടെ തെളിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. എന്നിരിക്കെ, ഖുർആനും, അതിന്റെ പരമപ്രധാന സിദ്ധാന്തമായ താഹീദും അംഗീകരിച്ചു മുസ്ലിംകളായിത്തീർന്നവർ ബാധ്യസ്ഥരാണ് നിങ്ങൾ. അതിനു നിങ്ങൾ തയ്യാറുണ്ടോ? എന്നു അവരോട് ചോദിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുന്നു.

ഖുർആന്റെതുപോലെയുള്ള പത്തു സൂറത്തുകൾ നിർമ്മിക്കുവാനാണ് ഇവിടെ അവരെ അല്ലാഹു വെല്ലുവിളിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെ വേറെ ഒരു ഖുർആൻ കൊണ്ടുവരുവാൻ സൂ: ഇസ്രാഇ് 88ലും ഒരു സൂറത്തെങ്കിലും കൊണ്ടുവരുവാൻ അൽഖമ്പര: 23, 24ലും യൂനുസ്: 38ലും വെല്ലുവിളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ വെല്ലുവിളികളെ സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ വിവരം അവിടങ്ങളിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

15. ആരെങ്കിലും ഐഹിക ജീവിതത്തെയും, അതിന്റെ അലങ്കാരത്തെയും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നാൽ അവർക്കു അവരുടെ പ്രവർത്തന(ഫല)ങ്ങളെ അതിൽ വെച്ചു നാം നിറവേറിക്കൊടുക്കുന്നതാണു്. അവരാകട്ടെ, അതിൽ വെച്ചു നഷ്ടപ്പെടുത്തപ്പെടുകയുമില്ല.

۱۵-مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا لَوْفِيَ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ

16. പരലോകത്തുവെച്ചു നരകമല്ലാതെ (മരണാനുഭവം) ഇല്ലാത്തവരെത്ര അക്കൂട്ടർ; അവർ പണിതതു [പ്രവർത്തിച്ചു] വെച്ചതു അവിടെ പൊളിഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്യും; അവർ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നതു (അവിടെ) നിഷ്പഫലമായിരിക്കും.

۱۶-أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبِطُلَّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

15. مَنْ ആർ ആയി, വല്ലവനും ആയിരുന്നാൽ مَنْ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു الْحَيَاةَ ജീവിതത്തെ الدُّنْيَا ഐഹിക, ഇഹത്തിലെ دُنْيَا അതിന്റെ അലങ്കാരത്തെ (ഭംഗിയെ)യും زِينَتِهَا നാം നിറവേററി (പൂർത്തിയാക്കി) കൊടുക്കും. إِلَيْهِمْ അവർക്കു أَعْمَالَهُمْ അവരുടെ പ്രവർത്തന (കർമ്മ)ങ്ങൾ. فِيهَا അതിൽവെച്ചു مَا അവർ, അവരാകട്ടെ مَا അതിൽ, അവിടത്തിൽ لَا അവർ നഷ്ടപ്പെടുത്തപ്പെടുകയുമില്ല. 16. أُولَئِكَ അക്കൂട്ടർ الَّذِينَ യാതൊരുവരാണ് لَيْسَ അവർക്കുഇല്ല إِلَّا النَّارُ പരലോകത്തിൽ إِلَّا നരകമല്ലാതെ النَّارُ പൊളിഞ്ഞു പോകുന്നതുകൊണ്ടു. حَبِطَ അവർ പണിതതു, ചെയ്തതതു مَا അവിടെ مَا നിഷ്പഫലമായതുകൊണ്ടു. بَطُلَ അവരായിരുന്നതു مَا അവർ പ്രവർത്തിക്കും.

ഭൗതികജീവിതത്തെയും, അതിലെ സുഖസൗകര്യങ്ങളെയും ജീവിതലക്ഷ്യമാക്കുന്നവരും, പാരത്രിക നന്മയെക്കൊണ്ട് ഐഹിക നന്മകൾക്കു പ്രാധാന്യം നൽകുന്നവരുമായ ആളുകൾ ഈ ലോകത്തുവെച്ചു ചെയ്യുന്ന നല്ല കർമ്മങ്ങളുടെ ഫലം ഇവിടെവെച്ചു തന്നെ അല്ലാഹു അവർക്ക് കൊടുത്തുതീർക്കും. പരലോകത്ത് ആ കർമ്മങ്ങൾമൂലം അവർക്കു യാതൊരു പ്രയോജനവും സിദ്ദ്യിക്കുകയുമില്ല. അവിടെ നരക ശിക്ഷ മന്ത്രതായിരിക്കും അവർക്കുധാരം. ഈ യാഥാർത്ഥ്യം ഖുർആൻ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കും, വിശ്വസിക്കുന്നതോടൊപ്പം ഐഹിക നേട്ടങ്ങൾക്കു പാരത്രികനേട്ടങ്ങളെക്കൊണ്ട് വില കുടിപ്പിക്കുന്നവർക്കും ബാധകമാണു ഈ താക്കീതു. അല്ലാഹു നമ്മെ കർത്തുരമാക്കിട്ടുണ്ട്. ആമീൻ.

സൂറത്തുൽ ഇസ്രാഇൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: مَنْ بِرَبِّ الْمَاجَةِ - أَلْ قَوْلِ عَطُورَا (സാരം: ആരെങ്കിലും ക്ഷണികമായ ഈ ലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ അവർക്കു-നാം വേണമെന്നു വെക്കുന്നവർക്കു-നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് നാം വേഗമെടു നൽകുന്നതാണ്. പിന്നീട് അവനു നാം നരകത്തെ ഏർപ്പെടുത്തുന്നു ആക്ഷേപവിധേയനും നിന്ദ്യനുമായിക്കൊണ്ട് അവൻ അതിൽ കടന്നെറിയുന്നതാണ്. ആരെങ്കിലും പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുകയും, സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് അതിനു വേണ്ടി അതിന്റെനായ പരിശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ ആ പരിശ്രമം നന്ദിപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതായിരിക്കും. ഏല്പാവാർക്കും-അക്കൂട്ടർക്കും ഇക്കൂട്ടർക്കും-തന്നെ, നീന്റെ റബ്ബിന്റെ മുന്നിൽ നിറന്നു നാം അയച്ചുകൊടുക്കും. നീന്റെ റബ്ബിന്റെ മുന്നെ മുക്കും ചെയ്യപ്പെട്ടതായിരിക്കുമില്ല.....(ഇസ്രാഇൽ 18-20). സൂ: ശുറായിൽ പറയുന്നു: مَنْ بِرَبِّ الْآخِرَةِ - أَلْ قَوْلِ مَنْ لَعِبَ (സാരം: ആരെങ്കിലും പരലോകത്തെ കൃഷിയെ -അഥവാ വരുമാനത്തെ-ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം അവനു അവന്റെ കൃഷിയിൽ നാം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കും. ആരെങ്കിലും ഇഹലോകത്തെ കൃഷിയെ-വരുമാനത്തെ-ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, അവനു അതിൽനിന്നും നാം നൽകും. പരലോകത്തിൽ അവനു യാതൊരു മോഹനിയും ഇല്ലാത്തതും. (ശുറാ 20) ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചായിരിക്കും കർമ്മങ്ങൾ കണക്കാക്കപ്പെടുന്നതെന്നും, മാരകമായതെന്നും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതാണ് ലഭിക്കുന്നതെന്നും ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവമത്രെ.

വായു, വെള്ളം, ഭക്ഷണം, ആരോഗ്യം, ധനം, കീർത്തി, സ്ഥധിനം എന്നിങ്ങനെ കണക്കാക്കുന്നവസ്തുക്കൾക്കെല്ലാം പീത്തപ്പെട്ടവരെന്നു വ്യത്യസ്തം കൂടാതെ ഏല്പാവാർക്കും ഈ ലോകത്ത് അല്ലാഹു-അവൻ ഉദ്ദേശിച്ച

ഗ്രന്ഥവുമാണ്. അതു തന്നെ ഖുർആൻ സിദ്ധാന്തങ്ങളെ സത്യപ്പെടുത്തുകയും അതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ യഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ നേരെ കണ്ണടക്കത്തെ അവയെ വിലയിരുത്തുന്ന ആളുകൾ ഖുർആനിലും അതിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. നേരെമറിച്ചു അവരുടെ നേരെ കണ്ണടച്ചു കെട്ടിക്കുറിയ്ക്കുകയും അതിലെ സുഖസന്തോഷവും കൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുന്ന സത്യനിഷേധികളെപ്പോലെ അവർ ഓടുകയും അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യും. അവിശ്വസിക്കുന്നവർ ഏതു കഷ്ടിയിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നാലും അവർക്കൊന്നും നഷ്ടമായിരിക്കും. അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഖുർആനെക്കുറിച്ച് ആരും യാതൊരു സംശയവും കരുതുകയില്ല. അതു അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ച യഥാർത്ഥ സത്യം തന്നെയാണ്. പക്ഷേ, വേണ്ടത്ര തെളിവുകളെ ബോധിപ്പിക്കാതിട്ടും അധികമാളെങ്കിലും അതിൽ വിശ്വസിക്കുവാൻ കൂട്ടിക്കാതിരിക്കുകയാണെന്നുമാത്രം അതെ, അഹന്ത, ദുർവ്വേദി, അനുകരണം, അന്ധവിശ്വാസം, അസൂയ, ഗർവ്വ്, ചിന്താവിഹീനത ആദിയായ പല കാരണങ്ങളാൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ. അതുകൊണ്ട് ഖുർആൻ സത്യസന്ധമല്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ളതല്ലെന്നും വാദിക്കുന്നു.

بَلَاغٌ لِّكُمْ (ആകയാൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ച് നി യാതൊരു സംശയത്തിലും ആയിരിക്കത്തക്ക) എന്ന വാക്യത്തിലെ നിർദ്ദേശം നബി (സ) യെക്കാരാ മറ്റുള്ളവരെ ബോധിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ഖുർആനെപ്പറ്റി ഒരു കാരണവശാലും യാതൊരു സംശയവും ഉണ്ടായിരിക്കാൻ അവകാശമില്ലാത്ത ആളാണല്ലോ നബി (സ) തിരുമേനി. : (തെളിവു) بَلَاغٌ (സംക്ഷി) എന്നീ വാക്കുകൾകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷയോട് വിവരിച്ചതിൽ നിന്നു മനസ്സിലായല്ലോ. മേലെ നിവക്കും ആ വാക്കുകൾക്ക് ഇവിടെ വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ യുക്തമായി തോന്നിയ അഭിപ്രായമനുസരിച്ചാണ് ഈ വിവരണം നാം സ്വീകരിച്ചത്.

18. ആതാണ്, അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം കെട്ടിച്ചമച്ചവനേക്കാരെ അക്രമിയായുള്ളവൻ? [ആരുമില്ല] അക്കൂട്ടർ, തങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ പ്രദർശിപ്പിക്ക [ഹാജറാക്ക]പ്പെടുന്നതാണു; സാക്ഷികൾ പറയുകയും ചെയ്യും: 'ഇക്കൂട്ടർ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ വ്യാജം പറഞ്ഞവരാകുന്നു. അല്ലാ! (അറിഞ്ഞെക്കുക:) അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപം അക്രമികളുടെ മേലുണ്ടാവട്ടെ;

18- وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ
وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ
هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَّبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ
أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

19. അതായതു, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു തടയുകയും, അതിനു വക്രത(യുണർവണമെന്നു) ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ (മേൽ); അവരാകട്ടെ—പരലോകത്തിൽ അവിശ്വസിച്ചവരുമാണവർ.'

19- الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ

18. ആതാണു ۞ അധികം അക്രമി ۞ കെട്ടിച്ചമച്ചവനേക്കാരെ ۞ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ ۞ വ്യാജം ۞ അക്കൂട്ടർ അവർ പ്രദർശിപ്പിക്ക(കാട്ട-ഹാജറാക്ക)പ്പെടും ۞ അവരുടെ റബ്ബിങ്കൽ ۞ പറയുകയും ചെയ്യും ۞ സാക്ഷികൾ, ഹാജരുള്ളവർ (രംഗത്തുള്ളവർ) ۞ ഇക്കൂട്ടരത്രെ, ഇവർ ۞ വ്യാജം (കള്ളം) പറഞ്ഞവർ ۞ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ മേൽ ۞ അല്ലാ, അറിയുക ۞ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപം ۞ അക്രമികളുടെ മേൽ ഉണ്ടാവട്ടെ, ഉണ്ടായിരിക്കും 19. തിരിഞ്ഞുകയുന്ന(തിരിച്ചു വിടുന്ന)വർ ۞ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ۞ അല്ലാഹുവിന്റെ ۞ അതിനു ആഗ്രഹിക്കുകയും, തേടുകയും ۞ വക്രത, വക്രത ۞ അവരാകട്ടെ ۞ പരലോകത്തിൽ അവർ അവിശ്വസികളാണു (താനും)

ഇഹത്തിൽ വെച്ചു അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കള്ളം കെട്ടിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ആളുകൾക്കു മഹാർ മഹാസമ്മേളന സമയത്തു അനുചരപ്പെടാനിരിക്കുന്ന അപമാനവും വഷളതയും അല്ലാഹു മുൻകൂട്ടി അറിയിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ അവർ അവിടെ ഹാജരാക്കപ്പെടുമ്പോൾ, അവരെ ചൂണ്ടിക്കാണു അവർ മുമ്പ് ചെയ്തിരുന്ന

വേണ്ടുന്നതെന്നും കേട്ടു കണസ്സിലാക്കുവാനോ, കണ്ടിയുവാനോ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു നിലപാടാണവർ ഇഹത്തിൽ വെച്ചു കൈക്കൊണ്ടിരുന്നതു. അതാണവർക്ക് ഇത്രയും കടുത്ത അനുഭവം നേരിട്ടുവാനു കാരണം. വല്ല അഭയമോ സഹായമോ സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിന്റെ പിടിയിൽ പെടാതെ അവനെ തോൽപ്പിച്ചു രക്ഷപ്പെടുമെന്നുള്ള ക്ഷോഭത്താൽ. മുമ്പിയിൽ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണു മല്ല ഇഹലോകത്തുവെച്ചു അല്ലാഹു അവരെ ശിക്ഷിക്കാതിരുന്നത്. ശിക്ഷാനടപടി പരലോകത്തുവെച്ചായിരിക്കുമെന്നുള്ള അവന്റെ നിശ്ചയം അനുസരിച്ചാകുന്നു അതു എന്നു സാരം. അവരുടെ കുറ്റത്തിന്റെ ഗൗരവത്തിനും കാഠിന്യത്തിനും പുറകെ, മറ്റുള്ളവർക്കുടി വഴിതെരയിക്കുന്നവരായിരുന്നുവല്ലോ അവർ. അതാണവർക്കു ഇരട്ടിക്കണക്കിൽ ശിക്ഷ ലഭിക്കുവാനുള്ള കാരണം. വിണ്ടും അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

21. അക്ഷുതരതെ, തങ്ങളെത്തന്നെ (സ്വയം) നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവർ. അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചിരുന്നതു (എല്ലാം) അവരെ വിട്ടു തെറ്റി (മറഞ്ഞു) പോകുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

۳۱- أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ
وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ○

22. നിസ്സംശയമത്ര, അവർ തന്നെയാണ് പരലോകത്തിൽ ഏറ്റവും നഷ്ടക്കാർ എന്നുള്ളത്!

۳۲- لَاجِرْمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَسِرُونَ

21. കർദ്ദാ അക്കുട്ടർ **الذين خروا** നഷ്ടപ്പെടുത്തിയവരാണ്. **هم** തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ, ദേഹങ്ങളെ (തങ്ങളെത്തന്നെ) **حل** പിഴച്ചു (തെറ്റി-മറഞ്ഞു-പാഴായി) പോകുകയും ചെയ്യും. **من** അവരെ വിട്ട്, അവരിൽനിന്നു **لما** അവരായിരുന്നതു **بفروا** അവർ കെട്ടിച്ചമക്കും. 22. **لا** കുറവല്ല, തെറ്റല്ല, നിസ്സംശം (യഥാർത്ഥം തന്നെ-സത്യമായും) വിരോധമില്ല, ഒഴിവില്ല **هم** അവർ (ആകുന്നു) എന്നതു **في** പരലോകത്തിൽ **م** അവർ തന്നെ (യാണു) **الآخر** അധികം നഷ്ടപ്പെട്ടവർ (എന്നതു)

൧൪ ൩ (ലാ-ഇറമ) എന്ന വാക്കിന്റെ പേടനെയയും സാക്ഷാൽ അർത്ഥത്തെയും കുറിച്ചു രാഷ്ട്രപതിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെക്കുറിച്ച്, എങ്കിലും അതിന്റെ തെറ്റുപറയുന്ന കാര്യം സംഗ്രഹരഹിതവും, ന്യായവും തെറ്റുമാണെന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് അതിന്റെ പ്രയോഗം എന്നുള്ളതിൽ എല്ലാവരും യോജിക്കുന്നു.

അവിശ്വാസികളായ അക്രമകാരികളുടെ പര്യവസാനത്തെപ്പറ്റി വിവരിച്ചശേഷം സത്യവിശ്വാസികളായ സഭക്കീഴികളുടെ ഭാവി എന്തായിരിക്കുമെന്നു തുടർന്നുവിവരിക്കുന്നു:

23. നിഷ്പക്ഷമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, സ്വന്തം
 മനസ്സാൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ ദൈവികലക്ഷ്യം (മുക്തി)
 വിനയപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ, അക്കൂട്ടർ—സ്വർഗ്ഗ
 ത്തിന്റെ ആനന്ദമാകുന്നു. അവരിൽ നിത്യവാസികളാ
 യിരിക്കും.

۲۲- إِنْ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ○

23. 21 നിശ്ചയമായും **أَمْرًا** വിശ്വസിച്ചവർ **وَعَمَلًا** പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു **وَالْعَمَلُ** സൽക്കർമ്മങ്ങൾ **وَأَجْرًا** വിനയപ്പെടുക(ഭക്തിപ്പെടുക)യും ചെയ്തു **فَأُولَئِكَ** തങ്ങളുടെ ദൈവം **يُكَفِّرُ** അകറ്റു **وَالْجَنَّةُ** സ്വർഗ്ഗക്കാരാകുന്നു **وَالَّذِينَ** അവർ അതിൽ **وَالَّذِينَ** നിത്യവേദ സിദ്ധമാണ്.

സത്യവിശ്വാസികളുടെ പര്യവസാനത്തെപ്പറ്റി ചുരുക്കി വിവരിച്ചശേഷം രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും ഇടക്കു ഉപമാ രൂപത്തിൽ ഒരു താരതമ്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.:-

24. (ഈ) രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും ഉപമ, അനാഥനും ബധിരനും, കാണുന്നവനും കേൾക്കുന്നവനും (എന്ന) പോലെയാകുന്നു. ഇവർ (രണ്ടു കൂട്ടരും) ഉപമയിൽ സമമാകുമോ? അല്ലാതെ, നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നില്ലേ?

24- مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ الْبُصِيرِ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

24. ് ഉപമ, ഉദാഹരണം, മാതൃക ് രണ്ടുകൂട്ടരുടെ (സംഘങ്ങളുടെ) അനാഥനെപ്പോലെയാണു ബധിരനെയും കേൾക്കുന്നവനെയും കാണുന്നവനെയും കേൾക്കുന്നവനെയും ് ഈരണ്ടു കൂട്ടർ സമമാകുമോ, ഒപ്പമാകുമോ ് ഉപമയിൽ ് അല്ലാതെ നിങ്ങൾ ആലോചിക്കുന്നില്ലേ.

അവിശ്വാസികളെ അനാഥനാക്കും, ബധിരനാക്കും, സത്യവിശ്വാസികളെ നേരെ മറിച്ചു കാണുന്നവനും കേൾക്കുന്നവനും ഉള്ളവനാക്കും ഉപമിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

വിഭാഗം-3

നബി (സ) യെയും, ഖുർആനെയും നിഷേധിക്കുന്ന ഈ മൂശ്റികളുടെപ്പോലെ, മുൻപ്രവാചകന്മാരെയും അവരുടെ പ്രബോധനങ്ങളെയും നിഷേധിച്ചിരുന്ന ചില സമുദായങ്ങളുടെ കഥയ്ക്കു തുടർന്നു വിവരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ സമുദായമായ നൂഹ് (അ) നബിയുടെ സമുദായത്തിന്റെ കഥകൊണ്ടുതന്നെ അതാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു:-

25. നൂഹിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിലേക്കു നാം അയക്കുകയുണ്ടായി; (അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്): 'നിശ്ചയമായും, ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു സ്വപക്ഷമായ ഒരു താക്കീതുക്കാരനാകുന്നു'

25- وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ

26. (അതായതു) നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കരുതെന്ന്. വേദനയേറിയ ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷയെ നിങ്ങളുടെ മേൽ ഞാൻ യേശ്വിക്കുന്നു.'

26- أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ أَلِيمٍ

25. ് നാം അയക്കുകയുണ്ടായി, അയച്ചിട്ടുണ്ടു ് നൂഹിനെ ് തന്റെ ജനതയിലേക്കു ് നിശ്ചയമായും ഞാൻ ് നിങ്ങൾക്കു ് താക്കീതു (മുന്നറിയിപ്പു) കാരനായി. 26. നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്നു ് അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ് നിശ്ചയമായും ഞാൻ യേശ്വിക്കുന്നു ് നിങ്ങളുടെമേൽ ് ഒരു ദിവസത്തിലെ ശിക്ഷ ് വേദനയേറിയ

27. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിൽനിന്ന് അവിശ്വസിച്ചവരായ പ്രധാനികൾ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനായിട്ടല്ലാതെ നിന്നെ ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല; ഞങ്ങളിൽ ഏതൊരു താണവരായുള്ളവരല്ലാതെ- (അതു-) പ്രഥമ വീക്ഷണത്തിൽ (ചിന്തിക്കാതെ)- നിന്നെ (ആരും) പിൻപറ്റിയതായി ഞങ്ങൾ കാണുന്നുമില്ല; ഞങ്ങളെക്കാൾ നിങ്ങൾക്കു വല്ല ശ്രേഷ്ഠതയും (ഉള്ളതായും) ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല. എന്നല്ല, നിങ്ങളെ വ്യാജം പറയുന്നവരായാണ്' ഞങ്ങൾ കരുതുന്നതു.'

۲۴- فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرِيكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا تَرِيكَ أَتْبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِإِدْيَائِىَ الرَّأْيِ وَمَا تَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ۝

27. ്ലഖ അപ്പോൾ പറഞ്ഞു 'പ്രധാനികൾ, പ്രധാനികൾ, സംഘക്കാർ അവിശ്വസിച്ചവരായ ۴۳۳ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയിൽ നിന്നു ۴۳۳ നിന്നെ ഞങ്ങൾ കാണുന്നില്ല ۴۳۳ ഒരു മനുഷ്യനായല്ലാതെ ۴۳۳ ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ۴۳۳ നിന്നെ ഞങ്ങൾ കാണുന്നുമില്ല ۴۳۳ നിന്നെ പിൻപറ്റിയതായി ۴۳۳ യാതൊരു കൂട്ടരൊഴികെ ۴۳۳ അവർ ۴۳۳ ഞങ്ങളിലെ ഏതൊരു താണവരെന്നും, അധമരാണ് ۴۳۳ പ്രഥമമായ അഭിപ്രായത്തിൽ, പ്രഥമവീക്ഷണത്തിൽ ۴۳۳ ഞങ്ങൾ കാണുന്നുമില്ല ۴۳۳ നിങ്ങൾക്കു ۴۳۳ ഞങ്ങളെക്കാൾ ۴۳۳ ഒരു ശ്രേഷ്ഠതയും ۴۳۳ പക്ഷെ എന്നല്ല ۴۳۳ നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു, ഭാവിക്കുന്നു ۴۳۳ വ്യാജം പറയുന്നവരായി.

സത്യനിഷേധികളായ ആപ്രമാണിവർഗ്ഗത്തിന്റെ മറുപടിയിൽനിന്നു അവരുടെ അഹന്തയും മൂഢതയും ഒരുപോലെ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. 1-ാമതായി: നൂഹ് (അ) ഒരു മനുഷ്യനാണ്-മലക്കല്ല-എന്നാണവരുടെ ആരോപണം. മനുഷ്യനെ ഉപദേശിക്കുവാൻ മനുഷ്യനല്ലാത്ത പര്യായമില്ലെന്നും, മലക്കുളപദേശകനായി നിരയാഗിക്കപ്പെടുന്നത് അപ്രായോഗികമാണെന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കിയില്ല. താണവരായആളുകളാണ് അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റിയിരിക്കുന്നത്; അതുകൊണ്ട്, ശരിക്കും ആലോചിക്കാതെ പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശം ശരിയാണെന്നു ധരിച്ചുവശമായതാണ്. ഇതാണ് 2-ാമത്തെ ആരോപണം. മാനന്ത്യത്തിന്റെ കൃത്തകവാരവും, അധമത്വത്തിന്റെ മൃദേകൃത്തവും പ്രമാണിവൃത്തത്തിന്റെ ഏകാലത്തുമുള്ള പതിവാണ്. ഒരു കാര്യം സത്യമോ ന്യായമോ ആണെന്നുള്ളതിന്റെ ലക്ഷണം അക്കാര്യം സ്വീകരിക്കുന്നവർ പ്രമാണികളോ താണ നിലവാരത്തിലുള്ളവരോ ആയിരിക്കാമല്ലോ. മാത്രമല്ല, മിക്കവാറും എല്ലായ്പ്പോഴും സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ ആദ്യം മുന്നോട്ടുവരുക ദുർബ്ബല വിഭാഗക്കാര്യം സാധാരണക്കാരായിരിക്കും അനും. പ്രമാണി വർഗ്ഗത്തിന്റെ അഹന്തയും ദുരഭിമാനവും അതിനു വിരുദ്ധമായിരിക്കലാണ് പതിവ്.

ഏതൊരു റസൂലിനെയും അയക്കുമ്പോൾ, അതതു നാട്ടിലെ സുഖലോലുപന്മാരായ ആളുകൾ തങ്ങളുടെ പൂർവ്വാപാരങ്ങളെ കൈവിട്ടുവാൻ വിസമ്മതിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല എന്ന് അല്ലാഹുതന്നെ (43:23ൽ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ദോഷപ്രകവർത്തിയായ ഹിറഖ് ലിയൂസിനെ ഇസ്രാമിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ കത്ത് കിട്ടിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം ശാമിലുണ്ടായിരുന്ന അബൂസുഫ് യാഹ്ന(റ)വിളിപ്പിച്ചു നബി(സ)യെപ്പറ്റി പലതും അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ നബി (സ)യെ പിൻപറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് പ്രമാണി വിഭാഗമോ, ദുർബ്ബലവിഭാഗമോ എന്നു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. ദുർബ്ബല വിഭാഗത്തിൽപെട്ടവരാണെന്നായിരുന്നു അബൂസുഫ് യാഹ്ന(റ) മറുപടി. റസൂലുകളുടെ അനുയായികൾ അങ്ങിനെത്തന്നെ ആയിരിക്കുമെന്നു അപ്പോൾ ഹിറഖ് ലിയൂസ് പറയുകയുണ്ടായി. നൂഹ് (അ) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നവർ ചെരിപ്പുപണിക്കാരും മറ്റുമായിരുന്നുവെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം, നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ ആദ്യമുദയം വിശ്വസിച്ച പലരും ദുർബ്ബലരും സാധുക്കളായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

നൂഹ് (അ) നെ പിൻപറ്റിയ ആ നിസ്സാരൻമാർപോലും നൂഹ് (അ) പറയുന്നതിന്റെ ന്യായാന്യായതകളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാതെ വഞ്ചിതരായതാണെന്നാണല്ലോ പ്രമാണി വർഗ്ഗത്തിന്റെ ആരോപണം. പ്രവാചകന്മാരുടെ മൗത്യസന്ദേശങ്ങൾ വക്രമായിപ്പോത്തതും, പ്രഥമ വീക്ഷണംകൊണ്ടു തന്നെ സത്യത മണ്ഡ്യപ്പെടുന്നതുമായിരിക്കും.

അവിടെ വിമർശനത്തിനോ കൂടുതൽ പിന്മാറ്റം ആവശ്യമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അതേ സമയത്തു പ്രമാണിവാർഗ്ഗത്തിൽ സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകുന്ന ദുസ്വാർത്ഥങ്ങളൊന്നും സാധാരണക്കാരെ തീണ്ടിയിരിക്കുകയുണ്ടാകില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണു സാധാരണക്കാർ പ്രവാചകന്മാരെ പിൻപറ്റുവാൻ മടികൂടാതെ മുമ്പോട്ടുവരുവാൻ കാരണമാകുന്നത്. നിയോഗികളുടെ 3-ാമത്തെ ആക്ഷേപം, നൂഹ് (അ) നബിക്കും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവർക്കും തങ്ങളെപ്പോലെയോ മെച്ചപ്പെട്ട യോഗ്യതകളൊന്നും കാണുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ്. അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ധനം, പ്രത്യാപം മുതലായ ഭൗതിക നേട്ടങ്ങളാണല്ലോ യോഗ്യതയുടെ അളവുകോൽ. ആത്മീയാഭിവൃദ്ധി, മനസ്സംസ്കാരം, സാമൂഹിക നീഷ്ഠപോലുള്ള ഗുണങ്ങളൊന്നും അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ യോഗ്യതയായി കാണുകയുണ്ടില്ല. ആ സാമൂഹിക ഈ ആക്ഷേപവും പരിഗണ നീയ്ക്കാവുന്നില്ല.

28. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറയുവിൻ): ഞാൻ എന്റെ ദൂതരിൽനിന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവോടെ ആയിരിക്കുകയും, അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു കാര്യവും എനിക്കു അവൻ നൽകിയിരിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ, - എന്നിട്ട്, നിങ്ങൾക്കതെ (കണ്ടറിയുവാൻ കഴിയാതെ) അന്ധമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (വെങ്കിൽ എന്തു ചെയ്യും)?! നിങ്ങൾ അതിനെ വെറുക്കുന്നവരായിരിക്കെ, അതിനു നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ നിർബന്ധം ചെയ്യത്തുകയോ?!'

٢٨- قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ
إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي
وَأَتَيْنِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِي
فَعَتَيْتُ عَلَيْكُمْ
أَنْزِلُكُمْ فِيهَا وَآتِيكُمْ فِيهَا كَرِهُونَ

28. 15 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ١٥ എന്റെ ജനങ്ങളേ ١٥ നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറയുവിൻ) ١٥ 16 ഞാനാകുന്നുവെങ്കിൽ 16 17 തെളിവ് 17 18 തെളിവ് 18 19 തെളിവ് 19 20 എന്റെ ദൂതരിൽനിന്നു 20 21 22 അവൻ എനിക്കു നൽകുകയും ചെയ്തു 22 23 കാര്യവും 23 24 അവന്റെ പക്കൽനിന്നു 24 25 26 എന്നിട്ടു 26 27 അതു അന്ധമാക്കപ്പെട്ടു (കാണാൻ കഴിയാതായി) 27 28 നിങ്ങൾക്കു 28 29 അതിനു നിങ്ങളെ (നിങ്ങളോടു) ഞങ്ങൾ നിർബന്ധിക്കുമോ 29 30 നിങ്ങളായിരിക്കെ 30 31 അതിനെ, അതിനോടു 31 32 വെറുക്കുന്നവർ, അതുപോലെ.

തെളിവ് വളരെ വ്യക്തമായിരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾക്കതുകണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയാതെ വരുകയാണെങ്കിൽ വേണ്ടും, നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു തീരുന്നതും നിങ്ങളെ നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല. നിർബന്ധത്തിന്റെ പ്രശ്നമേ ഇതിലില്ല എന്നു സാരം. കാര്യം (23) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ച പ്രവാചകത്വവും ദിവ്യസന്ദേശങ്ങളുമാകുന്നു. ഇതു രണ്ടും അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യംകൊണ്ടുമാത്രം സിദ്ധിക്കുന്നതാണല്ലോ. അദ്ദേഹം തുടരുന്നു:-

29. 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, ഇതിന്റെ [ഈ പ്രബോധനത്തിന്റെ] പേരിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു (പ്രതിഫലമായി) യാതൊരു ധനവും ചോദിക്കുന്നില്ല.

٢٩- وَيَقَوْمِ لَا تَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لِي

എന്റെ പ്രതിഫലം അല്ലാഹുവിന്റെ മേലല്ലാതെ (ബാധ്യത) ഇല്ല. ഞാൻ വിശ്വസിച്ചവരെ ആട്ടിക്കളയുന്നവനല്ല താനും. (കാരണം) അവർ തങ്ങളുടെ ദൈവമായി കണ്ടു മുട്ടുന്നവരാകുന്നു. എങ്കിലും ഞാൻ, നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ഒരു (മൂഢ) ജനത്തായി കാണുന്നു.

إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ
وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا
إِنَّهُمْ مُلْقَاوَاتِيهِمْ
وَلِكَيْلِي أَرْكَكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ

30. 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, ഞാനവരെ ആട്ടിവിട്ടാൽ, ആരാണ് അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് എന്നെ സഹായി(ച്ചു രക്ഷി)ക്കുന്നതു? അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ (ഒട്ടും) ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നില്ലേ?'

۞ وَيَقُولُ مَنْ يُنصُرُنِي مِنَ اللَّهِ
إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

31. '(ജനങ്ങളേ) അല്ലാഹുവിന്റെ ഖജനാക്കൾ എന്റെ പക്കലുണ്ടെന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നുമില്ല; ഞാൻ അദൃശ്യകാര്യം അറിയുകയുമില്ല; ഞാൻ ഒരു മലക്കൊന്നെന്നു ഞാൻ പറയുന്നുമില്ല; നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ അവഗണിച്ചു (നിസ്സാരമാക്കി) കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെക്കുറിച്ചു' 'അവർക്കു അല്ലാഹു ഒരു ഗുണവും നൽകുന്നതേയല്ല' എന്നും ഞാൻ പറയുന്നില്ല.

۞ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِيَ خَزَائِنُ اللَّهِ
وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ
وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ
وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ
لَن يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا

അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിൽ (അഥവാ മനസ്സുകളിൽ) ഉള്ളതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവനാണു. നിശ്ചയമായും ഞാൻ (അങ്ങിനെ പറഞ്ഞാൽ) അപ്പോൾ അക്രമികളിൽ പെട്ടവൻ തന്നെയായിരിക്കും.'

اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ
إِنِّي إِذَا أَلَيْسَ الظَّالِمِينَ

29. ۞ എന്റെ ജനങ്ങളേ ഫിദാ ۞ ഞാൻ നിങ്ങളോടു ചോദിക്കു(ആവശ്യപ്പെടു)ന്നില്ല ۞ ഇതിന്റെ പേരിൽ, ഇതിനു ۞ ഒരു ധനവും ۞ എന്റെ പ്രതിഫലമല്ല ۞ അല്ലാതെ, ഒഴികെ ۞ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ۞ ഞാനല്ലതാനും ۞ ആട്ടിക്കളയുന്നവനെ ۞ വിശ്വസിച്ചവരെ ۞ നിശ്ചയമായും അവർ ۞ കണ്ടുതുട്ടുന്നവരാകുന്നു ۞ അവരുടെ ദണ്ഡുമായി ۞ എങ്കിലും ۞ ഞാൻ ۞ നിങ്ങളെ ഞാൻ കാണുന്നു ۞ ഒരു ജനതയായി ۞ അറിയത്ത (വിശ്വ) ۞ 30. ۞ എന്റെ ജനങ്ങളേ ۞ എന്നെ ആർ സഹായിക്കും ۞ അല്ലാഹുവിൽനിന്നും ۞ അവരെ ഞാൻ ആട്ടിവിട്ടെങ്കിൽ ۞ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ആലോചിച്ചു (ചർച്ച) നോക്കുന്നില്ലേ 31. ۞ ഞാൻ പറയുന്നുമില്ല ۞ നിങ്ങളോടു ۞ എന്റെ പക്കലുണ്ടെന്നു ۞ ഖജനാക്കൾ, ഞ്ഡാരങ്ങൾ ۞ അല്ലാഹുവിന്റെ ۞ ഞാൻ അറിയുന്നുമില്ല ۞ അദൃശ്യം, മറഞ്ഞ കാര്യം ۞ ഞാൻ പറയുന്നുമില്ല ۞ ഞാൻ മലക്കൊന്നെന്നു ۞ ഞാൻ പറയുന്നുമില്ല ۞ അവഗണിക്കുന്ന (നിസ്സാരമാക്കുന്ന)വരെപ്പറ്റി ۞ നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ ۞ അവർക്കു നൽകുകയേ ഇല്ലെന്നു ۞ അല്ലാഹു ۞ ഗുണം, ഒരു നന്മയും ۞ അല്ലാഹു നല്ലവണ്ണം (ഏറ്റവും) അറിയുന്നവനാണു ۞ യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി ۞ അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളിലുള്ള (മനസ്സിലുള്ള) ۞ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ۞ അപ്പോൾ, എന്നാൽ, എങ്കിൽ ۞ ആക്രമികളിൽപെട്ടവൻ തന്നെ

ആ ജനതയുടെ ആരോപണങ്ങൾക്കും കൃത്യക്കങ്ങൾക്കും നൂഹ് (അ) നബി നൽകിയ മറുപടിയോണിതല്ലാ. യാതൊരു വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെയും സഹായം കൂടാതെ തന്നെ അതിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ വ്യക്തമാണ്. അതിൽ നിന്നു നാം പലതും പഠിച്ചു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുളളതുകൊണ്ടാണു ആ മറുപടി ഇത്ര വിശദമായി ഇവിടെ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ പാഠങ്ങളിൽ ചിലതു ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. ഉദാഹരണമായി:-

(1) മരണപദേശം നൽകുന്നവരും, സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നവരും അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള പ്രതിഫലമല്ലാതെ, ജനങ്ങളിൽനിന്നു യാതൊരു പ്രതിഫലവും ആവശ്യപ്പെടുകയോ പ്രതീക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്യത്ത.

(2) ജനങ്ങൾ ഉന്നതവർഗ്ഗഗണിലോ പ്രമാണി വർഗ്ഗഗണിലോ പെട്ടവരാണോ അല്ല എന്നുള്ളതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സത്യവിശ്വാസത്തെയും സാൻമാർഗ്ഗിക കാര്യങ്ങളെയും വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. (3) മുർബ്ബലതും സാധുക്കളുമായ ആളുകളായിരിക്കും നല്ല കാര്യങ്ങളിലേക്ക് അധികം മുന്നോട്ടുവരിക. (4) ഒരു നല്ല കാര്യത്തിൽ മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നവർ കേവലം അശേഷമായിത്തീർന്നവരായതിന്റെ പേരിൽ, മോശമായിത്തീർന്നവർ അല്ല നിൽക്കുന്നവർ. അതവരുടെ വിശ്വസ്തതയെന്നും അവരെ ബോധപ്പെടുത്തുകയല്ലാതെ, അശേഷമാക്കിയ അവഗണിച്ചു കളയുവാൻ പാടില്ല. (5) പ്രവാചകന്മാർക്കുപോലും അജ്ഞാതമായ കഴിവുകളും, അജ്ഞാത കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവോ ഇല്ല. എന്നിരിക്കെ, പ്രവാചകത്വംപോലുമില്ലാത്ത മഹാത്മാക്കളോ, സമൂഹങ്ങളോ ആയതിന്റെ പേരിൽ ആർക്കും അതു രണ്ടും ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകാവതല്ല.

നൂഹ് (അ) നബിയുടെ ഹുദയസ്ഥിതമായ ഈ നീണ്ട പ്രസ്താവനകൾക്കു ആ മനസ്സിൽ നിന്നുണ്ടായ പ്രതികരണം നോക്കുക:-

32. അവർ പറഞ്ഞു: 'നൂഹേ, നീ ഞങ്ങളോട്' തർക്കിച്ചു. അങ്ങനെ ഞങ്ങളോടുള്ള തർക്കം നീ (വളരെ) വർദ്ധിപ്പിച്ചു. എന്നി നീ ഞങ്ങളോട്' താക്കീത് ചെയ്യുന്ന കാര്യം [ആ ശിക്ഷ] ഞങ്ങൾക്കു കൊണ്ടുവരുക; നീ സത്യം പറയുന്നവനാണെങ്കിൽ! [അതെന്നു കാണാമല്ലോ]

٣٢- قَالُوا يٰ نُوحُ قَدْ جَدَلْتَنَا
فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا
فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا
اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝

32. 12 അവർ പറഞ്ഞു 13 നൂഹേ 14 ഞങ്ങളോടു നീ തർക്കം നടത്തിക്കഴിഞ്ഞു. തർക്കിച്ചിട്ടുണ്ട് 15 അങ്ങനെ നീ വർദ്ധിപ്പിച്ചു 16 ഞങ്ങളോടുള്ള തർക്കം 17 എനി നീ ഞങ്ങൾക്കു വാ, കൊണ്ടുവര 18 നീ ഞങ്ങളെ താക്കീതു ചെയ്യുന്നതുമായി, വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നതു 19 നീ ആണെ 20 നീ സത്യം പറയുന്നവരിൽപ്പെട്ട (വൻ)

ഇതായിരുന്നു ആ ധിക്കാരികളുടെ പ്രതികരണം! അവരുടെ അഹന്തയും, ദാഷാത്യവും, പരിഹാസവും അതികഠിനം തന്നെ! ആ മഹാനുഭാവൻ അവസാനമായി പറയുന്നത് നോക്കുക:-

33. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹു മാത്രമാണതു നിങ്ങൾക്കു കൊണ്ടുവരുക. അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചെങ്കിൽ. നിങ്ങൾ (അവനെ) അശക്തരാ(ക്കിത്തോൽപി)ക്കുന്നവരല്ലതാനും.

٣٣- قَالِ اِنَّمَا يَتَّبِعُكُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ اِنْ شَاءَ
وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ۝

34. 'നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശം നൽകുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ, എന്റെ ഉപദേശം നിങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കുകയുമില്ല; നിങ്ങളെ വഴിപിഴവിലാക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ. അവൻ നിങ്ങളുടെ റബ്ബത്ര. അവനിലേക്കുതന്നെ നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.'

٣٤- وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِيْ
اِنْ اَرَدْتُ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ
اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يُغْوِيَكُمْ
هُوَ رَبُّكُمْ وَالْاِيْلٰهُ تَرْجَعُوْنَ ۝

33. 12 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 13 നിങ്ങൾക്കു വരും, കൊണ്ടുവരും 14 അതും കൊണ്ടു, അതിനെ 15 അല്ലാഹു (മാത്രം) 16 അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ 17 നിങ്ങളല്ല താനും 18 അശക്തരാക്കുന്നവർ (തോൽപിക്കുന്നവർ). 34. 19 നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശം ചെയ്കയുമില്ല 20 എന്റെ ഉപദേശം, ഗുണകരംകൂടി 21 ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ 22 ഞാൻ ഉപദേശിക്കുവാൻ, ഗുണം കരംകൂടിക്കുവാൻ 23 നിങ്ങളെ, നിങ്ങൾക്കു 24 ആണെങ്കിൽ 25 അല്ലാഹു 26 ഉദ്ദേശിക്കുന്നു (വെങ്കിൽ) 27 നിങ്ങളെ വഴിപിഴവിലാക്കുവാൻ 28 അവൻ 29 നിങ്ങളുടെ റബ്ബാണ് 30 അവനിലേക്കുതന്നെ 31 നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നു

നിങ്ങളുടെ അഹിതം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ശിക്ഷ ഇരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ എനിക്ക് യാതൊരു പങ്കും, സ്വാധീനമോ ഇല്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചുകിട്ടി അവൻ അത് നടപ്പിൽ വരുത്തുമെന്നു മാത്രമേ എനിക്ക് പറയാവുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം നിങ്ങളുടെ ഓർമ്മയിലിരിക്കട്ടെ: ശിക്ഷ വരുന്നപക്ഷം, അവനെ തോൽപ്പിച്ച് നിങ്ങൾക്കു രക്ഷപ്പെടാമെന്ന നിങ്ങൾ ധരിക്കേണ്ട, നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികളിൽ നിങ്ങൾക്കു മറ്റും വരുത്താതെ ശഠിച്ചു നിൽക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് നിങ്ങളു വഴിപിടിച്ച ഓർമ്മാടിഗ്ഗികളാക്കി സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാനാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. ആകയാൽ, നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുവാൻ എനിയും ഞാൻ മനഞ്ഞിയിട്ട് അത്കൊണ്ടു ഫലം ഉണ്ടാവാൻ വഴി കാണുന്നില്ല. നിങ്ങൾ എന്തു തന്നെ പറഞ്ഞാലും ശരി, നിങ്ങളുടെ ദബ്ബ് അല്ലാഹുവാണ്. അവരെല്ലാവരെയും നിങ്ങൾക്കു കേൾക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ ധിക്കാരത്തിന്റെ ഫലം അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു കാണാം, എന്നൊക്കെയാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. എത്ര മനോഹേമനയോടുകൂടിയിരുന്നിട്ടും അദ്ദേഹം ഇതെല്ലാം പറയുന്നതെന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കുക! അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

35. അഥവാ അവർ പറയുന്നവോ: 'അതദ്ദേഹം കെട്ടിച്ചമച്ചിരിക്കുകയാണെന്നു'?! പറയുക: 'ഞാനതു കെട്ടിച്ചമച്ചുവെങ്കിൽ, ഞാൻ ചെയ്ത കററം എന്റെ മേലായിരിക്കും നിങ്ങൾ കുറ്റം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഞാൻ (സ്വാധ്യത) ഒഴിവാക്കവനുമാണ്'.

35-أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَائِي وَأَنَا بِرَبِّي مُّحْتَجِرٌ مُّؤْمِنٌ

35. എ അതല്ല, അഥവാ, അതോ ۞ അവർ പറയുന്നു(വോ) ۞ അദ്ദേഹം അതു കെട്ടിച്ചമച്ചുവെന്നു ۞ പറയുക ۞ ഞാനതു കെട്ടിച്ചമച്ചുവെങ്കിൽ ۞ എന്നാൽ എന്റെ മേലാണു ۞ എന്റെ കുറ്റം ചെയ്തത് (ഞാൻ ചെയ്ത കുറ്റം) ۞ ഞാനാകട്ടെ, ഞാനും (തന്നെ) ۞ (സ്വാധ്യത) ഒഴിവാക്കവനാണ് ۞ നിങ്ങൾ കുറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നു

ഈ വചനം, നൂഹ് (അ) നബിയെയും ജനതയെയും സംബന്ധിച്ചു തന്നെയാണെന്നാണ് ഖുർആൻ വ്യംഖ്യം തരക്കെ പലരും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നത്. ഇതൊക്കെ നൂഹ് (അ) വ്യഥാ കെട്ടിപ്പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുകയാണെന്നാണ് ആ ജനത പറയുന്നതെങ്കിൽ-വരസ്തവത്തിൽ അതാണവരുടെ വാദവും-അവരെടു ഇന്നിന്നപ്രകാരം മറുപടി പറയണമെന്ന് നൂഹ് (അ) നോക്കുള്ള കൽപനയായിരിക്കും അപ്പോൾ ഇത്. ഞാൻ ഇതൊക്കെ എന്റെ സ്വന്തം വകയായി പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുന്നതായാൽ അതിന്റെ ശിക്ഷയും സ്വാധ്യതയും നിങ്ങൾക്കില്ല. എനിക്ക് മാത്രമായിരിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ അനേകം കുറ്റങ്ങളും തന്നെ വാസങ്ങളും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിന്റെയെല്ലാം സ്വാധ്യതയും ശിക്ഷയും നിങ്ങളും പേരേണ്ടിവരും. അതിൽ നിന്നു ഞാൻ ശുദ്ധനാകുമായിരിക്കും. ഇക്കാര്യം നിങ്ങൾ ഓർമ്മിപ്പിരിക്കണമെന്നു സാരം.

ഏതാദം (റ) മുതലായവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ വചനം, നൂഹ് (അ)നെയും ജനതയെയും കുറിച്ചുള്ള സംസാരത്തിനിടയിൽ, ആ ജനത ചെയ്തതുപോലെ നബി (സ) തീരുമെന്നിയുടെ പേരിൽ കള്ളവാദം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന മക്ക മൃഗ്ഗരികളെപ്പറ്റി നബി (സ)യെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ഇടവാക്യ (جمل متر) കാണിത്. ഈ അഭിപ്രായമാണ് ഇബ്നുകഥീറും, ഇമാം റാസീയും (റ) മറ്റു ചിലരും സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നതും കൂടുതൽ നന്നായി തോന്നുന്നതും ഇതുതന്നെ. ۞

വിഭാഗം-4

36. നൂഹിനു 'വഹ്'യു' [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകപ്പെട്ടു: 'നിന്റെ ജനങ്ങളിൽനിന്നു വിശ്വസിച്ചു കഴിഞ്ഞവരല്ലാതെ (എന്നി ആരും) വിശ്വസിക്കുന്നതേയല്ല. ആകയാൽ, അവർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നീ സങ്കടപ്പെടരുത്'.

36-وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

37. നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിലായും, നമ്മുടെ 'വഹ്'യു' അനുസരിച്ചും നി കപ്പൽ നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യുക. (അ) അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ കാര്യത്തിൽ നി എന്ന അഭിമുഖീകരിക്കുക [എന്നോട് പകുപ്പിക്കുക]യും ചെയ്യരുത്.

നിശ്ചയമായും അവർ മുക്കിനശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരാകുന്നു.'

۳۷-وَاصْنَعِ الْفُلْكَ
بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا
وَلَا تُخَاطِبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا
إِنَّهُمْ مُفْرَقُونَ ○

36. ۳۶-۱ വഹ്'യു നൽകപ്പെട്ടു ۳۶-۲ നൂഹിലേക്കു, നൂഹിനു ۳۶-۳ അതു (കാര്യം ആണ്) എന്ന ۳۶-۴ വിശ്വസിക്കുകയേ ഇല്ല ۳۶-۵ നിന്റെ ജനതയിൽ നിന്നു ۳۶-۶ യാതൊരുവരല്ലാതെ ۳۶-۷ വിശ്വസിച്ചുകഴിഞ്ഞ ۳۶-۸ അതിനാൽ നി സങ്കടപ്പെടേണ്ട, വിഷമപ്പെടരുത് ۳۶-۹ അവരായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ۳۶-۱൦ അവർ ചെയ്യുക, പ്രവർത്തിക്കുക 37. 37-1 ഉണ്ടാക്കുക (നിർമ്മിക്കുക) യും ചെയ്യുക 37-2 കപ്പൽ 37-3 നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിലായി 37-4 നമ്മുടെ വഹ്'യിലായും (വഹ്'യു പ്രകാരവും) 37-5 എന്ന അഭിമുഖീകരിക്കുകയും ചെയ്യരുത് 37-6 യാതൊരുവരിൽ, ഒരു കൂട്ടരുടെ കാര്യത്തിൽ 37-7 അക്രമം പ്രവർത്തിച്ച 37-8 നിശ്ചയമായും അവർ 37-9 മുക്കി നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന വരാകുന്നു.

തൊഴിലായിരത്തി അമ്പതു കൊല്ലക്കാലം നൂഹ് (അ) ആ ജനങ്ങളിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടി. (29: 14) ഇക്കാലമത്രയും രാപ്പകൽ ദേഹമെന്നു ആ ജനതയെ അദ്ദേഹം സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും, അഹിംസിലേക്കും ചേർന്നിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ ധിക്കാരവും നിഷേധവും വർദ്ധിച്ചുതെയ്ക്കും. (കൂടുതൽ വിവരം സൂ: നൂഹിൽ കാണാം.) :നാത്തെ വിശ്വസിച്ചുകഴിഞ്ഞ ആളുകളെല്ലാത്ത-അവർ അൽപം സാധുക്കളായിരുന്നുതാനും-എന്നി ആരും വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു അവരെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യത്തക്ക ഒരു ശിക്ഷ-ജലപ്രളയം-വാടുവാൻ പോകുന്നു. അതിൽ നിന്നു നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുവാനായി ഒരു കപ്പൽ നിർമ്മിച്ചുകൊള്ളണം. അതിന്റെ നിർമ്മാണം എന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലും, നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചും ആയിരിക്കുകയും വേണം എന്നൊക്കെ നൂഹ് (അ) നബിക്ക് അല്ലാഹു വഹ്'യു നൽകി. വിശ്വസിക്കാത്ത ആ അക്രമികളുടെ കാര്യത്തിൽ യാതൊരു അപേക്ഷയും, അനുതാപവും നടത്തരുതെന്ന് ധാരാളത്തെ പ്രത്യേകം ഉണർത്തുകയും ചെയ്തു.

കപ്പൽ നിർമ്മാണത്തെപ്പറ്റി മുമ്പ് മനുഷ്യസമൂഹായത്തിനു പരിചയമില്ല. അതുകൊണ്ടു കപ്പലിന്റെ ആകൃതിയും, നിർമ്മിക്കേണ്ട രീതിയുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ലഭിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. അതാണ് നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിലും നമ്മുടെ വഹ്'യനുസരിച്ചും (37-3) എന്ന വാക്ക് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പലകകളും, ആണികളുമുള്ളതു (37-4) എന്നു സൂരത്തുൽ ഖമിൽ അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമത്രെ. കപ്പൽ കേവലം വളരെ പെരുത്തൊന്നുവെല്ലായിരുന്നുവെന്ന് 40-ാം വചനത്തിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അതിന്റെ വലുപ്പത്തെയും സ്വഭാവത്തെയും പറ്റി പലതും പല പ്രകാരത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയും മിക്കവാറും അവ ഇസ്രാഇലി വാർത്തകളിൽ പെട്ടവയാകുന്നു. ബൈബിളിൽ അതിന്റെ നീളം മൂന്നുരൂക്ഷവും, വീതി അമ്പതുരൂക്ഷവും, ഉയരം മൂപ്പതുരൂക്ഷവുമായിരുന്നുവെന്നും, അതു മൂന്നു അട്ടുളളതായിരുന്നുവെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഉല്പത്തി 6: 14-16) വാസ്തവം അല്ലാഹുവിന്നറിയാം. വലുപ്പവും ആകൃതിയും അറിയുന്നതിൽ പ്രത്യേക പ്രയാണമൊന്നുമില്ലല്ലോ.

38. അദ്ദേഹം കപ്പൽ നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽനിന്നു ഒരോ(പ്രമാണി)സംഘവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കലൂടെ നടക്കുമ്പോഴൊക്കെയും അവർ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പരിഹസിക്കും.

۳۸-وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ
وَكُلُّا مَرَّ عَلَيْهِ مَا لَمَّ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا
مِنْهُ

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ പരിഹസിക്കുന്നവരിൽ, നിങ്ങൾ പരിഹസിക്കുന്നതുപോലെ നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചും (വഴിയെ) പരിഹസിക്കുന്നതാണ്'.

قَالَ إِنَّ تَنْخَرُوا مِنَّا
فَإِنَّا نَنْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَنْخَرُونَ

39. 'എന്നാൽ, വഴിയെ നിങ്ങൾക്കറിയാം: ആർക്കാണ് അപമാനപ്പെടുത്തുന്ന ശിക്ഷ വരുകയെന്നു, ആരുടെ മേലാണ് നിലനിൽക്കുന്ന ശിക്ഷ ഇറങ്ങുകയെന്നം!'

39- فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ
مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ
يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

38. അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, നിർമ്മിക്കുകയാണു കർപ്പൻ കർപ്പൻ നടുക്കുനടന്നു പോകുന്നുവോളം. ഈ അദ്ദേഹത്തിലൂടെ (അടുക്കൽകൂടി) 'ഇ. ഒരു സംഘം, കൂട്ടക്കേൾ. ഈ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളിൽ നിന്നു അവർ പരിഹസി(കളിയാ)ക്കുന്നതാണ്. ഈ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഈ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു അവർ നിങ്ങൾ പരിഹസിക്കുന്ന പക്ഷം. ഈ ഞങ്ങളെപ്പറ്റി ഈ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, നാം. ഈ ഞങ്ങൾ പരിഹസിക്കും. ഈ നിങ്ങളെപ്പറ്റി അവർ നിങ്ങൾ പരിഹസിക്കുന്നതുപോലെ. 39. എന്നാൽ വഴിയെ, പിറകെ പിന്നെ നിങ്ങൾ അറിയും. ആർ, ആരാണു. അവന്നു വരും, തനിക്കു വരുന്നതു. ശിക്ഷ, വല്ല ശിക്ഷയും. അവനെ അപമാനിക്കുന്ന, വഷളാക്കുന്ന ഇറങ്ങി വരുകയും. ഈ തന്റെ മേൽ പക്ഷ ശിക്ഷ നിലനിൽക്കുന്ന (മുറിയാത്ത).

'പ്രവചകപ്രവർത്തനം വിട്ടു' ഇപ്പോൾ ആശ്വതിപ്പണിയായോ' എന്നും മറ്റുമൊക്കെ അവർ നൂഹ'(അ)നെ പരിഹസിച്ചിരുന്നതായി വിവരത്തുകൾ കാണാം. വിവരത്തുകളിലെങ്കിൽ പോലും ഉപഹിക്കാവുന്നതത്രെ അത്.

40. അങ്ങനെ (അവസാനം) നമ്മുടെ കൽപന വരുകയും, അടുപ്പ് (ഉറവ് പൊട്ടി) തിളച്ചു മറിയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, നാം പറഞ്ഞു: 'എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽനിന്നും രണ്ടു (വീതം) ഇണകളെയും, നിന്റെ വീട്ടുകാരെ (അഥവാ സ്വന്തക്കാരെ)യും നി അതിൽ കയറ്റിക്കൊള്ളുക; ആർക്കെതിരിൽ (ശിക്ഷ ഷയുടെ) വാക്കു മുൻകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ അവരെഴിക്കുക, വിശ്വസിച്ചവരെയും (കയറ്റിക്കൊള്ളുക)

40- حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا
وَفَارَ التَّوَرُّدُ
ثَلَاثًا حِجْلٌ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ
إِثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ

അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം അൽപം ആളുകളെല്ലാത്തെ വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലത്താനും.

وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ

40. അങ്ങനെ ഈ വന്നപ്പോൾ നമ്മുടെ കൽപന, കാര്യം. പൊട്ടി പൊട്ടുകയും, തിളച്ചു മറിയുകയും. അടുപ്പ്, തീക്കൂട്ടം. ഈ നാം പറഞ്ഞു വന്നിരിക്കുക (കയറ്റുക). ഈ അതിൽ ഈ എല്ലാവരിൽ നിന്നും ഈ രണ്ടിണകളെ (ഇ)രണ്ടു കൂട്ടം നിന്റെ ആൾക്കാരെ (കൂട്ടം-ബന്ത-സ്വന്തക്കാരെ-വീട്ടുകാരെ)യും. ഈ യാതൊരുവരെയെഴിക്കുക. അവരുടെമേൽ മുൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ വാക്കു, വാർത്ത. ഈ വിശ്വസിച്ചവരെയും. ഈ വിശ്വസിച്ചിട്ടുമില്ല, വിശ്വസിച്ചിട്ടില്ലത്താനും. ഈ അദ്ദേഹമൊന്നിച്ചു ഈ അൽപം (ആളുകൾ) അല്ലാത്തെ.

41. അദ്ദേഹം (അവരോടു) പറയുകയും ചെയ്തു: 'നിങ്ങളെ അതിൽ കയറിക്കൊള്ളുവിൻ; അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിലാണ് അതിന്റെ സഞ്ചാരവും, അതിന്റെ നിറുത്തലും [നങ്കൂരമിടലും]. നിശ്ചയമായും എന്റെ രബ്ബ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയും തന്നെയാണ്.'

وَقَالَ اٰزْكُبُوْا فِيْهَا
بِسْمِ اللّٰهِ تَجْرِبُهَا وَرُمْسُهَا
اِنَّ رَبِّيْ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ

41. 11- അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു 12- കയറുവിൻ, സവാരി ചെയ്യുവിൻ, വാഹനമേറുവിൻ 13- അതിൽ 14- അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിലാണു 15- അതിന്റെ നടത്തം, സഞ്ചാരം 16- അതിന്റെ നങ്കൂരമിടലും 17- നിശ്ചയമായും എന്റെ രബ്ബ് വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ തന്നെ 18- കരുണാനിധിയാണു.

11-അദ്ദേഹം (നമ്മുടെ കൽപന വന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച കൽപന വന്നു എന്നതത്രെ. എന്നാൽ, 12-കയറുവിൻ (അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിലാണു) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥവും ഉദ്ദേശ്യവും പല പ്രകാരത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 13-കയറുവിൻ എന്ന പദത്തിനു 'അടുപ്പം', 'ഓട്ടം' മുതലായ അർത്ഥങ്ങൾ എന്നീ അർത്ഥങ്ങളാണ് അധികാരം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. 'ഔസ' എന്നാൽ 'ഇബ്ന' അബ്ദുസ്സാദി (9) ന്നിന്നു നിരവധി, ചെറുപ്പത്തിലുള്ളവർ. ചെറുപ്പം, അർത്ഥം പഠിപ്പിക്കാതില്ല. ആ അർത്ഥങ്ങളെ ആധാരമാക്കി ചില കഥകളും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. 'അടുപ്പം', 'കയറൽ' എന്നീ അർത്ഥങ്ങളുള്ള ഒരു പദമാണ് 14- (വസ്തിസ്സ). യൂദയം പോലെയുള്ള ആപത്തുകൾ ചൂർണ്ണമായിത്തീർന്നപ്പോൾ 15- (അടുപ്പം പരക്കു) എന്ന അലങ്കാരപത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി പറയുന്നു. 'അടുപ്പം', 'കയറൽ' 'ഗോവത്തിലേത്തി' എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു അലങ്കാര പ്രയോഗമാണ് 16- എന്നൊരു ചിലവുകൾ അടിപ്രായം. ഇബ്നുകഥാർ (9) പറയുകയാണ്: 'അതായതു തീയിന്റെ സ്മാനമായ അടുപ്പത്തിൽനിന്നു വെള്ളം പൊട്ടിക്കുറി മറിയുമാണ് ചൂർണ്ണമായിരിക്കെ ഉറവുപെടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചൂർണ്ണമായിട്ടും പിടിക്കാൻ പറ്റാത്തതിനാലാലുള്ള ചൂർണ്ണ കലത്തിന്റെ അടിപ്രായം ഇതാണ്.' 17- എന്ന പദത്തിന്റെ ഒരു ചില അർത്ഥം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് അതെല്ലാം മറ്റൊരു അടിപ്രായങ്ങളാണെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

18- (അതിൽ എല്ലാവിധത്തിലും) ഇതല്ല ഇതാകൾ കയറുക എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം എല്ലാ ജീവികളിൽനിന്നും ആണു, പെണ്ണുമാരി രണ്ടെണ്ണമാണെന്നു അധിക വ്യത്യാസം പരയുന്നത്. ജീവികളും ജീവികളല്ലാത്തവയുമായ എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽനിന്നും ഇതാണെണ്ണമാണു ചിലക്കുടിപ്രായമുണ്ട്. ഇതു കൂറേ വിദൂരമായി തന്നെത്തുടരുന്നു. 'അപക'യെ, ജീവികളിൽനിന്നും കയറുന്ന ഉപകരണവസ്തുക്കളിൽനിന്നും ആവശ്യമായതും, സങ്കരപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു ഇതാണെണ്ണ. എന്നും ഉദ്ദേശിക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. ഏതായാലും നൂഹ് (അ) നബിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടുകരും, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ച സത്യവിശ്വാസികളും അതിൽ കയറി രക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നുള്ളതു തീർച്ചയായും. പക്ഷേ, വീട്ടുകാരിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു മകൻ ഒഴിവാക്കുന്നതു അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു മകനും ഒഴിവാക്കുന്നുവെന്നും, അവർ അവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിലായിരുന്നുവെന്നും സൂ: അഹ്റീ: 10-ാം വചനത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കാം. അവിശ്വാസികളിൽ പെട്ട ആരെയും കപ്പലിൽ കയറിയിരിക്കുകയില്ലെന്നു 19- (അദ്ദേഹം) തിരിൽ വാക്കു മുൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ അവരെക്കൊണ്ടു) എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. നൂഹ് (അ) നബിയിൽ വിശ്വസിച്ചവരുടെ എണ്ണം വളരെ കുറവായിരുന്നുവെന്നു അല്ലാഹു തന്നെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. എണ്ണം നിർണ്ണയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ചില രീതികളും കാരണങ്ങൾ. ഒന്നിലും എണ്ണപതിലധികമുള്ളതായി വന്നിട്ടില്ല.

20- (മുഹ്റീഹാ) എന്നതിന്റെ സ്മാനമായ 21- (മുഹ്റീഹാ) എന്നും വരയ്ക്കുന്നു. അർത്ഥം അതിൽ പറയത്തക്ക വ്യത്യസ്തമാണെങ്കിലുമാണു. 22- (നിങ്ങളെ അതിൽ കയറിക്കൊള്ളുവിൻ) എന്ന വാചകവും 23- (അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിലാണു) എന്നു തുടങ്ങിയ വാചകവും കൂടി ഒരു വാചകമായിട്ടാണ് പല

വ്യാഖ്യാനം: അതീഥവ്യാഖ്യാനം നൽകിക്കൊണ്ടുനൽകുന്നത്. അതനുസരിച്ച് ആ വാചകത്തിന്റെ സാരം, അതു സഞ്ചരിക്കുകയും, നിറുത്തുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, 'അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ' എന്ന പദത്തെക്കൊണ്ടായിരിക്കണം നിങ്ങൾ അതിൽ കയറിയരിക്കുന്നത് എന്നായിരിക്കും. വാഹനം കയറുമ്പോഴും ഇറങ്ങുമ്പോഴും 'ബിസ്മി' ചെല്ലുകയും, സന്തോഷപരമായ സ്തുതികീർത്തനവും, പ്രാർത്ഥനയും നടത്തുകയും വേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഖുർആൻ കൊണ്ടും ഹദീസുകൊണ്ടും സാക്ഷ്യം കാണിക്കുന്നു.

42. അതു [കപ്പൽ] അവരെയും കൊണ്ടു മലകളെപ്പോലുള്ള (വമ്പിച്ച) തിരമാലയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്; നൂഹ് തന്റെ മകനെ-അവൻ ഒരു അകന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു വിളിച്ചു (പറഞ്ഞു): 'എന്റെ കുഞ്ഞുമകനെ! ഞങ്ങളോടൊപ്പം (കപ്പലിൽ) കയറിക്കൊള്ളുക; നീ അവിശ്വാസികളുടെ കൂടെ ആയിരിക്കരുത്.'

43. അവൻ പറഞ്ഞു: 'വെള്ളത്തിൽ നിന്നും' എന്ന രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന വല്ല മലയിലേക്കും (പോയി) ഞാൻ അയയ്ക്കും പ്രാപിച്ചുകൊള്ളാം.'

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയിൽ നിന്ന് അവൻ കരുണചെയ്തവർക്കല്ലാതെ ഇന്നു രക്ഷ നൽകുന്ന ഒന്നുമില്ല. അവർ രണ്ടാൾക്കുമിടയിൽ തിരമാല മറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു; അങ്ങനെ, അവൻ മുക്കിക്കൊല്ലപ്പെട്ടവരിലായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

42- وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ
وَنَادَىٰ نُوْحٌ ابْنَهُ
وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ
يُبَيِّنُ أَكْبَ مَعَنَا
وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ
43- قَالَ سَأُوِي إِلَىٰ جَبَلٍ
يَعْمَلُنِي مِنَ الْمَاءِ
قَالَ لَا عَصِمَ الْيَوْمَ
مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ
وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ
فَكَانَ مِنَ الْمَغْرِقِينَ

42. 1. അതു 2. സഞ്ചരിക്കുന്നു, നടക്കുകയാണു 3. അവരെയും കൊണ്ടു 4. തിരമാലയിൽ 5. പല മലകളെപ്പോലെയുള്ള 6. വിളിക്കുകയും ചെയ്തു 7. നൂഹ് 8. തന്റെ മകനെ, പുത്രനെ 9. അവനായിരുന്നു 10. ഒരു അകന്ന (വിട്ട) സ്ഥലത്തിൽ 11. എന്റെ കുഞ്ഞുമോനെ (പ്രിയമകനെ) 12. കയറിക്കൊള്ളുക 13. ഞങ്ങളോടൊപ്പം, കൂടെ 14. നീ ആയിരിക്കരുത് 15. അവിശ്വാസികളുടെ കൂടെ. 43. 16. അവൻ പറഞ്ഞു 17. ഞാൻ അയയ്ക്കും പ്രാപിച്ചു (ചെന്നു ചേർന്നു) കൊള്ളാം 18. വല്ല മലയിലേക്കും 19. എന്നെ കാക്കുന്ന, രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന 20. വെള്ളത്തിൽനിന്നും 21. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 22. രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന (കാക്കുന്ന)തൊന്നുമില്ല 23. ഇന്നു 24. കൽപനയിൽ നിന്നു 25. അല്ലാഹുവിന്റെ 26. അവൻ കരുണ ചെയ്തവർക്കല്ലാതെ 27. മറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു 28. അവർക്കു രണ്ടാൾക്കുമിടയിൽ 29. തിരമാല 30. എന്നിട്ടു(അങ്ങനെ) അവനായിത്തീർന്നു 31. മുക്കിക്കൊല്ലപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ

മകൻ അവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവനായിരുന്നു. അതിനാൽ അവൻ കപ്പലിൽ കയറിയില്ല. പുത്രവാത്സല്യം സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. ആ നിലക്ക് അവൻ കപ്പലിൽ കയറി രക്ഷപ്പെടുകയും, അങ്ങനെ അവിശ്വാസം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ കാരണമാകുകയും ചെയ്താൽ കൊള്ളാമെന്നു അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. എങ്കിലും, പ്രവരചകപുത്രനായതുകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന നിയമത്തിൽ മറ്റൊരു വശമുണ്ടാകുമല്ലോ.

44. പറയപ്പെട്ടു: 'ഭൂമിയെ, നിന്റെ വെള്ളം നീ വിഴുങ്ങുക; ആകാശമേ, നീ വിരമിക്കുക [നിറുത്തൽ ചെയ്യുക] യും ചെയ്യുക.' വെള്ളം വററുകയും, കാര്യം തീരുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതു[കപ്പൽ] 'ജൂദി' (മല)യുടെമേൽ (ചെന്നു) ഉറച്ചു നിൽക്കുകയും ചെയ്തു. 'അക്രമികളായ ജനങ്ങൾക്കു വിദ്യരം! [കാര്യംനിശ്ചയിക്കുന്നതിനും അവർ എത്രയോ അകന്നു പോയി!]' എന്നു പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي
مَاءَكِ وَيَسْأَلِ
أَقْلَامِي وَغِيضُ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ
وَأُسْتُوثَ عَلَى الْجُودِي
وَقِيلَ بُعْدٌ لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

44. പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു ഭൂമിയെ നീ വിഴുങ്ങുക നിന്റെ വെള്ളം പുകയും ചെയ്യുക. ആകാശമേ നീ വിരമിക്കുക, പിൻമാറുക വററിക്കൊണ്ടുകയും ചെയ്തു. അതു തീരുമാനിക്കപ്പെടുക (കഴിയുക)യും ചെയ്തു കാര്യം, കൽപന ശരിപ്പെടുക(നിലകൊള്ളുക-ഉറച്ചു നിൽക്കുക)യും ചെയ്തു ജൂദിയിൽമേൽ പറയപ്പെടുകയും ചെയ്തു വിദ്യരം, അകലം. ജനങ്ങൾക്കു വിദ്യരം അക്രമികളായ

ആകാശത്തു നിന്നു അതികഠിനമായി മഴ വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭൂമിയിൽ എല്ലാ ഇടത്തുനിന്നും ഉറവു വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെയാണ് ജലപ്രളയം ഉണ്ടായിത്തീർന്നത്. സൂ: ഖമറിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ... وَأَبْلَأَتْ سَائِرُ الْقُلُوبِ (സാരം: കുത്തിച്ചൊരിയുന്ന ഒരു വെള്ളവും കൊണ്ട് ആകാശത്തിന്റെ കവാടങ്ങളെ നാം തുറന്നു വിട്ടു. ഭൂമിയെ നാം ഉറവുകൾ പൊട്ടി ഒഴുക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞ ഒരു കാര്യത്തിൽ ആ വെള്ളം കൂട്ടിമുട്ടി) ധിക്കാരി വർഗ്ഗത്തെ നശിപ്പിക്കുകയെന്നുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ തീരുമാനം നടപ്പിൽ വന്നപ്പോൾ, ആകാശത്തോടു മഴ നിറുത്തുവാനും, ഭൂമിയോട് ഉറവ് നിർത്തുവാനും അവൻ കൽപന കൊടുത്തു. അങ്ങനെ, വെള്ളം വാർന്നു. കപ്പൽ-അല്ലാഹു പറഞ്ഞപോലെ-ജൂദിമലയിൽ അണഞ്ഞുനിലകൊള്ളുകയും ചെയ്തു.

ജൂദിമല അൽജസീറ: (മെസപ്പൊത്തമ്യ)യിലാണെന്നും, മൂസലിലാണെന്നും ഖുർആൻ വ്യവസ്ഥാപനം പറഞ്ഞു കാണാം. മൂൻകാലത്തു രാജ്യാതിർത്തികൾക്കു കൃത്യതയില്ലായിരുന്നതും, കാലാന്തരത്തിലുണ്ടായ അതിർത്തിമാറ്റങ്ങളും നോക്കുമ്പോൾ ഇതു രണ്ടും ശരിയായിരിക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ട്. അൽജസീറ: കും, മൂസലിനും കിഴക്കായി, ഇപ്പോൾ അർമീനിയായിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും, സമതലങ്ങളും, പല മലകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ അറാറാത്തു പ്രദേശങ്ങളിലെ ഒരു മലയാണു 'ജൂദി' മല. (*) ഈ പേർ ഇപ്പോൾ അത്ര പ്രസിദ്ധമല്ല. കപ്പൽ നിന്ന മലക്കു പ്രത്യേകമുള്ള പേരാണ്. ശൂദി എന്നും ചിലർ അതിനു പറയാറുണ്ട്; അറാറാത്തു എന്ന പേരിലാണ് പൊതുവെ അറിയപ്പെടുന്നത്. ബൈബിളിലും ഈ പേരത്രെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. (ഉൽപത്തി: 8:3.) ഖത്താദ: (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി, ഒരു പ്രസിദ്ധ ചരിത്രകാരനും കൂടിയായ ഇബ്നു കഥീർ (റ) അദ്ദഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഇപ്രകാരം ഉദാഹരിക്കുന്നു: 'അൽജസീറ:യിൽ പെട്ട ജൂദിമലയിൽ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിക്കൊണ്ടു നൂഹ് (അ) നബിയുടെ കപ്പലിനെ അല്ലാഹു അവശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സമുദ്രതീരത്തിലെ ആദ്യകാലക്കാർ അത് കാണുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനുശേഷമുണ്ടായ എത്രയോകപ്പലുകൾ നശിച്ചു പാമ്പലായിത്തീർന്നു പോയി ' ഖത്താദ: (റ) ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് ആയിരത്തിൽപരം കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയെങ്കിലും ഇക്കാലത്തും അതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങളും, അന്വേഷണങ്ങളും ചരിത്ര ഗവേഷകന്മാരിൽ നിന്നു നിലച്ചുപോയിട്ടില്ല. അറാറാത്തു മലമ്പുറവിൽ വളരെ അടി ഉയരത്തിൽവെച്ച് ഒരു അമേരിക്കൻ പുരാവസ്തു ഗവേഷകസംഘം നൂഹ് (അ)ന്റെ കപ്പലിന്റെതന്നെ അനുകൂലപ്പെടുന്ന ഏതാനും അവശിഷ്ടങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയതായും അതിന്മേൽ അവർ ഗവേഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായും പതിനഞ്ചു കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് വർത്തമാന പത്രങ്ങളിൽ (**) നാം

(*) സ്ഥലങ്ങളെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കുവാൻ 6ഉം 8ഉം ചുപടികൾ നോക്കുക.

(**) പത്രത്തിൽനിന്നുള്ള ഉദ്ധരണി സൂ: അബിയായിനുശേഷമുള്ള വ്യവസ്ഥാപനക്കുറിപ്പിൽ ചേർത്തു കാണാം.

കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. സൂ: അഭ്യുത്ഥിൽ അല്ലാഹു (പ്രസ്താവിച്ചത്) ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു: '...അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചും കപ്പലിലുള്ളവരെയും സംരക്ഷിക്കുകയും അതിനെ നാം ലോകർക്കു മുഖ്യാനമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.' 10 : فَالْبَاقِيَ وَأَصْحَابُ الْغَيَْةِ وَجَعَلْنَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ - النكبات : 10

45. നൂഹ് തന്റെ രബ്ബിനെ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടു) പറഞ്ഞു: 'എന്റെ രബ്ബേ! നിശ്ചയമായും, എന്റെ മകൻ എന്റെ വീട്ടുകാരിൽ (സ്വന്തക്കാരിൽ) പെട്ടവനും, നിന്റെ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമായുള്ളതാണു. നീയാകട്ടെ, വിധികർത്താക്കളിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും (വലിയ) വിധികർത്താവുമാകുന്നു (വല്ലോ)!'

46. അവൻ [രബ്ബു] പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, അവൻ നിന്റെ വീട്ടുകാരിൽ [സ്വന്തക്കാരിൽ] പെട്ടവനല്ല. (കാരണം) അവൻ നന്നല്ലാത്ത ഒരു പ്രവൃത്തി (ക്കാരൻ) ആകുന്നു. ആകയാൽ, നിനക്കു അറിവില്ലാത്ത കാര്യം (സംബന്ധിച്ചു) എന്നോട് നീ ചോദിക്കരുത്. നീ(അറിവില്ലാത്ത) വിഡ്ഢികളുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരുമെന്നതിനാൽ, ഞാൻ നിന്നെ ഉപദേശിക്കുകയാണ്'.

47. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ രബ്ബേ! എന്നിക്കു അറിവില്ലാത്ത കാര്യം (സംബന്ധിച്ചു) നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ നിന്നോടു ശരണം തേടുന്നു. എന്നിക്കു നീ പൊറുത്തുതരുകയും, എന്നോടു നീ കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്യാത്തപക്ഷം, ഞാൻ നഷ്ടക്കാരനിൽ പെട്ടവനായിത്തീരും!'

45- وَنَادَىٰ تَوَحُّدَهُ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَكَمِينَ ٥

46- قَالَ يُتَوَحُّدَهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ٥

47- قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ٥

45. വിളിച്ചു നൂഹ് തന്റെ രബ്ബിനെ എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു എന്റെ രബ്ബേ നിശ്ചയമായും എന്റെ മകൻ, പുത്രൻ എന്റെ വീട്ടുകാരിൽ (സ്വന്തക്കാരിൽ) പെട്ടവനാകുന്നു നിശ്ചയമായും നിന്റെ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമാണു (താനും) നീയാകട്ടെ ഏറ്റവും (വലിയ) വിധികർത്താവുമാകുന്നു വിധികർത്താക്കളിൽ, 46. അവൻ പറഞ്ഞു നൂഹേ ഓ നിശ്ചയമായും അവൻ അല്ല, അവനല്ല നിന്റെ വീട്ടുകാരിൽ (സ്വന്തക്കാരിൽ) പെട്ട (വൻ) നിശ്ചയമായും അവൻ ഒരു പ്രവൃത്തി (പ്രവൃത്തിക്കാരൻ) ആകുന്നു നല്ലവനല്ലാത്ത ആകയാൽ എന്നോടു ചോദിക്കരുത് നിനക്കു ഇല്ലാത്തതു ചി നിനക്കു അതിനെ അറിവു, ഒരു വിവരവും നിശ്ചയമായും ഞാൻ നിന്നെ ഉപദേശിക്കുന്നു, നിനക്കു സദുപദേശം നൽകുന്നു നി ആയിത്തീരുമെന്നതിനാൽ വിഡ്ഢികളിൽ (വിവരമില്ലാത്തവരിൽ) പെട്ട(വൻ). 47. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എന്റെ രബ്ബേ നിശ്ചയമായും ഞാൻ ശരണം (രക്ഷ)തേടുന്നു നി നിൽ, നിന്നോടു ഞാൻ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ഇല്ലാത്തതു എന്നിക്കു അതിനെപ്പറ്റി അറിവു, വിവരം നീ പൊറുത്തുതരാത്തപക്ഷം എന്നിക്കു കരുണ ചെയ്യുകയും ഞാനായിരിക്കും, ആയിത്തീരും നഷ്ടപ്പെട്ടവരിൽ പെട്ട(വൻ)

നിന്റെ സ്വന്തക്കാരെയും കപ്പലിൽ കയറ്റിക്കൊള്ളുക (كُلُّوا) എന്നു അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തോടു കൽപിച്ചിരുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, തന്റെ മകനും അതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു അദ്ദേഹം കരുതി. കപ്പലിൽ കയറുന്നവരെയെല്ലാം രക്ഷപ്പെടുത്താമെന്നാണല്ലോ ആ കൽപനയുടെ അർത്ഥം. ശിക്ഷയുടെ വാക്ക് മുൻകഴിഞ്ഞവരോടികെ (لَا مِنْ بَنِي آدَمَ) എന്ന ഉപാധിയിൽ മകൻ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു അദ്ദേഹം അന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല. അങ്ങനെ, മകൻ രക്ഷപ്പെടാൻ മാർഗ്ഗം കാണാതെവന്നപ്പോൾ മകന്റെ കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോടു സങ്കടപ്പെട്ടു. വാസ്തവത്തിൽ, അദ്ദേഹം ആ കൽപന മനസ്സിലാക്കിയതിൽ അദ്ദേഹത്തിനു പിഴവു പറ്റിയിട്ടുണ്ടെന്നു അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ മനസ്സിലാക്കി. സ്വന്തം മകനെ നിലക്കു അവൻ ബന്ധപ്പെട്ടവനാണെങ്കിലും അവൻ ദുർവൃത്തനായ-അഥവാ അവിശ്വാസിയായ-ആളാണെന്ന നിലക്കു അദ്ദേഹമായി ബന്ധം മുറിയ്ക്കുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും, അവൻ അവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നശിച്ചുപോകുമെന്ന് തന്നെയാണെന്നും, അവിശ്വാസികളോടും പ്രവാചകന്റെ ആവശ്യം അനുസരിക്കുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ കൂടുതലിൽ പെട്ടസ്വന്തക്കാർക്കെല്ലാം രക്ഷ കിട്ടുന്നത് നൂഹ് (അ) യാചിച്ചു. ആ യാചന ശരിയല്ലെന്നും, മതബന്ധത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട സ്വന്തക്കാർക്കു മാത്രമാണു രക്ഷാവശ്യമാണെന്നും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ പഠിപ്പിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ വന്ന യാചനപ്പിഴവു തിരുത്തിയതാണപ്പോൾ തന്നെ, കാര്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുപോലെ മറ്റൊരുവില്ലാത്ത ചോദ്യവും അപകടവും മേലിൽ നടത്തുകയെന്നും, അതു വിവരവികളുടെ സ്വഭാവമാണെന്നും, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിച്ചു. സംഗതി മനസ്സിലായ അദ്ദേഹം തന്റെ പക്കൽ വന്നുപോയ അവിവേകത്തെപ്പറ്റി പശ്ചാത്താപിക്കുകയും അല്ലാഹുവിനോടു മാപ്പിനും കാരണക്കും അപക്ഷിക്കെയും, മേലിൽ ഇത്തരം അവിവേകങ്ങൾ തന്റെ പക്കൽ വന്നുപോകാതെ കാത്തുനിൽക്കണമെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ വചനങ്ങളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതും, മനസ്സിലാക്കേണ്ടതായ ചില കാര്യങ്ങൾ: (1) നൂഹ് (അ) തന്റെ മകനെപ്പറ്റി അല്ലാഹുവിനോടു സങ്കടം ബോധിപ്പിച്ചതു അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകകിലും വിധിയിലുള്ള അദ്ദേഹം ലംഘിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പാപകൃത്യമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയതിൽ വന്നുപോയ ഒരു അബദ്ധം മാത്രമാണത്. ഏകകിലും പ്രവാചകവര്യനും, ദിവ്യബന്ധനമായ ലാളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനപദവിക്കു യോജിച്ചതായിരുന്നില്ല ആ ചോദ്യം. ആ നിലക്കു അതൊരു പാപമെന്നാണു ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. പാപമല്ലെങ്കിലും പ്രവാചകൻ്റെ ഉത്തരവുള്ള ന്യൂനതകളിൽനിന്നുംപോലും പരിശുദ്ധമായിരിക്കണമെന്നതാണു ഇതിലടങ്ങിയ തത്വം. അതുകൊണ്ട് പ്രവാചകൻ്റെയിൽനിന്നു നിസ്സാരമായ വല്ല പാപകൃത്യങ്ങളും ഉണ്ടാകുമ്പോഴേക്കും ശക്തിയായ ഭയത്തിൽ അല്ലാഹു ഉടനെ തിരുത്തുന്നത്: (2) ആഭിജാത്യം കൊണ്ടോ, പ്രവാചകൻ്റെമാർദ്ദങ്ങളുള്ള മഹാൻമാരുമായി അടുത്ത ബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ടോ ആർക്കും അല്ലാഹുവിൽ രക്ഷകിട്ടുകയില്ല. ഒരോ വ്യക്തിയുടെയും രക്ഷാശിക്ഷകൾക്കു നിദാനം ആ വ്യക്തിയുടെ വിശ്വാസവും കർമ്മവും തന്നെയാണിരിക്കുക. (3) കൂടുതലായ ചർച്ചയ്ക്കു ബന്ധമുള്ളതായ ശക്തിയായ ബന്ധം മത വിശ്വാസം വഴിയുള്ള ബന്ധമാകുന്നു. നൂഹ് (അ)ന്റെ മകനും അദ്ദേഹവും തമ്മിൽ പിതൃപുത്ര ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവൻ തന്റെ സ്വന്തക്കാരിൽ പെട്ടവനല്ല (لَا مِنْ بَنِي آدَمَ) എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെയാണു മുസ്ലിംകളുടെ വിമതസ്ഥായ കൂടുതലും, ഗണ്യരും ഇസ്ലാമിൽ പരസ്പരം സ്വന്തവകാശം വരെ ഇല്ലാത്താക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും.

48. പറയപ്പെട്ടു: 'നൂഹ്, നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള ശാന്തിയോടെ ഇറങ്ങിക്കൊള്ളുക; നിന്റെമേലും, നിന്റെ കൂടെയുള്ളവരിൽനിന്നു (ഉണ്ടാകുവാനു) ഈ സമുദായങ്ങളുടെമേലും അനുഗ്രഹംശിസ്സുകൾക്കുടേയും (ഇറങ്ങിക്കൊള്ളുക).

وَقِيلَ لَنُوحٍ أَهْلُ الْبَيْتِ يَأْتِيَنَّكَ رِجَالٌ بِذُنُوبِهِمْ فَاحْلُبْكُمُ فَإِنَّهُمْ أَوْلَىٰ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ

48. ഈ പറയപ്പെട്ട 'നൂഹ്' നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള ശാന്തിയോടെ ഇറങ്ങിക്കൊള്ളുക; നിന്റെമേലും, നിന്റെ കൂടെയുള്ളവരിൽനിന്നു (ഉണ്ടാകുവാനു) ഈ സമുദായങ്ങളുടെമേലും അനുഗ്രഹംശിസ്സുകൾക്കുടേയും (ഇറങ്ങിക്കൊള്ളുക).

ചില സമുദായങ്ങളാകട്ടെ, അവർക്കു നാം സൗഖ്യം നൽകിയേക്കും; പിന്നീടു അവർക്കു നമ്മുടെ പക്കൽനിന്നു വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ബാധിക്കുകയും ചെയ്യും.'

وَأَمَّا سُنَّتُهُمْ
ثُمَّ يَنْتَهِمُ مِنَّا
عَذَابُ الْيَوْمِ

പ്രാ ചില സമുദായങ്ങളാകട്ടെ അവർക്കു നാം സൗഖ്യം നൽകിയേക്കും പിന്നീട് പിന്നെ അവരെ സ്തംഭിപ്പിക്കും, ബാധിക്കും പിന്നീട് നമ്മിൽ നിന്നു പാപ ശിക്ഷ വേദനയേറിയ.

പ്രമുഖം അടങ്ങിയപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സമാധാനവും ശാന്തിയും ലഭിച്ചവരായും, അനുഗ്രഹം ശിഷ്ടകൾക്കു പാത്രമായവരായും കൊണ്ടു ഭൂമിയിലേക്കു ഇറങ്ങിക്കൊള്ളുവാനുള്ള ഉത്തരവാണിത്. കപ്പലിലുണ്ടായിരുന്ന സത്യവിശ്വാസികൾക്കു മാത്രമല്ല, അവരിൽനിന്നു ഭാവിയിലുണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന സമുദായങ്ങളിലെ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു കൂടി ഈ ആശീർവാദം ബാധകമാണെന്നും, അവരിലുണ്ടാകുന്ന അവിശ്വാസികൾക്കു ഈ അനുഗ്രഹം ബാധകമല്ലെന്നും, കുറ്റച്ചുരുക്കം അവർക്കു ഭൂമിയിൽ സുഖാനുഗ്രഹങ്ങൾ നൽകപ്പെടുമെന്നും, പിന്നീട് ശിക്ഷ തന്നെയായിരിക്കും ആധാരമെന്നുംകൂടി ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ചരിത്രസംഭവത്തെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് നബി (സ) യോദായി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

49. (നബിയേ) അവ(യൊക്കെ)അദൃശ്യവാർത്തകളിൽ പെട്ടതാകുന്നു; അവ നിനക്കു നാം 'വഹ്'യു' നൽകുന്നു. നീ യാകട്ടെ, നീന്റെ ജനതയാകട്ടെ, ഇതിനു മുമ്പു അവ അറിയുമായിരുന്നില്ല. ആകയാൽ, നീ ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളുക. നിശ്ചയമായും, (ശുഭ) പര്യവസാനം സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കായിരിക്കും.

49-تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ
نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ
وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ
إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ

49. ക്കി അതു, അവ ലഭ്യ വാർത്തകളിൽപെട്ടതാണു ക്കി അദൃശ്യത്തിന്റെ ക്കി അവ (അതു) നാം വഹ്'യു നൽകുന്നു ക്കി നിനക്കു ക്കി നീ ആയിരുന്നില്ല ക്കി അവ അറിയും ക്കി നീ ക്കി നീന്റെ ജനതയുമില്ല ക്കി മുമ്പു ക്കി ഇതിന്റെ ക്കി ആകയാൽ ക്കി ക്കി ക്കി നിശ്ചയമായും പര്യവസാനം ക്കി സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുന്നവർക്കാണു.

നബി (സ) തിരുമേനിയും, അവിടുത്തെ ജനതയായ അറബികളും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി മുൻ പറിച്ചയമി ല്ലാത്തവരാകകൊണ്ട് ഈ സംഭവവും, ഇതുപോലെയുള്ള പ്രാചീനകാല സംഭവങ്ങളും അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം തികച്ചും അജ്ഞാതങ്ങളാകുന്നു. അപ്പോൾ, പ്രസ്തുത സംഭവങ്ങളെ യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ നബി (സ) ക്കു വിവരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതു അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള വഹ്'യു കൊണ്ടാണെന്നു സ്തംഭിപ്പിക്കണം, നൂഹ് (അ)ന്റെ ജനത അദ്ദേഹത്തിനെതിരിൽ നടത്തിയ ധിക്കാരനിഷേധങ്ങളുടെ ഫലം അവർ അനുഭവിച്ചതുപോലെ, ഈ മുശ്ശരികൾക്കുള്ള ധിക്കാരത്തിനും അടങ്ങിയ അറുതി വരുത്തുകയും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് രക്ഷ നൽകുകയും ചെയ്യും, അതുവരെ ക്ഷമയും സഹനവും കൈക്കൊള്ളണം. സത്യപ്രബോധനത്തിനെതിരെ ജനങ്ങളിൽ നിഷേധവും മർദ്ദനവും പ്രകടമാകുന്നത് മുമ്പ് മൃതർക്കെയുള്ള പരിവർണ്ണ എന്തൊക്കെ സാരം.

തന്റെ പ്രവേശനത്തിൽപെട്ട അഹ്‌ബാഹ് (*) ആയിരുന്നു പ്രാചീന ഗോത്രമായ ആദാ (آد) വർഗ്ഗത്തിന്റെ വംശസ്ഥലം. അവർ വിഗ്രഹാരാധകരായിരുന്നു. അവരുടെ ഗോത്രത്തിലും കൂടുംബത്തിലുമുള്ള ആളായിരുന്ന ഹുദാ (هُد). അദ്ദേഹമാണ് അദ്ദേഹത്തെ 'അവരുടെ സഹോദരൻ' എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവരുടെ വിഗ്രഹാരാധന കൃത്യമായി തോന്നിയവാസങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണാണ് 'നിങ്ങൾ കെട്ടിച്ചമക്കുന്നവരല്ലാതെ മരണമുണ്ട്' എന്നു അദ്ദേഹം പറയുന്നത്. തന്റെ പ്രബോധനംകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലമല്ലാതെ-നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള യാതൊരു പ്രതിഫലവും ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്ന് നൂഹ് (ن) നബിയെപ്പോലെത്തന്നെ അദ്ദേഹവും ജനങ്ങളെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. അങ്ങിനെ, തന്റെ പ്രബോധനം നിഷ്കളങ്കമാണെന്നും, അതിൽ സ്വാർത്ഥ താല്പര്യങ്ങളൊന്നും ഇല്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വ്യക്തമാക്കി. എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരെയുംപോലെ, അദ്ദേഹത്തിനും പ്രഥമപ്രധാനമായി ഉപദേശിക്കുവാനുണ്ടായിരുന്നതു അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ ആരാധിക്കരുതെന്ന തത്ത്വമിട്ടു തന്നെ.

ആദ്യവർഗ്ഗത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ വളരെ കയ്യടം മെയ്യടമുള്ള ഒരു വർഗ്ഗമായിരുന്നു. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിച്ചും, അവനിൽക്ക് വേദിച്ചു മടങ്ങിയും വന്നാൽ അവൻ നിങ്ങൾക്ക് മഴ സമൃദ്ധ്യ കൊടുത്തുകൊടുക്കും. നിങ്ങളുടെ നിലവിലുള്ള ശക്തിയിലൂടെ എന്നിയും നിങ്ങൾക്ക് ശക്തി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിൽ നിന്നുതന്നെ ഇതു മനസ്സിലാക്കാം. ഞങ്ങളെക്കാൾ ഉറപ്പുള്ളവർ ആരാണുള്ളതെന്ന് അഹങ്കാരപൂർവ്വം അവർ പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. (41: 15) പശ്ചാത്താപവും, പരപ്രബോധവും പരപ്രേമത്തുവെച്ചുശ്രമിച്ചു. ഇഹത്തിൽവെച്ചും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം കൂടുതൽ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ കരുണകരണെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇതുപോലെ നൂഹ് (ന) നബിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയോട് പറഞ്ഞതായി സൂ: നൂഹിൽ അല്ലാഹു അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇബ്നുഅബ്ബാസ് (റ) തന്നിന്ന നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി വന്നിരിക്കുന്നു: ആരെങ്കിലും പരപ്രേമപരമായി കൈവിടാതിരുന്നാൽ അവനു അല്ലാഹു എല്ലാ ഞെരുക്കത്തിൽനിന്നും രക്ഷാമാർഗ്ഗം നൽകുകയും, എല്ലാ ദുഃഖവിപരീതങ്ങളിൽനിന്നും മ്യക്തിനൽകുകയും, അവൻ കണക്കാക്കാത്ത വിധത്തിലൂടെ അവന് ഉപജീവനം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. (അ; 3; 8.)

53. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഹുദേ, നീ ഞങ്ങൾക്കു (വ്യക്തമായ) ഒരു തെളിവു കൊണ്ടു വന്നിട്ടില്ല; നിന്റെ വാക്കിനാൽ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ആരാധ്യ വസ്തുക്കളെ [ദൈവങ്ങളെ] ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരല്ലാത്തതും; ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നവരുമല്ല.

53-قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

54. 'ഞങ്ങളുടെ ആരാധ്യവസ്തുക്കളിൽ ചിലതു നിനക്ക് വല്ല തിന്മയും ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ ഞങ്ങൾ (ഒന്നും) പറയുന്നില്ല.' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു-നിങ്ങളും സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊള്ളുവിൻ-നിങ്ങൾ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഞാൻ ഒഴിവാക്കുന്നവനാണെന്ന്;-

54-إِنْ تَقُولُ إِنْ اعْتَرَكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أُشْهِدُ اللَّهَ وَاشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ

53. 12 അവർ പറഞ്ഞു 11 ഹുദേ 12 നീ ഞങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടില്ല 12 (ഒരു വ്യക്തമായ) തെളിവുമായി, തെളിവു കൊണ്ടു 12 ഞങ്ങളല്ലാത്തതും 12 ഉപേക്ഷിക്കുന്നവർ 12 ഞങ്ങളുടെ ആരാധ്യന്മാരെ (ദൈവങ്ങളെ) 12 നിന്റെ വാക്കിനാൽ. 12 ഞങ്ങളല്ലാത്തതും 12 നിന്നെ 12 വിശ്വസിക്കുന്നവർ. 54. 12 ഞങ്ങൾ പറയുന്നില്ല 12 നിനക്കു ബോധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതല്ലാതെ 12 ചിലതു 12 ഞങ്ങളുടെ ആരാധ്യരിൽ(ദൈവങ്ങളിൽ) 12 വല്ല തിന്മയെയും 12 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 12 നിശ്ചയമായും ഞാൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു 12 അല്ലാഹുവിനെ 12 നിങ്ങളും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുവിൻ 12 ഞാൻ (ആകുന്നു) എന്നു 12 ഒഴിവാക്കുന്നവൻ, നിരപരാധി, ബാധ്യതയില്ലാത്തവൻ 12 നിങ്ങൾ പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്നു

(*) പട: 8ഉം മറ്റും നോക്കുക.

55. '(അതെ) അവനു പുറമെ [അവനോട് പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നു]. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ എല്ലാവരും (കൂടി) എന്നോട് തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചുകൊള്ളുക; പിന്നെ, നിങ്ങൾ എന്നിക്കു താമസം നൽകേണ്ടാ!

55-مِنْ دُونِهِ كِيدٌ فِي
جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظَرُونَ

56. 'നിശ്ചയമായും, എന്റെ റബ്ബും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഞാൻ ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു, ഒരു (ജീവ) ജന്തുവും തന്നെ, അവൻ അതിന്റെ നെറുകയെ പിടിക്കുന്ന [അതിനെ അടക്കിപ്പിടിക്കുന്ന]വൻ ആയല്ലാതെ ഇല്ല. നിശ്ചയമായും, എന്റെ റബ്ബ് നേരെയുള്ള (ചൊവ്വായ) പരതയിലാണ്.

56-إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ
مَا مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا
إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

57. 'എനി, നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകുളയുകയാണെങ്കിൽ, എന്നെ നിങ്ങളിലേക്ക് യാതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു വോ അത് (ഇതാ) നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ എത്തിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്.

57-فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ
مَا أَرْسَلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ

എന്റെ റബ്ബ് നിങ്ങളല്ലാത്ത ഒരു ജനതയെ (നിങ്ങൾക്കു പകരം) പിന്നാലെ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യും. അവനു നിങ്ങൾ യാതൊന്നും (തന്നെ) ഉപദ്രവം ചെയ്തുകയുമില്ല.

وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ
وَلَا تَضُرُّونَهُ شَيْئًا

നിശ്ചയമായും, എന്റെ റബ്ബ് എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും മേൽ(നോട്ടം ചെയ്ത്) കാത്തുപോരുന്നവനാകുന്നു.

إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ

55. അവനു പുറമെ [അവനോട് പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽ നിന്നു] നിങ്ങളെന്നോടു തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചുകൊള്ളുക എല്ലാവരും. പിന്നീട് എനിക്കു നിങ്ങൾ താമസം നൽകേണ്ട 56. നിശ്ചയമായും, എന്റെ റബ്ബും, നിങ്ങളുടെ റബ്ബുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഞാൻ ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു, ഒരു (ജീവിയും-ചലിക്കുന്നതും) ഇല്ല അവനായിട്ടല്ലാതെ അതിന്റെ നെറുകയെ പിടിക്കുന്നവൻ ആയല്ലാതെ ഇല്ല. നിശ്ചയമായും, എന്റെ റബ്ബ് നേരെയുള്ള, ചൊവ്വായ 57. എനി, നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകുളയുന്നപക്ഷം എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ എത്തിച്ചുകഴിഞ്ഞു (എത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്) യാതൊന്നും, എന്നെ നിങ്ങളിലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു പ അതുമായി, അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളിലേക്ക് പിന്നാലെ കൊണ്ടു വരുക (പകരം കൊണ്ടുവരുക-പിന്നിൽ വരത്തുക)യും ചെയ്യും. എന്റെ റബ്ബ് ഒരു ജനതയെ, വല്ല ജനതയെയും നിങ്ങളല്ലാത്ത അവനു അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു നിങ്ങൾ ഉപദ്രവം ചെയ്തുകയുമില്ല. നിശ്ചയമായും, എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും മേൽ (മേൽനോട്ടം നടത്തുന്ന)വനാണു.

ഹുദ (അ) നബി ആ ജനതയെ തഹ്റീഖിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചപ്പോൾ അവരിൽനിന്നുണ്ടായ പ്രതികരണമാണ് ആദ്യം അല്ലാഹു ഉദ്യോഗിച്ചത്. പിന്നീട് അതിനെത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹം അവരോട് പറഞ്ഞ മറ്റുപദികളും ഉദ്യോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ ഞങ്ങൾക്ക് മതിയായ തെളിവൊന്നും നൽകിയിട്ടില്ല, നീന്റെ വാക്കിനെ ആസ്പദമാക്കി ഞങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളെ കൈവെഴിയുവൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറല്ല, നീ പറയുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസമില്ല എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞത് അവരുടെ നിഷേധത്തിൽനിന്നുത്ഭവിച്ച ധീകാരം നിമിത്തമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഉതിനെല്ലും മേടും ചാർത്തു

ആദ്യ ജനതകളെ ബോധിച്ച് ശിക്ഷ ഏല്പുവാൻ ഏല്പിക്കുകയും തുടർച്ചയായി അടിച്ചുവീശിക്കൊണ്ടിരുന്ന അത്യാക്രമമായ ഒരു കൊടുങ്കാറ്റായിരുന്നു. അതിൽ അവർ, ഒന്നുകൂടെ കടപുഴങ്ങി മറിഞ്ഞുവീണ ഇരുന്നാളെങ്കിലും മരണപ്പെട്ടവർ ഉണ്ടായിരുന്നു. (സൂ: ഖമർ: 19, 20; അൽഹാഖ്-ഖ: 6, 7)

59. അതത്രെ ആദ്യ ഗോത്രം! അവർ തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ ദൂഷ്ടാത്മങ്ങളെ നിഷേധിച്ചു; അവന്റെ സൂലുകളോടു അനുസരണമേകുകയും കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. ദുർവ്വാശിക്കാരായ എല്ലാ സ്വേച്ഛാധികാരികളുടെയും കൽപന അവർ പിൻപററുകയും ചെയ്തു.

59-وَتِلْكَ عَادٌ جَحَدُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَعَصَوْا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

59. 59. അത്യാക്രമമായ ആദ്യ ഗോത്രം അവർ തങ്ങളുടെ ദുഷ്ടാത്മങ്ങളെ നിഷേധിച്ചു. അവന്റെ സൂലുകൾ അനുസരണമേകുകയും കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. അവന്റെ സൂലുകൾ അനുസരണമേകുകയും കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. ദുർവ്വാശിക്കാരായ എല്ലാ സ്വേച്ഛാധികാരികളുടെയും കൽപന അവർ പിൻപററുകയും ചെയ്തു.

അതാണവർക്ക് പററിയ നാശത്തിനൊക്കെ മഹത്വം. അതിന്റെ ഫലമോ?

60. ഈ ഇഹത്തിൽ (വമ്പിച്ച) ഒരു ശാപത്താൽ അവർ അനുഗമിക്കപ്പെട്ടു; ഖിയാമത്തുനാളിലും (അനുഗമിക്കപ്പെട്ടു).

അല്ലാ! (അറിയുക:) നിശ്ചയമായും, ആദ്യ ഗോത്രം തങ്ങളുടെ റബ്ബിനോടു നന്ദിമേകുകയും ചെയ്തു. അല്ലാ! (അറിയുക:) ഹൂദിന്റെ ജനതയായ ആദ്യ ഗോത്രത്തിനു വിദ്വരത്ത്! [കാര്യങ്ങളിൽനിന്നും അവർ എത്രയോ ദൂരം!]

60-وَاتَّبِعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ أَلَا إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ ۚ أَلَا بُعْدُ الْعَادِ قَوْمِ هُودٍ

60. 60. അവർ അനുഗമിക്കപ്പെട്ടു (അവരുടെ പിന്നാലെ തുടർന്നു) ഈ ഇഹലോകത്തിൽ. ഒരു (വമ്പിച്ച) ശാപം ഖിയാമത്തുനാളിലും. അല്ലാ, അറിയുക! നിശ്ചയമായും ആദ്യ അവർ നന്ദിമേകുകയും ചെയ്തു. അവരുടെ റബ്ബിനോടു. അല്ലാ, അറിയുക! വിദ്വരത്ത് ആദിനും ഹൂദിന്റെ ജനതയായ

വിഭാഗം-6

സ്വാലിഹ് (അ) നബിയുടെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയായ മദ്ധ്യഗോത്രത്തിന്റെയും ചരിത്രമാണു ഈ വിഭാഗത്തിലുള്ളത്. അത്യാക്രമം, ശൂന്യത, നഷ്ടം, ഖമർ എന്നീ സൂര്യങ്ങളിലും മറ്റും ഈ ചരിത്രം വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മദ്ധ്യഗോത്രത്തിന്റെ വാസസ്ഥലമായിരുന്ന അൽഹിദ്റി (*). ഈ സംഭവമായിട്ട് ഒരു വിവരണം ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് കാണാവുന്നതാണ്.

(*) സ്ഥലം 8-ാം ചുവടത്തിൽ കാണുക.

61. മമൂദു ഗോത്രത്തിലേക്ക് അവരുടെ സഹോദരൻ സ്വാലിഹിനെയും (നാം അയച്ചു). അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കവിൻ; അവനല്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒരാധ്യനുമില്ല.

അവൻ നിങ്ങളെ ഭൂമിയിൽനിന്നു(സൃഷ്ടിച്ചു)ണ്ടാക്കുകയും, നിങ്ങളെ അതിൽ അധിവസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, അവനോട് നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടുകയും, പിന്നെ അവനിലേക്ക് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, എന്റെ രബ്ബ് സമീപസ്ഥനും, ഉത്തരം നൽകുന്നവനുമാകുന്നു.'

١١- وَإِلَىٰ تَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا
قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ غَيْرُهُ

هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَ كُفْرَيْنَا
فَاسْتَغْفِرُوا لَهُ ثُمَّ تَوْبُوا إِلَيْهِ
إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ ○

61. മമൂദിലേക്കും അവരുടെ സഹോദരനെ സ്വാലിഹിനെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു എന്റെ ജനങ്ങളേ ആരാധിക്കുവിൻ അല്ലാഹുവിനെ നിങ്ങൾക്കില്ല എന്ന ആരാധനയും അവൻ നിങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി ഭൂമിയിൽനിന്നു നിങ്ങളെ അവിൽ അധിവസിപ്പിക്കുക (കുടിയിരുത്തുക) യും ചെയ്തു അതിൽ അതിനാൽ അവനോടു പാപമോചനം തേടുവിൻ പിന്നെ പശ്ചാത്തപിക്കുവിൻ അവർക്കു നിശ്ചയമായും എന്റെ രബ്ബു സമീപസ്ഥനാണു ഉത്തരം ചെയ്യുന്നവനാണു

നൂഹ് (അ) നബിയും ഹൂദു (അ) നബിയും അവരുടെ ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചതുപോലെത്തന്നെ സ്വാലിഹു (അ) നബിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളെ താഹീദിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരുടെയും പ്രധാനമായ വിഷയം അതാണല്ലോ. മനുഷ്യപിതാവായ ആദം (അ) നബിയെ അല്ലാഹു മണ്ണിൽനിന്നു സൃഷ്ടിച്ചു. പിന്നീടുള്ള മനുഷ്യരുടെ ജനനം മാതാപിതാക്കൾ വഴിയാണെങ്കിലും ഓരോരുത്തരുടെയും ബീജത്തിന്റെ ഉത്ഭവം മണ്ണിൽനിന്നാകുന്നു. അപ്പോൾ—സൂ: ഹജ്ജ് 5 ലും മററും പറഞ്ഞതുപോലെ— മനുഷ്യരും സൃഷ്ടിച്ചതു മണ്ണിൽ നിന്നുതന്നെ. ഭൂമിയിൽനിന്നു നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കി എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം അതാണ്. നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കുകയും, ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടുന്ന സൗകര്യങ്ങൾ ഒരുക്കിത്തന്നു അതിൽ നിങ്ങൾക്കു നിവസിക്കുമാറാക്കുകയും ചെയ്തത് അല്ലാഹു മാത്രമായിരിക്കെ, അവനല്ലാത്ത വസ്തുക്കളെ ആരാധിക്കുന്നതിനു അർത്ഥമില്ലല്ലോ എന്നു ഈ വചനത്തിൽ സൂചന കാണാം.

62. അവർ പറഞ്ഞു: 'സ്വാലിഹേ, ഇതിനു മുമ്പ് തീർച്ചയായും നീ ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു അഭിലഷണീയനായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ ആരാധിച്ചുവരുന്നവയെ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നതിനെ നീ ഞങ്ങളോട് വിരോധിക്കുകയോ? നീ ഞങ്ങളെ ഏതൊന്നിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അതിനെപ്പറ്റി നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ, ആശങ്കാജനകമായ സംശയത്തിൽ തന്നെയാകുന്നു'.

١٢- قَالُوا يَصْلِحُ قَدْ كُنْتَ فِينَا
مَرْجُوًّا قَبْلَ هَذَا أَتَنْهَانَا
أَنْ نَّعْبُدَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا
وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ
مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ○

62. അവർ പറഞ്ഞു സ്വാലിഹേ തീർച്ചയായും നീ ആയിരുന്നു, ആയിരുന്നിട്ടുണ്ടു ഈ ഞങ്ങളിൽ ഒരു അഭിലഷണീയൻ ഇതിന്റെ മുമ്പു നിന്നിരുന്നു നീ ഞങ്ങളെ വിരോധിക്കുകയോവിലക്കുന്നുവോ ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നതു ആരാധിച്ചുവരുന്നതിനെ ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ കൂടി സംശയത്തിൽതന്നെയാണു ഞങ്ങളെ നീ ക്ഷണിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അതിലേക്കു സന്ദേഹപ്പെടുത്തുന്ന, ആശങ്കാജനകമായ

ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കൊള്ളാവുന്ന ഒരു നല്ല മനുഷ്യനായിരുന്നു ഇക്കാലംവരെ നീ. അവാർത്തം, ബുദ്ധി വൈഭവം, സ്വഭാവശുദ്ധി ആദിയായവയിലൊക്കെ സമാദാനിയനായിരുന്നു. നിന്നെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾക്ക് സൽ പ്രതീക്ഷകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴിതാ, നീ പഴയ മട്ടെല്ലാം മാറി ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ പൂർവ്വികമായി ആരാധിച്ചുവന്നിരുന്ന ദൈവങ്ങളെയൊന്നും ആരാധിച്ചുകൂടാ എന്നു വിലക്കുന്നു! ഈ പുതിയ മാർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾക്ക് ദൈവത്തും പിടിയും കിട്ടുന്നില്ല. അതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് വളരെ ആശങ്കയും സംശയവുമാണുള്ളത്. ഇതൊക്കെയായിരുന്നു ആ ജനതയിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ഷണത്തിന് ലഭിച്ച മറുപടി.

പ്രവാചകൻമാർക്ക് പ്രവാചകത്വം ലഭിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് അവർ ഉദ്ദേശ്യം സ്വഭാവഗുണങ്ങളോടുകൂടിയവരും, സുസ്ഥിരതയോടെയും പതിവായും പ്രവാചകത്വം നിർവ്വഹിച്ചു എന്നുള്ള സന്ദർഭം സത്യവിശ്വാസത്തിലേക്കും ക്ഷണിക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നവരുമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് അവരുടെ നേതൃത്വം മാത്രമാണ്. വിശ്വാസം തന്നെയാണ് മുന്നോട്ട് (൧: ൧) എന്നു എല്ലാവരും പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ നേതൃത്വം പ്രവാചകത്വത്തിന് മുമ്പേ. മുമ്പേയ്ക്കും സ്വീകരിച്ചു തയ്യാറായിരുന്നു. നിലപാടും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

63. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്: 'ഏതെങ്കിലും ജനങ്ങളോടു, നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (- ഒന്നു പറയുമ്പിൻ): ഞാൻ ഏതെങ്കിലും രസിച്ചത് നിന്നുള്ള (വ്യക്തമായ) തെളിവോടെയായിരിക്കുകയും അവന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള ഒരു കാര്യവും എന്തിനുവർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കുകയെന്നതല്ല, അപ്പോൾ-ഞാൻ അല്പാധികമായി അനുസരണമേട് ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവനിൽനിന്ന് ആണ് എന്ന സഹായി (ചൂടു രക്ഷിക്കുക! അപ്പോൾ, നമ്മുടെ വരുത്തലല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) നിങ്ങൾ എന്തിനും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയില്ല'.

٦٣- قَالَ يَقَوْمِ اَرَأَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ
عَلَىٰ بَيْتِنَا مِنْ رَبِّي وَاسْمِىَ مِنْهُ
رَحْمَةً
فَمَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ
اِنْ عَصَيْتُهُ
فَمَا تَزِيدُوْنَنِي غَيْرَ تَخْسِيْرٍ

63. ൧൫ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു **مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَجَدِيدُهُ** നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (എന്നോടൊന്നു പറയുവിൻ) **مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَجَدِيدُهُ** (വ്യക്തമായ) തെളിവോടെ **مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَجَدِيدُهُ** എന്റെ നബികൾ നിന്നുള്ള **مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَجَدِيدُهُ** അവൻ എന്നിങ്ങനെ നൽകിയിരിക്കുകയും **مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَجَدِيدُهُ** അവർക്കിനിന്നു **مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَجَدِيدُهُ** കാര്യം, ഒരു (വമ്പിച്ച) കാര്യം **مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَجَدِيدُهُ** എന്നാൽ ആരാണ് **مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَجَدِيدُهُ** എന്ന സഹായിക്കുക **مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَجَدِيدُهُ** അല്ലാഹുവിൽനിന്നു **مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَجَدِيدُهُ** അവനോടു ഞാൻ അനുസരണമേറിയ (എതിര്യ) ചെയ്യുന്ന പക്ഷം **مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَجَدِيدُهُ** അല്ലാഹു നിങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതല്ല **مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَجَدِيدُهُ** അല്ലാതെ, ഒഴികെ **مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَجَدِيدُهُ** നഷ്ടം വരുത്തൽ

മുസ്ലിം പരഞ്ഞെടുപ്പോലെയെ കണ്ടുണ്ടു് (25) കൊണ്ടു് ഇവിടെയും പ്രവർത്തനം തന്നെയാണു് പ്രധാനേന്ദ്രേശം. ഇത്തരംപോലെയുള്ള ഏതാനും വാചകങ്ങൾ നൂഹ് (26) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനത്തോട് ചേർന്നു് പ്രസ്താവനയിലും മുസ്ലിം കഴിഞ്ഞതരംപോലെയുള്ള സാമൂഹിക (27) നബിയുടെ ഉപദേശവും, അദ്ദേഹം നൽകിയ തത്ത്വീയ കളവും അവർ സ്വീകരിക്കുവാൻ മടക്കമില്ല. അവർക്കൊരു പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തം കാണണമെന്നു് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. (28: 154) ആ ദൃഷ്ടാന്തത്തെക്കുറിച്ചു് അദ്ദേഹം പറയുന്നു:-

64. 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, ഇതാ നിങ്ങൾക്കു ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമായിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ ഒട്ടകം! ആകയാൽ, അതിനെ(അതിന്റെ പാട്ടിൽ) നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കുവിൻ, അതു അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമിയിൽ(നടന്നു)തിന്ന് കൊള്ളട്ടെ. അതിനു ഒരു തിന്മയും നിങ്ങൾ ബാധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യരുത്. എന്നാൽ, സമീപസ്ഥമായ ഒരു ശിക്ഷ നിങ്ങളെ പിടികൂടുന്നതാണ്.'

١٣- وَلَيَقُولَنَّ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُّوهَا تَاكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ قَرِيبٍ ۝

65. എന്നിട്ട്, അവർ അതിനെ അറുകൊല ചെയ്തു. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പാർപ്പിടത്തിൽ മൂന്നു ദിവസം സുഖമെടുത്തുകൊള്ളുവിൻ. [അപ്പോഴേക്കും ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടും.] അതു നിർവ്യാജമായ ഒരു വാഗ്ദത്തമാകുന്നു.'

١٤- فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ۖ ذَٰلِكَ وَعْدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ۝

64. എന്റെ ജനങ്ങളേ ഇതാ, ഇതു ഷിഖ് അല്ലാഹുവിന്റെ ഒട്ടകം. നിങ്ങൾക്കു ചില ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ടു ഷിഖ് അതിനാൽ (എന്നാൽ) അതിനെ വിട്ടേക്കുവിൻ. അതു തിന്ന കൊള്ളട്ടെ, തിന്നുകൊള്ളും. ചില ഭൂമിയിൽ ഷിഖ് അല്ലാഹുവിന്റെ നില നിങ്ങളതിനെ സ്വർഗ്ഗ ശിക്ഷക (ബാധിപ്പിക്കുക)യും ചെയ്യരുത്. ചില ഒരു തിന്മകൊണ്ടും, തിന്മയെ ഷിഖ് എന്നാൽ നിങ്ങളെ പിടികൂടും. ചില ശിക്ഷ ചില സമീപസ്ഥമായ 65. എന്നിട്ടു അവരതിനെ കുത്തി അറുത്തു, അറുകൊല ചെയ്തു. ചില അപ്പോഴേക്കും പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ സുഖമെടുത്തു കൊള്ളുക. ചില നിങ്ങളുടെ പാർപ്പിടത്തിൽ (വസതിയിൽ) ചില മൂന്നു ദിവസങ്ങൾ. ചില അതു ചില ഒരു വാഗ്ദത്തമാണ്. ചില വ്യാജമായിരിക്കാത്ത (കളവാക്കപ്പെടാത്ത)

ഒട്ടകം അതിന്റെ തീരെയും കൂടിയുമായി ഭൂമിയിലൂടെ നടന്നുകൊള്ളട്ടെ. നിങ്ങളതിനെ ഒരു വീധത്തിലും ഉപദ്രവിക്കരുത്. ഉപദ്രവിച്ചാൽ താമസിയാതെ തന്നെ നിങ്ങൾക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്ന് ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടും. എന്നു സ്വാലിഹു (അ) അവരെ അക്കീതു ചെയ്തു. വെള്ളത്താവളത്തിൽ ഒരു ദിവസം അവർക്കും ഒരു ദിവസം ഒട്ടകത്തിന്നുമാണെന്നു ഉഴു. നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. (26: 115) അവർക്കു സഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവർ അതിനെ കുത്തിക്കൊന്നു. എന്നി നിങ്ങൾക്കു മൂന്നുദിവസമേ സുഖമായി ജീവിക്കുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. അതോടെ ശിക്ഷയും ബാധിക്കും. അതിൽ മാറ്റം വരുകയില്ലതന്നെ. എന്നു അദ്ദേഹം മുന്നറിയിപ്പു നൽകി. സംഭവിച്ചതും അങ്ങിനെത്തന്നെ.

66. അങ്ങനെ, നമ്മുടെ കൽപന വന്നപ്പോൾ, സ്വാലിഹിനെയും, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരെയും നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള കാര്യവും കൊണ്ടു നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി; അന്നേ ദിവസത്തെ അപമാനത്തിൽനിന്നും (നാമവരെ രക്ഷപ്പെടുത്തി.)

നിശ്ചയമായും, നിന്റെ ദബ്ബു തന്നെയാണു ശക്തനും, പ്രതാപശാലിയും ആയുള്ളവൻ.

١٦- فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بَرَحًا مِمَّا رَمَيْنَا مِنْ خِزْيٍ يُومِيذٍ ۝ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝

67. അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരെ ഘോര ശബ്ദം പിടികൂടുകയും ചെയ്തു.

٧٤-وَآخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ

അങ്ങനെ, അവർ അവരുടെ പാർപ്പിടങ്ങളിൽ കമിഴ്ന്നു വീണവരായി [ചത്തൊടുങ്ങി]

فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جُثَمِينَ ۝

68. (അതെ) അവിടത്തിൽ അവർ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതു പോലെ! അല്ലാ! (അറിയുക:) നിശ്ചയമായും, മമൂദു ഗോത്രം അവരുടെ റബ്ബിനോടു നന്ദികേടു ചെയ്തു. അല്ലാ! (അറിയുക:) മമൂദു ഗോത്രത്തിനു വിദൂരത്ത് [കാരുണ്യത്തിൽനിന്നും അവർ വളരെ അകലം.]

٧٥-كَانَ لَمْ يَغْنَوْا فِيهَا
الْأَيْنِ تُؤْذَا كَفَرُوا رَبَّهُمْ
الْأَبْعَدُ لَشُؤْدَ ۝

66. എന്നിട്ടു വന്നപ്പോൾ നമ്മുടെ കൽപന നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി സ്ഥാലി ഹിനെ വിശ്വസിച്ചവരെയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം കാരുണ്യം കൊണ്ടു നമ്മിൽ നിന്നുള്ള, നമ്മുടെവക അപമാനത്തിൽ നിന്നും അന്നത്തെ, ആ ദിവസത്തിലെ ക്രൂര നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബു അവനത്രെ (അവൻ തന്നെ) ശക്തൻ പ്രതാപശാലി 67. പിടികൂടുകയും ചെയ്തു അക്രമം ചെയ്തവരെ ഘോര ശബ്ദം, ആ ഹാസം അങ്ങനെ അവരായി അവരുടെ വസതി (പാർപ്പിടം-ഭവനം) കളിൽ കമിഴ്ന്നു (മുട്ടുകുത്തി) വീണവർ 68. അവർ ധന്യമാകാത്ത (ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തപോലെ) ഏ അവയിൽ (അവിടത്തിൽ) ഏ അല്ലാ, അറിയുക നിശ്ചയമായും മമൂദു നന്ദികേടു ചെയ്തു അവരുടെ റബ്ബിനോടു ഏ അല്ലാ, അറിയുക വിദൂരത്ത് മമൂദിനു

ഈ സംഭവം അത്ഭുതം, ശുഭാശുഭം, ഖമർ എന്നീ സൂറത്തുകളിൽ വിശദമായി വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇവിടെ കൂടുതൽ വിവരിക്കുന്നില്ല. (സാലിഹ് (അ) നബിയുടെ ഭക്തന്റെ വിശേഷതകളെപ്പറ്റി ചിലർ നടത്തിയിട്ടുള്ള ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നിരൂപണം സൂ: ഖമറിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ കാണാം.)

വിഭാഗം-7

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെയും, ലൂത്ത് (അ) നബിയുടെയും കഥകളാണ് ഈ വിഭാഗത്തിലുള്ളത്. പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന ആ സംഭവങ്ങൾ താഴെ ഹിജ്ർ, അക്ബൂത്ത്, ഓഖിയോത്ത് എന്നീ സൂറത്തുകളിലും വിവരിക്കപ്പെട്ടു കാണാം.

69. നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ സന്തോഷ വാർത്തയുമായി ഇബ്രാഹീമിന്റെ അടുക്കൽ വരുകയുണ്ടായി.

٧٩-وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى

അവർ പറഞ്ഞു: 'സലാം!' [സമാധാനം ഭവിക്കട്ടെ] അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 'സലാം' എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം ഒരു ചുട്ടുവേവിച്ച പശുക്കുട്ടിയുമായി വരുവാൻ താമസമുണ്ടായില്ല.

قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَدْ آتَيْتَ
أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِينٍ ۝

69. നമ്മുടെ ദൂതൻമാർ ഇബ്രാഹീമിനെ വന്നിട്ടുണ്ടു അവർ പറഞ്ഞു സലാം അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു സലാം എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം താമസിച്ചില്ല ചുട്ടുവേവിച്ച പശുക്കുട്ടിയും കൊണ്ടു ചുട്ടുവേവിക്കപ്പെട്ട

ഈ ദൂതൻ്റെ ദലക്കളായിരുന്നു. ഇബ്രാഹിമിൻ്റെ അതിഥികൾ (عَبْدُ إِبْرَاهِيمَ) എന്നാണ് സൂ: ഹൂ: യാഅിൻ ഇവരെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിഥികളെപ്പോലെ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ വന്ന അവർ ആരായിരുന്നുവെന്നു അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞില്ല. സൽക്കാരപ്രിയനായിരുന്ന അദ്ദേഹം അന്നത്തെ പതിവിനനുസരിച്ച് വിശിഷ്ടരോടൊന്നിച്ച് കയ്യൊപ്പിട്ടിരുന്ന ഒരു പശുക്കുട്ടിയെ-അല്ലങ്കിൽ മൃദിക്കുട്ടനെ-അടുത്ത് കൽപ്പുതയിൽ വെച്ച് വേവിച്ചു തയ്യാറാക്കി. ക്ഷണം വിളമ്പിവെച്ച് അവരെ ക്ഷണിച്ചു. സൂ: ഹൂ: യാഅിൻ ഈ രംഗം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത് ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: 'ഉടനെ അദ്ദേഹം തന്റെ വീട്ടുകാരുടെ അടുക്കൽ പതുക്കെച്ചെന്നു ഒരു തടിച്ചു കൊഴുത്ത പശുക്കുട്ടിയെ കൊണ്ടുവന്നു അവരുടെ അടുക്കൽ വെച്ചു. നിന്നുകയല്ലെ എന്നു പറഞ്ഞു. (ഹൂ: യാഅിൻ: 26, 27) അവരുടെ വരവിൻ്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെപ്പറ്റി താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

70. എന്നിട്ട് അവരുടെ കൈകൾ അതിലേക്കു നീളുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അവരെക്കുറിച്ചു ശങ്കിച്ചു; അവരെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു ഭയം തോന്നുകയും ചെയ്തു. അവർ പറഞ്ഞു: 'യേശ്വേദേണ്ട; ഞങ്ങൾ ലൂത്താവിൻ്റെ ജനങ്ങളിലേക്കു അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു.'

4- فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ لُّوطٍ ۚ

70. 4, 5 എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം കണ്ടപ്പോൾ 6 അവരുടെ കൈകളെ 7 ലം ചേരാതെ (നീളാതെ) 8 പി അതിലേക്കു 9 ക്രമ അവരെക്കുറിച്ചു അദ്ദേഹം ശങ്കിച്ചു (അപരിചിതത്വം തോന്നി) 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

അതിഥികൾ ക്ഷേണത്തിലേക്ക് കൈനീട്ടുന്നില്ല. മലക്കൾ ക്ഷേണം കഴിക്കാറില്ലല്ലോ, അതുകണ്ടപ്പോൾ അവരെപ്പറ്റി ഇബ്രാഹിം (അ) നബിക്കു സംശയവും ഭയവുമായി. ഇത് മനസ്സിലാക്കിയ അതിഥികൾ തങ്ങളെ സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി. തങ്ങൾ അല്ലാഹു അയച്ച ദൂതന്മാരാണ്; ലൂത്താ (അ) നബിയുടെ മനയെ നശിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി അയക്കപ്പെട്ടവരാണ് എന്നറിയിച്ചു. ഇങ്ങനെയിരുന്നു അവരുടെ വരവിൻ്റെ ഒരു ലക്ഷ്യം. മറ്റൊരു ലക്ഷ്യത്തെപ്പറ്റി തുടർന്നു പറയുന്നു:—

71. അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ സ്ത്രീ (അടുത്ത) നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു; അപ്പോൾ അവൾ ചിരിച്ചു. അപ്പോൾ, നാം [അല്ലാഹു] ഇസ്മാഖീനെയും, ഇസ്മാഖീൻ്റെ പിന്നാലെ യഅഖൂബീനെയും കുറിച്ച് അവർക്കു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചു.

4- وَأَمْرَأَتُهُ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ ۖ فَفَتَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ ۖ وَمِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ۚ

71. 4, 5 അദ്ദേഹത്തിൻ്റെ സ്ത്രീ (ഭാര്യ) 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

ഭർത്താവിനും, അതിഥികൾക്കും ക്ഷേണം തയ്യാറാക്കിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട് വീട്ടുകാരി—ഇബ്രാഹിം (അ) ന്റെ ഭാര്യ സാര: (അ) അടുത്തു നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളുമ്പാകിലാവാനും വേണ്ടുന്ന ഒത്തശ്ശകൾ

ചെയ്യുവാനും വേണ്ടിയായിരിക്കും അത്. ഇബ്രാഹിം (അ) നബിയുടെ സഹോദരപുത്രനാണ് ലൂത്ത് നബി (അ). അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനന മുഴുവനും—അദ്ദേഹം കാണ്മാനുള്ളപ്പോൾ—പ്രകൃതിവിരുദ്ധമായ നിയമങ്ങളിലും തോന്നിയ വശങ്ങളിലും അതിരുകവിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ലൂത്ത് (അ) അവരെക്കൊണ്ടു പൊതുതീക്കുട്ടിയിരിക്കണമെന്നും, ആ ജനതയെ നശിപ്പിക്കുന്ന വിവരം അറിഞ്ഞതായ സന്തോഷം കൊണ്ടോ, അതിമികച്ച ആരാണെന്നറിഞ്ഞതിലുള്ള മനസ്സമാധാനം കൊണ്ടോ—അല്ലാഹുവിനുമുമ്പം—സമർപ്പിച്ചു. ഈ അവസരത്തിൽ മലക്കുകൾ തങ്ങളുടെ വാവിന്റെ മുന്നെ ഉദ്ദേശ്യം അറിയിച്ചു. അവർക്ക് ഒരു പുത്രൻ ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നുവെന്നും, പിന്നീടു ആ പുത്രൻ വഴി ഒരു പൗത്രനും ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ള സന്തോഷവാർത്തയായിത്തന്നെ അത്. പുത്രൻ ഇസ്ഹാഖും, പൗത്രൻ യാഅഖൂബും. (അ) തന്നെ. സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചത് മലക്കുകൾ മുഖേനയാണെങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ അത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ളതാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടാണു ﴿فَرِحَ﴾ (നാം സന്തോഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞത്. ഇതുവരെയും മകൾ ജനിച്ചിട്ടില്ലാത്തതാണെന്നും തന്റെ ഭർത്താവും വലിയ വൃദ്ധനായിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലുള്ള ഈ വാർത്ത അവരെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി.

72. അവരെ പറഞ്ഞു: 'കഷ്ടം! [ആശ്ചര്യം തന്നെ!] ഞാൻ ഒരു കിഴവിയായിരിക്കെ ഞാൻ [പ്രസവിക്കുകയോ—ഇതാ—എന്റെ ഭർത്താവു ഒരു വൃദ്ധനുമായിരിക്കും? നിശ്ചയമായും, ഇതൊരു അൽഭുതകരമായ കാര്യം തന്നെ!'

۷۶- قَالَتْ يُؤْتِيكُم مَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ
فَإِذَا بَعُلُوا أَثْمَانَهُمْ
قَالُوا هَذَا الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ
فَإِنَّا لَنَنصِرُهُمْ وَنَهْلِيهِمْ هَٰذَا
وَنَجْعَلُ لَهُمْ فِيهِ رَاسِمًا ۝

73. അവർ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയെപ്പറ്റി നീ അർത്ഥപ്പെടുന്നുവോ? അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യവും, അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളും നിങ്ങളിലുണ്ടാവട്ടെ, വീട്ടുകാരേ! നിശ്ചയമായും അവൻ സ്തുത്യാർഹനും മഹത്വമേറിയവനുമാകുന്നു.'

٤٣- قَالُوا أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ
رَحِمْتُ اللَّهُ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ
أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ○

72. ۱۵ അവർ പറഞ്ഞു ۲۰ കയ്ക്കും നാശം (അത്ഭുതം) ۳۱ ഞാൻ പ്രസവിക്കുകയും
 ۴۱ ഞാനൊക്കട്ടെ, ഞാനായിരിക്കട്ടെ ۵۰ ഒരു കിടവി ۶۰ ഇതാ, ഇതു ۷۰ എന്റെ വരൻ, എന്റെ ഭാര്യ
 80 അറവും 90 വൃദ്ധനായിത്തീരുന്നു 100 നിശ്ചയമായും ഇതു 110 ഒരു കാര്യം തന്നെ 120
 അത്ഭുത(ആശ്ചര്യ)കരമായ 73. 15 അവർ പറഞ്ഞു 20 നീ അത്ഭുതപ്പെടുന്നവോ 30
 അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയെ (കാര്യത്തെ) സ്റ്ററി 40 അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യം 50 അവ
 60 ന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളും, ആശീർവാദങ്ങളും 70 നിങ്ങളുടെ മേൽ (ഉണ്ടാവട്ടെ - ഉണ്ടായിരിക്കും)
 80 പിന്നീട് വീട്ടുകാരെ 90 നിശ്ചയമായും അവൻ 100 സ്തുത്യർഹനാണ് 110 മഹത്വമേറിയവനാണ്

പ്രകാരം എന്ന് വാക്കിനർത്ഥം 'കവ'മേ, നാശമേ' എന്നൊക്കെയോർത്തിയും സന്തോഷ സ്പഷ്ടമായ ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ 'വലിയ അത്ഭുതം തന്നെ' എന്ന അത്യുപദേശാഭിപ്രായപ്പെടാറുള്ളു. സ്ത്രീകളുടെ സംസാരത്തിലാണു ഈ പ്രയോഗം അധികം കണ്ടുവരുന്നതു്. (പേജ് 20) സ്മരണയ്ക്കായിട്ടുള്ള പ്രകാരം പണ്ടായിരുന്ന: 'അപ്പോൾ അപ്പോഴായിരിക്കെ ഒരു (ഉദാഹരണം) ഒരു പേജ് അങ്ങനെയൊക്കെ ചുറ്റുന്നതു വന്നു ചുവത്തിച്ചുകൊണ്ടു (അതുകൊണ്ട്) 'വന്ന'യായ ഒരു കീഴ്വരി' എന്നു പറഞ്ഞു. (അതുകൊണ്ട്) 20) ആ സമയത്തു ഇസ്രോഹീ, (അ) നബിയിൽ നൂറു. സന്തോഷം തെളിയിക്കുകയും വയസ്സായിരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പേജ് 20

74. എന്നിട്ട്, ഇബ്രാഹീമിൽനിന്ന് നടുക്കും (നീണ്ടി) പോകുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്നു സന്തോഷവാർത്ത വരുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം (അതാ) ലൂത്ത്വിന്റെ ജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ നമ്മോടു തർക്കിക്കുന്നു!

۞ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ
وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى
يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ۝

75. നിശ്ചയമായും, ഇബ്രാഹീം സഹനശീലനും, വളരെ (മനസ്സു)മടക്കമുള്ളവനും, വിനയ മനസ്കനും തന്നെയാകുന്നു.

۞ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ
أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ۝

76. (അവർ പറഞ്ഞു:) 'ഇബ്രാഹീമേ, ഇതിൽ [ഈ തർക്കത്തിൽ] നിന്നു തിരിഞ്ഞു കളയുക. നിശ്ചയമായും കാര്യം: തന്റെ റബ്ബിന്റെ കൽപന (ഇതാ) വന്നു കഴിഞ്ഞു. നിശ്ചയമായും അവർ [ആ ജനങ്ങൾ] അപ്രതിരോധ്യമായ ഒരു (വമ്പിച്ച) ശിക്ഷ അവർക്കു വരുന്നതാകുന്നു.

۞ يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ
جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ
غَيْرُ مَرْدُودٍ ۝

74. എന്നിട്ടുപോയപ്പോൾ ഇബ്രാഹീമിനെ വിട്ടു നടുക്കും, പേടി, പരിഭ്രമം ചൊല്ലി അദ്ദേഹത്തിനുവരുകയും സന്തോഷവാർത്ത ലഭിച്ചു നമ്മോട്ദേഹം തർക്കിക്കുന്നു നൂറ് ജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, ജനതയെപ്പറ്റി ലൂത്ത്വിന്റെ 75. നിശ്ചയമായും ഇബ്രാഹീം സഹനശീലൻ തന്നെ വളരെ മടക്കമുള്ളവനാണു വിനയം കാണിക്കുന്നവനാണു 76. ഇബ്രാഹീമേ തിരിഞ്ഞുകളയുക, അവഗണിക്കുക ഇതിനെപ്പറ്റി, ഇതിൽനിന്നു നിശ്ചയമായും അതു (കാര്യം) ലഭിച്ചു വന്നു കഴിഞ്ഞു നിന്റെ റബ്ബിന്റെ കൽപന, കാര്യം നിശ്ചയമായും അവർ അവർക്കു വരുന്നതാകുന്നു ശിക്ഷ അവർക്കു തടുക്കാവതല്ലാത്ത

സാരം: മലക്കകൾ തങ്ങളെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും, തങ്ങളുടെ വരവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വിവരിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ ഇബ്രാഹീം (അ)ന്റെ ശങ്കയും പേടിയും നീങ്ങി. മക്കളുണ്ടാവാൻ പോകുന്ന സന്തോഷവാർത്തയും ലഭിച്ചു. അങ്ങനെ മനസ്സന്തോഷം വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം ലൂത്ത്വ് (അ) നബിയുടെ ജനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ചില തർക്കങ്ങൾ നടത്തുവാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം ഒരു അവിവേകിയോ, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന ആളോ ആയതുകൊണ്ടല്ല അത്. അദ്ദേഹം വളരെ സഹനവും, കേന്ദ്രിവിനയവുമൊക്കെയുള്ള ആൾ തന്നെയാകുന്നു. മലക്കകൾ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: ആ ജനങ്ങളെപ്പറ്റി തർക്കിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല; അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്ന കാര്യം തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞതാണു; അവരതിനു അർഹ്യമാണു; ആ ശിക്ഷ ഒരിക്കലും ഒഴിവാക്കപ്പെടുകയുമില്ല. അതുകൊണ്ടു അവരെപ്പറ്റിയുള്ള വാഗ്വാദമെങ്ങു വിട്ടേക്കുക.

മലക്കകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതൻമാരും, അവന്റെ കൽപന നടപ്പിലാക്കുവാൻ വന്നവരുമായ സ്മിതിയെ അവരോടു നടത്തുന്ന വിവരം അല്ലാഹുവിനോടു നടത്തുന്നതിനു തുല്യമായതുകൊണ്ടാണ് 'നമ്മോടു തർക്കിക്കുന്നു' (يُجَادِلُنَا) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഈ വിവരത്തെപ്പറ്റി തർക്കമെന്നു പറഞ്ഞുവെങ്കിലും തൊട്ടു സമധർമ്മ ഗതിയിലുള്ള ഒരു തർക്കമായിരുന്നില്ല. ലൂത്ത്വ് (അ)ന്റെ ജനതയെ നശിപ്പിക്കുന്ന ശിക്ഷയെപ്പറ്റി ചേട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം മൗനം അവലംബിക്കുകയുണ്ടായില്ല. ലൂത്ത്വ് (അ) നബിയെയും, ആ ജനതയിലുണ്ടാകാവുന്ന സത്യവിശ്വാസികളെയും സംബന്ധിച്ചു അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സിൽ അലിവു തോന്നി അന്വേഷണരീതിമേ അദ്ദേഹം അവരോടു ചില ചോദ്യങ്ങൾ നടത്തി. ഇതിനെപ്പറ്റിയാണ് തർക്കം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

സുരന്താൽ അകമ്പുത്തിൽ പറയുന്നു: **لا - لا - لا** (സാരം: സന്തോഷവർത്തനയുകയായി ഇബ്രാഹിമിന്റെ അടുക്കൽ നമ്മുടെ ഓരോർ വന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ ഈ രാജ്യക്കാരെ-ലൂത്ത് (അ)ന്റെ പറഞ്ഞു: അതിൽ ലൂത്ത് ഉണ്ടല്ലോ. അവർ പറഞ്ഞു: അവർ അക്രമികളായിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഇബ്രാഹിം താണ്. അദ്ദേഹത്തെ-ലൂത്ത് (അ) നെ-യുടേ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ഒഴിച്ചുള്ള ആൾക്കാരെയും ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. ആ സന്ദർഭത്തിൽ അകപ്പെടുന്നവരാണ്. (അകമ്പുത്ത്: 31, 32) ഈ തർക്കത്തിന്റെ വിശദീകരണമെന്നാണ്. വന്നിട്ടുള്ള ഒന്നിലധികം വിവരങ്ങൾ കാരണം. വിശദാംശങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്തം കാണുകയും അവയുടെ ആകെ സാരം ഇതാണ്: ആ രാജ്യം നശിപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്നവനെ മലക്കകൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഇബ്രാഹിം (അ) അവരോട്: അതിൽ നൂറുകണക്കിൽ സത്യവിശ്വാസികൾ ഉണ്ടെങ്കിലും? എന്നു ചോദിച്ചു. എന്നാൽ അവരെ നശിപ്പിക്കുകയില്ലെന്നു അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു: പത്തുകണക്കിലും? എന്നും ചോദിച്ചു. അപ്പോഴും ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞു.... അവസാനം ഇബ്രാഹിം (അ) ചോദിച്ചു: എന്നാൽ, അതിൽ ലൂത്ത് ഉണ്ടല്ലോ? അപ്പോഴാണ് മലക്കകൾ പറഞ്ഞത്: 'അവിടെ ഉള്ളവരെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾക്കറിയാം. ലൂത്ത്നെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ഒഴിച്ചുള്ള ആൾക്കാരെയും ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.' ഈ സംഭവത്തെയും, ഇബ്രാഹിം (അ) നബിയുടെ അടുക്കൽ മലക്കകൾ ചെന്നതിനെയും മറ്റും സംബന്ധിച്ച ബൈബിളിൽ (ഉൽപത്തി: അ: 18ൽ) ഒരു നിബന്ധിതമാണ് കാണാം. അതിൽ പർത്തന ചിലത്തൊക്കെ സ്വീകാര്യമാണെങ്കിലും മലക്കകൾ ഭക്ഷണം കഴിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞതു സ്വീകരിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. ചിലതു രണ്ടും തീർത്തു പറയുവാനും നിവൃത്തിയില്ല.

ഇ.ബ്രഹ്മി: (അ) സ്വദേശമായ ഇറാഖിൽനിന്നു ഫിദ്ര പോതുന്വേരം സഭാരംഭം പുത്രനായ ലൂത്തയും. (അ) കന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. നോക്കത്തത്തന്നെ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച ആളായിരിന്നു അദ്ദേഹം. അവർ ഫലസ്തീനിൽ വന്നശേഷം ലൂത്തയും (അ) സഭയും—ഗമുരിയം പ്രദേശങ്ങളിൽ താമസമുറപ്പിച്ചു. അവിടെയുള്ളവരിൽ അദ്ദേഹം രസ്യലായി നിയോഗിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

77. നമ്മുടെ ദൂതന്മാർ ലൂത്തറിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ അവർമൂലം അദ്ദേഹത്തിന് വ്യസനം (അഥവാ അനിഷ്ടം) പിടിപെടുകയും, അവർമൂലം മനസ്സിടുകയും ചെയ്തു; 'ഇതൊരു കഠിനമായ ദിവസമാണു' എന്ന ദ്വേഹം പറയുകയും ചെയ്തു.

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا
بِئْسَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا
وَقَالَ هَذَا يَوْمُ عَصِيبٍ ۝

77. താഴെ പറയുന്നവയിൽ ഏതു നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെട്ട ലുപ്തപദത്തിന്റെ അർത്ഥം അറിയുന്നതിനായി അനിഷ്ടമായി (വ്യസനം പിടിച്ചെടുത്ത്) നമ്മുടെ അവരോധനം, അവർത്ഥം നമ്മുടെ അവരോധനം (അവരോധം) ഇടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ മുമ്പെ (മനസ്സിൽ) പെട്ട അറിയുന്ന പദങ്ങളും ചെയ്തു. ഇത് നമ്മുടെ ദിവസമാണ്. കഠിനമായ, തെറ്റുകപ്പെട്ട

ഇബ്രാഹിം (അ) നബിയുടെ അടുക്കൽനിന്നു മലക്കുകൾ ലൂത്തും (അ) നബിയുടെ അടുക്കൽവന്നു. സുന്നര ഞ്ഞാരായ യൂവാക്കളുടെ വേഷത്തിലായിരുന്നു അവർ പെെന്നതു ആ നാട്ടുകാരാകട്ടെ, കാമവികാരങ്ങളടങ്ങുവാൻ സ്ത്രീ കൾക്കു പകരം പുരുഷന്മാരെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക മുതലായ് നിപക്ഷ്യങ്ങളിൽ അതിനു കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നവരാ യായിരുന്നു. അവരെക്കൊണ്ട് പററുതി മുട്ടിയിരിക്കുകയാണു ലൂത്ത് (അ). ഈ സന്ദർഭത്തിൽ തന്റെ വീട്ടിൽ ആ യാദ്യോടെന്നിനു വ്യസനവും മനഃപ്രയാസവും ഉണ്ടാകുവാൻ കാരണം. തങ്ങൾ മലക്കുകളാണെന്ന വസ്തുത വെളിപ്പെ ട്ടുത്തുന്നതു വരെക്കൂടി—ഇബ്രാഹിം (അ)നെപ്പോലെത്തന്നെ-അവർ ദേവലം മനുഷ്യാതിഥികളായി മാത്രമേ അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നുള്ളൂ. മറ്റത്തെ കാര്യം അല്ലാഹുവിനല്ലാത്ത ആർക്കും അറിയാകയില്ലല്ലോ.

'മനസ്സി

കുട്ടി, പ്രയത്നം തൊന്നി, കനസ്സു ഇടുങ്ങി' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലാണ് അതിന്റെ പ്രയോഗം. നേരെ മറിച്ചു കനസ്സിനു വിശാലതയും വികാസവും തൊന്നി എന്ന അർത്ഥത്തിൽ **كُنْزٌ** (കുഴക്കം നീണ്ടു, വിശാലമായി) എന്നിങ്ങനെയും പറയപ്പെടുന്നു.

78. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കു (ധൂതിപ്പെട്ടു) ഓടിക്കൊണ്ടുവന്നു. മുമ്പേ അവർ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, ഇതാ എന്റെ പെൺമക്കൾ; അവർ നിങ്ങൾക്കു വളരെ ശുദ്ധമായുള്ളവരാണ്'. [അവരെ നിങ്ങൾക്കു വിവാഹം കഴിച്ചുതരാം] ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ; എന്റെ അതിഥികളുടെ വിഷയത്തിൽ എന്നെ നിങ്ങൾ അപമാനപ്പെടുത്താത്തെയുമിരിക്കുവിൻ. നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ തന്റേടമുള്ള ഒരു പുരുഷനുമില്ലേ?!

79. അവർ പറഞ്ഞു: 'നിന്റെ പെൺമക്കളിൽ ഞങ്ങൾക്കു ഒരു കാര്യവും [ആവശ്യവും] ഇല്ലെന്നു നിനക്കു അറിവുണ്ടല്ലോ, നിശ്ചയമായും, നിനക്കറിയാം ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്താണെന്നും.'

80. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എനിക്കു നിങ്ങളോടു [നിങ്ങളെ തടയുവാൻ] വല്ല ശക്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ! അല്ലെങ്കിൽ, ശക്തിമത്തായ വല്ല ഘടകത്തിലേക്കും (ചെന്നു) അഭയം പ്രാപിക്കാമായിരുന്നെങ്കിൽ! [ഹാ! എത്ര നന്നായെന്നി]

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ
وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ

قَالَ يَقَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ
فَاتَّقُوا اللَّهَ
وَلَا تُخْزُونِ فِي ضَيْفِي
أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ

وَقَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا
فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ
وَإِنَّكَ لَتَعْلَمُ مَا تُرِيدُ

وَقَالَ لَوْ أَنِّي بَكَرْتُ فَوَاقٍ
أَوْ آوَيْتُ إِلَى رَكْنٍ شَدِيدٍ

78. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത അവർ (ധൂതിപ്പെട്ടു) കൂതിച്ചു (ഓടി)കൊണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിലേക്കു. മുമ്പേ, മുമ്പും. അവരായിരുന്നു. അവർ പ്രവർത്തിക്കും. ദുഷ്പ്രവൃത്തി(തിന്മ)കൾ. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. എന്റെ ജനങ്ങളേ. ഇക്കൂട്ടർ, ഇതാ. എന്റെ പുത്രിമാരാണു, എന്റെ പെൺമക്കൾ. അവർ എററവും ശുദ്ധമായവരാണു. നിങ്ങൾക്കു അതിനാൽ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. അല്ലാഹുവിനെ എന്നെ അപമാനപ്പെടുത്തുകയും അരുതു. എന്റെ അതിഥികളിൽ (വിരുന്നുകാരിൽ) ഇല്ലയോ. നിങ്ങളിൽ ഒരു പുരുഷൻ തന്റേടമുള്ള, നേർമ്മാർ. ശക്തമുള്ള. 79. അവർ പറഞ്ഞു. നി അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു, നിനക്കറിവുണ്ടല്ലോ. ഞങ്ങൾക്കില്ല എന്നു. നിന്റെ പെൺമക്കളിൽ ഒരു കാര്യവും (ആവശ്യവും). നിശ്ചയമായും. നി അറിയാക തന്നെ ചെയ്യും. ഞങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു. 80. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. എനിക്കുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ. നിങ്ങളോടു, നിങ്ങളെപ്പറ്റി. വല്ല ശക്തിയും. അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ അഭയം പ്രാപിക്കാമായിരുന്നെങ്കിൽ. വല്ല ഘടകത്തി(ഭാഗത്തി)ലേക്കും (അവലംബത്തിലേക്കു). ശക്തിമത്തായ, കെട്ടുറപ്പുള്ള.

ലൂത്ത് (അ) ന്റെ വീട്ടിൽ ചില യുവാക്കൾ എത്തിയ വിവരം ആ ദുഷ്ട ജനങ്ങൾ അറിഞ്ഞു. അവർ ധൂതിയിൽ അവിടെ ഓടിയെത്തി, അദ്ദേഹം വളരെ ഉപദേശിക്കുകയും, ഗുണദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. നോക്കി, എന്റെ പെൺമക്കളിതാ ഇരിക്കുന്നു. അവർ വിവാഹിതരോ, ദുർന്നസ്ഥരോ അല്ല. അവരെ ഞാൻ വേണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു വിവാഹം കഴിച്ചു തരുവാൻ തയ്യാറാണ്. അതാണല്ലോ ശുദ്ധിയും വെടുപ്പുമുള്ള കാര്യം. എന്തായാലും.

അവരുടെ കഥ കഴിയും; താങ്കളും വീട്ടുകാരും അതിനുസമമായി രാത്രിതന്നെ സ്ഥലം വിടണം; പേരുകുറേയായ ബുദ്ധിപരനാക്കും കിരിഞ്ഞു നോക്കരുത്; പക്ഷെ, താങ്കളുടെ ഭാര്യ ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടുന്നവളാണു എന്നൊക്കെ മലങ്കകൾ ലൂത്താ" (അ) നെ അറിയിച്ചു.

താങ്കളുടെ ഭാര്യ ഓലിക (الامراة) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വ്യവ്യാസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭാര്യ ഓലിച്ചുള്ള കൂടുംബത്തെയും കൊണ്ടുപോകണമെന്നും, ആദ്യം തീരിഞ്ഞു നോക്കരുത്—പക്ഷെ, താങ്കളുടെ ഭാര്യ തീരിഞ്ഞു നോക്കിയേക്കും—എന്നുമാണത്. രണ്ടായാലും കലാശം ഒന്നിലേക്കു തന്നെ. നൂഹ് (അ) നബിയുടെ ഭാര്യയെപ്പോലെത്തന്നെ ലൂത്താ" (അ) നബിയുടെ ഭാര്യയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ എതിരാളികളായ അവിശ്വാസികളിൽ പെട്ടവളായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തെ വഞ്ചിച്ചിരുന്നുവെന്നും സൂ: അഹ് രിമിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അവർ ആ ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെട്ടതായി 7:83; 29: 32 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മലങ്കകൾ ഉപദേശിച്ച പ്രകാരം ലൂത്താ" (അ) നബിയും കൂടുംബവും രാജ്യത്തിന്റെ പുറത്തുപോയി രക്ഷപ്പെട്ടു വെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാട്ടിൽ ഒരു ഒരു വീടല്ലാതെ മുസ്ലിംകളുടെ വീടു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നു 51:30ൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു ലൂത്താ" (അ) നബിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന സത്യവിശ്വാസികളും മാത്രമായിരിക്കും രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്നും വ്യക്തമാണ്. ആ ജനതക്കു ബാധിച്ച ശിക്ഷ എന്തായിരുന്നുവെന്നു അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:—

82. അങ്ങനെ, നമ്മുടെകൽപന വന്നപ്പോൾ, അതിന്റെ [രാജ്യത്തിന്റെ] മുകൾഭാഗം അതിന്റെ താഴ്ഭാഗമാ (ശിമറി) കൂകയും, അതിൽ, (മേൽക്കുമേൽ വന്നു) അട്ടിയാക്കപ്പെട്ട, ചുളവെച്ച ഇഷ്ടികക്കല്ലുകളെ നാം വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു;—

82- فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا حِجَارًا مِّن سِجِّيلٍ مِّن مَّصُونٍ

83. നിന്റെ ദബിന്റെ അടുക്കൽ അടയാളപ്പെടുത്തി വെക്കപ്പെട്ടതായും കൊണ്ട്, അതു (ഇതു) അക്രമികളിൽ നിന്നു വിദ്യുരമായതാണു മല്ലതാനും.

83- وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ۝

82. ചുളവി അങ്ങനെ വന്നപ്പോൾ 82- فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا നാം ആക്കി ചുളവി അതിന്റെമേൽ ഭാഗത്തെ ചുളവി അതിന്റെ കീഴ്ഭാഗം, താഴ്ഭാഗത്തു 82- وَأَمْطَرْنَا നാം വർഷിപ്പിക്കുക (പെയ്യിക്കുക)യും ചെയ്തു 82- فَلَمَّا جَاءَ അതിന്റെമേൽ, അതിൽ 82- حِجَارًا കല്ലുകളെ 82- مِّن سِجِّيلٍ ചുളവെച്ച ഇഷ്ടികയിൽ നിന്നുള്ള ചുളവി അട്ടിയാക്കപ്പെട്ട, മേൽക്കുമേൽ (തുടർന്നു) വീണ 83. 83- وَمَا هِيَ അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതായുംകൊണ്ടു 83- وَمَا هِيَ നിന്റെ ദബിന്റെ അടുക്കൽ 83- وَمَا هِيَ അതല്ല 83- وَمَا هِيَ അക്രമികളിൽനിന്നു 83- وَمَا هِيَ വിദ്യുരമായതു

നിശ്ചിത സമയം എത്തിയപ്പോൾ, രാജ്യം അടിമേലായി മാറിക്കൊണ്ടു, ചുട്ടപഴുപ്പിക്കപ്പെട്ട ഇഷ്ടികക്കല്ലുകൾ തുടരാത്തുടരെ മേൽക്കുമേൽ വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നിന്റെ ദബിയിൽ അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതു (83- وَمَا هِيَ) എന്നു കല്ലുകളെ വിശേഷിപ്പിച്ചതിന്റെ സാരം, ഭൂമിയിലെ സംധാരണ കല്ലുകളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ചില പ്രത്യേക അടയാളങ്ങൾ ആ കല്ലുകൾക്കുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണെന്നും, ആർക്കൊക്കെയൊന്നു—എവിടെയൊക്കെയൊന്നു—രാവ ബാധിക്കാണ്ടെന്നു കൂറിക്കൂറു ചില അടയാളങ്ങൾ അവയിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. മറസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം. എത്രയൊലും അവ സാധാരണ കല്ലുകളായിരുന്നില്ലെന്നും, അവരെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ ഏർപ്പെടുത്തിയ ഏതൊ പ്രത്യേകതരം കല്ലുകളായിരുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവസാനത്തെ വാക്യവും രണ്ടു തരത്തിൽ വ്യവ്യാസിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്: (1) ആ കല്ലുകൾ അക്രമികളിൽ നിന്നു വിദ്യുരമായതാണു മല്ല; അഥവാ അവർക്കു തികച്ചും യോജിച്ച ശിക്ഷയായിരുന്നു അവയെന്നും. (2) ആ അടിമേലായി മാറിക്കൊണ്ടു രാജ്യം ഈ അക്രമികളിൽ—മറ്റൊരു മുസ്ലിംകളിൽ—നിന്നു വിദ്യുരമാണു മല്ല—അഥവാ ഇവർ ശിക്ഷിക്കേണ്ടു മറ്റൊരു യാത്രാപാകുറേയായ അതിന്റെ അവശിഷ്ടം ഇവർക്കു കാണാവുന്ന വിധം അധികം അകലെയല്ലാതെ കിടപ്പുണ്ടല്ലോ—

88. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ? (ഒന്നു പറഞ്ഞു തരുവിൻ:) ഞാൻ എന്റെ രബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള (വ്യക്തമായ) തെളിവോടെയിരിക്കുകയും, അവന്റെ വക്തയായി അവൻ എന്നിക്കു നല്കിയ വിഭവം നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ...?!

[അപ്പോൾ, എന്നിക്കു ഇങ്ങനെയല്ലാതെ ഉപദേശിക്കുവാൻ കഴിയുമോ?]

ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ നിങ്ങളെ വിരോധിക്കുന്നുവോ അതിലേക്കു (തിരിഞ്ഞു) നിങ്ങളുമായി വ്യത്യാസം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലതാനും, എന്നിക്കു സാധ്യമായത്ര നൽകുവരുത്തുകയല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. എന്റെ 'തൗഫീഖ്', [[പ്രവർത്തനവിജയം] അല്ലാഹു മൂലമല്ലാതെ ഇല്ലതാനും. അവന്റെ മേൽ ഞാൻ (കാര്യം)രേമേൽപിച്ചിരിക്കുന്നു; അവകളേക്കുതന്നെ ഞാൻ (മനസ്സുമാടങ്ങി)വിനയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

٨٨- قَالَ يَقَوْمِ اَرَأَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا

وَمَا اُرِيدُ اَنْ اُخَالِفَكُمْ اِلٰى مَا اَنْهَيْتُمْ عَنْهُ اِنْ اُرِيدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي اِلَّا بِاللّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيبُ ٥

88. 16 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 17 എന്റെ ജനങ്ങളേ 18 നിങ്ങൾ കണ്ടുവോ (പറയുവിൻ) 19 ഞാനാണെങ്കിൽ 20 21 (വ്യക്തമായ) തെളിവോടെ, തെളിവോടുകൂടി 22 എന്റെ രബ്ബിങ്കൽ നിന്നു 23 അവൻ എന്നിക്കു നൽകുകയും ചെയ്തു 24 അവനിൽ നിന്നു (അവന്റെ വക്തയായി) 25 ഉപജീവനം, വിഭവം, ആഹാരം, അനുഗ്രഹം 26 നല്കിയ 27 ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലതാനും 28 നിങ്ങളോടു എതിരു (വ്യത്യാസം) ചെയ്യാൻ 29 യാതൊന്നിലേക്കു (തിരിഞ്ഞു കൊണ്ടു) 30 നിങ്ങളെ ഞാൻ വിരോധിക്കുന്നു 31 അതിനെപ്പറ്റി 32 ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല 33 നൽകുവരുത്തുക(നന്നാക്കിത്തീർക്കുക)യല്ലാതെ 34 എന്നിക്കു സാധിക്കുന്നതു (സാധ്യമായത്ര) 35 എന്റെ തൗഫീഖ് (എന്നിക്കു സഹായം നൽകൽ, പ്രവർത്തനവിജയം)അല്ല 36 അല്ലാഹുവിനെക്കൊണ്ടു (അല്ലാഹു മൂലം) അല്ലാതെ 37 അവന്റെ മേൽ ഞാൻ രേമേൽപിച്ചു 38 അവനിലേക്കു തന്നെ 39 ഞാൻ (മനസ്സു) മാടുന്നു, വിനയപ്പെടുന്നു.

'ഞാൻ എന്റെ രബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള വ്യക്തമായ തെളിവോടു കൂടിയിരിക്കുകയും, അവകൾനിന്നുള്ള കാര്യവും അവൻ എന്നിക്കു നൽകിയിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ.....' എന്നിങ്ങിനെ നൂഹു (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞതായി 28-ാം വചനത്തിലും സ്വാലിഹ് (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞതായി 63-ാം വചനത്തിലും മുമ്പുകണ്ടുവല്ലോ. അതുപോലെയുള്ള ഒരു വാക്യംതന്നെയാണു ശുഐബ് (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനത്തോടും പറഞ്ഞതായി ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. പക്ഷേ, അവിടങ്ങളിൽ 'വ്യക്തമായ തെളിവ്' (21) നു പൂർവ്വം 'കാര്യം'വും (22) എന്നുകൂടിയാണുള്ളത്. കാര്യവും കൊണ്ടു പ്രധാനമായും അവിടങ്ങളിൽ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് പ്രവചകത്വവും അതോടു ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളുമാണെന്നു രംഭിക്കത്തും നാം പൂർവ്വദർശനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ കാര്യങ്ങളിന്റെ സ്ഥാനത്തു 23-നു എന്നാണുള്ളത്. 24 (തീസ്ഖ്) എന്ന പദത്തിനു 'ആഹാരം, ഉപജീവന മാർഗ്ഗം, കൊടുതി, പ്രദാനം' എന്നും മറ്റും അർത്ഥങ്ങൾ വരും. അധർത്തം നോക്കുമ്പോൾ, ഭൗതികമോ, അദ്ധ്വാനികമോ ആയ എല്ലാ ലഭ്യങ്ങൾക്കും, വിഭവങ്ങൾക്കും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാവുന്നതാണത്. അതുകൊണ്ടു 25-നു 26-നു 27-നു എന്ന വാക്യത്തിനു രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടു കാണുന്നു: (1) നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെയുള്ള അഴിമതികളിൽ നിന്നു സുരക്ഷിതവും, അനുവാദനീയവുമായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ മാത്രം ലഭ്യവുമായിക്കൊണ്ടു മിപിക്കുവരുന്നതു വസതുവിഭവങ്ങൾ എന്നിക്കുവൻ തന്നിരിക്കുന്നുവെന്നും, (2) പ്രവചകത്വം, വിജ്ഞാനം, ദിവ്യസന്ദേശം മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ എന്നിക്കുവൻ പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു

വെന്നും. ശുഐബ് (അ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങൾക്കു നൽകിയ ഉൽബോധനങ്ങളും, അവർ അദ്ദേഹത്തിന്നു നൽകിയ മറുപടികളും നോക്കുമ്പോൾ ആദ്യം പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തിനാണു മുൻതൂക്കം കാണുന്നത. عَلَّم

നിങ്ങളോടു ഞാൻ വിരോധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഒന്നാമതായി വർജ്ജിച്ചു വരുന്ന ആളാണു ഞാൻ. നിങ്ങളോടു അവയെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കുകയും, അതോടൊപ്പം അതിനെതിരായി ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു എന്നെ ആക്ഷേപിക്കുവാൻ ന്യായമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഞാൻ വിരോധിക്കുന്നതിന്നു എതിരിൽ ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ. നിങ്ങളെ കഴിയുന്നത്ര നന്നാക്കി സംസ്കരിക്കുക മാത്രമാണു എന്റെ ലക്ഷ്യം. അതല്ലാതെ മറ്റെന്തു കാര്യലാഭവും എന്നിങ്ങനെയില്ല. ഈ ലക്ഷ്യം സാധിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുതന്നെ സഹായം ലഭിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടു സ്വന്തമായി അതിന്നു യാതൊരു കഴിവുമില്ല. അതുകൊണ്ടു വിനയപൂർവ്വം കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവനിൽ ഞാൻ അർപ്പിക്കുന്നു. ഇതൊക്കെയാണു അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. അദ്ദേഹം വീണ്ടും തുടരുന്നു:-

89. 'എന്റെ ജനങ്ങളെ, എന്നോടുള്ള കക്ഷിമാത്സര്യം നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ, നൂഹിന്റെ ജനത്തേക്കാൾ, ഹൂദിന്റെ ജനത്തേക്കാൾ, സാലിഹിന്റെ ജനത്തേക്കാൾ ബാധിച്ചതുപോലെയുള്ളതു [ശിക്ഷ] നിങ്ങൾക്കു ബാധിക്കു(വാൻ ഇടയാകു) ന്നതിന്നു. ലൂത്ത്വിന്റെ ജനത(യാകട്ടെ)നിങ്ങളിൽ നിന്നു അകലെയല്ലതാനും.'

89- وَيَقُومُ لَّا يُخْرِجَنَّكُمْ
شِقَاقِي أَن يُصِيبَكُمْ
مِثْلُ مَا أَصَابَ قَوْمَ نُوحٍ
أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ
وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ
90- وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ
ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيَّ
إِنِّي رَبِّي رَحِيمٌ وَدُودٌ

90. 'നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോടു നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടുകയും, പിന്നെ അവനിലേക്കു പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ. നിശ്ചയമായും, എന്റെ റബ്ബ് കരുണാനിധിയും, വളരെ (സ്നേഹ) താൽപര്യമുള്ളവനാകുന്നു.'

89. എന്റെ ജനങ്ങളെ لَا يُخْرِجَنَّكُمْ നിങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കാതിരിക്കട്ടെ, നിങ്ങൾക്കു വരുത്തിത്തീർക്കരുതു قِيَامِي എന്റെ (എന്നോടുള്ള) ചേരിപിരിവും, കക്ഷിപിടിക്കൽ, മത്സരം مِنْكُمْ നിങ്ങൾക്കു എത്തുവാൻ, ബാധിക്കൽ مِثْلُ مَا أَصَابَ ബാധിച്ച (എത്തിയ)തു പോലുള്ളതു قَوْمِ نُوحٍ നൂഹിന്റെ ജനത്തേക്കു قَوْمِ هُودٍ അല്ലെങ്കിൽ ജനത്തേക്കു قَوْمِ صَالِحٍ ഹൂദിന്റെ قَوْمِ لُوطٍ അല്ലെങ്കിൽ ജനത്തേക്കു قَوْمِ لُوطٍ സാലിഹിന്റെ قَوْمِ لُوطٍ ജനതയല്ലതാനും. لُوطٍ ലൂത്ത്വിന്റെ لُوطٍ നിങ്ങളിൽനിന്നു لُوطٍ ദൂരപ്പെട്ടതു, അകലെയുള്ളതു. 90 لُوطٍ പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്വിൽ لُوطٍ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിനോടു لُوطٍ പിന്നെ പശ്ചാത്തപിക്കു (മടങ്ങു)വിൻ لُوطٍ അവകളേക്കു لُوطٍ നിശ്ചയമായും എന്റെ റബ്ബു لُوطٍ കരുണാനിധിയാണു لُوطٍ വളരെ താൽപര്യ (സ്നേഹ) മുള്ളവനാണു.

എന്നോടുള്ള നിങ്ങളുടെ മാത്സര്യവും, കക്ഷിത്വവും തുടരുകതന്നെയാണു നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, മുൻ സമുദായങ്ങളായ നൂഹ്, ഹൂദ്, സാലിഹ് (അ) എന്നിവരുടെ ജനങ്ങൾക്കു ബാധിച്ചതുപോലെയുള്ള മഹാ ശിക്ഷ നിങ്ങൾക്കു ബാധിച്ചേക്കാം. അതിന്നു നിങ്ങൾ ഇടവരുത്തരുത്. ആ സമുദായങ്ങളൊക്കെ കാലം കൊണ്ടും, സ്ഥലം കൊണ്ടും നിങ്ങളിൽ നിന്നു കൂറേ അകലയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ അടുത്ത സ്ഥലത്തും അടുത്ത കാലത്തും. (*)

(*) ലൂത്ത് (അ) നബിയുടെ ശേഷമായിരുന്നു ശുഐബ് (അ) നബിയുടെ ആഗമനം. രണ്ടോരുകൂടിയായിട്ട് വളരെ കാലതാമസമെന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. രണ്ടു രാജ്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള അടുപ്പം 4ഉം 6ഉം ദൂപടങ്ങളിൽ നിന്നു കണക്കാക്കണം.

ലൂത്താ" നബിയുടെ ജനതക്കു ബാധിച്ച കടുത്ത ശിക്ഷ നിങ്ങൾക്കു ഓർമ്മയുണ്ടല്ലോ. എന്നു അദ്ദേഹം അവരെ അക്ഷീത്യപ്പെടുത്തുന്നു. അതോടൊപ്പം തന്നെ, നിങ്ങൾ എന്തു അക്രമവും പാപവും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവോ നിങ്ങൾ ശിക്ഷിച്ചു മരണി പാപമോചനം തേടിയാൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു പൊറുത്തുതരുകയും കരുണ ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമെന്ന് ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതുകൊണ്ടെന്നും ആ ജനതക്കു മാനസാന്തരം ഉണ്ടായില്ലെന്നു മന്ത്രമല്ല, അവരുടെ അഹങ്കാരവും മത്സരബുദ്ധിയും വർദ്ധിച്ചതേയുള്ളൂ.

91. അവർ പറഞ്ഞു: 'ശഘെബേ, നീ പറയുന്നതിൽ നിന്ന് മിക്കതും ഞങ്ങൾക്കു ഗ്രഹിക്ക(വാൻ കഴിയ)ുന്നില്ല; നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നെ ഒരു ബലഹീനനായിട്ടേ ഞങ്ങൾ കണുന്നുള്ളൂ. നിന്റെ കൂട്ടംബം ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, നിന്നെ ഞങ്ങൾ എറിഞ്ഞുകൊല്ലുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. നീ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ഒരു പ്രതാപശാലിയെന്നുമല്ല.'

91-قَالُوا يٰشُعَيْبُ مَا نَفْقَهُ كَثِيرًا مِّمَّا تَقُولُ
وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا
وَلَوْلَا رَهْمُكَ لَرَجَمْنَاكَ
وَمَا آنتَ عَلَيْنَا بَعِيزٌ

91 12 അവർ പറഞ്ഞു 13 ശഘെബേ 14 ഞങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല 15 വളരെ, പലതും, മിക്കതും 16 നീ പറയുന്നതിൽ നിന്നു 17 നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ 18 നിന്നെ ഞങ്ങൾ കണക്കു തന്നെ ചെയ്യുന്നു 19 ഞങ്ങളിൽ, ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ 20 ഒരു ബലഹീനനായി, ദുർബ്ബലനായി 21 ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ 22 നിന്റെ കൂട്ടം (കൂട്ടുകൂട്ടംബങ്ങൾ) 23 ഞങ്ങൾ നിന്നെ എറിഞ്ഞു കൊല്ലുക (എറിഞ്ഞാട്ടുക) തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു 24 നീ അല്ലതാനും 25 ഞങ്ങൾക്കു, ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ 26 ഒരു പ്രതാപശാലി, ഉയക്കൻ.

സത്യത്തിനും, നീതിക്കും മുമ്പിൽ പരാജയപ്പെടുമ്പോൾ, ധിക്കാരബുദ്ധികളിൽ നിന്നു എക്കാലത്തും കേൾക്കപ്പെടാത്തതാണ് ഇത്തരം ഭീഷണികൾ. ന്യായത്തിൽ മുട്ടുമ്പോൾ അവർ അക്രമ മർദ്ദനങ്ങൾക്കു മുതിരുന്നു. തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിലൊന്നും അവർ സ്വയം സംതൃപ്തരാകുകയും ചെയ്യും. ശഘെബ" (അ) നബിയുടെ കാലക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ പ്രാചീന സമുദായങ്ങളിൽ പെട്ടവരും, ഇന്നത്തെ ജനങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു പരിഷ്കാരത്തിന്റെയും ഉൽബുദ്ധിയുടെയും താഴെ പടിയിലുള്ളവരുമാണെന്നു പറഞ്ഞാക്കാം. എന്നാൽ, ബുദ്ധിപരമായി മനുഷ്യൻ വളരെ പുരോഗമിച്ചിട്ടുള്ള ഇക്കാലത്തും താഹീദിനെക്കുറിച്ചും ക്രയവിക്രയങ്ങളിൽ ചതിയും കൃത്രിമവും ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചും ഉപദേശിക്കുവാൻ മിനക്കൊട്ടാലുള്ള സ്മിതിയോ? അനുഭവ സംഭവങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക! ഉപദേശിക്കുന്നവരുടെ ഹൃദയശുദ്ധിയെയും, സൽഗുണങ്ങളെയും ചോദ്യം ചെയ്ത് പുച്ഛിക്കുക, അവരെ വിഡ്ഢികളും മൃഗൻമാരുമായി തരം താഴ്ത്തുക, ദുർന്യായങ്ങളും ദുസ്സമർത്ഥങ്ങളും അവതരിപ്പിക്കുക, ഭീഷണി മുഴക്കുക കേന്ദ്രത്തിനു മുതിരുക, ഉപദേശിക്കുംതോറും തേങ്ങിയവരാണ് വർദ്ധിപ്പിക്കുക ഇതെല്ലാം തന്നെ. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ശഘെബ" (അ) നബിയുടെ ജനത പറഞ്ഞതായി 87ഉം 91ഉം വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ച അതേ ശൈലിയുള്ള മറുപടികളായിരിക്കും അവർക്കും പറയുവാനുണ്ടായിരിക്കുക.

ധനത്തോടുള്ള മോഹവും സമ്പാദന മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ വഞ്ചന നടത്തലും, മനുഷ്യരിൽ പൊതുവെയുള്ള ഒരു സ്വഭാവമായതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു- അതിൽ നിന്നും സത്യവിശ്വാസികൾ വിമുക്തരായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി-ശഘെബ" (അ) നബിയുടെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയുടെയും ഇടയിൽ നടന്ന വാഗ്വാദങ്ങൾ വളരെ വിശദമായി പല സൂറത്തുകളിലും അല്ലാഹു ഉദ്യരിച്ചിരിക്കുന്നതും, കയ്യുക്കും ഭീഷണിയും മുഴക്കിയ ആ ജനതക്കു പ്രധാനമായ വശ്യൻ നൽകിയ മറുപടി ഇതായിരുന്നു:-

92. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, എന്റെ കൂട്ടുകൂട്ടുംബന്ധനോ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ കൂടുതൽ പരിഗണനീയം! അവനെ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പിമ്പിൽ പുറം തള്ളപ്പെട്ടവനാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു(വോ)?! നിശ്ചയമായും, എന്റെ രബ്ബു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതിനെ വലയംചെയ്തു[സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞു] കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാകുന്നു.'

92- قَالَ يَقُولُوا هَاطُوا
أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ
وَاتَّخِذُوا سُبُوهُ وَرَأَى كُمْ ظَهْرِيًّا
إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ٥

92. 11 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 11 എന്റെ ജനങ്ങളേ 11 എന്റെ കൂട്ടുകൂട്ടുംബന്ധനോ, കൂട്ടുമോ അധികം പ്രതാപം ഉള്ള (കൂടുതൽ പരിഗണനീയം) 11 നിങ്ങൾക്കു (നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ) അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ 11 അവനെ നിങ്ങൾ ആക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു(വോ) 11 നിങ്ങളുടെ പിന്നിൽ, അപ്പുറം 11 പുറം തള്ളപ്പെട്ടവൻ, പിറകോട്ടിടപ്പെട്ടതു 11 നിശ്ചയമായും എന്റെ രബ്ബു 11 നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ 11 വലയം ചെയ്യുന്ന(സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്ന)വനാണു.

അവസാനം അദ്ദേഹം അവർക്കു ഇങ്ങിനെ അന്ത്യശ്വാസനം നൽകി:-

93. 'എന്റെ ജനങ്ങളേ, നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനം [നിലപാടു] അനുസരിച്ചു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊള്ളുവിൻ; ഞാൻ (എന്റെ സ്ഥാനമനുസരിച്ചും) പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണു.

93- وَيُقِيمُوا أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ
إِنِّي عَامِلٌ ٥

പിറകെ നിങ്ങൾക്കറിയാം, ആർക്കാണ് അപമാനപ്പെടുത്തുന്ന ശീകഷ വന്നെത്തുന്നതെന്നും, ആരാണ് വ്യാജം പറയുന്നവനെന്നും! (വരാനിരിക്കുന്നതു) നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ, നിശ്ചയമായും, ഞാനും നിങ്ങളോടൊപ്പം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവനാകുന്നു.

سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ
يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ ٥
وَأَرْتَقِبُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ٥

93. 11 എന്റെ ജനങ്ങളേ 11 നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവിൻ 11 നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനം (നിലപാടു-സ്ഥിതി) അനുസരിച്ച് 11 നിശ്ചയമായും ഞാൻ 11 പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണു 11 വഴിയെ, പിറകെ 11 നിങ്ങൾ അറിയും 11 ആർക്കാണു, ആരാണു 11 അവനവരും, വന്നെത്തുന്നതു 11 (ഒരു) ശീകഷ 11 അവനെ അപമാനപ്പെടുത്തുന്ന 11 ആരാണെന്നും 11 അവൻ 11 കളവു (വ്യാജം) പറയുന്നവനാണു 11 നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുക (നോക്കിയിരിക്കുക)യും ചെയ്യുവിൻ 11 നിശ്ചയമായും ഞാൻ 11 നിങ്ങളോടൊപ്പം 11 പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന (നോക്കിയിരിക്കുന്ന)വനാണു.

അധികം താമസിയാതെ നിങ്ങൾക്കു പൊതു ശീകഷവരുവാൻ പോകുന്നു. അപ്പോൾ, ഞാൻ പറയുന്നതിന്റെ സത്യാവസ്ഥ നിങ്ങൾക്കു അനുഭവംകൊണ്ട് ബോദ്ധ്യപ്പെടും. തൽക്കാലം നാം ഇരു കൂട്ടരും കാത്തിരുന്നു കാണുക എന്നു സാരം. താമസിയാതെ ശീകഷ സംഭവിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും.

94. നമ്മുടെ കൽപന വന്നപ്പോൾ, ശുഐബിനെയും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരെയും നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള കാര്യം കൊണ്ടു നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി;

(ആ) അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർക്കു ഘോര ശബ്ദം പിടി പെടുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അവർ അവരുടെ വസതി കളിൽ (ചത്ത) കമിഴ്ന്നു വീണവരായി;—

95. (അതെ) അവർ അവിടത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതു പോലെ! അല്ലാ! (അറിയുക:) മമുദുഗോത്രം (കാര്യം അതിൽനിന്നു) ദൂരപ്പെട്ടതുപോലെ, മദ്യനും [മദ്യൻകാർക്കും] വിദൂരത്!

94-وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا شُعَيْبًا
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا

وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ
فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ جِثِيمٍ ۝

95-كَانَ لَمْ يَخُنْ فِيهَا
إِلَّا بُعْدُ الْمُدُنِ كَمَا بَعْدَتْ تُؤْدُ ۝

94 ലെ വന്നപ്പോൾ നമ്മുടെ കൽപന നാം രക്ഷപ്പെടുത്തി ശുഐബിനെ നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ളവരെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ വിശ്വസിച്ചവരെയും നമ്മുടെ പക്കൽ നിന്നുള്ള, നമ്മുടെ വക പിടികൂടുകയും ചെയ്തു. അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർക്കു ഘോര ശബ്ദം, അട്ടഹാസം അങ്ങനെ (എന്നിട്ടു) അവരായി (രാവിലെ) അവരുടെ വസതി (പാർപ്പിടം) കളിൽ കമിഴ്ന്നു വീണവർ. 95. അദ്ദേഹം അവിടത്തിൽ ഉണ്ടാവാത്ത-നിവസിക്കാത്ത പോലെ അല്ലാ, അറിയുക! വിദൂരത് മദ്യനും ദൂരപ്പെട്ടതുപോലെ മമുദു

മദ്യൻ നിവസിക്കുകയോ ബാധിച്ച ആ ഘോരശബ്ദം (അക്രമം) എങ്ങിനെയുള്ളതായിരുന്നുവെന്നു ഖുർആനിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ശുഐബ് (അ) നബിയോടു ആ ജനത 'നി സത്യവാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിൽ ആകാശത്തു നിന്നു അങ്ങനെയൊരു തൂണുണ്ടാകുമായിരിക്കട്ടെ' എന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടുവെന്നും, അങ്ങനെ അവർ അദ്ദേഹത്തെ വ്യാജമാക്കിയപ്പോൾ അവർക്കു മോലത്തണലിന്റെ ദിവസത്തെ ശിക്ഷ (അക്രമം) ബാധിച്ചുവെന്നും സൂ: ശുഅറാഹ് : 187—189 വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. മുകൾ ഭാഗത്തുനിന്നു മോലത്തിലൂടെയോ മറ്റോ സംഭവിച്ച ഒരു ഘോരശബ്ദമായിരിക്കാം അതെന്നു ഇതിൽ നിന്നു അനുമാനിക്കാം. വസ്തുത അല്ലാഹു വിനാശിയാം.

വിഭാഗം-9

96. നമ്മുടെ ദൂഷ്ടാന്തങ്ങളും, സ്വപക്ഷമായ (അധികൃത) രേഖയുമായി മുമ്പാകെയും നാം അയക്കുകയുണ്ടായി;—

97. ഫിരഔന്റെയും, അവന്റെ പ്രധാനികളുടെയും അടുക്കലേക്കും. എന്നിട്ടു, അവർ ഫിരഔന്റെ കൽപനയെ പിൻപറ്റി, ഫിരഔന്റെ കൽപന തന്റേടമുള്ളതു (അഥവാ നേർവഴിക്കുള്ളതു) അല്ലതാനും.

96-وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا
وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ۝

97-إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَأَتَّبَعُوا أَمْرَ
فِرْعَوْنَ وَكَانَ أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ۝

98. ഖിയാമത്തുനാളിൽ അവൻ തന്റെ ജനതക്കു മുമ്പിലായിവരും; എന്നിട്ടു അവൻ അവരെ (ദാഹം തീർക്കുവാൻ) നരകത്തിങ്കൽ വരുത്തുന്നതാണു. (ദാഹശമനത്തിനുവരുന്ന (ആ) താവളം എത്രയോ ചീത്തയും!

98-يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ
وَبِئْسَ الْوَرْدُ الْمُؤْرَدُونَ

96. നാം അയച്ചിട്ടുണ്ടു മുസായെ ¹¹ നമ്മുടെ ദൂഷ്ടാന്തങ്ങളുമായി ¹² (അധികൃത) ദേവയുമായി ¹³ സ്പഷ്ടമായ. 97. ഫിർഓന്റെ അടുക്കലേക്കു ¹⁴ അവിന്റെ പ്രധാനികളുടെയും, സംഘത്തിന്റെയും ¹⁵ എന്നിവർ പിൻപാറി ¹⁶ ഫിർഓന്റെ കല്പനയെ ¹⁷ കൽപനയല്ലതാനും. ¹⁸ ഫിർഓന്റെ ¹⁹ തന്റേടുമുള്ളതു, നേർവഴിക്കുള്ളതു. 98. ²⁰ അവിൻ മുമ്പിലായി വരും, മുന്നിട്ടു വരും. ²¹ അവന്റെ ജനങ്ങൾക്കു ²² ഖിയാമത്തു നാളിൽ ²³ എന്നിവരെ അവൻ വരുത്തും (കൊണ്ടുവരും) ²⁴ നരകത്തിൽ ²⁵ വളരെ ചീത്തയും, എത്രയോ മോശവു. ²⁶ (ആ ദാഹശമനത്തിനുള്ള) വാവു, വരുന്ന താവളം ²⁷ വരുന്ന വരുന്നതായ.

ഇഹലോകത്തുവെച്ചു ഫിർഓൻ അവന്റെ ആക്കോർക്കു മുർജ്ജിംഗത്തിനു നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്നല്ലോ. അതുപോലെ, പരലോകത്തുവെച്ചുണ്ടാകുന്ന ശിക്ഷകളിലും അവൻ അവർക്കു നേതൃത്വം വഹിക്കും. അഥവാ ശിക്ഷയിൽ അവൻ അവരുടെ മുമ്പിലുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെ അവൻ മുമ്പിലായിക്കൊണ്ടു അവരെ നാകത്തിൽ കൊണ്ടു ചെന്നു ചാടിക്കും എന്നു സാരം.

27 (വുറുക്കു) എന്ന മൂലപദത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം വെള്ളം കൂടിക്കൂടാൻ വേണ്ടിയുള്ള വാവു എന്നാകുന്നു. സന്ദർഭമനുസരിച്ചു വെള്ളത്തിനും, ദാഹശമനത്തിനും, അല്ലാത്തതുള്ള വാവിലും അതുപയോഗിക്കപ്പെടും. ഫിർഓൻ മുമ്പിലും അവന്റെ ജനങ്ങൾ പിമ്പിലുമായിക്കൊണ്ടുള്ള വാവിനെ-പാഹാസ രൂപത്തിൽ-ഓരോ ഇടയൻ തന്റെ മുമ്പാങ്ങുള്ള വെള്ളത്താവളത്തിലേക്കു വെള്ളം കൂടിപ്പിക്കുവാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനോടു ഉപമിച്ചു കൊണ്ടാണു ²⁸ (എന്നിവൻ അവരെ ദാഹം തീർക്കുവാൻ നരകത്തിൽ കൊണ്ടുവരും) എന്നു പറഞ്ഞതു. പക്ഷേ, ഇടയൻ മുമ്പാങ്ങുള്ള കൊണ്ടുപോയി ദാഹശമനം വരുത്തുകയാണു ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ, ഫിർഓൻ അവന്റെ ആക്കോർക്കു വെള്ളത്തിനുപകരം നരകാഗ്നിയിൽ ചാടിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതെന്നു താല്പര്യം.

99. ഇതിൽ [ഈ ലോകത്തിൽ] വെച്ചു ശാപം അവർക്കു (പിന്നാലെ) തുടർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഖിയാമത്തുനാളിലും (തന്നെ.) (ആ) നൽകപ്പെട്ട സമ്മാനം എത്രയോ ചീത്ത!

99-وَأَتَّبَعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ
بِئْسَ الزَّيْدُ الْمَرْفُودُونَ

99. ¹ അവർ തുടർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അവർക്കു പിന്നാലെ ആക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ² ഇതിൽ ³ ശാപം ⁴ ദിവസത്തിലും ⁵ ഖിയാമത്തിന്റെ ⁶ വളരെ മോശം, എത്രയോ ചീത്ത ⁷ (ആ) കൊടുതി, സമ്മാനം, സഹായം ⁸ കൊടുക്കപ്പെട്ട, സമ്മാനിക്കപ്പെട്ട.

അവർ ഈ ലോകം വിട്ടു പിരിഞ്ഞതു ശാപത്തോടെയാണു്. അതവരെ വിട്ടുപിരിയാതെ അനുഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ, ഖിയാമത്തു നാളിലും അവർക്കു ശാപംതന്നെ. ഇത്രയേറെ ദുഷിച്ച ഒരു സമ്മാനം ലഭിക്കുവാനുള്ള മുർജ്ജിംഗം വേറെ ആർക്കുമില്ലെന്നു സാരം. രാമവിലെയും വൈകുന്നേരവും ഫിർഓനും അവന്റെ ആക്കോർക്കും നരകം പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, അതു സമയത്തിൽ അവരെ നാകത്തിൽ കയറ്റുവാൻ കൽപനയുണ്ടാകുമെന്നും 40: 48ൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

മുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള നബിമാരുടെയും സമുദായങ്ങളുടെയും ചരിത്ര സംഭവങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

100. അതു രാജ്യങ്ങളുടെ വൃത്താന്തങ്ങളിൽപെട്ട (ചില) താകുന്നു; നാം നിനക്കതു കഥനം ചെയ്തു (വിവരിച്ചു) തരുകയാണ്. (നശിപ്പിക്കപ്പെടാതെ) നില കൊള്ളുന്ന(ചില)തും, കൈയ്ക്കെടുക്കപ്പെട്ട (ചില)തും അവയിലുണ്ടു.

1- ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْقُرٰى
نَقُصُّهٗ عَلَيْكَ مِنْهَا قٰلِمٌ
وَّحٰصِيٌۢ

100. ഈ അതു ചില വൃത്താന്ത(വർത്തമാന)ങ്ങളിൽ പെട്ടതാണു ഈ രാജ്യങ്ങളുടെ ഈ അവയിലുണ്ടു, അവയിൽ ചിലതു ഈ നിലകൊള്ളുന്നതു, നിലനിൽക്കുന്നതാണു ഓരോ കൈയ്ക്കെടുക്കപ്പെട്ടതും.

സാരം: മേൽവിവരിച്ച പൊതു ശിക്ഷകൾക്കു വിധേയമായ രാജ്യങ്ങളിൽ ചിലതു പാടെ നശിച്ചു പോകാതെ നിലനിന്നു വരുന്നു. മറ്റു ചിലതു കൈയ്ക്കെടുക്കപ്പെട്ട വിളകൾ കണക്കെ നിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

101. നാം അവരോടു അക്രമം ചെയ്തിട്ടുമില്ല; എങ്കിലും അവർ തങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം ചെയ്തിരിക്കുകയാണു. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനു പുറമെ അവർ വിളിച്ചു (പ്രാർത്ഥിച്ചു) കൊണ്ടിരുന്നതായ അവരുടെ ആരാധ്യന്മാർ അവർക്കു ഒട്ടും തന്നെ ഉപകരിച്ചില്ല; നിന്റെ രബ്ബിന്റെ കൽപന വന്നപ്പോൾ. അവർക്കു നാശം വരുത്തലല്ലാതെ(മരണാനന്ദം) അവർ വർദ്ധിപ്പിച്ചതുമില്ല.

1- وَ مَا ظَلَمْنٰهُمْ وَلٰكِنْ ظَلَمُوْا اَنْفُسَهُمْ
فَمَا اَغْنَتْ عَنْهُمْ اِلٰهَتُهُمُ الَّذِي
يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ
لَّيْسَ بِاَمْرِ رَبِّكَ
وَمَا زَادُوْهُمْ غَيْرَ تَتٰبٍ

102. അപ്രകാരമാണു, രാജ്യങ്ങൾ [രാജ്യക്കാർ] അക്രമകാരികളായിരിക്കെ, നിന്റെ രബ്ബ് അവയെ പിടി (ചുട്ട ശിക്ഷി)ക്കുമ്പോൾ അവന്റെ പിടുത്തം. നിശ്ചയമായും, അവന്റെ പിടുത്തം വേദനയേറിയതും, കഠിനമായതുമാകുന്നു.

1- وَ كَذٰلِكَ اَخَذُ رَبُّكَ اِذَا اَخَذَ الْقُرٰى
وَهِيَ ظٰلِمَةٌ
اِنَّ اَخْذَهُ الْيَوْمُ شَدِيْدٌ

101 നാം അവരോടു അക്രമം ചെയ്തിട്ടുമില്ല എന്നിലും, പക്ഷെ അവർ അക്രമം ചെയ്തു (ചെയ്തതാണു) എന്ന തങ്ങളോടു തന്നെ, അവരുടെ സ്വന്തങ്ങളോടും ആത്മാക്കളെ ചേർന്നു എന്നാൽ (എന്നിട്ടു) ധന്യമാക്കിയില്ല, ഉപകരിച്ചില്ല എന്ന അവർക്കു അല്ലാഹു അവരുടെ ആരാധ്യന്മാർ, ദൈവങ്ങൾ ്രീയാതൊരു ഒരും അവർ വിളിക്കുന്ന, പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്ന ഒരാൾക്കു ഓരോ പുറമെ ഓരോ അല്ലാഹുവിനെ ചേർന്നു ഒരു വസ്തുവും (ഒട്ടും) ചേർന്നു വന്നപ്പോൾ കൽപന കൂടി നിന്റെ രബ്ബിന്റെ കൽപന അവർ അവർക്കു വർദ്ധിപ്പിച്ചതുമില്ല അല്ലാതെ, ഒഴികെ പിന്നെ നാശം വരുത്തൽ, നാശമുണ്ടാക്കൽ. 102. ഈ, അപ്രകാരമാണു ഈ പിടുത്തം, പിടിക്കൽ കൂടി നിന്റെ രബ്ബിന്റെ കൽപന അവൻ പിടിക്കുമ്പോൾ, പിടിച്ചാൽ ഈ രാജ്യങ്ങളെ ഈ അവ (ആയിരിക്കെ) ചില അക്രമകാരി(കൾ) ഈ നിശ്ചയമായും അവന്റെ പിടുത്തം പിന്നെ വേദനയേറിയതാണു കഠിനമായതാണു.

അബൂമുസൽ അഗ്അരി (റ) ഉദ്യമിച്ച ഒരു നമ്പി വധനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു അക്രമിക്കു അയവു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കും. അങ്ങനെ, അവൻ അവനെ പിടിക്കുമ്പോൾ, അവൻ അതിൽനിന്നു പതറിപ്പോകുകയില്ല.' പിന്നീടു തിരുമേനിكَذَلِكَ أَتَىكَ الْفُتُورُ എന്നുള്ള ഈ വധനം ഓതുകയും ചെയ്തു. (ബു; മൂ)

103. നിശ്ചയമായും അതിൽ, പരലോകശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്കു (തക്കതായ) ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്. അതൊരു ദിവസമത്രെ, അന്നേക്കു മനുഷ്യർ (മുഴുവനും) ഒരു മിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്നതാണ്. അതു (എല്ലാവരും) ഹാജരായ ഒരു ദിവസവുമത്രെ.

۱۰۳- إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَن خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ
ذَلِكَ يَوْمٌ تُجْزَوْنَ لَهُ النَّاسُ
وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ۝

104. എണ്ണിക്കണക്കാക്കപ്പെട്ട ഒരു അവധിക്കല്ലാതെ നാം അതിനെ പിന്തിച്ചു (നീട്ടി) വെക്കുന്നുമില്ല.

۱۰۴- وَمَا تَوْخِجُوهٖ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدَّدٍ ۝

105. അതു വന്നെത്തുന്ന ദിവസം, ഒരു വ്യക്തിയും അവന്റെ [അല്ലാഹുവിന്റെ] അനുമതിയോടെയല്ലാതെ സംസാരിക്കുകയില്ല. അപ്പോൾ, അവരിൽ ദുർഭാഗ്യവാൻമാരും സൽഭാഗ്യവാൻമാരുമുണ്ടായിരിക്കും.

۱۰۵- يَوْمَ لَا تَكَلُمُونَ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ ۝

103. كَذَلِكَ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ടു ۞ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ۞ ۞ ഭയപ്പെട്ടവർക്കു പാല ശിക്ഷയെ ۞ ۞ പരലോകത്തെ ۞ ۞ ۞ അതു ഒരു ദിവസമാണു ۞ ۞ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടുന്ന ۞ അതിലേക്കു (അന്നേക്കു) ۞ ۞ മനുഷ്യർ ۞ ۞ അതു ഒരു ദിവസവുമാണു ۞ ۞ ഹാജരുംകണ (ദൃക്സാക്ഷ്യമുണ്ടാകുന്ന) 104. ۞ ۞ അതിനെ നാം പിന്തിക്കുന്നില്ല, താമസിപ്പിക്കുന്നില്ല ۞ ۞ ۞ അവധിക്കല്ലാതെ, അവധിവരെയോഴികെ ۞ ۞ എണ്ണപ്പെട്ട (കണക്കാക്കപ്പെട്ട) 105. ۞ ۞ അതു വരുന്ന ദിവസം ۞ ۞ സംസാരിക്കയില്ല ۞ ۞ ഒരു ആത്മാവും, വ്യക്തിയും, ദേഹവും ۞ ۞ അവന്റെ അനുമതികൂടാതെ ۞ ۞ അപ്പോൾ അവരിലുണ്ടായിരിക്കും ۞ ۞ നിർഭാഗ്യവാൻ, പരാജിതൻ, വഴികെട്ടവൻ ۞ ۞ ഭാഗ്യവാനും, വിജയിയും, സൽഭാഗ്യവാനും

സൽഭാഗ്യവാൻമാരായി വീജയിക്കുന്നവരിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തട്ടെ. ആമീൻ. പ്രവാചകൻ മുഹ്, മലക്കകൾ, ജിന്നുകൾ, മനുഷ്യർ തുടങ്ങിയ എല്ലാ സൃഷ്ടികളും സമ്മതിക്കുന്ന ദിവസം എന്നാണു ۞ ۞ ۞ (ഹാജരുംകണദിവസം) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ആ ദിവസത്തിന്റെ ഗംഭീരതയും, ഗൗരവവും നിമിത്തം അല്ലാഹു വികൽ നിന്നുള്ള പ്രത്യേക അനുമതി കൂടാതെ ആർക്കും ഒരക്ഷരം ഉരിയാടുവൻ സാധിക്കുകയില്ലാത്ത ഒരു നാളായ ഒരു ദിവസമായിരിക്കും അത്.

106. എന്നാൽ, ദുർഭാഗ്യമടഞ്ഞവരാകട്ടെ, (അവർ) നന്ദകുത്തിലായിരിക്കും; അവർക്കു അതിൽ നെടുവീർപ്പും, തേങ്ങിക്കരച്ചിലും ഉണ്ടായിരിക്കും;—

۱۰۶- فَأَمَّا الَّذِينَ شَفَّوْا فِى النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ ۝

106. ۞ ۞ എന്നാൽ ۞ ۞ യാദാത്താവർ ദുർഭാഗ്യമടഞ്ഞവർ, പരാജയപ്പെട്ടവർ ۞ ۞ നന്ദകുത്തിലായിരിക്കും ۞ ۞ അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും ۞ ۞ അതിൽ ۞ ۞ ദീർഘശ്വാസം, നെടുവീർപ്പ് ۞ ۞ ۞ തേങ്ങിക്കരച്ചിലും, അത്യാസവും

107. ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും നിലനിൽക്കുമ്പോഴൊക്കെയും അതിൽ (അവർ) സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ടു; നിന്റെ രബ്ബു ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ. നിശ്ചയമായും, നിന്റെ രബ്ബു അവർക്ക് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു (ശരിക്കും) ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു.

107- خَلْقَيْنَ فِيهَا مَا دَامَتِ
السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ
إِنَّ رَبَّكَ فَعَالٌ لِّمَا يُرِيدُ

108. സൽമാഗ്യം സിദ്ധിച്ചവരാകട്ടെ, (അവർ) സ്വർഗ്ഗത്തിലുമായിരിക്കും; ആകാശങ്ങളും, ഭൂമിയും നിലവിലിരിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും അതിൽ (അവർ) സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ടു; നിന്റെ രബ്ബു ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ; മുറിഞ്ഞുപോകാത്ത ഒരു ദാനമായിക്കൊണ്ട്

108- وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فِي الْجَنَّةِ
خَلْقَيْنَ فِيهَا مَا دَامَتِ
السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ
عَطَاءً غَيْرَ مُجْدُوذٍ

107. 107- നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ടു 107- അതിൽ 107- നീണ്ടുനിൽക്കെ(നിലനിൽക്ക-ഉണ്ടായിരിക്കു)മ്പോൾ (ഒക്കെയും) 107- ആകാശങ്ങൾ 107- ഭൂമിയും 107- 107- ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ 107- നിന്റെ നാഥൻ 107- നിശ്ചയമായും നിന്റെ രബ്ബ് 107- (ശരിക്കു-നന്നായി) പ്രവർത്തിക്കുന്നവനാണു 107- അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് 108. 108- എന്നാൽ 108- ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചവർ 108- സ്വർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കും 108- സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ടു 108- അതിൽ 108- നിലനിൽക്കു (നീണ്ടു നിൽക്കു)മ്പോൾ (എല്ലാം) 108- ആകാശങ്ങൾ 108- ഭൂമിയും 108- ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ 108- നിന്റെ നാഥൻ 108- ഒരു കൊടുതി, ദാനമായിട്ടു 108- മുറിക്കപ്പെടാത്ത (മുറിഞ്ഞുപോകാത്ത)

സൽമാഗ്യരായ ദുർജ്ജനങ്ങൾ നരകത്തിലും, സൽമാഗ്യരായ സമ്ജനങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലും സ്ഥിരവാസികളായിരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞശേഷം, രബ്ബു സ്ഥലത്തും ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും നിലകൊള്ളുന്ന കാലത്തോളം (107- السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ) എന്നുകൂടി പറഞ്ഞു അതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ഒരു കാലത്തും മറ്റൊരു കാലത്തും നിലനിൽക്കുമെന്നു അർത്ഥത്തിൽ 'രണ്ടുകാല വ്യത്യാസപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലം' എന്നും, 'നക്ഷത്രം വെളിപ്പെടുന്ന കാലം' എന്നുമൊക്കെ (108- مَا أَغْلَبَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ مَا بَدَأَ كَرَكٍ) അറബിഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. അതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണിതും.

ഖുർആനിലും നബിവാചനങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്വർഗ്ഗീയരനുഗ്രഹങ്ങളും നരകീയ ശിക്ഷാനുഗ്രഹങ്ങളും വാഗ്ദാനമാണെന്നുള്ളതിൽ മുസ്ലിംകൾക്ക് പൊതുവെ യോഗിച്ച അഭിപ്രായമാണുള്ളത്. സ്വർഗ്ഗത്തെ ചുറ്റിപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗവാസികൾ അതിൽ ശാശ്വതരാണെന്നു (108- خَالِدِينَ فِيهَا) പറഞ്ഞിരുന്നുശേഷം അതിനു അവസാനമില്ലെന്നു കാണിക്കാൻ 109 (എല്ലാലും) എന്നു കൂടി അതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതായി 5: 122, 9: 22, 64: 9 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ഖുർആനിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഇതേ വാക്കു (109- خَالِدِينَ) തന്നെ, നരകത്തെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ 4: 10, 10: 33, 65: 72, 23: 23ലും കാണാം. ആ നിലക്കു 107-ാം വാചനത്തിലും 108-ാം വാചനത്തിലും 109-ാം (നിന്റെ രബ്ബു ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥവും വിവരിക്കുന്നതിൽ ഖുർആൻ വ്യത്യാസമുള്ളതായ പണ്ഡിതന്മാർ പല നിലപാടുകളും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. ആ വാക്കിലെ പാശ്ചാത്യ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിലോ, അർത്ഥമുള്ളതു വിവരണങ്ങളിലോ കേന്ദ്രീകൃതമാണവയെന്നു പറയും. പ്രസ്തുത അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളും, അതിന്റെ തെളിവുകളും വിശദീകരണങ്ങളും ചുരുക്കി ഉദ്യമിച്ചാലും അതിൽ ചില വ്യത്യാസങ്ങളും അതിൽ കാര്യമായ പ്രയോജനം കാണുന്നില്ല.

വിഭാഗം-10

110. മൂസാക്കു നാം (വേദ) ഗ്രന്ഥം നൽകുകയുണ്ടായി; എന്നിട്ട് അതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടായി.

നിന്റെ റബ്ബിൽനിന്നു ഒരു വാക്കു മുൻകഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തവകിൽ, അവർക്കിടയിൽ തീരുമാനമെടുക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു. അവരാകട്ടെ, ഇതിനെക്കുറിച്ച് ആശങ്കാ ജനകമായ സംശയത്തിൽ തന്നെയാണ്.

111. നിശ്ചയമായും ഏല്പാവരും, തന്നെ, അവർക്കു, അവ(രവ)രുടെ കർമ്മങ്ങൾ [കർമ്മഫലങ്ങൾ] നിന്റെ റബ്ബ് നിറവേറിക്കൊടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. നിശ്ചയമായും അവൻ, അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

110- وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَأَخْلَفَ

فِيهِ

وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ

سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ

وَاللَّهُ لَفِي شَيْءٍ مِنْهُ مُرِيبٍ

111- وَإِنْ كُنَّا لَنَافِيخُ بِهِمْ رَبِّكَ أَعْمَاهُمْ

إِنَّهُمْ بِمَا يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

110. പ്രാർത്ഥനാം കൊടുത്തിട്ടുണ്ട് മൂസാക്ക് (വേദ) ഗ്രന്ഥം എന്നിട്ടു ഭിന്നിക്കപ്പെട്ടു, ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടായി. അതിൽ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഓരോ വാക്ക്, വാക്യം മുൻകഴിഞ്ഞു നിന്റെ റബ്ബിൽനിന്നു തീരുമാനം ചെയ്യപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. അവർക്കിടയിൽ നിശ്ചയമായും അവർ സംശയത്തിൽതന്നെ അതിനെപ്പറ്റി ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്ന, ആശങ്കാജനകമായ, സന്ദേഹപ്പെടുത്തുന്ന

111. നിശ്ചയമായും ഏല്പാവരും അവർക്കവൻ നിറവേറിക്കൊടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. നിറവേറാതിരിക്കുകയില്ല നിന്റെ റബ്ബു അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ ഓരോ നിശ്ചയമായും അവൻ അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാണു്, സൂക്ഷ്മജ്ഞാനിയാണു്.

സാരം : ഖുർആനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഈ ഭിന്നിപ്പും നിഷേധവും നടക്കുക ഉണ്ടായതല്ല. മൂസാ മൂസാ (അ) നബിക്കു വേദഗ്രന്ഥം നൽകിയപ്പോൾ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ഇങ്ങിനെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിനെതിരെ അവസാന നടപടി എടുക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന്നു പ്രയത്നമൊന്നുമില്ല. പക്ഷെ, അതു പരലോകത്ത് വെച്ചായിരിക്കുമെന്ന് അവൻ മുമ്പേ നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അതിപ്പോൾതന്നെ നടക്കുമായിരുന്നു. എന്നിയും ഇവർ ഖുർആനെപ്പറ്റി സംശയത്തിലും ആശയക്കുഴപ്പത്തിലുമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ ഫലം തികച്ചും അല്ലാഹു അവരെ അനുഭവപ്പെടുത്തുക തന്നെ ചെയ്യും. അവരുടെ ഏല്പായത്തികളും അവർ കണ്ടുവെക്കുകയൊരിക്കലുമില്ലാത്തതാണ്.

മേൽവിവരിച്ച ചരിത്ര സംഭവങ്ങളെല്ലാം ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു നബി (സ) ക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും അല്ലാഹു ചില ഉപദേശങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും നൽകുന്നു:-

112. ആകയാൽ, നിന്നോടു കൽപിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ നീയും, നിന്റെ കൂടെ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങിയിട്ടുള്ളവരും (നേരെ) ചൊല്ലായി നിലകൊള്ളുക. നിങ്ങൾ അതിരൂപിടുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും, അവൻ [അല്ലാഹു] നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി കണ്ടറിയുന്നവനാണ്.

112- فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ

وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا

إِنَّهُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

113. അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരിലേക്കു നിങ്ങൾ ചരഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്യരുതു; എന്നാൽ നരകം നിങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്; അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ യാതൊരു രക്ഷാധികാരികളും നിങ്ങൾക്കില്ലതാനും. (എന്നിരിക്കെ) പിന്നെ, നിങ്ങൾ സഹായിക്കപ്പെടുകയില്ല.

113- وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ ۖ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءٍ ۚ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

112. എന്നാൽ, (ആകയാൽ) നീ ചൊവ്വിനു നിലകൊള്ളുക കൽപിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ പാപ മടങ്ങിയ (പശ്ചാത്തപിച്ച)വരും ക്ഷമ നിന്റെ കൂടെ നിങ്ങൾ അതിരൂപിപ്പുക (ധിക്കരിക്കുക)യും അരുതു പിന്നീട് നിശ്ചയമായും അവൻ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ക്ഷമ കാണുന്ന (കണ്ടറിയുന്ന)വനാണു. 113. നിങ്ങൾ ചരയരുതു, തുനിയരുതു, ചരിയരുതു അക്രമം ചെയ്തവരിലേക്കു എന്നാൽ നിങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്നതാണു നരകം, അഗ്നി നിങ്ങൾക്കു ഇല്ലതാനും കൂടാതെ, പുറമെ ഓരോ അല്ലാഹുവിനെ, അല്ലാഹുവിന്നു രക്ഷാകർത്താ(ബന്ധു-കാര്യ കർത്താ)കളിൽനിന്നു (ആരും) പിന്നെ (അതിനു പുറമെ) നിങ്ങൾ സഹായിക്കപ്പെടുകയില്ല.

'നിന്റെ കൂടെ പശ്ചാത്തപിച്ച മടങ്ങിയവർ' എന്നു പറഞ്ഞതു ശിർക്കിൽ നിന്നും ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും പശ്ചാത്തപിച്ച താഹിദിലേക്കും സന്മാർഗ്ഗഗതിയിലേക്കും മടങ്ങിയ സത്യവിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. അതി (പ്രധാനമായ മൂന്ന്) നിർദ്ദേശങ്ങൾ അല്ലാഹു ഈ വചനം മൂലമേ നൽകിയിരിക്കുന്നു. (1) കൽപിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ നേർക്കേറേ നിലകൊള്ളണം. വിശ്വാസപരമായും, ആചാരാനുഷ്ഠാനപരമായുമുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ഖുർആൻ മൂലമോ, മറ്റുള്ള വഹിയുകൾ മൂലമോ ലഭിക്കുന്ന നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾ ശരിയായും പാലിക്കണമെന്നു സാരം. സത്യ വിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഖുർആനും നബി (സ)യുടെ സുന്നത്തും മറ്റുകെ പിടിക്കണമെന്നും താല്പര്യമായിരിക്കും. (2) അതിരൂപിപ്പാതിരിക്കണം. അല്ലാഹുവും അവന്റെ രസൂലും ഓരോ കാര്യത്തിലും നിശ്ചയിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള പരിധിക്കപ്പുറം കടന്നു സ്വന്തം താൽപര്യങ്ങൾക്കോ, പരപ്രഭുക്കൾക്കോ വശംവദനായിപ്പോകരുതെന്നു സാരം. മത തത്വങ്ങൾക്കും നിയമനിർദ്ദേശങ്ങൾക്കും നിരക്കാത്ത നിയമങ്ങളും, വ്യാഖ്യാനങ്ങളും, അനുകരണങ്ങളുമെല്ലാം അതിരൂപിയലിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. (3) അക്രമികളിലേക്കു ചാരണമോപാകരുത്. അവിശ്വാസികൾ, അനിസ്ലാമികമായ താൽപര്യങ്ങൾ വെച്ചു പുലർത്തുന്നവർ, അനാഥരും ദുരൂഹാരങ്ങളിൽ മുഴുകിയവർ എന്നിങ്ങിനെയുള്ളവരുമായി അനുഭവവും, അനുനയവും സ്വീകരിക്കരുതെന്നു സാരം. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നപക്ഷം അതിന്റെ ഫലം രക്ഷയില്ലാത്ത നരകശിക്ഷയാണെന്നും, ആ അക്രമികളാരും തന്നെ നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുവാനുണ്ടാകുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു പ്രത്യേകം താക്കീതും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ മൂന്ന് മൗലിക നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കുശേഷം, അനുബന്ധപരമായി സത്യവിശ്വാസികൾ സദാ മനസ്സിരുത്തേണ്ടുന്ന ചില പ്രധാന വിഷയങ്ങൾ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു:—

114. പകലിന്റെ രണ്ടു വക്കിലും, രാത്രിയിൽനിന്നു (പകലിനോടു) അടുത്ത വേളകളിലും നീ നമസ്കാരം നില നിറുത്തുകയും ചെയ്യുക.

114- وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ

നിശ്ചയമായും, നന്മകൾ തിന്മകളെ പോക്കി [അകറ്റി]ക്കളയുന്നതാണ്. ഇതു, ഓർമ്മിക്കുന്നവർക്കു (ഓർമ്മിക്കുവാൻ) വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ഉപദേശമാകുന്നു.

114- إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ الشَّيْئَاتِ ۚ ذَٰلِكَ ذِكْرَىٰ لِلذَّكْرَيْنِ ۚ

114. നീ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക നമസ്കാരം രണ്ടു തലപ്പത്തു, ഓരത്തു, വക്കത്തു, അററത്തു പകലിന്റെ രണ്ടു അടുത്ത സമയങ്ങളിലും രാത്രിയിൽ നിന്നും പകലിനു നിശ്ചയമായും നന്മകൾ തിന്മകളെ പോക്കി (നീക്കി)ക്കളയുന്നു അതിനകളെ ക്ഷമ അതു (ഇതു) ഉപദേശമാണു, സ്കരണയാണു ഓർമ്മിക്കുന്ന (സ്കരിക്കുന്ന)വർക്കു.

115. ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്തു കൊള്ളുക. (കാരണം) നിശ്ചയമായും, സൽഗുണം ചെയ്യുന്നവരുടെ പ്രതിഫലത്തെ അല്ലാഹു പാഴാക്കുകയില്ല.

وَاصْبِرْ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضَيِّعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ

115. 115. ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുക 115 എന്നാൽ (കാരണം) നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അവൻ പാഴാക്കുക (വെറുതെയാക്കുക)യില്ല 115 പ്രതിഫലത്തെ 115 നന്മ (പുണ്യം-സൽഗുണം-സുകൃതം) ചെയ്യുന്നവരുടെ.

മാനസികവും, വാചികവും, ശാരീരികവുമായ വിനയാർപ്പണങ്ങൾ അടങ്ങിയതും, അനുഷ്ഠാന കർമ്മങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായതുമായ ഒരു ആരാധനാ കർമ്മമത്രെ നമസ്കാരം. ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങളെ മുൻനിറുത്തി ചുരുക്കം ചില സന്ദർഭങ്ങളിലും, സ്ഥലങ്ങളിലും അതു നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ എന്നു ഹദീസുകളിൽ വിലക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു അവയല്ലാത്ത ഏതവസരങ്ങളിലും മനുഷ്യനു ചെയ്യാനുള്ള ഏതവസരവും മഹത്തായൊരു പുണ്യ കർമ്മമത്രെ നമസ്കാരം. അഞ്ചുനേരത്തെ നമസ്കാരം മാത്രമേ നിർബ്ബന്ധമായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂവെന്നു മാത്രം. നമസ്കാര കർമ്മത്തിനു കൂടുതൽ ഉപയുക്തവും അനുയോജ്യവുമായ സമയം, രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും, രാത്രിയിലെ ഏതാനും സമയവുമാണെന്ന് ഇവിടെയെന്നപോലെ, (17: 78; 20: 130; 50: 39, 40; 76: 25, 26 മുതലായ) വേറെ പല സ്ഥലങ്ങളിലും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഓരോ സ്ഥലത്തും ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നതിൽ കൃത്യമായൊരു വ്യത്യാസം കാണുമെങ്കിലും പ്രകൃതിപരമായ മാനദണ്ഡം, മനുഷ്യന്റെ ചുരുമ്പാക്കുക ത്തിലും ജീവിതക്രമങ്ങളിലും മറ്റുമുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ പലതും പരിഗണിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടാണു ആ സമയങ്ങൾക്കു അല്ലാഹു പ്രത്യേകത കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു അർത്ഥം പിന്തിച്ചാൽ ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാം. (ഇതു സംബന്ധിച്ചു താഴെ വരുന്ന സൂരങ്ങളിൽ ചിലതെല്ലാം വിവരിക്കുന്നുണ്ടു)

നിലവിലുള്ള അഞ്ചു നിർബ്ബന്ധ നമസ്കാരങ്ങളുടെ നിയമപരമായ സമയനിർണ്ണയമല്ല ഈ വചനങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യം. എങ്കിലും അതിനുസ്പദമായ ഓടിസ്ഥാനം ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതാണു. പകലിന്റെ തുടക്കം ഇസ്ലാമിക ദുഷ്ട്യോ പ്രഭാതം മുതൽക്കൊണ്ടുള്ളതു. ഉച്ചവരെയുള്ള സമയം 'രാവിലെ'യിലും, ഉച്ചമുതൽ സന്ധ്യവരെയുള്ള സമയം 'വൈകുന്നേരം'ത്തിലും ഉൾപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ, സൂബ്ഹ് നമസ്കാരം പകലിന്റെ ആദ്യത്തിലും, അസർ നമസ്കാരം അതിന്റെ അന്ത്യത്തിലുമാണുള്ളത്. മഗ്റീബും, ഇശായുമാകട്ടെ, പകലിനോടുത്തു നിൽക്കുന്ന രാത്രിവേളയിലും. ജുഹ്റിന്റെ സമയം ഉച്ചക്കുറുപ്പ്നേരത്തുകൊണ്ടു അതു വൈകുന്നേരത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്താം. സൂരത്തു-റൂമിലെ ആയത്തിൽ, രാവിലെയും, വൈകുന്നേരവും, സായാഹ്നത്തിലും, മദ്യുഹ്നത്തിലും എന്നുകൂടി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു സ്മരണീയമാകുന്നു. (റൂ: 17, 18)

കുഷ്ഠമയെക്കുറിച്ചുള്ള കൽപന ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക വിഷയത്തിലുള്ള കുഷ്ഠമയെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടുള്ളതല്ല. വിശാലാർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു പൊതു കൽപനയാണതു. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങളും, വിധിവിധികളും പാലിക്കുന്നതിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന എല്ലാ വിഷമങ്ങളിലും, ശത്രുക്കളുമൂലമോ, മറ്റുതരത്തിലുള്ള കാരണങ്ങളാലോ ഉണ്ടായിത്തീരുന്ന എല്ലാ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളിലും ക്ഷമകൈക്കൊള്ളേണ്ടതുണ്ട്.

....فَاصْبِرْ (നിശ്ചയമായും നന്മകൾ തിന്മകളെ പോക്കിക്കളയുന്നു) എന്ന വാക്യം വളരെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു തത്വമാകുന്നു. നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുവൻ കൽപിച്ചതിനെത്തുടർന്നാണു ഈ തത്വം അല്ലാഹു ഓർമ്മിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ, പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ പൊതുവിലും, നമസ്കാരം പ്രത്യേകിച്ചും തിന്മകളെ അകറ്റിക്കളയുമെന്നു ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. മനുഷ്യന്റെ പക്ഷൽ പാപവും പാകപ്പിഴവും വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നു അല്ലാഹുവിനറിയാമല്ലോ. എന്നാൽ തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ ചെയ്തുപോയതുകൊണ്ടു നിരസപ്പെടേണ്ടതില്ല; കഴിയുന്നത്ര നന്മകൾ ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നാൽ ആ തിന്മകളുടെ കൂറ്റം നീങ്ങിപ്പോകും: അല്ലാഹു അതു പൊരുത്തുതരും എന്നാണു അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നത്. നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ള ചില ഹദീസുകൾ ഇവിടെ ഓർമ്മിക്കുന്നതു അവസരോപിതമായിരിക്കും:-

1. 'നീ എവിടെയായിരുന്നാലും അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷ്മിച്ചുകൊള്ളുക. തിന്മയെത്തുടർന്ന് നന്മചെയ്യുകയും ചെയ്യുക. എന്നാൽ, അതു അതിനെ മായിച്ചുകളയും. ജനങ്ങളോടു നല്ല സ്വഭാവത്തിൽ പെരുമാറുകയും'

ചെയ്യുക'. (അ.) 2. അഞ്ചു നമസ്കാരങ്ങൾ, ഒരു ജുമുഅ: അടുത്ത ജുമുഅ: വരെ, ഒരു രമളാൻ അടുത്ത രമളാൻ വരെ, ഇവയെല്ലാം അതതിനിടയിലുള്ള പാപങ്ങളെ പൊറ്റിപ്പിക്കുന്നവയാകുന്നു. മഹാപാപങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം. (മു.) 3. ഇബ്നൂ മസ്ഊദ (റ) പറയുന്നു: ഹാരം ഒരു (അന്യ) സ്ത്രീയെ ചുംബിച്ചു. അയാൾ നബി(സ)യുടെ അടുക്കൽ വന്നു ആ വിവരം അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ, ...എന്നുള്ള (ഇ) വചനം അവതരിച്ചു. ആ പുരുഷൻ ചോദിച്ചു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ, ഇതു എനിക്കു (മാത്രമുള്ളതാണോ?)' നബി (സ) പറഞ്ഞു: 'എന്റെ സമുദായത്തിനു മുഴുവനുമുള്ളതാണ്'. (ബു; മു; അ; തി; ന: ജ.) 4 അൽപം ദീർഘമായ അല്ലാഹു മായിച്ചു കളയുകയില്ല. എങ്കിലും തിന്മയെ നൽകുകയോ അവൻ മായിച്ചു. ദുഷിച്ചതു ദുഷിച്ചതിനെ മായിക്കുകയില്ല.' (അ.) 5 റസൂൽ (സ) ചെയ്തുവന്നിരുന്നതുപോലെ വല്ലാതെ ചെയ്തു കാണിച്ചശേഷം ഉസ്മാൻ (റ) ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: റസൂൽ (സ) ഇപ്രകാരം വല്ലാതെ ചെയ്തുകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ഞാൻ ഈ ചെയ്തപ്രകാരം വല്ലാതെ ചെയ്തുകൊണ്ടു ആരെങ്കിലും തന്റെ സ്വന്തത്തോടു മണും സംസാരിക്കാതെ (ഏകാഗ്രതയോടെ) രണ്ടു രക്തങ്ങൾ (സുനത്തു) നമസ്കരിക്കുന്നപക്ഷം മുൻ ചെയ്ത പാപങ്ങൾ പൊറ്റിക്കൊടുക്കുന്നതാണ്'. (ബു; മു)

നൽകുക മുലം തിൻകുക പൊറ്റിക്കൊടുക്കുന്നു പറഞ്ഞു മഹാപാപങ്ങളല്ലാത്ത തിൻകുക ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു മേൽ ഉദ്യോഗിച്ച ഹദീസുകളിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ്, മഹാപാപങ്ങൾ മാത്രമാണു സൽക്കാരങ്ങൾ മുലം പൊറ്റിക്കൊടുക്കുന്നതും, വലിയ പാപങ്ങളിൽ പ്രത്യേക പരിശോധന, (അബു)തന്നെ വേണമെന്നും പല മഹാൻമാരും പറഞ്ഞു കാണുന്നതും.

116. എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്കു മുമ്പുള്ള(ആ) ലോകങ്ങളിൽനിന്നും എന്തുകൊണ്ടുണ്ടായില്ല? ഭൂമിയിൽ കൃഷ്ണം (ഉണ്ടാക്കുന്നതിനെ) സംബന്ധിച്ച (ജനങ്ങളെ) വിരോധിക്കുന്ന (നല്ല) പാരമ്പര്യമുള്ളവർ! (അതെ) അവരിൽനിന്നും നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയവരിൽപെട്ട അൽപം ആളുകളല്ലാതെ. അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ, യാതൊന്നിൽ തങ്ങൾക്കു സുഖലോലുപത നൽകപ്പെട്ടുവോ അതിനെ പിൻപററുകയും ചെയ്തു; അവർ കുറ്റവാളികളുമായിരുന്നു.

116- فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةَ يَتَنَّهُوْنَ عَنِ الْفَاسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ

117. വല്ല അക്രമവും നിമിത്തം നിന്റെ രബ്ബ് രാജ്യങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയുണ്ടാവില്ല, അവയിലെ ആരാക്കാരെ നല്ലതു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായിരിക്കെ.

117- وَمَا كَانَ لِبُكَ لِيُفْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ

116. 116. فَلَوْلَا എന്നാൽ (അപ്പോൾ) എന്തുകൊണ്ടുണ്ടായില്ല, ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ مِنْ قَبْلِكُمْ തലമുറകളിൽ നിന്നും قَبْلُ നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ള قَبْلُ അവശിഷ്ടമുള്ള (പാരമ്പര്യമുള്ള)വർ (നല്ലവർ) قَبْلُ വിരോധിക്കുന്ന عَادٍ കൃഷ്ണത്തെപ്പറ്റി, നാംത്തെ സംബന്ധിച്ചു عَادٍ ഭൂമിയിൽ قَبْلُ അൽപം ആളുകളെപ്പറ്റി നാം രക്ഷപ്പെടുത്തിയവരിൽ പെട്ട قَبْلُ അവരിൽ നിന്നു قَبْلُ പിൻപററുകയും ചെയ്തു قَبْلُ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ 4 യാതൊന്നിനെ قَبْلُ അവർക്കു സുഖലോലുപത (ആവേശരത്നം) നൽകപ്പെട്ടു 4 അതിൽ قَبْلُ അവരായിരുന്നുതാനും അവർക്കു സുഖലോലുപത (ആവേശരത്നം) നൽകപ്പെട്ടു 4 അതിൽ قَبْلُ അവരായിരുന്നുതാനും. 117. 117. وَمَا ആകുകയില്ല, ഉണ്ടാവില്ല قَبْلُ നിന്റെ രബ്ബ് قَبْلُ കുറ്റവാളികൾ, മഹാപാപികൾ. 117. وَمَا ആകുകയില്ല, ഉണ്ടാവില്ല قَبْلُ നിന്റെ രബ്ബ് قَبْلُ നശിപ്പിക്കുവാൻ, നശിപ്പിക്കുക قَبْلُ രാജ്യങ്ങളെ قَبْلു വല്ല അക്രമവും നിമിത്തം, അക്രമമായിട്ടു قَبْلു അവയിലെ ആരാക്കാരെക്കെ, ആരാക്കാരായിരിക്കെ قَبْلു നൽക പ്രവർത്തിക്കുന്ന (നല്ലതു ചെയ്യുന്ന)വരാണ്.

മനുഷ്യ വിവാഹിച്ച് പ്രകാരം പല രാജ്യങ്ങളിലെയും ജനങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുമാറുള്ള പൊതു ശിക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി എല്ലാ ജനങ്ങളെയും പരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. സാരം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കണം: ശിക്ഷക്കു വിധേയരായ ആ തലമുറകളെങ്കിലും നാട്ടിൽ കൃഷ്ണവും അക്രമവും ഉണ്ടാകുന്നതു തടയുമാറുള്ള നല്ല പാരമ്പര്യം-അഥവാ അതിനുള്ള വിധേയബുദ്ധിയും തന്റേടവും-ഉള്ളവരായിരുന്നില്ല. അതാണവരെക്കൊന്നാശത്തിനു വിധേയരാകുവാൻ കാരണം. വളരെ കൂടാതെ ആളുകൾ അങ്ങിനെയുള്ളവർ ഉണ്ടായിരുന്നതു ശരിയാണ്. ഓരോ ജനതയും നശിപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, പ്രവാചകന്മാരെക്കൊന്നിച്ചു രക്ഷപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചുരുക്കം ചില സത്യവിശ്വാസികളായിരുന്നു അത്. അവർ എണ്ണത്തിലെന്നപോലെ ശക്തിയിലും സ്വാധീനത്തിലും ക്ഷയിച്ചവരായിരിക്കുമല്ലോ. നേരെമറിച്ചു അക്രമത്തിന്റെയും കൃഷ്ണത്തിന്റെയും ആഘാതംകണ്ട്, ബഹുഭൂരിപക്ഷമുള്ളവരും, പ്രതാപവും ശക്തിയുമുള്ളവരുമായിരിക്കും. അവർ തങ്ങളുടെ സുഖാധ്വജങ്ങളിലും, ക്ഷേമശാസ്ത്രങ്ങളിലും ലയിച്ചുപോയിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ, നാട്ടിൽ നന്മയും നെറിയും വരുത്തുന്നതിനു പകരം തിന്മയും അക്രമവുമായിരിക്കും അവർ പരത്തുക. ഇങ്ങിനെയാണ് ശിക്ഷക്കു പാത്രമായിത്തീരുന്നത്. ഇതാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിലടങ്ങിയ ആശയം.

രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: രാജ്യക്കാർ പൊതുവെ നന്മയും നെറിയും പാലിക്കണവരായിരിക്കുമ്പോൾ അവരിൽ നിന്നു വല്ല അക്രമവും-ശിർക്കും മറ്റൊരു ഉണ്ടായാൽ തന്നെയും അല്ലാഹു രാജ്യക്കാർക്കെതിരെ നശിപ്പിക്കുകയില്ല. രാജ്യക്കാർ കൃഷ്ണത്തിലും അക്രമങ്ങളിലും അതിരുകവിയുമ്പോഴല്ലാതെ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതു അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടിച്ചട്ടങ്ങളിൽപ്പെട്ടതല്ല.

118. നിന്റെ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, മനുഷ്യരെ അവൻ ഒരേ സമുദായമാക്കുക തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. അവർ ഭിന്നഭിന്നപ്രായക്കാരായിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നതാണ്;

118- وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۚ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ۝

119. —നിന്റെ റബ്ബ് കരുണ ചെയ്തവരെപ്പോഴികെ. [അവർ ഭിന്നിക്കുകയില്ല] അതിനുവേണ്ടിയാണ് അവരെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചതും. നിന്റെ റബ്ബിന്റെ വാക്കു പൂർത്തിയാകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'ജിന്നുകളിൽനിന്നും, മനുഷ്യരിൽനിന്നുമെല്ലാം(തന്നെ) 'ജഹന്നമി'നെ [നരകത്തെ] നിശ്ചയിക്കുകയും നാം നിറയ്ക്കുന്നതാണ്' എന്നു!

119- إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَنَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ ۚ لَا مَلَكٌ جَهَنَّمِ مِنَ الْجِنِّ ۚ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۝

118. 25 ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ 26 നിന്റെ റബ്ബ് 27 അവൻ ആക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു 28 മനുഷ്യരെ 29 ചില ഒരു സമുദായം 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 അവർ ആയിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുകയും ചെയ്യും, (വിട്ടുമാറാത്തെയുമിരിക്കുന്നു) 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 ഭിന്നഭിന്നപ്രായക്കാരായിക്കൊണ്ടും, വ്യത്യസ്തരായിട്ടും, ഭിന്നിച്ചവരായി. 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000

ഈ വചനങ്ങളിലടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കണം: (1) മനുഷ്യവർഗ്ഗം മുഴുവനും എല്ലാ കാലത്തും ഒരേ വിശ്വാസാദർശങ്ങളും നടപടിക്രമങ്ങളും സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന ഒരേ സമുദായമായിരിക്കുവാനാണ് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ, അതങ്ങിനെത്തന്നെ ആകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അങ്ങിനെ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് പല തരക്കാരും വിഭാഗക്കാരുമായിത്തീർന്നത്. 25 ചില (ഒരേ സമുദായം) എന്നതുകൊണ്ടും ഇവിടെ വിവക്ഷ സന്മാർഗ്ഗത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്ന സമുദായം (26) എന്നായിരിക്കവെന്നാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത. കാരണം, 'നിന്റെ റബ്ബ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നവെങ്കിൽ മുമ്പായില്ലാത്തവർ മുഴുവനും വിശ്വാസിക്കുമായിരുന്നു.' (യൂനുസ് 99)

എന്നും, 'നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നവെങ്കിൽ എല്ലാ ദൈവങ്ങളെയും - അഥവാ ആരാധകരെ - അതിന്റെ നേർമാർഗ്ഗം നാം നൽകുകയായിരുന്നു' (സഭാ 13) എന്നും 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ അവരെ - മനുഷ്യരെ - നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയായിരുന്നു'. (അൻതം 35, 149) എന്നും അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു, ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഇതിനു വിവിധ നൽകുന്നതു ദുർമ്മാർഗ്ഗത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സമുദായം (الجماعة) എന്നത്രെ. ഇവർക്കും ചില ന്യായങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. രണ്ടാമതും അല്ലാഹു അങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, മനുഷ്യർ ഈ രണ്ടിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരാൾ മുന്നിലുള്ള ഏക സമുദായമല്ലെന്നും തീർച്ചയെന്നും (സൂ: ശുറാ 3-ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഇതു സംബന്ധിച്ച് വിവരിച്ചതു നോക്കുക) എന്നാലും - ചില ആളുകൾ പറയുന്നതുപോലെ - അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ നിങ്ങളെ പക്ഷിമൃഗാദികളെപ്പോലെ ഒരു പ്രാകൃതജീവിതം നയിക്കുന്നവരാക്കുകയായിരുന്നുവെന്നല്ല അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. മനുഷ്യൻ ഒരു സമുദായമല്ലെങ്കിൽ, പിന്നെ അവന്റെ സ്ഥിതിയെന്താണ്? അതാണ് അടുത്ത വാക്യത്തിലുള്ളത്.

(2) മനുഷ്യർ ചിന്നാലിപ്രായക്കാരായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അഥവാ, ചിന്നമായ വിശ്വാസദർശനങ്ങളും, ആചാര നടപടികളും സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു പല മതക്കാരും സമുദായക്കാരായാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ചിന്നിപ്പ് മനുഷ്യരും മതങ്ങളും തന്നെ ഉണ്ടായതല്ല. തുടക്കത്തിൽ എല്ലാവരും ഒരു സമുദായക്കാരായിത്തന്നെ ഇരുന്നിരുന്നു. 2: 213-യും, 10: 19-യും കാണാവുന്നതുപോലെ, പിന്നീടു കാലക്രമത്തിൽ ചിന്നസമുദായങ്ങളായി മാറുകയാണുണ്ടായത്. സത്യത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം ഒന്നുമാത്രവും, അസത്യത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം പലതാകുകകൊണ്ടു ഈ ചിന്നകക്ഷികളിൽ ഒന്നുമാത്രം ശരിയായ കക്ഷിയും മറ്റുള്ളതെല്ലാം തെറ്റായ കക്ഷിയും ആയിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകന്മാരും ദിവ്യ രത്നങ്ങളും മുഖേന അല്ലാഹു അതതു കാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യർക്ക് നൽകുന്ന മാർഗ്ഗം എന്തോ അതു സ്വീകരിച്ചവർ മാത്രമായിരിക്കും. നേർമാർഗ്ഗത്തിന്റെ ഏകകക്ഷി, അതിനെ തീരെ ചിന്നിച്ചവരെല്ലാം പിഴച്ച കക്ഷികളും, 'വേദക്കോർ എഴുപത്തിരണ്ടു കക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞു; എന്റെ സമുദായം എഴുപത്തിമൂന്നു കക്ഷികളായി പിരിയു'; അവരിൽ ഒന്നുമാത്രമായിരിക്കും രക്ഷപ്പെട്ട കക്ഷി; ഞാനും ഏകൻ സഹാബികളും സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നവരാണ് അവർ' എന്നു ഹദീസുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു. ആ ഏക കക്ഷിയെയാണ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. ഇതേ കക്ഷിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു തന്നെയാണ് الجماعة (നിന്റെ ദൈവം കരുണ ചെയ്തവരെക്കൂടെ) എന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നതും.

(3) അല്ലാഹു കരുണചെയ്തവരെക്കൂടെ മറ്റുള്ളവരെല്ലാം ചിന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെന്നു പറഞ്ഞശേഷം, അതിനുവേണ്ടിയാണ് അവരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതും (الخلق) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ അതിന്നുവേണ്ടി (الخلق) എന്ന സൂചനാനന്തരം ഏതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുള്ളതിൽ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ടു ആ വാക്യം രണ്ടുതന്നെ പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുവേണ്ടിയാണ് അവരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. എങ്കിലും അധികമാളുകളും ചിന്നിപ്പ് നിമിത്തം കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുവേണ്ടിയാണെന്നുണ്ടായതല്ല എന്നാണു ഒരു വ്യാഖ്യാനം. മുജാഹിദ്, ഉഹ്-ഹാക്, ഖത്താബ് (റ) മുതലായവരുടെ വ്യാഖ്യാനമാണിത്. 'എന്നെ ആരാധിക്കുവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ ചിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയും ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല' (وما خلقت الجن والانس الا ليعبدني) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു വല്ലോ, എന്നിട്ടും പലരും അവനെ ആരാധിക്കുന്നില്ല. പലരും അവനോടൊപ്പം മറ്റു ചിലതിനെയും ആരാധിക്കുന്നു. അതുപോലെയുള്ള ഒരു വാക്യമാണിതു. എന്നാണവർ പറയുന്നത്. ചിന്നിപ്പിനും കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു വേണ്ടി-അഥവാ ചിന്നിക്കാതെ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുവേണ്ടിയാണെന്നായിരിക്കുകയും, ചിന്നിച്ചു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുവേണ്ടിയാണെന്നായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രണ്ടുതരക്കാർ ഉണ്ടായിത്തീരുവാൻ വേണ്ടി-യാണു മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു എന്നത്രെ രണ്ടാമത്തെ വ്യാഖ്യാനം. ഇബ്നുജരീർ (റ) മുതലായ ചിലർ ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിനാണ് മുൻഗണന നൽകിയിരിക്കുന്നത്. സ്വർഗ്ഗാധികാരികളായ സൻമാർഗ്ഗികളും, നരകാധികാരികളായ ദുർമ്മാർഗ്ഗികളും ഉണ്ടാകുമെന്നു അല്ലാഹുവിനു മുമ്പേ അറിയാവുന്നതു. അവന്റെ മുന്നേയുള്ള വിധി നിശ്ചയങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു എന്നുള്ളതാണു ഇതിനാധാരം.

കൂടുതൽ വ്യക്തമായി തോന്നുന്നതും, അധിക വ്യാഖ്യാതാക്കളും സ്വീകരിച്ചു വരുന്നതുമായ മൂന്നാമത്തെ അഭിപ്രായം ചിന്നാലിപ്രായത്തിനുവേണ്ടി മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നവെന്നാകുന്നു. മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചതിന്റെ ലക്ഷ്യവും വ്യക്തിയും ചിന്നിപ്പാണെന്നല്ല ഇതിന്റെ അർത്ഥം. മനുഷ്യരുടെ കലാശം ചിന്നിപ്പിലാണു എത്തിച്ചേരുന്നതു എന്നത്രെ അർത്ഥം. അഥവാ ദൈവം ഒരു വഴിക്കുപോകുമ്പോൾ വഴിമറിയുകയുള്ള ഒരു കിണറ്റിൽ വീണു മരണപ്പെട്ടാൽ, 'അവൻ മരിക്കുവാനാണ് ആ വഴിക്കുപോയതു' എന്നു പറയാറുള്ളതുപോലെ ഒരു പ്രയോഗമാണിതു എന്നു സാരം. (*) മലക്കുകളെപ്പോലെ നൽക മാത്രം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമാറുള്ള ശൂന്യ

(*) يس ان الام في ذلك الحاية لا لتليل

പ്രകൃതിയോടെയല്ല, മനുഷ്യരെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു. നൽകയും തിൻകയും തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള വിവേചന ബുദ്ധിയും, അതിനാവശ്യമായ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും, അതോടൊപ്പം തന്നെ അവയിൽ ഇഷ്ടമുള്ളതു സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യവും നൽകിക്കൊണ്ടാണ് മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. വാസന, വീക്ഷണം, ചിന്താഗതി ആദിയായ കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം മനുഷ്യർ ഒരേ തരക്കാരല്ല. വ്യത്യസ്തസ്വഭാവമൊന്നാകുന്നു. തങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച ഇച്ഛാ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി നല്ല മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്ന വിശുദ്ധ്യാന്മാരും അതിൽ നിന്നു പിന്നിച്ച് ചീത്തമാർഗ്ഗങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുന്ന അശുദ്ധ്യാന്മാരും തമ്മിൽ വേർതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് മനുഷ്യനു ഈ പ്രകൃതിവിശേഷം അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. (لَيْسَ الْإِنْسَانُ بِشَاكِرًا) ഈ യഥാർത്ഥ്യമാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം ഈ ചെറുവാക്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. മേലുദ്ധരിച്ച രണ്ടു അഭിപ്രായങ്ങളും പരിശോധിച്ചാൽ അവയും അവസാനം ചെന്നെത്തുന്നതു ഈ യഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്കു തന്നെയാണെന്നു കാണാം. അടുത്ത വാക്യവും, അത് കാണുന്ന ഉദ്ധരണികളും ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിനു കൂടുതൽ വ്യക്തതയും ബലവും നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

(4) ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയുംകൊണ്ടു നരകത്തെ നിറക്കുന്നതാണെന്നും അല്ലാഹു മുമ്പേ നിശ്ചയിച്ചു വെച്ചിരിക്കുന്നു. ആ നിശ്ചയം ഇതു മുമ്പേന-അതെ, ജിന്നിപ്പു മുമ്പേന-മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ചു പൂർത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നാണു അവസാനം പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ പ്രകൃതി വിശേഷതയോടെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മനുഷ്യരിൽ നല്ലവരും ദുഷിച്ചവരും ഉണ്ടായിത്തീരുകയും, അങ്ങനെ സ്വർഗ്ഗത്തിനും നരകത്തിനും അർഹരായ രണ്ടു തരം ആരാകാൻ അവരിൽനിന്നു ഉരുത്തിരിയുകയും ചെയ്യുക അനിവാര്യമാണല്ലോ. ആദ്യം (അ) നബിക്കു സൂക്ഷ്മ ചെയ്വാൻ വിസമ്മതിച്ചതിനെത്തുടർന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളെ ഞാൻ വഴിപിഴപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നു ഇബ്രാഹീം പറഞ്ഞപ്പോൾ, നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഞാൻ നരകത്തെ നിറക്കുമെന്നു അല്ലാഹു അന്നേ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞതാണ്. (7: 18; 38: 85) അപ്പോൾ, കാര്യങ്ങളിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പിഴച്ചുപോകുവാൻ കാരണം ഇബ്രാഹീംന്റെ ദുഷ്പ്രേരണകൾക്കു വഴങ്ങലാണെന്നു ഇതിൽ നിന്നു വ്യക്തമായി. ദുർമ്മാർഗ്ഗികളെക്കൊണ്ടു നരകത്തെ നിറക്കുന്നതുപോലെ, സ്വർഗ്ഗത്തെ സന്മാർഗ്ഗികളെക്കൊണ്ടു നിറക്കുന്നതും നബി വചനങ്ങളിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.

120. റസൂലുകളുടെ വ്യത്യാസങ്ങളിൽനിന്നും നിന്റെ ഹൃദയത്തിനു നാം സ്മരണയും നൽകുമാറുള്ളതൊക്കെയും നിനക്കു നാം കഥനം ചെയ്തു (വിവരിച്ചു)തരുന്നു. യഥാർത്ഥ(വിവര)വും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു സദുപദേശവും, സ്മരണയും ഇതിലൂടെ നിനക്കു വന്നെത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

10-وَكَأَنَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَتَّبِعُ بِهِ فَوَأَدَّاكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

121. വിശ്വസിക്കാത്തവരോടു നി പറയുകയും ചെയ്യുക: 'നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ സ്മരണം [നിലപാട്] അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചു കൊള്ളുവിൻ; ഞങ്ങൾ (ഞങ്ങളുടെ സ്ഥാനമനുസരിച്ച്) പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാകുന്നു:-

11-وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنَّا عَمِلُونَ

120. 10 എല്ലാം തന്നെ, കൈയും നിങ്ങൾ നാം കഥനം ചെയ്യുന്നു, വിവരിച്ചു തരുന്നു നിനക്കു 11 വ്യത്യാസ(വർത്തമാന)ങ്ങളിൽനിന്നു റസൂലുകളുടെ നാം സ്മരണം (സ്ഥിരത) നൽകുന്നത്, ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തുമാറുള്ളതു 12 അതുമൂലം 13 നിന്റെ ഹൃദയത്തിനു, ഹൃദയത്തെ 14 നിനക്കു വരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു 15 ഇതിൽ, ഇവയിൽ, ഇതിലൂടെ, ഇവയിലായി 16 യഥാർത്ഥം, വേണ്ടപ്പട്ടതു 17 സദുപദേശവും 18 സ്മരണയും, ഉപദേശവും 19 സത്യവിശ്വാസികൾക്കു. 121. 10 പറയുകയും ചെയ്യുക 11 വിശ്വസിക്കാത്തവരോട് 12 നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവിൻ 13 നിങ്ങളുടെ സ്മരണം (നിലപാട്-സ്മരണ) അനുസരിച്ച് 14 നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ (ഞങ്ങളും തന്നെ) 15 പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ്.

അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിക്കുക) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, ഏതൊരു കാര്യവും അവൻ വിധിച്ച പക്ഷം വരുത്തു എന്നുവെച്ചു മൈയൂംകെട്ടി അനുമതിദിക്കുക എന്നല്ല. കഴിവുള്ളതും ചെയ്യേണ്ടതുമെല്ലാം ചെയ്യുകയും, അതിനപ്പുറമുള്ളതും അവനിൽ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നത്രെ. അല്ലാഹുവിനെമാത്രം ആരാധിച്ചും, അവനിൽമാത്രം കാര്യങ്ങൾ അർപ്പിച്ചും വരുന്ന സമ്നങ്ങളായി ജീവിക്കുവാനും, മരിക്കുവാനും അല്ലാഹു നമ്മെ തുണക്കട്ടെ. അമീൻ.

اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

[كان الفراغ من تسييد هذه السورة الكريمة ظهر يوم الثلاثاء ١٢ جمادى الاخرى سنة ١٣٩٧ هـ الموافق ٧٧/٤/٣١ م
والفراغ من تبليغه بعد العشاء ليلة الخميس ١٠ ربيع الاول سنة ١٣٩٩ الموافق ٧٩/٦/٧ م]

12. സൂരന്തം - യൂസുഫ്

മക്കായിൽ അവതരിപ്പിച്ചു — വചനങ്ങൾ 111 — ഡിമാം (സൂക്തം) 12

യൂസൂഫ് (അ) നബിയുടെ പെരുപ്പകാലം ചുരുക്കമാണെന്നുള്ളതും ഒരു ചരിത്ര സംഭവമാണ് ഈ സൂറയിലെ ഇതിവൃത്തം. ഒരു പെരിയ കൂലിപ്പറക്കിയിട്ടുള്ള ആദ്യത്തെയും നൂറുവരെയുള്ള വചനങ്ങളിലായി അതു നീണ്ടു കിടക്കുന്നു. പല നബികളുടെയും ജനനകളുടെയും കഥകളും ചരിത്ര സംഭവങ്ങളും ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു നമുക്കു വിവരിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ നിന്നൊക്കെ വ്യത്യസ്തമായ ഒരു വിവരണ രീതിയാണു ഈ സൂറയിൽ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. നബികളുടെ കഥകളിലധികവും അവർ അവരെ നിയമിക്കുന്ന ജനങ്ങളും തമ്മിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളായിരിക്കും. മറ്റു സംഭവം ഒന്നിലധികം സൂറകളിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടലും, ഓരോ സൂഫലത്തും മറ്റു സൂഫലങ്ങളിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടാത്ത വിവരണങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കലും പതിവാണ്. ഒരിക്കൽ സംഭവം വിവരിച്ചുകൊണ്ട് വിവരിക്കപ്പെട്ട ഒരു സംഭവം മറ്റൊരിക്കൽ വിവരിച്ചു പറയപ്പെട്ടിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ ഒരു സംഭവത്തിന്റെ വിവരണം ഒരു സൂഫലത്തോടുകൂടി ആദ്യം ചുരുക്കിയും മറ്റൊരു സൂഫലത്തിൽ അതിന്റെ തുടരും നിന്നൊഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. കാരണം ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, പ്രതിഫല വിവരണങ്ങളിലൊന്നപോലെയെന്ന, സംഭവങ്ങളുടെ വിവരണത്തിലും ഖുർആനു ഖുർആന്റെതായ ഒരു പ്രത്യേക പൈലിയാണുള്ളത്. (ഇതു സംബന്ധിച്ചു കൂലിപ്പറയിൽ വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്) വ്യത്യസ്ത രീതിയിലുള്ള അവതരണങ്ങൾ നിമിത്തം, ഓരോ സൂഫലത്തെയും (പ്രതിഫലത്തിൽ നിന്ന് മറ്റൊരു സൂഫലത്തിലോ ചുരുക്കിയ പൊതുവും സൂചനകളും നമുക്കു ലഭിക്കുന്നു. യൂസൂഫ് (അ) നബിയുടെ പരിത്രേയകളെ, ഈ സൂറയിലല്ലാതെ മറ്റൊരുകൾ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാല്യംതൊട്ട് അവസാനവരെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ ക്രമപരമായും വഴിയോരുകളിലായിത്തന്നെ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും പെയ്തിരിക്കുന്നു.

[illegible]

വിന്റെ പ്രതിപക്ഷം ഏറ്റെടുക്കുകയും, സമർത്ഥമാവണം അതു കൈകാര്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു വിദഗ്ദ്ധനായ ഭരണകർത്താവ്, തന്നെ കൊടുത്തുവന്നു വിചാരിച്ചു സംതൃപ്തിയടങ്ങിയ സഹോദരങ്ങൾക്കു മുമ്പുനൽകി അനിഷ്ടകരവും, അഭിസംഹാസനത്തിൽവെച്ചു പോലും മാതാപിതാക്കളോടുള്ള ബഹുമാനത്തിനു മാതൃക കാണിക്കുകയും ചെയ്ത മഹത്തമസ്കന്ദൻ എന്നിങ്ങനെ യൂസുഫ് (അ) നബിയുടെ വിവിധ കാലഘട്ടങ്ങളെ സ്പർശിച്ചുകൊണ്ടു ഇതാണ് ഈ സൂറത്ത്. ഹുദുവു, താക്കീദിലുള്ള സാധാരണക്കാരൻ മുതൽ, മേലേക്കിടയിലുള്ള ഭരണാധിപൻ തന്റെ മുമ്പുള്ള ഏല്പാവർക്കും അനുകൂലപരാജയം മാതൃകകളും ഈ പരിത്രവിവരണത്തിൽ നിന്നു ലഭിക്കാവുന്നതാണ്. 7-ാം വചനത്തിലും, അവസാനത്തിലും അല്ലാഹു തന്നെ ഇക്കാര്യം ഉണർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഈ പരിത്രം മുൻപേ ഗ്രന്ഥത്തിൽ-അഥവാ ത്വറാത്തിൽ-ഉള്ളതായി അവസാനത്തെ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ ബൈബിളിലും (ഉൽപത്തി: അദ്ധ്യായം 37-50) അതു സവിസ്തരം കാണാവുന്നതുമാണ്. ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകൾക്കു യോജിക്കുന്നതും, യോജിക്കാത്തതുമായ ഭാഗങ്ങളും, ഖുർആനിൽ സ്പർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ചില ഭാഗങ്ങളും അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ചില ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന ചില വിശദീകരണങ്ങൾ ഇസ്രാഇലി വാർത്തകളിൽനിന്നു ഉടലെടുത്തതാണെന്നു ബൈബിൾ പരിഭാഷയിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. ഖുർആനോടു എതിരായ പരാമർശങ്ങൾ തിരസ്കരിക്കുന്നതു നിർബന്ധമാണെങ്കിലും, രണ്ടും കൽപിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റി മൗനമലംബിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അറിയുവാൻവേണ്ടിമാത്രം ഉദ്യമിക്കുക എന്നല്ലാതെ, അവയെ ആധാരമാക്കി ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകൾക്കു വ്യാഖ്യാനം നിർണ്ണയിച്ചു കൂടാത്തതാണ്.

ഇതും അഹ്മദ് (റ) ഉദ്യമിക്കുന്നു: തന്നിക്കു വേദക്കാരിൽ നിന്നു കിട്ടിയ ഒരു ഗ്രന്ഥവുമായി ഉമർ (റ) നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽചെന്നു വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. തിരുമേനി ദോഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു: 'ഖത്താബിന്റെ മകനെ, നിങ്ങൾ അതിൽ കേൾ പിടിച്ചെടുത്തവരാകുന്നുവോ? എന്റെ ആത്മാവു ഏതൊരു വന്റെ കയ്യിലാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം! ഞാൻ ഇതു (ഖുർആൻ) നിങ്ങൾക്കു ശുദ്ധവെള്ളയായ (യാതൊരു കലർപ്പും കൂടാതെ) കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അവരോടു (വേദക്കാരോടു) ഒന്നും പോലിച്ചറിയാതെ കേൾക്കണം, അവർ വല്ല യഥാർത്ഥവും നിങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞതുമ്പോൾ നിങ്ങൾ അതിനെ വ്യാജമാക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അയഥാർത്ഥമായ വല്ലതും പറഞ്ഞതുമ്പോൾ നിങ്ങളതു സത്യമാക്കുകയോ ചെയ്തേക്കാം. എന്റെ ആത്മാവു ഏതൊരുവന്റെ കയ്യിലാണോ അവൻ തന്നെ സത്യം! മൂസാ (അ) ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നാൽ എന്നെ പിൻപറയുകയല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിനു നിവൃത്തിയുണ്ടായിരിക്കയില്ല'. ഈ സംഭവം വേറെ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. നബി(സ) ഈ സൂറത്തു പറയുന്നതുകേട്ട ചില യഹൂദികൾ, അവരുടെ ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ളതുമായി യോജിച്ചു കണ്ടതു കൊണ്ടു ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിക്കുകയുണ്ടായതായി ഇതും ബൈഹഖി (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'അ-ദ്ദലാഇൽ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉദ്യമിച്ചതായി ഇബ്നു കഥീർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. 'അലിഫ്-ലാം-റാ'.

ال

ഇവ സ്വപക്ഷമായ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിലെ 'ആയത്തു' (വചനം) കളാകുന്നു.

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ

2. നിശ്ചയമായും, നാം ഇതിനെ ഒരു അറബി (ഭാഷയിലുള്ള) ഖുർആനായി പ്രാരയണ ഗ്രന്ഥമായി കൊണ്ടു അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ബുദ്ധിയികൊടു (അഗ്രഹിക്കുവാൻവേണ്ടി).

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

1. 'അലിഫ്-ലാം-റാ.' ല്ല അവ, ഇവ [ആയത്തു(വചനം-സൂക്തം-ലക്ഷ്യം)]കളാണു ല്ല വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ല്ല സ്വപക്ഷമായ, വ്യക്തമായ 2. ല്ല [നിശ്ചയമായും നാമതു അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു] ്ല ഒരു പാരായണ ഗ്രന്ഥമായി [عربي] അറബിയിലുള്ളതായി [لعل] നിങ്ങളാകുവാൻ വേണ്ടി, ആയേക്കാം [لعل] ബുദ്ധിയികൊടുക്കുക, ഗ്രഹിക്കുക, ചിന്തിക്കുക

[പാരംഭത്തിലെ ചേവലാക്ഷരങ്ങളെപ്പറ്റി സൂ: അൽബഖറയുടെ ആരംഭത്തിലും മറ്റും വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക. നബി (സ) അത്യുപവാചകനും, ലോകാവസാനം വരെയുള്ള എല്ലാ ജനങ്ങളിലേക്കുമുള്ള റസൂലും തന്നെ. അത്ഭുതമായ അവിടുന്ന് ജനിച്ചു വളർന്നതും, പ്രബോധനം നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതുമെല്ലാം അറബികളിലാണല്ലോ. അറബിഭാഷയാകട്ടെ, അക്കാലത്തെ ലോകഭാഷകളിൽപെച്ച് എല്ലാമനിലക്കും മൂൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്നതുമായിരുന്നു. പ്രവാചകന്റെ ഭാഷയല്ലാത്ത വേറെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഷയിൽ വേദഗ്രന്ഥം അവതരിക്കുന്നതു അപ്രായോഗികവും മോശമല്ലോ. അങ്ങനെ, ഖുർആൻ അറബിഭാഷയിലായിത്തീർന്നു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: **وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فِي لَيْلٍ مُّبَارَكَةٍ - (സാരം: ഒരു റസൂലിനെയും തന്നെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനങ്ങളുടെ ഭാഷയിലായിട്ടല്ലതെ നാം അയച്ചിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം അവർക്കു വിവരിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണത്. (14: 4) (*)**

'പാരായണം' എന്നും, 'പാരായണഗ്രന്ഥം' എന്നുമുള്ള രണ്ടർത്ഥത്തിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ള വാക്കാണ് 'ഖുർആൻ' (قُرْآن) ഏറ്റവും അധികം പാരായണം ചെയ്യപ്പെടുന്നതും, ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതുമായതുകൊണ്ടു വിശുദ്ധ ഖുർആന്നു ആ പേർ തികച്ചും അനുയോജ്യമായിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ പേരെന്ന നിലക്കു പറയുമ്പോൾ അതിൽ 1 (അൽ) എന്ന അവ്യയം ചേർത്തു പ്രത്യേകിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു الْقُرْآن (അൽ-ഖുർആൻ) എന്നു പറയുന്നു. അവശ്യം ആവശ്യമായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം സ്വപക്ഷമായി വിവരിക്കുന്ന വേദഗ്രന്ഥത്തിലെ വചനങ്ങളാണിവയെന്നും, നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമുട്ടുകൊടുത്തു ഗ്രഹിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അതു അറബിഭാഷയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും മുള്ള മുഖവുരക്കുശേഷം, അടുത്ത വചനംകൂടൽ സൂറത്തിന്റെ ഇതിവൃത്തത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു:-

3. ഏറ്റവും നല്ലൊരു കഥാവിവരണം നാം നിനക്കു വിവരിച്ചുതരുകയാണ്; ഈ 'ഖുർആനെ' നാം നിനക്കു 'വഹ്'യ്ക്ക് [സന്ദേശം] നൽകിയിരിക്കുന്നതുമൂലം. നിശ്ചയമായും, ഇതിനു മുമ്പ് നീ (ഇതിനെപ്പറ്റി അറിയാത്ത) അശ്രദ്ധനാരിൽ പെട്ടവൻ തന്നെയായിരുന്നു.

۳- نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ
بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ
وَلَئِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغَافِلِينَ

3. نحنُ നാം നَقُصُّ നാം കഥനം ചെയ്യുന്നു, വിവരിക്കുകയാണ് عَلَيْكَ നിനക്കു. أَحْسَنَ ഏറ്റവും നല്ലതിനെ الْقَصَصِ കഥാവിവരണത്തിൽ بِمَا നാം വഹ്'യ്ക്കു നൽകിയതു മൂലം. هَذَا الْقُرْآنَ നിനക്കു, നിന്നിലേക്കു أَوْحَيْنَا ഈ ഖുർആനെ إِلَيْكَ നിശ്ചയമായും നീയായിരുന്നു لَئِنْ ഇതിനു മുമ്പു كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ അശ്രദ്ധനാരിൽ (അറിയാത്തവരിൽ) لَمِنَ പെട്ടവൻ തന്നെ

ഏറ്റവും നല്ലൊരു കഥനം (أَحْسَنَ الْقَصَصِ) എന്നു ഈ കഥയെ വിശേഷിപ്പിച്ചതിലടങ്ങിയ രഹസ്യങ്ങൾ (പാരംഭത്തിൽ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ വിവരങ്ങളിൽ നിന്നു ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. കുറേ കാലം നബി (സ) ജനങ്ങൾക്കു ഖുർആൻ വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, അവർക്കു വല്ല കഥാവിവരണവും കേട്ടാൽ കൊള്ളാമെന്നു തോന്നിയിരുന്നെങ്കിലും അതിൽ അത്രയും അധികം പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായെന്നും, ആ അവസരത്തിലാണ് ഈ അദ്ധ്യായം അവതരിപ്പിച്ചതെന്നും സന്ദർഭം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അറബി വഹ്'-ഖാസ്' (റ)ൽ നിന്നു രിവായത്തു ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. **قُلْ**

ഖുർആനുകൂടാ ചിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്ന കൂട്ടത്തിൽ പെട്ട ഒരു സന്ദേശമാണ് ഈ സൂറത്തു എന്നും, ഇതിലെ ഉള്ളടക്കമായ ചരിത്രകഥയെപ്പറ്റി മുമ്പ് നബി (സ)ക്കു അറിയാമായിരുന്നില്ലെന്നും പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് ഈ സൂറത്തു നബി (സ)യുടെ സത്യതയ്ക്കുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം കൂടിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. നബി (സ)ക്കും, അവിടുത്തെ ജനതക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ഒരു മൂൻകാലചരിത്രം അവിടുന്ന് വിവരിക്കുകയും, മുൻ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനോടു അതു യോജിച്ചുവരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അതു അല്ലാഹുവിൽ നിന്നല്ലാതെ ലഭിച്ചതായിരിക്കുകയില്ലെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. ഈ ആമുഖത്തോടുകൂടി അല്ലാഹു കഥാവിവരണം ആരംഭിക്കുന്നു:-

(*) ഖുർആൻ അറബിഭാഷയിലുള്ളതാണെന്നിരിക്കെ അതു മറ്റു ഭാഷകളിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെടാമെന്നും മറ്റുമുള്ള വിവരങ്ങൾ മുഖവുരയിൽ വിശദമായി വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഇവിടെ അതിനെപ്പറ്റി ഒന്നും സ്പർശിക്കുന്നില്ല.

4. യൂസുഫ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനോടു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക)! എന്റെ പിതാവേ, ഞാൻ പതിനൊന്നു നക്ഷത്രങ്ങളെയും, സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും സ്വപ്നം കണ്ടു. അതായതു, എന്നിക്കു 'സൂജൂദു' ചെയ്യുന്നവരായി അവരെ ഞാൻ കണ്ടു.

4- إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ
إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ ○

4. 12:3 പറഞ്ഞ സന്ദർഭം 12:3 യൂസുഫ് 12:3 തന്റെ പിതാവിനോടു 12:3 എന്റെ പിതാവേ 12:3 നിശ്ചയമായും ഞാൻ (സ്വപ്നം) കണ്ടു 12:3 പതിനൊന്നു 12:3 നക്ഷത്രങ്ങളെയും സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും 12:3 അവരെ ഞാൻ കണ്ടു 12:3 എന്നിക്കു 12:3 സൂജൂദു ചെയ്യുന്നവരായിട്ടു

12:3 (12:3) എന്ന ക്രിയാരൂപത്തിനു 'കണ്ടു'വെന്നാണു പൊതുവിൽ അർത്ഥം. എന്നാൽ, കണ്ണുകളെക്കൊണ്ടുള്ള കാഴ്ച (بَصَرًا) കണ്ടുവെന്നും, ബുദ്ധിയികൊണ്ടുള്ള കാഴ്ച അഥവാ അഭിപ്രായം (رَأَى) കണ്ടുവെന്നും, സ്വപ്നം കണ്ടുവെന്നും സന്ദർഭോചിതം അതിനു അർത്ഥമേറ്റം വരുന്നതാണ്. ഇവിടെ സ്വപ്നക്കാഴ്ചയായുദ്ദേശ്യം.

യൂസുഫ് (അ) നബിയെപ്പറ്റി നബി (സ) തിരുമേനി ഒരിക്കൽ ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി: 'മാന്യന്റെ മകനായ, മാന്യന്റെ മകനായ, മാന്യന്റെ മകനായ മാന്യൻ— ഇബ്രാഹീമിന്റെ മകൻ ഇസ്മാഈൽ മകൻ യഅ്ഖൂബിന്റെ മകൻ യൂസുഫ്'. (അ; ബു.) സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ട പതിനൊന്നു നക്ഷത്രങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന പതിനൊന്നു സഹോദരന്മാരെയും, സൂര്യനും ചന്ദ്രനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനെയും മാതാവിനെയും മാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്നും അവരെല്ലാം ഒരുക്കാലത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ തലകുനിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുമായിരുന്നു ആ സ്വപ്നത്തിന്റെ പൊരുൾ. ഈ സ്വപ്നം കാണുന്ന കാലത്തു യൂസുഫ് (അ) കേവലം ഒരു ബാലൻ മാത്രമായിരുന്നുവെന്നു വഴിയെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഉന്നതന്മാരെ സമീപിക്കുമ്പോൾ, ആദാവിന്റെയും ബഹുമാനത്തിന്റെയും അടയാളമായി തലകുനിക്കലും, കുസീദലും, മുട്ടുകുത്തലുമൊക്കെ അക്കാലങ്ങളിൽ പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഉപഹാരങ്ങൾക്കും സൂജൂദ് എന്നു പറയപ്പെടാറുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും വല്ല ഉപഹാരകൃത്യങ്ങൾ പ്രസ്തുത ഗ്രഹങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരായി അദ്ദേഹം സ്വപ്നം കണ്ടിരിക്കാം. അതായിരിക്കാം അവരെ സൂജൂദ് ചെയ്യുന്നവരായി (سَاجِدِينَ) കണ്ടുവെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. പ്രിയ പുത്രന്റെ സ്വപ്നവാർത്ത കേട്ടപ്പോൾ, അതു സഹോദരന്മാരെ അറിയിക്കുന്നതു നന്നല്ലെന്നു യഅ്ഖൂബ് (അ) നബിക്കു മനസ്സിലായി.

5. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'കുഞ്ഞുമകനേ, നിന്റെ സ്വപ്നം നിന്റെ സഹോദരന്മാർക്ക് നീ വിവരിച്ചുകൊടുക്കരുത്; എന്നാൽ, വല്ല തന്ത്രവും അവർ നിന്നോടു പ്രയോഗിച്ചേക്കാം.

5- قَالَ يٰبُنَيَّ
لَا تَقْصُصْ رُءْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ
فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا
إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ○

നിശ്ചയമായും, പിശാച് മനുഷ്യനു ഒരു പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവാകുന്നു.

5. 12:4 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 12:4 എന്റെ കുഞ്ഞുമകനേ 12:4 നീ കഥനം ചെയ്യരുതു, വിവരിക്കരുതു 12:4 നിന്റെ സ്വപ്നത്തെ 12:4 നിന്റെ സഹോദരന്മാർക്ക് 12:4 എന്നാൽ അവർ തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കും 12:4 നിന്നോടു 12:4 വല്ലതന്ത്രവും 12:4 നിശ്ചയമായും പിശാച് 12:4 മനുഷ്യനു 12:4 ശത്രുവാകുന്നു 12:4 പ്രത്യക്ഷമായ, സ്പഷ്ടമായ, തനി

6. 'അപ്രകാരം, നിന്റെ രാജ്യം' നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതാണ്; നിനക്കു അവൻ വർത്തമാനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽനിന്നും പഠിപ്പിച്ചുതരുകയും ചെയ്യും; നിന്റെ മേലും, യേശുവിന്റെ കൂട്ടംബത്തിന്റെ മേലും അവന്റെ അനുഗ്രഹം അവൻ പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്യും; മുമ്പ് നിന്റെ രണ്ടു പിതാക്കൾ ഇസ്രായേലിന്റെയും, ഇസ്രായേലിന്റെയും മേൽ അതിനെ അവൻ പൂർത്തിയാക്കിയതുപോലെ.

നിശ്ചയമായും, നിന്റെ നല്ല സർവ്വജ്ഞാനം, അഗാധജ്ഞാനമാകുന്നു.

٦- وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَّبُّكَ وَيُعلمُكَ
مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُمَتِّعُ نِعْمَتَهُ
عَلَيْكَ وَعَلَى الْإِسْلاَمِ يَعْقُوبُ كَمَا
اتَّهَمَ عَلَى آبَائِكَ مِنْ قَبْلُ إِبْرَاهِيمَ وَ
إِسْحَاقَ
إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ٥

അനിഷ്ഠമായ സ്വപ്നം കണ്ടാൽ, അതിന്റെ ദോഷത്തിൽനിന്നും, പിശാചിന്റെ ദോഷത്തിൽ നിന്നും അവൻ അല്ലാഹുവിനോടു രക്ഷതേടിക്കൊള്ളട്ടെ. മൂന്നു പ്രാവശ്യം അവൻ തുപ്പുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ, അതിനെപ്പറ്റി ആരോടും പറയുകയും ചെയ്യരുത്. എന്നാൽ അത്വന്തു ഉപദ്രവം വരുത്തുകയില്ല'. (ബു: മു.) ജാബിർ(റ)ഉദ്യരിച്ച ഹദീസിലെ വചനം ഇങ്ങിനെയാണ്: 'നിങ്ങളിലൊരാൾ അവന്തു അനിഷ്ഠകരമായ സ്വപ്നം കണ്ടാൽ, അവൻ തന്റെ ഉപദ്രവത്തേക്കു മൂന്നുപ്രാവശ്യം തുപ്പുകയും, മൂന്നു പ്രാവശ്യം പിശാചിൽനിന്നു അല്ലാഹുവിനോടു രക്ഷതേടുകയും, അവൻ കിടന്നിരുന്നഭാഗം മാറി തിരിഞ്ഞുകിടക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ'. (മു.) പിശാചിനെക്കുറിച്ചുള്ള വെറുപ്പു പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണു തുപ്പൽകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. അഥവാ ഉമിനിർ തുപ്പിക്കളയുകയെന്നല്ല.

വിഭാഗം-2

7. തീർച്ചയായും, യൂസുഫിലും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരന്മാരിലും ചോദി(അന്വേഷി)ക്കുന്നവർക്കു പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ
لِّلَّذِينَ عَلِمُوا

7. ۞ തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു, ഉണ്ടായിരുന്നു. ۞ യൂസുഫിലും ۞ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരന്മാരിലും ۞ ചോദിക്കുന്ന(അന്വേഷിക്കുന്ന)വർക്കു പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ۞ ചോദിക്കുന്ന(അന്വേഷിക്കുന്ന)വർക്കു

അസൂയ മുതലായ ദുസ്വഭാവങ്ങൾമൂലം ഏർപ്പെടാവുന്ന ഭവിഷ്യത്തുക്കൾ, നിഷ്ഠകളമത, മായ മുതലായ സൽസ്വഭാവങ്ങൾ മൂലം ലഭിക്കുന്ന നേട്ടങ്ങൾ, മാതാപിതാക്കൾക്കു മക്കൾമൂലം അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ, മാതാപിതാക്കളുടെ ഉപദേശം മക്കൾക്കു ആദ്യം സ്വീകാര്യമായി അന്നാതിരുന്ന ശേഷം പിന്നീടു അനുഭവം കൊണ്ടു ബോധ്യപ്പെടുന്നതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ, പരീക്ഷണങ്ങളിൽ ക്ഷമാപൂർവ്വം കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിക്കുന്നതിന്റെ സൽഫലങ്ങൾ, അല്ലാഹു ഈ ലോകത്തു നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ പോകുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കു അവൻ കാരണങ്ങൾ ശരിപ്പെടുത്തി കളമൊരുക്കുന്നതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ എന്നിങ്ങിനെ എത്രയോ പദങ്ങൾ അന്വേഷണ ബുദ്ധിയുള്ളവർക്കു ഈ കഥയിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതാണ്. ۞

8. (അതെ) അവർ (തമ്മിൽ) പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (ഓർക്കുക): 'നാം ഒരു (ശക്തമായ) സംഘമുണ്ടായിരുന്നിട്ടും യൂസുഫും അവന്റെ സഹോദരനും തന്നെയാണു നമ്മുടെ പിതാവിനു നമ്മെക്കൊരു ഇഷ്ടപ്പെട്ടവർ. നിശ്ചയമായും, നമ്മുടെ പിതാവ് സ്വപ്നംകരമായ ഒരു വഴിപിഴവിൽ തന്നെയാണ്'.

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ
إِلَىٰ آبَائِنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ
إِنَّ آبَاءَنَا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

8. ۞ അവർ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം ۞ യൂസുഫ് തന്നെ ۞ അവന്റെ സഹോദരനും ۞ അധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ട (വർ) ۞ നമ്മുടെ ബാല്യക്കു ۞ നമ്മെക്കൊരു ۞ ഞങ്ങളാകട്ടെ, നാം ۞ ഒരു സംഘമാണു, കൂട്ടമുണ്ടു (എന്നിട്ടും) ۞ നിശ്ചയമായും നമ്മുടെ പിതാവു ۞ ഒരു വഴിപിഴവിൽ തന്നെ ۞ പ്രത്യക്ഷമായ

'അവന്റെ സഹോദരൻ' എന്നു പറഞ്ഞതു ബീൻയാമിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. അവരുടെ അസൂയ വളരെ ശക്തമായിരുന്നുവെന്നു ഇതിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. അവർ തുടർന്നു പറയുന്നതു നോക്കുക:

9. 'നിങ്ങൾ യൂസുഫിനെ കൊലപ്പെടുത്തണം, അല്ലെങ്കിൽ അവനെ വല്ല ഭൂമിയിലും (കൊണ്ടുപോയി) ഇട്ടേക്കണം; (എന്നാൽ) നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ മുഖം നിങ്ങൾക്കു ഷിറായിക്കിട്ടും; അതിനുശേഷം, നിങ്ങൾ നല്ല ജനമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും'.

9- اقْتُلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ اَرْضًا يَخْلُ لَكُمْ وَجْهُ أَبِيكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِينَ

9. നിങ്ങൾ കൊല്ലുവിൻ, വധിക്കണം യൂസുഫിനെ അല്ലെങ്കിൽ അവനെ ഇടുവിൻ ഭൂമി വല്ല ഭൂമിയിലും എന്ന് എന്ന് ഷിറായിത്തീരും (ഷിറത്തുകിട്ടും) നിങ്ങൾക്കു മുഖം നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ നിങ്ങളായിരിക്കയും ചെയ്യും, ആയിരിക്കയും ചെയ്യും അതിനുശേഷം, അവന്റെ പിന്നീടു ഒരു ജനം (ആളുകൾ) നല്ലവരായ

എന്തെങ്കിലും വിധേന യൂസുഫിന്റെ കഥ കഴിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ പിതാവിനോട് അറിയിച്ചുവരാത്തവണ്ണം വല്ല വിദൂരസ്ഥലത്തും കൊണ്ടുപോയി അവനെ നാടുകടത്തി വിടുക. രണ്ടിലൊന്നു ചെയ്താൽ, ആദ്യം പിതാവിനു കൂറേയൊക്കെ മനോവദനയും ബുദ്ധിമുട്ടും അനുഭവപ്പെടുകമെങ്കിലും കുറച്ചു കഴിയുമ്പോൾ അതൊക്കെ ശരിപ്പെട്ടുകൊള്ളും. അങ്ങിനെ, പിതാവിന്റെ സ്നേഹവും മുഖവും നമ്മോടായിത്തീരുന്നതാണ്. തൽക്കാലം ഇങ്ങിനെ ഒരു അപരാധം നാം പ്രവർത്തിച്ചാലും പിന്നീടു മോശിച്ചുമാങ്ങി നമുക്കു നല്ലവരായിത്തീരുകയും ചെയ്യാമല്ലോ. എന്നൊക്കെയാണു അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. പിതാവിനു യൂസുഫിനോടും ബിൻയാമിനോടും മാണു അവരെക്കാൾ സ്നേഹമുള്ളതെങ്കിലും, യൂസുഫിനോടാണ് ഏറ്റവുമധികം സ്നേഹമുള്ളതെന്നും, അതുകൊണ്ടാണു യൂസുഫിനെക്കുറിച്ചു അവർ ഇങ്ങിനെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുവാൻ കാരണമെന്നും അവരുടെ പ്രസ്താവനകൊണ്ടു മനസ്സിലാകുന്നു.

10. അവരിൽ നിന്ന് ഒരു വക്താവ് പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ യൂസുഫിനെ കൊലപ്പെടുത്തരുത്; അവനെ (ഒരു) കിണറ്റിന്റെ അഗാധതയിൽ ഇട്ടേക്കുകയും ചെയ്യുക; (എന്തെങ്കിലും) ചില യാത്രാസംഘം അവനെ കണ്ടെടുത്തു (കൊണ്ടുപോയി) കൊള്ളും, നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരാണെങ്കിൽ, [ചെയ്തേ തീരുവെങ്കിൽ അത്ര ചെയ്താൽ മതി.]

10- قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقُوَّةُ فِي غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ اِنْ كُنْتُمْ فَعِلِينَ

10. 16 പറഞ്ഞു 16 പറയുന്നവൻ, ഒരു വക്താവ് അവരിൽനിന്നു നിങ്ങൾ കൊല്ലരുത്, വധിക്കരുത് യൂസുഫിനെ അവനെ ഇട്ടേക്കുവിൻ മറവിൽ, കുണ്ടിൽ, അഗാധതയിൽ, ആഴത്തിൽ, ഇരുട്ടിൽ കിണറ്റിന്റെ, ആഴക്കുഴിയുടെ അവനെ കണ്ടെടുത്തുകൊള്ളും യാത്ര സംഘക്കാരിൽ ചിലർ നിങ്ങളാണെങ്കിൽ ചെയ്യുന്നവർ, പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ.

സഹോദരന്മാർ എല്ലാവരും അസൂയാലുക്കളാണെങ്കിലും അവരിൽ ചിലർക്ക് അർപ്പം ദയ തോന്നി. യൂസുഫ് (അ) നോട് കൃപ തോന്നിയ ഈ വക്താവിന്റെ പേര് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പേരറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു പ്രത്യേക പ്രയോജനമില്ലതാനും. അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തണമെന്നുദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് രൂബേൻ (റൂബീൻ) എന്ന സഹോദരൻ അവനെ കൊലപ്പെടുത്തരുതെന്നും, അവന്റെ മേൽ കൈവെക്കാതെ മരുഭൂമിയിലെ കൂഴിയിൽ ഇടുവിൻ എന്നും പറഞ്ഞതായും, കിണറ്റിലിട്ടശേഷം യഹൂദാ എന്ന സഹോദരൻ: നാം നമ്മുടെ സഹോദരനെ കൊന്നി

ഒത്തു പ്രയോജനം? അവനെ നാം യാത്രാക്കൂട്ടത്തിനു വിൽക്കുക എന്നു പറഞ്ഞതായും ബൈബിളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതായിരിക്കാം ഈ വക്താവു റൂബീനായിരുന്നുവെന്ന് ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ ഒരു വിഭാഗവും, യഹൂദായായിരുന്നുവെന്നു മേറൊരു വിഭാഗവും പറയുവാൻ കാരണം.

→ (ഭൂബ്) എന്നാൽ, പടുത്തുയർത്തുകയോ, മതിൽ കെട്ടുകയോ ചെയ്യാത്ത കുഴിക്കിണർ എന്നാണർത്ഥം. 'വെള്ളമില്ലാത്ത പൊട്ടക്കുഴി'യായിരുന്നു അതെന്നാണു ബൈബിളിൽ പറയുന്നത്. (ഉൽപ: 37ൽ 24) പക്ഷേ, അഖ് 19-ാം വചനത്തിൽനിന്നു അതുവെള്ളമുള്ള കിണറായിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടുതാനും. സഹോദരന്മാർ തങ്ങളുടെ ഗൃഹാരോപണ നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ഇങ്ങിനെ ഒരു സൂത്രം പ്രയോഗിച്ചു:-

11. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ ബാപ്പാ, നിങ്ങൾക്കെന്താണ് - യൂസുഫിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല? ഞങ്ങൾ അവനു ഗുണകാംക്ഷികൾത്തന്നെയാണുതാനും (-എന്നിട്ടും)!

11- قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا لَهُ لَنَصْحُونَ

12. 'നാളെ അവനെ ഞങ്ങളുടെ കൂടെ അയച്ചുതരുക, അവൻ (തിന്നും കുടിച്ചും) സുഖിച്ചു നടക്കുകയും, കളിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ. നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ അവനെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നവരുമാകുന്നു.'

12- أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَزْتَرُ وَيَلْعَبَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ

11. 12 അവർ പറഞ്ഞു 11 അവർ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, ബാപ്പാ 12 നിങ്ങൾക്കെന്താണു 12 നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല 12 യൂസുഫിനെപ്പറ്റി 12 ഞങ്ങളാകട്ടെ 12 അവനു (അവന്റെ) 12 ഗുണകാംക്ഷികൾത്തന്നെയാണ്. 12. 12 അവനെ അയക്കുക 12 ഞങ്ങളുടെ കൂടെ 12 നാളെ 12 അവൻ മേഞ്ഞ (തിന്നും കുടിച്ചും സ്വതന്ത്രമായി) നടന്നുകൊള്ളട്ടെ 12 കളിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ 12 നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ അവനെ 12 കാക്കുന്ന (സൂക്ഷിക്കുന്ന)വർ തന്നെയാണു.

മരുഭൂമിയിൽ പോയി ആടുകളെ മേക്കൽ പതിവായിരുന്ന ആ സഹോദരന്മാരോടൊന്നിച്ചു യൂസുഫിനെ വിറ്റു കൈമാൻ യഅ്ബൂബ് (അ)നു മേയായിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തെ അവരോടൊപ്പം പോകുവാൻ അനുവദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നും, അവരുടെ വാക്കുകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു തങ്ങൾ യൂസുഫിന്റെ വലിയ ഗുണകാംക്ഷികളായി അവർ അഭിനയിച്ചതും. അവൻ ഞങ്ങളുടെ അനുജനല്ല, ഞങ്ങളുടെ ഒന്നിച്ചു മരുഭൂമിയിൽ വന്നു പഴവർഗ്ഗങ്ങളും മറ്റും തിന്നും, വെള്ളം കുടിച്ചും, ഓടിച്ചാടി നടന്നും ആനന്ദംകൊള്ളുവാൻ അവനും ആഗ്രഹമുണ്ടാകുമല്ലോ. അതിനൊരവസരം നാളെത്തന്നെയുണ്ടാക്കിത്തരണം. ഞങ്ങൾ അവന്റെ ഗുണകാംക്ഷികളാകകൊണ്ടു അവനു വല്ല അപകടവും വരുന്നതു ഞങ്ങൾ തികച്ചും കർത്താ സൂക്ഷിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും എന്നൊക്കെ അവർ പിതാവിനെ ധരിപ്പിച്ചു. എന്നിട്ടും പിതാവിനു അവരെക്കുറിച്ചു വിശ്വാസം വരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ഔകൃതിയു പറഞ്ഞുനോക്കി.

13. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു; നിശ്ചയമായും ഞാൻ, അവനെ നിങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകുന്നതു എന്നെ വ്യസനിപ്പിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾ അവനെപ്പറ്റി അശ്രദ്ധരായിരിക്കെ, അവനെ ചെന്നായ (പിടിച്ചു) തിന്നുന്നതിനെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.'

13- قَالَ إِنِّي لَخَزِئْتِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَ أَخَافُ أَنْ يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ

14. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ ഒരു (ശക്തമായ) സംഘം ഉണ്ടായിട്ടും അവനെ ചെന്നായ(പിടിച്ചു)തിന്നവെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും, അപ്പോൾ, ഞങ്ങൾ നഷ്ടക്കാരർ തന്നെയാണല്ലോ.'

14- قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذَا خَيْرُونَ

13. 13 അവർ പറഞ്ഞു 13 നിശ്ചയമായും ഞാൻ 13 എന്ന വ്യസനിപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു 13 നിങ്ങൾ പോകുന്നതു 13 അവനെ കൊണ്ടു 13, ഞാൻ മെല്ലെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു 13 അവനെ തിന്നുന്നതു 13 ചെന്നായ 13 നിങ്ങളായിരിക്കെ 13 അവനെപ്പറ്റി 13 അശ്രദ്ധർ. 14. 14 അവർ പറഞ്ഞു 14 അവനെതിന്നവെങ്കിൽ 14 ചെന്നായ 14 ഞങ്ങൾ ആയി(ഉണ്ടായി)രിക്കെ 14 ഒരു സംഘം, കൂട്ടം 14 എന്നാൽ (അപ്പോൾ) നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ 14 നഷ്ടക്കാരർ തന്നെ

യൂസുഫ് (അ)നെ അവരോടൊപ്പം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്ന കാര്യം പിതാവു വിവരിച്ചു. എന്നാൽ, ഞങ്ങൾ ചെയ്യാൻപോകുന്ന കടുംകൈ ചെയ്യാതെ, അതിൽനിന്നു പിതാവിനോട് ഒഴികെവരുവാൻ കഴിയാതെ വന്നുള്ള മാർഗ്ഗം പിതാവിന്റെ വാക്കുകളിൽനിന്നുതന്നെ അറിയപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ട് അതേപോലെ അറിയപ്പെടുന്നു 17-ാം വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്.

ഞങ്ങൾ ശക്തമായ ഒരു സംഘം ആകുകയും, അത് അവനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും; എന്നിരിക്കെ, അവനെ ചെന്നായ പിടിക്കാൻ മെല്ലെക്കുകയും ചെയ്യും, അതിനെ സംശയിക്കുകയോണ്ടാകിൽ അതിൽ ഞങ്ങളും വന്നിട്ടു നഷ്ടക്കാരായിരിക്കുമല്ലോ. അതുകൊണ്ട് അവനെ ശക്തിപ്പെടുത്താൻ അത് പരമാവധി ശ്രമിക്കുകയും, അവന്റെ കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങളെ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവാൻ ഒരു കാരണവുമില്ലെന്നും അവർ സമ്മതിച്ചു. എന്നും, അവന്റെ കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങളെ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവാൻ ഒരു കാരണവുമില്ലെന്നും അവർ സമ്മതിച്ചു. അങ്ങനെ ആദ്യം വളരെ മടിച്ചുവെങ്കിലും അവസാനം യൂസുഫ് (അ) നെ അവരോടൊപ്പം അയക്കുകയോണ്ടാകുന്ന അദ്ദേഹം സമ്മതിച്ചു. ബൈബിളിൽ ഈ കഥ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു തന്നെ ചിലതുമാണ്. സഹോദരന്മാർ അപ്പന്റെ ആദ്യത്തെ മേയ്ക്കൽ ശൈലിയിൽ (12: 12-25) ബൈബിളിലെ പ്രസ്താവനകൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ ഗണിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുള്ളതിനു മാത്രമേ വാദമുണ്ടു.

15. അങ്ങനെ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊണ്ടുപോകുകയും അദ്ദേഹത്തെ കിണറ്റിന്റെ അഗാധതയിലാക്കുവാൻ അവർ ഏകോപി(ചുറ്റുപ്പി)ക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ...! അവർ നടപ്പിൽ വരുത്തുക തന്നെ ചെയ്തു നാം അദ്ദേഹത്തിന് ബോധനം നൽകുകയും ചെയ്തു 'അവനുടെ ഈ കാര്യത്തെ പ്രയത്നം തിരിച്ചറിയാൻ നീ അവരെ (ഒന്നിക്കൽ)ബോധപ്പെടുത്തുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നു, അവരാകട്ടെ, അറിയുകയുമില്ല.

15- فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَعَلُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيِّبَاتِ الْجُبِّ وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

15. 15 അങ്ങനെ (എന്നിട്ടു) അവർ പോയപ്പോൾ 15 അവനെയുംകൊണ്ടു 15 അവർ ഏകോപിക്കുക(തീർച്ചപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തു 15 അദ്ദേഹത്തെ അവർ ആക്കുവാൻ 15 അടി(അഗാധത)യിൽ 15 കിണറ്റിന്റെ, ആഴക്കുഴിയുടെ 15 നാം വഹിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു 15 അദ്ദേഹത്തിനു 15 നിശ്ചയമായും നീ അവരെ ബോധപ്പെടുത്തുമെന്നു 15 അവനുടെ കാര്യം (വിവരത്തെ)പ്പറ്റി 15 ഈ 15 അവരാകട്ടെ, അവരായിരിക്കെ 15 അറിയുകയുമില്ല, അറിയാതെ

സഹോദരന്മാർ ഏകോപിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ കീണറിലിട്ട് കൃതാർത്ഥരായി. പക്ഷേ, അല്ലാഹു യൂസൂഫ്(അ)നെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. അവരുടെ ഈ അക്രമത്തെക്കുറിച്ചു അവരെ ബോധവാൻമാരാക്കുന്ന ദൈവസന്ദേശം വഴിയെ വന്നെത്തുക എന്നു അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. മൂസാ (അ) നബിയെ പ്രസവിച്ചപ്പോൾ, ഫിർഘൻ ആൾക്കർ കൂട്ടിയെ അറുത്തു കൊല്ലുകെന്നു യജ്ഞിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവിനു കൂട്ടിയെ പെട്ടിയിലാക്കി നദിയിലിടണമെന്നും, കൂട്ടിയെ തനിക്കു തന്നെ തിരിച്ചു കിട്ടുമെന്നും അല്ലാഹുതോന്നിപ്പിച്ചതിനെ (28: 7ൽ) സ്റ്റാറി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, 'നാം മൂസാന്റെ മാതാവിനു ബോധനം നൽകി (وَارْحَبْنَا إِلَىٰ مَوْسَىٰ) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, യൂസൂഫി (അ)നും അപ്രകാരം തോന്നിപ്പിച്ചു എന്നായിരിക്കും. وَارْحَبْنَا إِلَىٰ (അദ്ദേഹത്തിനു നാം ബോധനം നൽകി) എന്ന വാക്കിന്റെ സാരം. اِنَّا اَعْلَمُ

وَمَ لَا يَرْجُو (അവരുകളെ, അറിയുകയുമില്ല) എന്ന വാക്യം يَرْجُو (നീ അവരെ ബോധപ്പെടുത്തുക തന്നെ ചെയ്യും) എന്ന ക്രിയയോടു ബന്ധപ്പെട്ടതായിരിക്കുവാനാണു കൂടുതൽ സാധ്യത കാണുന്നത്. നീ ആരാണെന്നും, നീന്റെ സ്ഥിതിഗതികളെന്താണെന്നും മറ്റും അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ദൈവസന്ദേശത്തിൽ അവരുടെ ഈ ചെയ്തികളെ സ്റ്റാറി അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുമെന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ അതിന്റെ താൽപര്യം. ഈജിപ്തിൽ വെച്ചു പിന്നീടു അതു സംഭവിച്ചതായി 58, 59 വചനങ്ങളിൽ താഴെ വരുന്നുമുണ്ട്. وَارْحَبْنَا إِلَىٰ (അദ്ദേഹത്തിനു നാം ബോധനം നൽകി) എന്ന ക്രിയയോടു ബന്ധപ്പെട്ടതായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ അവർ കീണറിലിട്ട ശേഷം അദ്ദേഹത്തെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു. സന്തോഷിപ്പിച്ചു. കൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിനു അല്ലാഹു ബോധനം നൽകിയ കഥയൊന്നും അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നവെന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ അതിന്റെ സാരം..

16. അവർ വൈകുന്നേരം (സന്ധ്യമയങ്ങുമ്പോൾ) അവരുടെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ കരഞ്ഞും കൊണ്ടു വരുകയും ചെയ്തു.

16- وَجَاءُوا أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ

17. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ ബാപ്പാ, ഞങ്ങൾ മത്സരിച്ചോടിക്കൊണ്ടുപോയി; യൂസൂഫിനെ ഞങ്ങളുടെ സാമാനത്തിങ്കൽ ഞങ്ങൾ വിട്ടേക്കുകയും ചെയ്തു; അങ്ങനെ, അവനെ ചെന്നായ (പിടിച്ചു) തിന്നുകളഞ്ഞു! ഞങ്ങൾ സത്യം പറയുന്നവരായിരുന്നാലും നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുന്നവനല്ലതാനും. [എന്തുചെയ്യാനാണ്?!!]

17- قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذُهِبْنَا سَتِيقًا وَتَرَكْنَا يَوْسُفَ عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ

18. അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ [യൂസൂഫിന്റെ] കൂപ്പായത്തിന്മേൽ ഒരു കള്ളച്ചോര കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു.

18- وَجَاءَهُ عَلَىٰ قَبِيضٍ بِدَمٍ كَذِبٍ

16. 16- وَجَاءُوا أَبَاهُمْ അവരുടെ പിതാവിങ്കൽ 16- وَجَاءُوا അവർ വരുകയും ചെയ്തു 17. 17- قَالُوا അവർ പറഞ്ഞു 17- قَالُوا ഞങ്ങളുടെ ബാപ്പാ, പിതാവേ 17- قَالُوا ഞങ്ങൾ പോയി 17- قَالُوا മുന്നിൽ കടക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു (മത്സരിച്ചു)കൊണ്ടു 17- قَالُوا ഞങ്ങൾ വിട്ടുക(ഉപേക്ഷിക്കുകയും) ചെയ്തു 17- قَالُوا യൂസൂഫിനെ 17- قَالُوا ഞങ്ങളുടെ സാമാനത്തിന്റെ (വിഭവങ്ങളുടെ) അടുക്കൽ 17- قَالُوا അപ്പോൾ (അങ്ങനെ) അവനെ തിന്നു 17- قَالُوا ചെന്നായ 17- قَالُوا നിങ്ങളല്ലതാനും 17- قَالُوا വിശ്വസിക്കുന്നവനേ 17- قَالُوا ഞങ്ങളെ 17- قَالُوا ഞങ്ങൾ ആയിരുന്നാലും 17- قَالُوا സത്യം പറയുന്നവർ, സത്യവാൻമാർ 18. 18- وَجَاءَهُ അവർ വരുകയും ചെയ്തു 18- وَجَاءَهُ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂപ്പായത്തിന്മേൽ 18- وَجَاءَهُ ഒരു രക്തവും (ചോരയും)കൊണ്ടു 18- وَجَاءَهُ വ്യാജമായ, കളവായ

അദ്ദേഹം [പിതാവു] പറഞ്ഞു: '(അതൊന്നുമല്ല,) പക്ഷെ, നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ നിങ്ങൾക്കു(എന്തോ) ഒരു കാര്യം ഭംഗിയാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു. [അതു നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുകയാണ്] എന്നി, ഭംഗിയായ ക്ഷമ! [അതേ മാർഗ്ഗമുള്ളു] നിങ്ങൾ (ഇതു)വിവരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സഹായമപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവൻ അല്ലാഹുവത്രെ.'

قَالَ
بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً
فَصَبِّرْ جَبِيلٌ
وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ

12 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 12 പക്ഷെ, എന്നാൽ, എങ്കിലും 12 ഭംഗിയാക്കി (തോന്നിച്ചു) തന്നിരിക്കുന്നു 12 നിങ്ങൾക്കു 12 നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങൾ (മനസ്സുകൾ) 12 ഒരു കാര്യം 12 എന്നി ക്ഷമ 12 ഭംഗിയായ (നല്ലതായ) 12 അല്ലാഹുവത്രെ 12 സഹായമർത്ഥിക്കപ്പെടുന്നവൻ 12 നിങ്ങൾ വിവരിക്കുന്ന(വർണ്ണിക്കുന്ന)തിനെപ്പറ്റി

തങ്ങൾക്കു പിന്നീടു പറയുവാനുള്ള ഒഴികഴിവു പിതാവിന്റെ വാക്കിൽനിന്നു മുന്പു ലഭിച്ചിരുന്നതിനെ അവർ തികച്ചും ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. എല്ലാവരുംകൂടി യൂസുഫ് (അ) നെ കിണറിലിട്ടശേഷം, വൈകുന്നേരം ഇരുട്ടു മൂടാൻ പോകുന്ന സമയത്തു പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ അവർ തിരിച്ചെത്തി. കരച്ചിലും പരച്ചിലുമായി. ഞങ്ങൾ അമ്പയ്തും മറ്റും മാറ്റുമിയിൽ ഓടിനടന്ന് അവനിൽനിന്നും അകന്നുപോയി. അവൻ ചെറുപ്പമായതുകൊണ്ടു അവനു ഞങ്ങളെപ്പോലെ ഓടാനും, ചാടാനും കഴിവില്ലല്ലോ എന്തവെച്ചു ഞങ്ങളുടെ ഭക്ഷണവസ്തു(അടി സംധനങ്ങൾ) വെച്ചിരുന്ന സ്ഥലത്തു അവനെ നിറുത്തിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ മടങ്ങി വന്നനോക്കുമ്പോൾ അവനെ ചെന്നായ പിടിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു! ഇങ്ങിനെയാണു സംഭവിച്ചത്. മുമ്പേ അവന്റെ കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങളെ വിശ്വസിക്കാത്ത നിങ്ങൾക്കു ഈ സത്യവും വിശ്വാസ്യമാകുകയില്ല. എന്തുചെയ്യും? ഇതാ നോക്കൂ: അവന്റെ രക്തം പുറമേ കുപ്പായം! എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവർ കുപ്പായം പിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ തെളിവിനു സമർപ്പിച്ചു. ചെന്നായ പിടിച്ചപ്പോൾ യൂസഫിൽനിന്നൊഴുകിയ രക്തമാണെന്നു കാണിക്കുവാൻവേണ്ടി എന്തോ ഒരു കള്ള രക്തം അതിൻമേൽ അവർ പുരട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. പക്ഷെ, പലരും പറഞ്ഞു കാണുന്നതുപോലെ-ചെന്നായ പിടിക്കുമ്പോൾ കുപ്പായം മാന്തിക്കീറാതിരിക്കുമില്ലെന്ന വസ്തുത അവരുടെ ധാരണയിൽ പെട്ടില്ല. പോരപുറങ്ങളാണത്രെ കുപ്പായത്തിനു കീറലൊന്നും പററിയിരുന്നില്ല.

അവർ പറഞ്ഞതെല്ലാം വ്യാജമാണെന്നും, എന്തോ ഒരപകടം അവർ യൂസുഫിനെക്കൊണ്ടു ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും യത്ഖുബ് (അ) നബിക്ക് ബോധ്യമായി. എങ്കിലും യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചതെന്തെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്നു അറിഞ്ഞുകൂടാ. മരണകാര്യം ആർക്കും അറിയുകയില്ലല്ലോ. 83-ാം വചനത്തിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ, ഒരിക്കൽ യഥാർത്ഥം പൂലരുമെന്നും, യൂസുഫിന്നു നല്ലൊരു ഭാവി അല്ലാഹു നൽകുമെന്നുമുള്ള സൽപ്രതീക്ഷ അദ്ദേഹത്തിന്നു എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നു. സംഭവിച്ചതെന്താണെന്നു അറിയാതിരിക്കെ, എന്നി ഭംഗിയായി ക്ഷമിക്കുകയും- അസ്വാസ്ഥ്യവും പൊറുതികേടും കാണിക്കാതെ സംയമനം പാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും-എല്ലാം അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അവനോടു സഹായം തേടുകയുമല്ലാതെ മറ്റു പോരപുറങ്ങളൊന്നുമില്ലെന്നു അദ്ദേഹം സമാധാനിച്ചു. കിണറിലിട്ട ശേഷമുണ്ടായ കഥ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

19. ഒരു യാത്രാസംഘം വന്നു; എന്നിട്ട് അവരുടെ വെള്ളംകോരിയെ അവർ(വെള്ളത്തിനു) അയച്ചു; അവൻ അവന്റെ തൊട്ടി (കിണറിൽ) ഇറക്കി. അവൻ പറഞ്ഞു: സന്തോഷമേ! ഇതാ, ഒരു ബാലൻ!!' അവർ അദ്ദേഹത്തെ (എടുത്തു) ഒരു(കച്ചവട)പരക്കായി ഒളിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തു. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനുമാണ്.

19-وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ
فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَةً
قَالَ يَبْشَىٰ هَذَا غُلَامٌ
وَأَسْرُوهُ بِضَاعَةً
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

20. അവർ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു നിസ്സാര വിലക്കു-എണ്ണിക്കണക്കാക്കപ്പെട്ട [അൽപമായ] വെള്ളിപ്പണത്തിനു-വിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽതാല്പര്യമില്ലാത്തവരിൽ പെട്ടവരായിരുന്നുതാനും.

وَشَرُّوهٖ بِثَمَنٍ
بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ
وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الظَّالِمِينَ

19. അവൻ ഒരു യാത്രാസംഘം അവർക്കു വെള്ളം കൊണ്ടുവരവൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആളെ വെള്ളത്തിനയച്ചു. അവൻ ആ കിണറിൽനിന്നു വെള്ളമെടുക്കുവാൻ വെള്ളത്തൊട്ടി കിണറിലിറക്കി, യൂസൂഫ് (അ) അതിൻമേൽ പിടികൂടി. അതുകൊണ്ട് വെള്ളംകൊണ്ട് അദ്ദേഹവും സന്തോഷവുമായി. ഫാരി സന്തോഷം ഇതാണെന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: അദ്ദേഹത്തെ കിണറിൽനിന്നു കയറ്റി വിട്ടയക്കേ, ഒരു കച്ചവടച്ചരക്കായി-അടിയന്തരം-ഒളിച്ചുവെക്കുകയാണവർ ചെയ്തതു. പിന്നീടു വളരെ തൃപ്തം വിലക്കു വിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ വിറ്റവർക്കു അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രത്യേക താല്പര്യമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടുവെന്ന് തൃപ്തം വിലക്കു വിറ്റു. ഇതല്ല, അല്ലാഹു അറിഞ്ഞു. കണ്ടു-കൊണ്ടു തന്നെയാണു നടന്നതു. അതിലൊക്കെ അവർ ചില യുക്തികളും പരിപാടികളും കണ്ടുവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നുവെക്കയാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ പ്രഭാവം.

ആ വഴിക്കു വന്ന ഒരു യാത്രാസംഘം അവർക്കു വെള്ളം കൊണ്ടുവരവൻ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആളെ വെള്ളത്തിനയച്ചു. അവൻ ആ കിണറിൽനിന്നു വെള്ളമെടുക്കുവാൻ വെള്ളത്തൊട്ടി കിണറിലിറക്കി, യൂസൂഫ് (അ) അതിൻമേൽ പിടികൂടി. അതുകൊണ്ട് വെള്ളംകൊണ്ട് അദ്ദേഹവും സന്തോഷവുമായി. ഫാരി സന്തോഷം ഇതാണെന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: അദ്ദേഹത്തെ കിണറിൽനിന്നു കയറ്റി വിട്ടയക്കേ, ഒരു കച്ചവടച്ചരക്കായി-അടിയന്തരം-ഒളിച്ചുവെക്കുകയാണവർ ചെയ്തതു. പിന്നീടു വളരെ തൃപ്തം വിലക്കു വിൽക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ വിറ്റവർക്കു അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രത്യേക താല്പര്യമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടുവെന്ന് തൃപ്തം വിലക്കു വിറ്റു. ഇതല്ല, അല്ലാഹു അറിഞ്ഞു. കണ്ടു-കൊണ്ടു തന്നെയാണു നടന്നതു. അതിലൊക്കെ അവർ ചില യുക്തികളും പരിപാടികളും കണ്ടുവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നുവെക്കയാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ പ്രഭാവം.

'ദിർഹം' (വെള്ളിപ്പണം) നാൽപ്പതുവരെ എണ്ണും കൊണ്ടും, നാൽപ്പതുമുതൽ തൂക്കം കൊണ്ടുമായിരുന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അല്പം ദിർഹമുൾക്കൊള്ളുന്ന അർത്ഥത്തിൽ ദ്രഹം (എണ്ണിക്കണക്കാക്കപ്പെട്ടവ) എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇതിൽനിന്നു നാൽപ്പതിൽ തുല്യമുള്ള വെള്ളിപ്പണത്തിനാണു അദ്ദേഹത്തെ വിറ്റതെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇതുപറഞ്ഞും, പന്ത്രണ്ടെന്നുമൊക്കെ പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സംഖ്യ കൃത്യമായി അറിഞ്ഞതു കൊണ്ടു പ്രത്യേക പ്രയോജനമൊന്നുമില്ലല്ലോ.

أَرَادَ خَاصَةً (അദ്ദേഹത്തെ അവർ ഒരു ചരക്കായി ഒളിച്ചുവെച്ചു) എന്നും, أَرَادَ (അവർ അദ്ദേഹത്തെ വിറ്റു, എന്നുമുള്ള ക്രിയയുടെ കർത്താക്കൾ-അഥവാ ഒളിച്ചുവെച്ചതും, വിൽപന നടത്തിയതും-ആരെണെന്നുള്ളതിൽ രണ്ടു ഭിന്നപ്രായമുണ്ട്: അതായതു രണ്ടും കച്ചവടസംഘമാണെന്നും അല്ല, യൂസൂഫ് (അ)ന്റെ സഹോദരൻമാരാണെന്നും എന്നൊക്കെ അഭിപ്രായമാണു അധിക വ്യവസ്ഥയൊക്കെയും സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നതു. സന്ദർഭത്തോടും ആയത്തിലേ വാചകത്തോടും യോജിച്ചതും അതത്രെ. ഇന്നുസരിച്ചു അതിന്റെ വിശദീകരണം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: കച്ചവട സംഘം കിണറിൽ നിന്നു യൂസൂഫ് (അ)നെ കണ്ടെടുത്ത ഉടനെ-അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടയക്കുകയോ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഓരോന്നാലും നടത്തുകയോ ചെയ്യാതെ-ഒടികച്ചരക്കായി ഒളിച്ചുവെച്ചു. മദ്യവിൽപന ഇഷ്ടിപതിലേക്കു പോകുകയായിരുന്ന അവർ അദ്ദേഹത്തെ അവിടെക്കൊണ്ടുപോയി തൃപ്തം വിലക്കു വിറ്റു. വലിയ ഒരു സംഖ്യയെ വിൽക്കണമെന്നുള്ള താല്പര്യമൊന്നും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. കച്ചവടസംഘം കിണറിൽ നിന്നെടുത്ത ഉടനെ അദ്ദേഹം അറിയാതെ ഒളിച്ചുകൊണ്ടുപോയതായിരുന്നുവെന്നും, സഹോദരൻമാരിൽനിന്നു വിലക്കുവാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോയതായിരുന്നുവെന്നും-രണ്ടായാലും ശരി-അവസാനം അവർ അദ്ദേഹത്തെ ഇഷ്ടിപതിൽ കൊണ്ടുപോന്നു വിൽക്കുക തന്നെ ചെയ്തു.

മുജ്ജിനായി മനസ്സിലാക്കി. അൻപത് നിയായ ഗുഹനായികയോട് അന്യ സുഖിപ്പിക്കുകയും അവനെ മെട്രിയെ ജ്ഞാപനം കണ്ടുകൊണ്ടു മനസ്സായ നിലയ്ക്കു വീട്ടിൽ പാർപ്പിക്കണമെന്നു കൽപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സന്ദർഭം യൂസുഫ് സുഖൈഖ (لُحْي) എന്നാണ് പാക്കു അറിയപ്പെടുന്നത്. അതുകൊണ്ട് (لُحْي) എന്നായിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ട് ഒരു ഒരു പൊതിയെന്നു സുഖൈഖ എന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. لُحْيَا

ജീവനാശം വരെയുള്ള കഷ്ടാവസ്ഥകളിൽ നിന്നെല്ലാം രക്ഷപ്പെടുത്തി യൂസുഫിനെ ഇങ്ങനെ മനസ്സായ ഒരു നിലപാടിലെത്തിച്ചതിൽ അല്ലാഹു പല തുകാതികളും കണ്ടുവെച്ചിട്ടുണ്ട്; അതുവുമ്പെന്ന് താമസത്തിനു സ്വപ്ന വ്യാഖ്യാനം തുടങ്ങിയ സൈദ് അനിക യാമർത്ഥ്യങ്ങൾ പലതും പഠിക്കുവാനും, പഠിപ്പിച്ചുവാനും സൗകര്യമുണ്ടാക്കും; അല്ലാഹു നൽകിയ വരുത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യപരിപാടികളെല്ലാം അവൻ ഒരു വിപ്ലവവും കൂടാതെ നടപ്പിലാക്കുക തന്നെ ചെയ്യും; പക്ഷെ, മിക്ക ആളുകൾക്കും അതു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നൊക്കെയാണു ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ തുടർന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. ശാരീരികവും, ബുദ്ധിപരവുമായ പൂർണ്ണശക്തി പ്രാപിക്കുന്നതിനു മുമ്പു അങ്ങനെ പലതും കഴിഞ്ഞു. പൂർണ്ണശക്തിയും പക്ഷായവും പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിനു അറിവ്, യുക്തിജ്ഞാനം, കാര്യങ്ങളിൽ തീരുമാനം കാണുവാനുള്ള വൈഭവം ആഹ്ലാദകരമായ നൽകി അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നൊക്കെയാണു രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

ശാരീരികവും മാനസികവുമായ പൂർണ്ണത പ്രാപിക്കൽ (لُحْيَا) ഏറെക്കുറെ മൂപ്പതിനും നാൽപ്പതിനും ഇടയ്ക്കുള്ള പ്രായത്തിലായിരിക്കും. ഒരു നിശ്ചിത വയസ്സിൽ പാടിമിതമല്ല അതു. 'അദ്ദേഹത്തിനു വിജ്ഞാനവും അറിവും നൽകി' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം പ്രവാചകത്വം നൽകി എന്നാണെന്നും, മൂപ്പത്തോ മൂപ്പത്തികൂറോ വയസ്സുള്ളപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു പ്രവാചകത്വം ലഭിച്ചിരുന്നുവെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. അല്ലാഹുവിനറിയാം. പൂർണ്ണത പ്രാപിച്ചശേഷം നൽകപ്പെട്ട 'വിജ്ഞാനവും അറിവും' കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടത് പ്രവാചകത്വം ആയിരുന്നാലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, അടുത്ത വചനത്തിലും തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിലും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സംഭവങ്ങൾ അതിനു മുമ്പു സംഭവിച്ചവയാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അദ്ദേഹം അസിസിയൻ വീട്ടിൽ മനസ്സായി ജീവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ടായ ഒരു പ്രധാന സംഭവമാണു അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണുന്നത്:-

23. അദ്ദേഹം യാതൊരുവളുടെ വീട്ടിലാണോ അവൾ അദ്ദേഹത്തെ വശീകരിക്കുവാൻ [അധീനപ്പെടുത്തുവാൻ] ശ്രമം നടത്തി.

٢٣-وَرَأَوْدَتُهُ الْبَتَىٰ مَوْفَىٰ بَيْنَهُمَا عَنْ نَفْسِهِ
وَعَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ
وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ

അവൾ വാതിലുകൾ (അടച്ചു) പൂട്ടുകയും ചെയ്തു.
'ഇങ്ങോട്ടുവാ!' എന്നു അവൾ പറയുകയും ചെയ്തു.
അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിൽ ശരണം! നിശ്ചയമായും അവൻ, എന്റെ രക്ഷിതാവാണ്; എന്റെ താമസം (ഇവിടെ) അവൻ നന്നാക്കി തന്നിരിക്കുന്നു നിശ്ചയമായും കാര്യം: അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ വിജയിക്കുകയില്ല.'

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَوْلَىٰ
إِنَّهُ لَا يَغْلِبُ الظَّالِمُونَ

23. ٢٣ അദ്ദേഹത്തോടു വശീകരണശ്രമം നടത്തി (നയത്തിൽ തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു) യാതൊരുവൾ ٢٤ അദ്ദേഹം ٢٥ അവളുടെ വീട്ടിലാണു ٢٦ അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി (വശീകരണാർത്ഥം) ٢٧ അവൾ (അടച്ചു) പൂട്ടുകയും ചെയ്തു ٢٨ വാതിലുകൾ ٢٩ അവൾ പറയുകയും ചെയ്തു ٣٠ ഇങ്ങോട്ടുവാ, നീ വാ ٣١ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ٣٢ അല്ലാഹുവിൽ ശരണം, അല്ലാഹുവിന്റെ രക്ഷ ٣٣ നിശ്ചയമായും അവൻ, അദ്ദേഹം ٣٤ എന്റെ രക്ഷിതാവാണ്, യജമാനനാണു ٣٥ അവൻ (അദ്ദേഹം) നന്നാക്കിയിരിക്കുന്നു ٣٦ എന്റെ താമസത്തെ, പാർപ്പിടം ٣٧ നിശ്ചയമായും അതു (കാര്യം) ٣٨ വിജയിക്കുകയില്ല ٣٩ അക്രമം ചെയ്യുന്നവർ.

മനോഹരന്റെ ഉദ്ദേശത്തിനെതിരായി അയാളെ സമൃദ്ധമായി നയത്തിലും പാട്ടിലാക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തുന്നതിനു مَرَّ (മുറാവടത്ത്) എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇതിന്റെ ക്രിയാരൂപമാണ് مَرَّ (രവദ), അതോടൊപ്പം مَرَّ (അൻ) എന്ന അവ്യയം ചേർത്തുകൊണ്ട് ആരെ വശീകരിക്കുവാനാണോ ശ്രമിക്കുന്നതെങ്കിൽ അയാളുടെ പേരും പറയപ്പെടും. مَرَّ എന്ന വാക്യത്തിനു രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽവിവക്ഷ നൽകപ്പെടാവുന്നതാണ്: 1. അവൻ-അതായതു അല്ലാഹു-എന്റെ രക്തിതാപമാണെന്ന്, എനിക്കീവിടെ മാനുഷമായി കഴിഞ്ഞു കൂടുവാനുള്ള അവസരം അവനാണു ഉണ്ടാക്കിത്തന്നത്. അതുകൊണ്ട് അവൻ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത വിഷയത്തിൽ ഞാൻ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. 2. അദ്ദേഹം-അതായതു വീട്ടു നായകനും നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവുമായ മാനുസ്-എന്റെ രക്തിതാപമാണ്. അഥവാ ഏതെങ്കിലും വന്നു മാനുഷമായ സാഹചര്യത്തിലാക്കിയ യജമാനനാണ്. നിങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനു വഴങ്ങി അദ്ദേഹത്തെ വഞ്ചിക്കുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറല്ല.

24. തീർച്ചയായും, അവൻ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് (ചിലതു) ഉദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി: അദ്ദേഹം അവളെക്കുറിച്ചും (ചിലതു) ഉദ്ദേശിച്ചു; തന്റെ രബ്ബിന്റെ (വക്) ദൃഷ്ടാന്തം അദ്ദേഹം കണ്ടിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ...! [അതു സംഭവിക്കുമായിരുന്നു!]

അപ്രകാരം (ചെയ്തത്), അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു നാം തിന്മയും, നീചവൃത്തിയും തിരിച്ചുകളയുവാൻവേണ്ടിയാണ്.

(കാരണം) നിശ്ചയമായും, അദ്ദേഹം നമ്മുടെ നിഷ്കളങ്കരാക്കപ്പെട്ട അടിയാൻമാരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.

٢٤- وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهَا وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا اَنْ رَّا بُرْهَانَ رَبِّهِ

كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ

اِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ

24. അവൻ തീർച്ചയായും കരുതി, ഉദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടായി * അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി * അദ്ദേഹവും കരുതി, ഉദ്ദേശിച്ചു * അവളെപ്പറ്റി * ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ * അദ്ദേഹം കണ്ടു(വെന്നതു), കാരണം * ദൃഷ്ടാന്തം, തെളിവു * തന്റെ രബ്ബിന്റെ അപ്രകാരം * നാം തിരിച്ചുകളയുവാൻ വേണ്ടിയാണ് * അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു * തിന്മയും നീചവൃത്തിയെയും * നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹം നമ്മുടെ അടിയാൻമാരിൽ പെട്ടവനാണു നിശ്ചയിച്ചു (കരകളഞ്ഞ-സത്തായ) വരായ

مَرَّ (അവൻ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഉദ്ദേശിച്ചു) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. അവൻ യൂസുഫുമായി സാക്ഷാത്സന്ധിയിൽ ഏർപ്പെടുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുവെന്നും, അതിനു വിസമ്മതിക്കുന്നപക്ഷം അദ്ദേഹത്തിനെതിരെ പ്രതികാര നടപടി എടുക്കണമെന്നു ഉദ്ദേശിച്ചുവെന്നും ആയിരിക്കാവുന്നതാണ് ... مَرَّ (അദ്ദേഹം അവളെപ്പറ്റിയും ഉദ്ദേശിച്ചു.....) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയിൽ പ്രസംഗാവയോഗ്യമായതു രണ്ടിലൊന്നാണ്. (1) അവളുടെ ദൃഷ്ടപ്രകാരത്തിനെതിരെ വല്ല പ്രതികാരവും നടത്തുവാൻ അദ്ദേഹവും ഉദ്ദേശിച്ചു. എങ്കിലും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടതു കൊണ്ടു അതു ചെയ്യാൻ ഇടവന്നില്ല. അദ്ദേഹം അവളിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുമാറുക മാത്രമാണു ചെയ്തത്. (2) ഇച്ഛാനുസരണമോ അർത്ഥപൂർവ്വമോ അല്ലാത്ത, -മനുഷ്യസഹജമായ സ്വാഭാപ്രകൃതിയനുസരിച്ച്-അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിലും വികാരവും ചായ്വുകളുമായി, അപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തം കാണുകയുണ്ടായി. അതുകൊണ്ടു വികാരത്തിനു വഴങ്ങുകയോ ചായ്വ് പ്രകടിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. സ്വയം ശുദ്ധത പാലിക്കുകയണു ചെയ്തത്.

ഈ രണ്ടാമത്തെ വ്യഖ്യാനം യൂസുഫ് (അ) ന്റെ പരിശുദ്ധതയ്ക്കും നിഷ്കളങ്കതയ്ക്കും യോജിച്ചതല്ലെന്ന് പ്രഥമ വീക്ഷണത്തിൽ ഒരു പക്ഷേ തോന്നിയേക്കാം. വാസ്തവത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഷ്കളങ്കതയ്ക്കും പരിശുദ്ധതയ്ക്കും മകുടം ചാർത്തുന്ന ഒരു തെളിവായിരിക്കും അതു. ശാരീരികമോ, മാനസികമോ ആയ വിചാരവികാര

രണ്ടാളൊന്നും മൊട്ടിൽ ഇടം പിടിക്കുന്നതു നീമിത്തം അയാൾ പരപങ്ങളിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതു അയാളുടെ ഒരു ഉൽകൃഷ്ടതയായി കണക്കാക്കുവാനില്ല. നേരെമറിച്ചു പ്രകൃതിസഹജമായുണ്ടാകുന്ന വിചാരവികാരങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തീരുകയും, അവ പ്രകടമാക്കുകയും പ്രവർത്തനത്തിൽ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യാനുള്ള അവസരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു—വിഷയം ഫലം ഓർത്തു മനപൂർവ്വം—പിൻമററി നിൽക്കുന്നതിലാണു യോഗ്യതയും ഉൽകൃഷ്ടതയുമുള്ളത്. 'ഒരു ഒരു തിൻമ ചെയ്യുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടു' അതു പ്രവർത്തിക്കത്തക്കപക്ഷം അതവന്നു ഒരു നന്മയായി മാവപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. 'എന്നു ബുദ്ധി, യൂസുഫി (9) മുതലായവർ രാവപ്പെടുത്തിയ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. ഇമാം സമഖ്ശരി(9)യും മററു ചിലരും ശരിവെക്കുന്നതും, ന്യായം കൽക്കുന്നതും ഈ അഭിപ്രായത്തെയാണ്. മൂന്നാമത്തെ രാജിപ്രായം ഇബ്നുക്വമീർ(9) ഉദ്യരിച്ചു കാണാം. അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള ദൃഷ്ടാന്തം അദ്ദേഹം കണ്ടതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം അവളെപ്പറ്റി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഉദ്ദേശിക്കുകയായിട്ടില്ല എന്നാണത്. ഇതനുസരിച്ചു $\text{وَمَا يَكْفُرُ الْإِسْلَامُ بِمَا كَفَرُوا بِهِمْ وَمَا يَكْفُرُ الْإِسْلَامُ بِمَا كَفَرُوا بِهِمْ}$ എന്നുള്ള വാക്യത്തിന്നു ഇങ്ങിനെ വിവർത്തനം നൽകാം: 'തന്റെ രണ്ടിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തം അദ്ദേഹം കണ്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹവും ഉദ്ദേശിക്കുകയായിരുന്നു.' ഈ അഭിപ്രായം അറബി വ്യാകരണ നിയമപ്രകാരം ആലോചിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്നും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്നു.

യൂസുഫ് (അ) കണ്ടുവെന്നു പറഞ്ഞ ആ ദൃഷ്ടാന്തം (12) എന്തായിരുന്നു? പലരും പല പ്രകാരത്തിൽ അതിനെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാം. ഒന്നിന്നും പ്രത്യേകം തെളിവുകളില്ല അന്നും. യൂസുഫ് (അ) ന്റെ മനസ്സിൽ ആ അവസരത്തിൽ എന്തോ ചില വിചാരങ്ങൾ ഉണ്ടായി. അപ്പോഴേക്കും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധവും, വിഷയത്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയവും അദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ടായി. അങ്ങനെ, ആ വിചാരത്തിൽനിന്നു അദ്ദേഹം വിമുക്തനാകുകയും ചെയ്തു എന്നു മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. ദൃഷ്ടാന്തം വിവരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പല അഭിപ്രായങ്ങളും ഉദ്യരിച്ചശേഷം ഇബ്നുക്വമീർ (9) പറയുകയാണ്: 'യൂസുഫ് (അ) ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യത്തിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുവാൻ പ്രചോദനം നൽകുമാറു' അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിൽപെട്ട ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം അദ്ദേഹം കാണുകയുണ്ടായി. അതു അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നായിരിക്കാം, അല്ലാതെയുമായിരിക്കാം. ഒന്നുംനിമുക്കപ്പെടുത്തുവാൻ തക്ക തെളിവില്ല. ഇതാണു വാസ്തവം. അപ്രകാരം ചെയ്തതു അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു തിൻമയും, നീചവൃത്തിയും തിരിച്ച കളയുവാനാണെന്നും, അദ്ദേഹം നമ്മുടെ നിഷ്കളങ്കരാക്കപ്പെട്ട അഭിയോനാണെന്നും (كَذَلِكَ لَعَنَ بَطْرُكُ) അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു തന്നെ—അൽപം ആലോചിക്കുന്നവർക്കു—ആ ദൃഷ്ടാന്തം കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. $\text{وَمَا يَكْفُرُ الْإِسْلَامُ بِمَا كَفَرُوا بِهِمْ وَمَا يَكْفُرُ الْإِسْلَامُ بِمَا كَفَرُوا بِهِمْ}$ സംഭവത്തിന്റെ തുടർന്നുള്ള ഭാഗം അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:—

25. രണ്ടുപേരും വാതിലുകൾക്കു മത്സരിച്ചോടി; അവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂപ്പായം പിന്നിൽനിന്നു (പിടിച്ചു) കീറുകയും ചെയ്തു.

അവളുടെ നാമനെ [ഭർത്താവിനെ] അവർ വാതിലുകൾക്കു വെച്ചു കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു.

(ഉടനെ) അവരും പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളുടെ വീട്ടുകാരെക്കൊണ്ടു തിൻമ (ചെയ്യുവാൻ) ഉദ്ദേശിച്ചവന്റെ പ്രതിഫലം അല്ല, അവൻ തടവിലാക്കപ്പെടുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ വേദനയേറിയ വല്ല ശിക്ഷയോ അല്ലാതെ (മരണമെന്നും).'

٢٥- وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصُهُ مِنْ دُبُرٍ

وَالْفَيَّا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ

قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

25. $\text{وَاسْتَبَقَا الْبَابَ}$ രണ്ടാളും മുൻകടന്നു വന്നു, (മത്സരിച്ചോടി) $\text{وَقَدَّتْ قَمِيصُهُ مِنْ دُبُرٍ}$ അവരും കീറുകയും ചെയ്തു $\text{وَالْفَيَّا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ}$ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂപ്പായം പിന്നിൽനിന്നും, പിന്നിലൂടെ $\text{قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ}$ രണ്ടാളും കണ്ടെത്തുക (കണ്ടുമുട്ടുക)യും ചെയ്തു $\text{وَالْفَيَّا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ}$ അവളുടെ നാമനെ (യജമാനനെ) $\text{قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ}$ വാതിൽക്കൽവെച്ചു, വാതിലിന്നടുക്കൽ $\text{وَالْفَيَّا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ}$ അവരും പറഞ്ഞു $\text{قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ}$ പ്രതിഫലമല്ല, എന്നാണു (പ്രതിഫലം $\text{قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ}$ ഉദ്ദേശിച്ചവന്റെ $\text{قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ}$ താങ്കളുടെ വീട്ടുകാരെക്കൊണ്ടു $\text{قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ}$ തിൻമയെ $\text{قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ}$ അവൻ തടവിലാക്ക (കാരാഗൃഹത്തിലാക്ക)പ്പെടുകയല്ലാതെ $\text{قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ}$ അല്ലെങ്കിൽ വല്ല ശിക്ഷയും $\text{قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ}$ വേദനയേറിയ

പുറമെത്തക്ക കടന്ന് അവളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി യൂസഫ് (അ) വാതിൽക്കയറ്റം ഓടി. തന്റെ ആവശ്യം സഹഗ്രീപ്പിക്കാതെ അവനെ വിട്ടുകൂടാ എന്നുവെച്ച് സഖലബായും പിന്നാലെ ഒപ്പം ഓടി. അവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുപ്പായം പിന്നിൽനിന്നു പിടിച്ചു വലിച്ചു. അതു കീറി, അപ്പോഴൊരു അസ്സീസ്—ചാവളുടെ മർത്താവ്—വാതിൽക്കൽ! പെട്ടെന്നു ഒഴികഴിവു പറയാനുള്ള സാക്ഷാത്കാരം സ്ത്രീ സഹജമാണല്ലോ. അവൾ യഥാർത്ഥം മരിച്ചു കിടക്കാനു പോഞ്ഞു: 'ഇങ്ങ, ഇവൻ എന്റെ നേരെ ദുർവൃത്തിക്കായി ശ്രമം നടത്തുന്നു. അതിനുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാം.' ഇവനെ ഉറക്കുകയും വെയ്പ്പുകൾ വിട്ടുകൂടാ. ഉണക്കുകയും മാനുഷമായ നിഷ്പത്യുടെ പത്നിയെ കൊല്ലാൻ നിശ്ചയിച്ചു. ചൈതന്യം വരാൻ ശ്രമം നടത്തുന്ന ഇവനെ കൈവിട്ടുകളയുകയും, കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്ന വേണ്ടം. 'യൂസഫ്' (അ) സത്യവേദം നിലനില്ക്കുന്നു:—

26. അദ്വൈതം [യുക്തം] പറഞ്ഞു: 'അവളത്രെ ഏതെ വശീകരിക്കുവാൻ [വശത്താക്കുവാൻ] ശ്രമം നടത്തിയത്.' അവളുടെ ആരാധനയിൽനിന്നു മോചനം (ഇഷ്ടമില്ലാത്ത) സ്വാർത്ഥതയും പരയ്യകര്യവും ചെയ്തത്: 'അവന്റെ കൃപയും മുന്നിൽനിന്നു കീറപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവൾ സ്വതഃ പാപത്തിലിരിക്കുന്നു; അവൻ കളവു പറയുന്നവരിൽ പെട്ടവനാകുന്നു.

27. 'അവന്റെ കൃപ്തായം പിന്നിൽനിന്നു കീറപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവൻ കളവു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്'. അവൻ, സത്യം പറയുന്നവരിൽപ്പെട്ടവനാകുന്നു'.

28. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃപയും പിന്നിൽ നിന്നു കീറപ്പെട്ടതായി കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം (അവളോടു) പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും ഇതു, (സംശ്രീകളായി) നിങ്ങളുടെ തന്ത്രത്തിൽ പെട്ടതാണ്'. നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ തന്ത്രം വമ്പിച്ചതാകുന്നു'.

۳۶- قَالَ هِيَ رَاوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي
وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا
إِنْ كَانَ فِيمَا بَيْنَهُمَا
فَصْدَقَتْ
وَهُوَ مِنَ الْكَذَّابِينَ ۝

۲۴- وَإِنْ كَانَ قِيَصُهُ قَالَ مِنْ دُونِ
فَكَذَّبْتَ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ○

۲۸- فَلَمَّا رَأَىٰ قَيْصَهُ قَدْ مِّنْ دُنْيِهِ
قَالَ إِنَّهُ مِّنْ كَيْدِكَ
إِنْ كَيْدُكَ عَظِيمٌ ۝

26. 26 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ഷ അവൻ, അവളുടെ ഷ എന്നൊടു വശീകരണശ്രമം നടത്തി, വശത്താക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തിയതു ഷ എന്നിങ്ങനെ (എന്നെ വശീകരിക്കുവാൻ) ഷ സാക്ഷ്യം പറയുകയും ചെയ്തു ഷ ഒരു സാക്ഷി ഷ അവളുടെ ആൾക്കാരിൽനിന്നു, വീട്ടുകാരിൽനിന്നു ഷ കീറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (വെങ്കിൽ) ഷ മണിയിൽ ഷ ആകുന്നുവെങ്കിൽ ഷ അവന്റെ കുപ്പായം ഷ കീറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (വെങ്കിൽ) ഷ മണിയിൽ (മുൻഭാഗത്തു) നിന്നു ഷ എന്നാൽ അവൻ സത്യം പറഞ്ഞു ഷ അവനാകട്ടെ ഷ കളവു (വറ്റാമം) പറയുന്നവരിൽപ്പെട്ടവൻ ആകുന്നു 27. 26 അവന്റെ കുപ്പായം ഷ കീറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ഷ പീണിയിൽനിന്നു ഷ എന്നാൽ അവൻ കളവു പറഞ്ഞു ഷ അവനാകട്ടെ ഷ സത്യം പറയുന്നവരിൽപ്പെട്ടവനാണു 28. 26 അങ്ങനെ (എന്നിട്ടു) അദ്ദേഹം കളവു പറയുന്നവരിൽപ്പെട്ടവന്റെ കുപ്പായം ഷ കീറപ്പെട്ടുവെന്നു, കീറപ്പെട്ടതായി ഷ വിചാരിച്ചപ്പോൾ ഷ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുപ്പായം ഷ കീറപ്പെട്ടതായി ഷ നിങ്ങളുടെ തന്ത്രത്തിൽനിന്നു 26 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ഷ നിശ്ചയമായും അതു (ഇതു) ഷ നിങ്ങളുടെ തന്ത്രത്തിൽ പെട്ടതാണു 26 നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ തന്ത്രം ഷ വമ്പിച്ചതാകുന്നു

இப்பிரச்சனை எவ்வளவுக்குவந்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றி:

28. 'യൂസൂഫ്! നീ ഇതിനെപ്പറ്റി അവഗണിച്ചുകേ!' (സുലൈഖാ) നീ നിന്റെ പാപത്തിനു പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക; നിശ്ചയമായും നീ, തെറ്റുകാരിൽ പെട്ടവനായിരിക്കുന്നു'.

28-يُوسُفُ اعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ ۖ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ

29. ൧൫: യൂസൂഫ്, യൂസൂഫേ اعْرِضْ തിരിഞ്ഞുകളയുക, അവഗണിക്കുക 1൨: ഇതിനെപ്പറ്റി 1൯: (സുത്രീ) പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക ൧൯: നിന്റെ പാപത്തിനുവേണ്ടി ൧൯: നിശ്ചയമായും നീ ൧൯: നീ ആയിരിക്കുന്നു ൧൯: തെറ്റുകാരിൽ (അബദ്ധക്കാരിൽ) പെട്ട(വര)

രണ്ടുപേരുടെയും മൊഴിയിൽ അവനവന്റെ നിരപരാധിത്വവും മറ്റൊരാളുടെ മേലുള്ള ആരോപണവും ഉള്ളതുകൊണ്ടു രണ്ടുളുടെമേൽ കുറ്റം ചുമത്തുവാൻ എന്തെങ്കിലും തെളിവ് വേണമല്ലോ. സുത്രീയുടെ സ്വന്തക്കാരിൽ നിന്നുതന്നെ രണ്ടര മുമ്പോട്ടുവന്നു. അവൻ അവളെ പിടികൂടുവാൻ ചെന്നതാണെങ്കിൽ കുപ്പായത്തിന്റെ മുൻപശവും, അവൾ അവനെ പിടികൂടുവാൻ ചെന്നതാണെങ്കിൽ കുപ്പായത്തിന്റെ പിൻവശവുമായിരിക്കും കീറിയിരിക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. നീഷ്ഠകുഷമായ ഒരു തെളിവ് സമർപ്പണമാണല്ലോ ഇത്. നോക്കുമ്പോൾ കുപ്പായം കീറിയിരുന്നതു പിൻഭാഗത്തായിരുന്നു. ഇതിൽനിന്നു കാര്യം വെളിപ്പെടുന്നു. അസീസ അവൾക്കുനേരെ ക്ഷോഭിച്ചു ശബ്ദം കൂടുവരുന്നോ കയർക്കുവരുന്നോ മുതിരാതെ വിഷയം കൈകാര്യം ചെയ്തു. ഉപായവും സൂത്രവും പ്രയോഗിച്ചു തടിച്ചപ്പുകയും കുറ്റത്തിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് സുത്രീകൾക്കു പൊതുവെയുള്ള ഒരു സ്വഭാവമാണ്. അതിൽ നിങ്ങൾക്കു വലിയ സാമർത്ഥ്യം തന്നെയുണ്ട്. അതിൽപെട്ടതാണിതും എന്നു പറഞ്ഞു കുറ്റം കാര്യയുടേ തുടർന്നുവരുന്നതു സ്മരണപിച്ഛം. മേലിൽ ഇതിനെത്തുടർന്നു അനിഷ്ടകരമോ, അപമാനകരമോ ആയ സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻവേണ്ടി അവളുടെ പക്കൽ വന്നുപോയ ഈ കൃത്യത്തെ കേവലം നിസ്സാരമാക്കി അവഗണിച്ചു കളയണമെന്നു അദ്ദേഹം യൂസൂഫ് (അ) നെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അന്തരീക്ഷം ശാന്തമാക്കിയശേഷം, നിന്റെ പക്കൽ തെറ്റു പറന്നിപ്പോയിട്ടുള്ളതു എന്നി നിഷേധിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല; പാപമോചനം തേടി കൈമാറ്റം എന്നു മറ്റൊരെയും ഉപദേശിച്ചു.

അസീസ തുസ്മുണ്ടാക്കുമാറു തെളിവു സമർപ്പിച്ച ആ സാക്ഷി ആരായിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവളുടെ സ്വന്തക്കാരിൽപെട്ട ഒരു സാക്ഷി (1൫: ൧൮) എന്നു മാത്രമേ അല്ലാഹു പറയുന്നുള്ളൂ. സ്വന്തത്തിൽപെട്ടവർ കക്ഷിക്കു ഗുണകരമായിത്തീരുന്ന തെളിവു കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ അതിൽ സംശയിക്കപ്പെടാമെങ്കിലും, മോഷകരമായിത്തീരുന്ന തെളിവു കൊണ്ടുവരുന്നതു കൂടുതൽ വിശ്വാസനീയമായിരിക്കുമല്ലോ. ഈ വിശേഷണത്തിൽ ആ സൂചന അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ആ സാക്ഷി അവളുടെ വീട്ടിലോ കൂടുംബത്തിലോ പെട്ട ആളായിരുന്നുവെന്നും, ഒരു ചെറിയ ശിശുവായിരുന്നുവെന്നും, അല്ലെന്നുതൊക്കെ പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒന്നിനും തെളിവില്ലതാനും. ചെറിയ ശിശുവായിരുന്നുവെന്നു കാണിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസുനിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതു ദുർബ്ബലമത്രെ.

സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞതു ആരായാലും ശരി, സുത്രീകൾ പൂർവ്വജ്ഞാതരായ ദുർവൃത്തരും തന്ത്രശാലികളുമാണെന്നല്ല ആ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. സമ്പർക്കത്തിൽനിന്നു അതു വ്യക്തമാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ സുലൈഖയാണ് വാതിലടച്ചു യൂസൂഫ് (അ) നു നേരെ വശീകരണശ്രമം നടത്തിയത്. എന്നിട്ടും പെട്ടെന്നു ഭർത്താവിനെ കണ്ടപ്പോഴേക്കും യൂസൂഫ് എന്റെ നേരെ ഇങ്ങോട്ടുവന്നു ദുർവൃത്തിക്കു ശ്രമം നടത്തിയതാണെന്നു മറിച്ചുറപ്പാക്കുകയും, അവനെ ശിക്ഷിക്കാതെ വിടരുതെന്നുപറഞ്ഞു അതിനെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയുമാണല്ലോ സുലൈഖ ചെയ്തത്. അത്രയുമല്ല, അങ്ങയുടെ വീട്ടുകാരെ നേരെ ഇത്തരം ദുർവൃത്തിക്കുവരുന്നതു സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ ഗൗരവം അർഹിക്കുന്നതാണെന്നുകൂടി ധ്വനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ പെട്ടെന്നു-അൽപമായ ഒരാലോചനക്കുപോലും സമയമെടുക്കാതെ-ഉപായം കണ്ടെത്തുന്നതു സുത്രീ സ്ഥൈരസ്ഥാവത്തെപ്പറ്റിയാണ് നിങ്ങളുടെ തന്ത്രം വമ്പിച്ചതുതന്നെ എന്നു പറഞ്ഞത്.

അസീസിന്റെ കാര്യ യൂസൂഫ് (അ)ന്റെ കുപ്പായം കീറിയ സംഭവം ബൈബിൾ സ്മരണിച്ചിട്ടില്ല. അതിൽ ഈ രംഗം വിവരിച്ചതിന്റെ ധ്വനിക്കു ഇപ്രകാരമൊരു നാ: 'യോസേഫ് കോമുന്നും മനോഹര രൂപിയുമായിരുന്നു.

അതുകൊണ്ട് യജമാനന്റെ ഭാര്യ അവന്റെമേൽ കണ്ണുവെച്ചു. അവൻ സമ്മതിക്കാതിരുന്നു. അവൾ പലതും പറഞ്ഞു നോക്കി. അവൻ അനുസരിച്ചില്ല. തെളിവുപരമായ വീട്ടിൽ ആരുമില്ലാത്തപ്പോൾ അവൾ അവന്റെ വസ്ത്രം പിടിച്ചു, ഏണോടുകൂടി ശയിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ വസ്ത്രം അവളുടെ കയ്യിൽ വിട്ട് പുറത്തേക്കു ഓടി. അവൾ വീട്ടിലുള്ളവരോട്: കേൾക്കാ, നമ്മെ ഹാസ്യമാക്കാൻ അവൻ (ജർത്താവു) ഒരു എബ്രെയനനെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. അവൻ എന്റെ കൂടെ ശയിക്കാൻ വന്നു. ഞാൻ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു. അവൻ വസ്ത്രം എന്റെ അടുക്കൽ ഇട്ടുപോയി. യജമാനൻ വന്നപ്പോഴും ആവണ്ണമെന്നു പറഞ്ഞു. യജമാനനു കേൾപ്പം ജ്വലിച്ചു. അവനെ പിടിച്ചു രാജാവിന്റെ കാരാഗൃഹത്തിലാക്കി....' (ഉൽപത്തി 39: 7-21) കാരാഗൃഹത്തിലാക്കിയതിനു മുമ്പു നടന്നതും, തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ കാണുന്നതുമായ വിവരങ്ങളെന്നും ബൈബിളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

വിഭാഗം-4

30. പട്ടണത്തിലുള്ള ചില സ്ത്രീകൾ പറയുകയും ചെയ്തു 'അസിസി'ന്റെ സ്ത്രീ [ഭാര്യ] അവളുടെ വാലിയക്കാരനെ വശീകരിക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തുന്നു.

(അവനോടുള്ള) പ്രേമം അവളുടെ മനം കവന്നിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയമായും, നാം അവളെ വ്യക്തമായ വഴിപിഴവിലായി കാണുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു’.

31. എന്നിട്ട് അവരുടെ തന്ത്രത്തെ ക്രിസ്തുതിയെപ്പറ്റി അവരും കേട്ടറിഞ്ഞപ്പോൾ, അവരും അവരുടെ അടുക്കലേക്കു (ആളെ) അയക്കുകയും, അവർക്കായി ഒരു വിരുന്നുസദസ്സ് ഒരുക്കുകയും ചെയ്തു. അവരിൽ ഓരോരുവരും ഓരോ കത്തി അവരും കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. 'നീ അവരിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു ചെല്ലുക' എന്നു (യൂസൂഫിനോടു) അവരും പറയുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടപ്പോൾ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ വലുതായി കണ്ടുപ്രിയപ്പെട്ടുപോയി. അവർ തങ്ങളുടെ കൈകളെ മുറിക്കുകയും ചെയ്തു.

٣٠- وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ

قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا
إِنَّا لَنَرِيهَا فِي صِلَى مُيَمِّينٍ ۝

۳۱- فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ
وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُثَمَّلاً
وَأَتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سَيِّئَاتِنَا
وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ
فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ
وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ

[illegible]

അവർ പറയുകയും ചെയ്തു 'അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ വാഴ്ത്തുന്നു! ഇതൊരു മനുഷ്യനല്ല; ഇതു മാനുനായ ഒരു മലക്കല്ലാതെ (മറാരു) അല്ല'

وَلَقَدْ خَاشَىٰ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا
إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ

3. അവർ പറയുകയും ചെയ്തു ۞ പരിശുദ്ധി (വാഴ്ത്തുന്നു) ۞ അല്ലാഹുവിനെ (അല്ലാഹുവിന്റെ) ۞ ഇതല്ല, ഇവനല്ല ۞ ഒരു മനുഷ്യൻ ۞ ഇതല്ല, ഇവനല്ല ۞ ഒരു മലക്കല്ലാതെ ۞ മാനുനായ

യൂസുഫ് (അ) ന്റെ യജമാനനെക്കുറിച്ചാണ്. ۞ (അൻ അസീസ്) എന്നു പറഞ്ഞത്. മുമ്പു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സാക്ഷാൽ പേരല്ല. 'പ്രതാപശാലി, മഹാൻ, ശക്തൻ, വീര്യപ്പെട്ടവൻ, യോഗ്യൻ, ഉത്തമൻ, ബഹുമാന്യൻ' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിൽ സന്ദർഭപോലെ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാവുന്ന മതവർക്കാണ്. മന്ത്രിമാരെപ്പോലെ മേലേകീടയിലുള്ള വ്യക്തികളെ സംബോധന ചെയ്യുമ്പോൾ ആ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. അതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം അന്നത്തെ രാജഭരണത്തിലെ ഉന്നതനായ ഒരാളായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ۞ (അക്ബർ) എന്ന പ്രിയയുടെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം 'വലുതാക്കി'—അഥവാ വലുതായി തോന്നി—എന്നാകുന്നു. ആശ്ചര്യകരമായ വല്ലതു കണ്ടു അമ്പരപ്പും വിസ്മയവും തോന്നുമ്പോഴാണ് അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. അതുകൊണ്ടാണ് അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യർത്ഥമെന്ന നിലക്കു—'വിസ്മയിച്ചു' എന്നു നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. ۞ (മുത്തകുള) എന്ന പദത്തിനു 'ചരയിരിരിക്കപ്പെടുന്ന വസ്തു' എന്നത്രെ വാക്കർത്ഥം. മെത്ത, സോഫ, തലയണ മുതലായ വിരൂപ്യവിതനങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് അതു സംധാരണ പറയപ്പെടാറുള്ളത്. അവയിൽ ഇരുന്ന കഴിക്കപ്പെടുന്ന പഴവർഗ്ഗം മുതലായ സുഖമേജ്യ വസ്തുക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചും പറയപ്പെടും. ആ സ്ത്രീകൾക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വിരുന്നൊരുകുഞ്ഞാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അതിൽ കത്തികൊണ്ടുകുറിച്ചു തിന്നേണ്ടുന്ന പഴവർഗ്ഗങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. ۞ (മക്ർ) എന്ന വാക്കിനു 'വഞ്ചന, കൃത്രിമം, കൗശലം, തന്ത്രം, കൃത്യം' എന്നിങ്ങനെ സന്ദർഭോചിതം അർത്ഥങ്ങൾ വരും. ۞ (അവരുടെ കൃത്യം) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം, ആ സ്ത്രീകൾ അവളെപ്പറ്റി കുറവും ആക്ഷേപവും പറഞ്ഞതും, അതു പ്രചരിപ്പിച്ചതുമായെന്നു. ആശ്ചര്യവും അതിശയവും തോന്നുമ്പോൾ ۞ (സബ്ഹാനല്ലാഹി) എന്നു പറയാറുള്ളതുപോലെ, അതേ അർത്ഥത്തിൽതന്നെ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന മറ്റൊരുവാക്കാണ് ۞ (ഹാശ-ലില്ലാഹി)യും.

യൂസുഫും, സുലൈഖയും തമ്മിൽ നടന്ന സംഭവം പട്ടണത്തിൽ—ഇജിപ്തിൽ—പ്രചരിച്ചു സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ—കുഡീന സ്ത്രീകളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും—അതൊരു സംസാരവിഷയമായി. അസീസിന്റെ പത്നി സ്മരണം അലങ്കരിക്കുന്ന ഒരു മഹിമി തന്റെ അടിമച്ചെറുക്കനെ മപ്രകീടുന്നു, അവൾ അതിൽ ലയിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു, അവൾ പിഴച്ചുപോയി എന്നിങ്ങനെ അവർ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. വിവരം സുലൈഖ അറിഞ്ഞു, അപമാനത്തിൽ നിന്ന രക്ഷപ്പെടുവാനും, തന്റെ ഒഴികഴിവു മറ്റുള്ളവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാനും അവൾ ഒരു സ്വന്തം പ്രയോഗിച്ചു. തന്നെപ്പറ്റി ആശോപണവും കുറവും പറയുന്ന സ്ത്രീകൾക്കു കേമമായ ഒരു വിരുന്നുസജ്ജമാക്കി അവരെക്കൊക്കെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി. ക്ഷേപവിഭവങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ, കത്തികൊണ്ടുകുറിച്ചു തിന്നേണ്ടുന്ന പഴവർഗ്ഗങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാവരും കത്തിയെടുത്തു കുറിച്ചുതിന്നുമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ആ സമ്മേളനം ചെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു വാൻ യൂസുഫ് (അ) നോടു കൽപിക്കുകയും ചെയ്തു അദ്ദേഹത്തെ കർണങ്ങളാൽ മസം; അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാസാധാരണ സന്ദർശനവും, നിരൂപകമായ കോമളാകൃതിയും കണ്ടു സ്ത്രീകൾ മതിമറന്നുപോയി. അതൊരു മനുഷ്യപക്ഷം എന്നു അവർക്കു ഉടഹിക്കുവാൻപോലും കഴിഞ്ഞില്ല. ആകാശത്തുനിന്നു മനുഷ്യരൂപത്തിൽ ഇറങ്ങിവന്ന ഒരു മലക്കായിരിക്കുവാനേ അമുഹൂർത്തം അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ശ്രദ്ധമുഴുവനും യൂസുഫിലേക്കു തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടു കയ്യിലുള്ളകത്തിയും, പഴവർഗ്ഗങ്ങളും അവർ മറന്നുകളഞ്ഞു. വന്ത്രംകണക്കെ കൈകൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അങ്ങനെ സ്വന്തംകൈകൾ അവർ സ്വയം ചെത്തി മുറിയൊക്കിയതു അവർ അറിഞ്ഞില്ല. ഇത്രയുമായപ്പോൾ, തന്റെ ഉദ്യമത്തിൽ താൻവിജയിച്ചുവെന്നുകണ്ടു സുലൈഖ അവരുടെനേരെ തിരിഞ്ഞു.

32. അവർ പറഞ്ഞു: 'എന്നെ നിങ്ങൾ യാതൊരുവന്റെ കാര്യത്തിൽ കുറ്റപ്പെടുത്തിയോ അവനാണത്'! (അതെ) തീർച്ചയായും, ഞാനവനോടു വശീകരണ ശ്രമം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടവൻ (ഒഴിഞ്ഞുമാറി) രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

അവനോടു ഞാൻ കൽപിക്കുന്നത് അവൻ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും, അവൻ തടവിലാക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും: അവൻ നിസ്സാരന്മാരിൽപെട്ടവനായിത്തീരുകയും തന്നെ ചെയ്യും.'

32- قَالَتْ قَدْ لَبِئْتُ الَّذِي لُتُّنِي فِيهِ
وَلَقَدْ رَاودْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ
وَأَسْتَعْصَمَ
وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا أَمْرُهُ لَيُجَنَّنَنَّ
وَلَيَكُونَنَّ مِنَ الضَّغِيرِينَ

32. 32. അവർ പറഞ്ഞു 32 (നിങ്ങൾക്കു) അതാണു 32 യാതൊരുവൻ 32 നിങ്ങൾ എന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തി, ആക്ഷേപിച്ചു 32 അവനിൽ (അവന്റെ കാര്യത്തിൽ) 32 തീർച്ചയായും ഞാനവനോടു വശീകരണശ്രമം നടത്തിയിട്ടുണ്ട് 32 അവനെ വശീകരിക്കുവാൻ 32 എന്നിട്ടവൻ രക്ഷപ്പെട്ടു 32 തീർച്ചയായും അവൻ ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ 32 ഞാൻ അവനോടു കല്ലിക്കുന്നതു 32 അവൻ തടവിൽ(കാരാഗൃഹത്തിൽ) ആക്കപ്പെടുകതന്നെ ചെയ്യും 32 അവനായിരിക്കയും തന്നെ ചെയ്യും 32 നിസ്സാരന്മാരിൽ(പെട്ടവൻ)

ഇതാ! ഒരുനോക്കു കണ്ടപ്പോഴേക്കും സുബായം നശിച്ചു രക്ഷകൻ സഹചര്യം ചെത്തിമുറിക്കാം നിങ്ങൾ വിസ്മയിച്ചുപോയ ഈ യൂസുഫിന്റെ കാര്യത്തിലാണു നിങ്ങൾ എന്നപ്പോൾ കൂറാവാംപണം നടത്തിയിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായില്ല, ഞാൻ അവനിൽ വശീകൃതയായതിന്റെ ഫലമു. ഞാൻ ഈ തൂങ്ങു പറയുന്നു: ഞാനവനെ പ്രേമിച്ചതും പിടികൂടിയതുമൊക്കെ സത്യം തന്നെ. പക്ഷേ, അവൻ അസുസരിക്കാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയെന്നുചെയ്തത്. അവനെ ഞാൻ വെറുത്തെവിടുവാൻപോകുന്നില്ല. ഏതാ ഇഷ്ടാനു വഴങ്ങാത്തപക്ഷം, യാണുചെയ്തത്. അവനെ ഞാൻ വെറുത്തെവിടുവാൻപോകുന്നില്ല. ഏതാ ഇഷ്ടാനു വഴങ്ങാത്തപക്ഷം, യാണുചെയ്തത്. അവനെ കാരാഗൃഹത്തിലാക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടു ഞാൻ നടത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. അങ്ങനെ, ഈ അനീശ്ചയമായും അവനെ കാരാഗൃഹത്തിലാക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടു ഞാൻ നടത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. അങ്ങനെ, ഈ അനീശ്ചയമായും അവനെ കാരാഗൃഹത്തിലാക്കുവാനുള്ള ഏർപ്പാടു ഞാൻ നടത്തുകതന്നെ ചെയ്യും. എന്നു സാരം.

ഇപ്പോൾ, സുബായയുടെ സ്മിതി മാത്രമല്ല, നാട്ടിലെ പൊതുസ്മിതി തന്നെ തനിക്കു അനുകൂലമാണെന്നും, തന്റെ സംശയഭയവും മാനുഷതയും കാത്തുറപ്പാക്കുകയുവാൻ ഈ പാതിസ്മിതിയിൽ വളരെ പ്രയത്നമാണെന്നും യൂസുഫ് (അ) കണ്ടു. അദ്ദേഹം അല്പാഹുവിതലോടെ സങ്കടപ്പെട്ടു:

33. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ദാമ്പ്യ! ഇവർ (ഈ സ്ത്രീകൾ) എന്നെ യാതൊന്നിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അതിനേക്കാൾ എന്നിക്കു എന്നും ഇഷ്ടപ്പെട്ടതു കാരാഗൃഹമാണേ! അവരുടെ തന്ത്രം എന്നിൽ നിന്നു നീ തിരിച്ചു വിട്ടു തരാത്തപക്ഷം, ഞാൻ അവരിലേക്കു ചാഞ്ഞുപോയേക്കാം; ഞാൻ (വിവരമില്ലാത്ത) വിഡ്ഢികളുടെ കൂട്ടത്തിലായിത്തീരുകയും ചെയ്യും.'

33- قَالَ رَبِّ
الْيَجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ
وَلَا تَصْرِفْ عَنِّي
كَيْدُفْنِ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ
وَأَكُنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

33. 33. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 33 എന്റെ ദാമ്പ്യ 33 തടവു, കാരാഗൃഹം (ഇയിൽ) 33 അധികം ഇഷ്ടപ്പെട്ടതാണു 33 എന്നിക്കു, എന്റെ അടുക്കൽ 33 യാതൊന്നിനേക്കാൾ 33 ഇ(അ)വർ എന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നു 33 അതിലേക്കു 33 നീ തിരിച്ചുവിടാത്തപക്ഷം 33 എന്നിൽനിന്നു ചാഞ്ഞുപോയേക്കാം 33 ഞാൻ ചാഞ്ഞു (മറിഞ്ഞു) പോകും 33 അവരിലേക്കു 33 അവരുടെ തന്ത്രം, ഉപായം, ചതി 33 ഞാൻ ചാഞ്ഞു (മറിഞ്ഞു) പോകും 33 അങ്ങനെയിരിക്കയും ചെയ്യും 33 വിവരമില്ലാത്തവരിൽ (വിഡ്ഢികളിൽ) പെട്ടവൻ

34. അപ്പാരം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദണ്ഡ് അദ്ദേഹത്തിന് ഉത്തരം നൽകി; അവരുടെ [സ്ത്രീകളുടെ] തന്ത്രം അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു തിരിച്ചു വിട്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. നിശ്ചയമായും, അവർ തന്നെയാണ് (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും, അറിയുന്നവനും.

34- وَأَسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ
فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

34. 1. അപ്പാരം ഉത്തരം നൽകി 2. അദ്ദേഹത്തിന് 3. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദണ്ഡ് 4. അവർ തിരിച്ചുവിട്ടുകയും ചെയ്തു 5. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു 6. അവരുടെ തന്ത്രത്തെ, കെണി 7. നിശ്ചയമായും അവർ തന്നെ 8. കേൾക്കുന്നവൻ 9. അറിയുന്നവൻ

സലൈഖായുടെ വിത്തുസദ്യ കഴിഞ്ഞതോടെ പട്ടണത്തിലെ സ്ത്രീകളുടെ അനുഭവം കൂടി അവരോട് സിദ്ധിക്കുകയും, അവരും അദ്ദേഹത്തിലേക്ക് കണ്ണുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി യൂസുഫ് (അ) ന മനസ്സിലായി. അതുകൊണ്ടാണ് 'അവരും എന്നെ കണ്ടിരുന്നതിൽ നിന്നു' എന്നു പറയുന്നത് 'ഈ സ്ത്രീകൾ എന്നെ കണ്ടിരുന്നതിൽനിന്നു' (مَا يَذُنَّ لِي) (പ്രതി എന്ന അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. യജമാനഗൃഹത്തിൽനിന്നുള്ള കടുത്ത നിർബന്ധവും ഭീഷണിയും, അത്താടുകൂടി പുറം പാലിൽനിന്നുള്ള സമ്മർദ്ദവും കൂടിയായപ്പോൾ അദ്ദേഹം വമ്പിച്ച സങ്കടത്തിലായി. അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപാകടരക്ഷകൊണ്ടല്ലാതെ ഇതിൽനിന്നു രക്ഷയില്ലെന്ന അദ്ദേഹം കണ്ടു. അതു ലഭിക്കാത്തപക്ഷം, എത്ര മനോഭാർഷ്യവും സത്യനിഷ്ഠയും ഇല്ലാത്തവനായിരുന്നാൽ പോലും ഇത്തരം ഘട്ടങ്ങളിൽ തിന്മകൾക്കു വഴങ്ങുക മനുഷ്യസ്വഭാവമാണ്. ആകയാൽ, ജയിൽ വാസം മൃഗേനയെന്നിലും ഈ ആപത്തിൽ നിന്നു എന്നെ രക്ഷപ്പെടുത്തണമേ! എന്നു അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോടു അപേക്ഷിച്ചിട്ടു. അല്ലാഹു പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുതാനും.

എന്തെങ്കിലും ഒരു പരപക്ഷത്വം ചെയ്യുന്നതിൽ സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ മനുഷ്യനു താൽപര്യവും ഇച്ഛിയും മൂലമുണ്ടായിരിക്കുക, സാഹചര്യങ്ങൾ അതിനു അനുകൂലമായിരിക്കുകയും ചെയ്യുക, ഇങ്ങിനെയുള്ള അവസരത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ ഓർത്തു അതിൽ നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുനിന്നു ശുദ്ധത പാലിക്കുന്നവർ വളരെ ചുരുക്കം. എങ്കിലും അവ നല്ലതരഗതന്മാർ. അതോടൊപ്പം അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള നിർബന്ധവും ഭീഷണിയും കൂടി നേരിടേണ്ടിവന്നാലോ! അപ്പാരം അതിനെതിരെ ത്യാഗങ്ങളും ക്ഷമയോടെയും അനുഭവിക്കുവാൻ തയ്യാറുള്ളവർ അതിനെ ഓരോ വിരളമായിരിക്കും. ഇവർ തന്നെയാണ് യജമാനഗൃഹന്മാർ. ഈ യജമാനഗൃഹത്തിലെ ഈ രംഗം മാതൃകപരമാക്കി ജീവിക്കുവാൻ അല്ലാഹു നമുക്കെല്ലാവർക്കും തരഫീഖു നൽകട്ടെ. ആമീൻ.

(പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഹദീസു ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു സന്ദർഭോചിതമാകുന്നു. നബി (സ) ഇപ്രകാരം അന്വയിച്ചുയ്തിരിക്കുന്നു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ തണലല്ലാത്ത തണലില്ലാത്ത ദിവസത്തിൽ (ഖിയോമത്തുനാളിൽ) ഏഴു കൂട്ടർക്ക് അല്ലാഹു അവന്റെ തണലിൽ തണലേകുന്നതാണ്. (ഒന്ന്:) നീതിമാനായ നേതാവു; (രണ്ട്:) അല്ലാഹുവിന്റെ ആരാധനയിലായി വളർന്നുവന്ന യുവാവു; (മൂന്ന്:) പുറത്തുപോയാലും മടങ്ങിവരുന്നതുവരെ ഹൃദയം പള്ളിയുമാറി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവൻ; (നാല്:) അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുന്ന ഒമ്പതുകൾ-അവർ ഒരുമിച്ചുകൂടുന്നതും പിരിഞ്ഞുപോകുന്നതും അതനുസരിച്ചായിരിക്കുകമാണ്; (അഞ്ച്:) വലത്തുകൾ ചിലവഴിക്കുന്നതു ഇടതുകൈ (പോലും) അറിയത്തക്കവിധം സ്വകാര്യമായി ധർമ്മം കൊടുക്കുന്നവൻ; (ആറ്:) പാലിയും പരസ്പരവ്യക്തമായ ഒരു സ്ത്രീ ക്ഷണിച്ചിട്ടു ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ യെപ്പെടുന്നു എന്നു പറഞ്ഞവൻ; (ഏഴ്:) ഒഴിഞ്ഞിരുന്നു-ഏകനായിരുന്നു-കൊണ്ടു അല്ലാഹുവിനെ ധ്യാനിച്ചുകൊള്ളുന്നവൻ'. (ബു: മു)

35. പിന്നീടു-തെളിവുകൾ കണ്ടതിനുശേഷം-അവർക്കു തോന്നി: ഒരു (കുറച്ചു) കാലംവരെ അദ്ദേഹത്തെ അവർ തടവിലാക്കുകതന്നെ ചെയ്യണമെന്ന്.

35- ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ فِي بَعْدِ مَا رَأَوُا آيَاتٍ
لَّيْسُ جُنْدُهُ حَتَّىٰ حِينٍ

35. 1. പിന്നെ വെളിവാായി (തോന്നി) 2. അവർക്കു 3. ശേഷമായിട്ടു 4. അവർ കണ്ടതിന്റെ 5. തെളിവുകൾ, അടയാളങ്ങൾ 6. അവർ അദ്ദേഹത്തെ തടവിലാക്കുകതന്നെ ചെയ്യണമെന്നു 7. ഒരുകാലം (സമയം)വരെ

[illegible]

തൃശ്ശൂർ (അ) കോട്ടയം പരിധിയിൽ നിന്നും അട്ടിമറയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നും കണ്ടുകണ്ടിയിട്ടുള്ള അധികാരികളെ സ്വയംസേവകസംഘം അറസ്റ്റ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. കേസിലെ അറസ്റ്റുകൾക്കു കാരണം അതിനു വ്യക്തമായ നൽകാൻ കഴിയാത്തതും. അടിയന്തിരമായി തന്നെ ഉത്തരവ് നൽകാൻ കഴിയാത്തതും, അധികാരികളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. കേസിലെ അറസ്റ്റുകൾക്കു കാരണം അതിനു വ്യക്തമായ നൽകാൻ കഴിയാത്തതും. അടിയന്തിരമായി തന്നെ ഉത്തരവ് നൽകാൻ കഴിയാത്തതും, അധികാരികളെ അറസ്റ്റ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

37. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾക്കു രണ്ടുപേർക്കും നൽകപ്പെടാനുള്ള വല്ല കേ'ട് വന്നാലും നിങ്ങൾക്കു വന്നെത്തു കഴിയില്ല, അതു നിങ്ങൾക്കു വന്നെത്തുന്നതിനു മുമ്പ് അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചുതരാതെ.

അതു എന്റെ രബ്ബ് എന്നിങ്ങു പഠിപ്പിച്ചുതന്നിട്ടുള്ളവയിൽപ്പെട്ടവയൊക്കെ. [അതു ഞാൻ വിവരിച്ചുതരുകതന്നെ ചെയ്യും.] നിശ്ചയമായും ഞാൻ, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാത്ത ജനങ്ങളുടെ മാർഗ്ഗം ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; അവരോടു, പരമലോകത്തെപ്പറ്റി അവിശ്വാസികളുമായിരിക്കും. [ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെ മാർഗ്ഗം ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുകയാണ്.]

٣٤- قَالَ لَا يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقُنِيهِ
إِلَّا نَبَأْتُكُمَا فِي تَأْوِيلِهِ
قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا
ذَلِكَ مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي
تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ○

۳۸- وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

37. 37 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു കിട്ടി നിങ്ങളെക്കു (രണ്ടാലക്കം) വരുകയില്ല **ما** ഒരു ഭക്ഷണം, വല്ല ഭക്ഷണവും **ما** അതു നിങ്ങളെക്കു നൽകപ്പെടും, നൽകപ്പെടുന്ന കിട്ടി നിങ്ങളെക്കു ഞാൻ വിവരിച്ചുതരാതെ, വിവരിച്ചിട്ടില്ലാതെ **ما** അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തെപ്പറ്റി **ما** മുസ്ലിം കിട്ടി അതു നിങ്ങളെക്കു വരുന്നതിന്റെ കിട്ട അതു **ما** എന്നിങ്ങനെ പഠിപ്പിച്ചതിൽ പെട്ടതാകുന്നു **ما** എന്റെ രണ്ടു കിട്ട നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു, വിട്ടിരിക്കുകയാണ് **ما** മാർഗ്ഗത്തെ, നടപടിയെ **ما** ഒരു ജനതയുടെ, ജനങ്ങളുടെ **ما** വിശ്വസിക്കാത്ത **ما** അല്ലാഹുവിൽ **ما** അവരുകളെ **ما** പരലോകത്തിൽ **ما** അവർ അവിശ്വസിക്കുകയാണ് 38. **ما** ഞാൻ പിൻപറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു **ما** മാർഗ്ഗത്തെ, മതത്തെ, നടപടിയെ **ما** എന്റെ പിതാക്കളുടെ **ما** ഇബ്രാഹീമിന്റെ **ما** ഇസ്മാഈലിന്റെയും **ما** യഅ്ഖൂബിന്റെയും **ما** ഞങ്ങളെക്കു ആകുകയില്ല, പാടില്ല, നിവൃത്തിയില്ല **ما** ഞങ്ങളെ പുകുപ്പേർക്കൽ **ما** അല്ലാഹുവിനോടു, അല്ലാഹുവിൽ **ما** യാതൊന്നിനെയും **ما** അതു **ما** ദൈവിൽ (അന്തഃഗാഹത്തിൽ) പെട്ടതാണു **ما** അല്ലാഹുവിന്റെ **ما** ഞങ്ങളുടെമേൽ, ഞങ്ങളെക്കു **ما** മനുഷ്യരുടെയും, മനുഷ്യർക്കും **ما** എങ്കിലും, പക്ഷേ **ما** മനുഷ്യരിൽ അധികവും **ما** അവർ നന്ദിക്കാണിക്കുന്നില്ല

'നിങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെടാറുള്ള കേ'ഷണു വരുന്നതിനു മുമ്പു അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചുതരാതിരിക്കുകയില്ല' (....ما كنيتي) എന്ന വാക്യം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയിൽ പ്രസക്തമായതു രണ്ടു വ്യാഖ്യാനങ്ങളാകുന്നു. 'അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനം' (....ما) എന്നതിലെ സർവ്വനാമം (....ما) കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതു കേഴണമെന്നോ? അല്ല, ആ രണ്ടുപേർ വിവരിച്ച സ്വപ്നമെന്നോ? ഇതിൽനിന്നാണു രണ്ടും ഉടലെടുത്തിരിക്കുന്നത്.

1-ഉദ്ദേശ്യ വ്യാഖ്യാനം : നിങ്ങൾക്കു ഇവിടെവെച്ചു നൽകപ്പെടാറുള്ള ഏതു കേ'ഷണസംഭവങ്ങളും നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വന്നെത്തും. മുമ്പായി അതു ഇന്നിന്ന പ്രകാരമുള്ളതായിരിക്കുമെന്നുള്ള വിവരം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചു തരുന്നതാണ് എന്നാകുന്നു. പ്രധാനപ്പെട്ട വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ അധികവും സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നതും, വാചക ഘടനയോടു കൂടുതൽ അടുപ്പം തോന്നുന്നതും ഈ വ്യാഖ്യാനമാത്രം. നിങ്ങളുടെ സ്വപ്നത്തിനു വ്യാഖ്യാനം പറഞ്ഞുതരുവാൻ ഓത്രമല്ല, അതിനേക്കാൾ ഗുഹ്യമായതും, സ്വപ്നവ്യാഖ്യാനം പോലെ ഉപമയായതും ഭാവനയെയും ബടിസ്ഥാനമാക്കി അഭിപ്രായം പറയുവാൻ കഴിയാത്തതായ ചില അഭ്യന്തരവസ്തുതകളും എന്നീ അറിവ്, അതുകൂടി, ഞാൻ ഏന്റെ സ്വന്തം നീലക്കു പറയുന്നതുമല്ല. അല്ലാഹു എന്നുള്ള പല കാര്യങ്ങളും പഠിപ്പിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്. അതിൽപെട്ടതാണതും. ഇതാണ് ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ സാരം. തുടർന്നുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം അവരെ കേൾപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്ന ഉപദേശങ്ങളിൽ അവർക്കു ശ്രദ്ധയും വിശ്വാസവും അർപ്പിക്കുകയായിരിക്കും ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യം.

ഈ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം, ഇതു പറയുമ്പോൾ യൂസുഫ് (അ) നു 'തൃപ്തവുമാ, ഹിസാബത്തും (പ്രവാചകത്വവും ദിവ്യ ദാതുവും) സിദ്ധിച്ചിരിക്കുമെന്നുവരുന്നു. 'അതു എന്നിങ്ങ ഏന്റെ ദൈവം പഠിപ്പിച്ചുതന്നതിൽ പെട്ടതാണ്' (....ما كنيتي) എന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ വാക്യം, 'അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരുടെ ഓർത്ഥം ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. (....ما كنيتي) എന്നു തുടങ്ങി 33-ാം വചനത്തിന്റെ അവസാനവരിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളും ഇതിനു പിൻബലം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇസ്രായേൽ നബിയുടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിവ്യ ദൈവത്തിനു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളായി നൽകപ്പെട്ട അജ്ഞാത ചൈതന്യങ്ങളെ (....ما) വിവരിച്ച കൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം എടുത്തു പറഞ്ഞ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ഇതാണല്ലോ: (....ما كنيتي) (നിങ്ങൾ കിന്യുന്നതിനെയും, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നതിനെയും കുറിച്ചു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു താകയും ചെയ്യും. (3:49) ഇതുപോലെ, യൂസുഫ് (അ) നബിയുടെയും ദിവ്യദാതുവിനുള്ള ഒരു അജ്ഞാത ചൈതന്യമായിരിക്കാം ഇതു. അദ്ദേഹ്യകാര്യം എന്നിക്കുറിയുമെന്നു യൂസുഫ് (അ) പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും, അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന വിവരമനുസരിച്ചാണു താനതു പറയുന്നതെന്നുകൂടി അദ്ദേഹം അവരെ അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കൂടി ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

കൂടാതെ, കാരാഗൃഹത്തിലുള്ള കുറ്റവാളികളിൽ ആരെങ്കിലും കൊലപ്പെടുത്തുവാൻ ഓജസ്യ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അവർക്കു വീഷം കലർന്ന കേ'ഷണസംഭവം കൊടുത്തയക്കപ്പെടാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെടുന്ന കേ'ഷണ പരീത്ഥം വീഷം കലർന്നതോ, അല്ല എന്നു ഞാൻ മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചു താക്കുന്നുണ്ടു യൂസുഫ് (അ) പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥമെന്നും ചില ഹിസാബത്തുകളും നിലവിലുണ്ട്. ഓസത്വം അല്ലാഹുവിനറിയും. ഈ വ്യാഖ്യാന പ്രകാരം (....ما) (അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തെപ്പറ്റി) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. ആ കേ'ഷണത്തിന്റെ സ്ഥിതികളെപ്പറ്റി എന്നായിരിക്കുന്നതാണു. (....ما) എന്ന പദത്തിനു സാധാരണയായി 'വ്യാഖ്യാനം' എന്നാണു അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെടാറുള്ളതെങ്കിലും, കാര്യത്തിന്റെ കലാപം (....ما) എന്നാണതിന്റെ സാരം. ഇതിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണു സന്ദർഭങ്ങളനുസരിച്ചു അതിനു 'വ്യാഖ്യാനം, മുൻവ്യാഖ്യാനം, പൊരുൾ, പര്യവസാനം, പൂർവ്വ' എന്നെന്തെങ്കിലും അർത്ഥവിവർത്തനം നൽകപ്പെട്ടു കാണുന്നത്.

2-ഉദ്ദേശ്യ വ്യാഖ്യാനം: നിങ്ങൾക്കു ഇവിടെ പതിവു പ്രകാരമുള്ള കേ'ഷണം കൊണ്ടുവന്നു തരുന്നതിനു മുമ്പ് നിങ്ങൾ രണ്ടരും എന്നു കേൾപ്പിച്ച ആ സ്വപ്നത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞു തരാതിരിക്കുകയില്ല എന്നാകുന്നു. ചോദ്യത്തിനു ഉത്തരമെന്ന ഉത്തരനൽകാതെ കേ'ഷണം എത്താറാകുന്ന സമയംവരെ അവരായ്ക്കു കാര്യത്തിരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിനു ഈ അഭിപ്രായക്കാർ ചില കാരണങ്ങളും പറഞ്ഞു കാണാമെങ്കിലും അവയൊന്നും അത്ര സാരപ്പെട്ടതായി തോന്നുന്നില്ല.

ഏതായാലും ആ രണ്ടുപേരുടെയും സ്വപ്നങ്ങൾക്കു വ്യാഖ്യാനം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതിനു മുമ്പായി, തന്റെ സ്വന്തം നീലപറക്കു അവരെ മനസ്സിലാക്കുകയാണു യൂസുഫ് (അ) നബി ആദ്യം ചെയ്തത്. ഒന്നാമതായി, തനിക്കു അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ചില അറിവുകൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അറിയിച്ചു. അതിനുശേഷം, ഈ നാട്ടുകാരുടെ ഈ

തിലാസ്സു ഓർ കഴിഞ്ഞു ചൂഴ്ന്നതേകിയും ഇവരെപ്പോലെ അല്ലാഹുവിലും പാലോകത്തിലും വിശ്വാസമില്ലാത്ത ആളു ഓർ. ഏകദേശം പത്താമം ഇസ്രാഹിം (അ) നബി തുടങ്ങിയ പ്രവാചകൻമാരാണ്; അവർ സ്വീകരിച്ചു വന്ന ആ മർഗ്ഗവും നൽകിയും സ്വീകരിച്ചു വരുന്നവനാണ് ഓർ; അല്ലാഹുവിന് പങ്കാളികളെ സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള യാക്കോബും അങ്ങനെ ചെയ്തുകയില്ല; അങ്ങനെയല്ല അല്ലാഹു നൽകിയ അനുഗ്രഹമാണ് പ്രവാചകത്വവും സത്യവിശ്വാസവും; അങ്ങനെയല്ല മാത്രമല്ല, അങ്ങനെയല്ല പ്രബോധനംവഴി ജനങ്ങൾക്കും അവൻ നൽകുന്ന അനുഗ്രഹമാണത്; പക്ഷെ, അധിക മനുഷ്യരും ആ അനുഗ്രഹം ഉപയോഗപ്പെടുത്താത്തവരാണ് എന്നൊക്കെ അവരൊന്നിച്ച് ചെയ്തു. ഇത്രയും ചൂവപ്പെടുകയോക്കുമ്പോൾ അവരെ അട്ഭേദം നോക്കിയിലേക്കും ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടും ഇങ്ങിനെ തുടർന്നു:—

39. 'തടവിലെ രണ്ടു ചങ്ങാതിമാരേ, ഭിന്നരായ പല രബ്ബുകളാണോ ഉത്തമം, അതല്ല, സർവ്വാധികാരിയായ ഏകനായ അല്ലാഹുവോ? [ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക]

٣٩- يَصَاحِبِي السِّجْنِ
أَزْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ
أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

40. അവനു പുറമെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നില്ല, നിങ്ങളും, നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും (രബ്ബുകളെന്നു സ്വയം)നാമകരണം ചെയ്തിട്ടുള്ള ചില നാമങ്ങളെയല്ലാതെ. അവയെപ്പറ്റി അല്ലാഹു യാതൊരു (അധികൃത) രേഖയും അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. വിധികർത്താവും അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ(ആർക്കും) ഇല്ല.

٤٠- مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ
سَكَنَ لَهَا
أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ
سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ
أَمْرٌ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ
الْقَيُّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

അവനെയല്ലാതെ (ഒന്നിനെയും) നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്നു അവൻ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതത്രെ, ചൊവ്വിനു നിലകൊള്ളുന്ന മതം, ഏകിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമായും അറിയുന്നില്ല.

39. 'തടവിലെ രണ്ടു ചങ്ങാതിമാരേ, കൂട്ടുകാരേ **يَا صَاحِبِي السِّجْنِ** തടവിലെ, കാരാഗൃഹത്തിലെ **أَزْبَابٌ** പല രബ്ബുകളോ **مُتَفَرِّقُونَ** ഭിന്നരായ, ചിന്നിച്ചിതറിയവരായ **خَيْرٌ** ഉത്തമം, നല്ലതു **أَمِ** അതോ (അതല്ല) അല്ലാഹുവോ **الْوَّاحِدُ** ഏകനായ **الْقَهَّارُ** സർവ്വാധികാരിയായ 40. **مَا تَعْبُدُونَ** നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നില്ല **مِنْ دُونِهِ** അവനു പുറമെ, കൂടാതെ **إِلَّا** ചില നാമങ്ങളെ (പേരുകളെ)യല്ലാതെ **أَسْمَاءُ** അവയെ (അവക്കും) നിങ്ങൾ പേരു വെച്ചിരിക്കുന്നു, നാമനിർണ്ണയം ചെയ്തതായ **سَكَنَ لَهَا** നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പിതാക്കളും **مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ** ഇറക്കിയി(അവതരിപ്പിച്ചി)ട്ടില്ല **أَمِ** അല്ലാഹു **مِنْ** അവയെപ്പറ്റി **سُلْطَانٍ** ഒരു അധികൃത രേഖയും, അധികാരവും **إِنْ** വിധി (കർത്തൃത്വം) അല്ല (ഇല്ല) **إِلَّا** അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ **أَمْرٌ** അവൻ കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു **أَلَّا** നിങ്ങൾ ആരാധിക്കരുതെന്നു **أَمِ** അവനെയല്ലാതെ **الْقَيُّمُ** അതത്രെ മതം, അതു മതമത്രെ **وَلَكِنَّ** (ചൊവ്വിനു-ഉറച്ചു) നിലകൊള്ളുന്നതായ **أَكْثَرَ النَّاسِ** ഏകിലും, പക്ഷെ **يَا صَاحِبِي السِّجْنِ** മനുഷ്യരിൽ അധികവും **لَا يَعْلَمُونَ** അറിയുന്നില്ല

സൂര്യൻ, പശു, രാജാക്കൾ എന്നിങ്ങിനെ പലതിനെയും ദൈവങ്ങളാക്കി പൂജിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നവരാണ് ഇരുകീഴ്ത്തുകാർ. മറ്റൊരു ദൈവത്തിനും ചില പ്രത്യേകതകളും, കഴിവുകളും, കൈകാര്യമേറ്റും ഉള്ളതായി അവർ സങ്കല്പിച്ചുവെക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഏകനും സർവ്വാധിപതിയുമായ അല്ലാഹുവാകുന്ന ഏകദൈവത്തെ സ്വീകരിക്കലാണോ, അതല്ല ഇത്തരം വിഭിന്നങ്ങളായ പല ദൈവങ്ങളെ സ്വീകരിക്കലാണോ നല്ലതെന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കുവാൻ അട്ഭേദം അവരെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത്. പിന്നീടു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:—

42. ആ രണ്ടുപേരിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നവനെന്നു താൻ വിചാരിച്ചവനോടു അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു: 'നിന്റെ യജമാനന്റെ അടുക്കൽ നീ എന്നെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കണം'.

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ
نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ

എന്നാൽ, അവന്റെ യജമാനനോടു പ്രസ്താവിക്കുവാൻ അവനെ പിശാചു മറപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു; അങ്ങനെ, ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾ അദ്ദേഹം തടവിൽ താമസിച്ചു.

فَأَنسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ
فَكَتَبَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ۝

42. 12, അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു 13, അവൻ രണ്ടാളിൽനിന്നു 14, നീ എന്നെ ഓർക്കണം (എന്നെക്കുറിച്ച് പറയണം, പ്രസ്താവിക്കണം) 15, നിന്റെ യജമാനന്റെ അടുക്കൽ 16, എന്നാൽ (എന്നിട്ടു) അവനെ മറപ്പിച്ചു, വിസ്മരിപ്പിച്ചു 17, പിശാചു 18, അവന്റെ യജമാനനോടു പറയുന്നതു (പ്രസ്താവിക്കുന്നതു) 19, അങ്ങനെ അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞുകൂടി, താമസിച്ചു 20, കാശാഗൃഹത്തിൽ 21, ചിലവ് (ഏതാനും—കുറച്ചു) 22, കൊല്ലങ്ങൾ

തടവിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുമെന്നു അദ്ദേഹം കരുതിയ ആൾ ഒന്നാമത്തെവൻ തന്നെ. അവൻ വിമുക്തനായി വീണ്ടും രാജാവിനു പാമ്പിയം നൽകുന്ന ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുകയും, രാജാവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, നിരപരാധിയായി തടവിൽ കഴിയുന്ന തന്നെപ്പറ്റി രാജാവിനെ ഒന്നു ഓർമ്മിപ്പിക്കണമെന്നു യൂസുഫ് (അ) അവനോടു പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, അവനതു മറന്നുപോയി. താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ കുറച്ചുകൊല്ലങ്ങൾക്കുശേഷം ഒരു പ്രത്യേക സന്ദർഭം നേരിട്ടപ്പോൾ മാത്രമേ അക്കാലം അവനു ഓർമ്മ വന്നുള്ളൂ. അതുവരെയും അദ്ദേഹം തടവിൽ കഴിയേണ്ടിവന്നു.

23 (ബിലാളി) എന്ന വാക്കു ഒരു നിശ്ചിത എണ്ണത്തെ കുറിക്കുന്നില്ല. മിക്കവാറും മൂന്നുമുതൽ ഏഴുവരെയും, ചിലപ്പോൾ, രണ്ടുമുതൽ പെട്ടുവരെയുള്ള എണ്ണത്തിലാണ് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. 'ചിലവ്, ഏതാനും, സ്ഥിരപം, ശകലം' എന്നൊക്കെ സന്ദർഭപോലെ അതിനു അർത്ഥം നൽകപ്പെടും. യൂസുഫ് (അ) തടവിൽ ഏഴുകൊല്ലം താമസിച്ചുവെന്നാണു അധികമാളുകളും പറഞ്ഞുകാണുന്നത്. അല്ലാഹുവിനറിയാം. തന്നെപ്പറ്റി രാജാവിനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ യൂസുഫ് (അ) അവനോടു പറഞ്ഞതിന്റെ പേരിൽമാത്രമല്ല, തടവിലായിരുന്ന കാലത്തു രണ്ടുപേരും തമ്മിൽ തടവിൽ വെച്ചുണ്ടായ പ്രത്യേകബന്ധം നോക്കുമ്പോഴും അവൻ അക്കാലം പ്രത്യേകം ഓർമ്മവെച്ചിരിക്കേണ്ടതാണല്ലോ. എന്നിട്ടും ഒരു നിമ്നകാലത്തോളം അതു മറന്നുപോകുകയും, ഒരു കാരണം നേരിട്ടപ്പോൾ മാത്രം ഓർമ്മവരുകയുമാണുണ്ടായത്. അപ്പോൾ, ആ മറവിയിൽ പിശാചിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള ഒരു പ്രേരണകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കും. നല്ല കാര്യങ്ങൾക്കും, നല്ല ആളുകൾക്കും എതിരായി മനുഷ്യമനസ്സിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുക പിശാചിന്റെ ജോലിയാണല്ലോ. 'അവൻ മറന്നുപോയി' എന്നോ മറ്റോ പറയാതെ, 'അവനെ പിശാചു മറപ്പിച്ചു (بَلَّسَ الشَّيْطَانُ)' എന്നുള്ള പ്രയോഗം ഇതൊക്കെയൊന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പ്രത്യേകം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു കാര്യം വേണ്ടുന്ന സമയത്തു ഓർമ്മ വരാതിരിക്കുമ്പോഴാണു ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രയോഗം കാണപ്പെടുക. ഇതുപോലെ ദൈവസരത്തിൽ, യൂശുഫ് (അ) നബിയും പറഞ്ഞതായി 18:63ൽ കാണാവുന്നതാണ്.

വിഭാഗം-6

43. രാജാവു പറഞ്ഞു:

'ഏഴു (തടിച്ചു)കൊഴുത്ത പശുക്കളെ മെലിഞ്ഞ ഏഴു (പശുക്കൾ) തിന്നുന്നതായി ഞാൻ (സ്വപ്നം) കാണുന്നു;

وَقَالَ الْمَلِكُ
إِنِّي أَرَى سَبْعَ بَقَرَاتٍ
سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عَجَائِلٌ

ഏഴുപച്ച (ധാന്യ)കുതിരകളും, വേറെ (ഏഴു) ഉണക്കിയവയും (കാണുന്നു). ഹേ, പ്രധാനികളേ, എന്റെ (ഈ) സ്വപ്നത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്നിക്കു (ഒരു)വിധി തരുവിൻ: നിങ്ങൾ സ്വപ്നത്തിനു വ്യാഖ്യാനം [പൊരുൾ] വിവരിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ'.

وَسَبْعَ سُبُلَاتٍ خُضْرٍ وَآخِرَ يَدَيْتٍ
يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ أَفْتُونِ فِي رَأْيَايَ
إِنْ كُنْتُمْ لِلزُّرْيَا تَعْبُرُونَ ○

44. അവർ പറഞ്ഞു: 'പേക്കിനാവുകളുടെ മിശ്രണമാണ്' (അത്യാ). ഞങ്ങളും പേക്കിനാവുകളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തെപ്പറ്റി അറിയുന്നവരല്ല.

٢٢- قَالُوا أَضْعَافُ أُخْلَامٍ وَمَا نَحْنُ
بِتَأْوِيلِ الْأُخْلَامِ بَٰعِلِينَ ۝

45. ആ രണ്ടു പേരിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടവൻ പറഞ്ഞു: ഒരു (നീണ്ട) കലയ്ക്കുവീണശേഷം അവൻ ഓർമ്മ വരുകയും ചെയ്തു. 'അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു തരാം; ആകയാൽ, (അതിനു)പുറത്തു നിങ്ങൾക്കു കവിൻ, [ഞാൻ പോയിവരട്ടെ.]'

۴۵- وَقَالَ الَّذِي نَجَّاهُ مِنْهُمَا
وَإِذْ كَرِهَ اللَّهُ امْرَأَتَهُ
أَنَا أَنْتِ بِمَكَرٍ
يَتَوَدَّعُونَ فَأَرْسِلُونِ ○

[illegible][illegible]

'സകുദായം' എന്നു അർത്ഥം. പരയപ്പെടാത്ത 21 (ഉമ്മത്തു) എന്ന പദത്തിനു വേറെയും അർത്ഥങ്ങൾ വരുന്നു. അവയിലൊന്നാണു 'കാലയളവ്' അഥവാ കൃതകാലം എന്നും സൂ: ഫുദ" 8-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പു നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ അർത്ഥത്തിലാണു അതിവിടെയുള്ളത്.

46. (അവൻ പറഞ്ഞു:) 'യൂസഫ്'! ഹേ, സത്യസന്ധാ!

'ഏഴു (തടിച്ചു) കൊഴുത്ത പശുക്കളെ മെലിഞ്ഞ ഏഴു (പശുക്കൾ) തിന്നുന്നതിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു വിധി (പറഞ്ഞു) തരണം; ഏഴു പച്ച (ധാന്യ)ക്കതിരുകളുടെയും, വേറെ (ഏഴു) ഉണങ്ങിയവയുടെയും (കാര്യത്തിലും) എന്നിക്കു (ആ) മനുഷ്യരുടെ അടുക്കലേക്കു-അവർക്കറിയുവാൻവേണ്ടി- (അതും കൊണ്ടു) മടങ്ങിച്ചെല്ലാമല്ലോ.'

٢٧-يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ
أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ يِمَانٍ
يَأْكُلُهُنَّ سَبْعُ عَجَافٍ
وَسَبْعِ سُتَبَلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَبِستٍ
لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ○

47. അദ്ദേഹം [യൂസഫ്] പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ ഏഴു കൊല്ലം പതിവായി കൃഷി ചെയ്യും. (അഥവാ ചെയ്യണം)

എന്നിട്ടു, നിങ്ങൾ കൊയ്തെടുക്കുന്നതിനെ അതിന്റെ കതിരിൽ (തന്നെ) നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കവിൻ; നിങ്ങൾ തിന്ന (കഴിക്ക)ുന്നതിൽപെട്ട അൽപമൊഴികെ.

٢٨-قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا

فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُّوهُ فِي سُتَبِلَةٍ
إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ○

48. 'പിന്നീടു അതിനുശേഷം കഠിനങ്ങളായ ഏഴു (കൊല്ലം) വതം:-

'അവ [ആ കൊല്ലങ്ങൾ] കടവേണ്ടി നിങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി (സൂക്ഷിച്ചു) വെച്ചിട്ടുള്ളതു (ഒക്കെ) അവ തിന്ന (തീർക്കു) ന്നതാണു; നിങ്ങൾ കറത്തു (സൂക്ഷിച്ചു) വെക്കുന്നതിൽപെട്ട അൽപമൊഴികെ.

٢٩-ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
سَبْعٌ شِدَادٌ
يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ
إِلَّا قَلِيلًا
مِمَّا تَحْصِنُونَ ○

46. 27-യൂസുഫ് യൂസുഫ് ഹേ സത്യസന്ധാ 21 ഞങ്ങൾക്കു വിധി നൽകണം 27-ഏഴിൽ (ഏഴിന്റെ കാര്യത്തിൽ) 21 പശുക്കൾ 21 തടിച്ച, കൊഴുത്ത 21 അവയെ തിന്നുന്നു 27-ഏഴു ഏഴു 21 മെലിഞ്ഞവ 27-ഏഴിലും, ഏഴിന്റെയും 21 കതിരുകൾ 27 പച്ചയായ 27 വേറെയും (ഏഴു) 21 ഉണങ്ങിയവ 21 ഞാനായേക്കാം, ആകവാൻ വേണ്ടി (ആകാമല്ലോ) 27 ഞാൻ മടങ്ങും 21 മനുഷ്യരിലേക്കു 21 അവരാകുവാൻവേണ്ടി, ആയേക്കാം 27 അവൻ അറിയും 47. 28 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 27 നിങ്ങൾ കൃഷി ചെയ്യണം, വിളയിടും 27-ഏഴു കൊല്ലങ്ങൾ 21 പതിവായി (തുടർച്ചയായി) 27 എന്നിട്ടു നിങ്ങൾ കൊയ്തെടുത്തത് 27 അതിനെ നിങ്ങൾ വിട്ടേക്കുക 27 അതിന്റെ കതിരിൽ 21 അൽപമൊഴികെ 27 നിങ്ങൾ തിന്നുന്നതിൽ നിന്നുള്ള 48. 29 പിന്നെ വരും 29 അതിന്റെശേഷം 29 കഠിനങ്ങളായ 27-ഏഴു (കൊല്ലം) 21 അവ തിന്നും, തിന്നുന്നു 29 നിങ്ങൾ മുമ്പു ചെയ്തു (മുമ്പു സൂക്ഷിച്ചു) വെച്ചതു 21 അവക്കായി 21 അൽപമൊഴികെ 29 നിങ്ങൾ കറത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നതിൽപെട്ട

49. 'പിന്നെ, അതിനുശേഷം ഒരു സംവത്സരം വരും; അതിൽ മനുഷ്യർക്കു (മഴമൂലം) രക്ഷ നൽകപ്പെടും; അതിൽ അവർ പിഴിഞ്ഞെടുക്കുക [ആട്ടിയെടുക്കുക]യും ചെയ്യും.'

٧٩- ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ
فِيهِ يُغَاثُّ النَّاسُ
فِيهِ يَعْصِرُونَ ٨٠

49. പിന്നെ പിന്നെവരും ചുവ ശേഷം കി അതിന്റെ ൧൭ ഒരു സംവത്സരം, വർഷം ൧൧ അതിൽ കി രക്ഷ (സഹായം) നൽകപ്പെടും, മഴ കിട്ടും ൧൧ മനുഷ്യർക്കു ൧൧ അതിൽ ൧൧ അവർ പിഴിഞ്ഞെടുക്കുക (ആട്ടിയെടുക്കുക)യും ചെയ്യും.

പാനീയ കാര്യസ്ഥൻ കാരാഗൃഹത്തിൽ യൂസുഫ് (അ)ന്റെ അടുക്കലേക്കു അയക്കപ്പെട്ടു. അവൻ ചെന്ന അദ്ദേഹത്തോടു രാജാവിന്റെ സ്വപ്നത്തിനു വ്യാഖ്യാനം നൽകുവാൻ അപേക്ഷിച്ചു. ഇത്രയും കാലം തന്നെ വിസ്മയിച്ചശേഷം ഇപ്പോൾ ഇതൊരവശ്യം നേരിട്ടപ്പോൾ മാത്രം തന്നെക്കുറിച്ചു ഓർമ്മവന്നതിനെപ്പറ്റി പ്രതിഷേധിക്കാതെ വേഗം അവനു മറുപടി കൊടുത്തു. ഏഴു തടിച്ച പശുക്കൾ നിലം ഉഴുതു കൃഷി ചെയ്യാൻ പാറുന്ന ഏഴു വർഷങ്ങളേയ്യും, പച്ചക്കുതിരുകൾ ഏഴുകൊല്ലത്തെ ക്ഷേമത്തെയും, സമൃദ്ധമായ വിളവീനെയും, ഏഴു ഉണങ്ങിയ കതിരുകൾ ഏഴുകൊല്ലത്തെ ക്ഷാമത്തെയും, വരൾച്ചയെയും കുറിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ആദ്യത്തെ ഏഴുകൊല്ലം നന്നായി കൃഷി നടത്തണം. അതു ചെയ്തെടുക്കുന്ന ധാന്യം നശിച്ചുപോകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി കതിരോടെ സൂക്ഷിച്ചു വെക്കണം. ക്ഷോവശ്യങ്ങൾ കഴിവതും ചുരുക്കി ബാക്കിയെല്ലാം പിന്നെക്കു കരുതിവെക്കണം. പിന്നീടു വരുന്ന ഏഴു ക്ഷാമത്തിന്റെ വർഷങ്ങളിൽ ആ സൂക്ഷ്മിക്കപ്പെട്ട ധാന്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്താം. വിത്തിനും മറ്റുമായി അല്പം കരുതിവെച്ചു ബാക്കിയൊക്കെ അന്നു ഉപയോഗിക്കാം. പണാത്തിന്റെ വർഷങ്ങൾ കഴിയുന്നതോടെ ഇഷ്ടപോലെ മഴയും മറ്റും ലഭിച്ചു സുഖകരമായ വർഷമായിരിക്കും ലഭിക്കുക. അതൊല്ലം കൃഷിക്കുള്ളല്ലാം നന്നായി വിളയും. മൂന്തിരിയിൽ നിന്നു കളയും, ലേവിയിൽനിന്നു എണ്ണയും, കരിമ്പിൽ നിന്നു ശർക്കരയുമാക്കെ ആട്ടിയും പിഴിഞ്ഞും എടുക്കുകയും ചെയ്യാം. ഇതായിരുന്നു ആ സ്വപ്നത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനവും പൊരുളും.

തന്റെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ തന്നെ ഭാവിയിൽ ബദ്ധ്യമായ ഈ ക്ഷാമമായ വ്യാഖ്യാന വിവരം കേട്ടറിഞ്ഞപ്പോൾ ഈ വ്യാഖ്യാനകർത്താവിനെ-യൂസുഫ് (അ)നെ-പ്പറ്റി രാജാവു കൂടുതൽ അന്വേഷിച്ചറിയുകയും, കാണുവാൻ ആ ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുക സ്വഭാവകരമാണല്ലോ.

വിഭാഗം-7

50. രാജാവു പറയുകയും ചെയ്തു: 'അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ.' അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ (രാജാവിന്റെ) ദൂതൻ വന്നപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നീ നിന്റെ യജമാനന്റെ അടുക്കലേക്കു മടങ്ങിച്ചെല്ലുക; എന്നിട്ടദ്ദേഹത്തോടു ചോദി (ചു നോ)ക്കുക: തങ്ങളുടെ കൈകൾ മുറിപ്പെടുത്തിയ (ആ) സ്ത്രീകളുടെ നില പാടെന്താണെന്നു? നിശ്ചയമായും, എന്റെ ദണ്ഡ് അവരുടെ തന്ത്രത്തെപ്പറ്റി അറിയുന്നവനാണ്.'

٥٠- وَقَالَ الْمَلِكُ اتُونِي بِهِ
فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ
ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ
فَسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي
قُطِّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ
إِنَّ رَبِّي بَكِيدٌ هَيِّئٌ عَلِيمٌ ٥١

50. ൧൧ പറയുകയും ചെയ്തു കി രാജാവു ൧൧ എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ ൧൧ അവനെ കൊണ്ടു ൧൧ അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ ൧൧ ദൂതൻ ൧൧ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ൧൧ നീ മടങ്ങുക ൧൧ നീ നിന്റെ യജമാനനിലേക്കു ൧൧ എന്നിട്ടദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കുക ൧൧ നീലപാടു (സ്ഥിതി) എന്താണു ൧൧ സ്ത്രീകളുടെ ൧൧ മുറിപ്പെടുത്തിയ ൧൧ അവരുടെ കൈകളെ ൧൧ നിശ്ചയമായും ഹന്റെ ദണ്ഡ് അവരുടെ തന്ത്രത്തെ (ഉപായത്തെ)പ്പറ്റി അറിയുന്നവനാണ്.

യൂസഫ്" (അ) നെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ രാജാവു ദൂതനെ അയച്ചു. ദൂതൻ വന്ന മാത്രയിൽതന്നെ തടവിൽ നിന്നു പുറത്തുപോരാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറില്ലായിരുന്നു. ഒരു സംശയിക്കപ്പെട്ട കേടിയായിക്കൊണ്ടു രാജസന്നിധിയിൽ ചെല്ലാതെ, തന്റെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി രാജാവു അറിഞ്ഞുകൊണ്ടായിരിക്കണം. അതെന്ന അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. മുമ്പ് തന്റെ കാരണത്താൽ കൈകൾ മുറിപ്പെടുത്തുകയും, അതിനെത്തുടർന്നു അസീസിന്റെ ഭാര്യയ്ക്ക് പിന്തുണ നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്ന ആ സ്ത്രീകളുമായി ഒരു സത്യവാനുപദേശം നടത്തി തന്റെ നിരപരാധിത്വവും പരിശുദ്ധിയും പരസ്യമായി രാജാവിനും മറ്റും ബോധ്യപ്പെട്ട ശേഷമേ താൻ പുറത്തുപോകേണ്ടതുളളവെന്നു അദ്ദേഹം നിശ്ചയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനുഷതയും, ധീരതയും ദുഃഖമനസ്സുകതയും ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാണ്. നബി (സ) ഒരു ഫദീസിൽ അതിങ്ങിനെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു: 'യൂസുഫ് തമ്മസിച്ച്ത്ര കാലം ഞാൻ തടവിൽ തമ്മസിച്ച്തുന്നുവെങ്കിൽ, ആ വിളിക്കുവാൻ ചെന്നവന്റെ ക്ഷണം ഞാൻ സ്വീകരിക്കുമായിരുന്നു.' (ബു; മു. മുതലായവർ). രാജാവു അനുമതി നൽകി.

51. അദ്ദേഹം [രാജാവു] പറഞ്ഞു: '(സ്ത്രീകളേ) നിങ്ങൾ യൂസുഫിനോടു വശീകരണ ശ്രമം നടത്തിയപ്പോൾ (ഉണ്ടായ) നിങ്ങളുടെ വിശേഷമെന്ത്?' അവർ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ വാഴ്ത്തുന്നു! അവനെപ്പറ്റി യാതൊരു തിന്മയും ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

51- قَالَ مَا خَطْبُكَ

إِذْ رَاوَدْتَن يُونُسَ عَنْ نَفْسِهِ

قُلْنَا حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ

അസീസിന്റെ സ്ത്രീ [ഭാര്യ] പറഞ്ഞു: 'ഇപ്പോൾ, യഥാർത്ഥം വെളിവായിരിക്കുന്നു; ഞാനത്രെ അവനോടു വശീകരണ ശ്രമം നടത്തിയത്. അവൻ സത്യവാൻമാരിൽപെട്ടവൻ തന്നെയാണു താനും.'

قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ

الَّذِي خَضَعْتُ لَهُ

أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ

وَلَهُ لَيْنَ الصُّدُورِ

52. 'അതു [അങ്ങിനെ പറഞ്ഞതു] അവനെ (അവന്റെ) അഭാവത്തിൽ ഞാൻ വഞ്ചിച്ചിട്ടില്ലെന്നു അവൻ അറിയുവാൻ വേണ്ടിയോകുന്നു; വഞ്ചകൻമാരുടെ തന്ത്രത്തെ അല്ലാഹു നേർവഴിയിലാക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതിനാലുമാകുന്നു.

52- ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي

لَمْ أَخْنُفْ بِالْغَيْبِ

وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ

51. 51 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു مَا خَطْبُكَ നിങ്ങളുടെ വിശേഷം (കാര്യം) എന്താണു قُلْنَا നിങ്ങൾ വശീകരണ ശ്രമം നടത്തിയപ്പോൾ مَا خَطْبُكَ യൂസുഫിനോടു ചُتْنَا അവനുവേണ്ടി (അവനെ വശപ്പെടുത്താൻ) قُلْنَا അവർ പറഞ്ഞു مَا خَطْبُكَ അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധി (വാഴ്ത്തുന്നു) قُلْنَا ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല مَا خَطْبُكَ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി مَا خَطْبُكَ ഒരു തിന്മയും 52 പറഞ്ഞു 52 സ്ത്രീ (ഭാര്യ) مَا خَطْبُكَ അസീസിന്റെ مَا خَطْبُكَ ഇപ്പോൾ مَا خَطْبُكَ വെളിപ്പെട്ടു, വ്യക്തമായി مَا خَطْبُكَ യഥാർത്ഥം 51 ഞാൻ (തന്നെ) مَا خَطْبُكَ അവനോടു വശീകരണശ്രമം നടത്തി مَا خَطْبُكَ അവനുവേണ്ടി مَا خَطْبُكَ നിശ്ചയമായും അവൻ مَا خَطْبُكَ സത്യവാൻമാരിൽ പെട്ടവൻ തന്നെ 52. 52 അതു مَا خَطْبُكَ അവൻ (അദ്ദേഹം) അറിയുവാൻ വേണ്ടിയോകുന്നു مَا خَطْبُكَ ഞാൻ എന്നു مَا خَطْبُكَ അദ്ദേഹത്തെ (അവനെ) ഞാൻ വഞ്ചി (ചതിച്ചി)ട്ടില്ല (എന്നു) مَا خَطْبُكَ അഭാവത്തിൽ, മറവിൽ مَا خَطْبُكَ അല്ലാഹു എന്നതിനാലും مَا خَطْبُكَ അവൻ നേർവഴിയാക്കുകയില്ല (എന്നതിനാലും) مَا خَطْبُكَ തന്ത്രത്തെ, ഉപായം مَا خَطْبُكَ ചതിയൻമാരുടെ, വഞ്ചകരുടെ

'വഞ്ചകൻമാരുടെ തന്ത്രത്തെ അല്ലാഹു നേർക്കാർപ്പത്തിലാക്കുകയില്ല' (.... ١٢ ١٣) എന്ന പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം: അവരുടെ തന്ത്രങ്ങളും ഉപായങ്ങളും വിജയിക്കുകയില്ല. ഒരിക്കലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരാളിൽ, ഒരു കാരണം കൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു കാരണംകൊണ്ടു അതുപൊളിഞ്ഞു പോകുകയും, അവർ വഷളാകുകയും ചെയ്യും എന്നതത്രെ, 'ഞാൻ എന്റെ സ്വന്തത്തെ-അഥവാ എന്റെമനസ്സിനെ-ഒഴിവാക്കി പറയുന്നില്ല, മനസ്സു തിരിയക്കു (പേരണ നല്കുന്നതു തന്നെയാണു...)' (.... ١٢ ١٣) എന്ന വാക്യത്തിലെ ആശയം ഇപ്രകാരം മനസ്സിലാക്കാം: ഞാൻ ഇപ്രകാരം എന്റെ നിരപരാധിത്വം സ്ഥാപിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എന്റെ പക്കൽ യാതൊരു തരത്തിലുള്ള തെറ്റുകുറ്റവും വന്നു പോകയില്ലെന്നു ഞാൻ അവകാശപ്പെടുന്നില്ല. മനുഷ്യ മനസ്സ് ദുഷ്പ്രവണതയോടും, ദുർവികാരണങ്ങൾക്കും വിധേയമാകുന്നതാണല്ലോ. അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യങ്ങൾകൊണ്ട് രക്ഷപ്പെടുന്നവർ മാത്രമേ ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവായിരിക്കുകയുള്ളൂ. ഈ വാക്യം യൂസൂഫ് (അ) പറഞ്ഞതായാലും, സുലൈഖാ പറഞ്ഞതായാലും സാരം ഏതെങ്കിലും ഒന്നാണെന്നു.

പ്രസ്തുത വാചകങ്ങൾ യൂസൂഫ് (അ) ന്റെ വാചകങ്ങളാണെന്നുവെക്കുന്ന പക്ഷം, എപ്പോഴാണു അദ്ദേഹം അതു പറഞ്ഞതു എന്ന ചോദിക്കപ്പെടാം. ഇതിനുള്ള മറുപടി: രാജാവു സ്ത്രീകളെ വീളിച്ചു നടത്തിയ അന്വേഷണഫലം ദൂതൻ തടവിൽ ചെന്നു അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചപ്പോൾ ദൂതനോടു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം തടവിൽ നിന്നു രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ വന്നശേഷം രാജാവിനോടു പറഞ്ഞതായാലും. രണ്ടു പ്രകാരത്തിലും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുതാനും.

52ഉം 53ഉം വചനങ്ങൾ സുലൈഖായുടെ വാചകങ്ങളെന്ന നിലക്കു അവയെ വ്യവസ്ഥിതം നൽകിയശേഷം ഇബ്നു കഥീർ (റ) ചെയ്ത ഒരു പ്രസ്താവന ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: 'ഈ അഭിപ്രായമാണു കൂടുതൽ പ്രസിദ്ധമായതും അനുയോജ്യമായതും. മാവദീ (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഇത് ഉദ്യോചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അബൂൽ അബ്ബാസ് ഇബ്നു തൈമിയ്യ (റ) ഇതിനെ അനുകൂലിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഒരു പ്രത്യേക കൃതി തന്നെ രചിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആ വാക്യങ്ങൾ യൂസൂഫ് (അ) ന്റെ പ്രസ്താവനയാണെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതായതു, ഞാൻ ദൂതനെ മടക്കി അയച്ചത് എന്റെ നിരപരാധിത്വം രാജാവു അറിയുവാനും, അസീസിന്റെ ഖാദ്യയുടെ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ (അസീസിനെ) വഞ്ചിച്ചിട്ടില്ലെന്നു അദ്ദേഹം അറിയുവാനും വേണ്ടിയാണു.....ഈ അഭിപ്രായമല്ലാതെ ഇബ്നു ജരീറും ഇബ്നു അബീഹാത്തിമും (റ) വേറെ അഭിപ്രായം ഉദ്യോചിച്ചിട്ടുണ്ടില്ല. ഇതു യൂസൂഫ് (അ) പറഞ്ഞതാണെന്നു ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ന് നിന്നുള്ള ഒരു തീവ്രമായതു ഇബ്നു ജരീർ (റ) ഉദ്യോചിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മുജാഹിദ്, സഹാബുബ്നു ജുബൈർ, ഇക്രിമ (റ) മുതലായവരും പറയുന്നതു അങ്ങിനെയാണ്. ഒന്നാമത്തെ (സുലൈഖായുടെ പ്രസ്താവനയാണെന്നു) അഭിപ്രായമാണു കൂടുതൽ ബലപ്പെട്ടതും കൂടുതൽ വ്യക്തതയുള്ളതും. കാരണം, മുൻവാചകങ്ങളെല്ലാം രാജാവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ വെച്ചു അവയെ പറഞ്ഞതാണ്. യൂസൂഫ് (അ) അപ്പോൾ അവിടെ ഇല്ല. അതിനുശേഷമാണു അദ്ദേഹത്തെ രാജാവു വരുത്തിയത്.' (١٢ ١٣)

രാജാവിനു യൂസൂഫ് (അ) ന്റെ നിരപരാധിത്വം വ്യക്തമാകുകയും, സ്വപ്നത്തിനു അദ്ദേഹം നൽകിയ വ്യവസ്ഥത്തിന്റെ ഗൗരവം മനസ്സിലാകുകയും ചെയ്തപ്പോൾ രാജാവിനു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ കൂടുതൽ മതിപ്പായി.

54. രാജാവു പറയുകയും ചെയ്തു: 'നിങ്ങൾ അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ, അവനെ ഞാൻ എനിക്കുവേണ്ടി സ്വന്തമാക്കിവെക്കാം.'

وَقَالَ الْمَلِكُ ائتُونِي بِهِ
اَسْتَلِضُهُ لِنَفْسِي

فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ
اِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ اَمِينٌ

അങ്ങനെ, അദ്ദേഹത്തോടു സംസാരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം [രാജാവു] പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും നീ, നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഇന്ന് (വളരെ) സ്ഥാനിയും വിശ്വസ്ഥനുമാകുന്നു.'

54. 13 പറയുകയും ചെയ്തു 14 രാജാവു 15 എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ, വരുവിൻ 16 അവനെ, അവനെക്കൊണ്ട് 17 അവനെ ഞാൻ സ്വന്തമാക്കി (പ്രത്യേകമാക്കി-മാത്രമാക്കി)വെക്കാം (വെക്കുന്നു) 18 എന്റെ സ്വന്തത്തിനു, എന്നിങ്ങ സ്വന്തമായി 19 അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തോടു അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചപ്പോൾ 20 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 21 നിശ്ചയമായും നീ 22 ഇന്നു 23 നമ്മുടെ അടുക്കൽ 24 സ്ഥാനിയാണ്, സ്ഥാനക്കാരനാണ് 25 വിശ്വസ്ഥനാണ്.

യിരുന്നിരുന്നു. അങ്ങനെ, ഇന്നുകൂടുംബത്തിൽ വിശ്വസ്തനായ ഒരുമുത്തുപോൽ എന്നു പറയപ്പെടും, ഒരുമുത്തുപോൽ അയാൾ വളരെ ബുദ്ധിമാനു. ചിന്തകനുമെന്നു പറയപ്പെടും. അയാളുടെ മനസ്സിലാകട്ടെ, കടുമുളനിയോളം വിശ്വാസം ഉണ്ടായിരിക്കുകയുമില്ല (ബു: 25) ഈ നബിവചനത്തിലെ പ്രവചനം ഇന്നു നാം അനുഭവത്തിൽ കണ്ടു തുടങ്ങിയിരിക്കുകയാണ്. അല്ലാഹു സമുദായത്തെ രക്ഷിക്കട്ടെ. ആമിൻ.

എന്നാൽ, യൂസുഫ് (അ) ഈജിപ്തിലെ ധനകാര്യ നേതൃത്വത്തിനുവേണ്ടി രാജാവിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടു പോയിച്ചുവെങ്കിലും എന്നു പറയപ്പെടും. ഒരു സ്വാർത്ഥരോ കാര്യലാഭരോ അതിൽനിന്ന് നേടണമെന്ന വിചാരമേ അദ്ദേഹത്തിനില്ല. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള പ്രതിഫലവും നാട്ടിന്റെ നന്മയും മാത്രമാണു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. അദ്ദേഹം അതിന്റെ നിർവ്വഹണത്തിൽ യാതൊരു ക്രമക്കേടും വരുത്തുകയില്ലെന്നു ഉറപ്പാണ്. വേണ്ടുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽനിന്നു തനിക്കു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അതോടുകൂടി, ആ അധികാര മേറു രാജാവിനോടു നടപ്പിലാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തികച്ചും പ്രാപ്തനും വിശ്വസ്തനുമെന്നു രാജാവിന്റെ വാക്കി (.... يَا يٰٓأَيُّهَا الْمَلِكُ إِنِّي أَمْسِكُ إِلَيْكَ الْقُرْآنَ فَاذْنِ ابْنِي) നിന്നുതന്നെ സ്വപ്നംകൊണ്ടുതാനും. പുറപ്പെട്ടപ്പോഴാണ്, ഉത്തരവാദിപ്പെട്ട ഒരു സ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുവാനുള്ള യോഗ്യതയും പ്രാപ്തിയും ഉണ്ടായിരിക്കുക. നിസ്വാർത്ഥവും സമർത്ഥവുമായ രീതിയിൽ അതു നിറവേറ്റുമെന്ന പൂർണ്ണവിശ്വാസവും അതിനുള്ള സാഹചര്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുക, അതു കയ്യാളുവാനും വേണ്ടുന്ന രൂപത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യാനും പറ്റിയ നിഷ്കളങ്കരായ ആളുകളെ വേറെ കാണപ്പെടാത്തതും ഇരിക്കുക. ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ ഒത്തുകൂടിയാൽ, അധികാരസ്ഥാനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മുന്നോട്ടുവരികയും, അതു കരസ്ഥമാക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യാം. സ്ഥാനമോഹമോ, ധനസമ്പാദനമോ, സ്വാർത്ഥലാഭങ്ങളോ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു അധികാരസ്ഥാനത്തു കയറിപ്പറ്റുന്നവരെക്കൊണ്ടു സമുദായത്തിനും നാട്ടിനും ഉപദ്രവം മാത്രമേ ഉണ്ടാ വുകയുള്ളൂ. നിഷ്കളങ്കവും നിസ്വാർത്ഥവുമായ സേവനം അവരിൽനിന്നുണ്ടാവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും.

രാജാവിന്റെ സ്വപ്നം മുതൽ ഇതുവരെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട വിഷയങ്ങൾ കൂറേ വിശദീകരണ സഹിതം ബൈബിളിലും ഉദ്യമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകൾക്കു യോജിച്ചതും, യോജിക്കാത്തതും, അതിൽ സ്വപ്നംകൊണ്ടിട്ടില്ലാത്തതുമായ പല വിവരങ്ങളും അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുമുണ്ട്. അവസാനം ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: 'ഫറവോൻ യോസേഫിനോടു: ദൈവം ഇതൊക്കെ നിനക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നതുകൊണ്ടു നിന്നെപ്പോലെ ഒരു അനും ഇല്ല. നീ എന്റെ ഗൃഹത്തിനു മേധാവിയായിരിക്കും. ജനമെല്ലാം നിന്നെ അനുസരിക്കും. സ്വീകാര്യത കൊണ്ടുമാത്രം ഞാൻ വലിയവനായിരിക്കും. ഫറവോൻ മുദ്രമോതിരം ഉണ്ടി യോസേഫിന്റെ കൈക്കു ഇട്ടു.....' (ഉൽപത്തി : അ : 41)

56. അപ്രകാരം, യൂസുഫിനു ഭൂമിയിൽ നാം സൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു, അതിൽ നിന്നും അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിക്കുന്നേടത്തു അദ്ദേഹത്തിനു താമസിക്കുമാറു. നമ്മുടെ കാര്യങ്ങളെ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു നാം ഏതതിക്കുന്നു. സൂക്ഷതവാൻമാരുടെ പ്രതിഫലത്തെ നാം പാഴാക്കുകയുമില്ല.

56- وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْاَرْضِ يَتَّبِعُوْا مِنْهَا حَيْثُ يَشَآءُ ۚ نَّصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَّشَآءُ وَلَا نُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝

57. വിശ്വസിക്കുകയും, സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തവർക്കു പരലോകത്തെ പ്രതിഫലം തന്നെ [കൂടുതൽ] ഉത്തമം.

57- وَلَا اَجْرُ الْاٰخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ۝

56. يَا يٰٓأَيُّهَا الْمَلِكُ إِنِّي أَمْسِكُ إِلَيْكَ الْقُرْآنَ (സൗകര്യം) നൽകി യൂസുഫിനു فِي الْاَرْضِ ഭൂമിയിൽ (നാട്ടിൽ) ۙ اَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَآءُ അദ്ദേഹം ചെന്നു താമസിക്കുമാറു ۚ نَّصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَّشَآءُ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നേടത്തു ۚ وَلَا نُضِيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ നാം പാഴാക്കുകയുമില്ല ۝ (പ്രതിഫലത്തെ, കൂലി ۝ الْمُحْسِنِيْنَ സൽഗുണം ചെയ്യുന്നവരുടെ, സൂക്ഷതവാൻമാരുടെ 57. وَلَا اَجْرُ الْاٰخِرَةِ (പ്രതിഫലം)തന്നെ ۝ الْاٰخِرَةِ പരലോകത്തെ ۝ خَيْرٌ ഉത്തമം, അധികം നല്ലതു ۝ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا വിശ്വസിച്ചവർക്കു ۚ وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ അവർ ആയിരുന്നു ۝ يَتَّقُوْنَ സൂക്ഷ്മത പാലിക്കും

60. 'എനി, നിങ്ങൾ അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരാത്തപക്ഷം, നിങ്ങൾക്കു എന്റെ അടുക്കൽ എനി (ധാന്യം) അളവില്ല; നിങ്ങൾ എന്നെ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത്'

٦٠- فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ
فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي
وَلَا تَقْرُبُونِ

61. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ അവ(നെകിട്ടുന്നതി)നു വേണ്ടി അവന്റെ പിതാവിനോടു ശ്രമം നടത്തിനോക്കാം, നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ (അതു)ചെയ്യുന്നവർ തന്നെയായിരിക്കും'.

٦١- قَالُوا سَأُرَاوُدُّ عَنْهُ آيَةً
وَأِنَّا لَفَاعِلُونَ

58. ചാ വന്നു, വരുകയും ചെയ്തു. യൂസുഫിന്റെ സഹോദരന്മാർ ചാ എന്നിട്ടവർ പ്രവേശിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനടുക്കൽ അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവരെ അറിഞ്ഞു (മനസ്സിലാക്കി) ചാ അവരോട് അദ്ദേഹത്തെ പരിചയമില്ലാത്തവർ (അറിയാത്തവർ) 59. അദ്ദേഹം അവരെ ഒരുക്കി (യാത്ര) അയച്ചപ്പോൾ അവരുടെ ഒരുക്കു (യാത്ര)സാധനവുമായി ചാ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ വരണം. നിങ്ങൾക്കുള്ള സഹോദരനെയും കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ ബാപ്പയിൽ (പിതാവിൽ) നിന്നു നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ലെന്ന് ഞാൻ നിറവേറ്റി (പൂർത്തിയാക്കി) തരുന്നുവെന്നു അളവു ഞാനോട്, ഞാൻ (ആകുന്നു) എന്നും നല്ലവനാണു, ഉത്തമനാണു (എന്നും) അതിഥികളെ സൽക്കരിക്കുന്നവരിൽ 60. എനി നിങ്ങൾ വന്നില്ലെങ്കിൽ ചാ അവനെയും കൊണ്ടു എന്നാൽ അളവില്ല നി നിങ്ങൾക്കു എന്റെ അടുക്കൽ നിങ്ങളെന്നെ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യരുത് 61. അവർ പറഞ്ഞു ഞങ്ങൾ ശ്രമം നടത്തി നോക്കാം. അവനുവേണ്ടി ചാ അവന്റെ പിതാവിനോടു നി, നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവർ തന്നെയാണു.

കുർആനിൽ നിന്നെത്തിയ യാത്രാ സംഘത്തെ കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ തന്റെ സഹോദരന്മാരെ യൂസുഫ് (അ)തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അവർ അങ്ങോട്ടുവീണതിനാലല്ല, അദ്ദേഹം അറിയിച്ചതുകൊണ്ട്, തമ്മിലുള്ള വേർപാടിനുശേഷം കൊല്ലങ്ങൾ പലതും കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുള്ളതിനു പുറമെ, ഇപ്പോഴും യൂസുഫ് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, ഉണ്ടെന്ന് തന്നെയും അവൻ ഇത്ര ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്തെത്തിയിരിക്കാമെന്നും അവർ ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുകയില്ലല്ലോ, ഇതിലൂടെ ഉന്നത സ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുന്ന മഹാമനസ്കനായ ഒരു മന്ത്രിയെന്നതിനപ്പുറമെന്നും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അവർ കരുതലോടെ അവകാശപ്പെട്ടില്ല. യൂസുഫ് (അ) നബിയായതും, അറിവും പരിചയവും നഷ്ടപ്പെട്ടതല്ല. എങ്കിലും, വളരെ മാനുഷമായി സൽക്കരിക്കുകയും, വിവരങ്ങൾ ചോദിച്ചറിയുകയും ചെയ്തു. തങ്ങൾക്കു വ്യക്തമായ ഒരു പിതാവുണ്ട്, അദ്ദേഹം ഇന്നെ ഇവിടെ, തങ്ങൾ പന്ത്രണ്ട് മക്കളാണുള്ളത്, ഇളയ രണ്ടുപേർ ഒരു മാതാവിൽ നിന്നുള്ളവരാണു, അവരിലൊരാൾ വനാന്തരത്തിൽ വെച്ച് അപകടത്തിൽപ്പെട്ടപ്പോൾ, അവന്റെ ഇളയ സഹോദരനെ പിതാവു ദൂരെയാണു വീട്ടയക്കാറില്ല. ഇത്യാദി വിവരങ്ങളെല്ലാം സംഭവണമദ്യെ അവർ മന്ത്രിയെ അറിയിച്ചു. അവർ തിരിച്ചുപോകേണ്ട സമയമായപ്പോൾ, അവർക്കുള്ള ധാന്യം വളരെ ഉദാരവും മാനുഷമായ നിലയിൽ ആതിഥേയനായ അദ്ദേഹം ഒരുക്കിക്കൊടുത്തു.

അവർ പോകാനായപ്പോൾ, അവർ മുമ്പറിയിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം അവർക്കുള്ള ആ സഹോദരനെക്കൂട്ടിയായിരിക്കണം അടുത്ത പ്രാവശ്യത്തെ വരവു എന്നു കൽപ്പിച്ചു. പിതാവു ബിൻയാമിനെ അവരൊന്നിച്ചു വേഗമെന്നും അയച്ചു കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു അറിയാമല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അക്കാര്യം വളരെ കണിശമായി തന്നെ അദ്ദേഹം ഉറപ്പിച്ചു. നിങ്ങൾക്കു ധാന്യം നൽകിയതിലും, നിങ്ങളുടെ ആതിഥ്യം സ്വീകരിച്ചതിലും അത് ചെയ്ത ഉദാരത നിങ്ങൾ കണ്ടുവേണ്ടിയിട്ടുവല്ലോ. അതുകൊണ്ടു എനി വരുമ്പോൾ അവനെ കൂട്ടാതെ വരരുത്. നിങ്ങൾ പറയുന്നതൊക്കെ നേരമേ അറിയാമല്ലോ. അവനില്ലാതെ വരുകയാണെങ്കിൽ എനി നിങ്ങൾക്കിവിടെ നിന്നു ധാന്യമേ തരുകയില്ല എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം തീർത്തുപറഞ്ഞു. പിതാവിനോടു ഞങ്ങൾ കഴിവതും അതിനു ശ്രമം നടത്തി നോക്കുകയും കൽപനപോലെ ചെയ്യുകയും ചെയ്യാം എന്നു അവർ മറുപടിയും നൽകി.

62. അദ്ദേഹം തന്റെ വാലിയക്കാരോടു (ഇങ്ങിനെ) പറയുകയും ചെയ്തു: 'അവരുടെ ചരക്കു [അവർ ധാന്യം വാങ്ങുവാൻ കൊണ്ടുവന്ന വസ്തുക്കൾ] അവരുടെ യാത്രാസാധനങ്ങളിൽ (തന്നെ) ആക്കവിൻ. അവർ അവരുടെ കുടുംബത്തിലേക്കു തിരിച്ചെത്തുമ്പോൾ അവരതു (കണ്ടു) മനസ്സിലാക്കിയേക്കാം; അവർ (വീണ്ടും) മടങ്ങിവന്നേക്കാം.'

١٢- وَقَالَ لِفَتَيْنِهِ اجْعَلُوا بَضَاعَهُمَا فِي رِحَالِهِمَا لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

62. 12- അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു 13- അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാലിയക്കാരോടു, ചുരുന്മാരോടു 14- നിങ്ങൾ ആക്കവിൻ 15- അവരുടെ ചരക്കു, സാധനം 16- അവരുടെ വാഹനങ്ങളിൽ (യാത്രാ സാധനങ്ങളിൽ) 17- അവരായക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി 18- അതിനെ അറിയുക 19- അവർ തിരിഞ്ഞു ചെന്നാൽ, തിരിച്ചെത്തുമ്പോൾ 20- അവരുടെ കുടുംബത്തിലേക്കു, ആരക്കാരിലേക്കു 21- അവരായക്കാം, ആകുവാൻ 22- അവർ മടങ്ങും.

സഹോദരന്മാരോടു മേൽക്കൂ പകാം പറഞ്ഞതിനു പുറമെ, അവർ വീണ്ടും വരുവാനുള്ള പ്രോത്സാഹനമെന്ന നിലക്കു അദ്ദേഹം ചെയ്ത ഒരു സൂത്രമായിരുന്നു ഇതു. ധാന്യത്തിന്റെ വിലയായി അവർ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന ദ്രവ്യങ്ങൾ-അതു പണമായിരുന്നുവെന്നും, ചെറുപ്പു മുതൽക്കു വിൽപന വസ്തുക്കളായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു-അവരുടെ ധാന്യക്കെട്ടുകളിൽ തന്നെ അവരിൽക്കൂ ഇട്ടുകെട്ടുവാൻ അദ്ദേഹം ചുരുന്മാരോടു പറഞ്ഞു ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. നട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി കെട്ടുകളിലൊന്നു അവർ കാണുകയും, വീണ്ടും വരുവാൻ അവർക്കു ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. നട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി കെട്ടുകളിലൊന്നു അവർ കാണുകയും, വീണ്ടും വരുവാൻ അവർക്കു ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. നട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി കെട്ടുകളിലൊന്നു അവർ കാണുകയും, വീണ്ടും വരുവാൻ അവർക്കു ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. നട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി കെട്ടുകളിലൊന്നു അവർ കാണുകയും, വീണ്ടും വരുവാൻ അവർക്കു ഏർപ്പാടു ചെയ്തു.

63. അങ്ങനെ, അവർ ഞങ്ങളുടെ പിതാവിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു (ചേലിൽ ധാന്യം) അളവു മുടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ, ഞങ്ങളുടെകൂടെ ഞങ്ങളുടെ സഹോദരനെ അയച്ചു തരണം-എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു അളന്നു കിട്ടും, നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ അവനെ കാ(ത്തുസൂക്ഷി) ക്കുന്നവരായിരിക്കും.'

١٣- فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِّعْ مِنَّا الْكَيْلَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُ لَحَفَظُونَ

63. 14- അങ്ങനെ (എന്നിട്ടു) അവർ മടങ്ങിയപ്പോൾ 15- അവരുടെ ബാല്യയുടെ (പിതാവിന്റെ) അടുത്തേക്കു 16- അവർ പറഞ്ഞു 17- ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, ബാല്യ 18- ഞങ്ങളെപ്പറ്റി (ഞങ്ങൾക്കു) മുടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു 19- അളവു 20- അതിനാൽ അയച്ചു തരണം 21- ഞങ്ങളോടൊപ്പം 22- ഞങ്ങളുടെ സഹോദരനെ 23- ഞങ്ങൾ അളന്നു വാങ്ങാം, ഞങ്ങൾക്കു അളവു കിട്ടും 24- നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ അവനെ കാ(ത്തുസൂക്ഷി) ക്കുന്നവരായിരിക്കും.

64. അദ്ദേഹം [പിതാവു] പറഞ്ഞു: 'മുമ്പ് അവന്റെ സഹോദരനെപ്പറ്റി നിങ്ങളെ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചതുപോലെല്ലാതെ അവനെപ്പറ്റി ഞാൻ നിങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുമോ?! എന്താൽ, കാ(ത്തുരക്ഷി) ക്ഷണവനായി അല്ലാഹു ഏറെ ഉത്തമനത്രെ; അവൻ കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽവെച്ചു ഏറെ കരുണ ചെയ്യുന്നവനുമാത്രം.'

٢٣- قَالَ هَلْ أَمِنَكُم عَلَيْهِ إِلَّا
كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَى أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ
قَالَ اللَّهُ خَيْرٌ حَفِظًا
وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِمِينَ ○

64. 12 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 12-13 ഞാൻ നിങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുമോ, എന്നിങ്ങ വിശ്വസിക്കുമോമോ 14 അവനെപ്പറ്റി 15 അല്ലാതെ 16-17 നിങ്ങളെ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചപോലെ 18-19 അവന്റെ സഹോദരനെപ്പറ്റി 20 മുമ്പു 21-22 എന്നാൽ അല്ലാഹു 23 (ഏറെ) ഉത്തമനാണു 24-25 കാക്ഷണവനായി 26-27 അവൻ അധികം കരുണ ചെയ്യുന്നവനാണു 28-29 കരുണ ചെയ്യുന്നവരിൽ

അവർ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു വീവരങ്ങാം പറഞ്ഞു. പ്രത്യേകിച്ചും സഹോദരന്റെ-ബിൻ യാമീന്റെ-കാര്യം ഉണർത്തി. അടുത്ത യാത്രയിൽ അവനെയും കൂട്ടി ചെന്നാലല്ലാതെ ധാന്യം അളന്നു തരികയില്ലെന്നു ഈജിപ്തിലെ മന്ത്രി പറഞ്ഞ വിവരം ധരിപ്പിച്ചു. അവനെ തങ്ങളോടൊപ്പം അയച്ചുതരണമെന്നുവേക്കാമെന്നും, ഞങ്ങളവനെ ശരിക്കും കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഉറപ്പിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം അവരെ എങ്ങിനെ വിശ്വസിക്കും? 12-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, യൂസഫ് യൂസഫ് (അ)നെ മോചിപ്പിച്ച് മലങ്കത്തു കൊണ്ടുപോകാൻ സമ്മതം ചോദിച്ചപ്പോഴും ഞങ്ങളവനെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ 'ഓഫർ കൊണ്ടു പോയത്'. എന്നിട്ടുണ്ടായ അനുഭവത്തിന്റെ വേദന സഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹം. നിങ്ങളുടെ വാക്കു എന്നിങ്ങ വിശ്വാസമില്ലെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ കാവലിലും കാര്യസ്ഥത്തിലും എന്നിങ്ങ തികച്ചും വിശ്വാസമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു അടുത്ത പ്രാവശ്യം ബിൻ യാമീനെയും അയക്കാമെന്നു യശ്ശ്ശബ് (20) നബി അവർക്ക് സൂചന നൽകി. യൂസുഫ് (അ)നെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം നിരാശപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു ഇതിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. 17-ാം വചനത്തിൽനിന്നു അത് കൂടുതൽ വ്യക്തവുമാണ്. യൂസഫ് (അ) കണ്ടിരുന്ന ആ സ്വപ്നത്തിന്റെ പൊരുൾ തീവൃത്തിയാകണമെന്നുണ്ടല്ലോ.

65. അവർ അവരുടെ സാക്ഷനും തുറന്നപ്പോൾ, അവരുടെ [അവർ കൊണ്ടുപോയിരുന്ന] ചരക്കു തങ്ങൾക്കു(തന്നെ) മടക്കപ്പെട്ടതായി അവർ കണ്ടെത്തി.

٢٤- وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا
بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ

അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, നാം (എന്നി) എന്താവശ്യപ്പെടാനാണ്? -ഇതാ! നമ്മുടെ ചരക്കു നമ്മുടെ (തന്നെ) മടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു! ഞങ്ങൾ നമ്മുടെ കുടുംബത്തിനു (മേലിലും) ആഹാരം കൊണ്ടുവരുകയും, ഞങ്ങളുടെ സഹോദരനെ കാ(ത്തുസൂക്ഷി) ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. (കൂടാതെ) ഒരു ഒട്ടകത്തിന്റെ അളവു (ധാന്യം) ഞങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. അതൊരു നിസ്സാരമായ അളവുകൂണ (വല്ലോ).'

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي
هَذَا ۖ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا
وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا
وَنُرْدُدُكَ كَيْلَ بَعِيرٍ
ذَلِكَ كَيْلُ يَسِيرٍ ○

66. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'അവനെ നിങ്ങളോടൊപ്പം ഞാൻ അയക്കുകയില്ല തന്നെ, തീർച്ചയായും അവനെ നിങ്ങൾ എന്നിങ്ങ കൊണ്ടുവന്നു തരുമെന്നു അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നും (സ്വീകാര്യമായ) ഒരു ഉറപ്പു നിങ്ങളെനിങ്ങ നല്കുന്നതുവരെയും;

٢٥- قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى
تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ
لَتَأْتُنَّنِي بِهِ

നിങ്ങൾ (ആപത്തുകളാൽ) വലയം ചെയ്യപ്പെടുന്നതായാല
ല്ലാതെ.'

لَا أَنْ يُخَاطَبَكُمْ

അങ്ങനെ, അവർ അദ്ദേഹത്തിന് തങ്ങളുടെ ഉറപ്പു നൽകി
യപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നാം (ഇത്) പറയുന്നതിന് അ
ല്ലാഹു (സാക്ഷ്യം) ഭരമേൽപിക്കപ്പെട്ടവനാകുന്നു.'

فَلَبَّأْتَنَّهُ مُؤْتِقَهُمْ
قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ

65. അവർ തുറന്നപ്പോൾ അവരുടെ സാക്ഷ്യം, ചരക്ക അവർ കണ്ടെത്തി
അവരുടെ ചരക്ക (ഭവ്യം) യാ മക്ക(തിരിച്ചു കൊടുക്ക)പ്പെട്ടതായി പല അവരിലേക്കു പല
അവർ പറഞ്ഞു പല ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ ഹി ഹി നാം എന്തു ആവശ്യപ്പെടുന്നു, (നമുക്കു എന്തു വേ
ണം പല ഇതാ പല നമ്മുടെ ചരക്ക (ഭവ്യം) യാ മക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു പല നമ്മിലേക്കു പല ഞ
ങ്ങൾ ആഹാരം കൊണ്ടുവരുന്നതുമാണു പല നമ്മുടെ കൂട്ടംബത്തിനു പല ഞങ്ങൾ കാക്കുക(സൂ
ക്ഷ്മിക്കുക)യും ചെയ്യും പല ഞങ്ങളുടെ സഹോദരനെ പല ഞങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ ലഭിക്കുകയുംചെയ്യും
പല അളവു പല ഒരൊട്ടകത്തിന്റെ പല അതു പല ഒരളവാകുന്നു പല കുറഞ്ഞ, നിസ്സാര, സ്വൽപം
66. പല അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു പല അവനെ ഞാൻ അയക്കുകയില്ല തന്നെ പല നിങ്ങളോടൊപ്പം
പല നിങ്ങൾ എന്നിക്കു നൽകുന്നതുവരെ (നൽകാതെ) പല ഒരു ഉറപ്പു, കരാറു പല അല്ലാഹു
വികൽ നിന്നുള്ള പല തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ വരു(തരു)മെന്നു പല അവനെകൊ
ണ്ടു അവനെ പല വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടാലൊഴികെ പല നിങ്ങൾ പല അങ്ങനെ അവർ അദ്ദേഹ
ത്തിന് നൽകിയപ്പോൾ പല അവരുടെ ഉറപ്പു പല അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു പല അല്ലാഹു പല നാം
പറയുന്നതിന്റെമേൽ പല ഭരമേൽപിക്കപ്പെട്ടവനാണ്

മക്കയെന്തായിൽ കൊണ്ടുപോന്ന ഭാണ്ഡങ്ങൾ അടിച്ചു നോക്കുമ്പോഴാണ് തങ്ങൾ ധാന്യം വാങ്ങുവാൻ അ
ങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുപോയിരുന്ന ഭവ്യങ്ങൾ അവയിൽത്തന്നെ ഇട്ടുകെട്ടിയിരുന്നതായി അവർ കണ്ടത്. അവിടെ വെച്ചു
അവർക്കു ലഭിച്ച മാനുഷമായ സ്വീകരണങ്ങൾക്കു പുറമെ ഇതും കൂടി കണ്ടപ്പോൾ അവർക്കു ആശ്ചര്യവും ആഹ്ലാദ
വുമായി. സഹോദരനെ അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു പിതാവിന്റെമേൽ കൂടുതൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തിനോക്കുവാൻ
അത് അവർക്ക് സഹായകകൂടിയും ചെയ്തു. ഇതാ! ഇതിലധികം എന്തുവേണം? ഞങ്ങളെ ആദരിക്കുകയും, വളരെ
മെച്ചപ്പെട്ട നിലയിൽ ധാന്യം നൽകുകയും ചെയ്തതു കൂടാതെ, ഇപ്പോഴിതാ നമ്മുടെ ഭവ്യങ്ങളും നമുക്കു തിരിച്ചു
കിട്ടിയിരിക്കുന്നു! ഇതുപോലെ, മേലിലും നമുക്കു ആഹാരം കൊണ്ടുവരാം. സഹോദരനെ സുരക്ഷിതമായി തിരി
ച്ചുകൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാം. അവനും കൂടിയുണ്ടായാൽ ഒരു ദൈവ കൃപയ്ക്കു വർദ്ധിച്ചുകിട്ടുമല്ലോ.
നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ വെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ ഈ കിട്ടിയതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ആവശ്യം നിറവേറുകയില്ലല്ലോ. എ
ന്നാലെ പറഞ്ഞു സഹോദരന്റെ കാര്യത്തിൽ അവർ വീണ്ടും പിതാവിനെ തിരക്കുകയായി.

പക്ഷേ, പിതാവും അതുകൊണ്ടെന്നും തൃപ്തിയടഞ്ഞില്ല. നിങ്ങൾക്കു തടുക്കുവാൻ കഴിയാത്ത വല്ല ആ
പത്തും വന്നു വലയം ചെയ്യാത്തപക്ഷം, അവനെ സുരക്ഷിതനായി മക്കക്കൊണ്ടുവരുമെന്നു അല്ലാഹുവിനെ മുൻ
നിറുത്തി നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തു ഉറപ്പു തന്നല്ലാതെ അവനെ ഞാൻ വിട്ടുതരികയില്ലെന്നു അദ്ദേഹം തീർത്തുപറ
ഞ്ഞു. അതവർ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അല്ലാഹുവിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും, അവനിൽ
ഭരമേൽപിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് യഅ്ഖൂബ് (അ) അവരോടൊപ്പം ബീന്യമീനും അടുത്ത പ്രാവശ്യം പോയി
ക്കൊള്ളുവാൻ സമ്മതിച്ചു. ഞങ്ങൾക്കു ഒരൊട്ടകത്തിന്റെ അളവു കൂടുതൽ ലഭിക്കും (പല) എന്ന വാക്യത്തിൽ
നിന്നു ദൈവമായിരുന്നു അവരുടെ വാഹനമെന്നും, മരയ്ക്കു മരയ്ക്കും ചുമക്കുന്ന ധാന്യമായിരുന്നു ഈമിപ്തിൽ
നിന്നു ലഭിച്ചിരുന്നതെന്നും മനസ്സിലാക്കണം.

67. അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു: 'എന്റെ മക്കളേ, നിങ്ങൾ ഒരു (പടി) വാതിലിൽകൂടി പ്രവേശിക്കരുത്'; ഭിന്നമായ (പല) വാതിലുകളിലൂടെ പ്രവേശിക്കവിൻ.

'അല്ലാഹുവിൽനിന്നു (ഉണ്ടാകുന്ന) യാതൊന്നിനെയും നിങ്ങളിൽ നിന്നു ഞാൻ തടുക്കുകയില്ല താനും. വിധി അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ (ആർക്കും) ഇല്ല. അവന്റെ മേൽ ഞാൻ (കാര്യങ്ങൾ) ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നവർ അവന്റെ മേൽതന്നെ ഭരമേൽപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.'

68. അവരുടെ പിതാവു അവരോടു കൽപ്പിച്ച വിധത്തിൽ അവർ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിൽനിന്നു (ഉണ്ടാകുന്ന) യാതൊന്നിനെയും അദ്ദേഹം തടുത്തിരുന്നില്ല; യഅ്ഖൂബിന്റെ മനസ്സിലുള്ള റൊവശ്യം അതദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചു—എന്നൊഴികെ [അത്രമാത്രം]. അദ്ദേഹത്തിന് നാം പഠിപ്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതിനാൽ, അദ്ദേഹം ഒരറിവുള്ളവൻ തന്നെയാകുന്നുതാനും. എങ്കിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികമാളും അറിയുന്നില്ല.

٦٧- وَقَالَ يَبْنَى لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ

وَمَا أَغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ٥

٦٨- وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا
وَرَأَاهُ لَدُنْ وَعِلٍ لَمَّا كُنْتَهُ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٥

67. 12: അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു 12: എന്റെ പുത്രന്മാരെ (മക്കളേ) 12: നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കരുത് 12: باب من വാതിലിൽ (കവാടത്തിൽ) കൂടി 12: واحد ഒരു 12: ادخلوا പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തിൻ 12: ابواب من വാതിലുകളിൽകൂടി 12: متفرقة ഭിന്നമായ, വ്യത്യസ്തമായ 12: يا بنى ഞാൻ ധന്യമാക്കുക (തടുക്കുക)യുമില്ല 12: من നിങ്ങളിൽനിന്നു, നിങ്ങൾക്കു 12: من അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു 12: من യാതൊന്നിനെയും 12: من വിധി ഇല്ല 12: من അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ 12: من അവന്റെമേൽ 12: من ഞാൻ ഭരമേൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു 12: من അവന്റെ മേൽ തന്നെ 12: من ഭരമേൽപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ 12: من ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നവർ 68. 12: അവർ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ 12: من വിധത്തിൽ, ഭാഗത്തു്ടെ 12: من അവരോടു കൽപ്പിച്ചു 12: من അവരുടെ പിതാവു 12: من അദ്ദേഹമായിരുന്നില്ല, അതായിരുന്നില്ല 12: من ധന്യമാക്കുക (തടുക്കുക) 12: من അവരിൽനിന്നു 12: من അല്ലാഹുവിൽനിന്നു 12: من യാതൊന്നിനെയും 12: من റൊവശ്യം ഒഴികെ 12: من സ്വന്തത്തി(മനസ്സി)ലുള്ള 12: من യഅ്ഖൂബിന്റെ 12: من അതദ്ദേഹം തീർത്തു (നിർവ്വഹിച്ചു) 12: من അദ്ദേഹമാകട്ടെ 12: من ഒരറിവുള്ളവൻ തന്നെ 12: من നാം അദ്ദേഹത്തിന്നു പഠിപ്പിച്ചു കൊടുത്തിതിനാൽ 12: من എങ്കിലും, പക്ഷേ 12: من മനുഷ്യരിൽ അധികവും 12: من അറിയുന്നില്ല, അറിയുകയില്ല

മക്കൾ പൂർപ്പെട്ടു പോകുമ്പോൾ, താഴെ വിവരിക്കുന്നതുപോലുള്ള എന്തെങ്കിലും ഉദ്ദേശ്യം കരുതിക്കൊണ്ട് നിങ്ങൾ—ഇരട്ടിപ്രതി—അല്ലെങ്കിൽ രാജസന്നിധിയിൽ—പ്രവേശിക്കുന്നതു് ഒരു പ്രവേശനമാർഗ്ഗത്തിലൂടെയായിരിക്കുതെന്നും, 12 ലെ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയായിരിക്കണമെന്നും യഅ്ഖൂബ് (അ) അവരെ ഉപദേശിച്ചു. അതോടൊപ്പം തന്നെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്തു നിന്നും വല്ല ദേഷ്യവും നിങ്ങൾക്കു സംഭവിക്കുന്നതു തടുക്കുവാൻ ആ ഉപദേശം ഉപകരിക്കുകയില്ലെന്നും, എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയും കൽപനയും അനുസരിച്ചു തന്നെ നടക്കുമെന്നും, അതു കൊണ്ട് അവനിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കുകയാണ് എല്ലാറ്റിലുംവെച്ചു വലിയ പരിഹാര മാർഗ്ഗമെന്നും ഉണർത്തുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, പിതാവിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം തന്നെ അവരവിടെ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും അല്ലാഹു അവരിൽ ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യങ്ങൾ (താഴെ വചനങ്ങളിൽ കാണാവുന്ന വിധം) സംഭവിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. അതെ, യഅ്ഖൂബ് (അ) മനസ്സിൽ കരുതിയിരുന്ന റൊവശ്യം അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചുവെന്നല്ലാതെ അതുകൊണ്ട് പ്രത്യേക

സഹോദരന്മാർക്കിടയിൽനിന്നു ബിൻയമിനെ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം ആശ്വസിപ്പിച്ചു—അതാണു നിന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു യൂസുഫ്, അവർ നമ്മുടെ സ്വീകരിച്ചു വന്ന ചിരഞ്ജനയത്തെക്കുറിച്ചും മറ്റും എന്നീ വ്യവസ്തിക്കനുസരിച്ചു എന്നതുകൊണ്ടു സ്വകാര്യമായി അറിയിച്ചുകൊടുത്തു. ഈ പക്ഷം—ഇബ്നുക്കഥീർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ—നിന്നെ ഇവിടെ എന്റെ അടുക്കൽ തന്നെ നിറുത്തുവാനും അവരുടെ ഒന്നിച്ചു തിരിച്ചയക്കുവാനുമായി (അയക്കുവാനായിട്ട് കാണുന്നതുപോലുള്ള) വല്ല സൂത്രങ്ങൾഗ്ഗങ്ങളും ഞാൻ വഴിയെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതുളള ഭവനവും അദ്ദേഹം ബിൻയമിനെ അറിയിച്ചിരിക്കാം. അത് സ്വാഭാവികമാണല്ലോ.

70. എന്നിട്ട് അവരുടെ ഒരു സാമാനവുമായി അവരെ അദ്ദേഹം ഒരുക്കി അയച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പാനപാത്രം തന്റെ സഹോദരന്റെ യാത്രാസാമാനത്തിൽ ആക്കി, പിന്നെ, ഒരാൾ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: 'ഹേ, വാഹനസംഘമേ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ മോഷ്ടക്കാരെ തന്നെയാണ്!'

٤٠- فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ
جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ
ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ
أَتَيْنَهَا الْغَيْرَ إِنَّا كُمْ لَسَرِقُونَ ○

71. അവർ അവരുടെ [വിളിച്ചു പറയുന്നവരുടെ] നേരെ തിരിഞ്ഞുനിന്ന് പറഞ്ഞു: 'എന്താണു നിങ്ങൾക്കു കാണാതായിരിക്കുന്നത്?'

٤١- قَالُوا وَقَبِلُوا عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا اتَّغَفُّونَ ○

72. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾക്കു രാജാവിന്റെ അളവുപാത്രം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതു കൊണ്ടുവന്നതെന്നവനു ഒരു കട്ടകത്തിന്റെ ചുമട്ടു (ധാന്യം സമ്മാനം)ഉണ്ട്. ഞാൻ അതിന്നു ഉത്തരവാദിപ്പെട്ടവനുകാകുന്നു. [അതൊര്യം ഞാൻ ഏൽക്കാം.]'

٤٢- قَالُوا تَغْفِدُ صَوَاءَ الْمَلِكِ
وَلَيْسَ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ
وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ○

70. എന്നിട്ടു അവരെ അദ്ദേഹം ഒരുക്കി അയച്ചപ്പോൾ അവർ ആക്കി ചില വെള്ളപ്പാത്രം, പാനപാത്രം ചില യാത്രാസാമാനത്തിൽ ചില തന്റെ സഹോദരന്റെ ചില പിന്നെ അറിയിപ്പു നൽകി, പ്രഖ്യാപിച്ചു (വിളിച്ചു പറഞ്ഞു) ഈ ഒരു വിളിച്ചു പറയുന്നവൻ (ഒരാൾ) ചില ഹേ യാത്രാ സംഘമേ, കട്ടക സംഘമേ ഓ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ ചില മോഷ്ടക്കാരെ തന്നെ 71. ഈ അവർ പറഞ്ഞു അവർ മുന്നിട്ടുകയും ചെയ്തു (തിരിഞ്ഞു) ഈ അവരുടെ നേരെ ചില എന്താണെന്നു ചില നിങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുന്നതു, നിങ്ങൾക്കു കാണാതാകുന്നത് 72. ഈ അവർ പറഞ്ഞു ചില ഞങ്ങൾക്കു നഷ്ടപ്പെടുന്നു, കാണാതാവുന്നു അളവുപാത്രം, അളവുകോപ്പ് ചില രാജാവിന്റെ ചില അതു കൊണ്ടുവന്നവർക്കുണ്ടു ചില ചുമട്ടു, ഏറ്റുന്നതു ചില കൈകത്തിന്റെ ചില ഞാൻ ചില അതിനെപ്പറ്റി, അതിനു ചില എൽക്കുന്നവനാണു, ഉത്തരവാദിയെന്ന്

٤٠ (സിഖായത്ത്) എന്ന വാക്കു വെള്ളം കുടിക്കാറുള്ള സ്ഥാനത്തിനും, അതു കൊണ്ടുപോകുകയും കൂടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പാത്രത്തിനും ഉപയോഗിക്കപ്പെടും. ٤١ (സ്വവായ്) എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തു ٤٢ (സ്വാള്) എന്നും വായിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു. രണ്ടായാലും ഇടങ്ങി, അല്ലെങ്കിൽ നാഴിപോലെ അളവിനു ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു പാത്രമാണത്. ഈ രണ്ടു വാക്കും ഒരു പാത്രത്തെത്തന്നെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറയുവാൻ കാരണം, വെള്ളം കുടിക്കുവാനും വിലപിടിപ്പു ധാന്യങ്ങൾ അളക്കുവാനും അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതാണെന്നും, അളവു പാത്രത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട പാനപാത്രമായിരുന്നതാണെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. അതൊരു വെള്ളിക്കോപ്പയായിരുന്നുവെന്നും

74. അവർ [വിളിച്ചു പറയുന്നവർ] പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ, നിങ്ങൾ കളവു പറയുന്നവരാണെങ്കിൽ അതിന്റെ പ്രതിഫലം [ശിക്ഷ] ഏതാണ്?'

٤٧- قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ
إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ

75. അവർ പറഞ്ഞു: 'അതിന്റെ പ്രതിഫലം, ഏതൊരുവന്റെ യാത്രാസാധനത്തിൽ അതു കാണപ്പെട്ടുവോ അവൻ തന്നെ അതിന്റെ പ്രതിഫലം. [അവനെ നിങ്ങൾക്കു പിടിപ്പുവെക്കാം,] അപ്രകാരമത്രെ, ഞങ്ങൾ അക്രമികൾക്കു പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്.'

٤٨- قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ
فَهُوَ جَزَاؤُهُ
كَذَلِكَ نُجْزِي الظَّالِمِينَ

74. 125 അവർ പറഞ്ഞു 126 എന്നാലെന്താണു 127 അതിന്റെ പ്രതിഫലം 128 നിങ്ങൾ ഉണ്ടാണെങ്കിൽ 129 കളവ് (വ്യാജം) പറയുന്നവർ 75. 125 അവർ പറഞ്ഞു 127 അതിന്റെ പ്രതിഫലം 128 ആർ, ഏതൊരുവൻ 129 കാണപ്പെട്ടു, അതു കണ്ടുകിട്ടി 130 അവന്റെ യാത്രാ സാധനത്തിൽ 127 എന്നാലെവൻ 127 അതിന്റെ പ്രതിഫലമാണു 131 അപ്രകാരമത്രെ, അതുപോലെ 132 ഞങ്ങൾ പ്രതിഫലം നൽകുന്നത് (നൽകുന്നു) 133 അക്രമികൾക്ക്

നങ്ങളിൽപ്പെട്ട ആരെങ്കിലും ആ പാപപാത്രം എടുത്തുകൊണ്ടു പോന്നിരിക്കാമെന്നു അവർക്ക് ഉറപ്പാക്കാൻ കാരണമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ആ ആരോപണം അവർ നിഷേധിച്ചു. ഞങ്ങളുമായി പരിചയപ്പെട്ടേടത്തോളം ഞങ്ങൾ കൃഷ്ണക്കാരും അക്രമികളുമല്ലെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയില്ലവെന്ന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. മോഷണകൃത്യം നടത്തുന്ന സ്വസ്ഥരായക്കാരല്ല ഞങ്ങൾ. അഥവാ പ്രവാചകന്മാരുടെ പാരമ്പര്യം നിലനിറുത്തിപ്പോരുന്നവരാണ് ഞങ്ങൾ. ഏതൊക്കെ അവർ പറഞ്ഞുനോക്കി. ആരോപണം ഉന്നയിച്ചവർ അതുകൊണ്ടാണു് സ്വപ്നത്തിപ്പെട്ടിട്ടില്ല. നിങ്ങൾ പറയുന്നത് സത്യമല്ലെന്നു തെളിഞ്ഞാൽ എന്തുവേണം എന്നായി. ആർ മോഷണം ചെയ്തതായിക്കണ്ടുവോ അയാളെ നിങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരാം. ഇതായിരുന്നു മറുപടി.

ഇസ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ ശരീഅത്തു (നിയമനടപടി) പ്രകാരം മോഷ്ടാവിന്റെ ശിക്ഷ, മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സ്വത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനെ അവനെ വിട്ടുകൊടുക്കലായിരുന്നുവെന്നും, ഒരു നിശ്ചിതകാലം അറയ്ക്കൽ ബന്ധനത്തിലോ, അടിയത്തത്തിലോ അവൻ കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടിയിരുന്നുവെന്നും ഖുർആൻ വ്യവസ്ഥാതാക്കൾ പഠിപ്പിച്ചു കാണുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അവർ അങ്ങിനെ മറുപടി പറഞ്ഞതെന്നും, 'ഞങ്ങൾ അക്രമികൾക്കു അപ്രകാരമാണ് പ്രതിഫലം നൽകുക' എന്നു അവർ പറയുവാൻ കാരണം അതാണെന്നും അവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അടുത്തവചനത്തിൽ (രാജാവിന്റെ നിയമ നടപടി പ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിനു തന്റെ സഹോദരനെ പിടിച്ചുവെക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല) എന്ന വാക്യം അതിനു പിൻബലവും നൽകുന്നു. ഇതു ശരിയാണെങ്കിൽ, പിന്നെ അവിടെ മറ്റൊരു ക്രിപ്രായത്തിനു സാക്ഷ്യമില്ല. ശരിയല്ലെന്നുവന്നാൽ, തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആരും ആ പാത്രം എടുത്തിരിക്കുകയില്ലെന്നു അവർക്ക് വിശ്വാസമുള്ളതുകൊണ്ട് വല്ലവനും അങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു തെളിയുന്നപക്ഷം, അവന്റെ കൈ വേങ്ങുന്ന ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുവാൻ അവനെ ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് വിട്ടുതരാം എന്ന അർത്ഥത്തിലും ആയിരിക്കാം ആ മറുപടി. 134 135 മാത്രമല്ല, അറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ യൂസുഫ് (അ) പാപപാത്രം ബീൻയമീന്റെ കെട്ടിൽ ഉറപ്പിച്ചുവെച്ചത് സഹോദരന്മാരിൽനിന്നു അനുമതി വീട്ടുകിട്ടുവാനുള്ള സൂത്രമായിരുന്നുവല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്കു അവരിൽനിന്നു അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു മറുപടി കിട്ടുമെന്നു അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുവാനാണ് കാരണം കാണുന്നത്. ഒടുവിൽ കലാശിച്ചത് അതുതന്നെ. എന്നീ ഏല്പാവരുടെയും ഭരണാധികാരികളുടെയും അഴിച്ചു പരിശോധിക്കുവാനാണുള്ളത്.

76. എന്നിട്ട്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരന്റെ സഞ്ചി കുമ്പസാർ അവരുടെ സഞ്ചികളെക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം (പരിശോധന) തുടങ്ങി. പിന്നീട് (ഒടുക്കം) തന്റെ സഹോദരന്റെ സഞ്ചിയിൽ നിന്നു അതു [പ്രമാണപത്രം] അദ്ദേഹം പുറത്തെടുത്തു. അപ്രകാരം, യൂസുഫിനുവേണ്ടി നാം [അല്ലാഹു] തിന്മ പ്രയോഗിച്ചു (കൊടുത്തു). രാജാവിന്റെ മത (നിയമ) നടപടിപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ സഹോദരനെ പിടി(ച്ചുവെ)ക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല; - അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായലല്ലാതെ

നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ നാം പല പദവികൾ ഉയർത്തുന്നു. എല്ലാ അറിവുള്ളവന്റെയും മീതെ ഒരു അറിയുന്നവനുണ്ട്.

٤٤- قَبَدَا بِأَوْعِيَّتِهِمْ
قَبْلَ وَعَاوِ أَخِيهِ
ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وَعَاوِ أَخِيهِ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الْيُوسُفُ
مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ

تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن تَشَاءُ
وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ

76. 13 എന്നിട്ടു (അങ്ങനെ-എന്നാൽ) അദ്ദേഹം തുടങ്ങി, ആരംഭിച്ചു അവരുടെ സഞ്ചി (ചരക്കു-പാത്രം-പൊതി)കൾക്കൊണ്ടു ചുറ്റു സഞ്ചിയുടെ കുമ്പസാർ തന്റെ സഹോദരന്റെ പിന്നീടു استخرج അവനെ അദ്ദേഹം പുറത്തെടുത്തു. പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു അവ സഞ്ചിയിൽ നിന്നു ചുറ്റ തന്റെ സഹോദരന്റെ കൈ അപ്രകാരം, ചുറ്റ നാം തിന്മ പ്രയോഗിച്ചു ചുറ്റ യൂസുഫിനുവേണ്ടി ചുറ്റ ആകുകയില്ല (നിവൃത്തിയില്ല) ചുറ്റ അദ്ദേഹം പിടിക്കുവാൻ, എടുക്കുവാൻ ചുറ്റ തന്റെ സഹോദരനെ ചുറ്റ മത(നിയമ)നടപടിയിൽ (നടപടി പ്രകാരം) ചുറ്റ രാജാവിന്റെ ചുറ്റി ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായലല്ലാതെ ചുറ്റ അല്ലാഹു ചുറ്റ നാം ഉയർത്തുന്നു ചുറ്റ പല പദവി(പദ)കൾ ചുറ്റ നാം ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ ചുറ്റ മീതെയുണ്ടു ചുറ്റ എല്ലാ അറിവുള്ളവന്റെയും ചുറ്റ ഒരു അറിയുന്നവൻ

എല്ലാ ജ്ഞാനികൾക്കും ഉപരിയായി സർവ്വജ്ഞനായ അല്ലാഹു ഉണ്ടെന്നും, അറിവുള്ള ഏതൊരുവനുമായും അവനെക്കാൾ അറിയുന്നവനൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അതു അല്ലാഹുവിൽ ചെന്നുവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും-ഇങ്ങിനെ രണ്ടുപ്രകാരത്തിൽ-ഈ ഒരുവിധത്തെ വാക്യത്തിനു സാദാ കർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടിന്റെയും കലാരം ഒരു തത്വത്തിലേക്കു തന്നെ.

77. അവർ [സഹോദരന്മാർ] പറഞ്ഞു: 'അവൻ മോഷ്ടിക്കുന്നവരിൽ, കുമ്പസാർ അവന്റെ ഒരു സഹോദരനും മോഷ്ടിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്'. എന്നാൽ, യൂസുഫ് അതു തന്റെ മനസ്സിൽ രഹസ്യമാക്കിവെച്ചു; അതിനെ (മറുവിട്ട്) അവരോടു (ഒന്നും) വെളിവാക്കിയതുമില്ല.

٤٥- قَالُوا إِن يَتْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ
لَّهُ مِنْ قَبْلُ
كَأَنَّهُمَا يُؤْسَفُ فِي نَفْسِهِ
وَلَا يُبَيِّنُهَا لَہُمْ

77. 13 അവർ പറഞ്ഞു قَالُوا അവൻ മോഷ്ടിക്കുന്നവരിൽ سَرَقَ മോഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട് 13 അവന്റെ ഒരു സഹോദരൻ 13 കുമ്പസാർ അല്ലാഹു അതിനെ സ്വകാര്യമാക്കി (മറച്ചു)വെച്ചു അവരോടു 13 യൂസുഫ് 13 തന്റെ മനസ്സിൽ 13 അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തിയതുമില്ല 13 അവരോടു

قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ○

അമൃതം (സ്വയം) പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ ഒരു മോശപ്പെട്ട സ്ഥാനത്താകുന്നു. [നിങ്ങളുടെ നിലപാട് വളരെ മോശം.] അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ (ഇം) വിശദീകരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി നല്ല വഴി അറിയുന്നവനാണ്.'

15 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു ചില നിങ്ങൾ ചു മോശ(ചീത്ത)പ്പെട്ടവരാണ്. 16 സ[ം]ഗ്രഹം, നിലപാടു ചു അദ്ദേഹം ചില ഏതും (നല്ലവണ്ണം) അറിയുന്നവനാണ്. 17 നിങ്ങൾ വിശേഷിപ്പി(വിവരീ-വർണ്ണി)ക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി

സഹോദരർക്കായും സാമാനങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്ന കാര്യം യൂസുഫ് (അ) തന്നെ നടത്തി. ആദ്യം തന്നെ ബിൻ അമീൻ സാമാനം പരിശോധിക്കുന്ന പക്ഷം അതു സംഭവത്തിനിടയ്ക്കുവെന്നുവെച്ചു മറ്റൊരുവരുടേതല്ലെന്ന് ആദ്യം അറിയിച്ചുപരിശോധിച്ചു. അവസാനം ബിൻ അമീൻ്റെയും പരമ്പരയും അതിൽനിന്നു കണ്ടെടുത്തതെന്തെങ്കിലും അദ്ദേഹം അപകടനവും മോചനവും പിടിച്ചെടുത്തുവെന്നു പറയുന്നതിലുള്ള അദ്ദേഹം അറിയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അതിൽ ആദ്യം അറിയിച്ചുവന്നില്ല. അവൻ്റെ ഉത്തരയിൽനിന്നുള്ള ഒരു സഹോദരൻ അവനുണ്ടായിരുന്നു. അവനും മുമ്പു മോചനം നൽകുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞു അവർ ബിൻ അമീൻ തരം താഴ്ത്തി. അവർ രണ്ടരും അതതാമരമരങ്ങളിലും തങ്ങളും അങ്ങിനെത്തുടർച്ചയായ് അവർ ധ്വനിപ്പിച്ചു. ഒരു സഹോദരൻ എന്നു പറഞ്ഞതു യൂസുഫ് (അ)നെ ഉദ്ദേശിച്ചുവെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. അദ്ദേഹം യൂസുഫാണെന്നു അവരെ അറിയിച്ചിട്ടില്ല. ആ സമീപിക്കു ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം വിശദീകരിച്ചെന്നും മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. 'അതിരിക്കട്ടെ, നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി വളരെ മോശംതന്നെ; നിങ്ങളും ആ പറഞ്ഞതിൻ്റെ യഥാർത്ഥാവസ്ഥ അല്ലാഹുവിന്നറിയാം' എന്നു സ്വയം പറഞ്ഞതെയുള്ളൂ.

ഇവൻ മോഷ്ടിച്ചെങ്കിൽ ഇവന്റെ ഒരു സാഹചര്യവും മുമ്പു മോഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്ന അവർ പറഞ്ഞതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, യൂസുഫ് (അ)ന്റെ പേരിൽ ചുമത്തപ്പെട്ട ഒരു മോഷണമോസ്സു കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ പലരും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടു. അവനെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുട്ടിക്കാലത്തു കൂട്ടംബത്തിൽപട്ട ആരുടേയോ ഒരു വിഗ്രഹം അവനിൽനിന്നു അദ്ദേഹം ഏടുത്തുകൊണ്ടുപോവുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും മറ്റും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നു. വിശ്വാസനീയമായ തെളിവുകളൊന്നും ഇല്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു അതു സ്വീകരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ചില മഹാൻമാർ പറയുന്നതുപോലെ, അപകടത്തിനു തെല്ലൊരു ആശ്വാസം കണ്ടെത്തുവാൻവേണ്ടി അവർ അതു വെറുതെയെടു പറഞ്ഞ അയിരുകൊണ്ടു തികച്ചും സാദൃശ്യമുണ്ടാകുന്നു. അതുവരെയുള്ള അവരുടെ ചരിത്രം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അതിൽ ഒരു അസാധാര്യവും കാണുന്നില്ലതാനും.

ബിന്യോമിന്റെ സമാനത്തിൽ പറയാം. ഇടുവാൻ തേന്നിപ്പിച്ചത്, സഹോദരൻമാർ സംഗതി അറിയാത്ത വിധത്തിൽ അത് ബിന്യോമിന്റെ സമാനങ്ങളിൽനിന്ന് കണ്ടെടുക്കുവാൻ അവസരം ലഭിച്ചത്, മോഷ്ടിച്ചവനെ നിങ്ങൾക്കു വീട്ടുതരാമെന്നു സഹോദരൻമാർ പറഞ്ഞത്, അങ്ങിനെ അവരുടെ വാക്കനുസരിച്ചുതന്നെ ബിന്യോമിനെ തന്റെകൂടെ നിറുത്തുവാൻ സാധിച്ചത്-ഇതല്ല. യൂസൂഫ് (അ)നു വേണ്ടി അല്പം നടത്തിയ ചില തന്ത്രങ്ങളാണിത്. അങ്ങിനെ ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആ നാട്ടിലെ രാജകീയ നിയമ നടപടിയനുസരിച്ച് അമ്പലത്തെ അവിടെ തടഞ്ഞുനിറുത്തുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിക്കുമായിരുന്നില്ലെന്ന്. അതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത്. അല്പം വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. (...عَلَىٰ ذِي النُّفُسِ الْكَافِرِينَ أَجْمَعِينَ) വല്ല കാര്യവും സംശയിക്കാൻവേണ്ടി തുറന്നമാർഗ്ഗത്തിലൂടെയല്ലാതെ കൗശലവും ഉപായവും പ്രയോഗിക്കുന്നതിനാണ് ഫുദ് (കൈദ്) എന്നപര്യായപ്പെടുന്നത്. ഇമാം രാഗിബു(റ) പറയുന്നു: ‘കൈദ്’ എന്നാൽ ഒരുതരം കൗശലപ്രയോഗമാണ്. അതു ആക്ഷേപാർഹവും, പ്രശംസാർഹവുമായിരിക്കാറുണ്ട്. അധികവും ആക്ഷേപാർഹമായതിലാണ് അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളത്. ശരി. (*) അപ്പോൾ, തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചുവെന്നു പറയുന്നിടത്തല്ലാം അതു ആക്ഷേപാർഹമായ തന്ത്രമായിരിക്കുമെന്നും, അക്രമമായിരിക്കുമെന്നും കരുതിക്കൂടാത്തതാണ്. പ്രയോഗിച്ച സന്ദർഭവും രൂപവും നോക്കിയിട്ടുവേണം നല്ലതോ ചീത്തയോ എന്നു വിലയിരുത്തുവാൻ. യൂസൂഫ് (അ)ന്റെ സഹോദരൻമാർ ഇക്കാര്യത്തെയും അദ്ദേ

* نص عبارة : الكيد ضرب من الاحتيال وقد يكون مذهبيا وعسكريا وان كان يستعمل في المذهب اكثر من المقاتلات

പത്തുപ്രതിമാനങ്ങളെ ആദ്യം അറിയാതെ അദ്ദേഹം അന്യരനു സമ്മാനം നൽകുന്നതു അവന്റെ പരാജയമായിട്ടും, ആദ്യത്തെയാളായിട്ടും വെള്ളം കെട്ടിട്!!

(3) പക്ഷേ, യൂസുഫ് (അ) പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത ഒരു നേട്ടം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി, സഹോദരനെ തനിക്കു വിട്ടുകിട്ടി എന്നാണല്ലോ ഇവർ പറയുന്നത്. ഇത് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിനു നേരെ വിരുദ്ധമാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ആദ്യം സഹോദരന്മാരുടെ സമ്മാനം പരിശോധിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം തുടങ്ങിയെന്നും, പിന്നീടു പലതും സഹോദരന്റെ (ബിൻയാമിന്റെ) സമ്മാനമായിട്ട് പുറത്തെടുത്തുവെന്നും പറഞ്ഞതിനെ തുടർന്ന് 'അപ്രകാരം യൂസുഫിനുവേണ്ടി നാം തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു'വെന്നും 'രാജാവിന്റെ നിയമനടപടിപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിനു അദ്ദേഹ സഹോദരനെ പിടിച്ചുവെക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല' എന്നും 76-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞു. തന്റെ കാണുന്നതുപോലെ 'അവനൊരു വ്യഭാസമായ പിതാവുണ്ട്', അതുകൊണ്ട് അവനു പകരം ഞങ്ങളിൽ ഒരാളെ അവന്റെ സ്ഥാനത്തു പിടിച്ചുവെക്കണം' എന്നും സഹോദരന്മാർ അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ, 'ഞങ്ങളുടെ ഉപകരണം ആരുടെ അടുക്കൽ ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയോ അവനെയല്ലാതെ പിടിച്ചുവെക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നും, പിടിച്ചുവെക്കുന്നപക്ഷം ഞങ്ങൾ അക്രമിക്കൽക്കീഴിലായിരിക്കുന്നതാണ്' യൂസുഫ് (അ) പറഞ്ഞതെന്നു അടുത്ത വചനത്തിലും പറയുന്നു. അടുത്ത വചനം കൃത്യം 82 വരെയുള്ള വചനങ്ങൾ മറ്റു വായിച്ചു നോക്കുക. സഹോദരന്മാർ എത്ര മനോവേദനയോടെയാണ് അനുജനെ അറബിൽ വിട്ടുപോകുന്നതെന്നു അതിൽ നിന്നു ആർക്കും വ്യക്തമാകും. ഇതെല്ലാമായിട്ടും അനുജനെ വിട്ടുകിട്ടുവാൻ അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും, പ്രതീക്ഷിക്കാതെ കിട്ടിയ നേട്ടമാണെന്നും ഇവർക്കെല്ലാമെങ്കിലും അറിയാമോ? മനസ്സിലാക്കിയുള്ളവർ ചിന്തിച്ചുനോക്കുക!

ك (കൈദ്) എന്ന വാക്കിനു അർത്ഥം കൽപിച്ചതിൽ വന്ന അബദ്ധത്തിനു പുറമെ, വിഷയത്തിന്റെ കൃത്യവൽ വശവും ആലോചിക്കാതെ ഒരു വശം മാത്രം ചിന്തിച്ചതിൽ നിന്നും, പ്രവാചകന്മാരുടെ സ്ഥാനം തങ്ങളെപ്പോലെ മറ്റുള്ളവരോടും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലെന്ന ഭാവത്തിൽനിന്നും, പുത്തൻ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഇറക്കുമതി ചെയ്യാനുള്ള വാക്ക് കയ്യിൽ നിന്നും കൂടി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം വാസ്തവത്തിൽ ഈ അഭിപ്രായം. പക്ഷേ, വെളിച്ചമുണ്ടാകാത്ത പാശ്ചാത്യരാണ്' വെച്ചത്. നൽകയെന്നു മോന്നിയ ഒരു കാര്യത്തിനുവേണ്ടി ഒന്നിലധികം തിന്മകൾ വരുത്തിവെക്കുകയാണ് അവസാനം ഉണ്ടായത്. കാര്യങ്ങളെ വസ്തുനിഷ്ഠമായും, സത്യത്തെ സത്യമായും, അസത്യത്തെ അസത്യമായും മനസ്സിലാക്കുവാൻ അല്ലാഹു നമുക്കെല്ലാം തൗഫീഖു നൽകട്ടെ. آم

78. അവർ [സഹോദരന്മാർ] പറഞ്ഞു: ഹേ, 'അസീസേസ'! അവനു വലിയ വ്യഭാസമായ ഒരു പിതാവുണ്ട്; ആകയാൽ, ഞങ്ങളിൽ ഒരാളെ അവന്റെ സ്ഥാനത്തു പിടി(ച്ചു വെ)ച്ചാലും! നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങളെ സൽഗൂണവാൻ മഠിൽ പെട്ടവനായി ഞങ്ങൾ കാണുന്നു'.

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا
شَيْنًا كَبِيرًا
فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ
إِنَّا نُرِيدُكَ مِنَ الْخَيْرِينَ ○

79. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ ഉപകരണം ആരുടെ അടുക്കൽ ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയോ അവനെയല്ലാതെ പിടി(ച്ചു വെ)ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിൽ ശരണം (തേടുന്നു) ! അപ്പോൾ, [അങ്ങനെ ചെയ്താൽ] നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ അക്രമികൾതന്നെയായിരിക്കും.'

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ
وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ
إِنَّا إِذَا الظَّالِمُونَ ٥

78. 13 അവർ പറഞ്ഞു قَالُوا ഹേ, അസീസേസ 4 5 നിശ്ചയമായും അവന്നുണ്ടു 6 7 ഒരു പിതാവു, ബാപ്പ 8 9 വ്യഭാസമായ, വയോധികനായ 10 11 വലിയ 12 13 അതിനാൽ സ്വീകരിക്കണം, പിടിക്കുക 14 15 ഞങ്ങളിൽ ഒരാളെ 16 17 അവന്റെ സ്ഥാനത്തു 18 19 നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ താങ്കളെ കാണുന്നു 20 21 നൽകചെയ്യുന്നവരിൽ (സൽഗൂണവാൻമഠിൽ) പെട്ട(വനായി) 79. 22 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 23 24 അല്ലാഹുവിൽ ശരണം (അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യം) 25 26 ഞങ്ങൾ പിടിക്കുന്ന (എടുക്കുന്ന) തിനെക്കുറിച്ച് 27 28 യാതൊരുവനെയല്ലാതെ 29 30 ഞങ്ങൾ കണ്ടെത്തി 31 32 ഞങ്ങളുടെ ഉപകരണം (സാധനം) 33 34 തന്റെ അടുക്കൽ 35 36 അപ്പോൾ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ 37 38 അക്രമികൾ തന്നെ

അവരുടെ സാമനത്തിൽ നിന്നാണു പാത്രം കണ്ടുകിട്ടുന്നതെങ്കിൽ അയാളെ വിട്ടുതരാമെന്നു അവർ ആദ്യം പറഞ്ഞുവെങ്കിലും ബിൻയാമിനെയാണ് വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതെന്നു വന്നപ്പോൾ അവർ ധർമ്മസങ്കടത്തിലായി. അവനെ കൂടാതെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പെണാലുള്ള കഥ അവർ ഓർത്തു. അതുകൊണ്ടു അവനു വളരെ വ്യക്തമായ ഒരു പിതാവുണ്ടെന്നും, അവനെക്കൂടാതെ മടങ്ങിച്ചെന്നാൽ അദ്ദേഹം വലിയ സങ്കടത്തിൽ അകപ്പെടുമെന്നും, അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും പകരം സ്വീകരിച്ചിട്ടെങ്കിലും അവനെ വിട്ടുതരണമെന്നും അവർ യൂസുഫ് (അ) നോക്കു വിനയപൂർവ്വം അപേക്ഷിച്ചു. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു അനിതിയാണെന്നും, അതു ഞങ്ങൾ ചെയ്തുകയീല്ലെന്നും യൂസുഫ് (അ) പറഞ്ഞു. പാനപാത്രം കിട്ടിയശേഷമുള്ള ഈ രംഗം ബൈബിൾ ഇങ്ങിനെ ഉദ്യേശിക്കുന്നു: യെഹൂദയും, സഹോദരന്മാരും യോസേഫിന്റെ വീട്ടിൽ പെണു. അവർ സാഷ്ടാംഗം വീണു. അവരോടു: നിങ്ങൾ ഈ ചെയ്തതെന്ത്?.....അതിന്നു യെഹൂദാ: ഞങ്ങൾ എന്തു പറയേണ്ടു? എന്തു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടു?.....ഇതാ, ഞങ്ങൾ യജമാനന്നു അടികൾ. ഞങ്ങളും ആരുടെ കയ്യിൽ പാത്രം കണ്ടുവോ അവനും തന്നെ. അതിന്നു അവൻ(യോസേഫ്): അങ്ങിനെ ഞാൻ ചെയ്തുകയീല്ല. ആരുടെ പക്കൽ പാത്രം കണ്ടുവോ അവൻതന്നെ എനിക്കു അടികയായിരിക്കും. എന്നു പറഞ്ഞു. (ഉൽപ: അ:44ൽ 14-17)

يوسف (അസീസ്യ) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥവും, ഉന്നതസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നവന്റെ സംബോധനം ചെയ്താൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു വാക്കാണെന്നും 30-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുൻപുവിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

വിഭാഗം-10

80. അങ്ങനെ, അവനെക്കുറിച്ചു അവർ നിരാശയടഞ്ഞപ്പോൾ, അവർ സ്വകാര്യം പറയുന്നവരായി തനിച്ചുപോയി. അവരിൽ വലിയവൻ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടേ, നിങ്ങളുടെ പിതാവു നിങ്ങളോട് അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നും ഒരുറപ്പു വാങ്ങിട്ടുണ്ടെന്നു? മുസ് യൂസുഫി(ന്റെ വിഷയത്തിൽ) നിങ്ങൾ വീഴ്ചചെയ്തിട്ടുള്ളതു(അറിഞ്ഞുകൂടേ)?! എന്നാൽ, എന്റെ പിതാവു എനിക്കു അനുവാദം നൽകുകയോ, അല്ലാഹു എനിക്കു (വല്ല പരിഹാരവും) വിധിച്ചുതരുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരേക്കും ഞാൻ(ഇ)ല്ലാമി വിട്ടുപോകുന്നതേയല്ല. അവൻ വിധികർത്താക്കളിൽ ഏറെ ഉത്തമനാണുതാനും.

٨٠- فَلَمَّا اسْتَيْسُوا مِنْهُ خَلَصُوا حَيًّا
قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ آبَاكُمْ
قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوَثِقًا مِنَ اللَّهِ
وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ
فِي يُوسُفَ
فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ
حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي
وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

80. അങ്ങനെ അവർ നിരാശ അടഞ്ഞ(ആശ നഷ്ടപ്പെട്ട)പ്പോൾ അവനെക്കുറിച്ചു خالصا അവർ തനിച്ചുപോയി, ഒഴിഞ്ഞുനിന്നു لا സ്വകാര്യം പറയുന്നവരായി لا പറഞ്ഞു كبريم അവരിൽ വലിയവൻ لم تَعْلَمُوا നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടേ لا നിങ്ങളുടെ പിതാവു എന്നു أخذ വാങ്ങിയിട്ടുണ്ടു (എന്നു) عَلَى നിങ്ങളോടു, നിങ്ങൾക്കെതിരിൽ من ഒരു ഉറപ്പു من അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു مَوَثِقًا മുസ് യൂസുഫിനെപ്പറ്റി, യൂസുഫിന്റെ കാര്യത്തിൽ فَرَّطْتُمْ എന്നാൽ (അതിനാൽ) ഞാൻ വിട്ടുകയേ ഇല്ല فِي (ഇ)ല്ലാമി, നാടു أَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ എന്നാൽ എന്റെ ബാപ്പَ لا അല്ലെങ്കിൽ വിധിച്ചു തരുന്ന حَتَّى അനുവാദം തരുന്നതുവരെ لا എന്നാൽ എന്റെ ബാപ്പَ لا അല്ലെങ്കിൽ വിധികർത്താക്കളിൽ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ അവനാകട്ടെ لا ഉത്തമനാണു, ഏറെ നല്ലവനാണു

81. 'നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പിതാവികളേക്കു മടങ്ങി
 ചെല്ലുവിൻ. എന്നിട്ട്' (അദ്ദേഹത്തോടു) പറയുവിൻ: 'ഞങ്ങ
 ൾക്കു പിതാവേ, നിങ്ങളുടെ മകൻ മോഷ്ടിച്ചു. ഞങ്ങൾ
 അറിഞ്ഞതിനനുസരിച്ചല്ലാതെ ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞതു
 കില്ല. ഞങ്ങൾ അദ്വൈതകാര്യത്തെ അറിഞ്ഞവരല്ലതാനും.

٨١- اِنۡجِعُوۡا اِلٰى اٰبِیۡكُمۡ فَقُولُوۡا یٰۤاَبَانَا اِنَّ
 اِبۡنَكَ سَرَقَۙ وَمَا شَهِدْنَا اِلَّا بِمَا عَلَّمَنَا
 وَمَا كُنَّا لَیۡلِیۡغِیۡبٍ حٰفِظِیۡنَ

82. 'ഞങ്ങൾ ആയിരുന്ന [പോയിരുന്ന] തായ രാജ്യ
 തോടും [രാജ്യക്കാരോടും] ഞങ്ങൾ (അവിടെനിന്നു) മുന്നിട്ടു
 വന്നതായ വാഹനസംഘത്തോടും നിങ്ങൾ ചോദി(ച്ചു നോ)
 ക്കുകയും ചെയ്യുക. ഞങ്ങൾ സ്വന്തം പറയുന്നവർ തന്നെ
 യാണ്'.

٨٢- وَسَّۡلِ الْقَرْیَةَ الَّتِیۡ كُنَّا فِیۡهَا
 وَالْعِیۡرَ الَّتِیۡ اَقْبَلْنَا فِیۡهَا
 وَاِنَّا لَصٰدِقُوۡنَ

81. നിങ്ങൾ മടങ്ങുവിൻ ٨١ നിങ്ങളുടെ പിതാവികളേക്കു ٨١ എന്നിട്ടു പറയു
 വിൻ ٨١ നിങ്ങളുടെ പിതാവേ ٨١ നിശ്ചയമായും നിങ്ങളുടെ മകൻ ٨١ മോഷ്ടിച്ചു,
 കട്ടു ٨١ ഞങ്ങൾ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞതുമില്ല ٨١ യാതൊന്നനുസരിച്ചല്ലാതെ ٨١ ഞങ്ങൾ അ
 റിഞ്ഞു ٨١ ഞങ്ങളായിട്ടുമില്ല, അല്ലതാനും ٨١ അദ്വൈതകാര്യത്തെ, മറഞ്ഞകാര്യത്തെ ٨١
 പഠിച്ചവർ, അറിഞ്ഞവർ, സൂക്ഷിക്കുന്നവർ. 82. ٨٢ ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുക ٨٢ യാ
 തൊരു രാജ്യത്തോട് ٨٢ ഞങ്ങളായിരുന്നു ٨٢ അതിൽ ٨٢ യാതൊരു വാഹനസംഘത്തോടും
 ٨٢ അതിലായി ഞങ്ങൾ മുന്നിട്ടു വന്നിരിക്കുന്നു ٨٢ നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ٨٢ സ്വന്തം
 പറയുന്നവർ തന്നെ.

ബിൻയമീനെ ഒഴിവാക്കിയിട്ടുവാനുള്ള അപേക്ഷയും ശ്രമവും ഫലിക്കാത്തതായപ്പോൾ സഹോദരന്മാർ നിരം
 ശരായി. എന്നി ഏതുവേണമെന്നു അവർ സ്വകാര്യമായി കൂടി ആലോചന നടത്തി. അവരിൽ മൂത്ത ആൾ-ഇതു
 രൂപീകരണമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു-ബിൻയമീൻ കൂടിയില്ലാതെ താൻ പിതാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു വരികയില്ലെന്നും,
 പിതാവിന്റെ പ്രത്യേക സമ്മതം ലഭിക്കുകയോ ഈ വിഷയത്തിൽ അല്ലാഹു വല്ല പ്രത്യേക പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കിത്തരു
 കരോടെങ്കിലും ഞാൻ സ്ഥലം വിട്ടുകയില്ലെന്നും തീർത്തു പറഞ്ഞു. എന്നി ചെയ്യുവാനുള്ളതു ഇതാണു: നിങ്ങൾ
 പിതാവിന്റെ അടുക്കലേക്കു തിരിച്ചു പോകുക. എന്നിട്ടു ഉണ്ടായ സംഭവങ്ങൾ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുക. ബിൻ
 യമീൻ മോഷ്ടിച്ചു. ഞങ്ങൾ കണ്ടറിഞ്ഞതാണത്. അതിനപ്പുറം ഞങ്ങളെന്നും തെളിവു നൽകുവാനിരിക്കുന്നില്ല.
 യഥാർത്ഥം അല്ലാഹുവിനറിയാം, മറഞ്ഞകാര്യം ഞങ്ങൾക്കറിയാകയില്ലല്ലോ. ഇതാണു വാസ്തവത്തിലുണ്ടായത്.
 അങ്ങനെ, അസീസും കൂട്ടരും ബിൻയമീനെ അവിടെ പിടിച്ചുപറ്റിച്ചു കളഞ്ഞു. വേണമെങ്കിൽ ആ നാട്ടുകാരോടും,
 ഞങ്ങളുടെ യാത്രാസംഘത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ആളുകളോടും നിങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു നോക്കുവിൻ. അവർക്കെല്ലാം അറി
 യാവുന്ന വസ്തുതയാണിത്. ഏന്നൊക്കെ പിതാവിനോടു പറയുക. അല്ലാത്തതു ചെയ്യും?

അങ്ങനെ, അവസാനം ബാക്കിയുള്ള മുമ്പത്ത് പേരും കൂടി പിതാവിങ്കൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു അപ്രകാരമെല്ലാം പര
 ഞ്ഞുനോക്കി. പക്ഷെ, പിതാവിനുണ്ടോ അതു അപ്പടി വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയുന്നു? അവർ യൂസൂഫ് (അ)
 നോട് അനുവർത്തിച്ച ചെയ്തികളൊക്കെ അദ്ദേഹത്തിന് ഏങ്ങിനെ മറക്കുവാൻ കഴിയും? യഥാർത്ഥം എന്താണെന്ന്
 അറിയുകയില്ലെങ്കിലും എന്തോ പിലത്തൊക്കെ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അദ്ദേഹം നിരംശപ്പെട്ടില്ല.

83. അദ്ദേഹം [പിതാവു] പറഞ്ഞു: (അതൊന്നുമല്ല)
 പക്ഷെ, നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ (എന്തോ) ഒരു
 കാര്യം ഒംഗീയാക്കിക്കൊട്ടിയിരിക്കുന്നു. [അതു നിങ്ങൾ ചെ
 യ്തിരിക്കാം] എന്നി, ഒംഗിയായ ക്ഷമ! [അതേ മാർഗ്ഗമുള്ളു]

٨٣- كَلَّٰلَۤاۤ اَبۡلَ سَرَّكَ لَکُمۡ اَنۡفُسُکُمۡ اَمۡرًا
 فَصَبِّرْ جَمِیۡلًا

പകർപ്പ്, ക്ഷമയ്ക്കു ക്ഷണിക്കുക, വേവലാതിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുക, നിരസപ്പെടുക, വ്യസനശോധ്നിക്കുക പ്രകാരം, വികാരപ്പെടുക, അല്ലാഹുവിനോളമുള്ള സ്വപ്നകളോടു സങ്കടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുക ഇതൊക്കെയാണു അർത്ഥപര്യന്തരമുള്ളത്. ഇക്കാരണം പ്രവാചകൻമാരിൽ നിന്നുണ്ടാവുകയില്ലെന്നും. നബി (സ) തിരുമേനി യുടെ പുത്രൻ ഇസ്രക്കീം അന്തിച്ചപ്പോൾ തിരുമേനി കരയുകയും ഇങ്ങിനെ പറയുകയുണ്ടായി: 'കണ്ണുകൾ കണ്ണു നീക്കപ്പെടും. ഹൃദയം വ്യസനപ്പെടുകയും ചെയ്യും. നമ്മുടെ രസ്യ തൂപ്തിപ്പെടുന്നതല്ലതെ ഞങ്ങൾ പറയുക യില്ല. ഇസ്രക്കീം! നിന്റെ വേർപാടുന്നിടത്തു ഞങ്ങൾ വ്യസനപ്പെട്ടവർ തന്നെയാകുന്നു.' (ബു: മു) പിതാവിന്റെ അപമാനയെ വ്യസനവും ദുഃഖവും കണ്ടപ്പോൾ കരയുകയും അനുരാഗവും അനുരൂപവും മോണി.

85. അവർ [മക്കൾ] പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെ യാണ(സത്യം) ! നിങ്ങൾ യൂസുഫിനെ ഓർത്തുകൊണ്ടേയിരിക്കും; നിങ്ങൾ മരിക്കാറായിത്തീരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ (മരിച്ച)നാശമടയുന്നവരിൽ പെട്ടവനായിത്തീരുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരെ.'

85- قَالُوا تَاللّٰهِ تَفْتُنَا
تَذَكِّرُنَا يٰسُفٰ حَتّٰى تَكُوْنَحَرْصًا اَوْ تَكُوْن
مِّنَ الْهٰلِكِيْنَ

86. അദ്ദേഹം [പിതാവു] പറഞ്ഞു: 'എന്റെ വേവലാതിയും, എന്റെ വ്യസനവും (സംബന്ധിച്ചു) ഞാൻ അല്ലാഹുവിനുമേൽ മാത്രമാണു പരാതിപ്പെടുന്നത്. നിങ്ങൾ മരിക്കത്തക്കതോ (ചിലതൊക്കെ) അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നു എനിക്കുവരികയും ചെയ്യും.'

86- قَالِ اِنَّمَا اَشْكُوْا بَيْنِيْ وَخَزِيْنِ اِلٰى اللّٰهِ
وَاَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ

85. 13 അവർ പറഞ്ഞു 85 അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയോ (സത്യം) 13 നിങ്ങൾ ആയിക്കൊണ്ടിരിക്കും 13 നിങ്ങൾ ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടു 13 യൂസുഫിനെ 13 നിങ്ങൾ ആയിത്തീരുന്നതുവരെ 13 മരിക്കാറായവൻ, ജീവശ്ശവം 13 അല്ലെങ്കിൽ ആയിരിക്കുന്നതു 13 നാശമടഞ്ഞവരിൽപെട്ട(വൻ) 86. 13 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 13 ഞാൻ പരാതിപ്പെടുക (സങ്കടപ്പെടുക) മാത്രം ചെയ്യുന്നു 13 എന്റെ വേവലാതി 13 എന്റെ വ്യസനവും 13 അല്ലാഹുവിലേക്കു (മാത്രം) 13 ഞാൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു, എനിക്കുവരും 13 അല്ലാഹുവിൽനിന്നു 13 നിങ്ങൾ(ക്കു) അറിയാത്തതു.

യഅ്സുബു (അ) പരിചയസമ്പന്നനായ ഒരു വയോധികൻ മാത്രമല്ല, ഒരു പ്രവാചകവര്യനും കൂടിയാണല്ലോ. വഹ്യ മൂലം മറിയ്ക്കുവർക്കു ലഭിക്കാത്ത പല വിവരങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനു വഹ്യ മൂലം ലഭിക്കുന്നു. യൂസഫ് (അ) ന്റെ സ്വപ്നത്തിന്റെ പുലർച്ചയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു സംശയമില്ല. അതു പുലയുന്നതു ഏതു വിധത്തിലായിരിക്കും, ഏപ്പോഴായിരിക്കും എന്നുമാത്രമേ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ബിന്താമീൻ യോഖ്നീച്ചിരിക്കുവാൻ ഇടയില്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തിനറിയാം. അതുകൊണ്ട് അനുനിമിഷം അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ കരണുവയും സ്വപ്നത്തിന്റെ പുലർച്ചയും കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം മക്കളോടു പറഞ്ഞു:

87. 'എന്റെ മക്കളേ, നിങ്ങൾപോയി യൂസുഫിനെയും അവന്റെ സഹോദരനെയും സംബന്ധിച്ചു (വിവരം) അന്വേഷിച്ചു നോക്കുവിൻ. അല്ലാഹുവിന്റെ (പ്രകര്മ്മനിന്നുള്ള) ആശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ നിരസപ്പെടുകയും ചെയ്യരുത്'.

87- يٰبَنِيَّ اذْهَبُوْا فَتَحْسَبُوْا مِّنْ يُّوْسُفَ
وَ اَخِيْهِ وَاَنْتُمْ لَا تَاِيْسُوْا مِّنْ رُّوْحِ اللّٰهِ

നിശ്ചയമായും, കാര്യം: അല്ലാഹുവിന്റെ (പക്കൽനിന്നുള്ള) ആശ്വാസത്തെപ്പറ്റി അവിശ്വാസികളായ ജനങ്ങളെല്ലാത്തെ നിരാശപ്പെടുകയില്ല.'

إِنَّهُ لَا يَأْتِيَنَّكَ مِنَ زُجَّجِ اللَّهِ
إِلَّا الْقَوَّةُ الْكَافِرُونَ

87. എന്റെ മക്കളേ, പുത്രന്മാരേ നിങ്ങൾ പോകുവിൻ എന്നിട്ടു അന്വേഷിച്ചറിയുവിൻ യൂസുഫിനെപ്പറ്റി അവന്റെ സഹോദരനെയും നിങ്ങൾ നിരാശപ്പെടുകയും അതു ആശ്വാസത്തെ (തുറവിയെ) കുറിച്ചു ഓ അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയമായും അതു (കാര്യം) നിരാശപ്പെടുകയില്ല, ആശ്വാസമുണ്ടായില്ല ആശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചു ഓ അല്ലാഹുവിന്റെ ജനങ്ങളെല്ലാത്തെ അവിശ്വാസികളായ.

യൂസുഫ് (അ) നെയും സഹോദരനെയും സംബന്ധിച്ചു അന്വേഷണം നടത്തി നോക്കണമെന്നു മക്കളോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവർക്കു നൽകിയ ഈ ഉപദേശം ഓരോ സത്യവിശ്വാസിയും സദാ ഓർമ്മിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഏതു വിഷമത്തിൽ അകപ്പെട്ടാലും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ആശ്വാസവും കാര്യസ്ഥവും ലഭിക്കാനിരിക്കയില്ലെന്ന സത്പ്രതീക്ഷയോടുകൂടിയിരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും, നിരാശമാകാലും സത്യവിശ്വാസിക്കു യോജിച്ചതല്ലെന്നും ആ വാക്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. മലക്കുകൾ വന്നു താമസിക്കാത്ത മകനാകുവാൻ പോകുന്നുവെന്നും, വാർദ്ധക്യം പ്രാപിച്ചതുകൊണ്ടു നിരാശപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നും സന്തോഷവർത്ത അറിയിച്ചപ്പോൾ ഇബ്രാഹീം (അ) നബി പറഞ്ഞതിങ്ങിനെയായിരുന്നു: 'വഴിപിഴച്ചവരല്ലാത്ത ആരണു അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യസ്ഥനാക്കപ്പെട്ട ആശ്വാസമുണ്ടാകൂ!' (15:56) അല്ലാഹു അരുളിച്ചെയ്തതായി നബി (സ) ഉദ്ഘാടിച്ചതും, ബുദ്ധിമുട്ടും മൃഗസംഗ്രഹം (റ) മേഖപ്പെടുത്തിയതുമായ ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: **لَا تَقْرَأُ عَجَبًا** (സാരം: എന്റെ അടിയാൻ എന്തെപ്പറ്റി ധരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതന്യസരിച്ചായിരിക്കും അൻ നിലകൊള്ളുന്നത്) അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യസ്ഥനായിട്ടുള്ള പ്രതീക്ഷയും വിശ്വാസവും ഏതത്തോളമുണ്ടോ അത്രത്തോളമായിരിക്കും അവന്റെ കാര്യസ്ഥം ലഭിക്കുക എന്നു താൽപര്യം. യഅ്ഖൂബ് നബിയുടെ ചരിത്രം തന്നെ ഇതിനു ഏറ്റവും വലിയൊരു ഉദാഹരണമാണല്ലോ.

ഈജിപ്തിൽ മുമ്പു രണ്ടുപ്രാവശ്യം പോയിരുന്ന മക്കളെ വീളിച്ചു വീണ്ടും ഈജിപ്തിലേക്കു പോകണമെന്നും, അവിടെ നിന്നു ധാന്യം വാങ്ങി വരുന്നതോടൊപ്പം യൂസുഫിനെയും സഹോദരനെയും കൂറിച്ചു അന്വേഷണം നടത്തണമെന്നും യഅ്ഖൂബ് (അ) കൽപിച്ചു. അങ്ങനെ മുന്നാമതും അൻ ഈജിപ്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ധാന്യത്തിന് വിലയായി നൽകുവാനുള്ള ഭവ്യങ്ങളും അവർ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു.

88. അങ്ങനെ, അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ [യൂസുഫിന്റെ] അടുക്കൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: 'ഹേ, അസീസേ! ഞങ്ങളെയും, ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തെയും ദുരിതം ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ഒരു താണതരത്തിലുള്ള (അൽപം) ചരക്കുമായി വരുകയും ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ, അങ്ങനെയുള്ള ഞങ്ങളെ (ധാന്യം) അളവു പൂർത്തിയാക്കിത്തരുകയും, ഞങ്ങളെ ധർമ്മം നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ! നിശ്ചയമായും, ധർമ്മം നൽകുന്നവർക്കു അല്ലാഹു പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നതാണ്'.

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ
قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسْنَا
وَأَهْلُنَا الضَّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ
فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا
إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ

88. അങ്ങനെ അവർ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ അവർ പറഞ്ഞു ഹേ, അസീസേ ഞങ്ങളെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു, സ്വപർശിച്ചു ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തെ (ആരക്കാരെ)യും ദുരിതം, വിഷമം, ഉപദ്രവം, ബുദ്ധിമുട്ടു ഞങ്ങൾ വരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു, വന്നിരിക്കുകയാണ് ഒരു ചരക്കു (സാമാന ഭവ്യവ)യായി താണതരത്തിലുള്ള, ചിലവാകാത്ത, പോരായ്മയുള്ള അതിനാൽ പൂർത്തിയാക്കിത്തരണം ധാന്യം നൽകേണമേ! ഞങ്ങളെ ധർമ്മം നൽകേണമേ! നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളെ ധർമ്മം നൽകും അല്ലാഹു പ്രതിഫലം നൽകും ധർമ്മം (ദാനം) ചെയ്യുന്നവർക്കു

അതുകൊണ്ട് തൃപ്പൂർത്തുക്കോണിയിരിക്കുമ്പോൾ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾക്കു പഞ്ഞവും ജനങ്ങൾക്കു മൃതിതവും വർദ്ധിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. അതൊട്ടുകൂടി കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യത്തെ അന്യുഭവങ്ങൾ മെർത്തുകൊണ്ടും കൂടിയായിരിക്കട്ടെ. ഈ പ്രാവശ്യം, അവർ അസിസിന്റെ-യൂസ്യഫ് (അ)ന്റെ-മുമ്പിൽ പൂർവ്വാധികം അത്ഭുതമോടെ അത്ഭുതഹത്തിന്റെ മോദം കൂട്ടാനിന് അപേക്ഷിക്കുന്നതാണ്. തങ്ങളും തങ്ങളുടെ കൂട്ടുകൾക്കും ബങ്ങളും വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിലാണുള്ളതെന്നും വിലപിടിപ്പുള്ള സാധനങ്ങളെന്നും ധാന്യത്തിന്റെ വിലയായി നൽകുവാൻ തങ്ങളുടെ പക്കൽ ഇല്ലെന്നും അങ്ങനെയുള്ള വസ്തുക്കൾക്കു പറ്റാത്തതും വസ്തുക്കൾക്കു മാത്രമേ തങ്ങൾക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂവെന്നും അവർ ഉണർന്നി. പതിവുപോലെ ഈ പ്രാവശ്യവും ധാന്യം പൂർത്തിയായ അളവിൽ തന്നെ നൽകണമെന്നും, അതിനു പുറമെ ഇവിടുത്തെ വകയായി കൂടെ സാധനം കൂടി നൽകേണമെന്നും അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിനയപൂർവ്വമുള്ള ഈ അപേക്ഷ കേട്ടപ്പോൾ, പിതാവ്ന്റെയും, കൂടുംബത്തിന്റെയും, യെന്നിയോവസ്ഥയും, നൽകിയും, സഹോദരന്റെയും, തിരോധനത്തിൽ പിതാവു അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനോവേദനയും, യൂസുഫ് (അ) ഓർത്തിരിക്കും. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം, കഴിഞ്ഞ രണ്ടു പ്രാവശ്യങ്ങളിലും രണ്ടു സ.ബന"ധിച്ചുള്ള രഹസ്യം അറിയിക്കാതെ മൃതിപ്പെട്ട അദ്ദേഹം, ഇക്കൂറി ആ രഹസ്യം മറച്ചുവെക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു കാണാത്തതും, സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തുമാൻ തരച്ച കാണുന്ന ചോദ്യം അവരുടെ മുമ്പിൽ വെച്ചതും. ۱۷۱

89. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'യുസുഫിനെയും, അവന്റെ സഹോദരനെയും കൊണ്ടു നിങ്ങൾ ചെയ്തതു നിങ്ങൾക്കറിയാമോ? - നിങ്ങൾ വിവരമില്ലാത്തവരായിരിക്ക!''

٨٩- قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ
وَآخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ۝

90. അവർ പറഞ്ഞു: 'നീ തന്നെയാണോ യൂസഫ്?'
അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: '(അതെ) ഞാൻ യൂസഫും, ഇതു എന്റെ
സഹോദരനുമാണ്. തീർച്ചയായും, അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ
ഗുണം ചെയ്തുതന്നിരിക്കുന്നു.

٩- قَالُوا ءَاثَاكَ لَآئِنْتَ يُوْسُفُ ۖ قَالَ اَنَا
يُوْسُفُ وَهٰذَا اَخِي ۚ قَدْ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيْنَا ۚ

‘നിശ്ചയമായും, കാര്യം: ആരെങ്കിലും സൂക്ഷ്മത പരീക്ഷിക്കുകയും, ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, നിശ്ചയമായും (ആ) സമീപസ്ഥാനമാരുടെ പ്രതിഫലം അല്ലാത്ത പരമാർത്ഥതയുണ്ടായില്ല’.

إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ○

[illegible]

തന്നെ സംബന്ധിച്ചും സഹോദരനെ സംബന്ധിച്ചും, അവർ മുമ്പുചെയ്തിരുന്ന അവിവേകങ്ങളെ മറുപടി നൽകുകയോ ചെയ്യാൻ നിന്നു അവർക്ക് കാര്യം എന്തെങ്കിലും മനസ്സിലായി. നിങ്ങൾ തന്നെയുണ്ടോ യൂസുഫ്? എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു സംഗതി ഉറപ്പുവരുത്തുകയും ചെയ്തു. യൂസുഫ് (അ) നബി യഥാർത്ഥം തുറന്നു പറയുകതന്നെ ചെയ്തു.

യൂസുഫ്(അ)തന്നെക്കുറിച്ചു അറിയിച്ചതു സഹോദരന്മാർ ഇംഗിപ്തിൽ മൂന്നാമതു ചെന്നപ്പോഴെന്നു ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ. എന്നാൽ, ബൈബിളിലെ വിവരണപ്രകാരം ഇതു അവർ രണ്ടാമത്തെ പ്രാവശ്യം ചെന്നപ്പോഴാണുണ്ടായതു എന്നാകുന്നു. മൂന്നാമത്തെ യാത്രയെക്കുറിച്ചും, താഴെ 93-95 വചനങ്ങളിൽ കാണാവുന്ന പ്രകാരം യൂസുഫ്(അ) തന്റെ കുപ്പായം പിതാവിനു കൊടുത്തയച്ചതിനെക്കുറിച്ചും ബൈബിളിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നില്ല. രണ്ടാമത്തെ യാത്രയിൽ ബിൻയാമിന്റെ സാമന്തന്തിൽനിന്നു പരമ്പരാഗതം കണ്ടെടുത്ത ശേഷം, ബിൻയാമിനെ വിട്ടയക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ചതിനെത്തുടർന്നുണ്ടായ സാഹോദരന്മാരുടെ സംസാരത്തിൽനിന്നു യൂസുഫ്(അ)നു വളരെ അലിവുതോന്നിയെന്നും, ആ അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം തന്നെപ്പറ്റി അറിയിച്ച കഥാണു ചെയ്തതെന്നുമാണു അതിൽ കാണുന്നത്. പിതാവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള യാത്രച്ചിലവുകൾ, ചില സാമന്തങ്ങളും അവരുടെ പക്കൽ അയച്ചതായും അതു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഉൽപ്പത്തി: അ: 44, 45 നോക്കുക) ഇതിൽ ഖുർആന്റെ വിവരണമാണു കൂടുതൽ വസ്തുനിഷ്ഠമാണെന്നു പറയാമെന്നില്ലല്ലോ. യൂസുഫ്(അ)നു ബിയ്യുടെ ഈ തുറന്നമറുപടി അവരെ എത്രമാത്രം സന്തോഷിപ്പിച്ചുകയ്യും, പരിഭ്രമത്തിലാഴ്ത്തുകയ്യും ചെയ്തിരിക്കുമെന്നു ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ.

91. അവർ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണു (സത്യം)! തീർച്ചയായും, അല്ലാഹു ഞങ്ങളെക്കാൾ നിന്നെ (ശ്രേഷ്ഠനാക്കി) തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്'. നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ ഞൊറു ചെയ്തവർ തന്നെ ആയിരിക്കണം.'

91- قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ اٰتٰنَاكَ اللّٰهُ عَلٰی مَا
وَ اِنْ كُنَّا لَخٰطِئِيْنَ

92. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഇന്നു നിങ്ങളുടെ ദേഹി രാത്നാരധികേഷപവുകില്ല. അല്ലാഹു നിങ്ങളെ പൊറുത്തു തരുമാറാകട്ടെ(അഥവാ പൊറുത്തുതരും). അവർ കാണ ചെയ്യുന്നവരിൽ ഏറെ കരുണ ചെയ്യുന്നവനുമാണ്.'

92- قَالَ لَا تَرْجِبْ عَلَیْكُمْ الْیَوْمَ
یَغْفِرُ اللّٰهُ لَكُمْ
وَ هُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ

91. 13: അവർ പറഞ്ഞു 13: അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണു 13: തീർച്ചയായും, നിന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ടു, പ്രത്യേകപ്പെടുത്തി 13: അല്ലാഹു 13: ഞങ്ങളെക്കാൾ നിന്നെ നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങളായിരിക്കുന്നു 13: ഞൊറു (അബദ്ധം) ചെയ്തവർ തന്നെ 92. 13: അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 13: നിങ്ങളുടെ ദേഹി, നിങ്ങളെപ്പറ്റി അധികേഷപം (കുററപ്പെടുത്തൽ-ചിത്തപ്പെടുത്തൽ) ഇല്ല 13: നിങ്ങളുടെ ദേഹി, നിങ്ങളെപ്പറ്റി ഇന്നു 13: പൊറുക്കും, പൊറുക്കട്ടെ 13: അല്ലാഹു 13: നിങ്ങളെ 13: അവനാകട്ടെ 13: അധികം കരുണ ചെയ്യുന്നവനാണു 13: കരുണചെയ്യുന്നവരിൽ

സഹോദരന്മാർ കുററം സമ്മതിച്ചുവെന്നും, വിന്യം കാണിച്ചുവെന്നും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സാരമായിരിക്കണം. എന്നാൽ, യൂസുഫ്(അ) നബിയുടെ മറുപടി നോക്കുക! അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃപാപരിവർത്തനവും, പരിശുദ്ധ മനുഷ്യകയ്യും എത്ര മഹത്തരം! അവരെപ്പറ്റി ആശ്ചര്യപരത്തിന്റെ ഒരു വാക്കുപോലും പറഞ്ഞിട്ടൊരു മാത്രമല്ല, അവർക്കു പാപമോ ചന്താനിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയ്യും, അവർക്കു അനുഗ്രഹം നേടുകയ്യും ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹം അവരോടു ഇതിനെ തുടർന്നു പറഞ്ഞു:-

93. 'നിങ്ങളെ ഏന്റെ ഈ കുപ്പായവും കൊണ്ടുപോയി അതു ഏന്റെ പിതാവിന്റെ മുമ്പത്തു ഇട്ടു കൊടുക്കുക. അദ്ദേഹം കൗഠയ്യുവനായി വരും. നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തെ മുഴുവനും ഏന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുകയ്യും ചെയ്യുവിൻ.'

93- اِذْ ذُبُرًا یَّقِیْنِیْ هٰذَا قَالُوْهُ عَلٰی
وَجَدْنٰی اٰیَاتٍ بَصِیْرًا
وَ اٰتٰنٰی بِاَهْلِیْكَ اٰجَعِیْنَ

93. 13: നിങ്ങളെ പൊക്കുവിൻ 13: ഏന്റെ കുപ്പായവുമായി 13: ഈ 13: എന്നിട്ടു ഈവിൻ 13: മുമ്പത്തു 13: ഏന്റെ പിതാവിന്റെ 13: അദ്ദേഹം വരും 13: കൗഠയ്യുവനായി 13: എന്റെ കുടുംബത്തെ കൊണ്ടുവരുകയ്യും ചെയ്യുവിൻ 13: നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തെക്കൊണ്ടു 13: മുഴുവൻ, എല്ലാ 13: തന്റെ അടുക്കൽ വരുകയ്യും ചെയ്യുവിൻ

യൂസുഫ്(അ)നെപ്പറ്റി വ്യസനിച്ചു. കാരണം കൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ ഫലമായി യഅ്ഖൂബ്(അ) നബിയുടെ കണ്ണുകൾ തനിയെത്തുറയ്ക്കിത്തീർന്നുവെന്നു 84-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടുവരും. അങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാഴ്ചയും നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ വിവരം സഹോദരന്മാരുമായുള്ള സംസാരത്തിൽനിന്നു യൂസുഫ്(അ) അറിഞ്ഞു. അതുകൊണ്ടു ഏന്റെ ഈ കുപ്പായം നിങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയി പിതാവിന്റെ മുമ്പാകെ കൊടുക്കണമെന്നും, അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യസനമെല്ലാം നീങ്ങി മനസ്സിനു ആനന്ദവും കണ്ണിനു കുളിർപ്പും ലഭിക്കുമെന്നും, കണ്ണിന്റെ കാഴ്ച മടങ്ങിക്കിട്ടുമെന്നും അദ്ദേഹം സഹോദരന്മാരെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പിതാവടക്കമുള്ള അവരുടെ കുടുംബങ്ങളെ മുഴുവനും ഈജിപ്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോവാനുമാർദ്ദമായിരുന്നു. ചെയ്തു.

വിഭാഗം-11

94. വാഹനസംഘം പിരിഞ്ഞപ്പോൾ, അവരുടെ പിതാവ് (അടുത്തുള്ളവരോടു) പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും ഞാൻ, യൂസുഫിന്റെ വാസന എന്നിക്കു ലഭിക്കുന്നു; നിങ്ങളെന്ന (വാർദ്ദികൃത്താൽ) ബുദ്ധിമന്ദിച്ചവനാക്കുകയില്ലാതിരുന്നെങ്കിൽ! [എന്നാൽ, നിങ്ങൾക്കതു വിശ്വസിക്കാമായിരുന്നു]'

94- وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُو هَارِي
لَأَجِدَنَّ رُحْمِي يُوسُفَ
لَوْ أَن تَقْبَلُونِ

95. അവർ പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ് (സത്യം)! നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പഴയ വഴിക്കെടുത്തതെന്നയാണു (ഇപ്പോഴും).'

95- قَالُوا تَأْتِيهِمْ أَفْئَتُكَ لَقَدْ كُنْتَ أَفْئَتُكَ

94. വാഹനസംഘം പിരിഞ്ഞപ്പോൾ യാഹൂബ്(അ) അവരുടെ പിതാവു പറഞ്ഞു 'നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഈജിപ്റ്റിൽ നിങ്ങളെ കണ്ടെത്തുന്നു (എന്നിപ്പോൾ കിട്ടുന്നു) വാസന, മനസ്സിലാക്കുക. യൂസുഫിന്റെ ഇല്ലാതിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമന്ദിച്ചവനാക്കുക, വിശ്വസിക്കരുത്. 95. അവർ പറഞ്ഞു 'അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ്' നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വഴിപിഴവിൽ തന്നെ പഴയ, മുമ്പേയുള്ള.

94. (വാഹനസംഘം പിരിഞ്ഞപ്പോൾ) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അവർ ഈജിപ്തിൽ നിന്നു വിട്ടുപിരിഞ്ഞപ്പോൾ എന്നാണെന്നത്രെ മിക്ക വ്യാഖ്യാനങ്ങളും പറയുന്നത്. അതുതന്നെയാണു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മനസ്സിലാകുന്നതും, കൂടുതൽ വ്യക്തമായതും. യാഹൂബ്(അ) യൂസുഫ്(അ) ന്റെ സഹോദരന്മാർക്കു പുറമെ മേറെ നാട്ടുകാരും ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു എല്ലാവരുംകൂടി ഈജിപ്തിൽ നിന്നു പോന്നശേഷം സഹോദരന്മാർ അവരുടെ നാട്ടിലേക്കും, മറ്റുള്ളവർ അവരുടെ നാട്ടിലേക്കുമായി വഴിമധ്യ വെച്ചു തന്നോടും പിരിഞ്ഞപ്പോൾ എന്നും ചിലർ അതിനു അർത്ഥം കൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമതും ആ കുപ്പായം തന്റെ അടുത്തത്തും മുമ്പുതന്നെ അതിന്റെ വാസന യഅ്ഖൂബ്(അ) നു ലഭിച്ചു. അതു ലഭിച്ചതു കാരണ വഴിക്കാക്കട്ടെ, മറ്റൊരുകിലും വഴിക്കാക്കട്ടെ, അതിൽ ഒരു അസംധാരണതകണ്ടെന്നു കാണാം. എന്നിപ്പോൾ വാർദ്ദികൃതം പിടിപെട്ടു ഏന്റെ ബുദ്ധി മന്ദീഭവിച്ചിരിക്കുകയാണെന്നു നിങ്ങൾ പറയുമായിരിക്കുമെന്നും, അതില്ലാത്തപക്ഷം നിങ്ങൾക്കിതു വിശ്വസിക്കാമെന്നും യഅ്ഖൂബ്(അ) തന്റെ അടുത്തുള്ളവരോടു പറയുന്നു. ഇതു രേഖപ്പെടുത്തി, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ആ പഴയ വഴിപിഴവിൽതന്നെയാണ്, അഥവാ യൂസുഫിനെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യസനത്തിലും കാത്തിരിപ്പിലും തന്നെയാണ് ഇപ്പോഴും ഇതു എന്നു അടുത്തുള്ളവർ അദ്ദേഹത്തോടു പറയുന്നു. ഇതെല്ലാം കാണിക്കുന്നത് ആ വാസന ലഭിച്ചതിൽ എന്തൊരു അസംധാരണതയും ഉണ്ടെന്നാണല്ലോ. അടുത്തവചനം കൂടി ശ്രദ്ധിക്കുക.

96. അങ്ങനെ, സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്ന ആരം വരികയുണ്ടായപ്പോൾ, അയാളെ ആദ്യം അറബിയിലെ മുഖത്തു ഇട്ടു; അപ്പോൾ അദ്ദേഹം കഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്നായി മാറി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞില്ലേ: 'നിശ്ചയമായും, നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തതു (ചിലതു) അല്ലാഹുവിൽനിന്നു നാം എനിക്കറിയാമെന്നു?!'

96- فَلَمَّا أَن جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۖ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝

96. 12:12:12 വരികയുണ്ടായപ്പോൾ 12:12 സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്ന ആരം 12:12 അയാൾ അതിനെ ഇട്ടു 12:12 അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു 12:12 അപ്പോൾ അദ്ദേഹം മടങ്ങി, മാറി 12:12 കഷ്ടപ്പെട്ടുവെന്നായി 12:12 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 12:12 ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ 12:12 നിങ്ങളോട് 12:12 നിശ്ചയമായും ഞാൻ (എനിക്കു) അറിയുമെന്നു 12:12 അല്ലാഹുവിൽനിന്നു 12:12 നിങ്ങൾ (നിങ്ങൾക്കു) അറിയാത്തതു

അസൂയക്കാരനായിത്തീർന്ന സന്തോഷകരമായ വിവരം കേൾക്കുവാൻ അറിയിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ആരംകൊണ്ടു 12:12 (സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവൻ) എന്നു പറയുന്നത്. യൂസുഫ്:12:12 വന്നെത്തുന്നതിന്റെ മുന്നോടിയായി ഇങ്ങിനെ ദൈവം മുമ്പിൽ വേഗം അയക്കപ്പെട്ടു. ഇയാൾ വശമായിരുന്നു യൂസുഫ് (ആ) കൊടുത്തതു കൂപ്പാൻ. അദ്ദേഹം കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നതുപോലെ, അയാൾ അതു യൂസുഫ് (ആ)ന്റെ മുമ്പത്തുകൊണ്ടുവന്നു ഇട്ടുകൊടുത്തു. യൂസുഫ് (ആ) പറഞ്ഞതുപോലെ, പിതാവിന്റെ നഷ്ടപ്പെട്ട കഷ്ടത തിരിച്ചു കിട്ടുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം (പതിയ്ക്കിപ്പിടിക്കുന്നതും പറഞ്ഞിരുന്നതും ശരിയായിരുന്നുവെന്നും, അദ്ദേഹത്തിനു ബുദ്ധിമുട്ടും സംഭവിച്ചു കയ്യാൽ തെറ്റു പറയുകയും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും വ്യക്തമായി. 96-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, നിങ്ങൾക്കറിയാത്ത ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് എനിക്കറിയാമെന്നു അവരോട് അദ്ദേഹം മുമ്പെ പറഞ്ഞിരുന്നു. ആ വാക്ക് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അവർ അദ്ദേഹം ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

97. അവർ [മക്കൾ] പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾക്കു നിങ്ങൾ പാപമോചനം തേടേണമേ! - നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ തെറ്റു ചെയ്തവരായിരിക്കുന്നു!'

97- قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ۝

98. അദ്ദേഹംപറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ എന്റെ ദുഷ്ടിനോടു വഴിയെ പാപമോചനം തേടുന്നതാണ്. നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെയാണ്' വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാ നിധിയുമായുള്ളവൻ'.

98- قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝

97. 12:12 അവർ പറഞ്ഞു 12:12 ഞങ്ങളുടെ ബാല്യം 12:12 പാപമോചനം (പൊറുക്കുവാൻ) തേടണം 12:12 ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി 12:12 ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾക്കു 12:12 നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ആയിരിക്കുന്നു 12:12 പിതാവേ, തെറ്റുചെയ്തവർ 98. 12:12 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 12:12 വഴിയെ, പിതാവിനെ ഞാൻപാപമോചനം തേടും 12:12 നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി 12:12 എന്റെ.. ദുഷ്ടിനോടു 12:12 നിശ്ചയമായും അവൻ തന്നെ 12:12 വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ 12:12 കരുണാനിധി

തങ്ങളുടെ പക്ഷം വന്നുപോയ തെറ്റുകൾ അവർ പിതാവിനോടു ഏറ്റവും പറയുകയും, തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ പെറുക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ തന്നെ പ്രാർത്ഥിക്കാതെ, വഴിയെ ചെയ്യുകകൊണ്ടാണു പറഞ്ഞത്, കൂടുതൽ ഉപയുക്തമായ വല്ല സന്ദർഭത്തിലും അതിനായി പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥന നടത്താമെന്നു കരുതിയായിരിക്കാം. അല്ലാഹുവിനറിയാം. അനന്തരം യൂസുഫ് (അ) പരമേശ്വരൻപി ചീരുന്ന പ്രകാരം ആ കുടുംബം മുഴുവനും—യഅ്ഖൂബ് (അ) നബിയും, യൂസുഫ് (അ) ന്റെ മാതാവും, എല്ലാ കൈയും അവരോടു ബന്ധപ്പെട്ടവരും അടങ്ങിയ ആ കുടുംബം മുഴുവനും—ഇജിപ്തിലേക്കു യാത്രയായി. അവരുടെ യാത്രക്കാരവശ്യമായ എല്ലാചിലവുകളും സഹോദരന്മാരുടെ പക്കൽ യൂസുഫ് (അ) കൊടുത്തുചിരുന്നുവെന്നും, യഅ്ഖൂബ് (അ) നബിക്ക് പ്രത്യേകമായി ഫാരോവാ രാജാവിന്റെ ഒരു രഥവും അയച്ചിരുന്നുവെന്നും ബൈബിൾ പറയുന്നു. വാസ്തവം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

99. അങ്ങനെ, അവർ [ആ കുടുംബം] യൂസുഫിന്റെ അടുക്കൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ,— അദ്ദേഹം തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ തന്നിലേക്കു അണച്ചുകൂട്ടി (സ്വീകരിച്ചു). അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു: 'നിങ്ങൾ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം, നിർഭയരായിക്കൊണ്ടു (സമാധാനപൂർവ്വം) മിസ്രിൽ [ഇജിപ്തിൽ] പ്രവേശിച്ചു കൊള്ളുക'.

99- فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ
أُخِي أَبُو يَاقِبَ
وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللَّهُ
أَمِينٌ ۝

100. തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ അദ്ദേഹം സിംഹാസന [സംമാനപീഠ]ത്തിന്മേൽ കയറ്റിയിരുത്തുകയും ചെയ്തു. അവർ (എല്ലാം) അദ്ദേഹത്തിന്നു 'സുജുദു' [പ്രണാമം] ചെയ്തുകൊണ്ടു വീഴുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു: 'എന്റെ പിതാവേ, ഇതു എന്റെ മുമ്പത്തെ സ്വപ്നത്തിന്റെ പൂർവ്വചയാകുന്നു; എന്റെ ദബ്ബ് അതൊരു യഥാർത്ഥമാക്കിക്കഴിഞ്ഞു. അവൻ എന്നിക്കു നന്മചെയ്യുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്': (അതെ) എന്നെ അവൻ തടവിൽ നിന്നു (മോചിപ്പിച്ചു) പുറത്തുകൊണ്ടുവരുകയും, നിങ്ങളെ മരുഭൂമിയിൽനിന്നു കൊണ്ടുവ (ന്നു)തരുകയും ചെയ്തിരിക്കെ;

100- وَرَفَعَ أَبُوبُ يَاقِبَ عَلَى الْعَرْشِ
وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ
يَا بَنِي هَذَا تَوَاضَعُوا رُجُلًا
مِّن قَبْلُ قَدْ جَعَلْنَا فِي قَلْبِي حَقًّا
وَقَدْ أَخْذَنِي إِذْ أَخْرَجْتَنِي مِنَ السِّجْنِ
وَجَاء بِكَ مِنَ الْبَدْوِ

99. അങ്ങനെ (എന്നിട്ടു) അവർ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ യൂസുഫിൽ, യൂസുഫിന്റെ അടുക്കൽ ١٠١ അദ്ദേഹം അടുപ്പിച്ചു, കൂട്ടിച്ചേർത്തു, അണച്ചുകൂട്ടി ١٠٢ തന്റെ അടുക്കലേക്കു ١٠٣ തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ ١٠٤ അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു ١٠٥ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളവിൻ ١٠٦ മിസ്രിൽ, ഇജിപ്തിൽ ١٠٧ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം ١٠٨ അല്ലാഹു ١٠٩ നിർഭയരായി, സമാധാനപ്പെട്ടുകൊണ്ടു 100. അദ്ദേഹം ഉയർത്തുക(കയറ്റിയിരുത്തുക)യും ١١٠ തന്റെ മാതാപിതാക്കളെ ١١١ സിംഹാസന(രാജപീഠ-സ്ഥാനപീഠ)ത്തിന്മേൽ ١١٢ അവർ വീഴുകയും ചെയ്തു ١١٣ അദ്ദേഹത്തിന് ١١٤ സുജുദു(പ്രണാമം—തലകനിക്കൽ—കനിയൽ) ചെയ്യുന്നവരായി ١١٥ പറയുകയും ചെയ്തു ١١٦ എന്റെ ഉപ്പാ, പിതാവേ ١١٧ ഇതു പൂർവ്വചയാണു്, പൊരുളാണു്, വ്യാഖ്യാനമാണു് ١١٨ എന്റെ സ്വപ്നത്തിന്റെ ١١٩ മുമ്പുള്ള, മുമ്പത്തെ ١٢٠ അതിനെ ആക്കിയിട്ടുണ്ട്, ആക്കിക്കഴിഞ്ഞു ١٢١ എന്റെ ദബ്ബു ١٢٢ യഥാർത്ഥം, നേരം ١٢٣ അവൻ നന്മ ചെയ്തിട്ടു മൂണ്ടു ١٢٤ എന്നിൽ, എന്നിക്കു ١٢٥ അവിൻ എന്നെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ (വന്നിരിക്കെ) ١٢٦ തടവിൽ നിന്നു് ١٢٧ നിങ്ങളെ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്തു ١٢٨ മരുഭൂമിയിൽ നിന്നു്

101. 'എന്റെ ദൈവ! നീ എനിക്കു രാജാധികാരത്തിൽ നിന്നും (കുറെയൊക്കെ) നൽകിയിട്ടുണ്ട്'; വർത്തമാനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽനിന്നും (കുറെയെല്ലാം) നീ എനിക്കു പഠിപ്പിച്ചു തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും സൃഷ്ടികർത്താവേ! നീ, ഇഹത്തിലും, പരത്തിലും എന്റെ രക്ഷാധികാരിയാകുന്നു. എന്നെ നീ മുന്തിയായി [കീഴൊത്തുമുള്ളവനായി] മരിപ്പിക്കേണമേ! എന്നെ സമീപനങ്ങളിൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!

11. رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَ عَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيَّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَ احْبِبْنِي بِالضَّلِيلِ ۝

101. رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَ عَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيَّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَ احْبِبْنِي بِالضَّلِيلِ ۝

രാജാധികാരം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം തുടച്ചിപ്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ലഭിച്ച നേതൃത്വമെന്നും കീരീടധാരിയായ ഒരു ഫരോവാ (ഫിരഔൻ) രാജാവുണ്ടെങ്കിലും തുടച്ചിപ്തിലെ ഭരണം മിക്കവാറും നടന്നിരുന്നത് യൂസുഫ് (അ) നബിയുടെ കൈക്കായിരിന്നു. വർത്തമാനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം എന്നു പറഞ്ഞതിൽ സ്വപ്നവർത്തകൻ തുടങ്ങിയ എല്ലാ വാർത്തകളുടെയും വ്യാഖ്യാനവും പൊതുവ് ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇഹത്തിൽ വെച്ചു അല്ലാഹു നീക്കം നൽകിയ നിസ്തൃലമായ ഈ അനുഗ്രഹങ്ങളെ എടുത്തു പറഞ്ഞു നന്ദിപ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അതുപോലെ തന്റെ പരലോക ജീവിതവും അനുഗ്രഹിതമായിരിക്കണമെങ്കിൽ, കലാശി പ്രാപിക്കുമ്പോൾ മുസ്ലിമായിരിക്കുകയും, സമീപനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുകയും വേണ്ടതുണ്ട്. ഈ രണ്ടാകാര്യവും സിദ്ധിക്കുകയാണ് ഒരു മനുഷ്യനു ലഭിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ നേട്ടം. ഇബ്രാഹീം(അ) നബിയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പ്രജ്ഞാസനമായ ഒരു മുസ്ലിമായിരുന്നു(3:67) എന്നും, അദ്ദേഹം പരലോകത്തു സമീപനങ്ങളിൽ പെട്ടവനാണ് (29: 27) എന്നും പ്രശംസിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും അതുകൊണ്ടാകുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് യൂസുഫ്(അ) നബിയും ആ രണ്ടുകാര്യങ്ങളും പ്രാപ്തനായി പ്രത്യേകം അപേക്ഷിച്ചത്.

لَا يَمْنَعُكَ رَبُّكَ مِنَ الْمُلْكِ إِنَّمَا يَمْنَعُكَ رَبُّكَ إِذَا أَنْتَ رَايَهُ عَيْنًا ۚ (നീനക്കു വളരെ നല്ല ഒരു കഥ വിവരിച്ചു തരുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടായിരിക്കുന്നു ഈ സംഭവബഹുലമായ പരിത്രം അല്ലാഹു വിവരിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്. സൂരത്തിന്റെ ആരംഭം മുതൽ ക്രമമായി വിവരിക്കപ്പെട്ട ആ സംഭവങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

102. അതു, അദ്വൈത വാർത്തകളിൽ പെട്ടതാകുന്നു; അതു, നാം നിനക്കു വഹിയ്ക്കു [ദിവ്യസന്ദേശം] നൽകുകയാണ്. അവർ [യൂസുഫിന്റെ സഹോദരന്മാർ] കൂതന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ (ഉദ്ദിഷ്ട) കാര്യം യോജിപ്പിപ്പിച്ചപ്പോൾ, അവരുടെ അടുക്കൽ നീ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ.

12. ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ مَكْرُؤُونَ ۝

വിഭാഗം-12

105. എത്ര (മേന്മ) ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ് ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളത്? അവർ [മനുഷ്യർ] അവയിലൂടെ നന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അവരാകട്ടെ, അവയെക്കുറിച്ച് (അവഗണിച്ചു) തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാകുന്നു!

105. وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُزَوِّنُونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ

106. അവരിൽ അധികമാളുകളും അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതല്ല; അവർ (അവനോടു) പങ്കുചേർക്കുന്നവരായും കൊണ്ടല്ലാതെ.

106. وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ

107. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയിൽനിന്നും മുടിക്കളയുന്ന വല്ല സംഭവവും അവർക്കു വന്നെത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവർ (സമാധാനിച്ച്) നിർഭയരായിരിക്കുകയാണോ? അല്ലെങ്കിൽ, അവർ അറിയാത്തവിധം പെട്ടെന്നു അന്ത്യസമയം അവർക്കു വന്നെത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച്?

107. أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ

105. എത്രയേറെ (എത്രയോ) ഉണ്ട് ആകാശങ്ങളിൽ ആകാശങ്ങളിൽ ഭൂമിയിലും അവർ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, സഞ്ചരിക്കുന്നു അതിലൂടെ, അവയുടെ അടുക്കലൂടെ അവരാകട്ടെ, അവർ ആയിക്കൊണ്ടു അവയെക്കുറിച്ചു, അവയിൽനിന്നും തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാണ്, അവഗണിക്കുന്നവർ 106. വിശ്വസിക്കുന്നതല്ല അവരിലധികവും, അധികമാളും അല്ലാഹുവിൽ അവരായിക്കൊണ്ടല്ലാതെ മുശ്ശരിക്കുകയും, പങ്കുചേർക്കുന്നവർ 107. എന്നാൽ (അപ്പോൾ) അവർ നിർഭയരായിരിക്കയോ, സമാധാനിച്ചിരിക്കയോ അവർക്കു വരുന്നതിനെ വല്ല മുടിക്കുന്ന സംഭവവും (പൊതുആപത്തും) ശിക്ഷയിൽനിന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ അല്ലെങ്കിൽ അവർക്കു വരുന്നതിനെ അന്ത്യസമയം പെട്ടെന്നു, യാദൃച്ഛികമായി അവർ ആയിക്കൊണ്ടു (ആയിരിക്കുന്ന വിധത്തിൽ) അവർഅറിയാതെ, ബോധപ്പെടാതെ

ഗൗരവമേറിയ ചില സംഗതികളാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. (1) അല്ലാഹുവിന്റെ മഹിമ മഹത്വങ്ങൾ, അധികാരാവകാശങ്ങൾ, കൈകാര്യ നിയന്ത്രണങ്ങൾ ആദിയായവയും, അവയിലെല്ലാമുള്ള അവന്റെ ഏകത്വവും വിളിച്ചോതുന്ന എത്രയോ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഈ ആകാശ ഭൂമികളിൽ നിലവിലുണ്ടു. മനുഷ്യർ നിത്യവും അവകളും അനുഭവിച്ചും പരിചയപ്പെട്ടും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടും അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാനോ, അവയിലടങ്ങിയ യുക്തിരഹസ്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാനോ, അവയിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന തെളിവുകൾ അംഗീകരിക്കുവാനോ കൂട്ടക്കാരെ അവയെ അവഗണിച്ചു തള്ളുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹുവിനുണ്ടാകിൽ ആ കണക്കറ്റ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിലവിലുള്ളപ്പോൾ അവർ നിഷേധികളും അവിശ്വാസികളുമാകുമായിരുന്നു. (2) അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരിൽ തന്നെ അധികഭാഗം ആളുകളും-ഒരു വിധത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുവിധത്തിൽ-ശിർക്ക് പുലർത്തിപ്പോരുന്നവരാകുന്നു. അഥവാ ശിർക്കു കലാത്ത ശുദ്ധമായ അഹ്മിയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ കുറവായിരിക്കും.

മുസ്ലിം സമൂഹത്തിലെ സ്ഥിതിതന്നെ ആലോചിച്ചു നോക്കുക! സമൂഹമെല്ലാം സ്ഥിര പ്രതിഷ്ഠിതങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളവയും, കാലദേശാന്തരങ്ങളിൽ പുതുതായി രൂപം കൊണ്ടുവരുന്നവയുമായ എത്രയോ തരം ശിർക്കുകൾ നടക്കാതിരിക്കാൻിരിക്കുന്നു. അവയിലധികവും മതവിശ്വാസാചാരങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെട്ടവയുമാകുന്നു. അറിവില്ലാത്ത പാശ്വര മതങ്ങൾ അറിവില്ലായ്മയോടോ, പരമ്പരാഗതമായ അനുകരണം നിമിത്തമോ അവയിൽ മുഴുകിപ്പോകുന്നതു സ്വാഭാവികമാകുന്നു. അവയെ നിഷ്ഠാസനം ചെയ്താൽ ബാധ്യസ്ഥരായ പണ്ഡി

തൻമാരിൽ പോലും ഏതെങ്കിലും ന്യായവാദങ്ങളുടെ മറവിൽ-അൽപര്യപൂർവ്വം-അവയെ നിലനിർത്തുവാൻ പരിശ്രമം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗം എല്ലാ കാലത്തും ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണു കൂടുതൽ ആപത്ത". വിഗ്രഹങ്ങളെയോ ദേവീ ദേവന്മാരെയോ ആരാധിച്ചുവരുന്ന മുശ്"രിക്കുകൾപോലും-മുൻകാലത്തുള്ളവരും ഇക്കാലത്തുള്ളവരും മെന്ന വ്യത്യാസം കൂടാതെ-അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വാസമുള്ളവരായും, അതായതു, ലോകസ്രഷ്ടാവും, ലോകത്തു നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നവനുമായ ഒരു പരമാധികാരികൾ"തിയിൽ എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കുന്നു. ആ ശക്തിയുടെ നാമത്തിലോ ഗുണഗണ സങ്കല്പങ്ങളിലോ വ്യത്യാസം കണ്ടുകൊണ്ടു മാത്രം. അതോടൊപ്പം തന്നെ, മറുപില വസ്തുക്കളെ ദൈവത്തോടു സമീകരിക്കുകയും, തദടിസ്ഥാനത്തിൽ അല്ലാഹുവിനു മാത്രമായ അധികാരാവകാശങ്ങളിൽ അവയെ അവനോടു പങ്കു ചേർക്കുകയുമാണവർ ചെയ്യുന്നത്".

മുസ്"ലിംകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവല്ലാത്ത ഒരു വസ്തുവെയും ഒരു മുസ്"ലിം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ദൈവമായി അംഗീകരിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതു ശരിയാണെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ അധികാരാവകാശങ്ങളിലും ഗുണഗണങ്ങളിലും മറുപിലയോ അവനോടു പങ്കുചേർക്കുന്നതിൽനിന്നു മുൻകാലവും ഭവിവല്ല എന്നുള്ളതാണു വാസ്തവം. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും ലക്ഷ്യമാക്കാതെ സൃഷ്ടികളുടെ പ്രീതിയും സൽപേരിനും വേണ്ടി സൽക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുക, അല്ലാഹുവല്ലാത്തവയുടെ നാമത്തിൽ സത്യം ചെയ്യുക, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടി നേർച്ച നേടുക, പത്നീധിത പുരോഹിതന്മാരുടെ നിയമങ്ങളെ അംഗീകൃത മത നിയമങ്ങളായി സ്വീകരിക്കുക, പുണ്യാത്മാക്കളെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുക, മന്ത്രവാദങ്ങളും ഉറക്കു കവചാദികളും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക, പ്രശ്നങ്ങൾക്കും ഗണിതങ്ങൾക്കും സ്ഥിതിക്കും കാര്യസാധ്യങ്ങൾക്കായി മഹാന്മാരുടെ ഖബർ സ്ഥാനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുക മുതലായ പല കാര്യങ്ങളും ശിർക്കുകളിൽപ്പെട്ടതാണെന്നു മുൻ ആന്റെ അഭ്യർത്ഥനങ്ങളിൽനിന്നും നബി വചനങ്ങളിൽനിന്നും അറിമപ്പെട്ടതാണല്ലോ. എന്നിട്ടും മുസ്"ലിം സമൂഹം യമദ്യേ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾക്കുള്ള പ്രചാരവും സ്വീകാരവും ഏതാപ്രമാണമെന്ന ആരയും പ്രത്യേകം പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. അല്ലാഹുവിൽ ശരണം!

ഇമാം അഹ്മദ് (റ) അബൂമുസൽ അൽ-അദി (റ)യിൽനിന്ന് ഉദ്യോഗിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: നബി(സ) ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ പറഞ്ഞു: 'മനുഷ്യരെ, നിങ്ങൾ ഈ ശിർക്കിനെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ. കാരണം, അതു ഉറുമ്പു അടിച്ചുവാങ്ങുന്നതിനെക്കാൾ ഗുരുമായി വന്നുചേരുന്നതാണ്.' ഇതുകേട്ടപ്പോൾ, മറ്റൊരു മോദിയ്യൂ: 'അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അങ്ങനെയൊരു സൂക്ഷിക്കും.' തിരിയ്ക്കി പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ പറയുവിൻ (പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ): അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങൾക്കു അറിയാവുന്ന വല്ലതിനെയും നിന്നോടു അങ്ങനെയോ പങ്കുചേർക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ നിന്നോടു ശരണം തേടുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു അറിയാവുന്നവല്ലാത്തതിനെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ നിന്നോടു പൊറുക്കുവാനുപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.' (*قَالَ يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ ۚ إِنَّا كُنَّا بَصِيرِينَ*) ഈ ഹദീസിലെ ഉള്ളടക്കം അഹ്മദ് (റ) മാത്രമല്ല, മറു ചില ഹദീസുപത്നീധിതന്മാരും വേറെ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി ഉദ്യോഗിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പ്രസ്തുത ഘോഷകർത്താവു അബൂഘാഫ്(റ) ആയിരുന്നുവെന്നും അവയിൽ ചിലതിൽ വ്യക്തമാച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പ്രസ്തുത ഘോഷകർത്താവു അബൂഘാഫ്(റ) ആയിരുന്നുവെന്നും അവയിൽ ചിലതിൽ വ്യക്തമാച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. വല്ലര നിഗൂഢമായ കർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി മനുഷ്യർ അറിയാതെത്തന്നെ ശിർക്കു അവനിൽ കടന്നുകൂടുകയും, അതിനെക്കുറിച്ചു അവൻ സദാ ജാഗ്രതയായിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണെന്നാണ് നബി(സ) ഈ വചനം മൂലം മുസ്"ലിംകളെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നത്".

107-ാം വചനത്തിൽ ശിർക്കു പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കു കനത്ത ഒരു താക്കീതാണുള്ളത്. അവർക്കു തടുക്കുവാൻ കഴിയത്തക്ക വമ്പിച്ച വല്ല ശിക്"ഷയും ബോധിക്കുകയും, മോശപ്പെടുന്നതു ലോകവസാനഘട്ടം വന്നു അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുകയില്ലെന്നു അവർ കരുതിയിരിക്കേണ്ട, അങ്ങിനെ വല്ലതും സംഭവിച്ചാൽ അവർക്കു മോശപ്പെടുന്നതും അവർ കരുതിയിരിക്കേണ്ട എന്നു സദാ. എല്ലാതരം ശിർക്കുകളിൽനിന്നും അല്ലാഹു നമ്മെ കരത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. آمين

108. (നബിയേ) പറയുക: 'ഇതാ ഏന്റെ മാർഗ്ഗം; ഞാൻ അല്ലാഹുവിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു- (ഉൾക്കാഴ്ച നൽകുന്ന) തെളിവോടെ (തന്നെ);

قُلْ طَائِفَةٌ مِّنِّي أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ

108. ഞ പറയുക, ഈ ഇതു, ഇതാ, ഇതത്രെ ് ഏന്റെ മാർഗ്ഗം. വഴി ് ഞാൻ ക്ഷണിക്കുന്നു, വിളിക്കുന്നു ചില അല്ലാഹുവിലേക്കു ് (ഉൾക്കാഴ്ച നൽകുന്ന) തെളിവോടെ, തെളിവോടെയെന്നു

(അതെ) ഞാനും, എന്നെ പിൻപാറിയവരും (ചെണിക്കുന്നു) അല്ലാഹു മഹാ പരിശുദ്ധനും, [അവനെ ഞാൻ വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നു] ഞാൻ മൃഗ്വരികളിൽ [പങ്കു ചേർക്കുന്നവരിൽ] പെട്ടവനല്ലതാനും.

أَنَا وَمَنْ أَتَّبَعْنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

13 ഞാൻ (ഞാനും) أَنَا എന്നെ പിൻപാറിയവരും سُبْحَانَ അല്ലാഹു പരിശുദ്ധനും, അല്ലാഹുവിനെ ഞാൻ വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നു وَمَنْ എന്നല്ല താനും مِنَ الْمُشْرِكِينَ ശിർക്ക (പങ്കുചേർക്കൽ) ചെയ്യുന്നവരിൽ (പെട്ടവൻ)

വ്യാകരണത്തിലൂടെ നോക്കുമ്പോൾ عَلَى എന്ന വാക്ക് അതിന്റെ തൊട്ടുമുമ്പുള്ള വാക്യത്തോടു ചേർന്നതും, തൊട്ടുപിമ്പുള്ള വാക്യത്തോടു ചേർന്നതും ആയിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. പരിഭാഷയിൽ ആദ്യത്തെ സാധ്യതയാണ് പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. രണ്ടാമത്തെതു പ്രകാരം '(ഉവക്കോ'ച നൽകുന്ന) തെളിവോടെയാണ് ഞാനും എന്നെ പിൻപാറിയവരും നിലകൊള്ളുന്നത് എന്നും അർത്ഥം പറയാം. അനധികായ നിലക്കോ, വസ്തുനിഷ്ഠ കല്പനയ്ക്കു വിധത്തിലോ മണ്ണല്ല-ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്ന തെളിവും രേഖയും മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ഞാനും എന്നിൽ വിശ്വസിച്ചു പിൻപാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസികളും ഈ മർഗ്ഗത്തിലേക്ക് മനസ്സെ ചെണിക്കുന്നത് എന്നു സാരം.

109. രാജ്യക്കാരിൽനിന്നും നാം 'വഹ്'യ്ക്ക് [ദിവ്യ സന്ദേശം] നൽകിയിരുന്ന ചില പുരുഷന്മാരെല്ലാത്തെയും നിനക്കു മുമ്പു നാം (ആരെയും റസൂലായി) അയച്ചിട്ടില്ല.

109- وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيْ اِلَيْهِمْ مِنْ اَهْلِ الْقُرَى

ഇവർ ഭൂമിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്നില്ലേ? അപ്പോൾ ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെ പര്യവസാനം എങ്ങിനെയാണുണ്ടായതെന്നു ഇവർക്കു നോക്കിക്കാണാമല്ലോ. സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവർക്കു പരലോക ജീവനും തന്നെയാണ് ഉത്തമം. എന്നാൽ, നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടുത്തു (ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലേ)?

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ

109. 109. നാം അയച്ചിട്ടില്ല قُلُوبُ നീന്റെ മുമ്പു رِجَالًا ചില പുരുഷന്മാരെല്ലാത്തെയും നാം വഹ്'യ്ക്ക് നൽകിക്കൊണ്ട് قُلُوبُ അവർക്കു قُلُوبُ ആരാക്കാരിൽ നിന്നും قُلُوبُ രാജ്യങ്ങളിലെ رِجَالًا അ(ഇ)വർ നടക്കുന്നില്ലേ, സഞ്ചരിച്ചിട്ടില്ല قُلُوبُ ഭൂമിയിൽ, ഭൂമിയിലൂടെ رِجَالًا അപ്പോൾ (എന്നാൽ) അവർക്കു നോക്കാം (കാണാമല്ലോ) قُلُوبُ എങ്ങിനെ قُلُوبُ ആയി, ഉണ്ടായി (എന്നു) قُلُوبു പര്യവസാനം, കലാശം قُلُوبُ യാതൊരുവരുടെ قُلُوبു അവരുടെ (ഇവരുടെ) മുമ്പുള്ള رِجَالًا ജീവനം (വീടു) തന്നെ قُلُوبു പരലോകത്തെ, പരലോകമാകുന്ന قُلُوبു ഉത്തമം, അധികം നല്ലതും قُلُوبു യാതൊരു കൂട്ടർക്കു رِجَالു സൂക്ഷിച്ചു, സൂക്ഷ്മത പാലിച്ച قُلُوبു അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ബുദ്ധി കൊടുക്ക(ഗ്രഹിക്ക)ുന്നില്ലേ

അതതു രാജ്യക്കാരിൽപെട്ടവരും, പുരുഷന്മാരുമായ ആളുകളെ മാത്രമേ വഹ്'യ്ക്ക് നൽകപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള റസൂലുകളായി നിയോഗിക്കുക പതിവുള്ളൂവെന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. മറ്റു കൂട്ടുപ്രദേശങ്ങളിലുത്ത്-നഗരങ്ങളും പട്ടണങ്ങളും അടക്കമുള്ള-നാടുകൾക്കൊന്നും قُلُوبു (രാജ്യങ്ങൾ) എന്നു പറയുന്നത്, സ്വാഭാവികമായും സം

സംകാരത്തിലും പെരുമാറ്റത്തിലുമൊക്കെ അത്പം പാരുഷ്യവും ഇണക്കമില്ലായ്മയും ഉള്ളവരായിരിക്കും. മറ്റുപ്രവാസിമാരും, അതുകൊണ്ടു മറ്റുപ്രവാസികളായ ആളുകളും ജനങ്ങളുമായി അടുത്തിടപെട്ടു കൂടിക്കാലാണു. പ്രബോധനകൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വിഷമമുണ്ടായിരിക്കും. മലക്കുകളെ റസൂലുകളാക്കി നിയോഗിക്കുന്ന പദ്ധതി, അവരുടെ പ്രകൃതി സ്വഭാവങ്ങളിൽ മറ്റും വരുത്തി മനുഷ്യരുടെ പ്രകൃതി സ്വഭാവം നൽകപ്പെടാത്ത കാരണത്താൽ മലക്കും മനുഷ്യനും രണ്ടിൽ നിത്യസമ്പർക്കം പുലർത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതും. എന്നി, മലക്കിനു മനുഷ്യപ്രകൃതി നൽകപ്പെട്ടുവെന്നു സങ്കല്പിക്കുക. അപ്പോൾ മലക്കു മലക്കല്ലാത്തതായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്ത്രീകളാണെങ്കിൽ, പുരുഷന്മാരെ അപേക്ഷിച്ചു ദിവ്യദൃശ്യം (രീസാലത്ത) യഥാവിധി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കഴിയാതിരിക്കുമെന്ന പ്രകൃത്യം തന്നെ പല പോരായ്മകളും ഉള്ളവരാകുന്നു. രാജ്യഭാരത്തിനിന്നുള്ള പുരുഷന്മാരെ മാത്രമേ റസൂലുകളായി നിയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളൂവെന്നു വെക്കുവാൻ കാരണം ഇതൊക്കെയാകുന്നു.

'നൂബുവത്തു' (പ്രവാചകത്വ)മായി ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള 'രീസാലത്തി'നെ (ദിവ്യദൃശ്യത്തെ) കൂറിച്ചാണമേൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** (നാം വഹ്യം നൽകുന്ന ചില പുരുഷന്മാരെയല്ലാതെ) എന്ന പദത്തെ ഈ വസ്തുതകളെയാണു സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പ്രവാചകത്വം നൽകപ്പെടാത്ത ചിലപ്പോൾ മലക്കുകളും അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതന്മാരായി അയക്കപ്പെടാറുണ്ട്. അവർക്കും അറബിഭാഷയിൽ റസൂലുകൾ (**رسل**) എന്നു തന്നെയാണു പറയപ്പെടുക. അതുപോലെത്തന്നെ, മുസാ (അ) നബിയുടെ മാതാവിനും, ഈസാ (അ) നബിയുടെ മാതാവിനും ലഭിച്ചതുപോലെയുള്ള ചില വെളിപ്പാടുകളും ദൈവിക സന്ദേശങ്ങളും സ്ത്രീകൾക്കും പ്രവാചകന്മാരുടേതല്ലാത്ത ആളുകൾക്കും ലഭിച്ചെന്നും വരാം. ഇവരൊന്നും അക്കാരണത്താൽ പ്രവാചകന്മാരാണെന്നോ, മേൽപറഞ്ഞ അർത്ഥത്തിലുള്ള റസൂലുകളാണെന്നോ വരുന്നില്ല. 'സ്വകാര്യസന്ദേശം നൽകുക, സ്വകാര്യമായി സംസാരിക്കുക, മരണിപ്പിക്കുക' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിലെല്ലാം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന വാക്കാണു 'വഹ്യം' (**وحي**) മേനിച്ചക്കു അതിന്റെ വിദഗ്ദ്ധമായ കൂട്ടുണ്ടാക്കുവാൻ മരണിപ്പിച്ചു കൊടുത്തതിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا** (മരണിച്ചക്കു അവൻ വഹ്യം നൽകി) എന്നു സൂ: നഹ്: 68ൽ പ്രസ്താവിച്ചതു ഈ അർത്ഥത്തിലാകുന്നു. പ്രവാചകന്മാർക്ക് നൽകപ്പെടുന്ന സാങ്കേതികാർത്ഥത്തിലുള്ള വഹ്യിനെപ്പറ്റി സൂ: ശുറായിലെ 51-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു തന്നെ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. (കൂടുതൽ വിവരത്തിന് ആ വചനവും അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനവും കാണുക) ഈ വഹ്യാണു ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യം.

അങ്ങനെ മേൽപ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം—മുസ്ലിം പല റസൂലുകളെയും അയച്ചിട്ടു അവരുടെ സമുദായങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാതിരുന്നതു നിമിത്തം അവർക്ക് നേരിട്ട ശിക്ഷാനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ഇവർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ ദൃഢിയിലൂടെ അവർ സഞ്ചരിച്ചു നോക്കിയാൽമതി. ധാരാളം ദുഷ്ടകാര്യങ്ങൾ അവർക്കു കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയും. പക്ഷെ, ബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ചു ചിന്തിക്കുവാനും, കാര്യം ഗ്രഹിക്കുവാനും തയ്യാറുണ്ടായിരിക്കണം എന്നൊക്കെയാണ് തുടർന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. എന്നാൽ, നബി (സ) തിരുമേനിയെ നിരോധിച്ചതിന്റെ പേരിൽ ഇതുവരെയും തങ്ങൾക്കു ഒരു ശിക്ഷയും അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതും എന്നു മക്കര മുഗ്ധരീകൾക്കു മനസ്സിലായേക്കാം. ഇതിനുള്ള മറുപടി അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം:-

110. അങ്ങനെ, (അവസാനം) റസൂലുകൾ നിരാശയടയുകയും, തങ്ങളോടു കളവു പറയപ്പെട്ടുവെന്നു അവർ [ജനങ്ങൾ] കരുതുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അവർക്കു [റസൂലുകൾക്കു] നമ്മുടെ സഹായം വന്നു; അപ്പോൾ, നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നവർ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. നമ്മുടെ ശിക്ഷ കററവാളികളായ ജനങ്ങളിൽനിന്നു തടുക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല.

11- حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْشَسَ الرَّسُولُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَن نَّشَاءُ وَلَا يُرِيدُ بَأْسَنَا مِنَ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ

110. (ഇതു) വരെ, അങ്ങനെ (അവസാനം) **الرسول** നിരാശയടഞ്ഞപ്പോൾ **الرسول** റസൂലുകൾ **يظنون** അവർ കരുതുക (വിചാരിക്കുക-ധരിക്കുക)യും **يحي** അവർ(ആകുന്നു) എന്ന ചി തീർച്ചയായും **يحي** അവരോടു കളവു (വ്യാജം) പറയപ്പെട്ടു, അവർ കളവം (വ്യാജം)ക്കപ്പെട്ടു (വെന്നു) **يحي** അവർക്കു വന്നു **يحي** നമ്മുടെ സഹായം **يحي** അപ്പോൾ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു **يحي** നാം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നവർ **يحي** തട്ട(തടുക്ക-തിരിക്ക)പ്പെടുകയുമില്ല **يحي** നമ്മുടെ ശിക്ഷ, മണ്ഡനം—ശാര്യം **يحي** ജനങ്ങളിൽനിന്നു **يحي** കൂറെവരാളികളായ

റസൂലുകൾ നിരസിക്കുന്നത് (انكار الرسل) എന്ന പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. ജനങ്ങൾ നിഷേധത്തിൽ ശഠിച്ചുനിന്നതുകൊണ്ട് അവർ വിശ്വസിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷ അവർക്കു ഇല്ലാത്തതായിത്തീർന്നു എന്നർത്ഥം. **كذبوا** (കുടിബു - അവരോടു കളവു പറയപ്പെട്ടു) എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്തു **كذبوا** (കുടിബു - അവർ കളവുവെച്ചു) എന്നും വായനയുണ്ടു്. ഈ വായനാ വ്യത്യാസത്തെയും, ഈ വാക്യത്തിലെ സർവ്വനാമങ്ങൾ (الضائر) കൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷകളെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതിലുള്ള ചിന്നാചിപ്രായങ്ങളെയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ആ വാക്യത്തിനു മനിലധികം പ്രകാരത്തിൽ അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെടുന്നുണ്ട്. വിശദീകരണ രേഖയിൽ അവ തമ്മിൽ പരസ്പരം വ്യത്യാസം തരുന്നുമെങ്കിലും എല്ലാം ഒരു ആശയത്തിലേക്കു തന്നെയെന്നു അവസാനം കലാശിക്കുന്നതെന്നു അവ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ കാണാവുന്നതാണ്. അവയിൽ കൂടുതൽ പ്രസക്തമായവ താഴെ പറയുന്നവയാകുന്നു:-

(1) പ്രവാചകന്മാർ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതെല്ലാം കളവുവെന്നതു അവരുടെ ജനങ്ങൾ കരുതുകയും ചെയ്തു. ഇതാണു് അധിക വ്യാഖ്യാനമാക്കളും സ്വീകരിച്ചതു്. ഇബ്നു്നുജരിർ (റ) ശരിവെച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇബ്നു്നു അബ്ബാസ്, ഇബ്നു്നു മസ്ഊദു, സഇദ്ദുബ്നു്നു ജുബൈർ, ഇഹ്ം-ഹാക്ക (റ) മുതലായവരിൽനിന്നുള്ള പല വിവായത്തുകളും ഇതിനു തെളിവായി അദ്ദേഹം ഉദ്യോഗിക്കുകയും മറ്റുള്ള അചിപ്രായങ്ങളെ അദ്ദേഹം വിമർശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇബ്നു്നു കഫീർ (റ)ന്റെ ചായ്വു് ഇതിലേക്കുവെന്നത്രെ മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. ഈ അചിപ്രായപ്രകാരം **كذبوا** (അവർ കളവുവെച്ചു) എന്നു പറഞ്ഞതു് ആ റസൂലുകളുടെ ജനങ്ങൾ കരുതി എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലായിരിക്കും. പരിഭാഷയിൽ ഈ അചിപ്രായമാണു് നാമും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. (2) തങ്ങൾക്കു വിജയവും അവിശ്വാസികൾക്കു ശിക്ഷയും വേഗമേ ലഭിക്കുമെന്നു തങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ തങ്ങളോടു മന്ത്രിക്കുന്നതു് കളവുവെന്നു്-അഥവാ അതു ശരിയല്ലെന്നു്-റസൂലുകൾക്കു മനസ്സിലായി. ഇതാണു് ചിലർ സ്വീകരിച്ചു കാണുന്ന അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം. ഇതനു സരിച്ചു **كذبوا** (അവർ) എന്നു പറഞ്ഞതു് റസൂലുകൾ കരുതി എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലായിരിക്കും. ഈ രണ്ടാചിപ്രായവും **كذبوا** (അവരോടു കളവു പറയപ്പെട്ടു) എന്ന വായനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. (3) തങ്ങൾ കളവുവെച്ചു-അഥവാ ജനങ്ങൾ നിഷേധത്തിൽ ഉറച്ചുകഴിഞ്ഞു-വെന്നു റസൂലുകൾ ഉറപ്പായി കരുതി. ഇതു് **كذبوا** (അവർ കളവുവെച്ചു) എന്ന വായനയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാകുന്നു.

ഈ വചനത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള ആശയം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്: കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ കണ്ടതുപോലെ, പല രാജ്യക്കുറുപ്പിലും അവരിൽനിന്നുള്ള ചില പുരുഷന്മാരെ അല്ലാഹു റസൂലുകളാക്കി നിശ്ചയിച്ചു. വിശ്വസിച്ചവർക്കു രക്ഷയും, നിഷേധിച്ചവർക്കു ശിക്ഷയും അനുഭവപ്പെട്ടു. എന്നാൽ തങ്ങൾക്കു ശിക്ഷ വരുകയോ, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു രക്ഷ ലഭിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതായി കാണുന്നില്ലല്ലോ എന്നു ഈ ആശ്ഠിക്കുകൾ കരുതി സമാധാനിച്ചിരിക്കേണ്ടതില്ല. കഴിഞ്ഞുപോയ ആ പ്രവാചകന്മാരുടെ കാലത്തും സംഭവിച്ചതു് ഇങ്ങിനെത്തന്നെയായിരുന്നു. അതായതു് സത്യനിഷേധികൾ നിഷേധത്തിൽ ശഠിച്ചു നിൽക്കുക കാരണം അവർ വിശ്വസിച്ചാക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷ റസൂലുകൾക്കു ഇല്ലാത്തതാകുകയും, അവരുടെ ശിക്ഷയും സത്യവിശ്വാസികളുടെ രക്ഷയും അനുഭവത്തിൽ വന്നുകാണാതെ മനസ്സു മുട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന "ലട്ടം" എത്തുമ്പോഴാണു് അതു സംഭവിക്കാറുള്ളതു്. അല്ലാതെ, നിഷേധികൾ രംഗത്തു വരുമ്പോഴേക്കും അവർക്കു ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുകയോ, റസൂലുകൾക്കും വിശ്വാസികൾക്കും ആദ്യം മുതൽക്കേ വിജയം കൈവരുകയോ ചെയ്യുന്ന പതിവു മുമ്പും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എന്തായാലും ശിക്ഷ വരുമ്പോൾ കുറ്റവാളികളായ നിഷേധികൾക്കു അതിൽനിന്നും ഒഴിവിട്ടുകിട്ടുകയില്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്.

നിങ്ങളുടെ കഴിഞ്ഞുപോയവരുടെ മാതിരി നിങ്ങൾക്കും സംഭവിക്കാതെ നിങ്ങൾക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാനാവുകയില്ലെന്നും, മുമ്പുള്ളവർക്കു കഷ്ടതകളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും ബാധിക്കുക ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും ഉണർത്തിയശേഷം, സൂ:ബഖറ: 214ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: ...**الذين آمنوا واتبعتهم الهدى** (റസൂലും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വിശ്വസിച്ചവരും എപ്പോഴായിരിക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം? എന്നു പറയുന്നതുവരെ അവർ കിടിലംകൊള്ളിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു) അതുപോലെയുള്ള ആശയം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വചനം തന്നെയണിതും. ഈ സൂറത്തു അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു:-

111. തീർച്ചയായും, അവരുടെ [മേൽപ്രസ്താവിച്ച
പ്പെട്ടവരുടെ] കഥാ വിവരണത്തിൽ (സൽ) ബുദ്ധിമാന്മാർക്കു
ഉറാഘോഷിക്കുവാനുള്ളതു [ചിന്താപാഠം] ഉണ്ടു്. ഇതു [ഖുർ
ആൻ] കെട്ടിയുണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന ഒരു വർത്തമാനമല്ല. എങ്കിലും,
ഇതിന്റെ മുമ്പുള്ളതിന്റെ സത്യസാക്ഷികരണവും (ആവശ്യ
മായ) എല്ലാ കാര്യത്തിന്റെയും വിശദീകരണവുമത്രെ, വിശ്വ
സിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗദർശനവും കാരുണ്യവുമാകുന്നു
(അത്).

111- لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي
الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى
وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ

111. 111. 111. തീർച്ചയായും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു (ഉണ്ടു്) അവരുടെ കഥാ വിവരണത്തിൽ,
കഥനത്തിൽ 111. ചിന്താപാഠം, ഉറാഘോഷിക്കാനുള്ളതു 111. ബുദ്ധിമാന്മാർക്കു്, സൽബു
ദ്ധികളുള്ളവർക്കു 111. ഇതല്ല, അതായിട്ടില്ല 111. ഒരു വർത്തമാനം, വിഷയം 111. കെട്ടിയുണ്ടാ
ക്ക(കെട്ടിച്ചമക്ക)പ്പെടുന്ന 111. എങ്കിലും, പക്ഷേ 111. സത്യസാക്ഷികരണമത്രെ, സത്യപ്പെടു
ത്തലാണു 111. യാതൊന്നിന്റെ, യാതൊന്നിനെ 111. ഇതി (അതി)ന്റെ മുമ്പിലുള്ള 111. വിശ
ദീകരണവും, വിസ്തരിപ്പിച്ചും 111. എല്ലാകാര്യത്തിന്റെയും 111. മാർഗ്ഗദർശനവും, വഴി കാ
ട്ടലും 111. കാര്യവും 111. ഒരു ജനതക്കു, ജനങ്ങൾക്കു 111. വിശ്വസിക്കുന്ന

അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ വിവരിച്ചുതന്ന ചരിത്ര സംഭവങ്ങളിൽനിന്നു പഠാം, പഠിച്ചു് ഉറാഘോഷിക്കുകയും,
ഖുർആന്റെ മാർഗ്ഗദർശനം യഥാവിധി സ്വീകരിക്കുക വഴി അവന്റെ കാര്യസ്ഥതിനു അർഹതയിരിക്കുകയും
ചെയ്യുന്ന ബുദ്ധിമാന്മാരായ സത്യവിശ്വാസികളിൽ അവൻ നമ്മെയല്ലാ, ഉപേക്ഷിച്ച് അന്യഗ്രഹിക്കട്ടെ, ആമീൻ.

والحمد لله اولاً وآخرى ولا اله الا الله تعالى

[كان تمام تولى هذه الدعوة الكريمة بعد ليلة الرمى الثانية عشر من رجب - سنة 1297 هـ الموافق 1977/1/19 م
ومن تبعه عقب الحرب ليلة الرمى الثالثة ربيع الاول 1299 هـ الموافق 1978/2/27 م]

13. സൂറത്തുർ റഅ്ദ്

മദീനയിൽ അവതരിച്ചത് — വചനങ്ങൾ 43 — വിഭാഗം (റൂക്വഅ്) 6

[മക്കയിൽ അവതരിച്ചതെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്]

കേവലാക്ഷരങ്ങൾകൊണ്ട് ആരംഭിക്കുന്ന സൂറത്തുകളിൽ ഒന്നാണിതും. ഈ അക്ഷരങ്ങളെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ബഖറായുടെ ആരംഭത്തിലും മറ്റും മുമ്പു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. പതിമൂന്നാം വചനത്തിൽ ഇടിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള പരാമർശം കാണാം. അതിൽനിന്നാണ് 'ഇടി' എന്നർത്ഥമായ عِجْل ('റഅ്ദ്') എന്നു ഈ സൂറത്തിനു പേർ വന്നത്.

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. 'അലിഫ്-ലാം-മീം-റാ'. ഇവ(വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 'ആയത്തു' [സൂക്തം] കളത്രം. നിന്റെ റബ്ബികൾനിന്നു നിനക്കു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് യഥാർത്ഥവുമായതും ഏകിലും, മനുഷ്യരിൽ അധികപേരും (അതിൽ) വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

۱-الَّتِىْ تِلْكَ الْكِتٰبُ
وَالَّذِىْ اَنْزَلَ الْيٰك مِنْ رَّبِّكَ الْحَقُّ
وَلَكِنَّ الْاِنْسَانَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝

2 അല്ലാഹുവത്രെ, നിങ്ങൾക്കു കാണാവുന്ന തൂണുകളൊന്നും കൂടാതെ ആകാശങ്ങളെ ഉയർത്തി (നിറുത്തി)യവൻ. പിന്നെ, അവൻ 'അർശി'ൽ [സിംഹാസനത്തിൽ] ആദർശം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും അവൻ (നിയന്ത്രണം) വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

۲-اللّٰهُ الَّذِىْ رَفَعَ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ
تَّرَوْنَهَا
ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

എല്ലാം (തന്നെ) ഒരു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധിവരേക്കു സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവൻ കാര്യം നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; ആയത്ത് [ലക്ഷ്യദൃഷ്ടാന്തം] കര വിശദീകരിച്ചു തരുന്നു. (അതെ) നിങ്ങളുടെ രബ്ബിനെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുവാൻവേണ്ടി.

كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى
يُنذِرُ الْآمَرَ فَيَفْضِلُ الْآيَاتِ
لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُؤْقِنُونَ

1. 'അലിഫ്, ലാം, മീം, റാ' ക് അവ (ഇവ) ക് ആയത്തുകളാണ് (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ക്കി അല്ലാഹു നിനക്കു ഇറക്കപ്പെട്ടത് ക് നിന്റെ രബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് ക് യഥാർത്ഥമാണ് എങ്കിലും ക് അധികവും ക് മനുഷ്യരിൽ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.
2. അല്ലാഹു യാതൊരുവനാകുന്നു ക് അവൻ ഉയർത്തി ആകാശങ്ങളെ ക് ഒരു തൂണും (തൂണുകളൊന്നും) കൂടാതെ ക് നിങ്ങൾ കാണുന്ന, നിങ്ങളവയെ കാണുമാറുള്ള ക് പിന്നെ അവൻ ആരോഹണം ചെയ്തു ക് അർശിൻമേൽ, സിംഹാസനത്തിൽ ക് അവൻ വിധേയമാക്കുക (കീഴ്പ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്തു ക് സൂര്യനെ ക് ക് എന്നെയും ക് എല്ലാം ക് നടക്കും, സഞ്ചരിക്കുന്നു ക് അവധിയിലേക്കു (വരെ) ക് നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട ക് അവൻ നിയന്ത്രിക്കുന്നു ക് കാര്യത്തെ ക് അവൻ വിശദീകരിക്കുന്നു. വിസ്മയിച്ചുകൊണ്ടു ക് ദൃഷ്ടാന്ത(ലക്ഷ്യ)ങ്ങളെ ക് നിങ്ങളാകുവാൻ വേണ്ടി. അയക്കും ക് കാണുന്ന (കണ്ടുമുട്ടുന്ന) തിനെപ്പറ്റി ക് നിങ്ങളുടെ രബ്ബിനെ ക് നിങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കുക. ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കുക

'നിങ്ങൾക്കു കാണാവുന്ന തൂണുകളെ കൂടാതെ ആകാശങ്ങളെ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു (കുറുപ്പ്) എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു മനുഷ്യർക്കു കാണാവുന്നതല്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും തൂണു ആകാശത്തേക്കു ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നു. അതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്തായ കഴിവ് (ക്വട്ട) പ്രകാരം. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മേഖലയിൽ തന്നെ ആകർഷണശക്തി എന്നു പറയപ്പെടുന്നുവെങ്കിലും, ആകർഷണശക്തിയുടെ മേധാവിത്വമുള്ളതാണ്, തന്റെ വിഭവത്തിന്നു വന്നുവെന്നോ പറയുവാൻ ശാസ്ത്രത്തിനു കഴിവില്ല. അഖിലാത്മവൈകല്യം ഉണ്ടാകുന്നു. തന്റെ തന്റെ സ്ഥാനം തെറ്റാതെയും, ചിന്നിച്ചിതാതെയും നിലകൊള്ളുന്നതിനു ആകർഷണശക്തി ഏതൊരു വലുതാക്കി ആപ്തിപ്പെടുക മാത്രമാണു ശാസ്ത്രം. വാസ്തവത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്. (ക്വട്ട) എന്നതിന്റെ വിശേഷണമായിക്കൊണ്ടാണു ക് (നിങ്ങൾ കാണുന്ന) എന്ന ക്രിയ നിലകൊള്ളുന്നതെന്നു നിവർത്തം മുകളിൽ നാം സമീകരിച്ച അർത്ഥവ്യാഖ്യാനം. വ്യക്തമാണപരമായി നോക്കുമ്പോൾ അതു അതിന്റെ വിഭവമാണ്. (ക്വട്ട) അല്ലാതെ വേറൊരു വാക്യമായും വരാം. അപ്പോൾ അതിന്റെ മുമ്പത്തെ വാക്യത്തിനു 'അതൊരു തൂണുകളും കൂടാതെ ആകാശങ്ങളെ ഉയർത്തിയവനത്രെ അല്ലാഹു' എന്നും ക് എന്ന വാക്യത്തിനു 'നിങ്ങൾ അവയെ-അഥവാ തൂണുകളെ (തൂണുകളാതെ) കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു' എന്നും അർത്ഥമാക്കിയിരിക്കും. അല്ലാഹു, ആയത്തിൽ വ്യത്യസ്തമില്ലതാനും. ഉപരിഭാഗത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന എല്ലാ ഗ്രഹങ്ങളും നക്ഷത്രലോകങ്ങളും ഒന്നായിത്തന്നെ അതാതിന്നു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സ്ഥാനവലയങ്ങളിൽനിന്നും, സഞ്ചരിക്കാൻ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു. കാരാതെ നിലകൊള്ളുന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥക്ക് അല്ലാഹു ഒരു കാലാവധി നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുകാലസംതപ്യം വരുമ്പോൾ ഈ വ്യവസ്ഥക്കു മറ്റൊരു വ്യവസ്ഥ നൽകിയിരിക്കുന്നു. 'എല്ലാം ഒരു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധിവരെ സഞ്ചരിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞതു ഇതിനെപ്പറ്റിയെക്കുന്നു.

അല്ലാഹു അർശിൽ ആരോഹണം ചെയ്തു (ക്വട്ട) എന്നു പറഞ്ഞതിനെപ്പറ്റി സൂ: അഅ'അഫ് 14, യൂനുസു 3; സജദ: 4; ഹദീദ് 4 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു ഇവിടെയും ഒക്കുക. അല്ലാഹുവിന്റെ സിംഹാസനാരോഹണത്തെ സംബന്ധിച്ചു അതെവിടെയെന്നു നിർദ്ദേശിച്ചതുകൊണ്ട് നമുക്കു സംശയമില്ലെങ്കിലും, ചെറുതും വലുതുമായ അഖിലാത്മ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അവന്റെ അധികാരത്തിലും നിയന്ത്രണത്തിലും മാത്രമാണു നടക്കുന്നതെന്ന അത്യാമാണു അതിൽ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതെന്ന്. ആകാശത്തു വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു മുന്നെ ക് വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വചനത്തിലും, ആകാശത്തു വചനങ്ങളിലുമായി വിവരിക്കപ്പെട്ടവ നിത്യം

തൃങ്ങളായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മനുഷ്യരാകുന്ന നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു തരുന്നതു മരണാനന്തരം നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ കണ്ടുകൂട്ടേണ്ടിവരുന്നെന്നും, നിങ്ങൾക്കു രണ്ടാമതൊരു ജീവിതം കൂടിയുണ്ടെന്നും നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി ഉറപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാകുന്നുവെന്നത്രെ അവസാനത്തെ വാക്യം മാർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്.

3. അവനത്രെ, ഭൂമിയെ വിശാലപ്പെടുത്തുകയും, അതിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്ന മലകളെയും നദികളെയും ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തവനും.

എല്ലാ ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നും തന്നെ, അതിൽ അവൻ ഈരണ്ടു ഇണകളെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. രാത്രിയെ അവൻ പകലിനു കൂടിയിടുന്നു.

നിശ്ചയമായും, അതിൽ (ക്കൈയും) ചിന്തിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

4. ഭൂമിയിൽ (തന്നെ) പരസ്പരം സമീപത്തു നിലകൊള്ളുന്ന പല (തരം) ഖണ്ഡങ്ങളും, മുതിരികളുടേതായ പല (തരം) തോട്ടങ്ങളും, കൃഷികളുടേതും; ഇണച്ചുമുളളവയും, ഇണച്ചുമുളളതല്ലാത്തതുമായ ഇത്തരപ്പനകളും (ഉണ്ട്); മറ്റു വെള്ളം കൊണ്ടു അതിനു നനക്കപ്പെടുന്നു (എന്നിട്ടും). അവയിൽ ചിലതിനെ ചിലതിനേക്കാൾ തീവ്രയിൽ നാം ശ്രദ്ധയോടുകൂടി

നിശ്ചയമായും, അതിൽ (ക്കൈയും) ബുദ്ധി കൊടു (ത്തുഗ്രഹി)ക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുമുണ്ട്.

وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ يُغْشَى اللَّيْلُ النَّهَارَ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَجَوِّزَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَزُرْعٌ وَنَخِيلٌ صَوَانٌ وَغَيْرُ صَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَاحِدٍ وَنُفِصِلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَرْضِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

3. അവൻ യാതൊരുവനുമത്രെ, അവൻ തന്നെ യാതൊരുവൻ അവൻ ഭൂമിയെ നീട്ടി (വിശാലപ്പെടുത്തി), അയച്ചുവിട്ടു **فَجَعَلَ** അതിൽ ആക്കുക (ഉണ്ടാക്കുക)യും **رَوَاسِيَ** ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന (നമുരമിട്ടു നിൽക്കുന്നവയെ (മലകളെ) **وَأَنْهَارًا** നദി (പുഴ) കളെയും **وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ** എല്ലാറ്റിൽ നിന്നും **أَثْنَيْنِ** ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിലെ **فَجَعَلَ** അതിലവൻ ആക്കി (ഉണ്ടാക്കി)യിരിക്കുന്നു **وَيُغْشَى** രണ്ടു ഇണകളെ **وَيُغْشَى** രണ്ടു (വീതം), (ഈ) രണ്ടു **وَيُغْشَى** അവൻ കൂടിയിടുന്നു **وَيُغْشَى** രാത്രിയെ **وَيُغْشَى** പകലിനു **وَيُغْشَى** നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് **وَيُغْشَى** പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ (തന്നെ) **وَيُغْشَى** ഒരു ജനങ്ങൾക്കു **وَيُغْشَى** ചിന്തിക്കുന്ന, ഉററാലോചിക്കുന്ന 4. ഭൂമിയിലുമുണ്ട് **وَيُغْشَى** പല ഖണ്ഡങ്ങൾ, തോട്ടങ്ങൾ, മോട്ടങ്ങൾ, മുതിരികൾ **وَيُغْشَى** അന്യന്യം അടുത്തു (ചേർന്നു) നിൽക്കുന്ന, അന്യന്യങ്ങൾ, ഇണയായ, മോട്ടങ്ങൾ, മുതിരികൾ **وَيُغْشَى** അയൽപരമെന്നായുള്ള **وَيُغْشَى** തോട്ടങ്ങളും, തോട്ടങ്ങളും **وَيُغْشَى** മുതിരികളാലുള്ള **وَيُغْشَى** കൃഷിയും, കൃഷികളും **وَيُغْشَى** ഇത്തരപ്പനയും, ഇത്തരപ്പനകളും **وَيُغْشَى** ഇണച്ചുമുളള **وَيُغْشَى** ഇണച്ചുമിട്ടല്ലാത്തവയും **وَيُغْشَى** അതു നനക്കപ്പെടുന്നു **وَيُغْشَى** മറ്റു വെള്ളംകൊണ്ടു **وَيُغْشَى** നാം ശ്രദ്ധയോടുകൂടി (മെച്ചപ്പെടുത്തുക)യും ചെയ്യുന്നു **وَيُغْشَى** അവയിൽ ചിലതിനെ **وَيُغْشَى** ചിലതിനെക്കാൾ **وَيُغْشَى** (തീവ്രയിൽ, തീനിയിൽ, കനിയ്യിൽ **وَيُغْشَى** നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് **وَيُغْشَى** പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ, ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾതന്നെ **وَيُغْشَى** ജനങ്ങൾക്കു **وَيُغْشَى** ബുദ്ധി കൊടുക്കുന്ന, ഗ്രഹിക്കുന്ന

ഉപരിയാകാശങ്ങളെ തൂണുകൾക്കെ തുല്യമായി വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തി വെച്ചതിനെ മാർമ്മിപ്പിച്ചുവോയ്, ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യൻ നിത്യേന കണ്ടുവരുന്ന പലതരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ അല്ലാഹു മാർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. (1) ഭൂ

കിഞ്ച പാപകാരിയായതുകൊണ്ട്. ഭൂമി യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരു ഗോളാകൃതിയിലാണെന്നിവിടെ കാഴ്ചവെയ്ക്കുന്നു. ഇപ്രകാരത്തിലും അതു പര്യന്തം നിരപ്പാക്കുന്നു. അതിലെ നിവാസികൾക്കും അതു വിശാലമാകുന്നു. ആദ്യത്തിൽ പരിശുദ്ധൻ പരിശുദ്ധനായിത്തീർന്നതുകൊണ്ട്, തലയെഴുന്നീക്കുന്നതുപോലെ നിർമ്മിതനായിത്തീർന്നതുകൊണ്ട് വേണമെന്ന വല്ലഭവും തോന്നിയിട്ടുണ്ടാവാം. അതു ഭൂമിയുടെ വലുപ്പക്കുറവുകൊണ്ടോ, അതിന്റെ സ്രഷ്ടാവിന്റെ പോരായ്മകൊണ്ടോ അല്ല, മനുഷ്യൻ അർത്ഥശൂന്യമായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടോ അതിനു വശ്യകതയുണ്ടെന്നും കടുസ്സായ നിയമപരിധികളുണ്ടെന്നും ഫലമാണത്. അതേ. **وَلَا يَدْرَأُ الْكَافِرُ أَنْ يُصِيبَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ** (കരയിലും കടലിലും മനുഷ്യരുടെ കരങ്ങൾ ചെയ്തതുമായ ചതുരനിലും കൃത്യം വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (30:41) (2) ഭൂമിക്കും ഇളക്കവും ചരിവും സ്വാധീനത്തെ ഉറച്ചു നിൽക്കുവാൻ അതിന്റെ പനം ശരിപ്പെടുത്തി നിറുത്തുന്നതിന് വമ്പിച്ച മലകളെ സ്മാപിച്ചത്. (3) ഭൂരേഖാ അളവിലുള്ള വെള്ളം എത്തിച്ചുതരുകയും, കരയിൽ തെങ്ങാത്തവരുന്ന വെള്ളം സമുദ്രത്തിലേക്കു ഒഴുക്കിവിടുകയും ചെയ്യുന്ന നദികളെ പൂർപ്പെടുത്തിയത്.

(4) വിവിധതരം ഫലവർഗ്ഗങ്ങളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും, എല്ലാവിധം ഈ രണ്ടുവിധം ഇണകളെ പൂർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തത്. നാടൻ-കാടൻ, വലുത്-ചെറുത്, വെള്ള-ചുവപ്പ്, മധുരം-പുളി, മൃന്നിയത്-അമ്ലത്, ആഴ്ന്നിറുത്-പെരുന്തിറുത് എന്നിങ്ങനെ ഏതെങ്കിലും ഈ രണ്ടു വകുപ്പുകളിലാണു ഫലവർഗ്ഗങ്ങൾ കണക്കാക്കപ്പെടുകയില്ല. സസ്യങ്ങളുടെയും എല്ലാ വസ്തുക്കളിലും രണ്ടു ഇണകൾ ഉണ്ടെന്ന ഈ തത്വത്തെ ആധുനിക ശാസ്ത്രവും സമ്മതിക്കുന്നു. സ്വർത്തൻ ഒരു ദൈവിക ഗ്രന്ഥമാണെന്നുള്ളതാണു ഇതും കാണിക്കുന്നത്. (5) പക്ഷർ മുഴുവനും വിവിധ ഭോജിതങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന ജനകോടികൾക്കു വിശ്രമാർത്ഥം രാത്രിയെക്കൊണ്ടു പകലിനെ മൂടി ഉറുത്തും സ്വസ്ഥതയും നൽകുന്നത്. (6) അടുത്തടുത്തും തൊട്ടുതൊട്ടും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതും, അതോടുകൂടി വ്യത്യസ്ത സ്വഭാവങ്ങളോടുകൂടിയതുമായ ജുപ്രദേശങ്ങൾ പൂർപ്പെടുത്തിയത്. മരുഭൂമി, വനഭൂമി, കൃഷി നിലം, തരിശുനിലം ഉൽപാദനയോഗ്യം, ഉൽപാദനയോഗ്യമല്ലാത്തതും, മണൽപ്രദേശം, ചളിപ്രദേശം എന്നിങ്ങനെ ഒന്നിനെത്തന്നെ വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തുകയാണല്ലോ ജുപ്രദേശങ്ങൾ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. (7) പല ജാതികളും ഇനങ്ങളും ഉള്ള മൃന്നിരിത്തോടങ്ങളും, ഈത്തത്തോടങ്ങളും പോലെയുള്ളവ ഉണ്ടാക്കിയത്. (8) ഈത്തപ്പനകളിൽ തന്നെ ഒരു മുറുപ്പിൽനിന്നു ഇണച്ചവും ചിനപ്പും പൊട്ടി ഒന്നിലധികം ശാഖകൾ ഉള്ളതും, ഒരൊത്തടി മാത്രമുള്ളതും എന്നിങ്ങനെ വ്യത്യസ്തപ്പെടുത്തിയത്. അംബികൾക്കു സുപാചിതമായതെന്ന നിലക്കു ഈത്തപ്പനയിലുള്ള ഈ താവ്യത്വം രാത്രിയെ അല്ലാതെ പുറത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവയിലും നമ്മുടെ നാടുകളിലുള്ള പപ്പയ, ഈന്ത് മുതലായ ചില പന വർഗ്ഗങ്ങളിലും-പുരുക്കുമ്മയിലും ചിലപ്പോൾ തെങ്ങും, കുമ്പങ്ങും എന്നിവയിലും കാണാവുന്നതാണിത്. (9) എല്ലാ നീന്നും ഒരു വെള്ളംകൊണ്ടുതന്നെയാണു നനവു ലഭിക്കുന്നതെങ്കിലും എല്ലാം ഒരു വിധത്തിലായിരിക്കാതെ മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരം പലതരത്തിലായി വളരുന്നു. (10) ഓരോന്നിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന രോഷ്യവസ്തുക്കളെ ഒരേതരം ഗുണങ്ങളോടു കൂടിയതാക്കതെ ചിലതിന്നു ചിലതിനെക്കാൾ മെച്ചവും ഗുണവും നൽകിയത്. സ്വാദിലും, ഗുണത്തിലും, പോഷകതയിലും, രുചിയിലുമെല്ലാം തന്നെ ഓരോന്നും മറ്റൊന്നിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാണല്ലോ.

ഇങ്ങിനെ, നിത്യേന മനുഷ്യൻ കണ്ടിരുന്നതും, അനുഭവിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഓരോന്നും തന്നെ അതിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആ മഹാശക്തിയാകുന്ന സ്രഷ്ടാവിനെപ്പറ്റി ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാനും, അവന്റെ കഴിവും മഹത്വവും മനസ്സിലാക്കുവാനും ധാരാളം മതിയായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാകുന്നു. ഇതെല്ലാം അതിവിശിഷ്ടമായ ഒരു സൃഷ്ടി കർത്താവിന്റെ വ്യവസ്ഥകൊണ്ടല്ലാതെ സ്വയം അങ്ങു സംഭവിക്കുന്നതാണെന്നു വല്ലവരും കരുതുമോ? കരുതുന്നവരിൽ അവർ വിഡ്ഢികളല്ലെങ്കിൽ- വക്രബുദ്ധികളായിരിക്കണമെന്നു തീർത്തുപോയാം. ഇതെല്ലാം വ്യവസ്ഥാപിതമായി സൃഷ്ടിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ മഹാശക്തിയെ-അല്ലാഹുവിനുമാണല്ലോ മനുഷ്യനു മറ്റൊരു ജീവിതം നൽകുവാൻ കഴിയുമായില്ലെന്നും, അതു സംഭവമല്ലെന്നും പറയുന്നതും കടുത്ത വിഡ്ഢിത്തമത്രെ. അതാണു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് :-

5. നീ അത്ഭുതപ്പെടുന്നവരിൽ അത്ഭുതമത്രെ അവരുടെ വാക്ക്. 'ഞങ്ങൾ മണ്ണായിട്ടാണോ ഞങ്ങൾ (വീണ്ടും) ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിപ്പിലായിത്തീരുന്നതാ?!' [ഈ വാക്കിനെപ്പറ്റിയാണു നീ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടത്]

وَإِنْ تَعْجَبَ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ
إِذَا كُنَّا تُرَابًا
عَلَّا لَنُفْخِئَ لَكَ يَوْمَ حَشِيرٍ

5. **وَلَا تَعْجَبْ** നീ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്ന പക്ഷം, **أَتَعْجَبُونَ** അത്ഭുതപ്പെടുന്നവരിൽ **تَعْجَبُونَ** എന്നാൽ അത്ഭുതമാണ് **أَمْ** അവരുടെ വാക്കു, പറയൽ **كُنَّا** ഞങ്ങൾ ആയിട്ടാണോ, ആയിരിക്കുമ്പോഴോ **نُفْخِئُ** മണ്ണു **يَوْمَ** ഞങ്ങളോ **حَشِيرٍ** ഒരു സൃഷ്ടിപ്പിൽ (ആകുന്നതും) **أَمْ** പുതുതായ

അക്കൂട്ടർ, തങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ അവിശ്വസിച്ചവരത്രെ; അവരെ അക്കൂട്ടരാകട്ടെ, വിലങ്ങുകൾ അവരുടെ കഴുത്തുകളിലുണ്ടായിരിക്കും; അക്കൂട്ടർ, നരകത്തിന്റെ ആരാക്കാരാകുന്നു. അവരതിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَزِيدُهُم
وَأُولَئِكَ الْأَغْلَى فِي أَغْنَائِهِمْ وَأُولَئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

അക്കൂട്ടർ الَّذِينَ അവിശ്വസിച്ചവരാകുന്നു. തങ്ങളുടെ റബ്ബിൽ أَغْنَاءُ അക്കൂട്ടർ, അവരാകട്ടെ أَغْلَى വിലങ്ങുകൾ(കുരുക്ക-ആമം)കൾ أَغْنَائِهِمْ അവരുടെ കഴുത്തുകളിലുണ്ട് (ഉണ്ടായിരിക്കും) أَصْحَابُ അക്കൂട്ടർ أَصْحَابُ നരകത്തിന്റെ ആരാക്കാരാകുന്നു. അവർ അതിൽ خَالِدُونَ നിത്യവാസികളാണു്

മേൽചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലുള്ള ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുടെ നേരെ കണ്ണുചുരുക്കുകയും ഞങ്ങൾ മരിച്ചു മണ്ണായിട്ടു പിന്നെയും പുതുതായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയോ എന്നു പരിഹാസരൂപത്തിൽ അവർ ചോദിക്കുന്നതിലുള്ള വിചയത്തിലും അർത്ഥതപ്പെടാമെങ്കിൽ ഈ ചോദ്യത്തിലുള്ള അർത്ഥതപ്പെടേണ്ടത്? സത്യനിഷേധികളായ അവിശ്വാസികളാണു് ഈ ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നവർ. ഇപ്പോൾ അവർ സ്വന്തത്തായി കഴിയുന്നുവെങ്കിലും നരകത്തിൽവെച്ചു അവരുടെ കഴുത്തുകളിൽ വിലങ്ങുകളിട്ടു ബന്ധിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും. അവർ നരകത്തിൽ നിത്യവാസികളായിരിക്കും.

'കഴുത്തിൽ വിലങ്ങുകളുണ്ടായിരിക്കും' എന്നു പറഞ്ഞതു നരകത്തിൽ അവർക്കുണ്ടാകുന്ന അനുഭവമെന്ന നിലക്കാണ് മിക്ക വ്യാഖ്യാതാക്കളും വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത്. പരമ്പരാഗതമായ അനധിവിശ്വാസങ്ങൾക്കു അവർ അടിയുറപ്പിരിക്കുകയാണ്-അഥവാ അതു നിമിത്തമാണവർ വിശ്വസിക്കാത്തത്-എന്നാണതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്നും ചില വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ﴿١٤﴾

6. (നബിയേ) അവർ നിന്നോടു നന്മക്കു മുമ്പായി തിന്മക്കു ധൂതി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അവരുടെമുമ്പു മാതൃകാശിക്ഷകൾ (പലതും) കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടുതാനും. [അതവർ ഓർക്കുന്നില്ല]

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
وَقَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمُثَلَّثُ

നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് മനുഷ്യരുടെ അക്രമത്തോടുകൂടി (യും) അവർക്കു പാപമോചനം നൽകുന്നവൻ തന്നെ. നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ്, കഠിനമായ ശിക്ഷാനടപടിയെടുക്കുന്നവനും തന്നെയാകുന്നു.

وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ
لِّلنَّاسِ عَلَى ظُلُمِهِمْ
وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ

6. അവർ നിന്നോടു ധൂതി കൂട്ടുന്നു. السَّيِّئَةِ തിന്മയെപ്പറ്റി, തിന്മക്കു قَبْلَ നന്മയുടെ മുമ്പു الْحَسَنَةِ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടുതാനും, കഴിഞ്ഞിട്ടും الْمُثَلَّثُ അ(ഇ)വർക്കു മുമ്പു മാതൃകാ ശിക്ഷകൾ خَلَّتْ നിശ്ചയമായും, നിന്റെ റബ്ബ് شَدِيدُ പാപമോചനം നൽകുന്ന (പൊറുക്കുന്ന)വൻതന്നെ. عِقَابِ മനുഷ്യർക്കു അവരുടെ അക്രമത്തോടെ عِقَابِ നിശ്ചയമായും നിന്റെ റബ്ബ് شَدِيدُ കഠിനമായവൻതന്നെ. عِقَابِ ശിക്ഷാനടപടി

7. (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ പറയുന്നു: 'ഇവന്റെ രബ്ബി ഉൽനീന്നു ഒരു (പ്രത്യേക) ദൃഷ്ടാന്തം ഇവന് അവതരിപ്പിക്കപ്പെടാത്തതെന്ത്?' (നബിയേ) നീ ഒരു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നവൻ മാത്രമാകുന്നു. എല്ലാ മനങ്ങൾക്കുമുണ്ടു ഒരു വഴികാട്ടി. [ഇവരുടെ വഴികാട്ടിയത്രെ നീ].

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۝

7. പറയുന്നു അവിശ്വസിച്ചവർ ഇറക്കപ്പെട്ടുകൂടേ, അവതരിപ്പിക്കപ്പെടാത്തതെന്തു ് അവന്റെമേൽ, ഇവനു ി ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം, ഒരു ദൃഷ്ടാന്തവും ് തന്റെ രബ്ബിൽനിന്നു ി നിശ്ചയമായും നീ (മാത്രം) ് ഒരു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നവൻ (മാത്രം) ് എല്ലാ മനങ്ങൾക്കും (മനതക്കും) ഉണ്ടു ് ഒരു വഴികാട്ടി, മാർഗ്ഗദർശകൻ

രക്ഷയ്ക്കും സമാധാനത്തിനും ആഗ്രഹിക്കുകയും, സത്യവിശ്വാസംവഴി അതിനുള്ള മാർഗ്ഗം അവലംബിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതെ-അതിനു മുമ്പായി-തങ്ങൾക്കു താക്കീതു ചെയ്യപ്പെടുന്ന ആ ശിക്ഷ ഇങ്ങോട്ടുവരട്ടെ എന്ന മുമ്പറിവ്കൾ ധൂതികൂട്ടിയിരുന്നതിനെപ്പറ്റിയൊന്നു ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. ഇവരെപ്പോലെയുള്ള നിഷേധികൾക്കു അല്ലാഹുവീകൽ നിന്നുള്ള കടുത്ത ശിക്ഷകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുമെന്നുള്ളതിനു പുത്രനായ ഇസ്മായീലിനെയും മുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ വല്ല ശിക്ഷയും ഇവർക്കു വരാമെന്ന് ഇവർ ധരിച്ചിരിക്കട്ടെ. പെട്ടെന്നു നടപടിയെടുക്കേണ്ടതിരിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ മരുമാന്യകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. മനുഷ്യരുടെ അക്രമങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ അപ്പോഴും നടപടി എടുക്കാവുന്നതാണെങ്കിലും അല്ലാഹു അവരോടു വിട്ടുവീഴ്ച കാണിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ശിക്ഷാനടപടി എടുക്കുമ്പോഴാകട്ടെ, അത് കഠിനതരവുമായിരിക്കും. ഇതൊക്കെയാണ് അപർക്കു നൽകുന്ന മറുപടിയുടെ സാരം.

അതേ മുമ്പറിവുകളുടെ മറ്റൊരു പരിഹാസമാണു രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. നബി (സ)യുടെ സത്യത തെളിയിക്കുന്ന ധാരാളം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുമ്പിലുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അതൊന്നും വക്തവ്കാരെ അവർ പിന്നെയും വേറെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ചോദിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും. (6; 8; 10; 20; 25; 21; 17; 90. 93 മുതലായവ നോക്കുക) ഇതിനു നൽകിയ മറുപടിയുടെ സാരം ഇതാണു: ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാനുള്ള കഴിവോ, ചുമതലയോ നബി (സ)ക്കില്ല. അവൻ ഉപദേശിക്കലും താക്കീതു ചെയ്യലും മാത്രമാണു അവിടുന്ന് ചെയ്യേണ്ടത്. ഓരോ സമയത്തിനും സന്മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുവാൻ അല്ലാഹു പ്രത്യേകം ദൂതന്മാരെ അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ, ഈ സമുദായത്തിന്റെ വഴികാട്ടിയായി അയക്കപ്പെട്ട ഓരോന്നു നബി (സ)യും.

വിഭാഗം-2

8. എല്ലാ (ഓരോ) പെണ്ണും ഗർഭം ധരിക്കുന്നതു അല്ലാഹു അറിയുന്നു; ഗർഭാശയങ്ങൾ കുറവു വരുത്തുന്നതും. അപ(ക) വർദ്ധനവ് വരുന്നതും (അറിയുന്നു). എല്ലാ കാര്യവും (തന്നെ) അവന്റെ അടുക്കൽ ഒരു (നിശ്ചിത) തോതനുസരിച്ചാകുന്നു.

۞ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيصُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ ۖ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ۝

9. (അവൻ) അദൃശ്യത്തെയും, ദൃശ്യത്തെയും അറിയുന്നവനാണു; മഹാനാണു; അത്യുന്നതനായുള്ളവനാണു.

۞ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ۝

പിമ്പിലൂടെയും കാക്കുന്നു. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധി നിശ്ചയം വരുമ്പോൾ അവർ അവനിൽനിന്നു മഴയെത്തുടങ്ങുകയും. മൂഢാഹിദു (റ) പറഞ്ഞതായി ഇങ്ങിനെ നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'ഒരു അടിയാനും തന്നെ അവന്റെ ഉറക്കിലും, അവന്റെ ഉണർച്ചയിലും ജീവ്', മനുഷ്യൻ, പ്രാണികൾ എന്നിവയിൽ നിന്നു അവനെ കാക്കുവാൻ ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു മലക്കു ഇല്ലാത്തവനില്ല. അവയിൽപെട്ട വല്ലതും അവനെ ഉദ്ദേശിച്ചു വരുമ്പോൾ, അല്ലാഹു അനുവാദം നൽകിയതൊഴിച്ചു ബാക്കി എല്ലാറ്റിനോടും ആ മലക്കു 'പിന്നോക്കം പോകുക' എന്നു പറയാതിരിക്കുകയില്ല.' അലി (റ) പറഞ്ഞതായി ഇങ്ങിനെയും രിവായത്തു വന്നിരിക്കുന്നു. 'ഒരു അടിയാന്റെ കൂടെയും തന്നെ, അവന്റെ മേൽ വല്ല മതിലും വീഴുകയോ, അവൻ കിണറ്റിൽ വീഴുകയോ, അവനെ മുഷ്ടമുഗം പിടിക്കുകയോ, അവൻ മുങ്ങിപ്പോകുകയോ, കരിഞ്ഞുപോകുകയോ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മലക്കുകൾ ഇല്ലാത്തതല്ല. (അല്ലാഹുവിന്റെ) വിധി വരുമ്പോൾ അവന്റെയും വിധിയുടെയുമിടയിൽ അവർ ഒഴിവാക്കിക്കൊടുക്കും. അഥവാ അതു അല്ലാഹു വിധിച്ചപോലെ വരട്ടെ എന്നുവെച്ചു അവർ ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുമെന്നു സാരം. ആപത്തുകകളിൽ നിന്നും തിന്മകളിൽ നിന്നും മനുഷ്യനെ കാത്തു രക്ഷിക്കുവാൻ മലക്കുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെ, മനുഷ്യൻ എന്തുകൊണ്ടു ചിലപ്പോൾ ആപത്തുകൾക്കു വിധേയനാകുന്നു? എന്നു ചോദിക്കുന്ന പക്ഷം അതിനുള്ള മറുപടി ഈ മഹാനിമാരുടെ പ്രസ്താവനകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ. വേണ്ടാ, തുടർന്നുകൊണ്ടുള്ള വാക്യങ്ങളിൽതന്നെയും ഇതിനു മറുപടി കാണാവുന്നതാണ്.

തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ മൂന്നുകാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹു ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു: (1) ഒരു ജനത അവരുടെ സ്ഥിതിഗതികളിൽ മാറ്റം വരുത്തുന്നതുവരെ അല്ലാഹു അവരുടെ സ്ഥിതിയിൽ മാറ്റം വരുത്തുകയില്ല. (أَن لَّا يَـُٔخِّرَ مَا يَبْعَثُ...) ഒരു ജനസമൂഹത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കോ, ഭദ്രതയ്ക്കോ, സമാധാനത്തിനോ തകരാറു് ബാധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു അവരുടെ തന്നെ ചെയ്തികളുടെ ഫലമായിരിക്കുമെന്നു ഇതിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. സമൂഹത്തിലെ ഓരോ വ്യക്തിക്കും ആ ചെയ്തികളിൽ പങ്കുണ്ടായിരിക്കാത്തതല്ലെന്നല്ല. ചിലപ്പോൾ, അവരിൽപെട്ട ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെയോ ചില വ്യക്തികളുടെയോ ചെയ്തികളായിരിക്കും സമൂഹത്തിനു പൊതുവെ നാശകരമായി കലാശിക്കുന്നത്. അതാണു മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്: وَإِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا (നിങ്ങളിൽനിന്ന് അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർക്കു മാത്രമായി ബാധിക്കാത്ത കൂഴപ്പത്തെ സൂക്ഷിക്കുവിൻ (8: 25.) അബൂബകർ സിദ്ദീഖ് (റ) ഉദ്യമിച്ച ഒരു നബി വചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: 'അക്രമിയെ കണ്ടിട്ടു ജനങ്ങൾ അവന്റെ കൈക്കു പിടിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അല്ലാഹു തന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള വല്ല ശിക്ഷയും അവർക്കു പൊതുവായി ബാധിപ്പിക്കുവാനാകുന്നതാണ്.' (റാ; രി; ന.) ഒരു ഒരു നേതാവിന്റെയോ, ഭരണത്തലവന്റെയോ ഒരു കൊള്ളത്തായ്ക മൂലം ഒരു സംഘടനയോ, ഒരു രാഷ്ട്രത്തിനോ വമ്പിച്ച നാശനഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നതു അപൂർവ്വമല്ലല്ലോ.

2. ഏതെങ്കിലും ഒരു കൂട്ടർക്കു വല്ല തിന്മയും ബാധിക്കണമെന്നു അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ പിന്നെ അതിനു യാതൊരു തടവും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. (لَا يَرْفَعُ دَرَجَةً مِّنْ ذِي دَرَجَةٍ) രാഗം, ക്ഷാമം, പരാജയം, യേം, ദേഹനഷ്ടം, ധനനഷ്ടം തുടങ്ങിയ എല്ലാത്തരം തിന്മകളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. പക്ഷെ, പ്രത്യേകമായ (അവരിൽനിന്നുള്ള) കാരണമോ, യുക്തമായ ലക്ഷ്യമോ കൂടാതെ അങ്ങിനെ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുകയില്ലെന്നു തീർച്ചതന്നെ. അല്ലാഹു അങ്ങിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ, ആരാലും ഒരു കാരണത്താലും അതു തടയുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ലെന്നു താൽപര്യം. 3. മനുഷ്യരുടെ കൈകാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്ന യഥാർത്ഥ രക്ഷാധികാരി അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റൊരുവല്ല. (مَا مِّنْ دَابَّةٍ مِّنْ دُونِ اللَّهِ) ദൈവങ്ങൾക്കോ, ദിവ്യന്മാർക്കോ, പുണ്യന്മാർക്കോ, പിശാചുക്കൾക്കോ, ജിന്നകൾക്കോ, മലക്കുകൾക്കോ ഒന്നും തന്നെ അതിൽ പങ്കില്ല. മനുഷ്യർക്കു വല്ല ഗുണമോ ദോഷമോ ചെയ്യാനും, നൽകിയോ തിരയ്ക്കുകയോ നൽകുവാനുള്ള യഥാർത്ഥ കഴിവു അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേയുള്ളൂ.

12. അവനത്രെ, (നിങ്ങൾ) ഭയപ്പെടുവാനും, മോഹിക്കുവാനുമായി നിങ്ങൾക്കു മിന്നൽ കാണിച്ചുതരുന്നവൻ. ലോകവത്തായ മോലങ്ങളെ അവൻ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ
خَوْفًا وَطَمَعًا
وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ

12. അവൻ യാതൊരുവനാണു നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരുന്നു മിന്നൽ മിന്നുന്ന ഭയമായിട്ടു, ഭയത്തിനായി പല മോഹമായിട്ടു, മോഹത്തിനും ഭയം അവൻ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു പല മോലം, മോലങ്ങൾ പല ലോകപ്പെട്ടവയായ.

13. അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടു ഇടി 'തസ്ബീഹു' [പ്രകീർത്തനം] നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു;

وَلِيَسَبِّحَ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ

അവനെക്കുറിച്ചു യെം നിമിത്തം മലക്കുകളും ('തസ്ബീഹു' നടത്തുന്നു). ഇടിത്തീകളെയും അവൻ അയക്കുന്നു; എന്നിട്ട് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു അവൻ അവയെ ബാധിപ്പിക്കുന്നു. അവർ [അവിശ്വസികൾ] അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ തർക്കം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്; അവനാകട്ടെ, ശക്തിമത്തായ തന്ത്രശാലിയുമാകുന്നു. [അവനിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടുക അവർക്കു സാധ്യമല്ല]

وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ
وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ
فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ
فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ

13. تَسْبِيحُ തസ്ബീഹു (പ്രകീർത്തനം=വാഴ്ത്തൽ) നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. الرعد ഇടി, ഇടി മുഴക്കം. الصواعق അവന്റെ സ്തുതിയോടെ, അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടു. الملائكة മലക്കുകളും. من അവന്റെ യെത്താൽ, പേടിനിമിത്തം. يرسل അവൻ അയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. الصواعق ഇടിത്തീ (ഇടിവാൾ) കളെ. يصبب എന്നിട്ടു അവയെ അവൻ ബാധിപ്പിക്കുന്നു. يشاء അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക്. هم അവർ, അവരോ. يجادلون തർക്കം നടത്തുന്നു. في الله അല്ലാഹു(വിന്റെ കാര്യത്തിൽ). هو അവനാകട്ടെ. شديداً കഠിനമായ(ശക്തിമത്തായ)വനാണു. الحال തന്ത്രം, ഉറക്ക്, ശക്തി, ഉഗ്രത, ക്രോധം.

അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിക്കുപറയ്ക്കേണ്ടതെല്ലാം ചിന്തിക്കുവാൻ പോരുന്നതും, നിത്യാനുഭവങ്ങളിൽപെട്ടതുമായ പീഡ കാര്യങ്ങളെ മറർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. മിന്നൽ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന അതിന്റെ ശക്തമായ തിളക്കം മൂലം മനുഷ്യർ യെന്നു ഞെട്ടിപ്പോകുന്നു. അതിനെ തുടർന്നുണ്ടാകാവുന്ന മഴയെയും അതിന്റെ ഉപയോഗത്തെയും മറർത്തു മോഹവും ആശയും തോന്നുകയും ചെയ്യും. അതാണു المصادرة (യെത്തിനും മോഹത്തിനുമായി) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. 'ഘനവത്' (الغنى) എന്നു മോലങ്ങളെ വിശേഷിപ്പിച്ചതു, അവയിൽനിന്നു വർഷിക്കുന്ന മഴവെള്ളത്തിന്റെ ഭാരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കാര്യമൂലം മോലങ്ങൾ തമ്മിൽ സന്ധിക്കുമ്പോൾ അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ഒരുതരം വൈദ്യുത പ്രവാഹം നിമിത്തം മിന്നൽ പ്രകാശവും, ഇടിനാദവും ഉണ്ടായിത്തീരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. രണ്ടും ഒരേ സമയത്തുണ്ടാകുന്നുവെങ്കിലും പ്രകാശത്തിന്റെ സഞ്ചാരം വേഗത്തിലും, (*) ശബ്ദത്തിന്റെ സഞ്ചാരം അതിനെ അപേക്ഷിച്ചു സാവധാനത്തിലുമാകകൊണ്ടു ആദ്യം നമുക്കനുഭവപ്പെടുന്നതു മിന്നലായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടായിരിക്കും ആദ്യം അല്ലാഹു മിന്നലിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതും. ألم

മലക്കുകളും അല്ലാഹുവിനെ യെന്നു 'തസ്ബീഹു' നടത്തുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം വ്യക്തംതന്നെ, എന്നാൽ, ഒരു ശബ്ദം മാത്രമാകുന്ന ഇടി അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുകയും അവനു തസ്ബീഹു നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ വിവക്ഷ എന്തായിരിക്കും? അല്ലാഹു പറയുന്നു: 5 : 13 - السَّحَابُ الْمَوْبِقُ يُغِيظُ الْغَمَامَ وَالرَّعْدُ يَدْعُنَا إِلَى السَّجْدِ لِلرَّبِّ الْعَظِيمِ (സാരം: ഏഴു ആകാശങ്ങളും മൂമിയും അവയിലുള്ളവരും അവനു തസ്ബീഹ് നടത്തുന്നു. ഒരു വസ്തുവും തന്നെ അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടു തസ്ബീഹു നടത്താത്തതായിട്ടില്ല. ഏകിലും അവരുടെ തസ്ബീഹ് നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുകയില്ല. (17:44.) ഈ ആശയം അടുത്ത 15-ാം വചനത്തിലും കാണാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടു ഇടിയുടെ സ്തുതി കീർത്തനങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള സമക്ഷാൽ വിവക്ഷ എന്തെന്നെന്നു നമുക്കു ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതാണെന്നും, അതിനോടു യോജിക്കുന്ന മെർത്ഥത്തിലുള്ള സ്തുതിയും, കീർത്തനവുമായിരിക്കും അതെന്നും വെച്ചു സമാധാനിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. മറ്റൊരു വസ്തുവും മറ്റൊന്നിലുണ്ടാകുന്ന മറ്റൊരുതരം അല്ലാഹുവിന്റെ മഹിമമഹത്വങ്ങളിലേക്കു വിരൽ ചൂണ്ടുന്നവയാണെന്നുള്ളകാര്യം സ്വപക്ഷമോണുതാനും. ഇടിയും ഇതിൽനിന്നു മഴിവല്ല. ഇടിത്തീയിന്റെ (ഇടിവള്ളിന്റെ) യജമാനയും അതുമൂലം ഉണ്ടാകാറുള്ള അത്യാഹിതങ്ങളും എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. പെട്ടെന്നുള്ള മീവനാശം മാത്രമല്ല, വമ്പിച്ച കെട്ടിടങ്ങൾ, അണക്കെട്ടുകൾ,

[*] പ്രകാശം സെക്കൻറിൽ 1, 86, 000 നാഴിക വേഗതയിലും ശബ്ദം ഒരു മിനുട്ടിൽ 11, 000 നാഴിക വേഗതയിലുമാണു സഞ്ചരിക്കുന്നത്.

പരമശക്തിയുടെ മുമ്പാകെ വഴിപാടും മിടിയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ തന്റെ അറിവ് അറിയാൻ. എന്നാൽ, ഇതിനോട് ഉണ്ടാകുമ്പോഴെങ്കിലും ആപത്തു സംഭവിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോഴും, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കും മാത്രമേ ആപത്തു നേരിടുന്നുള്ളൂ. അതാണു **يُخَيِّبُ مَنْ شَاءَ** (എന്നിട്ട് അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ അവയെ ബാധിപ്പിക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞത്.

ഇടി, മിന്നൽ, മേഘം, മഴ, ഇടിവാട എന്നിവയെല്ലാം, ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ അതിനു കാരണങ്ങൾ പലതും പറയുവാനുണ്ടെങ്കിലും ആ കാരണങ്ങൾ വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയതും, ആ കാരണങ്ങൾ കണ്ടുകെട്ടുമ്പോൾ അവയെ സൃഷ്ടിതംഗത്തു വരുത്തുന്നതും അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റൊരാളല്ല അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചതും, നിലവിൽ കണ്ടുവരുന്നതുമായ ചില നടപടിക്രമങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇന്നിന്ന കാരണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഇന്നിന്ന കാര്യങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നുവെന്നോ, ഇന്നിന്ന കാര്യങ്ങൾക്കു ഇന്നിന്നവമാണു കാരണങ്ങളെന്നോ പറയുകയല്ലാതെ, പുതിയ കാര്യകാരണ ബന്ധങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ മനുഷ്യർക്കോ മനുഷ്യശാസ്ത്രങ്ങൾക്കോ സാധ്യമല്ല തന്നെ. എല്ലാം അവന്റെ വ്യവസ്ഥയും പരിപാടിമൂലം അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നു. എല്ലാം അവന്റെ സൃഷ്ടിയും. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു സത്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വത്തിലും, അധികാരാവകാശങ്ങളിലും തർക്കം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു അവിശ്വാസികൾ. തൽക്കാലം അവരെ അവരുടെ പാട്ടിനു വിട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവരുടെ മേൽ അതിശക്തമായ നടപടി അല്ലാഹു എടുത്തേക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്നാണ് അവസാനത്തെ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥം.

ഇടിയും, ഇടിവാരും കേൾക്കുമ്പോൾ നബി(സ) ഇപ്രകാരം പറയുമായിരുന്നതായി ഇബ്നു ഉമർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: (*) 'അല്ലാഹുവേ, നീന്റെ കാലംകൊണ്ടു തന്നെ നീ കാലപ്പെടുത്താറുണ്ട്! നീന്റെ ശിക്ഷകൊണ്ടു ഞങ്ങളെ നീ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്! അതിനുമുമ്പു നീ ഞങ്ങളെ സമ്മതിലാക്കുകയും ചെയ്യേണമേ!' (അ:തി; ന. മുമ്പായവയും, സുഖാനി-കിതാബിൽ അബിലും) (2) ഇടികേൾക്കുമ്പോൾ നബി(സ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്നു അബൂഹുരൈറ (റ)യും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: (**) 'യാതൊരുവനെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടു ഇടി അസ്ബീഹ് നടത്തുന്നുവോ അവൻ ഹാഫിസുദ്ധൻ-അവനെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു'. (ഇബ്നുനുജീർ)

14. യഥാർത്ഥ (വിളിച്ചു) പ്രാർത്ഥന അവനോടാണ്. [അവനോടു മാത്രമേ പാടുള്ളൂ] അവനു പുറമെ അവർ (വിളിച്ചു) പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരാകട്ടെ, അവർ അവർക്കു യാതൊന്നും (തന്നെ) ഉത്തരം നൽകുന്നതല്ല; തന്റെ വായിൽ എത്തുവാൻ വേണ്ടി വെള്ളത്തിലേക്കു തന്റെ രണ്ടു കൈകൾ നീട്ടിക്കൊടുക്കുകയും, അതു അതിൽ [വെള്ളം വായിൽ] എത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനെപ്പോലെയാണല്ലോ.

അവിശ്വാസികളുടെ (വിളിച്ചു) പ്രാർത്ഥന, വഴികേടിൽ (അഥവാ വഴിമധ്യം) അല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

13- لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا كِبَاسٌ كَفِيهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ

وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ

14. 4 അവനോടാണ്, അവനോടാണ് 14- വിളി, പ്രാർത്ഥന 14- യഥാർത്ഥ, ന്യായമായ 14- لا يستجيبون 14- അവനു പുറമെ, അവനെ കൂടാതെ 14- لا يستجيبون 14- അവൻ ഉത്തരം നൽകുകയല്ല 14- അവർക്കു യാതൊന്നും, ഒരു കാര്യത്തിനും 14- لا يستجيبون 14- (വിശത്തുന്ന)വനെപ്പോലെയാണല്ലോ 14- തന്റെ കൈകൾ തന്റെ വെള്ളത്തിലേക്കു 14- അതു എത്തുവാൻ വേണ്ടി 14- തന്റെ വായിൽ 14- അതല്ലതാനും 14- അതിലെത്തുന്നതു 14- (പ്രാർത്ഥന (വിളി) അല്ല 14- അവിശ്വാസികളുടെ 14- പിഴവിൽ (വഴിമധ്യം) അല്ലാതെ

(*) اللَّهُمَّ لَا تَقْنُتُنَا بِعَظَمَتِكَ وَلَا تُهْلِكْنَا بِوَعْدِكَ وَعَاِفْنَا قَبْلَ ذَلِكَ
(**) سُبْحَانَ مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ

വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കപ്പെടുവാൻ അവകാശപ്പെട്ടവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാകുന്നു. അവനെയല്ലാതെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടു ഒരു കാര്യവുമില്ല. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു, ഞാൻ കീണറുന്നതിനെ ചെന്ന് രാഹനിവൃത്തിയായി അതിലേക്കു രണ്ടുകൈയും നീട്ടുന്നതിനു തുല്യമാകുന്നു. വെള്ളം അപിടിയുണ്ടു, അതവന്നു ആവശ്യവുമുണ്ട്. പക്ഷേ, കൈനീട്ടിയതുകൊണ്ടു വെള്ളം വായിലെത്തുകയില്ലല്ലോ. തൊട്ടികെട്ടി മുറിഞ്ഞുകൊണ്ടു വെള്ളം കിട്ടുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം. അതുപോലെ, ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം സാധിക്കുവാൻ അതിന്റെ നേർക്കു നേരെയുള്ള മാർഗ്ഗം തന്നെ സ്വീകരിക്കണം. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ വിളിച്ചുപേക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടു ഉദ്ദിഷ്ട കാര്യം സാധിക്കുവാൻ പൊകുന്നില്ല. അതു അവിശ്വാസികളുടെ പണിയാകുന്നു. വെറും ഒരു പാഴ്വേല മാത്രമാണത്.

15. ആകാശങ്ങളിലും, ഭൂമിയിലുമുള്ളവർ സ്വമനസ്സാലെയും, വെറുപ്പോടെയും അല്ലാഹുവിനു തന്നെ 'സുജൂദു' ചെയ്യുന്നു; രാവിലെയും, വൈകുന്നേരങ്ങളിലും അവരുടെ നിഴലുകളും (സുജൂദു ചെയ്യുന്നു).

15- وَلِلَّهِ يَسْجُدُ
مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
طَوْعًا وَكَرْهًا
وَظِلُّهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝

15. ۞ അല്ലാഹുവിനു (തന്നെ) ۞ സുജൂദു ചെയ്യുന്നു ۞ ആകാശങ്ങളിലുമുള്ളവർ ۞ ഭൂമിയിലും ۞ അനുസരണപൂർവ്വം (സ്വമനസ്സാലെ) ۞ അതൃപ്തിയോടും, വെറുപ്പായിക്കൊണ്ടും, നിർബ്ബന്ധിതമായും ۞ അവരുടെ നിഴലുകളും ۞ രാവിലെ ۞ വൈകുന്നേരവും, വൈകുന്നേരങ്ങളിലും

മാത്തിന്റെ സുജൂദു ചെയ്യേണ്ടുന്ന ആയത്തുകളിൽ ഒന്നാണിതു. ആരാധനയായി ചെയ്യപ്പെടുന്ന സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു സാധാരണ നാം 'സുജൂദു' (سجود) എന്നു പറയാറുള്ളതെങ്കിലും വിധേയത്വവും താഴ്മയും പ്രകടിപ്പിക്കുക എന്നർത്ഥത്തിന്റെ മൂലാർത്ഥം. സുജൂദു രണ്ടു തരത്തിലുണ്ടു, സ്വന്തം ഇച്ഛയനുസരിച്ചുള്ളതും (سجود باختيار) ഏതെങ്കിലും നിലക്കുള്ള വിധേയത്വം അനുസരിച്ചുള്ളതും (سجود بالاجبار) ഇച്ഛയനുസരിച്ചും സ്വമനസ്സാലെയും ഉണ്ടാകുന്ന സുജൂദാണ് പൂണ്യാകർമ്മവും പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുന്നതുമായിരിക്കുക. سجود واجب (നിങ്ങളെ അല്ലാഹുവിനു സുജൂദു ചെയ്യുകയും ആരാധന ചെയ്യുകയും ചെയ്ത് വിൻ (53: 62) എന്നതുപോലെയുള്ള കൽപനകൾ ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള സുജൂദിനെപ്പറ്റിയായിരുന്നു. നിഴലുകൾ സുജൂദു ചെയ്യുന്നുവെന്നു ഈ വചനത്തിലും, സൂ: നഅം: 48ലും കാണുന്നതു രണ്ടാമത്തെ അർത്ഥത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന സുജൂദിനെപ്പറ്റിയുമാകുന്നു ആകാശജൂമികളിലുള്ള ജീവികളും മലക്കുകളും അല്ലാഹുവിനു സുജൂദു ചെയ്യുന്നുവെന്നു സൂ: നഅം: 39ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ ഈ രണ്ടർത്ഥത്തിലുള്ള സുജൂദുകളും ഉൾപ്പെടുന്നു. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറയുന്നപക്ഷം, താഴ്മയും കീഴ്മയും അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ആരാധനാ രൂപത്തിൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരത്തിനും, ഏതെങ്കിലും നിർബ്ബന്ധത്തിനോ, അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾക്കോ വഴങ്ങിക്കൊണ്ടുള്ള വിധേയത്വത്തിനും, 'സുജൂദു' എന്നു പറയപ്പെടും. (ഇമാം റാഗിബിന്റെ 'അൽമഫ്ദാത്തു' മറ്റും നോക്കുക)

ആകാശജൂമികളിലുമുള്ളവർ (مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ മലക്കുകൾ, മനുഷ്യർ, ജിന്നുകൾ എന്നീ ബുദ്ധിവാൻഗങ്ങളെല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്നു. മലക്കുകൾ മുഴുവനും, മനുഷ്യരിലും ജിന്നുകളിലുമുള്ള സത്യവിശ്വാസികളും സ്വമനസ്സാലെയും ഇച്ഛയനുസരിച്ചും തന്നെ അല്ലാഹുവിനു ആരാധനയായി സുജൂദു ചെയ്യുന്നു. കപടവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവർ മുസ്ലിംകളായി അഭിനയിക്കുന്നവരാകകൊണ്ടു മനമില്ലാതെ സ്റ്റോടെയൊണെങ്കിലും അവരും അല്ലാഹുവിനു സുജൂദു ചെയ്യേണ്ടി വരുന്നു. അതുപോലെ, ചില അത്യുപരിഷ്കൃതരും നേരിട്ടുപോയ, തങ്ങളുടെ ഇത്തരങ്ങവരുള്ളെല്ലാം മറന്നു യഥാർത്ഥ ദൈവമായ അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു വിളിച്ചുകൊണ്ടു അവനു സുജൂദായി വീഴുവാൻ ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളും ചിലപ്പോൾ നിർബ്ബന്ധിതരാകാറുണ്ട്. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതിവ്യവസ്ഥകൾക്കു മുമ്പിൽ തല കുനിക്കുകയും അവക്കു വഴങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതിൽനിന്നു ആദ്യം ഒഴിവില്ലതാനും. ജീവികളും, നിർജീവികളുമടക്കം സകല വസ്തുക്കളും ഈ അർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹുവിനു സുജൂദു ചെയ്യുന്നവർ തന്നെ. നിഴലുകൾ പദാർത്ഥങ്ങളല്ലെങ്കിലും, അവപോലും അവയ്ക്കു അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾക്കു വിധേയരായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണമായി രാവിലെയും

വൈകുന്നേരവും അവക്കു ദൈർഘ്യം കൂടുന്നു. പിന്നീടവ ചുറ്റുംതന്നെ ചില പ്രത്യേക അവസ്ഥകളിൽ അവ വലത്തോട്ടു തിരിയുന്നു. മറ്റു ചിലപ്പോൾ ഇടത്തോട്ടു തിരിയുന്നു. അതിലൊന്നും ഒരു മാറ്റവും വരുത്തുവാൻ ആർക്കും സാധ്യവുമല്ല. ഇതെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വത്തെയും പരിശുദ്ധ്യത്തെയും വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണല്ലോ. (സൂറ: നഹ്ൽ: 48, 49: ഹജ്ജ്: 18 എന്നീ വചനങ്ങളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനവും കൂടി നോക്കുക)

16. പറയുക: 'ആരാണ് ആകാശങ്ങളുടെയും ഭൂമിയുടെയും റബ്ബ്?' പറയുക: 'അല്ലാഹുവാണ്.' [എന്നല്ലാതെ മറുപടി പറയുവാനില്ലല്ലോ]

പറയുക: 'എന്നിരിക്കെ, തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെക്കൂടെ (തന്നെയും) ഒരു ഉപകാരമാകട്ടെ, ഉപദ്രവമാകട്ടെ ചെയ്യാൻ സ്വാധീനമില്ലാത്ത ചില രക്ഷാധികാരികളെ അവനുപുറമെ നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുകയോ?!

പറയുക: 'അന്യനും, കാഴ്ചയുള്ളവനും സമമാകുമോ? അല്ലാത്തപക്ഷം, അന്യകാരങ്ങളും പ്രകാശവും സമമാകുമോ! അതല്ല, അല്ലാഹുവിനു ഇവർ പങ്കാളികളെ ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവോ?!

(അതെ) അവൻ സൃഷ്ടിച്ചതുപോലെ അവർ സൃഷ്ടിച്ചിട്ട് ഇവർക്ക് സൃഷ്ടി (കര തമ്മിൽ) തിരിച്ചറിയത്താക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നോ?!

പറയുക: 'അല്ലാഹുവത്രെ എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും (സൃഷ്ടാവ്. [വേറെ സൃഷ്ടാവേ ഇല്ല. അവനത്രെ, സർവ്വാധികാരിയായുള്ള ഏകനും.'

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

قُلِ اللَّهُ

قُلْ أَفَأَتَّخِذُ تُمْرِينَ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ

لَا يَمْلِكُونَ لِي نَفْسًا

نَفْعًا وَلَا ضَرًّا

قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ

أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ

أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ

خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ

قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ

وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

16. ഈ പറയുക ൾ ആരാണ് ൾ റബ്ബ്, രക്ഷിതാവ്, നാഥൻ ൾ ആകാശങ്ങളുടെ ൾ ഭൂമിയുടെയും ൾ പറയുക ഏ അല്ലാഹുവാണ് ൾ പറയുക എ എന്നിരിക്കെ (അപ്പോൾ) നിങ്ങൾ ആക്കിയിരിക്കയാണോ ൾ അവനുപുറമെ ചില രക്ഷാധികാരികളെ, കാര്യകർത്താക്കളെ ൾ സ്വാധീനമാക്കത്ത, അവർ അധീനമാക്കുന്നില്ല ൾ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെക്കൂടെ, തന്നെ ൾ ഒരു ഉപകാരത്തെ ൾ ഒരു ഉപദ്രവത്തെയും ഇല്ല ൾ പറയുക ൾ സമമാകുമോ ൾ അന്യൻ ൾ കാഴ്ചയുള്ളവനും ൾ അതല്ല, അല്ലാത്തപക്ഷം, അതോ ൾ സമമാകുമോ ൾ അന്യകാരങ്ങളും, ഇരുട്ടുകൾ ൾ പ്രകാശവും ൾ അതല്ല അവർ ആക, അവയോ ഏ അല്ലാഹുവിനു ൾ ചില പങ്കുകാരെ ൾ അവർ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു ൾ അവന്റെ സൃഷ്ടിപ്പോലെ ൾ എന്നിട്ടു തിരിച്ചറിയത്താക്കി, പരസ്പരം സാദൃശ്യമായി ൾ സൃഷ്ടി ൾ അവർക്ക് ൾ പറയുക ഏ അല്ലാഹു ൾ സൃഷ്ടാവാകുന്നു ൾ എല്ലാ വസ്തുവിന്റെയും അവനത്രെ ഏകനും ൾ സർവ്വാധികാരിയായ

ബഹുദൈവ വിശ്വാസിയെ അന്യനോടും, ബഹുദൈവവിശ്വാസത്തെ അന്യകാരത്തോടും, സത്യവിശ്വാസിയെ കാഴ്ചയുള്ളവനോടും, സത്യവിശ്വാസത്തെ പ്രകാശത്തോടും ഉപമിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഈ വചനത്തിലെ ആശയം ഒരു വിശദീകരണവും കൂടാതെ സ്വയം വ്യക്തമാകുന്നു. അടുത്ത വചനത്തിൽ, യഥാർത്ഥവും അയഥാർത്ഥവും തമ്മിലുള്ള അന്തരം കാണിക്കുന്ന രണ്ടു ഉപമകൾ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

17. അവൻ [അല്ലാഹു] ആകാശത്തുനിന്നു (മഴ) വെള്ളം ഇറക്കി; എന്നിട്ട് പല താഴ്വരകളും അവയുടെ തോതനുസരിച്ചു (വെള്ളം) ഒഴുകി; അപ്പോൾ (ആ) ഒഴുക്ക് പൊന്തിവരുന്ന ഒരു (തരം) നരയെ വഹിച്ചുകൊണ്ടു വന്നു.

വല്ല ആരോണത്തെയോ, ഉപകരണത്തെയോ (ഉണ്ടാക്കുവാൻ) ആഗ്രഹിച്ച് തീയിൽ (ഇട്ട്) അവർ ചുട്ടുപഴുപ്പിക്കാനുള്ള (ലോഹ) വസ്തുവിൽനിന്നും അതുപോലെയുള്ള നരയുണ്ടായിരിക്കും.

അപ്രകാരം, യഥാർത്ഥമെന്നെയും, അയഥാർത്ഥമെന്നെയും അല്ലാഹു (ഉപമിച്ചു) വിവരിക്കുന്നു. എന്നാലപ്പോൾ, ആനര-അത് പുറംതള്ളായി (നശിച്ചു) പോകുന്നു. എന്നാൽ, മനുഷ്യർക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുന്ന വസ്തുവാകട്ടെ, അതു ഭൂമിയിൽ തങ്ങിനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്രകാരം, അല്ലാഹു ഉപമകളെ വിവരിക്കുന്നു.

۱- أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَسَاءَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا
فَأَخْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا

وَمَا يُؤْقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ
حُلِيَّةٍ أَوْ مُتَاَعٍ رَءِدًا مِّثْلَهُ

كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ
فَإِمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً
وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ
كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ

17. 17. അവൻ ഇറക്കി ۱- أَنْزَلَ, ആകാശത്തുനിന്നു ۲- مِنَ السَّمَاءِ, വെള്ളം ۳- مَاءً എന്നിട്ടു ഒലിച്ചു, ഒഴുകി 4- فَسَاءَتْ താഴ്വരകൾ 5- أَوْدِيَةٌ അവയുടെ തോത(കണക്ക)നുസരിച്ചു 6- بِقَدَرِهَا എന്നിട്ടു വഹിച്ചുവന്നു 7- فَخْتَمَلَ ഒഴുക്കു (വെള്ളം) 8- السَّيْلُ ഒരു (തരം) നൂരയെ, പത 9- زَبَدًا പൊന്തിനിൽക്കുന്ന 10- رَابِيًا അവർ തീ കത്തിക്കുന്ന (കത്തിച്ചു പഴുപ്പിക്കുന്ന) വസ്തുവിൽ നിന്നും 11- أَوْ مُتَاَعٍ അതിൻമേൽ 12- رَءِدًا തീയിൽ 13- مِثْلَهُ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു 14- حُلِيَّةٍ വല്ല ആരോണത്തെയും 15- ابْتِغَاءَ അല്ലെങ്കിൽ ഉപകരണത്തെയും 16- مُتَاَعٍ നരയുണ്ടായിരിക്കും 17- ۱- അതുപോലുള്ള 18- ۲- അപ്രകാരം 19- 3- ആക്കുന്നു, അടിക്കുന്നു (വിവരിക്കുന്നു) 20- 4- അല്ലാഹു 21- 5- യഥാർത്ഥമെന്ന, ന്യായമായതിനെ 22- 6- അയഥാർത്ഥമെന്ന (അന്യായമായതിനെ)യും 23- 7- എന്നാലപ്പോൾ 24- 8- നൂര, പത 25- 9- അതു പോകും, നശിക്കുന്നു 26- 10- പുറംതള്ളായി 27- 11- എന്നാൽ ഉപയോഗപ്പെടുന്നതാകട്ടെ 28- 12- മനുഷ്യർക്കു 29- 13- അതു താമസിക്കുന്നു (തങ്ങുന്നു) 30- 14- ഭൂമിയിൽ 31- 15- അപ്രകാരം 32- 16- അല്ലാഹു ആക്കുന്നു (വിവരിക്കുന്നു) 33- 17- ഉപമകളെ, ഉദാഹരണങ്ങൾ

അല്ലാഹുതന്നെ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, യഥാർത്ഥവും അയഥാർത്ഥവും-അഥവാ സത്യവും കിമ്യയും-തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസത്തിനു നല്ല ഉദാഹരണങ്ങളാണിത്. ഒന്ന് വെള്ളവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതും, മററതു തീയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതും. രണ്ടിലെയും സാദൃശ്യബിന്ദു ഒന്നുതന്നെ. ഇതുപോലെ, കപട വിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചും തീയ്ക്ക് വെള്ളവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ചില ഉപമകൾ അൽബഖറ: 17-20ൽ മുമ്പുകഴിഞ്ഞതുപോയിട്ടുണ്ട്. തിരുക്കൊല്ലത്തുപോലെയുള്ള ചില ഹദീസുകളിലും അപ്രകാരം കാണാം. ഈ ഉപമകളുടെ സാരം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കം:

മഴ വർഷിക്കുന്നതോടെ മലഞ്ചരിവുകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന താഴ്വരകളിലൂടെ അതതിന്റെ വലുപ്പവും കിടപ്പും അനുസരിച്ച് മലവെള്ളം കുത്തി ഒഴുകിവരുകയോ, ധാരാളം നൂരയും പതയും വഹിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കും അത് ഒഴുകിവരുന്നത്. അതുപോലെത്തന്നെ, ആരോണം മുതലായ ചില ഉപകരണങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുവാൻവേണ്ടി സ്വർണ്ണം, വെള്ളി, ഇരുമ്പ് തുടങ്ങിയ ലോഹങ്ങൾ തീയിലിട്ട് പഴുപ്പിച്ചു ഉരുക്കിയെടുക്കുമ്പോൾ അതിനുമുമ്പെയും ഒരു തരം പതയും നൂരയും കാണാവുന്നതാണ്. ഈ രണ്ടുതരം നൂരകളും ഉപകാരമില്ലാത്ത കീടങ്ങളാണെന്നുമാത്രമല്ല, അവയെ നിലനിലപുരുണ്ടായിരിക്കയില്ല. വെള്ളത്തിലെ നൂര താഴ്വരയുടെ ഓരങ്ങളിലൂടെയും മററുമായി ചിന്നിച്ചിതറി പുറംതള്ളപ്പെടുപോകുന്നു. തീച്ചുളകളിലെ നൂരയും അതുപോലെ പുറംതള്ളപ്പെടുപോകുന്നു. അവയിൽ മനു

അല്ലാഹുവിനു ഉത്തരം നൽകുക എന്നു വെച്ചാൽ, അഹ്മദിലും, ഖുർആനിലും, നബി (സ)യിലും വിശ്വാസി കൈവഴി നേർക്കാർണ്ണ- പ്രാപിക്കുവാനുള്ള അവന്റെ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുക എന്നാകുന്നു. അത് സ്വീകരിക്കുന്നവർക്ക് പ്രതിഫലങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഏറെവും നല്ലതായ ശാശ്വതസ്വർഗ്ഗമായിരിക്കും ലഭിക്കുക. നരക മാത്ര വിചാരണ മാത്രമേ അവർക്കു നേരിടേണ്ടി വരികയുള്ളൂ. ആ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കാത്തവർക്കു ഏറാവും മോശപ്പെട്ട പ്രതിഫലമായ നരകവുമായിരിക്കും ലഭിക്കുക. അവർ വളരെ കടുത്ത വിചാരണയെ നേരിടേണ്ടതായും വരും. തങ്ങളുടെ പെരുപ്പം വലുതായ സകല ചെയ്തികൾക്കും അവർ കൈകെട്ടി ഉത്തരം പറയേണ്ടിവരും. ഭരതികരമായ അൽപര്യങ്ങളിലും, സുഖസരക്കര്യങ്ങളിലും യാതൊരു വിട്ടുവീഴ്ചക്കും തയ്യാറല്ലാതിരുന്ന അവർ അവിടെ വെച്ചു തങ്ങളെക്കു ചുറ്റലോകം തൃപ്തവന്തും, അതിലപ്പുറവും ഉണ്ടായിരുന്നാലും അതെല്ലാം മോചനമുല്പയമായി നൽകി രക്ഷപ്പെടുവാൻ തയ്യാറായിരിക്കും. എന്നു സാരം.

ആയിശാ (റ)ൽനിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഹദീസിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: അവർ പറയുകയാണ്: 'ഖിയാമത്തു നാളിൽ വിചാരണക്ക് വിധേയരാകുന്ന ആരും നാശത്തിലകപ്പെടാതിരിക്കയില്ല' എന്നു റസൂൽ (സ) പറയുകയുണ്ടായി. ഞാൻ ചോദിച്ചു: '(വലങ്കയ്യിൻ കർമ്മരേഖ നൽകപ്പെടുന്ന സജ്ജനങ്ങളെപ്പറ്റി) അവർ ലഘുവായ ഒരു വിചാരണക്ക് വിധേയരാകുമെന്നു അല്ലാഹു (84: 7, 8ൽ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലേ' അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അത് കർമ്മങ്ങളെ കുട്ടിക്കൊടുക്കൽ മാത്രമാകുന്നു. ആർ കർശനമായ വിചാരണക്ക് വിധേയരാകുന്നുവോ അവൻ നാശമടയുന്നതാണ്.' (ബു: മു) ഒരു രിവായത്തിൽ 'അവൻ നാശമടയും' എന്നതിനുപകരം 'അവൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും' എന്നാണുള്ളത്.

വിഭാഗം-3

19. (നബിയേ) അപ്പോൾ, നിനക്കു നിന്റെ റബ്ബിൽ നിന്നു അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു യഥാർത്ഥമാണെന്നു അറിയാവുന്നവൻ, അനയനായുള്ള ഒരുവനെപ്പോലെയാണോ? ബുദ്ധിമാൻമാർമാത്രമേ ഉററാലോചിക്കൂ.

19- أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْيٰى إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ۚ

19. (നബിയേ) അപ്പോൾ യാതൊരുവനോ ക്കു അവന്നറിയാം. أَفَمَنْ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതു എന്നു ക്കു നിനക്കു ക്കു നിന്റെ റബ്ബിൽ നിന്നു ക്കു യഥാർത്ഥമാണ് (എന്നു) ക്കു ഒരുവനെപ്പോലെ ൧ അവൻ ൧ അവൻ അനയനാണ് ൧ ക്കു ഉററാലോചിക്കുകയുള്ളു ൧ ൧ ൧ ൧ ബുദ്ധിമാൻമാർ (മാത്രം)

അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചതാണു യഥാർത്ഥവും സത്യവുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നവനാണു യഥാർത്ഥത്തിൽ കാഴ്ചയുള്ളവൻ. അല്ലാത്തവൻ ബാഹ്യത്തിൽ കാഴ്ചയുള്ളവനാണെങ്കിലും അവൻ അനയനാകുന്നു. അവൻ ഉൾക്കാഴ്ചയില്ലാത്തവനും ഉററാലോചിക്കത്തക്ക ബുദ്ധി ഇല്ലാത്തവനുമാണ് എന്നത്രെ ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ അർത്ഥം.

بَابُ 19 (ബുദ്ധിമാൻമാർ) എന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നത്-പലരും ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ-ഗവേഷണ പരികാഷണങ്ങൾ നടത്തുവാനോ, ശാസ്ത്രീയ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാനോ, രാഷ്ട്രകീടകാംസകൾ തയ്യാറാക്കുവാനോ പ്രാപ്തരാകുമാറുള്ള 'ബുദ്ധിജീവികൾ' എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ളത് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. അല്ലാഹു തന്നെ ആ വരമിനു നല്കിയിട്ടുള്ള വിശദീകരണങ്ങളിൽ നിന്നുവേണം അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ. സൂ: ആലൂ: ഇംറാനിലെ 7, 8; 190-194 മുതലായ വചനങ്ങളിൽ ഇതിനു മുമ്പു ചിലതെല്ലാം നാം കാണുകയുണ്ടായി. തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ അവരുടെ വിശദാശങ്കകൾ വിവരിക്കുന്നത് കൂടിക്കാണുക:-

20. അതായത്, അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കരാറു് (അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞ) നിറവേറുകയും, ഉറപ്പു് (നൽകിയത്) ലംഘിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ:—

20- الَّذِينَ يُؤْتُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ
وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ ۝

21. യാതൊരു കൂട്ടരും : ഏതൊന്നിനെപ്പറ്റി (അതിനോടുള്ള ബന്ധം) ചേർക്കപ്പെടുവാൻ അല്ലാഹു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നുവോ അതിനോടു അവർ (ബന്ധം) ചേർക്കും; തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ അവർ പേടിക്കുകയും, കടുത്ത വിചാരണയെ അവർ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യും;

21- وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ
يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ
سُوءَ الْحِسَابِ ۝

22. യാതൊരു കൂട്ടരും: തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ പ്രീതിയെ ആഗ്രഹിച്ചു അവർ കഷ്ടത കൈകൊണ്ടു; അവർ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, തങ്ങളെ നാം [അല്ലാഹു] നൽകിയതിൽനിന്നു രഹസ്യമായും, പരസ്യമായും ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്തു; തീൻമയെ അവർ നന്മകൊണ്ടു തടയുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. അക്കൂട്ടർക്കത്രെ, ഭവനത്തിന്റെ (ശുഭ) പര്യവസാനം.

22- وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
سِرًّا وَعَلَانِيَةً
وَيُذَرُّونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ۝

20. ഈ യാതൊരു കൂട്ടർ ഈ അവർ നിറവേറും, പാലിക്കും. 4. കരാറിനെ, ഉത്തരവിനെ ് അല്ലാഹുവിന്റെ (അല്ലാഹുവിനോടുള്ള) ് അവർ ലംഘിക്കുകയില്ല, ഉടക്കുന്നതല്ല ് ഉറപ്പിനെ, കരാറിനെ 21. ് യാതൊരു കൂട്ടരും ് അവൻ ചേർക്കും. 5. കൽപിച്ചതിനെ ് അല്ലാഹു 6. അതിനെപ്പറ്റി ് അതു ചേർക്കപ്പെടുവാൻ ് അവർ പേടിക്കുകയും ചെയ്യും. 7. അവരുടെ റബ്ബിനെ ് അവർ ഭയപ്പെടുകയും ചെയ്യും. 8. മോശപ്പെട്ട (കടുത്ത) വിചാരണ 22. ് യാതൊരു കൂട്ടരും 9. അവർ കഷ്ടമിച്ചു. 10. തേടി (ആഗ്രഹിച്ചു) കൊണ്ടു. 11. മുമ്പത്തെ (പ്രീതിയെ) 12. തങ്ങളുടെ റബ്ബിന്റെ 13. നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്തു. 14. നമസ്കാരം. 15. ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്തു. 16. അവർക്കു നാം നൽകിയതിൽ നിന്നു 17. സദാസമം (രഹസ്യ)മായി 18. പരസ്യമായിട്ടും. 19. അവർ തടയുക (തട്ടിക്കളയുക)യും ചെയ്യും. 20. നന്മകൊണ്ടു. 21. തീൻമയെ 22. അക്കൂട്ടർ 23. അവർക്കുണ്ടു, അവർക്കുണ്ടു, അവർക്കുണ്ടു. 24. പര്യവസാനം. 25. ഭവനത്തിന്റെ

ബുദ്ധിമാന്ദ്യമുള്ളവരുടെ ലക്ഷണങ്ങളാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നതു: (1) അല്ലാഹുവുമായുള്ള കരാറുകളും പ്രതിജ്ഞയും പാലിക്കുക. അതായത് പ്രവാചകന്മാർ മുഖേനയോ, ദൂതന്മാരുടെ മുഖേനയോ അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കടമകളും ബാധ്യതകളും നിറവേറുക. 2. കരാറുകളും ഉറപ്പുകളും ലംഘിക്കാതിരിക്കുക. അഥവാ, സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെയും, അല്ലാഹുവുമായുള്ള പ്രതിജ്ഞകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, അവനോടോ, ജനങ്ങളോടോ നൽകിയ ഏല്ലാ ഉറപ്പുകളും നിറവേറുക. മേർച്ചകൾ ധനപരമായ ഇടപാടുകൾ, ഉടമ്പടികൾ, വാഗ്ദാനങ്ങൾ ആദിയായവ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. 3. പരഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: നങ്ങൾ ആദിയായവ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. 4. പരഞ്ഞതായി ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'ഉടമ്പടിയെയും കരാറു പാലിക്കുന്നതിനെയും പറ്റി ഇരുപതിൽപരം സ്ഥലത്ത് അല്ലാഹു ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഗൗരവവും പ്രാധാന്യവുമാണു് കുറിക്കുന്നതു്.' 5. അല്ലാഹു ഏതെല്ലാം ബന്ധങ്ങളും ചേർക്കുവാൻ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ അതെല്ലാം ചേർക്കുക. കൂടുംബബന്ധം പാലിക്കൽ ഇതിൽ പ്രമാണമാണ്. അർഹിക്കുന്നു. അയൽക്കാരൻ, പാവപ്പെട്ടവർ, സാധുക്കൾ, ദുർബ്ബവർ, വയസ്സുചെന്നവർ, ഗുരുനാഥന്മാർ മുതലായവരോടും, മതചിഹ്നങ്ങൾ, മതസ്ഥാപനങ്ങൾ ആദിയായവയോടും പാലിക്കേണ്ടുന്ന ഏല്ലാ ബന്ധങ്ങളും പാലിക്കൽ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

(4) രത്നീന പെറിക്കുക. എല്ലാ നൽകെട്ടുകയും ഉൽഖം അതിൽ നിന്നാണെന്നും, എല്ലാ തിൻകെട്ടുകയും ഉൽഖം അതിന്റെ പോക്കൽകിൽ നിന്നാണെന്നുമിരിക്കെ, അതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി വിശദീകരണം പരയ്ക്കേണ്ടതുമാണ്. (5) അല്ലാഹുവിന്റെ മുസിൽ കടുത്ത വിചാരണയെ നേരിടേണ്ടി വരുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള യജ്ഞം. ഈ സംബന്ധിച്ചു നൽകപം മുഖ്യ പ്രസ്താവിച്ച വിവരങ്ങൾ ഇവിടെയും സ്ഥാനീയമാകുന്നു. (6) രത്നീന്റെ പ്രീതിയെ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു കഷ്ടതകൾക്കൊള്ളുക. കടമകളും പുണ്യകർമ്മങ്ങളും നിർവ്വഹിക്കുന്നതിലും, നിരോധിക്കുന്നതും മോഷ്ടകത്തെയും കാര്യങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിലും നേരിടുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ സഹിക്കുകയും, അത്, കഷ്ടപ്പാട് അറിയാം പോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ സഹനം സ്വീകരിക്കുകയും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. നിർബ്ബന്ധിതവസ്ഥകൾക്കും, സർവ്വപരിവേഷിതയോ, സ്വാർത്ഥതാൽപര്യങ്ങളെ ഉന്നം വെച്ചോ അല്ലാതെ, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുകൂടിയായിരിക്കണം അത്. (7) നമസ്കാരം നിലനിർത്തുക. (8) അല്ലാഹു നൽകിയ ധനത്തിൽ നിന്നും-കഴിവു, ആവശ്യവും സന്ദർഭവും അനുസരിച്ചു-അഹസ്യ പരസ്യവ്യത്യാസം കൂടാതെ ചിലവഴിക്കുക. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും ഖുർആനിൽ അടിക്കടി ഉണർത്താറുള്ളതും, രബീനും ഇസ്ലാം കൽപിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥാനവും പരക്കെ അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു, പരസ്യമായി ചിലവഴിക്കുന്നതു ജനപ്രീതി നേടുവാനോ, സൽകീർത്തിക്കുവേണ്ടിയോ ആയിരിക്കാതെന്നും പ്രത്യേകം പരയേണ്ടതില്ല അതുപോലെതന്നെ, ചിലവഴിക്കുന്നതു സ്വകാര്യമായിത്തന്നെ വേണമെന്നുള്ള നിയമം കർഷ വെക്കുന്നതും, പരസ്യമായി ചിലവഴിക്കുന്നതിൽ മാത്രം താൽപര്യം കാണിക്കുന്നതും ശരിയല്ല. രണ്ടും സന്ദർഭത്തിനും ആവശ്യത്തിനും അനുസരിച്ചായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. (9) നൽകുകൊണ്ടു തിൻമയെ തടുക്കുക. അഥവാ, തിൻമക്കു പകരം തിൻമചെയ്യാതിരിക്കുക, ഇങ്ങനെയു തിൻമ ചെയ്തവരോട് അങ്ങോട്ട് നൽകവെയ്യുക, പാപം ചെയ്താൽ പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുക, വല്ല ദുഷ്കർമ്മവും ചെയ്താൽ ഉടനെ വല്ല സൽകർമ്മവും ചെയ്യുക, അക്രമികൾക്കു മറുപ്തു നൽകുക, ഒരു തിൻമയെ തടയുവാൻ പല മാർഗ്ഗങ്ങളുമുള്ളപ്പോൾ അവയിൽ കൂടുതൽ നയപരവും ലാഘവമായതുമായ മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുക ആദിയായവയെല്ലാം ഈ ഇനത്തിൽപെടുന്നു. وَالْمُتَّقِينَ

19-ാം വചനത്തിൽ 'ബുദ്ധിമാന്മാർ മാത്രമേ ഉററാലോപിക്കുകയുള്ളൂ' (إِنَّمَا يَذْكُرُوا الْآيَاتِ) എന്നു പറഞ്ഞു വെല്ലും. മേൽകണ്ട ഗുണങ്ങളോടു കൂടിയവരാണു ബുദ്ധിമാന്മാർ എന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയശേഷം, ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് ലഭിക്കുന്ന നേട്ടം അല്ലാഹു വിവരിച്ചതു وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ (അക്കൂട്ടർക്കാണ് ഭവനത്തിന്റെ ശുഭപര്യവസാനം) എന്നാകുന്നു. ഈ പര്യവസാനം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്താണെന്നു അല്ലാഹു തന്നെ തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു:-

23. അതായതു, സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ! [അതാണവരുടെ പര്യവസാനം] അവരും, അവരുടെ പിതാക്കളിൽനിന്നും, ഇണകളിൽനിന്നും, സന്തതികളിൽനിന്നും (സഭപുത്തരായി) നന്നായിട്ടുള്ളവരും അതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്. എല്ലാ വാതിലിലൂടെയും മലക്കുകൾ അവരിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും:-

۲۳- جَنَّاتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ
وَذُرِّيَّتِهِمُ وَالْمَلَائِكَةُ
يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ

24. (അവർ പറയും:) 'നിങ്ങൾ കഷ്ടതകൾക്കൊണ്ടു നിമിത്തം നിങ്ങൾക്കു 'സലാം' [ശാന്തിയുണ്ടാവട്ടെ]' അപ്പോൾ, ഭവനത്തിന്റെ(ശുഭ)പര്യവസാനം വളരെ നന്നായിരിക്കുന്നു!

۲۴- سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ

23. സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ 23 സ്ഥിരവാസത്തിന്റെ يَدْخُلُونَهَا അതിൽ അവർ പ്രവേശിക്കും وَمَنْ صَلَحَ നന്നായവരും وَالَّذِينَ അവരുടെ പിതാക്കളിൽനിന്നു وَالَّذِينَ അവരുടെ ഇണകളിൽനിന്നും وَالَّذِينَ അവരുടെ സന്തതികളിൽനിന്നും وَالَّذِينَ മലക്കുകൾ وَالَّذِينَ പ്രവേശിക്കും وَالَّذِينَ അവരിൽ وَالَّذِينَ എല്ലാവരിലൂടെയും وَالَّذِينَ വാതിൽ 24. وَالَّذِينَ സലാം (സമാധാനശാന്തി) وَالَّذِينَ നിങ്ങൾക്കു(ണ്ടാവട്ടെ) وَالَّذِينَ നിങ്ങൾ കഷ്ടിച്ചതുകൊണ്ടു وَالَّذِينَ അപ്പോൾ വളരെ (ഏതായാ) നന്നായി وَالَّذِينَ പര്യവസാനം وَالَّذِينَ ഭവനത്തിന്റെ

കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളിൽ ബുദ്ധിമാന്മാരുടെ സൽഗുണങ്ങളെയും, അവർക്കു ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന സൽഫലങ്ങളെയും കുറിച്ചു വിവരിച്ചശേഷം, നേരെമറിച്ചു വിവക്ഷിക്കുകയായ ആളുകളുടെ സ്വഭാവങ്ങളും അവർക്കു ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന ദുഷ്ഫലങ്ങളും എന്തായിരിക്കുമെന്നു വിവരിക്കുകയാണ്. അവരുടെ വിപരീത സ്വഭാവങ്ങളാണു ഇവർക്കുള്ളത്. അതിനാൽ ആദ്യം പാഞ്ഞവർ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിക്കും അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും പാത്രമാകുമ്പോൾ, ഇവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപത്തിന്നും ശിക്ഷക്കുമാണു പാത്രമാകുന്നതെന്നും, അവരുടെ പര്യവസാനം സ്വർഗ്ഗമാകുന്ന ഭവനത്തിലേക്കായിരിക്കുമ്പോൾ, ഇവരുടെ പര്യവസാനം നരകമാകുന്ന ഭവനത്തിലേക്കായിരിക്കുമെന്നുമാണു അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ ചുരുക്കം. പരലോകത്തു രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും സ്ഥിതി ഇതാണെന്നു ഐഹികജീവിതത്തിൽ രണ്ടുകൂട്ടർക്കുമിടയിൽ അല്ലാഹു ആ വ്യത്യാസം കാണിക്കുകയില്ലെന്നുകൂടി അടുത്ത വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

26. അല്ലാഹു, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു ഉപജീവനം വിശാലപ്പെടുത്തുകയും, (അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു) പരിമിതപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ ഐഹികജീവിതംകൊണ്ടു ആഹ്ലാദം കൊള്ളുകയാണ്. പരലോകത്തെ അപേക്ഷിച്ചു ഐഹിക ജീവിതം ഒരു (നിസ്സാര) അനുഭവമല്ലാതെയല്ലതാനും.

۲۶- اللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَّشَاءُ وَيَقْدِرُ
وَفَرِحُوا بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا فِى الْآخِرَةِ
ۙ اِلَّا مَتَاعٌ ۝

26. ഫി അല്ലാഹു ٱ വിശാലമാക്കുന്നു ٱ ഉപജീവനം. ആഹാരം ٱ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു ٱ പരിമിതമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ٱ അവർ ആഹ്ലാദം (പുളകം-സന്തോഷം) കൊള്ളുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ٱ ജീവിതം കൊണ്ടു, ജീവിതത്തിൽ ٱ ഇഹത്തിലെ, ഐഹിക ٱ ജീവിതമല്ലതാനും ٱ ഐഹിക ٱ പരലോകത്തിൽ (അപേക്ഷിച്ചു) ٱ ഒരു അനുഭവം (ഉപകരണം) അല്ലാതെ

ആഹാരം മുതലായ ഐഹിക ജീവിതത്തിലെ സുഖ സൗകര്യങ്ങൾ നല്കുന്നതിൽ സന്മാർഗ്ഗികളെന്നോ ദുർമ്മാർഗ്ഗികളെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസം അല്ലാഹു കൽപിക്കാറില്ല. രണ്ടു വിഭാഗക്കാരിലും ചിലർക്കു വിശാലമായും ചിലർക്കു പരിമിതമായും നല്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ആർക്കാണു വിശാലമാക്കേണ്ടത് ആർക്കാണു പരിമിതമാക്കേണ്ടത് എന്നത് അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും നിശ്ചയവും അനുസരിച്ചായിരിക്കും കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ വചനത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ വാക്യം മുഖേന അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നത് അതാണ്. ഈ വിഷയം ഖുർആനിൽ ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു ആവർത്തിച്ചു പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതത്രെ. വിശാലമാക്കുന്നതും, കുടുസ്സാക്കുന്നതും-രണ്ടുംതന്നെ-മാരോ തരത്തിലുള്ള പരീക്ഷണമാണെന്നും, ഒന്നാമത്തേതു നന്ദിയും നന്ദിഭക്തിയും പരീക്ഷിക്കുവാനും, രണ്ടാമത്തേതു ക്ഷമയും ക്ഷമഭക്തിയും പരീക്ഷിക്കുവാനും വേണ്ടിയാണെന്നും ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നു അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. തുടർന്നു പാഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ഈ യാഥാർത്ഥ്യം നെസ്സിലാക്കാതെ, ഐഹിക ജീവിതത്തിലെ സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ പുളകം കൊള്ളുകയും, അതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുകയുമാണു ദുർമ്മാർഗ്ഗികൾ ചെയ്യുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ, പരലോക ജീവിതത്തെ അപേക്ഷിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ, ഐഹിക ജീവിതം ഭേദപലം നിസ്സാരമായ ഒരു നാമമാത്ര വസ്തു എന്നല്ലാതെ അതിലപ്പുറം ഒരു സ്ഥാനവും അതിനുകല്പിക്കുവാനില്ലതാനും.

ഒരാം തന്റെ കൈവിരൽ സമുദ്രത്തിൽ മുക്കിപ്പൊക്കുമ്പോൾ ആ വിരലിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വെള്ളവും, സമുദ്രത്തിലെ വെള്ളവും തമ്മിലുള്ള താരതമ്യം പോലെയാണു പരലോകത്തെ അപേക്ഷിച്ചു ഇഹലോകത്തിന്റെ സ്ഥിതി എന്നു ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നു. (അ; മു; തി.) ഇബ്നുനുരസ് ഇറുഖു(റ) പറയുകയാണു: റസൂൽ(സ) ഒരു പായയിൽ ഉറങ്ങി. എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ പായയുടെ പാട് തിരുമേനിയുടെ പാർശ്വത്തിൽ പതിഞ്ഞിരുന്ന തെരവും അവിടേത്താങ്ങും: 'ഞങ്ങൾ താങ്ങുകു (തെത്തയോ വീരിപ്പോ) വല്ലതും ഉണ്ടാക്കിത്തരട്ടെയോ?' അപ്പോൾ, തിരുമേനീ പറയുകയാണു: 'ഞാനും ഇഹലോകവുമായി എന്തുണ്ടു ബന്ധം? ഒരു വാഹന യാത്രക്കാൻ ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ തണൽ തേടി ചെന്നു, പിന്നെ അതു വിട്ടേച്ചു പോകുകയും ചെയ്തു എന്നതുപോലെ യാത്രക്കാരൻ ഇഹത്തിലുള്ളത്. (തി)

വിഭാഗം-4

27. അവിശ്വസിച്ചവർ പറയുന്നു: 'ഇവന്റെ [നബിയുടെ] മേൽ അവന്റെ രബ്ബികൽനിന്നു വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും അവതരിപ്പിക്കപ്പെടാത്തതെന്ത്?' പറയുക: 'നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും, (മനസ്സു) മടങ്ങിയവരെ അവകലേക്കു അവൻ വഴിചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു;—

۲۷- وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُخَلِّصُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَىٰ آلِهَةٍ مِنْ آبَابٍ ۖ

28. 'അതായതു, വിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ സ്തംഭരണകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ശാന്തമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നവർ.

۲۸- الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ ۚ

അല്ലാ(-അറിയുക)! അല്ലാഹുവിന്റെ സ്തംഭരണകൊണ്ടത്ര ഹൃദയങ്ങൾ ശാന്തമായിത്തീരുന്നത".

أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ۚ

29. 'യാതൊരു കൂട്ടർ വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവോ അവർക്കൊന്നു മംഗളവും, നല്ല മടക്കസ്ഥാനവും!'

۲۹- الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسُنَ مَا أَجْرُهُمْ ۚ

27. പറയുന്ന الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടാത്തതെന്ത്, ഇക്കപ്പെട്ടുകൂടെ അവന്റെ (ഇവന്റെ)മേൽ എന്തു ദൃഷ്ടാന്തം, വല്ല ദൃഷ്ടാന്തവും അവന്റെ രബ്ബികൽനിന്നു എ പറയുക എവി നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു വഴി വഴിപിഴവിലാക്കുന്നു എ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ എ അവൻ വഴിചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എ അവകലേക്കു (ഹൃദയം) മടങ്ങിയവരെ, വിനയപ്പെട്ടവരെ 28. الَّذِينَ അതായതു യാതൊരു കൂട്ടർ അവർ വിശ്വസിച്ചു ശാന്തമായിത്തീരുക (അടങ്ങുക)യും ചെയ്യുന്നു അവർ തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ സ്തംഭരണ (ഓർമ്മ)കൊണ്ടു എ അല്ലാഹുവിന്റെ ഏ അല്ലാ, അറിയുക എ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്തംഭരണകൊണ്ടു, ഓർമ്മകൊണ്ടാണ് ശാന്തമാകുന്നത", അടങ്ങുന്നു അവർ ഹൃദയങ്ങൾ 29. الَّذِينَ അതായതു യാതൊരു കൂട്ടർ വിശ്വസിച്ചവർ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു അവർ സൽക്കർമ്മങ്ങൾ മംഗളം നല്ല അവർക്കൊന്നു നല്ല മടക്ക (പ്രാപ്യ)സ്ഥാനവും

ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടു പിന്നെയും അവിശ്വാസികൾ പുതിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി ഇതിനു മുമ്പും പിമ്പും പല സ്തംഭങ്ങളിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ, അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും, അവൻ നേർക്കാർ ഗ്രഹത്തിൽ ചേർക്കുകയും പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യത്തെക്കുറിച്ചു നന്നിലധികം പ്രാവശ്യം മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ടു ഈ രണ്ടു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു പ്രത്യേകമായും വിവരിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹുവിലേക്കു മനസ്സു മടങ്ങി വിനയമായിത്തീരുന്നവരെയാണ് അവൻ നേർവഴിയിൽ ചേർക്കുക (أَبَابٍ) എന്നു പറഞ്ഞതിൽനിന്നു തന്നെ അവൻ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നതു ആയോചിപ്പിക്കുന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണല്ലോ, പുതിയ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്ക് നൽകുവാൻ കൽപിച്ച മറുപടിയുടെ ആകെ സ്വഭാവങ്ങളെ പറയാം: നിങ്ങളെ നേർക്കാർപ്പത്തിലാക്കുവാൻ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കു ഏനി പുതിയൊരു ദൃഷ്ടാന്തം ലഭിക്കിരുന്നിട്ടു ഫലമുണ്ടാകുവാൻ ഫലമുണ്ടാകുന്നില്ല. നിങ്ങളെ നേർക്കാർപ്പത്തിലാക്കിത്തരുവാൻ കേതിയോടും താഴ്മയോടുംകൂടി അവനോടു അപേക്ഷിക്കുകയാണു നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. നേർക്കാർപ്പം പ്രാപിക്കുവാൻ വേണ്ടിത്തന്നെയാണു നിങ്ങൾ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ, അതിനു വേണ്ടത്ര ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ തന്നെയുണ്ട്.

അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണകൾക്കു പുറത്തും പരമാവർത്തിയായ (بَلَدِيَّةُ الْحَقِّ) എന്ന പദത്തെപ്പറ്റി ഉപയോഗിക്കുകയും അത് വരുത്തുകയും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചു യഥാർത്ഥമായ സ്മരണയും മോശയും ഉള്ളവരായും മഹനീയമായതും അതിൽ യഥാർത്ഥമായ ആശയങ്ങളുമായും, അസാധാരണമായും എന്നും തന്നെ ബാധിക്കപ്പെട്ടിട്ടു. അതായത്, യാതൊരു മോശം നിമിത്തത്തെയും, സത്യപാതയും അതോടൊപ്പം ധീരപിത്താമഹനീയവും, അപൂർവ്വമായും, പ്രത്യേകിച്ചും, ദീപാവർണ്ണമായും നിത്യനിത്യമായും, അല്ലാഹുവുമായി കൈകൾക്കുമായിട്ടുള്ള സ്മരണകൾക്കും ഉത്തരവാദിത്തമുള്ളതും അവ. മാത്രമല്ല മിക്കപ്പോഴും അവയുടെ രൂപം അറിയാത്തതായും അതിന്റെ പലം. അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണ (مَذْكُورَاتُ) സാക്ഷാത്കാരമാകുമ്പോൾ അത് മനസ്സിലാക്കപ്പെടാത്തതും എന്തിനും മൂന്നു രൂപത്തിലും പ്രകടമാക്കിത്തീരുന്നതാകുന്നു. ധ്യാനം, കേന്ദ്രം, വിനയം ആദിയായവ ഹൃദയംകൊണ്ടും, മസ്ബീഹു (അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ പ്രകീർത്തനം ചെയ്യൽ), ഹംദു (സ്തുതികീർത്തിനം ചെയ്യൽ) തക്ബീർ (മഹത്വകീർത്തനം), ഖുത്ത (പ്രാർത്ഥന), ഖുർആൻ പാരായണം മുതലായവ നാവുകൊണ്ടും, നമസ്കാരം നോമ്പു മനകർമ്മങ്ങൾ മുതലായ കർമ്മങ്ങൾ പ്രവൃത്തികൊണ്ടും ഉണ്ടാകുന്ന സ്മരണ (مَذْكُورَاتُ) കളഭം.

30. മുമ്പ് പല സമുദായങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോകുകയും ബാധിച്ചുള്ള ഒരു സമുദായത്തിൽ, അതുപോലെ [അവരിൽ അയക്കുകയുണ്ടായതുപോലെ] നിന്നെ നാം (നസൂലായി) അയച്ചിരിക്കുന്നു, നിനക്കു നാം 'വഹ്'യു' [സന്ദേശം] നൽകിയതിനെ നീ അവർക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി.

അവരുകളെ, പരമകാര്യണികനിൽ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പറയുക: 'അവൻ എന്റെ രണ്ടാകുന്നു; അവനല്ലാതെ ഒരു ആരാധ്യനേ ഇല്ല; അവന്റെ മേലത്രെ ഞാൻ ഭരമേറ്റിപ്പിരിക്കുന്നത്; അവനിലേക്കുതന്നെയാണു എന്റെ (പശ്ചാത്തപിച്ച) മടക്കവും'.

۴-كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ
قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ
لِتَتْلَوْا عَلَيْهِمْ أَلْحَامِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ
وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ
قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابُ ۝

30. ലാക് അപ്രകാരം, അതുപോലെ ۱۱۱۱ നിന്നെ നാം അയച്ചിരിക്കുന്നു ۱۱۱ ഒരു സമുദായത്തിൽ ۱۱۱ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട് ۱۱۱ അതിന്റെ (ആ സമുദായത്തിന്റെ) മുമ്പും ۱۱ പല (പല) സമുദായങ്ങൾ ۱۱ നി ഓതിക്കൊടുക്കു (ഓതിക്കേൾപ്പിക്ക)വാൻ വേണ്ടി ۱۱ അവരുടെ മേൽ, അവർക്കു ۱۱۱ നാം വഹ്'യു നൽകിയതിനെ ۱۱ നിനക്കു ۱۱ അവരുകളെ ۱۱ അവർക്കു ۱۱ നാം വഹ്'മാനിൽ (പരമകാര്യണികനിൽ) ۱۱ പറയുക ۱۱ അവൻ എന്റെ രണ്ടാകുന്നു (രക്ഷിതാവാണ്) ۱۱ ഒരാധ്യനുമില്ല ۱۱ അവനല്ലാതെ ۱۱ അവന്റെ മേലത്രെ ۱۱ ഞാൻ ഭരമേറ്റിപ്പിരിക്കുന്നു ۱۱ അവകളേക്കുതന്നെയാണു ۱۱ എന്റെ പശ്ചാത്തപം, മടക്കം

സാരം: മുമ്പ് പല സമുദായങ്ങളിലേക്കും നാം നസൂലുകളെ അയക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. അതുപോലെ, ഈ സമുദായത്തിലേക്കു നിന്നെ അയച്ചിരിക്കുകയാണു, ഇതൊരു പുതിയ ഏർപ്പാടാണെന്നുള്ളത്. അവരുടെ നന്മക്കുവേണ്ടി നാം നിനക്കു എത്തിച്ചുതന്ന സന്ദേശങ്ങൾ അവരെ കേൾപ്പിച്ചു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു നിന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നതും. അല്ലാഹു അവർക്കു നൽകിയ ഈ വമ്പിച്ച കാര്യണത്തിനു അവർ നന്ദികാണിക്കുകയാണു വേണ്ടിയിരുന്നത്. പക്ഷെ, നന്ദിക്കുപകരം മറ്റൊരു കാര്യണികമായ അല്ലാഹുവിൽ അവിശ്വസിച്ചു നന്ദികേട്ടു കാണിക്കുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. അവർ സ്വീകരിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി, എല്ലാം അവനിൽ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നീ അഹിയിൽ ഉറച്ചുതന്ന നിന്നുകൊള്ളുക.

31. വല്ല 'ഖുർആനും' [പാരായണ ഗ്രന്ഥവും], അതു മൂലം മലകൾ (അൽസ'മാനങ്ങളിൽനിന്നു) നടത്തപ്പെടുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ അതുമൂലം ഭൂമി (തുണമോക്കി) മുറിക്കപ്പെടുകയോ, അതുമൂലം മരണപ്പെട്ടവരുമായി സംസാരിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ (അത് ഈ ഗ്രന്ഥം തന്നെയാകുമായിരുന്നു). പക്ഷേ, കൽപന [അധികാരം] മുഴുവനും അല്ലാഹുവിന്നാകുന്നു.

അപ്പോൾ, വിശ്വസിച്ചവർക്കു വ്യക്തമായി അറിഞ്ഞുകൂടെ? അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ മനുഷ്യരെ മുഴുവനും അവൻ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നുവെന്ന്!

അവിശ്വസിച്ചവർ അവർ പ്രവർത്തിച്ചതു നിമിത്തം— അവർക്കു മുട്ടി അലക്കുന്ന വല്ല [ശിക്ഷാ] സംഭവം ബാധിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ വസതിക്കു സമീപം അതു [വന്നു] ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കും; അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദത്തം വന്നെത്തുന്നതുവരെ. നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു കരാറു നിശ്ചയത്തിന് എതിരല്ല പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല.

31- وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ
أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ
أَوْ كَلِمَةٌ بِهِ السَّوْنَى
بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا

أَفَلَمْ يَأْتِشِرِ الَّذِينَ آمَنُوا
أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا
وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصَيِّبُهُمْ
بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِّنْ
دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ ۝

31. 31. ആയിരുന്നെങ്കിൽ 31 വല്ല ഖുർആനും (പാരായണ ഗ്രന്ഥവും) 31 അതുമൂലം നടത്തപ്പെട്ടു 31 മല (പർവ്വതം)കൾ 31 അല്ലെങ്കിൽ മുറിക്ക (തുണമോക്കി)പ്പെട്ടു 31 അതു മൂലം 31 ഭൂമി 31 അല്ലെങ്കിൽ സംസാരിക്കപ്പെട്ടു 31 അതുമൂലം, അതിനാൽ 31 മരണപ്പെട്ടവരുമായി 31 പക്ഷേ, എന്നാൽ, എങ്കിലും 31 അല്ലാഹുവിന്നാണു 31 കൽപന (അധികാരം), കാര്യം 31 മുഴുവനും 31 അപ്പോൾ നിരാശപ്പെട്ടി (വ്യക്തമായി അറിഞ്ഞിട്ട)ല്ല 31 വിശ്വസിച്ചവർ 31 ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്നു 31 അല്ലാഹു 31 അവൻ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു (വെന്നു) 31 മനുഷ്യരെ 31 മുഴുവനും 31 ആയിക്കൊണ്ടേയിരിക്കും 31 അവിശ്വസിച്ചവർ 31 അവർക്കു ബാധിച്ചുകൊണ്ടു 31 അവർ പ്രവർത്തിച്ചതിനാൽ 31 വല്ല മുട്ടി അലക്കുന്ന സംഭവം 31 അല്ലെങ്കിൽ അതു ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടു, നി ഇറങ്ങിക്കൊണ്ടു 31 അടുത്തു, സമീപത്തു 31 അവരുടെ വസതിക്കു, ചെന്നത്തോടു 31 വരുന്നതുവരെ 31 അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദത്തം, വാഗ്ദാനം 31 നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു 31 എതിരല്ല ചെയ്യുക (ലംഘിക്കുക)യില്ല 31 നിശ്ചയത്തെ, കരാർ (വാഗ്ദത്ത) നിശ്ചയം

മുൻപേ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽപെട്ട എന്തെങ്കിലും ഒരു പാരായണ ഗ്രന്ഥം അവയിട്ടിരിക്കുകയോ, പാരായണം ചെയ്യപ്പെടുകയോ ചെയ്തതു നിമിത്തം—അതിന്റെ ഗണവത്താൽ—വല്ല മലകളും അവയുടെ സ്ഥാനം കരസി നീക്കിപ്പോകുകയോ, ഭൂമി പൊട്ടിക്കീറി തുണമായിപ്പോകുകയോ, മരണപ്പെട്ടവരായ ആളുകളുമായി സംസാരം നടത്തുവാൻ സംഭവിക്കുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ വല്ലതും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഈ ഖുർആൻ കൃത്യവും അസംഭവിക്കുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അങ്ങിനെ വല്ലതും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിശ്ചയമായും ഈ ഗ്രന്ഥം അവയെക്കൊള്ളാം ദ്രവ്യമായതല്ല തന്നെ പക്ഷേ, തൊക്കെ സംഭവിക്കുകയായിരുന്നു. എന്തു നിലക്കും ഈ ഗ്രന്ഥം അവയെക്കൊള്ളാം ദ്രവ്യമായതല്ല തന്നെ പക്ഷേ, വേദഗ്രന്ഥമല്ല മുമ്പെ അങ്ങിനെതന്നെ സംഭവിക്കാറില്ലാത്ത സ്ഥിതിയിൽ ഈ ഖുർആൻ സത്യമാണെങ്കിൽ അത്യാവശ്യം എന്തുകൊണ്ടു ഇന്നിന്ന ദൃഷ്ടിത്തലം കാണിച്ചുതന്നിട്ടു എന്നും മറ്റും അവിശ്വസിക്കൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കു ന്നതിനു ന്യായമില്ല. ഖുർആന്റെ ഏതെങ്കിലും പാരായ്മയോ, ന്യൂനതയോ അല്ല അവതും ഈ നിശ്ചയത്തിനു കാരണം. അല്ലാഹുവിന്റെ കയ്യിലാണു സർവ്വ കാര്യങ്ങളുടെയും അധികാരവും നിശ്ചിതസമയമായിരിക്കുന്നത്. അവർ കാരണം. അല്ലാഹുവിന്റെ കയ്യിലാണു സർവ്വ കാര്യങ്ങളുടെയും അധികാരവും നിശ്ചിതസമയമായിരിക്കുന്നത്. അവർ വേണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം ഇവർക്കും എല്ലാ മനുഷ്യരും വിശ്വസിക്കുക തന്നെ വേണ്ടും, പക്ഷേ, അവർ അങ്ങി

നെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. സന്മാർഗ്ഗം പ്രാപിക്കുവാൻ അർഹതയുള്ളവരും അതിനു സന്നദ്ധതയുള്ളവരും ആരെക്കൊണ്ടോ എന്നു അവനറിയാ. അങ്ങിനെത്തന്നെ അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അവരെ അവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലാക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ വസ്തുത സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ശരിക്കും അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു ആ സത്യനിഷേധികളെപ്പറ്റി അവർ ആശിച്ചിരിക്കേണ്ടതില്ല. എന്തായാലും ഒരു കാര്യം തീർച്ചയാകുന്നു: അല്ലാഹു ചെയ്ത വാഗ്ദത്തം-ഇസ്ലാമിന്റെ വിജയം-നടപ്പിൽ വരുക തന്നെ ചെയ്യും. അതുവരെ സൈന്യാഭിമാനിക്കുവാൻ അവിശ്വാസികൾക്കു സാധ്യമായിരിക്കയില്ല. അവർക്കിടയിൽ തന്നെയോ, അല്ലെങ്കിൽ അവർക്കു സൈന്യാഭിമാനം സാധ്യമല്ലെന്നു വിയ. അന്ത്യം സമീപ സമയങ്ങളിലോ എന്തെങ്കിലും മഹാവിപത്തുകൾ അവർ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയത്തിനു ഒരിക്കലും മാറ്റം വരുകയില്ല ഇതൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിലടങ്ങിയ സാരം.

ഇസ്ലാമിന്റെ വിജയവും, ശിർക്കിന്റെ പരാജയവും അടുത്ത കാലത്ത് പരിപൂർണ്ണമായിത്തീരുന്നതാണെന്നുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം യഥാർത്ഥമായി പൂർവ്വതയും, അത്യവശ്യവും യുഗ്മം, ക്ഷാമം തുടങ്ങിയ ആപത്തുകൾ മുഹൂർത്തകൾക്കു അനുഭവപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. **أَرْحَلُ قَرِيبًا مِنْ دَارِمٍ** എന്ന വാക്യത്തിൽ പരിഭാഷയിൽ കണ്ടതുപോലെ-‘അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ വസതിക്കു സമീപം അത്യാ (ആ യൂട്ടി അലാന്ന സംഭവം) വന്നിരുന്നിരിക്കാണിരിക്കും’ എന്നു അർത്ഥം കൽപിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ്. മേൽകണ്ട വിവരണം. ആ വാക്യത്തിനു ‘അല്ലെങ്കിൽ നീ (നബി) അവരുടെ വസതിക്കു സമീപം ഇറങ്ങിച്ചെല്ലും’ എന്നും അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. മഹാവിജയം വഴി ഇസ്ലാമിന്റെ വിജയം പൂർത്തിയാകുന്നതുവരെ അതിന്റെ പരിസരങ്ങളിലുള്ള ഓരോ രാജ്യങ്ങൾ നബി (സ) ജയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും എന്നായിരിക്കും അപ്പോൾ ഇതിന്റെ താൽപര്യം. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളിൽ ഒരു വിഭാഗം ഈ വാക്യത്തിനു കൽപിച്ചിരിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനം ഇതാകുന്നു.

أَرْحَلُ (ഖുർആൻ) എന്ന വാക്കിനു ‘പാരായണം’ എന്നും ‘പാരായണം ഗ്രന്ഥം’ എന്നും അർത്ഥമുണ്ടെന്നും, ഇതിൽനിന്നാണ് ‘വിശുദ്ധ ഖുർആനിനു **أَرْحَلُ** എന്നു പേർ വന്നതെന്നും കഴിഞ്ഞ സൂറത്തിലെ 2-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ‘ഖുർആൻ’ എന്നു പറഞ്ഞതു മുൻപേ ഗ്രന്ഥങ്ങളാകുന്ന പാരായണ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: ‘ദാവൂദ് (അ)നു ഖുർആൻ ലഘുവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പാകെ (വാഹനത്തിനു) ജീനിയീട്ടു കെട്ടുവാൻ അദ്ദേഹം കൽപിച്ചിട്ട് അതു കെട്ടിത്തീരും. മുമ്പായി അദ്ദേഹം ഖുർആൻ മാതൃമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ സ്വന്തം കരങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്നല്ലാതെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്നതുമില്ല.’ (അ; ബു) ഈ നബി വചനത്തിൽ ‘ഖുർആൻ’ എന്നു പറഞ്ഞതു ദാവൂദ് (അ) നബിയുടെ വേദഗ്രന്ഥത്തെ (സബൂറിനെ) ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു വ്യക്തമാണ്.

أَرْحَلُ എന്ന വാക്കിനാണു-മിക്ക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും കൽപിച്ചപോലെ-‘അറിഞ്ഞുകൂട’ എന്നു നാമും അർത്ഥം കൽപിച്ചിരിക്കുന്നതു. സാധാരണഗതിയിൽ ‘നിരാശപ്പെട്ടിട്ടില്ലേ’ എന്നായിരിക്കും ആ വാക്കിനർത്ഥം വരുക. ഒരു കാര്യത്തെപ്പറ്റി ശരിക്കും വ്യക്തമായി അറിയുമ്പോഴാണല്ലോ അതിന്റെ മറുപടിയെപ്പറ്റി നിരാശപ്പെടുന്നത്. അവിശ്വാസികൾ ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കാത്തതിന്റെ കാരണം നല്ലപോലെ അറിയാവുന്ന സമീപിക്ക അവർ വിശ്വസിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ആഗ്രഹം പ്രതീക്ഷയും ഉണ്ടാവാൻ അവകാശമില്ലല്ലോ. അതാണു ഈ പ്രയോഗത്തിലടങ്ങിയ സൂചന.

വിഭാഗം-5

32. തീർച്ചയായും, നിന്റെ മുമ്പു പല റസൂലുകളെ കൂറ്റിച്ചും പരിഹസിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു; എന്നിട്ടും ഞാൻ (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് താമസം നൽകി (അയച്ചു വിട്ടു); പിന്നെ, ഞാൻ അവരെ പിടിച്ചു (ശിക്ഷിച്ചു). അപ്പോൾ, എന്റെ ശിക്ഷാ നടപടി എങ്ങിനെയായിരുന്നു? [അതു കുറിക്കുകൊണ്ടില്ലേ?]

۳۲-وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
كَأَمْلَيْنِكَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
ثُمَّ أَخَذْنَاهُمْ
فَكَيفَ كَانَ عِقَابِ

33. അപ്പോൾ, എല്ലാ (ഓരോ) വ്യക്തിയുടെ മേലും അതു (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചതിനെപ്പറ്റി (മേൽനോട്ടം ചെയ്തുകൊണ്ടു) നിലകൊള്ളുന്ന യാതൊരുവനോ...?: [അവനെങ്ങിനെ ഒരു കഴിവു ഇല്ലാത്തവർക്കു സമമാകുന്നു?!] (എന്നിട്ടും) അവർ അല്ലാഹുവിനു പങ്കാളികളെ ആക്കിയിരിക്കുന്നു! പറയുക: 'നിങ്ങൾ അവരെ (ഒന്നു) പേരു പറഞ്ഞു (വിവരിച്ചു) തരുവിൻ!

അതല്ല, ഭൂമിയിൽ (ഉള്ളതായി) അവൻ അറിയാത്ത കാര്യത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ അവനു വിവരം അറിയിക്കുന്നുവോ?!

അതല്ല, (അർത്ഥമില്ലാത്ത) വല്ല പുറംവായ്ക്കും മൂലം (അങ്ങിനെ പറയുന്നതും) ആണോ?!

പക്ഷേ, (അതൊന്നുമല്ല-ആ) അവിശ്വസിച്ചവർക്കു അവരുടെ തന്ത്രം അലങ്കാരമായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്; അവർ (ശരിയായ) മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും തട്ടിത്തിരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഏതൊരുവനെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ അവന്നു (പിന്നെ) നേർവഴിയിലാക്കുന്ന ഒരുവനുമില്ല.

۳۳-أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ
وَجَعَلَ اللَّهُ شُرَكَاءَ
قُلُوبِهِمْ سَتُؤْتُهُم

أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ
أَمْ يَبْظَاهِرُ مِنْ الْقَوْلِ

بَلْ زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ
وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

32. ഈ തീർച്ചയായും ഉണ്ടു ۞ ۱۳۱ പരിഹസിക്കപ്പെട്ടിട്ടു(ണ്ടു) ۞ ۱۳۲ പല നസൂലുകളെപ്പറ്റി യും ۞ ۱۳۳ നിന്റെ മുമ്പു ۞ ۱۳۴ എന്നിട്ടും ۞ ۱۳۵ നാം താമസം നൽകി, പിന്തിച്ചുകൊടുത്തു (അയവു നൽകി) ۞ ۱۳۶ അവിശ്വസിച്ചവർ ۞ ۱۳۷ പിന്നീട് ۞ ۱۳۸ അവരെ ഞാൻ പിടിച്ചു ۞ ۱۳۹ അപ്പോൾ എങ്ങിനെ ۞ ۱۴۰ ആയിരുന്നു, ഉണ്ടായി ۞ ۱۴۱ എന്റെ ശിക്ഷാ നടപടി, പ്രതികാര നടപടി 33. ۞ ۱۴۲ അപ്പോൾ യാതൊരുവനോ ۞ ۱۴۳ അവൻ ۞ ۱۴۴ നിലകൊള്ളുന്നവനാണു ۞ ۱۴۵ എല്ലാ വ്യക്തിയുടെ (ദേഹത്തിന്റെ-ആളുടെ-ആത്മാവിന്റെ) മേലും ۞ ۱۴۶ അതു സമ്പാദിച്ചതിനെപ്പറ്റി ۞ ۱۴۷ അവർ ആക്കിയിരിക്കുന്നു ۞ ۱۴۸ അല്ലാഹുവിനു ۞ ۱۴۹ പങ്കാളികളെ ۞ ۱۵۰ പറയുക ۞ ۱۵۱ നിങ്ങൾ അവരെ പേരു പറയുവിൻ (നിർണ്ണയിച്ചു-വിവരിച്ചു തരുക) ۞ ۱۵۲ അതല്ല (അല്ലാത്തപക്ഷം) ۞ ۱۵۳ നിങ്ങൾ അവനു വിവരം അറിയിക്കുന്നു, പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു ۞ ۱۵۴ അവൻ അറിയാത്തതിനെപ്പറ്റി ۞ ۱۵۵ ഭൂമിയിൽ ۞ ۱۵۶ അല്ലെങ്കിൽ വല്ല ബാഹ്യമായ (പുറമെയുള്ള)തും മൂലമാണോ ۞ ۱۵۷ വായ്ക്കിൽ നിന്നുള്ള ۞ ۱۵۸ പക്ഷേ, എന്നാൽ ۞ ۱۵۹ അലങ്കരിക്ക (അലങ്കാരമായി കാണിക്ക)പ്പെട്ടി ۞ ۱۶۰ വാക്കിൽ നിന്നുള്ള ۞ ۱۶۱ അവരുടെ തന്ത്രം, കൃത്രിമം, ഉപായം ۞ ۱۶۲ അവർ ۞ ۱۶۳ അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് ۞ ۱۶۴ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും ۞ ۱۶۵ ആരെ, ഏതിരിക്ക (തട്ടിവിട)പ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ۞ ۱۶۶ ആരെ, ഏതൊരുവനെ ۞ ۱۶۷ വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ ۞ ۱۶۸ അല്ലാഹു ۞ ۱۶۹ എന്നാൽ അവന്നില്ല ۞ ۱۷۰ ഒരു വഴി ചേർക്കുന്നവനും, വഴിക്കാട്ടിയും

ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും സകല ചെയ്തികളും സൃഷ്ടവിധം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അല്ലാഹുവിനു ചില പങ്കാളികൾ ഉണ്ടെന്നാണല്ലോ അവർ പറയുന്നത്. എന്നാൽ, അവനു പങ്കുകാരായിരിക്കുവാൻ അർഹതയുള്ള ആ പങ്കാളികൾ ആരാകെയാണെന്നു അവരൊന്നു വിവരിച്ചു തരട്ടെ, ധാരാണു കാണാമല്ലോ, ഒരു പക്ഷേ അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവിൽ പൊത്ത ചില പങ്കാളികൾ ഈ ഭൂമിയിൽ അവനുള്ളെന്നുള്ള ഒരു വിവരം അവനു പറഞ്ഞു കൊടുക്കുകയാണോ അവർ ചെയ്യുന്നത്? അങ്ങിനെയുണ്ടെങ്കിൽ അതു തനികളുമാകുന്നു, കാരണം, ഭൂമിയിൽ അല്ലാഹു അറിയാത്ത ഒന്നും തന്നെയുമില്ല. എന്നി, യഥാർത്ഥമെന്നും നോക്കാതെ, നിർമ്മമമായ ഒരു വെറും വാക്കായിരിക്കാത്ത അദ്ദേഹം അവർ അങ്ങിനെ പറയുകയാണു ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ അതിനൊട്ടു വിലയും കല്പിക്കുവാനില്ല എന്നു സാരം. അത്രം അവർ അങ്ങിനെ പറയുകയാണു ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ അതിനൊട്ടു വിലയും കല്പിക്കുവാനില്ല എന്നു സാരം.

37. അതുപോലെ, ഇതിനെ [ഖുർആനെ] നാം അറബി (ഭാഷ)യിലുള്ള ഒരു വിധി നിയമമായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നിനക്കു അറിവിൽനിന്നും വന്ന കിട്ടിയതിനുശേഷം, അവരുടെ ഇച്ഛകളെ നീ പിൻപറിയെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ (അറിവ് ശിക്ഷയിൽനിന്നു) ഒരു രക്ഷാധികാരിയാകട്ടെ. കൂടാതെ (അതു രക്ഷി)ക്കുന്നവനാകട്ടെ, നിനക്കു (ബാഹ്യം) ഇല്ല.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا
عَرَبِيًّا وَلَئِنَّ أَتْبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ
بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
مَالِكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ۝

37. ചുവടു രത്നപോലെ പദം ഇതു നാം അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു ക- ഒരു വിധിയായി, നിയമമായി ع- അറബിയിലുള്ളതായ ع- നീ പിൻപറിപ്പോയെങ്കിൽ ع- അവരുടെ ഇച്ഛകളെ, തന്നിച്ഛങ്ങളെ ع- ശേഷം, പിറകെ ع- നിനക്കു വന്നതിനു ع- അറിവിൽനിന്നു ع- നിനക്കില്ല ع- അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ع- ഒരു ബന്ധവും, രക്ഷാധികാരിയും ع- ഒരു കാക്കുന്ന (സൂക്ഷിക്കുന്ന)വനുമില്ല

മുമ്പു വേദത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു വേദഗ്രന്ഥം തന്നെയെന്നു ഈ ഖുർആനും, മുമ്പുവന്ന അറബിയിലും ആചരിച്ചും വരേണ്ടുന്ന നിയമ നടപടികളാണു അതിലുള്ളത്. അതവതരിപ്പിക്കുന്നതു അറബി കാര്യങ്ങളിലാകകൊണ്ടു അതു അറബിഭാഷയിലാക്കിയിരിക്കുകയാണ് എന്നാണെന്നാണു ഒന്നാമത്തെ വാക്യത്തിലെ ആശയം. തുടർന്നുവരുന്ന വേദങ്ങളുടെ തന്നിച്ഛങ്ങളെ പിൻപറയുന്നതു നബി (സ)യോടു വിരോധിച്ചതു നബി (സ)അന്തിനെ ചെയ്തതാണെന്നിടയുള്ളതുകൊണ്ടല്ല. അവിടുത്തെ പ്രബോധനങ്ങളിൽ അവർക്കു വേണ്ടി വല്ല വിട്ടു വീഴ്ചയും സമീകരിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നുള്ള അവരുടെ മോഹവും പ്രതീക്ഷയും അവർ വിട്ടേക്കുമ്പോൾ വേണ്ടിയെന്നത്, സത്യവിശ്വാസികൾക്കൊക്കട്ടെ, ഇതുമൂലം മനക്കുറുത്തു വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

വിഭാഗം - 6

38. നിനക്കു മുമ്പു പല റസൂലുകളെയും നാം അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്; അവർക്കു നാം ഭാര്യമാരെയും, സന്താനങ്ങളെയും ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഒരു റസൂലിനും തന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിപ്രകാരം ഒരാളെ ഒരു ദൂതാത്തവും കൊണ്ടുവരാവതല്ല. എല്ലാ (മോദം) കാലാവധിക്കുമുണ്ടു ഒരു (മോദം) ഗ്രന്ഥം.

۳۸- وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَ
جَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً
وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ۝

39. അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു അവൻ ചെയ്യുകയും, സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. മൂലഗ്രന്ഥം (അഥവാ മൂലരേഖ) അവന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടുതാനും.

۳۹- يَخُودُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ
وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ۝

38. ല- അർപ്പിച്ചയക്കും നാം അയച്ചിട്ടുണ്ടു, അയക്കുകയുണ്ടായി ല- പല റസൂലുകളെയും ع- നിന്റെ മുമ്പു ല- നാം ഏർപ്പെടുത്തുക (ആക്കുക-ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ع- അവർക്കു ല- ഇണകളെ (ഭാര്യമാരെ) ല- സന്താനങ്ങളെയും ല- ആകാവതല്ല, പാടില്ല ല- ഒരു റസൂലിനും ع- അദ്ദേഹം വരൽ ല- വല്ല ദൂതന്തവ-കൊണ്ടു ല- അനുവാദപ്രകാരം (സമ്മതമുണ്ടാകെ) അല്ലാതെ ع- അല്ലാഹുവിന്റെ ല- എല്ലാ കാലാവധിക്കുമുണ്ടു ല- ഒരു ഗ്രന്ഥം (രേഖ-നിശ്ചയം-നിയമം)

39. ല- അല്ലാഹു ചെയ്യുകയും, നീക്കിക്കളയുകയും ചെയ്യും ല- അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു ല- സ്ഥിരപ്പെടുത്തുക (ഉറപ്പിച്ചുവെക്കുക)യും ചെയ്യും ല- അവന്റെ പക്കലുണ്ടുതാനും ല- മൂലഗ്രന്ഥം, മൂലരേഖ

നിജാന്റെ പീല പ്രത്യേക യുക്തി കൗസ്യങ്ങൾ അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കുമെന്നും പറയുന്നതിലൂടെയും ഈ വിഷയകമായി അറങ്ങിരിക്കേണ്ടുന്ന പലതും 'ഉല്ലാ-വാഗ്നി'നെ സംബന്ധിച്ചു സൂ: രാജ്: 13-ൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയതു ന്യായാനുകൂല്യത്തിൽ കാണാവുന്നതാകുന്നു.

ഉഷ്-അകൃബ്നു കൃശ്ണാഹി പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നുസ്കയിർ (൪) ഉദ്യരിച്ച ഒരു വാചകത്തിന്റെ നാമം ഇപ്രകാരമാണ്: അല്ലാഹു ആകാശത്തു നിന്നു ഉറക്കിയ-യോ ഗ്രന്ഥത്തിന്നും ഒരു നിശ്ചിതകാലവും അറിയിച്ചു. ഉള്ളതുകൊണ്ടു അറയിൽ ചിലതു കുന്നു തന്നെ തായിക്കുകയും അവസാനം സ്വർത്തൻ മുമ്പേന എല്ലാം തായിക്കുകയും അവസാനം നസ്സു ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

كتاب (മൂലഗ്രന്ഥം-അഥവാ മൂലശാഖ-അറബിൻ പദാലുണ്) എന്നാണപ്പോൾ തുടർന്നുള്ള വാക്യം. كتاب (ഉത്തൽ കിതാബ്) എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥത്തെപ്പറ്റി സൂറ: ഫാതിഹയുടെ ആരംഭത്തിലും, താബു ഇനാൻ 3-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും മുമ്പു വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ ആ വാക്കുകൊണ്ടുള്ള വിവരണത്തെ നിലക്കൂടെ (അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവു) എന്നും, الروح المعنوي (ലാഹുൽ മഹ്ഫൂദ്-അഥവാ സ്വഹയിക്കപ്പെട്ട ഹൃദയം-എന്നു പറയപ്പെടുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനരേഖ) (*) എന്നും, ذكر (പ്രമാണം) എന്നുമാണു സ്വർത്തൻ വ്യാഖ്യാനംകാലം പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നത്. അറാബിത്തൽ കാലകാലംപരയല്ലാകുന്ന സർവ്വകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ ജ്ഞാനരേഖ എന്നത്രെ ആ കുന്നുവാക്കുകളുടെയും അർത്ഥവും.

40. അവരോടു നാം വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നതിൽ ചിലതു [ചില ശിക്ഷാ നടപടികൾ] നാം നിനക്കു കാണിച്ചു തരുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ (അതിനുവേണ്ടി) നിന്നെ നാം പിടിച്ചെടുക്കുകയോ തന്നെ ചെയ്തുകൊള്ളുകയും, നിന്റെ മേൽ പ്രബോധനം മാത്രമാണു (ബാധ്യത)ഉള്ളത്: നമ്മുടെ മേലത്ര വിചാരണ(യുടെ ബാധ്യത).

۴۰- وَإِنْ مَا تُرِيدُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْلَمُ
أَوْ تَوَفِّيْنَاكَ
فَأَنبَأْنَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ
وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ۝

40. وَإِنْ مَا تُرِيدُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعْلَمُ നാം നിനക്കു കാണിച്ചു തരുകയോ ചെയ്തുകൊള്ളുകയും ചിലതു നാം വാഗ്ദത്തം (താക്കീതു) ചെയ്യുന്നതിൽ أَوْ تَوَفِّيْنَاكَ അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ നാം പിടിച്ചെടുക്കുന്നതായാലും فَأَنبَأْنَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ എന്നാൽ നിന്റെ മേൽ (മാത്രമാണ്) عَلَيْنَا എന്തിക്കൽ, പ്രബോധനം عَلَيْنَا നമ്മുടെ മേലാണ്. الْحِسَابُ വിചാരണ, കണക്കുനോക്കൽ

ആ സത്യനിഷേധികളുടെമേൽ അല്ലാഹു ശിക്ഷാനടപടികളെടുക്കുമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതു നബി (സ) യുടെ ജീവിതകാലത്തു തന്നെ സംഭവിച്ചുവെന്നും, അവിടുത്തെ കാലശേഷം സംഭവിച്ചുവെന്നും വന്നും രണ്ടായാലും നബി (സ)യുടെ ബാധ്യതയിലും കൃത്യതയിലും മറ്റൊന്നും വാനില്ലെന്നു സാരം.

41. അവർക്കു കണ്ടുകൂടേ, നാം (അവരുടെ)ഭൂമിയിൽ ചെന്ന് അതിന്റെ (നാനാ) വശങ്ങളിൽനിന്ന് അതിനെ ചുറ്റുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു?! അല്ലാഹു വിധി കൽപിക്കുന്നു; അവന്റെ വിധിയെ പിന്നോക്കം വെപ്പിക്കുന്ന ഒരാളുമില്ല. അവൻ വിചാരണ വേഗം നടത്തുന്നവനാകുന്നു.

۴۱- أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ
نَنقُضُهَا مِنْ أَصْفَائِهَا
وَاللَّهُ يَخْكُمُ لَا مَعْقِبَ لِحُكْمِهِ
وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

41. أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ അവർ കണ്ടില്ലേ, അവർക്കു കണ്ടുകൂടേ نَنقُضُهَا നാം ചെല്ലുന്നുവെന്നു نَنقُضُهَا (ആ) ഭൂമിയിൽ أَصْفَائِهَا അതിനെ ചുറ്റുകൊണ്ടു أَصْفَائِهَا അതിന്റെ ഭാഗ(ഭാഗ)ങ്ങളിലൂടെ, വശങ്ങളിൽ നിന്നു وَأَلَّا അല്ലാഹു يَخْكُمُ വിധിക്കുന്നു لَا مَعْقِبَ പിന്നോക്കം വെപ്പിക്കുന്നവനേ ഇല്ല وَهُوَ അവന്റെ വിധിയെ سَرِيعُ അവനാകട്ടെ عَرِيعُ വേഗത്തുള്ളവനാണു الْحِسَابُ വിചാരണ

(*) الروح المعنوي നെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ ബുറൂജിന്റെ അവസാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു നോക്കുക.

അറേബ്യും മുഴുവനും ശിർക്കിന്റെ വാഴ്ചയിലായിരുന്നുവല്ലോ. മുസ്ലിംകൾ വർദ്ധിച്ചു. ഇസ്ലാമിനു പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചു. കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, അങ്ങിനെ ഓരോ രാജ്യങ്ങളായി ക്രമേണ ഇസ്ലാമിനു അധീനമായിത്തീരുന്നതും അവർക്കു കാണാവുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ തങ്ങളുടെ നാടു ചുരുങ്ങിച്ചുരുങ്ങി തങ്ങൾക്കു ഭൂമിയിൽ സ്ഥലമില്ലാത്തായിത്തീരുകയും, ഒട്ടും അവിടെ നിന്നു അവർ തുടച്ചുനീക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്നു അവർക്കു മനസ്സിലാക്കിക്കൂടെ? എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനയനുസരിച്ചാണു നടക്കുന്നത്. അതിൽ ഒന്നും തന്നെ മാനദിവ്യക്കുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. വിചാരണയും, അനന്തര നടപടിയും എടുക്കുവാൻ അവനു ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല.

42. ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുകയുണ്ടായി; എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനത്രെ തന്ത്രം മുഴുവനുള്ളത്. എല്ലാ (ഓരോ) വ്യക്തിയും (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിക്കുന്നതു അവൻ അറിയുന്നു. അവിശ്വാസികൾ വഴിയ്ക്കു അറിഞ്ഞുകൊള്ളും, ആർക്കാണ് ഭവനത്തിന്റെ (ഗൃഹ) പാത്രവസാനം എന്നു!

۴۲- وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
قَبْلَهُ الْمَكْرُ جَمِيعًا
يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ
وَسَيَعْلَمُ الْكَافِرِينَ عُقْبَى الدَّارِ

42. മുമ്പു തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ എന്താൽ അല്ലാഹുവിനാണു തന്ത്രം (ഉള്ളതു) മുഴുവനും അവൻ അറിയും. സമ്പാദിക്ക (പ്രവർത്തിക്ക)ുന്നതു എല്ലാ വ്യക്തിയും, ആളും, ദേഹവും അറിഞ്ഞുകൊള്ളും, വഴിയ്ക്കു അറിയും. ആർക്കാണ് ഭവനത്തിന്റെ പാത്രവസാനം എന്നു, വസതിയുടെ

'ഭവനത്തിന്റെ പാത്രവസാനം' (عُقْبَى الدَّارِ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമാണെന്നു 22-ാം വചനത്തിൽനിന്നു മറുപു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. 'ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവർ തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു' എന്നു പറഞ്ഞതു മുൻസമുദായങ്ങൾ അവരുടെ പ്രവാചകന്മാർക്കും, അവരുടെ പ്രബോധനത്തോടും എതിരെ നടത്തിയ അക്രമങ്ങളും, കൃതന്ത്രങ്ങളെയും ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. നംറൂദ് ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയോടും, ഹിദാൽ മൂസാ (അ) നബിയോടും, യഹൂദികൾ ഇസാ (അ) നബിയോടും നടത്തിയതുപോലുള്ള എല്ലാ കൃതന്ത്രങ്ങളെയും അല്ലാഹു പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ഇവർ (അ) നബിയോടും നടത്തിയതുപോലുള്ള എല്ലാ കൃതന്ത്രങ്ങളെയും അല്ലാഹു പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തതു വെല്ലുന്ന ഒരു തന്ത്രമെന്നും വേറെയില്ല. നബി (സ) തിരുമനിക്കു മുമ്പു നടത്തിയിരുന്ന പാപങ്ങളെപ്പറ്റിയ കാര്യം, നാട്ടിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുകയോ ചെയ്യാനുള്ള മുഹ്തികളെയും ഗുരുതന്ത്രത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തിയ ധീവരും അറിയിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു: لَعَلَّكُمْ - أَعْلَمُ بِهِ (അല്ലാഹു തന്ത്രപാലികളിൽവെച്ചു ഉത്തമനാകുന്നു. (അൻഫൽ: 30) മുൻസമുദായങ്ങളുടെ ചില അക്രമകൃത്യങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം പറയുന്നു: وَمَكْرًا مَكْرًا وَمَكْرًا مَكْرًا وَمَكْرًا مَكْرًا (അവർ ഒരു തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു അവർ അറിയാതെ നാമും ഒരു തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു. എന്നാൽ, അവരുടെ തന്ത്രത്തിന്റെ പാത്രവസാനം എങ്ങിനെയെന്നു നോക്കുക! അതായത്, അവരെയും അവരുടെ മനയെ മുഴുവനും നാം തകർത്തുകളഞ്ഞു. (നം.ല": 50, 51.)

43. അവിശ്വാസിച്ചവർ പറയുന്നു: 'നീ ഒരു (നസൂലായി) അയക്കപ്പെട്ടവനല്ല' എന്നു! നീ പറയുക: 'അല്ലാഹു മതി, എന്നിക്കും നിങ്ങൾക്കുമിടയിൽ സാക്ഷിയായിട്ട്; വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അറിവു ആത്മൈക്യമല്ലേ അഥവാ (മതി).'

۴۳- وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَتُفْسَدُ
أَمْ تَكُنَّ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ
وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ

43. പറയുകയും ചെയ്യുന്നു അവിശ്വാസിച്ചവർ നീ അല്ല എന്നു നസൂലായി, അയക്കപ്പെട്ടവൻ, ദൂതൻ പറയുക മതി എല്ലാഹു (അന്നു) സാക്ഷിയായിട്ട് എന്നിങ്ങിനെയും നിങ്ങൾക്കുമിടയിലും യാതൊരുവരും (ആരോ അവരും) വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അടുക്കലുണ്ട് അറിവ് വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ

നബി (സ) തിരുമനിയെ സംബന്ധിച്ച പല പ്രവചനങ്ങളും മുമ്പുവെദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതും, ഖുർആന്റെ അധ്യായപനങ്ങളും അവയുടെ അധ്യായപനങ്ങളും തമ്മിൽ പൊരുത്തമുള്ളതും കാരണമായി വേദക്കേരിലുള്ള പണ്ഡിതന്മാർക്കു നബി (സ)യുടെ അത്യുസത്യമാണെന്നു വ്യക്തമായി അറിയാമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു- വേദഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അറിവുള്ളവരും സാക്ഷിയാണെന്നു പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ, വേദക്കേരി പൊതുവെ ഇസ്രായീലിന്റെ ശത്രുക്കളായി കരുതാൻ യഥാർത്ഥ കാരണം അവരുടെ അറിയാത്തതല്ല. അവരിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതങ്ങളായിരുന്ന അന്ധവിശ്വാസവാദികളെ ഇസ്രായീലും അനുകൂലിക്കാതിരുന്നതും, അവരുടെ അസൂയയും മാത്രമാണിതിനു കാരണം. എന്നിട്ടും സത്യംനേചികളായ പലരും വേദക്കേരിൽനിന്നു ഖുർആന്റെയും നബി (സ)യുടെയും സത്യത മനസ്സിലാക്കി മുസ്ലീംകളായിത്തീർന്നതും ചെറുതും.

اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل

[كان القراغ من توريد تغير هذه السورة حتى يوم الجمعة العشرين من رجب سنة ١٢٩٧ هـ الموافق ١٩٧٧/٧/٨ م
 وكان القراغ من تبييت حتى يوم الجمعة السابع عشر من ربيع الثاني سنة ١٢٩٩ هـ الموافق ٧٩/٣/١٦ م - م]

14. സൂറത്തു ഇബ്രാഹീം

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് — വചനങ്ങൾ 52 — വീടുകൾ (വക്യങ്ങൾ) 7

ഇബ്രാഹീം(അ) നബിയുടേയും നൽകപ്പെട്ട പല വിവരങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ സൂറത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

25 സൂറത്തുകളിലായി, 69 സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇബ്രാഹീം (അ) ന്റെ പേർ ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട നൂഹ് (അ) നബിയുടെ പുത്രനായ സാമി(صام)ന്റെ മൗതം പെത്ര തലമുറയിൽ ഇബ്രാഹീം (അ) ജനിച്ചുവെന്നാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. നൂഹ് (അ)നും അദ്ദേഹത്തിനുമിടയിൽ എത്ര കൊല്ലമാണു ഉള്ളതെന്ന് തീർച്ചപ്പെടുത്താൻ സാധ്യമല്ല. ബൈബിളിന്റെ (അതാതിലെ) കണക്കുപ്രകാരം നൂഹ് (അ)ന്റെ ജനനവും ഇബ്രാഹീം (അ) ന്റെ ജനനവും തമ്മിൽ 890 കൊല്ലത്തിന്റെ വ്യത്യാസമാണുള്ളത്. ഇത് സ്വീകരിക്കുന്ന പക്ഷം കുറച്ചു കാലം രണ്ടുപേരും ഒരേസമയത്തു ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്ന് വന്നേക്കും. നൂഹ്(അ) 950 കൊല്ലം ജീവിച്ചതായി ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. മുൻകാലത്തുള്ള സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഉറപ്പായ കാലനിർണ്ണയം ലഭിക്കുക പ്രയാസമാണല്ലോ.

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പിതാവിന്റെ പേർ താരഹ് അഥവാ, തേരഹ് (تارح - Terah) എന്നാണ് പല മുഹമ്മിദുകളും, ചരിത്രകാരന്മാരും പറയുന്നത്. ഖുർആനിൽ വരിഞ്ഞത് **وَالْأَبْرَاحِيمَ إِسْمَٰعِيلَ** - **وَالْأَبْرَاحِيمَ** (ഇബ്രാഹീം തന്റെ പിതാവ് 'ആസർ' ന്റെ ഒരു പുത്രനായിരുന്നു) എന്നു പറയുന്നു. ഇതിൽനിന്ന് പിതാവിന്റെ പേർ 'ആസർ' എന്നാണെന്നു വരുന്നു. മേൽ സൂചിപ്പിച്ച പണ്ഡിതന്മാർ-ഇവരിൽ മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമുണ്ട്— 'ആസർ' എന്നാണെന്നു വരുന്നു. മേൽ സൂചിപ്പിച്ച പണ്ഡിതന്മാർ-ഇവരിൽ മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമുണ്ട്— 'ആസർ' എന്നാണെന്നു വരുന്നു. മേൽ സൂചിപ്പിച്ച പണ്ഡിതന്മാർ-ഇവരിൽ മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമുണ്ട്— 'ആസർ' എന്നാണെന്നു വരുന്നു. മേൽ സൂചിപ്പിച്ച പണ്ഡിതന്മാർ-ഇവരിൽ മുൻഗാമികളും പിൻഗാമികളുമുണ്ട്— 'ആസർ' എന്നാണെന്നു വരുന്നു.

നാമും, കുടുംബവും വിട്ടുപോരും മുമ്പായി ഇബ്രാഹീം(അ) നബി ഇറാഖ് പ്രദേശങ്ങളിൽ നെരിലധികം സ്ഥലത്തു താമസിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. ഏതായാലും അദ്ദേഹം പട്ടൻഅമിലെ (مَدَائِن) (*) വിപ്ലവകാരിയായ ഒരു യുവാവായിരുന്നു. ഇതു ഉത്തര ഇറാഖിൽ യൂഫ്രട്ടീസ്, ടൈഗ്രീസ് (الفرات) എന്നീ നദികൾക്കിടയിലുള്ള ഒരു സമതലമാകുന്നു. മെസൊപ്പൊത്തമ്യ (**) എന്നു പറയുന്നതും പട്ടൻഅമും ഒന്നുതന്നെ മേഖലയായിരുന്നു ഒരു സമതലമാകുന്നു. മെസൊപ്പൊത്തമ്യ (**) എന്നു പറയുന്നതും പട്ടൻഅമും ഒന്നുതന്നെ മേഖലയായിരുന്നു. ഇറാഖിലെ ഗുർ എന്ന കൽമേയറ (الكلية) പട്ടണത്തിലും അദ്ദേഹം കുറെകാലം താമസിച്ചിട്ടുണ്ട്. കൂടാതെ,

(*) പട്ടൻഅമ് എന്നു പറയുന്നത് പ്രാചീന ഇറാഖിന്നാകുന്നു. പടം 6 നോക്കുക.
 (**) മെസൊപ്പൊത്തമ്യ = **مِصْرَ بِلْدَ مِصْرَ** (Mesopotamia).

കൃഹം (كُرْهٍ) ഹാറാൻ (هَارَان) ബാബിലോൺ (بَابِل) എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലും വസിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിതാവൊന്നിച്ചും, അല്ലാത്തതും അദ്ദേഹം സ്ഥലം മാറിക്കറി താമസിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ജനനസ്ഥലം ഏതാണെന്നതിൽ മിന്നാമിപ്രായങ്ങൾ കാണും. മിക്കവാറും ഉററിൽ നിന്നാണ് അദ്ദേഹം അവസാനമായി സ്വദേശംവിട്ട് ശാമിലേക്കു യാത്രപോയതെന്നു വിചാരിക്കണം. മേൽകണ്ട പേരുകളും, ഓരോന്നിന്റെ അതിർത്തിയും സൂക്ഷ്ഠമായി നിർണ്ണയിക്കാൻ ഇന്നു സാധ്യമല്ല. ചരിത്രകൃപകളിൽനിന്നു ഏതാണെന്നൊക്കെ മനസ്സിലാക്കാം എന്നുമാത്രം.

മേലിന്ന ബാബിലോണിൽ യൂപ്രട്ടീസ് നദിയിൽനിന്നു പിരിയുന്ന ഒരു തോട്ടിന്റെ കരയിലായിരുന്നു ഉൾ പട്ടണം. ക്രിസ്താബ്ദം 1922നും 1931നുമിടയിൽ നടത്തപ്പെട്ട ഗവേഷണങ്ങളിൽനിന്നു ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ ചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പല രേഖകളും കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ മുമ്പു തന്നെ വിവിധ പരിഷ്ക്കാരങ്ങളിൽ മുന്നിട്ടു നിന്നിരുന്ന ഒരു പ്രദേശമാണ് ബാബിലോണു. അതിലെ ഒരു പട്ടണമായിരുന്നു ബാബിലോൺ. (*) യൂപ്രട്ടീസ് നദിക്കു തെക്കേ കരയിൽ ഇന്നത്തെ ബഗ്ദാദ് പട്ടണത്തിൽ നിന്ന ഏകദേശം 50 നാഴിക തെക്കായിരുന്നു ബാബിലോൺ പട്ടണം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഇതു ശൂന്യമായി കിടക്കുകയാണ്. ചന്ദ്രാരാധന നടത്തിയിരുന്ന വമ്പിച്ച മേലത്രങ്ങളും, വളരെ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയ ജലപ്രളയത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളും ഉററിൽനിന്നും കണ്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. നൂഹ് (അ) നബിയുടെ കാലത്തുണ്ടായ ശ്രുതിപ്പെട്ട ജലപ്രളയവും (ع-ح-ط) അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാസസ്ഥലവും ബാബിലോണിലായിരുന്നുവെന്നാണ് കൂടുതൽ ബലമായ അഭിപ്രായമെന്ന വസ്തുത ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. (**) മനുഷ്യവംശം ആദ്യമായി ഭൂമിയിൽ ആത്മീയതും ബാബിലോണിലായിരുന്നുവെന്ന് പല ചരിത്രകാരന്മാർക്കും അഭിപ്രായമുണ്ട്.

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പിതാവും, നാട്ടുകാരും വിഗ്രഹാരാധനക്കാരായിരുന്നു. സൂര്യപ്രഭനക്ഷത്രാദികളെയും അവർ ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്നു. രാജാക്കന്മാരെ ആരാധ്യന്മാരായിക്കൂടുതലും അക്കാലങ്ങളിൽ സാധാരണമാണ്. പിതാവാകട്ടെ, ക്ഷേത്രത്തിലെ പുരോഹിതും, ബിംബങ്ങളുണ്ടാക്കി വിലക്കുന്നവനും കൂടിയായിരുന്നു. പുത്രൻ പെരുപ്പംമൂലം ക്ഷേത്രത്തിലെ സ്വത്തുസ്വയം ബുദ്ധിമുട്ടും, വിവേകത്തോടുകൂടി വളർന്നുവന്നു. പ്രായം തികഞ്ഞപ്പോഴേക്കും അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിന് 'അദ്ദേഹത്തിന്റെതായ തന്റെ'വു നൽകി. പിതാവും മറ്റും മരം, കല്ല് മുതലായവകൊണ്ട് നിർമ്മിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെ ദൈവമാക്കി ആരാധിക്കുന്നത് വിഡ്ഢിത്തമാണെന്ന് അദ്ദേഹം പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പിതാവും മറ്റും, നാട്ടുകാരും മറ്റും, ഭരണാധിപതിയുമായും അദ്ദേഹം പല വാഗ്വാദങ്ങളും നടത്തി. അവരെ ചിന്തിപ്പിക്കുവാനായി ഒരിക്കൽ നക്ഷത്രമാണ് തന്റെ ദൈവമെന്നും, പിന്നീട് നക്ഷത്രം മരഞ്ഞുപോയപ്പോൾ അത് ആരാധിക്കപ്പെടുവാൻ കൊള്ളുകയില്ല—ചന്ദ്രനാണ് അന്റെ രക്ഷിതാവെന്നും, അതും അസ്തമിക്കുന്നതിനാൽ, അതുകല്ല്—ഏറ്റവും വലിയതായ സൂര്യനാണ് അന്റെ രബ്ബ് എന്നും വാദിച്ചു. പിന്നീട്, സൂര്യനും അസ്തമിച്ചുപോകുന്നതുനിമിത്തം ഇതൊന്നും തന്നെ ആരാധനാകുവാൻ കൊള്ളുകയില്ലെന്നും, ആകാശജീവികളുടെ രക്ഷിതാവുമാത്രമാണ്, എങ്ങിനെയൊക്കെ അർഹനെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചു.

(*) ബാബിലോൺ എന്ന പേരിൽ ഈജിപ്തിലും ഇറാഖിലും ഓരോ രാജ്യമുണ്ട്.

(**) ഇതെഴുതി അലപ്പമാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞശേഷം പത്രങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിക്കണ്ട് രണ്ടു വാർത്തകൾ ഉദ്യമിക്കുന്നത് ഇവിടെ സന്ദർഭാപിതമായിത്തോന്നുന്നു. ഒന്നാമത്തേതു അമ്മാനിൽനിന്നും, രണ്ടാമത്തേതു ലബനിൽ നിന്നുമുള്ള റിപ്പോർട്ടുകളാകുന്നു:—

1. 'മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പറയുന്ന ശിശുഗ നഗരത്തിൽ ഇബ്രാഹീം (അ) നബി പ്രാർത്ഥന നടത്തിയിരുന്ന തത്ത്വലാത്തിന്റെതെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന അവശിഷ്ടങ്ങൾ ഒരു പെൺസ്ത്രഗവേഷകസംഘം കൃഷിച്ചെടുത്തിരിക്കുന്നു. 16 സർവ്വകലാശാലകളെയും, 5 രാഷ്ട്രങ്ങളെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു പെൺസ്ത്ര ഗവേഷകസംഘമാണ് ഈ സ്ഥലത്തെ സംബന്ധിച്ച ഗവേഷണം നടത്തുന്നത്.'

(2) 'നൂഹ് (അ) നബിയുടെ കപ്പലിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഗവേഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു സംഘം അമേരിക്കൻ പുരസ്കാരവസ്തു ഗവേഷകന്മാർക്കു കിഴക്കൻ തൂർക്കിയിലെ അറാറത്ത് (E) മലഞ്ചെരുവിൽ 14,000 അടി ഉയരത്തിൽ ഒരു വലിയ കപ്പലിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങളാണെന്നു തോന്നുന്ന ഏതാനും മരത്തടികൾ കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു തൂർക്കിക്കാരനാണ് ഇതു കണ്ടുപിടിച്ചത്. ഇതിന്റെ ഇപ്പോൾ ഗവേഷണം തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. (ചന്ദ്രിക: പു: 30; ല: 239/4—9—82.)

(E) അറാറത്ത് പർവ്വതം പടം ദൽ നോക്കുക.

പക്ഷം, നാട്ടുകാർ ചിന്തിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതെ ഭീഷണിക്കും, തർക്കത്തിനും ഒരുമ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. (ഈ സംഭവം സൂ: അൻആ: 74-78ൽ കാണാം.)

അദ്ദേഹത്തെ ഈ സംഭവത്തിൽനിന്ന് പിൻമാക്കുവാൻ അന്നത്തെ രാജാവ് ഒരു പരിശ്രമം നടത്തി. 'ജീവിപ്പിക്കുന്നവനും മരണപ്പെടുത്തുന്നവനുകാണു് അന്റെ ദൈവമെന്നല്ലേ താൻ പറയുന്നത്? എന്നാൽ അതു രണ്ടും ഞാൻ ചെയ്യുന്നുവല്ലോ!' എന്നു രാജാവ് പറഞ്ഞു. അതായത്; ഞാൻ പലരെയും കൊലപ്പെടുത്തുകയും, കൊല്ലേണ്ടുന്ന പലരെയും കൊലപ്പെടുത്താതെ വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ എന്നർത്ഥം. രണ്ടുപേരെ വിളിച്ചു് ഒരുവനെ കൊല്ലുകയും, മറ്റൊരവനെ വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്തു് കാണിച്ചുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ബാബിലോൻ ഈ വാദം കണ്ടപ്പോൾ ഇബ്രാഹീം (അ) ഒരു മറുക്കുക പ്രയോഗിച്ചു: 'എന്നാൽ, എന്റെ രബ്ബ് സൂര്യനെ കീഴടക്കുന്നിന്നു് ഉദിപ്പിക്കുന്നു; അനന്തം പടിഞ്ഞാറുനിന്നുകൊണ്ടുവരുക! ഇതായിരുന്നു അത്. ഇതിൽ രാജാവിന്റെ വായക്കുറുപ്പായി (അൽബഖറ: 258.)

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടേയും വാഗ്ദാനം നടത്തിയതും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുവായിരുന്നതുമായ രാജാവിന്റെ പേർ മുർത്തുനിൽ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. നംറൂദ് (نمرود) എന്ന പേരിലാണ് അയാൾ അറിയപ്പെടുന്നത്. നൂഹ് (അ) നബിയുടെ സന്തതികളിൽപ്പെട്ട ഹാമിന്റെ മകനായ കൂഡി (كودي)ന്റെ മകനാണ് നംറൂദ് എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പക്ഷം, നംറൂദ് എന്ന പേരിൽ ഒന്നിലധികം പ്രാചീന രാജാക്കൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി ബാബിലോണിയരുടെയും, അശ്ശൂറിയരുടെയും ചരിത്രത്തിൽ കാണാൻ കഴിയുന്നതുകൊണ്ട് അവരിൽ ഏത് നംറൂദാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന നംറൂദെന്നു തീർത്തു പറയുക പ്രയാസമാണ്. ബൈബിളിന്റെ ഒരു വ്യാഖ്യാന നിഘണ്ടുവായ 'വേദപുസ്തക നിഘണ്ടു'വിൽനിന്നും താഴെ കൊടുക്കുന്ന ഉദ്ധരണികൾ ഇവിടെ നമുക്കു പലതും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഉതകുന്നു:-

1. 'അബ്രാഹാമിന്റെ സമകാലീനനായ ഹമ്മുറാബി എന്ന രാജാവാണ് ആദ്യമായി ഇതിനെ (ബാബേൽ പട്ടണം) ബാബിലോൻ രാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനമാക്കിയത്. ബാബിലോൻ രാജ്യവും അശ്ശൂർ രാജ്യവും പ്രത്യേക രാജ്യങ്ങളായിരിക്കുമ്പോൾ ഈ രാജ്യ രാജ്യങ്ങൾക്കും തമ്മിലുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ ബാബിലോൻ പട്ടണം ബാബിലോണിയുടെ അതിവിശിഷ്ടമായ ഒരു കൊട്ടയായിരുന്നു.' (വേ. പു. നി. പുറം: 293) ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ കാലത്ത് ഒന്നിലധികം രാജാക്കളുടെ വാഴ്ച നടന്നിട്ടുണ്ടാകുന്നതിൽ വിരോധമില്ലല്ലോ. ഹമ്മുറാബിക്ക് അത്രാഥെൽ എന്നും പേരുണ്ടാകുവാനവകാശമുണ്ടെന്ന് അടുത്ത ഉദ്ധരണിയിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കാം.

2. 'അബ്രാഹാം മതരഹിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു. അവൻ ചക്രീണമണ്ഡപോത്തമ്യയിൽ കൽദായരുടെ ഉൾ പട്ടണത്തിൽ ജാതനായി. അനേകവർഷങ്ങളിൽ അവിടെ വസിച്ചു. ബാബിലോന്യർ ഹമ്മുറാബി എന്നു വിളിച്ചിരുന്ന അത്രാഥെൽ ബാബിലോന്യയിലെ രാജാവായിരുന്ന കാലത്ത് (ഏകദേശം ക്രി. മു. 2300) അബ്രാഹാം ഉൾപട്ടണത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ട് കനാൻ ദേശത്തു വന്നു പാർത്തു. അൻ ജീവിതകാല പര്യന്തം കനാനിലും, മിസ്രയീമിലും (*) അവിടെവിടെ കൂടാരമെടുത്തു താമസിച്ചു. ഇവനും ബാബിലോന്യക്കാരും ഇമ്മാനെ ദേശദേശം ചേർച്ചയ്ക്കു മേത്രമല്ല, ചക്രീയിലും വല്ലൊ വ്യത്യസ്തമുണ്ടായിരുന്നു. അവരപ്പോലെ ഇവൻ വളരെ ദൈവങ്ങളെ ആരാധിക്കാതെ യഹോവയെ (ദൈവത്തെ) യാണു തന്നിക്കും അൻ കാലത്തിന്നും ദൈവപുനരു തീരുമാനിച്ചു അവനെമാത്രം ആരാധിച്ചു വന്നു.....' (വേ. പു. നി. പുറം: 18) പക്ഷേ, ഹമ്മുറാബി (أحمرة) യും, അത്രാഥെയും ഒന്നാണെന്ന കാര്യത്തിൽ മിന്നാമിപ്രയമമുണ്ടുതാനും.

3. 'ഇവൻ (നിംറോദു) അശ്ശൂറിൽ നിന്നവെ (أشور) എന്ന പട്ടണം പണിതത് അവിടെ അൻ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു എന്നും, ബാബിലോൻ അഥവാ ബാബേൽ എന്ന നഗരം നിർമ്മിച്ചു എന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു... ബാബിലോന്യ ഭാഷയിൽ ഇവന്റെ പേരും അവർ ആരാധിച്ചു വന്ന ദൈവമോടുകൂടി എന്ന ദേവന്റെ പേരും ഒന്നായിത്തീർന്നതുകൊണ്ട് അവർ അവനെ ദൈവനായി വിചാരിച്ചു വന്നു എന്നു അറിയാവുന്നതാണ്.' (പിന്നീട് അത്രാഥെൽ രാജാവിനെപ്പറ്റി ഇമ്മാനെ പറയുന്നു;) 'അബ്രാഹാമിനോടു യൂദ്യം ചെയ്ത ശീനാർ (ബാബിലോൻ) രാജാവായ അത്രാഥെയും ഇമ്മാനെ പറയുന്നു;) 'അബ്രാഹാമിനോടു യൂദ്യം ചെയ്ത ശീനാർ (ബാബിലോൻ) രാജാവായ അത്രാഥെയും, പണ്ഡിതപുരോത്തമ ബാബിലോന്യ രാജാവായ ഹമ്മുറാബിയും മറ്റു ആൾക്കളെ എന്നു ചിലർക്ക് തോന്നിയാലും, പണ്ഡിതനായ വുളളി (Woolly) ഈ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു സംശയിക്കുന്നു. (വേ. പു. നി. പുറം: 26.)

4. നിംറോദും (നംറൂദും) ബാബിലോന്യർ പറയുന്ന ആദ്യരാജാവായ ഗിദ്ഗിശമെശും ഒരു രാജാവു തന്നെയാണെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മംഗ. 201.) ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ നംറൂദിനെ സംബന്ധിച്ചു അറിയായ ഒരു വിവരണം നമുക്കിവിടെ ലഭിക്കുക സാധ്യമല്ല.

(*) പദം 4ഉം 5ഉം ഒന്നാകുക.

ഇസ്‌ലാം പരിശുദ്ധമായി വളരെയേറെ ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു രാജ്യമാണല്ലോ ഇറാഖ്. ആ സ്ഥിതിക്കു ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ സ്വാർത്ഥമാക്കിരുന്ന പ്രാചീന ഇറാഖിന്റെ ഒരു സാക്ഷ്യ വിവരംകൂടി ഇവിടെ അറിയുന്നതു അസ്‌മന്നദാരകയായില്ല. ഇറാഖിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളും പല കാലത്തും പല പേരുകളിലായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പല ഭരണകൂടങ്ങളും അവിടെ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. കൂടുതൽ വിശദമായ രണ്ടു രാഷ്ട്രങ്ങളായിരുന്ന അശ്ശൂറും, ബാബിലോണിയും. ഇരുരാജ്യങ്ങളുടെയും പരിത്രം തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. രണ്ടും മാരക കാലത്ത് ചുരുങ്ങിയും വികസിച്ചുകൊണ്ടും അന്യോന്യം ലയിച്ചുകൊണ്ടും ഇരുന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, ഒരേന്നിന്റെയും അതിർത്തി തീർപ്പെടുത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഉത്തരാധംഗം അശ്ശൂറും, ദക്ഷിണാധംഗം ബാബിലോണിയും ആണെന്നു പറയാം.

അവിടത്തെ ജനങ്ങൾ, യൂദ്ധം, കെട്ടിടനിർമ്മാണം, ശിൽപവേല, നായാട്ട് മുതലായവയിലും, വിദ്യാഭ്യാസ വിഷയങ്ങളിലും സമർത്ഥൻമാരായിരുന്നു. ശത്രുക്കളോട് അവർ ക്രൂരമായി പെരുമാറിയിരുന്നു. ഇരുരാജ്യക്കാരും പൊതുവിൽ ബഹുഭൈരാവരായകന്മാരായിരുന്നു. ബാബിലോണിക്കാർക്കില്ലാത്ത ഒരു ഭൈരാവരായിരുന്നു 'അശ്ശൂർ ദേവൻ', ഇത് അശ്ശൂരികൾക്കു മാത്രമുള്ളതായിരുന്നു. ബാബിലോണിയീൽ, രാജാക്കളെക്കാരും പുരോഹിതൻമാർക്കും, അശ്ശൂരിൽ മരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. അശ്ശൂർ ക്രി. മു. 2100 മുതൽ ഏതാണ്ട് ക്രി. മു. 6-ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ നീണ്ടുനിന്നു. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ കാലംമുതൽ സുലൈമാൻ (അ) നബിയുടെ കാലംവരെ ശാമുകാർക്കും (ഇസ്രാഇൽ-യഹൂദിയർ) എന്നീ രാജ്യങ്ങൾക്കും അശ്ശൂർക്കാർക്കും ഇടയിൽ കാര്യമായ ബന്ധം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നീട് ബാബിലോനും രാജാവായ നബുഖദനേസർ (نَبُوخَذَنَسَر) ജരൂശലം (القدس) നശിപ്പിച്ചതുവരെ അവർക്ക് അശ്ശൂരിനെയും, ബാബിലോനിയെയും യജ്ഞപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടിവന്നു. സൂരിയ (**)യുടെ കീഴ്ക്കെ അതിർത്തിയും, അശ്ശൂരിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ അതിർത്തിയും ഒന്നായിരുന്നു. ആകയാൽ, അശ്ശൂർ വികസിക്കുന്നപക്ഷം അതു സൂരിയയെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയല്ലാ. (***)

നിരീക്ഷകൻമാർക്ക് ലഭിച്ച രേഖകളിൽനിന്ന് അശ്ശൂർഭരണം വളരെ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചതായിരുന്നുവെന്നും, പരിഷ്കൃതമായ പല ഭരണചട്ടങ്ങളും അവിടെ നടപ്പിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ബഹുഭൈരാവരായന സർവ്വത്ര നടമാടിയിരുന്നു. ആകാശദേവൻ, ഭൂമിദേവൻ, സൂര്യദേവൻ, ചന്ദ്രദേവി, കാമദേവി, എന്നിങ്ങനെ പല ദേവീദേവന്മാരും കൂടാതെ, പല വിഗ്രഹങ്ങളും അവരുടെ ആരാധനാർത്ഥമായിരുന്നു. സ്വർണ്ണംകൊണ്ടുള്ള വിഗ്രഹങ്ങളും അവർ നിർമ്മിച്ചിരുന്നു. ചുരുങ്ങിയും, മന്ത്രങ്ങളിലും അവർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ക്ഷുഭം, ആഭിചാരം മുതലായ 'സിഹ്റ'ന്റെ ഇനങ്ങളും പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. പല ശാസ്ത്രങ്ങളിലും നൈപുണ്യം നേടിയവരുണ്ടായിരുന്നു. മൗനപ്പെട്ടവരുടെ ആത്മാവിന്റെ ഭാവിയെക്കുറിച്ച് അവർക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളായിരുന്നു ഉള്ളത്. ഇഹലോകജീവിതത്തിൽവെച്ചുതന്നെ ദേവന്മാരുടെ പ്രസാദത്തിനുവേണ്ടിയുണ്ടാവർ ആരാധന നടത്തിയിരുന്നത്.

മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം ഇബ്രാഹീം (അ) നബി തന്റെ ജനതയെ നന്നാക്കിത്തീർക്കുവാൻ പല പരിശ്രമങ്ങളും ചെയ്തുനോക്കി. അതെല്ലാം വിഫലമാകുകയാണുണ്ടായത്. അദ്ദേഹമാകട്ടെ, പരിശ്രമം ഉൾജ്ജിതമാക്കിക്കൊണ്ടു ഏതുന്നു. അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ കൊത്തിയൊറ്റിച്ചതും, അതിൻപലമായി തീക്കണ്ഡത്തിൽ എറിയപ്പെട്ടതും നാം വായിച്ചുവെല്ലാം. (***) തന്റെ പിതാവ് ഒരു സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊള്ളാമെന്നുള്ള അത്യാഗ്രഹത്താൽ അദ്ദേഹത്തെ വളരെ കഷ്ടതയാനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നു. അയാൾ മകനെ എറിഞ്ഞാട്ടുവാൻ ശ്രമിച്ചതും സൂ: മർയ്യിലും നാം കണ്ടു. അഗ്നികുണ്ഡത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടതുകണ്ട് സ്വജനങ്ങളിൽ കുറച്ചൊളംകൾ വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. പക്ഷെ, ഭരണകൂടത്തെയും, നാട്ടുകാരെയും ജനകൊണ്ടിരിക്കുകയാണവർ. നാട്ടിലുള്ളവരെല്ലാം ശത്രുക്കൾ. സ്വന്തം കേൾക്കുവാനുള്ള കാര്യം, ചിന്തിക്കുവാനുള്ള ഹൃദയവും അദ്ദേഹം അവിടെ കണ്ടില്ല. അങ്ങിനെ, സ്വദേശത്തോട് യാത്രപരയേണ്ടിവന്നു. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ 'അനുഗൃഹീതമായ ഭൂമി'യിലേക്കു (ശാമിലേക്കു) രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. സഹോദരപുത്രൻ ലൂത്ത് (അ), മാര്യ സഹോദരൻ എന്നിവരും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. അവർ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചവരാണ്. ലൂത്ത് (അ) നബിയുടെ മര്യയും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും കാണുന്നു. പിതാവിന്റെ പാപമോചനത്തിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു നോക്കുമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, പിതാവ് അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുവാണെന്ന് വെളിപ്പെട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അതിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. (സൂറ: അബ: 114.)

*മേൽപറഞ്ഞവരെയും ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു കൻആനിയിലേക്ക് പോകവാനായി പിതാവ് ഉൾക്കൊള്ളിയിരുന്ന ഹരദാനിൽ വന്നു; അവിടെ പാർത്ത് അവിടെവെച്ച് പിതാവ് മരണപ്പെട്ടു; പിന്നീട് യഹൂദന്മാരുടെ

(*) പട: 3ഉം 5ഉം നോക്കുക. (**) സൂരിയാ സിറിയ(ശാ.) (***) പട: 6 നോക്കുക. (****) അടുത്ത വ്യവസ്ഥനക്കുറിപ്പിൽ വിശദവിവരവും കാണാം.

കുടുംബത്തിൽ ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ അടുക്കൽ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ മലക്കകൾ വരികയുണ്ടായി. അതിഥിസൽക്കാരത്തിൽ വളരെ താല്പര്യം കാണിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം വേഗം ഒരു മുരിക്കുതണു പൊരിച്ചു തയ്യാറാക്കി അതിഥികൾക്ക് സമർപ്പിച്ചു. അവർ ക്ഷണം കഴിഞ്ഞില്ല! ഇതു കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്നു മനസ്സിൽ ഭയം തോന്നി. അതിഥികൾ പറഞ്ഞു: 'പെരിയങ്ങൾ! താമസം' ഇ"അനിനായ ഒരു ആൺകുട്ടിയെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിനും, വാതിൽക്കൽ നിൽക്കുന്നവരായിരുന്ന ഭാര്യയും ആശ്ചര്യവും, സംസാരം വരുമായി. ഇത് ഇസ"ഹാബ"(അ) നെക്കുറിച്ചുള്ള സംസാരം വർദ്ധിച്ചുവന്നു. 'പിന്നെ ഏതാണ് കാര്യമുള്ളത്?' ഇബ്രാഹീം (അ) നബി ചോദിച്ചു. 'അതും ലൂത്ത്' (അ) നബിയുടെ മനസ്സിലെ അടുക്കലേക്കും അവരെ നയിച്ചിരുന്നതിനും കൂടി നിരന്തരമായിട്ടായിരുന്നു എന്ന് അവർ അറിയിച്ചു. ഈ മലക്കകളാണ് ലൂത്ത് (അ) നബിയുടെ ഭാര്യ. നശിപ്പിച്ചത്. (സൂ: 15ൽ 51-55ഉം, സൂ: 51ൽ 24-34ഉം.) ഇക്കാരണം ഇബ്രാഹീം (അ) നബിക്ക് 100 വയസ്സും സാറക്ക് 90 വയസ്സും ആണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹം വസിച്ചിരുന്നതു കാദേശിനും, ഗൂറിനും മദ്യേ എമലേക്യരുടെ (مِدْيَان) ഭാര്യയെ ഉപയോഗിച്ചു.

ഇസ"ഹാബ് (അ) മുലകുടിക്കുന്ന കാലത്ത്, ഹാജറിനെയും, ശിശുവിനെയുംകൂടി ഇബ്രാഹീം (അ) മക്കളായിൽ വന്നു. അന്ന് മക്കളായിൽ ജനവാസമില്ല. വെള്ളമോ, കായകനിയോ ഇല്ല. പാറക്കുന്നുകളും, മണൽക്കുടുംകൂടും മാത്രം! ആ മഹാനുഭാവൻ, ഇന്ന് കഅ"ബ്ബ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്ത്—നാലുഭാഗവും പാറക്കുന്നുകളാൽ ആവൃതമായ ആ താഴ്വരയിൽ—അവരെ കൂടിയിരുത്തിക്കൊണ്ടു തിരിച്ചുപോവുകയാണ്. അവർക്കായി അദ്ദേഹം അവിടെ നിരവേലപിച്ചതെന്നുതന്നെയാണു് ഒരു തോൽസത്തിയിൽ ഇരുത്തപ്പഴം, ഒരു തോൽപാത്രത്തിൽ വെള്ളവും. അത്രമാത്രം! ഭാര്യ ഹാജർ ചോദിക്കുന്നു: 'ഞങ്ങളെ ഈ താഴ്വരയിൽ തനിച്ചുവീട്ടേച്ചു പോകുകയാണോ?' അദ്ദേഹം തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നില്ല! ഹാജർ വീണ്ടും വീളിച്ചു ചോദിക്കുന്നു: 'അല്ലാഹു കൽപിച്ചിട്ടാണോ, ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത?' അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു: 'അതെ,' റെവാക്ക"! ഹാജർ സാക്ഷാദനായി. അവർക്കു ആ ഒരുവാക്ക് കേട്ടതുതന്നെ ഒരു തീരസ്സാത്തയായിരുന്നു. അവർ പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ പിന്നെ, അവൻ ഞങ്ങളെ പാഴാക്കുകയില്ല,' സത്യവിശ്വാസികളുടെ മനസ്സിലായി ആ ഭർത്താവിന്റെയും, അവരുടെ സത്യവിശ്വാസനിയായ ആ ഭാര്യയുടെയും വിശ്വാസശക്തി നോക്കുക! ഭർത്താവിനൊത്ത ഭാര്യ!

അദ്ദേഹം ആ ചെറു കുടുംബത്തെ പുറംതള്ളിയതല്ല; ഉപേക്ഷിച്ചോ, വെറുത്തോ പോയതുമല്ല; അവരിൽനിന്നും കണ്ണു മറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവേണ്ടു പ്രാർത്ഥിച്ചു.—

ربنا انى الكنت من ذريتي.....لعلهم يشكروا - ابراهيم : 27

സാരം: ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ്! എന്റെ സന്താനത്തെ, യാതൊരു വിളയും (കൃഷിയും) ഇല്ലാത്ത ഒരു താഴ്വരയിൽ—നിന്റെ പരിപാവനമായ ഭവനത്തിനടുത്ത്—ഞാൻ പാർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ റബ്ബ്! അവർ നമസ്കാരം നിവനിർത്തിപ്പോരുന്നവരായിട്ടാണത്. അതിനാൽ, ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അവരിലേക്കു തിരിയുമാറാക്കുകയും, അവർക്കു ഫലവർഗ്ഗംഗങ്ങളിൽനിന്ന് ഉപജീവനം നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ! അവർ നന്ദി കാണിച്ചപ്പോൾ. (സൂ: ഇബ്രാഹീം)

കൈവശമുള്ള വെള്ളം തീർന്നുപോയി. മാതാവിനും, പൈതലിനും ഭാഹം വർദ്ധിച്ചു. വല്ല യാത്രക്കാരനുമായും കണ്ടുകൂടി അൽപം വെള്ളം കിട്ടുമോ എന്നു അന്വേഷിക്കുവാൻ നിസ്സഹായനായ—അല്ല, അല്ലാഹു സഹായിക്കുവാൻ എന്തെത്തിട്ടുള്ള—മാതാവ് കുട്ടിയെ അവിടെ കിടത്തി പുറപ്പെടുന്നു. ദൂരത്തേക്ക് എത്തിനോക്കുന്നതിനവേണ്ടിയ ഒരു ഭാഗത്ത് സഹം (سهم) കുന്നിന്മേൽ കയറുന്നു. ആരെയും കാണുന്നില്ല. ഉടനെ മരുഭാഗത്തു മർവ (مر) കുന്നിന്മേൽ കയറിക്കൊണ്ടു. ആരുമില്ല. ഏഴുവട്ടം രണ്ടു കുന്നുകളിലുമായി അങ്ങുമിങ്ങും അവർ നടന്നു. ആരെയും കണ്ടുകൂട്ടിയില്ല. കുട്ടി കിടക്കുന്നതിന്റെ അടുത്തുനിന്ന് അവർ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു. ഉടനെ മടങ്ങിവന്നു. അത് ഒരു നീരുറവ്! കുട്ടിയുടെ അരികിലായി നിൽക്കുന്ന ജിബ"റീൽ(അ)ന്റെ കാലിന്നടിയിൽകൂടി അത്ര ചെറുകിടക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവർക്ക് ആശ്ചര്യമോ, സംസാരമോ? ഒടിവന്ന് 'സം! സം!' (നിൽക്കട്ടെ, നിൽക്കട്ടെ!) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അതു കെട്ടിനിറുത്തുകയായി. (ആ വെള്ളം കെട്ടിനിറുത്താതെ അവർ അതിന്റെ പാട്ടിനുവിട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ അതു ചെറുകിടക്കൊണ്ടായിരിക്കുമായിരുന്നു! എന്നു നബി (സ) തിരുമേനി അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.) ഈ ജലമാണ് ഇന്നും ഒരു ഹിജാബ്"ഭൂതമായി ശേഷിക്കുന്ന ആ 'സംസം വെള്ളം' (سَمْسَم)

ഈ നീരുറവുനീക്കിത്തും, ക്രമേണ ആളുകൾ വന്നുകൂടി മക്കളായിൽ ജനവാസമുണ്ടായി. പക്ഷെ, വെള്ളത്തിന്റെ കൈവശാവകാശം തങ്ങൾക്കുതന്നെ വേണമെന്ന് പുതുമയായി വരുന്നവരോട് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അബ്രാഹീം (ഹിബ്രൂ) ഭാഷക്കാരനായിരുന്ന ഇസ"ഹാബ് (അ) തങ്ങളുടെ അയൽവാസികൾവഴി അറബി സംസാരിക്കുവാൻ ശീലിച്ചു പ്രായം തികഞ്ഞപ്പോൾ, അവരിൽനിന്നു ജൂർഹും (جر) ഗോത്രക്കുറിയായ ഒരു സ്ത്രീയെ കല്യാണം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. കുറെകഴിഞ്ഞ് മാതാവ് മൃതിയടഞ്ഞു.

ഇബ്രാഹീം: (അ) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചു. പ്രാർത്ഥനയുടെ സാക്ഷാത്ക്കാരമായി മണലത്തലയിലെ പ്രവാചകൻ നബി മുഹമ്മദ് ഖുസുതഹ (സ) നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞിട്ട് കൊല്ലത്തും മൂന്നാം നാൾ ആയിരം കന്ന കഴിഞ്ഞു. അതിനിടയ്ക്ക് ഇസ്‌മാഇൽ (അ) നബിയുടെ സഹോദരനായ ഇസ്മായീൽ പരമ്പരയിൽ, അനേകം പ്രവാചകന്മാർ വന്നു. ഇസ്‌മാഇൽ പരമ്പരയിലാകട്ടെ, ലോകാവസാനത്തിലെ അന്ത്യപ്രവാചകൻ മാത്രം പക്‌ഷേ അദ്ദേഹം നിയോഗിക്കപ്പെട്ടത് ലോകത്തിനെല്ലാം വേണ്ടിയാണ്, ലോകാവസാനംവരെയുമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവാചകത്വവും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്കു വെച്ചിട്ടുള്ളതുമായ സമഗ്രതയ്ക്കും വിചിത്രതയ്ക്കും ലോകാവസാനം വരെ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇബ്രാഹീം: (അ) നബിയുടെ ക്വേറ്റി (സോമരത്ത്) പ്രാർത്ഥനാവചനങ്ങൾ ഉദ്യമിച്ചുകൊണ്ട്, ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു സൂക്ഷ്മീനെ അക്‌ഷാദ് അനഖിലാത് - ബാഗ്രന്‌മത്തേറ്ററി അറിയാത്ത - ആ സമുദായത്തിൽനിന്നു തന്നെ ഏകദേശം പിച്ചിട്ടു കൊണ്ടു അല്ലാഹു സൂറത്തുൽ മുയൂത്താ 2ൽ പറയുന്നു. (... مَالِئِ الْاَرْضِ رَوْنًا) 'ഞാൻ എന്റെ പിതാവ' ഇബ്രാഹീമിന്റെ പ്രാർത്ഥനയാണ്. എന്ന് നബി (സ) തിരുമേനിയും അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഇസ്‌ഹാഖ് (അ) നബിയുടെ മകനായി യത്‌ഖുബ് (അ) ജനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനാണ് ഇസ്രാഇൽ (إِسْرَائِيل) എന്നു പറയുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന് പന്ത്രണ്ട് കുട്ടികളായിരുന്നു. അവർ വഴി പൊട്ടുകി വർദ്ധിച്ച പന്ത്രണ്ട് സന്താനപരമ്പരകൾക്കാണ് ഇസ്രാഇൽ വർദ്ധത്തിലെ പന്ത്രണ്ട് ഗോത്രങ്ങൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. പന്ത്രണ്ടു മക്കളിൽ ഏറ്റവും മൂന്നാമത് നബിയുടെ കഥ പാക്കെ അറിയപ്പെട്ടതും സൂ: യൂസൂഫിൽ വിസ്മയിച്ചു പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമാണ്. അദ്ദേഹം ഈജിപ്തിലെ ഭരണാധികാരിയായപ്പോൾ യത്‌ഖുബ് (അ) നബിയും, ബാക്കി മക്കളും ഈജിപ്തിൽ ചെന്നു ഭരണസമാധി. പിന്നീട് മൂസാ (അ) നബിയുടെ കാലത്ത് അദ്ദേഹം വഴി ആ സമുദായത്തെ ഫിർഘനിൽ നിന്ന് അല്ലാഹു രക്ഷപ്പെടുത്തി വീണ്ടും ഫലസ്തീനിൽ വന്ന പരിത്രം പ്രസിദ്യമാണ്. ചെങ്കൽ വംശകഴിഞ്ഞു നാൽപ്പതു വർഷം അവർ തീഹു കൂടുതലായി അമസിച്ചുവെല്ലോ. അതിനിടയ്ക്ക് മൂസാ (അ) മരണമടഞ്ഞു. പിന്നീട് പല സംഭവങ്ങൾക്കും, സംഭട്ടനങ്ങൾക്കും ശേഷം യൂസൂഫ് (ع - ع) നബിയുടെ നേതൃത്വത്തിലാണ് അവർ ഫലസ്തീനിൽ പലേടങ്ങളിലായി കുടിയേറിപ്പാർത്തത്.

ഇബ്രാഹീം: നബി (അ) മുതൽ നടപ്പിൽ വന്ന നടപടിയാണ് ചെലാകർമ്മം (عَمَلٌ). അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരം, അദ്ദേഹവും സന്തതികളും അത് അനുഷ്ഠിച്ചുവന്നു. ഇബ്രാഹീം: (അ) നബിയായത് നടപ്പിലാക്കപ്പെട്ട നടപടികൾക്കു പലതുമുണ്ട്. അതിൽ അദ്ദേഹത്തെ നാമ്യം അനുകരിക്കുവാൻ ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സൂ: ഹജ്ജിൽ 78-ാം വചനത്തിൽ اِذْ يَدْعُو (നിങ്ങളുടെ പിതാവു ഇബ്രാഹീമിന്റെ മാർഗ്ഗം) എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് അതാണ്. അദ്ദേഹത്തോട് അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ കൽപിച്ചതെല്ലാം അദ്ദേഹം പൂർത്തിയായി നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന ഒരു സാക്ഷ്യപത്രമാണ്, സൂറത്തുൽ-ബഖറ: 124ൽ കാണുന്നത്. ... اِذْ يَدْعُو (അല്ലാഹു ഇബ്രാഹീമിനെ ചില കൽപന വാക്കുകൾ മുമ്പെ പറീക്‌ഷിച്ച സന്ദർഭം ഭാർക്കേ; അദ്ദേഹം അവയെ പൂർണ്ണമായി നിർവ്വഹിച്ചു...) ആ പ്രവാചകന്മാരുടെ സൽക്കീർത്തിക്കു നിദാനമായി, ഒരേ ഒരു സംഭവം—ഓമനപുത്രനെ ബലിയർപ്പിക്കാൻ സന്നദ്ധനായ സംഭവം—മാത്രം ആലോചിച്ചാൽ മതിയല്ലോ. ലോകമുള്ള കാലം മറക്കപ്പെടാത്തതാണ്.

ഒരു മകനുള്ളതാണുവാൻ വളരെക്കാലം ആഗ്രിച്ചശേഷം—അതുന്നാകുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന സന്തോഷവാർത്തയും ലഭിച്ചശേഷം—ആ വയോധികനു ഒരു മകനുള്ളായി. തന്റെ നെറിച്ചു പ്രയത്നിക്കുവാനുള്ളപ്പോൾ, അതാ—വൈദിക അറുത്തു ബലികഴിക്കണമെന്നു ദൈവിക കല്പന വരുന്നു! കല്പന മലക്കു മൂലാത്താണെന്നു മല്ലസ്വപ്നം മാത്രമാണ്. അദ്ദേഹത്തിനു യാതൊരു മടിയും, വൈമനസ്യമോ തോന്നിയില്ല. ഓമന പുത്രനെ വിവരം അറിയിച്ചു. പുത്രനാകട്ടെ, പിതാവിനോട് പുത്രനും! ഒട്ടും അധൈര്യമോ, മനസ്‌അപമോ ഇല്ല. അങ്ങിനെ, മകനെ കയ്യൊപ്പുവാനുള്ള എല്ലാ ഒരുക്കങ്ങളും കഴിഞ്ഞു. ഒന്നും ബാക്കിയില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നു വിളിക്കുകയുണ്ടു. 'ഇബ്രാഹീം! സ്വപ്നത്തെ നീ യഥാർത്ഥമാക്കിയിരിക്കുന്നു! മതി, ഇസ്‌മാഇലിനു പകരം ഒരു ആടിനെ ബലികഴിക്കുക. അത്ര മതി!?' (സൂ: വസ—സാഫ്—ഫാത്തിൽ ഈ സംഭവം വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.)

ബലികുവേണ്ടി കൊണ്ടുവരുന്ന പുത്രൻ ഇസ്‌മാഇലല്ല—ഇസ്‌ഹാഖാണ്—എന്നത്രെ, വെക്കോരുടെ പക്ഷം. ഖുർആനിൽ ഈ കഥ പറയുന്നിടത്ത് ആരുടെയും പേരെടുത്ത് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഏകിലും വസ—സാഫ്—ഫാത്തിലെ ആയത്തുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ, അത് ഇസ്‌മാഇൽ (അ) ആയിരുന്നുവെന്നു വ്യക്തമായിക്കൊണ്ടും. കാരണം: ഈ കഥ വിവരിച്ചുകഴിഞ്ഞ ഉടനെത്തന്നെ 'അദ്ദേഹത്തിനു ഇസഹാഖിനെക്കുറിച്ചും നാം സന്തോഷവാർത്ത നൽകി' (ع - ع) എന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നു. മറ്റു പലതും ഇതിനു തെളിവായി ഏകദേശവുമുണ്ട്. അല്ലാഹു സഹായിച്ചാൽ അവിടെവെച്ചു കൂടുതൽ സംസാരിക്കാം. ബൈബിളിൽ ഈ സംഭവം വിവരിക്കുന്നിടത്ത്

(ഉല്പത്തി 22ന്റെ ആരംഭത്തിൽ)....നിന്റെ മകനെ, നീ സ്നേഹിക്കുന്നതിന്റെ ഏകജാതനായ തിസഹാക്കിനെത്തന്നെ....) എന്നു പറയുന്നു. ഇവിടെ 'നിന്റെ ഏകജാതനായ' എന്നു വിശേഷണം ഇസ്മാഇലിനെക്കുറിച്ചല്ലാതെ വരുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. ഇസഹാഖുള്ളപ്പോൾ ഇസ്മാഇൽ ജനിക്കാതിരിക്കുകയോ, ജനിച്ചു ഭരണപ്പെടുകയോ ചെയ്തിരുന്നാൽ അങ്ങിനെ പറയാമായിരുന്നു. ഇസ്മാഇലിനെ 'കാട്ടുകുഴുത' യെപ്പോലെ 'ദുഷ്ടനാ'ക്കിയ ആ 'കുരുത്ത' കൈകൾ തന്നെയായിരിക്കണം, 'ഇസ്മാഇലി'ന്റെ സഹനത്താൽ 'തിസഹാക്കി'ന്റെ പേർ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതും.

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ ഖബറും, സാരയുടെ ഖബറും ശാമിൽ ഹിബ്രോൺ (حبرون) എന്ന സ്ഥലത്താകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നു നമുക്ക് എത്രയോ പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുവാനുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരിച്ചു ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. ഖുർആനിലും ഹദീസിലും പല സന്ദർഭങ്ങളിലായി ഇക്കാര്യം പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസദാർഢ്യം, ത്യാഗമനസ്സാധിത, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപ്പനകൾ അനുസരിക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധത, സത്യാന്വേഷണസ്വഭാവം ആദിയായ മഹദ്ഗുണങ്ങൾ, മുസ്ലീംകൾക്കു മാതൃക നൽകേണ്ട രാജാവിനെയൊക്കട്ടെ, തീയ്യിനെ ആകട്ടെ, അക്രമികളെയൊക്കട്ടെ, ചെപ്പൊക്കെ, മരണഭീതിയില്ലാതെ, ആദർശപ്രഖ്യാപനത്തിലും, തൗഹീദിന്റെ പ്രചരണത്തിലും, മുന്നോട്ടു മുന്നോട്ടു പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടേയിരുന്ന ആ നബിവര്യന്റെ ജീവിതഗ്രന്ഥത്തിലെ പാഠങ്ങൾ ഓരോന്നും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സമാരംഭവനം ചെയ്യുന്ന മുസ്ലീംകൾക്കു നേതൃത്വവും, പ്രചോദനവും നൽകട്ടെ. آمين

പരമ കാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. 'അലിഫ്—ലാം—റാ' (നബിയേ) നിനക്കു നാം അവതരിപ്പിച്ചു തന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമാകുന്നു (ഇതു); മനുഷ്യരെ അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്നു നി(പുറത്തുവരുത്തി) പ്രകാശത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരുവാൻ വേണ്ടി; അവരുടെ റബ്ബിന്റെ അനുമതിപ്രകാരം. അതായതു, പ്രതാപശാലിയും സത്തു ത്വർഹനായുള്ളവന്റെ പാതയിലേക്കു (കൊണ്ടുവരുവാൻ);

1-الرَّحْمَنُ كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ غَيْرِ الْمُحْمِلِينَ

2. (അതെ) ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം) യാതൊരുവന്റെതാണോ ആ അല്ലാഹുവിന്റെ (പാതയിലേക്കു). അവിശ്വാസികൾക്കു കഠിനമായ ശിക്ഷ നിമിത്തം കഷ്ടവും!

2-اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ

1. 'അലിഫ്—ലാം—റാ' بسمِ ഒരു ഗ്രന്ഥമാകുന്നു 1. നാമതു അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു 2. നിനക്കു 3. നി(പുറത്തു)കൊണ്ടുവരുവാൻവേണ്ടി 4. മനുഷ്യരെ 5. അന്ധകാരങ്ങളിൽനിന്നു 6. നി(പ്രകാശത്തിലേക്കു 7. അനുമതി (സമ്മത) പ്രകാരം 8. അവരുടെ റബ്ബിന്റെ അനുമതത്തു പാതയിലേക്കു 9. പ്രതാപശാലിയുടെ 10. സത്തു ത്വർഹനായ 11. 2. 12. ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും 13. ഭൂമിയിലുള്ളതും 14. കഷ്ടവും, നാശവും 15. അവിശ്വാസികൾക്കു 16. ശിക്ഷ നിമിത്തം, ശിക്ഷയാൽ 17. കഠിനമായ

3. അതായത്, യാതൊരു കൂട്ടർക്കു (കഷ്ടം) അവർ ഐഹികജീവിതത്തോടു പരലോകത്തെക്കാൾ സ്നേഹം കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അവർ (ജനങ്ങളെ) തിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്യുന്നു; അതിനു അവർ വക്രത (ഉണ്ടാവണമെന്നു) ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. [ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്കു 'കഷ്ടം!'] അക്കൂട്ടർ വിദ്യുതമായ വഴിപിഴവിലാകുന്നു.

3-الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى
الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

3. അതായതു യാതൊരു കൂട്ടർ അവർ സ്നേഹം കാണിക്കും ജീവിതത്തോടു ഐഹിക പരലോകത്തെക്കാൾ അവർ തിരിച്ചു (തട്ടി) വിടുകയും ചെയ്യും. മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ അതിനെ അവർ തേടുക (അതിനു അവർ ആഗ്രഹിക്കുക)യും ചെയ്യും. വക്രത, വളവു (ഉണ്ടാവാൻ) അക്കൂട്ടർ വഴിപിഴവിലാകുന്നു വിദ്യുതമായ

വ്യക്തമാണവശത്തിലൂടെ നോക്കുമ്പോൾ പരസ്പരം 'ലടനാബന്ധമുള്ളവരാണ് ഈ മൂന്നു വചനങ്ങളും. അവയുടെ ഒന്നാകെയുള്ള അർത്ഥം ഏതാണ്ടിങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: 'മനുഷ്യരെ അവരുടെ രൂപ്പിന്റെ അനുകൂതി പ്രകാരം അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിന്നു (പുറത്തു വരുത്തി) പ്രകാശത്തിലേക്കു—അതായതു ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതൊക്കെ ഏതെങ്കിലുംവണ്ണം ആ അല്ലാഹുവിന്റെ പാതയിലേക്കു—കൊണ്ടുവരുവാൻ വേണ്ടി (നബിയെ) നിനക്കു നാം അവതരിപ്പിച്ചുതന്ന വേദഗ്രന്ഥമാണിത്'. ഇഹലോക ജീവിതത്തോടു പരലോകത്തെക്കാൾ സ്നേഹം കാണിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു (ജനങ്ങളെ) തിരിച്ചുവിടുകയും, അതിന്നു വക്രത (ഉണ്ടാവണമെന്നു) ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവിശ്വാസികൾക്കു കഠിനമായ ശിക്ഷ നിമിത്തം കഷ്ടവും അവർ വിദ്യുതമായ വഴിപിഴവിലാണുള്ളത്'.

അവിശ്വാസം, അജ്ഞത, അന്ധവിശ്വാസം, ദുരൂഹം ആദിയായ അന്ധകാരങ്ങളിൽ പെട്ടു നട്ടു തിരിയുന്ന ജനങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗമാകുന്ന പ്രകാശത്തിലേക്കു രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു വരുവാൻ വേണ്ടിയാണ് നബി (സ)യുടെ ചേർ ഖുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതു അല്ലാഹു മനുഷ്യർക്കു നൽകിയ മഹത്തായ ഒരു അനുഗ്രഹമാണെന്നു വ്യക്തമത്രെ. എന്നിരിക്കെ, അതിനെ നിഷേധിക്കുകയും, നബി (സ)യെ കളവമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവിശ്വാസികൾക്കു വമ്പിച്ച ശിക്ഷയും കഷ്ടവുമായിരിക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുകയെന്നു അല്ലാഹു താക്കീതു ചെയ്യുന്നു. അതു എന്തുകൊണ്ടാണെന്നുകൂടി വ്യക്തമായിരിക്കുന്നു. 1-ാമതായി: അവർ ഐഹിക ജീവിതത്തിനാണു പ്രാധാന്യം കൽപിക്കുന്നത്. അതിനോടനുബന്ധിച്ച്, പരലോകത്തെപ്പറ്റി അവർ ചിന്തിക്കുന്നില്ല. 2-ാമതായി: അല്ലാഹു കൽപിക്കുകയും ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ആ നേർമാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അവർ സ്വയം തിരിഞ്ഞുപോകുകയും മനസ്സുള്ളവരെ തിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 3-ാമതായി: നേർക്കുന്നേരെയുള്ള സത്യമാർഗ്ഗം നിലനിൽക്കുന്നതു തന്നെയും അവർക്കു ഇഷ്ടമില്ല. അതിന്നു കഴിയുന്നത്ര വക്രതയും വളവും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടുവാനാണു അവരുടെ ആഗ്രഹവും ശ്രമവും. അതിനെ, സർമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു മടങ്ങി എത്തുവാൻപോലും സാധിക്കാത്ത വിധം അവർ അതിൽനിന്നു വളരെ ദൂരം പിഴച്ചുപോയിരിക്കുന്നു, ഇതൊക്കെയോണിതിന്നു കാരണം. ഏകാലത്തും മതവിരോധികളിൽ കാണപ്പെടാറുള്ള ദുസ്വഭാവങ്ങളത്രെ അല്ലാഹു എടുത്തുപറഞ്ഞ ഈ മൂന്നു കാര്യങ്ങളും.

സത്യവും യഥാർത്ഥവും ഏല്പാഴും ഒന്നു മൂല്യമായിരിക്കും. അതിന്റെ എതിർവശത്തിനാകട്ടെ, വിവിധ മൂലങ്ങളും വേഷങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ടായിരിക്കും ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രസ്താവനകളിലെല്ലാം പ്രകാശത്തെ (പ്രകാശം) എന്നു ഏകവചനരൂപത്തിലും, അന്ധകാരത്തെ (അന്ധകാരം) എന്നു ബഹുവചനരൂപത്തിലും അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നത്. الله اعلم

നിഷ്പന്യമായും, അതിൽ ക്ഷമാശീലരും, നന്ദിയുള്ള വ്യക്തികളായ എല്ലാവർക്കും പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്.

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ○

6. മൃഗസംരക്ഷണ ഭവനങ്ങളോടു പറ്റാത്ത സന്ദർഭം (മാർക്കുക): 'നിങ്ങളുടെ അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങളുടെ മാർദ്ദവിന്. അതായതു, ഫിർഈന്റെ കൂട്ടാരിൽ നിന്ന നിങ്ങളെ അവൻ രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം. നിങ്ങളെ അവർ കടുത്ത ശിക്ഷ അനുഭവിപ്പിക്കുകയും, നിങ്ങളുടെ ആത്മമാളെ അറുക്കലാലെയ്യുകയും, നിങ്ങളുടെ പെണ്ണുങ്ങളെ (കൊല്ലാതെ) ജീവിക്കുവാൻ വിടുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ട്. അതിൽ (ഒക്കെ) നിങ്ങളുടെ രബ്ബികൾനിന്നുള്ള വമ്പിച്ച ഒരു പരീക്ഷണമുണ്ട്.'

٦- وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ
إِذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ
مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
وَيُؤَيِّدُ بَحْثُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَخْيُونَ نِسَاءَكُمْ
وَفِي ذَٰلِكُمْ
بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

5. **അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്** **مُرِيَ** മുസായെ **بِأَيِّ** നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാലാ യി **أُخْرِجَ** നീ പുറത്തുകൊണ്ടുവരണമെന്ന **كَمْ** നിന്റെ ജനങ്ങളെ **أَتَى** അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിന്നു **أَلِ الْوَر** പ്രകാശത്തിലേക്കു **وَذَكَرَ** അവർക്കു ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക **بِأَيِّ** ദിവസങ്ങളെപ്പറ്റി **أَيُّ** അല്ലാഹുവിന്റെ **أَيُّ** നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് **أَيُّ** പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ (തന്നെ) **أَيُّ** എല്ലാ ക്ഷമാശീലർക്കും **أَيُّ** നന്ദിയുള്ളവരായ. 6. **أَيُّ** പറഞ്ഞ സന്ദർഭം **مُرِيَ** മുസ **أَيُّ** അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനതയോടു **أَيُّ** ഓർക്കവിൻ **أَيُّ** അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ **أَيُّ** നിങ്ങളുടെമേൽ **أَيُّ** അവൻ നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സന്ദർഭം **أَيُّ** ഫിർ യെന്റെ കൂട്ടരിൽ (ആരക്കാരിൽ) നിന്നു **أَيُّ** അവർ നിങ്ങളെ അനുഭവിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ **أَيُّ** കടുത്ത ശിക്ഷ **أَيُّ** അവർ അറുകൊല ചെയ്തും **أَيُّ** നിങ്ങളുടെ ആൺമക്കളെ **أَيُّ** അവർ ജീവിക്കുവാൻ വിടുക (ബാക്കിയാക്കുക)യും **أَيُّ** നിങ്ങളുടെ പെണ്ണുങ്ങളെ **أَيُّ** അതിലുണ്ടു (ഉണ്ടായിരുന്നു) **أَيُّ** ഒരു പരീക്ഷണം **أَيُّ** നിങ്ങളുടെ റബ്ബിൽനിന്നു **أَيُّ** വമ്പിച്ചതായ.

(പ്രധാനമായും പരിത്ര സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടായ കാലത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഫി. ചി. (അല്ലാഹുവിന്റെ ദിവസങ്ങൾ) എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. അറബികൾക്കിടയിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ യുദ്ധങ്ങൾ കൃത്യമായ പ്രധാന സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി ചി. ചി. (അറബികളുടെ ദിവസങ്ങൾ) എന്നും പറയപ്പെടാറുണ്ട്. പ്രസ്തുത സംഭവങ്ങൾ ഒരു കൂട്ടരെ സംബന്ധിച്ചു അനുഗ്രഹമായും, മറ്റൊരു കൂട്ടരെ സംബന്ധിച്ചു ശിക്ഷയായും ഇരിക്കുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതുപോലെ ഇസ്രാഇൽയരെ സംബന്ധിച്ചുവെങ്കിലും അവർക്കു വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹമായി കലാശിച്ച ആ സംഭവങ്ങളെ—ഫിർഖാനിൽ നിന്നു രക്ഷ നൽകിയതുപോലുള്ള സംഭവങ്ങളെ—അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കണമെന്നാണ് 'അവർക്കു അല്ലാഹുവിന്റെ ദിവസങ്ങളെപ്പറ്റി ഓർമ്മിപ്പിക്കുക' (ഫി. ചി. ൧൦൪) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം.

മുൻകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന അനധികാരങ്ങളിൽ നിന്നും ജനങ്ങളെ മൺജംശിപ്പിക്കൽ പ്രകാശത്തിലേക്കു നയിക്കുവാ
നാണ് നബി (സ) യെ വേദഗ്രന്ഥവും കൊണ്ടു തായച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു സൂറത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചി
വല്ലോ. അദ്ദേഹം ആഖ്യാതർത്ഥം തന്നെ ചില പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ സഹിതം മുസാ (ഇ) നബിയെയും മുസാ
തായക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. സത്യവിശ്വാസികൾക്കു അല്ലാഹു ചെയ്ത അനുഗ്രഹങ്ങളെയും, സത്യനിഷേധികൾക്കു
അവൻ നൽകിയ ശിക്ഷകളെയും ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അവരെക്കു ക്ഷമയും നന്ദിയും ഉള്ളവരായിരിക്കുവാൻ
അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചുവെന്നുമാണു ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ രത്നകൂട്ടം. അതപേ സൂക്ഷ്മമായി
പരിശോധിച്ചാൽ, ക്ഷമ, നന്ദി എന്നീ രണ്ടു ഗുണങ്ങളാണു മിക്കവാറും എല്ലാ സ്വർക്കർമ്മങ്ങളുടെയും ഉൽഭവമെന്നും,
അവയുടെ അഭാവമാണു മിക്കവാറും എല്ലാ ദുഷ്കർമ്മങ്ങളുടെയും ഉറവിടമെന്നും കാണാവുന്നതുമാണ്. ഒരു നബി

വചനം ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു: 'സത്യവിശ്വാസിയുടെ കാര്യമെല്ലാം ആശ്ചര്യം തന്നെ! അല്ലാഹു ഏതൊരു കാര്യം വിധിച്ചാലും അത്വന്തു ഗുണകരമാകാതിരിക്കയില്ല. അവന്തു വല്ല ദുരിതവും ബാധിച്ചാൽ അവൻ ചെങ്കിടും, അപ്പോൾ, അത്വന്തു ഗുണകരമായിത്തീരും. അവന്തു വല്ല സന്തോഷവും ബാധിച്ചാൽ അവൻ നന്ദിയും കാണിക്കും, അപ്പോൾ അത്വം അവന്തു ഗുണകരമായിത്തീരും.' (മുസ്‌ലിം) അടുത്ത വചനത്തിൽ മൂസാ (അ) നബി നന്ദിയെക്കുറിച്ചു തുടർന്നു പറയുന്നതു നോക്കുക : -

വിഭാഗം-2

7. നിങ്ങളുടെ റബ്ബ് അറിയിപ്പു നൽകിയ സന്ദർഭം (കാർക്കുക): 'നിങ്ങൾ നന്ദിചെയ്യുന്ന പക്ഷം, തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങളെ (അനുഗ്രഹം) വർദ്ധിപ്പിച്ചു തരുക തന്നെ ചെയ്യും; നിങ്ങൾ നന്ദിക്കേടു കാണിച്ചുവെങ്കിലോ, നിശ്ചയമായും എന്റെ ശിക്ഷ കഠിനമായതു തന്നെയായിരിക്കും.'

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ
لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ
وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ
إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ۝

8. മൂസാ (വീണ്ടും) പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളും, ഭൂമിയിലുള്ളവർ മുഴുവനും (കൂടി) നന്ദിക്കേടു കാണിക്കുന്നപക്ഷം, എന്നാൽ, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു ധന്യനും (അഥവാ അനാശ്രൂയനും) സ്തുത്യർഹനും തന്നെയാണു (എന്നു അറിഞ്ഞെക്കക) '.

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرًا
أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
فَإِنَّ اللَّهَ لَغَفِيْرٌ حَمِيْدٌ ۝

7. وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ (കൽപന-അറിയിപ്പു)നൽകിയ സന്ദർഭം ۞ നിങ്ങളുടെ റബ്ബു നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിച്ചുവെങ്കിൽ ۞ تَزِيدَنَّ تീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിച്ചുതരും ۞ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ നിങ്ങൾ നന്ദിക്കേടു കാണിച്ചുവെങ്കിലോ ۞ إِنَّ عَذَابِي നിശ്ചയമായും എന്റെ ശിക്ഷ ۞ شَدِيدٌ കഠിനമായതു തന്നെ. 8. ۞ പറയുകയും ചെയ്തു ۞ مَوْسَىٰ മൂസാ ۞ وَإِذْ تَأَذَّنَ നിങ്ങൾ നന്ദിക്കേടു കാണിക്കുന്ന പക്ഷം ۞ فَإِنَّ നിങ്ങൾ ۞ جَمِيعًا ഭൂമിയിലുള്ളവരും ۞ مُوسَىٰ മുഴുവൻ ۞ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ എന്നാൽ (അറിയുക) നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു ۞ الْغَفِيْرٌ ധന്യൻ (അനാശ്രൂയൻ) തന്നെ ۞ الْحَمِيْدُ സ്തുത്യർഹനായ.

'ഖുദാസീ'യായ (അല്ലാഹു അടുളിച്ചെയ്തതായി നബി-സ-ഉദ്യഹിക്കുന്ന) ഒരു ഹദീസു നബി(സ)യിൽ നിന്നു അബൂദർ-റ (റ) ഇപ്രകാരം നിവേദനം ചെയ്യുന്നു: 'അല്ലാഹു പറയുന്നു: എന്റെ അടിയാൻമാരേ, നിങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതും അവസാനത്തേതും, ജിന്നുകളും, മനുഷ്യരും (ആദ്യംതന്നെ) നിങ്ങളിലുള്ള ഏറ്റവും മേൽപ്രകാരമായ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തോടുകൂടിയായിരുന്നാലും അതു എന്റെ രാജ്യത്തിൽ യാതൊന്നും തന്നെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയില്ല. എന്റെ അടിയാൻമാരേ, നിങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതും അവസാനത്തേതും ജിന്നുകളും, മനുഷ്യരും (ആദ്യംതന്നെ) നിങ്ങളിലുള്ള ഏറ്റവും മേൽപ്രകാരമായ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തോടുകൂടിയായിരുന്നാലും അതു എന്റെ രാജ്യത്തിൽ യാതൊന്നും വർദ്ധിക്കുകയില്ല. എന്റെ അടിയാൻമാരേ, നിങ്ങളിൽ ആദ്യത്തേതും, അവസാനത്തേതും, ജിന്നുകളും, മനുഷ്യരും (ആദ്യംതന്നെ) ഒരു സ്ഥാനത്തുനിന്ന് എന്തൊരു ചോദിക്കുകയും, എന്നിട്ടു മറുപടുത്തന്നും അവൻ ചോദിച്ചതു ഞാൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്താലും ഒരു സ്വപി സമുദ്രത്തിലിട്ടാൽ (മുക്കി എടുത്താൽ) അതു അതിൽ വരുത്തുന്ന കുറവു പോലെയല്ലാതെ എന്റെ രാജ്യത്തിൽ അതു ഒരു കുറവും വരുത്തുന്നതല്ല.' (മുസ്‌ലിം.)

അടുത്ത വചനം മൂസാ(അ) നബി ഇസ്രായേലുകൾക്കു ചെയ്ത പ്രസംഗാവനയുടെ തുടർച്ചയായിരിക്കുവാനും, കഴിഞ്ഞ വചനത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗാവന അവസാനിച്ചശേഷം, അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ അടിയുപേക്ഷിച്ച് ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യമായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട്, രണ്ടാമലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തംതന്നെ.

9. (മനുഷ്യരെ) നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ളവരുടെ വൃത്താന്തം നിങ്ങൾക്കു വന്നെത്തിയിട്ടില്ലേ? അതായതു, നൂഹിന്റെ ജനതയുടെയും, ആദിന്റെയും, മമൂദിന്റെയും അവരുടെ ശേഷമുള്ളവരുടെയും (വൃത്താന്തം)! — അവരെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹുവല്ലാതെ (ആരും) അറിയുകയില്ല-അവരുടെ റസൂലുകൾ വ്യക്തമായ തെളിവുകളുമായി അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു; അപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ കൈകളെ അവർ തങ്ങളുടെ വായിൽ ആക്കി [പ്രതിഷേധിച്ചു കൈ കടിച്ചു]; അവർ പറയുകയും ചെയ്തു: ‘നിങ്ങൾ ഏതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ അതിൽ ഞങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു; ഏതൊന്നിലേക്കു ഞങ്ങളെ നിങ്ങൾ ക്ഷണിക്കുന്നുവോ അതിനെക്കുറിച്ചു നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ, ആശങ്കാജനകമായ സംശയത്തിൽ തന്നെയാകുന്നു’.

9- أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَآدَامَ وَشُعَدَّ وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَذِبًا إِنَّمَا بُرِّئُوا بِكُمْ مِنَّا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ

9. നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു വന്നിട്ടില്ലാത്ത വൃത്താന്തം യാതൊരുവരുടെ നിങ്ങളുടെ മുമ്പുള്ള നൂഹിന്റെ ജനതയുടെ ആദിന്റെയും മമൂദിന്റെയും യാതൊരുവരുടെയും അവരുടെ ശേഷമുള്ള അവരെ അറിയുകയില്ല അല്ലാഹു അല്ലാതെ അവർക്കു വന്നു, അവരിൽ ചെന്നു അവരുടെ റസൂലുകൾ (വ്യക്തമായ)തെളിവുകളുമായി അവർ അപ്പോൾ അവർ ആക്കി, തള്ളി, മടക്കി അവരുടെ കൈകളെ അവരുടെ വായകളിൽ അവർ പറയുകയും ചെയ്തു നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ ഞങ്ങൾ അവിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു നിങ്ങൾ യാതൊന്നുമായി അയക്കപ്പെട്ടുവോ അതിൽ (നിങ്ങൾ അയക്കപ്പെട്ടതിൽ) നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ സംശയത്തിൽ തന്നെയുമാണു യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നു, വിളിക്കുന്നു അതിലേക്കു സന്ദേഹമുള്ളവരാകുന്ന, ആശങ്കാജനകമായ, ആശയക്കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നു.

9- (അവരെ അല്ലാഹുവല്ലാതെ അറിയുകയില്ല) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, പ്രസ്തുത മൂന്നു ജനതയുടെയും കാലശേഷം വളരെയധികം ജനങ്ങളും റസൂലുകളും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും, അവരെ സംബന്ധിച്ച പരിത്രങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അറിയുകയുള്ളൂവെന്നുമാകുന്നു. 9- (അവരുടെ കൈകൾ അവരുടെ വായിൽ ആക്കി) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മോപം നിമിത്തം കൈകടിച്ചു എന്നാണെന്നും, പ്രതിഷേധപൂർവ്വം വായപൊത്തി എന്നാണെന്നും മറ്റും അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. ഏതഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ചാലും റസൂലുകളുടെ നേരെ പ്രതിഷേധവും നിഷേധവും പ്രകടിപ്പിക്കുകയാണു-അവർ ചെയ്തതു എന്നാണെന്നതിന്റെ താൽപര്യം. അവരുടെ തുടർന്നുള്ള വാക്കുകളിൽനിന്നു തന്നെ അതു വ്യക്തമാണു. അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

10. അവരുടെ റസൂലുകൾ (അവരോടു്) പറഞ്ഞു: ‘ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും, സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനായ അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഉണ്ടോ വല്ല സംശയവും? നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്നും (ചിലത്തൊക്കെ) നിങ്ങൾക്കു പൊറുത്തു തരിവാനുവേണ്ടി അവൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുകയാണ്; നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരവധിവരെ നിങ്ങളെ (ഒഴിവാക്കി) പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും.

10- قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِن ذُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى

അവർ (മറുപടി) പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള മനുഷ്യരല്ലാതെ (മററാരും) അല്ല; ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്നവയിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ തിരിച്ചുകളയുവാൻ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുകയാണ്'. ആകയാൽ, സപ്തമ്യമായ ഒരു (അധികൃത) രേഖ ഞങ്ങൾക്കു നിങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവിൻ!'

قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا
تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ
آبَاؤُنَا فَأْتُونَا بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ○

10. 10. അവരുടെ റസൂലുകൾ അല്ലാഹുവിലോ, അല്ലാഹുവിലുണ്ടോ കി വല്ല സംശയവും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനായ ആകാശങ്ങളെ ഭൂമിയെയും നിങ്ങളെ അവൻ ക്ഷണിക്കുന്നു അവൻ പൊറുക്കുവാൻ വേണ്ടി നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ നിന്നു നിങ്ങളെ പിന്തിക്കുവാൻ (ഒഴിവാക്കുവാൻ) ദൈവധി വരെ നിർണ്ണയം ചെയ്യപ്പെട്ട അവർ പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ അല്ല മനുഷ്യരല്ലാതെ 11. ഞങ്ങളെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു ഞങ്ങളെ തിരിച്ചുകളയുവാൻ ആയിരുന്നതിൽനിന്നു ആരാധിച്ചുവരുക ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കൾ അതിനാൽ ഞങ്ങൾക്കു നിങ്ങൾ വരണം ഒരു (അധികൃത)രേഖകൊണ്ട്, രേഖയുമായി സപ്തമ്യമായ.

'നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട അവധിവരെ നിങ്ങളെ പിന്തിക്കും' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഏകത്വം സ്വീകരിച്ചു സത്യവിശ്വാസികളായിത്തീരുന്നപക്ഷം, നിങ്ങൾക്കു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട ആമുഖ്കാലം തീരുന്നതുവരെ നിങ്ങൾക്കു രക്ഷ കിട്ടുമെന്നും, ഇല്ലാത്തപക്ഷം, വല്ല പൊതുഗീക്കത്തും, ബാധിച്ച നിങ്ങൾ നശിച്ചു കളഞ്ഞുമാകുന്നു. സപ്തമ്യമായ വല്ല അധികൃതരേഖയും കൊണ്ടുവരണമെന്നു അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു പ്രവാചകൻമാർ വേണ്ടത്ര തെളിവു നൽകാത്തതുകാരാണോ, സാമൂഹ്യജനാധിപത്യമായിട്ടല്ല. തങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്ന താത്കാലിക വല്ല അനൗപരിക മൃഷ്ടാജനങ്ങളും കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാനുള്ള ഒരു വെല്ലുവിളി മാത്രമാണെന്നു അടുത്ത വചനത്തിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നുതാണ്.

11. അവരോടു അവരുടെ റസൂലുകൾ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള മനുഷ്യരല്ലാതെ (മററാരും) അല്ല. എങ്കിലും, അല്ലാഹു അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്നും അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെ മേൽ അവൻ ദാക്ഷിണ്യം [അനുഗ്രഹം] ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിപ്രകാരമല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു ഒരു (അധികൃത) രേഖയും കൊണ്ടുവരുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു ആകുലമായില്ല.

അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ ഭരമേൽപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ, സത്യവിശ്വാസികൾ!'

11- قَالَتْ لَهُمْ سُلَيْمٌ إِنْ تَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلَكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَنْسُنُ عَلَى
مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُم بِسُلْطَانٍ
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ○

11. 11. അവരോടു അവരുടെ റസൂലുകൾ അവളല്ല മനുഷ്യരല്ലാതെ നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള 12. എങ്കിലും അല്ലാഹു ദാക്ഷിണ്യം (അനുഗ്രഹം) ചെയ്യുന്നു 13. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരുടെമേൽ 14. അവന്റെ അടിയാൻമാരിൽനിന്നു 15. അതുകൊണ്ടു പാടില്ല (നിവൃത്തിയില്ല) 16. ഞങ്ങൾക്കു ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു കൊണ്ടുവരൽ, ആകുലമായില്ല. പാടില്ല (നിവൃത്തിയില്ല) 17. അനുവദപ്രകാരമല്ലാതെ 18. അല്ലാഹുവിന്റെ 19. ഒരു (അധികൃത) രേഖയും കൊണ്ടു 20. അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ ഭരമേൽപിച്ചുകൊള്ളട്ടെ 21. വിശ്വാസികൾ.

14. 'അവരുടെശേഷം, ഭൂമിയിൽ [നാട്ടിൽ] നിങ്ങളെ നാം താമസിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും. അതു [ആ സന്ദേശം] എന്റെ സ്ഥാനത്തെ യേപ്പെടുകയും, എന്റെ താക്കീതിനെ യേപ്പെടുകയും ചെയ്തവർക്കുള്ളതാണ്'.

14- وَلَنَسْكُنَنَّكَ الْأَرْضَ

مِنْ بَعْدِهِمْ

ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ

14. നിങ്ങളെ നാം താമസിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും. അവരുടെ ശേഷം ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ താമസിക്കുകയും ചെയ്യും. അതു നാം നിങ്ങളെ താമസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അതു എന്റെ സ്ഥാനം, നിലപാടിനെ എന്റെ താക്കീതിനെ

അക്രമികളെ നശിപ്പിച്ചശേഷം സുരക്ഷിതരായി ഭൂമിയിൽ താമസിപ്പിച്ചുതരുന്നതുള്ള ആ സന്ദേശം, അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ വിചാരണക്കു നിൽക്കേണ്ടി വരുമെന്നതിനെപ്പറ്റിയും അവന്റെ താക്കീതുകളെപ്പറ്റിയും യേപ്പാടുള്ളവരെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണെന്നു സാരം. മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'മുർസലുകളായ നമ്മുടെ അടിയാൻമാർക്കു നമ്മുടെ വാക്കു മുമ്പേ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്'. നിശ്ചയമായും, അവർതന്നെയാണ് സഹായിക്കപ്പെടുന്നവർ എന്നും, നമ്മുടെ സൈന്യംതന്നെയാണ് വിജയം നേടുന്നവർ എന്നും. (37:171-173) നിങ്ങളെ ബന്ധനാട്ടിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നു റസൂലുകളോട് പറഞ്ഞ ആ ധിക്കാരികളെ ഭൂമിയിൽ നിന്നു നശിപ്പിക്കുകയും, തൽസ്ഥാനത്തു ആ റസൂലുകളെയും സത്യവിശ്വാസികളെയും സ്വൈരപൂർവ്വം താമസിപ്പിക്കുമാറാക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നായിരുന്നു അല്ലാഹു റസൂലുകളോട് നൽകിയ സന്ദേശം. അനന്തം സംഭവിച്ചതെന്തെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

15. അവർ തുറവിക്കു (അഥവാ വിജയത്തിന്നു) അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു; എല്ലാ (ഓരോ) സ്വപ്നാശയവികാരിയും, ദുർവാശിക്കാരനും ഇപ്തമാംഗപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

15- وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ

كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

15. അവർ തുറവിതേടി, വിജയത്തിന്നപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്തമാംഗപ്പെടുക (അപമാനപ്പെടുക-പരാജയപ്പെടുക)യും ചെയ്തു. എല്ലാ സ്വപ്നാശയവികാരിയും, ദുർവാശിക്കാരനായ, മൽസരിയായ

സത്യനിഷേധികളുടെ ധിക്കാരം അതിരൂപിതപ്പെടാം, അവർക്കെതിരിൽ സഹായം നൽകിക്കൊണ്ടു കാര്യത്തിന്നു ഒരു തീരുമാനം വരുത്തിത്തരേണ്ടതു എന്നു റസൂലുകളും അവരെ പിൻപറ്റിയവരും അല്ലാഹുവിനോടു തേടി. ഇവരെക്കൊണ്ടുള്ള ശല്യം അവസാനിച്ചു കിട്ടുവാൻ ആ ധിക്കാരികളും തേടുക സ്വാഭാവികമാണ്. അപേക്ഷ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. അതെ, സ്വപ്നാശയും, ദുർവാശിയും മെങ്കുമുതലാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ ധിക്കാരികളെ അല്ലാഹു പലതരം ശിക്ഷകളാൽ നശിപ്പിച്ചു, റസൂലുകളും സത്യവിശ്വാസികളും രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, അക്രമികളുടെ ശിക്ഷാവിധിയിൽ ഇതുകൊണ്ടു അവസാനിച്ചുവോ? ഇല്ല:-

16. അവന്റെ [ആ ഓരോരുവന്റെയും] പിന്നാലെ 'ജഹന്നം' [നരകം] ഉണ്ട്; (രക്തവും ചലവും കലർന്ന) ചീഞ്ഞൊഴുകുന്ന വെള്ളത്തിരനിന്നും അവന്നു കുടിക്കുവാൻ കൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും;

16- مِنْ زُرَّارِهِ جَهَنَّمَ

وَيُنْفَى مِنْ ثَمَرِهَا صَئِيدٌ

17. അവൻ (പ്രയാസപ്പെട്ട്) കൂടിച്ചിറക്കും, അത്വന്നു (തൊണ്ടയിലൂടെ) ഇറങ്ങുകയാകുന്നതുമല്ല [തൊണ്ടയിൽ കെട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും]! നാനാവശത്തിലൂടെയും, അവൻ മരണം വന്നെത്തുകയും ചെയ്യും; അവൻ മരണപ്പെട്ടു പോകുന്നവനല്ലതാനും.

അതിന്റെ പിന്നാലെയുമാണ് (വേറെയും) കാര്യമായ ശിക്ഷ!

14-يُجْزَعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ
وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ
وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ

وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ

16. അവന്റെ പിന്നാലെയുമാണ്, അപ്പുറത്തുണ്ട് ജഹന്നം, നരകം അവന്നു കൂടിച്ചിറക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ചില വെള്ളത്തിൽ നിന്നു ചീഞ്ഞൊഴുകുന്ന, ചീഞ്ഞ്ചലമായ 17. അവനതിനെ കൂടിച്ചിറക്കും, ഇറക്കിനോക്കും ആകാശകയ്യുമില്ല അത്വന്ന ഇറങ്ങിപ്പോകുക ചില അവന്നു വരുകയും ചെയ്യും മരണം എല്ലാ (നാനാ) സ്ഥലത്തുനിന്നും (നാനാവശത്തിലൂടെയും) അവനല്ലതാനും മരിച്ചുപോകുന്നവൻ അതിന്റെ പിന്നാലെയുമാണ് ശിക്ഷ കനത്ത, കടുത്ത, കട്ടിയായ

17. ('സ്വദീഖ്') എന്നാൽ, രക്തവും പലവും കൂടിക്കലർന്ന ചീഞ്ഞ്ചലം എന്നർത്ഥം. നരകക്കാരിൽ നിന്നും കെട്ടിയിടുന്ന ഓർഗ്ഗനം പിടിച്ച ആ ജലം അവർക്കു കൂടിക്കുറവൻ കൊടുക്കപ്പെടും. അസഹനീയമായ രാഹം നിമിത്തം അവരതു വളരെ കഷ്ടപ്പെട്ടു കൂടിച്ചിറക്കുവാൻ ശ്രമിക്കും. പക്ഷെ, കിഴംപ്പോട്ടിറങ്ങാതെ തൊണ്ടയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുകയായിരിക്കും അത്. മരണപ്പെട്ടു പോകത്തക്ക അതികഠിന യാതനകൾ എല്ലാത്തിലും അവർക്കു വെട്ടും. എന്നാൽ മരണംവഴി അതിൽനിന്നു അവർക്കു മോചനം ലഭിക്കുവാനും പോകുന്നില്ല, മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അവരിൽ മരണം വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല. എന്നാലവർക്കു മരിക്കാമായിരുന്നു. അതിലെ ശിക്ഷയിൽ നിന്നും അവർക്കു ലഘുത്വം നൽകപ്പെടുകയുമില്ല.' (35:36). നരകത്തിലെ ശിക്ഷാവകുപ്പുകളിൽ മനോഹരമാണു ഈ പറഞ്ഞത്. അതിനുപുറമെ വളരെ കനത്തശിക്ഷകൾ പലതും വേറെയും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും എന്നാണു ചില ചില എന്ന അവസാനത്തെ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

നരകക്കാർക്കു നൽകപ്പെടുന്ന പാനീയങ്ങളെപ്പറ്റി വേറെയും പല സ്ഥലങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. സൂ: മൂഹമ്മദിൽ പറയുന്നു: 'അവർക്കു ചുടേറിയ നെല്ലും കൂടിക്കാൻ കൊടുക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ അത് വരുടെ കൂടലുകളെ നൂറ്റുകിക്കളയുന്നതാണ്.' (മൂഹമ്മദു: 15) സൂ: അൽകഹ്ഫിൽ പറയുന്നു: 'അവർ വെള്ളത്തിനു പേക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം, ലോഹദോവകപോലെയുള്ള ഒരു വെള്ളംകൊണ്ടു അവർക്കു സഹായം നൽകപ്പെടും. അതു തൃപ്തപ്പെട്ടു ചുട്ടെരിയുന്നതാണ്.' (അൽകഹ്ഫ്:29) സൂ: ദുഖാനിൽ പറയുന്നു: '(അതു) ലോഹദോവകപോലെയായിരിക്കും, അതു വയറുകളിൽ ചുട്ടുവെള്ളംപോലെ തീളച്ചുമറിയും.' (ദുഖാൻ: 45, 46.) അല്ലാഹു നമ്മെ ധൈര്യം കരസ്ഥമാക്കിക്കൊടുക്കട്ടെ. അമീൻ.

18. തങ്ങളുടെ രബിൽ അവിശ്വസിച്ചവരുടെ ഉപമ: അവരുടെ പ്രവൃത്തി [കർമ്മം]കൾ കൊടുങ്കാറ്റാടിച്ച് വീശുന്ന ഒരു ദിവസത്തിൽ കാറ്റു കഠിനമായി (അടിച്ചുവീശി) കടന്നുവരുന്ന ഒരു വെണ്ണീരു പോലെയൊക്കുന്നു. (അതെ) അവർ പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചതിൽനിന്നു യാതൊന്നിനും (ഫലം സിദ്ധിക്കുവാൻ) അവർക്കു കഴിയുകയില്ല. അതു തന്നെയാണ് വിദൂരമായ വഴിപിഴവ്!

18-مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَابْرَأَهُمْ أَغْلَامُهُمْ
كَمَا يَبْرِئُهُمْ
اشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ
لَّا يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَى شَيْءٍ
ذَلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

18. തങ്ങളുടെ രബിൽ അവിശ്വസിച്ചവരുടെ ഉപമ: അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾ കൊടുങ്കാറ്റാടിച്ച് വീശുന്ന ഒരു ദിവസത്തിൽ കാറ്റു കഠിനമായി (അടിച്ചുവീശി) കടന്നുവരുന്ന ഒരു വെണ്ണീരു പോലെയൊക്കുന്നു. (അതെ) അവർ പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചതിൽനിന്നു യാതൊന്നിനും (ഫലം സിദ്ധിക്കുവാൻ) അവർക്കു കഴിയുകയില്ല. അതു തന്നെയാണ് വിദൂരമായ വഴിപിഴവ്! വിദൂരമായ

ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ ആരു ചെയ്താലും അതിനു ശിക്ഷയാണ് പ്രതിഫലം ലഭിക്കുകയെന്നു തീർച്ചയാണ്. എന്നാൽ, അവിശ്വാസികളായ ആളുകൾ ചെയ്യുന്ന ഭാഗ്യർത്ഥങ്ങൾ, പൊതുസേവനങ്ങൾ പോലെയുള്ള സൽകർമ്മങ്ങൾ മൂലവും അവർക്കു പരലോകത്തു യാതൊരു ഫലവും ലഭിക്കുവാനില്ലെന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. 25: 23, 46: 20 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും അല്ലാഹു ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ പരലോകത്തിലും അവർക്കു വിശ്വാസമില്ലാത്തവരും, പരലോക ഗുണമൊന്നും ആഗ്രഹിക്കാത്തവരുമാണവർ എന്നുള്ളതാണു അതിന്നു കാരണം. ഐഹികമായ എന്തെങ്കിലും ഗുണലാഭങ്ങളല്ലാത്ത അവർക്കു വേറെ ലക്ഷ്യമൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. ആകയാൽ, അവരുടെ കർമ്മഫലങ്ങൾ ഇഹത്തിൽ വെച്ചുതന്നെ അല്ലാഹു കണക്കുതീർത്തുകൊടുക്കുകയാണു ചെയ്യുക. കൊടുങ്കാറ്റിൽ പെട്ട വെണ്ണീരുകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവും കിട്ടാത്തതുപോലെ, അവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ കൊണ്ടും അവർക്കു ഒരു പ്രയോജനവും ലഭിക്കുവാനില്ലെന്നത്രെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞ ഉപമയുടെ സാരം. സത്യവിശ്വാസികൾ പോലും അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള സൽഫലങ്ങളെ ലക്ഷ്യമാക്കാനെ—ജനശ്രുതിക്കോ സൽപേരിനോ വേണ്ടി—ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമല്ലെന്നും, അതിനു പ്രതിഫലം കിട്ടുകയില്ലെന്നും ഖുർആനിൽ നിന്നും നബിവാചനങ്ങളിൽ നിന്നും അറിയാപ്പെടാത്തല്ലോ.

പ്രബലമായ ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: അയിശ (റ) പറയുകയാണ്: ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ രസൂലേ, അഹിലിയാ കാലത്തു ഇബ്നു ജഅ്നാൻ **لَا يَدْخُلُ** കൂടുമ്പ സന്ധം പാലിക്കുകയും, സാധുക്കൾക്കു ക്ഷേണം നൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു അതു അയാൾക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തി' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അതു അയാൾക്കു ഉപകരിക്കുകയില്ല. കാരണം, അദ്ദേഹം: ഏതോ രസൂലു, പ്രതിഫലത്തിന്റെ ദിവസത്തിൽ എന്തിങ്കെ എന്റെ തെറ്റു പൊറ്റുത്തുതാനെ (**رَبِّ اَعْرَضَ حَتَّى يَوْمِ الْاٰلِ**) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടില്ല'. അയാൾ പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ലല്ലോ എന്നാണ് നബി (സ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

19. നീ കണ്ടില്ലേ, അല്ലാഹു ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും യഥാർത്ഥ(മുറ) പ്രകാരം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു? അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളെ അവൻ (ഇവിടെനിന്നു) പോക്കുകയും, ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിയെ (ഇവിടെ) കൊണ്ടു വരുകയും ചെയ്യും:—

۱۹- اَلَمْ تَرَ اَنَّ لِلّٰهِ خَلْقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ
بِالْحَقِّ اِنْ يَّشَآءْ يَّزِيْدُ مِثْلَكَ
وَيَاۤتٍ بِخَلْقٍ جَدِيْدٍ ۝

20. അതു അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ ഒരു വിര്യപ്പെട്ട പ്രയാസപ്പെട്ടതൊന്നുമല്ല.

۲۰- وَمَا ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ بِعَزِيْزٍ ۝

19. നി കണ്ടില്ലേ അല്ലാഹു എന്നു **لَا** സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു (എന്നു) **اَلَمْ تَرَ** ആകാശങ്ങളെ **السَّمٰوٰتِ** ഭൂമിയെയും **وَالْاَرْضِ** യഥാർത്ഥ (മുറ) പ്രകാരം **بِالْحَقِّ** അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന (വേണമെന്നു വെക്കുന്ന) പക്ഷം **اِنْ يَّشَآءْ** നിങ്ങളെ അവൻ പോക്കും, കൊണ്ടുപോകും **وَيَاۤتٍ** അവൻ വരുകയും ചെയ്യും **جَدِيْدٍ** ഒരു സൃഷ്ടിയെക്കൊണ്ടു **۝** പുതുതായ 20. **وَمَا ذٰلِكَ** അതല്ലതാനും **عَلَى اللّٰهِ** അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ **بِعَزِيْزٍ** ഒരു വിര്യപ്പെട്ടതു (പ്രയാസപ്പെട്ടതു)

നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിച്ചും അവന്റെ നിയമ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ചും വാഗ്ദാൽ തയ്യാറിയ്ക്കുകിൽ അല്ലാഹുവിന്നു അതുകൊണ്ടു ഒരു ദോഷവും ബാധിക്കുവാനില്ല. വേണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾ നശിപ്പിച്ചു കളിക്കും, പുതിയ സൃഷ്ടിയെ ഈ ലോകത്തു കൊണ്ടുവരുവാൻ അവനു ഒട്ടും പ്രയാസമില്ല എന്നു സാരം. **اِنْ يَّشَآءْ** (പുതിയ സൃഷ്ടി) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മനുഷ്യാല്ലാത്ത വേറെ ഒരു സൃഷ്ടി എന്നും, ഈ ജനതയല്ലാത്ത കേറാക്കു ജനത എന്നും ആകാവുന്നതാണ്. സൂ: മുഹമ്മദിന്റെ അവസാനത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞുകുളയുകയാണെന്നു കരുതുന്നതാണ്'. സൂ: മുഹമ്മദിന്റെ അവസാനത്തിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'എന്നിട്ട് അവർ നിങ്ങളെപ്പോലെ ആയിരിക്കയില്ല'.

അവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കെ, ഇടക്കു വെച്ചു അല്ലാഹുവിന്റെ സർവ്വശക്തിയായ കഴിവിയെന്നയും, സൃഷ്ടി വൈഭവത്തെയും കുറിച്ചു മർമ്മപ്പെടുത്തിയവരും, വീണ്ടും അവരും വീണ്ടുമെത്തിയവരും തന്നെ സംസാരം തിരിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

21. അവർ എല്ലാവരും (ഖബ്റുകളിൽ നിന്നു) അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുവരുന്നതാണ്. അപ്പോൾ, ദുർബ്ബലർ അഹംഭാവം നടിച്ചിട്ടുള്ളവരോടു [നേതാക്കളോടു] പറയും: 'ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അനുയായികളായിരുന്നു(വല്ലോ); ആകയാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയിൽനിന്നു വല്ലതിനെയും നിങ്ങൾ ഞങ്ങളിൽനിന്നു ധന്യമാ[ഴിവാ]ക്കിത്തരുന്നവരാണോ?' അവർ പറയും: 'അല്ലാഹു ഞങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുമായിരുന്നു. നാം ക്ഷമകേടു കാണിച്ചുവോ, അല്ലെങ്കിൽ നാം ക്ഷമിച്ചുവോ (രണ്ടും) നമുക്കു സമമാകുന്നു; നമുക്കു (എനി) ഓടിപ്പോകുന്ന മാർഗ്ഗമൊന്നും ഇല്ല.'

۲۱- وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا
فَقَالَ الضُّعْفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا
إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا
فَهَلْ أَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنْكُمْ مِنَ عَذَابِ
اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ
سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرُكُمْ أَمْ صَبْرُنَا
مَا لَنَا مِنْ مَحْصِنٍ ۝

21. 122 അവർ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടും, വെളിക്കുവരും 3 അവല്ലാഹുവിങ്കലേക്കു ജാമുവനും, എല്ലാവരും 21 അവപ്പോൾ പറയും 21:11 ദുർബ്ബലർ, ബലഹീനർ, അശക്തർ 123 യാതൊരുവരോടു 124 വല്ലപ്പും (അഹംഭാവം) നടിച്ച 125 ഞങ്ങൾ ആയിരുന്നു(വല്ലോ) 126 നിങ്ങൾക്കു, നിങ്ങളോടു 127 അനുയായികൾ, പിൻപററിയവർ 128 എന്നാൽ (ആകയാൽ-അതിനാൽ-എന്നിരിക്കെ) നിങ്ങളാകുന്നുവോ 129 ധന്യമാക്കുന്ന(ഓഴിവാക്കുന്ന)വർ 130 ഞങ്ങൾക്കു, ഞങ്ങളിൽ നിന്നു 131 ശിക്ഷയിൽനിന്നു 132 അല്ലാഹുവിന്റെ 133 വല്ലതിനെയും, വല്ല വസ്തുവും 134 അവർ പറയും 135 ഞങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ 136 അല്ലാഹു 137 ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ നേർമാർഗ്ഗത്തിലാക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു 138 സമമാണ് 139 നമ്മുടെമേൽ 140 നാം ക്ഷമകേടു (പൊറുതികേടു) കാണിച്ചുവോ 141 അല്ലെങ്കിൽ നാം ക്ഷമിച്ചുവോ 142 നമുക്കില്ല 143 ഒരു ഓടിപ്പോകുന്ന (രക്ഷ കിട്ടുന്ന) സ്ഥാനവും (മാർഗ്ഗവും)

ഖിയാമത്തുനാളിൽ, എല്ലാവരും അവരുടെ ഖബ്റുകളിൽ നിന്നു എഴുന്നേറ്റു പുറത്തുവരുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ വിചാരണക്കു ഹാജരാകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, മുമ്പിൽ വെച്ചു നേതാക്കളും അനുയായികളുമായി പരസ്പരം സഹകരിച്ചു വർത്തിച്ചിരുന്ന അവിശ്വാസികൾ തമ്മിൽ നടക്കുന്ന ഒരു സംഭാഷണമാണ് അല്ലാഹു ഉദ്യരിപ്പിക്കുന്നത്. ഞങ്ങളുടെ നേതാക്കളായിരുന്നുവല്ലോ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ചോൽപടിക്കു വഴങ്ങുന്നവരായിരുന്നു ഞങ്ങൾ. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ ദുർഗ്ഗതിയിൽ ഞങ്ങൾ എത്തേണ്ടിവന്നത്. എനി ഇപ്പോൾ വല്ല രക്ഷയും ഞങ്ങൾക്കു നൽകുവാൻ നിന്നവക്കു കഴിയുമോ? എന്തു അനുയായികൾ നേതാക്കളോടു പോടിക്കുന്നു. അയ്യോ! ഞങ്ങൾക്കു തന്നെയും നേർമാർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായില്ല. പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ് ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുക? എനി, നാം ക്ഷമിച്ചാലും ക്ഷമിച്ചില്ലെങ്കിലും ഒരുപോലെത്തന്നെ, രണ്ടായാലും നാം ശിക്ഷക്കു അർഹരായിരിക്കുന്നു. ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുകയല്ലാതെ എനി മറ്റൊരു പരംവഴിയും നമുക്കില്ല. ഇതായിരിക്കും നേതാക്കളുടെ മറുപടി. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ, ആമീൻ.

അവിശ്വാസികളിലുള്ള ഭേദഭിന്നതയും, താഴെകിടക്കാരും, താഴെകിടക്കാരും തമ്മിൽ പരലോകത്തുവെച്ചു നടക്കുന്ന പല സംഭവങ്ങൾ, ആരോപണ പ്രത്യംഗരോപണങ്ങൾ, ഔന്നത്യമാറ്റങ്ങൾ, കുറ്റസമ്മതങ്ങൾ ആദിയായവയെപ്പറ്റി സൂ:സബഇ: 31-33; സൂ: മുഅ്മിൻ (ഗാഫിർ) 47, 48; അഅ്ററഫ്: 38, 39; അഹ്നാബ്: 67, 68 മുതലായ പല സ്ഥലങ്ങളിലും അല്ലാഹു വിവരിച്ചു കാണാവുന്നതാണ്. അവയിൽ ചിലത്, മഹ്ശറിൽ വെച്ചും, ചിലതു നരകത്തിൽവെച്ചുമായിരിക്കും നടക്കുന്നതെന്നും അവയിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

വിഭാഗം-4

22. കാര്യം തീരുമാനം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ പിശാച് പറയുന്നതാണ്: 'നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു നിങ്ങളോടു യഥാർത്ഥ വാഗ്ദാനം, വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു; ഞാനും നിങ്ങളോടു (ചിലതു) വാഗ്ദാനം ചെയ്തു; എന്നാൽ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു (അതു)ലംഘിച്ചു. എന്നിട്ടു നിങ്ങളുടെമേൽ യാതൊരു അധികാരവും (അഥവാ അധികൃതരേഖയും) ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല;—ഞാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചു, അപ്പോൾ നിങ്ങളെനിക്ഷ ഉത്തരം നൽകിയെന്നല്ലാതെ. ആകയാൽ, നിങ്ങൾ എന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തേണ്ട, നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുവിൻ. ഞാൻ നിങ്ങളെ (രക്ഷിച്ചു) സഹായിക്കുന്നവനല്ല; നിങ്ങൾ എന്നെ (രക്ഷിച്ചു) സഹായിക്കുന്നവരുമല്ല. നിങ്ങൾ മുമ്പു എന്നെ (അല്ലാഹുവിനോടു)പങ്കു ചേർത്തതിനെ ഞാൻ (ഇതാ) നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്നു.

നിശ്ചയമായും അക്രമികൾ-അവർക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും'

22. وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلُومُوا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنتُمْ بِمُصْرِخِي إِنْ كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

22. ്പറ പറയുന്നതാണ് പിശാച് തീരുമാനിക്കപ്പെടുമ്പോൾ കാര്യം അനിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നിങ്ങളോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു യഥാർത്ഥ വാഗ്ദാനം ഞാനും ഞാനും നിങ്ങളോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തു എന്നിട്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു എതിർ (ലംഘനം) ചെയ്തു പിശാച് എന്നിങ്ങനെയിരുന്നതുമില്ല, എന്നിരിക്കിലായിരുന്നു നിങ്ങളുടെമേൽ യാതൊരു അധികാരവും, അധികൃത രേഖയും ഞാൻ നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചുവെന്നതല്ലാതെ അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഉത്തരം നൽകി എന്നിങ്ങനെയായിരുന്നു ആകയാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തരുതു, ആക്ഷേപിക്കരുത് നിങ്ങൾ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ നിങ്ങളെത്തന്നെ, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ നിങ്ങൾ ഞാനല്ല നിങ്ങളെ സഹായം (രക്ഷ) നൽകുന്നവൻ നിങ്ങളുമല്ല എന്നിട്ടു സഹായം (രക്ഷ) നൽകുന്നവൻ നിശ്ചയമായും ഞാൻ അവിശ്വാസി(നിഷേധി)ച്ചിരിക്കുന്നു നിങ്ങളെന്ന പങ്കുചേർത്തതിനെ മുമ്പു നിശ്ചയമായും അക്രമികൾ അവർക്കുണ്ടു ശിക്ഷ വേദനയേറിയ

നേതാക്കളോ അനുയായികളോ എന്ന വ്യത്യാസം കൂടാതെ മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ ദുഷനിശ്ചയം ചെയ്ത നികൃഷ്ടജീവിതാണുപിശാച്. അവന്റെ ദുഷപ്രവണതകൾ വഴങ്ങിയും, അവന്റെ മധുരമാഹനങ്ങളായ വാഗ്ദാനങ്ങളിൽ കൂട്ടുശരിയും കൊണ്ടാണു മനുഷ്യൻ ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങൾക്കു അടിമപ്പെടുന്നത്. മനുഷ്യരാകുന്ന നേതാക്കളും അനുയായികളും തമ്മിൽ നടക്കുന്ന വാഗ്ദാനങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം, ഇരുകൂട്ടരുടെയും ഉപദേശകനായിക്കൊണ്ടിരുന്ന പിശാച് അന്നു അവരോടു സ്വീകരിക്കുന്ന നിലപാടു എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഈ വചനത്തിൽ അല്ലാഹു അറിയിക്കുകയാണ്.

വിചാരണ കഴിഞ്ഞു സജ്ജനങ്ങൾക്കു സാർവ്വത്രികവും, ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കു നരകത്തിലേക്കും വിധിയുണ്ടാകുമ്പോൾ, തന്റെ ദുരുപദേശങ്ങൾക്കു വഴങ്ങി ദുർമ്മാർഗ്ഗികളായിത്തീർന്നവരോടു അവൻ നടത്തുന്ന ഒരു പ്രസംഗമാണിത്. അതിൽ സംഗതികളുടെ യഥാർത്ഥരൂപം അവൻ തുറന്നു കാട്ടുന്നു. അവൻ പറയും:- നിങ്ങൾ നേർമാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുന്നതായാൽ, നിങ്ങൾക്ക് രക്ഷയും വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളും ലഭിക്കുമെന്നു റസൂലുകളും വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും മുമ്പേ അല്ലാഹു നിങ്ങളോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു. അതെല്ലാം സത്യവും യഥാർത്ഥവുമായിരുന്നു.

അതിപ്പോൾ അനുഭവത്തിൽ വരുമെന്നും ചെയ്തു. നേരെനിച്ച് ദുർമ്മർദ്ദം അവലംബിക്കുന്നപക്ഷം, എന്റെ സൈന്യവും ആയക്കാരും മുഖേന-അറം ചിലതൊക്കെ നിങ്ങളെ വധംമോഹിപ്പിച്ചു. സ്വർഗ്ഗമില്ല, നരകമില്ല, വിപരണമില്ല, പുനർജീവിതമില്ല, അതൊക്കെ മേഖലം ചില ഐതിഹ്യങ്ങൾ മാത്രമാണ്. അഥവാ അതെല്ലാം യഥാർത്ഥമാണെങ്കിൽ തന്നെയും നിങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളും മഹത്ത്വമുള്ളതും നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളും എന്നും മറ്റും അതെല്ലാം കള്ളമായിരുന്നു. ആ കള്ളങ്ങൾ നിരത്തിവെച്ച് നിങ്ങളെ ഞാൻ അന്നിയവംസങ്ങിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു വെന്നല്ലാതെ, അതിനപ്പുറം അന്നൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. നിങ്ങളെ നിർബന്ധിച്ചു വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനുള്ള അധികാര ശക്തിയോ, അധികൃതമായ തെളിവുകളോ ഒന്നും എനിക്കില്ലായിരുന്നു. എന്നിട്ടും നിങ്ങളെന്റെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു മുഖോട്ടു വരുമെന്നും ചെയ്തത്. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളെന്ന പഴിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല-നിങ്ങളുടെ പക്കൽ വന്ന അടുക്കിപ്പു നിങ്ങൾ നിങ്ങളെത്തന്നെയാണു പഴിക്കേണ്ടത്. ഏതായാലും, എനി, അന്യോന്യം സങ്കടം മേട്ട രക്ഷ നൽകുവാൻ എന്നിക്കോ, നിങ്ങൾക്കോ സാധ്യമല്ല. രണ്ടുകൂട്ടർക്കും വിധിക്കപ്പെട്ട ശിക്ഷ അവരവർ അനുഭവിച്ചു തീർന്നു. മുമ്പ് ഇഹത്തിൽവെച്ച് എന്തെ ആരായിച്ചും അനുസരിച്ചും വരുമവഴി എന്ന നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്നു സമ മോക്കിവെക്കുകയുണ്ടായി. അന്നു ഞാനതു അനുക്രൂലിച്ചുവെങ്കിലും ഇപ്പോഴിതാ ആ തൊറിൽ നിന്നു ഞാൻ ഒഴിഞ്ഞു മാറുന്നു. ഇതാ, ഞാനതു തുറന്നു നിഷേധിക്കുന്നു.

'അക്രമികൾക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ടായിരിക്കും'. (ان الذين لم يؤمنوا بآيات الله ولا بالرسول الذين هم في صلبهم ما يغيب عن الله في سبيل الله يقاتلون دون الله والرسول فسيقوم الله بهم عقابا) എന്ന അവസാനത്തെ വാക്യം പീശാചിന്റെ വാക്കുകളിൽ പെട്ടതായിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ സാധ്യത കാണുന്നത്. ഒരു പക്ഷെ, അതിന്റെ മുമ്പത്തെ വാക്യത്തോടെ പീശാചിന്റെ വാക്കുകൾ അവസാനിച്ച ശേഷം-ഒരു പൊതുതത്വമെന്ന നിലക്കു-അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്കാണെന്നും വരാവുന്നതാണ് **فَأَعْلَوْا** രണ്ടാലും ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണല്ലോ.

ഇവിടെ 'പീശാചു' (الشياطين) എന്നു പറഞ്ഞതു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആജീവനാന്തശത്രുവായ ഇബ്ലീസിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നുള്ളതിൽ ഭിന്നഭിപ്രായമില്ല. പക്ഷെ, അദ്ദേഹു ജീവിയായ പീശാചിനെ നിഷേധിക്കലും, പീശാചെന്നും ഇബ്ലീസിനെക്കൊണ്ട് പറയുന്നത് മനുഷ്യരിൽ തന്നെയുള്ള ദുഷ്ടശക്തികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു വാദിക്കുകയും, പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ചിലർക്കു മാത്രമേ ഇതിൽ എതിർഭിപ്രായമുള്ളൂ. പക്ഷാഭിപ്രായങ്ങളെ വിരട്ടുന്ന മത-സമുദായ-രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കളാണു ഇവിടെ പീശാചുകൊണ്ടു വിവക്ഷ എന്നാണവർ ഭൽപിക്കുന്നത്. അത്തരം നേതാക്കളുടെ സ്ഥിതി ഏറെക്കുറെ യഥാർത്ഥ പീശാചിന്റെതു പോലെത്തന്നെയായിരിക്കണമെന്നു ഖുർആൻ മുഖേനയും, ഹദീസു മുഖേനയും നമ്മു മനസ്സിലാക്കുന്നു. പക്ഷെ, ഇവിടെ 'പീശാചു'യോണ്ടുദ്ദേശ്യം അതല്ലെന്നു നമുക്കു തീർത്തും പറയാവുന്നതാണ്. (പീശാചിനെ സംബന്ധിച്ച ഇവരുടെ പുതിയ വാദങ്ങളും അവയുടെ ഭണ്ഡനങ്ങളും സ്പുറൽ ഫീജ്റീസ് ശേഷമുള്ള വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിപ്പിൽ കാണാം.

23. വിശ്വസിക്കുകയും, സൽക്കർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർ അടിമഗണത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; തങ്ങളുടെ രബ്ബിന്റെ അനുമതിപ്രകാരം അതിൽ നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ടു. അതിൽവെച്ചു അവരുടെ അഭിവാദ്യം 'സലാം' (സമാധാനശാന്തി) ആയിരിക്കും.

وَأَدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۖ

23. പ്രവേശിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. **وَأَدْخِلَ** വിശ്വസിച്ചവർ **وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ** പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത **الَّذِينَ** സൽക്കർമ്മങ്ങൾ **تَجْرِي** സ്വർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒഴുകുന്ന **الْأَنْهَارُ** അവയുടെ അടിയിലൂടെ **يَدْخُلُونَ** അരുവികൾ, നദികൾ **فِيهَا** നിത്യവാസികളായിട്ടു **بِإِذْنِ** അവയിൽ **رَبِّهِمْ** സമ്മത(അനുമതി) പ്രകാരം **تَحِيَّتُهُمْ** അവരുടെ രബ്ബിന്റെ **سَلَامٌ** അവരുടെ അഭിവാദ്യം **فِيهَا** അവയിൽവെച്ചു **يَدْخُلُونَ** സലാമാകുന്നു, സമാധാനശാന്തിയായിരിക്കും.

നരകവാസികളായ ദുർജ്ജനങ്ങൾക്കു അവരുടെ സ്വന്തം ആരാക്കാരിൽ നിന്നുപോലും അറപ്പും വെറുപ്പും അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ, സ്വർഗ്ഗവാസികളായ സജ്ജനങ്ങൾക്കു ഏവിടെവെച്ചും ലഭിക്കുന്നത് സമാധാനവും സമാധാനത്തിന്റെ അഭിവാദ്യങ്ങളുമായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും, മലക്കുകളിൽ നിന്നും, സ്വർഗ്ഗവാസികളിൽ നിന്നും മെല്ലാം തന്നെ അത്ഭവപ്പെട്ടു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. (13: 23, 24: 25-75; 36: 58 മുതലായവ നോക്കുക.)

24. നീ കണ്ടില്ലേ, അല്ലാഹു എങ്ങിനെയാണ് ഒരു ഉപമ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന്? അതായത്, നല്ല (വിശിഷ്ടമായ) ഒരു വാക്കിനെ നല്ല (വിശിഷ്ടമായ) ഒരു വ്യക്ഷം പോലെ (ഉപമിച്ചത്)! അതിന്റെ മുൻ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നതും, അതിന്റെ ശാഖ ആകാശത്തിലും [വളരെ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നതും] ആകുന്നു:—

24- الْمَرْكَبُ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ
أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ۝

25. അതിന്റെ റബ്ബിന്റെ ഉത്തരവ് പ്രകാരം അതിന്റെ കന്നി [ഫലങ്ങൾ] എല്ലാ സമയത്തും അതു നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മനുഷ്യർ ഉററാലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹു അവർക്ക് ഉപമകൾ വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നു.

25- تَوَاتَىٰ أَكْطَافَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝

26. ഒരു ദൃഷ്ടിച്ചതായ (ചീത്ത) വാക്കിന്റെ ഉപമയെ കണ്ടെ, —മുമ്പിയുടെ മുകളിൽനിന്നു (നിഷ്പ്രയാസം) പറിച്ചെടുക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ദൃഷ്ടിച്ചതായ (ചീത്ത) വ്യക്ഷം പോലെയായ കുന്നു:—അതിന്നു (സ്മിരമായി) ഒരു നിലനിൽപ്പുമില്ല.

26- وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ
اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ أَلْيَا مِنْ قَرَارٍ ۝

24. നീ കണ്ടില്ലേ എങ്ങിനെ എന്നു പറയുന്ന അല്ലാഹു ആക്കി (വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു) ഒരു ഉപമ, ഉദാഹരണം: ഈ അതായത് ഒരു വാക്കിനെ ഈ നല്ലതായ, വിശിഷ്ടമായ ഒരു വ്യക്ഷം (മരം) പോലെ ഈ നല്ലതായ, വിശിഷ്ടമായ ഈ അതിന്റെ മൂലം, മുൻ ഉറച്ചു (സ്മിരപ്പെട്ടു) നിൽക്കുന്നതാണു ഈ അതിന്റെ ശാഖ (കൊമ്പ്) ഈ ആകാശത്തിലുമാണു. 25. ഈ അതു നൽകും ഈ അതിന്റെ കന്നി, മോശം ഈ എല്ലാ സമയത്തും ഈ അനുവാദപ്രകാരം ഈ അതിന്റെ റബ്ബിന്റെ ഉത്തരവ് ആകുന്നു (വിവരിക്കുന്നു) ഈ അല്ലാഹു ഈ ഉപമകളെ ഈ മനുഷ്യർക്ക് ഈ അവരാകുവാൻ വേണ്ടി, ആയതും ഈ അവർ ഉററാലോചിക്കുക, ഓർമ്മി കൈ 26. ഈ ഉപമയെ കണ്ടെ ഈ ചീത്ത (ദൃഷ്ടിച്ച) വാക്കിന്റെ ഒരു വ്യക്ഷം (മരം) പോലെയായ കുന്നു ഈ ദൃഷ്ടിച്ച, ചീത്തയായ ഈ അതു പറിച്ചെടുക്കപ്പെടുന്നതാണു ഈ മുകളിൽനിന്നു ഈ മുമ്പിയുടെ ഈ അതിന്നില്ല ഈ ഒരു സ്മിരതയും, നിലനിൽപ്പും, ഉറപ്പും.

'നല്ല വാക്കു' (ഈ) എന്നും, 'ചീത്തവാക്കു' (ഈ) എന്നും പൊതുവായി പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ് വിശിഷ്ടമായ അത്യാദൃശ്യം, ഉൽകൃഷ്ടമായ സാരങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന എല്ലാ വാക്കുകളും 'നല്ല വാക്കി'ലും, 'ദൃഷ്ടിച്ചതായതും', നികൃഷ്ടമായ സാരങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന എല്ലാ വാക്കുകളും 'ചീത്തവാക്കി'ലും ഉൾപ്പെടുത്താവുന്നതും ഇസ്രാഹീലിന്റെ മൃതാവസ്ഥയും, അഹീദിന്റെ സാക്ഷ്യവാക്യമായ ഈ (അല്ലാഹു അല്ലാത്ത ആരാധന ഇല്ല) എന്ന വാക്യം നല്ല വാക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നും സ്മാനം വഹിക്കുന്നവെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. മനോരമ നീച്ചു ശിരീഷിന്റെയും, കുറുമ്മിന്റെയും വാക്കുകൾ ചീത്തവാക്കുകളുടെ മൂൽപത്തിയിലും നിൽക്കുന്നു അതു പോലെത്തന്നെ 'നല്ല വ്യക്ഷം' (ഈ) അതിന്റെയും 'ചീത്ത വ്യക്ഷം' (ഈ) അതിന്റെയും ചില വിശേഷതകൾ പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവകൊണ്ടു ശിക്ഷപ്പെട്ട വ്യക്ഷങ്ങൾ ഏതാണെന്നും വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ആ സ്മിതിക്ക് ഓരോ മൂലകം മറ്റൊരു പുഴയിൽ വീഴാത്തവണ്ണം മുമ്പിയിൽ വെറുറച്ചു നിൽക്കുന്ന തടിക്കരവും, ഒടിഞ്ഞും മൂറിത്തും പൊക്കത്തെ അനന്തരീക്ഷത്തിൽ തല ഉയർത്തി നിൽക്കുന്ന ശാഖകളും മേൽതലപ്പുകളും ഉള്ളതും, തിന്നാൻ കൊള്ളുന്ന കരയഫലങ്ങൾ എല്ലാകാലത്തും ലഭിക്കുന്നതുകാര്യം എല്ലാ വ്യക്ഷങ്ങളും 'നല്ല വ്യക്ഷം' കൊണ്ടും, വേർതിരി

ഇവയെ മൂന്നു മണ്ണിൽമാത്രം വ്യാപകമാക്കുന്നു. നിഷ്ഠപ്രയാസം പഠിച്ചെടുക്കാവുന്നതും, വേഗത്തിൽ മറീഞ്ഞുവീഴുന്നതും, അതോടൊപ്പം തിന്നാൻകൊള്ളാത്ത ഫലങ്ങൾ മാത്രം ഉണ്ടാകുന്നതുമായ ഏറ്റവും വ്യക്തമായ 'ചീത്ത വൃക്ഷം' കൊണ്ടും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടാവുന്നതാകുന്നു. **لَا يَخْرُجُ**

ഏകിലും അത് ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഹാമിസുകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതുപോലെ, ഈത്തപ്പനവൃക്ഷം നല്ല വ്യക്തങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനത്തു നിൽക്കുന്നു. ആട്ടങ്ങ (കാട്ടുവെള്ളാരി)ച്ചെടി ചീത്തവൃക്ഷങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനത്തും നിൽക്കുന്നു. ഈത്തപ്പനയെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം നല്ല വ്യക്തത്തിനു അല്ലാഹു പറഞ്ഞ ഏറ്റവും ഗുണങ്ങളും പൂർത്തിയാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നു പറയണമല്ല. അതിന്റെ ഫലമാകട്ടെ, കുറുന്നൂറുകാലം മുമ്പിൽ ഉണ്ടായി കൊണ്ടിരുന്നതുമായുള്ള വിവിധ ദശകളിലായി ഏറ്റവും കാര്യമായും ലഭ്യമാകുന്നതും ഹൃദ്യമായ ചെടിയുപദാനംവുമാകുന്നു. ആട്ടങ്ങയ്ക്ക് സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ചീത്ത വ്യക്തങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ച ദോഷങ്ങളെല്ലാം അതിന്നുണ്ട്. പക്ഷെ, പ്രത്യേകത്തിൽ അതൊരു 'വൃക്ഷ'മല്ലെല്ലോ എന്നു പറയപ്പെടാം. എന്നാൽ, **فَرْجٌ** എന്ന വാക്കു സാധാരണ ഗതിയിൽ വ്യക്തത്തിന്നുണ്ടു ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ളതെങ്കിലും ചെറിയ ചെടികളെയും, വള്ളികളെയും ഉദ്ദേശിച്ചും അതു ചിലപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ടുതന്നും.

സത്യവിശ്വാസവും അവിശ്വാസവും തമ്മിലും, സത്യവിശ്വാസിയും അവിശ്വാസിയും തമ്മിലുമുള്ള ഒരു അഭിമാനം ഈ ഉപമകളിൽ പ്രധാനമായും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. അതായതു, സത്യവിശ്വാസിയുടെ വിശ്വാസം അപമാനവും സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതവുമായിരിക്കും. അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ അതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയും ചെയ്യും. അവന്റെ കർമ്മങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വീകാര്യമായതും ഇടമുറിയായതും തൃപ്തനാകേണ്ടിരിക്കുന്നതുമായിരിക്കും. അവിശ്വാസിയുടെ അവിശ്വാസമാകട്ടെ, അടിയുറപ്പില്ലാത്തതും, കർമ്മങ്ങൾ ദുഷിച്ചതും, ഉപയോഗശൂന്യവുമായിരിക്കും എന്നു ചുരുക്കം. ഇബ്നനു ഉമർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചു: ഞങ്ങൾ റസൂൽ (സ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവിടുന്ന് ചോദിച്ചു: 'മുസ്ലിമാനായ മനുഷ്യനോടു സാക്ഷ്യമുള്ളതും, ഉപയോഗശൂന്യമായതും ഇലകൊഴിഞ്ഞുപോകത്തക്കതും എല്ലാകാലത്തും റബ്ബിന്റെ ഉത്താവനുസരിച്ചു കനി നൽകുന്നതുമായ ഒരു വൃക്ഷത്തെക്കുറിച്ച്' നിങ്ങൾ വർത്തമാനം പറയുവിൻ.' അതു ഈത്തപ്പനയാണെന്നു എന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നി. അബൂബക്കറും, ഉമറും (റ) ഒന്നും പറയാതിരിക്കുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. എന്നിരിക്കെ, അന്നതു പറയുവാൻ മടിച്ചു. അവരാരും ഒന്നും പറയാതിരുന്നപ്പോൾ റസൂൽ (സ) പറഞ്ഞു: 'അതു ഈത്തപ്പനയാണു്. ഞങ്ങൾ എഴുന്നേറ്റുപോന്നപ്പോൾ ഞാൻ ഉമറിനോടു പറഞ്ഞു: 'പിതാവേ, അല്ലാഹുവാണു്! അതു ഈത്തപ്പനയാണെന്നു് എന്റെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്നു.' അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നീ എന്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞില്ല?' ഞാൻ പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങളൊക്കെ ഒന്നും പറയുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടില്ല, അതുകൊണ്ടു ഞാൻ വല്ലതും പറയുവാൻ മടിച്ചതാണു്.' ഉമർ പറഞ്ഞു: 'അതു പറഞ്ഞതു നീ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ, എന്നിക്കു ഇന്നിന്നതൊക്കെ ലഭിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഇഷ്ടമായിരുന്നു.' (ബു:മു) ചീത്തവൃക്ഷം (**شجرة**) എന്നു പറഞ്ഞതു ആട്ടങ്ങ (കാട്ടുവെള്ളാരി)യാണെന്നു നബി (സ) പ്രസ്താവിച്ചതായി അനസുബ്നു മാലിക് (റ) ത് നിന്ന ഇബ്നനു അബ്ദുഹാതികും, ഇബ്നനു മുറീറും (റ)മരും ഉദ്ദേശിച്ച മാതൃഹാമിസിലും വന്നിരിക്കുന്നു.

27. വിശ്വസിച്ചവരെ അല്ലാഹു ഐഹിക ജീവിതത്തിലും പരലോകത്തിലും (സ്ഥിരമായി) ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നവരാക്കൊണ്ടു ഉറപ്പിച്ചുനിറുത്തുവന്നതാണു്. അക്രമികളെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുകയും ചെയ്യും; താൻ എന്തു ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ അത് അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നതുമാണു്.

يُنَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُخْلِلُ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَعْلَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۖ

27. **يُنَبِّتُ** അല്ലാഹു ഉറപ്പിക്കും, സ്ഥിരപ്പെടുത്തും **الَّذِينَ آمَنُوا** വിശ്വസിച്ചവരെ **بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ** വാക്യം (വാക്കുകൊണ്ടു) **فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا** ഉറച്ചതായ, സ്ഥിരമായ. **وَيُخْلِلُ** ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ **الظَّالِمِينَ** പരലോകത്തിലും **وَيَعْلَلُ** അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുകയും ചെയ്യും. **مَا يَشَاءُ** അക്രമികളെ **يَعْلَلُ** അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നതുമാണു്. **يَعْلَلُ** അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്.

അവിടെ വസിക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ സൂക്ഷ്മതയും, അവന്റെ അധികാരത്തിലും നിയന്ത്രണത്തിലും ഉൾപ്പെട്ടതുമായിരിക്കട്ടെ, അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതൊന്നും ചെയ്യാൻ അവനു തികച്ചും അധികാരവും ന്യായവുമുണ്ട്. **لَا يُلَاقِيكَ إِلَّا بِمَا يَشَاءُ** (അവൻ ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി അവനോടു ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല. അവരുകളെ, ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യും) പറയുന്ന നീതിയുക്തമല്ലാത്തതൊന്നും തന്നെ അല്ലാഹു ചെയ്തുകയില്ലെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. **لَا يَكْرَهُ يَوْمَ** (നീന്റെ ദിവ്യാത്മമാളോടും അക്രമം ചെയ്തുകയില്ല) **يَوْمَ لَا يَكْرَهُ يَوْمَ** (അല്ലാഹു ലോകത്തെ അക്രമിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല.) എന്നിരിക്കെ, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് അവൻ ചെയ്യുമെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല. ഇത്തരം വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം നാം മുമ്പു ഉണർത്തിയിട്ടുള്ളതാകുന്നു. കൂടുതൽ അറിയാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ സൂ: ഹാദീദിൽ ശേഷമുള്ള 'ഖുലാഖ'ൽ എന്ന വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പും നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ നല്ല വാക്കിന്റെ ഉപമ വിവരിച്ചശേഷം, അതിന്റെ വക്താക്കളും ആവശ്യമായ ആളുകളും ഇഹത്തിലാകട്ടെ, പരത്തിലാകട്ടെ, ഒരു ചാഞ്ചല്യവും വ്യതിയാനവും വരാതെ അല്ലാഹു കാത്തുസൂക്ഷിക്കുമെന്നും, അവരെ അതിൽ ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തുമെന്നും ഈ വചനം മുമ്പെന്ന് അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. ഏതു പരീക്ഷണമുണ്ടാകട്ടെ, നേരിട്ടാലും ഒരു സത്യവിശ്വാസി അവന്റെ വിശ്വാസം കൈവിടുകയില്ലെന്നു ഉറപ്പിച്ചു പറയാം. ഇസ്ലാമിന്റെ ആരംഭഘട്ടത്തിൽ നടന്നിട്ടുള്ള എത്രയോ സംഭവങ്ങൾ-വിശേഷിച്ചും ബിലാൽ, സ്വബ്ബഹബ് (റ) പോലെ ആദ്യകാല വിശ്വാസികളായവരുടെ സംഭവങ്ങൾ-ഇതിനു മതിയായ തെളിവാകുന്നു. പരലോകത്ത് വെച്ചു ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുമ്പോഴും, അവർ ഇത്തരം മുട്ടുകയോ പരിവേഷണീവരികയോ ചെയ്തുകയില്ല. ഐഹിക ജീവിതം അവസാനിച്ചശേഷം, പുനരുത്ഥാനം വരെയുള്ള ഇടക്കാലത്തു ഖബറുകളിൽ വെച്ചുണ്ടാകുന്ന ചോദ്യവേളയിലും അങ്ങിനെത്തന്നെ. നബി (സ) പല ഹദീസുകളിലും വക്താമായി പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, ഖബറുകളിൽവെച്ചു മലക്കുകളുടെ ചോദ്യം ഉണ്ടാകുമ്പോഴും യാതൊരു ചാഞ്ചല്യവും പരിഭ്രമവും കൂടാതെ മറുപടി നൽകുവാൻ അവർ കഴിയും.

നബി (സ) പറഞ്ഞതായി ബറാഉബ്നു ആസിബ് (رضي الله عنه) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'ഖബറിലുവെച്ചു ഏറ്റുമിറുന്നോടു ചോദ്യം നടക്കുമ്പോൾ, അല്ലാഹു അല്ലാതെ ഇലാഹിയില്ലെന്നും, മുഹമ്മദ് അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനാണെന്നും അവൻ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തും. അതാണ് അല്ലാഹു **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ - مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ** എന്നു പറഞ്ഞത്.' (ബുഖാരിയും മുസ്ലീയും അക്കം പലതും നിവേദനം ചെയ്ത ഹദീസാണിത്) ഖബറിലെ ചോദ്യത്തെ സ്ഥിരമായി അനേകം ഹദീസുകൾ നിലവിലുണ്ട്. അവയിൽ പലതിലും ഈ വചനം അതിനൊരു തെളിവായി നബി (സ) ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം. പക്ഷേ, ചിലർ ധരിക്കാറുള്ളതുപോലെ, ഈ വചനം സത്യവിശ്വാസികൾ ഖബറിലുവെച്ചു ചോദ്യം ചെയ്യുമ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണെന്നല്ല ആ ഹദീസുകളുടെ താൽപര്യം. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസിയെ പരമാതെ ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തുമെന്നു പറഞ്ഞതിൽ ഖബറിലെ ജീവിതത്തിലെ ഉറപ്പിച്ചു നിറുത്തലും ഉൾപ്പെടുന്നതാണെന്നു വ്യക്തമാക്കുകയാണ് നബി (സ) ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. **لَا يَكْرَهُ يَوْمَ** (ഖബറിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ സൂ: യാസീനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു).

വിഭാഗം-5

28. യാതൊരു കൂട്ടരുടെ നേരെ നിന്നോക്കി)കണ്ടില്ലേ?- അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ അവർ അവിശ്വാസമായി മാറ്റിമറിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ ജനങ്ങളെ അവർ നാശ (നഷ്ട)ത്തിന്റെ ഭവനത്തിൽ ഇറക്കിത്താമസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു!-

۲۸-الْمُرَّةَ إِلَى الْبَيْنِ
بَدَلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا
وَأَحْلَوْا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ

28. നിന്നോക്കി) കണ്ടില്ലേ **لَا يَكْرَهُ يَوْمَ** യാതൊരുവരിലേക്കും അവർ മാറ്റി മറിച്ചു **بَدَلُوا** അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ **كُفْرًا** അവിശ്വാസമായി **وَأَحْلَوْا** അവർ ഇറക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തു **قَوْمَهُمْ** അവരുടെ ജനങ്ങളെ **دَارَ الْبَوَارِ** നാശത്തിന്റെ ഭവനത്തിൽ (വീട്ടിൽ)

29. അതായത് "ജഹന്നമിൽ" [നരകത്തിൽ], അവരതിൽ കടന്നെറിയുന്നതാണ്; (ആ) താവളം എത്രയോ ചീത്തയ്യും!

٢٩- جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا
وَبُئْسَ الْقَرَارُ

30. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു (ഭനങ്ങളെ) വഴിപിഴപ്പിക്കുവാനായി അവർ അവനു ചില സമൻമാരെ ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പറയുക: 'നിങ്ങൾ സൂഖം അനുഭവിച്ചുകൊള്ളുവിൻ! എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ വന്നു ചേരൽ (അഥവാ തിരിച്ചുവരവ്) നരകത്തിലേക്കായിരിക്കും.'

٣٠- وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلُّوا
عَنْ سَبِيلِهِ
قُلْ تَسْتَغُوا
فَإِنْ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ

29. 29- അതായത് ജഹന്നമിൽ 29- അവരതിൽ കടന്നെറിയും, എരിഞ്ഞുകൊണ്ടു 29- എത്രയോ ചീത്ത, വളരെ മോശവും 29- (ആ) താവളം, തങ്ങൾ 30. 30- അവർ ആകെ (എർപ്പെടുത്തുക-ഉണ്ടാക്കുക)യും ചെയ്തു 30- അല്ലാഹുവിനു 30- ചില സമൻമാരെ 30- അവർ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി 30- അവന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു 30- പറയുക 30- നിങ്ങൾ അനുഭവമെടുത്തു (സൂഖം അനുഭവിച്ചു) കൊള്ളുവിൻ 30- എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ചെന്നുചേരൽ, തിരിച്ചെത്തൽ, ആയിത്തീരൽ, മടക്കം 30- നരകത്തിലേക്കാണ്

മറ്റൊരു കൂൾ"രിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു" പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു അവർക്കു നാടിന്റെ നേതൃത്വം നൽകി. യുദ്ധത്തിനോ മറ്റൊരു കൂടാത്ത സമാധാനപൂർവ്വം മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിൽ ജീവിക്കുവാനുള്ള സൗകര്യവും നൽകി. അവരിൽനിന്നൊരു രസൂലിനെയും എഴുന്നേൽപ്പിച്ചുകൊടുത്തു. ഒരു വേദഗ്രന്ഥവും അവരിൽ ഇറക്കി. ഇങ്ങിനെ യുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കൊക്കെ നന്ദികാണിക്കുന്നതിനുപകരം, അവ കൂൾ"ന്റെയും, ഗിർജിന്റെയും മാർഗ്ഗത്തിൽ വിനിയോഗിക്കുകയും, മറ്റുള്ളവരെക്കൂടി വഴിതെറ്റിക്കുകയുമാണവർ ചെയ്തത്. അങ്ങനെ അവർ പിഴക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ വഴിപിഴപ്പിച്ചു നരകാവകാശികളാക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ടു കൂറച്ചുനാൾക്കൂടി അവർക്കു സൈധവിഹാരം കൊള്ളാമെങ്കിലും ഒടുക്കം നരകത്തിലേക്കായിരിക്കും അവർ ചെന്നെത്തുക. ഈ ധിക്കാര ജീവിതം എന്നി അധികനാൾ നിങ്ങളുനിൽക്കുകയില്ല എന്നു സാരം. ഈ താക്കീതു പ്രഥമമായി അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതു ഈ സ്മരണു അവതരിക്കുമ്പോഴത്തെ മുൾ"രിക്കേളയൊണെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തി അവിശ്വാസം നിലനിർത്തുവാൻ മിനക്കെടുത്ത എല്ലാ ധിക്കാരികൾക്കും ബാധകം തന്നെ.

31. (നബിയേ) വിശ്വസിച്ചവരായ എന്റെ അടിയൻമാരോടു പറയുക: അവർ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും, നാം അവർക്കു നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു രഹസ്യമായും പരസ്യമായും ചിലവഴിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ; - ക്രയ വിക്രയമാകട്ടെ ചങ്ങാത്തമാകട്ടെ ഇല്ലാത്തതായ ഒരു ദിവസം വരുന്നതിനുമുമ്പായി.

٣١- قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا
يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ
لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ

31. 31- പറയുക 31- എന്റെ അടിയൻമാരോടു 31- വിശ്വസിച്ചവരായ 31- അവർ നിലനിറുത്തട്ടെ 31- നമസ്കാരത്തെ 31- അവർ ചിലവഴിക്കയും 31- നാമവർക്കു നൽകിയതിൽനിന്നു 31- രഹസ്യമായി 31- പരസ്യമായും 31- മുമ്പു 31- വരുന്നതിന്റെ 31- ഒരു ദിവസം 31- വിൽപന (ക്രയവിക്രയം-കൊള്ളിക്കൊടുത്തി) ഇല്ല 31- അതിൽ 31- ചങ്ങാത്തവുമില്ല

അഥവാ ഖിയാമത്തുനാഃ വരുന്നതിനു മുമ്പ് എന്നർത്ഥം. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചാൽ പിന്നെ അനുഷ്ഠിക്കുവാനുള്ള സഹപാഠ കർമ്മങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട രണ്ടു കർമ്മങ്ങളാണല്ലോ നമസ്കാരവും, ദാനധർമ്മവും. നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന കീഴെ സ്ഥലങ്ങളിലും ദാനധർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചും അതോടൊപ്പം പ്രസ്താവിക്കുക വ്യർത്ഥന്റെ പതിവാകുന്നു. നല്ല കർമ്മങ്ങൾ വഴിയല്ലാതെ, എന്തെങ്കിലും പ്രതിഫലമോ മോപന മൂല്യമോ നൽകിയോ, അല്ലെങ്കിൽ സ്നേഹ താൽപര്യങ്ങളുടെ സ്വാധീനംകൊണ്ടോ രക്തബന്ധമുള്ള ദിവസമാണ് ഖിയാമത്തുനാഃ, അതുകൊണ്ടു അന്നേക്കുമ്പോഴാണ് ഈ ജീവിതത്തിൽപെട്ടു തന്നെ സമ്പാദിക്കണമെന്ന സാരം. രഹസ്യമായും പരസ്യമായും ധനം ചിലവഴിക്കുവാൻ കൽപിച്ചതിന്റെ ഉപദേശവും മറ്റും 2: 274; 13:22; 35:29 എന്നിവിടങ്ങളിൽ വിവരിച്ചതു നോക്കുക.

32. അല്ലാഹുവത്രെ, ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചവൻ; ആകാശത്തുനിന്ന് അവൻ വെള്ളം [മഴ] തുറക്കുകയും, എന്നിട്ടു നിങ്ങൾക്കു ഉപജീവനത്തിനുവേണ്ടി അതു മൂലം ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നും (പലതും) ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: സമുദ്രത്തിൽ അവന്റെ കൽപന പ്രകാരം കപ്പലുകൾ സഞ്ചരിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവനേ നിങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കു നദികളെഴുത്താൻ വിധേയമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു.

32-اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَakَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

33. പതിവായി (സഞ്ചരിച്ചു) കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിലയിൽ, സൂര്യനെയും, ചന്ദ്രനെയും അവൻ നിങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു; രാത്രിയെയും, പകലിനെയും നിങ്ങൾക്കവൻ വിധേയമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു;

33-وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ

34. (എന്നുവേണ്ട)നിങ്ങൾ അവനോടു (ആവശ്യപ്പെട്ടു) ചോദിച്ച എല്ലാറ്റിൽ നിന്നും അവൻ നിങ്ങൾക്കു നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങൾ എണ്ണുന്നപക്ഷം, നിങ്ങൾ അതു കണക്കാക്കുകയില്ല. [അതിനു സാധ്യമല്ല]നിശ്ചയമായും മനുഷ്യൻ, അക്രമകാരിയും, (വളരെ) നന്ദികെട്ടവനും തന്നെ!

34-وَأَنْتُمْ مِّنْ كُلِّ شَيْءٍ سَّالِقُونَ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ

32. മി അല്ലാഹുവത്രെ ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചവൻ അവൻ ഇറക്കുകയും ചെയ്തു മി അകാശത്തുനിന്നു വെള്ളം പുറപ്പെടുവിച്ചു (ഉൽപാദിപ്പിച്ചു) മി ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്ന് മി ഉപജീവനമായിട്ടു, ആഹാരത്തെ കി നിങ്ങൾക്കു അവൻ കീഴ്പ്പെടുത്തുക (വിധേയമാക്കുക)യും ചെയ്തു മി നിങ്ങൾക്കു മി കപ്പലുകളെ അവ നടക്കു (സഞ്ചരിക്കു)വാൻവേണ്ടി സമുദ്രത്തിൽ മി അവന്റെ കൽപ്പനപ്രകാരം കി നിങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്തു മി നദി (പുഴ, തായവി) കളെ 33. കി നിങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്തു മി സൂര്യനെ മി ചന്ദ്രനെയും മി (രണ്ടും) പതിവായി നിലയിൽ സി നിങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്തു മി രാവിയെ (രാത്രിയെ) മി പകലിനെയും 34. മി നിങ്ങൾക്കവൻ നൽകുകയും ചെയ്തു മി എല്ലാറ്റിൽനിന്നും മി അവനോടു നിങ്ങൾ ചോദിച്ചതായ മി നിങ്ങൾ എണ്ണുന്നപക്ഷം മി അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ മി നിങ്ങളതിനെ കീഴ്പ്പെടുത്തുക (കണക്കാക്കുക)യില്ല മി നിശ്ചയമായും മനുഷ്യൻ മി അക്രമകാരിതന്നെയാണു മി (വളരെ) നന്ദികെട്ടവനാണ്

വ്യക്തിപരമായി അന്യരും താഴെകിടയിലുള്ളവരും, ഇങ്ങനെയും മേലേകിടയിലുള്ളവരും വ്യത്യാസമില്ലാത്ത പക്ഷവും നിത്യേന കഷ്ടം അനുഭവിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരും, അല്ലാഹുവിന്റെ പരമമായ കഴിവിനെയും, സ്വയംഭാവവത്തായും, കൈകൾ നിർമ്മുതങ്ങളായും സമീകരിക്കിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരും, അവന്റെ ഏകപ്രഭുത്വം, കൃപാകരമായതും വിളിച്ചോതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമായ കൃത ദ്വയം ഭാഗങ്ങളും, നിത്യാനുഗ്രഹത്തോടെ ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ മാർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. പ്രഥമ വീക്ഷണത്തിൽത്തന്നെ ഗ്രഹിതമാകുന്ന ഇവളും അനുഭവത്തിലുണ്ടായിരുന്നിട്ടും മനുഷ്യൻ അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ദൈവങ്ങളായി ആരാധിച്ചും, അവന്റെ കർപന നിർവ്വഹിക്കാത്തതിലാലും, അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തോടു നന്ദികേടുകാണിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് അങ്ങനെയും അനീതിയും കൂറിലായ് ചെയ്യമാണെന്നു താൽപര്യം.

മേൽപറഞ്ഞ വസ്തുക്കളെയെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കിത്തന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥയെക്കുറിച്ചും ജീവിതസമ്പ്രദായത്തിനും ഉപയുക്തമായ നിലയിൽ അവയുടെ നിയന്ത്രണവും കൈകാര്യവും അവൻ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, മറ്റൊന്നിനും അവൻ നിശ്ചയിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകളും, അവയുടെ ഫലങ്ങളും മനുഷ്യനു അനുഭവമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതെന്നുമാകുന്നു. സ്വന്ത ചന്ദ്രനോടെയും, രാജ്യങ്ങളെയും മനുഷ്യനു അവന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ മാറിക്കൊടുവാനോ, അവർക്കു ഇഷ്ടാനുസരണം പുതിയ ഒരു വ്യവസ്ഥ ഏർപ്പെടുത്തുവാനോ മനുഷ്യനു കഴിയുമെന്നല്ല താൽപര്യം. എന്നാൽ, ചന്ദ്രനിലോ സൂര്യനിൽത്തന്നെയോ മനുഷ്യൻ പൊതിവെടുക്കുമോ, നിരീക്ഷണ പരീക്ഷണങ്ങളെ നടത്തുകയോ, അങ്ങനെ അവയെ മുമ്പിലാക്കവല്ല അറിവുക്കും പ്രയോജനങ്ങളും സിദ്ധിക്കുമാറുള്ള വല്ല കഷ്ടപ്പിടിത്തങ്ങളും കണ്ടുപിടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സാധ്യതയെ ഈ വചനങ്ങളും, ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റുവചനങ്ങളും നിഷേധിക്കുന്നില്ലെന്നും, അതിനുള്ള വിശദീകരണം ഇവിടെയുണ്ട്.

സൂ: വ്യക്തമായി അല്ലാഹു പറയുന്നു: **أَلَمْ يَرِ انَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَاءَ السَّعَاتِ وَالْأَرْضَ رَاسِخًا لَكُمْ فَكَيْفَ تَكْفُرُونَ** (സാരം: ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതിനെ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കിത്തരുകയും, അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തോടെ നിങ്ങൾക്കവൻ പ്രത്യക്ഷമായും പരോക്ഷമായും വിശാലമാക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതു നീ കണ്ടിരുന്നില്ലേ? (31:20) അപ്പോൾ, ഉപരിയർകാശത്തിലോ, ഭൂമിയിലോ, മുമ്പിലാത്ത നിരീക്ഷണപരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും, ആ വഴിക്കു അവരിൽനിന്നു മുമ്പിലാത്ത വല്ല പ്രയോജനങ്ങളും നേടിയെടുക്കുകയും മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അതു അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ വിധേയമാക്കലിൽ ഉൾപ്പെട്ടതുതന്നെയാകുന്നു. പ്രത്യക്ഷമായും, പരോക്ഷമായും അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ അവൻ വിശാലമാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു പ്രത്യേകം സ്മരണീയമത്രെ.

وَالْأَرْضَ رَاسِخًا لَكُمْ فَكَيْفَ تَكْفُرُونَ (നിങ്ങൾ അവനോടു ചോദിച്ച എല്ലാറ്റിയിൽനിന്നും അവൻ നിങ്ങൾക്കു നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ സാരം, നിങ്ങൾക്കുവശ്യവും പ്രയോജനകരവുമായ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നെല്ലാം തന്നെ ഒരു വ്യവസ്ഥാനുസരിച്ചു അവൻ നൽകിയിട്ടുണ്ടു എന്നാകുന്നു. എന്നല്ലാതെ, മനുഷ്യർ, വായ്കൊണ്ടു ചോദിച്ചതെല്ലാം നൽകിയെന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. മനുഷ്യൻ വാക്കുതൂലം ചോദിക്കാത്ത എത്രയോ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അല്ലാഹു അവന്നു നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, മനുഷ്യൻ ചോദിക്കുന്ന പല കാര്യങ്ങളും അവന്നു സിദ്ധിക്കാതിരിക്കുന്നതും, വ്യക്തമാണല്ലോ. **وَالْأَرْضَ رَاسِخًا لَكُمْ فَكَيْفَ تَكْفُرُونَ** (അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ നിങ്ങൾ എണ്ണുന്നപക്ഷം അതു നിങ്ങൾക്കു നൽകുകയില്ല) എന്ന വാക്യത്തിനു യാതൊരു വിശദീകരണവും ആവശ്യമില്ല. തെമനുഷ്യൻ അവന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും വിനിയോഗിച്ചാലും അവനു അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊടുത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളെ ശരിക്കും എണ്ണിത്തീർക്കാൻ അവനു സാധ്യമാകുകയില്ല. പിന്നെയല്ല, മനുഷ്യർക്ക് പൊതുവേയുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നു 71 ഇമാംശാഫിഇ (9) പ്രസ്താവിച്ചതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരു സ്തുതിവാക്യം ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേക്കു വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു. അതിങ്ങനെയാണ്: **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يُدْرِكُهُ أَصْغَرُ شَيْءٍ وَلَا كَبْرُهُ أَكْبَرُ شَيْءٍ** (സാരം: അല്ലാഹുവിനു സർവ്വ സ്തുതിയും. അവന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഒന്നിന്നും തന്നെ നന്ദി നിർവ്വഹിക്കുന്നതായാൽ അതു നിർവ്വഹിക്കുന്നവൻ അവന്നു നന്ദി ചെയ്യാൻ കഴിയാത്തവിധം ഒരു പുതിയ അനുഗ്രഹം കൂടി ലഭിച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ നന്ദി കാണിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. അങ്ങനെയുള്ളവനാണവൻ-അതെ, അല്ലാഹു)

യാഥാർത്ഥ്യം ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കാതെയും, അവനു പങ്കുകാരെയും സമൻമാരെയും സങ്കല്പിച്ചും, അവന്റെ വിധിയിലേക്കു അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന മനുഷ്യൻ കടുത്ത അക്രമിയല്ലേ? നന്ദികേടവനല്ലേ? അതെ, അവൻ കടുത്ത അക്രമിയും വളരെ നന്ദികേടവനും തന്നെ. **(إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّا كَفَّارٌ)** മനുഷ്യന്റെ പൊതുവിലുള്ള അവസ്ഥയാണ് അല്ലാഹു ഇപ്പറഞ്ഞത്. മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'എന്റെ

അടിയൻമാരിൽനിന്നും നന്ദിയുള്ളവർ കൂറുവാകുന്നു. (وَتَلِيْلٌ مِّنْ مَّجَاسِيْنُ الْكُورِ) അലുറഹ്മാവിന്റെ കണക്കറ്റ അനുഗ്രഹങ്ങളെ നന്ദി കാണിക്കുന്ന നല്ല അടിയൻമാരിൽ അവൻ നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

വീണ്ടും-6

അറബി മുഗ്ധരികൾക്കു വിഗ്രഹാരാധനയുണ്ടാകുന്നു. അവരുടെ കേന്ദ്രമാകട്ടെ, കഅ്ബയും മക്കക്കുമാകുന്നു. തങ്ങൾ ഇബ്രാഹിം (അ) നബിയുടെ സന്താന പരമ്പരയിൽപ്പെട്ടവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതമർഗ്ഗങ്ങളെ പിൻപറ്റുന്നവരാണെന്നു വാദിക്കുന്നവരുമാണവർ. എന്നാൽ, അവരുടെ പൂർവ്വ പിതാവെന്ന അവർ അഭിമാനംകൊള്ളുന്ന ദേഹവും, കഅ്ബയുടെയും ഹദീസിന്റെയും സ്ഥാപകനുമായ ഇബ്രാഹിം (അ) നബിയാകട്ടെ, ഉറച്ച ഏകദൈവ വിശ്വാസിയായിരുന്നു. അതിന്റെ സ്ഥാപനത്തിനും പ്രചരണത്തിനുമുള്ള കേന്ദ്രമായിക്കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനപ്രകാരം കഅ്ബയും ഹദീയും സ്ഥാപിച്ചതും, അവിടെ ജനവാസത്തിനു തുടക്കമിട്ടതും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികൾ വിഗ്രഹാരാധനയിൽ നിന്നു വിമുക്തരായിരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഏതൊക്കെ തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു അവരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു:--

35. ഇ(ബ്രാഹ്മീം പറഞ്ഞ സന്ദർഭം(ഓർക്കുക): 'എന്റെ റബ്ബേ, ഈ രാജ്യത്തെ നീ നിർമ്മിക്കുകയോ അല്ലയോ! എന്നും, എന്റെ മക്കളെയും ഞങ്ങളും വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ നിന്നു അകറ്റുകയും ചെയ്യേണമേ!

٣٥- وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا
الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي
وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ۝

36. 'എന്റെ റബ്ബേ, നിശ്ചയമായും അവ മനുഷ്യരിൽ നിന്നു വളരെ ആളുകളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, ഏതൊരു ആൾ പിൻതുടർന്നുവോ അവൻ എന്റെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ടവനാകുന്നു; ആരെങ്കിലും എന്തൊക്കെ അനുസരണമേടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നപക്ഷം, നീ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാണ്'.

٣٦- رَبِّ انْهِنِّي اَضِلُّكَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ ۖ فَمَنْ تَبِعَنِي ۖ فَاِنَّكَ بِمِثْقَلِ وَمَنْ عَصَانِي ۖ فَاِنَّكَ شَقِوْرٌ سَرَحِيْمٌ ۝

35. പിന്നെ പറഞ്ഞ സന്ദർഭം **ابراهيم** ഇബ്രാഹീം **رب** എന്റെ ദൈവം **اجل** നീ ആക്കേണമെ **ما** ഈ രാജ്യത്തെ **لا** നിർദ്ദയമായത്, സമാധാനപരമായത് **راجى** എന്നെ നീ അകറ്റുക (വിട്ടു നിറുത്തുക)യും വേണമെ **رب** എന്റെ മക്കളെയും **بنين** ഞങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നതിനെ (ആരാധിക്കുന്നതിൽ നിന്നു **الاصنام** വിഗ്രഹങ്ങളെ, ബിംബങ്ങളെ 36. **رب** എന്റെ ദൈവം **ما** നിശ്ചയമായും അവ **انك** അവ വഴിപിഴപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു **كن** വളരെ (ആളുകളെ) **من** മനുഷ്യരിൽ നിന്നു **من** എന്നാൽ (ആകയാൽ—അതിനാൽ) ആർ **ربى** എന്നെ പിന്തുടർന്നു (വേദം), അനുഗമിച്ചു **ما** എന്നാലവൻ **من** എന്നിൽ (എന്റെ കൂട്ടത്തിൽ) പെട്ടവനാണു **رب** ആർ, ആരെങ്കിലും **عابى** എന്നി കൈതിരു (എന്നോടു അനുസരണമേക്കൂ) ചെയ്താൽ **ما** എന്നാൽ നീ **ربى** വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാണു **رحم** കരുണാനിധിയാണു

അതായത് ഏതെങ്കിലും അനുസരിക്കാതെ വിഗ്രഹാരാധന നടത്തി വഴിപിഴച്ചിട്ടുള്ളവരെപ്പറ്റി ഞാൻ ഒന്നും പറയാനില്ല. നിന്റെ ഉദ്ദേശമനുസരിച്ചു ഏതു നടപടിയും അവരുടെ നേരെ സ്വീകരിക്കുവാൻ നിനക്കധികാരമുണ്ട്. നീ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണയുളളവനുമായിരിക്കട്ടെ, വേണമെങ്കിൽ നീ പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുകയും എന്നുതാൽപര്യം. എന്നല്ലാതെ, അവർ വിഗ്രഹാരാധന നടത്തിവന്നാലും നീ അവരുെ പൊറുത്ത് കൊടുക്കും എന്നല്ല

ഇദ്ദേഹം: നീക്കം ചെയ്തതു കൊണ്ടു ക്ഷമിക്കേണ്ടതു അല്ലാതെ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. 'ഈ രാജ്യം' (ചിലദെ) എന്നു പറഞ്ഞതു മറ്റൊരു രാജ്യത്തുനിന്നാകുന്നു. ഇസ്മായീൽ (അ) നെയ്യും, മതാവു ഹാജർ (അ)യെയും അദ്ദേഹം കൊന്നിടുകയാണു തടസ്സപ്പെട്ടത്, അതിനെ നിർമ്മയമായ രാജ്യമാക്കുവാൻവേണ്ടി അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥന ചെയ്തത് അതു പ്രകാരം മറ്റൊരു രാജ്യവെന്നു ആരാണ് സാക്ഷാത്കാരി ചെയ്തതു നിയമിച്ചത്? നക്വിയയെ വിഷമത്തെ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ സൂറത്തുൽ ബഖറ: 123 - 129 വാക്യങ്ങളിലും, അവയുടെ വ്യഖ്യാനത്തിലും മുമ്പു വിശദീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ കൃത്യതയൊന്നും വിവരിക്കുന്നില്ല.

ഇബ്രാഹീം (അ) നബി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം നാടായ ഇറാഖിൽ നിന്നു ഹിന്ദുവായതായാണെന്നു, വിഗ്രഹാരാധകരായി പരിത്രത്തിൽ ഇണകാണാത്ത വിധം പടപൊതുയോജി വന്നതിനെ തുടർന്നായിരുന്നു. ഇറാഖിൽ മേത്രമല്ല, നന്ദിവാകമാനം വിഗ്രഹാരാധന കൊടികുത്തിറങ്ങിപ്പോകുകയും ചെയ്തുവെന്നു അത്. ഈ അനുഭവങ്ങൾ വെച്ചുകാണാം അദ്ദേഹം 'ഈ വിഗ്രഹങ്ങൾ വളരെയധികം ആദ്യകല്പം വഴിപിടിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്നും 'എന്നെയും ഏന്റെ സന്തതികളെയും അതിൽ നിന്നു അകറ്റി നിർത്തണമേ' എന്നുകേൾക്കേണ്ടതായൊരു പ്രാർത്ഥനയിലായിരുന്നു.

സൂറത്തുൽ ബഖറ: 126ൽ ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥന ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിൽ **أَجْعَلْ لِي مِنْهَا آلًا مَرْضِيًّا** (ഇതൊരു നിർമ്മയമായ രാജ്യമാക്കേണമേ) എന്നും, ഇവിടെ **أَجْعَلْ لِي ذُرِّيًّا مَرْضِيًّا** (ഈ രാജ്യത്തെ നിർമ്മയമായതാക്കേണമേ) എന്നുമാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഇബ്നു കഥീർ (റ) ചുണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ അബൂബക്കറിന്റെ പ്രാർത്ഥന അദ്ദേഹം ഇസ്മായീൽ (അ) നെയ്യും മതാവിനെയും അവന്റെ കൊണ്ടുവന്നുകൊണ്ടു അവസരത്തിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചതും, ഈ വാക്യത്തിലെ പ്രാർത്ഥന, ഇസ്മായീൽ (അ) നബി വളർന്നു വളയ്ക്കുന്നതായാണെന്നും, രണ്ടുപേരും കൂടി കത്ത്ബയെ കെട്ടി ഉയർത്തിയ ശേഷം പ്രാർത്ഥിച്ചതും ആയിരിക്കണമെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നത്. പ്രാർത്ഥനയുടെ തുടർന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽനിന്നും അതാണു മനസ്സിലാകുന്നതും. **وَأَجْعَلْ لِي مِنْهَا آلًا مَرْضِيًّا** ഇബ്രാഹീം (അ) പ്രാർത്ഥന തുടങ്ങുന്നു:-

37. 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഏന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്നും (ചിലരെ) കൃഷിയിലുള്ളതല്ലാത്ത ഒരു താഴ്വരയിൽ ഞാൻ (ഇതാ) താമസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; (അതെ) നിന്റെ പവിത്രമായ വീട്ടിന്റെ അടുക്കൽ. ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! അവർ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുവാൻ വേണ്ടി(യാണത്). ആകയാൽ, മനുഷ്യരിൽനിന്നുള്ള ചില ഹൃദയങ്ങളെ അവരുടെ നേരെ ചായുന്നതാക്കേണമേ! അവർക്കു ഫലവർഗ്ഗങ്ങളിൽനിന്നും നീ ആഹാരം നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ! അവർ നന്നി കാണിച്ചു കൊള്ളൂ.'

۴- رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ

37. 13 ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ **أَجْعَلْ لِي مِنْهَا آلًا مَرْضِيًّا** ഞാൻ താമസി(പ്രാർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു) **وَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ** ഒരു താഴ്വരയിൽ **عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ** അല്ലാത്തതായ **بَيْتِكَ** വീടു(കൃഷി)യുള്ളതു **رَبَّنَا** നിന്റെ വീട്ടിൽനിന്നും **لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ** പവിത്രമായ **۴- رَبَّنَا** ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ **فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ** അവർ നിലനിറുത്തുവാൻ വേണ്ടി **وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ** നമസ്കാരം **لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ** അതിനാൽ ആക്കേണമേ **۴- رَبَّنَا** ചില ചില ഹൃദയങ്ങളെ **وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ** മനുഷ്യരിൽനിന്നും **لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ** കനിഞ്ഞു (ചായുന്ന)തായി (ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു) **وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ** അവരിലേക്കു, അവരുടെ നേരെ **وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ** അവർക്കു നീ ആഹാരം (ഉപജീവനം) നൽകുകയും ചെയ്യേണമേ **وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ** ഫല(വർഗ്ഗ)ങ്ങളിൽനിന്നും **لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ** അവരായേക്കാം, ആകുവാൻ വേണ്ടി **وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ** അവർ നന്നിചെയ്യും

'കൃഷിയില്ലാത്ത രാജ്യം' കൊണ്ടു വിവക്ഷ മറ്റൊരുതും തന്നെ. ചുറ്റുപാടും മലകളാൽപൊതിയപ്പെട്ട ഒരു താഴ്വരയാണു മറ്റൊരുതും. അന്നും, ഇന്നും അതു കൃഷിരഹിതം തന്നെയൊക്കുന്നു. 'നിന്റെ വീട്' എന്നുപറഞ്ഞത് കത്ത്ബയെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. 'പവിത്രം' എന്നു അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചതിന്റെ അർത്ഥം മനിലധികം പ്രാവശ്യം മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണു 'നിന്റെ വീട്ടിനടുത്തു താമസിപ്പിച്ചു' എന്നവാക്കിൽനിന്നു ഈ പ്രാർത്ഥന അദ്ദേഹം ചെയ്തത് കത്ത്ബ സ്ഥാപിച്ചു കഴിഞ്ഞശേഷമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. **وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ**

'അവർ നമസ്കാരം നിലനിറുത്താൻവേണ്ടി അവരെ ഇവിടെ താമസിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു ഫജ്ജ് മുതലായ കഅ്ബയുടെ അടുക്കൽ വെച്ചു ചെയ്യാപ്പെടേണ്ടുന്ന മറ്റു കർമ്മങ്ങൾ അപ്രധാനങ്ങളാണെന്നു കരുതേണ്ടതില്ല. അവയെപ്പറ്റി ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്തു—ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ വാക്കുകളിലായും അല്ലാതെയും—വ്യക്തമായി ബുർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം ആരാധിക്കുവാൻവേണ്ടി ഒന്നാമതായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട പള്ളികൂടിയാണ് കഅ്ബു മക്ദീം. ആരാധനാകർമ്മങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതാകട്ടെ, നമസ്കാരകർമ്മവുമാകുന്നു. ആ നിലക്കു നമസ്കാരത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ പ്രത്യേകം ഏകദൃശ്യ പരഞ്ഞതായിരിക്കണം. **لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ** 'മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു അവരുടെ നേർക്കു പായ്വു നൽകേണമെന്നും, 'ഫല വർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നും അവർക്കു ഉപജീവനം നൽകേണമെന്നുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു അനുബം തെളിവാകുന്നു. ജാഹിലിയ്ക്കുള്ളതും ഇസ്ലാമിലും തന്നെ മനുഷ്യാർക്കുണ്ടായതും മക്കയിലേക്കു ആകർഷിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, നാനാ രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നായി എക്കോലത്തും വിവിധ ഫലവർഗ്ഗങ്ങൾ അവുടെ സുഖമായി കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും പാക്കു അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. ഇബ്രാഹീം (അ) പ്രാർത്ഥന തുടരുന്നു:—

38. 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ, നിശ്ചയമായും നീ, ഞങ്ങൾ മറച്ചുവെക്കുന്നതിനെയും, ഞങ്ങൾ പരസ്യമാക്കുന്നതിനെയും, നീ അറിയുന്നു. ഭൂമിയിലാകട്ടെ, ആകാശത്തിലാകട്ടെ യാതൊന്നും അല്ലാഹുവിങ്കൽ മറഞ്ഞുപോകുകയില്ലതാനും.

۳۸- رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي
وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

39. 'വാർദ്ധക്യ (കാല)ത്തിൽ എന്നിങ്ങ ഇസ്കാഇലിനെയും, ഇസ്ഹാഖിനെയും പ്രദാനം ചെയ്തവനായ അല്ലാഹുവിന്നു സർവ്വസ്തുതിയും! നിശ്ചയമായും, ഏന്റെ റബ്ബ് പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്ന [സ്വീകരിക്കുന്ന]വൻ തന്നെയാകുന്നു.'

۳۹- الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ
إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ
إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعٌ دُعَاءِ

38. ۳۸ ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ ۱) നിശ്ചയമായും നീ ۲) നി അറിയും ۳) ഞങ്ങൾ മറച്ചു വെക്കുന്നതു ۴) ۵) ഞങ്ങൾ പരസ്യമാക്കുന്നതും ۶) ۷) മറഞ്ഞു പോകുകയുമില്ല ۸) ۹) അല്ലാഹു വിങ്കൽ, അല്ലാഹുവിന്നു ۱൦) ഒരു വസ്തുവും (യാതൊന്നും)തന്നെ ۱൧) ഭൂമിയിൽ ۱൨) ൧൩) ആകാശത്തിലും ഇല്ല 39. ൧) സ്തുതി (സർവ്വ സ്തുതി) ൨) അല്ലാഹുവിന്നാണു ൩) പ്രദാനം ചെയ്തവനായ ൪) എന്നിങ്ങ ൫) ൬) വാർദ്ധക്യത്തിൽ ൭) ൮) ഇസ്കാഇലിനെ ൯) ഇസ്ഹാഖിനെയും ൧൦) നിശ്ചയമായും ൧൧) ഏന്റെ റബ്ബ് ൧൨) കേൾക്കുന്നവൻതന്നെ ൧൩) പ്രാർത്ഥന

ഇസ്കാഇലി (അ) നബിയാണു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യ പുത്രൻ, ഇസ്കാഇലിനു പതിക്കുന്നു വയസ്സായപ്പോഴാണു ഇസ്ഹാഖ് (അ) ജനിച്ചതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഇതു ശരിയാണെങ്കിൽ, ഈ പ്രാർത്ഥന—മുമ്പു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയപോലെ—കഅ്ബയുടെ നിർമ്മാണത്തിനു ശേഷം ഉണ്ടായതാണെന്നുള്ളതിനു ഇതും ഒരു തെളിവായിരിക്കും. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ അവസാനഭാഗം ശ്രദ്ധിക്കുക:—

40. 'ഏന്റെ റബ്ബേ, ഏന്നെ നീ നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുന്നവനാക്കേണമേ! ഏന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്നും (നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുന്നവരെ ഏർപ്പെടുത്തേണമേ! ഞങ്ങളുടെ റബ്ബേ! ഏന്റെ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കുകയും വേണമേ!

۴۰- رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ
وَمِنْ ذُرِّيَّتِي
رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ

41. 'ഞങ്ങളുടെ ദൈവ്, ഏനിക്കും, ഏന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കും വിചാരണ നിലവിൽ വരുന്ന ദിവസം നീ പൊതുതന്നെ തരണമേ!'

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

40. 39 ഏന്റെ ദൈവ് 39 എന്ന ആക്ഷേപം 39 നിലനിറയുന്നവർ 39 നമസ്കാരത്തെ 39 39 ഏന്റെ സ്നാതകളിൽനിന്നും 39 ഞങ്ങളുടെ ദൈവ് 39 സ്വീകരിക്കുകയും വേണമേ 39 39 ഏന്റെ പ്രാർത്ഥന 41. 39 ഞങ്ങളുടെ ദൈവ് 39 എന്നിങ്ങനെ പൊതുതന്നെ തരണമേ 39 39 ഏന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കും 39 39 സത്യവിശ്വാസികൾക്കും 39 39 നിലകൊള്ളുന്ന ദിവസം 39 39 വിചാരണ.

ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ മാതാവിനെപ്പറ്റി നമുക്കൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവ് ഒരു വിഗ്രഹാരാധകനും, താഹിദിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവനുമായിരുന്നുവെന്നുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു അദ്ദേഹം മുശ്ശിക്കായ പിതാവിനു വേണ്ടി പാപമോചനം തേടിയതിനുള്ള കാരണം സുറത്തബ: 114ൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം പിതാവിനോടു ചെയ്തിരുന്ന ഒരു വാഗ്ദത്തമനുസരിച്ചായിരുന്നു അയക്കുന്നതും, പിതാവ് അല്ലാഹുവിന്റെ ശത്രുവെന്നതു ബോധ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം അയച്ചിരുന്നില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു മുശ്ശിക്കുകൾക്കുവേണ്ടി പാപമോചനം തേടുന്ന വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതൃക സ്വീകരിക്കേണ്ടതില്ലെന്നു സൂറ: മുതഹന: 4ലും അല്ലാഹു അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു തന്റെ പണത്തിനായി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു അല്ലാഹു തന്നെ പുകഴ്ത്തി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള മഹാനാണ്ഡം ഇബ്രാഹീം (അ) നബി (4:125) അദ്ദേഹത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുള്ളവരിലും നിങ്ങൾക്കു നല്ല മാതൃകയുണ്ട് എന്നും അല്ലാഹു നൽകി അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. (50: 4, 6) അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റണമെന്നും നമ്മോടു കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (3: 95) ഇതെല്ലാം മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ ഈ ദീർഘമായ പ്രാർത്ഥനയിലുണ്ടായിരുന്ന മാതൃകകൾ മറ്റൊരു സത്യവിശ്വാസിയും സ്വീകരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്നും നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടുന്ന ചില സംഗതികൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം:-

(1) പ്രാർത്ഥനകളിൽ ആദ്യം സ്വന്തം ദേഹത്തിന്റെയും, പിന്നീടു അവനുമായി കൂടുതൽ ബന്ധപ്പെട്ടവരുടെയും, അതിനുശേഷം പൊതുവിൽ മറ്റുള്ളവരുടെയും കാര്യം എടുത്തു പറയുന്നതാണ് മദ്യദ: 35-ാം വചനത്തിൽ 'എന്നെയും ഏന്റെ മക്കളെയും' എന്നും, 40ൽ 'എന്നെയും ഏന്റെ സ്നാതകളിൽനിന്നും' എന്നും, 41ൽ 'എനിക്കും ഏന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്കും സത്യവിശ്വാസികൾക്കും' എന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിൽനിന്നു ഇതു മനസ്സിലാക്കാം. പ്രാർത്ഥനയിൽ മറ്റൊരാളുടെ കാര്യം കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തുമ്പോൾ നബി (സ) ആദ്യം സ്വന്തം ദേഹംകൊണ്ടാണ് തുടങ്ങുകയെന്നു തീർമദി (റ) ഉദ്യമിച്ച ഒരു ഹദീസിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. (2) സ്വന്തം നൽകുകയോ വേണ്ടി മാത്രം പ്രാർത്ഥിക്കുക പരിവർത്തനം. കൂടുതലായി നൽകുകയും, പൊതുവെ സത്യവിശ്വാസികളുടെ നൽകുകയും പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 'നിങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ കൂടുംബങ്ങളെയും നിങ്ങൾക്കു മുമ്പായി നീക്കി (നൽകാതിൽ) നിന്നു സൂക്ഷിക്കണമെന്നു (66:6ൽ) അല്ലാഹു കൽപിച്ചിരിക്കുന്നു. സൂക്ഷിക്കണമെന്ന പല മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഒന്നത്രെ അവർക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയും. ഞങ്ങളുടെ അവസ്ഥയിൽ അയക്കുകയോ വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ പ്രത്യേകം ഉത്തരം ലഭിക്കുന്നതാണെന്നു നബി വചനങ്ങളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതും പ്രസിദ്ധമാകുന്നു.

(3) പ്രാർത്ഥനയിൽ മുൻപണയ നൽകേണ്ടത് ശീർക്കും, കൃഷ്ണർ മുതലായ മഹാപാപങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷക്കുവേണ്ടിയും, നമസ്കാരം പോലെയുള്ള പ്രധാന കർമ്മകൾ പാലിക്കുവാനുള്ള താഹിദിനു വേണ്ടിയുമായിരിക്കണം. അതോടൊപ്പം തന്നെ, അതിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങളും സൗകര്യങ്ങളുണ്ടെന്ന നിലക്കു ഏകദേശമായ നൽകുകയും പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതുണ്ട്. തന്റെ സ്നാതകളുടെ നേരെ ജനഹൃദയങ്ങൾക്കു ചാരു'വു നൽകുവാനും, അവർക്കു ഫലവർണ്ണങ്ങളാൽ ആഹാരം നൽകുവാനും വേണ്ടി അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചതായി 37-ാം വചനത്തിൽ കണ്ടുവല്ലോ. അനസ് (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്ന ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: 'നിങ്ങളൊരാൾ തന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ മുഴുവനും അല്ലാഹുവിനോടു ചോദിച്ചു കൊള്ളൂ. അവന്റെ ചെറുപ്പിന്റെ വാഗ് (പട്ട) മുമ്പിങ്ങാൽ അതിനും കൂടി ചോദിക്കാം'. (തി) വേണ്ടുന്ന സാഹചര്യങ്ങളൊക്കെ പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ ആകാശത്തുനിന്നു വീണുകിട്ടുമെന്നല്ല ഇതിന്റെ അർത്ഥം. എന്തു നിസ്സാര

കാര്യം പോലും സാധിച്ചു കിട്ടുവാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം കൂടാതെ കഴിയാത്തതുകൊണ്ട് അതിനുള്ള സാഹചര്യലഭ്യത്തിനുവേണ്ടി അവനോടു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നാണു താൽപര്യം. തീർത്ഥാടകൻ (റ) തന്നെ ഇബ്നനു ഉമർ (റ)ൽ നിന്നു ഉദ്യോഗിച്ച ഒരു ഹമീസിൽ ഇങ്ങനെയും വന്നിരിക്കുന്നു: 'നിങ്ങളിൽ ഏതൊരാൾക്കും പ്രാർത്ഥനയുടെ വാതിൽ തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ (പ്രാർത്ഥന അവന്റെ പതിവായിത്തീർന്നുവോ) അവനു അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ വാതിലുകൾ തുറക്കപ്പെട്ടു. ആപത്തുകളിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷ ചോദിക്കുന്നതിനൊക്കെയും അല്ലാഹുവിനു ഇഷ്ടപ്പെട്ടതായി മരണമുണ്ടാകട്ടെ.'

(4) അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിധവസ്ഥകൾക്കും, നിയമ നടപടികൾക്കും എതിരായ ആവശ്യങ്ങളൊന്നും പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തരുത്. മനുഷ്യവർഗ്ഗം മുഴുവനും സന്മാർഗ്ഗത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയില്ലെന്നും, അവരിൽ സന്മാർഗ്ഗികളും, ദുർമ്മാർഗ്ഗികളും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവിലും മുമ്പ് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. നേരെമറിച്ചു ആഹാരം പോലെയുള്ള ജീവിതാവശ്യങ്ങളൊക്കെ-സന്മാർഗ്ഗംഗമുർമ്മാർഗ്ഗംഗവ്യത്യാസമില്ലാതെ-പൊതുവിൽ എല്ലാവർക്കും നൽകുമെന്നും അവൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ആഹാരകാര്യത്തെക്കുറിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ, 'അവർക്കു ആഹാരം നൽകേണ' എന്നു പൊതുവായി പറഞ്ഞതുപോലെ, നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസംഗിച്ചപ്പോൾ 'എന്റെ സന്തതികളെയും' എന്നു പറയാതെ, 'എന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്നും നമസ്കാരം നിലനിർത്തുന്നവരെ ഏർപ്പെടുത്തേണമേ' എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞത്. അതുപോലെത്തന്നെ, കൃഷിക്കനുകൂലമായ പ്രകൃതമല്ലാത്ത ആ നാട്ടുകാർക്ക് കൃഷിമൂലം ആഹാരം നൽകേണമേ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാതെ, ഫലവർഗ്ഗങ്ങളാൽ ആഹാരം നൽകേണമേ എന്നുമാണ് അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിച്ചത്. ഈ രീതിയും ഒരു ഹമീസിൽ നബി (സ) ഇപ്രകാരം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു: 'കുറ്റകരരോ, ചാർച്ചാബന്ധം ഭവിക്കുന്നതോ ആയ കാര്യത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കാത്തപ്പോൾ, അടിയാന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ഉത്തരം ലഭിക്കുന്നതാണ്-അവൻ ധൃതി കാണിക്കാത്ത പക്ഷം'. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ 'എന്താണു ധൃതികാണിക്കൽ?' എന്നു സഹാബികൾ ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ തീരുമെന്നി പറഞ്ഞു: 'അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു, എന്നിക്കുത്തരം കിട്ടുന്നില്ല' എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞ മനസ്സ് മടക്കുകയും, പ്രാർത്ഥന ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യലാകുന്നു.' (മു)

(5) പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവന് അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു പ്രാർത്ഥനാവേളയിൽ നന്ദി പ്രകടമാക്കുന്നതും, അവന്റെ ഔദാര്യഗുണങ്ങളിൽ അവനെ പുകഴ്ത്തുകയും സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വാക്യങ്ങൾ സന്ദർഭോചിതം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിയുടെ ഈ പ്രാർത്ഥനാ വാക്യങ്ങളിൽ മേത്രമല്ല, ഖുർആനിൽ കാണുന്ന പല പ്രാർത്ഥനാവാക്യങ്ങളിൽ നിന്നും, നബി (സ) തീരുമെന്നിയുടെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ നിന്നുമെല്ലാം തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണിത്.

വിഭാഗം-7

42. അക്രമികൾ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അശ്രദ്ധനാണെന്നു തീർച്ചയായും നീ വിചാരിക്കരുത്. ഒരു ദിവസത്തേക്കു അവരെ (നീട്ടിവെച്ചു) പിന്തിക്കുക മാത്രമാണവൻ ചെയ്യുന്നത്. അന്നു ദുഷ്ടികൾ (മേല്പോട്ടു) തുറിച്ചുനോക്കുന്നതാണ്;

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا
عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ
إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ
تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

42. وَلَا تَحْسَبَنَّ തീർച്ചയായും നീ വിചാരിക്ക(ഗൗനിക്ക)രുതു ഓ അല്ലാഹുവിനെ وَلَا അശ്രദ്ധനാണെന്നു عَمَّا يَعْمَلُ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി الظَّالِمُونَ അക്രമികൾ إِنَّمَا അവൻ അവരെ പിന്തിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുന്നു يُؤَخِّرُهُمْ ഒരു ദിവസത്തേക്കു لِيَوْمٍ ഉയരും (തുറിച്ചു നോക്കും) تَشْخَصُ അതിൽ (അന്നു) فِيهِ ദുഷ്ടികൾ (കണ്ണു)കൾ

43. തങ്ങളുടെ തലകളെ, ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു
 ധൂതിപ്പെട്ടു വരുന്നവരായിട്ടു—അവരുടെ (കൺ) മിഴി അവ
 രിലേക്കു തിരിച്ചുവരുകയില്ല. [അവർ പൂർണ്ണമായും പരി
 ഭ്രാന്തരായിരിക്കും.] അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളാകട്ടെ (ബേധമി
 ല്ലാതെ) ഒഴിഞ്ഞതുമായിരിക്കും.

۳۳- مُهْطِعِينَ مُقْنِعِينَ رُؤُوسِهِمْ
لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَافِدٌ تَهُمُّ هَوَاءٌ ۝

43. ഏക ധർമ്മത്തിന്റെ വരുന്നവരായി ധർമ്മ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുന്ന അവരുടെ തലമുറയെ ധർമ്മ തിരിച്ചു(മടങ്ങി)വരുകയില്ല എന്ന അവരിലേക്കു നിൽക്കുന്ന അവരുടെ മിഴി, കണ്മിഴി നിൽക്കുന്ന അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളാകട്ടെ ധർമ്മ അന്തരീകം പക്ഷമാണു, വായുവായിരിക്കും (ഒഴിഞ്ഞതായിരിക്കും)

മുഗ്ദ്ധരായവർക്കുവേണ്ടി എല്ലാ അക്രമികളുടെയും—അവർ എന്തു ചെയ്തും ദേശസ്വർഗ്ഗമുള്ളവരായാലും ശനി—
നേരെ ശിക്ഷാ നടപടികളൊന്നും എടുക്കാതെ വിട്ടിരിക്കുന്നതു അവരെപ്പറ്റി അല്ലാഹു അശ്രദ്ധനായതു കൊണ്ടാണു
മല്ല. ഹിന്ദുക്കൾ നാളിലേക്കു നീട്ടിവെച്ചിരിക്കുക മാത്രമാണ്. അന്ന് അവരുടെ മേൽ കർശനമായ നടപടി എടു
ക്കുക എന്ന ചെയ്യണമെന്നു അല്ലാഹു അവരെ അറിയിച്ചു ചെയ്യുകയാണ്. പുനരുത്ഥാനത്തിലുള്ള കഠിന വിളിപ്പേരും
കുറേയും എല്ലാവരും അന്താരാഷ്ട്ര സമാജത്തിൽ (മനുഷ്യജാതികളുടെ സമാജത്തിൽ) നിന്നു വിചാരണ
നിലയിലേക്കു പരിഭ്രാന്തരായിക്കൊണ്ടു എഴുന്നേറ്റു വരുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന അവരുടെ ദാരുണമായ സ്ഥിതിഗതികളാണ്
തൂങ്ങുന്നുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

44. മനുഷ്യർക്കു ശിക്ഷ വരുന്ന (ആ) ദിവസത്തെപ്പറ്റി അവർക്കു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുക.

٣٣- وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ

അപ്പോൾ അക്രമം ചെയ്തവർ പറയും: 'ഞങ്ങളുടെ റബ്ബി! അടുത്തതായ ഒരവധിവരേക്ക്' ഞങ്ങളെ (ഒഴിവാക്കി) പിന്തിച്ചു തരേണമേ! ഞങ്ങൾ നിന്റെ വിളിക്കു ഉത്തരം ചെയ്യുകയും, റബ്ബികളെ പിൻപററുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാം!' (അവരോടു പറയപ്പെടും:) 'നിങ്ങൾ മുമ്പ് സ്വത്വം ചെയ്തിരുന്നില്ല, നിങ്ങൾക്ക് (ഐഹിക ജീവിതം വിട്ടു) യാതൊരു നീക്കവും ഇല്ലെന്ന്?!

فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا
 أَخْرِجْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ
 نَحْبِ دَعْوَتِكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ
 أُولَئِكَ نَكُونُونَ أَقْسَمَتُهُمْ مِنْ قَبْلُ
 مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ۚ

[illegible]

45. തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോടു അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ അമസിക്കുകയും ചെയ്തു; അവരെക്കൊണ്ടു നാം എങ്ങിനെ ചെയ്തുവെന്നു നിങ്ങൾക്കു വ്യക്തമായി മനസ്സിലാകുകയും ചെയ്തു; നിങ്ങൾക്കു നാം ഉപമകൾ വിവരിച്ചു തരുകയും ചെയ്തു. [ഏ നിങ്ങളാണു നിങ്ങൾ അന്നു വിശ്വസിച്ചിട്ടു]

45- وَ سَكَنْتُمْ فِي مَسْكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَ تَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَ ضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ ٥

45. നിങ്ങൾ വസിക്കുക (അമസിക്കുക)യും ചെയ്തു നിങ്ങൾ വാസസ്ഥല (പാർപ്പിട)ങ്ങളിൽ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ തങ്ങളോടു തന്നെ, തങ്ങളുടെ സ്വന്തത്തോടു വ്യക്തമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു നിങ്ങൾക്കു എങ്ങിനെയെന്നു നാം ചെയ്തതു അവരെക്കൊണ്ടു, അവരിൽ നാം ആക്ഷേപ (വിവരിക്കുക)യും ചെയ്തു നിങ്ങൾക്കു ഉപമകളെ

മരണാനന്തര ജീവിതത്തെ നിശ്ചയിക്കുന്നവർ വിചാരിച്ചു നാളിലെ ശിക്ഷാനുഭവങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ, തങ്ങളു കൂറച്ചു കാലത്തേക്കെങ്കിലും മറ്റു കൂടി ഇഹലോകത്തേക്കു മടക്കിത്തന്നെങ്കിൽ, തങ്ങൾ സത്യമാർഗ്ഗവും സത്യവിശ്വാസവും സ്വീകരിച്ചു നന്നായിരിക്കാത്തതെന്നു കേൾപ്പിക്കും. അതുകൊണ്ടു മറ്റു ഫലവും അവർക്കു കിട്ടുവാൻ പോകുന്നില്ല. അതിനു ഇടവരുത്താതെ നോക്കത്തക്ക സൂക്ഷിക്കണമെന്നു അവരെ താക്കീതു ചെയ്യാൻ അല്ലാഹു നബി (സ)യോടു കൽപിക്കുകയാണ്.

മരണാനന്തര ജീവിതത്തെ നിശ്ചയിക്കുന്നവർ, ഈ ലോക ജീവിതമല്ലാതെ മറ്റൊരു ജീവിതമില്ലെന്നു തീർത്തു പറയും. അതെ, **وَأَنبِرَاءُ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ** (മാണുഷ്യന്മാരോ അല്ലാഹു ഏകാധിപതിക്കുകയില്ലെന്നു അവർ തങ്ങളാൽ കഴിയുന്നത്ര ശക്തിയായി സത്യം ചെയ്യും. (16:38) ഇതേ വാക്കുകളിൽ, ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള വാക്കുകളിൽ എല്ലാ കാലത്തും നിശ്ചയിക്കുകയും അതു ഉറപ്പിച്ചു തറപ്പിച്ചു പന്യാസപ്പെടുകയും ഇത്രയും ശക്തമായ ഭാഷയിൽ നിങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചുവന്നിരുന്ന ആ ജീവിതം ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കെതിരെ അനുബന്ധിച്ചു നിങ്ങളുടെ ആ സത്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു എവിടെപ്പോയി! എന്നൊക്കെയുള്ള പാഠാഭാസവും, ആക്ഷേപവുമാണ് **وَأَنبِرَاءُ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ** (നിങ്ങൾ സത്യം ചെയ്തിരുന്നില്ല....) എന്ന തുടങ്ങിയ വാക്യത്തിൽ കാണുന്നത്. നിങ്ങളെപ്പോലെ നിശ്ചയിക്കുകയിരുന്ന പല അക്രമികളും മുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോകുകയും, അവരുടെ മേൽ അല്ലാഹു ചില ശിക്ഷ നടപടികൾ എടുക്കുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ശിക്ഷ അവർ വസിച്ചിരുന്ന നാടുകളിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന നിങ്ങൾക്കു അതെല്ലാം ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ചേരാനെത്തു, പ്രവാചകനും, വേദഗ്രന്ഥവും മുമ്പേത അവരുടെ ഉമാനാണങ്ങളും, അവരും നിങ്ങളുമായുള്ള സാമ്യങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചു തരപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടൊന്നും നിങ്ങൾ പാഠം പഠിച്ചില്ല. നിങ്ങളുടെ നിശ്ചയത്തിൽനിന്നു നിങ്ങൾ പിൻമാറിയതുമില്ല. അതുകൊണ്ടാണു ഈ ഗതികേടും നിങ്ങൾക്കു അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നത്. എന്നൊക്കെയാണ് പിന്നീട് പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. തുടർന്നുകൊണ്ടു അല്ലാഹു പറയുന്നു:

46. അവർ അവരുടെ തന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുകയുണ്ടായി. അവരുടെ തന്ത്രം അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലുണ്ടുതാനും. [അതവൻ ദേവപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്] അവരുടെ തന്ത്രം-അതു നിമിത്തം പർവ്വതങ്ങൾ (തൽസ്ഥാനത്തുനിന്നു) നീങ്ങിപ്പോകുവാൻ (തക്കതെങ്ങും) ആയിട്ടില്ല.

46- وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ٥

46. അവർ തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട് അവരുടെ തന്ത്രം അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലുണ്ടുതാനും അവരുടെ തന്ത്രം അവരുടെ തന്ത്രം ആയിട്ടില്ല (ഇല്ല), നിശ്ചയമായും ആകുന്നു അവരുടെ തന്ത്രം പർവ്വതങ്ങൾ (തക്കതെങ്ങും) അതു നിമിത്തം പർവ്വതങ്ങൾ

നമ്മുടെ കഴിയുകയില്ല. അല്ലാഹുവിനെ അന്വീക്ഷിക്കുകയും, വിധാമത്തുനാളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന പലസംഭവവികാസങ്ങളെയും മറ്റൊന്നെയും കൂറിച്ചു മുൻകൂട്ടി പലേടങ്ങളിലായി വളരെയധികം കാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയിൽനിന്ന് ആകാശചൂടികളുടെ നിലവിലുള്ള പ്രകൃതിയിലും സ്വഭാവത്തിലും വമ്പിച്ച മാനം സംഭവിക്കുവാൻ തീർക്കുന്നുവെന്നു മൊത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. താഴെ സൂറത്തുകളിലാണു ഇതു സംബന്ധിച്ചുകൂടുതൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണാർത്ഥം ചിലതു ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം:—

- 1. ആകാശം ശക്തമായി പ്രകമ്പനം കൊള്ളും, മലകൾ ശക്തിയായ സഞ്ചാരം സഞ്ചരിക്കും. (52: 9, 10.)
- 2. 'നക്'ശത്രങ്ങൾ തുടച്ചു മായിക്കപ്പെടും, ആകാശം തുറന്നു വിടർത്തപ്പെടും. (77: 8, 9.)
- 3. ആകാശം തുറക്കപ്പെടും, എന്നിട്ട് അതു പല കവാടങ്ങളുള്ളതായിത്തീരും, മലകൾ (സ്ഥാനം വിട്ടു) നടത്തപ്പെടും, അതു കാനൽ സമാനമായിത്തീരും. (78: 19, 20.)
- 4. സൂര്യൻ പുറന്തിപ്പൊതിയപ്പെടും, നക്'ശത്രങ്ങൾ ഉതിർന്ന് വീഴും.... കരുണാവികൾ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടപ്പെടും, സമുദ്രങ്ങൾ തിളച്ചുതീർക്കപ്പെടും. (81: 1-6)
- 5. ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളതം നക്'ശത്രങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞുവീഴും, സമുദ്രങ്ങൾ പൊട്ടി ഒഴുകപ്പെടും, മണ്ഡലങ്ങൾ (അടിമേൽ) മറിച്ചിടപ്പെടും. (82: 1-4)
- 6. മലകളെ പൊട്ടിച്ചു പാറുകയും, എന്നിട്ടു സമനിരപ്പാക്കുകയും ചെയ്യും. അതിൽ ഉയർച്ചയോ താഴ്ചയോ കാണുകയില്ല. (20: 105-107) ഇതുപോലെ വേറെയും പലതും കാണാം. നബി (സ) അതളിച്ചതു തായി സഹ'ലുബ്'സുസഅ'ദു (റ) ഉദ്യമിക്കുന്നു: '(അതിച്ചെടുത്ത) ശുദ്യമായ മാവുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ അപ്പം കണക്കോ, തന്നി വെള്ളയായ ഒരു ചൂടിയിൽ വിധാമത്തുനാളിൽ മനുഷ്യർ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടപ്പെടും. അവരുടെ മോരടും (സ്ഥാനനിർണ്ണയം ചെയ്യത്തക്ക) മോരടുകളും ഉണ്ടായിരിക്കുമല്ല'. (ബു: മു.)

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, നമ്മുടെ ഉപാസകൾക്കല്ലാം അതീതമായ അനേക മാനദണ്ഡങ്ങൾ അന്നു ലോകത്തു സംഭവിക്കും. സൂക്ഷ്മമായ അറിവു അല്ലാഹുവിനു മാത്രം. ശുദ്യ ശൂന്യതയിൽ നിന്നു അറവില്ലാത്ത ഈ അവിലാണ്ഡത്തെ സൂഷ്ഠിച്ചു പരിപാലിച്ചു വരുന്ന സൂഷ്ഠാവിനു അതിൽ എന്തു തരത്തിലുള്ള മാനവും വരുത്തുവാനും, മറ്റൊരു ലോകവ്യവസ്ഥ നിലവിൽ കൊണ്ടുവരാനും യാതൊരു പ്രയാസവും ഇല്ലതന്നെ. ലോകാവസ്ഥയെ വരെ മരണമടഞ്ഞു പോയ മനകോടികളെല്ലാം അവരവരുടെ മണ്ഡലസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു—മാറ്റം വരുത്താനും എങ്ങിനെ, എവിടെ മറ്റൊരു സ്ഥിതിയുണ്ടാവോ അവിടങ്ങളിൽ നിന്നു—അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പാകെ വിചാരണാനിലയത്തിലേക്കു വെളിക്കു വരുന്നതാണ്. അന്നത്തെ സർവ്വാധികാരം ഏകനായ അല്ലാഹുവിനു മാത്രമായിരിക്കും. നാമമാത്രമായ അധികാരമെങ്കിലും ആർക്കു മാർക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുമില്ല. **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** (അന്നു ആർക്കോണു നാജാധികാരം? സർവ്വാധികാരിയായ ഏകനായ അല്ലാഹുവിനു തന്നെ) ആ അവസരത്തിൽ മുർത്തദീഗ്ഗികളായ കുറ്റവാളികളുടെ സ്ഥിതികളെന്തായിരിക്കുമെന്നു അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:—

49. അന്നത്തെ ദിവസം, കുറ്റവാളികളെ ചങ്ങലകളിൽ കൂട്ടി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവരായി നിനക്കു കാണാവുന്നതുമാണ്.

49- وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝

50. അവരുടെ കൂപ്പായങ്ങൾ പന്തം കൊണ്ടായിരിക്കും; അവരുടെ മുഖങ്ങളെ അഗ്നി മൂടുകയും ചെയ്യും;

50- سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطَرَانٍ وَتَغْشَى وُجُوهُهُمُ النَّارُ ۝

51. എല്ലാ (മോരോ) വ്യക്തിക്കും അതു (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചതിനു അല്ലാഹു പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ വേണ്ടി യത്രെ (അതു) നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, വിചാരണ വേഗം ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു.

51- لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ ۝ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

49. **وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ** നി കാണുകയും ചെയ്യും, നിനക്കു കാണാം **يَوْمَئِذٍ** കുറ്റവാളികളെ **مُّقْرَّنِينَ** അന്നു, ആ ദിവസം **يَوْمَئِذٍ** കൂട്ടിച്ചേർക്ക(ബന്ധിക്ക)പ്പെട്ടവരായി **فِي الْأَصْفَادِ** കടങ്ക(ചങ്ങല-കെട്ടുകയന്-ആമം) കളിൽ 50. **سَرَابِيلُهُمْ مِنْ قَطَرَانٍ** അവരുടെ കൂപ്പായങ്ങൾ, ആകര **مِنْ قَطَرَانٍ** പന്തത്തിനാലായിരിക്കും, താർ കൊണ്ടായിരിക്കും **وَتَغْشَى وُجُوهُهُمُ النَّارُ** മൂടുക(പൊതിയുക)യും ചെയ്യും **سَرَابِيلُهُمْ** അവരുടെ മുഖങ്ങളെ **وَتَغْشَى** അഗ്നി, നരകം, തീ. 51. **لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ** പ്രതിഫലം നൽകുവാൻ വേണ്ടി **لِيَجْزِيَ** അല്ലാഹു **كُلَّ نَفْسٍ** എല്ലാ വ്യക്തിക്കും (മോരത്തിനും, ആത്മാവിനും) **لِيَجْزِيَ** അതു സമ്പാദിച്ച (പ്രവർത്തിച്ച)തിനു **لِيَجْزِيَ** നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു **سَرِيعُ الْحِسَابِ** വേഗതയുള്ളവനാണ് **سَرِيعُ** വിചാരണ.

'ചങ്ങലകളിൽ കൂട്ടിബന്ധിക്കപ്പെട്ടവരായിരിക്കും' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അവർ പരസ്പരം ചങ്ങലകൊണ്ടു കൂട്ടിബന്ധിക്കപ്പെടുകയും, അവരുടെ അവയവങ്ങൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിബന്ധിക്കപ്പെടുകയും ആകാവുന്നതാണ്. **وَالَّذِينَ** (വെച്ചിറാൻ) എന്ന വാക്കിനാണു 'പന്തം' എന്ന അർത്ഥം കൽപിച്ചത്. 'കീൽ' അഥവാ 'താർ' എന്നും മററും അതിനു അർത്ഥം പറയപ്പെട്ടുകാണാം. വേഗം തീ പിടിച്ചു ആളിക്കത്തുന്നതും, ഉഷ്ണം കൂടുതൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതുമായ പദാർത്ഥമായിരിക്കും അവരുടെ കുപ്പായമെന്ന അർത്ഥവും. അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തു വരികളെ. ആകീൻ. ഈ സൂറത്തു അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു:-

52. ഇതു [ഖുർആൻ] മനുഷ്യർക്കു (എത്തിക്കാനുള്ള) ഒരു സന്ദേശമാകുന്നു. ഇതുമൂലം അവർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് (അഥവാ താക്കീത്) നൽകപ്പെടുവാൻ വേണ്ടിയും, അവൻ [അല്ലാഹു] ഒരേ ഒരു ആരാധ്യൻ മാത്രമാണെന്നു അവർ അറിയുവാൻ വേണ്ടിയും, ബുദ്ധിമാന്മാർ ഉററാലോചിക്കുവാൻ വേണ്ടിയും ആകുന്നു.

52- هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ
وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ
وَلِيَذْكُرُوا الْأَوَّلَ الْآلَاءَ

52. **وَالَّذِينَ** ഇതു **وَالَّذِينَ** ഒരു സന്ദേശമാണ് (എത്തിക്കാനുള്ളതാണ്) **وَالَّذِينَ** മനുഷ്യർക്കു അവർ താക്കീതു (മുന്നറിയിപ്പു) നൽകപ്പെടുവാനും **وَالَّذِينَ** അതുകൊണ്ടു, ഇതുമൂലം **وَالَّذِينَ** അവർ അറിയുവാനും **وَالَّذِينَ** അവൻ മാത്രം എന്നു **وَالَّذِينَ** ഏകനായ ആരാധ്യൻ (എന്നു) **وَالَّذِينَ** ഉററാലോചിക്കുവാനും **وَالَّذِينَ** ബുദ്ധിമാന്മാർ.

ഉററാലോചിച്ചു കാര്യം ഗ്രഹിക്കുന്ന ബുദ്ധിമാന്മാരിൽ നമ്മെയെല്ലാം അല്ലാഹു ഉദ്ധപ്പെടുത്തട്ടെ, ഖിയാമത്തു നാളിലെയെങ്കരതകളിൽ നിന്നു അവൻ നമുക്കെല്ലാം രക്ഷ നൽകുകയും ചെയ്യട്ടെ. ആകീൻ.

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ ذَلِكَ الْعِزَّةُ وَالْعِزْلُ

[انتهى التوحيد ليلة السبت 28 رجب 1417 هـ - 17/7/1996 م والتبليغ ليلة السبت 20 ربيع الآخر 1419 هـ - 23/3/1998 م م]

15. സൂറത്തുൽ 'ഹിജ്റ.'*

മക്കയിൽ അവതരിച്ചത് — വചനങ്ങൾ 99 — വീടുകൾ (സൂക്തുകൾ) 8

ഈ സൂറത്തിലെ 80-ാം വചനത്തിൽ സ്വാലിഹ് (അ) നബിമൂലം രാജ്യമാണ് ഹിജ്റാണെക്കുറിച്ചു പരാമർശമുള്ളതിൽ നിന്നാണ് ഇതിനു സൂറത്തുൽ ഹിജ്റ എന്ന പേരുവന്നത്.

ജുസുഓം-14

പരമ കരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ,

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. 'അലിഫ്-ലാം-റാ.' (*)

أَلِفٌ

ഇവ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും, (കാര്യങ്ങൾ) സ്പഷ്ടമാക്കുന്ന ഒരു (മഹത്തര) ഖുർആന്റെയും 'ആയത്തു' [സൂക്തം]കളാകുന്നു.

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ
وَأَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا

2. ചിലപ്പോഴൊക്കെ അവിശ്വാസികൾ കൊതിച്ചുപോകും: തങ്ങൾ 'മുസ്ലീം'കൾ [അല്ലാഹുവിനു കീഴൊതുങ്ങിയവർ] ആയിരുന്നെങ്കിൽ (കൊള്ളാമായിരുന്നു!) എന്നു.

رُبَّمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ

1. 1) 'അലിഫ്-ലാം-റാ' 2) അവ (ഇവ) 3) ആയത്തുകളാകുന്നു 4) (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 5) ഒരു ഖുർആന്റെയും (പരമായണ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെയും) 6. സ്പഷ്ടമായ, സ്പഷ്ടമാക്കുന്ന 2. 1) ചിലപ്പോൾ, തെവേള 2) കൊതിക്കും, മോഹിക്കും 3) അവിശ്വാസിച്ചവർ 4) അവരായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നു 5) മുസ്ലീംകൾ

(*) അടിസ്ഥാനമായിട്ടും കറുപ്പും വിവരിച്ചതു കാണുക.

3. (നബിയി) അവരെ വിട്ടേക്കുക: അവർ തിന്നുകയും, സുഖമനുഭവിക്കുകയും, അതിമോഹം അവരെ അശ്രദ്ധയിലാക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ; വഴിയെ അവർ അറിഞ്ഞുകൊള്ളൂ.

3- ذَرُّهُمْ يَأْكُلُوا وَيَمْتَعُوا
وَيُلْهِمُهُمُ الْاَمَلُ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

3. ذَرُّهُمْ അവരെ വിട്ടേക്കുക ۞ ذَرُّهُمْ അവർ തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ ۞ അവർ സുഖമനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ ۞ يَأْكُلُوا അവരെ അശ്രദ്ധയിലാക്കുകയും ۞ يَمْتَعُوا അതിമോഹം, അത്യാഗ്രഹം ۞ يُلْهِمُهُمُ അറിയാൻ വഴിയെ ۞ الْاَمَلُ അവർ അറിയുന്നതാണ്.

لَا (സുബ്ബാ) എന്നും, لَا (സുബ്ബാ) എന്നും ഇവിടെ വരയിടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട് അർത്ഥം രണ്ടായാലും ഒന്നു തന്നെ. 'ചിലപ്പോൾ, ഒരു പക്ഷേ, ഒരുവേള' എന്നിങ്ങിനെ അർത്ഥത്തെ കുറിക്കുന്നതാണ് ആ പദം. ചിലപ്പോൾ സന്തോഷനായിട്ട് ആധികൃത്ത സൂചിപ്പിച്ചു അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുണ്ട്. (*) പതിവായി ഒരു ജ്യേഷ്ഠ സഹോദരനെ ആശ്രയിച്ചു വരുന്ന ഒരു മനുഷ്യന്റെ നന്ദികേടിക്കപ്പെട്ടിട്ടു പറയുമ്പോൾ 'നീ ചിലപ്പോൾ എന്റെ സഹായത്തിനുവേണ്ടി വന്നെക്കൂ' എന്നു അയാൾ പറയുമ്പോൾ, നിനക്കു എന്റെ സഹായം എപ്പോഴും ആവശ്യമായിരിക്കുകയെന്നല്ലോ അതിന്റെ അർത്ഥവും. അതുപോലെ, അവിശ്വാസികൾ ഇപ്പോൾ നിശ്ചയത്തിന്റെ കർക്കശം മൂലം ഹൃദയിൽ തന്നെയുള്ളതെങ്കിലും വഴിയെ അവർ, തങ്ങൾ മുസ്ലീംകളായി സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നന്നായെന്നു എന്നു പലപ്പോഴും കൊതിച്ചുപോവുക തന്നെ ചെയ്യും; ഉപദേശങ്ങളും ദുഷ്ടാഭിപ്രായങ്ങളും വിചലനമാക്കുന്ന അവർ തർക്കവും അവരുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങളിലും വ്യാമോഹങ്ങളിലും സ്വൈരവിഹാരംകൊള്ളട്ടെ; വഴിയെ അതിന്റെ ഫലം അവർ അറിഞ്ഞുകൊള്ളൂ എന്നു സാരം.

മരണവേളയിലെയും ഖിയ്യാമത്തു നാളിലെയും വിചാരങ്ങൾ വേളയിലെയും ഭയങ്കരതകൾ അനുഭവപ്പെടുമ്പോഴും, സത്യവിശ്വാസികളെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കും അവിശ്വാസികളെ നരകത്തിലേക്കും തിരിക്കുമ്പോഴും, നരകത്തിലെ ശിക്ഷാനരകങ്ങളും വിധേയരാകുമ്പോഴും സത്യവിശ്വാസികളായ പാപികളുടെ നരകശിക്ഷയുടെ കഠിനതയും കഴിഞ്ഞശേഷം അവർ നരകത്തിൽനിന്നു മോചിക്കപ്പെടുന്നതു കാണുമ്പോഴും-അങ്ങിനെ പല അവസരങ്ങളിലും-അവിശ്വാസികൾ അപ്രകാരം കൊതിക്കുകയും പറയുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നു പല മുൻകൂട്ട് വചനങ്ങളിൽനിന്നും, നബിവചനങ്ങളിൽനിന്നും അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഇതാണിവിടെ മുൻകൂട്ട് വ്യക്തമാക്കിയ പൊതുവെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള പ്രബലമായ വ്യാഖ്യാനം. മറ്റൊരു അഭിപ്രായപ്രകാരം, തങ്ങൾ മുസ്ലീംകളായിത്തന്നെങ്കിൽ നന്നായെന്നു എന്നു അവിശ്വാസികൾ കൊതിച്ചുപോവുകയെന്നു പറഞ്ഞത്, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു മുമ്പിൽ പിന്നീടു ലഭിക്കുന്ന വിജയങ്ങളും സ്വാധീനവും കാണുമ്പോഴായിരിക്കും എന്നാകുന്നു. ഈ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഇസ്ലാമിനു വിജയവും സ്വാധീനവും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആദ്യകാലത്തെ അവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ പ്രസ്താവന എന്നുവെക്കേണ്ടി വരുന്നതാണ്. ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായപ്രകാരം എല്ലാ അവിശ്വാസികളെയും സംബന്ധിച്ച ഒരു പ്രസ്താവനയായിരിക്കും ഇത്. ۞

4. ഒരു രാജ്യത്തെയും [രാജ്യക്കാരെയും] തന്നെ, അതിനു അറിയപ്പെട്ടതായ ഒരു (നിശ്ചിത) നിയമം ഉണ്ടായി കൊണ്ടല്ലാതെ നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല.

4- وَمَا أَهْلَكْنَاهُ مِنْ قَرْيَةٍ
وَلَهَا كِتَابٌ مَعْلُومٌ

4. وَمَا أَهْلَكْنَاهُ നാം നശിപ്പിച്ചിട്ടില്ല ۞ وَمَا أَهْلَكْنَاهُ ഒരു രാജ്യത്തെയും തന്നെ ۞ قَرْيَةٍ അതിനു (ഉണ്ടായിട്ടു) ഇല്ലാതെ ۞ كِتَابٌ ഒരു രേഖ(നിയമം-നിശ്ചയം) ۞ مَعْلُومٌ അറിയപ്പെട്ട

(*) وَمَا أَهْلَكْنَاهُ مِنْ قَرْيَةٍ

5. ഒരു സമുദായവുംതന്നെ, അതിന്റെ (നിശ്ചിത) അവധിയെ മുൻകടക്കുകയില്ല; അവർ (അതിനപ്പുറം) പിന്തിപ്പോകുകയുമില്ല.

5- مَا تَتَّبِعُونَ مِنْ أَقْلَامٍ
وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ

5. مَا تَتَّبِعُونَ മുൻ കടക്കുകയില്ല مَا ഒരു സമുദായവുംതന്നെ مَا അതിന്റെ അവധി مَا يَسْتَأْخِرُونَ അവർ പിന്തിപ്പോകുകയുമില്ല

ഓരോ ജനതയുടെയും നാശം എപ്പോഴാണ്, എങ്ങിനെയാണു എന്നൊക്കെ ചില നിയമങ്ങളും വ്യവസ്ഥകളും അടങ്ങുന്ന ഓരോ അവധി അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ അവധി പൂർത്തിയാകുമ്പോഴേ അതു സംഭവിക്കും. അതിനു മുമ്പോ പിമ്പോ ഒരിക്കലും അതു സംഭവിക്കുകയില്ല. അതുപോലെ, ഈ മുശ്ശികക്കുരുക്കു മൂലം ഒരവധി. അതു വരുമ്പോൾ ഇവരുടെ ഉഴവു വരുമെന്നു അൽപര്യം.

6. അവർ [അവിശ്വാസികൾ] പറയുന്നു: 'ഹേ, പ്രമാണം [ഖുർആൻ] ഇറക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവനേ, നിശ്ചയമായും നീ ഒരു ഭ്രാന്തൻ തന്നെ!

6- وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ
إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ

7. നീ സത്യവാന്മാരിൽപ്പെട്ടവനാണെങ്കിൽ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കൽ നീ മലക്കുകളെ കൊണ്ടുവരാത്തതെന്താണ്?!

7- لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَائِكَةِ
إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ

6. 15:1, അവർ പറയുന്നു, പറയുകയാണ് مَا هَذَا അവന്റെമേൽ ഇറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു الذِّكْرُ പ്രമാണം, സ്മരണ مَا നിശ്ചയമായും നീ 15:2 ഒരു ഭ്രാന്തൻ തന്നെ 7. 15:3 നീ ഞങ്ങളെ വന്നുകൂടെ, വരാത്തതെന്ത് مَا മലക്കുകളെകൊണ്ടു, മലക്കുകളുമായി 15:4 നീ ആകുന്നുവെങ്കിൽ مَا സത്യവാന്മാരിൽ പെട്ട (വൻ)

15:2 (ദീക്ർ) എന്ന വാക്കിനു സന്ദർഭപോലെ 'സ്മരണ, പ്രമാണം, കീർത്തി, പ്രസ്താവന' എന്നൊക്കെ അർത്ഥം കൽപിക്കാം. 'പ്രമാണം' എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ഇവിടെ അതുളളത്. അതിനോടു مَا (അത്) എന്ന അവ്യയം ചേർത്തു الذِّكْرُ എന്നു പറയുമ്പോൾ അതൊരു പ്രത്യേക പ്രമാണത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുക. നബി (സ) തിരുമനിയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി പറഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു ഇവിടെ അതുകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ ഖുർആനാണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. താഴെ 9-ാം വചനത്തിന്റെയും സൂരത്തുനഹ്ൽ: 43, 44 എന്നീ വചനങ്ങളുടെയും വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽനിന്നു ഈ വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം കൃത്യതൽ വ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

നബി (സ)യെക്കുറിച്ച് 'ഭ്രാന്തൻ' എന്ന അവരുടെ ആരോപണത്തിനു കാരണം ഖുർആൻ മുഖേന നബി (സ) പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന തത്വങ്ങളിൽ അവർക്കുള്ള പ്രതിഷേധവും, നിഷേധവുമല്ലാതെ മറെറാന്നുമല്ലെന്നു സ്പഷ്ടം തന്നെ. മൂസാ (അ) നബിയുടെ ഒരു പ്രസ്താവനക്കു പ്രത്യുത്തരം പറയുവാൻ കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ, ജനങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടു ഫീർഖൻ പറയുകയുണ്ടായി: 'നിങ്ങളിലേക്കു അയച്ചിട്ടുള്ള നിങ്ങളുടെ (ഇ)റസൂൽ ഒരു ഭ്രാന്തൻ തന്നെയാണ്' എന്നു. (26:27) അതുപോലെ, നബി (സ)യെ ന്യായംകൊണ്ടു തൊൽപിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടു മുശ്ശികക്കുരുക്കു നബി (സ)യെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞ ഒരു 'ഭ്രാന്തൻ വാക്കു' മാത്രമാണത്. അതിനു നേർക്കുനേരെ ഒരു മറുപടിയും പറയേണ്ടതായിട്ടില്ല. എങ്കിലും അവരുടെ ആരോപണത്തിനു കാരണമാകുന്ന ആ പ്രമാണം നബി(സ)യുടെ സ്വന്തം വകയല്ലെന്നും, അതു അല്ലാഹു ഇഷ്ടിയതാണെന്നും, അവരുടെ ആഗ്രഹത്തിനു വിരുദ്ധമായി അറിഞ്ഞ അവൻ സൂരക്ഷിതമായി നിലനിൽക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്നും 9-ാം വചനത്തിൽ അതിനു മറുപടിയെന്നാണു അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നതും. എന്തുകൊണ്ടാണു ഇവൻ മലക്കുകളെയും കൊണ്ടുവരാത്തതെന്ന അവരുടെ ആക്ഷേപമാണ് മറെറാന്ന്. അതിന്റെ മറുപടിയാണ് അടുത്ത വചനത്തിൽ കാണുന്നത്.

8. മലക്കുകളെ(തക്കായ)ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ നാം ഇറക്കാരില്ല; (ഇക്കണപക്ഷം) അപ്പാരം, അവർ(ഐവനല്ല) കാത്തുവെക്കപ്പെടുന്നവരായിരിക്കുകയില്ല.

١- مَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ
وَمَا كَانُوا إِذًا مُنْظَرِينَ

8. ١- 2 നാം ഇറക്കുകയില്ല, ഇറക്കാരില്ല ٢- 3 മലക്കുകളെ ٣- 4 യഥാർത്ഥ മൃഗപ്രകാരമല്ലാതെ, ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ 5- 6 അവരായിരിക്കുകയില്ല 7- 8 അപ്പാരം, അന്നേരം 9- 10 കാത്തുവെക്കപ്പെട്ട (ഐവനൽക്കപ്പെട്ട) വർ

ഇവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നവരോടും മലക്കുകളെ ഇറക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. ന്യായമായ ചില കാരണങ്ങളും, സമ്പദ്ഘട്ടങ്ങളും അതിനുള്ളിൽ. ഒരു കാര്യം അവർ ഒർത്തിരിക്കട്ടെ: അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്ന പക്ഷം, അപ്പാരം അവർക്കു ഐവനായി രക്തപ്പെടാമെന്നു അവർ വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ടു എന്ന് സാരം. ഖുർആന്റെ നേതാവായ വെറുപ്പിൽ നിന്നും അമീഷത്തിൽ നിന്നുമാണല്ലോ ഇവരുടെ ഈ ധിക്കാരങ്ങളൊക്കെ ഉൽഭവിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണു ഖുർആൻ പിൻവലിക്കപ്പെടുകയോ, അതിനു വല്ല ഹാനിയും സംഭവിക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ലെന്നു അല്ലാഹു ഇല്ലാത്തു പറയുന്നത്.

9. നിശ്ചയമായും, നാം തന്നെയാണ് (ഈ) പ്രമാണത്തെ [ഖുർആനെ] അവതരിപ്പിച്ചത്. നാം തന്നെ, അതിനെ (കാത്തു) സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളും.

١- إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ
وَرِئَاؤُهُ لَحَفِظُونَ

9. 1- 2 നിശ്ചയമായും നാം തന്നെ 3- 4 നാം ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു 5- 6 പ്രമാണത്തെ, സ്മരണയെ 7- 8 നിശ്ചയമായും നാം 9- 10 അതിനെ 11- 12 കാക്കുന്ന(സൂക്ഷിക്കുന്ന)വർതന്നെയാണ്.

1- 2 (പ്രമാണം) കൊണ്ടുളളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് പ്രധാനമായും ഖുർആനാണെന്നു അൽപം മുമ്പു പറഞ്ഞുവെല്ലോ. ഖുർആനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അതിനെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുമെന്നുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം അവൻ തികച്ചും പാലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ആർ അവിശ്വസിച്ചാലും ശരി, ആർ ഖുർവ്വാനും അതിയാലും ശരി, ആർ ശത്രുത പുലർത്തി വന്നാലും ശരി, മുസ്ലിം സമുദായമടയെ എന്തെല്ലാം മിന്നിപ്പുകളും ബാധിപ്പുന്നതും ശരി, വള്ളി പുളളിക്കു വ്യത്യാസം കൂടാതെ അത് തൊട്ട് ഇറന്നാളും അതിന്റെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ അതു നിലവിലുണ്ട്. മേലിലും അതങ്ങിനെത്തന്നെ അവശേഷിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നിരിക്കെ മറ്റു മതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നേരിട്ടതുപോലെ, മാറ്റത്തിരുത്തലോ, കൂട്ടിക്കുറക്കലുകളോ അതിൽ സംഭവിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതും. വെദഗ്രന്ഥങ്ങളടക്കം മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥത്തിനും ലഭിക്കാത്ത ഒരു പ്രത്യേക വാഗ്ദാനമത്രെ ഇത്. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ദൈവിക ഗ്രന്ഥമാണെന്നുള്ളതിനു ഒരു പ്രത്യേക തെളിവു തന്നെയാണ് ഈ 9-ാം വചനമെന്നു വ്യക്തമാണ്. ഖുർആനല്ലാത്ത ദിവ്യഗ്രന്ഥങ്ങളൊക്കെ ഇല്ലാത്ത ഒരു വിശേഷതയാണിത്. ഖുർആനെ അല്ലാഹു കാത്തു സൂക്ഷിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുകൊണ്ടു അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനവും വിശദീകരണവുമാകുന്ന നബി (സ) യുടെ സുന്നത്തും (വാക്കും സമ്മതവും പ്രവൃത്തിയും അടങ്ങുന്ന ചര്യയും) കാത്തു സൂക്ഷിക്കാൻ അനിവാര്യമായിത്തീരുന്നു. ഖുർആൻ ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതെങ്കിൽ നബിചര്യയും അറിയേണ്ടതുണ്ടല്ലോ

10. നിനക്കുവേണ്ടു പൂർവ്വികൻമാരിലുള്ള (പല) കക്ഷികളിലായി നാം (നസൂലുകളെ) അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

١- وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شِيَعِ الْأَوَّلِينَ

10. 1- 2 തീർച്ചയായും നാം അയച്ചിട്ടുണ്ട് 3- 4 നിന്റെ മുമ്പു 5- 6 കക്ഷി (കുടുംബം) കളിൽ 7- 8 പൂർവ്വികൻമാരിലെ.

11. അവർക്ക് ഒരു റസൂലും തന്നെ ചെന്നിരുന്നില്ല, അവർ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാതെ.

11- وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

12. അപ്രകാരം, (ഈ) കുറവാളികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അതിനെ [പരിഹാസത്തെ] നാം കടത്തിവിടുന്നു:

12- كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ

13. (അതെ) അവർ ഇതിൽ വിശ്വസിക്കാതെ, പൂർവ്വികന്മാരുടെ നടപടിക്രമം കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടുതാനും.

13- لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ

11. അവർക്ക് ഒരു റസൂലും തന്നെ ചെന്നിരുന്നില്ല. അവരായിരിക്കാതെ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പരിഹസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാതെ. 12. അപ്രകാരം, നമ്മുടെ കടത്തിവിടുന്നു. 13. (ഈ) കുറവാളികളുടെ. അവർ ഇതിൽ വിശ്വസിക്കാതെ, വിശ്വസിക്കാതെ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. നടപടിക്രമം പൂർവ്വികന്മാരുടെ, ആദ്യത്തെവരുടെ.

റസൂലിനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനത്തെയും ഈ മതങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നത് ഒരു പുതിയ വഴക്കം നുല്ക്കും. മുൻകാലത്തും ഇതുപോലെ റസൂലുകളെ അടക്കുവാൻ അവരുടെ മതങ്ങൾ അവരെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. നിഷേധിക്കലും ഉണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. അതിനെയെല്ലാവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അല്ലാഹു സന്ധ്യവിശ്വാസം ക്യാന്തിന്റെ കൂക പതിവില്ല. അവർ നിഷേധത്തിലും പരിഹാസത്തിലും മുഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അല്ലാഹു വിട്ടുകൊടുത്തു ചെയ്യുക. അതുകൊണ്ട് ഇവരും ചെയ്യുന്നതുപോലെത്തന്നെ. മുൻകാലത്തെ നിഷേധിക്കുവാൻ അല്ലാഹു പല നടപടികളും എടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതുപോലെ ഇവരുടെയും ചില നടപടികളാൽ അവർ എടുത്തുകൊള്ളും എന്നു സാരം. മുൻകാലത്തു നിഷേധം എത്ര കടുത്തതാണെന്നു അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു:-

14. ഇവരുടെമേൽ, ആകാശത്തുനിന്നും ഒരു വാതിൽ നാം തുറന്നുകൊടുക്കുകയും, എന്നിട്ട് അതിലൂടെ അവർ കയറിപ്പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്താലും,-

14- وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعْرُجُونَ

15. അവർ പറയുകതന്നെ ചെയ്യും: 'ഞങ്ങളുടെ കാര്യം കാര്യം ലഹരി ബാധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുക മാത്രമാണ്'; (അല്ല) എങ്കിലും, ഞങ്ങൾ മാരണം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ജനതയാകുന്നു'.

15- لَقَالُوا إِنَّمَا سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ

14. നാം തുറന്നിരുന്നെങ്കിൽ അവർക്ക്, അവരുടെമേൽ 14. ഒരു വാതിൽ, കവാടം. 15. അവർ പറയുകതന്നെ ചെയ്യും. ലഹരി (മത്സ്യ) ബാധിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുക മാത്രമാണ് നമ്മുടെ ദൃഷ്ടികൾക്ക്. എങ്കിലും ഞങ്ങൾ (നാം) ഒരു ജനതയാണ് മാരണം ചെയ്യപ്പെട്ട, ആഭിചാരം പിടിപെട്ടവരായ

അവരുടെ നിഷേധം എത്രമാത്രം കടുത്തതാണെന്നോ? ഒരു പ്രത്യേക ദൃഷ്ടാന്തമെന്ന നിലക്ക് ആകാശത്തിലേക്കു ഒരു മാർഗ്ഗം അവർക്ക് തുറന്നുകൊടുത്തു അവർ അതിലൂടെ മേൽപോട്ടു കയറിപ്പോകുകയാണെന്നുവെക്കുക എന്നാൽ പോലും അവർ: ഇതൊന്നും രോഗാവസ്ഥയല്ല-എന്നും മാരണത്തിലും ചെല്ലിയിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് അതിനെ തടയുന്നതിനായിട്ടുമാണു-എന്നു പറയുക. അന്യമെന്തിനും കണ്ടു സത്യം പോലും സമ്മതിക്കുമ്പോൾ അവർ തയ്യാറല്ല എന്നു സാരം.

വിഭാഗം-2

അല്ലാഹുവിന്റെ കഹ്നകാഹ്നങ്ങളും, സൂഷ്കികകാഹ്നകാഹ്നങ്ങളും ചട്ടത്തിക്കൊട്ടുന്ന ചില മൂഷ്കാഹ്നങ്ങളും, അവന്റെ ഹാജരായ അന്ത്യഗ്രഹത്തിന്റെ ചില ഉപാഹാരങ്ങളുമാണു തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നത്.

16. ആകാശത്തിൽ നാം ചില ഗ്രഹരണ്ഡലങ്ങളെ (അഥവാ രാശികളെ) ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. നോക്കുന്ന വർഷ അവയെ നാം അലങ്കാരമാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

16- وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّظِيرِينَ

17. ആട്ടപ്പെട്ട എല്ലാ പിശാചിൽ നിന്നും നാം അവയെ കാത്തു സൂക്ഷി)ക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു;

17- وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيزٍ 18- إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ شَهَابٌ مُبِينٌ

18. (പക്ഷയെ) കട്ടുകേൾക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചവനൊഴികെ, അപ്പോൾ, പ്രത്യക്ഷമായ ഒരു തീജാല അവനെ പിന്തുടരുന്നതാണ്.

16. $\text{لَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا}$ തീർച്ചയായും നാം ആകാശി (ഏർപ്പെടുത്തി)യിരിക്കുന്നു $\text{وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّظِيرِينَ}$ ആകാശത്തിൽ $\text{لَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا}$ രാശികളെ, സഞ്ചാരരണ്ഡലങ്ങളെ $\text{وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّظِيرِينَ}$ അവയെ നാം അലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്തു $\text{وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّظِيرِينَ}$ നോക്കുന്നവർക്ക് 17. $\text{وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيزٍ}$ അവയെ നാം കാക്കുകയും ചെയ്തു $\text{وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيزٍ}$ എല്ലാ പിശാചിൽ നിന്നും $\text{وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيزٍ}$ ആട്ട(ശപിക്ക)പ്പെട്ട 18. $\text{إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ}$ കളവു ശ്രമം നടത്തിയ (മോഷ്ടിക്കാൻ വന്ന)വനൊഴികെ $\text{إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ}$ കേൾക്കുവാൻ $\text{إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ}$ ഏർ അപ്പോൾ അവനെ പിന്തുടരും $\text{إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ}$ തീജാല (ഉൽക്ക-ചെങ്കോൽ) $\text{إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ}$ പ്രത്യക്ഷമായ

$\text{وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيزٍ}$ (ബുർജ്)ന്റെ ബഹുവചനമാണ് $\text{وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيزٍ}$ (ബുറുജ്). 'കൊത്തളം, ഉന്നത മുള്ളിക' എന്നും മറ്റുമായ അതിന്റെ ഹാജരായ്. നക്ഷത്ര-ഗ്രഹങ്ങളുടെ സഞ്ചാരരണ്ഡലങ്ങളെക്കൂടി ആ വാക്കു ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. അതനുസരിച്ചാണു ഇതുപേരെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ അതിനു 'രാശികൾ' എന്നു അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടത്. ആകാശത്തിൽ കോടിക്കണക്കിലുള്ള മഹാനക്ഷത്രങ്ങളും, അവയെല്ലാം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം സഞ്ചാരമാർഗ്ഗങ്ങളും അല്ലാഹു സൂഷ്കിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം വ്യവസ്ഥാപിതമായി നടക്കുകക്കൊണ്ടിരിക്കുവേ തന്നെ, അവയെ നോക്കിക്കാണുന്നവർക്ക് അവ വമ്പിച്ചൊരു ദീപാലങ്കാരമാക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അത്താഴക്കൂട്ടി മറ്റൊരു കാര്യം കൂടി അവ മൂലമേ നടക്കുന്നുണ്ട്. ആകാശജീവികളായ മലക്കുകളിൽ നിന്നു (അങ്ങ കാണുന്ന ഹദീസിൽ പറയുന്നപ്രകാരം) ചില വാർത്തകൾ ചേർത്തറിയെടുക്കുവാൻ വേണ്ടി മേൽപോട്ടു കയറിച്ചെന്ന് അവരുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പിശാചുക്കളെ ഏറിത്താട്ടുവാനും, അങ്ങനെ ആകാശങ്ങളെ അവരിൽ നിന്നു സൂക്ഷി)ക്കുവാനും അല്ലാഹു അവയെല്ലാം ഏർപ്പെട്ടു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കട്ടുകേൾക്കുവാൻ ചെല്ലുന്ന പിശാചുക്കളെ അവയിൽ നിന്നു ഒരുതരം തീജാലകൾ (ഉൽക്കകൾ) പിടികൂടുന്നു ഇതാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. സൂറത്തുൽ മുൽകിൽ പറയുന്നു: $\text{وَلَقَدْ جَعَلْنَا السَّمَاءَ زُجْجًا وَجَعَلْنَاهَا حِطًّا ثُمَّ سَوَّيْنَاهَا وَجَعَلْنَاهَا قَوَائِمًا وَجَعَلْنَاهَا سُبْحًا وَدُجًّا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلنَّارِ وَجَعَلْنَاهَا حِطًّا ثُمَّ سَوَّيْنَاهَا وَجَعَلْنَاهَا قَوَائِمًا وَجَعَلْنَاهَا سُبْحًا وَدُجًّا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلنَّارِ وَجَعَلْنَاهَا حِطًّا ثُمَّ سَوَّيْنَاهَا وَجَعَلْنَاهَا قَوَائِمًا وَجَعَلْنَاهَا سُبْحًا وَدُجًّا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلنَّارِ وَجَعَلْنَاهَا حِطًّا ثُمَّ سَوَّيْنَاهَا وَجَعَلْنَاهَا قَوَائِمًا وَجَعَلْنَاهَا سُبْحًا وَدُجًّا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلنَّارِ وَجَعَلْنَاهَا حِطًّا ثُمَّ سَوَّيْنَاهَا وَجَعَلْنَاهَا قَوَائِمًا وَجَعَلْنَاهَا سُبْحًا وَدُجًّا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلنَّارِ وَجَعَلْنَاهَا حِطًّا ثُمَّ سَوَّيْنَاهَا وَجَعَلْنَاهَا قَوَائِمًا وَجَعَلْنَاهَا سُبْحًا وَدُجًّا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلنَّارِ وَجَعَلْنَاهَا حِطًّا ثُمَّ سَوَّيْنَاهَا وَجَعَلْنَاهَا قَوَائِمًا وَجَعَلْنَاهَا سُبْحًا وَدُجًّا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلنَّارِ وَجَعَلْنَاهَا حِطًّا ثُمَّ سَوَّيْنَاهَا وَجَعَلْنَاهَا قَوَائِمًا وَجَعَلْنَاهَا سُبْحًا وَدُجًّا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلنَّارِ وَجَعَلْنَاهَا حِطًّا ثُمَّ سَوَّيْنَاهَا وَجَعَلْنَاهَا قَوَائِمًا وَجَعَلْنَاهَا سُبْحًا وَدُجًّا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلنَّارِ وَجَعَلْنَاهَا حِطًّا ثُمَّ سَوَّيْنَاهَا وَجَعَلْنَاهَا قَوَائِمًا وَجَعَلْنَاهَا سُبْحًا وَدُجًّا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلنَّارِ وَجَعَلْنَاهَا حِطًّا ثُمَّ سَوَّيْنَاهَا وَجَعَلْنَاهَا قَوَائِمًا وَجَعَلْنَاهَا سُبْحًا وَدُجًّا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلنَّارِ وَجَعَلْنَاهَا حِطًّا ثُمَّ سَوَّيْنَاهَا وَجَعَلْنَاهَا قَوَائِمًا وَجَعَلْنَاهَا سُبْحًا وَدُجًّا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلنَّارِ وَجَعَلْنَاهَا حِطًّا ثُمَّ سَوَّيْنَاهَا وَجَعَلْنَاهَا قَوَائِمًا وَجَعَلْنَاهَا سُبْحًا وَدُجًّا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلنَّارِ وَجَعَلْنَاهَا حِطًّا ثُمَّ سَوَّيْنَاهَا وَجَعَلْنَاهَا قَوَائِمًا وَجَعَلْنَاهَا سُبْحًا وَدُجًّا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلنَّارِ وَجَعَلْنَاهَا حِطًّا ثُمَّ سَوَّيْنَاهَا وَجَعَلْنَاهَا قَوَائِمًا وَجَعَلْنَاهَا سُبْحًا وَدُجًّا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلنَّارِ وَجَعَلْنَاهَا حِطًّا ثُمَّ سَوَّيْنَاهَا وَجَعَلْنَاهَا قَوَائِمًا وَجَعَلْنَاهَا سُبْحًا وَدُجًّا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلنَّارِ وَجَعَلْنَاهَا حِطًّا ثُمَّ سَوَّيْنَاهَا وَجَعَلْنَاهَا قَوَائِمًا وَجَعَلْنَاهَا سُبْحًا وَدُجًّا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلنَّارِ وَجَعَلْنَاهَا حِطًّا ثُمَّ سَوَّيْنَاهَا وَجَعَلْنَاهَا قَوَائِمًا وَجَعَلْنَاهَا سُبْحًا وَدُجًّا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلنَّارِ وَجَعَلْنَاهَا حِطًّا ثُمَّ سَوَّيْنَاهَا وَجَعَلْنَاهَا قَوَائِمًا وَجَعَلْنَاهَا سُبْحًا وَدُجًّا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلنَّارِ وَجَعَلْنَاهَا حِطًّا ثُمَّ سَوَّيْنَاهَا وَجَعَلْنَاهَا قَوَائِمًا وَجَعَلْنَاهَا سُبْحًا وَدُجًّا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلنَّارِ وَجَعَلْنَاهَا حِطًّا ثُمَّ سَوَّيْنَاهَا وَجَعَلْنَاهَا قَوَائِمًا وَجَعَلْنَاهَا سُبْحًا وَدُجًّا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلنَّارِ وَجَعَلْنَاهَا حِطًّا ثُمَّ سَوَّيْنَاهَا وَجَعَلْنَاهَا قَوَائِمًا وَجَعَلْنَاهَا سُبْحًا وَدُجًّا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلنَّارِ وَجَعَلْنَاهَا حِطًّا ثُمَّ سَوَّيْنَاهَا وَجَعَلْنَاهَا قَوَائِمًا وَجَعَلْنَاهَا سُبْحًا وَدُجًّا وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلنَّAR$

ഉൽക്കകളെയും, അവയുടെ കാരണത്തെയും സംബന്ധിച്ചു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് ചില അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം പറയുവാനുണ്ടെങ്കിലും ഭൗതിക മൂഷ്കികകൾക്കോ ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കോ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഈ യൊരു കാര്യം-പിശാചുക്കളെ ഏറിത്താട്ടുക-കൂടി ഉൽക്കകൾ മൂലമേ നടക്കുന്നുവെന്നത്രെ അവയുടെ (സൂഷ്ക)വായ അല്ലാഹു പറയുന്നതു. ഇക്കാര്യം ഇവിടെ മാത്രമല്ല, സൂറ:ബാരഹ്മ്-ഫാത്തിലും, സൂറ:ഖിനാലും, ഇതിനെക്കുറവുകൾ വ്യക്തമായും, വിശദമായും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുതാനും. കൂടാതെ ബുഖാരി, മുസ്ലിം, (റ) തുടങ്ങിയ ഹദീസു നേതാക്കൾ വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ചില നബി വചനങ്ങളിലും ഇതിനെപ്പറ്റി വിവരിച്ചു കാണാം.

ഈ 18-ാം വചനത്തിന്റെ ശീർഷകത്തിലും മറ്റും ഇതാം ബുഖാരി (റ) ഉദ്യേശിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു നബി വചനത്തിന്റെ സാരം മാത്രം ഇവിടെ ഉദ്യേശിക്കുന്നു. നബി (സ) പറയുകയുണ്ടു്: 'അല്ലാഹു ആകാശത്തിൽവെച്ചു ഒരു കാര്യം തീരുമാനിച്ചാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളോടുള്ള ഭക്തിനിമിത്തം മലക്കുകൾ ചിരകാലം ഒരുമിത സന്ധ്യ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽ ചങ്ങല വലിക്കുംപോലെയിരിക്കും അത്'. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽനിന്നു നട്ടും നീങ്ങുമ്പോൾ റബ്ബു പറഞ്ഞതു എന്താണെന്നു അവർ ചോദിച്ചറിയും. ഇന്നു കട്ടു കേൾക്കുന്നവർ (പിശാചുക്കൾ) കേൾക്കും, അവർ ഓടിക്കുമ്പോഴെത്തു മറ്റൊരാളായി നിലകൊള്ളുന്നുണ്ടായിരിക്കും. ചിലപ്പോൾ കേട്ട ആരും താഴെയുള്ളവർക്കു അതു ഇട്ടു കൊടുക്കും മുമ്പു തന്നെ അവനു തീജ്വാല ബാധിക്കും. അതവനെ കരിച്ചു കളയുകയും ചെയ്യും. ചിലപ്പോൾ അടുത്തു നിൽക്കുന്നവർക്കു അതു ഇട്ടു കൊടുക്കുന്നതുവരെ ജ്വാല പിടിപെടാതെയുളിയിരിക്കും. അങ്ങനെ, അവരതു ജ്വാലവരെ എത്തിക്കും. എന്നിട്ട് അതു മാരണക്കാരുടെ (ഗണിതക്കാരുടെ) വായിൽ ഇട്ടു കൊടുക്കപ്പെടും. അവർ അതിൽക്കൂടി നൂറു കളവും ചേർക്കും. അങ്ങനെ, 'ഇന്നിന്ന ദിവസം ഇന്നിന്നതു ഉപദാകുമെന്നു അയാൾ (മാരണക്കാരി) നമ്മോടു പറഞ്ഞില്ലേ? അതു യഥാർത്ഥമായി കണ്ടില്ലേ?' എന്നൊക്കെ മനസ്സെ പരഞ്ഞെക്കും. ആകാശത്തു നിന്നു (യഥാർത്ഥത്തിൽ) കേട്ട ആ വാക്കായിരിക്കും അത്.' (ബു.)

പിശാചുക്കളുടെ മോർ പ്രസ്താവിച്ച കട്ടുകേൾവിയെക്കുറിച്ചും, അവർക്കു ഉദ്ദേശകൾ ബാധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും അടുത്ത കാലത്തു സ്ഥാപിത താല്പര്യക്കാരായ ചില പണ്ഡിതന്മാർ, പല ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങളും നൽകി തൃപ്തിപ്പെടുകയും, വ്യർത്ഥൻ വചനങ്ങൾക്കു അവരുടേതായ ചില പുതിയ അർത്ഥങ്ങൾ കൽപിക്കുകയും, ഹദീസുകളുടെ നേരെ പരിഹാസവിമർശനം നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവയെല്ലാം തക്കതായ മറുപടി നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു ഖണ്ഡനവും, വിഷയത്തിന്റെ യഥാർത്ഥരൂപം മനസ്സിലാക്കുവാനുതകുന്ന ഒരു വിശദീകരണവും ഈ അദ്യായത്തിന്റെ അവസാനം ചേർത്ത വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിൽ കാണാവുന്നതാണ്. കൂടാതെ, ഈ വിഷയകരമായി സൂറ:സാഫ് ഫാത്തിലും, സൂറ: മിന്നിലും, വന്നിട്ടുള്ള ആയത്തുകളും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനവും കൂടി നോക്കുക.

19. ഭൂമിയെ നാം (നീട്ടി) വിശാലപ്പെടുത്തുകയും, അതിൽ നാം ഉറച്ചു നിലക്കുന്ന മലകളെ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അതിൽ നാം തൂക്കം (അഥവാ നിശ്ചിതമായ തോതു വ്യവസ്ഥ) ചെയ്യപ്പെട്ട എല്ലാ വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും മുളപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

19-وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا
وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مُّزَوَّجٍ

19. ഭൂമിയെ الأرض അതിനെ നാം നീട്ടി (വിശാലപ്പെടുത്തി) الأرض നാം ഇടക(സ്ഥാപിക്കുക)യും ചെയ്തു الأرض 4 അതിൽ الأرض ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നവയെ (മലകളെ) الأرض നാം മുളപ്പിക്കുക (ഉല്പാദിപ്പിക്കുക)യും ചെയ്തു الأرض 4 അതിൽ الأرض എല്ലാ വസ്തുവിൽ നിന്നും الأرض തൂക്കം (തോതു നിർണ്ണയം) ചെയ്യപ്പെട്ട

എല്ലാ ഓരോ വസ്തുവിന്റെയും പ്രാത്യകതയും ആവശ്യകതയും അനുസരിച്ചു യുക്തമായ തോതിൽ അതാതിനു ഉല്പാദനം നൽകിയിരിക്കുന്നുവെന്നു ഓരോത്തിൽ ഇതിന്റെ സാരം മനസ്സിലാക്കാം. എല്ലാതരം ചെടികളുടെയും വസ്തുക്കളുടെയും ധാതുക്കളുടെ തോത് ഓരോന്നിലും വ്യത്യസ്തമാണെങ്കിലും ഓരോന്നും കൂട്ടിപിടിച്ചതായ തൂക്കത്തിലും തോതിലുമാണുള്ളതെന്നും, ആ തോതിൽനിന്നു എന്തെങ്കിലും ഒരു ധാതു അല്പമെങ്കിലും വ്യത്യസ്തമായാൽ ആ വസ്തു അതല്ലാതായിത്തീരുന്നെന്നും ഇന്നു ശാസ്ത്രം തെളിയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ, വളരെ നൂറോണ്ടുകൾക്കു മുമ്പു തന്നെ ഈ യഥാർത്ഥ്യം വി. വ്യർത്ഥൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

20. അതിൽ നിങ്ങൾക്കു നാം പല ജീവിതോപാധികളെയും ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു;- (നിങ്ങൾക്കുമാത്രമല്ല) നിങ്ങൾ ആഹാരം നല്കുന്നവരല്ലാത്തവർക്കും.

20-وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ
وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ

20. 20 20 നിങ്ങൾക്കു നാം ഏർപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു 20 20 അതിൽ 20 20 പല ജീവിതോപാധികളെ 20 20 യാതൊരുവർക്കും 20 20 നിങ്ങളല്ല 20 20 അവർക്ക് 20 20 ആഹാരം നൽകുന്നവർ

ജീവിച്ചുവന്നവരുമായ കേ'ഖണ്, വസ്ത്രം, പാർപ്പിടം തുടങ്ങിയ ഉപാധികളും വിവിധതരം ഉപജീവന മാർഗ്ഗങ്ങളും ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾക്കായി അല്ലാഹു ഏർപ്പെടുത്തിത്തന്നിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങൾക്കെന്നു മാത്രമല്ല, നിങ്ങൾക്കുപുറം നൽകി വരുന്നവരോ, നിങ്ങൾക്കു ആഹാരം കൊടുക്കുവാൻ കഴിയാത്തവരോ ആയ മനുഷ്യർ, പക്ഷിമൃഗാദികൾ തുടങ്ങിയ ഏറ്റേറെ വസ്തുക്കൾക്കും വേണ്ടതായ ജീവിതോപാധികൾ ഭൂമിയിൽ അവൻ ഏർപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. പശുക്കുറ്റത്താൽ,-

21. ഒരു വസ്തുവും തന്നെ, അതിന്റെ (നിക്ഷേപ) ഖജനാക്കൾ നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഇല്ലാതെയില്ല, അതിനെ (ഒന്നിനെയും) ഒരു അറിയപ്പെട്ട (നിശ്ചിത) തോതനുസരിച്ചല്ലാതെ നാം ഇറക്കുന്നതുമല്ല

۲۱- وَإِنْ قَرَنْتُمْ شَيْءًا إِلَىٰ غَيْرِ آيَاتِنَا
وَمَا نُنَزِّلُ
إِلَّا بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ

21. ۱۵: ۱۴ ഒരു വസ്തുവും തന്നെയില്ല ۱۵: ۱۴ നമ്മുടെ അടുക്കലില്ലാതെ ۱۵: ۱۴ അതിന്റെ ഖജനാക്കൾ ۱۵: ۱۴ അതിനെ നാം ഇറക്കുന്നതുമല്ല ۱۵: ۱۴ ഒരു തോതനുസരിച്ചല്ലാതെ ۱۵: ۱۴ അറിയപ്പെട്ട(നിശ്ചിത)

ഈ ലോകവ്യവസ്ഥയുടെ പിന്നിലുള്ള മൗലികതത്വം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വചനമാണിത്. ۱۵: ۱۴ (വസ്തു അല്ലെങ്കിൽ വസ്തുത) എന്നു പറയപ്പെടാവുന്ന ഏതെല്ലാം ഉണ്ടോ അതിന്റെയെല്ലാം നിക്ഷേപവും ജന്മധാരവും അല്ലാഹുവിങ്കലാണുള്ളത്. അവ മൃഗവും അവന്റെ അധീനത്തിലും നിയന്ത്രണത്തിലുമാണ്. എങ്ങിനെ അല്ലെങ്കിൽ? ഒരു വസ്തു ഉണ്ടാവണമെന്നു അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അതു ഉണ്ടാവണമെന്നു പറയുകയേ വേണ്ടൂ-അതുണ്ടായിക്കൊള്ളൂ. (36:82) ഒരു കാര്യം അവൻ തീരുമാനിച്ചാൽ അതുണ്ടാവണമെന്നു പറയുകയേ വേണ്ടൂ-അതുണ്ടായിക്കൊള്ളൂ. (2:117) പക്ഷേ, ഒരു നിശ്ചിത തോതും വ്യവസ്ഥയും അനുസരിച്ചു മാത്രമേ അവയെ അവൻ പുറത്തിറക്കുകയും വിതരണം ചെയ്യുകയും പതിവുള്ളൂ. ഓരോന്നിന്റെയും സന്ദർഭം, ആവശ്യം, അളവു ആദിയായവയെല്ലാം അവനറിയാവുന്നതുകൊണ്ടു, അഥവാ അവന്നു അറിയാവൂ. അനുഭവം, അന്വേഷണം, പരീക്ഷണം, നിരീക്ഷണം എന്നിങ്ങനെയുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ അവയിലടങ്ങിയ വളരെ ചുരുക്കം രഹസ്യങ്ങൾ ചിലർക്കും മനുഷ്യർക്കു അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞെന്നു വരുമെന്നു മാത്രം. ۱۵: ۱۴ (നിങ്ങൾക്കു അറിവിൽനിന്നും അൽപമല്ലാതെ നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ല 17:85)

ചില വസ്തുക്കൾ ധാരാളമാണെങ്കിലും, ചിലത് അൽപാൽപമായും, ചിലത് ചില കാലങ്ങളിലും മേഘങ്ങളിലും, മറ്റു ചിലത് ഏല്പം ഇടത്തും ഏല്പം കാലത്തും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ഈ വ്യവസ്ഥയനുസരിച്ചാകുന്നു. ഒരു ചെറിയ ഉദാഹരണം നോക്കുക: ഇന്നു മനുഷ്യലോകത്തിനു-വിശേഷിച്ചും നാഗരികരായ ജനങ്ങൾക്കു-കേ'ഖണ്, വെള്ളവും കണക്കു തോതാവശ്യവസ്തുവാണു വിദ്യുച്ഛക്തി. വൻനഗരങ്ങളിൽ അതില്ലാതെ നിമിഷങ്ങൾ പോലും കഴിച്ചു കൂട്ടുവാൻ കഴിയാത്തായിരിക്കുന്നു. ഈ വിദ്യുച്ഛക്തി മുമ്പും ഈ ലോകത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, അതിന്റെ അറിവും ആവശ്യവും ഉപയോഗവുമെല്ലാം അടുത്ത കാലങ്ങളിലാണ് മനുഷ്യർക്കുണ്ടായത്. വിദ്യുച്ഛക്തിയുമായി ബന്ധപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു ജീവിതരീതി അതുവരെ മനുഷ്യർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. അക്കാലത്ത് അതിനെപ്പറ്റി അറിവുണ്ടായാൽ തന്നെയും അതിനെ ചൂഷണം ചെയ്തു ഇനത്തെപ്പോലെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും അജ്ഞാതമായിരുന്നു. അങ്ങനെ, ആവശ്യവും സന്ദർഭവും വന്നപ്പോൾ അല്ലാഹു അതിനെ പുറത്തിറക്കുകയും, അതിന്റെ പ്രയോജനവും ലഭ്യതയും വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുപോലെ എത്രയെത്ര ഉദാഹരണങ്ങൾ!

പ്രകൃതിരഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റി പുതിയ അറീവുകൾ ലഭിക്കും തോറും, പ്രകൃതി വിഭവങ്ങൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാനുള്ള കഴിവു വർദ്ധിക്കുംതോറും അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതി വ്യവസ്ഥയിലടങ്ങിയ യുക്തി രഹസ്യങ്ങൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ബോധ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. രണ്ടു കണ്ണും അടച്ചുകൊണ്ടു ഈ ലോകത്തിനൊരു സ്രഷ്ടാവിനെ കാണുന്നില്ലെന്നും, ഇതു എങ്ങിനെയോ സ്വയമേവ രൂപം കൊണ്ടതായിരിക്കുമെന്നും വിഭാവനം ചെയ്യുകയും, ഈ വിഭാവനത്തെ യഥാർത്ഥമായി തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിഡ്ഢി രംഗത്തുമാത്രമേ അതിൽനിന്നു പരാമൊന്നും ലഭിക്കാതിരിക്കുകയുള്ളൂ.

എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും കുറിച്ചു ۞ (നാം അതിനെ ഇറക്കുന്നു) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം അവയൊക്കെ മുകളിലുയർത്തുന്നതിന്നു മഴ വർഷിപ്പിക്കും പോലെ കീഴ്പോട്ടു ഇറക്കുന്നുവെന്നല്ല. അവയെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും മംഗത്തു കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നാകുന്നു. അതോടുകൂടി ആ പ്രയോഗത്തിൽ മറ്റു ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ കൂടി സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ കർപനയും പ്രവൃത്തിയും അനുസരിച്ചാണു ഉണ്ടായിത്തീരുന്നത്. ഭൗതികമായ കാര്യങ്ങളിൽ ലോകങ്ങളുടെ കൈക്കും ചില പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. എന്നിങ്ങനെയുള്ള സൂചനകൾ അതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു സ്ഥലത്തു അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്കിൽ നിന്നു ഇതു കൃത്യതയ്ക്ക് വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. അതെ, ۞ (അവൻ ആകാശത്തു നിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു കാര്യം നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. (32:5) അപ്പോൾ 'അല്ലാഹു ഇറക്കുന്നു' എന്ന പ്രയോഗം കേവലം ഒരു അലങ്കാര പ്രയോഗം മാത്രമല്ലെന്നു ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. എല്ലാ വസ്തുക്കളുടെയും നിഷ്പേധം അല്ലാഹുവിനാണെന്നും, ഓരോ നിഷ്പിത തോതനുസരിച്ചു അവൻ അവയെ ഇറക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെന്നും പറഞ്ഞശേഷം അതിനു ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ തുടർന്നു പറയുന്നു:-

22. വഹിക്കുന്നവരായ (അഥവാ ഫലോൽപാദകങ്ങളായ) നിലയിൽ നാം കാര്യങ്ങളെ അയക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ, ആകാശത്തുനിന്ന നാം (മഴ)വെള്ളം ഇറക്കി; എന്നിട്ടു നിങ്ങൾക്കു അതിനെ നാം കൂടിക്കുമാറാക്കിത്തന്നു. നിങ്ങൾ അതിനെ (നിക്ഷേപിച്ചു) സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നവരല്ലതാനും.

۞ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ
فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَنْقَيْنَاكُمْ ۖ
وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ۝

22. ۞ നാം അയക്കുകയും ചെയ്തു ۞ കാര്യങ്ങളെ ۞ വാഹിനികളായിക്കൊണ്ടു, ഉൽപാദകങ്ങളായിട്ടു ۞ അങ്ങനെ (എന്നിട്ടു) നാം ഇറക്കി ۞ ആകാശത്തുനിന്ന ۞ വെള്ളം ۞ എന്നിട്ടു നാം നിങ്ങൾക്കതിനെ കൂടിക്കു(ന്നക്കു) മാറാക്കിത്തന്നു ۞ നിങ്ങളല്ലതാനും ۞ അതിനെ ۞ സൂക്ഷിക്കുന്ന (നിക്ഷേപിക്കുന്ന-സംഭരിക്കുന്ന) വർ

കാര്യങ്ങളുടെ സ്ഥിതിവിശേഷണമായിക്കൊണ്ടുള്ള ۞ (ലവാഹിഹ്) എന്ന വാക്കിനു കാർഷേപങ്ങളെ വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നവ എന്നും, ഫലങ്ങളെ ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്നവ എന്നും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടുകാണാം. അല്ലാഹു കാര്യങ്ങളെ അയക്കുകയും അവ മേഖലയെ ഇളക്കിവിടുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നും, അനന്തരം മേഖലകളിൽ നിന്നു മഴ വർഷിക്കുകയും, അതുവഴലും ഉൽപാദനമില്ലാതെ നിർജീവിവുമായി കിടക്കുന്ന ഭൂമിക്കു ജീവസ്സു നൽകി ഉൽപാദനയോഗ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നും അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. (റൂ: 48-50) അപ്പോൾ, കാര്യകൾ മേഖലയെ വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതും, അതോടുകൂടി ഭൂമിയെ ഫലോൽപാദകമാക്കുവാൻ കാരണമായിത്തീരുന്നതുമാകുന്നു

۞ (രീഹ്-കാര്യ) എന്ന വാക്കിന്റെ ബഹുവചനമാണു ۞ (രിയാഹ് - കാര്യകൾ) എങ്കിലും ഈ രണ്ടു വാക്കുകളും ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ച സന്ദർഭങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ബഹുവചനരൂപത്തിലുള്ള പ്രയോഗം (۞) അനുഗ്രഹത്തിന്റെ കാര്യങ്ങളെ കുറിക്കുന്നതും, ഏകവചനരൂപത്തിലുള്ള പ്രയോഗം (۞) ആപൽക്കരമായ കാര്യത്തെ കുറിക്കുന്നതുമായിട്ടാണു കാണപ്പെടുന്നത്. കാരാക്കിയുമ്പോൾ നബി (സ) 'അല്ലാഹുവേ, നിങ്ങളു കാര്യകളാ(۞)ക്കണമേ, ഇതു ഒരു കാരാ(۞)ക്കുതേ' (*) എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നതായി ഹദീസിലും വന്നിട്ടുണ്ട്. (ബ: ശാഫിഇ)

۞ (നിങ്ങൾ അതിനെ സൂക്ഷിച്ചുവെക്കുന്നവരല്ലതാനും.) എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ താല്പര്യം രണ്ടു പ്രകാരത്തിലാവാം. (1) അല്ലാഹു അവന്റെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടു മഴവർഷിച്ചു തന്നപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കു അതു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയായി എന്നല്ലാതെ നിങ്ങൾ അതു നിങ്ങളുടെ അധീനത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചു സംഭരിച്ചു വെച്ചിട്ടു

നന്ദിൻ നിന്നു എടുത്തു പുറത്തുപോയതല്ലല്ലോ. (2) മഴകുലം ലഭിക്കുന്ന വെള്ളം മുഴുവനും സംഭരിച്ചു വെച്ചു മകുപാടു കൂടാതെയും, വന്നിടത്തു ലഭിച്ചു പോകാതെയും സൂക്ഷിച്ച് നിക്ഷേപിക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ല. അഥവാ നിങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു അപ്പുറപ്പോവാൻ നാം തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് മഴ വർഷിപ്പിച്ചു തരേണമിരിക്കുന്നു. രണ്ടു വശമുമാകുന്നതിൽ ഏതു സ്ഥിതിയിലാലും മനുഷ്യർക്കു അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന ഒരു മഹത്തായ അനുഗ്രഹമാണു മഴ എന്നത്രെ അതിലടങ്ങിയ സൂചന. ﴿عَلَّمَ﴾

23. നിശ്ചയമായും, നാം തന്നെയാണു ജീവിപ്പിക്കുകയും, മരണപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു്. നാം തന്നെയാണു, അനന്തരമെടുക്കുന്നവരും.

٢٣- وَإِنَّا لَنَخْنُحْنُ الْحَيِّ
وَلَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ

23. ﴿عَلَّمَ﴾ നിശ്ചയമായും നാം ﴿عَلَّمَ﴾ നാം തന്നെ ﴿عَلَّمَ﴾ നാം ജീവിപ്പിക്കുന്നു ﴿عَلَّمَ﴾ നാം മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു ﴿عَلَّمَ﴾ നാം (തന്നെ) ﴿عَلَّمَ﴾ അനന്തരമെടുക്കുന്നവർ, അനന്തരാവകാശികൾ

'നിശ്ചയമായും, നാം തന്നെ ജീവിയെയും, അതിലുള്ളവരെയും അനന്തരമെടുക്കുന്നു. നമ്മുടെ അടുക്കലുള്ളതന്നെ മരണപ്പെടുകയും ചെയ്യും.' (മർയ്യാ: 40.)

24. തീർച്ചയായും നിങ്ങളിൽ നിന്നു മുമ്പു കടന്നുപോകുന്നവരെ നാം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്; തീർച്ചയായും പിന്നീടിരിക്കുന്നവരെയും നാം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

٢٤- وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ
وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرِينَ

24. ﴿عَلَّمَ﴾ തീർച്ചയായും നാം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്, നമുക്കറിയാം ﴿عَلَّمَ﴾ മുമ്പുകടന്നു പോകുന്നവരെ ﴿عَلَّمَ﴾ നിങ്ങളിൽ നിന്നു ﴿عَلَّمَ﴾ തീർച്ചയായും നാം അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു് ﴿عَلَّمَ﴾ പിന്നീടിരിക്കുന്നവരെ, പിന്നീൽ വരുന്നവരെ

ജീവിതം, മരണം തുടങ്ങി ഏതു കാര്യത്തിലും ആരെക്കൊ മുന്നിലായിരിക്കുകയെന്നും, ആരെക്കൊ പിന്നിലായിരിക്കുകയെന്നും, ആരെക്കൊ കഴിഞ്ഞുപോയെന്നും, ആരെക്കൊ ബാക്കിയുണ്ടെന്നുയൊക്കെ ശരിക്കും അറിയാം. നമുക്കു മുമ്പേ അറിയും എന്നു സാരം.

25. നിശ്ചയമായും, നിന്റെ രബുതന്നെ അവരെ (എല്ലാം) ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. നിശ്ചയമായും, അവൻ അഗാധജ്ഞനാണു്, സർവ്വജ്ഞനാണു്.

٢٥- وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَجْمَعُهُمْ
إِلَهُهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ

വിഭാഗം-3

26. തീർച്ചയായും, (മുശപിടിച്ചു) പാകപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കളിമണ്ണിൽനിന്നു ചിലപ്പുണ്ടാകുന്ന മണ്ണിനാൽ മനുഷ്യനെ നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

٢٦- وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ
مِّنْ حَيٍّ مَّسْنُونٍ

25. ﴿عَلَّمَ﴾ നിശ്ചയമായും നിന്റെ രബു ﴿عَلَّمَ﴾ അവൻതന്നെ ﴿عَلَّمَ﴾ അവരെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്നു ﴿عَلَّمَ﴾ നിശ്ചയമായും അവൻ അഗാധജ്ഞനാണു്, യുക്തിമാനാണു് ﴿عَلَّمَ﴾ (സർവ്വ)ജ്ഞാനാണു്

26. ﴿عَلَّمَ﴾ തീർച്ചയായും നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടു് ﴿عَلَّمَ﴾ മനുഷ്യനെ ﴿عَلَّمَ﴾ ചിലപ്പുണ്ടാകുന്ന (ചിലചിലപ്പുള്ള) മണ്ണിനാൽ ﴿عَلَّمَ﴾ കളി (ചെളി)മണ്ണിൽ നിന്നുള്ള ﴿عَلَّمَ﴾ (മുശപിടിച്ചു) പാകപ്പെടുത്തപ്പെട്ട, പശിമ പിടിച്ച് നാററം വന്ന

27. ജിന്നിനെയും അത്യുഷ്ണമുള്ള അഗ്നിയാൽ നാം മുമ്പെ അതിനെ സൃഷ്ടിച്ചു.

۲۷-وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السُّمُورِ

27. ജിന്നിനെയും ജിന്നാ നാമതിനെ സൃഷ്ടിച്ചു മുൻ മുമ്പെ, തുമ്പെ നാ അഗ്നിയാൽ

മനുഷ്യ വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ജിന്ന വർഗ്ഗത്തിന്റെയും ഉൽപത്തിയെക്കുറിച്ചാണ് (പ്രസ്താവിക്കുന്നത്). മനുഷ്യപിതാവായ ആദം (അ)നബിയെ മണ്ണുകൊണ്ടും, ജിന്ന വർഗ്ഗത്തിന്റെ പിതാവായ ഇബ്ലീസിനെ അഗ്നി കൊണ്ടുമാണു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു ഖുർആനിൽ നിലയിക. സാധാരണയായി വ്യക്തമാണ്. മനുഷ്യ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ മണ്ണിൽനിന്നു (مِنْ طِينٍ لَازِبٍ) കളിമണ്ണിൽനിന്നു (مِنْ حَمَلٍ) മൃഗ-പശിയുള്ള-കളിമണ്ണിൽനിന്നു (مِنْ طِينٍ لَازِبٍ) പൂർണ്ണമായും ചിലപ്പോൾ തീർന്നു (مِنْ نَارِ السُّمُورِ) എന്നിങ്ങനെയും, ജിന്നിന്റെ സൃഷ്ടിയെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ അഗ്നിയിൽനിന്നു (مِنْ نَارِ السُّمُورِ) അഗ്നിയിൽ നിന്നുള്ള ജാലയിൽ നിന്നു (مِنْ نَارِ السُّمُورِ) എന്നിങ്ങനെയും വ്യത്യസ്ത വാക്കുകൾ അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചു കാണാം. ആ മണ്ണിന്റെയും, അഗ്നിയുടെയും സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളെയാണ് ഈ വ്യത്യസ്ത വാക്കുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. രണ്ടിനെപ്പറ്റിയും ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ച വാക്കുകളുടെ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഇതെല്ലാം സഹായകമാകുന്നു.

കൊട്ടിയോൽ 'ചല ചല' ശബ്ദം വരുന്ന ചിലപ്പോൾ മണ്ണിനാണു (مِنْ نَارِ السُّമُورِ) എന്നു പറയുന്നത്. ചെളിമണ്ണും-അഥവാ കളിമണ്ണും-എന്നത്രെ (مِنْ نَارِ السُّمُورِ) ന്റെ അർത്ഥം. (مِنْ نَارِ السُّمُورِ) എന്ന വാക്കിനു പഴക്കംചെന്നു കണത്തിൽ വ്യത്യാസംവന്ന മണ്ണു എന്നും, പശിയുള്ള കൃഷ്ണമണ്ണു എന്നും, പശിമ പിടിച്ച് കറുപ്പുന്നതും പൂണ മണ്ണു എന്നും, മൃഗപിടിച്ചു രൂപപ്പെടുത്തി പാകപ്പെടുത്തപ്പെട്ട മണ്ണു എന്നൊക്കെ അർത്ഥം നൽകപ്പെട്ടു കാണുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഇതൊന്നും വിഭിന്നമായ അർത്ഥങ്ങളല്ല. മൺപാത്രങ്ങളും മറ്റും ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന മണ്ണിനു ഈ ഗുണങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുപോലെ, (പ്രസ്തുതഗുണങ്ങളാൽ മിശ്രമായ കളിമണ്ണുകൊണ്ടു രൂപപ്പെടുത്തുകയും, പിന്നീടു പൂർണ്ണമായും മണ്ണുപോലെ മുട്ടിയോൽ ചിലപ്പോൾ വരുന്നതാകവണ്ണം ഉണക്കുകയും ചെയ്ത മണ്ണുകൊണ്ടുള്ള മൃഗയിൽ നിന്നാണു അല്ലാഹു മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്നു മോത്തത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. (مِنْ نَارِ السُّمُورِ) എന്നാൽ, മോക്ഷപഞ്ചലി ലൂടെ ഉള്ളിലേക്കു തുളച്ചുകടക്കുമാറു അത്യുഷ്ണമായതു എന്നർത്ഥം. അത്യുഷ്ണമുള്ള കാരാന്നും (مِنْ نَارِ السُّمُورِ) എന്നു പറയപ്പെടാറുണ്ട്. (مِنْ نَارِ السُّمُورِ) എന്നാൽ സൂചിയുടെ ചാരംപോലെയുള്ള സൂഷിരം-അഥവാ സൂക്ഷ്മചാരം-എന്നാണർത്ഥം. അതിൽനിന്നാണു ആ വാക്കിന്റെ ഉത്ഭവം. (*) ചുരുക്കത്തിൽ, മനുഷ്യപിതാവിനെ മേൽവിവരിച്ച പ്രകാരമുള്ള മണ്ണിനാൽ സൃഷ്ടിച്ചതുവഴി മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉത്ഭവം മണ്ണിൽനിന്നും, ജിന്നപിതാവിനെ അത്യുഷ്ണമായ അഗ്നിയാൽ സൃഷ്ടിച്ചതുവഴി ജിന്നവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉത്ഭവം തീയിൽനിന്നാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഉത്ഭവം തൊട്ട് പ്രകൃതത്തിലും, സ്വഭാവത്തിലും വിരുദ്ധമായ രണ്ടു വർഗ്ഗങ്ങളാണു മനുഷ്യനും ജിന്നയും. എന്നാൽ, പ്രസ്തുത മണ്ണു എവിടെനിന്നു എടുക്കപ്പെട്ടു അതിനെക്കൊണ്ട് എന്തെല്ലാം ചെയ്യപ്പെട്ടു എന്നിത്യാദി വിശദീകരണങ്ങളൊന്നും നമുക്കറിയാതുകൂടാ. ഈ വചനത്തിലും ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു വന്നതിന്നു ആയത്തുകളിലും അന്വേഷണം അല്ലാഹു വിവരിച്ചിട്ടില്ലെന്നും.

മനുഷ്യനും ജിന്നുകളുടെയും രണ്ടു പ്രത്യേക വർഗ്ഗങ്ങളാണെന്നും, മനുഷ്യരിലുള്ള അപരിഷ്കൃത വിഭാഗത്തിനാണു ജിന്നുകളെന്നു പറയുന്നതെന്നും ഇപ്പോൾ ചില വക്രബുദ്ധികളായ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനക്കാർ വാദിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ഖുർആൻ വചനങ്ങളും ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റുപല വചനങ്ങളും അവർ അവരുടെ വകയായി ചില പുതിയ അർത്ഥങ്ങളും വ്യാഖ്യാനങ്ങളും നൽകി തൃപ്തി അടയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിരുദ്ധ ഖുർആനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെന്നു സ്വയം അഭിമാനിക്കുന്നതോടെപ്പോഴും അത്തരത്തിലുള്ള അർത്ഥവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഖുർആൻ വചനങ്ങളെ നഷ്ടമാക്കുന്നതു പോലെയും കാണുമ്പോൾ നാം അമ്പരന്നു പോകും. ഇവരുടെ ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിനെതിരെ ഖുർആനിൽ മറ്റു തെളിവുകളൊന്നും ഇല്ലെങ്കിൽപോലും-വാസ്തവത്തിൽ പല തെളിവുകളുണ്ടുതാനും-മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ജിന്നിനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതു (مِنْ نَارِ السُّمُورِ) എന്ന മൊഹറ വാക്യം കൊണ്ടു ഇവരുടെ വാദം അടിമയുടെ പെറ്റിത്തറപോകുന്നു. പക്ഷെ, താൽപര്യപൂർവ്വം ഒരു മുൻവിധി വെച്ചുകൊണ്ടു വ്യാഖ്യാനത്തിന്നൊരുങ്ങുന്നവർക്കുണ്ടാകാതെ തൊക്കെ കാണുവാനും ഗ്രഹിക്കുവാനും കഴിയുന്നു?

(*) مِّنْ نَّارِ السُّمُورِ

28. നിന്റെ റബ്ബ് മലക്കുകളോടു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം (മറുക്കുക): '(മുശപിടിച്ചു) പാകപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കളിമണ്ണിൽനിന്നും ചിലപ്പുണ്ടാകുന്ന മണ്ണിനാൽ ഞാൻ ഒരു മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുകയാണ്'.

28- وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَالِقٌ
بَشَرًا مِّنْ صَلْصَالٍ مِّنْ حَبٍ آمَنُونِ

29. 'അങ്ങനെ, ഞാൻ അവനെ (പൂർത്തിയാക്കി) ശരിപ്പെടുത്തുകയും, അവനിൽ എന്റെ (വക) ആത്മമാവിൽ നിന്നും ഞാൻ ഉത്തുകയും ചെയ്താൽ, അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അവനു 'സുജുദ്' ചെയ്യുന്നവരായി വീഴുവിൻ'.

29- فَإِذَا سَوَّيْتُهُ
وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي
فَسُجُّدُوا لَهُ سَاجِدِينَ

30. എന്നിട്ടു, മലക്കൾ എല്ലാവരും മുഴുവൻ (തന്നെ) 'സുജുദ്' ചെയ്തു;

30- فَسَجَدَ الْمَلَكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

31. -ഇബ്ലീസ് ഒഴികെ:-അവൻ 'സുജുദ്' ചെയ്തവരോടൊപ്പം ആയിരിക്കുവാൻ വിസമ്മതിച്ചു.

31- إِلَّا إِبْلِيسَ
أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ

32. അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'ഇബ്ലീസ്, നീ 'സുജുദ്' ചെയ്തവരോടൊപ്പം ആകാതിരിക്കുവാൻ നിനക്കെന്താണു (കാരണം)?'

32- قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ
أَلَّا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ

33. അവൻ [ഇബ്ലീസ്] പറഞ്ഞു: '(മുശപിടിച്ചു) പാകപ്പെടുത്തപ്പെട്ട കളിമണ്ണിൽ നിന്നു ചിലപ്പുണ്ടാകുന്ന മണ്ണിനാൽ നീ സൃഷ്ടിച്ചതായ മനുഷ്യനു സുജുദ് ചെയ്യാൻ ഞാനായിട്ടില്ല'.

33- قَالَ لَمْ أَكُنْ لِيَسْجُدَ لِبَشَرٍ
خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ
مِّنْ حَبٍ آمَنُونِ

28. 14:31, പറഞ്ഞ സന്ദർഭം 28, നിന്റെ റബ്ബ് 28 മലക്കുകളോടു 21 നിശ്ചയമായും ഞാൻ 21 സൃഷ്ടിക്കുന്നവനാണ് 21 ഒരു മനുഷ്യനെ 21 ചിലപ്പുണ്ടാകുന്നതിനാൽ 21 കളി (ചെളി)മണ്ണിൽനിന്നും 21 പാകപ്പെടുത്തപ്പെട്ട (പശിമപിടിച്ചു) സാധനം... 29. 14:32 അങ്ങനെ അവനെ ഞാൻ ശരിപ്പെടുത്തിയാൽ 21 ഞാൻ ഉത്തുകയും 21 അവനിൽ 21 എന്റെ ആത്മമാവിൽ നിന്നും 21 അപ്പോൾ നിങ്ങൾ വീഴുവിൻ 21 അവനു 21 സുജുദ് ചെയ്യുന്നവരായി 30. 29 എന്നിട്ടു (അപ്പോൾ) സുജുദ് ചെയ്തു 21 മലക്കൾ 21 അവരൊല്ലാം 21 മുഴുവൻ 31. 31 ഇബ്ലീസ് ഒഴികെ 21 അവൻ വിസമ്മതിച്ചു, വിലക്കി, സ്ഥിതിക്കാനിരുന്നു 21 21 അവനായിരിക്കുവാൻ 21 സുജുദ് ചെയ്യുന്നവരുടെ ഒപ്പം (കൂടെ) 32. 32 അവൻ പറഞ്ഞു 21 ഇബ്ലീസ് 21 നിനക്കെന്താണു 21 നീ ആകാതിരിക്കുവാൻ 21 സുജുദ് ചെയ്യുന്നവരോടൊപ്പം 33. 33 അവൻ പറഞ്ഞു 21 ഞാൻ ആയിട്ടില്ല, ഞാൻ ഇല്ല, ആകാതെല്ല 21 ഞാൻ സുജുദ് ചെയ്യാൻ 21 ഒരു മനുഷ്യനു 21 നീ അവനെ സൃഷ്ടിച്ചു 21 ചിലപ്പുണ്ടാകുന്നതിനാൽ 21 കളിമണ്ണിൽ നിന്ന് 21 പാകപ്പെടുത്തപ്പെട്ട, രൂപപ്പെടുത്തപ്പെട്ട.

34. അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ, നീ ഇവിടെ നിന്നു പുറത്തു പോകുക; നിശ്ചയമായും, നീ ആട്ടപ്പെട്ടവനാകുന്നു.

34-قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا
فَأِنَّكَ رَاجِعٌ

35. 'നിശ്ചയമായും, നിന്റെ മേൽ പ്രതിഫലനം പടിയുടെ ദിവസംവരെ ശാപവുമുണ്ടായിരിക്കും'.

35-وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

34. 34 അവൻ പറഞ്ഞു فَأَخْرِجْ എന്നാൽ നീ പുറത്തുപോകുക 34 ഇതിൽ (ഇവിടെ)നിന്നു ചിട്ട കാരണം നിശ്ചയമായും നീ رَاجِعٌ ആട്ടപ്പെട്ടവനാണ് 35- وَإِنَّ عَلَيْكَ നിശ്ചയമായും നിന്റെ മേൽ ഉണ്ടുതാനും 35 ശാപം 35 ദിവസംവരെ 35 പ്രതിഫലനം പടിയുടെ

ഇവിടെ നിന്നു പുറത്തുപോവുക (أَخْرِجْ), എന്നു പദത്തിന്റെ ഉദ്യമം മലക്കുക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു എന്നും ഉപരിലോകത്തുനിന്നു എന്നും ആകാം മതത്ത്. 35- وَإِنَّ

36. അവൻ [ഇബ്ലീസ്] പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ദമന്യ, എന്നാൽ [അങ്ങിനെയൊന്നെങ്കിൽ] അവർ [മനുഷ്യർ] എഴുന്നെല്പിക്കപ്പെടുന്ന (പുനരുത്ഥാന) ദിവസംവരെ നീ ഏനിക്ക (അവധി നൽകി) താമസം നൽകേണമേ!

36-قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي
إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ

37. അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'എന്നാൽ (ശാി) നീ താമസം നൽകപ്പെട്ടവരിൽപെട്ടവൻ തന്നെ:-

37-قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ

38. അറിയപ്പെട്ട (ആ നിശ്ചിത) സമയത്തിന്റെ ദിവസംവരെ

38-إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ

36. 36 അവൻ പറഞ്ഞു 36 എന്റെ ദമന്യ 36 എന്നാൽ നീ എന്ന് ഒഴിവാക്കി (താമസം ചെയ്തു-നീട്ടിവെച്ചു) തരണം 36 ദിവസംവരെ 36 അവർ എഴുന്നൽപിക്കപ്പെടുന്ന 37. 37 അവൻ പറഞ്ഞു 37 എന്നാൽ നിശ്ചയമായും നീ 37 ഒഴിവാക്ക (നീട്ടിവെക്ക-താമസം നൽകി)പ്പെട്ടവരിൽപെട്ട (വൻ) 38. 38 ദിവസംവരെ 38 (ആ) സമയത്തിന്റെ 38 അറിയപ്പെട്ടതായ (നിശ്ചിത)

പുനരുത്ഥാന ദിവസംവരെ ഒഴിവുകിട്ടിയാൽ മരണത്തിൽനിന്നും, അനന്തം നരപടികളിൽനിന്നും തനിക്കു ഒഴിവാക്കിത്തരുന്ന ഒരു പക്ഷേ, പിശാചു വ്യാപാരിച്ചിരിക്കാം. പക്ഷേ, ആ അപക്ഷ അല്ലാഹു നിരസിക്കുകയും, അത്യാനന്ദംവരെ മരണം ഒഴിവു നൽകുകയുമാണു ചെയ്തത്. അങ്ങനെയൊന്നും വ്യാപാരിയും അതുവരെ ലഭിക്കുന്ന ഒഴിവു കഴുവനും മനുഷ്യരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നതിൽ വിനിയോഗിക്കുവാൻ അവന്റെ ദുഷ്ഠത അവനെ മേലിപ്പിച്ചു.

39. അവൻ പറഞ്ഞു: 'എന്റെ രബ്ബേ, നീ എന്നെ വഴിപിഴവിലാക്കി (നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടു, തീർച്ചയായും, ഭൂമിയിൽ അവർക്കു ഞാൻ (പാപങ്ങളെ) ഭംഗിയാക്കി കാണിക്കുകയും, അവരെ മുഴുവൻ ഞാൻ വഴിപിഴവിലാക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും:-

39- قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝

40. '(അതെ) അവരിൽ നിന്നുള്ള നിന്റെ നിഷ്കളങ്കരാക്കപ്പെട്ട അടിയാൻമാരെ ഒഴികെ.'

40- إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ۝

39. 39 അവൻ പറഞ്ഞു 39 എന്റെ രബ്ബേ 39 അഗ്വയ്യിൻ നീ എന്നെ വഴിപിഴവിലാക്കിയതുകൊണ്ട് 39 ഞാൻ ഭംഗിയാക്കിക്കൊടുക്കുകതന്നെ ചെയ്യും 39 അവർക്കു 39 ഭൂമിയിൽ 39 ഞാനവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും 39 മുഴുവനും 40. 40 നിന്റെ അടിയാൻമാരെ ഒഴികെ 40 അവരിൽ നിന്നുള്ള നിഷ്കളങ്കരാക്കപ്പെട്ട (തനി ശുദ്ധരാക്കപ്പെട്ട)

അല്ലാഹുവിന്റെ നിഷ്കളങ്കരായ നല്ല അടിയാൻമാരെ ഞാൻ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയില്ല-അഥവാ അതിനു എനിക്ക് സാധിക്കുകയില്ല-എന്നു സാരം. ഇബ്ലീസു തന്നെയും സമ്മതിച്ച ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണിത്. അടുത്ത വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹുവും അതു ആവർത്തിച്ചുറപ്പിക്കുന്നു:-

41. 'അവൻ [അല്ലാഹു] പറഞ്ഞു: 'ഇതു എന്റെ മേൽ (ബാധ്യസ്ഥമായ) നേർക്കു നേരെ (ചൊല്ലെ) യുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമാകുന്നു.'

41- قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ۝

41. 41 അവൻ പറഞ്ഞു 41 ഇതു 41 ഒരു പാത (മാർഗ്ഗം) ആകുന്നു 41 എന്റെ മേൽ (ബാധ്യസ്ഥമായ) നേരെ യുള്ള, ചൊല്ലായ

അതെ, നിഷ്കളങ്കരായ എന്റെ അടിയാൻമാരെ നീ വഴിപിഴപ്പിക്കാതിരിക്കൽ എന്റെ ബാധ്യതയായി ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നു. നിന്റെ ഉപദ്രവത്തിൽ നിന്നു ഞാൻ അവരെ രക്ഷിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. ഇതിൽ മാറ്റം വരുകയില്ല എന്നു സാരം. വിഷയം അല്ലാഹു ഒന്നുകൂടി വ്യക്തമാക്കുന്നു:-

42. നിശ്ചയമായും, എന്റെ അടിയാൻമാർ-അവരുടെമേൽ നിനക്കു യാതൊരു അധികാര ശക്തിയും ഇല്ല; വഴികെട്ടവരാകുന്ന നിന്നെ പിൻപറ്റിയവരൊഴികെ. [അവരെ മാത്രമേ നിനക്കു വഴി പിഴപ്പിക്കുവാൻ കഴിയൂ]

42- إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَايِبِينَ ۝

42. 42 നിശ്ചയമായും 42 എന്റെ അടിയാൻമാർ 42 നിനക്കു ഇല്ല 42 അവരുടെ മേൽ 42 ഒരു അധികാരശക്തിയും 42 നിന്നെ പിൻപറ്റിയവരൊഴികെ 42 വഴികെട്ടവരാകുന്ന, വഴി പിഴപ്പവരിൽനിന്നു

43. 'നിശ്ചയമായും, 'ജഹന്നം' [നരകം] അവരുടെ മുഴുവനും വാഗ്ദത്തസ്ഥാനവും തന്നെ.

43- وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَنُوعِدُكُمْ أَجْعَلِينَ ۝

44. 'അതിനു ഏഴു (പടി) വാതിലുകളുണ്ട്'. എല്ലാ (ഓരോ പടി) വാതിലിനും അവരിൽ നിന്നു (പ്രത്യേകം) വിഹിതം ചെയ്യപ്പെട്ട ഓരോ ഭാഗം (ആളുകൾ) ഉണ്ടായിരിക്കും'.

44- لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ ۖ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ ۝

43. നിശ്ചയമായും ജഹന്നം അവരുടെ വാഗ്ദത്തസ്ഥാനം തന്നെ മുഴുവനും
44. അതിനു ഏഴു പാലുകൾ വാതിലുകളും, കവാടങ്ങൾ പാലുകളെല്ലാം വാതിലിനുമുണ്ടായിരിക്കും അവരിൽനിന്നു ഏഴു ഭാഗം (ഓരോ) ഭാഗം വിഹിതം (ഓഹരി) ചെയ്യപ്പെട്ട

ഇബ്ലീസിനെ പിൻപറ്റിയവരെ ഏഴായി തരംതിരിച്ചു ഓരോ തരക്കാർക്കും പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട ഏഴു സ്ഥാനങ്ങളിൽ വെച്ചായിരിക്കും നരകശിക്ഷ നൽകപ്പെടുക എന്നു സാരം. കുറുനത്തിന്റെ തോന്നനുസരിച്ചായിരിക്കും ഈ തരംതിരിക്കൽ എന്നും, ഓരോ തരക്കാരുടെയും തെറ്റുകൾക്കനുസരിച്ചായിരിക്കും അവർക്കു ലഭിക്കുന്ന ശിക്ഷയെന്നും പറയേണ്ടതില്ല.

ആദം (അ) നബിക്കു സുജൂദു ചെയ്യാൻ മലക്കുക്കളോടു കൽപിച്ചതും, ഇബ്ലീസു സുജൂദു ചെയ്യാതെ അഹങ്കരിച്ചതും സംഭവനയിച്ചു അൻബഖറ അഅ്റാഫ് എന്നീ സുരത്തുകളിൽ വിശദമായി വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനു പുറമെ, ഇസ്രാഇൽ, അൽകഹഫ് മുതലായ സ്വായ് എന്നീ സുരത്തുകളിലും ഈ സംഭവം വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഇവിടെ അധികമൊന്നും വിവരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല.

വിഭാഗം-4

45. നിശ്ചയമായും, സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവർ, തോപ്പുകളിലും, നീരുറവുകളിലുമായിരിക്കും.

45- إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۝

46. 'അതിൽ, ശാന്തിയോടെ നിർഭയരായിക്കൊണ്ടു പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളുവിൻ'. (എന്നു അവർക്കു സ്വാഗതം നൽകപ്പെടും).

46- أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ ۝

47. അവരുടെ നെഞ്ചു [ഹൃദയം]കളിൽ വല്ല വിദ്വേഷവും (ഒളിഞ്ഞിരിപ്പും) ഉള്ളതിനെ നാം നീക്കം ചെയ്യുകയും ചെയ്യും; കട്ടിലുകളിൽമേൽ പരസ്പരം അഭിമുഖമായിക്കൊണ്ടു സഹോദരന്മാരായ നിലയിൽ (അവർ കഴിഞ്ഞുകൂടും).

47- وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ۝

45. നിശ്ചയമായും സൂക്ഷ്മത പാലിച്ചവർ, യക്ഷേപ്തന്മാർ തോപ്പുകളിലായിരിക്കും, സ്വർഗ്ഗങ്ങളിലാണു നീരുറവു (അരുവി)കളിലും 46. അതിൽ പ്രവേശിക്കുവിൻ ശാന്തിയോടെ പ്രവേശിക്കുവിൻ 47. നാം നീക്കുകയും ചെയ്യും അവരുടെ നെഞ്ചു(ഹൃദയം)കളിലുള്ളതു വിദ്വേഷത്തിൽ (പകയിൽ) നിന്നും, വല്ല പരസ്പരം, കെട്ടിമുട്ടുമോ സഹോദരങ്ങളായിട്ടു കട്ടിലുകളിൽമേൽ പരസ്പരം അഭിമുഖമായ നിലയിൽ

ഇഹത്തിൽ വെച്ച് അവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ വല്ല പകരായാ, വെറുപ്പോ മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാലും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വെച്ചു അല്ലാഹു അതെല്ലാം അവരിൽ നിന്നു നീക്കം ചെയ്യും. അങ്ങനെ, അവർ ഏകദേശ സന്ദേശങ്ങളെപ്പോലെ ആനന്ദരഹിതമായി കഴിഞ്ഞുകൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. മറ(തമല്ല) —

48. അതിൽ വെച്ച് അവരെ കഷ്ടീണം (അഥവാ പ്രയാസം) സ്പർശിക്കുകയില്ല; അവർ അതിൽനിന്നും പുറത്താക്കപ്പെടുന്നവരുമല്ല.

48-لَا يَسْمُومُهُمْ فِيهَا نَصَبٌ
وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ

49. (നബിയേ) എന്റെ അടിയാൻമാർക്കു വിവരം അറിയിക്കുക: നിശ്ചയമായും, ഞാൻ തന്നെയാണു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമായുള്ളവനെന്നും;

49-يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ عِبَادِيَ
أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

50. എന്റെ ശിക്ഷതന്നെയാണു് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെന്നും.

50-وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ

48. അവരെ സ്പർശിക്ക(ബാധിക്ക)യില്ല 48 അതിൽ കഷ്ടീണം, പ്രയാസം, ബുദ്ധിമുട്ടു അവരല്ലതാനും 48 അതിൽനിന്നു പുറത്താക്കപ്പെടുന്നവർ 49. വിവരമറിയിക്കുക ഏന്റെ അടിയാൻമാർക്കു ഞാൻ തന്നെയാണെന്നു വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ കരുണാനിധിയായ 50. എന്റെ ശിക്ഷയെന്നും 50 അതാണു ശിക്ഷ കഷ്ട വേദനയേറിയ

മനുഷ്യൻ സദാ സുപ്രതീക്ഷയും, യേപ്പോഴും ഉള്ളവനായിരിക്കണം.. അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ പാപപെറ്റിതിയിലും കാര്യങ്ങളിൽ നിരന്തര തീങ്ങാത്ത സൽപ്രതീക്ഷയോടു കൂടിയും, അതോടൊപ്പം തന്നെ, അവന്റെ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു എപ്പോഴും യോജ്ഞാടുകൂടിയും ഇരിക്കണം എന്നിങ്ങനെ നബിവചനങ്ങളിലും മറ്റും ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു ഇതുകൊണ്ടാകുന്നു. നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറൈറ (റ) ഉദ്യരിച്ച ഒരു ഹദീസു ഇങ്ങിനെയാണു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലുള്ള ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു സത്യവിശ്വാസി അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ, ഒരാളും അവന്റെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മോഹം വെക്കുകയില്ല; അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലുള്ള കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു അവിശ്വാസി അറിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ, അവൻ അവന്റെ സ്വർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചു നിരാശപ്പെടുകയില്ല.' (മു.) അദ്ദേഹം തന്നെ ഉദ്യരിച്ച മറ്റൊരു നബിവചനമാണിത്: 'അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മങ്ങളെ സൂക്ഷ്മിച്ചപ്പോൾ ഒരു രേഖാഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇങ്ങിനെ മേഖപ്പെടുത്തി അവന്റെ അടുക്കൽ 'അർശി'ൻമേൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു: 'എന്റെകാര്യം എന്റെ മേഖപത്തെ തയ്യിച്ചിരിക്കുന്നു.' (ബു:മ) അല്ലാഹുവേ, നീ ഞങ്ങളെ പൊറുത്തുതരുകയും, കരുണചെയ്യുകയും ചെയ്യേണമേ! അല്ലാഹുവേ, നീന്റെ ശിക്ഷയിൽനിന്നു നീ ഞങ്ങളെ കാത്തു രക്ഷിച്ചുതരുകയും ചെയ്യേണമേ! ആമീൻ.

51. (നബിയേ) ഇബ്രാഹീമിന്റെ അതിഥികളെക്കുറിച്ച് അവർക്കു വിവരമറിയിക്കുക.

51-وَنَبِّئُهُمْ عَنْ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ

52. അതായതു, അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ കടന്നുവന്ന 'സലാം' എന്നു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു യേമുള്ളവരാകുന്നു.'

52-إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا
قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجَلُونَ

53. അവർ പറഞ്ഞു: 'യേശുവേണ്ട, ഞങ്ങൾ താങ്കൾക്ക് ജ്ഞാനിയായ ഒരു ബാലനെ [മകനെ]പ്പറ്റി സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നു.'

5- قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ

51. അവർക്കു വിവരമറിയിക്കുക 52. അവർ കടന്നുവന്ന (പ്രവേശിച്ച)പ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ എന്നിട്ടവർ പറഞ്ഞു 'സലാം' എന്നു 53. അവർ പറഞ്ഞു 'യേശുവേണ്ടോ കർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ ഒരു ബാലനെ(ആൽക്കൂട്ടിയെ)പ്പറ്റി ജ്ഞാനിയായ

ഇസ്രാഹീം (അ) നബിക്കു പ്രായാധിക്യം വന്നിട്ടും കേളില്ലാതിരുന്ന അവസ്ഥയിലായിരുന്നു മലക്കൾ അതിഥികളുടെ രൂപത്തിൽ വന്നതെന്നും, അദ്ദേഹം അവർക്കു യോഗ്യമായ ക്ഷണം കൊടുത്തെന്നും അവർ ക്ഷണം കഴിക്കാതിരുന്നതും കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു അവരോട് ചില സംസാരം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു. സൂ: ഹൂദ് 70ലും, ദാരിയുൽ 28ലും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായിരിക്കും ഇവിടെ 'ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു യേശുവാണ്' എന്നു പറഞ്ഞത്. സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ സംഭവിച്ചതായും, ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ വിശദമായും വിവരിക്കുക മുൻകൂറായി പതിവുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ടു മുൻകൂറായി ചില ഭാഗം ചില ഭാഗത്തെ വ്യവസ്ഥിതിക്കുണ്ട് (أَمْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ بَشِيرٌ) എന്നു പറയുന്നതും.

'ജ്ഞാനിയായ ഒരു ബാലനെപ്പറ്റി സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നു'യെന്നു ലേഖകൻ പറഞ്ഞതു ഇസ്രാഹീം (അ) നബിയെക്കുറിച്ചുള്ള സന്തോഷവാർത്തയാണെന്നു സൂറത്തു ഹൂദിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. സൂ: ദാരിയുൽ 28ലും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ജ്ഞാനിയായ ബാലൻ (غلام عليم) എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇസ്രാഹീം (അ) നബിയെക്കുറിച്ചും ഇസ്രാഹീം (അ) നബിക്കു ലേഖകൻ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചതായി സൂറത്തു സ'-സമഹ'-ഫാത്തി: 101ൽ കാണാം. അവിടെ അദ്ദേഹത്തെ വിശേഷിപ്പിച്ചതു 'സഹനശീലനായ ബാലൻ (غلام حليم) എന്നാകുന്നു. (കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കു പ്രസ്തുത സൂറത്തുകളിൽ നോക്കുക.)

54. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എന്നെ വാർദ്ധക്യം ബാധിച്ചതോടെ നിങ്ങൾ എന്നിക്കു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുകയോ? എനി, എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് നിങ്ങൾ സന്തോഷമറിയിക്കുന്നത്?'

6- قَالَ أَبَشِّرْهُنَّ عَلَىٰ أَن مِّنِّي كَبِيرٌ قَبِيحٌ تَبَشِّرُونَّ

55. അവർ പറഞ്ഞു: '(സംഭവിക്കുവാൻ പോകുന്ന) യഥാർത്ഥത്തെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ താങ്കൾക്കു സന്തോഷമറിയിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ, താങ്കൾ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടവരിൽപ്പെട്ടു പോകരുത്'.

7- قَالُوا بَشِّرْكَ بِالْحَقِّ قَلَّا تَكُن مِّنَ الْفَاطِنِينَ

54. 55. അവർ പറഞ്ഞു 'നിങ്ങളെനിക്ക് സന്തോഷമറിയിക്കുകയോ' എന്നു സ്പർശിച്ച (ബാധിച്ച)തോടെ വാർദ്ധക്യം എന്നി എന്തിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ സന്തോഷമറിയിക്കുന്നു 55. 56. അവർ പറഞ്ഞു 'ഞങ്ങൾ താങ്കൾക്കു സന്തോഷമറിയിച്ചിരിക്കുന്നു യഥാർത്ഥംകൊണ്ടു ആകയാൽ താങ്കളായിരിക്കേണ്ടതു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടവരിൽ, നിരാശരിൽപ്പെട്ടവരിൽ

56. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ആരാണു് തന്റെ ദബ്ബിന്റെ കാര്യം ഞ്ഞെക്കുറിച്ചു ആശ മുറിയുക-വഴി പിഴച്ചവരല്ലാതെ?'

56-قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ
إِلَّا الضَّالُّونَ

57. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: '(ശരി) എന്നാൽ, നിങ്ങളുടെ (പ്രധാന) വിഷയം എന്താണ്'-ഹേ, ദൂതൻമാരേ?'

57-قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ
يَا أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ

56. 56 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 56 ആർ ആശ മുറിയും 56 കാര്യം ഞ്ഞെക്കുറിച്ചു തന്റെ ദബ്ബിന്റെ 56 വഴിപിഴച്ചവരല്ലാതെ 57. 56 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 56 എന്നാൽ (എനി) എന്താണു 56 നിങ്ങളുടെ (പ്രധാന)വിഷയം, കാര്യം 56 ഹേ അയക്കപ്പെട്ടവരേ(ദൂതൻമാരേ)

ഇബ്രാഹീം (അ) ന്റെ മേപ്പടക്കു നിങ്ങളെയും, കേന്ദ്രങ്ങൾ പോകുന്നവനെ സന്തോഷവാർത്ത ലഭിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം, നിങ്ങളുടെ ഈ വരവിന്റെ പ്രധാനോദ്ദേശ്യം വേറെ എന്താണെന്നു അദ്ദേഹം ചോദിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു.

58. അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾ കുറ്റവാളികളായ ഒരു ജനതയിലേക്ക് അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;

58-قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ

59. -ലൂത്താവിന്റെ കുടുംബം ഒഴികെ; നിശ്ചയമായും, അവരെ മുഴുവനും ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നവരാകുന്നു;

59-إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمَجْرُمُونَ

60. -അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ത്രീ [ഭാര്യ]ഒഴികെ- അവരും നിശ്ചയമായും, അവശേഷിക്കുന്ന [ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടുന്ന] വരിൽപെട്ടവളെന്നു ഞങ്ങൾ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു'.

60-إِنَّا أَمْرَأَتُهُ قَتَرْنَا
فَإِنَّهَا مِنَ الْغَايِبِينَ

58. 58 അവർ പറഞ്ഞു 58 ഞങ്ങൾ അയക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു 58 ഒരു ജനതയിലേക്കു 58 കുറ്റവാളികളായ 59. 58 കുടുംബം (ആൾക്കാർ) ഒഴികെ 59 ലൂത്താവിന്റെ 58 നിശ്ചയമായും ഞങ്ങളവരെ രക്ഷിക്കുന്നവരാണു 59 മുഴുവൻ, എല്ലാം 60. 58 അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ത്രീ (ഭാര്യ)ഒഴികെ 60 ഞങ്ങൾ കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു 60 നിശ്ചയമായും അവരും 60 (ശിക്ഷയിൽ) ശേഷിക്കുന്നവരിൽ പെട്ട(വര) എന്നു

അവരും ശിക്ഷയിൽ അകപ്പെടുന്നവളാണെന്നുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ നിശ്ചയം, ഞങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തും, ലൂത്താ (അ)ന്റെ കുടുംബത്തെ രക്ഷിക്കണമെന്നുള്ളതിൽ നിന്നു അവരും ഒഴിവാണു എന്നു സാരം. 'കുറ്റവാളികളായ ജനത' ലൂത്താ (അ) നബിയുടെ ജനത തന്നെ, അവരുടെ തോന്നിയവസരത്തെയും ദൃഢ്തയെയും കുറിച്ചു സൂ: ഹൂദിലും ഹറും വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

വിഭാഗം-5

61. അങ്ങനെ, ലൂത്തുവിന്റെ കുടുംബത്തിൽ (ആ) ദൂതൻമാർ വന്നപ്പോൾ,-

٦١- فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ۝

62. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിങ്ങൾ അപരിചിതരായ ഒരു ജനം. [നിങ്ങളെ മനസ്സിലായില്ല.]

٦٢- قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّكَرُّونَ ۝

63. അവർ പറഞ്ഞു: '(ശരി) പക്ഷേ, ഇവർ [ഈ ജനങ്ങൾ] യാതൊന്നിൽ സന്ദേഹപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതും കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ താങ്കളുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുകയാണ്'.

٦٣- قَالُوا بَلْ جُنُنُكَ ۖ إِنَّا كَانُوا فِيهِ يَمْتَرُونَ ۝

64. 'ഞങ്ങൾ താങ്കൾക്കു യഥാർത്ഥവുമായി വന്നിരിക്കുന്നു; നിശ്ചയമായും, ഞങ്ങൾ സ്വത്വം പറയുന്നവരാകുന്നു'.

٦٤- وَأَتَيْنُكَ بِالْحَقِّ ۖ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۝

61. ٦١ അങ്ങനെ(എന്നിട്ടു) വന്നപ്പോൾ ٦٢ ലൂത്തുവിന്റെ കുടുംബത്തിൽ, ആൾക്കാരിൽ ദൂതൻമാർ 62. ٦٢ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു ٦٣ നിങ്ങൾ ഒരു ജനമാണു ٦٣ അറിയപ്പെടാത്ത (അപരിചിതരായ) 63. ٦٣ അവർ പറഞ്ഞു ٦٤ പക്ഷേ (എങ്കിലും) ഞങ്ങൾ താങ്കളുടെ അടുക്കൽ വന്നിരിക്കുന്നു ٦٤ യാതൊന്നുംകൊണ്ടു ٦٤ അവരായിരിക്കുന്ന ٦٤ അതിൽ, അതിനെപ്പറ്റി ٦٤ സന്ദേഹപ്പെട്ടു(സംശയപ്പെട്ടു)കൊണ്ടിരിക്കുക 64. ٦٤ ഞങ്ങൾ താങ്കളുടെ അടുക്കൽ വരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ٦٤ യഥാർത്ഥംകൊണ്ട് ٦٤ ഞങ്ങൾ ٦٤ സ്വത്വം പറയുന്നവർതന്നെ

ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയോ, തെറ്റിപ്പറയുകയോ വാണിയില്ല. നിങ്ങളുടെ ഈ ജനത അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയ്ക്കു വിധേയവും മേലാധിപ്തവുമാണ്. നിങ്ങളുടെ ഉപദേശങ്ങളെ ധിക്കരിക്കുന്നവരുമാണല്ലോ. അതൊക്കെ യഥാർത്ഥ്യം തന്നെയാണെന്നു കാണിച്ചുകൊടുക്കുമാറുള്ള ഓരോ ശിക്ഷയും അവർക്കു നൽകുവാൻവേണ്ടി അല്ലാഹു അയച്ച ദൂതൻമാരാണ് ഞങ്ങൾ. ആ ശിക്ഷയും ഈ സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നു. അതിൽ സംശയിക്കുവാനൊന്നുമില്ല എന്നു താൽപര്യം. മലയാളം തുടർന്നു:-

65. 'അതിനാൽ, താങ്കൾ താങ്കളുടെ ആൾക്കാരെ [കുടുംബത്തെ]യും കൊണ്ടു രാത്രിയിൽ നിന്നുള്ള ഒരുശരത്തിൽ [[പ്രഭാതത്തിനു മുമ്പായി] യാത്രചെയ്തു കൊള്ളുക. അവരുടെ പിന്നാലെ താങ്കൾ അന്യഗമിക്കുകയും ചെയ്യുക; നിങ്ങളിൽ നിന്നു ഒരാളും തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയും ചെയ്യരുത്'.

നിങ്ങളോടു കല്പിക്കപ്പെടുന്നതെന്തെങ്കിലും നിങ്ങൾ നടന്നു പോയിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യുക'.

٦٥- فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبِعْ أَدْبَارَهُمْ وَلَا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ ۖ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ۝

65. ٦٥ അതിനാൽ (രാവു) യാത്രചെയ്യുക ٦٥ താങ്കളുടെ ആൾക്കാരെ (കുടുംബത്തെ)യും കൊണ്ടു ٦٥ ഒരു അംശത്തിൽ ٦٥ രാത്രിയിൽ നിന്ന ٦٥ താങ്കൾ പിന്തുടരുകയും ചെയ്യുക ٦٥ അവരുടെ പിൻഭാഗങ്ങളിൽ (പിന്നാലെ) ٦٥ തിരിഞ്ഞുനോക്കുകയും ചെയ്യരുത് ٦٥ നിങ്ങളിൽ നിന്ന ٦٥ ഒരാളും ٦٥ നടന്നുപോകയും ചെയ്തിൽ ٦٥ നിങ്ങൾ കൽപിക്കപ്പെട്ടുനടത്തുകയും

വിശദീകരണത്തിനു സൂ: ഫൂട് 01-ാം വചനവും വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക. അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

66. ആ കാര്യം അദ്ദേഹത്തിന്നു [ലുത്താപിന്നു] നാം തീരുമാനം ചെയ്തുകൊടുത്തു: (ഇവർ) പ്രഭാതവേളയിലായിരിക്കെ, ഇക്കൂട്ടരുടെ മൂടു മുറിക്കപ്പെടുന്ന [ഇവർ നിശ്ശബ്ദം നശിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന]താണെന്നു്.

۞ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَهُمْ أَلَاءٌ مَّقْطُوعٌ مُّصْبِحِينَ ۝

67. (അ) പട്ടണത്തിലെ ആരക്കാരെ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു.

۞ وَجَاءَ أَهْلُ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ۝

68. 15 നാം വിധിച്ചു (തീരുമാനം ചെയ്തു) കൊടുത്തു 16 ആ കാര്യം 17 പിൻമാഗം (മൂടു) എന്നു 18 ഇക്കൂട്ടരുടെ 19 മൂറിക്ക (മേമദിക്ക)പ്പെടുന്നതാണു (എന്നു) 20 അവർ പ്രഭാതവേളയിലായിരിക്കെ 67. 21 വന്നു 22 പട്ടണത്തിലെ ആരക്കാരെ (പട്ടണവംസികൾ) 23 അവർ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു

ലുത്ത" (അ) നബിയുടെ വീട്ടിൽ സുനംദൻമാരും ചെറുപ്പക്കാരുമായ ചില അതിഥികൾ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു തെളിയിക്കുകയും ആ ജനത അറിഞ്ഞു. അവർക്കു വളരെ സന്തോഷമായി. തങ്ങളുടെ മൃഗീയമായ വികാരനിവൃത്തിക്കു അവരെ വിട്ടുകിട്ടാനാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു അവർ അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചു. അതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഈ പാഠം. ഈ രംഗവും, അവരും ലുത്ത" (അ) നബിയും തമ്മിൽ നടന്ന സംസാരവും സൂറത്തു ഫൂദിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

68. അദ്ദേഹം [ലുത്താപ്] പറഞ്ഞു: 'നിശ്ചയമായും, ഇവർ എന്റെ അതിഥികളാണ്'; അതിനാൽ, എന്നെ നിങ്ങൾ വശളാക്കരുത്;

۞ قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضَيْفِي فَلَا تَفْضَحُون ۝

69. 'നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്വിൻ; എന്നെ അപമാനിക്കുകയും അരുത്.'

۞ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزَوْا ۝

68. 15 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 16 നിശ്ചയമായും ഇവർ 17 എന്റെ അതിഥികളാണു 18 അതിനാൽ എന്നെ നിങ്ങൾ വശളാക്കരുത് 69. 19 സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്വിൻ 20 അല്ലാഹുവിനെ 21 എന്നെ അപമാനിക്കുകയും അരുത്

അതിഥികൾ മലക്കുകളാണെന്നു ലുത്താ" (അ) അറിയുന്നതിനുമുമ്പാണു ഈ വാക്കുകൾ അദ്ദേഹം ആ ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു സൂറത്തു ഫൂദിൽ നിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. പക്ഷെ, തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനാൽ അയക്കപ്പെട്ടവരാണെന്നു ലുത്താ" (അ)നോടു പ്രസ്താവിച്ച വിവരം പറഞ്ഞതിനു ശേഷമാണു ഈ രംഗം. ഇവിടെ വിവരിച്ചതെന്നു മാത്രം. സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഓരോ വശവും ക്രമപ്രകാരം വഴിക്കു വഴിയായിത്തന്നെ ഉദ്യമിക്കുകയെന്ന സമ്പ്രദായം ഖുർആനിൽ പലപ്പോഴും സ്വീകരിക്കപ്പെടാറില്ല. (ഇതിനെപ്പറ്റി മുഖവുരയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളാർക്കുക.)

70. അവർ [പട്ടണത്തിലെ ആൾക്കാർ] പറഞ്ഞു: 'ലോകത്തെപ്പറ്റി' ഞങ്ങൾ നിന്നോടു വിരോധിച്ചിട്ടുണ്ടില്ല!'

٤- قَالُوا أَوْلَمْ نُنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ

71. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഇതാ ഏന്റെ പെൺമക്കൾ, [അവരെ ഞാൻ വിവാഹം കഴിച്ചുതരാം]; നിങ്ങൾ (വല്ലഭം) ചെയ്യുന്നവരാണെങ്കിൽ!'

٥- قَالَهُ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

70. 15 അവർ പറഞ്ഞു 16 ഞങ്ങൾ നിന്നോടു വിരോധിച്ചിട്ടുണ്ടില്ല 17 ലോകത്തെപ്പറ്റി 71. 18 അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു 19 ഇവർ (ഇതാ) 20 ഏന്റെ പുത്രിമാരാണ്, ഏന്റെ പെൺമക്കൾ 21 നിങ്ങളാണെങ്കിൽ 22 ചെയ്യുന്നവർ

പുറമെ നിന്നു വരുന്ന ആളുകളെ പിടികൂടി നീചവൃത്തിക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്തുക ആ ദുഷ്ഠനങ്ങളുടെ പതിവായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു അതിനെത്തുടർച്ചയായ അവരുടെ കയ്യാടലിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുവാനായി ലൂത്ത് (അ) നബി അവർക്കു അയം നൽകലും പതിവുചെയ്തിരുന്നു. അതിനപ്പുറം ലൂത്ത് (അ) നബിയുടെ മനസ്സു ആ മനസ്സുകൾ അമർപ്പവും പ്രതിഷേധവും ഉണ്ടാക്കുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അതിനെ ആർക്കും അയം നൽകരുതെന്നു അവർ അദ്ദേഹത്തോടു ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അതാണ് 'ലോകത്തെപ്പറ്റി' ഞങ്ങൾ നിന്നോടു വിരോധിച്ചിട്ടുണ്ടില്ല' എന്നു അവർ പറയുവാൻ കാരണം.

കൂടിയെ കഴിയട്ടെ എങ്കിൽ-ഏന്റെ ഉപദേശം വല്ലഭം നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറാണെങ്കിൽ- ഞാൻ നിങ്ങളോടു ഒരു കാര്യം പറയട്ടെ: ഏന്റെ പെൺമക്കളിതാ. അവരെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വിവാഹം ചെയ്തു തരാം. എന്നാലും ഏന്റെ വീട്ടിൽ വന്ന അതിഥികളെ മാനേംഗവു, അക്രമവും ചെയ്തു എന്നു നിങ്ങൾ വയ്യാക്കരുത് എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞുനോക്കി. അവരുണ്ടോ അതിനു ചെവിക്കൊടുക്കുന്നു?

72. നിന്റെ ആയുഷ്ഛാലം തന്നെ (സത്യം)! നിശ്ചയമായും അവർ, അവരുടെ ലഹരിയിൽ (മതിമാനം) അലഞ്ഞു നടക്കുകയാണ്!

٦- لَعَنُوكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكَرَتِهِمْ
٧- يَعْمَهُونَ

72. 23 നിന്റെ ആയുഷ്ഛാലം തന്നെ 24 നിശ്ചയമായും അവർ 25 അവരുടെ ലഹരിയിൽ (മതിയിൽ)തന്നെ 26 അവർ അലഞ്ഞു നടക്കുന്നു

എന്നിരിക്കെ, അവർ ലൂത്ത് (അ) നബിയുടെ ഉപദേശം എതിനെ സ്വീകരിക്കും? എന്നു സമാം. കാര്യങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ചു പറയുമ്പോൾ അറബികൾക്കിടയിൽ സത്യത്തിന്റെ വാചകങ്ങളായി പലതും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാറുള്ള കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നാണു 27 നിന്റെ ആയുഷ്ഛാലം തന്നെ സത്യം! എന്നതും. സത്യവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത വസ്തുക്കളുടെ പേരിൽ സത്യം ചെയ്യുന്നതു ഹാദിസുകളിൽ കർശനമായി വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവനു അവന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ എതിന്റെ പേരിലും സത്യം ചെയ്യുവുന്നതുമാണ്.

73. എന്നിട്ട് (അവർ) ഉദയവേളയിലായിരിക്കെ (ആ) മലാദശബ്ദം അവരെ പിടികൂടി.

٨- فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ

73. 28 അപ്പോൾ (എന്നിട്ടു) അവരെ പിടിച്ചു (പിടികൂടി) 29 മലാദശബ്ദം 30 (അവർ) ഉദയവേളയിലായിരിക്കെ

74. അങ്ങനെ, അതിന്റെ [ആ രാജ്യത്തിന്റെ] ഉപരി ഭാഗത്തെ നാം അതിന്റെ താഴ്ഭാഗമാക്കി [തലകീഴാക്കിമറി ചു]; അവരുടെമേൽ (ചുളവെക്കപ്പെട്ട) 'ഇഷ്ടികക്കല്ല' നാം വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

42- فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمْ سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ۝

74. ۞ എന്നിട്ടു (അങ്ങനെ) നാം ആക്കി ۞ അതിന്റെ മേൽഭാഗം, ഉപരിഭാഗം ۞ അതിന്റെ താഴ്ഭാഗം ۞ നാം വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു ۞ അവരുടെമേൽ ۞ കല്ലു ۞ ചുളക്കല്ലിൽ നിന്ന്, ഇഷ്ടികയാലുള്ള.

ലൂത്താ' (അ) നബിയും, അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബവും ഒഴിച്ചുള്ള ജനത മുഴുവനും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. പ്രസ്തുത സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കമാണു അല്ലാഹു ഇവിടെ വിവരിച്ചത്. വിശദവിവരത്തിന് അത്ഭാഹ് (80-84), ഹൂദ (77-83) എന്നീ സൂറത്തുകളും, സൂ:ശുഅറാഇ (160-174) നൊക്കുക. ആ സംഭവത്തെ ചൂണ്ടിക്കാണു അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

75. നിശ്ചയമായും, ലക്ഷണം ഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു അതിൽ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുണ്ട്,

43- إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمُرْتَبِّينَ ۝

76. നിശ്ചയമായും അതു [ആ രാജ്യം] (സ്ഥിരമായി) നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു വഴിയിൽ തന്നെയാണുതാനും.

44- وَإِنَّهَا لَیْسَ بِلِیْمٍ مِّمَّنْ ۝

77. നിശ്ചയമായും, അതിൽ സത്യവിശ്വാസികൾക്കു ഒരു (മഹത്തായ) ദൃഷ്ടാന്തമുണ്ട്.

45- إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝

75. ۞ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് ۞ പല ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ തന്നെ ۞ ലക്ഷണം ഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക്. 76. ۞ നിശ്ചയമായും അതു (ആകുന്നുതാനും) ۞ ഒരു വഴിയിൽ തന്നെയാണു (താനും) ۞ നിലനിൽക്കുന്ന (സ്ഥിരമായി നിലകൊള്ളുന്ന). 77. ۞ നിശ്ചയമായും അതിലുണ്ട് ۞ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ۞ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്.

ലക്ഷണങ്ങളിൽ നിന്നും അടയാളങ്ങളിൽ നിന്നും കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി യഥാർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുന്ന ആളുകൾക്കു പൊതുവെയും, സത്യവിശ്വാസികൾക്കു പ്രത്യേകവും ആ ജനതക്കു നേരിട്ട ശിക്ഷാ സംഭവത്തിൽ നിന്നു പാഠം പഠിക്കുവാനുണ്ട്. ആ രാജ്യം അവരുടെ സ്ഥിരമായ ഒരു യാത്രാമാർഗ്ഗത്തിലായതുകൊണ്ടു അവർക്കു ആ സംഭവത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടറിയാവുന്നതുമാണു എന്നു സാരം. മക്കം പരിസരപ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നു ശാമി വലക്കു കച്ചവടയാത്രകൾ നടത്തുക അറബികളുടെ പതിവാണ്. ലൂത്താ' (അ) ന്റെ രാജ്യമായിരുന്ന സദ്യം (സോദോം) രാജ്യങ്ങൾ ആ യാത്രാമാർഗ്ഗത്തിലാണുള്ളതു. പൂർത്തന്റെ താവതരണകാലത്തു അറബികൾക്കു അതു സുപരിചിതവുമായിരുന്നു. 'ബഹ'റുൽ മയ്യിത്ത്' (ചാവുകടൽ), 'ബഹ'ർ ലൂത്താ' (ലൂത്താ'കടൽ) എന്നൊക്കെ പറയപ്പെടുന്ന തടാകത്തിൽ ലയിച്ചു നശിച്ച ആ രാജ്യങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ ആ യാത്രകളിൽ അവർ കാണാറുണ്ടായിരുന്നു. ('ബഹ'ർലൂത്താ'നെയും ആ രാജ്യങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ച സൂ:ശുഅറാഇനുശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനനിപ്പു നോക്കുക.)

ഇബ്നുജരീർ, ഇബ്നുഅബീഹാതിം, തിർമദീ (റ) മുതലായവർ നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു നബിവചനത്തിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു; 'സത്യവിശ്വാസിയുടെ ലക്ഷണം നിങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. കാരണം, അവൻ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകാശം കൊണ്ടാണു നോക്കുന്നതു.' പിന്നീടു നബി (സ) ഈ 75-ാം വചനം ഓതുകയും ചെയ്തു. ഈ അർത്ഥത്തിലുള്ള രീവായത്തുകൾ വേറെയും കാണാം.

78. നിശ്ചയമായും, 'ഐക്യത്തി'ന്റെ [മരക്കാവിന്റെ] ആലക്കാരും അക്രമികൾ തന്നെയായിരുന്നു.

٤٨- وَإِنْ كَانَ أَضْعَبُ أَلَيْكُمُ الظَّالِمِينَ

79. എന്നിട്ട് നാം അവരോട് ശിക്ഷാനടപടിമെടുത്തു.

അതു രണ്ടും [ലൂത്താപ്പിന്റെ രാജ്യവും 'നെതുകത്തും'] സപ്ത
 പട്ടമായ ഒരു തുറസ്സായ കാർഗ്ഗാത്തിൽ തന്നെയാകുന്നതാനും.

وَالْتَقَيْنَا مِنْهُمْ ۝۹
وَالْتَقَيْنَا لِيَامًا قُتَيْبِينَ ۝

78. ട്വൻസി നിശ്ചയമായും ആയിരുന്നു **أصحاب** മരക്കാവുകാർ, ഐക്യത്തിന്റെ ആരാക്കർ **أهل** അക്രമികൾ തന്നെ. 79. **أهل** എന്നിട്ടു നാം ശിക്ഷാനടപടിയെടുത്തു **أهل** അവരോടു **أهل** നിശ്ചയമായും അതു രണ്ടും **أهل** ഒരു പിൻതുടരപ്പെടുന്ന (തുറസ്സായ) മാർഗ്ഗത്തിലാണ്. **أهل** സ്വപക്ഷമായ.

ചുവ (ഐക്യത്വം) എന്നാൽ വ്യക്തിത്വങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന മരക്കാവു എന്നർത്ഥം. മേയ്നാദിയിലെ അയൽ പക്കത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലമായിരുന്നു അത്. അവിടത്തെ നിവാസികളാണ് ചുവ (ഐക്യത്വം) കൊണ്ടു വിവർഷം. അവരിലേക്കു വെട്ടിയായി ശുഭ്രൈബ് (അ) നമ്പി അയക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വിവർഷം, ആ ഭനത സ്വീകരിച്ച നയവും, അത്യാഹിതം, ഹൃദിതം, ശുഭ്രൈബും മറ്റും കൂട്ടുതൽ വിവർഷമായി വിവർഷപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ സ്ഥലവും തന്നെ മക്കാവുശ്ശിയിലുള്ള ശാമിലേക്കു പോകാറുള്ള വഴിയിലാണുള്ളത്. അതുകൊണ്ടാണ് ആ ഭനത സ്ഥലവും സ്വപ്നമായ ഒരു തുറന്നു കാർഗ്ഗത്തിലുള്ളതാണെന്നു പറഞ്ഞത്. ചുവ (ഇതാമ്) എന്നാൽ മുമ്പിലുള്ളതു എന്നത്രെ സാക്ഷാൽ വാക്കർത്ഥം. 'നേതാവു, മുമ്പൻ, മാതൃക, തുറന്നവഴി' എന്നിങ്ങനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളിൽ സന്ദർഭപോലെ അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെടും.

വിഭാഗം-6

80. തീർച്ചയായും, ഹിജ്റിലെ ആരക്കാരെ 'മുർസല' കളെ വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായി.

٨٠. وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسِلِينَ

81. അവർക്കു നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ നാം നൽകുകയും ചെയ്തു; എന്നിട്ട് അവർ അവയെക്കുറിച്ചു തിരിഞ്ഞുകുളി യുന്നവരായിരുന്നു.

۸۱- وَأَتَيْنَهُمُ آيَاتِنَا
فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝

82. നിർഭയരായ നിലയിൽ, മലകളിൽ നിന്നും അവർ (പാറ)വെട്ടിത്തുറന്നു വീടുകളുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

۸۲- وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا
إِمْبِينَ ۝

80. **80. رافد كذب** തീർച്ചയായും വ്യാജമാക്കിയിട്ടുണ്ട്, കളവാക്കുകയെന്നായി **أصحاب الجبر** ഹിജ്റിലെ ആയക്കാരൻ **المرسلين** മുൻസലൂ(സുലൂ)കളെ, ദൂതന്മാരെ 81. **أولياهم** അവർക്കു നാം നൽകുകയും ചെയ്തു **بينا** നമ്മുടെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളെ **أراد** ഏറ്റെടുത്തവരായിരുന്നു **أما** അവയെക്കുറിച്ചു **معرضين** തിരിഞ്ഞുകൊള്ളുന്ന (അവഗണിക്കുന്ന)വർ 82. **أراد** അവർ ആയിരുന്നു അന്നും **بجور** അവാർ (വെട്ടി) തുരന്നുണ്ടാക്കും **من الجبال** മലകളിൽ നിന്ന് **أراد** വീടുകളെ **أمنين** നിർഭയരായ നിലയിൽ

83. അങ്ങനെ, (അവർ) പ്രഭാതവേളയിലായിരിക്കെ അവരെ മേലാദശബ്ദം പിടികൂടി.

۞ فَآخَذَتْهُمْ الصَّيْحَةُ مُصْبِحِينَ ۝

84. എന്നാൽ, അവർ (പ്രവർത്തിച്ചു) സമ്പാദിച്ചുവെച്ചിരുന്നതു അവർക്കു ഉപകരിച്ചില്ല.

۞ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ فَاكَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

83. അങ്ങനെ (എന്നിട്ടു) അവരെ പിടികൂടി മേലാദശബ്ദം പ്രഭാതവേളയിലായിരിക്കെ 84. എന്നിട്ടു മന്യമാക്കിയില്ല (തടുത്തില്ല-ഉപകരിച്ചില്ല) പര്യവേഷിക്കിയില്ല അവർക്കു, അവരിൽ നിന്നു അവരായിരുന്നത് അവർ സമ്പാദിക്കും.

സ്വാലിഹു (അ) നബിയുടെ രാജ്യമാണ് ഫിജ്. മരീനാക്കു, തബൂക്കിനു, ഫുറാക്കുൾ മധ്യത്തിലാണത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. അവിടത്തെ നിവാസികളായിരുന്ന മക്യദ്ഗോത്രം, ഡിഗ്രഹാദാമകാമായിരുന്നു. ഇവരെയും ഇവർക്കു ബാധിച്ച ശിക്ഷയെയും സംബന്ധിച്ചു അത്ഭാഫ്, ഹൂദ്, മുതലായ സൂറകളിൽ കൂടുതൽ വിവരം മുമ്പു കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. ഫിജ്നിനെപ്പറ്റി സൂ:ശുഅാഇലും കൂടുതൽ വിവരം കാണാം. വിശ്വ വിഖ്യാതമാകുന്ന അവിടങ്ങളിൽ ഒന്നാകുക.

85. ആകാശങ്ങളെയും, ഭൂമിയെയും, അവ രണ്ടിനടയിലുള്ളതിനെയും (ന്യായമായ) കാര്യത്തോടുകൂടിയല്ലാത്ത നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല.

۞ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَاللَّهُمَّ

الْبَاقِي ۝

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ ۝

فَأَصْحِمُ الْمَصْفُوحَ الْجَبِيلَ ۝

നിശ്ചയമായും, അന്ത്യസമയം വരുന്നതു തന്നെയാകുന്നു. ആകയാൽ (നബിയേ) നീ സുന്ദരമായ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തുകൊള്ളുക.

86. നിശ്ചയമായും, നിന്റെ രബ്യുതന്നെയാണ് സർവ്വ [സഷ്ടാവും സർവ്വജ്ഞനുമായുള്ളവൻ.

۞ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ۝

85. നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും അവ രണ്ടിനടയിലുള്ളതിനെയും ന്യായപ്രകാരം (കാര്യമനുസരിച്ചു - മൂലപ്രകാരം) അല്ലാത്ത ചില നിശ്ചയമായും അന്ത്യസമയം വ് വരുന്നതു തന്നെ അതിനാൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്യുക ചില വിട്ടുവീഴ്ച മേലിറയായ, സുന്ദരമായ 86 ചില നിശ്ചയമായും നിന്റെ രബ്യു അവൻ (തന്നെ) സർവ്വ [സഷ്ടാവും സർവ്വ] ജ്ഞാനി

ഈ ആകാശകീകളും, അവയിലുള്ള പാരമ്പര്യവസ്തുക്കളെയും നീതിയുക്തവും, വ്യവസ്ഥാപിതവുമായ ചില ലക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടിയാണ് അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത്. കിന്യയായിട്ടും, ഡിനോക്കായിട്ടും സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതല്ല, അത്യുക്തമാണെന്നു മേൽവിവരിച്ചതുപോലെയാണു സകലവസ്തുക്കളുടെയും ഉദ്ദേശ്യകളിൽനിന്നു വിരമിക്കുവാൻ തയ്യാറാക്കിയിരുന്നപ്പോൾ അവയുടെമേൽ ചില ശിക്ഷാനടപടികൾ എടുക്കപ്പെട്ടത്. അതുപോലെ, അല്ലാഹു ചില നീതിനിരക്കളെ ധിക്കരിക്കുന്ന ഈ ജനതയുടെമേലും അല്ലാഹു അവന്റെ നടപടികൾ എടുക്കുന്നതന്നെ ചെയ്യും. അവസാനം എല്ലാവരുടെയും ചെയ്തികളെ സവിസ്തരം പരിശോധിച്ചു തക്കനടപടികളെടുക്കുന്ന ഒരു ദിവസം വരാനുകിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, ഇപ്പോൾ ഈ സത്യനിഷേധികളുടെനേരെ നയപൂർവ്വം വിട്ടുവീഴ്ച സ്വീകരിച്ചുകൊള്ളുക. ആ സമയംവരുമ്പോൾ അല്ലാഹു വേണ്ടതുചെയ്തുകൊള്ളും എല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയവനും, എല്ലാകാര്യവും വേണ്ടതുപോലെ അറിയുന്നവനും അവനാണല്ലോ. എന്നുസാരം.

സൂ: സ്വാദിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'ആകാശവും ഭൂമിയും അവയുടെ ഇടയിലുള്ളതും നാം നിരർത്ഥമായി സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. അതു അവിശ്വസിച്ചവരുടെ ധാരണയത്രെ. ആകയാൽ, അവിശ്വസിച്ചവർക്ക് നരകമാകുന്ന നാൾ!' (38: 27). സൂ: മുതാഫിനൂനിൽ പറയുന്നു: 'അപ്പാരം, നിങ്ങളെ നാം വഴിമാ സൃഷ്ടിച്ചതാണെന്നും, നിങ്ങൾ നമ്മുടെ അടുക്കലേക്കു മടക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നും നിങ്ങൾ കണക്കാക്കിയോ?' (23: 115). സൂ: ദുഖാനിൽ പറയുന്നു: 'ആകാശങ്ങളെയും ഭൂമിയെയും അവക്കിടയിലുള്ളതിനെയും നാം കളിച്ചുകൊണ്ടു സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുകയല്ല. (ന്യായമായ) കർമ്മങ്ങൾക്കുകൂടിയല്ലാതെ അവ ഭജിക്കുന്നതും നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും, അവരിൽ അധികമുള്ളതും അറിയുന്നില്ല. (44: 38, 39).

87. (നബിയേ) തീർച്ചയായും നിനക്കു നാം, ആവർത്തിത (വചന)ങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ഏഴെണ്ണം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. മഹത്തായ ഖുർആനും (നൽകിയിട്ടുണ്ട്).

٨٤- وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِ وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ

87. 'തീർച്ചയായും നാം നിനക്കു നൽകിയിട്ടുണ്ട്' ٧ ഏഴു (എണ്ണം) ٣٧ ആവർത്തിതങ്ങളിൽ നിന്നും, ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നവയിൽപ്പെട്ട 17 ഖുർആനും 7 മഹത്തായ

'ആവർത്തിത വചനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഏഴെണ്ണം' (٧) 37 കൊണ്ടു വിവക്ഷ്യ സൂറത്തുൽ ഫാതിഹിയായാണെന്നത്രെ ഭൂരിഭാഗം വ്യാഖ്യാതാക്കളുടെ അഭിപ്രായം. ബലവത്ത ചില നബിവചനങ്ങളും അതിനു തഴുതിവു നൽകുന്നു. അബൂ സയ്യാബ് നൂൽ മുതല്ലാ (9) പറഞ്ഞാൽ സുഖാരി (9) ഉദ്യരിച്ച ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു: 'അൻ പള്ളിയിൽ നിന്നു പുറത്തുപോകും മുമ്പ് ഖുർആനിലെ ഏറ്റവും മഹത്തായ സൂറത്ത് ഞാൻ തനിക്കു പഠിപ്പിച്ചതാ'മെന്നു സൂൽ (സ) ഏണായ് പറഞ്ഞു. തിരുമേനി പള്ളിയിൽ നിന്നു പുറത്തു പോകുവാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, അൻ ചെന്ന് അത് ഓർമ്മപ്പെടുത്തി. അപ്പോൾ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: ٧ 37 (സാരം: 'അൽ-ഖുലിദ് ഹദീസിൽ തുലമിൻ' എന്നുള്ളതാണ്-അഥവാ ആ സൂറത്താകുന്നു. അതത്രെ, ഏഴു ആവർത്തിത വചനങ്ങളും, മഹത്തായ ഖുർആനും എന്നു പറഞ്ഞത്.)' അബൂഹുരൈറ (9) യിൽ നിന്നു അഹ്മദ്, ബുഖാരി (9) മുതലായവർ ഉദ്യരിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ നബി (സ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായും വന്നിരിക്കുന്നു: ٧ 37 (ഉദ്ധ്യൽ ഖുർആനാ'ന്നു ഏഴു ആവർത്തിത വചനങ്ങളും ഖുർആനും എന്നു പറഞ്ഞത്.) 'ഉദ്ധ്യൽ ഖുർആൻ' എന്നതു സൂറത്തുൽ ഫാതിഹിയുടെ പൊക്കളിൽ പെട്ടതാണെന്നുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാണ്. ഒന്നാമത്തെ ഹദീസിൽ സൂറത്തുൽ ഫാതിഹിയിലെ ഒന്നാമത്തെ വചനം ഏകദൃശ്യ പദങ്ങളും, രണ്ടാമത്തെ ഹദീസിൽ അതിന്റെ ഒരു പേരെടുത്തു പറഞ്ഞു. കൊണ്ട് അതാണു ഏഴു ആവർത്തിത വചനങ്ങൾ ٧ 37 എന്നു നബി (സ) വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. സൂറത്തുൽ ഫാതിഹി ഏഴു വചനങ്ങളാണെന്നും, അതു നമസ്കാരത്തിലും മറ്റുമായി വളരെയധികം ആവർത്തിക്കപ്പെടാറുള്ള സൂറത്താണെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. (ഇതു സംബന്ധമായ പല വിവരങ്ങളും സൂറ: ഫാതിഹിയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പു വിവരിച്ചുകൊണ്ടിട്ടുണ്ട്.)

'ആവർത്തിതങ്ങളായ ഏഴെണ്ണം' കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ഖുർആനിലെ ആദ്യത്തെ ഏഴു വലിയ സൂറത്തുകൾ ٧ 37 ആണെന്നും, ഖുർആനിലെ നിയമങ്ങൾ, ഉപദേശങ്ങൾ, ചരിത്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയ ഏതും വിഷയങ്ങളാണെന്നും മറ്റും വേറെയും ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. എങ്കിലും മേൽ ഉദ്യരിച്ചതുപോലെയുള്ള ചില ഹദീസുകൾ നിലവിലുള്ള സാമീതിക്കു അവക്കു പിൻബലം കാണുന്നില്ല. നബി (സ)ക്കു നൽകിയ ഈ അനുഗ്രഹത്തെ ശർമ്മപ്പെടുത്തിയശേഷം തുടർന്നുകൊണ്ടു ചില ഉപദേശങ്ങളും നബി (സ)ക്കു അല്ലാഹു നൽകുന്നു:-

88. അവരിൽ [അവിശ്വാസികളിൽ] നിന്നുള്ള പല തരം കാരകവും നാം സൃഷ്ടിക്കാം നൽകിയിട്ടുള്ളതിലേക്കു നീ നിന്റെ കണ്ണുകളെ നിട്ടിപ്പൊക്കരുത്. [സൃഷ്ടി വൈകരുത്.]

٨٨- لَا تَسُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ

അവരെപ്പറ്റി നീ വ്യസനിക്കുകയും അരുത്. സത്യവിശ്വാസികൾക്കു നിന്റെ പക്ഷം നീ താഴ്ത്തിക്കൊടുക്കുകയും [അവരോടു മയത്തിൽ പെരുമാറുകയും] ചെയ്തുകൊള്ളുക.

وَلَا تَخْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ

88. **وَلَا تَخْزَنْ عَلَيْهِمْ** നീ നിന്മേലും ചെയ്യരുത് **وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ** നിന്റെ കണ്ണുകളെ (ദൃഷ്ടിയെ) ചുറ്റും യാതൊന്നി ലേക്കും ചുറ്റും അതുകൊണ്ടു നാം സഖം നൽകി **وَلَا تَخْزَنْ عَلَيْهِمْ** അവരിൽനിന്നു **وَلَا تَخْزَنْ عَلَيْهِمْ** വ്യസനിക്കുകയും ചെയ്യരുത് **وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ** അവരെപ്പറ്റി, അവരുടെ പേരിൽ **وَلَا تَخْزَنْ عَلَيْهِمْ** താഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുക **وَلَا تَخْزَنْ عَلَيْهِمْ** നിന്റെ ചിറകു, പക്ഷം **وَلَا تَخْزَنْ عَلَيْهِمْ** സത്യവിശ്വാസികൾക്ക്

മൂന്നു ഉപദേശങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനം മുഖേന നബി (സ)ക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നത്. (1) അവിശ്വാസികളിൽപെട്ട പലതരക്കാരായ ആളുകൾക്കും നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സുഖസൗകര്യങ്ങളിലേക്കു കണ്ണുവെക്കുകയും ശ്രദ്ധ കൊടുക്കുകയും ചെയ്യരുത്. അഥവാ, അതിനേക്കാൾ എത്രയോ ഉത്തമവും ഉന്നതവുമായ അനുഗ്രഹമാണ് ഖുർആനും ഏഴു ആവർത്തിത വചനങ്ങളും മുഖേന തന്നിട്ടു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത് എന്നു താൽപര്യം. ഈ ഉപദേശം പ്രത്യേകം ഖത്തീൽ നബി(സ) യോടാണെന്നുവെച്ചു നബി (സ) ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ പതിക്കാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ധരിക്കേണ്ടതില്ല. യഥാർത്ഥത്തിൽ, സത്യവിശ്വാസികളെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് ഈ ഉപദേശം. അബൂബക്കർ (റ) ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി രീവായത്തു ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'ആർക്കെങ്കിലും ഖുർആൻ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുകയും, എന്നിട്ടു തന്നിട്ടു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനെക്കാൾ ശ്രദ്ധയോടെ വലുതും ദുർയ്യാവിൽനിന്നു മറവർക്കെങ്കിലും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി അവൻ കാണുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അവൻ നിസ്സാരമായതിനെ വന്ദിച്ചതും, വന്ദിച്ചതിനെ നിസ്സാരമായതുമായിത്തീർത്തു.' ഏതാണു ഇതേ അർത്ഥത്തിലുള്ള ഒരു രീയാവത്തു സൂഫിയായ സിറാജുൽ ഉലൈന (റ)യിൽ നിന്നും നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്.

(2) അവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചും— അവർ വിശ്വാസിക്കാത്തതിനെപ്പറ്റി—വ്യസനിക്കരുത്. അഥവാ അവർക്ക് സത്യോപദേശങ്ങളും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും വെച്ചുകൊടുത്തിട്ടും അവർ അവിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുന്നതിൽ വ്യസനിക്കരുത്. അവർ വിശ്വാസിക്കുകയാണെങ്കിൽ വിശ്വാസിക്കട്ടെ എന്നുവെച്ചാൽ മതി എന്നു സാരം. (3) സത്യവിശ്വാസികളായ ആളുകൾക്കു ചിറകു താഴ്ത്തണം. അഥവാ അവരോടു വളരെ മയത്തിലും നയത്തിലും വാത്സല്യപൂർവ്വം പെരുമാറണം എന്നുദ്ദേശ്യം. ഈ വിഷയത്തിൽ നബി (സ) ലോകത്തിനു ഉത്തമ മാതൃക നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും, അവിടുത്തെ സ്വഭാവ ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി പല ഖുർആൻ വചനങ്ങളിലും അല്ലാഹു തന്നെ വളരെ പുകഴ്ത്തിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.

'കണ്ണുവെക്കുക, ദൃഷ്ടിയെക്കൊണ്ട്' എന്നൊക്കെ മലയാളത്തിൽ പറയപ്പെടുന്നതുപോലെ ഒരു പ്രയോഗമാണ് അറബിയിലെ **وَلَا تَخْزَنْ عَلَيْهِمْ** (കണ്ണുനീട്ടൽ) എന്ന പ്രയോഗം. ശ്രദ്ധയ്ക്കൊടുക്കുക, ആഗ്രഹം വെച്ചുകൊണ്ടുനോക്കുക എന്നൊക്കെയൊന്നുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കപ്പെടുന്നത്. **وَلَا تَخْزَنْ عَلَيْهِمْ** (ചിറകു—അഥവാ പക്ഷം—താഴ്ത്തുക) എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ ഉത്ഭവം, പക്ഷികൾ അവയുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളോടുള്ള വാത്സല്യം നിമിത്തം അവക്കു ചിറകുകൾ വിടർത്തി താഴ്ത്തിക്കൊടുത്തുകൊണ്ടു അവയെ ചിറകിനുള്ളിൽ ഒതുക്കി അണച്ചുകൂട്ടാനുള്ളതിൽ നിന്നാകുന്നു. വാൽസല്യപൂർവ്വം അലിവോടും മയത്തോടും കൂടി പെരുമാറുക എന്ന അലകാരാർത്ഥത്തിൽ അതു ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടുവെന്നും.

89. (നബിയേ) പറയുകയും ചെയ്യുക: 'ഞാൻ തന്നെയാണ് സ്പഷ്ടമായ താക്കീതുകാരൻ'.

٩١- وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ

89. **وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ** പറയുകയും ചെയ്യുക **وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ** നിശ്ചയമായും ഞാൻതന്നെ **وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ** താക്കീതു(മുന്നറിയിപ്പു)കാരൻ **وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ** സ്പഷ്ടമായ

90. (അതെ) ഓഗിച്ചെടുത്തവരുടെമേൽ നാം അവതരിപ്പിച്ചതുപോലെ (അതെ):-

9. كَمَا أَنْزَلْنَا
عَلَى الْمُتَنَبِّئِينَ

91. (അതായതു) ഖുർആനെ പല (ചിന്നമായ) അംശങ്ങളാക്കിയവരുടെ (മേൽ).

91. الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ

90. 15: നാം അവതരിപ്പിച്ചതുപോലെ 91. 15: ഓഗിച്ചെടുത്തവരുടെമേൽ 91. 15: യാതൊരു കൂട്ടരുടെ (മേൽ) 15: അവർ ആക്കി 15: ഖുർആനെ 15: പല അംശങ്ങൾ, ഭാഗങ്ങൾ

عِضِينَ (തൃഖ്തസിമീൻ) എന്ന വാക്കിനു നാം പരിഭാഷയിൽ കാണിച്ചതുപോലെ, 'ഓഗിച്ചെടുത്തവർ' എന്നും, ((പ്രവാചകന്മാരെ കളവാക്കുന്ന വിഷയത്തിലും മറ്റും)) 'അന്യോന്യം സത്യം ചെയ്തവർ' എന്നും അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടായാലും അങ്ങിനെ വിശേഷിക്കപ്പെട്ടവർ ആരാണെന്നതിലും 15: 15: (ഖുർആനെ അവർ പല അംശങ്ങളാക്കി) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യത്തിലും വ്യാഖ്യാനമാക്കുകയിൽ വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം. കൂടാതെ ഈ 90-ാം വചനം വിഷയപരമായി നോക്കുമ്പോൾ, അതിന്റെ നേരെ മുമ്പുള്ള വചനത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നതാണോ, അല്ല, 87-ാം വചനത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ളതാണോ എന്നതിലും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം കാണാം. ഇക്കാരണങ്ങളാൽ ഈ വചനങ്ങൾ ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ ബലവത്തായി സ്വീകരിക്കത്തക്ക തെളിവുകൾ കാണുന്നില്ല.

മേൽ സൂചിപ്പിച്ച വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽവെച്ച് കൂടുതൽ വ്യക്തമായി തോന്നുന്ന വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: തങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങൾക്കു യോജിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും, യോജിക്കാത്ത ഭാഗങ്ങളെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു ഖുർആനെ ചിന്നഭാഗങ്ങളാക്കി അംഗിച്ച വേദക്കാർക്കു തുറന്നു. ഇങ്ങിലും മുമ്പും അവതരിപ്പിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നതുപോലെത്തന്നെ നിനക്കു- നബി (സ) തിരുമേനിക്കു-ഖുർആനും ഏഴു ആവർത്തിത വചനങ്ങളും അവതരിപ്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ഈ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം 90-ാം വചനവും 87-ാം വചനവും തമ്മിലായിരിക്കും വിഷയപരമായി ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നത്. ഇടക്കുള്ള രണ്ടു വചനങ്ങളും ഇടവക്യങ്ങളായി (المترحات) മായിരിക്കുന്നതാണ്. 15: 15:

അബു മുസൽ അശ്അദീ(റ)യിൽ നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു നബിവചനത്തിന്റെ സാരം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: 'എന്റെയും, എന്റെ നിയോഗിച്ച കാര്യത്തിന്റെയും ഉപമ ഇങ്ങിനെയുള്ള രണ്ടുടെ മാതിരിയാകുന്നു: 'അയാൾ അയാളുടെ മനങ്ങളുടെ അടുക്കൽചെന്നു ഞാൻ (നമ്മെ ആക്രമിക്കുവാൻ വരുന്ന) സൈന്യത്തെ എന്റെ കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടിരിക്കുന്നു; ഞാൻ നഗ്നനായ (*) താക്കീതുകാരനാണ്; അതുകൊണ്ടു രക്ഷാമാർഗ്ഗം നോക്കുക!' എന്നിങ്ങനെ അവരോടു പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട് ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ അവനെ അനുസരിച്ച് രാത്രിതന്നെ സംവധാനം സ്ഥലം വിട്ടുപോയി രക്ഷപ്പെട്ടു. ഒരു വിഭാഗം ആളുകൾ അവനെ വ്യാജമാക്കി. അവർ സ്ഥലം വിടാതിരുന്നു. അങ്ങിനെ, പ്രഭാതത്തിൽ സൈന്യം വന്നു അവരെ നശിപ്പിച്ചു. ഇതാണ്, എന്റെ അനുസരിക്കുകയും ഞാൻ കൊണ്ടുവന്നതിനെ പിൻപറയുകയും ചെയ്തവരുടേയും, എന്നോട് അനുസരണമോട് കാണിക്കുകയും ഞാൻ കൊണ്ടുവന്ന യഥാർത്ഥത്തെ വ്യാജമാക്കുകയും ചെയ്തവരുടേയും ഉപമ.' (ബു: മു.)

(*) ഗൗരവമേറിയ വല്ല ആപത്തിനെക്കുറിച്ചും ശക്തിപൂർവ്വം മനങ്ങൾക്കു പരസ്യമായ താക്കീതു നൽകുവാൻ ചെയ്യുന്ന ആളുകൾ വസ്ത്രങ്ങളെപ്പോലെ നഗ്നനായ നിലയിൽ വീളിച്ചു പറയുക മതിയെന്നതു പതിവുണ്ടായിരുന്നു. കൂടാതെ ചർഗനായ താക്കീതു നൽകുന്നവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'നഗ്നനായ താക്കീതുകാരൻ' (المترحات) എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

92. എന്നാൽ, നിന്റെ റബ്ബിനെത്തന്നെയാണ(സ്വത്വം) തീർച്ചയായും, അവരോടു മുഴുവനും നാം ചോദിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.—

92-قَوْلِكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝

93. അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനെപ്പറ്റി.

93-عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

94. ആകയാൽ, (നബിയേ) നിന്നോടു കൽപിക്കപ്പെടുന്നതിനെ നീ(പരസ്യമായി)ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊള്ളുക! മുശ്റിക്ക [ബഹുദൈവവിശ്വാസി]കളിൽ നിന്നു നീ തിരിഞ്ഞുകുളയുകയും ചെയ്യുക.

94-فَاُصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ
وَاعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ۝

95. നിശ്ചയമായും, നിനക്കു (ഇതു) പരിഹാസകരനാം തടുത്തുതന്നിരിക്കുന്നു. [അവരുടെ ഉപദ്രവം നിനക്കു ഫലിക്കുകയില്ല.]

95-إِنَّا كَفَيْنَاكَ
الْمُسْتَهْزِئِينَ ۝

96. അതെ, അല്ലാഹുവിനോടുകൂടി വേറെ ആരാധ്യനെ ഏർപ്പെടുത്തുന്നവരെ, എന്നാൽ, വഴിയെ അവർ അറിഞ്ഞുകൊള്ളുന്നതാണ്!

96-الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
فَسُوفَ يَعْلَمُونَ ۝

92. كَذَلِكَ എന്നാൽ നിന്റെ റബ്ബിനെ തന്നെ سَأَلْنَا നിശ്ചയമായും നാം അവരോടു ചോദിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും أَجْمَعِينَ മുഴുവനും, എല്ലാവരോടും 93. عَمَّا അവർ ആയിരുന്നതിനെപ്പറ്റി بِمَا അവർ പ്രവർത്തിക്കും 94. فَاُصْدَعْ ആകയാൽ ഉറക്കെ (പരസ്യമായി) പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുക بِمَا നിന്നോടു കൽപിക്കപ്പെടുന്നതിനെ اَعْرِضْ തിരിഞ്ഞുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുക عَنِ الْمُشْرِكِينَ മുശ്റിക്കകളെപ്പറ്റി 95. إِنَّا നിശ്ചയമായും നാം كَفَيْنَا നിനക്കു തടുത്തു തന്നിരിക്കുന്നു الْمُسْتَهْزِئِينَ പരിഹാസിക്കുന്നവരെ 96. الَّذِينَ ആക്കുന്നവരായ مَعَ അല്ലാഹുവോടുകൂടി آخَرَ വേറെ ഇലാഹിനെ (ആരാധ്യനെ-ദൈവത്തെ) فَسُوفَ എന്നാൽ വഴിയെ يَعْلَمُونَ അവർ അറിയും, അവർക്കറിയാം

ആ നിഷേധികൾ ചെയ്തുകൂട്ടുന്ന പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റിയെല്ലാം നാം ചോദ്യംചെയ്യാതെ വിട്ടുകയറ്റി. അവർ എന്തുനിലപാടു കൈക്കൊണ്ടിരുന്നാലും ശരി, അല്ലാഹു നൽകുന്ന സന്ദേശങ്ങളെ പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു കൊള്ളണം. അവരുടെ എതിർപ്പുകളെ അവഗണിച്ചുതള്ളുകയേ വേണ്ടൂ. ആ പരിഹാസങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളൊന്നും ഭയപ്പെടേണ്ടതായില്ല. അതെല്ലാം അല്ലാഹു തടുത്തുകൊള്ളുകയും, അതിൽനിന്നു രക്ഷനൽകുകയും ചെയ്തുകൊള്ളും. എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു നബി(സ)യെ അറിയിക്കുന്നു. അവസാനം, ആ പരിഹാസകർ അവരുടെ പരിഹാസത്തിന്റെ ഫലം അറിയാമാകുമെന്നു കടുത്ത ഒരു അഭീരു നൽകുന്നു. പ്രവാചകത്വത്തിന്റെ ആദ്യ ഘട്ടത്തിൽ സ്വകാര്യമായിട്ടായിരുന്നു നബി (സ) ജനങ്ങളിൽ പ്രബോധനം നടത്തിയിരുന്നത്. സ്വത്വവിശ്വാസികളായിത്തീർന്നവർ അവരുടെ നമസ്കാരംപോലും രഹസ്യമായിട്ടായിരുന്നു നടത്തിവന്നിരുന്നത്. ഈ വചനങ്ങൾ അവ തരിച്ചപ്പോടെ തീരുമെന്നി പരസ്യമായി പ്രബോധനം ആരംഭിച്ചു.

നബി (സ)യെയും, ഖുർആനെയും കൂറിച്ചു പരിഹാസം പതിവാക്കിയ പലരും മുശ്റിക്കുകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ പലരുടെയും പേരുകളും അവരുടെ ചെയ്തികളും ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്നും മറ്റുമായി പൊതുവെ അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. വലീദുബ്നു മുഗ്നീന, ആസിബ്നു വാഇൽ, അസ്വദുബ്നു അബ്ദിയഗുഥ്, അസ്വദുബ്നു അബ്ദിൽ മുത്താലിബ്, ഫർമുബ്നു ത്വലാത്വില; മൂത്തലാഖവർ അവരിൽ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്നവരായിരുന്നു. ഇവരുടെയെല്ലാം അവസാനമുണ്ടായതു കേവലം സംധാരണങ്ങളല്ലാത്ത ചില കാരണങ്ങളെ തുടർന്നു

മാഷർത്ഥത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഉറപ്പായ അറിവും വിശ്വാസവും ലഭിക്കുന്നതുവരെ മാത്രമേ നമസ്കാരം മുതലായ ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുള്ളൂവെന്നും ഉറപ്പായ അറിവും വിശ്വാസവും ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അതൊന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നും സൂഫീവേഷധാരികളായ ചില സ്വാർത്ഥികൾ ഈ അവസരം വലനമെടുത്ത് ആസ്ഥാനമാക്കി സമാർത്ഥിക്കാറുണ്ട്. ഇതു യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇസ്ലാമിൽനിന്നുതന്നെയുള്ള ഒരു വ്യതിചലനമത്രെ. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവാചകൻമാരാണ്ല്ലാ ഏറ്റവും ഉറപ്പായ അറിവും വിശ്വാസവുമുള്ളവർ, എന്നിട്ടുപോലും അവരാരും ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, മറ്റാരെക്കാളും കൂടുതൽ കർശനം അതിൽ സ്വീകരിക്കുകയായിരുന്നു അവർ ചെയ്തിരുന്നത്. അത്രയുമല്ല, അറിവും വിശ്വാസവും വർദ്ധിക്കുംതോറും അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിധികൾക്കു പാലിക്കുന്നതിലും, ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിലും കൂടുതൽ നിഷ്കർഷ പാലിക്കുകയാണുണ്ടാവുക. അതാണു വേണ്ടത്. 'ഉറപ്പു വരുക' എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം 'മനസ്സാക്ഷിക്ക് ബോധ്യം വരുക' എന്നാണെന്നും ഇപ്പോൾ ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നു. വിശദീകരണവേളയിൽ പിലപ്പോൾ ഇതിനു എന്തെങ്കിലും ന്യായീകരണവും കാണുകയെങ്കിലും പലപ്പോഴും ഈ അർത്ഥം സ്വീകരിക്കുന്നതു അപകടകരവും സത്യവിരുദ്ധവുമായിട്ടാണ് അനുഭവപ്പെടുക. മേലുദ്ധരിച്ച ഖുർആൻ വചനത്തിലും, നബിവചനത്തിലും 'മരണം' എന്നല്ലാതെ-ഈ രണ്ടർത്ഥങ്ങളും-ശരിയാകാത്ത സാഹിത്യം ഇവിടെയും 'ഉറപ്പു'കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം 'മരണം'മാണെന്നു വെക്കുവാൻ അറിവും വിശ്വാസവും മനസ്സാക്ഷിയും ഉള്ളവരാരും മടിക്കുവാൻ കാരണമില്ലതാനും.

റസൂൽ (സ) അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറൈറ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'അടിയാൻ അവന്റെ രബ്ബിനോടു ഏറ്റവും അടുപ്പമുള്ളവനായിരിക്കുന്നത് അവൻ സൂജൂദു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴായിരിക്കും. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥന അധികരിപ്പിക്കുവിൻ'. (മു.) ഹുദൈഫ: (റ) പറയുന്നു: 'നബി (സ)യെ വല്ല വിചാരവും (ദ്വേഷവും) ബാധിച്ചാൽ, അവിടുന്നു നമസ്കരിക്കുമായിരുന്നു.' (ദാ.) മരണംവരെ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുകയും, തസ്ബീഹും, ഹംദും, സൂജൂദു മുതലായ പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നമ്മെയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ. آمين

اللهم لك الحمد ولك الشكر والتفضل

[انتهى توريد التفسير لهذه السورة ليلة الأربعاء العادية عشر من شعبان ١٣٩٧ هـ الموافق ٧٧/٧/٢٦ م]

وتبليغه ليلة الاثنين الخامسة من جماد الأول ١٣٩٩ هـ الموافق ٧٩/٤/١ م]

ബാഹ്യന്ദ്രിയങ്ങളിൽ നിന്ന് വസ്തുക്കളെ മറക്കുക എന്നാകുന്നു.) പ്രസിദ്ധ അറബിനിലുണ്ടായ 'ഖാമുസിലും ഈ കാര്യം എടുത്തുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിനു 'ജിന്നു' എന്നു പേർ വരുവാൻ കാരണം ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യക്തമാകുന്നതാണ്.

എന്നി. 'ജിന്ന' (الجن) എന്ന വാക്കിന് നിലങ്ങളിലുള്ള അർത്ഥങ്ങൾ കാണുക. 1. മനുഷ്യൻ എന്നതിന്റെ എതിരിൽ ബാഹ്യന്ദ്രിയങ്ങളിൽനിന്നു മറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ആത്മീയജീവികൾ. 2. ചില ആത്മീയ ജീവികൾ. 3. മനുഷ്യർക്കും ആത്മാക്കൾക്കും ഇടയ്ക്കുള്ളതായി കരുതപ്പെടുന്ന ഒരു സൃഷ്ടി. 4. പിശാച്. 5. രാക്ഷസൻ. 6. ദൂതം. 7. കലശലൻ. 8. ദേവത. 9. മനുഷ്യന്റെ വിപരീതമായ 'ജിന്നി'. (*) ഇങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളല്ലാതെ, മനുഷ്യരിൽപെട്ട ഏതെങ്കിലും ഒരു വിഭാഗത്തിനു 'ജിന്നു' എന്ന വാക്ക് ഉപയോഗിക്കാമെന്നു കാണിക്കുന്ന ഒരു അർത്ഥവും നിലങ്ങളിൽ കാണുന്നില്ല. 'ജാന്ന' ജിന്നത്ത' (جاء، جاء) എന്നീ വാക്കുകളും ഈ അർത്ഥങ്ങളിൽ വരുന്ന പര്യായപദങ്ങളാകുന്നു. 'ശൈത്താൻ' (الشيطان) എന്ന വാക്കിനു നിലങ്ങളിലെ അർത്ഥങ്ങൾ: 1. ദുരാത്മാവ്. 2. മനുഷ്യരിലോ, ജിന്നിയിലോ, ജീവികളിലോ ഉള്ള ദുഷിച്ച ധീരാനുഭാവം. 3. സർപ്പം. 4. അഗ്നിയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഒരു സൃഷ്ടി. 5. ദൂതം, പിശാച്, ചെങ്കുത്താൻ, രാക്ഷസൻ, സമത്താൻ മുതലായവയാണ്. (**)

മേൽകണ്ട അർത്ഥങ്ങൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും: 1. ജിന്നും മനുഷ്യനും രണ്ടു പ്രത്യേക വർഗ്ഗങ്ങളാണ്. 2. ജിന്ന വർഗ്ഗത്തിലെ ദുഷിച്ച ഒരു വിഭാഗമാണു ശൈത്താൻ. എല്ലാ ജിന്നം ശൈത്താനല്ല. 3. മനുഷ്യരിൽ ദുഷിച്ചവർക്കും-ഇതരജീവികളിൽ ദുഷിച്ചവർക്കുതന്നെയും-ശൈത്താൻ എന്നു പറയപ്പെടും. ഇതു ഒരു ഉപമാലങ്കാര പ്രയോഗമാണുതാനും. (***) 4. മനുഷ്യന്റെ ബാഹ്യന്ദ്രിയങ്ങളാൽ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയാത്ത വർഗ്ഗമാണ് ജിന്നും ശൈത്താനും. കൂടുതൽ വിവരം താഴെ നിന്നു മനസ്സിലാക്കും.

ജിന്നും മനുഷ്യനും വെച്ചുറെ വർഗങ്ങൾ

സൂറത്തു-റഹ്മാനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു: خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ - الرحمن (സാരം: പുരുമണ്ണുപോലെ മൃട്ടിയാൽ 'ചലചല' ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്ന ഉണങ്ങിയ കളിമണ്ണിൽനിന്നു അവൻ-അല്ലാഹു-മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു. പുക കലരാത്ത തന്നി അഗ്നിയിൽനിന്നു ജിന്നിനെയും സൃഷ്ടിച്ചു.) സൂ: ഫിജ്റിൽ പറയുന്നു: وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَنُونٍ وَالْجَانَّ خَلْقًا مِّنْ قَبْلِ مِنْ نَّارِ السُّمُرِ - الحجر : ٢٨، ٢٩ (സാരം: മണത്തിൽ മാറാം വന്ന് കരുത്തും 'ചലചല' ശബ്ദമുണ്ടാകുന്നതുമായ മണ്ണിൽനിന്നു നാം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. മരമുക്കത്തുകളിൽകൂടി കടന്നുചെല്ലുന്ന അത്യുഷ്ണമായ അഗ്നിയാൽ മുമ്പ് ജിന്നിനെയും നാം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.) ഇബ്ലീസ് ആം(അ)നബിക്കു സൂക്ഷ്മ ചെയാത്തതിനെക്കുറിച്ചു അല്ലാഹു ആക്ഷേപിച്ചപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞതായി സൂ: സാദാദിൽ ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: يَا خَيْرَ مَنِ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَ مِنْ طِينٍ - ص : ٧٦ (ഞാൻ അവനെക്കാൾ ഉത്തമനാകുന്നു.

(*) ആദ്യത്തെ രണ്ടും 'മുഹ്റദാത്തി'ലും, മൂന്നാമത്തേതു 'മുൻജിദിലും', ബാക്കി 'ഫറാഇദ്-ദുരരിയ: യിലും, 'ഖാമുസുൽ അസരി'യിലും കാണ്മാം. ഇവക്കു പുറമെ 'മലക്കകൾ' എന്ന ഒരു അർത്ഥംകൂടി 'ഖാമുസിൽ' കാണുന്നു. 'മുഹ്റദാത്തി'ന്റെ വാചകം ഇതാണ്: وَالْجِنُّ عَلَى وَجْهِهِمْ أَحَدًا مِنَ الرُّوحَانِيِّينَ الْمُتَرَةِ عَنِ الْحَوَاسِ كُلِّهَا بِأَرْوَاحِ الْإِنْسِ وَالْجِنُّ وَالْجِنَّةُ مَخْلُوقٌ مَّرْعُومٌ بَيْنَ الْإِنْسِ وَالْأَرْوَاحِ - المنجد 'മുൻജിദി'ലെ വാചകം ഇതാണ്: وَقِيلَ لِلْجِنِّ بَعْضُ الرُّوحَانِيِّينَ - المفردات 'ഫറാഇദ്-ദുരരിയ'യിലെ വാക്കുകൾ: The Gennii (opp. to Men) جن وجان എന്നും, 'ഖാമുസുൽ-അസരി'യിൽ: Demon, Gnome, Jinnee جن، جان എന്നുമാണ്.

(**) 'മുഹ്റദാത്തു', 'ഖാമുസ', 'മുൻജിദ്' 'ഖാമുസ' അസരി' 'ഫറാഇദ് ദുരരിയ' മുതലായവ നോക്കുക.

(***) 'മുഹ്റദാത്തി'ൽ ഇങ്ങിനെ കാണാം: - (إِنَّ مِنَ الْجِنِّ مَنِ الْإِنْسَانَ ابْتِغَارَ ذَلِكَ لِلْإِنْسَانِ ابْتِغَارَ الشَّيْطَانِ لَهُ) 'ഇഹ്റരിത്ത്' എന്നാൽ കടുത്ത ദുഷ്ടനായ ജിന്നാണ്. മനുഷ്യനു 'ശൈത്താൻ' എന്ന വാക്കു കടമെടുക്കുന്നതുപോലെ-സാദുശ്ശാലകാരന്മാരുപത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെ-ആ വാക്കു അവനും കടമെടുക്കുന്നുണ്ട്.) ധീരനായ മനുഷ്യനു ധീര്യത്തിൽ സിംഹത്തോടുള്ള സാദുശ്ശം മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് 'അവൻ സിംഹമാണ്' (رامد) എന്നു പറയുമ്പോലെയുള്ള ഉപമാലങ്കാര പ്രയോഗത്തിനാണ് ابْتِغَارَ (കടമെടുക്കൽ) എന്നു പറയുന്നത്.

ജിന്നിനെയും ശൈത്താനെയും സംബന്ധിച്ചു് ഖുർആന്റെ ചില പ്രസ്താവനകൾ

താഴെ കാണുന്ന ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾ ഓർമ്മിക്കുക:-

٢٧ : يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ... اأنا جلتا الشيطان أو لياء قبي لا يقر - الأعراف

ആദമിന്റെ മക്കളെ, നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെക്കൂടാ അവരുടെ നഗ്നത കാണിക്കുവാനായി അവരുടെ നഗ്നത്വം അവയിൽനിന്നു നീക്കിക്കൊണ്ട് ശൈത്താൻ (പിശാച്) സർഗ്ഗ്ഗത്തിൽനിന്നു അവരെ പുറത്താക്കിയതുപോലെ നിങ്ങളെ അവൻ കൂപ്പുപ്പതിലാക്കാതിരുന്നു കൊള്ളെ നിശ്ചയമായും അവനും, അവന്റെ കൂട്ടരും, നിങ്ങളോടൊന്നു കാണാത്തവിധം. നിങ്ങളെ (ഇങ്ങോട്ടു) കാണുന്നതാണ്. പിശാചിപ്പോത്തവർക്കു ശൈത്താൻമാരെ നാം ചിത്രങ്ങളായി-അഥവാ കാഴ്ചകൾത്താക്കളാക്കി-യിരിക്കുന്നു. (സൂ:അഅ'റാഫ് 27)

٥٠ : وَإِذَا نَادَىٰ لِلنَّاسِ الْغَاثِ وَالْغَابِ... فَأَجْمَعُ - المائدة

ആദമിന്നു സൂജൂഘ ചെയ്യുവിൻ എന്നു നാം മലക്കളോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ സൂജൂഘ ചെയ്തു; ഇബ്ലീസ് ഒഴികെ. അവൻ ജിന്നിൽപെട്ടവനായിരുന്നു അങ്ങനെ, അവൻ തന്റെ ദബ്ബിന്റെ കല്പനയെ ധിക്കരിച്ചു. എന്നിരിക്കെ, എന്നെവിട്ട് അവനും അവന്റെ സന്തതികളെയും നിങ്ങളോടൊന്നുകാത്തതാക്കെ-അഥവാ ചിത്രങ്ങളും ആക്കെ മേയ്ക്കി അവരാകട്ടെ, നിങ്ങളോട് ശത്രുക്കളാണ്. (അൽകഹ്ഫ് 50)

٢٠ : وَأَلَّا يَرْفَعُ فَرْسُهُ سَرْجَهُ... وَمِنَ الْقَاسِطِينَ - سورة الحجر

'ഞങ്ങളിൽ-ജിന്നുകളിൽ-ഉള്ള വിഡ്ഢികൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ കടുത്ത അനിതി പറയാനുണ്ടായിരുന്നു, '.... ഞങ്ങളിൽ നല്ലവരുമുണ്ട്', അല്ലാത്തവരുമുണ്ട്... ഞങ്ങളിൽ മൃഗസ്വഭാവമുണ്ട്', നീതികെട്ടവരുമുണ്ട്'. (ഈ മൂന്നു വാക്യങ്ങൾ ജിന്നുകൾ നബി (സ)യിൽ നിന്നു ഖുർആൻ മേട്ടശേഷം അവർ ചെയ്ത പ്രസ്താവനകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അല്ലാഹു സൂറത്തുൽ ജിന്നിൽ ഉദ്യരിച്ചതാണ്.)

ഈ അഞ്ചു ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളിൽ നിന്നുമായി താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഇരുന്ന ഹൃദയമുള്ള ഏതൊരാൾക്കും മനസ്സിലാക്കും: (1) മനുഷ്യരെല്ലാം ആദമിന്റെയും ഹവ്വയുടെയും (2) മക്കളായിരിക്കെ, 'ആദമിന്റെ മക്കളേ' എന്ന വിളിച്ചുകൊണ്ടും, 'നിങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളെ പുറത്താക്കിയതുപോലെ' എന്ന അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, ശൈത്താനെക്കുറിച്ചും, ശൈത്താൻമാരെക്കുറിച്ചും ഒന്നാകെ ആയത്തിൽ അല്ലാഹു താഴ്ചിതു ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ, മനുഷ്യരും ശൈത്താൻമാരും ഒരു വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരാകുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. (2) ആദം 'ശൈത്താൻ' (الشيطان) എന്നു ഏകവചനമായി പറഞ്ഞതു ഇബ്ലീസിനെയും, പിന്നീടു 'ശൈത്താൻമാർ' الشياطين എന്നു പറഞ്ഞതു അവനെയും അവന്റെ കൂട്ടുകാരെയും ഉദ്ദേശിച്ചാണ്. അവരെല്ലാം ഒരു വർഗ്ഗവുമാണ്. (3) മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ജനയിതാക്കളായ ആദം ഹവ്വയും മേത്രമായിരുന്ന-അവർ സന്തതികൾ ജനിക്കുന്നതിനു മുമ്പുള്ള-കാലത്തു തന്നെ ശൈത്താൻമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നിരിക്കെ, അവനും മനുഷ്യരും ഒരു വർഗ്ഗമായിരിക്കുന്ന പ്രസ്താവില്ല. (4) ഇബ്ലീസാകുന്ന ശൈത്താനെപ്പറ്റി അവൻ ജിന്നിൽ പെട്ടവനാണ് (الجن من قبل) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ് മറ്റു ശൈത്താൻമാരും ജിന്നിൽ പെട്ടവരാണെന്നു വരുന്നു. (5) ജിന്നുവർഗ്ഗം ഒന്നു വേറെത്തന്നെയാണെന്നു മേത്രമല്ല, ആ വർഗ്ഗം മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു മുമ്പേ നിലവിലുണ്ടുതാനും. (നാം സൂ: ഹിജ്റിൽ നിന്നു മേലെ ഉദ്യരിച്ച ആയത്തിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ജിന്നിനെ സൃഷ്ടിച്ചു (الجن خلق من قبل) എന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമായിത്തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.)

(6) ആദമിന്റെ സന്തതികളാകുന്ന മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ ജിന്നിൽ പെട്ട ഇബ്ലീസാകുന്ന ശൈത്താനും അവന്റെ കൂട്ടരായ മറ്റു ശൈത്താൻമാരും ഇങ്ങോട്ടു കാണുന്നു. അതേ സമയത്ത് മനുഷ്യർ അവരെ അങ്ങോട്ടു കാണുകയുമില്ല. എന്നി, വല്ലപ്പോഴും നബി (സ)യോ മറ്റൊരാ ജിന്നിനെ കണ്ടുവെന്നു തെളിയുന്നപക്ഷം-മലക്കിനെ കാണുന്നതുപോലെ അന്ന-അതു അസാധാരണ സംഭവങ്ങളുടെ ഇനത്തിൽ പെട്ടതായിരിക്കും. (7) ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിൽ വിഡ്ഢികളും അല്ലാത്തവരും, നല്ലവരും അല്ലാത്തവരും, മൃസ്തികളും അല്ലാത്തവരും ഉണ്ടായിരിക്കും. (8) ശൈത്താൻമാരെല്ലാം മനുഷ്യരുടെ ശത്രുക്കളാണ്. എന്നാൽ, ജിന്നുകളെല്ലാവരും മനുഷ്യശത്രുക്കളാകുന്നില്ല. കാരണം, ജിന്നുകളിൽ നല്ലവരും ചീമതപ്പെട്ടവരുമുണ്ട്. ശൈത്താൻമാരെല്ലാം ദൃഷ്ടിച്ചവരുമാണ്. ജിന്നുകൾ മനുഷ്യശത്രുവാണെന്നു ഖുർആൻ ഏവിയെപ്പോഴും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ശൈത്താൻമാർ ശത്രുക്കളാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു. (9) ഇബ്ലീസിനെയും, അവന്റെ സന്തതികളെയും (10) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ് അവനും സന്തതികൾ ഉണ്ടെന്നു വരുന്നു. പക്ഷെ, ഈ സന്തതികൾ ഏഴാമിനെമുഖ്യവാണെന്നു നമുക്കു താദീഞ്ഞുകൂട.

മേലുദ്യമിച്ച് ഖുർആൻ വചനങ്ങൾക്കു പുറമെ, ജിന്നിനെയും ശൈത്താനെയും കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്ന പല ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളും, നബിവാക്യങ്ങളും കാണാം. അവ പരിശോധിച്ചാൽ-വക്രമനസ്ഥിതിയില്ലാത്ത ആർക്കമനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും, മനുഷ്യനു സാധ്യമല്ലാത്ത പലതും അവർക്കു കാണുമാനും ചെയ്യാനും കഴിയുമെന്ന സുലൈമാൻ (അ) നബിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ നിന്നും മറ്റും ഇതു നല്ലപോലെ തെളിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുമാണ്. പക്ഷേ മറ്റൊരു സൂഷ്കികളെയും, വർഗ്ഗങ്ങളെയുംപോലെ, ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിനും ചില പ്രകൃതിവ്യവസ്ഥകളും, നിയമപരിധികളും അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുമെന്നു തീർച്ചയാകുന്നു. ആ വലയത്തിനുള്ളിൽ മാത്രമേ അവർക്ക് എന്തിനും കഴിവു സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ.

മനുഷ്യരിൽ പിശാചുക്കളുണ്ട് - ജിന്നുകളില്ല

ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിൽ ദുഷിച്ച വിഭാഗക്കാർക്കാണ് ശൈത്താൻ എന്ന പേർ സാക്ഷാൽ പറയപ്പെടുന്നതെങ്കിലും മനുഷ്യരിൽ ദുഷിച്ച ആളുകൾക്കും ഈ പേർ ഉപയോഗത്തിൽ പറയാറുണ്ടെന്നു മുമ്പു നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായി. ജിന്നുകളിലെ പിശാചുക്കളെമാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചും, മനുഷ്യപിശാചുക്കളെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചും ഇരുവർഗ്ഗത്തിലുമുള്ള പിശാചുക്കളെ ഉദ്ദേശിച്ചും ആ വാക്കു ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ചുകാണാം. മേലെ ഉദ്യമിച്ച് 1-ാം ഭാഗത്തെ ആയത്തിൽ ജിന്നിലെ പിശാചാണുദ്ദേശ്യം. മനുഷ്യരിലും ജിന്നുകളിലുമുള്ള പിശാചുക്കൾ (شياطين الجن - الأعداء) എന്നതെന്ന ഖുർആൻ ഒരു സ്ഥലത്ത് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ധനം ധൂർത്തടിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി 'പിശാചുക്കളുടെ സഹോദരന്മാർ' (إخوان الشياطين - الأعداء) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പിശാചുക്കളെപ്പോലെയുള്ളവർ എന്നു സാരം. കപടവിശ്വാസികൾ അവരുടെ നേതാക്കളുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നതിനെപ്പറ്റി 'അവർ അവരുടെ പിശാചുക്കളിലേക്കു ചെന്നു ചെന്നാൽ' (وإذا خلا إلى شياطينهم - البقرة) എന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ചില പണ്ഡിതാഭിപ്രായങ്ങൾ

സഹീഹുൽ ബുഖാരിയിൽ 'ജിന്നുകളെയും, അവരുടെ പ്രതിഫലത്തെയും, കുറിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുന്ന അദ്യായം' (باب ذكر الجن ونحوهم وعظامهم) എന്നൊരു ചുരുക്കമുണ്ട്. 'മഹ്ശറി'ൽ (*) വെച്ചു ജിന്നകളോടും മനുഷ്യരോടും അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്ന ഒരു ചോദ്യം അടങ്ങിയ സൂ: അൻആമിലെ 128-ാം വചനവും ഒരു ഹദീസുമാണ് ആ അദ്യായത്തിൽ ബുഖാരി (റ) പ്രധാനമായും ഉദ്യമിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആയത് ഇതാണ്: يا مشركي والانس ألم يأمر رسلهم بغير ما ينزلهم (ജിന്നിന്റെയും ഇൻസിന്റെയും സമൂഹമേ, എന്റെ ആയത്തുകൾ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചുതന്നുകൊണ്ടു നിങ്ങളിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്കു ദൂതന്മാർ വന്നിരുന്നില്ലേ!) അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിവിധികൾക്കും ജിന്നുകൾക്കും ബാധകമാണെന്നു വന്നുവല്ലോ. (ഈ ആയത്തിനെ സംബന്ധിച്ച മറ്റുചില വിവരങ്ങൾ താഴെവരുന്നുണ്ട്.) അതിലെ ഹദീസിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: 'നമസ്കാരത്തിനു ബാക്കു വിളിക്കുന്നത് ഉച്ചത്തിലായിരിക്കണം. കാരണം, അതു കേൾക്കുന്ന ജിന്നും, മനുഷ്യനും, മറ്റു വസ്തുക്കളും ഖിയാമത്തുനാളിൽ ബാക്കു വിളിച്ചു വന്നു സാക്ഷിയായി വരുന്നതാണ്' എന്നു നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഈ അദ്യായത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ ഇമാം അസ്ഖലാനി (റ) ഫത്തഹുൽബാരിയിൽ സൂദീർഘമായ ഒരു പ്രസ്താവന ചെയ്തുകാണാം. അതിലെ ചില പ്രസക്തമാഗങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്യമിക്കുന്നതു സന്ദർഭോചിതമാണ്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു:

ഈ ശീർഷകംകൊണ്ടു ബുഖാരിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം, ജിന്ന എന്തൊരു കൂട്ടരുണ്ടെന്നും, അവർ മതശാസ്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിധേയരാണെന്നും സ്ഥാപിക്കലാണ്. എന്നാൽ, തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിലും (**) നിർമ്മതവാദികളിലും, (***) 'ഖാരിയ്' (****) വിഭാഗത്തിലുംപെട്ട പലരും ജിന്നുകളുടെ അസ്തിത്വം നിഷേധിക്കുന്നവരാണെന്നു ഇമാമുൽ ഹറൈനി (റ) പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: 'മതത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ അതു നിഷേധിക്കുന്നതിൽ ആശ്ചര്യമില്ല. ഖുർആന്റെ വ്യക്തമായ തെളിവുകളും, നിരവധി ഹദീസുകളും ഉണ്ടായിട്ടുപോലും മത

(*) സൂഷ്കികളെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ മകാടതിയിൽ ഹാജരാക്കപ്പെടുന്ന മഹാസദസ്സ്.

(**) فلاسفة (Philosophers) (***) كفار (Atheists) (****) فطرية (Fatalists - ദൈവവിധി നിശ്ചയിക്കുന്നവർ)

ത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ചില ആളുകൾ നിഷേധിക്കുന്നതിലാണ് ആശ്ചര്യം. വാസ്തവത്തിൽ, ബുദ്ധിപരമായി നോക്കുമ്പോൾ അതിൽ ദാസംഗത്യമായി ഒന്നുകിലുമാണു്. മനുഷ്യൻ ജീന്നിനെ കാണുന്നില്ലെന്നുള്ളതു മന്ത്രമാണു് ഈ നിഷേധത്തിന്റെ പ്രധാന അടിസ്ഥാനം. അല്ലാഹുവിന്റെ അത്യുജ്വലകരങ്ങളായ കഴിവുകളെപ്പറ്റി ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കാത്തവർക്കു മന്ത്രമേ അതൊരു പ്രയാസകരമായി തോന്നുകയുള്ളു. 'ഈ നിഷേധികളിൽ ചിലർ ജിന്നു് എന്നൊരു വർഗ്ഗത്തെ സമ്മതിക്കുമെങ്കിലും, ഇപ്പോൾ അവർ നിലവിലില്ലെന്നു പറയുന്നു. വേറെ ചിലർ, ജിന്നുകൾ മനുഷ്യരിൽ എത്തുകയും സാധിനം ചെയ്യുന്നതിനെ നിഷേധിക്കുന്നവരാണ്.' 'മുഅത്തസിഖി' നേതാവായ അബ്ദുൽജബ്ബാർ പറയുന്നു: 'ജിന്നുകൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു തെളിവ് മതപ്രമാണങ്ങളാണ്-ബുദ്ധിയല്ല. കാരണം, ജിന്നു് ദൃശ്യവസ്തുവല്ല. അതുകൊണ്ടാണതിൽ അഭിപ്രായഭിന്നിപ്പുണ്ടായത്. പക്ഷേ, നമുക്ക് അനിവാര്യമായി അറിയുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്, മതത്തിൽ അവരുടെ അസ്തിത്വത്തെ നബി (സ) അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു്. ഇതു തെളിയിക്കുവാൻ സമയം ചിലവഴിക്കേണ്ടതില്ല. കാരണം, അത്രയും പ്രസിദ്ധമായതാണതിന്.'

പിന്നീട്, ജിന്നുകളെ മനുഷ്യർക്കു കണ്ടുമാൻ കഴിയത്തക്കതിനു കാരണം എന്താണെന്നതിനെക്കുറിച്ചു ചിലരെല്ലാം സംസാരിച്ചുശേഷം അസ്ഖലാനി (റ) മറ്റുചില സംഗതികൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അവയുടെ സംഗ്രഹിക്കാം: 1. ജിന്നുകൾക്കു പല വേഷവും സ്വീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു ഹദീസുകളിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു. ഇതു യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള വേഷംതന്നെയാണോ, അതല്ല പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മറയ്ക്കുന്നതു മാത്രമായിരിക്കുമോ എന്നതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ട്. 2. ജിന്നുകളെല്ലാം ഒരു വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവരാണെന്നാണു പ്രബലമായ അഭിപ്രായം. 3. ജിന്നുകൾ മതശാസനകൾക്കു വിധേയരല്ലെന്ന അഭിപ്രായം തെറ്റാണ്. 4. ജിന്നുകളിലേക്കു അവർിൽനിന്നു പ്രവാചകന്മാരുള്ള ദൈവദൂതന്മാർ നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ, ഇല്ല എന്നതിലും, മനുഷ്യരിലുള്ള ദൈവദൂതന്മാർ അവർലേക്കുകൂടി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവോ എന്നതിലും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. പക്ഷേ, നബി (സ) തിരുമേനി മനുഷ്യരിലേക്കെന്നപോലെ ജിന്നുകളിലേക്കും രസ്യലായിരുന്നുവെന്നതിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല. 5. തൗഹീദ് മുതലായ പ്രധാന മതകാര്യങ്ങളല്ലാത്ത-അലാഹമായ വിഷയങ്ങളിൽ അവയ്ക്കു മനുഷ്യരോട് തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കും.

'അറബിൽ മകുഷനെപറിയങ്ങളുടെയും, വിവാഹാദി കാര്യങ്ങളുടെയും പതിവുണ്ട് എന്നതിലും അഭിപ്രായമുണ്ട്. മക്ഷണം കഴിക്കാറുണ്ടെന്നാണ് ഹദീസുകളിൽനിന്നു മനസ്സിലാകുന്നത്. സ്വർഗ്ഗീയ സത്രികളെപ്പറ്റി $\text{لم يظنهم أنس قباهم ولا جنان - الرحمن}$ (അവരുടെ - സ്വർഗ്ഗീയമായ ആളുകളുടെ-മുമ്പ് ആ സ്ത്രീകളെ മുമ്പു നാകട്ടെ, ജിന്നാകട്ടെ സ്വപർശിച്ചിട്ടില്ല.) എന്നു പ്രസ്താവിച്ചതു്. $\text{أبى بكر بن أبي ذرٍّ (അവനെ-ഉബ്ബി സിനേ-യും അവന്റെ സന്തതികളെയും നിങ്ങൾ കാര്യകർത്താക്കൾ-അഥവാ സ്വയം-ആക്കത്താ) എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും നോക്കുമ്പോൾ, അവർിൽവിവാഹവും ഭരണവും നടക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് വരുന്നത്. (സംഗ്രഹം: حاشية على صحيح مسلم: ഹാമി. സജദയിൽ $\text{فمن ظنك من ظنهم من الجن والانس - حم الحجاز}$ (അവരുടെ മുമ്പ് ജിന്നിൽനിന്നും മനുഷ്യരിൽനിന്നും കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള സമുദായങ്ങളിൽ-41:25)എന്ന പ്രസ്താവിച്ചതിനെ ആസ്പദമാക്കി അവരിൽ മരണം ഉണ്ടാകുമെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. $\text{لم يأت}$$

ഇമം റാസി (റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: ജിന്നവർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി മുമ്പും ഇപ്പോഴും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ട്. മിക്ക തത്വശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരിൽനിന്നും നിഷേധമാണ് കാണുന്നത്. അബൂ അലീസീനാ (**) യുടെ വാക്ക് തെറ്റിദ്ധരിച്ചതാണ് ഇതിന്നു കാരണം. എന്നാൽ, മതത്തിലും, പ്രവാചകന്മാരിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരിൽ ഭൂരിഭാഗവും ജിന്നിനെ സ്ഥാപിക്കുന്നവരത്രെ. പൊരാണിക തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിലും, ആത്മീയവാദികളിലും (***) ഒരു വലിയ വിഭാഗം ആളുകളും ജിന്നിനെ സമ്മതിക്കുന്നവരാണ്. അതായതാകാതാ

(*) $\text{القاضي أبو بكر الباقلا - ح}$

(**) അബൂഅലീസീനാ (Avicenna) (ക്രി. 10-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ബുഖറയിൽ ജനിച്ച ആളും മുസ്ലിം ഫിലോസഫികളിൽ അഗ്രഗണ്യനുമായിരുന്നു. പൗരാണിക ഗ്രീക്ക് തത്വശാസ്ത്രപണ്ഡിതനായിരുന്ന أرسطو എന്ന അരിസ്റ്റോട്ടലി (Aristotel)ന്റെ തത്വസിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ അഗാധപഠനം ഡീക്കരിയെന്ന അദ്ദേഹം വിലപ്പെട്ട പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും ശാസ്ത്രത്തിനു സഹാനിച്ച് ഇട്ടുണ്ട്.

(***) الروحانيون (Spiritualists)

ക്കര (الزَّالِح) എന്നാണ് അവർ ജിന്നുകളെപ്പറ്റി പറയുന്നത്.' തുടർന്നുകൊണ്ട് ഇമാം നാസി (റ) ജിന്നിനെ നബി (സ) കണ്ടിട്ടുണ്ടോ എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉദ്യോഗിക്കുകയും, കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്ന അഭിപ്രായം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (من تفسير الزَّالِح ص ٨٢)

ഒരു ആധുനികരഹാ പണ്ഡിതനായ അല്ലാമാ ഫരീദ് വജ്ദി (*) സൂ: സ്വാഹ്-ഫാത്തിലെ ആയത്തുകളിൽവെച്ച് ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: 'ശൈത്താൻ' എന്നാൽ എന്ത്? 'മാരിദ്' (മുരുട്ടുശീലക്കാരൻ مَارِدٌ) എന്നാൽ എന്ത്? എന്നൊക്കെ ചോദിച്ചാൽ നാം പറയും അവരെ കാണുകയില്ല. ഈ പദാർത്ഥലോകത്തിനപ്പുറം വേറെ ചില ബുദ്ധി ലോകങ്ങളുണ്ടെന്ന പ്രകൃതിശാസ്ത്രപ്രകാരം വോധ്യപ്പെടുകയും, അവരതു സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കെ പദാർത്ഥലോകത്തിനപ്പുറം നോക്കുന്ന കാര്യത്തെ വ്യാഖ്യാരിക്കുന്നതായുള്ള കാര്യമല്ല ഇത്. ദുർഭാഗ്യവാന്മാർക്കല്ലാതെ ഇമ്മാതിരി വിഷയത്തിൽ തീമിരം പിടിപെടുകയില്ല.' (مِرَّةُ الْمَرْءِ ص ١٢٤) തുടർന്നുകൊണ്ട് 'ആധുനികയുഗത്തിൽ ഇസ്ലാം' എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് പ്രത്യേക അദ്ദേഹം എഴുതിയിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥം (الإسلام في عصرنا...) നോക്കുവാൻ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ആധുനിക ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വളരെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതും, പണ്ഡിതലോകത്ത് കൂറെ കാലം കോളിളക്കം ഉണ്ടാക്കിയതുമാണു തഹ്സീറുൽനാദ് (التَّهْسِيرُ) അതിൽ അല്ലാമാ ഫരീദ് റിളാ (رِئَازُ) സൂ: സ്വാഹ്-ഫാത്തിൽവെച്ച് ജിന്നുകളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്ന മദ്യേ പറയുന്നു: ഈ വിഷയം നാം ആവർത്തിച്ചു പറയുന്നതു, ഇവിടെ അതിന്റെ സന്ദർഭമായതുകൊണ്ടും, ജിന്നിനെയും, ശൈത്താനെയും നിഷേധിക്കുന്ന വർക്കുള്ള മറുപടി സത്യവിശ്വാസികളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാകുന്നു. അവർ ജിന്നുകളെ കാണുന്നില്ല, അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ പരിചയത്തിനു ചിതക്കും അതു ഇണങ്ങുന്നില്ല എന്നതാണ് അവരുടെ നിഷേധത്തിനു കാരണം. വാസ്തവത്തിൽ പിശാചുക്കളുടെ ഏറവും വിശാലമായ പാർപ്പിടം അവരിൽതന്നെയാണ്.' പിന്നീട് പിശാചുക്കളെ സംബന്ധിച്ചു പൊതുജനങ്ങളിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള ചില അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം തുടരുന്നു: 'ഈ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കും, സത്യവിശ്വാസികളുടെ കേന്ദ്രീകരണപരമായ ആക്രമണങ്ങളും പറ്റിപ്പെടുവിക്കുവാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ട്. അവർ വിശ്വസിക്കുന്നതെല്ലാം, പിശാചിനുണ്ടെന്നു മതം സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ല. മനുഷ്യശരീരങ്ങളിൽ ദുർവിചാരങ്ങളും, ദുഷ്പ്രഭാവങ്ങളും ഉണ്ടാകുകയാണ് പിശാചിന് മനുഷ്യരിൽ ഉള്ളതായി ഖുർആൻ വോദ്ധ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തി. അതിനുള്ള പ്രതിവിധിയും അതു നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നു.....'

'നബി (സ) ജിന്നിനെ കണ്ടിട്ടില്ലെന്നു ഇബ്നുനുബ്വാസ് (റ)ൽ നിന്നു വന്നിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ഇബ്നുനുബ്വാസ് (റ)ൽ നിന്നു വന്നിട്ടുള്ളതു ഉണ്ടെന്നാണ്. മറ്റു പല ദിവാന്തുകളിലും ഇതു വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതു നബിമാരുടെ പ്രത്യേകതയാണെന്നാണ് ഇമാം ഫാമി (റ) യുടെ അഭിപ്രായം. ജിന്നുകളുടെ സാക്ഷാൽ രൂപത്തിൽ കാണുന്നതുമത്രമേ നബിമാരുടെ പ്രത്യേകതയായിട്ടുള്ളൂവെന്നത്രെ മറ്റു ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ജിന്നുകൾക്കു പല രൂപങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നതിൽ ഒന്നാഭിപ്രായമാണുള്ളത്. ദുരിപക്ഷം, സ്വീകരിക്കാമെന്നാകുന്നു. ചിലരുടെ അഭിപ്രായം ബരഹൂദ്ദീനിയിൽ മാത്രമേ അതു സംഭവിക്കുകയുള്ളൂ എന്നാണ്. (تفسير المارح ص ٦٦-٦٧)

ശൈഖ് അബ്ദുൽവഹ്-ഹാബ് നജ്ജാർ (*) ജിന്നുകളെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു ശ്രദ്ധേയമാണ്. അതിന്റെ സംക്ഷിപ്തരൂപം ഇതാകുന്നു: അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വയംകിളിൽപെട്ട ഒരു കൂട്ടനായർ. നമുക്കവരെ കാണാൻ കഴിയുകയില്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു: 'അവനും അവന്റെ കൂട്ടുകാരും നിങ്ങൾ അവരെ (അറങ്ങാട്ടു)

(*) 'ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ വിലങ്ങനക്കാരം' (مَارِدٌ فِي عَهِدِنا) എന്ന ഏൻസൈക്ലോപീഡിയായുടെ കർത്താവാണ് ഫരീദ് വജ്ദി (فريد وجد) 20 വാല്യം വരുന്ന ആ കഹ്ദിഗ്രന്ഥം ക്രി. 1936ൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ-പെരുത്തെഴുത്തും, -വിലങ്ങനിയ ഒരു തഹ്സീറാണ് 'സംഘവത്തുൽ ഇർഫാൻ' (مجمع إرفان).

(*) ഈജിപ്തിലെ ഒരു ചരിത്ര പ്രൊഫസറായ ഇദ്ദേഹം (د. عبد الحليم) ഖുർആനിൽ വന്ന നബിമാരുടെ സംഭവങ്ങളെല്ലാം ട്രൈഡീകരിച്ച് യൂത്കിയുകുന്ന അപഗ്രഥനം നാത്തിക്കാരെപ്പോലെയായിട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് تَهْسِيرُ (നബിമാരുടെ കഥകൾ). ഒന്നാം പതിപ്പു പുറത്തുമാറാതെ ഇതിൽ അസ്ഹാമിലെ ഒരു പണ്ഡിത സംഘം അതിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഖണ്ഡിക്കുകയുണ്ടായി. ഫി: 1355 (ക്രി. 1936)ൽ രണ്ടാം പതിപ്പു പുറത്തുമാറുവാൻ അതിനു അദ്ദേഹം തക്ക മറുപടികളും കൊടുത്തു. നമ്മുടെ നാടുകളിൽ ഖുറാഫാതുകളാൽ നിറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു تَهْسِيرُ കണക്കാം. അതല്ല ഇത്.

കാണാത്തവിധം നിങ്ങളെ (ഇങ്ങോട്ടു) കാണുന്നു. എന്ന്. (*) നാമതു വിശ്വസിക്കൽ നിർബ്ബന്ധമാണ് ബുദ്ധി യല്ല, വെദപ്രമാണങ്ങളാണതിന്നു തെളിവ്. അവരിൽ ജനനവും സന്താനോൽപ്പാദനവുമുണ്ട്. 'അവനെ-ഇബ്ലീസിനെ-യും അവന്റെ സന്തതികളെയും നിങ്ങൾ കാര്യകർത്താക്കളാക്കുകയോ?' എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവരിൽ നല്ലവരും ദുഷിച്ചവരും ഉണ്ട്. അല്ലാഹു (ജിന്നുകളുടെ പ്രസ്താവനയിൽ) പറയുന്നു: 'ഞങ്ങളിൽ മുസ്ലിംകളും നീതികെട്ടവരും ഉണ്ട്.' ജിന്നുകൾ മനുഷ്യരെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടൻമാരല്ല. 'ജിന്ന', 'ജാന്ന', 'ജിന്നത്ത' എന്നീ വാക്കുകളിലായി 34 സ്ഥലത്ത് അവരെപ്പറ്റി ഖുർആൻ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. 'ജിന്ന', 'ജാന്ന', 'ശൈത്താൻ', 'ഇബ്ലീസ്', 'ശൈത്താൻമാർ' എന്നീ വാക്കുകളിൽ തെറ്റാത്തതിലും (ബൈബിളിന്റെ പഴയ നിയമത്തിലും) പലേടത്തും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ) തുടർന്നുകൊണ്ടു ബൈബിളിലെ കുറെ സ്വകൃതങ്ങൾ അദ്ദേഹം ഉദാഹരണത്തിന് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ജിന്നുകളെക്കുറിച്ചു പലതും പറഞ്ഞശേഷം മർഹൂം സയ്യിദ് ഖുത്തബ് പറയുന്നു: 'നാം ഇന്ന് അന്താരാഷ്ട്രങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചുവരുന്ന പല കാര്യങ്ങളും ഒരു അഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പ് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞിരുന്നവെങ്കിൽ അന്നുള്ളവർ അവനെ തന്നെ ഭ്രാന്തനാക്കുകയായിരുന്നു. അഥവാ, ജിന്നവർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി പറയപ്പെടാവുന്നതിനെക്കാൾ ആശ്ചര്യകരമായി അവരതിനെ കണക്കാക്കുകയായിരുന്നു.' (رَأَى مَا فِي الْقُرْآنِ مِنْ حَقَائِقَ)

നിഷേധികൾക്കുള്ള ചില ന്യായങ്ങൾ

ജിന്നിനെയും പിശാചിനെയും സംബന്ധിച്ച് ഇസ്ലാമിന്റെ നിലപാടും മുസ്ലിംകളുടെ വിശ്വാസങ്ങളും എന്തൊക്കെയാണെന്നു മേൽവിവരിച്ചതിൽ നിന്നു നമുക്കു മനസ്സിലായി. ഈ തുറയിൽ നമുക്കുള്ള അവലംബം ബുദ്ധിയേറേ, യുക്തിയേറേ, ശാസ്ത്രമോ അല്ലെന്നും, ഖുർആനും ഹദീസുമാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ല. യുക്തിക്കെതിരായതും, ബുദ്ധിക്കു വിപരീതമായതും അതിൽ ഒന്നുംതന്നെ ഇല്ലതാനും. നിഷേധികൾക്കു അവരുടെ നിഷേധത്തിന്നു ഖുർആനിൽ നിന്നോ, ഹദീസിൽനിന്നോ വ്യക്തമായു എന്തെങ്കിലും തെളിവു സമർപ്പിക്കുവാനില്ലെങ്കിലും, അവർക്കെതിരായിക്കാണുന്ന തെളിവുകളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുന്നതും, അനുകൂലമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുവാൻ വല്ല പഴുതും കാണുന്ന പ്രസ്താവനകളെ പൊക്കിക്കാട്ടുവാനും ശ്രമിക്കുക അവരുടെ പതിവാണ്. മതവിശ്വാസികളായ സാധാരണക്കാരെ ആശയഘോഷത്തിലാക്കുവാൻ താരതമ്യേന ഇതു കൂടുതൽ ഏല്പുമാർഗ്ഗവുമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു അവരുടെ ഇത്തരം ചില ന്യായീകരണങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ് ഏനി നമുക്കൽപം ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്. അവ ഇങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം :-

- (1) ജിന്ന ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗമാണെങ്കിൽ മുഹമ്മദ് (സ) നമ്പിച്ചും, മറ്റു നമ്പികാരും അവരിൽ എങ്ങിനെയാണ് തങ്ങളുടെ രസൂൽ എന്ന നിലക്കുള്ള കൃത്യങ്ങൾ നടത്തുക? 'ജിന്നി'നും 'ഇൻസി'നും രസൂൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഖുർആൻ (സൂ: അൻആ: 130ൽ) പറയുന്നു. അതേ സമയത്തു മനുഷ്യരിൽ നിന്നല്ലാതെ രസൂൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു തെളിവില്ലതാനും. പക്ഷേ, ഇല്ലെന്നുള്ളതിനാണ് തെളിവു കാണുന്നത്. അപ്പോൾ ജിന്നും ഇൻസും ഒന്നായിരിക്കണമല്ലോ. (2) അല്ലാഹു ഒരു മനുഷ്യനെ രസൂലായി അയച്ചിരിക്കുകയാണോ എന്ന് ചോദിച്ച മുശ്ശറിക്കുകൾക്കുള്ള മറുപടിയിൽ 'സമ്മധാനചിത്തനായിക്കൊണ്ട് നടക്കുന്ന മലക്കുകളാണ് ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്നതെങ്കിൽ ആകാശത്തുനിന്നു ദൈവദൂതനായി ഒരു മലക്കിനെത്തന്നെ അവരുടെ അടുക്കലേക്കു നാം അയക്കുമായിരുന്നു' എന്നാണ് അല്ലാഹു (സൂ: ഇസ്രാഇ: 95ൽ) പറഞ്ഞത്. രസൂലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനയും തമ്മിൽ സമ്പർക്കം പുലർത്താൻ കഴിയണമെന്നാണിതിന്റെ സാരം. ജിന്നു ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗമാണെങ്കിൽ അതു സാധ്യമാകുമോ? (3) വിശേഷബുദ്ധിയും മറ്റും ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് മറ്റു സൃഷ്ടികൾക്കില്ലാത്ത ഉത്തരവാദിത്തം മനുഷ്യനുമാത്രം നൽകിയിരിക്കുന്നതെന്ന് (സൂ: അഹ്സാബ്: 72ൽ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ജിന്നകൾക്കും ഇൻസുകൾക്കും ഹൃദയവും, കണ്ണും, കാതും ഉണ്ടെന്നും (സൂ: അഅ്റാഫ്: 179ലും മറ്റും) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ രണ്ടുകൂട്ടരും ഒരേ വർഗ്ഗക്കാരാണെന്നു വരുന്നില്ലേ? (4) ജിന്നുകൾ വേറെ ഒരു വർഗ്ഗമാണെന്നു വെക്കുമ്പോൾ, 'പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടി എന്ന സ്ഥാനം മനുഷ്യനു നഷ്ടപ്പെടുന്നതാണ്'. (5) സൂറത്തുൽ ജിന്നിൽ جِنَّةٌ ۚ ۭ എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിലെ ۭ (രിജാല്=പുരുഷൻമാർ) എന്ന വാക്കു മനുഷ്യരിലുള്ള പുരുഷൻമാർക്കേ ഉപയോഗിക്കാറുള്ളൂ. ഇതും ജിന്നുകൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ഒരു വിഭാഗക്കാരാണെന്നു കാണിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് പരസ്പരം ഇണക്കവും സമ്പർക്കവുമില്ലാത്ത കാടൻമാർ-അഥവാ അപരിഷ്കൃതർ-എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ജിന്നുകളെന്നു പറയുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ഇവക്കുള്ള മറുപടികൾ താഴെ വിവരിക്കുന്നതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം:-

(*) ഈ ഉദ്യോഗിണിയിലുള്ള ഖുർആൻ വാക്യങ്ങളും അവയുടെ മൂലങ്ങളും മുകളിൽ നാം വായിച്ചതാണ്

‘റസൂൽ’ എന്ന ആർക്കെല്ലാം പറയാം?

‘റസൂൽ’ (رَسُول) എന്ന വാക്കിനു ദൂതൻ എന്നാണ് വാക്കർത്ഥം. ഏതെങ്കിലും ഒരു ദൗത്യവുമായി അയക്കപ്പെടുന്ന എല്ലാവർക്കും ഭാഷയിൽ ‘റസൂൽ’ എന്നു പറയാം. ‘മലക്കുകളിൽ നിന്നും മനുഷ്യരിൽ നിന്നും അല്ലാഹു റസൂലുകളെ-ദൂതൻമാരെ-തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു’ (٧٥ : الْحَجَّ - الْمَلِكُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ وَالرَّسُلَ مِنَ الْبَشَرِ) എന്നും, മലക്കുകളെ റസൂലുകളാക്കിയവൻ (سَمِعَ الْمَلِكُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ....طَرَفًا) എന്നും അല്ലാഹു പറയുന്നു: മർയം (അ)ന്റെ അടുക്കൽ ഒരു മകനെപ്പറ്റി സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാൻ വന്ന മലക്ക് അവരോട്: ‘ഞാൻ നിന്റെ രബിന്റെ റസൂൽ മാത്രമാണ്’ (إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِرُوحِنَا) എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. ഇബ്രാഹീം (അ) നബിക്കു ഒരു മകനെക്കുറിച്ചു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുവാനും, ലൂത്ത് (അ) നബിയുടെ രാജ്യത്തെ നശിപ്പിക്കുവാനും അയക്കപ്പെട്ട മലക്കുകളെക്കുറിച്ചും റസൂലുകൾ എന്നു (സൂ: ഹൂദ്: 69, 77) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യരിൽ നിന്നുള്ള റസൂലും, മലക്കുകളിൽ നിന്നുള്ള റസൂലും ഒരേ അർത്ഥത്തിലുള്ള റസൂലുകളല്ലെന്നു തീർച്ചയാണല്ലോ. പ്രവാചകൻമാരായതോടുകൂടി ദിവ്യദൗത്യവും നൽകപ്പെട്ടവർക്കാണ് മനുഷ്യരിൽ നിന്നു റസൂലുകൾ എന്നു പറയുന്നത്. മലക്കുകളിലെ റസൂലുകളിലാകട്ടെ, പ്രവാചകൻമാരില്ല. ഇരുകൂട്ടരുടെയും ദൗത്യത്തിലും, ദൗത്യത്തിന്റെ നിർവ്വഹണരൂപത്തിലും വ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കും. അഥവാ, അയക്കപ്പെടുന്ന ആളുടെയും, ഏൽപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ദൗത്യത്തിന്റെയും, ആദിലെക്കു അയക്കപ്പെടുന്നവരോ അപരരുടെയും സ്വഭാവമനുസരിച്ച് റസൂലിന്റെ കൃത്യത്തിലും സ്വഭാവത്തിലും മാറ്റമുണ്ടായിരിക്കും.

അപ്പോൾ, മുഹമ്മദ് (സ) തീരുമെന്നിയോ, മറ്റു പ്രവാചകൻമാരോ ജിന്നാൾഗ്ഗത്തിലേക്കുകൂടി റസൂലായി അയക്കപ്പെടുന്നതിൽ അസംഗതമെന്നായില്ല. കാരണം, മനുഷ്യരിൽ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന അതേ രൂപത്തിൽ തന്നെയായിരിക്കും-എല്ലാ നിലക്കും-ജിന്നുകളിൽ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന ദൗത്യത്തിന്റെ സ്വഭാവവും എന്നു അനുമനിച്ചുകൂടാ. നബി (സ) ജിന്നുകളെ നേരിൽ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നതിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ടാകില്ല. നബി(സ)യിൽ നിന്നു ജിന്നുകൾ ഖുർആൻ ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടതായും, കേട്ടവർ തങ്ങളുടെ ജനതയിൽ ചെന്നു അവരെ ഉപദേശിച്ചതായും (സൂ: അഹ്-ഖാഫിലും, സൂ: ജിന്നിലും) അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജിന്നും മനുഷ്യനും രണ്ടു പ്രത്യേക സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയ വ്യത്യസ്ത വർഗ്ഗങ്ങളാണെന്നു നാം സാധൂകിച്ചുവല്ലോ. എന്നിരിക്കെ മനുഷ്യരുമായുള്ള അതേ സമ്പർക്കം തന്നെ ജിന്നുകളുടേയും ആവശ്യമാണെന്നു വരികയില്ല. എന്നാൽ, നബി (സ) തീരുമെന്നിരുന്നാൽ മറ്റു പ്രവാചകൻമാരും ജിന്നുകളിലേക്കു റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും, നബി(സ) തീരുമെന്നി മനുഷ്യരിലേക്കും, ജിന്നുകളിലേക്കും റസൂലായിരുന്നെന്നുവെന്നു ചൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായം. ഇതും അസംബലാനി (റ)യുടെ ചില വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു കൂടുതൽ വിവരം മനസ്സിലാക്കാം:

‘ജിന്നുകളിൽ നബിമാരുണ്ടോ എന്നതിൽജിന്നാഭിപ്രായമുണ്ട്. ഉണ്ടെന്നാണ് ഉഹ്-ഹാഷി (ح) - كَيْسٍ ന്നിന്നു നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ജിന്നിലും മനുഷ്യരിലും റസൂലുകളുണ്ടെന്നു അല്ലാഹു (സൂ: അൻആ: 130ൽ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതാണതിനു തെളിവ്. ഇതിനു ചൂരിപക്ഷം പണ്ഡിതന്മാരുടെ മറുപടി ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ഇവിടെ മനുഷ്യരിലുള്ള റസൂലുകളെന്നു പറഞ്ഞതു അല്ലാഹുവിനാൽ അവരിലേക്കയക്കപ്പെട്ട (പ്രവാചകൻമാരായ) റസൂലുകളാണ്. ജിന്നുകളിൽനിന്നുള്ള റസൂലുകളെയാകട്ടെ, അല്ലാഹു ചൂരിയിൽ സ്ഥാപിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവർ മനുഷ്യരായ റസൂലുകളുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുകയും, അതവരുടെ സമുദായത്തിനു എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നബി (സ)യിൽ നിന്ന് ഖുർആൻ കേട്ടപ്പോൾ ഇവരിൽപെട്ട ചിലർ തങ്ങളുടെ ജനതയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു, അവരെ ഉപദേശിച്ചതു അതുകൊണ്ടാണ്. ഇബ്നു ഹസ്മൂ (റ) ഇതിന്നു തെളിവു പറയുന്നതു ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ‘മുൻകാലത്തു പ്രവാചകന്മാർ അവരുടെ ജനങ്ങളിലേക്കു മാത്രമായിരുന്നു നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്’ എന്നു നബി (സ) അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. (*) ആ ജനങ്ങളിൽ ജിന്നുകൾ ഉൾപ്പെടുന്നില്ല. നാതിനാൽ, (ആ കാലങ്ങളിൽ) ജിന്നുകളിൽ തന്നെ അവരിലേക്കുള്ള പ്രവാചകന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കുകെന്നു വരുന്നു. നമ്മുടെ നബിയല്ലാതെ മനുഷ്യരിൽ നിന്നു ജിന്നുകളിലേക്കു റസൂലായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. തീരുമെന്നിയുടെ നിയോഗം മനുഷ്യരിലേക്കും ജിന്നുകളിലേക്കും പൊതുവായുള്ളതാണെന്ന കാര്യം പണ്ഡിതന്മാരുടെ യോജിച്ച അഭിപ്രായമാണല്ലോ’. (١١٥ ط ١ ج ١٢)

തൂടർന്നുകൊണ്ട് നബി (സ) ജിന്നുകളിലേക്കുംകൂടി റസൂലായിരുന്നെന്നു പലരും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ അസംബലാനി (റ) ഉദ്യോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. സഹാബികളിലും താബിളുകളിലും, മതമതാക്കളിലുംപെട്ട

(*) ബുഖാരിയും മുസ്ലിമും ഉദ്യോഗിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഹഫീസിന്റെ ആഖ്യാനം ഇങ്ങനെയാകുന്നു: ‘ഞാൻ മനുഷ്യരിലേക്കു മഴുവാനും ദിവ്യരഹിതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പണ്ഡിതന്മാരൊല്ലാം ഇതിൽ യോജിച്ചിരിക്കണമെന്നു ഇബ്നു തൈമിയ്യ (റ) പറഞ്ഞതായി അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നബി (സ)ക്കു പ്രവാചകത്വം സിദ്ധിച്ചതു മുതൽ വിരേഗം വരെയുള്ള 23 കൊല്ലക്കാലത്തു ഏതേതെ പ്രാവശ്യം ജിബ്രിൽ (അ) തിരുമേനിയുടെ അടുക്കൽ വന്നുപോയിട്ടുണ്ട്. നബി (സ) അറിയുകയുണ്ടാകാതെ, സഹാബികൾക്കു അതറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതുപോലെ, നബി (സ)യുടെ മുമ്പാകെ തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെടുന്നതു മറ്റൊരു അറിയായിരുന്നാൽ അതിൽ ഒട്ടും അത്ഭുതത്തിനവകാശമില്ലല്ലോ.

മലക്കുകളെ റസൂലുകളാക്കാതിരുന്നതു എന്തുകൊണ്ട്?

മനുഷ്യനെ റസൂലായി അയച്ചിയിരിക്കുമെന്നോ എന്നു ചോദിച്ച മുശ്റിക്കുകൾക്കൊട്ട് 'സമാധാനപിത്തരായി നടക്കുന്ന മലക്കുകളാണ്' ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്നതെങ്കിൽ ആകാശത്തുനിന്നു ഒരു മലക്കിനെത്തന്നെ റസൂലായി അയക്കുമായിരുന്നു' എന്നു അല്ലാഹു മറുപടി കൊടുത്തതിന്റെ താൽപര്യം, റസൂലും തന്റെ ജനതയും തമ്മിൽ സമ്പർക്കം പുലർത്തുവാൻ കഴിയണമെന്നാണെന്നും, ജിനുകൾ ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗമാണെങ്കിൽ അതു സാധ്യമല്ലെന്നതല്ലെന്നുമാണല്ലോ ഇവർ പറയുന്നത്. ഇവിടെ, അല്ലാഹു കൊടുത്ത മറുപടിയുടെ മർമ്മം എന്താണെന്നും, ആയത്തിലെ വാചകത്തിന്റെ ഗരിയായ അർത്ഥം എന്താണെന്നും ആദ്യം പരിശോധിക്കാം:

അല്ലാഹു നൽകിയ മറുപടിയുടെ വാചകം ഇതാണ്: **قُلْ لَوْ كُنَّا فِي الْأَرْضِ مَكْرُومًا لَّكَانَ رِجْسًا لِلْإِنسَانِ الْأَخْلَاقُ** (പറയുക: ഭൂമിയിൽ സമാധാനപിത്തരായി നടക്കുന്ന മലക്കുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ആകാശത്തുനിന്നു ഒരു മലക്കിനെ അവരിൽ നാം റസൂലായി ഇറക്കുമായിരുന്നു. ഇതിൽ **مَكْرُومًا** എന്ന വാക്കിനു 'ഭൂമിയിൽ മലക്കുകളുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ' എന്നാണർത്ഥം. ഇക്കൂട്ടർ പറയുപോലെ 'ഭൂമിയിൽ മലക്കുകളാണ്' ജീവിക്കുന്നതെങ്കിൽ' എന്നല്ല. (*) അതുപോലെത്തന്നെ, 'ആകാശത്തുനിന്നു നാം മലക്കിനെ ഇറക്കുമായിരുന്നു-അഥവാ അയക്കുമായിരുന്നു' (**كُنَّا فِي الْأَرْضِ مَكْرُومًا**) എന്നുമാത്രമെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. ഇവർ പറയുപോലെ 'ഒരു മലക്കിനെത്തന്നെ അയക്കുമായിരുന്നു' എന്നും അതിലില്ല. ഈ രണ്ടു വ്യാഖ്യാനങ്ങളും പ്രത്യക്ഷത്തിൽ നിസ്സാരമായിത്തീർന്നിരിക്കുകയും, ആയത്തിലെ വാചകഘടനയ്ക്കു എതിരാണ് മാത്രമല്ല, തങ്ങളുടെ വാദത്തിന് തെളിവുണ്ടാക്കുവാൻവേണ്ടി താൽപര്യപൂർവ്വം സൂത്രത്തിൽ നടത്തുന്ന ഒരു ഉപായംകൂടിയാണത്. അറബിഭാഷയിലും വ്യാകരണത്തിലും അർത്ഥം പരിചയമുള്ള ആർക്കും ഇതു വേഗം മനസ്സിലാക്കാം.

ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യരല്ലാതെ വേറെ വല്ല ബുദ്ധിവാർഗ്ഗവും ഉണ്ടോ ഇല്ല എന്നതിനെ ആസ്പദമാക്കിയല്ല ഈ മറുപടി. ഭൂമിയിൽ സമാധാനപിത്തരായി നടക്കുന്ന മലക്കുകൾ ഉണ്ടോ ഇല്ല എന്നതിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണ്. വേറെ വല്ല വർഗ്ഗവും ഉണ്ടായിരുന്നാലും ഇല്ലെങ്കിലും ശരി, മലക്കുകൾ ഭൂമിയിൽ നിവസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു മലക്കിനെ അയക്കുമായിരുന്നുവെന്നു സാരം. മനുഷ്യനുപുറമെ ജിന്നു എന്നൊരു വർഗ്ഗം ഭൂമിയിലുണ്ടോ ഇല്ല എന്ന വിഷയത്തിലേക്കുള്ള യാതൊരു സൂചനയും ചോദ്യത്തിലില്ല. ചോദ്യകർത്താക്കളായ മുശ്റിക്കുകൾക്കെട്ടെ, ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുമാണ്. മറുപടിയിലും അതില്ല. ചോദ്യത്തിനാണല്ലോ മറുപടി. ഏതായാലും, മനുഷ്യരിലേക്കു നിരോധിക്കപ്പെടുന്ന റസൂൽ മനുഷ്യരുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുവാൻ പാറിയവരായിരിക്കണമെന്ന തത്വം ഈ മറുപടിയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെന്നു നമുക്ക് സമ്മതിക്കുന്നു. സ്ഥൂലജീവികളായ മനുഷ്യരിലേക്കുള്ള ദൈവം നിർവ്വഹിക്കുവാനും അവരുമായി സമ്പർക്കം പുലർത്തുവാനും മനുഷ്യൻ തന്നെയാണ് റസൂലായിരിക്കേണ്ടതെന്നുള്ളതിലും സംശയമില്ല. പക്ഷേ, മറുപടിലെ സംഗതികൾ ആലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്:-

ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിനു അവരുടെ പ്രകൃതിക്കനുസരിച്ചുള്ള ദൈവിക സന്ദേശങ്ങൾ എത്തിച്ചേരേണ്ടതിനു അവരിൽ നിന്നുള്ള പ്രവാചകന്മാരായ റസൂലുകൾ തന്നെ അനിവാര്യമാണോ? പ്രകാശത്താൽ സ്പഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ആത്മീയ ജീവികളായ മലക്കുകളാകുന്ന റസൂലുകളും, മണ്ണിന്റെ മക്കളായ മനുഷ്യരിൽ നിന്നുള്ള പ്രവാചകന്മാരായ റസൂലുകളും തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടാണല്ലോ മനുഷ്യർക്കു ദൈവിക സന്ദേശങ്ങൾ മിക്കപ്പോഴും ലഭിക്കുന്നത്. അതുപോലെയുള്ള ഏതെങ്കിലും ക്രമത്തിൽ, പ്രവാചകൻ ജിന്നുകളുടേതായാ, അല്ലെങ്കിൽ ജിന്നുകളിലെ ചില പ്രത്യേക ഭൂതന്മാരുമായോ ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ടു അവർക്കു ദൈവിക സന്ദേശങ്ങൾ എത്തിക്കുന്നതിനു വല്ല വിരോധവുമുണ്ടോ? പ്രവാചകന്മാർക്കു മനുഷ്യരിലും, ജിന്നുകളിലും നടത്തുവാനുള്ള കൃത്യങ്ങളെല്ലാം മറ്റേ തരത്തിൽ പെട്ടതാണോ? ഇതിലൊന്നും മണ്ഡിതമായ ഒരു തീരുമാനം പറയുവാൻ നമുക്കു സാധ്യമല്ല. ഇങ്ങിനെ പല സാധ്യതയും കാണുന്നുവെന്നുമാത്രം. ഏതായാലും, ജിന്നുകളിലേക്കു മനുഷ്യൻ റസൂലായി നിരോധിക്കപ്പെട്ടുകൂടാ എന്നു വാദിക്കുവാൻ

(*) **يَقُولُ كُنَّا فِي الْأَرْضِ مَكْرُومًا** **وَلَوْ كُنَّا فِي الْأَرْضِ مَكْرُومًا لَّكَانَ رِجْسًا لِلْإِنسَانِ الْأَخْلَاقُ**

ന്യായമില്ല. നാം മുകളിൽ വായിച്ചുകഴിഞ്ഞതും, ജിന്നുകളിലുള്ള റസൂലുകളെപ്പറ്റി താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്ന ചില സംഗതികളും ആലോചിക്കുമ്പോൾ ജിന്നുകളും പ്രവാചകന്മാരും തമ്മിൽ ആവശ്യമായ സമ്പർക്കത്തിന്റെ കാര്യം ഇവിടെ ഒരു പ്രശ്നമാകുന്നില്ലതാനും. ഏതായാലും ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിന്റെ അസ്തിത്വം മതിയായ ലക്ഷ്യങ്ങളാൽ സംശയാതീതമായി സ്ഥാപിതമായിരിക്കെ, ഈ സമ്പർക്ക പ്രശ്നം അതിനു അർത്ഥമെങ്കിലും ഇളക്കം വരുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമല്ലെന്നാണ് ചുരുക്കത്തിൽ നമുക്ക് ഇവിടെ പറയുവാനുള്ളത്.

ജിന്നിലും മനുഷ്യരിലും വെച്ചേറെ റസൂലുണ്ടോ?

'ജിന്നിലും ഇൻസിലും റസൂലുകൾ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു ഖുർആനിൽ പറയുന്നു: പക്ഷേ, മനുഷ്യരിൽ നിന്നല്ലാതെ റസൂലുകൾ വന്നിട്ടുള്ളതിന്നു തെളിവില്ല; അതുകൊണ്ട് ജിന്നും ഇൻസും ഒരേ വർഗ്ഗമാണെന്നു വരുന്നു' എന്നാണ് ഇവരുടെ മറ്റൊരു വാദം. ഹാദീസിൽ വെച്ചു ജിന്നുകളെയും മനുഷ്യരെയും അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്ന ഒരു ചോദ്യമാണ് ഖുർആൻ വചനം കൊണ്ടു് "ദാദു: يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ الْأَعْيُنَ وَالْأَنفُسَ بِمُصَوِّرَاتِهِ لِيُتَبَيَّنَ لِّلْإِنسَانِ مَا هُوَ عَلَىٰ أَصْغَرَ الْأَشْيَاءِ (ജിന്നിന്റെയും ഇൻസിന്റെയും സമൂഹം, ഏതെങ്കിലും ആയത്തുകൾ നിങ്ങൾക്കു വിവരിച്ചതുകയും, നിങ്ങളുടെ ഈ ദിവസത്തെ നിങ്ങൾ കാണുന്നതിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു മുന്നറിയിപ്പു നൽകുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് നിങ്ങളിൽ നിന്നു നിങ്ങൾക്കു റസൂലുകൾ വന്നിട്ടില്ല!)

കുട്ടിലോ മറ്റോ ഓരപ്പട്ടു ജീവിക്കുന്ന അപരിച്ഛിത മനുഷ്യരാണ് ജിന്നുകളെന്നും, പാസ്കാ, സമ്പർക്കത്തിലും ഇണക്കത്തിലും ജീവിക്കുന്ന നാടുകാരാണ് ഇൻസുകളെന്നുമാണല്ലോ ഇവരുടെ വാദം. അതനുസരിച്ച് ഈ ഖുർആൻ വചനത്തിന്റെ സാരം, 'നാടുകാരും പരിച്ഛിതരായ ഇൻസുവിധഗാതികൾ് അവരിൽനിന്നുള്ള നാടന്മാരും, അപരിച്ഛിതരും കടൽക്കരയായ ജിന്നുവിധഗാതികൾ് അവരിൽ നിന്നുള്ള കടൽക്കരയും റസൂലുകളായി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നായിരിക്കണമല്ലോ. അപ്പോൾ, റസൂലുകളിൽ കടൽവിധഗവും, നാടൽവിധഗവും, ബലിവിധവും, ഇങ്ങിനെ ഇവർക്കു വാദമുണ്ടാകുമെന്നു മോണുന്നില്ല. അപ്പോൾ ഇൻസുവിധഗമായ നാടുകാരിൽമാത്രമാണ് റസൂലുള്ളതെന്നും അവർതന്നെയാണ് കടൽക്കരയായ ജിന്നുവിധഗത്തിനും റസൂലുകളെന്നും പദമുണ്ടാകുക. അപ്പോഴും സമ്പർക്കത്തിന്റെയും മറ്റും പ്രശ്നം നോക്കൂ. ഇന്നത്തെപ്പോലെ ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങളും സമ്പർക്കസാധ്യതയും ഇല്ലാതിരുന്ന മൂർകാ ലത്തു വിശേഷിച്ചും.

എന്നിരിക്കെ, ആയത്തിന്റെ താല്പര്യം എന്തായിരിക്കുമെന്നാണ് നാം നോക്കുന്നത്. രണ്ടിൽ ഓരവിധത്തിലാവാം: ഒന്ന്, രണ്ടുകൂട്ടരെയും-ജിന്നിനെയും ഇൻസിനെയും-നെച്ചുവിട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പൊതു ചോദ്യമാണല്ലോ ഇത്. അതുകൊണ്ടു ഇരുകൂട്ടരും അടങ്ങുന്ന ആ സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് അവർക്കു റസൂലുകൾ വന്നിരുന്നില്ല എന്നായിരിക്കാം ചോദ്യത്തിന്റെ താല്പര്യം. ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, റസൂലുകൾ വന്നിട്ടുള്ളതു യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യരിൽ നിന്നു മാത്രമോ, ജിന്നുകളിൽനിന്നു മാത്രമോ ആയിരുന്നാലും പ്രസ്തുത ചോദ്യം ചോദിക്കാവുന്നതാണ്. അഥവാ, രണ്ടുകൂട്ടരിൽ നിന്നും വെച്ചേറെ റസൂലുകൾ വന്നിരിക്കണമെന്നല്ല. മറ്റൊന്ന്, രണ്ടു കൂട്ടരിൽനിന്നും വെച്ചേറെ റസൂലുകൾ വന്നിട്ടില്ല എന്നും ആവശ്യം ഉദ്ദേശ്യം. ഇങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ, ജിന്നുകളുടെ റസൂലും, മനുഷ്യരുടെ റസൂലും ശരിക്കും ഒരേ അർത്ഥത്തിലുള്ള റസൂലായിരിക്കയില്ല. നാം കൃത്യ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യത്തിലുള്ള റസൂലുകളായിരിക്കും. മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മനുഷ്യരിൽ നിന്നുള്ള റസൂൽ കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം പ്രവാചകന്മാരായ ദൂതന്മാരും, ജിന്നുകളിൽ നിന്നുള്ള റസൂലുകൾക്കുദ്ദേശ്യം ജിന്നുകളെ ഉപദേശിക്കുകയും അക്കീതു ചെയ്തുകയും ചെയ്യുന്ന ചില വ്യക്തികളും ആയിരിക്കാം (أَمْ أَلَمَ يَكُن مِّنْ أَمْرِ الْإِنسَانِ شَيْءٌ مِّنْ دُونِ اللَّهِ يَكُونُ فِي أَرْضٍ مُّشْرِكَةٌ مِّمَّنْ يَدْعُونَ أَن يَكُونُوا إِلَٰهًا وَإِيَّاهُمْ يُشْرِكُونَ (ജിന്നുകളിൽ നിന്നു ഒരു കൂട്ടരെ ഖുർആൻ പ്രാധിപത്യമേകുകയുവാനായി നാം നിന്റെ അടുക്കലേക്കു തിരിച്ചുവിട്ടു സമ്പർക്കം ഉൾക്കൊള്ള. അങ്ങനെ, അവർ അവിനമുക്കൽ ഹാജരായപ്പോൾ അവർ-തമ്മിൽ-മൗനമായിരിക്കുമ്പോൾ ഏതാപരമം എന്തിന് അതു തീർന്നപ്പോൾ അവർ അക്കീതു നൽകുന്നവരായുംകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ നന്മയിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി) അക്കീതുകാരൻ, മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നവൻ (أَمْ أَلَمَ يَكُن مِّنْ أَمْرِ الْإِنسَانِ شَيْءٌ مِّنْ دُونِ اللَّهِ يَكُونُ فِي أَرْضٍ مُّشْرِكَةٌ مِّمَّنْ يَدْعُونَ أَن يَكُونُوا إِلَٰهًا وَإِيَّاهُمْ يُشْرِكُونَ) എന്നീ പേരുകൾ റസൂലുകളെ ഉദ്ദേശിച്ചപോലെ ഖുർആനിൽ സാധാരണമെന്നുതാനും. ഖുർആൻ കേട്ടശേഷം സമ്പന്നരായ അക്കീതുചെയ്യാൻപോയ ജിന്നുകൾ സാധാരണ നിലയിലുള്ള ഉപദേശ്യന്മാരോട് മാത്രമായിരുന്നില്ലെന്നാണ് ഈ പ്രയോഗത്തിൽ നിന്നു മറുപട്.

ദൈവശാസനകൾ മനുഷ്യനു മാത്രം ബാധകമാണോ ?

വിമോചനസൂക്തിയും മറ്റും ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഇതരസൃഷ്ടികൾക്കില്ലാത്ത ഉത്തരവാദിത്വം മനുഷ്യനു നൽകിയിരിക്കുന്നതെന്നു സൂ: അഹ്സാബ്: 72ൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുകൊണ്ടും, ജിന്നിനും ഇൻസിനും ഹൃദയവും, കണ്ണും, കരളും ഉണ്ടെന്നു സൂ: അത്റാഫ്: 179ൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുകൊണ്ടും ഇൻസും ജിന്നും ഒരു വർഗ്ഗമാണ് എന്നു വർണനപ്പെടുന്നത് പിന്നെ വേറൊരു വാക്യമുള്ളത്. വിമോചനസൂക്തിയും മറ്റും ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് ദൈവശാസനകൾക്കും, മനനീയകൾക്കും മനുഷ്യൻ വിധേയനായതെന്നു ആ ആയത്തിൽ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിപ്പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഏകിലും, അതിൽനിന്നു അതു മനസ്സിലാക്കാമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. പക്ഷെ, മനുഷ്യനല്ലാത്ത മറ്റൊരാൾക്കും യാതൊരു തടസ്സമുള്ള നിയമങ്ങളും ശാസനകളും ബാധകമല്ലെന്ന ഒരു സൂചനയും അതിൽ ഇല്ല. മനുഷ്യന്റെ അതേ രീതിയിലും, അതേ സ്വഭാവത്തിലുമുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം മറ്റൊരാൾക്കില്ലെന്ന അതിൽനിന്നു വന്നുളളതു. ഇതുസംബന്ധിച്ചു കൃത്യതയിൽ വിവരം യഥാസ്ഥാനത്തുവെച്ചു നാം ഉദാഹരണസഹിതം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അവിടെ നോക്കുക. പുറംകയ്ക്കിൽ, മനുഷ്യൻ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഉത്തരവാദിത്വം, തികച്ചും അതേ രൂപത്തിൽ ജിന്നകൾക്കോ മലക്കു കൾക്കോ മറ്റോ ഇല്ലെന്നുമാത്രം. അല്ലാഹുവിനു ആരാധന ചെയ്യാൻ ജിന്നം, ഇൻസും കടപ്പെട്ടവരാണ് (51:58). മലക്കുകളും അല്ലാഹുവിനു ആരാധന നടത്തുന്നു (7:206). ഏല്ലാവരുടെയും ആരാധനാക്രമം മനോഹരമായിരിക്കേണ്ടതു വ്യക്തമാണല്ലോ.

കണ്ണും, കരളും മുതലായ ചില അവയവങ്ങളുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടും ജിന്നകൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗമാണെന്നു വിധി കല്പിച്ചുകൂടും. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽപെടാത്ത പക്ഷിമൃഗാദികൾക്കും അങ്ങിനെയുള്ള അവയവങ്ങളുള്ളതുകൊണ്ട് അവയൊന്നും മനുഷ്യനാകുന്നില്ലല്ലോ. മലക്കുകൾക്കും ചിരകൃത്യമുള്ളതെന്നു (സൂ: ഫാത്താഹിനിൽ) അല്ലാഹു പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർ പക്ഷികളുമാകുന്നില്ല. കസേലക്കു കയ്യുംകാലും ഉള്ളതുകൊണ്ട് അത് ജീവിയാണെന്നും വരുന്നില്ല. രാജാക്കന്മാരുടെയും അവയവങ്ങൾ അതിന്റെ പ്രകൃതിസ്വഭാവമനുസരിച്ചായിരിക്കും. അവയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ, മനുഷ്യർക്കു പരിചയമുള്ള വാക്കുകളിലും പേരുകളിലുമായിരിക്കും അവയെപ്പറ്റി സാധാരണയായി പറയുന്നതുമാത്രം. ജിന്നകളുടെ ഹൃദയവും, കണ്ണും, കരളും എപ്രകാരമായിരിക്കുമെന്നു നിർണ്ണയിക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിവില്ല എന്നല്ലാതെ ഇതുകൊണ്ട് ജിന്നം ഇൻസും ഒരു വർഗ്ഗമാണെന്നു വിധി കല്പിച്ചുകൂടാത്തതാണ്.

പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടി

ജിന്നകൾ ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗമാണെങ്കിൽ 'പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടി' എന്ന മനുഷ്യന്റെ സ്ഥാനം നഷ്ടപ്പെടുകമെന്നുള്ള ഇവരുടെ ഭയമാണ് എന്നി ആലോചിക്കുവാനുള്ളത്. മനുഷ്യൻ വളരെ ഉൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടി തന്നെ. പക്ഷേ, പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടിയെന്നു തീർത്തുപറയാമോ? ഇതിനു വ്യക്തമായ യാതൊരു തെളിവുമില്ല. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉന്നതസ്ഥാനം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന ഏറ്റവും വ്യക്തമായ ഖുർആൻ വചനം ഇതാണ്: *وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَجَعَلْنَا فِيهِ رُحُوذَ رَزَقْنَاهُ مِنْ طَائِفَاتِ كُلِّ شَيْءٍ عَلَى الْأَرْضِ* (ആമിന്റെ സത്താനങ്ങളെ നാം ആക്കിയിട്ടുണ്ട്. കരളിലും, കടലിലും നാം അവരെ വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുകയും, അവർക്കു നല്ല വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും ആഹാരം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. നാം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ വളരെ എണ്ണമുള്ളതാകട്ടെ അവരെ നാം ശ്രേഷ്ഠരാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.) എല്ലാവരെക്കൊണ്ടും ശ്രേഷ്ഠരാക്കി എന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നില്ല. വളരെ എണ്ണമുള്ളതാകട്ടെ ശ്രേഷ്ഠനെ നൽകി (*وَجَعَلْنَا عَلَى كَلْبٍ*) എന്നു മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. മറ്റൊരുകിലും വാക്യങ്ങളിൽനിന്നു മനുഷ്യൻ പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ട സൃഷ്ടിയാണെന്നു വല്ലവർക്കും തോന്നിയാൽതന്നെയും ഈ സ്ഥിതിയോടുകൂടിയ വചനത്തിന്റെ അർത്ഥം സ്വീകാര്യമായിരിക്കയില്ല. അപ്പോൾ, ചില സൃഷ്ടികളെങ്കിലും പുറംകയ്ക്കിലും മനുഷ്യന്റെപ്പോലെ ശ്രേഷ്ഠതയുള്ളവർ വേറെ ഉണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ. ഈ സൃഷ്ടികൾ ആരായിരിക്കുമെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടും. അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ അറിയൂ. മനുഷ്യർക്കറിയാത്ത എത്രയോ സൃഷ്ടികൾ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ വേറെയുണ്ടായിരിക്കാവുന്നതാണ്. *وَمَا يَدْرِي* (നിങ്ങൾക്കറിയാത്തതു അവൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു.)

എന്നാൽ, മനുഷ്യൻ ജിന്നകളെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടനാണെന്നതിൽ മൃഗസംഗീകരണത്തിൽ തർക്കമില്ല. അവർ സൂക്തിജീവികളും, മതാവലംബികളും ആണെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് മനുഷ്യന്റെ ഉൽകൃഷ്ടതയ്ക്കോ, മാനസ്യതയിനോ യാതൊരു വിഘ്നവും നേരിടാവാനുമില്ല. അങ്ങിനെ ഇവർക്കു ഒരു ഭയം തോന്നാനുള്ള കാരണം എന്താണെന്നുവേറി സൂക്തിജീവികളായ മനുഷ്യന്റെ അറിവിൽ പെട്ടിടത്തോളം, മനുഷ്യനും ജിന്നിനും പുറംകയ്ക്കുള്ളതും മലക്കുകളാണ്. മലക്കുകളും, മനുഷ്യരും തമ്മിൽ നോക്കുമ്പോൾ കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠനെ ആർക്കാണെന്നതിൽ മൃഗസംഗീകരണത്തിൽ ജിന്നാ ജിഹ്വയുമാണുള്ളത്. ഖണ്ഡിതമായ തെളിവ് ഇല്ലാത്തതാണിതിനു കാരണം. മലക്കുകൾക്കാണ് കൂടുതൽ

ശ്രേഷ്ഠൻ എന്നാണ് മുഅ്തസില: (المترى) വിഭാഗവും, ചില തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, അഹ്ലുസ്സുന്ന: വിഭാഗക്കാരായ ചുരുക്കം പണ്ഡിതന്മാരും പറയുന്നത്. ഇക്കം സമഖ്ശാരി (*) ഈ വിഷയത്തിൽ വലിയ ഒരു പ്രസ്താവന തന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മലക്കുകൾക്കു ശ്രേഷ്ഠൻ നൽകുവാൻ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ ന്യായങ്ങളിൽ, നബിമാരെപ്പറ്റി മൗദുഅക്കു പറഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെന്നുപോലും ചിലർ ആക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അഹ്ലുസ്സുന്നത്തിൽ പെട്ട ബഹുഭൂരിഭാഗവും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതും, പൊതുവിൽ മുസ്ലീംകൾ അംഗീകരിച്ചു വരുന്നതും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലെ സജ്ജനങ്ങൾക്കു വർഗ്ഗഗുണങ്ങൾക്കും ശ്രേഷ്ഠന്മാരാകുന്നുവെന്നത്രെ. വിശദീകരണവളയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ പലതും കാണാം. (جاء في شرحه)

വാസ്തവത്തിൽ-ശൈഖ് അബ്ദുൽവഹാബ് നജ്ജാർ മുതലായവർ പറഞ്ഞതുപോലെ-മലക്കുകളോ മനുഷ്യരോ ആരാണ് കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠനുള്ളവർ എന്നതിനെപ്പറ്റി ഒരു തീരുമാനമോ വിശദീകരണമോ പറയാതിരിക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ നല്ലത്. മെന്നിനും വേണ്ടത്ര തെളിവുകളില്ല. മനുഷ്യൻ നന്നായിത്തീർന്നാൽ അങ്ങനെയും ശ്രേഷ്ഠനാകുവാനും, ദുഷിച്ചാൽ ഇങ്ങനെയും നികൃഷ്ടനാകുവാനും സാധ്യമാണ് എന്നുവെച്ച് നമുക്കു സമാധാനിക്കുക. ഈ ലോകിക ജീവിതത്തിൽ ഉൽകൃഷ്ടൻ താൻതന്നെ എന്നു മനുഷ്യനു തീർച്ചയായും അഭിമാനിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

രീജാൽ (رجال) എന്ന വാക്ക്

رجال من الجن (ജിന്നിൽ നിന്നുള്ള പുരുഷന്മാർ) എന്നു ഖുർആനിൽ (സൂ: ജിന്നിൽ) പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതിലെ 'രീജാൽ' എന്ന വാക്കു മനുഷ്യരിലുള്ള പുരുഷന്മാർക്കു പറയാവൂ എന്നും, അതുകൊണ്ടു ജിന്നുകൾ മനുഷ്യരാണ് എന്നുമുള്ള വാദമാണ് എനി ബാക്കിയുള്ളത്. മനുഷ്യരിലുള്ള പുരുഷന്മാർക്കാണ് സാധാരണയായി 'രീജാൽ' എന്നു പറയാറുള്ളതു എന്നല്ലാതെ, ജിന്നുവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ടവർക്കു ഈ വാക്കു ഉപയോഗിച്ചുകൂടാ എന്നതിനു യാതൊരു രേഖയുമില്ല. ഇക്കംറാസി (റ) ഇതു പ്രത്യേകം ഏല്പിച്ചുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. (رجال من الجن) എന്നീ, 'രീജാൽ'ന്റെ അർത്ഥം ഭാഷയിൽ അതിനെത്തന്നെയാണെന്നു സമ്മതിക്കുക: എന്നാലും, ജിന്നുകളെക്കുറിച്ചു അതു ഉപയോഗിക്കുന്നതിനു യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. മനുഷ്യരിലെന്നപോലെ, ജിന്നുകളിലെ ഓരോത്തരക്കാരെപ്പറ്റിയും ഉപയോഗിക്കുവാനുള്ള പ്രത്യേക വാക്കുകൾ മനുഷ്യർക്കു അപരിചിതമാണ്. അതുകൊണ്ട് സാദൃശ്യ (تشابه) രൂപത്തിലോ ഉപമാ (مجاز) രൂപത്തിലോ അങ്ങിനെ ഉപയോഗിച്ചതായിരിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. സൂറത്തുൽ ജിന്നിലെ ആയത്തിൽ ആദ്യം മനുഷ്യരിലുള്ള പുരുഷന്മാരെക്കുറിച്ചു (رجال من الجن) എന്നു പറഞ്ഞതിനെത്തുടർന്നാണ് ജിന്നുകളിലുള്ള പുരുഷന്മാർ (رجال من الجن) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ആദ്യത്തേതിനോട് കിടയൊപ്പിച്ച് രണ്ടാമത്തേതിലും അതേ വാക്കു ഉപയോഗിച്ചതും ആവാം. ഇതിനു അറബി സാഹിത്യശാസ്ത്രത്തിൽ ചർച്ച എന്നാണ് പേർ. അറബിഭാഷയിൽ മാത്രമല്ല, ഹെബ്രു ഭാഷകളിലും പതിവുള്ളതാണി പ്രയോഗം.

ബൈബിളിലെ പ്രസ്താവനകൾ

ജിന്നുകൾ മനുഷ്യവർഗ്ഗം തന്നെയാണെന്ന വാദത്തിന് വേറെൊരു തെളിവു ഇവർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാറുണ്ട്. സുലൈമാൻ (അ) നബിക്കു ജിന്നുകളെ അല്ലാഹു കീഴ്പ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെന്നും, വമ്പിച്ച കെട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുക മുതലായ ജോലി പല ജോലികളും അവർ അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ബൈബിളിൽ ഈ ജോലികളെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ ജിന്നുകളെപ്പറ്റി മനും പ്രസ്താവിച്ചുകാണുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, ഇസ്രാഇൽയരല്ലാത്ത അന്യന്മാരെ ഭാവു (അ) നബി ഏല്പി നോക്കിയതുപോലെ അദ്ദേഹവും ഏല്പി നോക്കിയെന്നും, ആയിരക്കണക്കിൽ ആട്ടുകളെ കല്ലുവെട്ടുകയും, ചുട്ടുകാരും മറ്റുമായി നിശ്ചയിച്ചുവെന്നും ബൈബിൾ (2. മിനവുത്താൻ 2: 17, 18ൽ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇസ്രാഇൽയരിൽ ഉൾപ്പെടാത്തവരെ ഉടിയ വലക്കാരാക്കുകയും, ഇസ്രാഇൽയരെ ആരെയും ദാസന്മാരാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തുവെന്നും അതിൽ (2: മിനവുത്താൻ 8: 7-10ൽ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇസ്രാഇൽയരെ കണക്കെടുത്ത് അവരെ പ്രമാണിമാരായും, ന്യായധിപന്മാരായും, സ്തോത്രകീർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്നവരായും മറ്റും നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു (1. മിനവുത്താൻ 23: 2-5ൽ) അപ്പോൾ, ഇസ്രാഇൽയരല്ലാത്തവരും, അപരിഷ്കൃതരായ ആ അന്യജനവിഭാഗമാണ് സുലൈമാൻ (അ)

(*) കൾ-ശാഹ് (الكلى) എന്ന പ്രസിദ്ധ തത്വശാസ്ത്രജ്ഞൻ കർത്താവു മുഅ്തസില: വിഭാഗത്തിലെ ഒരു നേതാവുമാണ് ഇക്കം സമഖ്ശാരി (جاء في شرحه)

നബിക്കു കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട ജിന്നുകൾ എന്നും, ആ അപരിഷ്കൃത വിഭാഗത്തിലുള്ള കടുത്ത രപാമിരികളാണ് അദ്ദേഹത്തിനു കീഴ്പ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരുന്നതായി ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞ ഗൈത്താനുമാർ എന്നുമാണ് ഇവർ സമർത്ഥിക്കുന്നത്.

മേപ്പടി സംഭവങ്ങൾ വിവരിച്ചതിൽ മനുഷ്യരല്ലാത്ത മറ്റൊരു വർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചു ബൈബിളിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല എന്നുള്ളതു ശരിയാണ്. ഒരു കാര്യം പ്രസ്താവിക്കാത്തതുകൊണ്ടു അങ്ങിനെ ഒരു കാര്യം തന്നെ ഇല്ലെന്നു വരികയില്ല. ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവരും, അല്ലാത്തവരുമായ പല നബിമാരെക്കുറിച്ചും പല സംഭവങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു പറയാറുള്ള ബൈബിളിന്റെ (തെന്ദാത്തു വിഭാഗത്തിലെ) പുസ്തകങ്ങളിൽ എവിടെയും സ്ഥിരീകരിക്കുക പോലും ചെയ്യാത്ത ചില സംഭവങ്ങൾ ഖുർആനിൽ കാണാവുന്നതാണ്. അവയിൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഭവങ്ങളുടെ വിവരണത്തിൽ, ഖുർആനും അവയും തമ്മിൽ പലപ്പോഴും വ്യത്യാസമോ വൈരുദ്ധ്യമോ കാണാറും ഉണ്ട്. അക്കാരണത്താൽ, ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനകളെ ബൈബിളിന്റെ പ്രസ്താവനകളനുസരിച്ചു വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതു ഒരിക്കലും ശരിയല്ല. ആദ്യം (അ) നബിക്കു മലക്കകൾ സൃഷ്ടിച്ചു ചെയ്തതും, ഇബ്ലീസു ചെയ്യാതിരുന്നതും ബൈബിളിൽ പറയുന്നില്ല. അങ്ങിനെ പല ഉദാഹരണങ്ങളും.

സുലൈമാൻ നബി (അ) ജനങ്ങളുടെ കണക്കെടുക്കുന്നതിനുശ്വസ്ഥ് പീതാവ് ദാവൂദ് നബി (അ) അവരുടെ കണക്കെടുക്കുകയുണ്ടായെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ, ദാവൂദ് നബി (അ) അവരുടെ കണക്കെടുക്കുവാൻ കാരണം തന്നെ, 'സാത്താൻ'യിരുന്നു (ഗൈത്താനായിരുന്നു)വെന്നാണ് ബൈബിളിന്റെ അതേ പുസ്തകം പറയുന്നത്. 'അനന്തരം സാത്താൻ യിസ്രായേലിനു വിശാധമായി എഴുന്നേറ്റു യിസ്രായേലിനെ എണ്ണുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു തോന്നിച്ചു.' (1. ദി. വ്യ. 21: 1) ഇതങ്ങതിലെ വാചകം. പിശാചിന്റെ പ്രേരണക്കു ദാവൂദ് (അ) വഴിപ്പെട്ടുവെന്നു നാം കരുതുന്നില്ല. എങ്കിലും, മനുഷ്യനല്ലാത്ത ഒരു 'സാത്താൻ' ഉണ്ടെന്നു ബൈബിളും പറയുന്നുണ്ടെന്നു ഇതിൽ നിന്നറിയാമല്ലോ. ഈ സ്ഥലത്തു മാത്രമല്ല, പല സ്ഥലങ്ങളിലും ബൈബിൾ ജിന്നിനെയും ഗൈത്താനെയും കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകാരണം. 'ഭൂതം, സാത്താൻ, പിശാച്, ദുഷ്ടൻ, ദേവൻ, മുൻകൂതം' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പേരുകളിലാണ് അതു ബൈബിളിന്റെ മലയാളപതിപ്പിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളത്. (*)

ബൈബിളിന്റെ നിഘണ്ടുവായ 'വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ' 'ഭൂത'ങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു: 'വിദ്യുദ്യോസവും, പരിഷ്ക്കാരവുമുള്ളവർ, അപരിഷ്കൃതമാക്കപ്പെട്ടവർ ഇപ്രകാരം വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അദ്യുശ്യമായി ജീവിക്കുന്ന അനേകം ആത്മാക്കളുണ്ടെന്നുള്ളവിനു ലക്ഷ്യങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണെന്നു സമ്മതിക്കും. ഈ ആത്മാക്കളിൽ ചിലതു നല്ലതും, ചിലതു ചീത്തയുമാണ്. (വേ. പു. നി. ഭാഗം 307) 'സാത്താൻ'ക്കുറിച്ചു വിവരിക്കുന്ന മദ്ധ്യ അതിൽ പറയുന്നു: 'ചില വാക്യങ്ങളിൽ (ബൈബിളിൽ) 'സാത്താൻ' എന്ന പേരുള്ള പിശാചുക്കൾ പലതുണ്ടെന്നും, മറ്റു ചില വാക്യങ്ങളിൽ പിശാചുക്കളുടെ തലവനായി 'സാത്താൻ' എന്നു ഒരുവൻ ഉണ്ടെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ സാത്താൻമാർ മനുഷ്യരെ ദോഷം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിക്കുമെന്നും, മനുഷ്യരുടെ മേൽ കുറ്റം ആരോപിക്കുമെന്നും.....ഹാ നോക്കിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.....ഇവന് ദുഷ്ടൻ എന്നും പേരുണ്ട്'.....ഇവൻ പിശാചുക്കളുടെ തലവനാകുന്നു....ഇവൻ മനുഷ്യരെ വഞ്ചിക്കുന്നു.' (വേ. പു. നി. ഭാഗം 535)

'മല്ലൻമാർ, വീരൻമാർ' എന്നിങ്ങിനെ ചിലരെപ്പറ്റിയും ബൈബിൾ പറയുന്നുണ്ട്. (ഉൽപത്തി, 6: 4; സങ്കീർത്തനങ്ങൾ, 45: 3 മുതലായവ) വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ ഇവരെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം കാണാം. 'നെഫിലീം' എന്ന എബ്രായ (അബ്രാഹാമി) പദം മലയാളത്തിൽ മല്ലൻമാർ എന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ദേശക്കാർ അസുരൻമാരെക്കുറിച്ചു യേശ്വകുന്നതുപോലെ, എബ്രായർ ഇവരെക്കുറിച്ചു യേശ്വകുന്നു. 'നെഫിലീം' എന്നതു ആ ദേശത്തിലെ ആദിമവാസികളെക്കുറിക്കുന്നവെന്നു തോന്നുന്നു. പഴയ നിയമത്തിൽ മാഗ്, ഗോലഗത്ത (ܡܚܓܐ, ܓܘܠܬܐ) മുതലായ ചില അസാധാരണ ദൈർഘ്യമുള്ള മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചു നാം വായിക്കുന്നു. ഇവരെയും മല്ലൻമാരെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (വേ. പു. നി. ഭാഗം 325)

'ജിന്ന'കൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്നതു കാടൻമാരും അപരിഷ്കൃതരുമായ ആളുകളാണെന്നും, 'ഗൈത്താൻമാർ' എന്നു പറയപ്പെടുന്നതു പോക്കിരികളും അതികായൻമാരുമാണെന്നും വാദിക്കുന്നവർ പ്രസ്തുത 'മല്ലൻമാരെ തെറ്റി ദയമിച്ചതോ, അല്ലെങ്കിൽ കൽപിച്ചുകൂട്ടി 'ഭൂത'ങ്ങളെയും, 'പിശാചു'ക്കളെയും 'മല്ലൻമാരാക്കി ചിത്രീകരിച്ചതോ ആയിരിക്കുമെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

(*) ഇയ്യോബ്, 2: 1; സെഖര്യാവു, 3: 1, 2; മത്തായി, 12: 24, 26; മത്തായി, 13: 19; സങ്കീർത്തനങ്ങൾ, 106: 37; ആവർത്തനം, 32: 17 മുതലായവ നോക്കുക.

മേൽ പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നു വ്യക്തമായിട്ടും ഇസ്ലാംമത പ്രമാണങ്ങളിലും പറയപ്പെടുന്ന ജിന്നാ ദൈവത്താൽ മനുഷ്യരിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായ ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗമാണെന്നും, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിലെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ഒരു വിഭാഗമല്ലെന്നും നിഷ്പക്ഷ ഹുദയന്മാർക്കും, സത്യാന്വേഷികൾക്കും ബോധ്യപ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ജിന്നാവർഗ്ഗത്തെയും, പിശാചുക്കളെയും നിഷേധിക്കുന്നതു വ്യക്തമെന്നും, ഹദീസിന്റെയും നിഷേധമായതുകൊണ്ടും, ഈ നിഷേധം അനേകം ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കും, പല മതത്വവാദങ്ങളുടെയും നിരാകരണത്തിനും, പരിഹാസത്തിനും ഇടവരുത്തുന്നതാകകൊണ്ടും ഇത്രയും വിവരിക്കേണ്ടി വന്നതാണ്. അല്ലാഹു നമുക്കു സത്യം ഗ്രഹിക്കുവാനും, അതനുസരിക്കുവാനും താഹീദ് നൽകട്ടെ. ആമീൻ.

اللهم اهنا لئلا نلذذ ونسراب وأرانا الأشياء كما هي

ആകാശത്തുനിന്നു പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾക്കൽ

(استراق الشياطين من السماء)

നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ 'മിസാഖത്തി'നു (മിഖ്യാതയ്ക്കിനു) ചുവ് ആകാശത്തുവെച്ചു ലേക്കുകളിൽ നിന്നു ജിന്നുകൾ ചില വാർത്തകൾ കട്ടുകേൾക്കാനായിത്തുടങ്ങിയെന്നും, പിന്നീട് അതു തടയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നുള്ള വിഷയത്തിൽ, വ്യക്തവും ഹദീസും സഹിക്കുന്ന മുസ്ലിംകളിൽ തീർത്തറിവു കാണില്ല. ഭൃഷികൾ പൊതുവിൽ ഇതിൽ ഏകാഭിപ്രായക്കാരാണെന്നു തോന്നും. 'മുതാജിസത്തു' (നബിമാരുടെ കൈക്കു വെളിപ്പെടാറുള്ള അമാനുഷിക സംഭവം)കളെ നിഷേധിക്കുന്നവർക്കും, ബാഹ്യത്രിയങ്ങൾക്കു കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയാത്ത ജിന്നാ, ദൈത്താൻ മുതലായവയെ നിഷേധിക്കുന്നവർക്കും ഇതു വിശ്വസിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഭൗതികശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും, സ്വന്തം യുക്തിന്യായങ്ങൾക്കും യോജിക്കുന്നതല്ലാത്തതെല്ലാം അവിഷ്കരിച്ചു വിശ്വസിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില ആളുകൾ എല്ലാ കാലത്തും മുസ്ലിം സമൂഹത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അടുത്തകാലം മുതൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ പ്രചാരം വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്. ആത്മീയ കൃത്യങ്ങളെ 'പഴഞ്ച'ൽ വിശ്വാസങ്ങളാക്കി തള്ളുകയും, ഭൗതിക വികാസങ്ങളെ മാത്രം 'പുരാഗമന'മായി ഗണിച്ചു വരുകയും ചെയ്യുന്ന കാലമാണല്ലോ ഇത്. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയത്തിലുള്ള യാഥാർത്ഥ്യം എന്താണെന്നു വ്യക്തമെന്നും ഹദീസിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചുരുക്കി വിവരിക്കുകയും, സാധാരണക്കാരും, മതപ്രമാണങ്ങളെപ്പറ്റി വേണ്ടത്ര അറിവില്ലാത്തവരുമായ ആളുകളെ ആശയക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുവാൻ നിഷേധിക്കുക കൊണ്ടുവരുന്നതുള്ള ന്യായവാദങ്ങളെക്കുറിച്ചു മൊത്തത്തിൽ ഒരു പരിശോധന നടത്തുകയുമാണ് ഈ കുറിപ്പിന്റെ ലക്ഷ്യം. راق المراق

പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയിലേക്കുവരിച്ചു വ്യക്തമെന്നു പല സ്മലത്തും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ചൂന്നു സൂരത്തുകളിലാണ് കൂടുതൽ സ്പഷ്ടവും വിശദവുമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. യാതൊരു വ്യാഖ്യാനവും കൂടാതെത്തന്നെ ആ പ്രസ്താവനകളുടെ സാരം ആകും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ ആദ്യത്തെ പ്രസ്താവന ഇതാണ്:—

وَلَقَدْ جَاءَنَا ذِي الشَّاءِ بِرُوحٍ..... فَأَنبَأَنَا بِمَا فِي بَيْتِهِ - المرق : 16-17

(തീർച്ചയായും ആകാശത്തിൽ നാം ഗ്രഹണാധിപങ്ങളെ ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ളതുകയും, മനോഹരവർക്കു അതിനെ അലങ്കരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എല്ലാ ആഴ്ചപ്പട്ട പിശാചിൽനിന്നും അതിനെ നാം കാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പക്ഷെ, ആരെങ്കിലും കട്ടുകേൾക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ പ്രത്യേകമായ ഒരു തീരുമാനം അവനാൽ പിന്നാലെ ചെയ്യുന്നതാണ്. (ഹിഖ്ദ: 16-18.)

لَا يَلْجَأُ الشَّاءُ إِلَى..... فَأَنبَأَنَا بِمَا فِي بَيْتِهِ - المرق : 16-17

(നിശ്ചയമായും—ചൂതിരിയോടു—ഏറ്റവും അടുത്ത ആകാശത്തെ നക്ഷത്രങ്ങളാക്കുന്ന അലങ്കാരംകൊണ്ടു നാം അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. മുരട്ടുശീലക്കാരനായ എല്ലാ പിശാചിൽ നിന്നും കാവലായും (ആക്കിയിരിക്കുന്നു. ആകുമായി) 'മലളൻ' അത്ഭുതം'യ്ക്കിടലക്കു അവർ ചെയ്യിക്കേണ്ടതുകൊണ്ടുകയ്യില്ല. എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും അവർ എറിയപ്പെടുക

യു. ചെമ്പു—കുറ്റത്തിവിടുവാനായിട്ട്. നിറഞ്ഞതായ ഒരു ശിക്ഷയും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കും. പക്ഷേ, ആരെങ്കിലും (ഒരു) തട്ടിയെടുക്കൽ തട്ടിയെടുത്താൽ, തുളച്ചുചെല്ലുന്ന ഒരു തീജാല അവന്നു പിന്നാലെ ചെല്ലുന്നതാണ്. (സ്വപഥ്-ഫാത്ത, 6-10) നബി (സ) ഖുർആൻ പറയണം ചെയ്യുന്നതുകേട്ട ജിന്നുകൾക്കു ഒരു സംഘം അതിനെ തെളിയിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു ചിഹ്നമായ പ്രസ്താവന സൂ: ജിന്നിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിലെ ചില വാക്യങ്ങളാണ് മുന്നോടുന്നത്. അല്ലാഹു പറയുന്നു:—

وَاللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ.....فَإِذَا رَأَوْا تَا

(നാം ആകാശത്തെ സ്വർഗ്ഗീയവനോട് അപ്പോൾ അതു ശക്തിയോടെയായ പരമാവകാരം, തീജാലകളാലും നിറപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതായി നാം കണ്ടെത്തി. നാം അതിൽനിന്ന് ചില തൂങ്ങിപ്പിടങ്ങുകളിൽ കേൾക്കുവാൻവേണ്ടി ഇരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ, ഇപ്പോൾ ആരെങ്കിലും ചെവികൊടുക്കുന്നതായാൽ—കേൾക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ—അവനെ വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു തീജാല അവൻ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്. (സൂ: ജിന്ന.))

അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ മൂന്ന് പ്രസ്താവനകളും തുറന്ന ഹൃദയത്തോടെ ഒരവർത്തി വായിക്കുന്ന ആർക്കും അതിൽ നിന്ന് താഴെ പറയുന്ന സംഗതികൾ മനസ്സിലാകുമെന്നു നിസ്സംശയം പറയാം:—

നക്ഷത്രങ്ങളെ അല്ലാഹു ആകാശത്തിന് അലങ്കാരമാക്കി വെച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ, മുട്ടുശീലക്കാരായ പിശാചുക്കളിൽ നിന്ന് അതിനെ സുരക്ഷിതമാക്കുവാനും അവയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർക്ക് 'മലഇൻ അഅ്ലാ' (*) യിലേക്കു കയറിച്ചെന്നു അവരിൽ നിന്ന് വല്ലതും കട്ടുകേൾക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അവിടെ അല്ലാഹു ഒരുതരം പാറാവ് ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, നാനാഭാഗത്തുനിന്നും അവർ ആട്ടിമോടിക്കപ്പെട്ടും, വല്ല മുട്ടുശീലക്കാരനും എന്തെങ്കിലും ഒരു വാർത്ത തട്ടിയെടുത്താൽതന്നെ, ശക്തിയേറിയ ഒരു തീജാല അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു അവനു നശം വരുത്തും. ആകാശത്തുനിന്നു പിശാചുക്കൾ വാർത്തകൾ കട്ടുകേൾക്കുന്ന സമ്പ്രദായം മുമ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിനായി അവർ ആകാശത്തിൽ ചില പതിസ്മലങ്ങളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ—ഖുർആന്റെ അവതരണം മുതൽ—അതു നിഷ്ഠേയം തടയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങിനെ കട്ടുകേട്ടിരുന്നവർ മനുഷ്യരായിരുന്നില്ല, ജിന്നുപർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ട പിശാചുക്കളായിരുന്നു. (ആദ്യത്തെ രണ്ടു സൂറത്തുകളിലും 'പിശാചുക്കൾ' എന്നാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. മുന്നോടത്തതിൽ നിന്ന് ആ പിശാചുക്കൾ ജിന്നുകളാണെന്നും മനസ്സിലാക്കും.) ഹദീസുകളിലാകട്ടെ, കൂടുതൽ വിവരവും കണ്ടാവുന്നതാണ്.

ഈ ഖുർആൻവചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കട്ടുകേൾവിയിലെ നിഷേധിക്കുന്നവർ ഈ ആയത്തുകൾക്കു നൽകുന്ന അർത്ഥവ്യവസ്ഥത്തിന്റെ സ്വഭാവം ഇതാണ്:—'പാശ്ചാത്യങ്ങളെ ചൂഷണംചെയ്യാനുള്ള മോൽസ്യന്മാർ, പ്രശ്നങ്ങൾ മുതലായവരാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പിശാചു (ഗൈത്താൻ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം. ദിവ്യലോകത്തു നടക്കുന്ന വർത്തമാനങ്ങളും, പരിപാടികളും, ഭാവിക്കാര്യങ്ങളും തങ്ങളെ അറിയുമെന്നും, അതിന്നു പല മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടെന്നും മറ്റും അവർ ജനങ്ങളെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കും. ചിലർ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഗതിനോക്കി ഭാവിക്കാര്യങ്ങൾ ഗണിച്ചുപറയും. 87:5ൽ 'നക്ഷത്രങ്ങളെ പിശാചുക്കളുടെ ഉപഹാരപദാർത്ഥമാക്കു നാം പ്രാത്രമാക്കിയിരിക്കുന്നു' എന്നു പറയുന്നു. 52:38ൽ 'അവർക്കു (ദിവ്യലോകത്തിലെ വാർത്തകൾ) കേൾക്കുവാൻ, (അങ്ങോട്ടു കയറിച്ചെല്ലേണ്ടതിന്നു)വല്ല കോണിയും ഉണ്ടോ.....' എന്നും പറയുന്നു. ഇതെല്ലാം ഇങ്ങിനെയുള്ളവരെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതാണ്. ഇത്തരക്കാർക്ക് ഭാവിയിൽ ലോകത്തു ജീവിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല, എല്ലാ ദേശത്തുനിന്നും അവർ ആട്ടിമോടിക്കപ്പെട്ടും എന്നു അല്ലാഹു ഈ വാക്യങ്ങളിൽ മുന്നറിയിപ്പു നൽകുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. 'മലഇൻ അഅ്ലാ'യിലേക്കു ചെവികൊടുക്കുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം, ആ പിശാചുക്കൾ ഉൽകൃഷ്ടൻമാരായ ആളുകളുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കുകയില്ല, അഥവാ അധഃമാർഗ്ഗത്തിലാണവർ ജീവിക്കുക എന്നാണ്. 'അഗ്നിജാല' (بُخار) കൊണ്ടു ഏറിയപ്പോൾ പറഞ്ഞതു നീചമായ കുറ്റം ചെയ്തവരെ 'തീക്കോളളികൊണ്ടെറിഞ്ഞു' എന്നു പറയുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു പ്രയോഗം മാത്രമാകുന്നു. നക്ഷത്രങ്ങളിൽനിന്നു പുറത്തുവരാൻ ഉപയോഗ്യമായ പ്രകൃതിപരമായ കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതാണ്, അല്ലാതെ, പിശാചുക്കളെ ഏറിയുന്നതുകൊണ്ടാണമല്ല. സൂ: ഹിജ്റിലും, സൂ: സ്വപഥ്-ഫാത്തിലും പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇപ്പോഴത്താണ്. സൂ: ശുഅറാഹ് 210-212ലും പിശാചുക്കൾക്കു ദിവ്യലോകത്തെ വർത്തമാനം കേട്ടറിവുവാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. സൂറത്തുൽ ജിന്നിൽ അവർ കട്ടുകേട്ടിരുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനയല്ല. ജിന്നകൾ പറഞ്ഞതിനെ ഖുർആൻ ഉദ്യമിച്ചതാണ്. (അതുകൊണ്ട് അതു ഗൗനിക്കേണ്ടതില്ല.) ഇതാണ് നിഷേധികളുടെ വ്യവസ്ഥത്തിന്റെ രൂപം.

(*) 'മലഇൻ അഅ്ലാ'യെപ്പറ്റി താഴെ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ പാസ് പരം വ്യാഖ്യാനം നൽകുന്നാവുന്നതിൽ ആർക്കും തർക്കമില്ല. എന്നാൽ, വ്യാഖ്യാനമായ ആയത്തു വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്ന ആയത്തിനെക്കാരും-ചുരുങ്ങിയപക്ഷം സമനിലയിലെങ്കിലും-വ്യക്തതയുള്ളതായിരിക്കണമെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. ഇവിടെയാണെങ്കിൽ; സൂ: ഹിജ്റിലെ ആയത്തുകളെക്കാരും, സൂ: സവാഹ്-ഫാത്തിലെ ആയത്തുകളും, അവയെക്കാരും സൂ: മിന്നിലെ ആയത്തുകളും ഈ വിഷയം വ്യക്തമായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഖുർആനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിൽ രണ്ടാമത്തെ സ്മാനം ഹദീസുകൾക്കാണ്. ഹദീസുകളാണെങ്കിൽ, ആയത്തുകളിലെ ആശയം നന്നെക്കൂടി വിശദീകരിച്ചു തരുന്നുണ്ട്. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മുസ്ലിംകൾ കട്ടുകേടായിത്തീർന്നു വിശ്വസിക്കുന്നത്. ഇതുസംബന്ധിച്ച് ഹദീസുകൾ പലതും ഉദ്യോഗിപ്പോവുന്നതാണെങ്കിലും ചുരുക്കം ചിലതുകൾ ഇവിടെ ഉദ്യോഗിക്കാം:—

ബുഖാരിയും, മുസ്ലിമും (റ) ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ൻ നിന്നു ഉദ്യോഗിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം കാണാം: 'നബി (സ) ചില സഹാബികളോട് സൂഖുളക്കാളി (سُكَّالِي) ലെക്കു പറഞ്ഞു. പിശാചുക്കൾക്കും ആകാശത്തെ വർത്തമാനങ്ങൾക്കുമിടയിൽ തടസ്സം ചെയ്യപ്പെടുകയും, അവരിൽ തീജാല അയക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിനാൽ പിശാചുക്കൾ മടങ്ങിപ്പോകേണ്ടതായി വന്നിരുന്നു. എന്തെങ്കിലും ഒരു പുതിയ സംഭവമുണ്ടെങ്കിൽ ഇതിനു കാരണമില്ലെന്നു കരുതി അവർ നന്നാക്കലുള്ളിലും പോയി അന്വേഷിക്കുകയുണ്ടായി. അങ്ങിനെ, തിഹാമയുടെ നേരെ പോയവർ, നബി (സ) നഖ്ല (نَخْل) യിലെത്തിയപ്പോൾ തീരുമെന്നിയുടെ അടുക്കൽ എത്തി. തിരുമേനി പ്രഭാതനമസ്കാരം (*) നിർവ്വഹിക്കുകയായിരുന്നു. അവർ ഖുർആൻ പാരായണം കേട്ടപ്പോൾ അതിലേക്കു ശ്രദ്ധയൊക്കെത്തു. ഇതുതന്നെയാണ് ആകാശവാർത്ത തടയപ്പെടുവാൻ കാരണം എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. അനന്തരം അവർ തങ്ങളുടെ ജനതയിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു 'ഞങ്ങൾ ആശ്ചര്യകരമായ ഒരു ഖുർആൻ കേട്ടു' (لَا تَرَوْا كُنَّا بِهَا) എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു. നബി (സ)ക്കു الْحَقُّ أَفْهَمُ (സൂറത്തുൽജിനാ) അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. (مَنْ)

ഇതും ബുഖാരിയും, മുസ്ലിമും (റ) ആയിശ (റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഉദ്യോഗിക്കുന്നു: 'ജോൽസ്യന്മാരെപ്പറ്റി നബി (സ)യോടു ചോദിക്കപ്പെട്ടു. തീരുമെന്നി പറഞ്ഞു: 'അതു ഒന്നു തന്നെയല്ല' (നിരർത്ഥമാണ്.) സഹാബികൾ പറഞ്ഞു: 'ചിലപ്പോൾ അവർ പറയുന്ന കാര്യം യഥാർത്ഥമാവുന്നുണ്ടല്ലോ?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'യഥാർത്ഥമായിരിക്കുന്ന ആവാഹ് ജിനാ' (ആകാശത്തു നിന്നു) തട്ടിയെടുക്കുന്നതാണ്. എന്നിട്ട് അവൻ അവന്റെ ബന്ധുവിന്റെ (ഗണിതക്കാർ മുതലായവരുടെ) ചെവിയിൽ പീടകോഴി 'കറ കറ' ശബ്ദിക്കുന്നതുപോലെ ശബ്ദിക്കും. അവർ അതിൽകൂടി ഒരു നൂറുകൂറ്റും കലർത്തും. (قَالَ) ആയിശ (റ)യിൽനിന്നു ബുഖാരി ഉദ്യോഗിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഹദീസു ഇപ്രകാരമാണ് 'മലക്കുകൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഇറങ്ങിവരും. അവർ ആകാശത്തുവെച്ച് തീരുമാനിക്കപ്പെട്ട ചില കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു (തമ്മിൽ) പറയും. അപ്പോൾ പിശാചുക്കൾ അതു കട്ടുകേട്ട് അതിൽകൂടി അവയുടെ വകയായി നൂറുകൂറ്റും ചേർത്തു ജോൽസ്യന്മാർക്കു എത്തിക്കും.' (قَالَ)

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) പറഞ്ഞതായി ഇതും മുസ്ലിം (റ) ഉദ്യോഗിച്ച ഒരു ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം കാണാം, 'ഒരു രാത്രി സഹാബികൾ നബി (സ)യോട് ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു നക്ഷത്രത്തിന്റെ ഏവെളിച്ചവും (കൊള്ളികൾ) ഉണ്ടായി. നിങ്ങൾ 'ജാഹിലിയ്യത്തിൽ ഇതിനെപ്പറ്റി എന്തു പറഞ്ഞിരുന്നു? എന്നു നബി (സ) ചോദിച്ചു: മഹാനായ ഒരാരം മരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ ജീവിച്ചിട്ടുള്ള എന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്നു അവർ മറുപടി പറഞ്ഞു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: അതൊന്നുമല്ല. പക്ഷെ, നമ്മുടെ മുമ്പ് ഒരു കാര്യം തീരുമാനിച്ചാൽ ആകാശത്തുവെച്ച് അന്യോന്യം വിവാദം പറയും. അങ്ങനെ ആ വർത്തമാനം ഏറ്റവും അടുത്ത ആകാശത്തുവെച്ചിലെത്തും. ജിനാകൾ (അവരിൽനിന്നു) അതു കേട്ടുതട്ടിയെടുക്കും. എന്നിട്ട് അവർ തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളിലേക്കു എറിഞ്ഞുകൊടുക്കും. (അപ്പോൾ ഇതു സംഭവിക്കുന്നു.) (مَنْ)

ഭൂമിയിൽ നടപ്പിലാക്കാൻ പോകുന്ന ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് മലക്കുകൾ തമ്മിൽ സംസാരിക്കാത്തതിൽ നിന്നു ഏതോ ചിലതായിരുന്നു പിശാചുക്കൾ ഉപായത്തിൽ കേട്ടിരുന്നതെന്നും, അല്ലാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭരണരഹസ്യങ്ങളൊന്നുമില്ലെന്നും, അവർ കേട്ട വാർത്തയിൽ കൂടി ധാരാളം കള്ളവാർത്തയും കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ടാണ് ജോൽസ്യന്മാർ മുതലായ തങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കൾക്കു അവർ ദുർബോധനം ചെയ്യാനെന്നും ഈ ഹദീസുകളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കാം. കൂടുതൽ ഹദീസുകൾ ഉദ്യോഗിച്ചു വീക്ഷിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യമില്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ ഭരണരഹസ്യങ്ങൾ പിശാചുക്കൾ അറിയുന്നതുപോകട്ടെ, മലക്കുകളും, നബിമാരുപോലും-അല്ലാഹു അറിയിച്ചുകൊടുത്താലല്ലാതെ അറിയുന്ന

(*) നബി (സ) രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും നടത്തുന്നുണ്ടായിരുന്ന നമസ്കാരമാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. അന്നു അഞ്ചുനേരത്തെ നമസ്കാരം നടപ്പിലായിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. (قَالَ مَنْ)

തദ്ദ. 12 **لَا يَخْلُقُ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ إِلَّا اللَّهُ - ۝** (പറയുക: അല്ലാഹു അല്ലാതെ, അദ്വൈതമുള്ളതായ ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ളവർ അറിയുകയില്ല. (സൂ: നഃഖ 65) **لَا يَخْلُقُ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ إِلَّا اللَّهُ - ۝** (അദ്വൈതത്തെ അറിയുന്നവനാണവൻ-അല്ലാഹു. തന്റെ തത്വപിരിച്ചിട്ടുള്ള വസ്തുതയ്ക്കും അല്ലാതെ, തന്റെ അദ്വൈതകാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അവൻ ഒരാൾക്കും വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ അതിന്റെ-മുതൽമാർക്കു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിന്റെ-മുസ്ഥിയുടെയും, പിന്തിലൂടെയും അവർ പരമാവ് ഏർപ്പെടുത്തുന്നതുമാണ്. (സൂ: മിന 26, 27) അപ്പോൾ, മലക്കുകൾ ആകാശത്തുവെച്ച് തമ്മതാമിൻ സംസാരിക്കുകയും, പിശാചിനു തട്ടിയെടുക്കുവാൻ സാധ്യമാകുകയും ചെയ്യുന്ന വാർത്തകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ശ്രദ്ധയിലെത്തുന്ന രഹസ്യകാര്യങ്ങളെല്ലാം സ്പഷ്ടമാണ്.

പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയെക്കുറിച്ചു ഖുർആന്റെയും നബിവചനങ്ങളുടെയും വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു എന്താണെന്നു നാം കണ്ടു. മുൻഗാമികളും, പിൻഗാമികളുമായ ഏല്ലാ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും-ഏതെങ്കിലും ചില്ലറ വിശദീകരണങ്ങളിൽ പരസ്പരം അല്പസ്പലപവ്യത്യാസം കണ്ടെക്കുമെങ്കിലും ഈ വിഷയത്തിൽ ഏകമിപ്രായക്കാര്യമാണ്. വേണ്ട, പുരോഗമനത്തിന്റെയും, ശാസ്ത്രത്തിന്റെയും നൂറ്റാണ്ടായ ഈ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വിരചിതമായ ഏല്ലാ പ്രധാന ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താക്കളും, പ്രഗത്ഭരായ മതപണ്ഡിതന്മാരും ഇതിൽനിന്നു ഒഴിവല്ല ഉദാഹരണമായി, അല്ലാമാ അഹ്മദ് മുസ്തഫി മറഗിയുടെ തഫ്സീർ, മുഹമ്മദ് ഫരീഖ് വജ്ഹിയുടെ സ്വഫ് വത്തുൽ ഇർഫാൻ, സയ്യിദ് റശീദ് റിഖ്യായുടെ തഫ്സീറുൽ മനാർ, മൗലാനാ, അബുൽകലാം ആസാദിന്റെ തുർജ്ജമാനുൽ ഖുർആൻ (ഉർദു), സയ്യിദ് ഖുത്ബുൽബിൻ 'ഫിദ്ദിലാലിൽ ഖുർആൻ, 'ശൈഖ് അലീ താൻതാവിയുടെ തഫ്സീറുൽ ജവാഹിർ, അല്ലാമാ യൂസുഫ് അലിയുടെ പരിഭാഷ (ഇംഗ്ലീഷ്) മുതലായ പലതും പരിശോധിച്ചാൽ ഈ വാസ്തവം മനസ്സിലാകും. ഇവരാരും പഴഞ്ചന്തരായതുകൊണ്ടോ, ചിന്താശൂന്യരായതുകൊണ്ടോ, അനുകരണശീലരായതുകൊണ്ടോ ആണെന്നു ഇവരെപ്പറ്റി അല്പമെങ്കിലും അറിയുന്നവരാരും സംശയിക്കുകയില്ല. ഓരോരുത്തരുടെയും പ്രസ്താവനകളും വാചകങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ച ഈ കുറിപ്പു മീർപ്പിപ്പിക്കുന്നില്ല. വിഷയം കൂടുതൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നതിനും, തൽപരകക്ഷികൾ കൃതപ്പെടുത്താറുള്ള ചില സംശയങ്ങൾക്കു മറുപടി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും ഉതകുന്ന ചില വരികൾമത്രം അവയിൽനിന്നു ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

അല്ലാമാ മറഗി പറയുന്നു: 'മലക്കുകളിൽ നിന്ന ചില അദ്വൈതവാർത്തകളെ കേൾക്കുവാൻ പിശാചുക്കൾ ഉദ്ദേശിക്കുമെന്നും, അവരുടെമേൽ തീജാലകളും, കത്തുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളും നിയോഗിക്കപ്പെടുമെന്നും വിശുദ്ധ ഖുർആൻനമുക്കു പറഞ്ഞുതരുന്നു. അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം എന്താണെന്നു കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ നാം കിണയ്ക്കേണ്ടതില്ല, കാരണം, മരിയായ ലക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടി അതിന്റെ ഗമിയായ വിവരം ലഭിക്കുമെന്നുള്ള ഉപാധികളും, മാർഗ്ഗങ്ങളും നമ്മുടെ പക്കലില്ല. ഖുർആനിൽ വന്നതും, നബി (സ)ക്കു വഹിയ്ക്കു ലഭിച്ചതുമെല്ലാം വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുവാൻ നമുക്കു നിവൃത്തിയില്ല. അതിനപ്പുറം ഗവേഷണം നടത്തുന്നതു കേലവം. ഈഹവും അനുമാനവും മാത്രമേ നേടിക്കൊള്ളൂ. ഒരു മുസ്ലിമിനു അവന്റെ മതത്തിൽ മനസ്സുമാധാനം കൈവരാഞ്ഞതിനു അതെന്നും ആവശ്യമില്ല.' (**أنظر المرافى س 14 ج 1**) അല്ലാമാ മറഗിയുടെ ഈ പ്രസ്താവനയിലടങ്ങിയ അതേ ആശയം മൗലാനാ ആസാദിന്റെ തുർജ്ജമാനിലും കാണാം. (**ترجم القرآن س 299 ج 2**)

ശൈഖ് താൻതാവീ (*) യുടെ ചില വാക്യങ്ങൾക്കു ചുരുക്കി ഉദ്ധരിക്കാം. അദ്ദേഹം സൂ: സ്വാഹ്-ഈ അതിലെ മേലുദ്ധരിച്ച ആയത്തുകളെ ആധാരമാക്കിക്കൊണ്ട് അതിലദ്ദേഹം കാണുന്ന പല സൂചനകളും വിവരിച്ച ശേഷം പറയുന്നു: 'ഇങ്ങിനെയാണല്ലോ പറഞ്ഞുവെങ്കിലും, (ഖുർആൻ) വാചകങ്ങളുടെ വ്യക്തമായ സാരം, പിശാചുക്കൾ കട്ടുകേൾക്കുമെന്നും, തീജാലകൊണ്ടു അവർ കറിയുമെന്നും, ചിലപ്പോൾ അതു ഏതാതെ അവർ രക്ഷപ്പെടുകയും, വീണ്ടും കള്ളന്മാരെപ്പോലെ മടങ്ങിവരുമെന്നുമൊക്കെത്തന്നെയാണ്....ജിന്നുകളിലുള്ള പിശാചുക്കൾ മനുഷ്യ

(*) **حكيم الاسلام** (ഇസ്ലാമിലെ തത്വശാസ്ത്രനിപുണൻ) എന്ന കീർത്തിയാർജ്ജിച്ച ഒരു പണ്ഡിതനാണ് ഈജിപ്തുകാരനായ താൻതാവീ (**تانتاوى**) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'തഫ്സീറുൽ ജവാഹിർ'നെപ്പറ്റി അധികമാരെയും പരത്തറിയിക്കേണ്ടതില്ല. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥമെന്നതിനെക്കാൾ, സർവ്വശാസ്ത്രവിജ്ഞാനഗ്രന്ഥം എന്നാണതിനെപ്പറ്റി പറയേണ്ടതു. വിവിധ ആധുനിക തത്വശാസ്ത്ര സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഇത്രയധികം വരുച്ചുകാട്ടിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തുലോം കുറവാണ്. അതേസമയത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'പുരോഗമനശാസ്ത്രങ്ങൾ'ക്കുവേണ്ടി ഖുർആനെ അദ്ദേഹം വളച്ചുതിരിച്ചു വ്യാഖ്യാനിക്കാറുണ്ട്. മിക്ക ആയത്തുകളുടെശാഖവും അവയോടു നാമധാത്രമെങ്കിലും ബന്ധപ്പെടുത്താവുന്ന പല ശാസ്ത്രീയ വിജ്ഞാനങ്ങളും, തത്വങ്ങളും അദ്ദേഹം വിവരിക്കുമെന്നുമാത്രം.

വസരത്തിൽ എനിക്കു ഒരു അറിവു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.) 70ൽ *أَنْ يَرَى الْإِلَهَ إِلَّا بِالسَّيِّئَاتِ* (ഒരു സപ്തമതായ അറബി തുകാരനാണെന്നതിനാലല്ലാതെ എനിക്കു 'വഹ'യു നൽകപ്പെടുന്നില്ല) എന്നു പറയുന്നു. അടുത്ത 71-ാം വചനം ഇപ്രകാരമാണ്. *أَنْ يَرَى الْإِلَهَ إِلَّا بِالسَّيِّئَاتِ* (അതായതു, ഞാൻ കളിമണ്ണിൽനിന്ന് ഒരു മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്നു നിന്റെ രബ്ബ് മലക്കുകളോടു പറഞ്ഞ സന്ദർഭം.) തുടർന്നുകൊണ്ട് ആദ്യം (അ)ന്റെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും അനന്തര സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, 69-ാം വചനത്തിൽ പറഞ്ഞ 'മലയ്ക്ക് അത്ഭാ'ലാ'കൊണ്ട് ഉദ്ദേശ്യം മലക്കുകളാണെന്നും, അവരുടെ തർക്കംകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ആദ്യം (അ)നെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന വിവരം അല്ലാഹു മലക്കുകളെ അറിയിച്ചപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞിരുന്ന (സൂ: അൽബഖറ: 30ൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട) മറുപടിയാണെന്നും വ്യക്തമാണ്.

എന്നാൽ, ഈ വാസ്തവം സമ്മതിച്ചാൽ, കട്ടുകേൾവിയുടെ നിഷേധവും, ജിന്നാമർഗ്ഗത്തിന്റെ നിഷേധവും പിൻവലിക്കേണ്ടിവരുമല്ലോ. അതിനു ഇവർ ഉപയോഗിച്ച സൂത്രം കാണുമ്പോൾ നാം അമ്പരന്നുപോകും. കുറെ മുമ്പ് (64-ാം വചനത്തിൽ) പറഞ്ഞവസാനിപ്പിക്കുകയും, പിന്നീട് വേറെ കുറെ കാര്യങ്ങൾ പുതുതായി പറയുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള നരകക്കാരുടെ ആ വിവരമാണുപോൽ 69-ാം ആയത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്ന തർക്കവും. ആ നരകവാസികളിൽ മലയ്ക്കിടയിലുള്ള നേതാക്കന്മാരാണുപോൽ 'മലയ്ക്ക് അത്ഭാ'ലാ. (جِبْرِائِيلُ) സ്വന്തം ആശയങ്ങളുടെ സംരക്ഷണത്തിനുവേണ്ടി ഖുർആൻ വാക്യങ്ങൾക്കു ഇമ്മാതിരി വ്യാഖ്യാനം നൽകുവാൻ അതിന്റെ അനുയായികൾക്കു ധൈര്യം തോന്നുന്നതു അത്യാശ്ചര്യം തന്നെ! അല്ലാഹു നമുക്കു അവർക്കു പൊരുത്തുതരട്ടെ. ആമീൻ (കൂടുതൽ വിവരം തൽസംഗമനത്തു വെച്ചു കാണാം. (ഖ: 23)) സൂറത്തുൽ ജിന്നിൽ, ഞങ്ങൾ ആകാശം സ്പർശിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ അതു പാറാവുകാരാൽ നിറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (جِبْرِائِيلُ) എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. മലയ്ക്ക് അത്ഭാ'ലാ സമീതിചെയ്യുന്നത് ആകാശത്താണെന്നും, അതു മലക്കുകളാവാമെന്ന സാധ്യതയുള്ളതുവെന്നും അതിൽനിന്നും വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം.

'മലയ്ക്ക് അത്ഭാ'ലാ'കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം മനുഷ്യനേതാക്കളല്ല, മലക്കുകൾ തന്നെയാണെന്നു ഹദീസിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ), മുആദ് (റ), അബ്ദുറഹ്മാനുബ്നു ആയിബ് (റ) (*) എന്നീ സഹാബികളിൽ നിന്നായി ഇമാം അഹ്മദ്യും, തിർമദിയും (റ) മറ്റും ഉദ്യരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഹദീസിന്റെ ചുരുക്കം ഇതാണ്: നബി (സ) പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ ഏന്റെ രബ്ബിനെ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടു. മലയ്ക്ക് അത്ഭാ'ലാ എന്നു കാര്യത്തിലാണ് തർക്കിക്കുന്നതു (جِبْرِائِيلُ) എന്നറിയാമോ എന്ന് രബ്ബ് എന്നോടു ചോദിച്ചു. നിനക്കാണല്ലോ നല്ലപേരെ അറിയുക (أَعْلَمُ) എന്നു ഞാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. എനിക്കു കാര്യം മനസ്സിലായി. ഞാൻ പറഞ്ഞു: അതെ, പാപങ്ങൾ പൊരുപ്പിക്കുന്ന (പുണ്യമായ) കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചാണ്. (തുടർന്നുകൊണ്ട് പല പുണ്യകർമ്മങ്ങളെയും അതിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.) ചുരുക്കത്തിൽ—ഇവർ പറഞ്ഞതുപോലെ—'മലയ്ക്ക് അത്ഭാ'ലാ എന്നതു മലക്കുകളാണെന്ന' ഒരിക്കൽ ആരോ അത്ഭാ'ലാ പറയുകയും, ബാക്കിയുള്ളവർ അത്ഭാ'ലാ ഏറ്റവും കൂടുതൽ പറയുകയും ചെയ്തത് ഒന്നു, ഖുർആനിൽ നിന്നും ഹദീസിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കിയതാണെന്നും വ്യക്തമായല്ലോ.

എനി, ഇവർ തെളിവിനു കൊണ്ടുവന്ന ചില ഖുർആൻ വചനങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം. 1-ാമത്തേതു 67: 5ലാണല്ലോ. ആ ആയത്തു ഇതാണ്: *أَنْ يَرَى الْإِلَهَ إِلَّا بِالسَّيِّئَاتِ* 'എറ്റവും അടുത്ത ആകാശത്തെ നാം ചില വീളക്കുകൾ കൊണ്ടു അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവയെ പിശാചുക്കളെ ഏറിയുന്നതും ആക്കിയിരിക്കുന്നു. അവർക്കു നാം കത്തിച്ചുവെക്കുന്ന അഗ്നിയുടെ ശിക്ഷ ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു'. ഇതാണ് ഈ ആയത്തിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥം. ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെല്ലാം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള അർത്ഥവും ഇതുതന്നെ. മറ്റത്രെല്ല, നക്ഷത്രങ്ങളാകുന്ന അലങ്കാരംകൊണ്ടു ആകാശത്തെ അലങ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്ന മിക്ക ആയത്തുകളും പരിശോധിച്ചാൽ ഈ അർത്ഥമാണ് ഇവിടെയും യോജിച്ചതെന്നു കാണാം:—

മുകളിൽ ഉദ്യരിച്ച മൂന്നു സൂറത്തുകളിലെ ആയത്തുകളും നോക്കുക. ഒന്നാമത്തേതിൽ 'എല്ലാ ആട്ടപ്പട്ട പിശാചിൽനിന്നും അവയെ നാം കാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്' (وَجَعَلْنَا مِنْ كُلِّ غَنَاقٍ جُحُشًا) എന്നും, രണ്ടാമത്തേതിൽ, 'എല്ലാ മുറട്ടുശീലക്കാരനായ പിശാചിൽനിന്നും അവയെ ആക്കിയിരിക്കുന്നു' (وَجَعَلْنَا مِنْ كُلِّ غَنَاقٍ جُحُشًا) എന്നും, 'തൂർത്തിവിടുവാനായി എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നും അവർ ഏറിയപ്പൊഴും' (وَجَعَلْنَا مِنْ كُلِّ غَنَاقٍ جُحُشًا) എന്നും പറയുന്നു. 'ശക്തിമത്തായ പരദൈവകാരാൽ ആകാശം നിറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു' (وَجَعَلْنَا مِنْ كُلِّ غَنَاقٍ جُحُشًا) എന്നു മൂന്നാമത്തേതിലും

കാണാം. സൂ: ഹാമീ: സജ: 12ൽ, 'ഏറെ അടുത്ത ആകാശത്തെ നാം ചില വിളക്കുകൾകൊണ്ടു അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു; കാവലും ആക്കിയിരിക്കുന്നു'. (*وَجعلنا للنيران آياتاً*) എന്നും പറയുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, നക്ഷത്രങ്ങളെ അല്ലാഹു ആകാശത്തിനു ഒരു അലങ്കാരവും, അതിനു ഒരു കാവലാക്കി വെച്ചിരിക്കയാണെന്ന തത്വം മുർത്തുൻ ആവർത്തിച്ചു പറയാറുള്ളതാണ്. പിശാചുക്കളെ അവമൂലം ഏറിത്താട്ടുന്നുവെന്ന നിലക്കാണ് അവ ആകാശത്തിന് കാവലായിത്തീരുന്നതെന്നും അവയിൽ നിന്നു വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാം.

ഇതെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടു സൂ: മുതീകിലെ ആ ആയത്തിൽ *وَجعلنا للنيران آياتاً* എന്ന വാക്കിന് 'അവയെ നാം പിശാചുക്കളെ ഏറിയുന്നതാക്കി' എന്നാണോ അർത്ഥം കൊടുക്കേണ്ടതും, അതല്ല, 'പിശാചുക്കളുടെ ഉപദേശംകൊണ്ടു പാത്രമാക്കി' എന്നാണോ അർത്ഥം കൊടുക്കേണ്ടത്? നിഷ്പക്ഷസ്വരൂപിയായൊരു ഒരു ആലോചിച്ചു നോക്കുക! (*م*) (*و*) എന്നതിന്റെ ബഹുവചനമാണ് (*م*) (*و*) എന്നറിയപ്പെടുന്ന വസ്തു (*م*) എന്നും, 'ഉപദേശം' (*و*) എന്നും ഭാഷയിൽ അതിന്നർത്ഥമുണ്ട്. പക്ഷേ, മേൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലുള്ള വസ്തുതകൾ മുമ്പിലുള്ളതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് 'ഏറിയപ്പെടുന്നതും' എന്നും എല്ലാവരും അതിന്നർത്ഥം സ്വീകരിച്ചത് എന്നിലധികം അർത്ഥം വരാവുന്നതോ, വേണ്ടത്ര വ്യക്തമല്ലെന്നു തോന്നുന്നതോ ആയ ആയത്തുകൾക്കു അവയെക്കാൾ വ്യക്തവും വിശദവുമായ മറ്റു ആയത്തുകൾക്കു യോജിക്കുന്ന അർത്ഥവ്യാഖ്യാനമാണ് നൽകേണ്ടതെന്നുള്ള തർക്കമറ്റു ഒരു നിയമമത്രെ. എന്നിരിക്കെ, ഏതെങ്കിലും അറിയപ്പെടാത്ത ചിലർ ആ വാക്കിനു 'ഉപദേശം' എന്നു അർത്ഥം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ, അതു സ്വീകാര്യമല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെയും ഒരു അഭിപ്രായമുണ്ടെന്ന തന്റെ തഫ്സീറിൽ അവപ്പെടുത്തിയ ഇമാം ബൈദാവീ (*റ*)-ദർബ്ബലമോ തള്ളപ്പെട്ടതോ ആയ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉദ്യോഗിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹവും മറ്റുള്ളവരും ചെയ്യാറുള്ളതുപോലെ—അതു ഉദ്യോഗിച്ചപ്പോൾ, 'ആരോ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്' (*و*) എന്നു പറഞ്ഞ് അതിന്റെ കൊള്ളാതായ്ക ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതും. ഇമാം ബൈദാവീ (*റ*) ആ അഭിപ്രായം സ്വീകരിച്ച ആളല്ല. ആണെന്നു സങ്കല്പിച്ചാൽ തന്നെ, അദ്ദേഹം ജിന്നുവർഗ്ഗത്തെയാ, പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയെയോ നിഷേധിക്കുന്ന ആളല്ല—സംശയിക്കുന്ന ആളാണ്—എന്നുകൂടി ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

'കട്ടുകേൾക്കൽ വാദത്തെ അടിയോടെ തുടച്ചുനീക്കുന്നതാണെന്നുള്ള നിഗമനത്തോടെ ഇവർ എടുത്തുകൊടുത്ത 2-മത്തെ തെളിവാണ്' 52:38ലെ മുർത്തുൻവചനം. 'ആകാശത്തെ വാർത്തകൾ ഞങ്ങൾക്കു അറിയുവാൻ കഴിയുമെന്നു പറഞ്ഞു ജനങ്ങളെ കബളിപ്പിക്കുന്ന അറേബ്യായിലെ കപടവിശ്വാസികളുടെ ജാലവിദ്യ തുറന്നുകൊട്ടിയതാണ്' ആ വചനം. അവർക്കു ദിവ്യലോകത്തെ വാർത്തകൾ കേൾക്കുവാൻ അങ്ങാട്ടു കയറിച്ചെല്ലേണ്ടതിനു വല്ല കോണിയും ഉണ്ടോ എന്നാണ് അതിൽ പറയുന്നത്. 'എന്നൊക്കെയാണ് ഇവരുടെ വാദം. വാസ്തവത്തിൽ, പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയും ഈ വചനവുമായി ബന്ധമില്ല. ഇതിൽ, കപടവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചല്ല പറയുന്നതും. സൂ: ത്വഹിലെ 28 മുതൽ 45 വരെയുള്ള ഓരോ ആയത്തും പരിശോധിച്ചാൽ, പരസ്യമായിത്തന്നെ അവിശ്വാസികളായിത്തന്നവരെ സംബന്ധിച്ചാണ് ആ വചനങ്ങൾ എന്നു മനസ്സിലാകും. 'മുർത്തുൻ കെട്ടിച്ചമച്ചതാണെന്നു അവർ പറയുന്നുവോ?' 'ഈ കർത്താവും ഇല്ലാതെ അവർ താനെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണോ? 'ആകാശമിടകളെ സൃഷ്ടിച്ചതു അവരാണോ?' 'ബ്രഹ്മന്റെ ഖജനകൾ അവരുടെ അടുക്കലാണോ?' എന്നിങ്ങനെ വിവിധതരത്തിലുള്ള പത്തു പതിനാലു ചോദ്യങ്ങൾ അവരെക്കുറിച്ചു അതിൽ അല്ലാഹു ചോദിച്ചിരിക്കുന്നു. അടുത്തതിൽ ഒന്നാണ് ഈ 38-ാം ആയത്തും. 'അതല്ല, ചെവി കൊടുത്തു കേൾക്കുമാറുള്ള വല്ല കോണിയും അവർക്കുണ്ടോ? എങ്കിൽ, അവരിൽനിന്നു ചെവി കൊടുത്തു കേട്ടവൻ ചുരുക്കമായ വല്ല അധികൃതരേഖയും കൊണ്ടുവരട്ടെ!' (*أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ ۚ لَئِنْ أَدْرَأْتُمْ الْبَشَرَ إِنَّهُمْ لَخَائِدُونَ ۖ لَأَقْبِرَنَّ عَنْهُمْ قَبْرًا كَثِيرًا ۖ وَاُولَٰئِكَ يَرْجُونَ أَعْدَادَهُمْ ۚ*) എന്നാണതിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

ഈ ആയത്തിലെ ആശയം എന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കത്തക്ക രേഖയൊരു ആയത്തുകൾ മുർത്തുനിൽ കാണാം: *لَئِنْ أَدْرَأْتُمْ الْبَشَرَ إِنَّهُمْ لَخَائِدُونَ ۖ لَأَقْبِرَنَّ عَنْهُمْ قَبْرًا كَثِيرًا ۖ وَاُولَٰئِكَ يَرْجُونَ أَعْدَادَهُمْ* (പറയുക: എന്നാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നും ഒരു ഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവരുവിൻ.) *وَالرُّومُ ۚ* (അതല്ലെങ്കിൽ അവർക്കു നാം വല്ല അധികൃതരേഖയും അവ തരിപ്പിച്ചിട്ട് അവർ പങ്കുചേർത്തു വരുന്നതിനെക്കുറിച്ചു അതു സംസാരിക്കുന്നുണ്ടോ? *لَئِنْ أَدْرَأْتُمْ الْبَشَرَ إِنَّهُمْ لَخَائِدُونَ ۖ لَأَقْبِرَنَّ عَنْهُمْ قَبْرًا كَثِيرًا ۖ وَاُولَٰئِكَ يَرْجُونَ أَعْدَادَهُمْ* (അതല്ല, നിങ്ങൾക്ക് സ്വപക്ഷമായ വല്ല അധികൃത രേഖയുണ്ടോ? എങ്കിൽ, നിങ്ങൾ സ്വതസ്സാൽക്കാരണമായി നിങ്ങളുടെ ഗ്രന്ഥം കൊണ്ടുവരുവിൻ) എന്നിങ്ങനെയുള്ള പല ആയത്തുകളിലും അടങ്ങിയ ആശയം തന്നെയാണ് ഈ ആയത്തിലും ഉള്ളത്. അതായതു: അവിശ്വാസികൾക്കു തങ്ങളുടെ നിലപാടു ന്യായീകരിക്കുവാൻ ഉപരിലോകത്തുനിന്ന് ഏതെങ്കിലും അറിവു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അങ്ങനെ അവർ വാദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അവർക്കു അതിനുള്ള ഓർഗ്ഗം ഒന്നുമില്ലല്ലോ. മനുഷ്യർക്കു ഉപരിലോകത്തുനിന്ന് അറിവു ലഭിക്കേണ്ടതിന് വഹ്യാവേണം; അതു ഇവർക്കില്ല; അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങാട്ടു കയറിച്ചെല്ലുവാൻ കോണിറവണം; അതുമില്ല; എന്നുസാരം. മുൻകാലത്തു മനുഷ്യനു ഉപരിലോകത്തേക്കു കയറുവാൻ കോണിയല്ലാത്ത—രോമന്റെ ഗോളാന്തര വാഹനങ്ങളോ ഒന്നും—വീടാവണം.

ചെയ്യാനില്ല. ജിന്നാവാർത്തകളെ, കോണിയുടെ ആവശ്യമില്ലതാനും. അപ്പോൾ, ഈ ചോദ്യം പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയെ സംബന്ധിച്ചല്ലെന്നു വ്യക്തമാണ്. പക്ഷേ, ജിന്നയും മനുഷ്യനും ഒന്നാണെന്നു ഉറപ്പിച്ചു വെച്ച വർക്കു ഈ വ്യത്യാസം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

3-മത്തായി ഇവർ തങ്ങൾക്കു തെളിവായി കൊണ്ടുവന്ന സൂ:ശുഅറാഹ് 210-212നെപ്പറ്റി ആലോചിക്കാം. ആയത്തുകൾ ഇവയാണ്: **وَمَا تَزَلُ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا يَنْزِلُ فِيهَا وَمَا يَنْزِلُ فِيهَا وَمَا يَنْزِلُ فِيهَا** (ഇതും കൊണ്ട്-ഖുർആൻകൊണ്ട്)-പിശാചുക്കൾ ഇറങ്ങിയിട്ടില്ല. അവർക്കു യോജിക്കുന്നതുമല്ല. അവർക്കു സാധ്യമാകുന്നതുമല്ല. നിശ്ചയമായും അവർ കേൾക്കുന്നതിൽ നിന്നും നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടവരാകുന്നു.) ഈ വചനം പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയെ നിരസിക്കുകയല്ല-സംഗ്രഹിക്കുകയാണ്-ചെയ്യുന്നത്. **وَمَا تَزَلُ فِي السَّمَاوَاتِ** എന്ന വാക്കിന് 'അകറ്റപ്പെട്ടവർ, നീക്കപ്പെട്ടവർ, ഒഴിച്ചുനിറുത്തപ്പെട്ടവർ' എന്നൊക്കെ വിവർത്തനം നൽകാം. എന്നാൽ, ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതിനുശേഷം അതിൽനിന്നു അകറ്റിനിറുത്തുമ്പോൾ കാര്യമേ ഈ വാക്കു ഉപയോഗിക്കുകയുള്ളൂ. ഉദാഹരണമായി, **وَمَا تَزَلُ فِي السَّمَاوَاتِ** (അവന്റെ മേലായിട്ടില്ലെന്നു അവനെ നീക്കം ചെയ്തു) എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ ആദ്യം ആ മേലായി ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും, പിന്നീട് ഒഴിവാക്കി എന്നുമാണ് അർത്ഥം. അല്ലാതെ, അവൻ ആ മേലായിത്തന്നെ ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നല്ല. പിശാചുക്കൾ മുൻകാലത്തു കട്ടുകേട്ടിരുന്നുവെന്നും, പിന്നീട്-നബി (സ) യുടെ കാലംമുതൽ-അതു നടയപ്പെട്ടുവെന്നും തന്നെയാണ് ഖുർആനും ഹദീസും നമുക്കു പഠിപ്പിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ഇതും റാഗിബ് (റ) തന്റെ നിഘണ്ടുവിൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത്: **وَمَا تَزَلُ فِي السَّمَاوَاتِ** ('അവർ കേൾക്കുന്നതിൽ നിന്നും നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടവരാണ്' എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം, അവർക്കു അതിനു സാധ്യതയുണ്ടായിരുന്നതിനുശേഷം-പിന്നീട്-മുടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ് എന്നത്രെ.)

മത്രമല്ല, ഇത് സൂറത്തിലെ 221-223 വചനങ്ങളിൽ പിശാചുക്കളുടെ കട്ടുകേൾവിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു നോക്കുക: **وَمَا تَزَلُ فِي السَّمَاوَاتِ تَزَلُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَّاكِبًا** (ആരുടെമേലാണ് പിശാചുക്കൾ ഇറങ്ങുന്നതെന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു വർത്തമാനം അറിയിക്കുകയോ? കരളുകെട്ടുന്നവനും മുഷ്ടനുമായ എല്ലാവരുടെ മേലുതത്രെ അവ ഇറങ്ങുന്നത്. അവർ ചെവി കൊടുക്കുന്നു. അവരിൽ അധികമാളും വ്യാജം പറയുന്നവരാണ്) പിശാചുക്കൾ കട്ടുകേൾക്കാനുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും, അവരുടെ മിത്രങ്ങളായി പ്രശ്നക്കാർ, ഗണിതക്കാർ മുതലായ വ്യാജവാദികൾക്കു അവർ മുൻകൈ നടത്തിയിരുന്നുവെന്നും, അവർ അതിൽ കളവു കുട്ടിച്ചേർക്കാനുണ്ടെന്നും ഈ വചനങ്ങളിലും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുകയാണ്. അഥവാ കട്ടുകേൾവിയെ സംഗ്രഹിക്കുന്ന വചനങ്ങളാണ് ഇവയും.

സൂ: ഹിജ്റിലെ ആയത്തുകൾക്കും, സ്വാഹ് ഫാത്തിലെ ആയത്തുകൾക്കും സ്വന്തം വക പൂതിയ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും, മറ്റു ചില ആയത്തുകളെ അതിനു തെളിവായി ചിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും സൂ: ജിന്നിലെ ആയത്തുകൾ പിന്നെയും തങ്ങൾക്കെതിരിൽ തെളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതായി ഇവർ കണ്ടു. ഈ വിഷയം പ്രതിപാദിക്കുന്ന മറ്റൊരു ആയത്തുകളെയും അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ സംഗ്രഹമായും, വിശദമായാണ് അതിൽ അതു വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ആകയാൽ, അതു മറ്റു പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുവാൻ കൂടുതൽ പ്രയത്നമായി തോന്നി. അതിനു ഇവർ കണ്ടുപിടിച്ച ഒരു പരിഹാരം, 'അതു ജിന്നുകൾ പ്രസ്താവിച്ചതാണ്', ഖുർആന്റെ പ്രസ്താവനയല്ല' എന്നത്രെ?

സൂറത്തുൽ ജിന്നിന്റെ തുടക്കം ഇങ്ങനെയാണ്: **قُلْ اِنَّمَا اَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ** (പറയുക: ജിന്നുകളിൽ നിന്നുള്ള ഒരുക്കൂട്ടർ ഏന്റെ അടുക്കൽ വന്ന് ശ്രദ്ധിച്ചുകേട്ടുവെന്ന് എനിക്കു വഹ്വ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നിട്ടു അവർ പറഞ്ഞു: ഞങ്ങൾ നേർമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന ആശ്ചര്യകരമായ ഒരു ഖുർആൻ കേട്ടു. അങ്ങനെ, ഞങ്ങൾ അതിൽ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മക്ഷിതാവിനോടു റൊളെയും പങ്കുപോർക്കുകയില്ലതന്നെ.) തുടർന്നുള്ള 15വരെ ആയത്തുകളിലായി അവരുടെ പ്രസ്താവനയുടെ ബാക്കിഭാഗം അല്ലാഹു ഉദ്യമിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വം, ജിന്നകളുടെ സാധിതഗതികൾ എന്നിങ്ങനെ പലതിനെപ്പറ്റിയും അതിലവർ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. അതെല്ലാം ജിന്നകളുടെ പ്രസ്താവനയാണെന്ന് പറഞ്ഞ് അങ്ങു തള്ളിയാലത്തെ സാധിതയെന്നാണ്? ആലോചിച്ചു നോക്കുക. അതല്ല, അവയിൽ കൊള്ളേണ്ടതും, തള്ളേണ്ടതും ഉണ്ട് എന്നാണിവിടെ പറയുന്നതെങ്കിൽ, അവ ഏതെന്താണ്? അതിനുള്ള മാനദണ്ഡവും, തെളിവും എന്താണ്? എന്നൊക്കെ ഇവർ തന്നെ പറഞ്ഞുതരണമിരിക്കുന്നു.

ഖുർആനിൽ പലരുടെ പ്രസ്താവനകളും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടും, അവയിൽ ആക്ഷേപത്തിന്റെ നിലക്കു പറയപ്പെട്ടതും, അല്ലാത്തതുമുണ്ടായിരിക്കും. ഏതാണ് സ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ളതു, ഏതാണ് അസ്വീകാര്യമായിട്ടുള്ളതു

എന്ന മനസ്സിലാക്കുവാൻതക്ക അടയാളങ്ങളും, ചുറ്റുപാടുകളും ഖുർആനിൽതന്നെ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യും. ഇവിടെ, കട്ടുകേരവിയെ സംബന്ധിക്കുന്ന വാചകങ്ങൾമാത്രം സ്വീകാര്യങ്ങളല്ലെന്നു പറയുന്നതിനും-ഇവരുടെ ഈ നിഷേധം അല്ലാതെ-യതൊരു കാരണവും ഇല്ല. ഈ ഒരു സമലത്തുമാത്രമേ ഈ വിഷയം ഖുർആനിൽ പാഞ്ഞിട്ടുള്ളൂവെന്നി രുന്നാൽപോലും, അതു ജിന്നകളുടെ പ്രസ്താവനയാണെന്നുവെച്ചു തള്ളിക്കളയുവാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. എന്നിരിക്കെ, മുന്നിലധികം സമലങ്ങളിൽ ഖുർആന്റെ സ്വന്തം പ്രസ്താവനകളായിത്തന്നെ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള ഈ സംഗതി ജിന്നകളുടെ പ്രസ്താവനയാണെന്നുപറഞ്ഞു പുറംതള്ളുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നവരെപ്പറ്റി എന്തു പറയുവാനാണ്?!

മറ്റൊറ്റാം തുറിക്കട്ടെ, രസൂൽ (സ) തിരുമേനിയിൽനിന്നു ഖുർആൻ കേട്ടശേഷം കേട്ടവർ തങ്ങളുടെ സമുദായത്തിന്റെ അടുക്കാൽ പറഞ്ഞ് അവരെ അറിയിച്ചു ചെയ്തതും, ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കൂട്ടത്തിലാണ് ഇതെല്ലാം ജിന്നകൾ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതു എന്നു സൂ: അഹ്-ഓഫിൽനിന്നു നല്ലപോലെ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. നബി (സ)യിൽനിന്നു ഖുർആൻ ശ്രവിക്കുകയും ആ ജിന്നസംഘം അവസാനിച്ചപ്പോൾ തങ്ങളുടെ ജനതയുടെ അടുക്കലേക്ക് മുന്നറിയിപ്പു നൽകിക്കൊണ്ടു തിരിച്ചുപോയെന്നും, അവർക്കു പല ഉപദേശങ്ങളും നൽകിയെന്നും അതിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു. (لَا تَقْرَءُ الْقُرْآنَ وَلَا تَعْلَمُ مَا الْقُرْآنُ وَلَا تَعْلَمُ الْغَيْبُ وَلَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَنُعَذِّبَنَّكَ بِالَّذِي تَعْلَمُ السِّرَّ وَالْظَّاهِرَ إِنَّكَ فَتْرًا مِّنْ دُونِ الْغَايِبِ وَتَعْلَمُ مَا يُبَيِّنُ لَكُمُ الْوَحْيَ وَالْغَيْبَ وَأَنْتَ عَنِ الْغَيْبِ لَا خَبِيرٌ) അവർ ഖുർആൻ കേട്ടപ്പോൾ അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയുണ്ടായെന്നു സൂറത്തുൽ ജിന്നിലും നാം കണ്ടു. അപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ ജനത്തോടു ആ സത്യവിശ്വാസികളായ ജിന്നകൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഈ പ്രസ്താവനയിൽ കരാറാക്കുക തള്ളപ്പെടേണ്ടുന്ന കള്ളത്തം, ബാക്കിമാത്രം സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടുന്ന സത്യരൂപമേ ശേഷമുള്ളതാണെന്നും, അതിൽ നല്ലതും ചീത്തയും വേർതിരിച്ചുകാണിക്കാതെ അല്ലാഹു നമുക്കു ഉദ്ധരിച്ചുതന്നുവെന്നും കരുതുവാൻ വ്യക്തമായിത്തന്നെ മോശയും ഹയ്യും അറിയുകയില്ല. * നാം മുമ്പാകെ ആകാശത്തുപോയി പതിയിരുന്ന വാടനകൾ കേട്ടിരുന്നു. ഇപ്പോഴു മുഹമ്മദിനിക്കു 'എന്നാണല്ലോ ആ പ്രസ്താവനയിലുള്ളത്'. ഈ പ്രസ്താവന വാസ്തവമല്ലെങ്കിൽ, ഇവരുടെ ഉപദേശം മോശനെ പ്രേതാക്കൂട്ടായ ജിന്നകൾ അവരോട് ഇങ്ങിനെ ചോദിക്കുകയില്ല: 'നിങ്ങളിൽനിന്നാണ് മനുഷ്യരെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതുപോലെ അത്തരോട് ഇല്ലാത്തതു പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ വിഡ്ഢികളാക്കുന്നത്? ഇതു വാസ്തവവിഷയമല്ല...!' ആലോചിച്ചുനോക്കുക!

സത്യാന്വേഷികളും, നിഷ്പക്ഷബുദ്ധികളുമായ ഏറ്റുവാർക്കും പിന്തുടരുകയുടെ കട്ടുകേരവിയെക്കുറിച്ച് ഖുർആനും ഹദീസും പറയുന്നതാണെന്നും, മുസ്ലിംകൾ അതിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന നിലപാടെന്താണെന്നും മേൽവിവരിച്ചതിൽനിന്നു നല്ലപോലെ മനസ്സിലാക്കാം. ﴿قُلْ هُوَ الْحَقُّ وَمَا يُدْرِيكَ إِنَّا غَيْرُ مُتَّبِعِينَ﴾

ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഹമ്മദ് അമാനി മൗലവി (മർഹൂം) മരണപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി രണ്ടാം പതിപ്പിലെ രണ്ടാം വാല്യത്തിൽ കൊടുത്ത കുറിപ്പ്

മുഹമ്മദ് അമാനി മൗലവി

(ജനനം: ഫീജ് 14-9-1329 ചരമം: 10-3-1408)

രണ്ടാം വാല്യം അച്ചടിയ്ക്കിയിരിക്കുക 2-11-87നും കാലത്ത് 4 മണിക്കൂർ ജ: മുഹമ്മദ് അമാനി മൗലവി പരലോകം പ്രാപിച്ചു. رحمته الرحيم

നമ്മുടെ ഈ ബഹുമാനപ്പെട്ട താമസീർ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രധാന രചയിതാവ് അദ്ദേഹമായിരുന്നു. ഈ മഹദ് സേവനത്തിൽ മുൻഗാമികളായും മേലന്മയുള്ളവരുമായിരുന്ന ജ: കെ. എം. മൗലവി 1964 സപ്തംബർ 10 നും രണ്ടാം പകുതിയുടെ രചനയിൽ പങ്കാളിയായിരുന്ന ജ: എ. അലവി മൗലവി 1976 മേയ് 19 നും ഇഹലോകവാസം വേടിത്തത് ഇവിടെ സ്മരിക്കട്ടെ. ഇസ്ലാമിന്റെ സേവനത്തിന് വേണ്ടി ജീവിതം സമർപ്പിച്ച നിഷ്ഠുള്ളവരും, ത്യാഗികളും, കേന്ദ്രമായിരുന്ന പ്രസ്തുത മൂന്ന് പണ്ഡിതന്മാർക്കും അല്ലാഹു സ്വർഗ്ഗം നൽകട്ടെ ആമീൻ.

1960 സപ്തംബർ 7 നാണ് താമസീരിന്റെ രചന ആരംഭിച്ചത്. 1985 ഫിബ്രവരിയിലാണ് അവസാനവാല്യം പ്രസിദ്ധീകൃതമായത്. ഈ ദീർഘമായ രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾക്കകത്തും—അഥവാ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയുസ്സിൽ ഒന്നിലൊന്ന്—വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വിവരണം മൂസ്ലിം കേരളത്തിന് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിൽ വ്യവസ്ഥനായിരുന്നു അമാനി മൗലവി. രചനയിലേർപ്പെട്ട പണ്ഡിത സംഘത്തിൽ ചെറുപ്പക്കാർക്ക് അദ്ദേഹമായിരുന്നു. അത്കൊണ്ട്തന്നെ മറ്റും മോലികളും അദ്ദേഹം നിർവ്വഹിച്ചുവന്നു.

ആയിരക്കണക്കിൽ വെട്ടുത്ത അളക്കുകയും കൃതകൃതുന്നനെ എഴുതി അദ്ദേഹം കരുപ്പിച്ചു. അതിനായി ചിക്കപ്പോലും രാശി രണ്ടുമണിവരെ അദ്ദേഹം കൃത്തിയിരുന്നു. ചില പ്രത്യേക കാരണങ്ങളാൽ രണ്ടാം പകുതിയൊന്നല്ലെങ്കിൽ ആദ്യം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. അത് പൂർത്തിയായപ്പോഴേക്ക് കൂട്ടുകൾ വിട്ടുപോയി. പിന്നെ ഒന്നാം പകുതി (ഫാർഖിഹ് മുതൽ ഇസ്രാഈ കൂടിയ ഭാഗം) എഴുതേണ്ടുന്ന ബാക്കിയായ മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തിനായി. എങ്കനായിരുന്നെ അദ്ദേഹം അത് പൂർത്തിയായി നിർവ്വഹിച്ചു. അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങൾ വ്യാഖ്യാനിക്കുമ്പോൾ പാലി കേൾക്കുന്ന സൂക്ഷ്മതയും കേന്ദ്രിയവും അതിലൂടെയും നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. ശത്രുമിത്രമേതെന്നു എല്ലാവരുടെയും അംഗീകാരം നേടിയ ഈ താമസീർ അബി, ഇംഗ്ലീഷ് പോലുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു ലോകഭാഷയിലായിരുന്നു വിരചിതമായിരുന്നതെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ലോകപ്രശസ്തനാകുമായിരുന്നു.

രചയിതാവ് എന്നതിലുപരി പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്റേയും വിതരണത്തിന്റേയും മാനേജറും പലപ്പോഴും ശിപായിയുമായി-അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം പ്രതിഫലം കാംക്ഷിച്ച് അദ്ദേഹം സേവനം ചെയ്തിരുന്നു എന്നത് പ്രസ്താവ്യമാണ്. ഒന്നാം പതിപ്പിന്റെ പ്രകൃഷ്ട് നിധിംഗ് പൂർണ്ണമായും നിർവ്വഹിച്ചത് അദ്ദേഹമാണ്. കേരള നവ്വത്തുൽ മുജാഹിദിൻ പ്രസിദ്ധീകരണം ഏറ്റെടുക്കുന്നത് വരെ വിതരണത്തിന്റെ ചുമതല വഹിച്ചിരുന്നതും അദ്ദേഹമായിരുന്നു. എഴുത്തുകൃത്തും, കണക്കെഴുത്തും, പാക്കിംഗും പോസ്റ്ററാഫീസിൽ പോക്കം മറവും മറവും.

തന്റെ ആയുഷ്കാലത്ത് ഈ ഗ്രന്ഥം പൂർണ്ണമായും വെട്ടിച്ചു. കാനിശ്ശ എന്ന ഉൽകണ്ഠയിലായിരുന്നു അദ്ദേഹം ദീർഘകാലം. 1935 ഫിബ്രവരിയിൽ അവസാനഭാഗവും പുറത്തിറങ്ങിയതിൽ പിന്നെയാണ് അദ്ദേഹം താല്പം വിശ്രമിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആരോഗ്യം തകർന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

പുനഃപ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഒന്നാം വാല്യം കഴിഞ്ഞ ബലിപത്തനാൾ ദിനത്തിൽ ലഭിച്ചപ്പോൾ പെരുന്നാൾ സമ്മാനമായി സ്വീകരിച്ച് അദ്ദേഹം കൃതാർത്ഥ മതയോടെ കണ്ണീർ തൂകി. 'വിശുദ്ധ സൂർത്തൻ വിവരണ'മായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാമെല്ലാം. അദ്ദേഹം കണ്ടിരുന്നതൊക്കെയും അതിവിടെ മീവിക്കും. പതിനായിരങ്ങൾ വായിച്ച് സന്തോഷം പ്രാപിക്കും; പ്രാപിക്കട്ടെ ആമീൻ.

